

گۆڤه‌ند زنار

فه رهه‌نگی

فارسی - کوردی

(ش - ی)

ڤا نانڤ

حه مه که ریم عارف

ده‌زگای توئژینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

● (گۆفه‌ند و زناړ) فهره‌نگی فارسی - کوردی (ش - ی)

● نووسهر: حه‌مه که‌ریم عارف

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: طه حسین

● پیتچنین: رزگار حه‌ساری

● به‌رگ: هوگر صدیق

● چاپی یه‌که‌م: ۲۰۰۷

● ژماره‌ی سپاردن: (۳۹۱)

● تیراژ: ۷۵۰ دانه

● نرخ: ۷۵۰۰ دینار

● چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی - ده‌وک

● زنجیره‌ی کتیب (۲۲۳)

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارتیزاوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ش

ش - حر (ش-Ş):

پیتی سازده یه می نه لغبای فارسییه و به (شین) ده خوینتریتته ووه به حه ساوی (ته بجه د) به رانبه ر به ژماره (۳۰۰) سیسه ده.

ش - ضمیر (ش-Ş): مانای نه وه ده گه یه نی و ده ک: کاغز = کاغذی نه وه.

شانبه - ا.فا (شائیه - şa'îbe): خه وش، گومان، له وتاوی، گهر د.

شانیق - ا.فا (شائیخ - şa'ix): ناره زوومه ند، که سیک تاسه ی بکری.

شانک - ص.ع (شائیک - şaik): درکاوی، تیک ئالاو، درکدار.

شاب - ص.ع (شاب - şab): گنج، لاو، خورت.

شاباش - ا (شاباش - şabaş): شاباش، پارو پولتی که له زه ماوه ندا به شایه ر بدری یان به سه ربووکدا هه لیدری.

شابانک - ا (شابانه ک - şabanek): جوړه رووه کیکه بۆ ده رمان به کار دی.

شابرغان - ا (شابرغان - şaburxan): پولتا.

شایزک - ا (شایزک - şabîzek): جوړه رووه کیکه.

شاپکا - ا (شاپکا - şapka): شه پقه، جوړه کلاویکی قه راغداره ..

شاپو - ا.فر (شاپو - şapû): شه پقه. شاپور -

ا.مر (شاپور - şapûr): سازاده، کوری شا.

شاپورگان - ا.مر (شاپورگان - şapûrgan): پولتا.

شات - ا.ع (شات - şat): مه ر، (یه ک مه ر چ به ران بی وچ مه ر).

شاتل - ا (شاتیل - şatil): جوړه دانه ویلنه یه که بۆ ده رمان ده شیت.

شاتون - ا.فر (شاتون - şatûn): ده سکی پیستون.

شاخ - ا (شاخ - şax): لقی درهخت، بهش، شاخ و قوچی هه ندی له حه یوانات.

شاخ - ا (شاخ - şax): پیاله ی شه راو خواردنه وه، جاران له شاخی گاو که رگه دهن یان عاج پیاله یان دروست ده کرد.

شاخابه - ا.مر (شاخابه - şaxabe): که نداو، رووبار، جوگه ی بچووک که له رووبار یان ده ریا جیا بیته وه.

شاخ آهو - ا.مر (شاخی ئاهو - şaxi ahû): که وان، به لئیدانی شتیک که وه ده ست هینانی مه حال بی.

شاخ بشاخ - ص.مر (شاخ بشاخ - şax

bişax): جوړاو جوړ، شه ره قوچ، پتکدا هه ئشاخانی دوو کهس.

شاد- ص. (شاد- şad): به کەیف، بێ خەم، خوشحال، دلخۆش، شاد.

شاداب- ص. (شاداب- şadab): تیارو، پارو، تەپو تازە، ئاودار.

شادان- ص. (شادان- şadan): شادمان، دلخۆش، خوشحال، بە کەیف، بێ خەم.

شادانج- ا. (شادانج- şadanec): شادانه.

شادباد- ا. (شادباد- şadbād): ناهەنگیتی کۆنی موسیقای ئێرانییه.

شادباش- ا. (شادباش- şadbaş): پیرۆزیی، شاباش، (پارەدان بە شایهرو چاوشان یان پارە هەڵدان بەسەر بووک و زاوادا).

شادبهر- ص. (شادبهر- şadbēh): خوشحال، سوودمەند لە خوشی دنیا، کەسێک بەشی لە خوشی و شادی دنیا زۆربێ.

شادخ- ص. (شادخ- şadix): مندال، لاو، وردیلەو ناسکو و تەپو تازە.

شادخو- ص. (شادخو- şadxû): دلخۆش، شادمان، بە کەیف و بە دەماخ.

شادخاب- ا. (شادخاب- şadxab): خەوی خوش، خەوی شیرین، شەکرەخەو.

شادخوار- ص. (شادخوار- şadixar): شەرابخۆز، شاد، شادمان، خوشگوزەران، سۆزانی، رووسی.

شادخە- ص. (شادخە- şadixē): سپیتی تەویلی ئەسپ، کە گەیبیبیتە سەر قەپۆزی.

شادخی- ص. (شادخی- şadixî): خەلکی شادخ (ناوی گوندیکی نزیکی بەلخ).

شادریان- ا. (شادریان- şadurban): سەرپەرە، خێوەتی گەورە.

شادروان- ا. (شادورقان- şadurvan): سەرپەرە، دیوانی میرو سولتانان، فەرشی نەخشین و گرانبەها، چادر.

شادروان- ص. (شادرهقان- şadrevan): رەحمەتی، خوالێخۆشبوو، وشە ی رێژە بۆ مردوو.

شاخ بن- ا. (مر(شاخ بون- şaxbun): لقی درەخت.

شاخچه- ا. (شاخ چه- şaxçe): بوختان، شاخی بچووک، لقی بچووک.

شاخدار- ص. (شاخدار- şaxdar): گیانلەبەرانی شاخدار (بەران و گاو کەلەکیوی).

شاخ در آوردن- مص. (شاخ در ئاڤەردەن- şax der averden): سەرسوڕمان، حەیرمان، شاخ دەرکردنی گیانلەبەرمان.

شاخ زدن- مص. (م(شاخ زەدن- şax zeden): لقی دەرکردنی درەخت، شەپەقچەکردن، قۆچانی.

شاخسار- ا. (مر(شاخسار- şaxsar): ترۆپکی لقی و پۆیی درەخت، لقی و پۆپ.

شاخشانه- ا. (مر(شاخ شانه- şaxşane): هەرەشە، شاخی گایان بەران و شانه (ئەوزاری دەروژە).

شاخص- ص. (ا.ع(شاخیش- şaxis): بەرز، پیای و چاگەوهری چاوتیش، سەعاتی هەتاوی، هەلپژاردە و دیار.

شاخک- ا. (شاخک- şaxek): شاخی بچووک، لقی بچووک.

شاخل- ا. (شاخول- şaxul): جۆرە دانەوتێلە یەکە لە ماش دەچێ و دەکێ بەنان.

شاخ و بال- ا. (مر(شاخ و بال- şax û bal): لقی و پۆیی درەخت.

شاخ و برگ- ا. (مر(شاخ و بەرگ- şax û berg): لقی و پۆپ، شاخ و بال نان لە قسەو باسان.

شاخور- ص. (شاخوهر- şax ver): شاخدار، پێ لقی و پۆپ.

شاخور- ا. (شاخوور- şaxûr): شاکورە، کوورە ی گەورە، کوورە ی خشت سوورکردنەو.

شاخه- ا. (شاخه- şaxe): لقی درەخت، لقی جۆگە و رووبار، دەستە.

شاخین- ص. (ن(شاخین- şaxîn): درەختی پێ لقی و پۆپ.

شادپانه - ق.ص (شادیپانه - şadyane): مزگیتی، ناههنگ و کهیفی شادی.

شادیچه - ا (شادیچه - şadiçe): تهختی نووستن، لیفه، جبه، بالاپوش.

شادی فزا - ص.فا (شادی فزا - şadî feza): شادیزا، زیادکهری شادی.

شادی گرای - ص.فا (شادی گرای - şadî giray): شادیگیر، نههلی کهیف و شادی.

شادی گستر - ص.فا (شادی گستر - şadî guster): مایه کی کهیف و خوشی.

شادی مرگ - ا.ص (شادی مرگ - şadî merg): شامهرگ، مردن له خوشیا.

شاڭ - ص.ع (شاڭ - şaz): دهگمن، تاقانه، نایاب، ریزپه.

شار - ا (شار - şar): شار، بینای بهرز، ریگهی بهرین، شاپتگه.

شار - ا (شار - şar): شال، قوماشیکی زور ناسک و رهنگینه که زیاتر ژنان دهیکنه جلوه‌رگ.

شار - ا (شار - şar): بالندهیکه رهشه وهکو توتوتی قسان دهکات.

شار - ا (شار - şar): ناوی کونی پاشایانی گورجستان بووه.

شارب - ا.فا.ع (شارب - şarib): شهرابخور، مه‌بخور، بخوره‌وه.

شارب - ا.ع (شارب - şarib): سمیل.

شاربن - ا.فر (شاربن - şaribun): نه‌خوشیبه‌کی حه‌یواناته.

شاربن - ا (شاربن - şarbîn): جزره دره‌ختیکه له جزری سنویه‌ر یان سه‌رو.

شارح - ا.فا.ع (شارح - şarih): شهرحکار، شرقه‌کار، راقه‌کهر.

شارد - ا.فا.ع (شارید - şarid): ره‌فی، یاخی، لاسار، هه‌لاتوو، سه‌رکیش.

شارده - ا.فا.ع (شاریده - şaride): ره‌فی، یاخی، سه‌رکیش (بۆمی).

شادروان مروارید - ا.مر (شادورفانی مورفارید - şadûrvani murvarîd): یه‌کیکه له‌و سی ناوازی که باربه‌د دایناوو و بۆ خوسره‌و په‌رویزی لیده‌دا.

شادروز - ص.مر (شادرووز - şadrûz): به‌خته‌وهر، به‌به‌خت.

شادزیستن - مص.ل (شادزیسته‌ن - şadzîsten): به‌خوشی ژیان، خوش‌ژینی، خوش‌گوزهرانی.

شادکار - ص.مر (شادکار - şadkar): شادمان، دلخوش، به‌که‌یف، بئ خهم.

شادکام - ص.مر (شادکام - şadkam): کامهران، دلخوش، شادمان.

شادکامی - ا.مص (شادکامی - şadkamî): کامهرانی.

شادگونه - ا.مر (شادگونه - şadgûne): دۆشه‌ک، پشتی، جبه، عه‌با، گۆزانی بیژ (نافرته).

شادمان - ص (شادمان - şadman): دلخوش، خوشحال، شاد، شادمان.

شادمانه - ص (شادمانه - şadmane): ناههنگی خوشی و شادی.

شادمند - ص.مر (شادمند - şadmend): دلخوش، به‌که‌یف و به‌ده‌ماخ.

شادناک - ص.مر (شادناک - şadnak): خوشحال، پیچه‌وانه‌ی خه‌مناک.

شادنچ - ا (شاده‌نچ - şadenec): به‌ردیکی نیسک ئاسایه، جاران بۆ مالیجه‌ی چایه‌شه به‌کار ده‌هات.

شادنه - ا (شاده‌نه - şadene): جزره به‌ردیکی نیسک ئاسایه..

شادوان - ا (شادوفان - şaduvan): سه‌راپه‌رده، دیوانی میرو پاشایان.

شادورد - ا (شادقه‌رد - şadverd): خه‌رمانه‌ی مانگ، تهختی پاشایه‌تی، ناوی ناههنگیکی مؤسیقایه.

شاریدن - مص.ل (شاریدن - şarîden): رژانی
 ناو له سه‌رهوه بۆ خوارئ.

شاس - ص.ع (شاسس - şass): لاواز، وشک،
 به‌دخو، به‌د ته‌بیعه‌ت.

شاسپرم - ا (شاسپه‌رم - şasperem): ریحانه.

شاست - ا (شاست - şast): که‌وده‌ن، گه‌وج،
 چپرگ، میسه‌سی، چرک.

شاسع - ص.ع (شاسیع - şasi): دوور، دووره
 ولات.

شاسعه - ص.ع (ساسیئه - şasi'e): دوور،
 دووره ولات، (بۆمئ).

شاسی - ا.فر (شاسی - şasî): چوارچێوه،
 به‌ده‌ن، شاسی ئوتومبیل.

شاش - ا (شاش - şaş): میز، پێشاو.

شاش - ا.ع (شاش - şaş): شاش، جۆره
 شه‌ده‌یه‌کی ئالدوزییه له‌سه‌ر ده‌کری.

شاش بند - ا.مر (شاش به‌ند - şaş bend):
 نه‌خۆشی میزگیران.

شاشدان - ا.مر (شاشدان - şaşdan): میزلدان،
 موسڵدان، ته‌نه‌که‌یه‌ک یان قاپێ که‌ میزی تی
 بکری.

شاشدن - مص.ل (شاشیدن - şaşiden):
 میزتن، میزکردن.

شاش زدن - مص.ل (شاشزده‌ن - şaşzedên):
 پێدامیزتن.

شاشک - ا (شاشه‌ک - şaşek): ره‌بابه،
 ئامیتریکی مۆسیقایه، سوپسکه.

شاشنگ - ا (شاشه‌نگ - şaşeng): سوپسکه.

شاشو - ص (شاشو - şaşû): میزن، منالیک به
 خۆیدا بمیژی، که‌سیک له‌ خودا میز به‌ خۆدا بکات.

شاشه - ا (شاشه - şaşe): میز.

شاشی - ص.ن (شاشی - şaşı): خه‌لکی شاش
 (که‌ ناوی کۆنی شاری تاشقه‌ند بوو).

شاشیدن - مص.ل (شاشیدن - şaşîden):
 میزتن، رژان و رۆییشتنی ناو.

شارژ - ا.فر (شارژ - şarj): بار، چارچ، پایه،
 وزه‌ی پاتری، په‌لوه‌پایه.

شارژدافر - ا.فر (شارژدافیر - şarjdafir):
 کاردار، ماموری سیاسی، جیگری وه‌زیر.

شارسان - ا (شارسان - şarsan): شارستان.

شارستان - ا (شاریستان - şaristan):
 شارستان، باژیر.

شارشک - ا (شاره‌شک - şareşk): ره‌بابه،
 ئامیتریکی مۆسیقایه.

شارع - ا.فاع (شاریع - şari): شه‌رعکار،
 ریتوین، خودان شه‌رع، په‌یداکه‌ری ریتی ناین.

شارع - ا.ع (شاریع - şari): شه‌قام، خیابان،
 ریگه، جاده.

شارف - ص.ع (شاریف - şarîf): کۆن (شه‌رابی
 کۆن)، که‌سیک چی وای نه‌مابێ بۆ پایه‌ی
 شه‌ریفی.

شارفه - ص.ع (شاریفه - şarife): وشتری
 میچکه‌ی پیرو له‌رو لاواز، ئامانی شه‌رابی وه‌کو
 گۆزه‌و کویه‌و خه‌مری.

شارق - ا.فاع (شاریع - şarix): هه‌تاو،
 پرشنگذار، تابان.

شارک - ا (شاره‌ک - şarek): با‌لنده‌یه‌کی ره‌شه
 وه‌کو تووتی قسه‌ ده‌کات.

شارلاتان - ص.فر (شارلاتان - şarlattan):
 فیتلباز، بیتبار، لاتنی شاران، شه‌لاتی.

شارمار - ا.مر (شارمار - şarmar): شمار،
 ماری گه‌وره، حه‌زیا، ئه‌ژدیها.

شارو - ا (شاروو - şarû): جۆره با‌لنده‌یه‌کی
 ره‌شه وه‌کو تووتی قسه‌ ده‌کات.

شاروان - ا (شارقان - şarvan): سه‌راپه‌رده،
 دیوانی میرو سۆلتانان، چادر.

شاره - ا (شاره - şare): سه‌روه‌به‌ستیکی گه‌وره‌یه
 که‌ پیاوانی هیندی له‌سه‌ری ده‌که‌ن، چارشیتوکی
 ته‌نکه‌ ژنانی هندی به‌کاری دێن.

شاره - ا.ع (شاره - şare): که‌لپه‌ل، جلوه‌رگ،
 جوانی و جه‌مال.

شافی - ا.فاع.ع (شافی - şafî): شیفابه‌خش،
دهرمانی که نه خوښ پټی چاک بیتنه‌وه، پنج بر
(وه‌لامی بیت چهندو چوون) ..

شافیدن - مص.ل (شافیدن - şafîden):
که‌وتن، خزین.

شاق - ص.ع (شاغ - şax): دژوار، نه‌سته‌م،
قورس، زه‌حمت، کاری سه‌خت و دژوار.

شاقول - ا.ع (شاغول - şaxûl): شاقوول،
شاوول.

شاقه - ص.ع (شاغغه - şaxxe): کاری قورس
و زه‌حمت، دژوار، سه‌خت.

شاک - ا(شاک - şak): سابرین، ته‌گه، نیری.

شاک - ا.ع (شاک - şakk): به‌گومان،
گومانکار، گوماندار.

شاکار - ا(شاکار - şakar): بیگار، سوخره،
کاری خوږایی.

شاکر - ا.فاع.ع (شاکیر - şakir): سویاسگوزار،
شوکرانه‌بژیر.

شاکری - ا.ع (شاکیری - şakirî): کریگرته،
خولام، نوکه‌ر.

شاکله - ا.ع (شاکيله - şakile): شیتوه و
روخسار، ریتچه‌و ریتاز، نیاز، پتوبستی، لا،
خالیگه.

شاکله - ا(شاکيله - şakile): تووی فهرنگی.

شاکمند - ا(شاکمند - şakmend): لباد.

شاکي - ا.فاع.ع (شاکي - şakî): دم به‌گله‌یی،
قه‌ره‌شکات، زار به‌سکالا.

شاگرد - ا.ص (شاگیرد - şagird): قوتابی.

شاگردانگی - ا.مر (شاگردانگی - şagirdane - şagir
danegî): شاگردانه، پاره‌یه‌ک که کریار به
ناوی به‌خشیش بیدات به شاگردی دوکان.

شاگردانه - ق.ص (شاگردانه - şagirdane):
شاگردانه، وه‌کو شاگردان، شاگردان ناسا.

شال - ا(شال - şal): شال، جوژه کوتالتیکه،
پشتین، شاشک.

شاشیه - ا.ع (شاشیه - şaşıye): جوژه
ته‌ربووشیکه که له میسرو هه‌ندئ ولاتی دیدا
له‌سه‌ر ده‌کری.

شاطر - ص.ع (شاطر - şatir): شاتر، نان‌ه‌وا،
نان پیتوه‌دەر، چالاک، زیره‌ک، سه‌ر قافل‌ه‌ی
کاروانی پاشایان.

شاطی - ا.ع (شاطی - şatî): ره‌خ، قه‌راخ،
که‌ناری رووبارو ده‌ریا.

شاع - ص.ع (شاع - şa'): ناشکرا، په‌راگه‌نده،
هاوبه‌ش.

شاعر - ا.فاع.ع (شائر - şa'ir): هه‌ستیار،
هه‌لبه‌ستوان، هوزانقان، شاعیر.

شاعرانه - ق.ص (شائیرانه - şa'irane):
شاعیرانه، شاعیرناسا.

شاعره - ا.فا (شائیره - şa'ire): هه‌ستیار،
هه‌لبه‌ستوان (بۆمی).

شاعی - ا.ص.ع (شائی - şa'î): دوور، به‌شی
هاوبه‌ش.

شاغل - ا.فاع.ع (شاغیل - şaxil): کار و
پیشه‌یه‌ک که مروّف مروّف بکات، مژولکار،
سه‌رقالکار.

شاغول - ا(شاغول - şaxûl): شاوول،
ئه‌وزارتیکه بوّ تاقیکردنه‌وی خواری و راستی
دیوارو پایه به‌کاردی.

شاغوله - ا(شاغوله - şaxûle): گولینگ و
ریشوی شاشک و شه‌ده.

شاف - ا(شاف - şaf): شاف.

شافع - ا.فاع.ع (شافیع - şafi'): تکاکار،
شه‌فاعه‌تکار.

شافعی - ص.ن.ع (شافیئی - şafi'î): یه‌کیتکه
له چوار مه‌زه‌به‌که‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و ده‌دریته پال
ئه‌بو‌عه‌بدووللا محه‌مه‌دی کو‌ری ئیدریس که
یه‌کیتکه له ئیمامانی ئه‌هلی سوننه‌ت.

شافیعه - ا.ص.ع (شافیئییه - şafi'îye):
مه‌زه‌بی شافییی.

شافه - ا(شافه - şafe): شاف.

شامپو- ا.فر.(شامپو - sampû): شامپوی قش شتن.

شامپيون- ص.فر.(شامپيون - sampîyûn): قاره‌مان، پالنه‌وان، براودی پیتسپرکی، زیره‌قان.

شامخ- ص.ع.(شامخیخ - samîx): به‌رز، بلند، لووتبه‌رز، خوپه‌سه‌ند، روح زل، به‌ده‌عیبه.

شامخه- ص.ع.(شامیخه - samixe): به‌رز، بلند، روح‌زل، (بۆم).

شامگاه- ا.مر.(شامگاه - samgah): ئیواره وده‌خته، مه‌غریب.

شامگاهان- ا.مر.(شامگاهان - samgahan): ئیواران، مه‌غریبان.

شامل- ا.فا.ع.(شامیل - samil): هه‌مه‌گیر، به هه‌موو که‌سی‌کرا‌گه‌یین.

شامه- ا.ع.(شامه - samme): هه‌ستی بۆنکردن (که‌پوو).

شامه- ا.(شامه - same): له‌چک، سه‌رپۆشی ژنان، په‌رده‌ی ناسک و ده‌کو په‌رده‌ی دل.

شامی- ص.ن.(شامی - samî): خه‌لکی شام (ولاتی سوریا).

شامی- ا.(شامی - samî): کوبه‌ی شام، جۆره خواردنیکه.

شامیانه- ا.(شامیانه - samiyane): سه‌راپه‌رده، سابات، چه‌تر.

شان- ض.(شان - şan): ئه‌وان.

شان- ا.(شان - şan): شان و شه‌وکه‌ت، ریتزو حورمه‌ت.

شان- ا.(شان - şan): شانه‌ی میتش هه‌نگ، پلووره هه‌نگ.

شانتاؤ- ا.فر.(شانتاؤ - şantaj): فروفیتل، حیلوه و هه‌واله، بیده‌نگ کردنی که‌سی‌ک به‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌ی ئاشکراکردنی نه‌تییه‌کانی لیبیکری.

شاندن- مص.م.(شانده‌ن - şanden): شیکردن، شانه‌کردنی قش.

شالده- ا.(شالوده - şalude): بناغه، بناغه‌ی دیوار و ته‌لاران، هیم، به‌ره‌ت.

شال سنجد- ا.(شال سینجده - şal since): زه‌یتونی تال.

شالم- ا.ع.(شاله‌م - salem): گه‌فی کیوی، دانی جۆره گیایه‌که له جۆ باریکتره و تامی زۆر تاله.

شالنگ- ا.(شاله‌نگ - şaleng): رایه‌خی که له ژئیر فهرش و رایه‌ختین دییه‌وه رابخری.

شالنگی- ا.ص.(شاله‌نگی - şalengî): موتاب، که‌سی‌ک که موو بۆ خپوه‌ت و ئه‌و شتانه بریتسی.

شالوده- ا.(شالوده - şalûde): بناغه، بناخه، هیم، به‌ره‌ت، نه‌خشه، پلۆت.

شالهنگ- ا.(شاله‌نگ - şal heng): بارمه‌ت، سه‌رکیش، لاسارو بزپو، فیل و ده‌هۆ ئاژاوه.

شالی- ا.(شالی - şalı): چه‌لتووک، برنجی که‌نه‌کراو.

شالی پایه- ا.مر.(شالی پایه - şalı paye): مه‌ره‌زه.

شالی زار- ا.مر.(شالی زار - şalı zar): مه‌ره‌زه، کیلنگه‌ی برنج.

شالی کار- ا.ص.(شالی کار - şalı kar): مه‌ره‌زه‌وان، که‌سی‌ک که برنج بچیت.

شام- ا.(شام - şam): هه‌وه‌لی شه‌و، سه‌ره‌تای شه‌و که دنیا تازه تاریک ده‌بی، خواردنی ئیواره، ژه‌می ئیواران.

شاماخ- ا.(شاماخ - şamax): جۆره هه‌رزنیکه.

شاماخ- ا.(شاماخ - şamax): به‌رکۆشه، سوخمه‌ی مه‌مک، مه‌مکدان، مه‌مک لغ.

شاماک- ا.(شاماک - şamak): سوخمه، مه‌مکدان، به‌رکۆشه، به‌ره‌ه‌لبینه.

شامپانی- ا.فر.(شامپانی - şampanî): جۆره شه‌راییکه که له باشتترین جۆری ترئ دروستی ده‌کن، شامپانی.

شاه انجیر - ا.مر (شاه ئهنجیر - şah encîr):
 شاههنجیر، ههنجیری زۆر چاک، ههنجیری وهزیری.
شاهانه - ق.ص (شاهانه - şahane): شاهانه،
 وهکو پاشایان، شائاسا.
شاهانی - ا (شاهانی - şahani): شاهانی،
 جۆره ترییهکه.
شاهباز - ا.مر (شاهباز - şahbaz): شاباز،
 بازی سپی.
شاهبال - ا.مر (شاهبال - şahbal): شاپهپ،
 گهورهترین پهپی بالی بالنده.
شاهبالا - ا.مر (شاه بالا - şah bala): برا
 زاوا.
شاهبانک - ا (شاهبانکه - şahbanek): جۆره
 رووهکتیکه.
شاه بلوط - ا.مر (شاه بهلوت - şahbelût):
 جۆره درهختیکه، شاپهروو.
شاه بندر - ا.ص (شاه بهندهر - şahbender):
 بهندهری گهوره، سهروک بازگانان، باجگر.
شاهبو - ا.مر (شاهبو - şahbû): شابۆن، بۆنی
 عهنبهر، مسک.
شاه بیت - ا.مر (شاه بهیت - şah beyt):
 شاهبیت، بهیتی که له ههموو بهیتهکانی غهزهل
 یان قهسبیده باشترو روهانتر بی.
شاهپهر - ا.مر (شاهپهر - şahper): شاپهپ،
 شابالی مهل.
شاهپهرم - ا (شاه پههرم - şahperem): رهشه
 ریخانه.
شاه پسند - ا.مر (شاه پهسهند - şah pe-
 send): شاپهسن، جۆره گوئیکی جوانه و رهنگی
 زۆری ههس.
شاهپور - ا.مر (شاهپوور - şahpûr): کوپی
 شا، شازاده.
شاه تهر - ا.مر (شاه تهره - şah tere):
 شاتهپه، جۆره رووهکتیکه بۆ دهرمان دهکار دهبری.
شاهتوت - ا.مر (شاه توت - şah tût): شاتوو،
 جۆره درهختیکه، گاتوو، تووه سووره.

شانندن - مص.م (شانندهن - şanden):
 دانیشانندن.
شانزده - ا (شانزده - şanzde): ژماره
 شانزده (۱۶).
شانس - ا.فر (شانس - şans): بهخت، یهغبال،
 تالچ، شانس.
شانک - ا (شانکه - şanek): زیقهتۆره،
 چیکلدانه، سیقلدانه.
شانکر - ا.فر (شانکر - şankr): ناگره، زامی
 سیفلیس.
شانه - ا (شانه - şane): شان.
شانه - ا (شانه - şane): شی، شانهی قژ
 داهیتان.
شانه - ا (شانه - şane): شانهی میتش ههنگ،
 پلۆوره ههنگ.
شانهبین - ا.ص (شانهبین - şanebîn):
 فالگرهوه، فالچی.
شانهسر - ا.مر (شانهسه - şane ser): جۆره
 بالندهپهکه، شانهسه، پهپوسلیمانی.
شانهگر - ا.ص (شانهگر - şaneger):
 شانهساز، کهسی شانه دروست بکات.
شانی - ا (شانی - şanî): جۆره دراویکی کوته
 له خۆراساندا باو بووه.
شانیدن - مص.م (شانیده - şanîden):
 دانیشانندن.
شاه - ا.ص (شاه - şah): گهوره، پاشا،
 سولتان، فهردمانهوا.
شاه اسپرغم - ا.مر (شاه ئیسپههرغم - şah
 isperxem): رهشه ریخانه.
شاه اسپهرم - ا.مر (شاه ئیسپههرم - şah
 isperem): ریخانه.
شاه افسر - ا.مر (شاه ئهفسهر - şah efser):
 گوته تاج، جۆره رووهکتیکه.
شاهانجم - ا.مر (شاهی ئهنجوم - şahi encum):
 خۆر، ههتاو، شانهستیره.

گه وره، جۆره سازنیکه.
شاهزاده - ا.مر (شاهزاده - šahzade): شاهزاده،
 فهرزندی شا، کورې پاشا.
شاه زنگ - ا.مر (شاهی زنگ - šahi zeng):
 تاریکی شهو، شهو، شهو و زنگ.
شاه زیره - ا.مر (شاه زیره - šah zîre):
 شازیره، زیره، (جۆره گیایه که)..
شاه سپرغم - ا.مر (شاه سپهرغم - sha
 siperxem): ریحانه.
شاه سپرم - ا.مر (شاه سپهرم - šah siperem):
 ریحانه.
شاه سوار - ص.مر (شاه سوار - šah sevar):
 سوارچاک، سوارخاس.
شاهسون - ا.خ (شاه سهفن - šah seven):
 گاردی تایبه تی شاه عباس، ناوی عیلتیکی
 گه وره ی ئیرانه.
شاه فش - ص (شاه فاش - šah feş):
 شائسا، وهکو شا.
شاه فتر - ا.مر (شاه فتنه - šah fener):
 شاسپرننگ، ده بلی ئوتومبیل.
شاهق - ص.ع (شاهیخ - šahix): بهرز، بلند.
شاهقه - ص.ع (شاهیغه - šahixe): بهرز،
 بلند، شاخی بهرز.
شاهکار - ص.مر (شاهکار - šahkar): شاکار،
 کاری گه وره پپهونه.
شاهگان - ص (شاهگان - šahgan): شاهانه،
 پاشایانه.
شاه مات - ا.مر (شاه مات - šah mat): کش
 مات (له گه مای شه تره نچ دا).
شاه ماهی - ا.مر (شاه ماهی - šahmatî):
 جۆره ماسییه کی بچوکی ده ریاییه.
شاهنامه - ا.مر (شاهنامه - šahname):
 کومه له کتیبیک بهو ناوه هه ن که سه ربورو
 سه رگوزه شته ی پاشایانی ئیرانی به په خشان یان
 هۆنراوه تۆمار کردوووه شانامه کی فیردهوسی که
 بریتیییه له شه ست هه زار بهیت، یه کتیکه له و

شاه تیر - ا.مر (شاه تیر - šah tîr): کاریته،
 دیرهک، شاتیر.
شاهجان - ص.ن (شاهجانی - šahcanî): له
 قه پیکه له زهمانی سه نجه ریاشای سه لجوقیدا به
 شاری (مهرو) دراوه.
شاه چینی - ا.مر (شاه چینی - šah çînî):
 شیلهی گیایه که له چین ده روئ و یۆ ده رمان به کار
 دئ.
شاهد - ا.فا.ع (شاهید - šahid): شایهت،
 گه واهیچی، ماشوق، دلبر، دلدار.
شاه دارو - ا.ص (شاه دارو - šahdarû):
 شهراب، شاهه رمان، باشترین ده رمان.
شاه داماد - ا.ص (شاه داماد - šah damad):
 زاوا، تازه زاوا.
شاهدانه - ا.مر (شاه دانه - šah dane):
 شادانه، جۆره گیایه که.
شاهد باز - ص.فا (شاهید باز - šahid baz):
 جوان باز، (له گه ل کور یان ژندا)، هه تیوباز، ژن
 باز.
شاهد پرست - ص.فا (شاهید پهرست - šahid
 perest): دلبر پهرست.
شاهدخت - ا.مر (شاهدوخت - šahduxt):
 کیزی شا، شاهزاده خانم.
شاه درخت - ا.مر (شاه دیروخت - šah dirext):
 دهختی سنۆیه ر.
شاهدوش - ص.مر (شاهیدقهش - šahid veş):
 جوان.
شاهده - ا.فا (شاهیده - šahide): جوان،
 دلبر.
شاهراه - ا.مر (شاهراه - šahrah): شاری،
 جاده، شه قامه پئی.
شاه رش - ا.مر (شاه رهش - šahreş):
 پتوانه یه که به دریتی هه ردوو بال.
شاهرگ - ا.مر (شاهرگ - šahreg): شاهه مار،
 ده ماری مل.
شاهرود - ا.مر (شاهرود - šahrûd): رووباری

شایسته، ههژ.

شایستن - مص.ل (شایسته- *şayisten*):

شایسته‌بوون، لایه‌ق بوون، ههژبوون.

شایع - ص.ع (شایی- *şayî*): قاو، بلاو،
ناشکرا، بانگه‌شه، ده‌نگۆ.

شایعه - ا.ع (شاییه- *şayî'e*): ده‌نگۆ،
گوتگوتک، قومی قومی، بانگه‌شه، هه‌والی
بلاوه‌بوو (راست یان درۆ)، مقۆ مقۆ.

شایگان - ص (شایگان- *şaygan*): شایسته،
لایه‌ق، ههژ، هه‌ر شتیکی چاک و گرانبه‌ها،
بیتگار.

شایگان - ا (شایگان- *şaygan*): جوړه قافیه و
سه‌روایه‌کی شیعریه.

شایورد - ا (شای‌فەرد- *şayverd*): خەرمانه،
خەرمانه‌ی مانگ.

شاییدن - مص.ل (شاییده- *şayîden*):
شایسته‌بوون، ههژبوون.

شامت - مص.ع (شه‌ئامەت- *şe'amet*):
شوومی، به‌دبه‌ختی، نه‌گبه‌تی، به‌دیومی.

شان - ا.ع (شه‌ئن- *şe'n*): کاروبار، کاری
گه‌وره، پله‌و‌پایه، شان و شکۆ.

شئون - ا.ع (شوئون- *şu'ûn*): کاروباران.

شب - ا (شەب- *şeb*): شهو، له‌روژئاواوه تا
روژه‌ه‌لات.

شب - ا.ع (شەب- *şebb*): زاخ.

شیاب - مص.م (شەباب- *şebab*): جه‌وان
بوون، له‌بالتی بوونه‌وه تا سی سالی، هه‌وه‌لی هه‌ر
شتیک.

شیاب - ا.ع (شەباب- *şebab*): لاوان، گه‌نجان،
جه‌وانان، خورتان.

شیاب - ا (شیباب- *şibab*): جوړه رووه‌کیتکه.

شبابیر - ا.ع (شەبابیر- *şebabîr*): شه‌پیوران.

شباروز - ا.مر (شەبارووز- *şebarûz*): شهو و
روژ، هه‌میشه، به‌رده‌وام.

شبایشب - ق (شەباشەب- *şebaşeb*): شه‌وانه،
شه‌واوشه‌و، له‌شه‌ودا.

شانامانه‌و له‌خانه‌ی داستانه هه‌ره به‌ناوبانگه‌کانی
دنیا داده‌نری.

شاهنای - ا.مر (شاهنای- *şahnay*): زورنا،
زړنا.

شاهندن - مص.ل (شاهه‌نده- *şahenden*):
پاریزکردن له خراپه و که‌چه‌وی.

شاهنده - ص.فا (شاهه‌نده- *şahende*):
چاکه‌کار، دروستکار.

شاهنشاه - ا.ص (شاهه‌نشاه- *şahenşah*):
شای شاهان، پاشای گه‌وره.

شاه نشین - ا.مر (شاه نشین- *şah nişîn*):
شانشین، شویتنی دانیشتنی شا، کورسی
پاشایه‌تی.

شاهوار - ص (شاه‌وار- *şahvar*): شایسته‌ی
شا، شتی چاک و گرانبه‌ها.

شاهورد - ا (شاه‌فەرد- *şah verd*): خەرمانه،
خەرمانه‌ی مانگ.

شاهوش - ص (شاه‌فەش- *şahveş*): شائاسا،
وه‌کوشا.

شاهول - ا (شاه‌هول- *şahûl*): شاوول،
شا‌قولی به‌نا.

شاهی - ا.مص (شاهی- *şahî*): پاشایه‌تی،
فه‌رمانه‌په‌ایه‌تی.

شاهی - ا (شاهی- *şahî*): جوړه دراویتی
تیرانییه.

شاهی - ا (شاهی- *şahî*): ته‌په‌تیزه، جوړه
سه‌وزه‌یه‌که.

شاهیدن - مص.ل (شاهیده- *şahîden*):
پاشایه‌تی کردن، سه‌روه‌ری کردن، خواناسی.

شاهیده - ا.فا (شاهیده- *şahîde*): چاکه‌کار،
دروستکار، پاریزکار له خه‌راپه.

شاهین - ا (شاهین- *şahîn*): شه‌هیتن، جوړه
بازیکه.

شاهین - ا (شاهین- *şahîn*): شایه‌ن، زمانه‌ی
ته‌رازوو.

شایان - ص (شایان- *şayan*): شایان، لایه‌ق،

تاقکه‌ره.

شبا‌هت - ا.مص (شه‌باهت - şebahet):
لیکچوون، پیک شوبهان.

شبا‌هنگ - ا.مر (شه‌باهنگ - şebaheng):
بولبول، ئەستیره‌ی به‌یانی، ئەستیره‌ی کاروان
کوژه، ددانی ماشوقه، ته‌ویله‌ی ولاخان.

شبا‌هنگام - ا.مر (شه‌باهنگام - şebahengam):
کاتی شه‌وان.

شب باره - ص.مر (شه‌ب باره - şeb bare):
ناشقه‌شو، ژنی سۆزانی و خراپ.

شب بازه - ا.مر (شه‌ب بازه - şeb baze):
شه‌مشمه‌کویره.

شب بازی - ا.مر (شه‌ب بازی - şeb bazî):
فروفتیل، نیره‌نگو و سب‌حربازی، بووکه‌له‌بازی.

شب برات - ا.مر (شه‌بی به‌رات - şebi berat):
شه‌وی به‌رات، شه‌وی پازده‌ی مانگی شه‌عبان.

شب بو - ا.مر (شه‌ب بو - şeb bû):
گولی شه‌بو.

شب پره - ا.مر (شه‌ب پره - şeb pere):
شه‌مشمه‌کویره.

شب پوش - ا.مر (شه‌ب پوش - şeb pûş):
لیفه، جلی شو، چهرچه‌ف، له‌چک‌یک که شه‌وان
له‌سر بکری.

شب پوی - ص.فا (شه‌ب پوی - şeb pûy):
شه‌ور.

شب پیم - ص.فا (شه‌ب پیم - şeb pey):
ما: که‌س‌یک شه‌ورده‌ی بکات، شه‌ونخوونی و
بیتقهراری، عاشقی ناکام و بیتقهرار.

شبت - ا. (شبت - şibt):
دالان، راپه‌وی
سه‌رگیراو.

شبت - ا.ع (شبت - şibit):
شویت، (روودک).

شب تاب - ص.فا (شه‌ب تاب - şeb tab):
هر شتی به‌شو و بدره‌وشیتته‌وه، مانگ، گوله‌ئه‌ستیره.

شب تاز - ا.مص (شه‌ب تاز - şeb taz):
شه‌به‌یخون، شه‌وپه‌لامار.

شباط - ا.ع (شوبات - şubat):
مانگی شوبات (۲).

شب افروز - ص.فا (شه‌ب ئەفروز - şeb efrûz):
هر شتیک له‌شه‌ودا بدره‌وشیتته‌وه،
مانگ، گوله‌ئه‌ستیره.

شباک - ا.ع (شباک - şibak):
تۆ، کۆمه‌له‌ده‌زگایه‌کی هاوپه‌یه‌وست و هاو شپه‌ له‌کاردا.

شبال - ا.ع (شبال - şibal):
بیتچوو شیران.

شبانگ - ا. (شه‌باله‌نگ - şebaleng):
نیتچیر.

شبان - ا. (شه‌بان - şeban):
شه‌وان.

شبان - ا.ص (شه‌بان - şeban):
شوانکاره، شقان.

شبان - ا.ع (شوبان - şubban):
لاوان، گه‌نجان، نه‌وجه‌وانان.

شعب انبوی - ا.مر (شه‌ب ئەنبوی - şeb enbûy):
شه‌بو (گیاه‌کی بۆن خوشه).

شب اندر روز - ق (شه‌ب ئەندر روز - şeb ender rûz):
شو و روژ، ۲۴ سعات.

شبانروز - ا.مر (شه‌بانروز - şebanrûz):
شو و روژ.

شبان فرب - ا.مر (شه‌بان فرب - şeban ferîb):
بالتده‌که، شوان هه‌لخه‌له‌تینه.

شبانگاه - ا.مر.ق (شه‌بانگاه - şebangah):
کاتی شه‌وئ، شوینی شه‌وی چوار پی و په‌زان.

شبانگاه - ا.مر (شه‌بانگاه - şebangah):
شوینی شه‌وانه‌ی په‌ز.

شبان - ص.ن (شه‌بان - şebane):
شه‌وانه، شه‌ومه‌نه، جلی شه‌و، شیو، شه‌رابی له‌شه‌وا
بخوریتته‌وه.

شبان - ا.ص (شه‌بان - şebane):
شوانکاره، شوان، په‌زه‌وان.

شبان روز - ا.مر (شه‌بان روز - şebane rûz):
شو و روژ، ۲۴ سعات، هه‌میشه.

شباوین - ا.مر (شه‌باوین - şebavîz):
تاق

شېر - ا.ع (شهبهر - şebber): ناوی هه زهه تی
هه سه نه و حوسه یه نه که هه نه دی جار پیتغه مبهه
(د.خ) وای ناو ده برون.

شېراق - ا.ع (شېیراغ - şibrax): جلی شرو
دراو، سپیال، شپرتو.

شېرم - ا.ع (شېبرهه - şibrem): جوژه رووه کیتی
کتیویه.

شېرنه - ص.مر (شهبه رنه - şebrenge):
تاریک، رهش، نه سببی رهش، گوشتیکی رهشه،
به ردیکی رهشه.

شېرو - ص.فا (شهب رهو - şebrew): شه وره و،
شه ویتدار، خواناس، ههس ههس، شه وگه و،
داروغه، دز، ریتگر، جهه ده.

شېب زنده دار - ص.فا (شهب زنده دار - şeb
zindedar): شه ویتدار، که سیتیک به شه و
نه خه وئ، (بو عیبادت یان شتی دی).

شېست - ص (شېبست - şibist): ناپه سنده،
دزئو، ناحهز، ناشیرین.

شېستان - ا.مر (شهبیستان - şebistan):
خه و تنگه ی شه و، هه مر سه را، به شتی سه رگیراوی
مرگه و تپنه گه وره، میحراب.

شېع - مص.ع (شهب - şeb): تپیربون، تپیری.
شېعان - ص.ع (شهبان - şeb'an): تپیر.

شېغاره - ا.مر (شهبغاره - şeb xare): ناغه لی
شه وانه ی پهزان.

شې فرخ - ا.مر (شهبی فرهخ - şebi ferex):
ناوی ناوازی که له سی ناوازه که ی باربه ده.

شې فروز - ص.فا (شهب فروز - şeb furûz):
هه ر شتی شه و روناک بکاته وه، چرا، مانگ،
مۆم، گوئه نه ستیره، نه ستیروک.

شېق - مص.ع (شهبه غ - şebex): بهر به تاو،
ناره زو کردنی گان، ئالۆشی.

شې قدر - ا.مر (شهبی غه در - şebi xedr):
شه ویتکی مانگی رهمه زانه که شه و ی عیبادت و
پارانه و به، قورئان لهم شه و ده و بو پیتغه مبهه
هاتۆته خوارئ، ئهم شه و به ته وای دیار نییه

شېچراغ - ا.مر (شهب چراغ - şeb çrax):
گه وهه ری به دره و شه، گه وهه ری ناودارو پرشنگدار.
شېچراغک - ا.مر (شهب چراغه ک - şeb
çraxek): گوئه نه ستیره.

شېب چره - ا.مر (شهب چهره - şeb çere):
شه وچه ره، ناجیل و میوه که له شه و نشینی دا
بخورئ، له و ده گه ی شه و ی پهزان.

شېب چک - ا.مر (شهبی چه ک - şebi çek):
شه و ی به رات، شه و ی پاژده ی شه عبان.

شېع - ا.ع (شهبه ه - şebah): تاپۆ، تارمایی،
شه به نه گ.

شېخانه - ا.مر (شهبخانه - şebxane):
شه و خانه، خانویه که ده و پیشان شه و ی تیا
بگوزه ی تپنه.

شېب خوسب - ا.ص (شهب خوسب - şebxusb):
شه و خه و.

شېب خواب - ا.ص (شهب خاب - şeb xab):
شه و خه و، راپواردنی شه وانه له گه ل سۆزانیاندا.

شېبخوان - ا.ص (شهب خان - şebxan):
بولبول، هوزار.

شېب خوش - (شهب خوش - şeb xûş): شه و
به خپیر، شه و باش، (به تایی به تی له کاتی
دو عاخا ویدا به شه و).

شېب خون - ا.مر (شهبخون - şebxûn):
شه به یخون، هپرتی له نکاوی شه وانه.

شېبخیز - ص.فا (شهبخیز - şebxîz):
شه وهه ستان، شه ویتداری بو نویتو عیبادت.

شېبدر - ا.ع (شهبدر - şebder): چه و ده ر، جوژه
رووه کیتکه.

شېب دیز - ا.ص (شهبدیز - şebdîz): شه و
ره نه گ، به رنه گی شه و، شه و دیز، ناوی نه سپه که ی
خوسره په رویه که رهش بوو.

شېر - ا.ع (شېبر - şibr): بست.

شېر - ا.ع (شهبیر - şebr): زه و جین، ماره بی.

شېر - ا.ع (شهبهر - şeber): به خشین، خپیر،
چاکی، چاکه.

شب مانده - ص. مر (شبه مانده -
şebmande): شبه و منه، شبه و به ساره، شبه و ی،
به یات.

شب نامه - ا. مر (شبه نامه - şebname):
شبه و نامه، به یان نامه ی یاساغ که به نه پیتی و به
شهو ان بلا و بکریته و ده.

شب نشینی - ا. مص (شبه نیشینی -
şebnişînî): میوانی شه و و پیکه و ده دانیشتن،
شه و نیشینی.

شب نم - ا. مر (شبه نم - şebnem): شه و نم،
ناونگ، شه قنم، خوناث، سیخوار.

شب غا - ص. فا (شبه نه ما - şebnema):
هه ر شتن به شه و بدره و شیته و ده و روناکی بدات،
لا به ری تاریکی.

شب نه - ا. ص (شبه نیهه - şebnihe):
گنجی زیر و خشل که له ژیر زه ویدا ته قهت بکری.

شبور - ا. ع (شبه بور - şebûr): شه پیور، بزقی،
که ردا.

شبو - ا. ع (شبه بوت - şebût): جوړه
ماسیبه که.

شبه - ا. ع (شبهه - şibh): چون یهک، هاوشیوه،
وهک، میناک.

شبه - ا. ع (شبهه - şebah): مسی زهرد، جوړه
به ردیکی رهشی بریقه داره.

شبه - ا. ع (شبهه - şebah): جوړه روو کیکه.

شبهات - ا. ع (شبهوات - şubuhât): گومان و
دوودلی، شتنی نامه علوم بی و نه توانی حوکی
له سهر بدری.

شب هنگام - ا. مر (شبه هنگام - şeb
hengam): کاتی شه و ی، شه و کی.

شبهه - ا. ع (شبهه - şubhe): گومان.

شبی - ا. ص (شبهی - şebî): بیجامه ی شه و،
جلی خه و تن.

شب یار - ا. مر (شبه یار - şebyar): شه کراو.

شب یازده - ا. مر (شبه یازده - şeb yaze):
شه مشه مه کویره، شه مشه.

ده لټن یه کیکه له شه وانی ۱۷، ۱۹، ۲۱، ۲۳،
۲۵ و ۲۷ رده مزان.

شبک - ا (شبهک - şibk): ته شی، نیترکی
ته شی.

شبک - ا. ع (شبهک - şebek): توړ.

شیکار - ص. مر (شبهکار - şebkar): شه و کار،
کریکاریک به شه و کار بکات.

شب کلاه - ا. مر (شبه کلاه - şeb kulah):
شه و کلاو، کلاوی سوک که شه و یان له کاتی
خه و تندا له سهر بکری.

شبهکور - ص. مر (شبهکور - şebkûr):
شه و کویر، که سپک به شه و نه پیتی.

شبهکوک - ص (شبهکوک - şebkûk):
ده رویش، هه ژار، قه له ندهر، ده رویشی له شه و
بچیته شو پیتیکی به رزو دوعای خیر بو خه لکی
بکات و سه ده قه و ده ریگری.

شبهکه - ا. ع (شبهکه - şebeke): توړ،
په نجه ره و کلاو روژنهی کون کون، توړی جاسوسی.

شبهکیه - ا. ع (شبهکیه - şebekiye): په رده ی
چاو.

شبهگاه - ا. مر (شبهگاه - şebgah): شه و گا،
شه قین، جتی هوانه و ده شه وانه ی ناژولان.

شبهگاه - ا. مر (شبهگاه - şebgah): کاتی
شه و ی، شه و کی.

شبهگرد - ص. فا (شبهگرد - şebgerd):
شه و گه پ، هه س هه س، پاسه و ان، دز، ریگر،
گه ران له شه و دا، مانگ.

شبهگز - ا. ص (شبهگز - şebgez): گه نه.

شبهگون - ص (شبهگون - şebgûn): تاریک،
رهش و ده کو شه و، گه و هه ری شه و چرا.

شبهگیر - ا. مر (شبهگیر - şebgîr): کاتی
به رده بیان، سه قهر له دوی نیوه شه و ده.

شبل - ا. ع (شبل - şibl): بیتچه شیر، بیتچه
شیری که بتوانی راو بکات.

شبللی - ص. ن (شبللی - şiblî): ناوی گوندیکه،
خه لکی شبللی (ناوی گوندیکه).

شتاء - ا.ع (شیتاء - şita'): زستان.
شتاب - ا.مص (شیتاب - şitab): لهز، پهل، خیرا.
شتابان - ص.فا (شیتابان - şitaban): کهسپک به پهل ری بکات یان کار بکات.
شتاب زده - ص.مر (شیتاب زده - şitab zede): پهل پهل، هله پهل.
شتابکار - ص.فا (شیتابکار - şitabkar): پهل پهل لکه.
شتابگر - ص.فا (شیتابگر - şitabger): پهل کار.
شتابگرفت - مص.ل (شیتاب گیرفته - şitab girften): پهل کردن، گورپه ستنه وه.
شتابیدن - مص.ل (شیتابیدن - şitabîden): پهل کردن، لهز کردن.
شتات - مص.ع (شهتات - şetat): پهرآگه نده بوون، بلا و بوونه وه، ته رته و ودرته بوون.
شتات - ص.ع (شهتات - şetat): پهرآگه نده، پهرت و بلاو.
شتافتن - مص.ل (شیتافتن - şitaften): پهل کردن، لهز کردن، عهجه له کردن.
شتاک - ا (شیتاک - şitak): لقی درهخت، لقی تازه.
شتانگ - ا (شیتالنگ - şitaleng): پاژنه ی پی.
شتام - ص.ع (شهتتام - şettam): جوتین فروش، دهم پیس، زمان پیس.
شتر - مص.ع (شهتر - şetr): برین، پارچه پارچه کردن.
شتر - ا.ع (شهتر - şeter): هله گه رانه وه ی پیتلوی چاو، کهموکوری.
شتر - ا (شوتور - şutur): وشتر، حوشتر، ده قه هان.
شتربار - ا.مر (شوتوربار - şuturbar): وشتربار، باری وشتریک.

شبیبی - ا (شه بیبی - şebîbî): جوره رووه کینکه.
شبیخون - ا.مر (شه بیخون - şebeyxûn): شه بیخون، هیرشی له نکاو شه وانه بوسه ر دژمن، شه و بگیر.
شبینه - ص.ن (شه بینه - şebîne): شه وانه، خواردنی شه و مهنه، بهیات.
شبییه - ص.ع (شه بییه - şebîh): وهک، هاوشیوه، میناک.
شپاشاپ - ا (شه پاشاپ - şepaşap): شه پهل شپ.
شپش - ا (شپیش - şipîş): نه سپی، دایکی رشک.
شپشاپ - ا (شه پشاپ - şep şap): شه پهل شپ.
شپشپ - ا (شپ شپ - şep şep): شه پهل شپ.
شپشک - ا (شپشهک - şipşep): نه سپی نارد.
شپشه - ا (شپیششه - şipîşe): نه سپی.
شپل - ا (شپیل - şipl): فیکه کیشان.
شپلت - ا (شپلهت - şiplet): فیکه لیدان.
شپلیدن - مص.ل (شپیلیدن - şiplîden): فیکه کیشان.
شپوختن - مص.م (شپپوختن - şipûxten): رشتن.
شپیل - ا (شپیل - şipîl): فیکه.
شپیلیدن - مص.م (شه پیلیدن - şepîlîden): گوشین.
شت - ا (شهت - şet): حه زرهت، جه ناب.
شت - مص.ع (شهت - şett): پهرآگه نده بوون، پهرته وازه بوون، بلا و بوونه وه.
شت - ص.ع (شهت - şett): پهرآگه نده بی، پهرته وازه بی.
شتا - ص (شیتا - şita): برسی، کهسپک که فراغین یان چیشتی نه خوارد بی، ناشتا.

meab: که سیک و شتر ناسا خاوی بی له
هه لئس و کهوتیا.

شتر مرغ - ا. مر (شوتور مورخ - şutur murx):
و شتر مر.

شتر مور - ا. مر (شوتور مور - şutur mûr):
و شتر مر.

شترنج - ا. (شه ترنج - şetrenc): شه ترنج.

شتر وار - ق. ص. (شه تورقار - şutur var):
و شتر ناسا.

شتر وان - ا. ص. (شوتورشان - şuturvan):
ساره وان، و شتر وان.

شک - ا. (شیتک - şitek): پرژدی ناو.

شکتار - ا. (شه تکار - şetkar): زهوی
کیلدرای توودراو.

شتل - ا. (شه تهل - şetel): پارهیەک که
قومار بازی براوه وه کو به خشیش بیدات به خاوه
مال یان کهسانی دیکه.

شتلم - ا. (شوتولوم - şutululum): زور، سته م،
زولم، داد و بیتداد، هات و هاوار.

شتم - مص. ع. (شه تم - şetm): جوین، جویندان،
جماندان، دوژتن.

شتوی - ص. ن. ع. (شه تفی - şetvî): زستانه،
زستانی.

شته - ا. (شه ته - şete): جۆره میروویه که له
گه لای دارو درهخت و گیاده داو دهیخوات.

شته - ا. (شه ته - şete): نهنگور، ترئ، خۆراکی
شه و مه نه، بهیادت.

شتی - ص. ع. (شه تا - şeta): پهراگهنده.

شتیت - ص. ع. (شه تیت - şetît): کاری
پهراگهنده و پچر پچر.

شج - مص. ع. (شه جج - şecc): شکاندنی سه ری
که سیک، شه قکردنی ناوی ده ری له لایهن که شتییه وه.

شجاج - مص. ع. (شیجاج - şicac): سه ری
یه کدی شکاندن.

شجاج - ا. ع. (شیجاج - şicac): برینی سه ر.

شتریان - ا. ص. (شوتوریان - şutur ban):
ساره وان، و شتره وان، شوانی ده فیهان.

شتریه - ا. (شه تریه - şetrebe): ناوی ئەم
مانگایه که له کیله و دمنه دا به فیللی دمنه به
دهستی شیر کوژرا.

شترچران - ص. فا. (شوتورچهران - şutur çeran):
شوانی ده فیهان، و شتر له وه پین.

شترخار - ا. مر. (شوتورخار - şutuxar):
و شترالوک، عاگول، و شتر خۆرکه.

شترخان - ا. مر. (شوتورخان - şutur xan):
خانی و شتران، ته ویله ی و شتران.

شترخو - ص. مر. (شوتورخو - şuturxû):
دلرپهش، رغن، کینه له دل، به سه برو هه و سه له.

شتردار - ص. فا. (شوتور دار - şutur dar):
ساره وان، و شتره وان.

شتردل - ص. مر. (شوتوردیل - şutur dil):
دلرپهش، رغن، بوغن، ترسنوک.

شترغار - ا. مر. (شوتور غاز - şutur xaz):
جۆره گیایه که.

شتر قربانی - ا. مص. (شوتور غوریانی - şutur xurbanî):
و شتر کوشتنه وه بز قوریانی.

شترک - ا. (شوتورک - şuturek): بیچووه
و شتر، شه پۆلی ده ری، خیزاو.

شترکین - ص. مر. (شوتورکین - şutur kîn):
و شترکینه، رغن، بوغن له زگ، پۆرغن.

شترگاو - ا. مر. (شوتور گاف - şutur gav):
زه پافه.

شترگره - ا. مر. (شوتور گوریه - şutur gurbe):
دوو شتی نه گونجاو وه کو و شترو

پشیله، و شتر و قاپ قاپ.

شترگلو - ا. مر. (شوتورگلو - şutur gelû):
گه لی بو ناو، گونج، رهه ند.

شترگیا - ا. مر. (شوتور گییا - şutur giya):
و شترالوک، عاگول، و شترخۆرکه.

شترماب - ص. مر. (شوتورمه تاب - şutur şurman):

سهری شکابی، سهرشکیاگ.
شجیدن - مص.ل (شه جیده- şecîden):
 ساردیوونه، سهرمابوون، تهزین.
شجیع - ص.ع (شه جیع - şecî): دلیر، نازا،
 دلاور، بویر.
شجیه - ص.ع (شه جیه - şecî'e): ژنی نازا،
 شیرهن.
شع - مص.ع (شهه - seh): به خیل بوون،
 به خیلی، چروکی، رژدی.
شع - ص.ع (شهه - seh): پیسکه، رژد،
 ده سنقواو.
شعاح - ص.ع (شههاه - şehah): چاوچنوک،
 ته ماعکار، رژد، دهست نوقاو.
شحرور - ا.ع (شوهروور - şuhrûr): شالور،
 ریشولای رهش، گوانی سیا.
شحم - ا.ع (شههم - şehm): پیسو چهوری،
 غه زو بهز.
شحه - ا.ع (شههمه - şehme): پارچه
 پیویک، پارچه بهزیک.
شحه - ا.ع (شیهنه - şihne): داروغه،
 پزلیس، پاسهوانی شار، حوکمداری سهریازی.
شحوم - ا.ع (شوهوم - suhûm): غه زوبهز.
شحیح - ص.ع (شههی - şehîh): چاوچنوک،
 ته ماعکار، دهستنوقاو، پیسکه، رژد.
شحیم - ص.ع (شههیم - şehîm): قهلهو،
 تیکسمراو.
شخ - ا (شهخ - sex): شاخی ناژهلان، لقی درخت.
شخ - ا.ص (شهخ - sex): لوتکهی چیا،
 ترۆپکی شاخ، زهوی ردهو ناهه مووار، بتهو.
شخ - ا (شوخ - şux): چلک، (هی لهش یان
 جلو بهرگ).
شخار - ا (شهخار - şexar): نوشادر.
شخال - ا (شهخال - şexal): رووشاو.
شخالیدن - مص.م (شه خالیدن - şexalîden):
 رووشاندن.

شجار - مص.ع (شبیجار - şicar): شه کردن،
 ناحه زیکردن.
شجار - ا.ع (شبیجار - şicar): داری که ژاوه،
 شه ووهن، شه ویهن، داری له ژووره و به پشتهی
 ده رگاوه بنری، پشتکۆل.
شجاع - ص.ع (شوچاء - şuca): نازا، دلیر،
 بویر، دلاور، جۆره ماریکی باریکه، تیره مار.
شجاعت - مص.ع (شه جائهت - şeca'et):
 نازایه تی، دلیری.
شجام - ا (شه جام - şecam): سهرمای تووش
 که دره ختان و شک بکات.
شجانیدن - مص.م (شه جانیدن - şecanîden):
 سارد کرنه وه، ته زاندن.
شجر - ا.ع (شهجر - şecr): کۆتایی دهم.
شجر - ا.ع (شهجر - şecer): دارو درخت.
شجره - ا.ع (شهجره - şecere): یهک دار،
 یهک درخت.
شجعاء - ا.ع (شوچئه ئاء - şuce'a):
 دلاوهران، دلیران، بویر و نازیان.
شجعان - ا.ع (شوچئان - şuc'an): دلیران،
 دلاوهران.
شجعه - ص.ع (شهجهئه - şece'e): دلیران.
شجلیز - ا (شهجلیز - şecîlîz): سهرمای تووش،
 توشک، که لواز، ته شله خه، جه وهره.
شجم - ا.ع (شهجهم - şecem): له ناوچوون،
 فهوتان.
شجن - ا.ع (شهجهن - şecen): خه م، خه فته،
 کول و کۆفان، که سهر، لق.
شجون - ا.ع (شوچوون - şucûn): خه مان،
 خه فته و په ژاران.
شجون - مص.ع (شوچون - şucûn): خه مین
 بوون، دلتهنگ بوون.
شجه - ا.ع (شهجه - şecce): برینی سهر،
 زامی سهر.
شجیح - ص.ع (شه جیح - şecîc): که سییک

شخودن - مص. ا (شه خوودن - šexûden):
رووشاندن، بريندار کردن، به نینوک هه لکه نندن.

شخووس - مص. ع (شو خووس - šuxûs):
به رزیون، هه لاتنی ته ستیره، چاونه نوکان، چاو
نه تروکاندن.

شخول - ا (شه خوول - šexûl): هاوار، ناله و
فریاد، فیکه.

شخولیدن - مص. ل (شه خوولیدن - šexûlîden):
ژاکان، سیس بوون، هاوارکردن،
فیکه کیشان.

شخولیده - ا. مف (شه خوولیده - šexû lîde):
ژاکاو، سیس بوو.

شخیدن - مص. ل (شه خیدن - šexîden):
خزین، کهوتن له شویتیکه وه، ژاکان، سیس بوون.
شخیر - ا. ع (شه خیر - šexîr): پرخه پرخ.

شخیش - ا (شه خیش - šexîs):
بالتنده یه کی
چکوله ی خوشاوازه.

شخیص - ص. ع (شهخیص - šexîs):
پیای
که ته، به که له ش، پیای گه وره.

شخیصه - ص. ع (شهخیصه - šexîse):
که سایه تی دیار.

شخیل - ا (شهخیل - šexîl): هاوار، ناله،
فیکه.

شخیلیدن - مص. ل (شهخیلیدن - šexîlîden):
رووشان، برينداربوون.

شد - مص. ع (شهدد - šedd):
قایمکردن، بههیزکردن، هه لاتنی خور، راکردن، پهلاماردان.

شدائد - ا. ع (شه دائد - šeda'id):
ناخوشی،
تهنگانه، کاره سات.

شداد - ع (شیداد - šidad):
توندد، سهخت،
مکروم، بهرز.

شداد - ا. خ (شه دداد - šeddad):
شه دای کوپی
عاد.

شدت - ا. مص (شیددهت - šiddet):
ناخوشی،
تهنگانه و سهختی ژيان.

شدق - ا. ع (شه دق - šedx):
لالغاوه، رهخی دۆل

شخانه - ا (شهخانه - šexane):
تهو گپه
سپیواژه ی له تهجمای راخوشینی ته ستیرانه وه
دهبیرئ.

شخاییدن - مص. م (شهخاییدن - šexayîden):
رووشاندن، برين کردن.

شخسار - ا. مر (شهخسار - šexsar):
به رده لان،
چره دارستان، زهوی رهقنه و ناهه موار.

شخسار - ا. ص (شهخسار - šexsar):
چره
دارستان، به رده لان.

شخش - ا (شهخیش - šexis):
بالتنده یه کی
چکوله ی دهنگخوشه.

شخش - ص (شهخش - šexş):
کۆن، شپ، جلی
کۆن و شپ.

شخش - ا. مص (شهخش - šexş):
خزین،
کهوتن.

شخشانیدن - مص. م (شهخشانیدن - šexşanîden):
خزاندن، خزین.

شخشخه - ا. ع (شهخشخه - šexşexe):
خشهخش.

شخشیدن - مص. ل (شهخشیدن - šexşîden):
خزین.

شخشیده - ا. مف (شهخشیده - šexşîde):
خزیو.

شخص - ا. ع (شهخس - šexs):
کهس، تارمایی
له دووره وه، کاراکتهر.

شخکاسه - ا (شهخکاسه - šexkase):
تهززه،
تهززه، تهگر، شهونم، خوناث.

شخ کمان - ص. مر (شهخ کمان - šexkeman):
تیره ندازی که کهوانی قایی
هه بی، بههیز، توکمه.

شخل - ا (شهخل - šexel):
ناله و فریاد و
هاوار، فیکه.

شخلیدن - مص. ل (شهخلیدن - šexlîden):
رووشاندن، بريندارکردن.

شخم - ا (شوخم - šuxm):
شو، زهوی کپلراو.

شخن - ا (شهخن - šexen):
رووشاو، بريندار.

یان دهریا.

شدکار - (اشیدکار - şidkar): جووتکار، زهوی کیتلرای تۆو دراو.

شدکیس - (شه دکیس - şedkîs): کۆلکه زێرینه، پهلکه زێرینه، زهردینه و سمینه، رهنگین کهوان.

شدن - مص.ل (شودهن - şuden): بوون، رویشتن، تپیه پوون.

شده - ص.مف (شوده - şude): بوو، تپیه پووو، روپیوو.

شدن - ا.ع (شه دهن - şeden): دره ختیکه له یاسه مین دهچیت.

شدو - مص.ع (شه دوو - şedû): شیعر خوتندهوه به ئاوازهوه.

شدو - ا.ع (شه دو - şedû): تۆزیک له ههر شتیکی زۆر.

شده - (شیده - şide): هۆنراوه، ملوانکهی هونراوه، ریشو، گوڵینگ.

شده بند - ا.ص (شوده بهند - şude bend): روژنامه نووس، میژوونووس.

شدیار - (شودیار - şudyar): شوو، زهوی جووتکارو، وهرد.

شدید - ص.ع (شه دید - şedîd): توند، قایم، مکووم، بههتیز.

شدیده - ص.ع (شه دیده - şedîde): توند، قایم.

شر - مص.ع (شه پ - şerr): خراپه کردن، بهدکاری.

شر - ص.ع (شه پ - şer): بهدکار، خراپه کار، بهدکردوه.

شراء - مص.ع (شیراء - şira'): کپین و فروشتن.

شراب - ا.ع (شهراب - şerab): خواردنهوه، مهی.

شراب - ص.ع (شهراب - şerab): مهی خۆر،

شهرابخۆر، کهسیک زۆر بهخواتهوه.

شرابخانه - ا.مر (شهرابخانه - şerabxane): مهیخانه، مهیکهده.

شرابخوار - ص.فا (شهرابخار - şerabxar): شهرابخۆر.

شرابدار - ا.ص (شهرابدار - şerabdar): ساقی.

شراب زده - ص.مر (شهراب زده - şerab zede): کهسیک شهراب لیتی دابی و له بهر چاوی کهوتب.

شرابساز - ص.فا (شهرابساز - şerabsaz): شهرابساز، دروستکه ری شهراب.

شرابه - ا.ع (شهرابه - şerabe): ریشوو گوڵینگ.

شرابی - ص.ع (شهرابی - şerabî): سهقا، شهرابفروش.

شرافم - ا.ع (شهرازیم - şerazim): چهند کهسیکی کهم.

شرار - ا.ع (شهرار - şerar): پزیسکی ناگر، پریشکی ناگر.

شرارت - مص.ع (شهرارته - şeraret): خراپه کردن، فیتنه گیتی، بهدکرداری.

شراره - ا.ع (شهراره - şerare): پزیسکی ناگر.

شراست - مص.ع (شهراسهت - şeraset): بهدکاری، خراپه کردن، قهرقه شه کردن، ناکۆکی.

شراشر - ا.ع (شهراشیر - şeraşir): سهراپای کهسیک.

شرع - ا.ع (شیراء - şira'): بادهوان، بهریا، چارۆکهی گهمی باناۆۆ.

شراعی - ا.ص (شیرائی - şira'î): وشتی مل دریش.

شراعی - ا.ص (شورائی - şura'iy): نیتزدی راست و دریش.

شرافت - مص.ع (شهرافهت - şerafet): بهشهرهف بوون، گهوره بوون.

به دست هینانی شتی، تیکه‌ل کردنی شهراب
له گه‌ل ناودا.

شرح - ا.ع (شهرج - şerc): جور، دهسته،
گروپ، ناوهرۆ.

شرح - مص. م. ع (شهره - şerh): شرح کردن،
شرۆقه کردن، رافه، روونکردنه وه.

شرحه - ا.ع (شهره - şerhe): پارچه گوشت.

شرخ - ا.ع (شهرخ - şerx): بنج و بناوان،
هاوتا، هه‌هلای لای.

شرفمه - ا.ع (شیرزیمه - şirzime): دهسته یه‌کی
که‌م له خه‌لکی، که‌مپکی که‌م، پارچه یه‌ک.

شرر - ا.ع (شهره - şerer): پزیسکی ناگر.

شرربار - ص. فا (شهره‌بار - şerer bar): شتی
ناگری لئ هه‌ستی، شتی پزیسکی لئ بیته‌وه،
پزیسکدار.

شرفه‌شان - ص. فا (شهره‌فشان - şerer
feşan): هه‌ر شتی پزیسکی ناگری لئ
بیته‌وه.

شرزدک - ا (شیریزدهک - şirizdek): گزبژ.

شرزه - ص (شهرزه - şerze): توندو تیر، توپه،
په‌شم و غه‌زبه.

شرس - مص. ع (شهره‌س - şeres): دری،
به‌دخوبی.

شرس - ص. ع (شهریس - şeris): به‌دخوودپ.

شرشر - ا (شورشور - şurşur): شوره‌شوری ناو،
ده‌نگی باران، ده‌نگی سۆلاڤ و تاڤکه.

شرشره - ا (شورشوره - şur şure): تاڤکه‌ی
بچوک، قه‌لبه‌ز.

شرط - مص. ع (شهرت - şert): مه‌رج دانان.

شرط - ا.ع (شهرت - şert): قه‌رار، په‌یمان،
مه‌رج.

شرط - ا.ع (شهرت - şeret): نیشانه، ناوهرۆی
بچوک، ره‌شه خه‌لک، سه‌رداری قه‌وم.

شرطه - ا.ع (شورته - şurte): شهرت و په‌یمان،
پاسه‌وان، پاسه‌وانی شار.

شرافتمند - ص. مر (شهرافه‌تمه‌ند - şerafetmend): ره‌سه‌ن و نه‌جیم،
ناپروومه‌ند.

شرافتمندانه - ق. ص (شهرافه‌تمه‌ندانه - şerafetmendane): ناپروومه‌ندانه،
سه‌ریه‌زانه.

شراک - ا.ع (شیراک - şirak): قه‌یتانی
قۆنده‌ره، پووشی باران خواردوو.

شران - ص. فا (شوران - şurran): باران،
شوره‌شوری ناوی ره‌وان.

شراعت - مص. ع (شهراهه‌ت - şerahet):
ئاره‌زووکردنی خواردن، چلتیسی و چاوبرسیتی،
نه‌وسنی چاوجۆتۆک.

شرایط - ا.ع (شهرایت - şerayît):
هه‌لومه‌رجان.

شرایع - ا.ع (شهرایع - şerayî): ئایینی
پتیه‌مه‌رجان.

شرایین - ا.ع (شهرایین - şerayîn):
شاده‌ماران.

شرب - ا (شهرب - şerb): جوره که‌تانیکی
ناسک و جوانه له کۆندا ده‌کرا به کراس و
شاشک.

شرب - مص. ع (شورب - şurb): خواردنه‌وه.

شریت - ا.ع (شهریه‌ت - şerbet): شهریه‌تی
مبوه، ده‌رمان.

شریه - ا.ع (شهریه - şerebe): هه‌ره‌تی گه‌رما،
تونبیتی.

شربین - ا (شهربین - şerbîn): دره‌ختیکه له
جۆری سنۆیه‌ر، یان سه‌رو، داری پسته.

شرپ - ا (شیرپ - şirp): شلپ، شتی بکه‌ویتته
ناو ناو یان سه‌رزهی و شلپه‌ی بی.

شرپا - ا (شیرپا - şirpa): تایفه‌یه‌کی بودایین له
ده‌وریه‌ری هیمالایا و ئیفریست ده‌ژین.

شرتی - ص. عا (شیرتی - şirtî): ژنی جهرن و
کاری نا ریک و پتیک.

شرح - مص. ع (شهرج - şerc): کۆکردنه‌وه،

شرقیاب - ص.فا (شہرہ فیاب - şerefyab):
کھسیک شہرہ ف و شانازیہ کی پتی بیری۔

شرقیابی - ا.مص (شہرہ فیابی - şerefyabî):
موشہرہ ف بوون، گہیبینہ خزمہ تی کھسیکی گہورہ۔

شرقی - مص.ع (شہرغ - şerx):
شوئینی ہللاتنی خور، خورہللات۔

شرق اقصی - ا.مر (شہرغی ئہ غسا - şerxi
exsa):
روژہللاتنی دوور۔

شرق اوسط - ا.مر (شہرغی ئہ وسہت - şerxi
ewset):
روژہللاتنی نافین۔

شرقراق - ا.ع (شہرہ غراغ - şerexrax):
دارکونکہرہ۔

شرق شناس - ا.ص (شہرغ شیناس - şer`x
şinas):
روژہللاتناس، شاردہا لہ وەزعو حالو
زمانو داب و نهریتی میللہ تانی روژہللات۔
شرک - ا (شہرہک - şerek):
زپیکہ۔

شرک - ا.ع (شیرک - şirk):
کفر، شہریک
پہیدا کردن بۆ خودا۔

شرک - ا.ع (شہرہک - şerek):
داو، داوی
راوکردنی بالندان۔

شرکا - ا.ع (شورہکا - şureka):
شہریکان،
ہاوبہ شان۔

شرکت - مص.ع (شیرکہت - şirket):
شہراکہت، کۆمپانیای شہریکی، کۆمپانیای
ہمہ مجۆر ہہیہ۔

شرم - ا (شہرم - şerm):
شہرم، ہلچوون،
ناموس، ئامیری زاوڑی، حہیا۔

شرم - ا.ع (شہرم - şerm):
شہلہ گہی دہریا،
گیای زۆرۆ چي۔

شرم - ا.ع (شہرم - şerem):
کھلی نهرمہی
کھپو۔

شرم الود - ص.مف (شہرم ئالوود - şerm
alûd):
شہرمہ زار۔

شرم آور - ص.فا (شہرم ئاھر - şerm aver):
مایہی شہرمہ زاری۔

شرطيہ - ص.ن (شہر تیہہ - şertiye):
کارٹیک
بہند بیتی بہ مہرجہوہ، رستہی مہرجی۔

شرع - ا.ع (شہرہ - şer):
ریتیچک، رتیباز،
ٹایین، دین۔

شرعی - ص.ن.ع (شہرئی - şer`î):
ہہر شتی
لہ گہل حوکمی شہرعدا بگونیجی۔

اہل شرع - ا.مر (ئہ ہلی شہرہ - ehli şer):
قازی، پسپۆر لہ زانست و کاروباری ٹایین۔

شرعت - ا.ع (شیرئہت - şir`et):
عورف و
عادہت، ٹایین، وہک، میناک۔

شرعہ - ا.ع (شیرئہ - şir`e):
ڑتی کھوان، ڑتی
ساز۔

شرف - ا.مص.ع (شہرہف - şeref):
ٹاپروو،
شکو، گہوریہی، شوئینی بہرز۔

شرف - ا.ع (شوروف - şuruf):
نزیک۔

شرف - ا.ع (شورہف - şuref):
بالکۆنہ،
بہلہ کۆنہ، بانیزہ۔

شرفاء - ا.ع (شورہفآء - şurefa):
پیامو اقولان، گہورہ پیوان، پایہ بہرزو نہ جیمان۔

شرفات - ا.ع (شہرہ فات - şerfat):
بانیزہ،
بالکۆنہ۔

شرفاک - ا (شہر فاک - şerfak):
دہنگی پتی،
ہہر دہنگیکی ہیتواش۔

شرفالنگ - ا (شہر فالہنگ - şerfaleng):
دہنگی پتی، ہہر دہنگیکی ہیتواش۔

شرفانگ - ا (شہر فانگ - şerfang):
دہنگی
پتی۔

شرفہ - ا.ع (شورفہ - şurfe):
ہہیوان بہلہ کۆنہ،
بانیزہ۔

شرفہ - ا.ع (شہرہفہ - şerefe):
مۆردی سہر
دیوار۔

شرفہ - ا.ع (شورفہ - şurfe):
باشترین و
ہلہلژاردہ ترین بہشی دارایی۔

شرفہ - ا (شہرہفہ - şerfe):
دہنگی پتی، ہہر
دہنگیکی ہیتواش۔

شره - ا.ص.ع (شهرهه - şereh): ته ماعکاری، چاوچنؤکی، نهوس و چیلتیس.

شره - ا.ص.ع (شهریه - şerih): زۆر خۆر، چاو برسی، چاوچنؤک.

شری - ا.ع (شهرآ - şera): زیپکه.

شری - ا.ع (شهرآ - şera): کاله که مارانه، ته حله سیف، گوژالک.

شریان - ا.ع (شیریان - şiryan): شاده مار، ده ماری خوتنبر له دلوه و بۆ له ش.

شریب - ا.ص (شهریب - şerîb): ئاوی خواردنه وه، خواردنه وه، شهریک له ئاو خواردنه وه دا.

شریح - ا.ص.ع (شهریح - şerîc): هاو شتیه، دارئ که کوانی لیدروست بکن.

شریح - ا.ع (شورهیه - şureyh): ئاوی پیاوێکه که له زهمانی عومهردا قازی کوفه بووه، ده لێن به فیتی عوبهیدو لێلا زیاد فتوای داوه که حوسهینی کوری علی له خهلیفه ی وخت یاخی بووه، بۆیه واجبی موسلمانانه به گژیا بچنه وه. جا لهم رووه وه هه ر قازییهک به پێچه وانه ی هه ق فتوا بدات به و کابرایه ده شوپهتیری.

شریحه - ا.ع (شهریهه - şerîhe): پارچه ی گوشت، توئ، توئیز.

شریدن - ا.ص.ع (شوریدن - şurrîden): رژیانی ئاو به شوره شوپه وه.

شریر - ا.ص.ع (شهریر - şerîr): به دکار، دز، شهرانی، شه پخواز.

شریر - ا.ص.ع (شیریر - şirîrr): شهرانی، له قه بی ئیبله سه.

شریطه - ا.ع (شهریته - şerîte): شهرانی، به دکار، شه رخواز، (بۆمی).

شریعت - ا.ع (شهریعت - şerî'et): ریباز، رێچه، مه زه ب، ئاین، شهریعت.

شریعه - ا.ع (شهریعه - şerî') : شویتی ئاو خواردنه وه، شویتی ئاو پرکردن له رووبار.

شریف - ا.ص.ع (شهریف - şerîf): پایه بهرز،

شرمجا - ا.مر (شهرمجا - şermça): قوز، کێر.

شرمزد - ا.ص.مر (شهرم زهد - şerm zed): شهرمه زار، خجل.

شرمسار - ا.ص.مر (شهرمسار - şermsar): شهرمه زار.

شرمگاه - ا.مر (شهرمگاه - şermgah): قوز، کێر.

شرمگن - ا.ص (شهرمگن - şermgin): شهرمه زار، خجل.

شرمگین - ا.ص (شهرمگین - şermgîn): شهرمه زار.

شرمناک - ا.ص (شهرمناک - şermnak): شهرمه زاری.

شرمنده - ا.ص (شهرمه نده - şermende): شهرمه زار.

شرمین - ا.ص (شهرمین - şermîn): شهرمین، شهرمه زار.

شرنگ - ا.ع (شهرهنگ - şereng): ژهر، گوژالک، کاله که مارانه، ته حله سیف.

شروانی - ا.ص.ن (شهرقانی - şervanî): خه لکی شه روان، ویلایه تیکه له باشووری رۆژهلانی قه ققاز.

شروج - ا.ع (شوروج - şurûc): ئاوه پۆ.

شروح - ا.ع (شوروه - şurûh): رافه و شروخان.

شروود - ا.ص.ع (شهرود - şerûd): ره وینه وه، ترسان و هه لاتن، ئاواره، هه لاتوو.

شورور - ا.ع (شورور - şurûr): خراپی، به دکاری.

شروط - ا.ع (شوروت - şurût): هه لومه رجان.

شروع - ا.ص.ع (شوروو - şurû') : ده ستپیکردن.

شروق - ا.ص.ع (شوروو - şurûx): هه لاتنی رۆژ.

شوروو - ا.مر (شیرو و قیر - şirû vir): قسه ی هه له ق و مه له ق، قسه ی بی سه روبه ر.

شہش ٹہستیرہی زوجہل، مشتہری، مہریخ،
زوہرہ، عہ تاردو مانگ.

شش بندان- ا.مر(شیش بندان- şiş benden):
جۆرہ رووہ کیکہ.

شش پر- ا.مر(شیش پر- şişper): گورزی
ناسنی شہش پالو، دار دہستی ٹہستوری کورتی
سہر توپزی شہش پەر.

شش پستان- ص.مر(شوش پیستان- şuş
pistan): ژئی کہ مہمکی گہورہو چرچ بی،
ژئی پیر.

شش پستان- ص.مر(شیش پیستان- şiş
pistan): دیلہ سہگ، (جنیوہ بہ ژنان
دہدری).

شش تا- ا.مر(شیش تا- şiş ta): شہش تار،
ہەر سازئی شہش ژئی ہہ بی.

شش جہت- ا.مر(شیش جیہت- şiş cihet):
شہش دہر، شہش لا، (باشوور، باکوور،
روژہلات، روژناوا، سہر، خوار) شہش نالی.

شش خاتون- ا.مر(شیش خاتون- şiş
xatûn): مانگ و پینج ٹہستیرہ.

شش خان- ا.مر(شیش خان- şiş xan):
خیتوئی خي، چادری بازنہ بی، پہرہ، سہر پہرہ.

شش دانگ- ا.مر(شیش دانگ- şiş dang):
تیکر ای ملک، ہیستری پشت پان و چوار پل
قہوی.

ششدر- ا.مر(شیش دہر- şiş der): شہش
نالی، پاش و پیش، سہرو خوار، راست و چہپ.

ششدر فنا- ا.مر(شیش دہری فنا- şiş
deri fena): دنیای فانی.

شش روزن- ا.مر(شیش رھوزن- şiş rewzen):
دنیا، مانگ، پینج ٹہستیرہ.

شش سری- ا.ص(شیش سہری- şiş serî):
زپری خالیسہ، تہلای تہواو عہ یار.

شش سو- ا.مر(شیش سو- şiş sū): شہش
نالی، شہشدرہ، شہشلا.

میر، گہورہ، ٹاہروو مہند.

شریک- ص.ع(شہریک- şerîk): شہریک،
ہاوبہش.

شست- ا(شہست- şest): ژمارہ (۶۰).

شست- ا(شہست- şest): پہنجہ کہلہ،
کہلہ موست.

شست- ا(شہست- şest): قولابی ماسیگرتن،
داو، کہمہند.

شست آویز- ا.ص(شہست ناغیز- şest
avîz): جۆرہ ٹہشکہ نجہ یہ کہ، کہ تاوانبار بہ
ہہردو کہلہ موستی پین ہہلواسن.

شستک- ا(شہستہک- şestek): ہەر شتیک
لہ شتیدی کہلہ موستی دہست بی.

شستگانی- ا(شیستگانی- şistganî):
بناغہ، تہمہل، بنہما، بناخہ، ہٹیم، بنہرہت.

شستگر- ا.ص(شہست گہر- şestger):
تیر ٹہنداز، کہواندار.

شستن- م.ص(شوستہن- şusten): پاک
کردنہو، شوشتن.

شویندہ- ا.فا(شویہندہ- şûyende): بشۆر،
شۆرہر.

شستہ- ا.مف(شوستہ- şuste): شۆردراو.

شستن- م.ص.ل(شیستہن- şisten): دانیشتن،
روژنیشتن.

شستی- ص.ن(شہستی- şestî): شتی لہ
قامکی گہورہ بچئی، پالیت.

شسع- ا.ع(شیسہ- şis): قہیتانی پیلو،
مالی کہم، زہوی تہنگ و کہم.

شش- ا(شیش- şiş): ژمارہ (۶) شہش.

شش- ا(شوش- şuş): سی، سیپہلک،
سیپہلاک.

شش انداز- ا.ص(شیش ٹہنداز- şiş endaz):
تاو لہچی، مانگی چوارہ، مزروکہ (ہیلکہ و
پیاز).

شش بانو- ا.مر(شیش بانو- şiş banû):

شطر - ا.ع (شہتر - setr): نیوہی شتیک، بہش، پارچہ یک.

شطرنج - ا.ع (شیتہرنج - sitrenc): شہ ترہنج.

شطط - مص.ع (شہتت - setet): دہرچوون لہ سنووری خو، دوورکھوتنہوہ لہ ہق، ستہم کردن، زولم کردن.

شطن - ا.ع (شہتن - seten): رستی درپژ، پت.

شطور - ا.ع (شوتور - şutûr): نیوہ، بہش، پارچہ.

شطوط - ا.ع (شوتوت - şutût): شہتان، شہتاوان.

شعائر - ا.ع (شہنائیر - şe'a'ir): نیشانان، ری و رہسم و سرووتی نایینی.

شعاب - ا.ع (شیاب - şî'ab): دۆل، دۆلان.

شعار - ا.ع (شیئار - şî'ar): دروشم، عادت، داب، پنهان و ناشکرا، ریتچکھو ریتباز.

شعاریر - ا.ع (شہئاریر - şe'arîr): شاعیرؤکان، خہیاری ورد.

شعاع - ا.ع (شوئا - şu'a'): تیشک، تیرپژ.

شعب - ا.ع (شوئب - şu'eb): لق.

شعب - ا.ع (شہئب - şe'b): گہل، میلہت.

شعب - ا.ع (شیئب - şî'b): دۆل، ئاوہرؤ، تیرہ.

شعباء - ص.ع (شہئباء - şe'ba'): ژنی ناوشان پان.

شعبان - ا.ع (شہئبان - şe'ban): مانگی ہہشتہمی سالی کوچی (مانگی پیش رہمہزان).

شعبنہ - ا.ع (شہئبہنہ - şe'beze): تہر دہستی، فیلٹبازی، نیرہنگ، سیحر، جادوو، تہلہکھبازی.

شعبہ - ا.ع (شوئبہ - şu'be): لق، لقی درہخت، جوگہی ئاو کہ لہ رووبار جیابیتہوہ، دہستہ، لقی دایہرہیک، شہلہگہ.

شعث - ا.ع (شہئس - şe'es): کاری بی سہرو بہرو شتواو، قژی لوول.

ششصد - ا (شیش سہد - şîş sed): ژمارہ (۶۰۰).

شش طاق - ا.مر (شیش تاغ - şîş tax): سہراپہرہد، خیتوہتی گہوردی شہش گوشہ.

شش عروس - ا.مر (شیش ئہرووس - şîş erûs): مانگ و پینچ ئہستیرہی.

شش گوشہ - ا.مر (شیش گوشہ - şîş gûşe): شہش گوشہ، دہمانچہ.

شش لو - ا.مر (شیش لوو - şîş lû): شہش لو، (ہر کاغہزیک شہش خالی قومار).

ششلول - ا.مر (شیش لول - şîş lûl): دہمانچہی شہش خور.

ششلیک - ا (شیش لیک - şîş lîk): تکہ، گوشتی لہشیشدرای برژاو.

شش وبش - ا.مر (شیش وبیش - şîşû biş): شہش و بیش، لہ فکر و خہیالان رۆچون.

شش و پنج - ا.مر (شیش و پنچ - şîşû penc): شہش و پینچ لہ تاوئہدا، قومار، ہہرشتی لہبہر فہوتاندایی.

شصت - ا (شہست - şest): ژمارہ (۶۰) شہست.

شط - ا.ع (شہتت - şett): شہت، رووباری گہورہ کہ برپژتہ دہریاوہ.

شطاح - ص (شہتتاه - şettah): چاو قایم، بی شہرم، لہ جیہانی سؤفیگہریدا بہ کہسٹیک

دہوتری کہ قسہی خیلافی شہر بکات، یان وشہیہلیک بہکار بیتنی کہ بہ روالدت خیلافی شہر بی، وکو (انا الحق) کہی حوسہینی کوپی مہنسوری حہلاج.

شطار - ص.ع (شوتتار - şuttar): زیرہکان، زیتہل، بی باک.

شطارت - مص.ع (شہتارہت - şetaret): بیتباکی، زیرہکی، دلرہشی.

شطحیات - ا (شہتہییات - sethîyat): شہلتوہلت، قسہیہلیک کہ بہ روالدت پینچہوانہی شہر بی.

شعوبی - ص.ع (شوئوبی - şu'ûbî): که سیتک به چاوی سووک پروانیتته عه‌ره‌بو له نا عه‌ره‌ب به زیاتریان نه‌زانتی.

شعوبیه - ا.ع (شوئوبیه - şu'ûbiye): ده‌سته‌ی شو‌عو‌بیان که به بالا‌بوونی عه‌جه‌م به‌سه‌ر عه‌ره‌بدا قاییل بوون. له زه‌مانی ئەمه‌وییه‌کاندا عه‌ره‌بیان له قه‌ومه‌کانی دی به زیاتر ده‌زانی و ده‌یانویست میلیله‌تانی دی له هه‌موو روویه‌که‌وه بکه‌ن به پاشکۆی عه‌ره‌ب، جا ئەوانه‌ی به‌مه‌ رازی نه‌بوون ده‌بوغ‌زێتران، بۆیه‌ گروپ‌تیک که زۆریه‌یان ئێرانی بوون دژی ئەمه‌ وه‌ستانه‌وه‌ به‌وانه‌یان ده‌گوت شو‌عو‌بییه‌ ..

شعورده - ا.ع (شه‌ئشه‌زه - şe'veze): نێره‌نگ، جادوو، ته‌له‌که‌بازی.

شعور - مص.ع (شوئور - şu'ûr): زانین و تێگه‌یه‌شتن، هه‌ست کردن، فام و تێگه‌یه‌شتن.

شعیر - ا.ع (شه‌ئیر - şe'îr): جۆ.

شعیره - ا.ع (شه‌ئیره - şe'îre): یه‌ک دانه‌ جۆ، ده‌نکی جۆ.

شعیره - ا.ع (شه‌ئیره - şe'îre): نیشانه، رێ و ره‌سم و سرووتی نایینی.

شغ - (اشه‌غ - şex): شاخ، لق، شاخی گا که ناوی بکۆلن و شه‌رابی تیا بخونه‌وه.

شغا - (اشه‌غا - şexa): تیردان، جێگه‌ی تیری که‌وان.

شغار - مص.ع (شیغار - şixar): شاریه‌ده‌رکردن، له شاروه‌ده‌رنان.

شغار - ا.ع (شیغار - şixar): جۆره‌ نیک‌ا‌ح‌ت‌یک بووه‌ له جاهیله‌تدا باوی بووه‌و پاشان پێغه‌مه‌بر هه‌رامی کردووه، ژنبه‌ژن.

شغاف - ا.ع (شه‌غاف - şexaf): په‌رده‌ی دڵ، نه‌خۆشیه‌که‌ تووشی په‌رده‌ی دڵ ده‌بی.

شغال - (شه‌غال - şexal): چه‌قه‌ل، تۆری.

شغال - ص.ع (شه‌غال - şexxal): پڕنیش، پڕکار.

شغب - مص.ع (شه‌غه‌ب - şexeb): فیتنه‌ هه‌ل‌گیرساندن، ئا‌ژاو‌ه‌گیر.

شعر - ا.ع (شیئر - şî'r): هۆنراوه، هۆزان، هه‌له‌به‌ست.

شعر - ا.ع (شه‌ئر - şe'r): قژ، موو، پڕچ (بۆ مرو‌ف و گیانه‌به‌ریش).

شعراء - ا.ع (شوئراء - şu'era'): شاعیران، هۆزان‌فانان، هه‌له‌به‌ستوانان.

شعراء - ص.ع (شه‌ئراء - şe'ra'): نافه‌رتی تووکن.

شعراء - ا.ص.ع (شه‌ئراء - şe'ra'): میتش و مه‌گه‌سانتی که له چوار پتیان بو‌رو‌کتین، قه‌ره‌بالغی، شو‌تینی چه‌ر دارستان، به‌لای سه‌خت.

شعرانی - ص.ع (شه‌ئران - şe'ranî): تووکن.

شعرباف - ا.ص.ع (شه‌ئرباف - şe'rbaf): که‌س‌تیک قوماش له موو یا ناوریشم ده‌چنی.

شعروور - ا.ص.ع (شوئروور - şu'rûr): شاعیرۆک، شاعیری زۆر لاواز و بێ توانا.

شعری - ا.ع (شیئرا - şî'ra): دوو خوشک، ناوی دوو ئەسته‌تیره‌ به‌ فارسی دوو خوشکیان پێ ده‌گوترێ.

شعشع - ص.ع (شه‌ئشه‌ - şe'se'): رووناکی پڕتین، رووناک که‌روه‌، رووناکی به‌خش.

شعشعان - ص.ع (شه‌ئشه‌ئان - şe'sean): درێژ، ناسک، سوک، پڕشنگدار، خۆش ته‌بیعه‌ت.

شعشعه - مص.ع (شه‌ئشه‌ئه - şe'se'e): ئاو‌کردنه‌ شیر یا ن شه‌راب، پڕشنگدان، بلا‌بوونه‌وه‌ی تیشک.

شعف - مص.ع (شه‌ئه‌ف - şe'ef): دڵخۆش بوون، خۆش‌حاله‌بوون، دڵخۆشی، شادمانی.

شعله - ا.ع (شوئله - şu'le): شوله، مه‌شخه‌ل، تیشک، رۆشنایی، زمانه (ئاگر)، بلێسه.

شعله‌ور - ص.مر. (شوئله‌فه‌ر - şu'lever): به‌گ‌ر، شو‌عه‌له‌دار، بلێسه‌دار.

شعواء - ص.ع (شه‌ئشاء - şe'va'): بلاو، په‌راگه‌نده، ناو به‌ناو، (تالانی ناو به‌ناو به‌رده‌وام).

شعوب - ا.ع (شوئوب - şu'ûb): میلیله‌تان، که‌لان.

شه فاعهت، تکاگردن، داواکردنی عه فو یان
کۆمهک له که سێک بۆ که سێکی دی.

شفاعتگر - ص.فا (شه فاعه تگره -
şega'tger): شه فاعه تکار، تکاکار.

شفاف - ص.ع (شه ففاف - şeffaf): روون و
ساف (وهکو شووشه و بلور).

شفانه - ا (شه فانه - şefane): جۆره بالتدهیه که.
شفاه - ا.ع (شيفاه - şifah): لیوان.

شفت - ص (شهفت - şeft): نهستوور، قه به،
ناهه موار، هه رزان.

چوب شفت - ا.مر (چوب شهفت - çûb şeft):
داردهستی نهستووری نه تاشاو.

شفتالو - ا.مر (شفتالوو - şeftalû): قۆخ.

شفتان - ا.ع (شهفته تان - şefetan): لیوان،
هه ردووک لیو.

شفتهنگ - ا (شهفته ههنگ - şeftaheng):
ئامیتریکی زه پهن گه ربیه.

شفترک - ا (شیفته رهک - şifterek): گیایه که
ده لێن ده رمانه، خاکشیر.

شفترنگ - ا (شهفته رننگ - şefterenng): شلیتر
(رووهک).

شفته - ا (شیفته - şifte): عه یران.

شفتی - ص.ن (شفتی - şeftî): خه لکی شهفت
(گونديکی ناوچهی فومه نه).

شفر - ا.ع (شوفر - şufr): قهراخ، رهخی پیتلوی
چاو که برژانگی لی ده پوئ.

شفره - ا.ع (شهفره - şefre): شفره، ئاسنیکي
دهسکداري ده پمانی تیژه بۆ چه رم برین، نهشتهر.

شفش - ا (شهفش - şefş): نهو قامیش یا داره
باریکه ی هه لاجان لۆکه ی پت شی ده که نه وه و کو
ده که نه وه.

شفشاهنج - ا (شهفشاهنج - şefşahenc):
ئامیتریکی زه پهن گه ربیه، که وانی هه لاجی، مشتیه
هه لاجی، کوتکی هه لاجی.

شفشف - ا (شهشفه - şefşef): رهگ و ریشه ی
درهخت، لقو پۆی خوارو خێچ.

شغبناک - ص.مر (شهغه بناک - şexebnak):
پرناژاوه، ناژاوه چی.

شغر - ا (شهغه - şexer): رهقبوونی پیتستی
ناو له پ له نهنجامی زۆر کارکردندا.

شغر - مص.ع (شهغر - şexr): پت هه لپړینی
سهگ بۆ میزت، ده رکردنی که سێک له شار.

شغریغر - ص (شهغه ر بهغه - şexer bexer):
تهرته و هه رته، په رته وازه.

شغریه - ا.ع (شهغه ربیه - şexrebîye):
پاشقول گرتن، هونه رتکی زۆر انبازیه.

شغز - مص.ع (شهغز - şexz): فیتنه نانه وه،
ناژاوه گێژان، سه رگیتشی کردن، یاخی بوون.

شغف - مص.ع (شهغه ف - şexef):
شهیدابوون، هه ز لی کردن، بهرترین راده ی ناشق
بوون.

شغل - ا.ع (شوغل - şuxl): شول، کار، پیشه.

شغم - ص.ع (شهغیم - şexim): ته ماعکار،
چاو چنۆک.

شغه - ا (شهغه - şexe): رهقبوونی پیتستی ناو
له پ له نهنجامی کارکردنی زۆردا.

شف - ا.ص.ع (شهفف - şeff): جلی ناسک،
په رده ی ته نک، که م کوپی، فه زلۆ هونه ر.

شفا - ا.ع (شهفا - şefa): رهخ، که نار، قهراغ،
لیوار.

شفاء - مص.ع (شيفاء - şifa'): چاکبوونه وه له
نه خوشین.

شفابخش - ص.فا (شيفابهخش - şifa bexş):
شفاده ر، (پزیشک یان ده رمان که نه خوش چاک
بکاته وه).

شفاجر - ا.مر.ع (شهفا جو روو - şefa curuf):
رهخ، که ناری دۆل یان هه وزو گۆلاو.

شفاخانه - ا.مر (شيفاخانه - şifaxane):
نه خوشخانه، خهسته خانه.

شفادارو - ا.مر (شيفادارو - şifadarû):
ده رمانی شفاده ر، مۆرفین، بهنگ، بهنج.

شفاعت - مص.ع (شهفائهت - şefa'et):

شفشفا - ا(شهفشفا - şefşefa): لقى راست و ناسک، شوش و باريک، شووشه زېرو زبوى له قالب کړاو.

شفع - ا.ع(شهف - şef): جوت، ژماره جوت.

شفعاء - ا.ع(شوفئاء - şufe'a): شفاعة تکاران.

شفعه - ا.ع(شوفئه - şufe): ههقى هاوسپه تى، ههقى شهربکايه تى.

شفعه - ا.ع(شوفئه - şuf'e): شيتى، شيتايه تى، چاو.

شفق - ا.ع(شهفغ - şefex): زرده په پرى ئيواران، روژ، شهفغ.

شفق - ا.ع(شهفغ - şefex): ميه ربانى، ترس، گنده دى هه ر شتيک.

شفقت - ا.ع(شهفغه ت - şefexet): ميه ربانى، دلسوژى، دل نهرمى.

شفک - ص(شهفک - şefek): بى هونه ر، نه زان، نه بله، خوږى، کوڼه، بى که لک.

شفل - ا(شهفل - şefel): سمى و شتر يان فيل.

شفلج - ا(شفله ج - şeflec): جوړه رووه کيکه.

شفنن - ا.ع(شيفنن - şifnîn): جوړه کوږتيکه، قومى، شينه شاوله.

شفوده - ا(شوفوده - şufûde): ههفته، روژانى ههفته له شه موه تا ههينى.

شفوق - ص.ع(شهفوغ - şefû`x): ميه ربان، دلسوژ، په به زه بى.

شفوى - ص.ن(شهففى - şefevî): زاره کى.

شفه - ا.ع(شيفه - şife): لير.

شفهى - ص.ن(شهفهى - şefehî): زاره کى، نه و پيتانه دى به ليتو ده گوترين.

شفير - ا.ع(شهفير - şefîr): قهراخى پيتلوى چاو که برژانگى لى دهر وى.

شفيع - ص.ع(شهفيع - şefî): شفاعة تکار، خودان ههق.

شفيف - ص.ع(شهفیف - şefîf): روشن، هه رشتى روون بى وه کو شووشه و بلور، هه ر شتيکى ته نک و ناسک.

شفيف - ا.ع(شهفیف - şefîf): هه ر هه تى سه رما، باى سارد، هه ر هه تى گرما.

شفیق - ص.ع(شهفیع - şefîx): ميه ربان، دلسوژ، به ر هه م، ميه ربان، دلنهرم.

شق - مص.ع(شهغ - şexx): درز، شهق.

شق - ا.ع(شهغ - şexx): شهق، درز، سپيده، نيوى هه ر شتيک.

شق - ا.ع(شيغ - şîxx): لا، که نار، رهخ، نيوى به دهن، لايه کى به دهن.

شقاء - مص.ع(شهغاء - şexa'): به دبه خت بوون، کلولى، سياچاره، داماوى.

شقاق - مص.ع(شيغاغ - şîxax): دوو به ر هکى، ناکوکى، ناحه زيکړدن، شهرو دژمنايه تى.

شقاق - ص.ع(شيغاغ - şîxax): دوو به ر هکى، ناکوکى، ناتهابى.

شقاقل - ا(شهغاغول - şexaxul): جوړه رووه کيکه، گزر، گپزه رى کيوى.

شقاقلوس - ا(شهغاغيلوس - şexaxilûs): گانگربن.

شقاوت - مص.ع(شهغاهت - şexavet): به دبه خت بوون، نه گبه تى، به دبه ختى، کلولى و داماوى.

شقايق - ا.ع(شهغايغ - şexayîx): گولا له.

شقايق - ا.ع(شهغايغ - şexayîx): خوشکان، لاجانگ، ژانى لاسه ر.

شقايق دريایى - ا.مر(شهغايغى دهر يايى - şexayîxi deryayî): جوړه مه رجانيکه له بنکى دهر ياياندا هه به.

شقراء - ص.ع(شهغراء - şexra'): ژنى سورو سپى، زه رى.

شکارگر - ا.ص (شیکارگر - şikarger):
راوچی، رافه‌فان، نیچیرفان.

شکاریدن - مص.م (شیکاریدن - şikarîden):
راو کردن.

شکاشک - ا (شه‌کاشهک - şekāšek):
شه‌به‌شه‌پ، ته‌په‌ته‌پ، دهنگی پی له ریگردندا.

شکاعی - ا.ع (شو‌کائی - şuka'î):
کنگره‌که‌رانه.

شکاف - ا (شیکاف - şikaf): درز، شفق،
کلافه‌ ئاوریشم.

شکافانیدن - مص.م (شیکافانیدن - şikafanîden):
شفقار کردن، شفق کردن.

شکافتن - مص.م (شیکافتن - şikaften):
شفق کردن، دراندن.

شکافه - ا (شیکافه - şikafe):
ئیسکه بچوکه‌ی سازی پی ده‌ئری.

شکافه‌زن - ا.ص (شیکافه‌زن - şikafezen):
ساززن.

شکافیدن - مص.ل (شیکافیدن - şikafîden):
قه‌له‌شانندن.

شکاک - ص.ع (شه‌کاک - şekkak):
به‌گومان، گومان‌داری.

شکاکین - ا.ع (شه‌کاکین - şekkakîn):
گومانداران.

شکال - ا.ع (شیکال - şikal):
پیتوه‌ندی ولاخان، پی به‌ستی ولاخان.

شکاندن - مص.م (شیکانندن - şikanden):
شکاندن.

شکانک - ا (شه‌کانهک - şekanek):
زبکه‌توره، چینه‌دان، چیکلدان.

شکاونه - ا.ص (شیکافه‌نه - şikavene):
زه‌وی هه‌لکه‌نندن.

شکاویدن - مص.م (شیکافیدن - şikavîden):
زه‌وی کۆلین.

شکاونده - ا.فا (شیکافه‌نده - şikavende):
زه‌وی هه‌لکه‌نه.

شقرق - ا.ع (شه‌غی راغ - şexirax):
دارکونکه‌ره.

شقرت - ا.ع (شو‌غرت - şuxret):
زه‌ری، سورو سپی.

شخشه - مص.ع (شه‌غشه‌غه - şexşexe):
ده‌نگی وشر، هاوارکردنی وشر، نالینی مه‌لو
بالتده.

شخشه - ا.ع (شیغشینه - şixşixe):
که‌فچه‌پینی وشر.

شقوق - ا.ع (شو‌غوغ - şuxûx):
شق، درز.

شقه - ا.ع (شیغه - şixxe):
شه‌قار، هه‌ر شتی به‌دریژی له ناوه‌راسته‌وه شه‌قراپی.

شقه - ا.ع (شو‌غغه - şuxxe):
دووری، سه‌فه‌ری دوور، ریگه‌ی دوورو دریژ، سه‌فه‌ری دژوار و
ناره‌ده‌ت.

شقی - ص.ع (شه‌غی - şexî):
به‌ده‌خت، نه‌گه‌ت، کۆل.

شقیق - ص.ع (شه‌غیغ - şexîx):
برا، شتی له ناوه‌راستا شقی کراو، له‌تکراو.

شقیقه - ا.ع (شه‌غیغه - şexîxe):
ژانی نیوه‌سه‌ر، لاجانگ، خوشک.

شک - ا (شهک - şek):
قه‌له‌باچکه، قه‌له‌بازه‌له، قشقه‌ره.

شک - مص.ع (شه‌کک - şekk):
گومان کردن.

شک - ا.ع (شه‌کک - şekk):
مه‌رگه‌مووش، درزی بچووک له ئیسقاندان.

شکار - ا (شیکار - şikar):
نیچیر.

شکارافکن - ص.فا (شیکار ئه‌فکه‌ن - şikar efken):
راوچی زۆر چاک، نیچیرفان.

شکارچی - ا.ص (شیکارچی - şikarçî):
راوچی، رافه‌فان، نیچیرفان.

شکارستان - ا.مر (شیکارستان - şikaristan):
راوستان، جی راو، راوگه.

شکارگاه - ا.مر (شیکارگاه - şikargah):
جی‌راو، راوگه.

شکرپا - ص.مر (شیکه‌رپا - şiker pa):
لنگ، شهل.

شکرینیر - ا.مر (شیکه‌ر په‌نیر - şiker penîr):
شه‌کر په‌نیر.

شکرتیغال - ا.مر (شیکه‌ر تیغال - şiker tî'xal):
جۆره رووه‌کیتی درکاوینه.

شکرچش - ا.مر (شیکه‌ر چه‌ش - şiker çeş):
شه‌کر چه‌ش، شتیکی شیرین بزغونه بچه‌ژری.

شکرچین - ا.ص (شیکه‌ر چین - şiker çîn):
شه‌کرخۆز، قسه‌خۆش.

شکرخا - ص.فا (شیکه‌رخا - şiker xa):
شه‌کر خۆز.

شکرخند - ا.مر (شیکه‌ر خند - şiker xend):
شه‌کرخهن، شه‌که‌رخهن.

شکرخاب - ا.مر (شیکه‌ر خاب - şiker xab):
خه‌وی خۆش و شیرین، خه‌وی سپیدان.

شکرخوار - ص.فا (شیکه‌ر خار - şiker xar):
شه‌کرخۆز.

شکرخیز - ا.ص (شیکه‌ر خیز - şiker xîz):
شوینی به‌شه‌کر، شوینی پی شه‌کر، نه‌ی شه‌کرستان، شه‌کززار.

شکردن - مص.م (شیکه‌رده‌ن - şikerden):
شکارکردن، شکاندن.

شکرنده - ا.فا (شیکه‌رنده - şikernde):
راوچی.

شکرده - ا.مف (شیکه‌رده - şikerde):
راوگراو، تیکشکاو، شکاو.

شکرریز - ا.ص (شیکه‌ریز - şiker rîz):
گریانی شادی، چه‌لواچی، ناوازی دلگیر، نوقلنی که به‌سه‌ر بووکدا هه‌لبدری.

شکرشکن - ص.فا (شیکه‌رشیکه‌ن - şiker şiken):
شه‌کر خۆز، قسه‌ شیرین، زمان خۆش.

شکرفیدن - مص.ل (شیکه‌رفیده‌ن - şiker fîden):
نسکۆدان، هه‌لنووتان، ره‌ت بردن.

گورشکاونه - ا.فا (گور‌شیکافه‌نه - gûrşikavene):
گۆره‌ه‌لکهنه، کفن دز.

شکایت - مص.ع (شیکایه‌ت - şikayet):
سکالاکردن، گله‌یی کردن، گازانده‌کردن، کوروزانه‌وه.

شکایت گستر - ص.فا (شیکایه‌ت گوسته‌ر - şikayet guster):
به‌گله‌یی، که‌س‌تیک له هه‌موو شوتینی و لای هه‌موو که‌س‌تیک هه‌ر گله‌یی بکات، خۆش گله‌یی، قه‌ره‌شکات.

شکر - ا (شه‌که‌ر - şeker):
شه‌کر.

شکر - ا (شیکه‌ر - şiker):
راووشکار، راوچی، شکین وه‌ک (دژمن شکین).

شکر - مص.ع (شوکر - şukr):
سوپاس کردن، شوکرکردن.

شکراپ - ا.مر (شیکراپ - şikrab):
زیزبوونی دووکه‌س، شه‌کراو.

شکرافشان - ص.فا (شیکه‌ر ئه‌فشان - şiker efşan):
زمان شیرین، قسه‌خۆش.

شکران - مص.ع (شوکران - şukran):
شوکرانه، شوکر کردن.

شکراندا - ص.مر (شیکه‌رئه‌ندا - şikerenda):
هه‌ر شتی شه‌کری تی کرابی.

شکرانه - ا (شوکرانه - şukrane):
سوپاسگوزاری، شوکرانه.

شکریادام - ا.مر (شیکه‌ریادام - şiker badam):
زه‌رده‌لووی و شک کراوی به‌ناوکه‌ بادام، بادهمی و شک، لیتو چاوی دلبره‌ر.

شکرپار - ص.فا (شیکه‌رپار - şiker bar):
شه‌کر ریژ، زۆر شیرین، شتی شه‌کری لی بپژی.

شکربرگ - ا.مر (شیکه‌ر به‌رگ - şiker berg):
شه‌کر له‌مه، جۆره شیرینییه‌که.

شکرپوره - ا.مر (شیکه‌ر پوره - şiker bûre):
کولیچه‌ی ناو به‌ ناوکه‌ بادهم و پسته، جۆری شیرینییه‌.

شکرپاره - ا.مر (شیکه‌ر پاره - şiker pare):
شیرین وه‌کو شه‌کر، زه‌رده‌لووی زۆر شیرین، پارچه شه‌کر.

شکیاگ، شکیاو، شکاو.
شکست و مکست - ص.مر (شیکهست و مه‌کهست - şikest û mekest): شکاو، زولفی پر پیچ.
شکسته بال - ص.مر (شیکسته‌بال - şikeste bal): شکسته‌بال، بال شکیاگ، لاواز، بت توانا.
شکسته‌سته - ص.مر (شیکسته‌به‌سته - şikste beste): شکاوی پتیکه‌وه به‌ستراو.
شکسته‌بند - ا.ص (شیکسته‌به‌ند - şikste bend): که‌سپک که ئیسقانی شکاو بگریته‌وه، جه‌راج.
شکسته‌حال - ص.مر (شیکسته‌حال - şikste hal): پهریشان حال، نه‌گبه‌ت، به‌دبه‌خت، هه‌ژارو ده‌ستکورت.
شکسته‌خاطر - ص.مر (شیکسته‌خاتر - şikstexatr): مه‌لول، ره‌نجاو، دلشکاو.
شکسته‌دل - ص.مر (شیکسته‌دیل - şikstedil): دلشکاو، ره‌نجاو، نا‌ئومید، ملکه‌ج.
شکسته‌زبان - ص.مر (شیکسته‌زه‌بان - şikstezeban): لاله‌په‌ته، زمانگیر.
شکسته‌نفسی - ا.مص (شیکسته‌نه‌فسی - şikste nefsi): ته‌وازوع، خاکی، بتی فیزی.
شکشی - ا (شه‌کشه‌ک - şekşek): شه‌په‌شه‌پ، ته‌په‌ته‌پ (ده‌نگی پی به‌دهم رویشنه‌وه).
شکفتن - مص.ل (شیکوفته‌ن - şikuften): شکوفه‌کردن، پشکوتن، پتیکه‌نین.
شکفه - ا (شیکوفه - şikufe): شکوفه، گول خونچه.
شکفیدن - مص.ل (شیکوفی‌ده‌ن - şikufiden): کرانه‌ودی خونچه، شکوفه‌کردن، بزه‌کردن، پتیکه‌نین.
شکک - ا (شه‌که‌ک - şekek): ته‌موره، ته‌په‌ته‌پی پی له‌رویشتنا.

شکرفنده - ا.فا (شیکه‌ر فینده - şiker finde): نوچبردوو، ره‌تبردوو.
شکرقند - ا.مر (شیکه‌ر غه‌ند - şiker xend): جوړه رووه‌کتیکه.
شکرک - ا (شیکه‌ره‌ک - şikerek): شه‌کرناسا.
شکرگر - ا.ص (شیکه‌رگره - şiker ger): چه‌لواچی، شیرینی ساز.
شکرگزار - ص.فا (شوکر گوزار - şukur gubar): شوکرانه‌بژتر، قسه‌خوش.
شکرگفتار - ص.مر (شیکه‌رگوفتار - şikerguftar): شیرین زمان، قسه‌خوش.
شکرلب - ص.مر (شیکه‌رله‌ب - şiker leb): شه‌کر لپو، شیرین زمان، سی لپو.
شکره - ص.مر (شیکه‌ره - şikere): هه‌ر بالنده‌یه‌ک راو بکات وه‌ک: بازو هه‌لۆ شاهین.
شکریدن - مص.م (شیکه‌ریده‌ن - şikeriden): راوکردن، شکارکردن.
شکریزه - ا (شه‌که‌ریزه - şekerîze): جوړه مره‌بایه‌که.
شکرین - ص.ن (شیکه‌رین - şikerîn): شه‌کر ئاسا، شیرین.
شکست - ا.مص (شیکه‌ست - şikest): شکان، دۆران، زیانکردن.
شکست خورده‌ن - مص.ل (شیکه‌ست خورده‌ن - şikest xurden): تی‌شکان، هه‌لاتن له‌بهر دژمن، شکست هیتان، دۆران.
شکست خورده - ا.مف (شیکه‌ست خورده - şikest xurde): دۆراو، شکاو، هه‌لاتوو.
شکست دادن - مص.م (شیکه‌ست داده‌ن - şikest دادن): راوانان، شکاندن، به‌زاندن.
شکستن - مص.م.ل (شیکه‌سته‌ن - şikesten): شکان، شکاندن.
شکننده - ا.فا (شیکه‌نه‌نده - şikenende): شکینه‌ر، به‌زینه‌ر.
شکسته - ا.مف (شیکه‌سته - şikeste):

په هلوکه ردهن- (şikem çarpehlû kerdن):
زور خواردن به راده بیک که زگ گه وره و چوارگوشه
ببئ...

شکم خوار- ص. فا (شیکم خار- şikem
xar): زورخوژ، پرخوژ.

شکم دار- ص. فا (شیکم دار- şikem dar):
ورگن، زورخوژ.

شکم درد- ا. مر (شیکم دهرد- şikem
dêrd): ژانه زگ، سک ئیشه.

شکم ران- ص. فا (شیکم ران- şikem ran):
پرخوژ، حه بی عمه ل.

شکم روش- ا. مر (شیکم ره فیش- şikem
revîş): زگ روین، سکچون، به له فیره.

شکم روه- ا. مر (شیکم ره شه- şikem
reve): زگ روین، سک چوون.

شکم گنده- ص. مر (شیکم گونده- şikem
gunde): گه دگن، ورگن، زگ زل.

شکمور- ص (شیکم مو- şikemû): زورخوژ،
پرخوژ، چلتیس.

شکم وار- ا. مر (شیکم فار- şikem var):
ژهمیک، به قه د سکینک (به سکتی تیرو به ده
برسی).

شکن- ا (شیکن- şiken): چرچ و لۆچ،
زولفی لول و پرپیچ، شان (له شه را)، به زین.

شکنج- ا (شیکنچ- şikenc): فیل و ده هو
حیله، چین و پیچی زولف، نه شکنجه.

شکنجه- ا (شیکنجه- şikence): نه شکنجه،
نازار.

شکنجیدن- مص. م (شیکنجه ییدن- şikencîden):
نه شکنجه دان، نازاردان،
عه زابدان، نو قورچ گرتن.

شکند- ا (شیکند- şikend): کرم، کرمیکی
سووری دریشه له شوتنی ته ردا پیدا ده بی.

شکنه- ا (شیکنه- şikene): لار و له نجه،
نازو عیشوه.

شکل- ا. ع (شه کل- şekl): وهک، هاوشیتوه،
دهموچاو، رووخسار، فۆرم، شه کل، وینه.

شکل- مص. ع (شه کل- şekl): سه روپۆر کردن
بۆ وشه.

شکلاء- ص. ع (شه کلاء- şekla'): سوروسپی،
سپی مه یله وسور، ژنی که چاوی ئامال سور بی.

شکلات- ا. فر (شو کولات- şukulat):
چکلیت، جقلا ته.

شکل پزیر- ص. فر (شه کل پزیر- şekl
pezîr): نه وهی شیتوه روخسار تیک و هریگری،
قالب پزیر.

شکلک- ا (شه کلک- şeklek): لاسایی
کردنه وه به دهمو چاوو برۆ، دهمه لاسکتی.

شکله- ا (شیکله- şikle): تیلما سک، قاز،
کووزی کاله ک.

شکم- ا (شیکم- şikem): ورگ، زگ، سک.
شکم بند- ا. مر (شیکم به ند- şikem
bend): که مه ربه ند، که مه ربه ندی پان له

قوماشی زیرو نه ستور تا ورگ گه وره نه بی.

شکم بنده- ص. مر (شیکم به نده- şikem
bende): به ندهی زگ، زور خوژ، نانه زگ.

شکمبه- ا (شیکمبه- şikembe): گه دگ،
ورگ.

شکم پاره- ا. مر (شیکم پاره- şikem
pare): جزره گیایه که خوړسک له خاشکیر ده چی
و له کونا بۆ دهرمان به کار هاتگه.

شکم پایان- ا. مر (شیکم پایان- şikem
payan): زینده و رانی که له سه ر ماسولکه ی
سکی خو دهرۆن، هیلکه شه یتانۆکه.

شکم پرست- ص. فا (شیکم په رده ست- şikem
perest): نهوسن، چلتیس، زورخوژ، زگدریاگ.

شکم پرور- ص. فا (شیکم په رقه ر- şikem
perver): چلتیس، زور خوژ، زگدریاگ.

شکم چار پهلو کردن- مص. ل (شیکم چار

پینکوله، پینکورت، پینکول.
شکوهه - ا.ع (شوکوهه - şukûhe): پله و پایه، جوانی و جه مال.
شکوهیدن - مص.ل (شوکوهیدن - şukûhîden): شکومه ندبون، گه ورهیی نواندن، گه ورهیی کردن.
شکوهنده - ا.فا (شکوهنده - şukûhnde): گه ورهیی نوین.
شکوهیدن - مص.ل (شیکوهیدن - şikûhîden): ترسان.
شکوهنده - ا.فا (شیکوهنده - şikûhnde): ترسارو.
شکوی - مص.ع (شه کفا - şekva): گلهیی کردن، گازانده کردن.
شکه - ا.ع (شوکوه - şukuh): شه وکعت، شکو، شان و شه وکعت.
شکهیدن - مص.ل (شیکوهیدن - şikûhîden): نیگه ران بوون، ترسان، شله ژان.
شکیب - ا.ع (شه کیب - şekîb): سه برو نارام، حه و سه له.
شکیبا - ص.فا (شه کیبا - şekîba): به سه بر، به حه و سه له، هیتدی و هیتمن.
شکیبیدن - مص.ل (شه کیبیدن - şekîbîden): سه برکردن، نارام گرتن.
شکیش - ا.ع (شه کیش - şekîş): جه وال، ته لیس.
شکیفتن - مص.ل (شه کیفتن - şekîften): سه برگرتن، سه روتن، نارام گرتن، نؤقره گرتن.
شکیل - ا.ع (شه کیل - şekîl): جوان، خوش قهده و بالا، کفیی خوتناوی لالغاودی نه سپ.
شکیل - ا.ع (شیکیل - şikîl): حیل، فیل، تیرهنگ، پیتوه.
شکینه - ا.ع (شه کینه - şekîne): که ندوو، کوپهیی گه وره بؤ دانه ویتله.
شگا - ا.ع (شه گا - şega): تیردان.
شگال - ا.ع (شه گال - şegal): چه قه ل.

شکوات - ا.ع (شه که فات - şekevat): سکالا، گازانده و گلهیی، شکات.
شکوب - ا.ع (شوکوب - şukûb): دهسته سپ، ده سرؤکه، ده سرؤک.
شکوخ - ا.ع (شوکوخ - şukûx): نوچدان، هه لئوتان، ساقمه دان، نسکودان، خزین.
شکوخیدن - مص.ل (شکوخیدن - şukûxîden): ترسان، ساقمه دان، هه لئوتان، سه ره سمدان، ره تبردن.
شکوخنده - ا.فا (شکوخینده - şukûxinde): خزیو، نوچ بردوو.
شکور - ص.ع (شه کور - şekûr): شوکرانه بژیر، سوپاسگوزار، پیزان و منه تبار.
شکور - ص.ع (شه کور - şekûr): دهه نده، به خشیار، یه کیکه له سیفه ته کانی یه زدان.
شکوف - ص.فا (شیکوف - şikûfa): پشکوتوو.
شکوفتن - مص.ل (شیکوفتن - şikûften): پشکوتوو.
شکوفه - ا.ع (شیکوفه - şikûfe): شکوفه، قوزی ژن.
شکوفیدن - مص.ل (شیکوفیدن - şikûfîden): پشکوتوو.
شکوفنده - ا.فا (شکوفنده - şikûfende): مایه ی پشکوتوتن.
شکوک - ا.ع (شوکوک - şikûk): گومانان.
شکوه - ا.ع (شه که ه - şekve): سکالا، گلهیی، نه خوشی.
شکوه - ا.ع (شوکوه - şukûh): شکو، شان و شه وکعت، گه ورهیی.
شکوه - ا.ع (شیکوه - şikûh): ترس، هه راسانی.
شکوه مند - ص (شوکوه مند - şukûh mend): خاوهن شکو، پایه برز، پایه دار.
شکوهنج - ا.ع (شیکوهنج - şikû henc):

شاپوی - (شه لپوی - şelpûy): دهنگی هیواش، دهنگی پت له نهرمه رۆبیندا.

شلتاق - ات (شه لتاغ - şeltax): کیشه و قه رقه شه، هه راو هه نگامه، زیده گافی و نه هه قی، ده مه قه.

شلتوک - (شه لتوک - şeltûk): چه لتوک، برنجی نه کوتراو، برنجی کره نه کراو.

شلتوک کاری - ا. مص (شه لتوک کاری - şeltûk karî): مه ره زه کاری.

شلتیه - (شه لته - şelte): زیل دان، سه رانگوتیک، گوفکه، سوپکه وان، سه ره نوپلکه.

شلجم - (شه لجه م - şelcem): شتلم.

شلخته - ص (شيله خته - şilexte): ژنی ته مه ل و ناپیک و پیک.

شلخته - (شه له خته - şelexte): له قه.

شلغم - (شه لغه م - şelxem): شتلم.

شلغم با - ا. مر (شه لغه م با - şelxem ba): شه له مین، ترخینه.

شلغم فرنگی - ا. مر (شه لغه م فره رنکی - şelxem ferengî): سیتیوی بن عه رد، (بو ترشیات)

شلف - (شه لف - şelf): سۆزانی، قه حبه، ژنی به دکار.

شلفینه - (شه لفینه - şelfîne): قوز، شهرم.

شلفیه - (شه لفیه - şelfiye): قوزی ژن، ژنی سۆزانی و قه حبه، داوین ته پ.

شلق - مص. ع (شه لغ - şelx): لیدانی که سیتک به جه لده.

شلك - (شه لك - şelk): زه روو، زالوو.

شلك - (شیلک - şilk): قوری رهشی لینج که تیای بچه قی.

شلكی - (شیلکه ک - şilkek): شه له گه.

شلل - مص. ع (شه له ل - şelel): گۆج بوون، وشکیوونی ده ست.

شلم - (شه له م - şelem): ترخینه، شه له مین.

شگال - (شوگال - şugal): زوخال، ره ژوو، خه لووز، زوغال.

شگال - (شیگال - şigal): کونی قوول، چال، بیر.

شگالیو - (شوگالیف - şugalîv): نه وهی له سه ره پشکووی ناگر بیر ژینری (له نان و گۆشت و...).

شگرد - (شیگیرد - şigird): ته کنیکی کار، رتیار، رتیچه، ته کنیک.

شگرف - ص (شیگه رف - şigerf): ده گمه ن، بی هاوتا له چاکی و جوانیدا، سه یر، نایاب.

شگفت - ا. ص (شیگیفت - şigift): سه یر، عه جیب، په رجوو (بو پیغه مبه ر).

شگفتن - مص. ل (شیگوفته ن - şiguftên): پشکووتن، گۆلکردن.

شگفتیدن - مص. ل (شیگیفتیده ن - şigiftîden): حیره مان، ته عه جوب کردن.

شگون - (شوگون - şugûn): به خیر، فه ردار، پیتمه ند.

شل - ص (شول - şul): نه رم، شل، سستو بی توانا.

شل - (شیل - şil): نیزی کورت، کورته رم.

شل - (شه ل - şel): ران.

شل - ص (شه ل - şel): که سیتک که ده ستی عه بیدار بی و له کار که وتبی، گۆج.

شلافه - ص. ع (شه للافه - şelafe): ژنی بی حه یا، ژنی به دکار، سۆزانی.

شلاق - ا. ع (شه للاغ - şellax): قامچی، شه لاق، توره که ی ده روزه کاران، نه خشی بچووک.

شلال - (شیلال - şilal): ته قه لی درشت.

شلال - ا. ع (شیلال - şilal): قه ومی په راگه نده.

شلال - ا. ع (شه للال - şellal): سؤلاف، تافگه، تافیه، هه لدیر.

شلپ - (شیلپ - şilip): شلپ، شلپه ی ناو، شتی بکه ویتته ناوه وه شلپه ی بی.

شلیر - ا. (شه‌لیر - şelîr): جۆره دره‌ختیکه به‌ریکی ناسکو شیرینی هه‌یه له زه‌رده‌لوو ده‌چن.

شلیک - ا. (شیللیک - şillîk): ده‌نگی ده‌ستدریژی تفه‌نگ یان تۆپباران.

شلیک کردن - مص (شیللیک که‌رده‌ن - şillîk kerden): تفه‌نگ ته‌قاندن، یان تۆپ ته‌قاندن.

شلیل - ا. (شه‌لیل - şelîl): جۆره دره‌ختیکه.

شلیل - ا. ع. (شه‌لیل - şelîl): ئاوهرۆ له دۆل و شیوا، شیو، دۆل.

شلیل - ا. ع. (شه‌لیل - şelîl): جۆره جلیکی شه‌ره له ژیره‌وه له‌به‌ر ده‌کری.

شم - ا. (شوم - şum): جۆره سۆلتیکه.

شم - ا. مص (شهم - şem): ره‌ینه‌وه‌و ئالۆزبوون، خاپاندن.

شم - ا. (شه‌م - şem): نینۆک، ناخوون، نوخان، نینۆکی ده‌ست یان پی.

شم - مص. ع. (شه‌مم - şemm): بۆنکردن.

شما - ض. (شوما - şuma): راناوی دووهم که‌سی کۆ (ئیه‌ه)، وه‌کو ریز لێنان بۆ دووهم که‌سی تاکیش به‌کار دیت.

شما‌ت - مص. ع. (شه‌مات‌ه‌ت - şematet): شادبوون به‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی خه‌لکی، خۆشبوون به‌ خه‌م و ره‌نجی خه‌لکی، شکامی بردن، سه‌ره‌نشست.

شماخ - ا. (شه‌ماخ - şemax): مه‌مک لغ، سوخمه‌ی مه‌مک.

شماخ - ص. ع. (شه‌ماخ - şemmax): زۆر به‌رز، سه‌ره‌راز، لووتبه‌رز، خۆپه‌سه‌ندی و لووتبه‌ری.

شمار - ا. (شومار - şumar): ژماره.

شماردن - مص. م. (شومارده‌ن - şumarden): ژماردن.

شمارش - ا. مص (شوماریش - şumarîş): ژماردن.

شماس - ا. ص. ع. (شه‌ماس - şemmas): شه‌ماسه؛ (پله‌یه‌کی کلتیسیایی یه له قه‌شه

شلماب - ا. مر (شه‌له‌ماب - şelemab): شیلماو، شیلمی کو‌لیو.

شلمک - ا. (شه‌له‌مک - şelemek): جۆره رووه‌کیکه.

شلمیز - ا. (شه‌له‌میز - şelemîz): جۆره رووه‌کیکه.

شلنگ - ا. (شه‌له‌نگ - şeleng): هه‌نگاوی هه‌راو،

شلوار - ا. (شه‌لوار - şelvar): پانتۆل.

شلواربند - ا. مر (شه‌لواربند - şelvar bend): به‌نده‌خوین، دۆخین.

شلوغ - ا. (شولوغ - şulûx): ئاپه‌رای خه‌لک، قه‌ره‌باتی، هه‌راوزه‌نا، ئاژاوه، هه‌راو هه‌نگامه، هه‌یشه‌ت.

شلوک - ا. (شه‌لوک - şelûk): زه‌روو، زالوو.

شله - ا. (شوله - şule): شله، شۆربا، شۆربای برنج.

شله - ا. (شیلله - şille): جۆره قوماشیکی که‌تانی ناسکی سوورباوه.

شله - ا. (شولله - şulle): زبێدان، گو‌شه‌ک، سوپکه‌وان، سه‌ره‌نوێلکه.

شله - ا. (شولله - şulle): قوزی ژن، ئه‌و په‌رۆیه‌ی که ژنان له کاتی بی نوێژیدا هه‌له‌ده‌گرن، په‌رۆی بی‌نوێژ.

شله - ا. (شه‌له - şele): قه‌ساس، تۆله، خوین کردنه‌وه.

شله‌زرد - ا. مر (شوله‌زه‌رد - şule zerd): هه‌ریسه، سه‌مه‌نی.

شله قلمکار - ا. مر (شوله‌قه‌له‌مکار - şule qelemkar): هه‌ریسه، سه‌مه‌نی.

شلیاق - ا. (شه‌لیاغ - şelyax): سیکۆچکه‌ی ئاسن.

شلیته - ا. (شه‌لیته - şelîte): جۆره جلیکی ژئانه‌یه، سوخمه.

شلیدن - مص. ل. (شه‌لیده‌ن - şelîden): شه‌لین.

نزمتره).

شما ع - ا.ص.ع (شه مء - şemma') :
مؤمساز، مؤمفروژش، شه مالک.

شما غنده - ص (شه ماغه نده - şemaxende) :
بۆگهن، ههر بۆگه نيهك، به تاييه تي ژنتي كه بۆنى
له شى ناخۆش بى.

شمال - ا.ع (شىمال - şimal) : لای چهپ،
به ديتوم، شوم، باي شه مال.

شماله - ا (شه ماله - şemale) : مۆم، شه مالک،
جۆره برنجيکه.

شمام - ا.ص.ع (شه مام - şemmam) :
شه مامه، زۆر به بۆن، كه سيك زۆر بۆن بكا.

شمامسه - ا.ع (شه ماميسه - şemamise) :
شه ماسان.

شمامه - ا.ع (شه مامه - şemmame) :
شه مامه، چرادان.

شمان - ص.فا (شه مان - şeman) : ترسان،
هه راسان، په ريشان، نيگه ران.

شمانيدن - م.ص.م (شه مانيدن - şemanîden) :
په ريشان كردن، راونان،
ترساندن.

شمايل - ا.ع (شه ماييل - şemayil) : شيتوه
روخسار، تهيع و سروشت.

شماپانزه - ا.فر (شه مپانزي - şempanzi) :
شامپانزي، جۆره مه يونيكي بى كلكى مړوژ
ئاسايه.

شمخال - ا (شه مخال - şemxal) : شه مخال،
جۆره تفه نكيكي كۆنه، سه ر توپ.

شمده - ا (شه مهده - şemed) : توولى ته نك كه
هاوينان به خۆيدا ده ده ن، توول.

شمده - ا (شه مهده - şemed) : نانى سپى.

شمر - ا (شه مهر - şemer) : چهوز، گۆلاو.

شمردن - م.ص.م (شومورده ن - şumurden) :
ژماردن.

شمرنده - ا.فا (شومه رنده - şumernde) :
ژميريار، كه سيك كه شتان بژميرى.

شمرده - ا.م.ف (شومورده - şumurde) :
ژميردارو، هيتواش هيتواش.

شمرش - ا.م.ص (شوموريش - şumuriş) :
ژماردن.

شمريدن - م.ص.م (شوموريدن - şumurîden) :
ژماردن.

شمس - ا.ع (شه مس - şems) : هه تاو، خۆر،
رۆژ.

شمسه - ا (شه مسه - şemse) : نه خش و
نيگارى سه ر جل، گولا به تون، جلکى گۆلدۆزى
کراو.

شمش - ا (شىمش - şimş) : زى پروزى تواده ي
له قالب کراو.

شمشاد - ا (شىمشاد - şimşad) : دارىکه.

شمشادقد - ص.مر (شىمشادغه ده - şimşadxed) :
بالا به رزو راست وه کو دارى
شمشاد.

شمشادگون - ص.مر (شىمشادگون - şimşad gûn) :
شمشاد رهنک، سه وزى جوان وه کو گه لای
شمشاد.

شمشار - ا (شىمشار - şimşar) : لقى تازوه
ناسكى دارى شمشاد كه زولفى دل به رى پى
ده شه به پى ن.

شمشه - ا (شىمشه - şimşe) : مه سته پ.

شمشير - ا (شه مشير - şemşîr) : شمشير.

شمشيربازى - ا.م.ص (شه مشيربازى - şemşîr bazî) :
شمشير بازى (جۆره وه رزشيکه، ياساو
ريساوى تاييه تي خۆى هه يه).

شمشيرزدن - م.ص.م (شه مشير زده ن - şemşîr zeden) :
شه ره شمشير.

شمشيرساز - ا.ص (شه مشيرساز - şemşîr saz) :
شيرگه ر، شيرساز.

شمشيرکشیدن - م.ص.م (شه مشير كه شيدن - şemşîr keşîden) :
شير راكيشان و
ده ره پى ن له كيلان به مه به ستي شه پ.

شموم - ص.ع (شه مووم - şemûm): بۆنخوش، بۆنکەر.

شمه - ا.ع (شه مه - şemme): بۆن، بۆنى كه، تۆزى.

شمه - ا (شيمه - şime): فۆز، سهر شير.

شميدن - م.ص.ل (شه ميدن - şemîden): ترسان، هه لاتن، بورانه وه، بۆن كردن.

شمنده - ا.فا (شه منده - şemende): بۆنکەر، ترسینه ر، راونه ر.

شميز - ا.فر (شيميز - şimîz): كراس، په روه نده، قايل، دۆسيه.

شميله - ا.ع (شه ميله - şemîle): ته بيه عت، سروشت، خوو.

شميم - ا.ص.ع (شه ميم - şemîm): به رز، بلند، بۆن خوش.

شمين - ص (شه مين - şemîn): بۆنخوش.

شن - ا (شين - şin): لم، چه و، قوم، زيخ.

شنا - ا (شينا - şina): مه له.

شناخت - ا.م.ص (شيناخت - şinaxt): عيلم و مه عريفه ت، حالى بوون و تيگه ييشتن، ناسين و ناشنايى، زانين.

شناختن - م.ص.م (شيناختن - şinaxten): زانين، ناسين، دۆستايه تى كردن، ئيعتراف كردن.

شناسنده - ا.فا (شيناسنده - şinasende): نه وه ي كه سيك يان شتيك بناسى، زانا و ناگادار.

شناسا - ص.فا (شيناسا - şinasa): ده رك كه ر، ناگادار.

شناسايى - ا.م.ص (شيناسايى - şinasayî): ناشنايى، ئاگايى، مه عريفه ت، عيلم.

شناخته - ص.م.ف (شيناخته - şinaxte): زانراو، ناسراو.

شنار - ا (شينار - şinar): مه له.

شنار - ا.ع (شه نار - şenar): نه نگ، خه وش، عه يپ و عار، شووم، به ديوم، ريسوايى.

شناسا - ص.فا (شيناسا - şinasa): شاره زا، زانيار، فامكار.

شمشيرگر - ا.ص (شه مشيرگر - şemşîr ger): شيرگر، شيرساز.

شمشير ماهى - ا.مر (شه مشير ماهى - şemşîr mahî): جۆره ماسيه كه ده ربايه ده نوكتى دريژى شير ئاساي هه يه.

شمط - ا.ع (شه مه ت - şemet): به هارات.

شمع - ا.ع (شه مء - şem') : مۆم، قوتيله چرا، ديلىكۆي ئوتومبيل.

شمعدان - ا.مر (شه مئدان - şem'dan): مۆمدان، شه مالكدان.

شمعدانى - ا.مر (شه مئدانى - şim'danî): جۆره رووه كتيكه، شه مدانى.

شمخند - ص (شه مخند - şemxend): بۆنى ناخوش، ژنى كه له شى بۆنى لى بى.

شممق - ص.ع (شه مغمغ - şemexmex): دريژ، شادمان.

شمل - ا (شه مه ل - şemel): جۆره پىلاويكه.

شمل - ا.ع (شه مه ل - şemel): باي شه مال، كه م.

شمال - ص.ع (شيمال - şimal): تيژده و، وشترى رهوان.

شملىق - ص.ع (شه مه لغ - şemlex): ژنى به دخوو.

شمله - ا.ع (شه له - şemle): عه با، چارشپو.

شمليد - ا (شه مليد - şemlîd): جۆره گياه كه.

شمن - ا (شه من - şemen): بته رست، راهبى بودايى (عينوانتيكى ئاينى بوداييه).

شمند - ا (شه مند - şemend): بته رست.

شمندر - ا.ع (شه مندەر - şemender): چه وه نده ر، چۆنه ر.

شمنده - ا.فا (شه مندە - şemende): ترساو، له هۆش چوو، هه لاتوو.

شموس - ص.ع (شه موس - şemûs): چه مووش.

شمول - م.ص.ع (شومول - şumûl): گرته وه.

شناساندن - مص.م (شیناساندن) - شناساندن: ناشناکردن، ناساندن.
شناساننده - ا.فا (شیناسانه‌نده) - شناساننده: ناشناکر، ناسیتنه.
شناسنامه - ا.مر (شیناسنامه) - شناسنامه: شناسیدن - مص.م (شیناسیدن) - شناسیدن: ناساندن.
شناعت - مص.ع (شه‌نائهت - şena'et) - ناشیرین بوون، لومه‌کردن، تانه‌لیدان، سه‌رزه‌نیشترکدن.
شناگر - ص.فا (شیناگر - şinager) - مه‌له‌وان.
شان - ا (شینان - şinan) - جوره گیایه که وک سابوون به‌کاردیت، نه‌سپوون.
شناو - ا (شیناف - şinav) - مه‌له.
شناور - ص (شینافهر - şinaver) - مه‌له‌وان.
شناوری - ا.مص (شینافهری - şinaverî) - مه‌له‌وانی.
شناه - ا (شیناه - şinah) - مه‌له.
شنایع - ا.ع (شه‌نای - şenayi') - به‌دی، کارتن ناشیرین، هه‌له‌و خه‌تایان، فیتنه، گه‌نده‌لبیان.
شنب - ا (شونب - şunb) - گومه‌ز، قوبه.
شنبد - ا (شه‌نبه‌د - şenbed) - شه‌مه، رۆژی یه‌که‌می هه‌فته.
شنبلید - ا (شه‌نبه‌لید - şenbelîd) - جوره گیایه که.
شنبليله - ا (شه‌نبه‌لیله - şenbelîle) - گیایه که.
شنبه - ا (شه‌نبه - şenbîh) - شه‌مه، رۆژی یه‌که‌می هه‌فته‌ی موسلمانان.
شنج - ا (شه‌نج - şenc) - ران، که‌فه‌ل، زه‌وی سه‌خت و ناهه‌موار، لوته‌کیتو.
شنجار - ا (شه‌نجار - şencar) - جوره رووه‌کیتکه.
شندرغاز - ا.مر.عا (شیندیرغاز - şindir

xaz): پاره‌یه‌کی که‌م و ناچیز.
شندف - ا (شه‌ندهف - şendef) - ته‌پل، ده‌هۆل.
شنزار - ا.مر (شینزار - şinzar) - قومه‌لان، قوم‌لاخ، شوتیت قوم و ملی زۆر بیت.
شنج - مص.ع (شونء - şun') - کارئ به ناشیرین دیتن، کارتیک به ناشیرین زانین.
شنج - ص.ع (شه‌نیء - şeni') - ناشیرین، خراپ.
شنعت - ا.مص.ع (شونئهت - şun'et) - ناشیرینی، خراپی.
شنغار - ا (شونغار - şunxar) - شمقار، مه‌لیکه له تیره‌ی هه‌لۆیان و له باز جوانتره.
شنف - مص.ع (شه‌نهف - şenef) - دژمنایه‌تی و هه‌فکی کردن.
شنف - ا.ع (شه‌نف - şenf) - گواره.
شنفتن - مص.م (شینوفته‌ن - şinuften) - ژنده‌وتن، بیستن.
شنق - مص.ع (شه‌نغ - şenx) - له‌سپداره‌دان، له قه‌ناره‌دان، خه‌نه‌قاندن.
شنق - ا.ع (شه‌نه‌غ - şenex) - تابار، جه‌وال، خه‌رار، ته‌لیس.
شن‌کش - ا.مر (شین که‌ش - şinkeş) - خرماشه‌یه‌کی ده‌ستییه، بۆ پاک کردنه‌وو هه‌موارکردنی باخچه.
شنگ - ص (شه‌نگ - şeng) - شوخ‌و شه‌نگ، جوان.
شنگ - ا (شینگ - şing) - شنگ، جوره رووه‌کیتکه.
شنگار - ا (شینگار - şingar) - جوره رووه‌کیتکه.
شنگرف - ا (شه‌نگره‌ف - şengeref) - سلفۆری جیوه.
شنگرف گون - ص.مر (شه‌نگره‌ف گون - şengerf gûn) - به‌ره‌نگی سلفۆری جیوه، سووریاو.

بیستن، ژنهفتن.
شنونده - ا.فا (شه‌نه‌نده - şenevende):
 گوهدار، گوتگر.
شنا - ص.فا (شینۀ‌فا - şineva): بیسەر.
شنیده - ا.مف (شه‌نیده - şênide): بیستراو.
شنیع - ص.ع (شه‌نیء - şenî): ناشیرین، بهد،
 نا په‌سند، سامناک.
شو - ا (شه‌و - şew): شه‌و.
شو - ا (شو - şû): شو، میترد.
شوا - ا (شیثا - şiva): نه‌ستووری چه‌رمی
 ده‌ست (ناو له‌پ).
شواء - ا.ع (شیثاء - şiva'): گوشت یان هەر
 شتیکی برژاو.
شوائب - ا.ع (شه‌فائیب - şeva'ib): عه‌یب،
 گهرد، گومان، خه‌لتوخه‌وش.
شوارد - ا.ع (شه‌فارید - şevarid): ده‌گه‌ن و
 غه‌ریب.
شوارع - ا.ع (شه‌فاریء - şevari'): شه‌قامان.
شواطی - ا.ع (شه‌فاتیء - şevati'): که‌ناران.
شواظ - ا.ع (شه‌فاز - şevaz): هاوارو جنیتو،
 زمانه‌ی ناگر، گرتیک که‌ بی دوو که‌ل بی.
شواغل - ا.ع (شه‌فاغیل - şevaxil): پرکاری،
 سه‌رقالی، مژوله‌مه‌نی، پزگالی.
شوال - ا.ع (شه‌فثال - şevval): مانگی
 شه‌وال.
شوالیه - ا.فر (شیثالییه - şivaliye):
 سوارچاک، نه‌جیب زاده، جوامیر، خاوه‌ن
 پله‌وپایه‌ی فه‌خری، نه‌جیمزاده‌یه‌ک که‌ له‌ ده‌سته‌ی
 سوارچاکانی سه‌ده‌کانی نا‌قین قبول کرابی.
شوامخ - ا.ع (شه‌فامیخ - şevamix):
 به‌رزبیان.
شوان - ا.ص (شه‌فان - şevan): شوان،
 په‌زه‌وان، شقان، شوانکاره.
شواهد - ا.ع (شه‌فاهید - şevahid): شایه‌تان،
 به‌لگه‌کان.

شنگرگ - ا (شه‌نگورگ - şengurg): سه‌ری
 ته‌شی، یان سه‌ری نه‌ستوونی خیتوت.
شنگل - ص (شه‌نگول - şengul): جوان، شوخ،
 سه‌رخوش، سه‌رمه‌ست.
شنگله - ا (شه‌نگوله - şengule): ریشوی
 په‌رده یان میتزه، هیتشوی جو یان گه‌نم یان
 خورما.
شنگلیل - ا (شه‌نگه‌لیل - şengelîl):
 زه‌نجه‌فیل.
شنگیر - ا (شه‌نگگیر - şengvîr): زه‌نجه‌فیل.
شنگینه - ا (شه‌نگینه - şengîne): دارگارن،
 گلاکوتک.
شنل - ا (شینیل - şinil): شانیتل، جوړه
 پالتویه‌که، ساقو.
شنا - ص.فا (شه‌نه‌فا - şeneva): گوهدار،
 گوتگر.
شنوانیدن - مص.م (شه‌نه‌فانییدن -
 şenevanîden): به‌گوئی گه‌یاندن،
 مه‌به‌ستیک گه‌یاندن گوتی که‌سپیک.
شنواننده - ا.فا (شه‌نه‌فانۀ‌نده -
 şenevanende): که‌سپیک شتی بگه‌به‌نیته
 گوتی که‌سپیک.
شنوایی - ا (شه‌نه‌فایی - şenevayî): یه‌کیکه
 له‌ پینج هه‌سته‌که، (هه‌ستی بیستن).
شنوایی سنج - ا.مر (شه‌نه‌فایی سه‌نج -
 şenevayî senc): نامیری نه‌ندازه‌گرتی
 پله‌ی ده‌گ.
شنودن - مص.م (شونووده‌ن - şunûden):
 بیستن، ژنه‌فتن.
شنوسه - ا (شینوسه - şinûse): پژمین،
 ناروشک، پشمین، کژین.
شنویدن - مص.م (شینۀ‌فیدن - şinevîden):
 بیستن.
شنه - ا (شه‌نه - şene): ئاواز، ده‌نگی نای،
 حیلۀ‌ی نه‌سپ، نه‌فرت و نه‌حله‌ت.
شنیدن - مص.م (شه‌نیدن - şenîden):

ھاروژاندن، ئاژاۋەنانەو، ھاروژاندنی خەلک.
شورانندە - ا.فا (شورانەندە - şûranende):
 ئەوێ کەستیک بوو و ژینیی.
شورانگیز - ص.فا (شورنەگیز - şûrengîz):
 ئاژاۋەگیر، فیتەنچی.
شوربا - ا.مر (شوربا - şûrba): شۆربا.
شوریخت - ص.مر (شوریخت - şûr bext): بێ
 بەخت، نەگبەت، بێ تالەح.
شوریوم - ا.ص (شوریوم - şûrbûm):
 شۆرەکات، شامات، شۆرەزار، شۆرخ.
شورپا - ص.مر (شورپا - şûrpa): پەي زەن،
 کەر یان ئەسپ و ھێستەر کە لە رویشتندا پەلێ لە
 یەک بدات.
شورپشت - ص.مر (شورپشت - şûrpuşt):
 سەرکێشی، یاخی، شەڕانی.
شورچشم - ص.مر (شورچشم - şûr çeşm):
 چاۋ پیس.
شورسان - ا.مر (شورسان - şûrsan):
 شۆرەکات، شۆرەزار، شامات.
شورستان - ا.مر (شورستان - şûristan):
 شۆرەزار، شامات، شۆرخ.
شورش - ا.مر (شورش - şûrş): یاخی بوون،
 ئالۆز بوون، ئاژاۋە، پەرشانی، فەرەنەنانەو.
شورگەز - ا.مر (شورگەز - şûrgez): جۆرە
 درەختیکی گەزە.
شورگیاہ - ا.ص (شورگیاہ - şûrgîyah): گیای
 سوێر.
شورم - ا (شورەم - şûrem): کێو، شاخ،
 جەوہل، چیا.
شورمور - ا.مر (شورمور - şûrmûr): ھەراو
 ھەنگامە، مێروولە و وردو لاواز.
شورو - ا.فر (شورو - şivrû): کارژۆلە، پیستی
 کارژۆلە.
شوروا - ا.مر (شورفا - şûrva): شۆربا، شۆروا.
شوروغوغا - ا.مر (شوروغوغا - şûrûxewxa):
 ھات و ھاوار، فیتەو ئاژاۋە، ھەراو فەرەنە.

شواہق - ا.ع (شەشاہیغ - şevahix):
 بەرزایان.
شواہین - ا.ع (شەشاہین - şevahîn): کۆی
 شاہین (جۆرە بازیکە).
شوب - مص.ع (شەوب - şewb): ئاویتەکردن،
 تیکەڵ کردن.
شویان - ا.ص (شویان - şûban): شوان،
 پەزەوان.
شویک - ا (شویەک - şûbek): دارۆکە، ئەو
 دارەي تەپلتي پێ دەکوئن، تیرۆک، دارێ دەستی
 ئێنزیبات.
شوبین - ص.ن (شوبین - şûbîn): دارین.
شوخ - ا (شوخ - şûx): چلک، چلکی لەش،
 چلکی کەلپەل.
شوخ - ص (شوخ - şûx): ھەنەکچی، قسەخۆش،
 سوعبەتچی، شاد، خۆشحال، شوخ و شەنگ،
 زینەل.
شوخیچشم - ص.مر (شوخیچشم - şûx çeşm):
 چاۋقایم، روودار، بێ ھەیا.
شوخیطەب - ص.مر (شوخیطەب - şûxteb):
 ھەنەکچی، خۆش تەبەعەت.
شوخیگین - ص (شوخیگین - şûxgîn): چلکەن.
شود - ا (شیفید - şivid): شویت.
شودر - ا (شەودەر - şewder): لیفە، عەبا،
 نوێنی شەو، جلی شەو.
شور - ص (شور - şûr): سوێر، بەخوێ،
 زۆرخوێ، شۆر.
شور - ا (شور - şûr): ئاژاۋە، فیتە، ھەراو
 ھەنگامە.
شور - ا (شور - şûr): ئاھەنگیکی مۆسیقایە.
شور - ا.ع (شەور - şewr): راویژکردن، راویژ،
 رادەرپرین، شیرەت.
شورابە - ا.مر (شورابە - şûrabe): شۆراو،
 ناوی شۆر، ناوی سوێر، فرمیسک.
شورانندن - مص.م (شورانەندن - şûranden):

شوریده‌کار - ص. مر (شوریده‌کار - şûrîdekar): بئ سەروەر، ناریتیک و پیتیک، که سیتیک که کاره‌کانی شیتواو و ناریتیک بئ.

شوریده‌گونه - ص. مر (شوریده‌گونه - şûrîde gûne): وه‌کو شیتان، شیت ئاسا.

شوریده‌مغز - ص. مر (شوریده‌مغز - şûrîde mexz): دیتوانه، دین، شیت، ماخولان.

شوسه - ا. فر (شوسه - şûse): شۆسته، جاده‌ی هه‌م‌وارو چه‌ورپ، جاده‌ی ریتیک و پیتیک، راسته‌ریگا، شه‌قامه‌پئ.

شوشتری - ص. ن (شوشتری - şûşterî): خه‌لکی شوشتر، سعه‌تی شوشتر.

شوشک - ا (شوشک - şûşek): ره‌بابه.

شوشکه - ا (شوشکه - şûşke): جۆره شمشیتیکه.

شوشو - ا (شوشو - şûşû): هه‌رزن.

شوشه - ا (شوشه - şûşe): زیروزیوی تواوه‌ی له قالب کراو، شوشه سۆل، ورده‌ی هه‌ر شیتیک.

شوط - ا. ع (شه‌وت - şewt): قۆناغ، هه‌ر ته‌وافیتیک دوری کابه، هه‌ر سه‌له‌فیتیک ئه‌سپ.

شوغ - ا (شوغ - şûx): ئه‌و پیتسته سه‌خت و ئه‌ستورده‌ی که له ئه‌نجامی کاردا له ناو له‌پ په‌یدا ده‌بئ.

شوغا - ا (شوغا - şewxa): ئاغه‌لی شه‌وانه‌ی په‌زان.

شوغار - ا. مر (شه‌وگار - şewxar): شه‌وگار، شوینی شه‌وانی په‌ز.

شوفاز - ا. فر (شوفاز - şûfaz): شۆفاژ، جۆره هیه‌ته‌ریکه له جیاتنی سۆپا به‌کاردئ.

شوفر - ا. فر (شوفیر - şûfir): شوفیر.

شوغ - م. ص. ع (شه‌ووغ - şewx): تاسه‌کردن، ئاره‌زووکردن، هه‌زکردن.

شوک - ا. ع (شه‌وک - şewk): درک.

شوک - ا. فر (شوک - şûk): جه‌زده‌ی، ته‌کانی خیرا، حاله‌تیتیک له‌نکاودا تووشی مروت ده‌بئ و

شوره - ا (شوره - şûre): جۆره‌ی نه‌کیکه له دروستکردنی بارووتدا به‌کاردئ، ماده‌ی بارووت، شۆره.

شوره‌زار - ا. مر (شوره‌زار - şûrezar): شۆره‌کات، شۆراخ، شامات، شۆره‌زار.

شوره‌سر - ا. مر (شوره‌ی سه‌ر - şûrey ser): قریژی سه‌ر.

شوره‌گز - ا. مر (شوره‌گه‌ز - şûregez): دره‌ختیکه.

شوری - ا. ع (شورا - şûra): ئه‌نجوومه‌ن (کۆمه‌لیک بۆ راویژ کۆبینه‌وه).

شوریدن - م. ص. ل (شوریدن - şûrîden): هه‌ستان، رابوون، هاروژان، کوده‌تاکردن، ئاژاوه به‌رپاکردن.

شوریده - ص. م. ف (شوریده - şûrîde): په‌ریشان، هاروژاو، دیتوانه، شه‌یداو عاشق.

شوریدگی - ا. م. ص (شوریدگی - şûrîdegî): په‌ریشانی، ئالۆزی، شه‌یدایی.

شوریده‌بخت - ص. م. مر (شوریده‌بخت - şûrîde bext): بئ به‌خت، نه‌گبه‌ت، بئ یه‌غبال، بئ تالچ، بئ شانس، دوومۆر.

شوریده‌حال - ص. م. مر (شوریده‌هال - şûrîde hal): شیتواو، په‌ریشان، تیکچوو.

شوریده‌خاطر - ص. م. مر (شوریده‌خاتیر - şûrîde xatir): په‌ریشان، په‌شیتو، شیتواو.

شوریده‌دماغ - ص. م. مر (شوریده‌ده‌ماغ - şûrîdedemax): دین، شیت، دیتوانه، په‌شیتو.

شوریده‌رنگ - ص. م. مر (شوریده‌رنگ - şûrîde reng): رنګ په‌ریو، خه‌مبار، شیتواو.

شوریده‌روزگار - ص. م. مر (شوریده‌روزگار - şûrîde rûzgar): بئنه‌وا، هه‌ژار، بئ سه‌روه‌ت و سامان.

شوریده‌سر - ص. م. مر (شوریده‌سه‌ر - şûrîde ser): بئ ئارام، نه‌سروه‌ت، په‌ریشان، په‌شیتو.

هېڙى له بهر دهېږي.

شوڪا - ص.ع (شهوكاء - 'şewka): جلى زير.

شوکار - ص (شهوکار - 'şewkar): شهوکار، شهوگهړ، دزى شهوان.

شوکت - ا.ع (شهوکت - 'şewket): شان و شهوکت، گه وره يى، فېروشکو، مه زنى.

شوکران - ا (شهوکه ران - 'şewkeran): جوړه رووه کيکى ژه هر داره.

شوکل - ا (شوکه ل - 'şûkel): سهرى ته شى، سهره ته شى.

شوکه - ا (شوکه - 'şûrke): بوته.

شوگاه - ا.مر (شهوگاه - 'şewgah): شهوغار، شوتينى شه وانه ي پېز.

شول - ا.ع (شهول - 'şewl): پاشماوه ي ټاو له دهولکدا، پياوې سوکه لڼه ي چاپووک.

شولا - ا (شهولا - 'şewla): خه رقه ي دهرويشى، په لاس.

شولان - ا (شهولان - 'şewlan): که مهنده.

شولک - ا (شولهک - 'şûlek): سهره ته شى، ټه سپى خوښه ز، تيږو.

شولم - ا.ع (شهولم - 'şewlem): شېلم.

شوله - ا (شهوله - 'şewle): زبلدان، سورکه وان، گوفهک، سهره نويلکه.

شوليدن - م.ص.ل (شوليدن - 'şûlîden): حه يرمان، ټالوزبون، شتيوان، ماندووبوون.

شولیده - ص.مف (شولیده - 'şûlîde): حه يران، سه رسام، ټالوز، په ريښان، داماو.

شوم - ا.ص.ع (شوم - 'şûm): شوم، به ديوم، نه حس، ناموبارهک، به دغه ي.

شومان - ا.انگل (شوْمان - 'şoman): به پټه به رى غمايش.

شوميز - ا (شوميز - 'şûmîz): زهوى شووبراو، زهوى کيټراوى ټاماده بو کشتوکال، کشتوکال.

شوميزيدن - م.ص.م (شوميزيدن - 'şûmîzîden): شووبرين، کيټلاتى زهوى بو

کشتوکال.

شونيز - ا (شونيز - 'şûnîz): ره شکه.

شوہاء - ص.ع (شهوها - 'şewha): ټنى ناشيرين و روگرز، شوم، ناموبارهک، جوان.

شوهر - ا (شهوهر - 'şewher): ميترد، پياوې به ټن، پياوې ژندار.

شوهردار - ص (شهوهردار - 'şewherdar): ميترددار، به ميترد، شوودار، به شوو.

شوى - ا (شوى - 'şûy): شوو، ميترد.

شوى - ص.ع (شهفى - 'şevî): گوشتى برژاو، بريان، هره شتيکى برژاو.

شويد - ا (شيقيد - 'şivîd): شويت، گياپهکى بوڼ خوښه ده خورئ.

شويدى - ا (شيقيدى - 'şivîdî): جوړه رووه کيکې له شويت ده چيټ.

شوى ديدہ - ص.مر (شوى ديدہ - 'şûy dîde): بيتوه ټن.

شوييدن - م.ص.م (شوييدن - 'şûyîden): شوشن، شوژدن.

شه - ا (شه - 'seh): شا،

شه - ا (شوه - 'şûh): وشه يه که بو نه فرهت و بوغزاندن.

شهاب - ا.مر (شههاب - 'şehab): ټاو ده گل.

شهاب - ا.ع (شيهاب - 'şihab): ټوگره سپيولڼه ي له راخوشيني ټه ستيره دروست ده يى، شوعله، گري ټاگر، ټه ستيره، ټه ستيره ي روښن.

شهادت - م.ص.ع (شههادت - 'şehadet): گهواهى دان، شايه تى دان، شايه ټمان هيتان، شههيدبون، کوثران له راي په زنداندا.

شهادت نامه - ا.مر (شههادت نامه - 'şehadet name): شايه تى نامه، گهواهى نامه.

شهام - ا.ع (شيهام - 'şiham): وريا، چالاک، پياوې پياوانه، دلير، جوامير، زيرهکى، نازا.

شهامت - م.ص.ع (شهاهمت - 'şehamet): دليرى، گه وره يى، گه وره يى و فره مانپه وايي.

دایه‌ری ناسایش.

شهر بند - ا.مر (شه‌هر بند - şehrbend):
قولله و قه‌لاتی شار، حساری شار، شوروی ده‌وری
شار، زندانی، که‌سپیک له گه‌مارؤ‌دایی.

شهرت - مص.ع (شوهرت - şuhret):
ده‌رکه‌وتن، دیارکه‌وتن، مه‌نشور بوون جا چ
به‌خرابی و چ به‌چاکی، شوهرت په‌یدا کردن،
په‌نامی.

شهرتاش - ص.مر (شه‌هرتاش - şehrtaş):
هاوشاری، خه‌لکی یه‌ک شار.

شهردار - ا.ص (شه‌هردار - şehrdar): سه‌روکی
شاره‌وانی.

شهرداری - ا.مر (شه‌هرداری - şehrdarî):
دایه‌ری شاره‌وانی.

شهرروا - ص.مر (شه‌هره‌وا - şehrrava):
زپروزیوی خالیسه و باوی شار.

شهرسازی - ا.مص (شه‌هرسازی - şehrsazî):
ئاوده‌انکرده‌وی شار، بونیاتنانی شار،
ئاوده‌انکرده‌و نوژه‌نی شار.

شهرستان - ا.مر (شه‌هرستان - şehristan):
شاری گه‌وره به‌شارؤچکه‌و گونده‌کانییه‌وه.

شهرک - ا. (شه‌هرک - şehrek): شارؤچکه،
شاری بچوک.

شهرگردان - ص.مر (شه‌هرگردان - şehrgerdan):
زیندانییه‌ک بؤ‌ریسواکردن به‌شاردا بگپردی.

شهروا - ا.مر (شه‌هروا - şehrrava): پاره‌یه‌ک که
نرخ‌ی راسته‌قینه‌ی که‌متربت له‌نرخ‌ی ئیسمی
خوی.

شهرود - ا.مر (شه‌هرود - şehrûd): جوژه
سازتیکی کوئه، هه‌نوکه به‌کار نایه‌ت (له‌عوود
ده‌چیت).

شهروزه - ا.ص (شه‌هروزه - şehrûze):
گه‌دایه‌ک هه‌ر روژه‌ی له‌به‌شیکی شارا
بسووپتیه‌وه گه‌دایی بکات.

شهره - ص (شوهره - şûhre): نامی، مه‌نشور،
به‌ناوانگ، ناودار.

شهانه - ق.ص (شه‌هانه - şehane): پاشایانه.

شهب - ا.ع (شوهب - suhub): وشکه سال،
ره‌شه‌لکه، سوپاو له‌شکری قورس و چه‌کدار.

شه‌باء - ص.ع (شه‌هباء - şehba): بازو،
بازگ، ره‌شو سپی، سوپاو له‌شکری قورس و پپ
چه‌ک، ره‌شه سال، وشکه سال.

شه‌باز - ا.مر (شه‌هباز - şehbaz): جوانباز، (چ
نیرو چ می).

شه‌بال - ا.مر (شه‌هبال - şehbal): شابال،
شاپه‌پ.

شه‌بالا - ا.مر (شه‌ه‌بالا - şe bala): برا زاوا.

شه‌بانو - ا.ص (شه‌هبانو - şehbanû): ژنی
شا، ژنی مه‌لیک.

شه‌بندر - ا.ص (شه‌هبه‌نده‌ر - şehbender):
شاپه‌نده‌ر.

شه‌پر - ا.مر (شه‌هپه‌ر - şehper): شاپه‌پ،
شاپال.

شه‌ترج - ا.مر (شه‌هته‌ره‌ج - şehterece):
شاته‌ره، شاترنج.

شه‌د - ا.ع (شه‌هد - şehd): هه‌نگوبن.

شه‌داء - ا.ع (شوهداء - şûheda): شه‌هیدان،
گه‌شمه‌دیان.

شه‌دانج - ا.مر (شه‌هدانه‌ج - şehdanec):
شادانه، جوژه گیایه‌که.

شهر - ا. (شه‌هر - şehrra): شار.

شهر - ا.ع (شه‌هر - şehrra): مانگ.

شهرارا - ص.فا (شه‌هرئارا - şehrrara):
رازینه‌ره‌وی شار.

شهرانشوب - ص.فا (شه‌هرئاشوب - şehrranşub):
aşûb): ئاؤ‌وه‌گپیری شار، که‌سپیک له‌جوانی و
چالاکی‌دا فیتنه‌ی شاربی.

شهربان - ا.ص (شه‌هربان - şehrban):
شاره‌وان، فه‌رماره‌وی شار، به‌پتیه‌به‌ری گشتی
ناسایش.

شهربانی - ا.مر (شه‌هربانی - şehrbanî):

شهلیده - ص. مف (شههلیده - şehlîde):
پهرته‌وازه، پهرت و بلاوا.

شهم - ص. ع (شهم - şehm):
پیاوانه، زیرک، چالاک، دلیتر، سه‌رو و
فهرمانی‌وا، جوامیتر.

شه‌مات - ا. ص (شه‌مات - şehmat): کش
مات (یاری شه‌ترنج).

شهنا - ا. ص (شه‌هنا - şehna): زوپنا.

شهناز - ا (شه‌هناز - şehnaz): ناوازیکی
مؤسیقی ئیرانییه.

شه‌نشا - ا. ص (شه‌هن شاه - şehn şah):
گه‌وروی شایان، شاه‌نشا.

شه‌نشه - ا. ص (شه‌هن شه - sheh şeh):
شاه‌نشا.

شه‌نگانه - ا (شه‌هن گانه - sheh gane):
ئاونگ، تهرزه، شوشه سۆل.

شهوات - ا. ع (شه‌هفات - shevat): هه‌واو
هه‌وه‌س، ئاره‌زووی نه‌فس، هه‌وه‌سبازی، گانه‌ک،
تامه‌زرۆی گان.

شهوار - ص (شه‌هقار - şehvar): شتی چاک و
گرانبه‌ها که لایه‌قی شابی.

شهوان - ص. ع (شه‌هقان - şehvan): گانه‌ک،
تامه‌زرۆی گان.

شهوانی - ص. ع (شه‌هقانی - şehvanî):
هه‌وه‌سباز، گانه‌ک.

شهوت - مص. ع (شه‌ه‌قت - şehvet): له‌زته
خواستن، ئاره‌زووکردنی له‌راده‌به‌ده‌ر.

شهوت‌الد - ص. مف (شه‌ه‌قت نالوود -
shehvet alûd): گاناوی، به‌ئالۆش.

شهوت‌انگیز - ص. فا (شه‌ه‌قت نه‌نگیز -
shehvet engîz): ئاره‌زوو بزۆیتن.

شهوت‌بار - ص. فا (شه‌ه‌قت بار -
shehvet bar): ئه‌وه‌ی ئاره‌زووی لی بیاری.

شهوت‌پرست - ص. فا (شه‌ه‌قت پهره‌ست -
shehvet perest): گانه‌ک، گاناوی،
هه‌وه‌سباز، به‌ئالۆش.

شهرهء آفاق - ص. مر (شوهردی ئافاغ - şührey
afax): ناودار له هه‌موو دنیا دا.

شهرهء عالم - ص. مر (شوهردی ئاله‌م - şuhrey
alem): ناودار له گشت جیهان دا.

شهریار - ا. ص (شه‌هریار - şehryar): میری
شار، میر، فهرمانی‌ه‌وی شار.

شهریده - ص. مف (شه‌هریده - şehride):
په‌راگه‌نده، پهرت و بلاوا، پان و پلی‌شاه‌وه،
په‌ریشان.

شهریر - ا (شه‌هریر - şehrîr): مانگی شه‌شه‌می
سالی خورشیدی.

شهریور - ا (شه‌هریقه‌ر - şehriver): مانگی
شه‌شه‌می سالی هه‌تاوی.

شهریورگان - ا. مر (شه‌هریقه‌رگان - şehrivergan):
جه‌ژنیکه له چواره‌مین روژی
هه‌یقی شه‌هریقه‌ردا له ئیرانی کونا ده‌کێترا.

شهریه - ص. ن. ع (شه‌هریه - şehriye):
مانگانه، مووچه‌ی مانگانه.

شهزاده - ا. مر (شه‌هزاده - şehzade): منالی
شا، شازاده.

شهسوار - ص. مر (شه‌هسه‌قار - şehsevar):
شاسوار، سوارچاک.

شهکار - ص. مر (شه‌هکار - şehkar): شاکار،
کاریک که هونه‌ری تیدا کرابی، کاری پي هونه‌ر.

شهلاء - ص. ع (شه‌هلاء - şehla): ئافره‌تی
چاو‌ه‌شی ئامال شینی دل‌پیتن.

شه‌لنگ - ا (شه‌ه‌لنگ - şehleng): شال
باف، کرچن.

شهله - ا (شه‌هله - şehle): گوشتی زۆر چه‌ور،
چه‌وری گوشت.

شهله - ص. ع (شه‌هله - şehle): پیره‌ژن، ژنی به
سالاجوو.

شهله - ا. ع (شو‌هله - şuhle): چاوشین.

شه‌لیدن - مص. ل (شه‌ه‌لیدن - şehlden):
پهرت بوون، بلا‌وبوونه‌وه، په‌راگه‌نده‌بوون.

شهوت ران - ص. فا (شه هغه ت ران - sehvat
ran): نار هزوو پهرست.

شهود - ا.ع (شوهود - şuhûd): شایه تان.

شهرد - مص.ع (شوهود - şuhûd): دیتنی
شتیک، ناماده بوون، دهرکه وتن.

شهور - ا.ع (شوهور - şuhûr): مانگان.

شهورق - مص.ع (شوهووغ - şuhûx): ههستان.

شهه - ا (شیهه - şihe): حيله، حيله یی نه سپ.

شهی - ص.ع (شههی - şehî): خواز له لۆک،
له زده تخواز.

شهید - ص.ع (شههید - şehîd): یه کیکه له
ناو دکانی خوا، نه وهی هیچ شتیک له عیلمی
په نهان نبیه، شایهت، شهید بوون له رای خوا.

شهیده - ص.ع (شههیده - şehîde): کوژراو له
رای په زنداند.

شهیر - ص.ع (شههیر - şehîr): نامی،
مه نشور، ناودار، ناسراو.

شهیق - مص.ع (شههیغ - şehîx): زهړه یی
نیزه کهر، هه ناسه کیشان.

شهین - ص.ن (شههین - şehîn): شاهانه.

شیاب - مص.ع (شییاب - şiyab):
ناو تیه کردن، تیکه ل کردن.

شیاد - ص (شهییاد - şeyyad): ریپاکار،
فیتلباز، ساخته چی.

شیار - ا (شییار - şiyar): رووشاو، کیلراو،
شووبراو.

شیاریدن - مص.م (شیارییدن - şiyarîden):
شو و برینی زهوی، جووت کردن زهوی.

شیاطین - ا.ع (شهیاتین - şeyatîn):
به دخویانی که خه لکی بو خراپه کاری و
به دره و شتی هانده دهن.

شیاع - مص.ع (شییاء - şiya'): بهر تکردن،
په پیره وی کردن، بره و سهندن.

شیاع - ا.ع (شییاء - şiya'): دهسته چيله،
دهنگی شمشال، خه بهر یی که بلاو بوو بیتته وه.

شیاف - ا.ع (شییاف - şiyaf): شاف.

شیان - ا (شییان - şiyân): دره ختیکه.

شیان - ا (شییان - şiyân): پاداشت.

شیانی - ا (شییانی - şiyânî): جوړه دراویتی
زیر و زیو بووه له کونا له خوراسان باوی بووه.

شیاه - ا.ع (شییاه - şiyah): په زان.

شی - ا.ع (شه ی - şeyî): شت.

شیب - ا (شیب - şîb): شیو، نشیو، قامچی.

شیب - مص.ع (شهیب - şeyb): پیروون،
نه اختیار بوون.

شیبا - ص (شیبا - şîba): شیواو، په شیو،
دتیوانه، نه دپها.

شیبان - ص.فا (شیبان - şîban): پهریشان.

شیبان - ا.ع (شهیبان - şeyban): یه کیکه له
مانگه کانی زستان (کانوونی یه که م).

شیبان - ا.خ (شهیبان - şeyban): ناوی
تیره یه کی عه ره به.

شیبانیدن - مص.م (شیبانیدن - şîbanîden):
خه له تاندن، له رزاندن، هه ویر کردن، شتواندن.

شیب پالا - ا.مر (شیب پالا - şîbpala):
خلته پالینو، سوزگی.

شیهه - ا.ع (شهیهه - şeybe): ریحانه یی
کرمانی، جوړه روه کیکه.

شیبیدن - مص.ل (شیبیدن - şîbîden):
له رزین، جولان، ناشق بوون، تور ده بوون.

شیبنده - ا.فا (شیهه بنده - şîbende): له رزینهر،
تیکه ل کهر.

شیبان - ص.فا (شیبان - şîban): پهریشان،
توره، توراو.

شیپسی - ا (شیپسی - şîpsî): پلایس، مقاش.

شیپور - ا (شه پیوور - şeypûr): شه پیوور،
زور نا.

شیپورچی - ا.ص (شه پیوورچی - şeypûrçî):
شه پیوور ژهن.

شیتړک - ا (شه یته رک - şeyterek): شاته ره.

دلاوهر، دلیر، نازا، کهسپیک شیر بدا به عاریددا.
شیربا - ا.مر(شیربا - şirba): شیردوا، شیرو برنج.
شیربان - ا.ص(شیربان - şirban): شیردوان.
شیربچه - ا.مر(شیربچه - şirbeçe): منالانی پیتشهنگ.
شیربرفی - ا.ص(شیری بهرفی - şiri berfi): شیرده بهفرینه.
شیربرنج - ا.مر(شیربیرنج - şirbirinc): شیر برنج، شیردوا.
شیربها - ا.مر(شیربها - şirbeha): شیربایی.
شیربچه - ص.مر(شیربچه - şirpence): به چنگ و هکو شیر، بههیز و هکو شیر.
شیربنیر - ا.مر(شیربنیر - şirpenîr): جوره گیایه کی خورسکه.
شیرج - ا(شیرج - şirec): رۆن گهرچک.
شیرجه - ا.مر(شیرجه - şirce): خۆه لدانه ناو ناو به سهر، زهرگ.
شیرچرخ - ا.مر(شیری چرخ - şiri çerx): بورجی شیر.
شیرچنگ - ص.مر(شیرچنگ - şir çeng): بههیز، به چنگ و هکو شیر.
شیرخاشاک - ا.مر(شیرخاشاک - şir xaşak): شیلای جوره گیایه که.
شیرخشت - ا.مر(شیرخشت - şirxişt): شیلای جوره گیایه که.
شیرخشک - ا.مر(شیری خشک - şiri xuşk): شیری وشک، شیری توز.
شیرخوار - ص.فا(شیرخار - şirxar): مندالی شیرخوره.
شیرخوارگاه - ا.مر(شیرخارگاه - şirxar gah): دایهنگه، شوتنی منالانی شیرخوره.
شیردان - ا.مر(شیردان - şirdan): سکزلهی بهرخ و کارژوله و مهر.
شیردرفش - ا.مر(شیری دیرهفش - şiri direfş): شیر سهر عهلهم.

شیخ - ا.ع(شیخ - şih): جوره روو کیکه.
شیخ - ص.ع(شه یخ - seyix): پیره میترد، گهوردی قهوم، رتیر، شتخ، زانا.
شیخک - ا(شه یخک - seyxe): شتخوکه، کۆلکه شتخ، شتخه رووته.
شیخوخت - مص.ع(شه یخوخته - seyxûxet): پیربون، پیری.
شیخون - ص.ع(شه یخون - seyxûn): شتخ، پیایو پیر، پیایو زۆرهان.
شیخه - ص.ع(شه یخه - seyxe): پیره ژن.
شیخه - ص.ع(شیهه خه - şiyexe): پیران.
شید - ا(شید - şid): خۆر، روناھی، رۆشایی، روونای.
شید - ا.ع(شید - şid): ههر شتی دیواری پت که فمال بکری (گه چو ته راو و قسل و...)
شیدا - ص(شه یدا - seyda): شه یدا، ناشق، دپوانه، شیت، شیت و شه یدا.
شیزر - ا(شیزر - şizer): یهزدان، خوا، خولا.
شیر - ا(شیر - şir): شیر.
شیر - ا(شیر - şir): شیر، بهلوو عه.
شیر - ا(شیر - şir): شیر (شیری خوارنده وه).
شیر - ص.ع(شه ییر - seyir): راو پترکار، شیرتکار، وهزیر، جوان.
شیرابه - ا.مر(شیرابه - şirabe): شیلایه که له قه دی هه ندی رووکان ده تکی.
شیراز - ا(شیراز - şiraz): خهسته، تۆراغ، دۆی له توره که کریاغ.
شیرازه - ا(شیرازه - şiraze): جزویه ندی کتیبان که ئەم سهر و ئەو سهری ده جنری، شیرازه.
شیرازه بند - ا.ص(شیرازه بند - şirazebend): شیرازه بند، شیرازه جن.
شیرافکن - ص.فا(شیرنه فکه - şirefken): دلیر، نازا، پیایو دلیرو نازای وها که شیر بدا به عاریددا.
شیراوژن - ص.فا(شیر نهوژن - şir ewjen):

ره‌نگی سپی نامال زهرد، شه‌که‌ری.
شیرعلم - ا.مر(شیری ئەلەم - şîri elem):
 شیری عدەلەم، وێنە ی شیر لەسەر ئالاو بەیداخ.
شیرفش - ص(شیرفەش - şîrfeş): شیرئاسا.
شیرفەم کردن - مص.م(شیرفەم کەردەن - şîrfehm kerdn): شیر تیگە یاندن، گەوج
 حالی کردن.
شیرقلاب - ا.مر(شیر غوللاب - şîr xullab):
 قولابی پشتین که ره‌سمی شیری لەسەر کرابێ.
شیرک - ا.ص(شیرەک - şîrek): شیری
 بچکۆلە، که‌سی ئازا و بە‌جەرگ.
شیرک - ا(شیرەک - şîrek): شیلە ی تلیاک.
شیرکچی - ا.ص(شیرەکچی - şîrekçi):
 مە‌یخانە‌چی، عە‌ره‌ق‌فرۆش.
شیرکخانه - ا.مر(شیرەکخانه - şîrekkhane):
 مە‌یخانە، شوێنی کێشانی تلیاک.
شیرکردن - مص.م(شیرکەردەن - şîr kerdn):
 دنە‌دان، زات وە‌به‌رنان، هاندان.
شیرگردون - ا.مر(شیری گەردون - şîri gerdûn):
 بوزجی شیر، هە‌تاو، خۆز.
شیرگنجشک - ا.مر(شیر گونجیشک - şîr guncîşk):
 باشوکه، باشو، واشە.
شیرگی - ص(شیرەگی - şîregî): تلیاکی،
 که‌سێک که لەسەر کێشانی شیلە ی تلیاک
 راهاتبێ.
شیرگیا - ا.مر(شیرگییا - şîr giya):
 شیلە‌یه‌کی سپیبه که لە‌لاسکی هە‌ندێ گێادا هە‌یه.
شیرگیر - ص.فا(شیرگیر - şîrgîr): شیرگیر،
 دلێر، ئازا، بە‌هێز، مە‌ست.
شیرلان - ا.مر(شیرلان - şîrlan): شیرلان،
 شوێنی شیری زۆربێ.
شیرمال - ا.ص(شیرمال - şîrmal): نانێ له
 شیر بسوړی.
شیرمان - ص(شیرمان - şîrman): بە‌جەرگ،
 مێرخاز، شیرە‌پی‌او، شیر ئاسا.

شیردل - ص.مر(شیردیل - şîr dil): شیردل،
 ئازا، بوێر، ره‌شید، عە‌گید.
شیردوش - ا.ص(شیردوش - şîrdûş):
 شیردۆش.
شیرده - ص.فا(شیردیه - şîrdih): شیرده‌ر
 (هە‌یوان یان م‌وژ).
شیرزا - ا.ص(شیرزا - şîrza): هە‌رشتیک
 شیرزیاد بکات (خواردن یادە‌رمان...)
شیرزاد - ص.مر(شیرزاد - şîrzad): بی‌چووه
 شیر، ئازا، دلاوهر.
شیرزد - ص.مر(شیرزده - şîrzed): منالێ
 شیری که‌م خوارد بێ، ژە‌مبرده، شیرمرده.
شیرزن - ص.مر(شیرزن - şîrzen): شیرە‌ژن،
 ژنی ئازاو دلێر.
شیرزنه - ا.مر(شیرزنه - şîrzene): دارێکه
 شیریان دۆی بێ تیگە‌دە‌نه.
شیرزور - ص.مر(شیرزور - şîrzûr): بە‌هێزو
 توانا وە‌کو شیر، ئازاو بوێر.
شیرژیان - ا.ص(شیری ژبیان - şîri jiyan):
 شیری توو‌په، شیری د‌پ‌نده.
شیرسار - ا.ص(شیرسار - şîrsar): وە‌کو سه‌ری
 شیر.
شیرسگ - ص.مر(شیرسە‌گ - şîrseg): سه‌گی
 د‌پ وە‌کو شیر.
شیرسوار - ا.ص(شیرسە‌فار - şîrsevar): خۆز.
شیرشادروان - ا.مر(شیری شادورشان - şîri şadurvan):
 وێنە ی شیر که لە‌سەر په‌رده
 کێشرابێ.
شیرشرزه - ص.مر(شیری شه‌رزه - şîri şerze):
 شیری توو‌په و د‌پ‌نده.
شیرشکار - ص.فا(شیرشیکار - şîrşîkar):
 ئازا، دلێر، پی‌اوێ که شیر راو بکات، راوچی
 شیر.
شیرشکری - ا.ص(شیرشیکه‌ری - şîr şîkerî):

شیلویه که له رهگی گیاوه بۆ قه‌دی ده‌چیت.
شیره‌خانه - ا.مر (شیره‌خانه - şîrexane):
 مه‌یخانه، شۆتینی شیره‌ کیشان (تلیاک).
شیره‌کش - ص.فا (شیره‌که‌ش - şîrekeş):
 شیره‌کیش، شیلوی تلیاک خۆز.
شیره‌ء معدة - ا.مر (شیره‌ی میئده - şîrey mi'de):
 شیلوی گه‌ده، لیکاوی گه‌ده.
شیریاخت - ا.مر (شیریاخت - şîryaxet):
 شیروخه‌ت، تیروپشک، جۆره‌ قوماریکه‌.
شیرین - ص.ن (شیرین - şîrîn): هه‌ر شتی
 تامی قه‌ند یان شه‌کری هه‌بێ، وه‌کو شیر.
شیرین بیان - ا.مر (شیرین به‌یان - şîrîn beyan):
 جۆره‌ رووه‌کیکه‌ (به‌له‌ک) ده‌لێن بۆ
 ده‌رمان ده‌شیت، عه‌ره‌ب (عرق السوس) ی پتی
 ده‌لێن.
شیرین ده‌ن - ص.مر (شیرین ده‌هن - şîrîn dehen):
 دم و لیو جوان، شیرین زمان،
 قسه‌خۆش.
شیرین زیان - ص.مر (شیرین زه‌بان - şîrîn zeban):
 دم و له‌بزی شیرین، زمان شیرین.
شیرین سخن - ص.مر (شیرین سوخه‌ن - şîrîn suxen):
 قسه‌خۆش.
شیرین شمایل - ص.مر (شیرین شه‌مایل - şîrîn şemayîl):
 ره‌زا شیرین.
شیرینک - ا (شیرینه‌ک - şîrînek): زیپکه‌،
 جۆره‌ رووه‌کیکه‌، جوانه‌زنه‌.
شیرین کار - ص.مر (شیرین کار - şîrîn kar):
 سیه‌ریاز، جادووگه‌ر، هه‌نه‌کچی و قسه‌خۆش،
 که‌سێک که‌ کاری جوان و پڕ هونه‌ر بکات.
شیرین گوار - ص.مر (شیرین گوڤار - şîrîn gu-var):
 به‌تام و له‌زه‌ت، خۆش.
شیرینی - ا (شیرینی - şîrînî): شیرینی.
شیرینی پز - ا.ص (شیرینی په‌ز - şîrînî pez):
 شیرینی ساز، وه‌ستای دروستکردنی شیرینی،
 هه‌لواچی.

شیرماهی - ا.مر (شیرماهی - şîr mahî): جۆره‌
 ماسیه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ریاییه‌، شیر ماسی.
شیرمرد - ص.مر (شیرمه‌رد - şîrmerd):
 شیره‌پیاو، نازا، دلێر.
شیرمخ - ا.مر (شیری مورخ - şîri murx):
 شیرى مر، کینایه‌یه‌ له‌شتی ناباب، شتی که‌ نه‌بێ
 چونکه‌ مر شیرى نییه‌.
شیرمست - ص.مر (شیرمه‌ست - şîrmest):
 به‌رخ یا کارژوله‌یه‌ک شیرى زۆر خواردبێ و مر
 بووبێ.
شیرمگس - ا.مر (شیرمه‌گه‌س - şîrmegeş):
 جالالۆکه‌، چونکه‌ راوی میتش ده‌کات.
شیروا - ا.مر (شیرفا - şîrva): شیره‌وا، شیرو
 برنج، شیر برنج.
شیروار - ق.ص (شیرفار - şîrvar): شیرئاسا.
شیروانی - ص.ن (شیرفانی - şîrvanî):
 خه‌لکی شیروان.
شیروانی - ا (شیرفانی - şîrvanî): جۆره‌
 خێوه‌تێکی چوارگۆشه‌یه‌، شیروانی.
شیروخورشید - ا.مر (شیرو خورشید - şîrû xûrşîd):
 شیرى خورشید، نیشانه‌ی ره‌سمى
 ده‌وله‌تى ئێرانه‌ که‌ بریتیه‌یه‌ له‌ وێنه‌ی شیرتێکی
 راوه‌ستاوی شمشیر له‌ ده‌ستی راستاوه‌تاوه‌ له‌
 پشتیه‌یه‌وه‌ ده‌دره‌وشی.
شیروخورشید سرخ - ا.مر (شیرو خورشیدی
 سورخ - şîrû xûrşîdi surx): شیرى
 خورشیدی سور، ناوونیشانیه‌ی کۆمه‌له‌وه‌ ده‌زگای
 خێرخوازی ئێرانه‌.
شیروش - ص (شیرفه‌ش - şîr veş): شیرئاسا،
 نازا، به‌ جه‌رگ.
شیرونه‌ - ا (شیرونه‌ - şîrûne): گه‌رمه‌ژنه‌،
 زیپکه‌، ورده‌ زیپکه‌.
شیره - ا (شیره - şîre): خۆشای میوه‌.
شیره‌ تریاک - ا.مر (شیره‌ی تریاک - şîrey tiryak):
 شیلوی تلیاک.
شیره‌ خام - ا.مر (شیره‌ی خام - şîrey xam):

شیطان - ا.ع (شەیتان - şeytan): روحی چە پەل و موزیر، یاخی، لاسار، دێو، ئەهریمەن، بە باوەری موسلمانان شەیتان فریشتە بوو، چونکە کێنوشی بۆ ئادەم ئەبرد تێۆ کرا، ئەویش کەوتە گومراکردنی خەلکی.

شیطرە - ا (شەیتەرە - şeytere): شاتەرە، شادانە.

شیطنەت - مص.ع (شەیتەنەت - şeytenet): زۆلیەتی، سەرکێشی کردن، بەدکاری و دووروویی و بەدھزرکردن.

شیع - ا.ع (شییە - şîye): پەڕەوان و یارانێ کە سێتک، دۆستان و لایەنگرانی کە سێتک.

شیعە - ا.ع (شیئە - şî'e): داروودەستەبەکی موسلمانان کە باوەریان بە خێلافەتی راستەوخۆی عەلی کۆری ئەبی تالیب و کۆرەکانی هەس، ئەمانەش چەند تاقم و دەستەبەکن لەوانە: شیعە دوازدە ئیمامی کە باوەریان بە خێلافەتی راستەوخۆی عەلی و هەر یازدە کۆرەکە یەک لە دوا یەک هەبە.

شیعە ئیسماعیلی یە یان باتنیی یان حەوت ئیمامی... لە لای ئەوان مالتاتی ئیمامان لە محەمەدی کۆری ئیسماعیلدا تەواو دەبێ، هەروەها گروپی زەیدیە کە باوەریان بە ئیمامەتی زەیدی کۆری ئیمام زەینەل عابدین دوا یابی هەبە.

شیعی - ا.ع (شیئی - şî'î): یەک شیعە.

شیفتن - مص.ل (شیفتەن - şîften): عاشق بوون، شەیدا بوون، حەیرمان.

شیفتە - ص.مف (شیفتە - şîfte): شەیدا، عاشق، حەیران، سەرسام، سەرگەردان.

شیک - ص.فر (شیک - şîk): شیک، جوان، ناسک، خشکۆک.

شیک پوش - ص.فا (شیک پوش - şîk pûş): شیک پۆش، کە سێتک کە هەمیشە جلکی نوێ و جوانی لەبەر بێ.

شیکران - ا (شەیکەرەن - şeykeran): جۆرە روودەکتە.

شیرینی خوران - ا.مر (شیرینی خوران - şîrînî xûran): شیرینی خواردنەوه.

شیز - ا (شیز - şîz): عەبەنوس.

شیشەان - ا (شیشەان - şîşe'an): جۆرە دارێکە لە تیرە دیارگەز.

شیشک - ا (شیشەک - şîşek): رەبابە ی چوار تار، ئامێرتیکی مۆسیقایە.

شیشک - ا (شیشەک - şîşek): شەکەنێر.

شیشکی - ا.عا (شیشەکی - şîşekî): وشەبە و هەکو (ترحێر).

شیشە - ص (شیشەلە - şîşele): شلوشاو، سست و خاو، بێ هێز.

شیشلیک - ا (شیشلیک - şîşlîk): شیشەکەباب، قیمە ی لە شیش دراو، کەباب.

شیشم - ا (شیشوم - şîşum): رەبابە.

شیشو - ا (شیشو - şîşû): سوتیسکە.

شیشە - ا (شیشە - şîşe): شووشە، ئامێرتیکی مۆسیقایە.

شیشەباز - ص.فا (شیشەباز - şîşebaz): فێلباز، حیلەکار، جادووباز.

شیشەبەر - ا.ص (شیشەبەر - şîşe bur): جامچی، شووشەبەر.

شیشەکار - ا.ص (شیشەکار - şîşekar): شووشەساز، جامچی.

شیشەگر - ا.ص (شیشەگر - şîşeger): شووشەگر.

شیشەگرخانە - ا.مر (شیشەگرخانە - şîşeger xane): کارگە ی شووشەسازی.

شیشەگردان - ص.فا (شیشەگردان - şîşegerdan): فێلباز.

شیشەگردن - ص.مر (شیشەگردن - şîşegerden): بێ ئاوەز، گێل، کەودەن، گەوج.

شیشیک - ا (شیشیک - şîşîk): سوتیسکە، بالدارێکی گۆشت خۆشە.

شیوخ - ا.ع (شویوخ - şuyûx): پیران
شیوخیت - مص.ع (شویوخییه - şuyuxîyet): پیریون.
شیوشه - ا (شویوشه - şuyûşe): شوشه‌ی زیر
 و زیو، لوله‌ی زیر و زیو.
شیوع - مص.ع (شویو - şuyû): بلا و بونه‌وه،
 ناشکرا بون، خوابون.
شین - ا (شیقهن - şîven): شیوهن، شین و
 شه‌پۆر و گریان.
شیوه - ا (شیقه - şîve): یاسا و ریتسا، ریتیجه
 و ریتباز، دابونه‌ریت، ناز و نوز، فروفیتل.
شیوه‌گر - ص.فا (شیقه‌گر - şîveger):
 حیلکار، خودان شیتوه و شیتواز، دل‌به‌ری نازفرۆش و
 لیتزان له عه‌شق‌کاریدا.
شیویدن - مص.ل (شیقیدهن - şîvîden):
 شیتوان، تیتکه‌ل بون، په‌شیتوان
شیهم - ا.ع (شه‌یهه‌م - seyhem): سیخور.
شیهه - ا (شیهه - şîhe): حیل‌ه‌ی نه‌سپ،
 کورۆژنی نه‌سپ.

شیلات - ا (شیلات - şîlat): شوینج که له
 ره‌خی ده‌ریادا بۆ راوه ماسی دروست بکری.
شیلان - ا (شیلان - şîlan): سفره‌ی میر و
 گه‌وره‌پیاوان، کاتی فراڤین، خۆراک.
شیلان - ا (شیلان - şîlan): شیلان، (رووه‌ک).
شیلیم - ا.ع (شه‌یله‌م - şeylem): جۆره
 گیایه‌که.
شیلنگ - ا.انگل (شیله‌نگ - şîleng): سۆنده.
شيله - ا (شيله - şîle): ئاودر.
شيله - ا (شه‌یله - şeyle): جۆره رووه‌کیکه.
شيله - ا.عا (شيله - şîle): فروفیتل.
شیلینگ - ا.انگل (شیلینگ - şîlîng):
 شیلینگ (جۆره پاره‌یه‌که).
شیم - ا (شیم - şîm): جۆره ماسیه‌که.
شیم - ص.ع (شیم - şîm): خالدار.
شیم - ا.ع (شیهه‌م - şîyem): خووخده،
 دابونه‌ریت.
شیماء - ص.ع (شه‌یاء - şeyma): ژنی
 خال‌به‌روو، ژنی خالدار.
شیمه - ا.ع (شیمه - şîme): خوو، ته‌بیعه‌ت،
 عاده‌ت.
شیمی - ا.فر (شیمی - şîmî): زانستی کیمیا.
شیمیایی - ص.ن (شیمیایی - şîmyayî):
 کیمیایی.
شیمی دان - ص.فا (شیمی دان - şîmîdan):
 زانا له بواری کیمیادا، کیمیا‌زان.
شین - مص.ع (شه‌ین - şeyn): خراپی، به‌دی،
 خه‌وش.
شیو - ا (شیف - şîv): شیو، دۆل.
شیوا - ص (شیفا - şîva): ره‌وان، سوارو ره‌وان.
شیوایی - ا.مص (شیقایی - şîvayî):
 فه‌ساحه‌ت، ره‌وان‌بیتژی، روونی و ره‌وانی، به‌ده‌م و
 زمان.
شیوانیدن - مص.م (شیفانیده‌ن - şîvanîden):
 شیتواندن، تیتکه‌ل کردن.

ص

ص - حر (ص - s):

پیتی هه قده یه می ته لفبای فارسییه و به (صاد)
ده خونیرتته وه به حه ساوی ته بجه د ده کاته (۹۰).

صائب - ا.ف.ع (سائب - sa'ib): راست و
دروست، ههق.

صانع - ا.ف.ع (سائیه - sa'ih): هاوارکهر.

صائح - ا.ف.ع (سائیهه - sa'ihē): شین و
شه پۆر، شین و گریان له سهر مردوو، شینگیتی.

صائد - ا.ف.ع (سائید - sa'id): راوچی،
شکارچی.

صائع - ا.ف.ع (سائیخ - sa'ix): زهره نگر،
ئالتونچی.

صائم - ا.ف.ع (سائیم - sa'im): رۆژووگر،
به رۆژوو، رۆژووفان.

صائم - ا.ف.ع (سائیمه - sa'ime): رۆژووگر،
(بۆمی).

صائن - ا.ف.ع (سائین - sa'in): نیگابان،
پاریزه ر.

صاب - ا.ع (ساب - sab): ههر گیایه ک یان
درهختیک که لاسکه که ی یان لقه که ی بشکینه وه و
ماده یه کی شیرئاسای لی دهریچی، شيله.

صائبه - ا.ع (سائبیه - sabie): سوبی،
گروپنکی نایینییه که رتوره سم و سروتیان

تیکه له یه که له یه هودییه و مه سیحیه ت.
مه ئیه ندی ته سلی سوبیه کان کلده ی کۆن بووه و به
ئه هلی کتیب حه ساو کراون و له قورئاندا ناویان
هاتوه.

صابین - ا.ع (سابین - sabi'in):
سوبیه کان.

صابر - ا.ف.ع (سابیر - sabir): به سه بر،
به حه و سه له، یه کیکه له ناوه کانی یه زدان.

صابون - ا.فر (سابون - sabûn): سابون (بۆ
خۆشتن و جل شتن و...) به کاردی.

صابون پز - ا.ص (سابون پهز - sabûn pez):
سابوونچی، سابون ساز، سابوونکهر.

صابون پزخانه - ا.مر (سابون پهزخانه - sabûn
pezxane): کارگهی سابوونسازی.

صابونی - ص.ن (سابونی - sabûnî):
سابوونچی، سابونفرۆش.

صابونیه - ا.ع (سابونیه - sabûnîye):
سابوناقه لی، گیایه که له ئاوا که ف ده کات،
ئه سپون.

صابی - ا.ص.ع (سابی - sabî): په یه وی
مه زه بی سوبی، ئه وه ی له ئاینی خۆیه وه بچیه
سه ر ئاینیکی دی.

halet): ته‌دی حالتی هه‌بی، که‌سی که تاسه‌و که‌لکه‌له‌و شه‌وقو عه‌شکو هه‌لچوونی هه‌بی.

صاحب خانه - ا.ص (ساهیپ خانه - sahib xane): خاوه‌ن مال، مالی خوا، خانه‌خوئی، مالخۆ.

صاحب خبر - ص.مر (ساهیپ خه‌به‌ر - sahib xeber): ئاگادار، هه‌والتیر، روژنامه‌نوس، په‌یامنیر، په‌رده‌دار، سه‌فیر.

صاحب خرد - ص.مر (ساهیپ خیره‌د - sahib xired): ئاقل، په‌ئاوه‌ن، ئاوه‌ددار.

صاحب خیر - ص.مر (ساهیپ خه‌یر - sahib xeyr): خیره‌ومه‌ند، چاکه‌کار.

صاحب درد - ص.مر (ساهیپ ده‌رد - sahib derd): ئازاردار، ده‌رده‌ند، مسیبه‌تدیده.

صاحب دعوت - ص.مر (ساهیپ ده‌ئقه‌ت - sahib de'vet): خودان بانگه‌وازی ئاینی یان سیاسی، نازناوی ئه‌بو موسلیمی خوراسانی بووه.

صاحب دل - ص.مر (ساهیپ دیل - sahib dil): به‌جه‌رگ، سۆفی، خواناس، خودان سۆز.

صاحب دلق - ص.مر (ساهیپ ده‌لغ - sahib delx): خه‌رقه‌پۆش، سۆفی شریۆش.

صاحب دولت - ص.مر (ساهیپ ده‌وله‌ت - sahib dewlet): ده‌وله‌مه‌ند، مالدار، به‌یه‌غبال، به‌به‌خت.

صاحب دیوان - ص.مر (ساهیپ دیشان - sahib dīvan): سه‌روکی دیوان، وه‌زیر، سه‌رکاری خه‌زینه، خه‌زنه‌دار، شاعیریک که دیوانی هه‌بی.

صاحب رای - ص.مر (ساهیپ ره‌ئی - sahib reî): خودان راو هزری راست و دروست.

صاحب سر - ص.مر (ساهیپ سیر - sahib sir): مه‌هره‌می راز، رازگر، نه‌یتی پارتیز.

صاحب سرب - ص.مر (ساهیپ سه‌ریر - sahib serîr): خودان ته‌ختی پاشایه‌تی.

صايبين - ا.ع (سايبين - sabî'în): سوبییه‌کان (په‌یره‌وانی مه‌زه‌بی سوبی).

صاحب - ا.فا.ع (ساهیپ - sahib): خاوه‌ن، یاوه‌ر، دۆست، هاو‌نشین، خودان شت، یه‌زدان.

صاحب اختیار - ص.مر (ساهیپ ئیختیار - sahib ixtîyar): عینوان و له‌قیبکی زه‌مانی قاجاریه‌کان بوو، به‌رتیز.

صاحب اسرار - ص.مر (ساهیپ ئه‌سرار - sahib esrar): رازدار، پارتیزه‌ری نه‌یتی، رازگر.

صاحب افسر - ص.مر (ساهیپ ئه‌فسه‌ر - sahib efser): خاوه‌ن تاج، تاجدار.

صاحب امتیاز - ا.ص (ساهیپ ئیمتیاز - sahib imtîyaz): خاوه‌ن ئیمتیاز: (هی کارخانه‌بی یان روژنامه‌و بلاوژوکان...).

صاحب برید - ص.مر (ساهیپ به‌رید - sahib berîd): خودان پۆسته، جاران به‌و که‌سه ده‌گوترا که رو‌دواوه‌کانی شاریکی ده‌نوسیییه‌وه‌و به‌قاسیدا بو‌پاشای ده‌نارد.

صاحب ترجمه - ص.مر (ساهیپ ته‌رجمه‌ه - sahib terceme): که‌سێک که ژینامه‌ی بنوسنه‌وه.

صاحب تصرف - ص.مر (ساهیپ ته‌سه‌روف - sahib teseruf): خاوه‌ن؛ که‌سێک هه‌قی ده‌ستکاری و ده‌ست وه‌ردانی له‌شتیک یان کاریکدا هه‌بی، پیرتیک که بتوانی حالتیک له‌مورید وه‌ریگریته‌وه یان پیتی بدات.

صاحب جاه - ص.مر (ساهیپ جاه - cah): خودان پله‌و پایه، خودان شانوشه‌وکه‌ت، ریزدار.

صاحب جاهی - ا.مص (ساهیپ جاهی - cahî): پایه‌ی خاوه‌ن شکۆ، پایه‌به‌رزی.

صاحب جمع - ص.مر (ساهیپ جه‌م - cem): مامۆری کو‌کردنه‌وی باج و خه‌راج (سه‌رده‌می مه‌غۆله‌کان).

صاحب حالت - ص.مر (ساهیپ هاله‌ت - sahib

صاحب شرع - ا.مر (ساهیپ شهرء - sahib
'ser): خودان شهرع، یاسادانهر، پیغهمبه‌ری
ئیسلام.

صاحب عزا - ص.مر (ساهیپ نه‌زا - sahib
eza): خودان تازیه، تازیه‌دار، پرسه‌دار،
عه‌زادار، نه‌زیه‌تبار.

صاحب غار - ا.ص (ساهیپی غار - sahibi
xar): خودان غار، نازناوی نه‌بویه‌کره که ده‌گه‌ل
پیغهمبه‌ردا چوو غاری حه‌را.

صاحب غرض - ص.مر (ساهیپ غه‌ره‌ز - sahib
xerez): خودان مه‌به‌ست، غه‌ره‌زدار، فیتنه‌گیر.

صاحب فراش - ص.مر (ساهیپ فیراش - sahib
firaş): نه‌خو‌شی له جیدا که‌وتوو، که‌فته‌کار،
له‌ش به‌بار.

صاحبقران - ص.مر (ساهیپ قیران - sahib
xiran): که‌سپک له کاتی له‌دایک‌وونی‌دا
جو‌ره یه‌کان‌گیریه‌ک له نیوان نه‌ستیراندا
رووبدات که نه‌مه نی‌شانه‌ی شانس‌داریه،
ساحبقران نازناوی هه‌ندئ له پاشایانی ئیرانی
بووه و به مانای خو‌ش تال‌هاتوو.

صاحب قلم - ص.مر (ساهیپ غه‌له‌م - sahib
xelem): خودان قه‌له‌م، نووسەر، نه‌هلی قه‌له‌م.

صاحب‌قیاس - ص.مر (ساهیپ غییاس - sahib
xîyas): خودان ره‌ئی، خودان بو‌چوون.

صاحب کار - ص.مر (ساهیپ کار - sahib
kar): خودان کار، کار‌فرما.

صاحب کلاه - ص.مر (ساهیپ کولاه - sahib
kulah): تاجدار، پاشا.

صاحب مال - ص.مر (ساهیپ مال - sahib
mal): ده‌وله‌مه‌ند، زه‌نگین، ده‌سترو، بووه،
دارا.

صاحب مرده - ص.مر (ساهیپ مرده - sahib
murde): خاوه‌ن مردوو، خیتومرده.

صاحب منصب - ا.ص (ساهیپ مه‌نسه‌ب - sahib
menseb): خودان پله‌و پایه‌ی گه‌وره (ده‌وله‌تی
یان له‌شکری).

صاحب نسق - ص.مر (ساهیپ نه‌سه‌خ - sahib
nesex): دارو‌غه، ماموری پاراستنی ئه‌من و
ئاسایش.

صاحب نظر - ص.مر (ساهیپ نه‌زه‌ر - sahib
nezer): خودان ره‌ئی راست و دروست، زانا،
سو‌فی، جوان په‌رست.

صاحب نفس - ص.مر (ساهیپ نه‌فه‌س - sahib
nefes): به‌ده‌م و نفوس، پیاو‌چاک، که‌سه‌ی که
دوعای گیرایی.

صاحبه - ص.فا (ساهیبه - sahibe): هاو‌رئی،
ژن.

صاحبی - ا.ص (ساهیپی - sahibî): ساحبی،
جو‌ره ترتیه‌کی ده‌نگ درتیری سور ره‌نگه، جو‌ه
جلیکی ئاوریشمی خه‌ت خه‌ته.

صادر - ا.فاع (سادی - sadi): ده‌رچوو،
نه‌وکالایانه‌ی له ولایتیکه‌وه بو‌ولایتیکی دی
ده‌چیت.

صادع - ا.فاع (سادی - sadi): میانچی،
ناو‌یژبان، داوهر، قازی.

صادق - ا.فاع (سادیخ - sadix): راستگو،
راست و دروست، ئاشکرا.

صادقانه - ق.ص (سادیخانه - sadixane):
راستگو‌زبان، به‌راستی و دروستی.

صادقه - ا.فاع (سادیغه - sakixe): راستگو
(بو‌می).

صارم - ص.فاع (ساریم - sarim): شمشیری
برنده، شیری دینه، پیاوی دلیر، ئازا.

صاع - ا.ع (ساء - sa): پیتوانیه‌که به‌رانبه‌ر به
سئ کیلو گرامه.

صاعد - ا.فاع (سائید - sa'id): بالا‌ره‌و.

صاع ستان - ص.فا (ساء سیتان - sa' sitan):
هه‌ژارو بینه‌وا که له جه‌ئنی ره‌مه‌زاند سده‌قه‌و
سهرفته له خه‌لکی وه‌ریگری.

صانع - ا. ف. ع. (سانیع - sani') : سنعتهکار، پیشه‌ور، خوی مه‌زن، پیشه‌ساز.

صب - مص. ع. (سه‌ب - sabb) : رشتن، رشتنی ناو.

صبا - ا. ع. (سه‌با - seba) : بای سه‌با، بایه‌کی فیتنک و خوشه.

صبا - ا. ع. (سیبا - siba) : مندالیتی.

صبا - مص. ل. ع. (سه‌با - seba') : ناره‌زووکردنی مندالیتی و گهمو وازی.

صبح - ا. ع. (سه‌با - sebah) : به‌یانی، به‌ره‌به‌یان، سپیده، سهره‌تای رۆژ.

صبح - ص. ع. (سیبا - sibah) : دهموچاو سپی، جوان، رووخوش.

صباح - مص. ع. (سه‌باهت - sebahet) : بوون به‌خودانی جوانی، جوان بوون، جوانی، خشکۆکی.

صبار - ص. ع. (سه‌ببار - sebbar) : زۆر به سه‌بر، به‌حه‌سه‌له.

صبار - ا. ع. (سوببار - subbar) : تهر هندی.

صباغ - ا. ع. (سیباغ - sibax) : بۆیه، سبوغ، بۆیاغ.

صباغ - ص. ع. (سه‌بباغ - sebbax) : رهنگساز، خومچی، درۆزن.

صباقت - ا. مص. ع. (سیباغت - sibaxet) : بۆیاخچیتی، رهنگریتی، خومچیتی.

صبان - ص. ع. (سه‌ببان - sebban) : سابوونچی، سابوونساز، سابوونفرۆش.

صباوت - ا. (سه‌باوت - sebahet) : مندالیه‌تی.

صبايا - ا. (سه‌بايا - sebaya) : کیژۆلان، کیژۆلان.

صبح - ا. ع. (سویه - subh) : به‌یانی، سهره‌تای رۆژ، سپیده.

صبح اسا - ص. مر. (سویه ئاسا - subh asa) : وه‌کو سپیده، روون وه‌کو سپیده، کازیوه.

صاع سر - ا. مر. (سائی سهر - sa'iser) : سهر فیتره، زه‌کاتی سهر فیتره.

صاعقه - ا. ع. (سائیغه - sa'ixe) : هه‌وره بروسکه، هه‌وره تریشفه.

صاعقه اسا - ص. مر. (سائیغه ئاسا - sa'ixe asa) : بروسکه ئاسا، وه‌کو هه‌وره بروسکه.

صاغانی - ص. ن. ع. (ساغانی - saxanî) : خه‌لکی ساغان که (گوندیک بووه له مهره).

صاغر - ص. ع. (ساغیر - saxir) : پیایوی بووده‌له، به‌زۆلم رازی.

صاف - ص. ع. (ساف - saf) : بی غه‌ل و غه‌ش، پاک، ته‌خت، هه‌موار، ساف.

صافات - ا. ع. (سافات - saffat) : ریزه‌ستووان، فریشته‌تین ریزه‌ستوو.

صافکاری - ا. مص. (سافکاری - safkari) : سافکردن، راستکردنه‌وه، هه‌موارکردن.

صافه - ص. ع. (سافه - saffe) : وشتیرین ریز به‌ستوو.

صافی - ص. ف. ع. (سافی - safi) : پالتوته، پاک، بی غه‌ل و غه‌ش.

صافی درون - ص. مر. (سافی درون - safi derûn) : به‌ویژدان، دلپاک، ده‌روون پاک.

صافی دل - ص. مر. (سافی دیل - safi dil) : دلپاک، بی کهر و کینه.

صافی شدن - مص. ل. (سافی شوده‌ن - safi şuden) : پاک بوونه‌وه، ساف بوون.

صافییه - ص. ع. (سافییه - safiye) : سهره‌مینتی که خه‌لکه‌که‌ی کۆچیان کردبی یان مردین و میراتگریکیان له دوا به‌جی نه‌ما بی.

صالح - ص. ع. (سالیه - salih) : چاکه‌کار، پیایوی باش، شایسته، صالحان.

صالحه - ا. ف. (سالیهه - salihe) : ئافره‌تی باش و صالحان، ئافره‌تی چاکه‌کار.

صامت - ا. ص. ع. (سامیت - samit) : بیده‌نگ، زترو زیو.

پیتخوری شله.

صبغه - ا.ع (سیبغه - sibxe): رنگ، بویه،
خوم، دین و ناین.

صبرت - ا.مص (سه بشته - sebvēt):
هه رزه کاری، مندالیتی.

صبح - ا.ع (سه بوه - sebûh): سپیده زوو،
شهرایی سوزو بخوریتوه، نانی که سوزو بخورئ.

صبور - ص.ع (سه بوور - sebûr): به سه بر، به
حه و سه له.

صبوره - ص.ع (سه بووره - sebûre): گیراو
له سه ره قه تل.

صبی - ا.ع (سه بی - sebî): مندال، مندالی
بجووک، کوپک.

صبیان - ا.ع (سویان - subyan): مندالان.

صبیح - ص.ع (سه بیه - sebîh): جوان،
خشکوک، رنگ و روو سپی و جوان.

صبیحه - ص.ع (سه بیحه - sebîhe): ژنی
جوان، رنگ و روو سپیکه لهی جوان.

صبیحه - ا.ع (سه بیحه - sebîhe): سوزو،
سپیده، کازیوه، به ره بیان، نه لند.

صبر - ص.ع (سه بیر - sebîr): به سه بر،
گه و دهی قه ووم.

صبیه - ا.ع (سه بییه - sebîye): کچۆله.

صح - مص.ع (سوهر - suhh): چاکبونه وه (له
نه خوژی)، راست و دروستبوونی کاریک یان
هه والیک.

صائف - ا.ع (سه هائف - seha'if): نامه و
نوسراوان، کتیبان.

صحاب - ص.ا.ع (سیهاب - sihab):
هاووشین، هاو پتیا، یارانی پیغه مبه ر.

صحابت - مص.ل.ع (سه هابهت - sehabet):
هاو پتیاتی کردن، دۆستایه تی کردن، هاوده می.

صحابه - ص.ا.ع (سه هابه - sehabē): یاران،
هاو پتیا، هانیشینان، هاوده مان، یارانی
پیغه مبه ری ئیسلام.

صحابی - ص.ن.ع (سه هابی - sehabî): هه ر

صبحانه - ا.مر (سویهانه - subhane): تاشت،
قاوه لتی، خواردنی بهیانی، ژهمی بهیانیان.

صبح پسین - ا.مر (سویهی په سین - subhi
pesîn): بهیانی ته واو.

صبح خوان - ص.فا (سویه خان - subh xan):
بولبول، مه لیک که بهیانیان بخویتی.

صبح خیز - ص.فا (سویه خیز - subh xîz):
که سیک که بهیانیان زوو له خه و رابی.

صبح دم - ا.مر (سویه دم - subh dem):
دهمه و بهیانی، کازیوه، نه لند.

صبح دمان - ق (سویه دمان - subh deman):
به ره بهیانیان.

صبح رو - ص.مر (سویه روو - subh rû): روو
سپی و ده کو بهیانی، ده موچاو روو و سپی.

صبح سعادت - ا.مر (سویهی سه ئادهت - subhi
se'adet): سه ره تای خوشبه ختی.

صبح فام - ص.مر (سویه فام - subh fam):
رۆشن و ده کو سپیده.

صبحگاه - ا.مر (سویه گاه - subh gah):
به ره بهیانی، سپیده، کازیوه.

صبح گاهان - ق.مر (سویه گاهان - subh gahan):
به ره بهیانیان.

صبح وار - ص.مر (سویه فار - subh var):
سپیده ئاسا، سپی و رووناک.

صبح وش - ص.مر (سویه قهش - subh veş):
سپیده ئاسا، رووناک.

صبر - مص.ل.ع (سه بر - sebr): تهحه مول،
سه بر کردن، به حه و سه له بوون.

صبر - ا.ع (سیبر - sibr): هه وری سپی، قه راغی
شتیک، نه ستووری شتیک.

صبر - ا.ع (سه بیر - sebir): جوژه گیایه که.

صبغ - مص.م.ع (سه بگ - sebx): خوم کردن،
رنگ کردن، بویه کردن، نوقوم کردن دهست له
ناودا، ته عمید کردن (له ناو هه لگیشان).

صبغ - ا.ع (سیبغ - sibx): رنگ، بویه،

صحفه - ا.ع (سه هفه - sehfe): قاپ، ددفر،
نامان.

صحن - ا.ع (سه هن - sehn): ناوهندی جهوشه،
ناوهندی سهرا، قاپ، پرداخ.

صحنه - ا.ع (سه هنه - sehne): زهوی هه موار،
شوتینی بهرین و کراوه، شوتینی نواندنی شانوانه.

صحنه ساز - ص.فا (سه هنه ساز - sehne saz):
که سیک که زهمینه پو غایش ساز بکات.

صحنه سازی - ا.مص (سه هنه سازی - sehne
sazi): کاری سه هنه ساز، نمایشکاری.

صحو - مص.ل.ع (سه هف - sehv): وهوش
هاتنه وه له مهستی، ساف بوونی ئاسمان، سامال
بوون.

صحن - ا.ع (سوهون - suhûn): سه حه نان،
قاپین گه وره، نامانان.

صحیح - ص.ع (سه هیه - sehîh): دروست،
راست، ته ندروست، سه حهت.

صحیفه - ا.ع (سه هیفه - sehîfe): روژنامه،
کاغهز، کتیب، نامیلکه، بلافوک، گهلای زهردی
خهزان، روخساری ئاشق.

صخر - ا.ع (سه خر - sexr): تاته بهرد،
تاشه بهرد، گاشه بهرد، تاویر، کهفر.

صخره - ا.ع (سه خره - sexre): تاویر، کهفر،
گابهرد.

صخور - ا.ع (سوخور - suxûr): که قران،
تاویران.

صد - ا.ع (سه د - sed): ژماره (۱۰۰).

صدد - مص.م.ع (سه دد - sedd): گتیراندنه وه،
نه هیشتن، له رودا وهستان.

صدا - ا.ع (سه دا - seda): بانگ، بانگ کردن،
دهنگدانه وه، دهنگ.

صدارت - مص.ل.ع (سیدارته - sidaret):
سه رهک وه زیران، سه دری ته عزم، له
سه روودانیشتن.

صداسنج - ا.مر (سه داسه نج - seda senc):
دهنگپو، ئامیری ئه ندازه گیری له رهی دهنگ.

موسلمانی پیغه مبهری دی بی و ماوه یهک یاوه ری و
هاونشین و هاوده می کردبی.

صحابیه - ص.ن.ع (سه هابییه - sehabîye):
هه ر ژنیک فریای هاوده می پیغه مبه ر که وتبی.

صباح - ا.مص.ع (سه هاه - sehah):
ته ندروستی، ساغله م، ساغ، بی عهیب، پاک.

صباح - ص.ع (سه هاه - sehah): راست و
دروست، بی کم و کهسر.

صحاری - ا.ع (سه هاری - seharî): سارا،
دهشت، بیابان.

صحاف - ص.ع (سه ههاف - seh haf):
سه حاف، ئه وهی بهرگ و جزویه ندی کتیبان
بکات، مه سحه ف فروش.

صحاف - ا.ع (سیهاف - sihaf): گولاو.

صحبان - ص.ع (سوهبان - suhban): هاوړی،
یارو یاوهر، هاونشین، هاوهم (پو کو).

صحبت - مص.ل.ع (سوهبهت - suhbet):
هاوړیاتی کردن، هاوده می کردن، قسه کردن.

صحت - مص.ل.ع (سیههت - sihhet): چاک
بوونه وه، ساغله م بوون، هه ستانه وه له نه خوشی.

صحراء - ا.ع (سه هراء - sehra): دهشت،
سارا، بیابان، چۆلی بی ئاووگیا.

صحراگرد - ص.فا (سه هراگه رد - sehra
gerd): بیابانگه ری، سارانشین.

صحرائشین - ص.فا (سه هرائشین -
sehra nişin): چادرشین، سارانشین، ژیانی

بیابان و ژیر چادران.

صحرائورد - ص.فا (سه هرائه رد - sehra
neverd): بیابانگه ری، ئه سپی تیژره وی

بیابان بی.

صحراوات - ا.ع (سه هراوات - seh ravat):
سارایان، بیابانان.

صحراوی - ص.ن.ع (سه هراوی - seh ravî):
بیابانی، جوره گورگیتی مرو فخره.

صحف - ا.ع (سوهف - suhuf): کتیبان،
روژنامه.

صدف - ا.ع. (سهدهف - sedef): جانده ورتیکی نه رمه لیکه یه له ناودا دهژی، له ناوقا و غتیکی قایم دایه پیتی ده لئین سهدهف یان گویتچکه ماسی.

صدف وش - ص. مر. (سهدهف شهش - sedef veş): سهدهف ئاسا، وهکو سهدهف، مینا سهدهف.

صدق - مص. ع. (سیدغ - sidx): راستگووتن، راستی و دروستی.

صدقاء - ا.ع. (سودهغا - 'sudexa): برادران، هاوړپیان.

صدقات - ا.ع. (سهدهغات - sedexat): سهدهقه و خیر.

صدقه - ا.ع. (سهدهغه - sedexe): شتی که له رای خوا به هه ژاران بدری، سهدهقه.

صدقه - ا.ع. (سهدهغه - sedxe): مارهیی.

صدقیانی - ص. ن. (سهدهغیانی - sedxeyanî): خه لکی سهدهغیانی (گونديکی سهر با شاری خوی) یه.

صدگان - ا. مر. (سهدهگان - sedgan): پیتوانه یه که، نیومه نی ته بریزی.

صدگان - ا. مر. (سهدهگان - sedegan): سه دان.

صدم - مص. ع. (سهدهم - sedm): پیکدادان، دوو شت به توندی به یه که دا بدهن.

صدمه - ا.ع. (سهدهمه - sedme): نازار، مسیبه ت، پیکه و تنی دووشت یه ک جار، ئاسیو.

صدور - ا.ع. (سودور - suhûr): سینگ.

صدور - مص. ع. (سودور - sudûr): ناشکرا بونی کاریکو روودانی کاریک، گه پانه وه، گه پانده وه.

صدوع - ا.ع. (سودو - sudû): شق، درز.

صدوق - ص. ع. (سهدهوغ - sedûx): زور راستگو، که سیک هه همیشه راست بلتی.

صدید - ا.ع. (سهدهید - sedîd): چلک و زوخوا، کیم و زوخ.

صدیع - ا.ع. (سهدهی - sedî): سپیده،

صداع - ا.ع. (سوداء - suda'): ژانه سهر، سهر ئیشه.

صداق - ا.ع. (سیداغ - sidax): مارهیی.

صداق - مص. ع. (سیداغ - sidax): دوستایه تی کردن.

صداقت - ا. مص. (سهدهاغت - sedaxet): دوستایه تی گیانی به گیانی، دوستایه تی دلسوزانه.

صدام - ا.ع. (سیدام - sidam): ژانی نیوه سهر، (شه قیقه).

صدبرگ - ا. ص. (سهده بهرگ - sed berg): گوته باخ، گوئی گولاو، گوئیک په ری زور بی.

صدپا - ا. مر. (سهدهپا - sedpa): هه زارپی، میروویه که پیتی زوره.

صدتو - ص. مر. (سهدهتوو - sedtû): سهده توی، سهده لا، هه رشتی لوج و توتی زور بی.

صدد - ا.ع. (سهدهد - seded): روویه ورو، نیازو مدهست.

صدر - ا.ع. (سهدهر - sedr): سینگ، سهروو، لای سهرووی مه جلیس، پیشه وا.

صدر اعظم - ا. مر. (سهدهری نه نزم - sedri e' zem): سهدهک وه زیان.

صدر مجلس - ا. مر. (سهدهری مه جلیس - sedri meclis): سهرووی مه جلیس.

صدر نشین - ص. فا. (سهدهرنشین - sedir nişîn): که سیک له سهرووی مه جلیس دابنیشی، پیشه وا.

صدره - ا.ع. (سودره - sudre): سینگ، سهرووی سینه ی مرؤف، سوخمه، تی شیرت، بهرکوشه.

صد شاخ - ص. مر. (سهده شاخ - sed şax): سهده پارچه، پارچه پارچه.

صدع - مص. ع. (سهده - sed'): درز بردن، ناشکرا کردن، درز، شق، دهسته، گروپ.

صدغ - ا.ع. (سودغ - sudx): لاجانگ، جانگن.

به‌ده‌به‌یان، سه‌ر توتیژی شیرى سارده‌ده‌به‌بو، نیوه‌ی
هه‌ر شتیکی دوو له‌ت بوو.

صدیغ- ص.ع (سه‌دیغ - sedîx): پیاوی لاوازی
بئ‌ت توانا، منالی هه‌وت رۆژه.

صدیق- ص.ع (سه‌دیغ - sedîx): یارو دۆست،
براده‌ری میهره‌بان و دل‌سۆز.

صدیق- ص.ع (سیدیغ - sidîx): پیاوی زۆر
راستگۆ، له‌قه‌به‌ی یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی ئیسلام
ئه‌به‌یه‌که‌ر، که‌سیک که‌ گوتارو کرداری یه‌ک بئ‌.

صدیقه- ص.ع (سه‌دیغه - sedîxe): ژنی
میهره‌بان و دل‌سۆز.

صدیقه- ص.ع (سیددیغه - siddîxe): ژنی
زۆر راستگۆ، نازناوی فاتیمه‌ی کیه‌ی پیته‌مه‌به‌ری
ئیسلامه.

صراح- ص.ع (سه‌راه - serah): هه‌رشتیکی
خالیسه‌و بئ‌ غه‌ل و غه‌ش.

صراح- مص.ع (سیراه - sirah): ناشکرا
گۆتن، ناشکرا گۆبی، قسه‌له‌پوویی، راشکاوی.

صراحت- مص.ع (سه‌راهه‌ت - serahet):
راشکاوی.

صراحی- ا (سوراهی - surahî): تونگه‌ی
شه‌راب، سوراهی.

صراحیه- ا.ع (سوراهییه - surahîye):
شه‌رابی خالیسه، قسه‌ی روون و له‌پوو.

صراحیه- ا.ع (سوراهییه - surahhîye):
سوراهی، تونگه‌ی شه‌راب، گۆزه‌ی شه‌راب.

صراخ- ا.ع (سوراخ - surax): فریاد، هه‌راو
هه‌ریا، هاوارو بانگ.

صرار- ص.ع (سه‌رار - serar): هاوارکه‌ر.

صراط- ا.ع (سیرات - sirat): رتیگه‌ی راست،
پردی سیرات (پردیکی زۆر درێژو باریک‌تر له
مووه‌ به‌سه‌ر دۆزه‌خدايه که‌ رۆژی قیامه‌ت ده‌بئ‌
به‌سه‌ریدا به‌په‌رنه‌و تا بگه‌نه‌ به‌هه‌شت.

صراع- مص.ع (سیراء - sira'): زۆران گرتن،
ململانئ، زۆره‌بانئ، رکابه‌ری.

صراف- ص.ع (سه‌راف - seraf): سه‌راف، پاره

گۆزه‌و، زێنپاس.

صرافه‌ت- ا.ع (سیرافه‌ت - sirafet): کاری
سه‌راف، پیشه‌ی سه‌راف.

صرام- ا.ع (سورام - suram): به‌لاو دژواری و
گیرۆده‌یی دژوار، پیاوی بئ‌ باک له‌ شه‌ردا.

صرام- ا.ص.ع (سه‌رام - seram): چه‌رم
فروش، سیرمه‌ فروش، پیسته‌ فروش.

صرامت- مص.ع (سه‌رامه‌ت - seramet):
تیزبوون، پرنده‌بوون، نازایه‌تی، دل‌تیری، بیتاکی،
پرنده‌یی،

صرح- ا.ع (سه‌ره - serh): کۆشک، بالاخانه،
قه‌سر، ته‌لار.

صرد- ا.ص.ع (سه‌رد - serd): سه‌رد، سه‌رما،
کوێستانی به‌رز، زۆزانی بلتند.

صرد- ا.ع (سورده - sured): باشوکه، واشه.

سردان- ا.ع (سورده‌دان - suredan): دوو
ده‌مارى ژێر زمان.

صرد- ا.ع (سورده - surer): پریاسکه، کیسه‌ی
پاره‌و پول، کیسه‌ی زێرو زیوان.

صرصر- ا.ص.ع (سه‌رسه‌ر - serser): بای
تونذی سارد، ئه‌سپی تیزه‌رو.

صرصر- ا.ع (سورسور - sursur): سپسیرک.

صرصرتک- ص.مر (سه‌رسه‌رتکه -
sersertek): تیزه‌رو، خوشه‌ز.

صرصور- ا.ع (سورسور - sursur): سپسیرک.

صرع- مص.ع (سه‌ره - ser'): دوو تاکی ده‌رگا،
به‌زه‌ویداان.

صرع- ا.ع (سیره - sir'): هاوتا، به‌رانبه‌ر،
جۆر.

صرع- ا.ع (سه‌ره - ser'): فئ‌.

صرعدار- ص.مر (سه‌رئدار - ser'dar): فئ‌دار،
په‌رکه‌مدار.

صرع زده- ص.مر (سه‌ره زده‌ده - ser' zede):
فئ‌دار.

صرعی- ص (سه‌رنی - ser'î): فئ‌دار.

روژگار، رووداو قهوماوان، واریقات.
صره - ا.ع (سوره - sure): پریاسکه، کیسه‌ی پاره، کیسه‌ی زپرو زیو، کیسه و که مهر.
صریح - ص.ع (سهریه - serîh): ناشکرا، بی پهرده، رتیک و راست، رووبه‌روو، به راشکاوی، بی پیتچو په‌نا.
صریحه - ص.ع (سهریه - serîhe): ناشکرا، بی پهرده.
صریر - مص.ل.ع (سهریر - serîr): هاوارکردن، دهنگی قه‌لهم، له کاتی نووسین، خو‌په‌ی ناو.
صریح - ص.ع (سهری - serî): که‌وتوو، که‌وتوو له‌سهر عاردی، لی‌دراو.
صریمت - مص.ل.ع (سهریمت - serîmet): عه‌زیمت، سووریوون له‌سهرکاریک، بی‌ینی کاریک.
صریمه - ا.ع (سهریمه - serîme): برونه (سهریمت).
صعاب - ص.ع (سیئاب - si'ab): دژواربان، گیروگرفتار، ناسته‌نگان.
صعالیک - ص.ا.ع (سه‌ئالیک - se'alîk): سالوک، سالوکان، دز، رتیکر، ئیبوز.
صعب - ص.ق.ع (سه‌ئب - se'b): قورس، سه‌خت، دژوار، گرفت.
صعبوب - ص.ع (سوئوب - su'bûb): دژوار، قورس، زه‌حه‌مت، نه‌ستم، گرفت.
صعبه - ص.ع (سه‌ئبه - se'be): دژوار، سه‌خت، قورس، ژنی توندو سه‌رکیش.
صعتر - ا.ع (سه‌ئتر - se'ter): زه‌عتر، گیایه‌که ده‌خوری.
صعتری - ص.ن (سه‌ئتری - se'terî): پیایو به‌خشنده، دلاوا، چابوک، نازا، بویر.
صعداء - ا.ع (سه‌ئداء - se'da'): مه‌شه‌قه‌ت، دژواری، گرفتاری.
صعداء - ا.ع (سوئداء - su'eda'): هه‌ناسه‌ی سهرد، ئاهی درتیز، هه‌ناسه‌ی درتیز که له ماندویتی یان خه‌فه‌ته‌وه هه‌لقولی.

صرف - مص.ع (سهرف - serf): گه‌پاندنه‌وه، ره‌تکرده‌وه، خه‌رج کردنی پاره، گۆرینه‌وه‌ی پاره به‌پاره، جی‌وازی نیتوان نرخی واقعی پاره و نرخی که له بازاری کرپن و فروشتندا ده‌یکات.
صرف - ا.ع (سهرف - serf): گه‌پانی روژگار، چه‌رخی زه‌مانه.
صرف - ا.ع (سهرف - serf): سهرف و نه‌حو، گه‌ردان، ریزمان.
صرف - ص.ع (سیرف - sirf): خالیسه، بی غه‌لو غه‌ش، شه‌رابی خالیسه.
صرف شدن - مص.ل (سهرف شوده‌ن - serf şuden): خه‌رج بوون، سهرف بوون، به‌کاربردن.
صرف کردن - مص.م (سهرف که‌رده‌ن - serf kerdên): خه‌رج کردن، سهرف کردن.
صرفه - ا.ع (سهرفه - serfe): میروویه‌که که گویه ژنان پیایو پی ده‌به‌ستنه‌وه، سوودو قازانج و فایده، ره‌زلی، ده‌ستگرتنه‌وه له خه‌رجیدا.
صرفه بردن - مص.ل (سهرفه بورده‌ن - serfe burden): قازانج کردن، سوود بینین، پیشکه‌وتن، ده‌ست پیشکه‌ری کردن.
صرفه جو - ص.فا (سهرفه‌جو - serfe cû): قنیا‌تکار، به‌قنیا‌ت، پاشه‌که‌وت کردن.
صرفی - ص.ع (سهرفی - serfî): شاره‌زا له زانستی (سهرف) دا.
صرلاب - ا (سورلاب - surlab): ئوسترلاب، **صرم** - مص.م (سهرم - serm): برین، برینی قسه‌ی که‌سیک، برینی شتیک.
صرم - ا.ع (سیرم - sirm): جماعه‌ت، کۆمه‌لیک خه‌لک، گه‌ره‌که خانویه‌ک.
صرم - ا.ع (سهرم - serm): چه‌رم، پیتستی خوشه‌کراو، سیرمه.
صرنایه - ا.ع (سورنایه - surnaye): زوپنا، **صرود** - ا.ع (سرود - surûd): سه‌رده‌سپیران، کویتسانان، زۆزانان.
صروف - ا.ع (سوروف - surûf): چه‌رخی

(بۆمى).

صغران - مص.ع (سوغران - suxran): بچووک
بوون، زهليل بوون، چاوده خوار بوون، خۆر له
زهردهى خۆراوا، زهرده پەپ.

صغران - ص.ع (سوغران - suxran): بچووک،
ورد، هوور.

صغرى - ص.ع (سوغرا - suxra): بچووکتر (بۆ
مى).

صغو - مص.ع (سهغف - sexf): ئاره زووکردن.

صغیر - ص.ع (سهغیر - sexîr): بچووک،
هه زه کار، هه تیوو.

صغیره - ص.ع (سهغیره - sexîre): بچووک
(بۆمى).

صف - ا.ع (سهفف - seff): ریز،

صفاء - مص.ل.ع (سهفاء - sefa'): پاکبوون،
بى غهل و غه شبوون، پاکى، رووناکى، رهونهق،
خوشى و خوڤمى.

صفاتح - ا.ع (سهفائىه - sefa'if): شمشیری
پان، تاته بهردى پان، رووى هه شتیک که پان بى.

صفات - ا.ع (سیفات - sifat): خهسله تان،
خو، سیفه تان، سوخت.

صفاح - ا.ع (سیفاه - sifah): لا، روخسار،
روومهت، پانایی شمشیر.

صفاح - ص.ع (سهففاه - seffah): زۆر
بهخشنده، لى بورده، چاوپۆشیکار له خه تاو
گوناح،

صفار - ص.ع (سهففار - seffar): مسگەر،
قازانپاکەر.

صفاق - ا.ع (سیفاغ - sifax): کراس بهز، ناو
په نچک.

صفاکردن - مص.م (سهفا که ردهن - sefa
kerden): شادی کردن، ناشتی کردن، سازش
کردن.

صفاوت - مص.ع (سهفاوته - sefavet):
به شیربوونی و شتر، ساف بوون و بى غهل و غهش
بوون.

صعور - ا.ع (سوئور - su'rûr): شيلهی
وشکه و ده بوی درخت.

صعصه - ا.ع (سهئسهئه - se' se'e):
جموجول و شله ژان، ناوی گیایه که.

صعق - مص.ل.ع (سهئخ - se'x): له خۆچوون،
بورانه وه، له هۆشچوون.

صعقه - مص.ل.ع (سهئغه - se'xe):
له خۆچوون، هه و ده تریشقه، بریسکه.

صعلوک - ا.ص.ع (سهئلوک - se'lûk): ئیبۆز،
هه ژار، قهله ندهر، ده رویش، دز، رینگ، چهته.

صعوبت - مص.ع (سوئوبهت - su'ûbet):
دژواربوونی کار، گرفتار بوون، دژواری، زهحمهت،
مهینهت.

صعود - مص.ل. (سوئود - su'ûd): سهرکه و تن،
به ره و به رزی چوون.

صعوه - ا.ع (سهئقه - se've): هه ر بالنده یه کی
بچووکى به ئەندازەى چۆله که که بخویتی، کلاونه،
کلا و کووره، فشه کلاونه.

صعید - ا.ع (سهئید - se'id): گل، خۆل، قهبر،
گۆز، رینگه، زهوى راستانى و رووتهن.

صفائر - ص.ع (سهغائیر - sexa'ir): ورد،
بچووک، گوناھى بچووک، ورده گوناھان.

صغار - ص.ع (سیغار - sixar): بچووکان،
منالان، زارۆکان.

صغار - مص.ع (سهغار - sexar): زهليل بوون،
زه بوونی.

صغار - ص.ع (سوغار - suxar): ورد،
بچووک.

صغارت - مص.ل.ع (سهغارهت - sexaret):
بچووک بوون، وردبوون، زه بوون بوون، خواری.

صغانه - ا (سهغانه - sexane): چهقه وانه.

صغانى - ص.ن (سهغانى - sexanî): چهقه وانه
به دهست.

صغر - مص.ع (سیغهر - sixer): بچووک
بوونه وه، زهليل بوون، بچووکى، مندالى.

صغراء - ص.ع (سوغراء - suxra'): بچووک،

صفراوی - ص.ن. (سه فراوی - sefravî): تونده ته بیعت، تونده میزاج، تووره.

صفرت - مص.ل. (سوفرت - sufret): زهر دبون، زهر دی.

صف شکن - ص.فا. (سهف شیکه - sef şiken): سهفدر، سهفشکین، نازا، دلیر، ریز شکینی دژمن له شهردا.

صف شیکوف - ص.فا. (سهف شیکوف - sef şikûn): شکینهری ریزی دژمن له شهردا، نازا، دلیر.

صفاف - ا.ع. (سهف ساف - sef saf): درهختی بی.

صفصف - ا.ع. (سهف سهف - sef sef): دهشت، راستانی، دهشتی هه مواری بی گیا.

صفص - ا.ع. (سوف سوف - suf suf): چۆله که، پاساری، چیشکه، مه لووچک.

صفع - مص.ع. (سهف - sef): زلله لیدان، شه پهلله، تهوقات.

صفعه - ا.ع. (سهفه - sef'e): زلله، شهقه زلله، شه په لایخ، شهق.

صفف - ا.ع. (سوفف - suff): هه یوان، شانشین، سابات، بهریتلایی.

صفق - مص.ع. (سهفغ - sefx): دهست له دهستدانی دوو کهس یان زیاتر له کپین و فروشتندا یان له بهیعتدا.

صفق - ا.ع. (سهفغ - sefx): تاکی دهرگا، لا، رووی کیتو.

صفقه - ا.ع. (سهفغه - sefxe): فروشتن، پهیمانی فروشتن، دهست له دهستدان وهکو نیشانهی ره زامه ندی له فروشتن و مامه له دا.

صف کشیدن - مص.ل. (سهف کهشیدن - sef keşîden): ریز بهستن.

صفن - ا.ع. (سهفن - sefen): پیتستی گون، کیسهی گونان.

صفن - ا.ع. (سهفن - sefen): سفره، توتیشو، توتیشه بهره.

صفاهان - ا. (سیفاهان - sifahan): شاری نه سفهان، ناوی ناههنگیکی موسیقای ئیرانه.

صفایا - ا.ع. (سهفایا - sefaya): دارخومای پر بهر، وشتی به شیر.

صفت - مص.ع. (سیففت - sifet): وهسف کردن، وتنی چۆنیه تی که سیفک یان شتیک.

صفع - مص.ع. (سهف - sefh): بوردن، چاوپوشی کردن له گوناحو خه تای که سیفک.

صفع - ا.ع. (سهف - sefh): لا، قهراخی هه شتیک، روخسار، روومهت، پانایی شم شیر.

صفحات - ا.ع. (سهفهات - sefihat): رووپهلین، روو، رووی هه شتیک، لاپه رهی کتیب، بهر په ی.

صفد - ا.ع. (سهفهد - sefed): بهخشش، قهیدوزنجیر، کۆتو زنجیر.

صفدر - ص.فا. (سهف دهر - sefder): ریز شکین، سهفدر، شکینهری ریزی له شکر، نازا، دلیر، نازناوی عه لی کوی نه بی تالیب.

صفر - ا.ص.ع. (سیفر - sifr): (.)، هیچ.

صفر - ا.ع. (سهفهر - sefer): مانگی دووه می عه رهی، مانگی سهفهر.

صفر - ا.ع. (سهفهر - sefer): برسیتی، نهخۆشی زهر دویی.

صفراء - ا.ص.ع. (سهفراء - sefra): زهر د رهنک (بۆمی)، سهفرا، زراو، زرافک، زالی، کیسهی زهر داو.

صفرا بر - ص.فا. (سهفرا بر - sefra bur): سهفرا بر، نهوهی سهفرا کهم بکاته وه، (شاتوو زهر داو کهم دهکاته وه).

صفرا زده - ص.مر. (سهفرا زده - sefra zede): دووچار به سهفرا.

صفرا شکن - ص.فا. (سهفرا شیکه - sefra şiken): سهفرا شکین، خواردنیک یان دهرمانیک که سهفرا نه په لێ.

صفرا کردن - مص.م. (سهفرا کهردن - sefra kerdin): توره بوون، رشانه وه.

که‌سیک، که‌سیک بروسکه لیتی بداو له هۆش بچتی، رویشتن، گه‌پانه‌وه له خیر و چاکه.

صقع - ا.ع (سوغع - 'sux): نکال، گۆشه‌ی زه‌وی.

صقل - مص.ع (سه‌غل - sexl): مشت و مالدان.

صقلب - ا.خ (سه‌غله‌ب - sexleb): نه‌ژادی سلاش.

صقلی - ص.ن.ع (سه‌غلی - sexlî): خه‌لکی سه‌قبیلیه (دو‌پگه‌ی سیسیل).

صقور - ا.ع (سوغور - suxûr): جۆره‌ی بازیکه.

صقیل - ص.ع (سه‌غیل - sexîl): مشت و مالدراو، شمشیری له هه‌ساندراو.

صک - ا.ع (سه‌کک - sekk): قه‌واله، چه‌ک.

صک - مص.ع (سه‌کک - sekk): لیتدان، کوتان، لیتدان و کوتانی به زه‌بر.

صکاک - ا.ع (سیکاک - sikak): قه‌واله‌و چه‌ک (بۆکۆ).

صکاک - ص.ع (سه‌ککاک - sekkak): قه‌واله نووس، چه‌ک نووس.

صل - ا.ع (سیلل - sill): جۆره‌ی ماریکی زه‌ردی باریکه، شمشیری برنده، به‌لاو ناخۆشی.

صلاء - ا.ع (سیلاء - 'sila): ناگری گه‌وره، ناگری خۆ گهرم کردنه‌وه، بانگه‌واز.

صلاب - ا (سوللاب - sullab): ئوسترلاب.

صلابت - مص.ل.ع (سه‌لابه‌ت - selabet): توندوتۆژ بوون، ره‌قبوون، پایه‌داری، درشتی.

صلابه - ا (سوللابه - sullabe): قولا‌بی قه‌سابی.

صلات - ا.ع (سیلات - silat): په‌یوه‌ندی، چاکه کردن، به‌خشش، خه‌لات، چاکه‌وختیر ده‌ره‌ق به که‌س و کار.

صلات - ا.ع (سه‌لات - selat): نوێش.

صلات کشیدن - مص.م (سه‌لات که‌شیده‌ن - selat keşîden): سه‌لاکردن.

صلاح - مص.ع (سیلا‌ه - silah): ناشتی کردن،

صفو - ا.مص.ع (سه‌فث - sefv): هه‌لبژارده، دلسۆزی له دۆستایه‌تیدا، خالیسه.

صفوان - ا.ع (سه‌فثان - sefvān): به‌ردی ساف و لوس، هه‌ساو، روژی سامال و بی هه‌ور، روژی سایه‌قه و سه‌رما.

صفوت - ا.ص (سه‌فثه‌ت - sefvēt): هه‌لبژارده، پاک و بی غه‌ش، خالیسه.

صفوف - ا.ع (سوفوف - sufûf): ریزان.

صفه - ا.ع (سوفه - suffe): هه‌یوان، شانشین.

صفی - ص.ع (سه‌فی - sefi): هه‌لبژارده، دۆستی گیانی به گیانی.

صفیحه - ا.ع (سه‌فیحه - sefihe): شمشیری پان، به‌ردی پان، رووی هه‌ر شتیکی پان.

صفیر - ا.ع (سه‌فیر - sefir): فیکه، فیکه‌نه.

صفیراء - ا.ع (سوفه‌یراء - 'sufeyra): جۆره‌ی دره‌ختیکه.

صفیرزدن - مص.ل (سه‌فیر زه‌ده‌ن - sefir zeden): فیکه‌کێشان.

صفیه - ص.ع (سه‌فییه - sefiye): وشتی زۆر به شیر، خورمای پر به‌ر.

صقار - ا.ع (سیغار - sixar): بالنده‌ی گۆشتخۆر، باز، شاهین و...

صقال - مص.م.ع (سیغال - sixal): مشتومالدان، جه‌لادان، جه‌لایی کردن.

صقال - ص.ع (سه‌غغال - sexxal): مشتومالده‌ر.

صقالیه - ا.ع (سه‌غالییه - sexalîbe): ره‌گه‌زی سلاقی، نه‌ژادی سلاقی، سه‌گلاوی، سه‌گی ناوی.

صقالت - ا.مص.ع (سیغالته‌ت - sixalet): مشت و مالدراو.

صقال گرفتن - مص.ل (سیغال گیرفته‌ن - sixal giriften): مشت و مال گرفتن.

صقر - ا.ع (سه‌غهر - sexer): بالنده‌یه‌که له جۆری باز، راو ده‌کات، واشه.

صقع - مص.ع (سه‌غع - sex): به‌عاردادانی

ناشتی، سازش کردن، ناشتبونده.

صلاح - مص.ل.ع (سهلاه - selah): چاکه کردن، خپرو چاکی کردن.

صلاح اندیش - ص.فا (سهلاه نه ندیش - selah endîş): خپرخواز، ناشتی خواز.

صلاح دید - مص (سهلاه دید - selah dîd): خپر خواستن، ناشتی خواستن، دوستبینی.

صلاحیت - مص.ل.ع (سهلاهیهت - selahîyet): سهلاهیهت، شایسته بوون، نه هلییهت.

صلاحیت دار - ص.فا (سهلاهیه تدار - selahîyet dar): شایسته بژ نه نجامدانی کاریک.

صلایه - ا.ع (سهلایه - selaye): بهردی پان و هموار که دهرمان یان شتی دی له سر بسوونده.

صلایه کردن - مص.م (سهلایه که ردن - selaye kerdn): سووینه و دی دهرمان یان شتیکی دی له سر بهردی پان له هاوهندا.

صلب - مص.م.ع (سلب - selb): له میخندان، له خاچدان، دهرهتانی چهوری و مؤخ له ئیسقان، برژانی گوشت.

صلب - ا.ع (سولوب - sulub): چهلپیا، خاچ.

صلب - ص.ع (سولب - sulb): توند، بههیز، قایم، درشت، برپردی پشت، که مهر.

صلوب - ا.ع (سولوب - sulbûb): زوپنا.

صلبوت - ا.ع (سلبوت - selbût): روژی له خاچدانی هه زردتی عیسا، نهو روژی هه پنبه ی که عیسا یان تیدا له خاچدا.

صلیبه - ا (سولبییه - sulbîye): سپینه ی چاو.

صلت - ا.ع (سیلهت - silet): په پوهندی، بهخشش، خهلات.

صلت - ا.ص.ع (سهلت - selt): نیوچه وانی پان، شمشیتری تیژی مشتومالدارو، پیاوی دلپرو بهکار.

صلح - ا.ع (سوله - sulh): ناشتی.

صلحاء - ا.ص.ع (سوله ها - suleha):

چاکه کاران، صالحان.

صلح جو - ص.فا (سولح جوو - sulh cû): ناشتی خواز.

صلح جویی - ا.مص (سوله جویی - sulh cûyî): ناشتی خوازی.

صلح کردن - مص.م (سوله که ردن - sulh kerdn): سولح کردن، مه سهله تکردن، ناشتی کردن.

صلح گونه - ا.مر (سوله گونه - sulh gûne): ناشتی کاتی، مه یله و ناشتی.

صلحنامه - ا.مر (سولهنامه - sulh name): په یان نامه ی ناشتی نیتوان دوو لایه نی شه ر، ناشتینامه.

صلصال - ا.ع (سهلسال - selsal): گل، قوری خوشه کراو بژ دروستکردنی سوآلهت و گوزهو دیزه.

صلصل - ا.ع (سولسول - sul sul): کوکو، ته ویلی نه سپ، موی سپی پشتی نه سپ، په ردای بچوک.

صلصله - مص.ع (سهلسه له - selsele): زرینگهی زهنگوله یان خشل، یان جله و.

صلع - مص.ع (سه له - sele): روتانه و دی سه ر.

صلعاء - ص.ع (سه لئا - sel'a): بیابانی رووته و بئ گیا، ژنی که قژی سه ری پروتیتته وه.

صلعان - ص.ع (سولئان - sul'an): سه ر رووتاوان.

صلعه - ا.ع (سه لئه - sel'e): پیته سه ر که روتا بیتته وه.

صلف - مص.ع (سه له ف - selef): لاف لیدان، خو هه لکیشان، شول هه لکیشان.

صلفه - مص.ع (سه لیفه - selîfe): ژنی که میترد مه یلی نه داتتی.

صلم - مص.ع (سه لم - selm): له بنا برینی شتییک، برینی گوئی یان که پوو.

صلماء - ص.ع (سه لما - selma): ژنی که گوئی له بنا برایتی.

دهنگدانه‌وه، دهنگی پیکادانی چهک و
ناسنجاو، سه‌دای پیکادانی شمشیران.

صم - ص.ع (سومم - summ): که‌ی، گوئی کپ.

صماء - ص.ع (سه‌مء - semma): ژنی که‌ی،
سه‌خت و قایم.

صمات - مص.ع (سومات - sumat): بیده‌نگ
بوون، بیده‌نگی، خاموشی.

صماخ - ا.ع (سیماخ - simax): ناو گوئی،
کونی گوئی.

صمان - ا.ع (سومان - summan): که‌ران.

صمان - ا.ع (سه‌مان - semman): زه‌وی
به‌رده‌لان و ره‌قن.

صمت - مص.ع (سه‌مت - semt): خاموش
بوون، بیده‌نگ بوون.

صمد - ص.ع (سه‌مه‌د - semed): سه‌روه‌ر،
پایه‌دارو بئ پتیوستی، په‌نای موحتاجان،
هه‌میشه، نه‌وه‌ی هه‌موو که‌س ئاتاجی ویه،
یه‌کیتکه له‌سیفه‌ته‌کانی یه‌زدان.

صمصام - ا.ع (سه‌مسام - sem sam):
شمشیری برنده، تیغی تیر، شمشیریک که
نه‌چه‌می.

صمخ - ا.ع (سه‌مخ - semx): شوکه، که‌تیره.

صمم - مص.ع (سه‌ممم - semem): که‌رپوون،
که‌ری، گوئی گرانی.

صموت - مص.ع (سوموت - sumût):
بیده‌نگ بوون.

صموت - ص.ع (سه‌موت - semût): بیده‌نگ،
کپ و کپ.

صمیم - ص.ع (سه‌میم - semîm): جه‌رگه‌ی
گه‌رما، هه‌رته‌ی سه‌رما، ته‌شخه‌له، پاک و بئ
غه‌ش، دل‌سوزی، ناخی دل.

صمیمانه - ق.ص (سه‌میمانه - semîmane):
دۆستانه، دل‌سۆزانه.

صناج - ص.ع (سه‌نناج - sennac): چه‌نگژهن،
ده‌فژهن.

صنادید - ا.ع (سه‌نادید - senadîd): پیای

صلوات - ا.ع (سه‌له‌فات - selevat): نویت،
سه‌لاوات، درود.

صلوات - ا.ع (سه‌له‌فات - selevat): که‌نیه‌ی
جوان.

صله - مص.ع (سه‌یله - sile): په‌یوه‌ندی
که‌سایه‌تی، خیر و چاکه‌کردن، زیرنگه‌ی زه‌نگول
یان خشل.

صلی - ا.ع (سه‌لا - sela): ناگر، ناگری زۆر،
چیلکه‌و چه‌وێل.

صلیب - ا.ع (سه‌لیب - selîb): چه‌لیپا، خاچ،
داری عیسا.

صلیب - ص.ع (سه‌لیب - selîb): له‌خاچدراو.

صلیب - ا.ع (سه‌لیب - selîb): وینه‌یه‌کی
فه‌له‌کیه.

صلیب سرخ - ا.مر (سه‌لیبی سورخ - selîbi
surx): ریک‌خراو‌یکی نی‌وده‌وله‌تییه‌ بۆ

کۆمه‌کین گشتی به‌ ولاتان و میله‌تانی لێقه‌وماو.

صلیب شکسته - ا.مر (سه‌لیبی شیکه‌سته -

selîbi şikeste): چه‌لیپای شکاو، نه‌مه
نیشانه‌ی ره‌سمی حکومه‌تی نازیانی نه‌لمانیا
بوو.

صلیبی - ص.ن.ع (سه‌لیبی - selîbî):
عیسایی، مه‌سیحی، فه‌له.

جنگهای صلیبی - ا.مر (جه‌نگهای سه‌لیبی -

cenghay selîbî): نه‌و شه‌رانه‌یه‌ که‌ له
سه‌ده‌ی بازده‌و تا ئاخ‌ر و ئۆخری سه‌ده‌ی سێزده‌ی
زایینی له‌ نیتوان له‌شکریانی مه‌سیحی و
موسلماناندا روویدا، مه‌سیحیان له‌ ولاتانی
ئه‌وروپاوه‌ چهند که‌ره‌تیک به‌ مه‌به‌ستی گرتنی
(بیت المقدس) هێرشیان کردو چونکه‌ نیشانه‌ی
خاچ به‌ جل و به‌رگ و به‌یداخ و ئالاکانیاوه‌ بوو
به‌ سه‌لیبیان ناویان ده‌رکرد نه‌و شه‌رانه‌ش به‌ناوی
شه‌رتین سه‌لیبی ناویان ده‌رکرد.

صلیح - ص.ع (سه‌لیه - selîh): سالتح،
چاکه‌کار.

صلیل - مص.ع (سه‌لیل - selîl): زړه،

گه‌وره، ئازا، دلټیر، بای توند، سهرمای توش.
صنادیق - ا.ع (سنادیخ - senadîx): سندوق، سندوقان.
صناع - ا.ع (سونئا - sunna): سهنه‌تکاران.
صناعات - ا.ع (سیناات - sina'at): سهنه‌تان.
صناعت - ا.ع (سهنائهت - sena'et): سهنه‌ت، هونه‌ر، پیشه، کار.
صناعی - ص.ن.ع (سینائی - sina'î): ده‌ستکرد، دروستکراو.
صنایع - ا.ع (سهنای - senayî): سهنه‌تان، کاری ده‌ستی ناسک، ههر سهنه‌تی ورده‌کاری و هونه‌ری تیا به‌کاری.
صنچ - ا.ع (سهنچ - senc): چه‌نگ، جو‌ره نامی‌تیکی مؤسیقییه.
صندل - ا.ع (سهندهل - sendel): جو‌ره رووه‌کینکه، سؤل، نه‌عل.
صندلی - ا. (سهنده‌لی - sendelî): کورسی.
صندوق - ا.ع (سوندووخ - sundûx): باؤل، دۆلاب، قاسه، سوندوق، که‌ژاوه.
صندوقچه - ا.مر (سهندوقچه - sendûxçe): سوندوقی بچووک، سوندوقوکه.
صندوقچه‌سر - ا.مر (سهندوغچه‌ی سیر - sendûxçey sirr): که‌سیک نه‌یتی که‌سیک بزانی و بیپارټی، مه‌هرمی راز.
صندوقخانه - ا.مر (سهندوغخانه - sendûxane): شویینی سندوقان، په‌ستو.
صندوقدار - ا.ص (سهندوغدار - sundûxdar): به‌پررسی قاسه، خه‌زانه‌دار.
صندوقه - ا.ع (سوندووغه - sundûxe): سونوقی بچووک، قه‌فه‌زی سینه.
صندید - ص.ع (سهن‌دید - sendîd): ئازا، دلټیر، سهرمای توش.
صنع - م.ص.ع (سون - sun'): دروستکردن،

چاکه، رزق و رۆزی.
صنعت - ا.ع (سهنه‌ت - sen'et): سهنه‌ت، کاری پې هونه‌ر.
صنعتکار - ص.مر (سهنه‌تکار - sen'etkar): ئه‌هلی سهنه‌ت، سهنه‌تکار.
صنعتگر - ص.مر (سهنه‌تگه‌ر - sen'etger): ده‌ست رهن‌گین، ئه‌هلی هونه‌ر، سهنه‌تگه‌ری.
صنف - ا.ع (سینف - sinf): جو‌ر، پیشه، ده‌سته (ده‌سته‌ی قه‌سابان).
صنم - ا.ع (سهنم - senem): بت، له‌ فارسیدا به‌ مانای دلټه‌ری جوانیش ده‌گوتری.
صنم‌کده - ا.مر (سهنم‌کده - senem kede): بتخانه.
صنم‌گر - ا.ص (سهنم‌گه‌ر - senem ger): بتساز، بتناش.
صنو - ا.ع (سینف - sinv): دوو یان چهند دره‌ختیک که له یه‌ک ره‌گ و ریشه‌ن، برا، کوپ.
صنوان - ا.ع (سینفان - sinvan): دوو دره‌خت که له یه‌ک بنج و ره‌گ بن.
صنوبر - ا.ع (سهنه‌ویه‌ر - senewber): سنویه‌ر (دره‌خت).
صنوبری - ص.ن (سهنه‌ویه‌ری - senew berî): سهنه‌ویه‌ری (ههر شتی وه‌کو سهنه‌ویه‌ر قوچه‌کی بی).
صنوج - ا.ع (سونوج - sunûc): چه‌نگان، (نامی‌ری مؤسیقا).
صنوف - ا.ع (سونوف - sunûf): ده‌سته، پیشه، جو‌ر، (سنفی بازرگانان).
صنیع - ص.ع (سهنی - senî): دروستکراو، په‌روهرده‌کراو، تیژکراو (شمشیر)، چاکه، که‌سی وه‌ستاو مه‌علان له‌کاری خو‌دا.
صنیعه - ا.ع (سهنیئه - senî'e): چاکه، په‌روهرده‌ی ده‌ستی که‌سیک.
صواب - ص.ع (سه‌قاب - sevab): راست و دروست، هه‌ق.

صوت - ا.ع (سهوت - sewt): دهنک، ناواز.
صور - ا.ع (سوفهر - suver): وینه.
صور - ا.ع (سور - sûr): بۆقی، شهپیوور.
صورت - ا.ع (سورهدت - sûret): روو، روخسار، دیم، شپوه، پدیکهر، وینه.
صورت ارا - ص.فا (سورهدت ارا - sûret ara): نیگارکیش، شپوهکار.
صورت افرین - ص.فا (سورهدت ئافهرین - sûret aفرین): وینهکیش، داهینهر، ئهفرانه.
صورت برداشت - مص.م (سورهدت بهرداشتهن - sûret berداشتن): وینهگرتنهوه، له بهرگرتنهوه، لیستهکردن بۆ کهلو پهل و کالایان.
صورت بستن - مص.ل (سورهدت بهستهن - sûret besten): وینهگرتن، قالب گرتن، شپوهگرتن، لهگین بوون، ویتناکردن.
صورت بند - ص.فا (سوورهدت بهند - sûret bend): وینهگر، شپوهکار، نیگارکیش.
صورت بین - ص.فا (سوورهدت بین - sûret bîn): رواهت بین، کهسیک ههر رواهته تی دیار بدینن و گوئ به ناخ و دیوی ناوهوه نه دا.
صورت پزیر - ص.فا (سوورهدت پهزیر - sûret pezîr): لهگین، شتی بشی ئهجام بدرئ.
صورت پرست - ص.فا (سوورهدت پهرهست - sûret perest): عاشقه نیگارو نیگارکیشی، ئهوهی حهزی له روو رووخساری جوانه.
صورت حال - ا.مر (سوورهدتی هال - sûreti hal): بهیان حال.
صورت حساب - ا.مر (سوورهدت هیساب - sûret hisab): لیستهی حسابات.
صورتخانه - ا.مر (سوورهدتخانه - sûret xane): بتخانه، شپتی که وینهو بتی زۆری تیدابن.
صورت دادن - مص.م (سوورهدت دادن - sûret دادن): ئهجامدانی کاریک، تهواوکردنی

صوابدید - مص. (سهفابدید - dîd sevab): دروستی بینی، مؤلهدت، شیرهدت.
صواب - ا.ع (سهفاهیپ - sevahib): ژن، هاوپی، هاوشتین، هاوده.م.
صوارم - ا.ع (سهفاریم - sevarim): نازایان، دلیران، شیری درنده.
صواع - ا.ع (سوفاء - suva'): جام، جامی گهوردی ئاو خواردنهوه.
صواعق - ا.ع (سهفائیخ - seva'ix): ههوره تریشقه، ههوره بروسکه.
صواع - ص.ع (سهفقاغ - sevvax): درۆزن، فیشالباز.
صواع - ا.ع (سوفقاغ - suvvax): زهپنگهر، ئالتونچی.
صواف - ص.ع (سهففاف - sevvaf): خوری فرۆش.
صوافی - ا.ع (سهفافی - seväfi): ئهوه بهشه دهستکوهوتهی به پیغهمهبرو ئیمام دهدرا که له ههموو دهستکوهوتهکانی دی چاکتر بووه، مولکی خالیسه.
صوالجه - ا.ع (سهفالیجه - sevalice): گۆچان، دار عاسای پاشایی، ئهوه دار دهستهی پاشا به دهستهوهی دهرگیت.
صوام - ص.ع (سهفام - sevam): زهوی وشکی بی ئاو.
صوام - ا.ع (سوفقام - suvvam): بهرۆژوان، رۆژووانان.
صوام - ص.ع (سهفقام - sevvam): کهسیک که زۆر رۆژوو بگریئ.
صوامع - ا.ع (سهفامی - sevami'): دیری رهبهنان، کونجی دهرویشان.
صوان - ا.ع (سوفان - suvan): کۆمهدی، سهندوقی جلکان یان کتیبان.
صوب - ا.ع (سهوب - sewb): لا، راست، دروست، بهر.
صوبه - ا.ع (سوبه - sûbe): ولات، ناوچه، عهماری دانهوتله.

کاریک، دهرهٔ تنانی شتیک به شپوهیک.
صورت ذهنی - ا.مر (سوورتهی زیهنی - sùreti
 zihnî): وینهی زهینی، وینهی کهسیک یان
 شتیک که له زهیندا دروست بیی.

صورت ساز - ص.فا (سوورته ساز - sùret
 saz): وینهگر، نیگارکیش، شپوهکار.

صورت ظاهر - ا.مر (سوورتهی زاهیر - sùreti
 zahir): رووی دیار، روالهٔ تنی ناشکرا، نهوی
 له بهرچاوه به چاو دهبینری.

صورتک - ا.ع (سوورتهک - sùretek): وینهی
 بچووک، پهیکه رۆکه، پهیکه رچه.

صورتکار - ا.ص (سوورتهکار - sùret kar):
 وینهگر، نیگارکیش.

صورتکده - ا.مر (سوورته کده - sùret
 kede): پیشانگهی نیگارکیشی، شوینی
 نهخش و نیگاران، نیگارستان، نیگارگه، بتخانه.

صورت کردن - مص.م (سوورته کهردهن - sùret
 kerdén): وینهکیشان، نیگارکردن.

صورتکش - ص.فا (سوورته کهش - sùret
 keş): وینهکیش، شپوهکار، نیگارساز.

صورتگر - ص.مر (سوورتهگر - sùret ger):
 وینهگر، شپوهکار، نیگارساز.

صورت گرفتن - مص.ل (سوورته گیریفتهن -
 sùret giriften): سه‌رگرتنی کاریک یان
 مامه‌له‌یهک، سه‌رگرتن.

صورت مجلس - ا.مر (سوورتهی مه‌جلیس -
 sùreti meclis): کۆنوووسی کۆبونوهوی
 نه‌نجوومه‌نیک.

صورت ناپذیر - ص.مر (سوورته ناپه‌زیر -
 sùret napezîr): مه‌حال، له‌گوین نه‌هاتوو.

صورت نگار - ص.فا (سوورته نیگار - sùret
 nigar): وینهگر، نیگارکیش، شپوهکار.

صورتی - ص.ن (سوورتهی - sùretî): به‌ره‌نگی
 ده‌موچاو، گوشتی.

صورتبگاهی - ا.مر (سووری سوپه‌گاهی - sùri

subhgahî): ناله‌و زاری و ئاخ و ئوفی
 به‌یانیان.

صورتیم شبی - ا.مر (سووری نیم شه‌بی - sùri
 nîm şebî): ئاهوناله‌ی نیوه شه‌وان.

صوری - ص.ن (سووری - sùri): زاهیری،
 رواله‌تی.

صوغ - مص.ع (سه‌وغ - sewx): رۆچوونی ئاو
 به‌زه‌ودا، دارشتن (بۆ نووسین و قالبه‌ زترو
 زیو)، هاوتا، داهیتان، نه‌فراندن.

صوف - ا.ع (سووف - sùf): خوری، خوری مه‌ر.
صوف پوش - ص.فا (سووف پوش - sùf pûş):
 په‌شمینه‌ پوش، خورپوش، که‌سێ که‌ جلی
 په‌شمی له‌بهر بکات. (سۆفی).

صوفی - ا.ص.ع (سووفی - sùfî): سۆفی،
 که‌سێک که‌ په‌یره‌وی ریتبازی سۆفیگه‌ری بکات.
صوفیانه - ق.ص (سووفیانه - sùfiyane):
 سۆفیانه، سۆفی ئاسا.

صوفیگری - ا.مص (سووفیگه‌ری - sùfigerî):
 سۆفیگه‌ری، سۆفیاتی.

صوفی وش - ص.مر (سووفی شه‌ش -
 sùfîveş): سۆفی ئاسا، سۆفیانه.

صوفیه - ا.ع (سۆفییه - sùfiye): نه‌هلی
 ته‌ریقه‌ت، نه‌هلی سۆفیگه‌ری.

صول - مص.ل (سه‌ول - sewl): په‌لاماردان،
 هپرش بردن، هه‌لمه‌ت.

صولت - مص.ل (سه‌وله‌ت - sewlet):
 هه‌لمه‌ت، هپرش کردن و په‌لاماردان، سه‌توه‌ت و
 ده‌سه‌لات.

صولج - ا.ع (سه‌وله‌ج - sewlec): زیوی
 خالیسه و بی‌غده‌ش.

صولجان - ا.ع (سه‌وله‌جان - sewlecan):
 گۆجان، عاسای پاشایه‌تی.

صوم - مص.ل (سه‌وم - sewm): رۆژووگرتن،
 به‌رۆژوووون.

صومع - ا.ع (سه‌ومه‌ء - sewme'): په‌رستگه‌ی
 ره‌به‌نان، دیزی ره‌به‌نان، خانه‌قا.

صومعگی - ص.ن (سهومئه گي -

sewme'egî): دیرنشین.

صومعه - ا.ع (سهومئه - sewme'e): شوینی بهر زیان چیا که عیباده تکار بۆ عیبادهت لیتی بیتیته وه، په‌رستگه‌ی ره‌به‌ن له‌سه‌ر شاخ، دیر، خانه‌قا.

صومعه‌دار - ص.مر (سهومئه‌دار - sewme e-

dar): ره‌به‌ن، خواپه‌رستی خودان دیر.

صومعه‌نشین - ص.فا (سهومئه‌نشین -

sewme 'e nişîn): دیرنشین، دانیشتن له دیر بۆ خوا په‌رستی.

صون - مص.ع (سهون - sewn): پاراستن.

سه - ا.ع (سهه - seh): بیده‌نگ به، وس به، ده‌مت داخه.

سه‌باء - ص.ع (سه‌ه‌باء - sehba'): سوروسپی تیکه‌ل، شه‌رابی سورباوی تری.

سه‌ر - ا.ع (سیهر - sihr): خزمایه‌تی، که‌سایه‌تی، زاوا، می‌ردی کچ، می‌ردی خوشک.

سه‌روج - ا (سه‌ه‌روج - sehrûc): چیمه‌نتۆ؟

سه‌ریج - ا.ع (سه‌ه‌ریج - sehrîc): گۆلاو، چه‌وزی ناو، تهنکه‌ر.

سه‌ر - مص.ع (سه‌ه‌ف - sehv): زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوون.

سه‌ره - ا.ع (سه‌ه‌فه - sehve): پشتی ئه‌سپ، لوتکه‌ی چیا، گۆلاو.

سه‌یل - ا.ع (سه‌ه‌یل - sehîl): حیلە‌ی ئه‌سپ.

سه‌یون - ا.خ (سیه‌یون - sihyûn): ناوی کیتۆیکه له باشووری رۆژاوی ئۆرشه‌لیم که مزگه‌وتی ئه‌قساوه‌گومه‌زی سه‌خره له‌وینده‌رن، هه‌ندۆ جار به ئۆرشه‌لیم - ش ده‌گوتی سیه‌یون.

سه‌یونیت - ا.ع (سیه‌یونیه‌ت - sihyunîyet): بزاقی ده‌سته‌یه‌کی جوله‌که بوو که له سه‌ده‌ی ۱۹ زایینیدا به‌ر له‌دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی ئیسرائیل ده‌ستی پیکردو ئامانجیان دامه‌زاندنی حکومه‌تیکي جوله‌که بوو له فله‌ستین.

صیاح - مص.ع (سییاه - sîyah): هاوار،

گازی، هاوار کردن، فیغان کردن.

صیاح - ص.ع (سه‌ییا - seyyah): که‌سیک زۆر هات و هاوار بکات.

صیاد - ص.ع (سه‌ییا - seyyad): نیچیرقان، نیچیره‌وان، راوچی.

صیادله - ا.ع (سه‌یادله - seyadile): ده‌رمانفرۆشان، ده‌رمان سازان، گیاناس.

صیارفه - ا.ع (سه‌یارفه - seyarife): سه‌رافان.

صیاغ - ص.ع (سه‌ییاغ - seyyax): فیشالباز، درۆزن، زه‌نگه‌ر.

صیاغ - ا.ع (سوییاغ - suyyax): زه‌نگه‌ر، ئالتونچی.

صیاغت - ا.مص.ع (سییاغت - sîyaxet): زه‌نگه‌ری، پیشه‌ی ئالتونچیتی.

صیام - ا.ع (سیام - sîyam): رۆژووان، رۆژووگر، به‌پۆژوو.

صیانت - مص.م.ع (سییانه‌ت - sîyanet): پاراستن.

صیت - ا.ع (سیت - sît): ناووناوبانگی باش، شۆره‌تی چاکه.

صیحه - مص.ع (سه‌یهه - seyhe): هاوارکردن، بانگکردن.

صید - مص.م.ع (سه‌ید - seyd): راوکردن، شکارکردن.

صید حرم - ا.مر (سه‌یدی هه‌رم - seydi he-rem): راوی هه‌رم، گیانله‌یه‌ری که له ده‌ورو به‌ری که‌عه‌به‌ی راوکردنی هه‌رامه.

صیدگر - ص.مر (سه‌یدگر - seydgër): راوچی، نیچیرقان، شکارچی.

صیدلانی - ص.ع (سه‌یده‌لانی - seydelanî): عه‌تار، ده‌رمانفرۆش، ده‌رمانساز.

صیدله - ا.ع (سه‌یده‌له - seydele): ده‌رمانخانه، ئه‌جزاخانه.

صیرفی - ص.ع (سه‌یره‌فی - seyrefî): سه‌راف.

صبرورت - مص.ع (سه یرووردهت -

seyreûret): گۆران له حاله تیکه وه بو حاله تیکی دی، دۆخگۆرکی بهرهو باشی.

صیصه - ا.ع (سیسه - sîse): ئامپێرکه تانویوی تهونی پێ ریک دهخری، هه سارو په ناگه، قهلا، په ناگه، شاخی گاو کهله کتوی.

صیغ - ا.ع (سییه غ - sîyex): ههر شتی له قالبدا دا برپێژری، دارشتن (بو وشه یان زیرو زیو یان ههر شتیکی دی)، شتیه، شه کل.

صیغه - ا.ع (سییغه - sîyxe): دارشتن، داهیتان، ئه فراندن، ژنی به سیغه، ژنی کاتی به پیتی مه رج و حوکمی تایبه تی.

صیغهرو - ص.فا (سیغه رهو - sîxerew): ژن یان کچیک به سیغه شو به پیاوێک بکات.

صیغه سازی - ا.مص (سیغه سازی - sîxe sazî): گهردان سازی وشه به پیتی یاساو ریسای زمان.

صیف - ا.ع (سه یف - seyf): هاوین، تاوسان، وه رزی گهرما.

صیفی - ص.ن.ع (سه یفی - seyfi): هاوینه، هاوینی، کشتوکالی هاوینه.

صیفی کار - ا.ص (سه یفی کار - seyfi kar): زه رعاتی هاوینه وهک: (کاله کو شوتی و خه یارو باینجان و بامی و ته ماته).

صیقل - ص.ع (سه یغه ل - seyxel): مشت و مالدهری شمشیر و چه قۆو ئاوینه و ئه و شتانه.

صیقل گر - ص.فا (سه یغه ل گهر - seyxel ger): سیقالکار، که سیک که کانزایان مشت و مالدهدات، چه رخی..

ض

ض - حر (ض-Z):

پیتی هه ژده پیه می نه لغبای فارسییه، که به (ضاد) ده خوینریتته وهو به حه ساوی نه بجه ده کاته (۸۰۰)، ئه پیتته تاییه ته به زمانی عه ره بی و له زمانی فارسیدا نییه.

ضائر - ا.ف.ع. (زائیر - zair): موزیر، زیان گه یه نهر، زیان ره سیتن.

ضابط - ا.ف.ع. (زابت - zabit): پارێزهر، حاکم، فه رمانه روا، پیتشه نگ، ئه فسه ر، به هیتز، هوشیار.

ضابطه - ا.ف.ع. (زابتیه - zabite): پارێزهر (بۆ می)، یاسا، ریتسا، زه بت و ره بت.

ضابی - ا.ع. (زابی - zabî): ژبله مۆ.

ضاجر - ص.ع. (زاجیر - zecir): بیزار، دلته نگ، بێ ئارام له خه مباریدا، نیگه ران.

ضاجع - ا.ص.ع. (زاجئ - zacî): پیاو که له سه ر لا خه و تئ، پیری په ککه و ته، پیتی رووبار بیان شیو.

ضاجعه - ا.ص.ع. (زاجیئه - zacî): رێژگه ی رووبار، په زین فره.

ضاحک - ا.ف.ع. (زاهیک - zahik): دهم به پتکه نین، هه وری به بریسکه.

ضاحکه - ا.ف.ع. (زاهیکه - zahike): ددانی پیتشه وه، ددانی که له کاتی پتکه نیندا ده ربکه وئ.

ضاحی - ا.ف.ع. (زاهی - zahî): بهرز، دیارو ئاشکرا، ئه وه ی هه تاو بیگاتی.

ضاحیه - ا.ف.ع. (زاهییه - zahiye): دوروبه ری شار، بهرز، ئاشکراو دیار.

ضار - ا.ف.ع. (زار - zar): موزیر، زیان به خش، زیان ره سیتن.

ضارب - ا.ف.ع. (زاریب - zarib): شه وی زۆر تاریک، شوینی نزم و هه موار که دره ختی لئ بئ.

ضارع - ص.ع. (زاریع - zari): خاکی، رام، باریک و بئیس، له پولاواز.

ضارور - ا.ع. (زاروور - zarûr): پتیویتی، زه وری.

ضاروراء - ا.ع. (زاروراء - zarûra): پتیویتی، قاتی، ته نگانه.

ضاروره - ا.ع. (زارره - zarûre): ئاتاجی، پتیویتی، زیان.

ضاری - ا.ص.ع. (زاری - zarî): گیانله به رانی درنده و گوشتخۆر و هکو شیرو به ورو گورگ، تانجی، موزیر، زه رده دار، هۆڤ.

ضاغط - ا.ف.ع. (زاغیت - zaxîr): گوشارکار، نیگابان.

ضاغوط - ا.ع. (زاغوت - zaxût): مۆته که، مێژده زمه، شه وه، کابوس، شه وگ.

ضال - ص.ع (زالل - zall): گومړا، ناواره، رڼ هه له کردو، ویتل.

ضاله - ص.ع (زالله - zalle): گومړا، ناواره، رڼ هه له کردو (بوټی).

ضامر - ص.ع (زامیر - zamir): لاواز، له، دالته گوشت، ناوکه د باریک، نندام باریک، وردیله.

ضامن - ص.ع (زامین - zamin): که فیل، پابند، زه مانته تکار، دابینکار.

ضایع - ص.ع (زایع - zayi'): زایه، بیتهوده، بڼ که لک، گوم، پشت گوڼ خراو.

ضایعه - ص.ع (زایته - zayi'e): زایه، بیتهوده، له که لک کهوتو، فووتاو (بوټی).

ضایق - ص.ع (زایخ - zayix): تنگ.

ضب - ا.ع (زهبب - zebb): مارمیتلکه، بز، مژک.

ضب - ا.ع (زهبب - zebb): رق و کینه له دلدا پنهان، دلرهشی.

ضباب - ا.ع (زهباب - zebab): ته مومړ، ته متمان.

ضبار - ا.ع (زوبار - zubar): کتیبان، نیزاره، فایل.

ضباط - ص.ع (زهببات - zebbat): نه رشیفکردنی نه وراقی دایه ره له فایل و پهرودنداندا.

ضباط - ا.ع (زوبیات - zubbat): پاریزهران، حاکمان، نه فسه ران، بهیتران.

ضباع - ا.ع (زیبا - ziba'): که متاران، قه متاران، که متیاران.

ضبان - ا.ع (زوبیان - zubban): مارمیتلکان، بز مژکان.

ضبط - مص.ع (زهبت - zebt): گرتن، پاراستن، مه حکم کردن، زهبت و رهبت.

ضبط صوت - ا.مر (زهبتی سهوت - zebti sewt): ریټکورد، ته سچیل.

ضیع - ا.ع (زهبع - zeb'): که متار، قه متار.

ضیع - ا.ع (زهبوع - zebu'): وشکه سال، نه هاته سال.

ضیعان - ا.ع (زیبئان - zib'an): نیره که متیار.

ضیعانه - ا.ع (زیبئانه - zibane): متی که متیار، ما که متیار، ده له که متار.

ضیه - ا.ع (زهبیه - zebbe): مارمیتلکه ی مټیه، شکوفه ی خورما بهر له پشکوتن و گول کردن.

ضیح - مص.ع (زهجج - zecc): بانگ و هاوار له ترسان.

ضجاج - مص.ل.ع (زوجاج - zucac): هاوار کردن، نالین و هاوار کردن له ترسا.

ضجاج - ا.ع (زیجاج - zicac): شیله ی درخت، که تیرا.

ضجاج - ا.ع (زهججاج - zeccac): عاج، شه لفه ی فیل، جوړه مورویپه که.

ضجر - مص.ل.ع (زهجره - zecer): بڼ قهراری کردن، نالین، دلته نگ بوون، دلته نگی، بیتزاری، بیتقهراری.

ضجر - ص.ع (زهجیر - zecir): مه لول، دلته نگ، بڼ نارام، بڼ ثوقره، بیتزار.

ضجرت - ا.ع (زوجردت - zucret): خه م، خه فته، بڼ ثوقره یی، دلته نگی، مه لولی.

ضجور - ص.ع (زهجور - zecûr): زور دلته نگ، بڼ ثوقره، زور بیتزارو بیتتاقته.

ضجه - ا.ع (زهججه - zecce): هات و هاواری خه لکی، شین و زاری، بانگ و هاوار.

ضجیح - ص.ع (زهجیح - zecîc): بانگ و هاوار له ترساندا، غه لپه غه لپ.

ضجیع - ص.ع (زهجیع - zecî'): هاوچیگه، هاوخواه.

ضجیعه - ص.ع (زهجیئه - zeci'e): هاوخواه (بوټی).

ضحاء - ا.ع (زههآ - zeha'): نزیکي نیوهړو، که روژ بگاته نزیکي نیوه.

ضراء - ا.ع (زهراء - zera'): زیان، خسارت، ناخوشی، قاتی، تنگانه، لیتقه و مای.

ضرائب - ا.ع (زهرائب - zerayib): باج و خه راجان، جور و نهوع.

ضرائع - ا.ع (زهرائیه - zeraih): مه زاران، مه زارگان، گژو قه بران، گلکۆیان، مه رقه دان.

ضرائر - ا.ع (زهرائیر - zerair): کویران، نابینایان، زهلیلان، مزمه عیلان.

ضراب - مص.ل (زیراب - zirab): به شه پر هاتن، شه پر شمشیر.

ضراب - ص.ع (زهراب - zerrab): که سییک که سکه لیتیدات.

ضرابخانه - ا.مر (زهرابخانه - zerabxane): شوینی سکه لیدان.

ضراح - مص.ع (زیراه - zirah): له قه لیدان، لوشکه لیدانی چاره وی، جووته وه شانیدن.

ضرار - مص.م.ع (زیرار - zirar): زهره رگه یاندن، زیان گه یاندن به یه کتر.

ضرارت - مص.ل.ع (زهرارت - zeraret): نابینابوون، نابینایی.

ضراط - مص.ل.ع (زیرات - zirat): تپین، تپ کندن.

ضراط - ص.ع (زهرات - zerat): تپ کندن.

ضراعت - مص.ل.ع (زهرائت - zera'et): پارانه وه، کوپرو و زانه وه، لالا نه وه.

ضراغم - ا.ع (زهراییم - zeraxim): شیران، شیرانی درنده.

ضرام - ا.ع (زیرام - ziram): چیلکه، دهسته چیله.

ضراوت - مص.ل.ع (زهرائت - zeravet): هه سوسد بوون، چاوچنۆک بوون، خوگرتن، راهاتن له سهر شتی.

ضرب - مص.م.ع (زهرب - zerb): لیدان، که ردت (×).

ضربات - ا.ع (زهربات - zerebat): لیدان، جه زره به.

ضحاک - ص.ع (زهه پاک - zehhak): زۆرخه ن.

ضحایا - ا.ع (زه هایا - zehaya): قوریانیان.

ضحک - مص.ل.ع (زیهک - zihk): پیکه نین، خه نینه، خه نستن.

ضحکه - ا.ع (زهه که - zehke): یهک پیکه نین، خه نینه یهک.

ضحکه - ص.ع (زوه که - zuhke): گه پچار، که سییک که خه لکی پیتی پیکه نن.

ضحکه - ص.ع (زوه که - zuheke): که سی به خه لکی پیکه نن.

ضحو - ا.ع (زههف - zehv): چیشته نگاو.

ضحوک - ص.ع (زههوک - zehûk): زۆرخه ن.

ضحوه - ا.ع (زههقه - zehve): چیشته نگاو، چیشتان.

ضحی - ا.ع (زوها - zuha): چیشتان، خۆر، هه تاو، چیشته نگا.

ضحیه - ا.ع (زههیه - zehîye): چیشته نگاو، مه ری قوریانی.

ضخام - ص.ع (زوخام - zuxam): گه وره، به که لهش، قه لهو، نه ستور.

ضخام - ص.ع (زیخام - zixam): نه ستورو قه به.

ضخامت - مص.ل.ع (زه خامت - zexamet): قه به بوون، قه لهو بوون، نه ستور بوون.

ضخم - ص.ع (زه خم - zexm): گه وره، قه به، قه لهو، نه ستور، زه به لاج، که ته.

ضخیم - ص.ع (زه خیم - zexîm): نه ستور، قه به، گه وره، زه لام.

زد - ص.ع (زیدد - zidd): دژ، ناساز، ناکۆک، نا ته با، پیتچه وانه.

زدید - ص.ع (زه دید - zedîd): دژ، ناکۆک، هاوتا.

ضر - مص.ع (زهر - zer): زهره رگه یاندن، زیان، مه زهرت.

به دخوو.
ضربه - ا.ع (زهرته - zerte): تی، تپیک.
ضرع - ا.ع (زهره - zer') : مہمک، گوانی مہرو مانگا.
ضرع - ا.ع (زیرہ - zir') : هاوتا، وه کویہک، چوونیهک.
ضرع - مص.م.ع (زهره - zer') : رامکردنی ٹہسپ، لالانہوہو پارانہوہو کورووژانہوہو.
ضرغام - ا.ع (زیرغام - zirxam) : شیر، پیایوی نازا، دلاوہر، بویر.
ضرغم - ا.ع (زهرغم - zerxem) : شیر، شیریں درندہ.
ضرم - مص.ع (زهرم - zerem) : هہ لایسانی ناگر، برسی ہونی زور.
ضرم - ا.ع (زیرم - zirm) : جوره درہختیکی ہون خوشہ.
ضرم - ا.ع (زهریم - zerim) : بیتجوہ هہ لور.
ضروب - ا.ع (زوروب - zurûb) : لیدان، (ہو کز)، جوڑ.
ضروب - ص.ع (زهروب - zerûb) : لیدہر.
ضروور - ص.ع (زهرور - zerûr) : زہروور، پیتویست.
ضرورات - ا.ع (زهرورات - zerûrat) : پیداوہستیان.
ضرورت - ا.ع (زهرورت - zerûret) : پیداوہستی، شتی کہ پیتویست پیتی بی.
ضروری - ص.ع (زهروری - zerûrî) : زہروری، پیتویست.
ضروریہ - ص.ع (زهروریہ - zerûriye) : ہہر شتی زہروری و پیتویست بی.
ضروس - ا.ع (زوروس - zurûs) : ددانی ہارہر، کاکیلہ.
ضروع - ا.ع (زورہ - zurû') : گوان، گوانان.
ضره - ا.ع (زهرہ - zere) : پیتویستی، مہمک، هہوئی.

ضربان - مص.ل.ع (زهربان - zereban) : لیدان، لیدانی دل.
ضربت - ا.ع (زهربت - zerbet) : یکہ لیدان.
ضربخانہ - ا.مر (زهربخانہ - zerbxane) : شوینی لہ سکہدانی زیترو زیو.
ضرب خوردن - مص.ل (زهرب خوردن - zerb xûrden) : نازار دیتن، جہزہبہ خواردن.
ضرب خوردہ - ص.مف (زهرب خوردہ - zerb xûrde) : لیدراو، جہزہبہ خواردوو.
ضرب دیدن - مص.ل (زهرب دیدن - zerb dîden) : نازار دیتن.
ضرب دیدہ - ص.مف (زهرب دیدہ - zerb dîde) : جہزہبہ دیتوو، نازار پیتگہییوو، جہزہبہ دیدہ.
ضرب زدن - مص.م (زهرب زدن - zerb zeden) : لیدان، لیدانی کہسیتک.
ضرب گرفتن - مص.م (زهرب گیریفته - zerb giriften) : تہ پل ژہن، تہ پل لیدان.
ضربہ - ا.ع (زهریہ - zerbe) : یکہ لیدان، یکہ زہریہ، برین، زام.
ضربی - ا.ص.ع (زهری - zerbî) : جوره تاقیان گومہتیکہ کہ بہ کرویچ بچنری، ناواژیک کہ بہ تہ پل لئی بدری، ٹامیری زہری: دہفو دہوئل و تہ پل و دونبک.
ضرر - ا.ع (زهرہ - zerer) : زہرہر، زیان.
ضرزدن - مص.م (زهرہر زدن - zerer zeden) : زیان لیدان، خہسارت لیدان.
ضررکشیدن - مص.ل (زهرہر کہشیدن - zerer keşîden) : زہرہرکردن، خہسارت کردن، زیان کردن.
ضرس - ا.ع (زیرس - zirs) : ددانی ہارہر، کاکیلہ، بارانی کہم، گردی ناہہموار کہ سہرکہوتنی زہمحت بی.
ضرس - ص.ع (زهریس - zeriş) : تونده تہبیعت، پیایوی سہفہر کردوو جہنگ جہربین،

ضغث - ا.ع (زیغس - zixs): چهپکه گیای ته‌رو
و شک پیپکه‌وه، نالۆزکاو، کاری تیکه‌ل و پیکه‌ل
و نیوه‌چل.

ضغط - مص.م.ع (زه‌غت - zext): گوشین،
لیدان، ته‌نگاوکردن، پاله‌په‌ستو، گوشار.

ضغطه - ا.ع (زوغته - zuxte): دژواری و
ته‌نگی و گوشار، ره‌نجو زه‌حمه‌ت، مه‌شه‌قه‌ت،
ناچار، ناچار کردن.

ضغن - مص.م.ع (زه‌غنه - zexen): رق
هه‌لگرتن له‌که‌سیک، کینه، رک کین.

ضغن - ا.ع (زیغن - zixn): رق، کینه، که‌رب.

ضغینه - ا.ع (زه‌غینه - zexîne): رق، کینه،
که‌رب.

ضفادغ - ا.ع (زه‌فادی - zefadi): قورباقان،
بۆقان.

ضفدع - ا.ع (زه‌فده‌ء - zefde): بۆق، قورباقه.

ضفیر - ا.ع (زه‌فیر - zefîr): رستی له‌مو
بادراو، ته‌نگی کورتان، که‌ناری ده‌ریا، چه‌پکه‌قژی
هۆنراو، گیسوی هۆنراو.

ضفیره - ا.ع (زه‌فیره - zefîre): پرچ، که‌زی.

ضل - ا.ع (زه‌لل - zell): گومرا.

ضلال - مص.ل.ع (زه‌لال - zelal): گرم بوون،
گوم کردن، گومرا بوون.

ضالات - مص.ل.ع (زه‌لاله‌ت - zelalet):
گومرا بوون.

ضلت - ا.ع (زه‌لله‌ت - zellet): سه‌رسامی،
سه‌رگه‌ردانی، هه‌رمان، دامای.

ضلع - ا.ع (زیل - zil): لا، لایه‌کسانی
چوارگۆشه، په‌راسوو.

ضلل - ا.ع (زه‌لل - zelel): گومرای، ئاوئ که
به‌بن تاوئیران یان دره‌ختاندا پرواتو تاو لیتی نه‌دات.

ضلوع - ا.ع (زلوء - zulû): لا، په‌راسووان.

ضلول - ص.ع (زه‌لول - zelûl): گومرا،

ضلیع - ص.ع (زه‌لیع - zeli): پیای که‌ته‌و
به‌هیز، پیای که‌ په‌راسوه‌کانی قایم به‌هیز بی.

ضریب - ا.ص.ع (زه‌ریب - zerîb): لیدهر،
ده‌ستوه‌شین، به‌زه‌بر، هاوتا، جۆر، لیدراو.

ضریبه - ا.ع (زه‌ریبه - zerîbe): سروشت، خو،
عاده‌ت، خه‌سه‌له‌ت، باج و خه‌راج، لیدراو به
شمشیر.

ضریح - ا.ع (زه‌ریح - zerîh): گۆز، قه‌بر، نه‌و
گومه‌زی بۆگۆز ده‌کرئ، مه‌رقه‌د، مه‌زارگه، گلکۆ.

ضریر - ص.ع (زه‌ریر - zerîr): کوئیر، نابینا،
له‌پولاواز، نه‌خۆش و لاواز.

ضریره - ص.ع (زه‌ریره - zerîre): کۆزه، نابینا
(بۆ مئ) ژنی نه‌خۆش و لاواز.

ضریع - ص.ع (زه‌ریع - zerî): ژنی مه‌مک
گه‌وره، مه‌پری گوان گه‌وره.

ضریع - ا.ع (زه‌ریع - zerî): په‌رده‌یه‌کی ناسکی
سه‌ر ئیتسقا نه.

ضریع - ا.ع (زه‌ریع - zerî):
گیایه‌کی بۆن ناخۆشه، درکی دار خورما، داری
و شک.

ضریم - ا.ع (زه‌ریم - zerîm): سوتاو، ئاگر.

ضعاف - ص.ع (زیاف - ziaf): لاوازن، بی
توانا، له‌پو لاوازو سست.

ضعف - مص.ل.ع (زه‌ئف - ze'f): سست بوون،
بی جورم، که‌م نمود، بی توانا بوون.

ضعف - ص.ع (زیئف - zi'f): دوو چه‌نانه، دوو
به‌رانهر، دوو هیتنده.

ضعفاء - ص.ع (زوئفا - zuefa): لاوازن، بی
جورمان، بی توانایان، که‌م نمودان.

ضعیف - ص.ع (زه‌ئیف - zeîf): لاواز، سست،
بی توانا، بی ده‌سه‌لات، بی جورم.

ضعیف چزان - ص.فا (زه‌ئیف چیزان - zeîf
çizan): لاواز کۆز، نه‌وه‌ی بی تواناو لاوازن
نازار بدات.

ضعیفه - ص.ع (زه‌ئیفه - zeîfe): زه‌عیفه،
نافره‌تی سست و بی ده‌سه‌لات.

ضغانن - ا.ع (زه‌غانین - zexain): که‌رب و
کینه،

ضليل - ص.ع (زهليل - zelîl): گومړا.

ضليل - ص.ع (زيلليل - zillîl): زور گومړا.

ضم - مص.ع (زهمم - zemm): كړكړدنه وه، خړكړدنه وه، خړكړدنه وه چې د شتيك له يهك شوتندا، بوز دانان بو وشه.

ضمائر - ع (زهماير - zemair): ويژدان، ناخ، باتين، راناو.

ضمائم - ص.ع (زهمايم - zemaim): پاشكويان.

ضمد - ا.ع (زمداد - zmad): زامبه ند، (په پړيه كه زامې پټ بيه ستن)، مده مده مې له برينان بنري، مده مده مې سهر برين.

ضمار - ا.ع (زمار - zimar): په نهان، ساماني په نهان، ساماني كه له ده ست چو بې و نوميدي گه رانه وه نه بې، قهرزو به ليني كه پستي پټ نه به ستري.

زمان - مص.ع (زمان - zeman): زمان كردن، كه فلي كردن، زمانه ت كردن.

زمانت - مص.ل (زمانه ت - zamanet): دوو چاروون به نه خوشيه كي دايمي كه جار به جار توندي بكاتو ببيته مايه كي كه وتني نه خوش له جتگه دا، بوون به كه فليل، زمانه ت كردني كه ستيك.

زمر - ص.ع (زمر - zemr): پياوې خوش نه ندامي ناو قه د باريك.

زمر - ا.ع (زومور - zumur): داله گوشتي، لاوازي.

زمره - ص.ع (زمره - zemre): ژني خوش قيافي ناو قه د باريك.

ضمن - ا.ع (زمن - zmn): ددروون، ناووه، ناو، ناوې شتيك، ميان، (له ميانې قسه دا).

ضمن - ص.ع (زمن - zemin): نه خوشي له جتگه دا كه وتو، زمينگير، ناشق.

ضمور - مص.ع (زومور - zumûr): له پړ داله گوشت بوون، پوكانه وه.

ضمه - ا.ع (زهمه - zemme): بوز، بوري سهر حهرفان.

ضمير - ا.ع (زهمير - zemîr): زهمير، ويژدان، ناخ، راناو، لكاو، جيا.

ضميم - ص.ع (زهميم - zemîm): هاوري، پاشكو.

ضميمه - ص.ع (زهميمه - zemîme): هاوري، پاشكو.

ضمين - ص.ع (زهمين - zemîn): زامن، كه فليل، نه خوشي زمينگير.

ضنائن - ا.ع (زنائين - zenain): شتي ناياب و ناوازه گران به ها كه له بهر ده گمهي نه دري به كه سي دي، شتي زور تاييه ت و ده گمهن.

زنين - ص.ع (زنين - zenîn): به غليل، چروك، رزد، ناكه س به چه، هه تيوجه.

ضوابط - ا.ع (زه ثابيت - zevabit): ياساو ريسا، زه ت و رهبان.

ضواحي - ا.ع (زه ثا هيك - zevahik): ددائين پيشه وه كه له دمي پتيكه نيندا دده ده كهن.

ضواحي - ا.ع (زه ثا هي - zevahî): ناو دداني ده ورو به ري شار، به رز، ناشكراو ديار، خويا.

ضوارب - ا.ع (زه ثا ريب - zavarib): تاريخه شهو، شويني نرم و هه مواري چره دارستان.

ضواري - ا.ص.ع (زه ثا ري - zavarî): گيانله بهراني دپنده وي كه: شيرو به ورو گورك و... هوان.

ضوء - ا.ع (زه وء - zew') : نور، روناكي، روژنايي، روناكي.

ضوضاء - ا.ع (زه و زاء - zewza') : هه راو زه نا، هه راو هه نكامه، هات و هاوار، ژاوه ژاو.

ضومر - ا.ع (زه و مهر - zewmer): جزره گيايه كه، ريتحانه.

ضومران - ا.ع (زه و مه ران - zewmeran): ريتحانه، نه عنا.

ضيها - ص.ع (زه يها - zeyha') : ژني نه زوك، ژني كه مه مك و شيري نه بې، ده شتي روتنه ني بې گيا، قاقې، وشترالوك.

ضياء - ا.ع (زياء - 'ziya): نور، روشنايي، روناھي.

ضياع - مص.ل.ع (زهيا - 'zeya): له ناوچوون، زايه بوون، فهوتان، گومبوون.

ضياع - ا.ع (زياء - 'ziya): زهوي به پيت و بهر دهكت.

ضياع - ص.ع (زيبا - 'ziya): زايه بوو، له دهست چوو، له ناوچوو، فهوتاو.

ضياغم - ا.ع (زهيا غيم - zeyaxim): شيرين درنده.

ضيافت - مص.ل.ع (زيافهت - ziyafet): چوونه ميواني، ميوانداري.

ضياگستر - ص.فا (زياگوسته - ziyaguster): روشنايي به خش، روشنايي دهر.

ضيعات - ا.ع (زهينات - zeyat): زهوي و زاري کشتوکالي به پيت و بهر دهكت.

ضيعت - ا.ع (زهيهت - zeyet): زهوي و ناوي کشتوکالي، زهوي به پيت، پيشه ي پياو.

ضيغم - ا.ع (زهيه غم - zeyxem): شير.

ضيغ - ا.ع (زهيف - zeyf): ميوان، ميفان.

ضييق - مص.ل.ع (زيغ - zix): تهنگ بوون، دهست نوقان، رهزيل بوون، به غيلي، پيسكه يي.

ضييق - ص.ع (زهيه غ - zeyyix): تهنگ، تهسک.

ضيغت - ا.ع (زهيه غهت - zeyexet): زهيه قهت، دهستکورتی، هه ژاري، بي نه وايي.

ضميم - ا.ع (زهيم - zeym): سته م، زولم، جه فا.

ضميران - ا.ع (زهيمه ران - zeymeran): ريحانه.

ضيرف - ا.ع (زويوف - zuyûf): ميوانان، ميفانان.

ط

ط- حر (تا- T):

پیتی نۆزده يه مي ئه لفي اي فارسي يه ، كه به (تا) ده خوي نر يته وه وه به حه ساوي ئه بجه د ده كاته (۹) ، ئه م پي ته تا ييه تي زماني عه رديه وه له چه ند وشه يه كي فارسي شدا له بري (ت) به كار ها تگه .

طائر- ا.ف.ع (تائير- tair): بالنده، فرنده، تير، مهل، پهله وه ر.

طائره- ا.ف.ع (تائيره- taire): ته ياره، فرۆكه، باله فر.

طانش- ص.ع (تائيش- taiş): سوک و سه ليم، بئ ئه قل، سه خيف، سه ره رۆ، ئه قل سوک، مله ور.

طانع- ص.فا (تائي- tai): گو تپه يه ل، مو تيع.

طائف- ص.فا (تائيف- taif): ته و افكار، كه سيك به ده وري شو ئي تكد ا بگه پي، شه و گه پ، حه سحه س.

طائفه- ص.فا (تائيفه- taife): تواف چي (بۆمي)، تا يه ف، تيره، ده سته، كۆمه له خه لك يك كه دابو نه ريت و خو و خده و ئاكارو مه زه بو نا ينيان يه ك بي.

طائفي- ص.ن (تائيفي- taifi): خه لك ي تيف، (كه شاري كه له حيجاز).

طائل- ا.ع (تائيل- tail): فه زل، فاي ده، سو و د، ده و له مه ندي.

طائله- ا.ع (تائيله- taile): توانا، سو د، فه زل، كينه، دژمنا يه تي.

طائي- ص.ن.ع (تائي- ta'i): سه ر به قه بيله ي تايي كه حاته مي تايي له وان بو وه.

طاب- ص.ع (تاب- tab): پاك، خو وش، پاكيزه، حه لال.

طاباق- ا.ع (تاباغ- tabax): تابوگ، خشتي سو ره وه كراو، كه رپو وچ.

طابع- ا.فا (تابيخ- tabix): ئاش چي، شيو كه ر، تاي تون د.

طابرائي- ص.ن (تابيـراني- tabiranî): خه لك ي تابران (كه ئا واييه كي سه ر به توسي خوراسانه).

طابع- ا.فا (تابي- tabi): چاپكار، چاپ چي، خو، سروشت، ته ببعه ت.

طابع- ا.ع (تابي- tabi): خه تم، مو ستيله، مۆر، ته مغه، پول.

طابق- ا.ع (تابه غ- tabex): تا وه، كه رپو چي گه و ره.

طاجن- ا.ع (تاجين- tacin): تا وه.

طاحن- ا.فا (تاهين- tahin): گاي خه رمان كو ت، ئاش.

طاس لغزنده - ا.مر (تاسی له غزننده - tasi lexzende): تاسی لوس، تاسی مسین، کاسه ی مس.

طاع - ص.ع (تاء - ta') : گوپړایډل، ملکه چ،
طاعات - ا.ع (تائات - ta'at) : تاعهت و عیبادهت، خواپه رستی.

طاعت پیشه - ص.مر (تاعهت پیشه - ta'et piše) : نهوډی تاعهت و عیبادهت بکا به پیشه ی خوځی.

طاعت ور - ص.مر (تائت فەر - ta'et ver) : مویتع، گوپړایډل، تاعهت پیشه.

طاعم - ص.فا (تائیم - ta'im) : خواره، خوځ خوراک، حال باش له خوردو خوراکدا.

طاعن - ا.فا.ع (تائین - ta'in) : سهرزه نشتکار، تانه لیدهر، نیزوه شیتن.

طاعون - ا.ع (تائون - ta'un) : نه خوځشیه کی خه تهرناک و کوشنده یه، تاعون، چاوه قووله.

طاغوت - ا.ع (تاغوت - taxût) : بت، سهنه م، زالم، سهرکیش، ههر په رستراویکی غهیره ز یه زدان، تهعه داکار.

طاغی - ا.فا.ع (تاغی - taxî) : زالم، یاخی، سهرکیش، سته مکار.

طاغیه - ا.فا.ع (تاغیه - taxîye) : یاخی (بو می)، زور زالم، گونه سهنه، که ودهن، له خوځیای، بیدادی، هه وره بروسکه.

طافح - ص.فا.ع (تافیحه - tafihe) : پراوپر، کهیل، لیوپیڅ، مهستی مهستی، مهستی بی ناگا.

طافحه - ص.فا.ع (تافیحه - tafihe) : بروانه (طافح)، ههر شتیکی وشک.

طاق - ا.ع (تاغ - tax) : تاق، میچی به که وانه، (تاقی ناسمان).

طاق - ص (تاغ - tax) : تاک، یهک دانه، بی وینه.

طاق - ا.ع (تاغ - tax) : جیه.

طاق - ا.ع (تاغ - tax) : داو، یهک تالی پهت،

طاحنه - ا.فا (تاهینه - tahine) : ددان، که لبه.

طاحون - ا.ع (تاهون - tahûn) : ناش، ناسیاو.

طارف - ا.ع (تاریف - tarif) : سامانی تازه به دهست هاتوو.

طارفه - ا.ع (تاریفه - tarife) : مالی زور که تازه به دهست هیترابی.

طارق - ا.فا (تاریغ - tarix) : نهوډی به شهو پروات، ههر شتی به شهو دهریکه وئ، دز، فالچی، نهستیره ی به یانی.

طارقه - ا.فا.ع (تاریغه - tarixe) : قه وماو، بهلا، که سوکاری پیاو.

طارم - ا.ع (تارهم - tarem) : خیتوه، سهراپه رده، گومز، خانوی دارین، ته یان، قایه میو، ناسمان.

طارمی - ا.ع (تارهمی - taremî) : ته یان، موجه جهره ی به رده م هیوان یان دهری باخچه و...

طارونی - ا.ع (تارونی - tarûnî) : جوړه جلیکی حه ریره.

طاری - ا.فا.ع (تاری - tarî) : رووداویکی له پی، شتیکی ناوهخت، رووداویکی له نکاو، که سیک له پی بی یان په یدا بی.

طاریه - ا.فا.ع (تارییه - tarîye) : بهلا و پتیشهاتی له پر.

طاس - ا.ع (تاس - tas) : تاس، کاسه ی مسی.

طاس - ص (تاس - tas) : سهری رووتاوه به هوځی که چله یان شتیکی دی.

طاس - ا.ع (تاس - tas) : زاری نه ردین.

طاسباز - ص.فا (تاسباز - tasbaz) : که سیک زارین بکات، قومارکردن به زار، حیل به باز.

طاس بین - ص.فا (تاسبین - tasbîn) : فالگره و به تاس.

طاسک - ا.ع (تاسک - tasek) : تاسی بچووک، له رزانه ی زپ یان زبو، زهنگوله ی زپ یان زبو که له ملی نه سپ بکری، زاری نه ردین.

طاس کباب - ا.مر (تاس که باب - tas kebab) : تاس که بابی، جوړه خواردنیکه به گوشت و په تاته و پیازو به هارات دروست ده کرتیت.

طالبی - ص.ن.ع. (تالیبی - talibî): ساداتی نه‌ودی عه‌لی کوی نه‌بی تالیب یان نه‌ودی جه‌غفر و عه‌قیل - ی برای.

طالبی - (تالیبی - talibî): جوژه گوندوره‌یه‌که توکله‌که‌ی زهردیکی کوز کوزه (حه‌وت مانگی).

طالع - ص.ف.ع. (تالیه - talih): مرؤشی به‌دکردوه، خراب، تاوانکار، به‌دکار، به‌دعه‌مهل.

طالسان - (تالیسان - talisan): جوژه عه‌بایه‌که، جبه.

طالع - ا.ف.ع. (تالیء - tali'): تالغ، به‌خت، یه‌غبال، شانس، مانگی نوی.

طالع بین - ص.ف.ع. (تالیء بین - tali' bîn): به‌خت گروه، فال‌گروه، فال‌چی.

طالع مند - ص.م.ر. (تالیء مهند - tali' mend): به‌شانس، به‌به‌خت، شانسدار.

طالع میمون - ص.م.ر. (تالیئی مه‌یون - tali'i meymûn): به‌ختی چاک.

طالق - ص.ع. (تالیغ - talix): ژنی ته‌لاقدراو.

طالیقون - (تالیغون - talixûn): هفت جوش.

طامات - ا.ع. (تامات - tammat): رووداوی گه‌وره به‌لای قورس، ویردو قسه‌ی سؤفیان، وراوه‌ی هه‌ندی له سؤفی و ده‌رویشان، په‌سلان، رۆژی قیامه‌ت.

طامح - ص.ع. (تامیه - tamih): ژنی سه‌رکیش، ژنی چاو له‌ده‌ر، ژنی چاو له‌وه‌پین، ژنی چاوباشقال، به‌رز.

طامع - ا.ف.ع. (تامیی - tami'): ته‌ماعکار، چاوچنوک، حه‌سوود، به‌ته‌ماع.

طامعه - ا.ف.ع. (تامیه - tami'e): ژنی ته‌ماعکار، چاوچنوک، قرچوک، رۆد.

طامور - ا.ع. (تامور - tamûr): تۆمار.

طامه - ا.ع. (تامه - tamme): به‌لا، به‌لای هه‌ره گه‌وره، قیامه‌ت، رۆژی په‌سلانئ.

چه‌پکیک قۆ، چه‌پکیک ریحانه، ده‌ستیک جل.

طاق ابرو - ا.م.ر. (تاغی نه‌برو - taxi ebrû): تاغی برۆ، که‌وانی برۆ.

طاق ازرق - ا.م.ر. (تاغی نه‌زه‌غ - taxi ezrex): ئاسمان، تاغی ئاسمان.

طاقباز - ا.م.ر. (تاغباز - taxbaz): له‌سه‌ر گازی پشت، به‌پشتا خه‌وتن، به‌پشتا پال که‌وتن.

طاقه - ا.م.ص.ع. (تاغه‌ت - taxet): تاغه‌ت، هیزوتوان، سه‌برو حه‌وسه‌له.

طاقه زدا - ص.ف.ا. (تاغه‌ت زدا - taxet zeda): تاغه‌ت به‌ر.

طاقه شکن - ص.ف.ا. (تاغه‌ت شیکه‌ن - taxet şiken): تاغه‌ت به‌ر، تاغه‌ت پروکین، تاغه‌ت شکین.

طاقه فرسا - ص.ف.ا. (تاغه‌ت فه‌رسا - taxet fersa): تاغه‌ت به‌ر، نه‌ودی که‌توانو تاغه‌ت بیات.

طاقچه - ا. (تاغچه - taxçe): تاغی بچووک له دیواردا.

طاق‌دیس - ا.ص. (تاغ‌دیس - taxdîs): تاغی ئاسا.

طاق نصرت - ا.م.ر. (تاغی نوسره‌ت - taxi nusret): تاغی سه‌رکه‌وتن، تاغ‌یکه که له جه‌ژنان یان له پیشوازی پاشایاندا داده‌نرئ.

طاق نما - ا.م.ر. (تاغ نه‌ما - taxnema): هه‌یوانی بچووکي به‌رده‌م ئۆده.

طاق و طرم - ا.م.ر. (تاغ و تورم - taxû turm): فه‌روشکۆ، هیزش و کشانه‌وه‌و خۆن‌واندن، تاغ‌او تربیق.

طاقه - ا.ع. (تاغه - taxe): داو، تال، هه‌ودا، چه‌پکی ریحانه، ده‌ستیک جل، یه‌ک داوی په‌تیک.

طاقی - ا. (تاغی - taxî): جوژه کلاویکه.

طالب - ا.ف.ا. (تالیب - talib): خوازبار، داواکار، قوتابی.

پاک، ژنی پاکو بی عیب و عار.

طایر - ا.ف.ع. (تایر - tayîr): تیر، بالنده، فزیده.

طایفه - ا.ع. (تایفه - tayîfe): تایفه، تیره، دهسته.

طب - مص.م.ع. (تیب - tib): چاره کردن، درمان کردن، مالیجه گردنی به دهن و دهر وون.

طبابت - ا.ع. (تیباهت - tibabet): پیشه‌ی پزشکی، پزشکی، دهرمان کردن و جوری مالیجه‌ی نه‌خوشینی جوراوجور.

طباخ - ص.ع. (ته‌باخ - tabax): ناشچی، چیشته‌گر.

طباخت - ا.ع. (تیباهت - tibaxet): ناشچی، چیشته‌چی، پیشه‌ی چیشته‌چی.

طباخه - ا.ع. (توباخه - tubaxe): کف و چه‌وری سهری مه‌نجه.

طباطبا - ا. (ته‌باته‌با - tebateba): نازناوی نیسماعیل کوری نیبراهیمه که کوری حه‌زرتی نیمام حه‌سه‌ن بووه ساداتی ته‌باته‌بائی ده‌چنه‌وه سهر نه‌و.

طباع - ا.ع. (تیباء - tîba): سروشت، ته‌بیعت، خو.

طباع - ص.ع. (ته‌بیا - tebba): چاپکار، ته‌مغه‌چی، شمشیرساز، گوزه‌گر، خودان ته‌بیعتی زیره‌ک.

طباعت - ا.ع. (تیباهت - tîba'et): پیشه‌ی چاپ کردن، هونه‌ری چاپ، شمشیرسازی.

طباق - مص.م.ع. (تیباق - tibax): پیک‌گرنتی دوو شت، به‌راتبه، سنعه‌تیک‌ی شعیریه.

طبال - ص.ع. (ته‌ببال - tebbal): ته‌پل‌ژن، ده‌هول‌کوت.

طبايع - ا.ع. (ته‌بای - tebayî): ته‌بیعت، سروشت، خو.

طبايعی - ص.ن.ع. (ته‌بای - tebayî): جوزه فه‌لسه‌فه‌یه‌ک بوو که ته‌بیعتی به‌خولق‌ینه‌ری جیهان ده‌زانی.

طاووس - ا.ع. (تافوس - tavûs): مه‌لیکه له جوری مریشک، به‌په‌ره‌ جوانه‌کانی به‌ناوبانگه، نیره‌که‌ی کلکی‌کی دریشی چه‌تری رهن‌گاو رهن‌گی هه‌یه، په‌ره‌کانی له هه‌وه‌لی هاویندا ده‌وه‌ری و پاشان ده‌وپته‌وه، مپیه‌که‌ی له سالی سپیته‌مدا هیلکه ده‌کات، له سالی‌یکدا ۴-۶ هیلکه ده‌کات و نزیکه‌ی یه‌ک مانگ له‌سهر هیلکه‌کانی ده‌که‌وئی و پپچوه‌کانی که بوون به‌سئ مانگ نییدی نیتو میان ده‌رده‌که‌وئی، له سئ سالی‌دا بالقی ده‌بن و ناماده ده‌بن بۆ جووتبون، نیره‌که‌ی له سئ سالی‌دا نه‌شوغای په‌ری کلکی ته‌واو ده‌بی، نه‌سلی ثم مه‌له له هندوستان و مالیزیه، له سه‌ده‌کانی نا‌قین‌دا ده‌وله‌مه‌ندانن نه‌ورویا له میوانداریه به‌شک‌وکانی خورباندا گۆشتی تاووسیان داده‌نا، به‌لام گۆشته‌که‌ی زور خورش و به‌تام نییه، تاووس پتر له‌به‌ر جوانیبه‌که‌ی و بۆ جوانی له کۆشک و باخه تاییه‌تیبه‌کاندا به‌خیتو ده‌که‌ن و نزیکه‌ی ۳۰ سال ده‌ژی، هه‌ندئ که‌س راگرتنی تاووس له ماله‌وه به‌شوم ده‌زانن، ده‌لین تاووس باعسی و ده‌درنانی ئادهم و حه‌وا له به‌هه‌شت بووه.

طاووس پیکر - ص.مر. (تافوس پیکر - tavûs peyker): نه‌ندام جوان و رهن‌گین و دکو تاووس.

طاووس خرام - ص.مر. (تافوس خورام - tavûs xuram): تاووس ره‌فتار.

طاووس وار - ق.ص. (تافوس وار - tavûs var): تاووسانه، چوون تاوس، تاوس ئاسا.

طاووسی - ص.ن. (تافوسی - tavûsî): تاوسی، سه‌وزی زترین، جوزه جلیکی رهن‌گینه، رهن‌گین و دکو رهن‌گی په‌ری تاوس.

طاووسی - ا. (تافوسی - tavûsî): ده‌وه‌نیه‌که لقی باریکی سه‌وز باوو گه‌لای باریکو ساده‌و گولی زه‌ردی بۆن خوشی هه‌یه، له گولی ئاقاقیا ده‌چی.

طاووسی - ص.ن. (تافوسی - tavûsî): طاهر - ص.ع. (تاهیر - tahir): پاک، پاکژ.

طاهره - ص.ع. (تاهیره - tahire): پاکژ، ژنی

طبغه - ا.ع. (ته به غه - tebexe): پله، چین، دهسته، نهۆم، چینه کانی زهوی.

طبغه بندی - ا.مص. (ته به غه به ندی - tebexe bendî): ریزه ندی، چین به ندی.

طبل - ا.ع. (ته بل - tebl): ته پل، دههۆل.

طبل خوار - ص.فا. (ته بل خار - tebl xar): زۆر خۆر، مفتە خۆر.

طبل زن - ص.فا. (ته بل زن - tebl zen): دههۆل کۆت، دههۆل ژهن.

طبلک - ا.ع. (ته بلک - teblek): ته پلۆکه، ته پلۆ بچووک.

طبل نواز - ص.فا. (ته بل نه ئاز - tebl ne-vaz): دههۆل ژهن.

طبله - ا.ع. (ته بله - teble): ته پلۆ بچووک، سه ندو قۆکه، قوتی یان شووشه که عه تر فروش بۆنی خوشی تی بکات.

طبن - ا.ع. (توبن - tubn): ته نبوره، ته مووره، عود.

طبن - مص.ل.ع. (ته بن - teben): زیرهک بوون، زیرهکی، دانایی.

طبن - ص.ع. (ته بن - tebin): زیرهک، هوشیار، زانا.

طبول - ا.ع. (توبول - tubûl): دههۆلان.

طبی - ا.ع. (توبی - tubî): سه ری گوانی چوار پیتیان وه کو ماین و ماکه رو گیانه به رانی درنده.

طیب - ا.ص.ع. (ته یب - tebib): پزشکی، دکتۆر.

طیبانه - ق. (ته یبانه - tebibane): پزشکیخانه، وه کو پزشکیان.

طیبیه - ا.ص.ع. (ته یبه - tebîbe): پزشکی ژن، دکتۆره.

طبیخ - ص.ع. (ته بیخ - tebîx): هه رشتیکی کولتیراو یان سوره وه کراو.

طبیعت - ا.ع. (ته بیعت - tebî'et): سروشت، ته بیعت، میزاج، فیتره.

طبخ - مص.م.ع. (ته بخ - tebx): خواردن لیتان.

طبرانی - ص.ن.ع. (ته به رانی - teberanî): خه لکی شاری ته به ریه ی شام.

طبرخون - ا. (ته به رخون - teber xûn): عه نئاب، سنجو، سرنیچک، سوره بی.

طبرزد - ا. (ته به زه - teber zed): قه ند یان نه باتی رهق، قه ندی کولاو، جۆره رووه کییکه.

طبرزین - ا.مر.ع. (ته به رزین - teberzîn): ته ورزین.

طبرسی - ص.ن.ع. (ته به رسی - tebersî): خه لکی ته به رستان (ماژنده ران).

طبری - ص.ن.ع. (ته به ری - teberî): ته به رستانی.

طبtab - ا.ع. (ته بتاب - tebtat): قاشۆ.

طبغه - مص.ع. (ته به به - tebttebe): ته په ته پی پت له کاتی غار دانا، دهنگی سیلاو، شلپو هوپی پیکادانی شه پۆلان، دهنگی قامچی.

طبع - مص.م.ع. (ته ب - teb'): مۆرکردن، مۆرکردنی نووسراو، چاپکردن.

طبع - ا.ع. (ته ب - teb'): خو، سروشت.

طبع ازما - ص.فا. (ته ب ازما - teb' azma): شاعیری که ته بی خۆی تاقی بکاته وه، شاعیری که قه ریحه و سه لیقه ی خۆی بجه ریتن.

طبq - ا.ع. (تیخ - tibx): به رانبهر.

طبq - ا.ع. (ته به غ - tebex): ته به ق، قاپی چیشته خواردن یان میوه.

طبقات - ا.ع. (ته به غات - tebexat): چین، پله.

طبqچه - ا.مر. (ته به غچه - tebexçe): قاپی بچووک، ته به قۆکه.

طبqری - ا. (ته به قه ری - tebexerî): ته به قی که میوه یان شتی دی بکرتته سه ر بۆ فروشتن.

طبq کش - ص.فا. (ته به غ کهش - tebex keş): ته به ق کیش، که سیک که میوه له ته به ق بکات و بیخاته سه ر سه رو له جیبه که وه بۆ جیبه کی دی به ری.

طبیعت شناس - ص. فا (ته بیئت شیناس - tebi'et şinas): ته بیعه تناس، پزشکی زیرک.

طبیعی - ص. ن. ع. (ته بیعی - tebi'î): پسپور له ته بیعه تدا، زاتی، فیتری، خورسک.

طبیعیون - ص. ن. ع. (ته بیئیون - tebi'îyûn): ثوانه ی ته بیعه تیان به سهرچاوه ی خلق داناوه.

طحال - ا. ع. (ته هال - tehal): سپل، فاته رهش.

طحان - ص. ع. (ته هان - tehan): ناشه وان، لووینه، نارد فروش.

طحانت - ا. مص. ع. (تیهانته - tihanet): ناشه وانی، لووینه یی، نارد فروشی.

طحاولی - ص. ن. ع. (ته هائی - tehavî): ته حاوی، خه لکی ته حاوه (که گوندیکه له میسر).

طحلب - ا. ع. (توهلب - tuhleb): قهوزه، گفژ، گوو قورباقه، جله شینه ی سهر ناو.

طحن - مص. م. ع. (ته هن - tehn): هارپن، هارپنی گهنم یان دانه ویتله ی دی.

طحین - ا. ع. (ته هین - tehîn): نارد.

طر - ا. ع. (تور - tur): لا، هموو، گشت.

طرائد - ا. ع. (ته رائید - tera'id): نیچیران،

طرائف - ا. ع. (ته رائیف - tera'if): شتی تازه ونوئ، شتی سوکو ناسکو گرانبه ها، نوکته و قسه ی به توئکل.

طرائق - ا. ع. (ته رائیغ - teraix): ریگه، ریچکه و ربیازان.

طرابیل - ا. ع. (ته رابیل - terabîl): مناره، بینای بهرز، بهردی گه وره، لوتکه ی شاخان، نیشانه یه که له دووره و بدینرئ، دیر.

طرات - ا. ع. (تورات - turrat): په رچهم، په راویز، ریشوی سهر ویتچ.

طراح - ص. ع. (ته راه - terrah): نیگارکیش، شیوه کار.

طراد - ا. ع. (تیراد - tirad): کورته رم، نیزه ی کورت.

طراد - مص. م. ع. (تیراد - tirad): هیرش کردنه سهر یه کدی، په لاماردانی یه کدی، راوانی یه کدی.

طراد - ص. ع. (ته راد - terad): که شتی جهنگی تیرپو، زور خیرا.

طراده - ص. ع. (ته راده - terrade): که شتی جهنگی تیرپو، عه له م، ئالا، به دباخ، ژنی به دعه مه ل.

طرار - ا. ع. (تیرار - tirar): په رچهم، په راویز، ریشوی شه ده.

طرار - ص. ع. (ته رار - terar): گیرفان بر، کیسه بر، دز، جه ریزه، ته رده ست.

طراز - ا. ع. (تیراز - tiraz): په راویزی جل، کارگی حه ریرچنی.

طرازیدن - مص. م. (ته رازیدن - terazîden): رازاندنوه، ریکخستن.

طرازنده - ا. فا (ته رازنده - terazende): ریکخهر، رازیکنه رده وه.

طرازیده - ا. مف. (ته رازیده - terazîde): رازاوه، نووسراو.

طراف - ا. ع. (تیراف - tiraf): چادری مشه ما، چادری چه رم.

طرافت - مص. ل. ع. (ته رافته - terafet): تازه بون، نوئ بوونه وه.

طراق - ا. ع. (تیراغ - tirax): پارچه ی ئاسن یان پؤلا که پان بکریته وه و کلاو خود یان سپه ری لت دروست بکه ن.

طراق - ا. (ته راغ - terax): تراق، تاق، (دهنگ).

طراقا طراق - ا. مر. (ته راغاته راغ - teraxa terax): تراق تاق، تاق تراق، (دهنگ).

طراوت - مص. ل. ع. (ته رافته - teravet): ته روتازه بون، ته روتازه بی و پاراوی.

طرب - مص. ل. ع. (ته رهب - tereb): شادبون، شادی و شادمانی.

طرب اباد - ا. مر. (ته رهب ئا باد - tereb abad): شوینی ته رهب و شادی، جیتی به زم و خوشی.

طرب بندی - ا.مص (تهرب بهندی - terh bendî): نه‌خشه‌کیشی، ریکه‌خستنی شه‌قامان.

طرب ریختن - مص.م (تهرب ریختن - terh rixten): نه‌خشه‌رشتن، بناغه‌دانان.

طرب کردن - مص.م (تهرب کردن - terh kerden): توردان، توردان، دهرکردن، نه‌خشه‌رشتنی شتی یان کاریک.

طرب کش - ص.فا (تهرب کش - terh keş): وینه‌کیش، شیوه‌کار، به‌زیو، به‌سته‌زمان، زه‌بوون.

طرب خان - ا.ع (تورخان - turxan): سه‌روک، سه‌روه.

طرب - مص.ل.ع (تهرب - terd): دهرکردن، وده‌رندان، شاریه دهرکردن.

طرب - ا.ع (تورهر - turer): په‌رچه‌مان، ریشوی شاشک، په‌راویری جل.

طرب - ا.ع (تهربز - terz): تهرز، شپوهو شپواز، جور، ریچکه، ریسا.

طربسوسی - ص.ن (تهربسوسی - tersûsî): خه‌لکی تهرسوس (که شاریکه له ناسیای بچوک).

طربتوسی - ص.ن (تهربتوسی - teretûsî): تهرتوسی (ناوی شاریکه له شام).

طربتوشی - ص.ن (تورتوشی - turtûşî): تورتوشی، خه‌لکی تورتوش (ناوی شاریکه له ته‌سپانیا).

طرب - ا.ع (تهربف - teref): لا، سه‌مت، که‌نار، کزتایی.

طرب - ا.ع (تهربف - terf): چاو، گوشه‌ی چاو، قازانج و سود، روانین له گوشه‌ی چاوه‌وه.

طرب - ص.ع (تیرف - tîrf): نه‌جیم زاده، ره‌سن، ته‌سلزاده، وه‌جاخزاده، ته‌سپی ره‌سن.

طرب - ا.ص (تورف - turef): قسه‌ی خوش و تازه، نوکته، حه‌نه‌ک، نوباو، تازه.

طرب ارا - ص.فا (تهرب ارا - tereb ara): گهرم که‌ری کۆزی به‌زم و شادی.

طرب اشیان - ا.مر (تهرب اشیان - tereb aşyan): لانه‌ی شادی و به‌زم.

طرب افزا - ص.فا (تهرب ته‌فزا - tereb efza): گهرمکه‌ری شادی.

طربال - ا.ع (تیربال - tirbal): مناره، بینای به‌رز، تاویری لوتکه‌ی چیا، عه‌له‌م یان نیشانه‌یه‌ک له دووره‌وه بدینرئ، دیر.

طرب انگیز - ص.فا (تهرب ته‌نگیز - tereb engîz): به‌زم و روژین، ته‌وه‌ی بیته‌ باعیسی به‌زم و شادی.

طربخانه - ا.مر (تهربخانه - terebxane): شوتنی به‌زم و شادی.

طرب خیز - ص.فا (تهرب خیز - tereb xîz): شوتنی که شادی بیته، شوتنی به‌زم ناوهر.

طرب رود - ا.مر (تهرب رود - tereb rûd): جوره نامیریکی ژیداری مؤسیقییه.

طرب سرا - ا.مر (تهرب سهر - tereb sera): به‌زم خانه.

طرب شکار - ص.فا (تهرب شیکار - tereb şîkar): ته‌وه‌ی بیته مایه‌ی به‌زم و شادی.

طربگاه - ا.مر (تهربگاه - tereb gah): تهره‌بگه، شوتنی عه‌یش و نوش، جیتی به‌زم و شادی.

طربناک - ص.مر (تهربناک - terebnak): شادمان، خوشحال، به‌که‌یف و به‌ده‌ماخ.

طربنامه - ا.مر (تهربنامه - terebname): نامه‌یه‌ک که باسی که‌یف و شادی بکات، نامه‌یه‌ک که خویندنه‌وه‌ی که‌یف به‌خش بی.

طربیل - ا.ع (تیربیل - tirbîl): جه‌نجه‌ر.

طرب - مص.ع (تهرب - terh): خستن، دوورخستنه‌وه، دهرکردن، له‌باربردنی پز، پیشنیازکردن، نه‌خشه، بابه‌ت.

طرب افکندن - مص.م (تهرب ته‌فکه‌نندن - terh efkenden): نه‌خشه‌دانان، بناغه‌دان.

طروق - ص.ع (تەرووغ - terûx): ریتبوار، ریتوان.

طره - ا.ع (توره - turre): نیتوجهوان، پهرجه، ریشوی شاشک، پهرایتز، پالدمی جل.

طرهبازی - ا.مصص (توره‌بازی - turrebazî): گهمه‌یه‌کی مندالانه، شیتروخت.

طری - ص.ع (تەری - terî): تهرپو تازه، به دهماغ، پاراو.

طریان - ا.ع (تیریان - tirîyan): خوان، سفره، خوانچه، نامان، نامانی نان خواردن.

طریح - ص.ع (تەریح - terîh): کسه‌وتوو، تروکراو.

طریخ - ا.ع (تەریخ - terîx): جوره ماسیه‌کی بچوکه سویر ده‌کری، ماسی ساردین.

طرید - ص.ع (تەرید - terîd): نیتجیر، دهرکراو، راونراو، هه‌لاتوو، نه‌وه‌ی له دوی که‌سیتی دی له دایک ببی، روژی درتیر.

طریدان - ا.ع (تەریدان - terîdan): شه‌وو روژ.

طریده - ص.ع (تەریده - terîde): نیتجیری راونراو، وشتیریان مه‌ری دزراوی ناوه‌کی.

طریر - ص.ع (تەریر - terîr): کورپ تازه‌خه‌تی دایب.

طریف - ص.ع (تەریف - terîf): غه‌ریب، ده‌گمن، سه‌یر، ههر شتیکی تازه.

طریفه - ص.ع (تەریفه - terîfe): حه‌نه‌ک، نوکته، ههر شتیکی غه‌ریب و ده‌گمن، قسه‌ی چاک و توکلدار.

طریق - ا.ع (تەریغ - terîx): ریگه.

طریقته - ا.ع (تەریغته - terîxet): ریتبازی نه‌هلی سؤفیه‌گری، ته‌ریقته.

طریقه - ا.ع (تەریغه - terîxe): ره‌وت و ریتباز، حالته، مه‌زه‌ب.

طرز - ا (تەزەر - tezer): ته‌لار، قه‌سر، کوژشک، مالی زستانه، زستانه هه‌وار.

طس - ا.ع (تەسس - tess): ته‌شت.

طرف - ا.ع (تورف - turf): خوین که ده‌زیته ناو چاو، چاو‌تروکاندن.

طرف - ا.ع (تەرف - terf): داوین، کوژتایی، گوژه‌وه‌کنار، داوینی کراس، که‌مه‌ریه‌ند.

طرفاء - ا.ع (تەرفاء - terfa): دارگه‌ز.

طرفدار - ص.فا (تەرفدار - terefdar): لایه‌نگر، په‌نا، پاریزهر.

طرفگاه - ا.مر (تەرف‌گاه - terf gah): دنیا، جیهان، گیتی.

طرفگیر - ص.فا (تەرف‌گیر - teref gîr): لایه‌نگر، پاریزهر و په‌نا، پشت و په‌نا، گوژه‌گیر.

طرفه - ا.ع (تەرفه - terfe): په‌له‌ خوینتی که ده‌زیته ناو چاو، چاو‌ترکاندن.

طرفه - ا.ع (تەرفه - terfe): نه‌ستیره‌یه‌که له شتیه‌ی شتیردا.

طرفه - ا.ص.ع (تورفه - turfe): ههرشتیکی نوئی و باش، نو‌یاو، حه‌نه‌ک، نوکته.

طرفین - ا.ع (تەرفه‌یین - terefeyîn): دوولا، دوو‌که‌نار.

طریق - ا.ع (توروغ - turux): ریگیان.

طریق - مص.م.ع (تەرغ - terx): لیتدان، لیتدان به کوته‌ک، لیتدانی ده‌رگا، فال‌گرتنه‌وه به‌به‌رد، میزکردنی و لاخ به‌پتوه له ناو ناودا.

طریقاق - ا (تورغاق - turxax): پاسدار، چاو‌دیر، پاسه‌وان.

طریان - ا.ت (تەرلان - terlan): شاباز، جوانی دل‌رفین، ته‌رلان، جوان چاکی دل‌رفین.

طرماع - ص.ع (تیریمماه - tirimmah): پیای گه‌وره ره‌چه‌له‌ک و مه‌نشورو ناودار، پیای دووربین.

طرنب - ا (تورونب - turunb): په‌لامارو هه‌لاتن و خو‌نواندن.

طروب - ص.ع (تەروب - terûb): پیای به‌زم‌گیرو شادیپین.

طروق - مص.م.ع (توروغ - turûx): هه‌لاتنی نه‌ستیره، له ده‌رگادان، لیتدان.

دەرچوون.

طغام - ص.ع (تهغام - texam): ناکهس بهچه، سپله و هه تیوچه، خوڤری.

طغامه - ص.ع (تهغامه - texame): گهوج، گهلخو، خوڤری.

طغان - ا.ت (توغان - tuxan): تهپلان، شاباز.

طغراء - ا.ع (توغراء - tuxra): توغرا، جوړه ئیمزاو مۆزیکه جاران له لایهین حوکمرانان و سولتان و پاشایانهوه بهکار دههات.

طغرائی - ص.ع (توغرائی - tuxra'î): توغرانووس، (مۆرو ئیمزا هه لکه ن).

طغرانویس - ص.فا (توغرائی نویس - tuxranivîs): ماموری که له هونهری دروست نووسینی خه تی کهوانه بی توغرادا وهستابوو و بهریری نه و ئیشه بووه.

طغرل - ا.ت (توغریل - tuxril): بالتدیه که له جوړی بازو شه هین، تهپلان، ناوی چهند پاشایه کی سه لجوقی بووه.

طغیان - مص.ل.ع (توغيان - tuxyan): سه رکیشی کردن، یاخی بوون، له راده ده درچوون، ههستانی ناوی ده ریا، یان رووبار، گهردن کیشی.

طف - ا.ع (تفف - teff): لا، که نار، قهراغ، شوینی بهرز، زهوی بهرز.

طفال - ا.ع (توفال - tufal): قوپو سیانی وشکه و دهو، چلپاو، تلپه.

طفال - ص.ع (تیفال - tifal): نهرم و ناسک، ناسک و نازدار.

طفاهه - ا.ع (تفاهه - tefave): پوش و په لاش، که فاوی سه ر مه نجه ل، که فی سه ر ناو، خه رمانه.

طفره - ا.ع (تفره - tefre): بازدهقه.

طفل - ا.ع (تیفل - tifl): مندال، بیتجو، نهوزاد، زاروک.

طفل - ص.ع (تافل - tefl): نهرم و ناسک، ناسکو نازدار.

طساس - ص.ع (تهساس - tessas): تهشتساز، تهشتفروش.

طست - ا.ع (تهست - test): تهشت.

طسق - ا.ع (تهسغ - tesx): جوړه خه راجیکه له کۆنا له سه ر هه ر به زهوییه کی کشتوکالی وهرده گیرا.

طسوج - ا.ع (تهسوج - tesûc): جوړه پارویه ک بووه.

طشت - ا.ع (تهشت - test): تهشت.

طعام - ا.ع (تهتام - te'am): خواردمه نی، خوراک.

طعان - مص.م.ع (تیئان - ti'an): نیتزه له یه کدی دان، نیتزه دان له یه کتری.

طعان - ص.ع (تهئان - te'an): سه رزه نشتکار، نیتزه نه نداز، عه ییگر، تانه لیتدهر.

طعم - ا.ع (تهئم - te'm): تام، چیژ.

طعم - ا.ع (توئم - tu'em): چه شه، خواردمه نی، رزق و رۆزی.

طعمه - ا.ع (توئم - tu'me): چه شه، خوراک، رزق و رۆزی.

طعن - مص.م.ع (تهئن - te'n): تانه لیتدان، عه یب لی دۆزینه وه، سه رزه نشت کردن، لۆمه کردن.

طعن آمیز - ص.مر (تهئن نامیز - te'n amîz): تانه نامیز، لۆمه نامیز، گازانده نامیز.

طعن کردن - مص.م (تهئن که رده ن - te'n kerden): تانه لیتدان، لۆمه کردن، ناژنکردن.

طعنه - ا.مص.ع (تهئه - te'ne): جیتگه ی نیتزه له به دندا، سه رکۆنه کردن، یه ک لیتدانی نیتزه، تانه و ته شهر، ناژن.

طعنه زدن - مص.م (تهئه زه دهن - te'ne zeden): سه رکۆنه کردن، ناژنکردن، تانه لیتدان، لۆمه کردن، لیتدان.

طعوم - ا.ع (توؤم - tu'ûm): تام و چیژ.

طغات - ا.فا (توغات - tuxat): زالمان، سه مکاران، گهردن کیشان، سه رکیشان، له خه ت

تۆمادرده كرى.

طلاكار - ا.ص (تيلاكار - tilakar): كه سى كه كارى زىر بكات، زىركار، زىركفت، تهلاكفت.

طلاكردن - مص.م (تيلاكهردن - tila kerdén): چه وركردن، تى ههلسون، پيدامالين.

طلاكوب - ص.فا (تيلاكوب - tilakûb): تهلاكار.

طلال - ا.ع (تيلال - tilal): نه باران، شه و نم، ناو نك، خوناث.

طلاوت - ا.مص.ع (تيلافته - tilavet): شادمانى، خوشى، چاكى.

طلايع - ا.ع (ته لايء - telayî): پيشه ننگان، پيشهروانى له شكر، سهر قافله.

طلايه - ا (ته لايه - telaye): پيشه ننگانى سويا، دهسته سهر بازىك كه له پيشه وه بنيرد رين تا تاقيى وه زع و حالى دژمن بكات، سهر قافله، پيشهرو.

طلايه - ا.ع (تولايه - tulaye): دهرمانى له لهش بمالري، ههرشتى له شتى ههلبسورى.

طلايه دار - ص.فا (ته لايه دار - telayedar): فهرماندهى پيشهروان، ديدهوان، سهر قافله چى، سهر زوكى جله و دارانى سويا.

طلب - مص.م.ع (ته لهب - teleb): ويستن، داوا كردن، قهرز.

طلب - ا.ص.ع (تيلب - tilb): داواكار، خوازيتنيكه، خوازيار، داخواز.

طلب - ا.ع (ته لهب - teleb): داواكار.

طلب - ا.ع (توللهب - tulleb): داواكاران، خوازياران.

طلب - ا.ع (ته لوب - telub): خوازه لوك، داواكار.

طلب - ا.ع (تولب - tulb): گروپ، دهسته يك، كۆمهله يه يك، فه و جىك له له شكرىك، جه ماعه تىك.

طلباء - ا.ع (توله باء - tuleba): داواكاران، خوازه لوكان، سووربوون له سهر داوا كردن.

طفل - ا.ع (تيفه ل - tefel): باران، تاريخى، بوليتى ئىوارى.

طفلك - ا (تيفله ك - tiflek): مندالى بچووك، بۆ خوشه ويستى و به زه ييش به كاردى، به هسته زمان!

طفولت - مص.ل.ع (توفوله ت - tufûlet): نه رم و ناسك بوون، منداليه تى.

طفوليت - ا.ع (توفولييه ت - tufûliyet): منداليتى.

طفيل - ا.ص.ع (توفه يل - tufeyl): ميوانى ناوه خت، ميمل.

طفيلى - ص.ن.ع (توفه يلى - tufeylî): مشه خور، پارازيت، ههر روه كىك يان گيانله به رىك له سهر روه ك يان گيانله به رىكى دى بژى، سهر يارى خه لكى دى.

طق - ا.ع (ته غ - tex): دهنگى پىكادانى دوو شتى رهق، تهق.

طققه - مص.ع (ته غته غه - textexe): تهقه ته فكردن، دهنگى سمى ولاخ.

طل - ا.ع (ته ل - tell): نه رمه بارانى كه م، شه و نم، نه باران.

طل - ص.ع (ته ل - tell): پيره ميترد، شتى جوان.

طلا - ا (تيل - tila): زىرو، ته لا.

طلاء - ا.ع (تيلاء - tila'): قير، دهرمانى له شويتى بدرى، شه راب.

طلاب - ا.ع (توللاب - tullab): خوازياران، قوتاببيان.

طلاق - مص.ل.ع (ته لاغ - telax): جيا بوونه وى ژن و ميترد ليكدى، دهست ليكبه ردان، ته لاق.

طلاقت - مص.ل.ع (ته لاغه ت - telaxet): فه ساحه ت، رووكرانه وه، زمان رهوان بوون، رهوانزمانى.

طلاقنامه - ا.مر (ته لاغنامه - telaxname): ته لاغنامه، نه و كاغه زه ي جوړى ته لاقى تيا

tume'nîne: دلنیا بپوون، نارام گرتن،
خاترجه م بوون، ئه رخیه ن بوون، ئاسووده بوون.

طمث - مص.م.ع (تهمس - tems): بئ بن
کردن، بئ نویژبوونی ژن، درینی پهرده ی کچینی،
کونکردن.

طمس - مص.م.ل.ع (تهمس - tems):
له ناو بردن، شاردنه وه ته پس کردن.

طمطام - ا.ع (تهمتام - temtam): ناوه ندی
دهریا، ناوه پراستی دهریا.

طمطراق - (اتومتوراخ - tum turax): هتیرش
و په لامار و پاشه کشه، شان و شه و که ت،
خۆنواندن، دهیده، شکۆ، جه لال.

طمع - مص.ل.ع (تهمه - teme'):
ته ماعکاربوون، چاوچنۆک بوون، ئومیدو ئاره زوو.
طمع - ص.ع (تهمی - temi'): ته ماعکار،
چاوهرسی، چاوچنۆک.

طمعاء - ا.ع (تومه ئاء - tume'a'):
ته ماعکاران، چاوچنۆکان، رژدان.

طمع برداشتن - مص.ل.ع (تهمه به برداشته -
tème ber daşten): وازه پێنان له
ته ماعکاری، ئومیدبرپوون، ته رککردنی به غیلی.

طمع بردن - مص.ل.ع (تهمه به بردن - teme'
burden): ته ماحکردن.

طمع بریدن - مص.ل.ع (تهمه به بریدنه - teme'
buriden): ئومیدبرپوون، ته رک کردنی ته ماع.

طمع بستن - مص.ل.ع (تهمه به بسته - teme'
besten): ته ماح کردن.

طمع داشتن - مص.ل.ع (تهمه به داشتن - teme'
daşten): به ته مابوون، ته ماعکردن، چاوچنۆک
بوون.

طمعکار - ص.فا (تهمه ئکار - teme' kar):
ته ماحکار، ته ماعکار، رژد، چاوچوو،
چاوچنۆک.

طمع کردن - مص.ل.ع (تهمه به کرده - teme'
kerden): ته ماح کردن.

طلبکار - ص.فا (تهله بکار - telebkar):
که سیک که داوای قهرزی خۆی بکاته وه، داواکار،
خوازیار، داخواز.

طلبه - ا.ع (تهله به - telebe): قوتابی، فه قی،
زانستخواز، فیتخواز.

طلبیدن - مص. (تهله بیدنه - telebiden):
داواکردن، خواستن.

طلبنده - ا.فا (تهله به نده - telebende):
داواکار، خوازیار، داخواز.

طلبیده - ا.مف (تهله بییده - telebide):
خوازارو، ویستراو.

طلح - ا.ع (تهله - telh): شکوفه ی خورما.

طلحه - ا.ع (تهله - telhe): جۆره دره ختیچه.

طلسم - (تیلیسم - tilism): ته لیسم، جادوو،
دوعای جادووگهر، گهردن به ندی زبیری له سه ر
نووسراو.

طلع - ا.ع (تهل - tel'): شکوفه، شکوفه ی
خورما، شوپینی بهرز، ئه ندازه و بی، دیدگا.

طلعت - ا.ع (تهلعت - tel'et): دیدار، بینین.

طلق - ا.ع (تهلغ - telx): جۆره کانزایه که،
ئاسنجاو.

طلق - ص.ع (تیلغ - tilx): حه لال، ره وا،
تایبه ت، شتی که کهس له گه لتدا شه ریک نه بی.

طلق - ا.ع (تهلغ - telx): ژانی مندالبوون.

طلق - ص.ع (تهلیغ - telix): ئازاد، ره ها،
رووخۆش، دم به پتیکه نین، زمان ره وان.

طلقا - ص.ا.ع (توله غا - tulexa'): ئازادان،
ره هایان، زمان پاراو، پاراو زمان، زمان زان.

طم - ا.ع (تیمم - timm): ئاو، دهریا، ژماره ی
زۆر، سه یر، عه جیب، ئه سپی چاک.

طماطم - ا.ع (ته ماتیم - tematim): ته ماته،
باینجانی سور.

طماع - ص.ع (ته ماع - temma'): ته ماعکار،
چاوچنۆک، رژد، پیسکه، به ته ماع.

طمأنینه - مص.ل.ع (تومه ئنینه -

طنز کردن - مص.م (تهنز کهردهن - tenz kerden):
تهوس پین کردن، گالته پیکردن، نازکردن و خوناندن.

طنطنه - مص.م.ع (تهنتنه - tentene):
تهنتنه، سه نسه نه، بزم بزم، دهنگی تارو ته بور.

طنفسه - ا.ع (تهنفسه - tenfese):
دۆشه ک، رایه خ، حه سیر، فهرش، قالی، مافور.

طنین - مص.ل.ع (تهنین - tenîn):
میث و مه گه سان، دهنگی زهنگ و ناقوسان، وژه وژی ناو گوئی.

طنین انداز - ص.فا (تهنین ئه نداز - tenîn en-daz):
ئه وهی وژه وژ دروست بکات.

طوائف - ص.فا.ع (تهفائف - teva'if):
جماعت، گروپ، دهسته، تایفه، تیره.

طوائل - ا.ع (تهفائل - teva'il):
دهوله مهندی، کینه، دژمنی.

طوابع - ا.فا.ع (تهفابی - tevabi):
سروش، چاپکار، مؤر، پول، ههر شتی نیشانه یه کی پین لیتدری، خه تم، موستيله.

طوابق - ا.ع (تهفابیح - tevabix):
تاوه، کهرپوچی گه وره.

طواحن - ا.ع (تهفاهین - tevahin):
که لبه، ددانی هارهر.

طواحن - ا.ع (تهفاهین - tevahîn):
ناشیان.

طوارف - ا.ع (تهفاریف - tevarif):
مالی تازه ودهست هاتوو، سه روهت و سامانی له پرو زؤر.

طوارق - ا.ع (تهفاریغ - tevarix):
قهوماو، بهلا.

طواشی - ص.ع (تهفاشی - tevaşî):
خه سیو، گونده ره پینراو، خواجه سهرا.

طواغی - ا.ع (تهفاغی - tevaxî):
یخی و سه رکیشان.

طواغیت - ا.ع (تهفاغیت - tevaxît):
زالمان، سه مکاران، سه نه م و بتان.

طواف - مص.ل.ع (تهفواف - tevaf):
تهواف، سوپرا نه وه به دوری شتی کدا، تواف کردنی که به.

طمع گسستن - مص.ل (تهمه ء گوسه ستهن - teme' gusesten):
ئومپید برپوون، دهسته برداربوونی ته ماح.

طمیس - ص.ع (تهمیس - temîs):
کۆره، کویر، نابینا.

طمیم - مص.ل.ع (تهمیم - temîm):
نهرمه رۆین، نهرمه غاردان، ئه سپی ره هوان، جۆره قوماشیکی نایابه.

طناب - ا (تهناب - tenab):
پهت، کندر، رست، گوریس.

طناب باز - ص.فا (تهناب باز - tenab baz):
تهنافاز، پهت باز، به ندباز، پالنه وان بازی و به سه ره پهتی رایه لکراو رۆبیشن و هونه رنویتی.

طناب خور - ا.مر (تهناب خور - tanabxûr):
قولی (بۆبیر دهگوتری).

طنابیر - ا.ع (تهنابیر - tenabîr):
تهمبور.

طناجیر - ا.ع (تهنایجیر - tenacîr):
پاتیل.

طناز - ص.ع (تهنناز - tennaz):
به نازو عیشوه، به فیزو ده عیه.

طنافس - ا.ع (تهنافیس - tenafis):
رایه خ، حه سیر، فهرش، قالی، مافور.

طنان - ص.ع (تهننان - tennan):
بناث و دهنگ، ناودار، مه نشور.

طنب - ا.ع (تونب - tunb):
پهت، گوریسی دریتژ، پهتی به سستی خیتوه و سهرا پهردان، ده ماری لهش، رهگی درخت.

طنبار - ا.ع (تینبار - tinbar):
ته موره.

طنبور - ا.ع (تونبور - tunbûr):
ته نبور، ئامیتریکی موسیقایه له سنی تار ده چیت.

طنبوری - ص.ن (تونبوری - tunbûrî):
ته نبورژهن.

طنبی - ا (تهنه بی - tenebî):
ته لار، هۆدهی گه وره.

طنجیر - ا.ع (تینجیر - tincîr):
پاتیل.

طوطیک - ا(توتی یهک - tûtî yek): توتی بچکۆله.

طوطی وار - ق.ص(توتی ثار - tûtî var): توتیان، توتی ئاسا.

طوع - مص.ل.ع(تهو- tew): گوتیرایه ل بون، به گوی کردن، به ناره زوی خوت، ناره زوومه ندانه، به حهزو ویستی خو.

طوع - ص.ع(تهو- tew): گوتیرایه ل.

طوف - مص.ل.ع(تهوف - tewf): تواف کردن، سورانهوه به دوری شتیکدا، تواف کردنی کابه.

طوفان - مص.ل(تهفه فان - tevefan): تواف کردن، سورانهوه به دوری شتیکدا.

توفان - ا.ع(توفان - tufan): توفان، بارانی زور، لافاوئ که شوینیکی زور غه رق بکات.

طوفان خیز - ص.فا(توفان خیز - tûfan xîz): شوینئ که توفانی لی ههستی.

طوفان رسیده - ص.مف(توفان رسیده - tûfan resîde): کهسیک یان شتیک که توفان لیتی دای.

طوفان زا - ص.فا(توفان زا - tûfan za): نهودی بیتته باعسی توفان.

طوق - ا.ع(تهوغ - tewx): تهوق، ئالقه ی له ناسن، گهوهی دوری مل و گهردن، گهردن به ند، چه مهره، بازنه.

طوقه - ا(تهوغه - tewxe): نهلقه ئاسا، تهوق ئاسا، گهوه.

طول - مص.ل.ع(تول - tûl): درتوبون، درتیی.

طول - ا.ع(تهول - tewl): توانا، دهوله مهندی، به رزی، فراوانی.

طولانی - ص.ع(تولانی - tûlanî): درتیر، دوورو درتیر.

طول دادن - مص.م(تول دادن - tûl دادن): تول پیدان، درتیره پیدان، دواختن.

طول کشیدن - مص.ل(تول کهشیده - tûl کهشدن): درتیره کشان.

طواف - ص.ع(تهفاف - tevvaş): کهسیک تهواف زور بکات، بهقالی گهروک.

طوال - ص.ع(تیفال - tival): درتیران.

طوال - ص.ع(تهفاف - tevval): زور درتیر.

طوالع - ص.ا.ع(تهفالی- tevalî): مانگی نوئ، ده رکهوتن و ههلاتنی نهستییره، بهخت، بهغبال، چاره نووس.

طوالق - ص.ا.ع(تهفالیغ - tevalix): تهلاقدران.

طوامیر - ا.ع(تهفامیر - tevamîr): تومار، نامه، دهفتهر، نامه ی درتیر.

طواویس - ا.ع(تهفافیس - tevavîş): تاووسان.

طوبی - ص.ع(توبا - tûba): پاکتر، چاکتر.

طوبی - ا.ع(توبا - tûba): شادی، خیر و خوشی، خوش به حالت، بههشت، ناوی درهختیکه له بههشت، خنی لهخوت.

طود - ا.ع(تهود - tewd): کتو، کتوی مهزن، چبای گهوره.

طور - ا.ع(تهور - tewr): حال، نه ندازه، جور، راده.

طور - ا.ع(تور - tûr): کتو، کتوتیکه له نیمچه دورگی سینا که هه زهتی موسا دهچوه سهری یو موناجات و کتوی تورو کتوی موسا و کتوی سینا و توری سینین-شی پی دهلتین.

طوسک - ا(توسهک - tûsek): جوهره رووه کتیک دیکداره.

طوسی - ص.ن(توسی - tûsî): خه لکی توس(که شاریکی کونی خوراسانه و له ئاژاوهی مه غولاندا ویران بو، و گوره که ی فیردهوسی له ویتندهره.

طوسی - ا(توسی - tûsî): رهنگی خوله میتشی، کهوهی، سهوزی سپیواژ، جوهره شالیکه.

طوطی - ا.(توتی - tûtî): توتی، بهکتیکه له و بالندانه ی که ده توانی هه ندی وشه فیر بی و بیلیته وه.

طولی - ص.ع (تولا - tûla): درتؤتر.

طولیاب - ا.مر (تول یاب - tûlyab): دام و دهزگایهک بووه بۆ دیاریکردنی سهنت و بهرزی نهستیان، درتژی پتو.

طومار - ا.ع (تومار - tûmar): تۆمار، نامه‌ی درتژ، دهفتهر.

طوی - ا.ع (ته‌فا - teva): کونده‌ی ناو، برستی.

طوی - ا.ع (تیفا - tiva): شتی دوولایی، شتی دووانی و تیک ئالاو.

طوی - ا.ع (ته‌فی - tevî): سه‌عاتیک له شهو، پشته‌واره‌یهک.

طویت - ا.ع (ته‌قییه‌ت - tevîyet): نییه‌ت، بیر، ده‌رون، راز و باتین، نهینی، نه‌ندیشه و هزو خه‌یال.

طویس - ا.ع (توئه‌یس - tûveys): تاووسۆکه، تاووسی بچوک.

طویل - ص.ع (ته‌فیل - tevîl): درتژ، بهرز.

طویلله - ص.ع (ته‌فیلله - tevîle): ژنی درتژ، داوی گهردن به‌ند، گوریسیک چوار پایانی پی بیه‌ستریته‌وه، ته‌ویله، ئاخویر.

طه - ا.ع (تاها - taha): ناوی سه‌وره‌تی بیسته‌می قورئانه که ۱۳۵ نایه‌ته‌وه له مه‌که‌که هاتۆته خواری.

طه‌ارت - مص.ل.ع (ته‌هاره‌ت - teharet): پاکبوونه‌وه، تارات گرتن، ده‌ستنوێژ شتن، غوسل ده‌کردن، پاک.

طهر - مص.ل.ع (توهر - tuhr): پاک بوونه‌وه، پاکبوونه‌وه‌ی ژن له هه‌یز، ماوه‌ی پاک‌ی ژن، ماوه‌ی نێوان دوو هه‌یز.

طهره - ا.مص.ع (توهره - tuhre): پاک‌ی، خاوتینی، ته‌میزی.

طهور - مص.م (ته‌هور - tehûr): پاک کردنه‌وه، ته‌هاره‌ت کردن، هه‌ر شتی ببی به باعیسی پاک‌ی و خاوتینی (وه‌کو ئاو).

طهیر - ص.ع (ته‌هیر - tehîr): پاک، خاوتین.

طی - مص.م.ع (ته‌ی - tey): نامه‌نووسین، پی‌چانه‌وه، شاردنه‌وه‌ی کاریک، ری کردن، له‌میانه، ته‌ی کردن، گه‌ران.

طی - ا.خ.ع (ته‌ی - teyî): ناوی تیره‌یه‌کی عه‌ربه‌که حاته‌می تای‌ی له‌وان بووه.

طیار - ص.ع (ته‌یار - teyyar): ته‌یار، چوست و چالاک، تیژپه‌و، فرۆکه‌وان.

طیار - ا.ع (ته‌یار - teyyar): زمانه‌ی ته‌رازو، جوړه‌که‌شتیه‌کی تیژپه‌وه.

طیارات - ا.ع (ته‌ییارات - teyyarat): فرۆکه، جوړه‌ده‌رامه‌ت و باج‌یک بووه له سه‌رده‌می ئیلخانانی مه‌غۆلدا له خه‌لکی وەرگیراوه، وه‌ک: ئه‌و مو‌لک و ماله‌ی میرات گری نه‌بووه، ماله‌ی له به‌رتیلخۆر گیراوه، یان له که‌سانێ که ماله‌ی پاشایان دزیوه، وەرگیراوه.

طیاره - ا.ص.ع (ته‌یاره - teyyare): فرۆکه، که‌شتی تیژپه‌و.

طیاش - ص.ع (ته‌یاش - teyyaş): پی‌اوی ئه‌قل سوک، حو‌لجلی، سه‌ره‌پۆ، مله‌پور.

طیاف - ا.ع (تی‌یاف - tiyaf): تاریک و روونی شه‌و، مۆته‌که.

طیالیس - ا.ع (ته‌یالیس - teyalîs): جوړه‌جلیکه، عه‌با، ته‌یله‌سان.

طیان - ا.ص.ع (ته‌ییان - teyyan): گلکار، گه‌چکار، که‌سیک که کاری قورکاری و گه‌چکاری بی.

طیب - م.ل.ع (تی‌ب - tîb): سه‌لّال بوون، ره‌ابوون، پاک بوون، به‌تام بوون، بۆن خو‌شبوون.

طیب - ص.ع (ته‌ییب - teyyib): پاک و خاوتین، باش، سه‌لّال، ره‌وا.

طیبات - ص.ع (ته‌ییبات - teyyîbat): پاک و خاوتیان، سه‌لّال و ره‌وا، قسه‌ی چاک و خو‌ش.

طیبت - مص.ل.ع (تی‌به‌ت - tibet): به‌تام بوون، خو‌ش بوون، سه‌لّال بوون، بۆن خو‌ش بوون.

طیبه - ص.ع (ته‌ییه‌به - teyyîbe): پاک و خاوتین، سه‌لّال و ره‌وا، قسه‌ی باش و خو‌ش.

طیت - ا.ع (تییهت - tiyet): زهمیر، دل و دهروون، باتین، نییهت و نیاز، پتوبستی.

طیر - مص.ل.ع (تهیر - teyr): فرین، ههلفرین.

طیر - ا.ع (تهیر - teyr): بالنده، فرنده.

طیران - مص.ل.ع (تهیهران - teyeran): فرین، بازدان، ههلفرین.

طیره - ا.ع (تهیره - teyre): پهشم و غهزهب، سووکی، ئەقل سووکی.

طیره - ا.ع (تیره - tîre): ههر شتی فالی خرابی پت بگیریتتهوه، دلتهنگ، شهرمهزار، نارچهتی، بیتقه‌راری.

طیش - مص.ل.ع (تهیش - teys): بی ئەقل بوون، سووک بوون، پهشم و غهزهب.

طیطری - ا.ع (تیته‌فا - titeva): جوړه مه‌لیکی ده‌ریاییه.

طیف - مص.ل.ع (تهیف - teyf): تاپۆ، هاتنی تاپۆ و تارمایی له خه‌ودا، شه‌به‌ح، خه‌یالاتی بوون، شه‌به‌نگ.

طیف - ا.ع (تهیف - teyf): شیتی، غه‌زهب، وه‌سوده‌سو خه‌یالات، شه‌به‌نگ.

طیف سنج - ا.مر (تهیف سه‌نج - teyf senc): شه‌به‌نگ پتو.

طیف نما - ا.مر (تهیف نه‌ما - teyf nema): شه‌به‌نگ نما، شه‌به‌نگ نوین.

طیفور - ا.ع (تهیفور - teyfûr): ته‌یروتو، بالنده، په‌پنده.

طیلس - ا.ع (تهیله‌س - teyles): جبه، عه‌با، جوړه شانیتلیکه به‌شاند ده‌دری.

طیلسان - ا.ع (تهیله‌سان - teylesan): جبه، عه‌با، جوړه شانیتلیکه به‌شاند ده‌دری.

طین - ا.ع (تین - tîn): گل، قو.

طینت - ا.ع (تینه‌ت - tînet): ته‌بیعه‌ت، خیلقه‌ت، سروشت، خو، نیهاد.

طیور - ا.ع (تویور - tuy ûr): بالتدان.

طیهوج - ا (تهیهوج - teyhûc): سۆسکه، سوتسکه، سوتسک.

ظ

ظ- حر (ظ- Z):

پیتی بیسته می نه لفقای فارسییه، که به (ظا) ده خوینرتته وه، به هه ساوی نه بجه د ده کاته (۹۰۰) نه م پیته تاییه ته به زمانی عه ره بی و له زمانی فارسیدا نییه.

ظافر - ا.فا.ع (زافیر - zafir): زهفه رمه ند، سه رکه وتوو.

ظالم - ا.فا.ع (زالیم - zalim): زالم، زۆردار، سته مکار، جه فاکار.

ظالمانه - ق.ص (زالیمانانه - zalimane): زالمانه، سته مکارانه.

ظاهر - ص.ع (زاهیر - zahir): دیار، ناشکرا، خوبا.

ظاهریست - ص.فا (زاهیری ره ست - zahir perest): رواله تپه روه، که سیک که رواله تی دیاری مه به ست بی و گوئی به ناخ و ده روون و باتین نه دا، رواله تبار.

ظاهرساز - ص.فا (زاهیر ساز - zahir saz): ریاکار، نه وه دیوی ده ره وه نیشان بدات و خه لکی هه لئه تی.

ظاهره - ص.ع (زاهیره - zahire): دیارده.

ظئر - ا.ع (زیر - zi'r): دایه، نه و ژنه ی شیر ده دا به مندالی خه لکی.

ظباء - ا.ع (زیباء - ziba'): ناسک، ناسکان، مامز.

ظبی - ا.ع (زه بی - zebî): ناسک، مامز، که ژال.

ظبیات - ا.ع (زه بیات - zebayat): ناسکان، مامزان.

ظبیه - ا.ع (زه بیه - zebye): ناسکه.

ظرائف - ص.ع (زه رائیف - zeraif): زیره کان، حه نه کجیان، شیرین زمانان، سوعبه تیچی، خوش ته بیعت، ناسک و جوان، زانا و دانا.

ظراف - ص.ع (زیراف - ziraf): زیره ک، دانا.

ظراف - ص.ع (زوراف - zuraf): زیره ک، زانا.

ظرافت - مص.ل.ع (زهرافت - zerafet): زیره ک بوون، کارامه بوون، خوش میزاج، جوانی و قوژی، خوش ته بیعت.

ظریاء - ا.ع (زیریا - zirba'): رسک، جرحه کویره، راسو.

ظرف - ا.ع (زهرف - zerf): هه ر شتیک که شتی تی بکری، پاکه ت، زهرف، قاب.

ظرف - ص.ع (زوروف - zuruf): زیره ک، خوش میزاج، شیرین زمان، حه نه کچی، جوان و قوژ، زهریف، به دارو بارو خوش هه یکهل.

سته مکاران.

ظلامه - ا.ع (زولامه - zulame): نهودی به ژور له که سیک و ده ریکړئ.

ظلف - ا.ع (زیلف - zilf): سم، سمی شه قی و هک سمی مهر و بز نو مانگا و ناسک..

ظلف - ا.ع (زیلف - zilf): هه ژاری، ئاتاجی، ده ستکورتي، د ژواری مه عیشت.

ظلل - ا.ع (زوله ل - zulel): سپهران.

ظلم - مص.ل (زولم - zulm): زولم کردن، ستم کردن، بیداد پیکر.

ظلم - ا.ع (زوله م - zulem): تاریکی.

ظلماء - ا.ص (زلهاء - zelma'): تاریکی، زور تاریک.

ظلمات - ا.ص.ع (زولومات - zulumat): زولومات، تاریکستان، پیشینان پتیا و ابو که زولومات، نهو سه ری زو بیه و له ویندهر سه رچا ویه که هیه هه ر که س له ناوی نهو سه رچا ویه به خواته و نه مری و ده دست دیني؛ بویه بهو سه رچا ویه ده گوترا ناوی حیات. ده لپن نه سکه ندره به پیری ناوی حیات و ده چو، به لام پتی نه گه یی و خدر پیغه مبه ر له ناوی نهو سه رچا ویه یی نو ش و ژبانی نه مری به دست هینا، جوگرافیانو سانی کون به جه مسه ری باکوریا ن ده گوت زولومات چونکه ماوه ی شه ش مانگ له ویندهر هه ر تاریکه.

ظلمانی - ص.ن (زولمانی - zulmanî): تاریک. زور تاریک.

ظلم پیشه - ص.مر (زولم پیشه - zulm pîşe): زوردار، زولمار، ستمکار.

ظلمت - ا.ع (زولمت - zulmet): تاریکی.

ظلمت فزا - ص.فا (زولمت فزا - zulmet feza): زیاده کړی تاریکی.

ظلمتکده - ا.مر (زولمت کده - zulmet kede): تاریکی خانه، دنیا.

ظلمه - ا.ع (زله مه - zeleme): ستمکاران، زورداران، جفاکاران.

ظرفاء - ص.ع (زورفاء - zurefa'): زه ریفان.

ظرفیت - مص (زه ریفیه ت - zerfiyet): گرتن، ناماده گی، توانا، قابلیه ت.

ظروف - ص.ع (زوروف - zurûf): زه ریفان.

ظروف - ا.ع (زوروف - zurûf): ئامان، زه رفی زه مان و شوین، ناوه لفرمانی کات و شوین.

ظریف - ص.ع (زه ریف - zerîf): زیره ک، خو ش ته بیعه ت، قو زو زه ریف، زمان شیرین.

ظریفه - ص.ع (زه ریفه - zerife): خشکوک، زه ریف و جوان، ژبرو زیره ک، خو شته بیعه ت.

ظعائن - ا.ع (زه ئاین - ze'ain): که ژاوه، که ژاوان.

ظعن - مص.ل.ع (زه ئن - ze'n): رویشتن، کوچ کردن.

ظعن - ا.ع (زوتن - zu'n): که ژاوه.

ظعینه - ا.ع (زه ئینه - zeîne): که ژاوه.

ظفر - مص.ل.ع (زه فر - zefer): سه رکه و تن، به مرز که بیشتن.

ظفر - ا.ع (زوفر - zufr): نینوک، ناخون، نوخان، نویخان.

ظفره - ا.ع (زه فره - zefere): زیاده گوشتی گوشتی چاو که بهر بهر ده بیتنه هوی نابینایی.

ظفیر - ص.ع (زه فیر - zefîr): زه فرمه ند، هه میشه سه رکه و توو.

ظل - ا.ع (زیل - zill): سایه، سپهر، سایک، په نا.

ظلال - ا.ع (زیلال - zilal): سپهران، په نایان.

ظلال - ا.ع (زه لال - zelal): نهودی سپهر له که سیک یا ن شتیک بکات، سایه دار.

ظلام - ا.ع (زه لام - zelum): تاریکی، بولیتی ئیواری.

ظلام - ا.ع (زیلام - zilam): زولم، ستم.

ظلام - ص.ع (زه للام - zellam): پر زولم، زور ستمکار.

ظلام - ا.ع (زوللام - zullam): زالمان،

ظلوف - ا.ع (زولوف - zulûf): سم، سماني دوو شق.

ظلول - ا.ع (زولول - zulûl): سایه، سيبه‌ران.

ظلوم - ص.ع (زه‌لوم - zelûm): پر زولم، ستم‌کار، زوردار.

ظله - ا.ع (زولله - zulle): سيبه‌ردار، سابات.

ظليف - ص.ع (زه‌ليف - zelîf): زه‌ليل، زه‌بون، کاری سه‌ختو دژوار.

ظليل - ص.ع (زه‌ليل - zelîl): سيبه‌ردار، سایه‌دار.

ظليله - ص.ع (زه‌ليله - zelîle): ميترگی پر دارو دره‌خت.

ظليم - ص.ع (زه‌ليم - zelîm): مه‌زلوم، ستم‌ديده.

ظليم - ا.ع (زه‌ليم - zelîm): وشترمری نيره.

ظليمه - ا.ع (زه‌ليمه - zelîme): شتی به‌زور له که‌سيک سه‌ترايت.

ظماء - مص.م (زه‌ماء - zema'): تينو بوون، تينوتی.

ظن - مص.ل.ع (زه‌نن - zenn): گومان کردن، تۆمه‌تبار کردن.

ظنائن - ا.ع (زه‌نائن - zenain): تۆمه‌ت، که‌ميک له شتيک.

ظنان - ص.ع (زه‌نن - zennan): به‌دگومان، لاواز که نه‌کری پستی پي بيه‌ستری.

ظنن - ا.ع (زينه‌ن - zinen): تۆمه‌ت، که‌م له زور.

ظنون - ا.ع (زونون - zunûn): گومانان.

ظنه - ا.ع (زيننه - zinne): تۆمه‌ت، که‌ميک له شتيک.

ظنين - ص.ع (زه‌نين - zenîn): گومان ليکراو، تۆمه‌تبارکراو.

ظواهر - ع (زه‌هاير - zevahir): ناشکرا، ديارد.

ظهاير - ا.ع (زه‌هاير - zehair): پشتيوانان، نيوه‌رؤ.

ظهار - مص.ل.ع (زيهار - zihar): پشتگرتي يه‌کدی، پشتيواني کردن له يه‌کدی، ته‌لاقی بيزاری، نه‌ويه که پياو به ژنه‌که‌ی بلتی تۆ وه‌کو دايکمی، به‌مه‌ش له پياو ده‌که حه‌رام ده‌بی تا که‌فاره نه‌دات، نه‌و ژنه حه‌رامه لهو پياوه.

ظهار - ا.ع (زوهار - zuhar): په‌ری مريشک که له بال جيا نه‌بوو پيته‌وه.

ظهارت - مص.ع (زه‌هاره‌ت - zeharet): پشت نه‌ستور بوون.

ظهاره - ا.ع (زيهاره - zihare): رووی جل، پيچه‌وانه‌ی نه‌سته‌ر.

ظهر - ا.ع (زوه‌ر - zuhr): نيوه‌رؤ، نيهرؤ.

ظهر - ا.ع (زه‌هر - zehr): پشت.

ظهرنويسی - ا.مص (زه‌هرنيشيسی - zehr nivîsî): نووسینی پشتی چه‌ک يان قه‌واله.

ظه‌ور - ا.ع (زوه‌ور - zuhûr): پشتان.

ظه‌ور - مص.ل.ع (زوه‌ور - zuhûr): ناشکرا بوون، به‌ديار که‌وتن، خوبا بوون.

ظه‌ير - ص.ع (زه‌هير - zehîr): يارو ياوه‌ر، پشت و پشتيوان، پشت نه‌ستور.

ظهيره - ص.ع (زه‌هيره - zehîre): پشتيوان.

ظهيره - ا.ع (زه‌هيره - zehîre): نيوه‌رؤ.

ظيان - ا.ع (زه‌ييان - zeyyan): هه‌نگوين، ياسه‌مينی کيتوی، ياسه‌مه‌نی زه‌رد.

ع

ع- حر (e, a, i, u):

پیتی بیستو یه که می نه لقبای فارسییه که به (عین) ده خوینریتته وه به حه ساوی نه بجه ده کاته (۷۰) نه پیتته تاییه ته به زمانی عه ره بی و له زمانی فارسیدا نییه.

عائیب - ص.ع (نائیب - aib): عه بیگیر، عه بیدار

عائث - ا (نائیس - a'is): شیر.

عائد - ا.فا (نائید - aid): گه راوه، که سیک که عیاده تو سه ردانی نه خوش بکات، درامه ت، سود.
عائدت - ا.فا (نائیدات - aidat): درامه تان، سه رده رانی نه خوش، چاکی و میره بانی و عه تا و به خشش و مه نفه عه ت.

عائده - ا.فا.ع (نائیده - a'ide): سه رده ری نه خوش، چاکی و میره بانی.

عائذ - ا.فا.ع (نائیز - aiz): په نا بز هیتان، په ناهینه ر.

عائذه - ا.فا.ع (نائیزه - aize): په ناهینه ر، بیتچووی تازه له دایکبو، (ئاسکو و ماین و وشر).

عائش - ا.فا.ع (نائیش - aiş): ژباو، خوشگوزهران و حال.

عائق - ا.فا (نائیغ - aix): کۆسپ، به ره له ئست.

عائل - ص.ع (نائیل - ail): موهاج، ده رویش، فه قیر، قه له نده ر، ده سگورت.

عائله - ا.ع (نائیله - aile): خانه واده، خیزان، عیال، مال و منداڵ.

عابث - ا.فا.ع (ئابیس - abis): بیهوده کار، که سیک کاری بیهوده بکات.

عابد - ا.فا.ع (ئابید - abid): خواپه رست، عیباده تکار.

عابدانه - ق (ئابیدانه - abidane): خواپه رستانه، وه کو خوا په رستان، خواپه رست ئاسا.

عابد قریب - ص.فا (ئابید قریب - abid frîb): عابید خه له تین، زور جوان و دلرفین که خوا په رست له ری در بکات.

عابده - ا.فا (ئابیده - abide): ژنی خواپه رست، ئافره تی خواپه رست.

عابر - ا.فا.ع (ئابیر - abir): راگوزار، ریبوار، رتیوان.

عابره - ا.فا.ع (ئابیره - abire): ئافره تی ره و ته نی، ریبوار، خانمی ریبوار.

عابس - ص.ع (ئابیس - abis): عه بووس، گرژو مؤن.

عاتق - ص.ع (ئاتیغ - atix): نازاد، له کۆیلایه تی خه له سیو، شهرابی کۆنه، شهرابی چاک.

عاتق - ا.ع (ئاتیغ - atix): نیوان شان و مل، قه لاندۆش، قه لاندۆشکان.

عاتقه - ا.ع (ئاتیغه - atixe): کهوانی کۆنه ی سوورخن.

عاتک - ص.ع (ئاتیک - atik): جوان چاک، جوان خاس، دلآواو به خشنده، شهرابی خالیسه.

عاتکه - ا.ص.ع (ئاتیکه - atike): کهوانی سوورباو، کهوانیتیک له کۆنیدا سوور هه لگه رابی، ژنی بۆنخۆش.

عاج - ا.ع (ئاج - ac): ئیسکی ددانی فیل.

عاجز - ص.ع (ئاجیز - aciz): بی توانا، پیر، نوڤستان، ماندوو، نهخۆش، کوپتر، نابینا.

عاجز آمدن - مص.ل (ئاجیز نامه دهن - aciz ameden): بی توانا بوون، نهخۆش کهوتن، ماندوو بوون، بیتاقهت بوون.

عاجزانه - ق.ص (ئاجیزانه - acizane): لاوازان، بیتاقهتانه، زه بونانه.

عاجز ماندن - مص.ل (ئاجیز ماندن - aciz ameden): ماندوو بوون، لاواز بوون، زه بون بوون.

عاجز نواز - ص.ف (ئاجیز نه فاز - aciz nevaz): خهسته لاوین، تیمارکه ری زه بونان، لاوینه ری په ککه وتوان، خه مخۆری لاوازو بی توانایان.

عاجزوار - ق (ئاجیزفار - aciz var): زه بونانه، زه بون ناسا.

عاجل - ا.ف.ع (ئاجیل - acil): خیرا، لهز، پهله، پهله کار، چالاک، زوو، گورج.

عاجله - ا.ف.ع (ئاجیله - acile): ناپایه دار، فانی، ئەم دنیا یه، ژبانی ناپایه دار، عومری فانی.

عادت - ا.ع (ئادته - adet): خووخده، داب و نه ریت، خو، ری و رهسمان، ئاکارو خده.

عادت زنانه - ا.مر (ئاده تی زه نانه - adeti zenane): عاده تی مانگانه ی ژنان، حه یز، بی نوپۆبوونی ژنان.

عادت دادن - مص.م (ئادته داهن - adet dadan): فیت کردن، راهینان، خو پی گرتن.

عادت داشتن - مص.ل (ئادته داشتهن - adet داشتن): خوو گرتن، راهاتن.

عادت شدن - مص.ل (ئادته شوهن - adet suden): عاده بوون، بی نوپۆبوون، به باو بوون، به عادهت بوون.

عادت کردن - مص.ل (ئادته که ردهن - adet kerdin): راهاتن، خوو پیوه گرتن، راهاتن له سه رشتی یان کاری.

عادت گرفتن - مص.ل (ئادته گیرفتهن - adet giriften): خوو پی گرتن، راهاتن.

عادل - ا.ف.ع (ئادیل - adil): دادگهر، راست، دروست، دادپه روه ر.

عادلانه - ق.ص (ئادیلانه - adilane): دادپه روه رانه.

عادله - ا.فا (ئادیله - adile): دادپه روه ر.

عادی - ا.ف.ع (ئادی - adi): دژمن، دهست درپژگار، سته مکار، دز، شیر، جه رده.

عادی - ص.ن.ع (ئادی - adi): داب و نه ریتی باو، ئاسایی، سانای.

عادی - ص.ن.ع (ئادی - adi): قهومی عاد-ی کوپری نوح.

عادیات - ص.ن.ع (ئادییات - adiyat): به لاو ناخۆشی، دژمنایه تی و شه ر، دووری، دهستدرپژکاری، زنده گاشی.

عادیه - ا.ص.ع (ئادییه - adiye): دووری، توندی و توپه بی.

عادیه - ا.ص (ئادییه - adiye): نه سپ یان وشتری رههوان، گروهی ناماده و ته یار پۆ شه ر.

عافر - ا.ف.ع (ئازیر - azir): عوزرخواز، ته وازۆخواز.

عاذر - ا.ع (ئازیر - azir): جیی زام و برین،

شوتنیرین، گوی ئادهمی.

عادر - ا.خ.(نازهر - azer): ناوی پیاویکه ده‌لین به‌بی ئیمانی مردووو هه‌زهرتی عیسا پاش چل روژ زیندووایی کردۆته‌ووو ئیمانی هیناوه.

عازل - ا.ف.ع.(نازیل - azil): لۆمه‌که‌ر، سه‌رزه‌نشته‌که‌ر، به‌گله‌یی.

عاذله - ا.ف.ع.(نازیله - azile): ژنی به‌گله‌یی.

عار - ا.ع.(ئار - ar): عه‌یبه‌و نه‌نگ، ریسوایی، شه‌رمه‌زاری، فه‌زیحه‌ت.

عاربه - ص.ع.(ئاریبه - aribe): عاره‌بی ره‌سه‌ن.

عارض - ا.ف.ع.(ئاریز - ariz): پیشه‌ات، ئه‌وه‌ی که پێش بێ و زوو به‌وات، عه‌رزکار، ته‌ختی ده‌موچاو، چاره، روخسار، روو، شکاکار، رووداو، قه‌وماو.

عارض شدن - مص.ل.(ئاریز شۆده‌ن - ariz şuden): روودان، سکاڵاکردن، دادخوازی کردن.

عارضه - ا.ف.ع.(ئاریزه - arize): شتی که پێش بێ، پیشه‌ات، رووداو، قه‌وماو، نه‌خۆشی، به‌لا، رووداوی چاوه‌پوان نه‌کراو، پتۆیستی.

عارضی - ص.ع.(ئاریزی - arizî): نا پایه‌دار، ره‌وته‌نی.

عارضی - ا.مص.(ئاریزی - arizî): نواندنی له‌شکر، له‌شکر نووسی.

عارضین - ا.ع.(ئاریزه‌ین - arizeyn): هه‌ردوو رووی ده‌موچاو، هه‌ردوولای چاره، هه‌ردوو لای رووخسار.

عارف - ا.ف.ع.(ئاریف - arif): دانا، به‌سه‌به‌رو هه‌وسه‌له، خواناس، هه‌کیمی ره‌بانی، سۆفی، ده‌لین عارف که‌سیکه بۆیه خوا ده‌به‌رستی چونکه شایسته‌ی عیباده‌ته، نه‌ک به‌ ئومیدی پاداشت یان له‌ترسی سزا.

عارفانه - ق.ص.(ئاریفانه - arifane): عارفانه، به‌شبه‌وی عارفان.

عارفه - ا.ف.ع.(عاریفه - arife): ئافه‌رتی پشوو درێژو به‌سه‌ر، ناسراو، به‌خشش، چاکه، کرده‌وه‌ی

چاک.

عاری - ص.ع.(ئاری - arî): رووت، بێ جل و به‌رگ.

عاریه - ص.ع.(ئارییه - arîye): رووت (بۆمت).

عاریه - ا.ع.(ئارییه - arîye): به‌ئهمانه‌ت، شتی به‌ئهمانه‌ت وه‌رگیری و پاشان بد‌ریته‌وه.

عاریت سرا - ا.مر.(ئارییه‌ت سه‌را - arîyet sera): دنیای فانی،

عاریتی - ص.ن.(ئارییه‌تی - ariyetî): ئیره‌تی، ئهمانه‌تی، ئه‌وه‌ی پایه‌دار نه‌بی و هه‌کو عومر، شتی به‌ئهمانه‌ت وه‌رگیری.

عازر - ا.خ.(نازهر - azer): ناوی پیاویکه ده‌لین به‌بی ئیمانی مردووو پاش چل روژ هه‌زهرتی عیسا زیندووایی کردۆته‌ووو ئه‌وجا ئیمانی هیناوه.

عازف - ا.فا.(نازیف - azîf): ژهنه‌ر، نه‌واژهن، سازژهن، گۆرانی بیژ.

عازم - ا.ف.ع.(نازیم - azim): که‌سیک که عه‌زمی کاریک بکات، به‌نیاز.

عاس - ص.ع.(عاس - ass): هه‌سه‌ه‌س، شه‌وگه‌ر، پاسه‌وان.

عاشر - ا.ف.ع.(ئاشیر - aşîr): ده‌یه‌گ گر، ده‌یه‌م، ده‌یه‌مین.

عاشره - ا.ف.ع.(ئاشیره - aşîre): ده‌یه‌م، (بۆمت)، به‌شی قومار.

عاشق - ا.ف.ع.(ئاشیخ - aşîx): ئاشق، شه‌یدا، دلدار.

عاشقانه - ق.ص.ع.(ئاشیخانه - aşîxane): ئاشقانه، ئاشق ئاسا، وه‌کو ئاشقان.

عاشقبا - ا.مر.(ئاشیغبا - aşîxba): ترپشک، مه‌رگه‌یده‌ک که سرکه یان ئاوی لیمۆی تێ کرایی.

عاشق باره - ص.مر.(ئاشیغ باره - aşîx bare): ماشوقی که ئاشقی خۆی زۆر خۆش بو، ئاشقیه‌رست، ئاشقبا.

عاصی - ا.ف.ع. (ئاسی - asî) : یاخی، سهرکیش، گوناچار.

عاصیه - ا.ف.ع. (ئاسیه - asîye) : ژنی یاخی، سهرکیش، گوناچار.

عاضد - ا.ف.ع. (ئازید - azid) : یارمه تیدهر، پشتیوان.

عاطر - ص.ع. (ئاتیر - atir) : بۆن خوش، عهتر دۆست، کهسیک بهردهوام عهتر له خۆی بدات.

عاطف - ا.ف.ع. (ئاتیف - atif) : وهرچهرخینهر، میهره بان، سۆزدار.

عاطفه - ا.ف.ع. (ئاتیفه - atife) : سۆزو بهزهیی، په یوهندی خزمایه تی و که سایه تی.

عاطل - ص.ع. (ئاتیل - atil) : بیتکار، بی شت، بیهوده، بی کاروبار، ژنی بی ملوانکه.

عاطله - ص.ع. (ئاتیله - atile) : ژنی بی زتیرو زیوو خشل.

عافی - ا.ف.ع. (ئافی - afî) : عهفوکار، چاوپۆشیکار له گونا، لیبورده.

عافیت - ا.مص.ع. (ئافییهت - afiyet) : تهنردوستی، سهلامهتی، ساغی، رزگاری، خواناسی.

عافیت خواه - ص.فا. (ئافییهت خاه - afiyet xah) : سهلامهتی خواز، عافییهتخواز.

عافیت خواهی - ا.مص. (ئافییهت خاهی - afiyet xahî) : عافییهتخوازی، سهلامهتخوازی.

عاق - ا.ف.ع. (ئاغ - ax) : سهرکیش، داک و باب رهنجین، کهسیک که داکو بابی برهنجینتی و بهدرفتاریان دهگل بکات، به گۆتته کهری باب و داک.

عاقب - ا.ف.ع. (ئاغیب - axib) : جیگری کهسیکی دی.

عاقبت - ا.ع. (ئاغیبهت - axibet) : ئاقیبهت، نه نجام، ئاکام.

عاقبت اندیش - ص.فا. (ئاغیبهت اندیش - axibet endîş) : دوور نه ندیش، دوورین، ئاخربین، نهودی بیر له نه نجامی کاران بکاته وه.

عاشق پیشه - ص.مر. (ئاشیغ پیشه - aşix pîşe) : ئاشق پیشه، کهسی که ئاشقینتی کردی به پیشه.

عاشق کش - ص.فا. (ئاشیغ کوش - aşix kuş) : ئاشق کوژ، دلدارکوژ، ماشقهیه که زولم له ئاشقی خۆی بکات.

عاشق کشی - ا.مص. (ئاشیغ کوشی - aşix kuşî) : ئاشق کوژی، کاری ئاشق کوشن.

عاشق نواز - ص.فا. (ئاشیغ نه نواز - aşix nevaz) : ئاشق لاوین، مه عشوقتی که ئاشقی خۆی بلایینتی و له گه لیا به لوتف بی، ئاشقیهروه.

عاشق وش - ص.مر. (ئاشیغ فهش - aşix veş) : ئاشقانه، ئاشق ئاسا.

عاشقه - ا.ف.ع. (ئاشیغه - aşixe) : ئافرهتی ئاشق.

عاشوراء - ا.ع. (ئاشوراء - aşûra) : روژی دهیه می مانگی عاشورا، نهو روژی هه زره تی حوسهینی کوپی عهلی تیدا شههید بوو له کهریه لا.

عاشوروا - ا.مر. (ئاشوروا - aşûrva) : نهو شوژیابهی له روژی دهی مانگی مه ههما دهکری به نه زه، هه ریه.

عاصر - ا.ف.ع. (ئاسیر - asir) : کهسیک که تری یان میوه دی بگوشیت و ئاوه کهی بگری.

عاصره - ا.ف.ع. (ئاسیره - asire) : گووشهر، ئاوگری میوه (به گوشین).

عاصف - ص.ع. (ئاسیف - asif) : خوار، چهماوه، کهچ، توند، بای توندو تووش، باهوژ.

عاصفه - ص.ع. (ئاسیفه - asife) : ره شه با، باهوژ، گهرداو، بای توندو تووش.

عاصم - ا.ف.ع. (ئاسیم - asim) : پارتیزهر، کهسی له هه له و خزین بتگپرتیه وه.

عاصمه - ا.ف.ع. (ئاسیمه - asime) : پایته ختی ولات.

عالم ارا - ص.فا (ئالەم ئارا - alem ara):
عالم ئارا، ئاراشتگه‌ری جیهان.

عالم اشوب - ص.فا (ئالەم ئاشوب - alem aşûb):
عالم شپۆین، ئەوێ خەلکی شه‌یدای
جوانی خۆی بکات.

عالم افروز - ص.فا (ئالەم ئەفروز - alem efrûz):
رۆشنگه‌ری جیهان.

عالم امر - ا.مر (ئالەمی ئەمر - alemi emr):
جیهانی فریشتە.

عالم امکان - ا.مر (ئالەمی ئیمکان - alemi imkan):
ئەوێ غه‌یره‌ز زاتی خوایه.

عالم بالا - ا.مر (ئالەمی بالا - alemi bala):
ئاسمان.

عالم برزخ - ا.مر (ئالەمی به‌رزەخ - alemi berzex):
شۆینی روحان له‌ کاتی مردنه‌وه تا
قیامەت.

عالم جان - ا.مر (ئالەمی جان - alemi can):
دنای روحان، دنیا، ئەم دنیا، عالم.

عالم جبروت - ا.مر (ئالەمی جه‌برووت - alemi ceberût):
دنای قودرەت و عه‌زه‌مه‌تی
یه‌زدان.

عالم جسمانی - ا.مر (ئالەمی جسمانی - alemi cismanî):
جیهانی جسمانی، دنای
ته‌بیعه‌ت و ماده‌.

عالم حس - ا.مر (ئالەمی ه‌یس - alemi his):
جیهانی هه‌ست.

عالم خاک - ا.مر (ئالەمی خاک - alemi xak):
دنیا، جه‌سه‌دی ئاده‌می.

عالم خلق - ا.مر (ئالەمی خەلغ - alemi xelx):
بوونه‌وه‌ران و زینده‌وه‌ران، عالەمی
جسمانی.

عالم دیگر - ا.مر (ئالەمی دیگه‌ر - alemi diger):
ئەو دنیا، قیامەت، په‌سلان، رۆژی
په‌سلانی.

عاقبت بخیر - ص.مر (ئاغیبه‌ت بیخه‌یر - axibet bi xeyr):
ئاخرخه‌یر، ئەوێ ئەنجامی
کار یا ن ژبانی باش بێ.

عاقبت نگر - ص.فا (ئاغیبه‌ت نیگه‌ر - axibet niger):
ئاقیبه‌ت ئەندیش، ئاخه‌رین، ئەوێ
بروانیته‌ ئەنجامی کار.

عاقبت نگر - ا.مص (ئاغیبه‌ت نیگه‌ری - axibet nigerî):
ئاقیبه‌ت روانی، ئاخه‌رینی،
ئاقیبه‌ت ئەندیشی.

عاقده - ا.فاع (ئاغید - axid):
گرێده‌ر، په‌یمان
به‌ستن، جێ په‌جێکاری ماره‌ پرینی به‌سیغه‌، په‌یمان
به‌ستن.

عاقه‌ر - ص.ع (ئاغیر - axir):
نه‌زۆک، قسەر، ئەستێور.

عاقه‌رخا - ا (ئاغیر غه‌رخا - axir xerxa):
جۆره‌ گیایه‌که‌.

عاقه‌ل - ص.ع (ئاغیل - axil):
ناقل، به‌ ئاو ده‌ز،
دانا و هوشیار و زیره‌ک، ئافه‌ردار.

عاقلاه - ق.مر (ئاغیلاه - axilane):
ئاقلاه، زیره‌کانه‌.

عاقه‌ل فریب - ص.فا (ئاغیل فه‌ریب - axil ferîb):
ناقل خه‌له‌تین.

عاقله - ص.ع (ئاغیله - axile):
ژنی ناقل و
زانا، خۆین به‌ها.

عاقول - ا.ع (ئاغول - axûl):
پێچ و ده‌ورانی
روبار، ده‌شتی کاکێ به‌کاکێ که‌ رێی تێدا
ده‌رنه‌کری، کاری نادیار و تیکه‌له‌ و پیکه‌له‌،
وشترا‌لوک.

عاکف - ا.فاع (ئاکیف - akif):
گۆشه‌گیر،
خه‌له‌وه‌نشین، له‌ جیهانی عیرفاندا به‌ که‌سه‌تیک
ده‌گوتری ده‌سته‌به‌رداری دنیای و هه‌ر خه‌ریکی
خواپه‌رستی بێ.

عالم - ا.ف.ع (ئالیم - alim):
زانا، دانا.

عالم - ا.ع (ئالەم - alem):
جیهان، دنیا،
گیتی، رۆژگار.

عالمین - ا.ع (ناله‌مین - alemîn) : جیهانان، گیتییان.

عالی - ص.ع (ئالی - alî) : بلند، بهرز، گه‌وره، به‌قندر، هیتژا، یدکیکه له ناوه‌کانی به‌زدان.

عالیات - ص.ا.ع (ئالییات - alîyat) : به‌رزو بلندو پیرۆز.

عالی اوازە - ص.مر (ئالی ئاڤازە - alî avaze) : خوشخوان، دهن‌گخۆش، گۆزانی بیژ، ناودار، به‌نامی، مه‌نشورو بناڤ و دهن‌گ.

عالی تبار - ص.مر (ئالی تبار - alî tebar) : وه‌چاخزاده، نه‌جیمزاده، خانه‌دان.

عالی‌جاه - ص.مر (ئالی جاه - alî cah) : پایه‌به‌رز، شکۆدار.

عالی جناب - ص.مر (ئالی جه‌ناب - alî cenab) : ده‌رگای به‌رز، وشه‌ی رتیه به‌ که‌سانی خودان پهلوه پایه‌ی به‌رز ده‌گوتری.

عالی رتبه - ص.مر (ئالی روتبه - alî rutbe) : فه‌رمانده‌بین پله‌به‌رز.

عالی شاخ - ص.مر (ئالی شاخ - alî şax) : لقى به‌رز، دره‌ختیک که‌ لقى به‌رزین.

عالی شان - ص.مر (ئالی شان - alî şan) : پایه‌به‌رز، خاوه‌ن شان و شکۆ، (له‌قه‌بی پاشایانه).

عالی قدر - ص.مر (ئالی غه‌در - alî xedr) : قه‌درگران، به‌قه‌درو حورمه‌ت، پایه‌به‌رز.

عالی گهر - ص.مر (ئالی گوهر - alî gûher) : پاک نه‌ژاد، ره‌سه‌ن ره‌چه‌لەک، شه‌ریف نه‌ژاد.

عالی مرتبه - ص.مر (ئالی مه‌رتبه - alî mertebe) : پایه به‌رز.

عالی مقام - ص.مر (ئالی مه‌غام - alî mexam) : پایه‌به‌رز.

عالی مقدار - ص.مر (ئالی می‌غدار - alî mixdar) : قه‌درگران، گه‌وره، مه‌زن، هیتژا.

عالی نسب - مص.مر (ئالی نه‌سه‌ب - alî neseb) : وه‌چاخزاده، ره‌سه‌ن و پاکنه‌ژاد.

عالم ذوق - ا.مر (ئاله‌می زه‌وغ - zewx) : دنیای شادمانی و خۆشی.

عالم سفلی - ا.مر (ئاله‌می سوفلی - suflî) : ئەم دنیا، زه‌وی.

عالم شهادت - ا.مر (ئاله‌می شه‌هاده‌ت - şehadet) : ئەم دنیایه‌ی که‌ له‌به‌ر چاوه‌و هه‌ستی پێده‌کری، جیهانی ماددیات.

عالم صغیر - ا.مر (عاله‌می سه‌غیر - sexîr) : دنیای بچووک، مرۆڤ، به‌ده‌نی مرۆڤ که‌ دنیایه‌کی بچووکه.

عالم علوی - ا.مر (ئاله‌می ئولفی - ulvî) : جیهانی بالا، ناسمان.

عالم غیب - ا.مر (ئاله‌می غه‌یب - xeyb) : جیهانی پیتوار، ئەو دنیا، قیامه‌ت، په‌سلان.

عالم قدس - ا.مر (ئاله‌می غودس - xuds) : عاله‌می خوایی، دنیای خوایی.

عالم کبیر - ا.مر (ئاله‌می که‌بیر - kebîr) : گه‌ردوون، هه‌موو دنیا.

عالم لاهوت - ا.مر (ئاله‌می لاهوت - lahût) : دنیای خواوه‌ندی، جیهانی سه‌رمه‌دی.

عالم معنی - ا.مر (ئاله‌می مه‌ئنا - me'na) : هه‌ر شتیک په‌یوه‌ست بێ به‌ ماناو حه‌قیقه‌ته‌وه.

عالم ملک - ا.مر (ئاله‌می مولک - mulk) : دنیای بوون، ئەم دنیایه.

عالم ملکوت - ا.مر (ئاله‌می مه‌له‌کووت - melekût) : عاله‌می جه‌برووت.

عالم ناسوت - ا.مر (ئاله‌می ناسوت - nasût) : دنیای ماددیات، دنیای سروشتی و مه‌تریالی، دنیای فانی، ئەم دنیا.

عالمیان - ا.ع (ئاله‌مییان - alemîyan) : جیهانیان، هه‌موو خه‌لکی جیهان.

لابدات.

عانه - ا.ع (ئانه - ane): ماکەر، تووکەبەر، بەر.
عانی - ص.ع (ئانی - anî): یەخسیر، بەندی،
 ملکهچ، زەلیل و زەبۆن.

عانییه - ص.ع (ئانییه - anîye): یەخسیر و
 بەندی و گیرۆدە.

عاهات - ا.ع (ناهات - ahat): خەوش و عەیب،
 بەللا و نارهەتی، دژواری و سەختی و تەنگانه،
 فەسادکار.

عاهر - ص.ع (ناهير - ahir): زیناکار، داوین
 پیس.

عاهل - ص.ع (ناهیل - ahil): ژنی بێ میتەرد،
 پاشای گەورە، شاهانشا.

عایق - ا.فا (ئایغ - ayîx): تەگەرە، کۆسپ،
 بەرھەڵست، مادەى نەگەیهنەر.

عبا - ا.ع (ئەبا - eba): عەبا.

عباب - مص.ع (ئەباب - ebab): ئاو
 خواردنەو.

عباب - ا.ع (ئوباب - ubab): لافاوی گەورە،
 شەپۆلی دەریا، پیتل.

عباد - ا.ع (ئیباد - ibad): کۆیلە، بەندە.

عباد - ا.ع (ئوبیاد - ubbad): عیبادهتکاران،
 خواپەرستان.

عبادت - مص.ع (ئیبادهت - ibadet):
 تاعەتکردن، خواپەرستن، ملکهچ کردن.

عبادتخانه - ا.مر (ئیبادهتخانه - ibadet
 xane): پەرستگە، شوێنی تاعەت.

عبادتکار - ص.مر (ئیبادهتکار - ibadetkar):
 خواپەرست، عیبادهتکار.

عبادتگاه - ا.مر (ئیبادهتگاه - ibadetgah):
 پەرستگە، شوێنی خواپەرستی، شوێنی
 عیبادهت.

عبادت نما - ص.فا (ئیبادهت نما - ibadet
 numa): خواپەرستی ریاکار، کەسێک ھەر بۆ
 ناو عیبادهت بکات و خۆی پێوە بابدا.

عاليه - ص.ع (ئالییه - alîye): بەرز، بلتد.

عالی همت - ص.مر (ئالی هیمت - alî
 himmet): جوامتەر، بەخشندە، بەهیمەت.

عام - ا.فا.ع (ئامم - amm): گشتی، ھەمووان،
 ھەمەگیر، عەوام، رەش و رووت و نەخوێندەوار.

عام - ا.ع (ئام - am): سالت.

عامد - ا.فا.ع (ئامید - amid): بە ئانقەست،
 مەبەستدار.

عامر - ا.فا.ع (ئامیر - amir): ئاوەدان کەرەو،
 دانشتووی خانو، ئاوەدانی، ئاویی.

عامره - ا.فا.ع (ئامیرە - amire):
 ئاوەدانکەرەو، ئاوەدان و بفرقەرار.

عامری - ص.ن (ئامیری - amirî): سەر بە
 تیرەى بەنى عامر (کە تیرەیهکی عەرەبە).

عامل - ا.فا.ع (ئامیل - amil): کرێکار، پالە،
 والی، فەرمانڕەوا.

عامله - ا.فا.ع (ئامیلە - amile): کرێکار،
 پالە.

عامه - ا.فا.ع (ئامە - amme): گشت، ھەموو
 خەلکی، عەوامی خەلک.

عامه پسند - ص.مف (ئامە پەسەند - amme
 pesend): پەسەندی ھەمووان، ھەمە پەسەند،
 شتێ لە لایەن ھەموو خەلکییەو پەسەند بێ.

عامی - ص.ن (ئامیی - ammi): عەوامی
 خەلکی، نەخوێنەوار و رەشۆکی، ئۆمی.

عامی - ص.ع (ئامیی - ammi): نابینا،
 کەسێک کە ریتی خۆی نەزانی.

عامیان - ا (ئامیان - amîyan): عەوامی
 خەلکی، خەلکی رەشۆکی و نەخوێنەوار.

عامیانه - ق.ص (ئامیانه - amîyane): وەکو
 عەوامان، ئۆمیانه.

عانات - ا.ع (ئانات - anat): ماکەر،
 رەوێکەرەکتیی، تووکەبەر، بەر.

عاند - ا.فا.ع (ئانید - anid): سەر سەخت،
 شەپانی، کەچرەو، کەسێک لە ریتی راست

امیز (amîz): پەند ئامیز، بە پەندو دەرس تیکەل،
ئەوێ بیتیته مایە پەندو دەرس.

عبرت انگیز - ص.فا (ئیبەرت ئەنگیز - ibret engîz): مایە پەند.

عبرت بێن - ص.فا (ئیبەرت بێن - ibret bîn):
پەندگیر، کەسێک بە دیتنی شتی عیبرەت
وەربگرێ.

عبرت پذیر - ص.فا (ئیبەرت پەزیر - ibret pezîr): پەندگیر.

عبرت گرفت - مص.ل (ئیبەرت گیرفەتەن - ibret giriften): پەند وەرگرتن لە خەڵکییەوه.

عبرت نما - ص.فا (ئیبەرت ئەما - ibret nema): ئەوێ کە مایە عیبرەت بێ، ئەوێ
مایە سەرسامی بێ، پەند ئەما.

عبرە - ا.ع (ئەبرە - ebre): فرمێسک، روندک،
ئەسرین، خەمی بێ گریان.

عبرە - ا.مص.ع (ئەبرە - eber): پەڕنەوه،
تێپەڕ بوون لە شوێنێکەوه.

عبرە - ا.ع (ئیبەر - ibre): خەراج، باج.

عبری - ص.ن (ئیبیری - ibrîy): عیبری،
یەهوودی.

عبس - مص.ل.ع (ئەبس - ebs): رووگرژ کردن،
مۆن کردن.

عبس - ا.ع (ئەبس - ebs): جۆره رووهکێکه.

عبقر - ا.ع (ئەبغەر - ebxer): ناوی دۆلێکه کە
عەرەبەکان پێیان وابوو جن و پەری زۆری تیاپە.

عبقره - مص.ع (ئەبغەرە - ebxere):
دەرەوشانەوه، بریقەدانەوهی شتیکی وەکو
تراویلکە.

عبقری - ص.ن.ع (ئەبغەری - ebxerî):
سەرۆک، سەرۆەر، سەرداری قەوم، هەر شتیکی
چاک و دەگمەن، فەرشی حەریر، جلو بەرگی
فاخیر.

عبقریه - ص.ن.ع (ئەبغەرییە - ebxerîye):
هەمان مانای عەبغەری هەیه (بۆ مێ).

عبادید - ا.ع (ئەبادید - ebadîd): دەسته و
تاقمی پەرتەوازه، رینگای دوور.

عبار - ص.ع (ئەببار - ebbar): لێکدەرەوهی
خەون، راقەکەری خەون.

عبار - ص.ع (ئەببار - ebbar): رێبوار، رێوان.

عبارت - مص.م.ع (ئیبارەت - ibaret):
لێکدانەوهی قسە یان خەون، دەرپەن، شتیوازی
دەرپەن.

عبارت ارا - ص.فا (ئیبارەت ئارا - ibaret ara): بە توانا لە دەرپەندا، کەسێک کە بە
جوانی مەبەستی خۆی دەرپەنێ.

عبارت پرداز - ص.فا (ئیبارەت پرداز - ibaret perdaz): عیبارەت ئارا،

عباس - ص.ع (ئەباس - ebbas): رووگرژ،
شیری بێشە.

عباسی - ا (ئەباسی - ebaaî): دراویکی باوی
سەردەمی شا عەباسی گەورە بوو.

عبت - مص.ع (ئەبەس - ebes): کاری بێهەودە،
بێهەودەیی.

عبد - ا.ع (ئەبد - ebd): بەندە، کۆیلە، غولام،
بەندەي خوا، مەوێ بە گشتی.

عبدل - ا.ع (ئەبدەل - ebdel): کۆیلە، بەندە،
بەنی.

عبدە - ص.ع (ئەبەدە - ebede): خواپەرستان،
عیبادهتکاران.

عبر - ا.ع (ئیبەر - iber): پەندو دەرسان.

عبرانی - ص.ن.ع (ئیبیرانی - ibranî):
عیبرانی، جولەکە، زمانی جولەکە.

عبرانیون - ص.ع (ئیبیرانیون - ibranîyûn):
عیبرانیان.

عبرانیه - ا.ع (ئیبیرانییە - ibranîye): زمانی
عیبری، زمانی جولەکە.

عبرت - ا.ع (ئیبەرەت - ibret): پەند و دەرس،
عیبرەت وەرگرتن لە خەڵکییەوه.

عبرت امیز - ص.مف (ئیبەرەت ئامیز - ibret

عبل - ا.ع (ئه بـل - ebel): هەر گه لایه کی لوولی باریک و ده کو گه لای دارگه ز.

عبودت - مص.ع (ئوبودت - ubûdet): عه بده تیه تی کردن، عیباده تکردنی خوا، خواپهرستن.

عبودیت - مص.ع (ئوبودییته - ubûdiyyet): خواپهرستن، گوتپرایه لی، ملکه چی، به ندایه تی کردن.

عبور - مص.ل.ع (ئوبور - ubûr): رەت بوون، تێپه رپوون، په رینه وه.

عبور - ا.ع (ئه بور - ebûr): دوو خوشک، دوو ئه ستیره ی سیوه یل.

عبوس - مص.ل.ع (ئوبوس - ubûs): مۆن بوون، رووگرژکردن، چاره به یه کادان.

عبوس - ص.ع (ئه بوس - ebûs): زۆر رووگرژ، توپه و تپۆ، مۆن.

عبهـر - ص.ع (ئه بههر - ebher): گوشتن، قه له و، خوڤ هه یکه ل.

عبهـر - ا.ع (ئه بههر - ebher): نێرگیز، یاسه مین.

عبید - ا.ع (ئه بید - ebîd): به نده و کۆیلان.

عبید - ا.ع (ئوبید - ubeyd): عه بدی بچووک، عه بدۆکه، به نده ی بچووک.

عبیر - ا.ع (ئه بیر - ebîr): عه بیر، بۆنی خوڤ، بۆنی خوڤی پیکهاتوو له مسک و گولاو و سه نده ل و زافه ران.

عبیراگین - ص.مر (ئه بیرناگین - abîr agîn): عه بیر نامیز، تیکه ل به عه بیر.

عبیرالا - ص.مر (ئه بیرالا - ebîr ala): ئاویتته به عه بیر.

عبیرامیز - ص.مر (ئه بیر نامیز - ebîr amîz): ئاویتته به عه بیر.

عبیرسیرشت - ص.مر (ئه بیر سیرشت - ebîr sirîst): ئاویتته به عه بیر.

عبیرفشان - مص.فا (ئه بیر فیشان - ebîr

fişan): عه بیر پزیتن.

عتاق - ص.ع (ئه تائیغ - etaix): کۆنپنان، دێرپنان.

عتاب - مص.ل.ع (ئیتاب - itab): گله یی کرن، توپه بوون، سه رزه نشت کردن.

عتابی - ص.ن.ع (ئه تتابی - ettabî): جۆره کوتا ئیکه له کۆنا له گه ره کی عه تابیه ی به عدا دروو ستکاروه ئیدی ئه و ناوه ی وهرگرتوه.

عتاد - مص.ع (ئه تاد - etad): ناماده بوون، ناماده یی، حازرپوون.

عتاد - ا.ع (ئه تاد - etad): ئه وزارو که ره سته ی جهنگ، عه تاد.

عتاق - مص.ل.ع (ئه تاغ - etax): ئازادبوونی به نه، رزگارپوونی به نده له تهوقی کۆیلایه تی.

عتاق - ا.ص.ع (ئوتاغ - utax): شه رابی کۆنی گه راوه ی نایاب.

عتاهیه - ا.ص (ئه تاهیه - etahîte): ئه قل سووک، بێ ئه قل، گوهرای بێ ناوه ز.

عتبات - ا.ع (ئه ته بات - etebat): مه رقه دو مه زاره پیرۆزه کان.

عتبه - ا.ع (ئه ته به - etebe): ده رگا، ئاستانه، سه ره ده رانه.

عترت - ا.ع (ئیترت - itret): زورپهت، نه وه و نه تیره، مالبات، عه شه رت.

عتق - مص.ل.ع (ئیتغ - itx): ئازادبوون، رزگارپوونی به نده له تهوقی کۆیلایه تی، شه ره ف و گه وره یی و نه جابهت و ئازادی.

عتقاء - ا.ع (ئوته غاء - utexa⁹): هه لپژاردی هه ر شتیک، ئه سپی ره سه ن، شه رابی کۆن و خالیسه و نایاب.

عتل - ص.ع (ئوتول - utûl): زۆرخۆر، سه رکیش، تونده ته بیعهت، سه ته مکار، موزپ.

عتم - ا.ع (ئوتوم - utum): زه دیتونی کتیی.

عتو - مص.ع (ئوتوف - utuv): زو له م کردن، نه هه قی کردن، فیزکردن.

عجائز - ا.ص.ع (ئهجائيز - ecaiz): پيره ژن، پيره ميژدان.

عجاب - ص.ع (ئوجاب - ucab): هه رشتي مايه ي سه رسامي بي.

عجاج - ا.ع (ئهجاج - ecac): گه ردوبا، توژوبا، ته پو دوو كه ل.

عجاج - ص.ع (ئهجاج - ecac): گه لـو، كه وده ن، هه تيوجه.

عجاج - ص.ع (ئهججاج - accac): دهم به هاوار، به ناوبانگ.

عجال - ا.ع (ئيجال - ical): پيچكه، تايه، چه رخ.

عجاله - ا.ع (ئيجاله - icale): عه جه له، په له، كارى كه به په له بكري، خواردنى كه به په له بو ميوان ناماده بكري.

عجاله - ف (ئهجاله تن - ecaleten): جاري، ئيستا، هه ر ئيستا.

عجان - ا.ع (ئيجان - ican): كه فـه ل، سمت، گه ردى، ژييره ناگه.

عجان - ص.ع (ئهججان - eccan): گه وج، هه وير شيل.

عجب - ا.م.ص.ع (ئوجب - ucb): خوژه سندن، روح زلي، عوجب زلي، به خو نازين.

عجب - م.ص.ل.ع (ئهجه ب - eceb): سه رسوپمان، چه په سان.

عجز - م.ص.ل.ع (ئهجز - ecz): ناتواني، ماندوو بوون.

عجز - ا.ع (ئهجوز - ecûz): پاشكو، پاشه ل، سمت، نبودي دووه مي به يته شيعر.

عجزه - ص.ع (ئهجهزه - eceze): كه نفت، پيرو په ككه وتوان، لاوازو بي توانايان.

عجل - ا.ع (ئيجل - icl): گولك، گوژره كه.

عجل - ا.ع (ئهجهل - ecel): پيچكه، چه رخی ناو، تايه.

عجلان - ص.ع (ئهجلان - eclan): تيز ژه و، خيرا، به له.

عته - م.ص.ل.ع (ئهته ه - eteh): كه م ئه قل بوون، چه سوودي و چاوچنو كي، سه رگه ردى بوون.

عتيب - ا.ع (ئيتيب - itîb): عيتاب، گله يي، زيزي، سه رزه نشت، لومه، توران.

عتيد - ص.ع (ئهتيد - etîd): حازرو ناماده، به كه له ش، زه لام.

عتيده - ا.م.ص.ع (ئهتيده - etîde): پاكه تيان سه ندو قچه ي بو ن و هه موو ئه وزارتيكي تاريشت.

عتيره - ا.ع (ئهتيره - etîre): مه ري كه كه عه ره به كان له سه رده مي جاهلييه تدا له مانگي ره جه بدا بو ته كانى خويان سه ر ده پري، مه پري قورياني.

عتيق - ص.ع (ئهتيغ - etîx): كوژينه، ديريته، ناياب و ده گه من، به نده ي تازا دكراو.

عتيقه - ص.ع (ئهتيغه - etîxe): كوژينه (بو مي).

عشار - م.ص.ل.ع (ئيسار - isar): نوچدان، نسكو، خزين، سه ره سمدان.

عشار - ا.ع (ئيسار - isar): كو سپ، ته گه ره، شه ر، به لا، تالوكه.

عشر - م.ص.ل.ع (ئهسر - esr): نوچدان، نسكو، خزين، ره تيردى.

عشرات - ا.ع (ئهسهرات - eserat): نوچدانان، خزينان.

عشرت - ا.م.ص.ع (ئهسهرت - esret): خزين، نوچدان، نسكو، جه نك، هه له و سه هوان.

عثمان - ا.ع (ئوسمان - usman): بيتچووه سويسكه، مار، توله مار، ناوي پياوانه.

عشور - م.ص.ع (ئوسور - suûr): دوزينه وه، به ده ست هينانى شتيك، زانيني كاريك يان نه يتييه ك.

عشور - ص.ع (ئهسور - esûr): كه سيك زور بخزي، يان زور ساقه بكات.

عجائب - ص.ا.ع (ئهجائب - ecaib): شتين سه ير.

عجیبه - ص.ع (ئه جیبه - ecîbe): سه یرو
عه جیب.

عجیج - مص.ع (ئه جیج - ecîc): بانگ کردن.

عجین - ا.ع (ئه جین - ecîn): هه ویر، شیتلراو.

عد - مص.م.ع (ئه دد - edd): ژماردن.

عددت - ص.ع (ئودات - udat): دژمنان،
نه یاران، ناحه زان.

عداد - ا.ع (ئیداد - idad): هاوتا، هاوشان،
حه ریف، هاوړک، ریز.

عدالت - مص.ل.ع (ئه دالهت - edalet):
دادوهریوون، عدالهت.

عدالت پیشه - ص.مر (ئه دالهت پیشه - edalet
pîşe): دادپیشه، دادوهر.

عدالتخانه - ا.مر (ئه دالهتخانه - edalet
xane): عدالهتخانه، دادگا.

عدالت گستر - ص.فا (ئه دالهت گوستهر - edalet
guster): دادوهر، دادپهروهر.

عداوت - مص.ع (ئه دافهت - edavet):
دژمنایهتی، نه یاری.

عدت - ا.ع (ئودت - uddet): پیداوپیستی
ژبان، که رهسته و چکه و تفقه مهنی شه.

عدد - ا.ع (ئه ددد - eded): ژماره.

عددی - ص.ن.ع (ئه دددی - ededîy):
ژمارهیی، شتی به ژماره بفروشریت.

عدس - ا.ع (ئه ددهس - edes): نیسک.

عدسک - ا (ئه ددهسهک - edesek): جوژه
گیایه که.

عدسه - ا.ع (ئه ددهسه - edese): هاوینه،
عه ددهسه.

عدسی - ا (ئه ددهسی - edesî): به شیکي چاوه که
له پشتی بیلبله ی چاوه ویده.

عدسی - ا.ع (ئه ددهسی - edesî): شوربای
نیسک، نیسکه و ا.

عدل - مص.ل.ع (ئه دل - edl): دادکردن، هه قدان.

عجله - مص.ل.ع (ئه جله - ecele): پهله کردن،
له زکردن.

عجله - ا.ع (ئبجله - icle): گویره که ی می،
هیزه ی روژ، تۆیشه به ره، چه رخ ی ناو.

عجله - ا.ع (ئه جله - ecele): پیچکه ی
عاره بانه، چه رخ و دولابی ناو.

عجله - ا.ع (ئوجل - ucle): خواردنی به پهله
ئاماده بکړی.

عجم - ا.ع (ئه جهم - ecem): غهیره عه ره ب، نا
عه ره ب، ولاتی ئیتران.

عجم - ص.ع (ئوچم - ucm): لال، که سیک که
زمان بگړی، زمانگیر، زمانخوار.

عجم - ا.ع (ئه جم - ecm): بنه وانی کلک،
کلینچک.

عجماء - ص.ع (ئه جماء - ecma): ژنی
زمانگیر، هه یواناتی به سته زمان.

عجماوات - ص.ع (ئه جمافات - ecma vat):
چوار پتیبانی بی زمان.

عجمت - مص.ع (ئوجمهت - ucmet):
زمانگرتن.

عجمی - ص.ن.ع (ئه جهمی - ecemî):
ناعاره ب، که سیک نه توانی مه به سستی خو ی
ده ربړی، نابه له دو گیل و غافل.

عجن - مص.م.ع (ئه جن - ecn): هه ویر شیلان.

عجوز - مص.ل.ع (ئوجوز - ucûz): پیروون،
په ککه و تن.

عجوز - ص.ع (ئه جووز - ecûz): پیره ژن،
پیره میتر.

عجول - ص.ع (ئه جوول - ecûl): پهله کهر،
که سیک کاریک به پهله ئه انجام بدات، پهله کار،
له زکار.

عجول - ا.ع (ئوجول - ucûl): گویره کان.

عجولانه - ق.ص (ئه جولانه - ecûlane):
عه جولانه، به پهله و خیرایی.

عجیب - ص.ع (ئه جیب - ecîb): عه جیب،
سه ییر، سه رسوړه یته ر.

تەلاقدر او نابى شووى تيا بکاتهوه، ژماره يک خه لکى.

عديد - ا.ص.ع (ئەديد - edîd): چه ندين، ژماره يک، ژمير دراو، بهش.

عديده - ا.ص.ع (ئەديده - edîde): زور، چه ندين، ژمير دراو.

عديل - ص.ع (ئەديل - edîl): هاوتا، بهرانهر.

عديم - ص.ع (ئەديم - edîm): نابوت، ناياب، نه ماو.

عذاب - ا.ع (ئەزاب - ezab): نازار، ئەشکه نجه، عذاب، ئەزيهت.

عذاب - ص.ع (ئيزاب - izab): سازگار، خوشو به له زهت.

عذار - ا.ع (ئيزار - izar): روخسار، ردين كه تازه هاتبى، جى رهشمه ي ولاخ به سهرو كه لاله يه وه.

عذارى - ا.ع (ئەزارا - ezara): پاكيزه، كيژ، دويت، كه نشك.

عذب - ص.ع (ئەذب - ezab): سازگار، خوش، شيرين، به له زهت.

عذب - ا.ع (ئەزهب - ezeb): لق و پۆيى درهخت، بهنى تەرازوو.

عذر - مص.ل.ع (ئوزر - uzr): تەواژ خواستن، عوزر خواستن، خوشبوون له كه سيك غوزر هيتانه وه، بيانوو، به هانه.

عذراء - ص.م (ئەزراء - ezra'): گه وههري نه سمارو، كچ، پاكيزه، دويت.

عذر اوردن - مص.ل.ع (ئوزر ئاڤه ردهن - uzr averden): عوزر هيتانه وه، داواى بووردن.

عذر پذير - ص.فا (عوزر په زير - uzr pezir): عوزر په زير، نه وهى عوزر بيانوو له كه سيك غوزر.

عذر خواستن - مص.ل.ع (ئوزر خاسته ن - uzr xasten): عوزر خواستن، داوا كردنى به خشين.

عذر خواه - ص.فا (ئوزر خاه - uzr xah): به هانه خواز، كه سيك عوزر بيتته وه وه داواى ليئوردن بكات.

عدل - ص.ع (ئەدل - edl): راست و دروست و بهرانهر، هاوتا، چوون يک، كه سيك كه شايه تى قه بول بى.

عدل - ا.ع (ئيدل - idl): هاوتا، بهرانهر له سهنگ و كيشدا، تايه كى بار.

عدلاء - ص.ع (ئوده لاء - udela'): هاوتايان، بهرانهران.

عدل گستر - ص.فا (ئەدل گوستەر - edl guster): دادپه روه ر.

عدله - ص.ع (ئەدله - edele): كه سانيك كه شايسته ي شايه تى دان بن له حوزورى قازى دا، كه سانيك به شايهت قه بول بكرين.

عدليه - ا.ع (ئەدلييه - edliyye): عه داله تخانه، دادگه.

عدم - مص.ع (ئەدەم - edem): نه بوون، نابوت بوون، نه هليزم.

عدن - مص.ل.ع (ئەدن - edn): ئاكنجى بوون له شويتىكدا، به ههشتى عه دن، مانه وهى يه كجاره كى له شويتىكدا.

عدو - ا.ص.ع (ئەدوڤ - eduvv): دژمن، نه يار.

عدوان - مص.ل.ع (ئودڤان - udvan): دژمنايه تى كردن، زولم كردن له كه سيك.

عدويند - ص.فا (ئەدوڤ به ند - eduvv bend): دژمنگير، كه سيك دژمن يه خسير بكاو بيگرى.

عدول - مص.ل.ع (ئودوول - udûl): گه رانه وه، وازه تيان، چاو پوشين.

عدول - ص.ع (ئودوول - udûl): كه سانيك شايه تيان قه بول بى، ههق ده روه وان.

عدومال - ص.فا (ئەدوومال - edûmal): دژمن به زين، دژمن شكين، دژمن شيل.

عدوى - ا.ع (ئەدڤا - edva): ته نينه وه، سيرا به تگردنى نه خوشى، زنده گافى.

عده - ا.ع (ئيدده - idde): رۆژانى بى نوپى ژن، نه و ماوه يه كه ژنى ميترد مردوو يان

عراق - ا.ع (ئیراغ - irax): که ناری رووبار یان ده ریا.

عراقیب - ا.ع (ئەراغیب - eraxîb): ده ماری سه رووی پاژنه، رینگه ی پیچاو پیچی ناهه مواری ناو شاخان، یان که ناری رووباران، فیتل، نیرهنگ، درۆزنو بئ وده عودو به لئین.

عرامت - مص.ع (ئەرامەت - eramet): گه نده ل بوون، له ناوچوون.

عرافین - ا.ع (ئەرافین - eranîn): بیتشه، نیزار، لانه ی شتیرو که متیارو گورگان.

عرایس - ا.ع (ئەرایس - erayîs): بوکان.

عرایض - ا.ع (ئەرایز - erayîz): سکالا، عهریزه، عهرزو حال.

عرایک - ا.ع (ئەرایک - erayîk): نه فس، ته بیعەت، سرووشت، خوو.

عرب - ا.ع (ئەرب - ereb): عاره ب.

عربات - ا.ع (ئەربات - eribat): عاره بانه، گاری، گالیسکه.

عربانه - ا.ع (ئەربانه - eribane): عهر بانه، گالیسکه.

عربده - ا.مص.ع (ئەربەدە - erbede): به دخوویی، به ده رفتاری، به ده مهستی، شه ده نگیزی نه عهرته و هاوار.

عربدهجو - ص.فا (ئەربەدەجو - erbede cû): شه رانی، ناژاوچی، به ده مهست، فیتلباز.

عربدهجویی - ا.مص (ئەربەدە جویی - erbede cûyî): به ده مهستی، ناژاوچه چیتی، شه پخوازی، فیتلبازی.

عربون - ا.ع (ئەربوون - erêbûn): بیتعانه، پیشه کی سه ودا.

عربه - ا.ع (ئەربە - erebe): عهر بانه، گالیسکه، گاریه.

عربی - ص.ن.ع (ئەربیی - erêbî): عهر ب، له قهومی عهر ب، زمانی عاره وی.

عربییه - ص.ن.ع (ئەربییە - erêbîyye): زمانو که لئووری عهر ب.

عذرخواهی - ا.مص (ئوزر خاهی - uzrxahî): عوزرخوازی.

عذر داشتن - مص.ل (ئوزر داشتەن - uzr daştên): بیانو هه بیوون، بئ نویتبوون (بوژن).

عذر نیوش - ص.فا (ئوزر نه یوش - uzr neyûş): عوزر په زیتر، که سیک که عوزر قه بول بکات.

عذره - ا.مص.ع (ئوزره - uzre): به کارهت، کچیتی.

عذره - ا.ع (ئوزره - uzre): په رچه م، کاکوژل.

عذره - ا.ع (ئەزیرە - ezire): گو، ده رگا.

عذق - ا.ع (ئیزغ - izx): لق ی درهخت که ورده لق ی هه بی، هیشوو، بۆل، هیشووی خورما، یان تری.

عذوبت - مص.ل (ئوزوبەت - uzûbet): زولال و سازگار، (بۆ شەراب یان ناو)، خوژ و به له زهت.

عرابی - ا (ئەرابی - erabî): عاره بی بیابان نشین.

عراجین - ا.ع (ئەراجین - eracîn): بنجی بۆلی خورما، لق ی هیشووی خورما.

عراده - ا.ع (ئەرادە - erade): جوړه تۆپیککی کۆنه بۆ هاویشتنی به رد له جهنگدا به کار هاتووه، مه نه نیق.

عرار - ا.ع (ئەرار - erar): نیرگری کیتی.

عرارت - ا.مص.ع (ئەرارت - eraret): به دخوویی، سهختی، گه وره یی.

عراضه - ا.ع (ئورازە - uraze): دیاری، دهست و دیاری.

عراف - ص.ع (ئەراف - eraf): لیزان، فالچی، جادووگر، سبحر باز، غه یب زان، ئهستیره ناس.

عرافت - مص.ل.ع (ئەرافەت - erafet): لیزانی، دانا بوون، بوون به به پتیه به رو خودان کار، که و تنه ته گبیری کاری خه لکی، ده م سپیتی.

عرافت - ا.مص.ع (ئیرافەت - irafet): لیزانی، فالچی، غه یب زانی، دکتوری، ئهستیره ناسی.

عرج - مص.ل.ع (نهرج - erc) : لهنگبون، لهنگین، شه‌لین.

عرج - ص.ع (ئورج - urc) : لهنگ، شهل.

عرجاء - ص.ع (نهرجاء - erca') : ژنی لهنگ، مېینه‌ی شهل.

عرجاء - ا.ع (نهرجاء - erca') : که‌متیار.

عرجان - ص.ع (ئورجان - urecan) : لهنگان، شه‌لان.

عرجون - ا.ع (ئورجون - urcûn) : لقی هیئتووه خورما.

عرس - ا.ع (ئیرس - irs) : هاوسهر (ژن بی یان پیاو).

عرس - ا.ع (ئورس - urs) : زه‌ماوه‌ند، داو‌ت‌و شاهیان، گو‌ف‌ند، سوبیر.

عرش - ا.ع (نهرش - erş) : عهرش، ته‌خت، خیتو‌ت، سابات، میچ، سایبته، قه‌سر.

عرشه - ا.ع (ئیرشه - ireşe) : زه‌مین‌ه‌ی سهریانی که‌شتی.

عرصات - ا.ع (نهرسات - eresat) : روژی قیامت‌و ساری مه‌شهر، گو‌ر‌ه‌پان.

عرصه - ا.ع (نهرسه - erse) : مه‌یدان، حه‌وشه، مه‌یدانی به‌رده‌م ته‌پارتمان.

عرض - مص.ع (نهرز - erz) : ناشکر اکردن، خستنه‌روو، نیشان‌دان.

عرض حال - ا.مر (نهرزی‌هال - erzi hal) : عه‌رزو حال، سکا‌لانامه.

عرض - ا.ع (نهرز - erz) : پان، پانی.

عرض - ا.ع (ئیرز - irz) : نه‌فس، خود، به‌ده‌ن، جه‌سته، ناموس و نابو، ره‌گ و ره‌چه‌له‌کیک که مرو‌ف شانازی پی‌تو به‌کات.

عرض - ا.ع (نهرز - erz) : کالا، که‌لوپهل.

عرض - ا.ع (نهرز - erez) : کالا، که‌لوپهل، نیشان‌ه‌کانی نه‌خو‌شی، شتی کاتی و ناپایه‌دار.

عرض - ا.ع (ئورز - urz) : مله‌ی کیتو، ناوه‌نده‌ی ده‌ریا، لا، رو‌خ، که‌نار.

عرضگاه - ا.مر (نهرزگاه - erzgah) : مه‌یدانی عه‌ره‌زاتی له‌شکرییان، شو‌ینی نمایش کردنی شتیک، مه‌یدانی دیت و سهر‌ژمیر کردنی سوپاییان.

عرضه - ا.ع (ئورزه - urze) : هیمت، لیاقه‌ت، غیره‌ت، توانا.

عرضه - ا.ع (نهرزه - erze) : نمایش، نیشان‌دان.

عرعر - ا.ع (نهرئر - erer) : زه‌ری نیر‌ه‌کر، سهرین.

عرعر - ا.ع (نهرئر - erer) : دره‌ختی عه‌ره‌ر.

عرف - ا.ع (ئورف - urf) : چاکی و جوام‌پیری، داب و نه‌ریت، خو‌خده.

عرف - ا.ع (ئورف - urf) : پزینه‌ی که‌له‌شیر، شه‌پو‌لی ده‌ریا، پیتل، شو‌ینی به‌رز، یالی ته‌سپ.

عرف - ا.ع (نهرف - erf) : بو‌ن، بو‌نی خو‌ش.

عرفاء - ا.ع (نهره‌فاء - urefa') : پی‌اوانی عارف، سو‌فیان، زانایان.

عرفات - ا.ع (نهره‌فات - erefat) : شو‌ینی حاجیان له‌نزیکی مه‌که.

عرفان - مص.ع (ئیرفان - irfan) : ناسینی خوا، خواناسی.

عرفج - ا.ع (نهرفه‌ج - erfec) : جو‌ره رووه‌کیکه.

عرفه - ا.ع (نهره‌فه - erefe) : ناوی کیتو‌یکه نزیکی مه‌که، حاجیان له‌روژی مانگی قوربان‌دا له‌وینده‌ر ده‌ه‌ستن.

عرق - ا.ع (نهرغ - erex) : جواناو، عاره‌قه‌ی له‌ش، عه‌ره‌قی خو‌اردنه‌وه، مه‌ی، خو.

عرق - ا.ع (ئیرغ - irx) : ره‌گ و ریشه.

عرق جوش - ا.مر (نهرغ جو‌ش - erex cûş) : گه‌رمه‌ژنه.

عرق‌چین - ا.مر (نهره‌ق‌چین - erex çîn) : عه‌ره‌ق‌چن، کلاو.

عرق خور - ص.فا (نهرغ خو‌ر - erex xûr) : عاره‌ق‌خو‌ر، مه‌ی خو‌ره‌وه.

عرق سوز - ا.مر (نهرغ سو‌وز - erex sûz) : سو‌وتانه‌وه‌ی پی‌ستی له‌ش له‌ته‌نجامی عه‌ره‌ق‌کردنه‌وه‌ی زو‌ر.

به‌رزبونه‌وه، چوونه‌به‌رزى.

عروج - مص.ع (ئورووج - urûc): له‌نگین، شه‌لین.

عروس - ا.ص (ئەرووس - erûs): بووک، نارین.
عروسانه - ق.ص (ئەرووسانه - erûsane): بووک ئاسا.

عروس پس پرده - ا.مر (ئەرووسی پس پرده - erûsi pes perde): جۆره رووه‌کێکه.

عروس ده‌ریایی - ا.مر (ئەرووس ده‌ریایی - erûs deryayî): جۆره گیانله‌به‌رێکه له قرزال ده‌جیت و بۆ گۆشته‌کەى راو ده‌کړئ.

عروسک - ا. (ئەرووسه‌ک - erûsek): جۆره مه‌نجه‌نیقیکی بچوکه له کونا به‌رد یان ئاگریان پێ ده‌هاویشه‌ سەر دژمن.

عروسک - ا. (ئەرووسه‌ک - erûsek): بووکه شووشه، بووکه‌له، وه‌لکان.

عروض - ا.ع (ئەرووز - erûz): کیشی هۆنراوه، عه‌روز، گۆشه، رێگه‌ی ناو شاخان.

عروض - ا.ع (ئورووز - urûz): کال، که‌لوپه‌ل.

عروضی - ص.ع (ئەرووزی - erûzî): عه‌روز زان، شاره‌زا له زانستی عه‌روز.

عروف - ص.ع (ئەرووف - erûf): زۆر زانا.

عروق - ا.ع (ئورووغ - urû`x): دهمار، ره‌گان.

عروق شعریه - ا.مر (ئورووغ شه‌رییه - urûx şe`rîye): باریکه دهمار، ورده دهمار، ده‌زوله ره‌گ.

عروه - ا.ع (ئورقه - urve): ده‌سک، ده‌سکی مه‌سینه، مالتی گرانبه‌ها، ئه‌وه‌ی جیتی متمانه‌بێ.

عری - ا.ع (ئەرا - ara): لا، که‌نار، مه‌یدان، ده‌رگا.

عری - ا.ع (ئەرا - era): سه‌رما، هه‌ره‌تی سه‌رما، جه‌رگه‌ی سه‌رما، جه‌وره، ته‌شخه‌له.

عری - ا.ع (ئەری - erîy): بای سارد.

عریان - ص.ع (ئوریان - uryan): روت.

عریس - ا.ص (ئەریس - erîs): زاوا، زافا.

عرقگیر - ص.فا (ئەره‌غ گیر - erex gîr): ئه‌وه‌ی ئاوی میوه‌ رووه‌کان بگړئ، فانیله‌ی ژێره‌وه.

عرق مدنی - ا.مر (ئیری مه‌دنی - irexî medenî): جۆره کرمیکه له له‌شدا په‌یدا ده‌بێ.

عرقناک - ص.مر (ئەره‌غناک - erexnak): ئاره‌قاوی.

عرقوب - ا.ع (ئورغوب - urxûb): ده‌ماریکی ئه‌ستوره له سه‌رووی پاژنه‌وه، رێگه‌ی پێچاوپێچ له‌ناو شاخ یان که‌ناری رووبار، فروفیل، پیاوی درۆزنی بێ وه‌عدو به‌لێن.

عرقیه - ا.ع (ئەره‌غییه - erexîye): ئاره‌قچن، کلاوی ژێر مێزه‌ر یان عه‌مامه.

عرم - ا.ع (ئەریم - erim): بارانی توند، به‌نداو، لافاوکی گه‌وره بوو که‌ نزیکه‌ی سه‌ده‌ی دووه‌می پێش زاین له‌ نزیکه‌ی شاری سه‌با هه‌ستاو به‌نداوی مه‌ئره‌بی رووخان و بووه‌ مایه‌ی له‌ناوچوونی ده‌وله‌تی سه‌با.

عرم - ا.ع (ئەره‌م - erem): ره‌شی تیکه‌ل به‌سپی، جیژی گه‌نم، خه‌رمانی سور.

عرم - ا.ع (ئەره‌م - erem): گوشت و چه‌وری بنی مه‌نجه‌ل.

عرن - ا.ع (ئەره‌ن - eren): گوشتی کولاو، نه‌خۆشییه‌که له‌ پایینی ده‌ست و پاشروی چاره‌وێ ده‌دا.

عرنین - ا.ع (ئیرنین - irnîn): که‌پوو، ئیسکی درشتی که‌پوو، سه‌ره‌تای هه‌ر شتیک، گه‌وره‌ ده‌م سپی قه‌وم.

عروبیت - مص.ع (ئورووبه‌ت - urûbet): عه‌ره‌باهه‌تی، قسه‌کردن به‌ عه‌ره‌بی.

عروبه - ا.ع (ئەرووبه - erûbe): رۆژی هه‌ینی.

عروبیت - مص.ع (ئورووبیه‌ت - urûbîyyet): عه‌ره‌باهه‌تی، قسه‌کردن به‌ زمانی عه‌ره‌بی.

عروج - مص.ع (ئورووج - urûc): سه‌رکه‌وتن،

عریس - ا.ع (ئیریس - irîs): شۆینی شێر، لانهی شێر، جیتی خهوی شێر.

عریش - ا.ع (ئەریش - erîş): کهپر، خێوهت، داربهست، قائمه میتو.

عریشه - ا.ع (ئەریشه - erîşe): کهژاوه.

عریض - ص.ع (ئەریز - erîz): پان.

عریضه - ص.ع (ئەریزه - erîze): سکالا، عەرزو حال.

عریف - ص.ع (ئەریف - erîf): دانا، شارەزا، دهم سپی قهوم.

عریکه - ا.ع (ئەریکه - erîke): نهفس، خود، تهبیعت، سروشت، خوو.

عریم - ا.ع (ئەریم - erîm): دژواری و بهلا، ناخۆشی و تهنگانه.

عرین - ا.ع (ئەرین - erîn): بێشه، چره دارستان، لانهی شێر و گورگ و کهمتیار.

عز - مص.ل.ع (ئیز - izz): سه‌ریه‌رز بوون، گه‌وره‌یی، ریزداری.

عزاء - مص.ل.ع (ئەزاء - eza'): سه‌برکردن، سه‌بر و ته‌حه‌مول له‌ ماته‌م و ئه‌و مسیبه‌ تانه‌ی دینه‌ پێشخ، تازی، پرسه، ماته‌م.

عزائم - ا.ع (ئەزائیم - ezaim): وێرد و دوعایه‌ک که له‌سه‌ر نه‌خۆش ب‌خوێنێ ب‌ه‌مه‌به‌ستی چاک بوونه‌وه، وێست و عه‌زمی نه‌گۆز.

عزاب - ص.ع (ئوزاب - uzzab): ره‌به‌ن، پیاوی بێ ژن، پیاو یا نه‌فره‌تی بێ که‌س و ته‌نیا.

عزاخانه - ا.مر (ئەزاخانه - ezaxane): پرسه‌خانه، شۆینی که پرسه‌ی ئێ دابنێ.

عزادار - ص.مر (ئەزادار - ezadar): تازی‌ه‌یار، پرسه‌دار.

عزاداری - ا.مص (ئەزاداری - ezadarî): تازی‌ه‌باری، پرسه‌داری.

عزاز - ص.ع (ئیزاز - izaz): عه‌زیزان، ریزداران، هێژایان.

عزازیل - ا.ع (ئەزازیل - ezazîl): وشه‌یه‌کی

عیبرییه به مانای عه‌زیزی خوا دیت، له‌قه‌بی ئیبلیس به‌ر له‌ ترۆکردنی، ئه‌م ناوه له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا به مانای شه‌یتان ماوه‌ته‌وه.

عزال - ا.ع (ئیزال - izal): سستی، خاوی، لاوازی.

عزب - ص.ع (ئەزەب - ezeb): عازهب، خرت.

عزب خانه - ا.مر (ئەزەبخانه - ezebxane): مالیک چهند عازهبی تێدابێ.

عزب ده‌فتر - ا.مر (ئەزەب ده‌فتر - ezeb defter): که‌سێک له‌ ده‌فتر و نووسینگه‌ی حیساباتدا کاریکی تایبه‌تی نه‌بێ.

عزت - مص.ل.ع (ئیززت - izzet): سه‌ریه‌رزبوون، ریزداربوون، عیزه‌ت و سه‌ریه‌زی.

عزرائیل - ا.ع (ئیزرائیل - izraîl): عزرائیل، فریشته‌ی مه‌رگ.

عزل - مص.ع (ئەزل - ezi): که‌نا‌رخستن، یه‌ک لا‌کردنه‌وه، جیا‌کردنه‌وه، له‌سه‌ر کار لا‌دان.

عزלת - ا.مص.ع (ئوزله‌ت - uzlet): دووره‌په‌ریزی، گۆشه‌نشینی، کونجگری.

عزلت گزیدن - مص.ل.ع (ئوزله‌ت گوزیده‌ن - uzlet guzîden): هه‌لب‌ژاردنی گۆشه‌گیری، دووره‌په‌ریزی.

عزم - مص.ع (ئەزم - ezm): عه‌زم، ویست، عه‌زمکردن، سوور بوون له‌سه‌ر کاریک.

عزوبت - مص.ل.ع (ئوزوبه‌ت - uzûbet): ره‌به‌نی، عازه‌بایه‌تی، بێ ژن بوون، بێ میت‌رد بوون، ته‌نیا بوون.

عزی - ا.ص.ع (ئوززا - uzza): ژنی به‌رێزو سه‌ریه‌رز، ناوی ب‌تێکی تیردی قوره‌یش بووه به‌ر له‌ په‌یدا بوونی ئیسلام.

عزیز - ص.ع (ئەزیز - ezîz): هێژا، به‌رێز، به‌قه‌در، قورس و گران، ئازیز.

عزیمت - مص.ل.ع (ئەزیمه‌ت - ezîmet): سوور بوون له‌سه‌ر کاریک، ویست، رۆییشتن به‌ره‌و مه‌به‌ستیک.

عزیمه - ا.ع (ئەزیمه - ezîme): دوعاو و تیردیک

عشاق - ا.ع (ئوششاغ - uşşax): ناشقان، شهیدایان، یه کیچکه له ۱۲ مقامه‌کی موسیقیای ئیرانی.

عشاوت - ا.مص.ع (ئه‌شافتهت - eşavet): شه‌وکوتیری.

عشب - ا.ع (ئوشب - uşb): گیای ته‌ر.

عشبه - ا.ع (ئوشبه - uşbe): یه‌ک گیای.

عشر - ا.ع (ئه‌شر - eşr): ده، ژماره (۱۰).

عشر - ا.ع (ئوشر - uşr): ده‌یه‌ک.

عشرات - ا.ع (ئه‌شهرات - eşerat): ده‌یان.

عشرت - ا.مص.ع (ئیشهرت - işret): دۆستی، تیتیکه‌لاوی، رابواردن.

عشرتخانه - ا.مر (ئیشهرتخانه - işretxane): شوپنی عیش و نوش، جیتی رابواردن.

عشرون - ا.ع (ئیشرون - işrûn): بیست، ژماره (۲۰).

عشره - ا.ع (ئه‌شهره - eşere): ده، ژماره ده.

عشرین - ا.ع (ئیشترین - işrîn): بیست، ژماره بیست.

عشق - ا.مص.ل.ع (ئیشغ - işx): خو‌شبوستن، دل‌داری کردن، ناشقیینی، نه‌قینی، نه‌قینداری.

عشق‌افرین - ص.فا (ئیشغ ئافهرین - işx aferîn): ئه‌وه‌ی به جوانی خو‌ی ئه‌شق دروست بکات، ئه‌وه‌ی به جوانی خه‌لکی عاشقی خو‌ی بکات.

عشق‌باز - ص.فا (ئیشغ باز - işxbaz): ناشقیینی، ئه‌شقبازی، ناشق پیشه.

عشق‌ورزیدن - ا.مص.ل.ع (ئیشغ فه‌رزیدن - işx verzîden): ئه‌شقبازی کردن، ناشقیینی کردن، دل‌داری کردن.

عشقه - ا.ع (ئه‌شه‌غه - eşexe): لا‌ولاو.

عشما - ص.ع (ئه‌شما - eşma): دوو ره‌نگی تیکه‌ل، زه‌وی پر تۆزو خۆل، دره‌ختیک که له تۆزو خۆلدا وشک بووبی.

له‌سه‌ر نه‌خۆش بخوتیری به مه‌به‌ستی چاکبوونه‌وه، ویستی پایه‌دارو نه‌گۆر.

عساکر - ا.ع (ئه‌ساکیر - esakîr): له‌شکران، سوپاییان.

عسجد - ا.ع (ئه‌سجده - esced): زتی، گه‌وه‌ه‌رتین مینا: یاقوت و مرواری و....

عسر - ا.مص.ل.ع (ئوسر - usr): دژواریون، ئاسته‌نگ و ناخۆشی و ته‌نگانه.

عسرت - ا.مص.ع (ئوسرته - usret): دژواری، ته‌نگانه، ده‌ست‌کورتی، بچ نه‌وایی.

عسس - ا.ع (ئه‌سس - eses): شه‌وگه‌ر، ده‌سه‌س، پاسه‌وانی شه‌و.

عسطوس - ا.ع (ئه‌سه‌توس - esetûs): ناوی دره‌ختیکه له حه‌یزه‌ران ده‌چیت، سه‌روکی نه‌سرانیان.

عسکر - ا.ع (ئه‌سکه‌ر - esker): له‌شکر، سوپا، سه‌ریاز.

عسکری - ص.ن (ئه‌سکه‌ری - eskerî): له‌شکری، سوپایی.

عسکری - ص.ن (ئه‌سکه‌ری - eskerî): خه‌لکی عه‌سکه‌ر (شاریکی کونی خوزستانه).

عسل - ا.ع (ئه‌سه‌ل - esel): هه‌نگوین.

عسلی - ص.ن.ع (ئه‌سه‌لی - eselî): هه‌نگوینی، زه‌ردباو، زه‌رد و ده‌کو هه‌نگوین.

عسیر - ص.ع (ئه‌سیر - esîr): سه‌خت، زه‌حمه‌ت، دژوار، ئاسته‌نگ.

عش - ا.ع (ئوشش - uşş): هیلان، هیلین.

عشا - ا.مص.ع (ئه‌شاشا - eşa): شه‌وکوتیری.

عشاء - ا.ع (ئیشاء - îşa): عیша، هه‌وه‌لی شه‌و.

عشاء - ا.ع (ئه‌شاء - eşa): شام، شیو، خواردنی ئیواری.

عشائر - ا.ع (ئه‌شائیر - eşair): عه‌شه‌رتان، هۆزوتیره، خپل، عیئل.

عشار - ا.ص.ع (ئه‌ششار - eşşar): ده‌یه‌کگیر.

عصام - ا.ع (ئیسام - isam): دھسک، دھسکی گۆزه یان دۆلکه، قوئف.

عصب - ا.ع (ئەسەب - eseb): رەگ، دھماری ئەسەب.

عصب - مص.ع (ئەسب - esb): بەستەن و توندکردن، پیتچان و بادان، میتەر، شاشک، عەمامە.

عصب - ا.ع (ئوسەب - useb): دھستە، گەلە، پۆل.

عصبە - ا.ع (ئەسەبە - esebe): خزم و خوئش، خزمی باوک.

عصبە - ا.ع (ئەسەبە - esebe): لاو لاو.

عصبی - ص.ع (ئەسەبی - esebîy): پشتیوانی کردن لە کەسێک یان شتێک.

عصبی - ص.ن.ع (ئەسەبی - esebî): توپو توندهتەبیعت.

عصبیت - ا.ع (ئەسەبییت - esebîyyet): پەرۆشی و پایه‌ندی لە رادەبەدەر بۆ شتێک یان کەسێک یان نەتەوێک.

عصر - ا.ع (ئەسر - esr): عەسر، دوا نیوەرۆ تا ئێوارێ، رۆژگار، سەردەم.

عصر - مص.ع (ئەسر - esr): گوشین، گوشینی شتێک بۆ گرتنی ئاوەکە یان شیلەکە.

عصرانە - ا.ع (ئەسرانە - esrane): عەسرەخواردن.

عصص - ا.ع (ئوس ئوس - 'us'us): کلێنچکە، دوا مۆرەغە ی پشت.

عصف - ا.ع (ئوسفور - usfur): جۆرە گۆلێکە.

عصفور - ا.ع (ئوسفور - usfur): تەیری بچووکتر لە کۆتر، چۆلەکە، پاساری، چیشکە.

عصمت - ا.مص.ع (ئیسەمت - ismet): داوین پاک، خۆ پارێزی لە گوناخ و خەتا.

عصور - ا.ع (ئوسور - usûr): سەردەم و رۆژگاران، دەورو زەمانان.

عصى - ص.ع (ئەسی - esîy): عاسی، یاخی.

عشواء - ص.ع (ئەشفاء - eşva'): شەو کوێر، میتچکە و شترێک کە بەردەم خۆی نەبینی، تاریکی، جۆرە خورمایەکە.

عشور - ا.ع (ئوشور - usûr): دەیان.

عشوه - ا.ع (ئەشقه - eşve): تاریکی، چواریەکی هەوڵی شەو، شیر، شام.

عشوه - ا.ع (ئیشقه - işve): کاری نادیار، نازو عیشو.

عشوهگر - ص.فا (ئیشقه‌گر - işveger): بەنازو عیشوێکار.

عشی - ا.ع (ئەشی - eşîy): عیشا، ئێواره، هەوڵی شەو.

عشیر - ا.ع (ئەشیر - eşîr): دەیەک.

عشیر - ا.ع (ئەشیر - eşîr): تیرە، کەسوکار، قەوم و قیلە.

عشیره - ا.ع (ئەشیره - eşîre): عەشیرەت، قەوم و قیلە، کەسوکار.

عشیق - ص.ع (ئەشیغ - eşîx): عاشق، دلدار.

عص - ا.ع (ئەسا - esa): دار عاسا، دارەست.

عصائب - ا.ع (ئەسائب - esaîb): کۆمەڵە خەلکێک، عەمامە، میتەر.

عصابه - ا.ع (ئیسابە - isabe): گروپێک، دھستەبەک، میتەر، شاشک، عەمامە.

عصات - ا.فا.ع (ئوسات - usat): یاخیان، سەرکێشان، گوناخکاران.

عصار - ا.ع (ئیسار - isar): باهۆز، سەردەم.

عصار - ا.ع (ئوسار - usar): شیلە.

عصار - ص.ع (ئەسسار - essar): کەسێک کە شیلە ی شتێک بگرێ.

عصاره - ا.ع (ئوسارە - usare): شیلە، خۆشاو، ناوی میوه.

عصا - ا.ع (ئەسائیس - esais): کلێنچکە، کۆتایی برپە ی پشت، دوا مۆرەغە.

عصافیر - ا.ع (ئەسافیر - esafir): پاساری و چۆلەکان و چیشکەیان.

عصی - ا.ع (ئوسی - usî): دار دهستان.

عصیان - ا.م.ص.ع (ئیسیان - isyan): یاخی بوون، سه‌رپیچی.

عصیان گر - ص.فا (ئیسیان گر - isyan ger): یاخی، سه‌رپیچیکار، سه‌رکیشی که، گونا‌حکار.

عصیب - ا.ع (ئەسیب - esîb): باسترمه.

عصیده - ا.ع (ئەسیدە - esîde): جوړه شیرینی‌که، کاهی.

عصیر - ا.ع (ئەسیر - esîr): شيله، خوشاوی میوه.

عصیره - ا.ع (ئەسیره - esîre): شيله، ناوی میوه.

عضاد - ا.ع (ئیزاد - izad): بازوبه‌ند، داسولکه.

عضاده - ا.ع (ئیزاده - izade): یاریده‌دهر، قه‌راخی رتگه، لاشیپانه‌ی ده‌رگا، گونیا.

عضاه - ا.ع (ئیزاه - izah): دره‌ختی گه‌وره‌ی دپ‌کدار.

عضد - ا.ع (ئەزود - ezud): بازوو، له‌سه‌ری شانه‌وه تا ئانیشک، یارو یاوهر.

عضد - ص.ع (ئەزد - ezd): یارمه‌تی دان، هاوکاریکردن، یارو یاوهر و هاوکار.

عضلات - ا.ع (ئەزەلات - ezelat): ماسولکه.

عضله - ا.ع (ئەزەله - ezele): ماسولکه‌کان.

عضو - ا.ع (ئوزف - uzv): ئەندام، ئەندامی له‌ش یان ئەندامی کۆمه‌ل.

عطاء - ا.م.ص.ع (ئەتاء - eta): به‌خشش.

عطا به‌خش - ص.فا (ئەتا به‌خش - etabexş): به‌خشنده، سه‌خی، دل‌اوا، ده‌ست‌کراوه.

عطار - ص.ع (ئەتتار - ettar): عه‌تر فرۆش، که‌سێک که ده‌رمان و شتێن بۆن خوش بفرۆشیت.

عطارد - ا.ع (ئوتارید - utarîd): بچوک‌ترین و نزیک‌ترین ئەستێرە به‌ له‌ خۆر، له‌ ماوه‌ی ۸۸ رۆژدا جارێک به‌ ده‌وری خۆرداو جارێک به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌سو‌رپێته‌وه.

عطاس - م.ص.ل.ع (ئوتاس - utas): پژمین، کژین.

عطاش - ص.ع (ئیتاش - itaş): تینووان.

عطاش - ا.ع (ئوتاش - utaş): نه‌خ‌و‌شی تینووتی، دهم وشک بوون.

عطاف - ا.ع (ئیتاف - itaf): ئامرازی په‌یوه‌ندی، میه‌رو مه‌حه‌به‌ت.

عطاف - ا.ع (ئیتاف - itaf): شم‌شیر، عه‌با، په‌شته‌مال.

عطالت - م.ص.ل.ع (ئەتالەت - etalet): بێکاربوون، بێکاری، ده‌سته‌تالی.

عطایا - ا.ع (ئەتایا - etaya): دیاری و به‌خشش.

عطب - م.ص.ل.ع (ئەتەب - eteb): تو‌ره‌بوون له‌ که‌سێک، له‌ ناو‌چوون، شکان، په‌که‌فتن.

عطب - ا.ع (ئوتوب - utub): په‌موو، لۆکه.

عطر - ا.ع (ئیتیر - itr): عه‌تر، بۆنی خوش.

عطراگین - ص.مر (ئیتیر ناگین - itr agîn): ئاو‌پته به‌ عه‌تر، عه‌تر ئامیز.

عطر امیز - ص.مف (ئیتیر نامیز - itr amîz): بۆن خوش، ئاو‌پته به‌ عه‌تر.

عطر بیز - ص.فا (ئیتیر بیز - itr bîz): عه‌تر پژین.

عطرباش - ص.فا (ئیتیر پاش - itr paş): عه‌تر پژین، گول‌ا و پژین.

عطردان - ا.مر (ئیتیر دان - itr dan): عه‌تر دان، گول‌ا و دان.

عطر سا - ص.فا (ئیتیر سا - itr sa): بۆن خوش.

عطسه - ا.ع (ئەتەسە - etese): پژمه.

عطش - م.ص.ل.ع (ئەتەش - eteş): تینو‌بو‌وون، تینووتی.

عطشان - ص.ع (ئەتشان - etşan): تینوو.

عطشانه - ص.ع (ئەتشانە - etşane): ژنی تینوو.

عطف - م.ص.ل.ع (ئەتف - etf): داشکان به‌لای شتیکدا، ئامرازی په‌یوه‌ندی، میه‌رو سۆز.

عظم - مص.ل.ع (ئیزم - izem): گه وره بون، گران قه دری، گه وره بی، مه زاتی.

عظم - ا.ع (ئزم - ezm): ئیسقان، ئیسک، سوقان.

عظما - ص.ع (ئوزه ما - 'uzema): مه زنان، گه وره پیاوان.

عظمت - ا.مص.ع (ئزه مه ت - ezemet): گه وره بی، مه زنا به تی.

عظمی - ص.ع (ئوزما - uzma): گه وره تر، مه زتر، هه ره گه وره.

عظیم - ص.ع (ئزیم - ezîm): گه وره، مه زن، مه زناهی،

عظیمه - ص.ع (ئزهیمه - ezîme): کاری، گرنگ، پیشهاتی زور ناخوش و نه ستم.

عفاء - مص.ل.ع (ئفا - 'efa): له نا و چون، خاک، باران، نه مان و سه رگوم بون.

عفاء - مص.ل.ع (ئیفاء - 'ifa): چاک کردنه وهی نه خوشی.

عفائف - ص.ع (ئفائف - efaif): ژنی، خواناس و داوین پاک.

عفات - ا.فا.ع (ئوفات - ufat): عه فو که ران، چاوپوشی کار له هه له و خه تا و گوناح، میوانان، خوا زارانی رزق و رۆزی.

عفار - ا.ع (ئفار - efar): نانی وشک، نانی بی پیتخور، دهسته چيله.

عفاریت - ا.ع (ئفاریت - efarît): دلریش، ئینکار، بونه وهری دزیو به دو سامناک.

عفاف - مص.ل.ع (ئفاف - efaf): دوور که و تنه وه له حه رام، داوین پاک، پارێز کردن له خراپه، خواناسین.

عفاف - ا.ع (ئیفاف - ifaf): دهوا، دهرمان.

عفت - مص.ل.ع (ئیفه ت - iffet): پارێز کردن له خراپه، دوور که و تنه وه له حه رام، خواناسین، ته رککردنی هه وه سبازی و شاهه ترانی.

عفج - مص.ع (ئفج - efc): لیدان، لیدان به دار یان شتی دی، گان کردن، قوونه گان.

عطف - ا.ع (ئیتف - itf): لا، قه راخ، رهخ، که نار.

عطفه - ا.ع (ئه تفه - etfe): میرووی ئه فسون، میروویه که ژنان پیاوانی پی ئه فسون ده کن.

عطفه - ا.ع (ئیتفه - itfe): داریک که لقی تری پییدا هه لئو اسری.

عطل - مص.ل.ع (ئه تهل - etel): بی خستمانی ژن، لات بوونی پیاو.

عطل - ص.ع (ئوتول - utul): پیاوی بی مال و حال، ژنی بی خشل.

عطلت - ا.مص.ع (ئوتله ت - utlet): بیتکاری.

عطن - ا.ع (ئه تنه - eten): په چه و شتر، ئاغه لی په زان، له نزیکي ئاو.

عطور - ا.ع (ئوتور - utûr): عه تران، بۆنان.

عطوف - مص.ل.ع (ئوتوف - utûf): سۆزداری کردن، مایل بوون به لای شتیکدا.

عطوف - ص.ع (ئه توف - etûf): میهره بان، به به زهیی و چاکه کار.

عطوفت - ا.مص (ئوتوفه ت - utûfet): میهره بانی و مه حبه ت.

عطیات - ا.ع (ئه تییات - etîyat): دیاری و به خشیان.

عطیف - ص.ع (ئه تیف - etîf): نه رمه ژنی گو ترایه ل.

عطیفه - ا.ع (ئه تیفه - etîyfe): که وان.

عطیه - ا.ع (ئه تییه - etîye): به خشی، دیاری.

عظائم - ص.ع (ئه زائیم - ezaim): کاری گرینگ، پیشهاتی زور نه ستم و ناخوش.

عظات - ا.ع (ئیزات - izat): په ند و وه ز.

عظام - ص.ع (ئووزام - uzzam): مه زن، گه وره.

عظام - ص.ع (ئیزام - izam): مه زنان.

عظام - ا.ع (ئیزام - izam): ئیسقان، سوقان.

عظت - ا.ع (ئیزه ت - izet): په ند، ئامۆژگاری، وه عزو ئامۆژگاری و وه زدا به ر.

عفج - ا.ع (ئەفج - efec): رىخۆلە.

عفريت - ا.ع (ئيفريت - ifrît): دېو، غول، ئەھرىمەن، دلپەش.

عفص - ص.ع (ئەفيس - efis): تال، تورت، تفت.

عفص - ا.ع (ئەفس - efs): دارى مازوو.

عفن - مص.ع (ئەفنەن - efen): بۆگەنبوون، خراپبوون، بۆن تىگەپان.

عفن - ص.ع (ئەفین - efin): گەنيو، بۆگەن بوو.

عفو - مص.م.ع (ئەفف - efv): بەخشىن، لېيىۋوردن، چاۋپۇشىن لە گوناحى كەسپك.

عفوپېشە - ص.مر (ئەفف پېشە - efvpîşe): عەفوكار، بەخشەر.

عفوصت - ا.مص (ئوفووسەت - ufûset): تفت و تال.

عفونت - مص.ع (ئوفونەت - ufûnet): گەنين، چلەككردن، بۆگەنبوون.

عفونى - ص.ن (ئوفونى - ufûnî): چلەك كردن و بۆگەن بوون.

عفيف - ص.ع (ئەفف - efi): پاك، خواناس، پارىزكارى لە كارى خراپە و ھەرام، داۋىن پاكى.

عفيفە - ص.ع (ئەففە - effe): ژنى خواناس و داۋىن پاك.

عقاء - ا.ع (ئىقاء - ixa'): دەۋروبەرى مال، ھەۋشە.

عقائد - ا.ع (ئەغائيد - exaid): باۋەر، ئايىن، رىياز، ئيدولوژيا.

عقائم - ص.ع (ئەغائيم - exaim): ژنانى نەزۆك.

عقاب - مص.ع (ئىغاب - ixab): سزادان، ئەشكەنجەدان.

عقاب - ا.ع (ئوغاب - uxab): ھەلۆ،

عقاب - ا.ع (ئىغاب - ixab): كۆسپان، ملە، رىگەي سەختى كۆتستانى.

عقابيل - ا.ع (ئەغابيل - exabîl): تەنگانە،

سەختى و ناخۆشى، پاشماۋەي نەخۆشى يان دژمنايەتى.

عقابين - ا.ع (ئوغابەين - uxabeyîn): دوو ھەلۆ، ھەلاقە.

عقار - ا.ع (ئەغار - exar): مولك، خانوبەرە، زەۋى و زارى كشتوكالى.

عقار - ا.ع (ئوغار - uxor): كاللا و ناو مال، شەراب، مەي.

عقار - ا.ع (ئەغار - exxar): درەخت، دەۋا، دەرمانى گيايى.

عقارب - ا.ع (ئەغارىب - exarîb): دوۋپشكان، كۆلاژدەمان، تەنگانە.

عقاقير - ا.ع (ئەغاغير - exaxîr): گيايىن دەرمانى.

عقال - ا.ع (ئىغال - ixal): پەتتەكە ئەژنۆي وشتىرى پى دەبەستىرى، عەگال كە عەرەبان لەسەرى دەكەن.

عقب - ا.ع (ئەغيب - exîb): پاژنەي پى، پىشتەسەر، ئەۋە.

عقبات - ا.ع (ئەغەبات - exebat): كۆسپان، رىگەي سەخت و توۋشى ناو شاخان.

عقب افتادە - ص.مر (ئەغيب ئوفتادە - exhib uftade): پاشكەوتوو، ئەۋەي لە كارو كاسبىدا

يان لە زانست و ھونەردا لە خەلكانى دى دواكەوتىي.

عقبان - ا.ع (ئىغبان - ixban): ھەلۆيان.

عقب گرد - ا.مص (ئەغيب گەرد - exhib gerd): پاشكەزبونەۋە، گەرەنەۋە بۆ پاشەۋە،

بەرەۋە پاش چوون، لە زاراۋى سۈپايىيدا ۋەرچەرخان بۆ پاشەۋە.

عقب ماندە - ص.مر (ئەغيب ماندە - exhib mande): پاشكەوتوو، دواكەوتوو، لە رووى

ئەقلى بەدەنبىيەۋە.

عقب نشينى - ا.مص (ئەغيب نيشينى - exeb nişîn): پاشەكشى.

عقص - مص.ع (ئهغس - exs): بادانی قژی سهر.

عقص - مص.ع (ئهغس - exes): به خیل بوون، به دخو بوون.

عقق - ا.ع (ئهغهغ - exex): قه شقه له، قه له باجکه، قه له بازکه.

عقل - مص.م.ع (ئهغل - exl): ده رک کردن، حالی بوون، تی گه یشتن، فامین.

عقل - مص.م.ع (ئهغل - exl): بهستن، به ستان و کردنه و لاقی و شتر.

عقل - ا.ع (ئوغل - uxel): په تی که له ده ست و پی بیه سترئ.

عقل - ا.ع (ئوغل - uxel): پی بهندی و شتر.

عقلاء - ص.ا.ع (ئوغللاه - uxela): ئاوهداران، ئاقلان، دانایان.

عقلانی - ص.ن.ع (ئهغلانی - exlanî): ئهقلانی.

عقله - ا.مص (ئهغله - exle): زمانگرتن.

عقله - ا.ع (ئوغله - uxle): عه گال، پت، په تی که له ده ست و پی بیه سترئ.

عقلی - ص.ن.ع (ئهغلی - exlî): ئه وهی به زهبری ئهقل ده رک بکری.

عقم - مص.ل.ع (ئوغم - uxm): نه زوکبوون، قسربوون.

عقما - ص.ع (ئوغمما - 'uxema): نه زوکان، ئه و پیاوانه ی منالیان نه بی.

عقوبت - ا.ع (ئوغو بهت - uxûbet): سزا، ئه شکه نجه.

عقود - ا.ع (ئوگود - uxûd): په یان و بهلین، گری به ست و مامه له، گه ردن به ندان.

عقور - ص.ع (ئهغور - exûr): گاز گیر (سهگ و ئه و شتانه)، قه پگر.

عقوق - مص.م.ع (ئوگوغ - uxûx): ئازاردانی داک و باب، لاساری کردن.

عقبول - ا.ع (ئوغبول - uxbûl): ته نگانه، سهختی، پاشماوهی نه خوشی یان دژمنایه تی، تامیسه که.

عقبه - ا.ع (ئهغه به - exebe): کۆسپ، ته گهره، رینگه ی سهختی کویتسانی، مله ی چیا، رکه.

عقبی - ا.ع (ئوغبای - uxba): سزا، ئاقی بهت و کۆتایی هه رکاریک، رۆژی پهسلانی، ئاخو زه مان.

عقد - مص.ل.ع (ئهغد - exd): بهستن، گرتدان، بهستنی ئه هه و په یان، ماره کردن.

عقد - ا.ع (ئیغد - ixd): خه ناوکه، گه ردن به ند، ملوانکه، کۆ ئه ستیره کی پرشنگداره، په روین.

عقد - ا.ع (ئوگه د - uxed): گرتی دهرونی، عه زه ته تی دل، (ئهخۆشی دهرونی).

عقدنامه - ا.مر (ئهغدنامه - exd name): ژننامه، قه واله ی هاوسه ریتی، زه وجیننامه.

عقده - ا.ع (ئوگه د - uxde): گری، گرتی دهرونی، داخی دل، عه زه ته تی دل.

عقده گشا - ص.فا (ئوگه د گشا - uxde guşa): چاره سازی گرفتار، گرتکرده وه.

عقیر - مص.ع (ئهغیر - exr): بریندار کردن، نه زوکبوونی ژن، برینی ده ست و لاقی و شتر.

عقیر - ا.ع (ئهغیر - exr): ناوه ند، جه رگه، مال، ناوه ندی مال، شوینی هه وار خستنی قه و م، کۆشکو ته لار، بینای به رزو بلند، درزو بهینی دوو شت.

عقرب - ا.ع (ئهغره ب - exreb): کۆلاژدم، دوو پشکه، بورجی هه شته م.

عقربا - ا.ع (ئهغره با - 'exreba): دوو پشکی می.

عقربک - ا (ئهغره بک - exrebek): کۆلاژدمی بچووک، نهخوشیه که له سه ری په نجو نینوکان ده داو ده بیته مایه ی که و تنی نوخان.

عقربه - ا.ع (ئهغره به - exrebe): کۆلاژدمی مییه، میلی سه عات.

عکس - مص.ع (ئه‌کس - eks): پێچه‌وانه‌کردن، ئاوهرژووکردن، وینه‌گرتن.

عکس برداری - ا.مص (ئه‌کس به‌رداری - eks berdārī): وینه‌گری.

عکەک - ا. (ئه‌ک ئه‌ک - ekek): قشقه‌له، قه‌له‌بازکه.

عکنه - ا.ع (ئوکنه - ukne): چینه‌گۆشتی له سه‌ریه‌کی ورگ له‌به‌ر قه‌له‌وی، جۆره‌ گیایه‌که.

عکه - ا. (ئه‌ککه - ekke): قه‌له‌باچکه، قشقره، قه‌له‌بازکه.

علاء - مص.ل.ع (ئه‌لاء - ela'): به‌رزبونه‌وه، پایه‌په‌رزبون، به‌قه‌در بوون.

علاق - ا.ع (ئه‌لایغ - elaix): دۆستایه‌تی، په‌یوه‌ندی، مه‌حه‌به‌تی له‌ دله‌وه، خۆشه‌ویستی، هه‌ر شتی‌ک مرۆڤ دلی پێوه‌ی بێ له‌ مال و ژنو منداڵ.

علام - ا. (ئه‌لایم - elaim): عه‌لامه‌ت، نیشانه، زناکان.

علات - ا.ع (ئیللات - illat): نه‌خۆشی، بیانوو، هۆ، سۆنگه، به‌هانه.

علاج - مص.م.ع (ئیللاج - ilac): دهرمانکردن، چاره‌کردن.

علاج پزیر - ص.فا (ئیللاج په‌زیر - ilac pezîr): چاره‌په‌زیر، له‌ چاره‌هاتوو.

علاف - ا.ص.ع (ئه‌للاف - ellaf): عه‌لاف، که‌سێک که‌ کاوچۆ گه‌نم و ئه‌و شتانه‌ بفرۆشیت.

علاقه - مص.ع (ئه‌لاغه - elaxe): خۆشویستن، خۆشویستنی به‌دل، په‌یوه‌ندی، دۆستایه‌تی، مه‌حه‌به‌ت.

علاقه - ا.ع (ئیللاغه - ilaxe): په‌تی‌ک که‌ شتی پێوه‌ له‌ لاس، په‌تی که‌ وان، په‌تی شمشیر، میوه‌یه‌ک که‌ به‌ داره‌وه‌ بێ.

علاقه‌بند - ا.ص (ئیللاغه‌بند - ilaxe bend): که‌سێک که‌ داو و قه‌یتان له‌ ئاوریشم دروست بکات، که‌سێک که‌ ده‌زوو و ئاوریشم و قه‌یتان بفرۆشیت.

عقول - ا.ع (ئوغل - uxûl): ئاقلان، چه‌کیمان، فه‌یه‌له‌سوفان، ئاوهرداران.

عقول - ص.ع (ئه‌غول - exûl): ئاقل و دانا.

عقوه - ا.ع (ئه‌غغه - exve): مه‌یدان، چه‌وشه، ده‌وره‌به‌ری مال.

عقیب - ص.ع (ئه‌غیب - exîb): پاش، شتی‌ک له‌ دای شتی‌کی تهره‌و بێ، پاشکۆ.

عقیده - ا.ع (ئه‌غیده - exîde): باوه‌ر، ئیمان، ریتاز، ئایدیۆلۆژیا.

عقیر - ص.ع (ئه‌غیر - exîr): پیای و ه‌جاغ کوتر، پیای و که‌ منالی نه‌بێ، ماندوو و بریندار.

عقیق - ا.ع (ئه‌غیغ - exîx): عه‌قیق، نگین.

عقیقه - ا.ع (ئه‌غیغه - exîxe): قژی منالی ساوا، ئه‌و مه‌ره‌ی که‌ له‌ روژی هه‌وته‌می له‌ دایک‌بونی منداڵداو له‌ کاتی تاشینی قژی‌دا، ده‌کرته‌ قوریانی.

عقیل - ص.ع (ئه‌غیل - exîl): پیای و سه‌نگین و ئاقل.

عقیله - ص.ع (ئه‌غیله - exîle): ژنی سه‌لارو سه‌نگین، گه‌وره‌و سه‌رداری قه‌وم، هه‌ر شتی‌کی به‌نرخ.

عقیم - ص.ع (ئه‌غیم - exîm): نه‌زۆک،

عکار - ص.ع (ئه‌ککار - ekkar): پیای و هه‌لمه‌ت له‌ شه‌را.

عکاز - ا.ص (ئوککاز - ukkaz): گۆچان، دار ده‌ستی قه‌شه.

عکاس - ا.ص (ئه‌ککاس - ekkas): وینه‌گر، ره‌سمچی.

عکاش - ا.ع (ئوککاش - ukkaş): جال‌جالتۆکی نیر.

عکاشه - ا.ع (ئوکاشه - ukkaşe): جال‌جالتۆکه، مالی جال‌جالتۆکه.

عکرش - ا.ع (ئیکریش - ikriş): جۆره‌ گیایه‌که.

عکرمه - ا.ع (ئیکریمه - ikcrime): کۆتری میچکه.

علف بر- ا.مر (ئه‌له‌ف بور- elef bur):
نامیتریکه له چه‌شنی داس بۆ گیا درون.

علف چر- ا.ص (ئه‌له‌ف چهر- elef çer):
گیاخۆز.

علف خرس- ا.مر (ئه‌له‌فی خیرس- elefi xirs):
گیایه‌کی درکاوییه

علف‌خوار- ص.فا (ئه‌له‌ف خار- elef xar):
گیاخۆز، پاوه‌ن، له‌وه‌پرگه.

علف‌زار- ا.مر (ئه‌له‌ف‌زار- elef zar):
شوی‌نێن
گیای زۆریی

علف‌گریه- ا.مر (ئه‌له‌فی گوریه- elefi gurbe):
جۆره‌ رووه‌کی‌که.

علقه- ا.ع (ئه‌له‌فه- elefe):
ئه‌وه‌ی له‌ زهمانی
جارانا پاشایان له‌ خواردن و پێداویستی دیکه بۆ
پیشوازی سه‌فیران و هاوه‌لانیان و لاخه‌کانیان
ئاماده‌یان ده‌کرد.

علقی- ا.ع (ئه‌له‌غ- elex):
خوێن، خوێنی
مه‌ییوو، زه‌روو، خوێنی سوورو خه‌ست، قورپی
بلکێته‌ ده‌سته‌وه.

علقی- ا.ع (ئیلخ- ilx):
هه‌ر شتیکی چاک و
گرانیه‌ها.

علقم- ا.ع (ئه‌له‌غم- elxem):
گوژاڵک،
کاڵه‌که‌ مارانه، ته‌حله‌سیف.

علقمه- مص.ل.ع (ئه‌له‌غمه- elxeme):
تال‌بوون.

علقه- ا.ع (ئولغه- ulxe):
ئه‌شق و
خۆشه‌ویستی و دل‌ پێوه‌ بوون، هه‌زلی‌کردن.

علقه- ا.ع (ئه‌له‌غه- elexe):
زه‌روو، نو‌تفه‌ یان
پز که‌ هه‌شتا له‌ شێوه‌ی په‌له‌ خوێنیکی خه‌ست
دایه‌..

علک- ا.ع (ئیلک- ilk):
بنیشت، جاجک.

علک‌خاییدن- مص.م (ئیلک‌خاییدن- ilk xayîden):
بنیشت‌ جوون، هه‌رزه‌ بیژی.

علک‌خای- ص.فا (ئیلک‌خای- ilk xay):
بنیشت‌ جوو، بی‌هوه‌ و‌یژ.

علاقه‌ مند- ا.ص (ئیل‌اغه‌ مه‌ند- ilaxe mend):
په‌یوه‌نددار، دۆستدار.

عـلـالا- ا.ع (ئه‌لالا- elala):
هه‌را هه‌را،
ها‌تو‌ها‌وار.

علام- ا.ع (ئه‌لام- elam):
عه‌لامه‌ت، نیشانه،
زناک.

علام- ص.ع (ئه‌للام- ellam):
زانا، دانا، زۆر
زانا، په‌زدان.

علامات- ا.ع (ئه‌لامات- elamat):
نیشانان،
زناکان.

علامت- ا.ع (ئه‌لامه‌ت- elamet):
زناک،
عه‌لامه‌ت، نیشانه، ئالا، به‌یداخ.

علامت‌گزاری- ا.مص (ئه‌لامه‌ت‌گوزاری- elamet guzarî):
دانانی نیشانه‌ له‌ که‌ناری
رتیگا یان له‌سه‌ر سنوورو مه‌رزان، نیشانه‌ دانان،
هوومدانان، زناک‌دانان.

علامه- ص.ع (ئه‌للامه- ellame):
زۆر دانا،
هه‌زرقان، بیره‌وان.

علامی- مص.ع (ئولامی- ulamîy):
هوشیار،
زیره‌ک، زه‌ین روون.

علامی- ص.ع (ئه‌للامی- ellamî):
پیاوی
زۆر زاناو هۆشه‌مند.

علان- مص.م.ع (ئیلان- ilan):
ناشکرکردن،
ده‌ربڕین، ناشکرکردنی دژمنایه‌تی.

علانی- ص.ع (ئه‌لانی- elanî):
که‌سێک که‌
کاروباری ناشکرا‌یی، پیاوی ناسرا‌وو دیار.

علانیه- مص.ل.ع (ئه‌لانییه- elanîye):
ناشکرا‌بوون، دیار بوون.

علاوه- ا.ع (ئیل‌اغه- ilave):
سه‌ربار.

علت- ا.ع (ئیل‌له‌ت- illet):
نه‌خ‌و‌شی،
ده‌غه‌زاری، هۆ، بیانوو.

علج- ا.ص.ع (ئیلج- ilc):
که‌ر، که‌ری کیتی
قه‌له‌وو به‌هه‌یز، پیاوی که‌ته‌ی به‌هه‌یزی نا
موسلمان، گا‌ور.

علف- ا.ع (ئه‌له‌ف- elef):
گیای، گیای سه‌وز،
خۆراکی چوار پایان.

علل - ا.ع (ئیلەل - ilel): ھۆ، بیانوو، سۆنگە، نەخۆشی.

عللا - ا.ع (ئەلەلا - elela): ھەلەلا، ھەراوھوریا، ھەراو ھەنگامە، غەلپەغەلپ.

علم - ا.ع (ئەلەم - elem): ئالا، بەیداخ، ناوی شۆرەت، سەرداری قەوم، ناودار.

علم - م.ص.ل.ع (ئیلەم - ilm): زانین، یەقینکردن.

علماء - ا.ع (ئولەماء - ulema): زانایان، ھزرڤانان.

علمدار - ا.ص.ع (ئەلەمدار - elemdar): ئالادار، نیگابانی ئالا، ئالەھلەر، کەسپیک کە لە ناو سوپادا ئالا بەدەست بێ.

علم شدن - م.ص.ل.ع (ئەلەم شودەن - elem şuden): مەنشور بوون، ناوداربوون، شۆرەت پەیداکردن.

علم غیب - ا.مر (ئیلەمی غەیب - ilmi keyb): غەیبزانی.

علم کردن - م.ص.م.ع (ئەلەم کەردەن - elem kerdən): راستکردن، بەرزکردن، ھەلکردن.

علن - م.ص.ع (ئەلەن - elen): ئاشکاربوون.

علن - ص.ع (ئەلین - elin): ئاشکرا، خوبا.

علنی شدن - م.ص.ع (ئەلەنی شودەن - eleni şuden): ئاشکاربوون.

علنی کردن - م.ص.ع (ئەلەنی کەردەن - eleni kerdən): ئاشکراکردن.

علو - ا.ع (ئیلەف - ilv): بەرزترین و باشترین شت، بەرز، بالا، شوپنی بەرز.

علو - م.ص.م.ع (ئولوف - uluv): بێتندی، بەرزبوونەو، گەورەبوون، پایەو پلە بەرزبوون.

علوفە - ا.ع (ئولوفە - ulûfe): ئالەف، ئالیکى ولاخان لەکاو جۆو گیاو...

علوفە - ا.ع (ئەلوفە - elûfe): ئالیکى چوارپیتیان.

علوق - ا.ع (ئەلوخ - elûx): مەرگ، دەرد و بەلا.

علوک - ا.ع (ئولوک - ulûk): جۆرە رووھکێکە.

علوم - ا.ع (ئولوم - ulûm): زانستان.

علوی - ص.ن.ع (ئولفی - ulvî): بەرزایی، سەر بە جیھانی بالا.

علوی - ص.ن.ع (ئەلەفی - elevî): سەر بە عەلى، لە ئەوێ عەلى، ئەو ئەو تیرەى حەزەرەتى عەلى کورێ ئەبى تالیب.

علریان - ص.ن.ع (ئەلەفیان - elevîyan): سادات، خەلکانیک کە لە ئەو ئەو تیرەى حەزەرەتى عەلى بن ئەبى تالیب.

علریون - ص.ن.ع (ئەلەفیون - elevîyyûn): عەلەوییان.

علویه - ص.ن.ع (ئیلەفییه - ilvîyye): بەرزى، بێتندى، ئەستیرەبەرەکان: زوھل و مشتەرى و مەریخ.

علریین - ص.ن.ع (ئەلەفیین - elevîyyin): جەماعەتى عەلى، عەلەوییان.

عله - ا.ع (ئیلەلە - ille): ھۆ، بیانوو، سۆنگە، نەخۆشی.

على - ح.ع (ئەلا - ela): حەرفى جەپ، ژێر.

على - ا.ع (ئولا - ula): بەرزى، بێتندى، قەدر، شەرەف، گەورەیی، مەزنایەتى.

على - ص.ع (ئەلیی - eliy): بەرز، بێتند، پایەبەرز، قەدرگان، شەریف، ناوی یەكەم ئیمامى شیعیە.

علیا - ص.ع (ئولیا - ulya): بەرزتر، بەرزو بالا.

علیا - ا.ص.ع (ئەلیاء - elya): شوپنی بەرز، لوتکەى چیا، ئاسمان.

علیا حضرت - ا.مر (ئولیا ھەزەرەت - ulya hezret): نازناوی مەلیکەى ولاتە، دایکى پاشا، ژنى پاشا.

علیق - ا.ع (ئەلیغ - elîx): ئالیک، خواردنى ولاخ.

علیق- ا.ع (ئوللیه-غ - ullyex): توترک، توورک.

علیل- ص.ع (ئلیل- elîl): نهخۆش، دهغهزار.

علیله- ص.ع (ئلیلله- elîle): ژنی نهخۆش، دهردهدار.

علیم- ص.ع (ئلیم- elîm): هزرغان، زانا.

علیون- ص.ع (ئیلیون- ilîyûn): بهرزی، بهرزترین پلهی بههشت.

علیه- ص.ع (ئیللیه- illîye): پایه بهرز، نههلی بهرزی و بالایی.

علیه- ص.ع (ئیلیه- ellîye): ژنی پایه بهرز، سه بهرز.

علی هذا- ق.ع (ئهلا هازا- elahaza): بهم پتیبه، به گوێرهی ئههه.

عم- ا.ع (ئمم- emm): مام، ئاپ، هاپۆ.

عماء- ا.ع (ئهماء- ema'): ههوری بهرز، ههوری به باران.

عمائم- ا.ع (ئهمائیم- emaim): عهمامان، میژههزان، شاشکان، کهشیدهیان.

عمات- ا.ع (ئهمات- emmat): پور، میمک، پلک.

عماد- ا.ع (ئیماد- imad): کۆله که، پشتیوانه، بینای بهرز.

عمار- ص.ع (ئومار- ummar): ناوه دانکه رهوان، ئافکاران.

عمار- ص.ع (ئهمار- emmar): پیای به دین و ئیمان، به سه بهرو به ههلتوتست.

عمارت- مص.م.ع (ئیمارته- imaret): ناوه دان کردن، بینا کردن.

عماری- ا.ع (ئهماری- emarî): کهژاوه،

عما قریب- ق.ع (ئهما غریب- emma xerîb): بهم زووانه، پاش ماوهیه کی کهم، لهم نزیکانه..

عمال- ا.ع (ئومال- ummal): کرێکاران.

عمامه- ا.ع (ئیمامه- imame): شاشک،

میژهه، سه روپیچ، کهشیده.

عمایت- ا.مص (ئهمایهت- emayet): گومرایی، خۆسه ری.

عمد- مص.ل.ع (ئهمد- emd): ئه نجامدانی کارێک به ئه نهتهست.

عمد- ا.ع (ئومود- umud): کۆله کان، عهمودان، ئهستونان.

عمد- ا.ع (ئهمد- emed): کهله که، جۆره قهیاغێکه، کۆمهله دارێکی پتیکه وه بهستراو بو پهرینه وه له ئاو.

عمده- ا.ع (ئومده- umde): کۆله که، پشتیوانه، شتی زۆرو سه ره کی، جومله.

عمده فروش- ص.فا (ئومده فروش- umde furûş): جومله فروش.

عمر- ا.ع (ئومر- umr): ته مه ن، ماوه ی ژیان، عومر.

عمر- ا.ع (ئهمر- emr): عه مر، ته مه ن.

عمرات- ا.ع (ئومورات- umurat): حه جی عومره.

عمران- ا.مص.ع (ئومران- umran): ناوه دانی.

عمرانی- ص.ن.ع (ئیمرانی- imranî): ناوی مامی په یامبه رو باوکی حه زره تی عه لی بووه.

عمرگاه- ص.فا (ئومرگاه- umrkah): هه ر شتی عه مر کورت بکات یان کهم بکات.

عمره- ا.ع (ئومره- umre): حه جی به چووک، عومره.

عمری- ا.ع (ئهمرا- emra): شتی که سی تیک بیدا به یه کیکی دی که تا له ژیاندا بی سوودی لی وه ریگری.

عم زاده- ا.مر (ئهم زاده- em zade): نامۆزا، پس مام، کورهمام.

عمش- ا.ع (ئهمش- emeş): چاوکزی چاوپروش.

عمشاء- ص.ع (ئهمشاء- emşa'): ژنی چاوکزی پروشای.

عمق- ا.ع.(نومخ- umx): قولایی.

عمل- مص.ع.(نهمه- emel): کارکردن، دروستکردن.

عمل کرد- ا.مر.(نهمه- emel kerd): کارو نهمجامی کار.

عمله- ا.ع.(نهمه- emele): عهمه له، کرتیکاران، کرتیکاری بیناو دیوار.

عمو- (نهمو- emû): مام، ئاپ، هاپۆ.

عمود- ا.ع.(نهمود- emûd): ستوون، پایه، کۆله که، گورزی ئاسن، سهروهر و گهوردی قهوم.

عموم- مص.ع.(نوموم- umûm): گشتاندن، گشت له گشت، عام، ههموو بوون.

عمه- ا.ع.(نهمه- emme): پور، خوشکی باوک.

عمی- ا.مص.ع.(نهما- ema): کویری، نابینایی.

عمی- ص.ع.(نهمی- emî): کۆره، نابینا، مزهمعیل.

عمی- ص.ع.(نوما- uma): کویران، نابینایان.

عمیاء- ص.ع.(نهمیاء- emya'): ژنی کویر.

عمیان- ص.(نومیان- umyan): نابینایان، کویران.

عمید- ا.ص.ع.(نهمید- emîd): گهوره، سهروهر، سهردار، سهروک، دهم سپی قهوم.

عمیق- ص.ع.(نهمیغ- emîx): قوول،

عمیم- ص.ع.(نهمیم- emîm): زۆر، تهواو، گشت له گشت، لاپ.

عناء- مص.ع.(نهناء- ena'): رهنجکیشان، زهمه تکیشان، ماندووو بوون.

عناپ- ا.ع.(نوناپ- unnab): جـۆره درهختیکه، عهناب.

عناپ- ا.ص.ع.(نهناب- ennab): ترئ، فروش.

عناپ گون- ص.مر.(نوناپ گون- unnab

gûn): سوور وهکو عهناب.

عناد- مص.ل.ع.(ئیناد- inad): یاخی بوون، سه رکیشی کردن، شه کردن.

عنادل- ا.ع.(ئنادیل- enadil): بولبولان، شالووران، جوړه په کی کاکۆلداره.

عناصر- ا.ع.(ئناسیر- enasîr): رهگه زان.

عناق- مص.ع.(ئیناغ- inax): دهست له ملکردنی په کدی، دهست له ملانی.

عناق- ا.ع.(ئهناغ- enax): دهر دویه لا، ناومیدی، کاری سهخت.

عناق- ا.ع.(ئهناغ- enax): کارژۆله، کاریک که له سال که متر بی.

عناقید- ا.ع.(ئهناغید- enaxîd): هیشوان، بۆلان.

عناکب- ا.ع.(ئهناکب- enakîb): جالجالۆکان، داپیروشان.

عنان- ا.ع.(ئینان- inan): رهشمه، ههوسار،

عنان تافتن- مص.ل.(ئینان تافته- inan taften): گه پانهوه، روو وه رگپیران، ماندووو بوون.

عنان کشدن- مص.م.(ئینان کهشیدن- inan keşîden): جلّه و راکیشان، وهستاندنی

ئهسپ، وهستاندنهوه.

عنایت- مص.ل.ع.(ئینایت- inayet): بایه خدان بهشتی یان کارئ، پاراستن.

عنب- ا.ع.(ئینهب- ineb): ترئ، ئهنگور، ههنگور.

عنبر- ا.ع.(ئنهبر- enber): شابۆن، ماده په کی بۆن خوشی کهوه بیه له ناو سکی ماسی عه نهردا

دروست ده بی.

عنبر اگین- ص.مر.(عه نهبر ناگین- enber agîn): عه نهبراوی، ناوخته به عه نهبر، پر له

عه نهبر.

عنبر الود- ص.مف.(ئنهبر ئالود- enber alûd): تیکه له به عه نهبر، عه نهبرای.

عنبر بار- ص.فا.(ئنهبر بار- enber bar): بۆن

خۆش وهكو عهنبهر.

عنبربو- ص.مر(ئهنبهر بوو- enber bû): ههر شتى بۆنى عهنبهرى لى بى.

عنبرچه- ا.مر(ئهنبهرچه- enber çe): جوړه خشلتيكى ژنانهيه، پاكه تتيكى بچووكى زتريان گهوههر كه ژنان عهنبهریان تیدهكردو له ملیان دهكرد.

عنبردان- ا.مر(ئهنبهردان- enber dan): عهنبهردان، شتى كه عهنبهرى تى بكهن.

عنبرسوز- ا.مر(ئهنبهرسوز- enber sūz): قاپى كه عهنبهرى تيا بسووتين.

عنبرفام- ص.مر(عهنبهرفام- enber fam): هاوپهنگى عهنبهر.

عنبرين- ص.ن(ئهنبهرين- enberîn): بۆن خۆش وهكو عهنبهر.

عنبرينه- ص.ن(ئهنبهرينه- enberîne): گهردنبه نديكه له عهنبهر دروست دهكراو له مل دهكرا.

عنبس- ا.ع(ئهنبهس- enbes): شير.

عنبيه- ا.ع(ئينهبيه- inebîye): بهشيتى چاو.

عنت- مص.ل.ع(ئنهت- enet): گيتروده بوون، له ناوچوون، فهوتان.

عنتر- ا.ع(ئنهتر- enter): خه رهنگيز، ميشه كه رانه، جوړه مه يونيكه.

عنتره- مص.ع(ئنهتره- entere): دليرى نواندن له شهردا.

عنجد- ا.ع(ئنهجد- enced): جوړه گيايه كه.

عند- ق.ع(ئيند- ind): لا، نزيك، (ئاوه لفرمانى كات و شوينه).

عندليب- ا.ع(ئهندهليب- endelîb): عهندهلى، بولبول، هوزار، شالوور.

عندم- ا.ع(ئهندهم- endem): جوړه گيايه كه.

عنز- ا.ع(ئهنز- enz): بزن، بزنه كيوى، ماسويسكه.

عنزه- ا.ع(ئهنزه- enze): بزن.

عنزه- ا.ع(ئهنزه- eneze): كورتته ږم، بيللقان، كورتته تيزه.

عنصر- ا.ع(ئونصور- unsûr): رهگهز، ئهسل.

عنصره- (ئهنصره- ensere): جهونتيكى نه سرانيانه.

عنصل- ا.ع(ئونسل- unsul): پيازي كتيوى.

عنعه- مص.م.ع(ئهنئه- en'ene): دركاندنى هممه له شتوى عهيندا، له گيترا نه ودا دهگوتري، (روى عن فلان عن فلان عن فلان...)، شهرح و بهياني شك و شانازى باوپا پيران به ريز.

عنف- ا.مص.ع(ئونف- unf): زهبرو زهنگ، توندو تيڅى.

عنفوان- ا.ع(ئنفوان- unfuvan): هوهولى لاوى، هوهولى ههر شتيك، هه ردت، تاف.

عنق- ا.ع(ئونوغ- unûx): گهردن، مل، ئهستو.

عنقاء- ا.ص.ع(ئنهغاء- enxa'): سيمرخ، ژنى گهردن دريژ، دهر و بهلاو تهنگانه.

عن قريب- ق.ع(ئهن غهريب- en xerîb): بهو زووانه، به زووبى.

عنقرد- ا.ع(ئونغرد- unxûd): هيشوو، بۆل.

عنكب- ا.ع(ئهنكب- enkeb): جالجالوكه، نيره، داپيروشك.

عنكبوت- ا.ع(ئهنكبوت- enkebût): جولا ته نه، جالجالوكه، داپيروشك.

عنكبه- ا.ع(ئهنكبه- enkebe): جولا ته نهى مي، داپيروشك.

عنوان- ا.ع(ئينشان- invan): سه رناث، سه رنامه، عيونانى كتپ، ئه دهرس.

عنود- مص.ع(ئونود- unûd): گه رانه وه، هه لگه رانه وه له هق، گرته بهرى رتي چهوت.

عنود- ص.ع(ئهنود- enûd): شه راني، كه لله شق، گه راوه له ري.

عنيد- ص.ع(ئهنيد- enîd): سه ر سه خت، هه لگه راوه له هق، شه راني، ناكلوك.

ئاوی دهریا لیبی دایو و نرخی شکابن.

عواصف - ا.ع (ئهفاسیف - evasif): گهرداو،
باهۆز، تۆزوبا، بای توند، رهشه بایان.

عواصم - ا.ع (ئهفاسیم - evasim):
پایته ختان، پیته ختان.

عواطف - ا.ع (ئهفاتیف - evatif): سۆز.

عواطل - ص.ع (ئهفاتیل - evatil): ژنی بی
خشل و زیو.

عواف - ا.ع (ئوئاف - uvaf): گیانله بهریتک که
شیر به شهو راوی بکات، دهستکهوت.

عوافی - ا.ع (ئهفافی - evafi): تهندروستی،
سه لامه تی، ساغله می.

عواقب - ا.ع (ئهفاغیب - evaxib): ئاقیبه تان،
ناکامان.

عواقد - ا.ع (ئهفاغید - evaxid): گرتیدهران،
په یانکاران.

عواقر - ص.ع (ئهفاغیر - evaxir): نهزۆکان،
ئهستبوران.

عواقیل - ا.ع (ئهفاغیل - evaxîl): عه گول،
وسترالوک، پیچ و دوران و شه پۆلی دهریا، دهشتی
کاکي به کاکي بی ریگه.

عوالم - ا.ع (ئهفالیم - evalim): جیهانان،
جیهانی لاهوت، ناسوت، مهله کووت،
جه به روت.

عوالی - ص (ئهفالی - evalî): بهرز، بهرزی.

عوام - ا.ع (ئهقام - evam): عهوام، عهوامی
خه لک، ئومیان، رهشو روتان.

عوام فریب - ص.فا (ئهقام فرهیب - evam
ferîb): عهوام خه له تین، ئهوهی رهشو روتان
بخه له تینی.

عوام فرهیبی - ا.مص (ئهقام فرهیبی - evam
ferîbî): عهوام خه له تینی.

عوامل - ا.ع (ئهفامیل - evamil): کریکاران،
گاجوتان.

عوان - مص.ع (ئیشان - ivan): یاریده دان.

عنیزه - ا.خ.ع (ئونه یزه - uneyze): تیره یه کی
عه ره به له هۆزی به نی ئه سه د.

عنیف - ص.ع (ئه نیف - enîf): توندوتیژ، توپه و
تپۆ، زه برکار.

عنین - ص.ع (ئینین - innîn): پیاوی نه توانی
گان بکات.

عواء - ا.ع (ئوئاء - uva'): لوورده ی گورگ و
لوورده ی سه گ.

عواء - ص.ع (ئه فئاء - evva'): سه گنی زۆر
بحه پی، زۆروه ی.

عوائد - ا.فا.ع (ئه فائید - evaid): که سیتک
سه ری نه خوش بدات، چاکي و میهره بانی.

عوائق - ا.ع (ئه فائیق - evaix): کۆسپ و
تگهران، گرفتاری روژگار که مرۆف مرۆل بکات.

عواتق - ا.ع (ئه فاتیق - evatix): نیوان شان و
مل، قه لاندۆش، قه لاندۆشکان.

عواتک - ص.ع (ئه فاتیک - evatik): کۆنه
کهوان، ژنانی بۆنخوش.

عواجز - ص.ع (ئه فاجیز - evaciz): نه خوشان،
پیران، نابینایان، نوکستانان، په ککه وتوان.

عواد - ا.ع (ئوئئاد - uvvad): گهراوان،
دهرامته و دهستکهوتان، سه ره دهرانی نه خوش.

عوادی - ص.ا.ع (ئه فادی - evadî): کۆسپ و
تگهره یین روژگار، گرفتاری و سه ره شه ی روژگار.

عواذل - ا.ع (ئه فاذیل - evazil): ژنی به
گله یی و گازانده.

عوار - ا.ع (ئیشار، ئه فار، ئوئار - ivar, evar,
uvar): عهیب و عار، جلی دراو.

عوارض - ا.ع (ئه فاریز - evariz): رووداو
پیشها و نه خوشی، باج و خه راجی نااسایی.

عوارف - ا.ع (ئه فاریف - evarif): ژنانی پشو و
دریژو به سه برو جه وه سه له، چاکه کاران.

عواری - ص.ع (ئه فاری - evarî): رووت و
قوت،

عواریه - ص.ع (ئه فاریه - evarîye): کالایه ک

عوض - ا.ع (ئیفهز - izev): له بیری، له جیاتی، له باتی.

عوعر - ا. (ئو ئو - ew ew): حه په حه پی کسوک.

عوف - ا.ع (ئو ف - ewf): کارو کوشش، میوان، بهخت، شیری پیسه، گورگ، که له شپیر.

عول - ا.ع (ئو ل - ewl): قووت و سهرچاوهی ژیان، گریان به ده نگی بهرز.

عول - ا.م.ص.ع (ئیفه ل - ivel): پشت به ستن و یارمه تی خوازی.

عون - ا.ع (ئو ن - ewn): یارمه تی، کومه ک، هاریکاری، پشتیوان.

عویل - ا.ع (ئو فیل - evîl): گریان به ده نگی بهرز.

عهد - م.ص.م.ع (ئه ه د - ehd): پاراستن، وه سیت کردن، وه عزدادان، ناموژگاری کردن، په میان به ستن، ئه ه د کردن.

عهد جدید - ا.م. (ئه ه دی جه دید - ehdi cedîd): په یانی نوی، ئو کتیبه پیروژانه ی که پاش مه سیح نووسراون، ئینجیل.

عهد قدیم - ا.م. (ئه ه دی غه دیم - ehdi xedîm): په یانی دیرین، ئو کتیبه پیروژانه ی پیش مه سیح نووسراون، ته ورات.

عهده - ا.ع (ئو ه ده - uhde): زه مانه ت، که فالت، په میان، سزا، عو ده.

عهده دار - ص.ف.ا (ئو ه ده دار - uhdedar): په یاندار، که سیک په میان یان به لئینی دابی.

عهن - ا.ع (ئیه ن - ihn): خوری مه پ، خوری رهنگ کراو.

عهود - ص.ع (ئو هو د - uhûd): په میان و به لئیتان.

عهید - ص.ع (ئه هی د - ehîd): کون، دیرینه، هاو په میان، هاو عه سر.

عیاب - ا.ع (ئیاب - iyab): جانتا، عه یب و شهرم.

عوان - ا.ص.ع (ئه فان - evan): میانه سال، یاران، خزمه تکاران.

عوانی - ص.ع (ئه فانی - evanî): یه خسیس، دیل، به نده، گیروده و گرفتار.

عوچ - ا.م.ص.ع (ئیفه ج - ivec): خواری، چه وتی، که چی، گپری، شلی.

عوجاء - ص.ع (ئه و جا - ewca'): که چ، خوار، چه وت، گپری.

عورد - م.ص.ل.ع (ئه و د - ewd): که پانه وه، زفرین.

عود - ا.ع (ئو د - ûd): نامیری عود، لقی پراوه ی درهخت، دار، چل.

عودت - م.ل.ع (ئه و ده ت - ewdet): که پانه وه، ها تنه وه، زفرینه ف.

عود سوز - ا.م. (ئو د سوز - ûd sîz): مه قلی، قاپیک که عودی تیا بسوتین.

عوذ - م.ص.ع (ئه و ز - ewz): په نا بردن، (په نا به خوا).

عور - م.ص.ل.ع (ئه فەر - ever): نابینا بوون، کوزه بوون، کوپیر بوون، یهک چاوبوون.

عور - ص.ع (ئور - ûr): یه که له چاو، روت و قووت.

عوراء - ص.ع (ئه و را - ewra'): ژنی یهک چاو، ناشیرین و دزیتو، قسه ی ناشیرین، کاری قزو دزیتو.

عورات - ا.ع (ئه ورات - ewrat): ژنان، نافرتهان.

عوران - ص.ع (ئوران - uran): کوپران.

عورت - ا.ع (ئه و رته ت - ewret): عه و رته ت، شهرمی ژن و پیوا، نافرته ت.

عورتینه - ص.ن. (ئه و رته تینه - ewretîne): ره گزی مبینه.

عوز - م.ص.ل.ع (ئه فز - evez): که مبوون، پیو بستنی بوون، ده ستکور ت بوون.

عوسج - ا.ع (ئه و سه ج - ewsec): جو ره رووه کینکه.

عیان - مص.م.ع (ئییان - iyan): دیتن به چاو، دیار، نهودی بدینرئ، بهرچاو.

عیانی - ص.ع (ئیانی - iyanî): شایهت، شایهتیک نهودی به چاو دهیبینی بیلئ.

عیب - ا.ع (ئیب - eyb): خراپی، شهرم، عیب، بهدناوی، ریسوایی، خهوش.

عیب - ا.ع (ئییب - iyebe): جانتا، جانتای جلویهرگ، عیب، خهوش.

عیب بین - ص.فا (ئیب بین - eyb bîn): کهسیتیک عیبی خه لکی ببینی و له قنای بدات.

عیب پوش - ص.فا (ئیب پوش - eyb pûş): عیب پوش، کهسیتیک که عیبیهی خه لکی بپوشیت و باسی نکات.

عیب جو - ص.فا (ئیب جو - eyb cû): کهسیتیک له دووی عیبی خه لکی بئ و له قنای بدات.

عیب دار - ص.مر (ئیب دار - eyb dar): عیب دار، خهوشدار.

عیبانک - ص.مر (ئیبناک - eyb nak): خاوهن عیب، عیب دار، بهدناو، ریسوا، گوناچار.

عیبه - ا.ع (ئیه - eybe): جانتا، ساک، زهمیلهی چهرمی، عیبیه.

عیث - مص.ع (ئیس - eys): گندهل کردن، لهناودان، زبان پی گه یاندن.

عیثمی - ا.ع (ئیسهمی - eysemy): کهره کتبی.

عیثوم - ا.ع (ئیسوم - eysûm): کهمتیار، فیل.

عید - ا.ع (ئید - id): جه ژن.

عیدان - ا.ع (ئیدان - idan): دار، چیلکه، چوکلان.

عیدگاه - ا.مر (ئیدگاه - idgah): نهو شوتیهی نوژی جه ژنی لی بکن.

عیسوی - ص.ن (ئیسهفی - ısevî): پدیهوانی هه رزه تی عیسا.

عیاب - ص.ع (ئهیباب - eyyab): عهیبگۆ، زۆر عهیبگۆ.

عیاد - مص.م.ع (ئییاد - iyyad): چوونه سهردانی نهخۆش، گه پانهوه بۆ لای شتی یان کهسیتیک، دهست پتکردنهوه.

عیادت - مص.ل.ع (ئییادهت - iyyadet): چوونه دیدنهی نهخۆش، دیدنهی وهه والپرسینی نهخۆش.

عیاذ - مص.ل.ع (ئیاز - iyaz): په نابردن، په ناگرتن، په ناگه، په نا (په نام به خوا).

عیار - مص.ع (ئیار - iyar): عهیار، مهحهک.

عیار - ص.ع (ئهییار - eyyar): چه رچی، گه رۆل، بهر لالا، کهسیتیک بیتهدوه بی کار هه ر بی و بچی، ئیبۆز، چوست و چالاک، گورج و گۆل، دلیر، جوامیر، ته ردهست، خیرا.

عیاریشه - ص.مر (ئهییاریشه - eyyarpîşe): جوامیر و سهخی و چالاک.

عیارگیر - ص.فا (ئییارگیر - iyar gîr): نهودی عه یاری زێو بگرئ.

عیار وش - ص.مر (ئهییار شهش - eyyar veş): وهکو عه یار، عه یار ئاسا، ئیبۆز ئاسا.

عیاش - ص.ع (ئهییاش - eyyaş): دهوله مه ندو خوشگوزهران، نه هلی عه یش و نوش.

عیافت - مص.ع (ئییافتهت - iyyafet): فال گرتنهوه به پیتی فینی بالنده.

عیال - ا.ع (ئیال - iyal): ژن، مال و منال، که سوکاری یهک خیزان، (ژن و میتردوو مناله کانیان).

عیال - ص.ع (ئهییال - eyyal): رویشتنی به لارو له نجه، به فیزو ده عیه.

عیالدار - ص.فا (ئیال دار - iyal dar): خودان ژن و منال، عه یالدار.

عیالمند - ص.مر (ئیالمه ند - iyalmend): خیزاندار.

عیالوار - ص.مر (ئیالوار - iyal var): خودان ژن و منالی زۆر، خیزاندار.

عیسی دم - ص (ئیسادهم - isa dem): عیسا نهفهس، نهوهی دهم و نفوسی وهکو عیسایی و مردوو زندوو بکاتهوهو نهخوش چابکاتهوه.

عیش - مص.ع (ئیش - eyş): ژیان، ژین، گوزهران.

عیشه - ا.ع (ئیشه - işe): بارودۆخی ژیان، گوزهران.

عین - ا.ع (ئین - eyn): چاو، چاڭ، دیه، سه‌رچاوه، هه‌لبژاردهی هه‌ر شتیک، گه‌وره‌و سه‌روه‌ری قه‌وم.

عیناء - ص.ع (ئیناء - eyna'): ژنی چاوگه‌وره، ژنی که ره‌شینهی چاوی درشت و جوان بئی.

عینک - ا (ئینه‌ک - eynek): چاویلکه، عه‌ینه‌ک، به‌رچاڭک.

عیوب - ا.ع (ئویوب - uyûb): خه‌وش و عه‌یبیان.

عیوق - ا.ع (ئییوغ - eyûx): نه‌ستیره‌یه‌کی سوری گه‌شه له‌لای راستی کاکیشانه‌وه.

عیون - ا.ع (ئویون - uyûn): چاوان، کانی و سه‌رچاوان، کانیاوان.

غ

غ- حر (غ- X):

پیتی بیست و دووه می ئه لغبای فارسییه که به (غین) ده خوینرته وه به هه ساوی ئه بجه ده کاته (۱۰۰۰) هزار، ئه پیتسه هاویه شه له نیوان زمانی فارسی و عهره بی دا.

غائب - ص. فا (غائب - xaib): پیتوار، غایب، ناپیدا، دوور له چاو، ناماده نبوو.

غائبانه - ق (غائبانه - xaibane): پیتوارانه، غایبانه، له حالی غایب بووندا، کاریک که له غیابی که سیکدا بکری.

غائر - ا. فا. ع (غائیر - xair): رۆچوو، ناوی رۆچوو به زه ویدا، زهوی نرم، چال.

غائص - ا. فا. ع (غائیس - xais): چووه ناو ناو، چووه ژیر ناو، ئه وهی بچیتته ژیر دهر باوه.

غائط - ا. ع (غائیت - xait): زهوی نرم و چال، شوینی دهست به ئاو گه یاندن، گوو.

غائله - ا. ع (غائيله - xaile): ئاژاوه، غایله، شهرو گنده لی.

غائی - ص. ن. ع (غائی - xaî): غایهت، کوتایی، مه به ست، نامانج.

غاب - ا. ع (غاب - xab): جهنگه، بیشه، دارستان، دارستانان، لیره وار.

غاب - ا. ع (غاب - xabb): گوشتی شهومه نه،

گوشتی گهنیو، خواردنی پاشماوه، ههرزه ویشی، ههله وه ری.

غابات - ا. ع (غابات - xabat): غابات، لیره وارن، جهنگه لستان، بیشه لان، دارستانان.

غابر - ا. فا (غابیر - xabir): رابردوو، رابوردی، کۆن، دیرین.

غابط - ا. فا (غابیت - xabit): خۆزباخواز، خۆزی خواستن به که سیک، هه سوودی بردن به که سیک بی ئه وهی ئاره زووی له دهستوچوونی نیعمه تی بکری.

غابن - ا. فا. ع (غابین - xabin): که سیک له کاردا سستی بکات، حیل کار له کرین و فروشتندا.

غابه - ا. ع (غابه - xabe): بیشه، جهنگه، دارستان، لیره وار، قامیشه لان، نیزه ی دریش، کۆمه له خه لک.

غات شدن - مص. ل (غات شودن - xat şuden): له یاری نه ردا راکردن و قاپی گرتنه.

غادر - ا. فا. ع (غادیر - xadir): غه ددار، بی وه فا، خایه ن، په یمانشکین.

غادره - ا. فا. ع (غادیره - xadire): ژنی په یمانشکین و غه ددارو بی وه فاو غایه ن.

قه‌له‌دهش، قاره‌قار، قپاندن.

غارغارک - ا.مر (غارغارک - xar xarek):
هەر شتی‌ک دهنگه دهنگی زۆرو ناخۆش بئ وهک:
بئندگۆ، رادیۆو فرۆکه.

غارق - ص.ع (غاریق - xari x): خنکاو، له
ئاوا نقوم بوو.

غارگیلاسی - ا.مر (غارگیلاسی - xargîlasî):
دره‌ختیکی کیتییه له جۆری گیتلاس و ئالوبالو.

غارنشین - ص.فا (غارنشین - xar nişîn):
ئه‌شکه‌وت نشین.

غارو غور - ا.مر (غارو غور - xarû xûr):
هه‌راو هوریا، ئاژاووه‌و فهرته‌نه، قۆره‌ قۆزی زگ.

غاریغون - ا (غاریغون - xarî xûn): جۆره
قارچکیکه له کلۆری پیره‌داران ده‌روئ و بۆ ده‌رمان
به‌کار دئ.

غاز - ا (غاز - xaz): قاز.

غاز - ا (غاز - xaz): جۆره‌ دراویتیکی زۆر
بچوکه تا هه‌وه‌لی سه‌رده‌می قاجارییه‌کان
ره‌واجی هه‌بوو.

غاز - ا (غاز - xaz): پینه، دپاو، درز، قاز،
پارچه‌ پارچه.

غاز - ا.ع (غاز - xaz): گاز.

غازایاقی - ا.مر (غازایاقی - xaza ya xî):
جۆره‌ رووه‌کیکه.

غازل - ا.فا.ع (غازیل - xazil): ته‌شی ریس،
ریسه‌ر.

غازله - ا.فا.ع (غازیله - xazile): ژنی ته‌شی
ریس، برپس.

غازه - ا (غازه - xaze): سوورای ژنان.

غازه‌ رخ - ص.مر (غازه‌ رخ - xaze rûx):
روو سوور، که‌سیک سوورای له‌ رووی خۆی دابئ،
ئه‌وه‌ی گۆناکانی سوور بئ وه‌کو سووراو.

غازی - ا.فا.ع (غازی - xazî): که‌سیک له‌ رای
ئایندا دژی گاوران بجه‌نگئ، پاشای جه‌نگاوه‌ر.

غازی - ا.ع (غازی - xazî): جۆره‌ سکه‌یه‌کی
کۆن بووه‌ به‌رانبه‌ر به‌ بیست قرۆش بووه‌.

غادی - ا.فا.ع (غادی - xadî): شیر، ریتیواری
به‌ره‌به‌یان.

غادیات - ا.فا.ع (غادیات - xadiyat): هه‌ور
یان بارانی به‌ره‌به‌یان، به‌ره‌به‌یان.

غادیه - ا.فا.ع (غادییه - xadiye): بارانی
به‌ره‌به‌یان، به‌ره‌به‌یان.

غافی - ا.فا.ع (غافی - xazî): نانبد، نانده‌ر.

غازیه - ا.فا.ع (غازییه - xazîye): ژنی
نانده‌ر.

قوه‌ غازیه - ا.مر (قوه‌ی غازیه - xuwey
xazîye): وزیه‌یک که‌ خۆراک شیتل بکاته‌وه‌و
بیکا به‌ به‌شیک له‌ به‌ده‌ن.

غار - ا.ع (غار - xar): غار، ئه‌شکه‌وت،
شکه‌فت.

غار - ا.ع (غار - xar): غار، جۆره‌ دره‌ختیکه.

غارات - ا.ع (غارات - xarat): هیتش و
په‌لامار، هیتش بردن، تالان کردن.

غارب - ا.فا.ع (غاریب - xarib): ئاوا بوو.

غارب - ا.ع (غاریب - xarib): شان، سه‌رووی
هه‌ر شتی‌ک.

غارت - ا.ع (غاره‌ت - xaret): تالان و برۆ،
هیتش و په‌لامار.

غارت زده - ص.مف (غاره‌ت زده‌ - xaret
zede): تالانکراو.

غارت زدگی - ا.مص (غاره‌ت زده‌گی - xaret
zedegî): تالانکاری.

غارتگر - ص.فا (غاره‌تگر - xaret ger):
تالانچی، دز، ریتگر، جه‌رده.

غارتیدن - مص.م (غاره‌تیدن - xaretîden):
تالانکردن.

غارچ - ا (غاریب - xaric): شه‌رابی که‌ به‌یانیان
بخوریته‌وه‌.

غارس - ا.فا.ع (غاریس - xeris): ئه‌وه‌ی
دره‌خت برۆیتنی.

غارغار - ا (غار غار - xar xar): دهنگی

عاردیدا پان بوویته وه دای پۆشی بی.

غاغ- ا.ع (غاغ - xax): پونگه.

غاغالس- ا (غاغالیس - xaxalis): جۆره رووه کیتکه.

غاغه- ا.ع (غاغه - xa xe): پونگه، قه ره بالغی زۆر، ئاپورهی خه لکی، هه بیهته.

غافت- ا (غافته - xafet): جۆره رووه کیتکی درکداره.

غافر- ا.ف.ع (غافیر - xafir): یه کیتکه له ناوه کانی یه زدان، گونا به به خش، که سیتیک له گوناهی که سیتیک به یو.

غافل- ص.ف.ع (غافیل - xafil): بی خه بهر، غافل، نا ئاگا، فه رامۆشکار، بی ئەقل، نه زان.

غافلانه- ق.مر (غافیلانه - xafilane): نه زانانه، گیلانه، بی خه بهرانه.

غافل گونه- ص.مر (غافیل گونه - xafil gûne): نه زان ئاسا، غافل ئاسا.

غافل گیر- ص.فا (غافیل گیر - xafil gîr): غافلگیر، که سیتیک له نکاودا په لاماری که سیتیک بدات.

غافل وار- ص.مر (غافیل وار - xafil var): غافل ئاسا.

غاق- ا.ع (ئاغ - xa x): قه له رهش.

غاک- ا (غاک - xak): کاوێژ، دهنگی کاوێژی حه یوانات، ناله نال، قغه قغی قه لان.

غال- ا (غال - xal): غار، موغاره، ئاغه لی په زان له کتودا، لانه ی چه قه ل و رتییوو...

غال- ا.ع (غالل - xall): دهشتی نرمی چه درهخت و دار.

غالا لوت- ا (غالا لوت - xala lût): جۆره رووه کیتکه.

غالب- ا.ف.ع (غالب - xalib): زال، سه رکه وتوو، زیاده، فراوان، زۆر.

غالب امدن- مص.ل (غالب ئامه ده - xalib ameden): سه رکه وتن، زالبون.

غازی- ص (غازی - xazî): رستی باز، په تی باز.

غاسق- ا.ف.ع (غاسیق - xasi x): شه وه زهنگ، شه وی زۆر تاریک، ماری رهش، مانگ.

غاسول- ا.ع (غاسول - xasûl): سابون، یان هه رشتی که جل یان له شی پی بشۆن.

غاسول رومی- ا.مر (غاسولی رومی - xasûli rûmî): ده وه نیتکی درکداره.

غاش- ص (غاش - xaş): ئاشق، شه یدا، که وه دن.

غاش- ص.ف.ع (غاشش - xaşş): غه شکار، که سیتیک که خه لکی فریو بدات.

غاشم- ص.ع (غاشیم - xaşim): زالم، سته مکار، داگیرکه ر.

غاشیه- ا.ع (غاشیه - xaşîye): پۆشاک، په رده، په رده ی دل، رووپۆشی زین، روژی په سلان. **غاشیه بردوش-** ص.مر (غاشیه به ردوش - xaşîye berdûş): گو ترایه ل و ملکه چ.

غاشیه دار- ص.فا (غاشیه دار - xaşîye dar): ئه وه ی زین پۆشی ئه سپی ئاغای خو ی هه لگرتی.

غاشیه کش- ص.فا (غاشیه کهش - xaşîye keş): هه لگرتی زینپۆش.

غاص- ص.ع (غاص - xass): پر، چه ر، قه ره بالغ، پیای موفلیس، که سیتیک پارو له گه روی گیزی و نه فەسی بو نه درتی.

غاصب- ا.ف.ع (غاصیب - xasib): زه فته که ر، داگیرکه ر، که سیتیک به توژی مالی که سیتیک دی غه سپ بکات، زه وتکار.

غاصبانه- ق (غاصیبانه - xasibane): داگیرکه رانه، به شیوازی داگیرکه ر، زه فته که رانه.

غاطی- ا.ف.ع (غاتی - xafî): تاریک، داپۆشه ر، پر، چه ر تیک چه ر ژاو، پۆشه ر.

غاطیه- ا.ف.ع (غاتییه - xafîye): میتو که به

غالبه جعد - ص. مر (غالبیه جه‌ند - xaliye ce'd): زولفی رهش و بۆنخۆش.

غالبه خط - ص. مر (غالبیه خه‌ت - xaliye xet): سمپل رهش.

غالبه دان - ا. مر (غالبیه دان - xaliye dan): غالبیه دان، زارو چالی چه‌ناگهی یار.

غالبه رنگ - ص. مر (غالبیه رنگ - xaliye reng): رهش وه‌کو غالبیه.

غالبه زلف - ص. مر (غالبیه زولف - xaliye zulf): زولف رهش و بۆنخۆش.

غالبه سا - ص. فا (غالبیه سا - xaliye sa): غالبیه ساز، عه‌تر فروش.

غالبه ساز - ص. فا (غالبیه ساز - xaliye saz): غالبیه ساز، عه‌تار، عه‌تر ساز.

غالبه سودن - مص. م (غالبیه سووده‌ن - xaliye sûden): دروستکردنی عه‌تر، عه‌تر سازی.

غالبه فام - ص. مر (غالبیه فام - xaliye fam): رهش وه‌کو غالبیه.

غالبه گون - ص. مر (غالبیه گون - xaliye gûn): رهش وه‌کو غالبیه، به‌ره‌نگی غالبیه.

غالبه مو - ص. مر (غالبیه مو - xaliye mû): قژ رهشی بۆنخۆش.

غامر - ص. ع (غامیر - xamir): ویران، زه‌وی به‌ یارو بی‌ که‌لک، زه‌وی به‌ک بۆ کشتوکال نه‌بیت.

غامض - ص. ع (غامیز - xamiz): زه‌وی نزم، کاری ئالۆزو نه‌سته‌م، گۆنگ، قسه‌ی نا مه‌فه‌وم.

غامضه - ص. ع (غامیزه - xamize): ئالۆزو نه‌سته‌م و نا روون (بۆمی).

غامی - ص (غامی - xamî): لاواز، بی‌ توانا، له‌ر.

غان - ا (غان - xan): جوړه دره‌ختیکه.

غانغرایا - ا (غان غغرایا - xan xeraya): گانگیرین.

غانم - ا. ف. ع (غانیم - xanim): خودان ده‌ستکه‌وت، غه‌نیمه‌تگیر.

غالب شدن - مص. ل (غالب شوده‌ن - xalib şuden): سه‌رکه‌وتن، زالبیون، زال گومان.

غالب ظن - ا. مر (غالبیه زه‌ن - xalib zen): گومانی زال، زال گومان.

غالبا - ق. ع (غالبیه بن - xaliben): زۆربه‌ی کات، به‌ زۆری.

غالط - ا. ف. ع (غالیت - xalit): غه‌له‌تکه‌ر، غه‌له‌تکار، خه‌تاکار.

غالظ - ص. ع (غالبیز - xaliz): خه‌لیس، خه‌ست، درشت، نه‌ستور.

غالوک - ا (غالوک - xalûk): گلا‌هه‌ک.

غالی - ص. ع (غالی - xalî): گران، گرانبه‌ها، زیده‌رویی.

غالی‌دن - مص. ل (غالی‌ده‌ن - xalîden): غلاندن، خلبونه‌وه، گینگل دان.

غالیس - ا (غالیس - xalîs): جوړتیکه له‌ شادانه، جوړه رووه‌کیتکه.

غالیون - ا (غالییون - xaliyûn): جوړه رووه‌کیتکه بۆ دهرمان ده‌شی.

غالبه - ص. ع (غالبیه - xaliye): گران، گرانبه‌ها، هه‌ژ، بۆنیککی خو‌شه له‌ مسکو عه‌نهر پی‌که‌توه‌وه ره‌نگی ره‌شه له‌ قژ ده‌دری.

غالبه اسا - ص. مر (غالبیه ئاسا - xaliye asa): به‌ ره‌نگ و بۆی غالبیه.

غالبه اندایه - ا. مر (غالبیه نه‌دایه - xaliye endaye): نامپرتیکه که‌ غالبیه‌ی پی له‌ شت بدری.

غالبه اندوده - ص. مف (غالبیه نه‌ندوده - xaliye endûde): شتی که‌ غالبیه‌ی لی سورابی، ره‌ش.

غالبه بار - ص. فا (غالبیه بار - xaliye bar): نه‌وه‌ی وه‌کو غالبیه بۆنی خو‌ش بدا، بۆنخۆش وه‌کو غالبیه.

غالبه بو - ص. مر (غالبیه بو - xaliye bû): نه‌وه‌ی بۆنی غالبیه بدا.

غبار الود - ص. مف (غوبار ئالود - xubar alûd): تۆزگرتوو، خۆلاوی.

غبار - ا. (غهباز - xabaz): دار دوستی شوانان، گاران.

غباوت - مص. ل. ع. (غهباهت - xabavat): گهوج بوون، گیل بوون.

غیب - ا. ع. (غهبه ب - xebēb): غه بغه به، گوشتی ژیر چه ناگه.

غیج - مص. ع. (غهبج - xebc): خواردنه وی ئاو به قوم قوم، ئاو خواردنه وه.

غیجه - ا. ع. (غوبجه - xubce): بهشی یهک خواردنه وه له ئاو یان شهرباب.

غبراء - ص. ع. (غهبراء - xebra'): تۆزای، بۆز، خاکی رهنک، زهوی.

غیس - ا. ع. (غهبه س - xebes): بولیلتی ئیوارئ، خۆله میشی.

غیش - ا. ع. (غهبه ش - xebēš): تاریکی ناخیری شهو، بولیلتی به ربه یان.

غبطه - مص. ع. (غیبه - xibte): جۆره به غیلی بردنیکه حه لاله، خۆزی خواستن به دهوله مه ندی که سیک بی ئه وه ی ئاره زووی له ده ست چوونی ده وله مه ندیه که ی بکری.

غبغب - ا. ع. (غهب غب - xeb xeb): غه بغه به، گوشتی ژیر چه ناگه.

غبین - مص. م. ع. (غهبین - xebn): زیان لیدانی که سیک له کرپن و فروشتندا، خه له تاندن، زه ره کردن له کرپن و فروشتندا.

غبوق - ا. ع. (غهبوغ - xebûx): شهربابی که شه وان ببخۆنه وه، شهربابی شهو.

غبی - ص. ع. (غهبی - xebî): گیل، نه زان، گه وج، که وه دن.

غبیراء - ا. ع. (غهبیراء - xubeyra'): دره ختی سنجو.

غبین - ص. ع. (غهبین - xebîn): ته قل سست، فریو خواردو له سه ودا دا.

غبینه - ا. ع. (غهبینه - xebîne): فیل، زه ره رو زبان و هه له خه تاوی له کرپن دا.

غانی - ص. ع. (غانی - xanî): زهنگین، ده وله مه ند.

غانیه - ص. ع. (غانیه - xaniye): ژنی زۆر جوان که به هۆی جوانیه وه پتویستی به خشل و خۆ رازانه وه نه بی، ژنی داوین پاکی به میترد.

غاو - ا. (غاث - xav): مانگا، چیل، گا، گاجوت.

غاو - ا. (غاث - xav): ناغه لی په زان.

غاوش - ا. (غاوش - xavûş): خه یاری تۆو، هیتشه وه ترتی گه ییو که بۆ تۆو هه لگیری.

غاوشنگ - ا. مر. (غاوشه نگ - xav şeng): دار گاران.

غاری - ا. فا. (غافی - xavî): گومراو ناهومید.

غایه - ا. ف. ع. (غاییه - xaviye): ژنی گومراو ناهومید.

غایات - ا. ع. (غایات - xayat): ئامانجان، کو تاییان، ئارمانجان.

غایب - ص. فا. ص. (غایب - xayib): نه دیار، نه وی له بهر چاو نه بی، په نهان.

غایت - ا. ع. (غایه ت - xayet): کو تایی، مه به ست، نه و په ری خواست و ئاره زوو، نه نجام، ئامانج.

غایر - ا. فا. ع. (غایر - xayir): رۆچوو، ئاوئ بچیته ژیر زه وی.

غایط - ا. ع. (غایت - xayit): زه وی نزم و به رین، گوو.

غب - مص. ع. (غیب - xibb): هاتنی رۆژ نه رۆژ، نۆیه تی.

غب - ا. ع. (غیب - xibb): ئاکام، ئاقیبه ت، کو تایی هه ر شتیک،

غب - ا. ع. (غوب - xubb): زه وی نزم، شوینی وه ستانی ئاو.

غبار - ا. ع. (غوبار - xubar): گه ردو تۆز،

غبار خاطر - ا. مر. (غوبار خاتیر - xubar xatir): دل گه رد گرتوو.

خشته بردن.

غدراء - ا.ع (غهدراء - xedra'): تاریکی،
شهوی تاریک.

غداره - ا (غهداره - xeddare): سونگی،
حهریه، قه مه.

غدره - ص.ع (غهدیره - xedire): تاریک،
شهوی تاریک، شهوه زهنگ.

غدریفی - ص.ن (غیدریفی - xidrîfi): سهخی،
جوامیر، سهوهر، گهوره، بیتچوباز، جوړه
سکه به کی کوزه له (بوخارا) دا باوی بووه.

غددغ - ا (غودغود - xud xud): قرته قرتی
مریشک، دهنکی مریشک.

غددغن - ا (غهددغن - xede xen): قهدهغه،
یاساغ.

غدفره - ص (غودفهره - xud fere): گهوج،
گیل، کهودهن.

غدنګ - ص (غهددنګ - xedeng): نهزان،
گیل، گهوج، ناشیرین و نا قولاً.

غدو - ا.ع (غودوډ - xuduv): سبهینتی.

غدو - مص.ل.ع (غهدډ - xedv): رویشیستی
سپیده زوو، سپیده.

غدو - ا.ع (غودوډ - xuduv): بهر به بیان.

غددوات - ا.ع (غهددوات - xedevat):
بهر به بیان.

غددود - ا.ع (غودود - xudûd): غوده، لوو.

غددور - ص.ع (غهدور - xedûr): بی وهفا،
تهله که باز، بهفیل و دهو.

غددوه - ا.ع (غودوډه - xudûve): کازبوه،
بهیان، بهر به بیان، سپیده.

غده - ا.ع (غودده - xudde): غوده، لوو.

غددیر - ا.ع (غهدیر - xedîr): گولاو، شوینی
کوښونه و هی بارانو له دهشتدا، ثاوی وهستاوی
پاش سیلاو.

غددیرخم - ا.مر (غهدیری خوم - xedîri)

xumm: شویتیکه له نیوان مه که و مه دینه،

غپک - ا (غپهک - xepek): زهل، زهلی حهسیر
دروستکردن، له بان.

غت - ص (غغت - xet): نهبلهه، کهودهن،
گهلخو، گیل، گهوج.

غتفر - ص (غوتفر - xutfer): گهوج، نهزان،
گیل، بهدکردهوه.

غث - ص.ع (غغس - xes): له پو لاواز، قسهی
نا دروست و بی پنج و بناوان.

غشیان - مص.ل.ع (غغسهیان - xeseyan):
هیلنج، دل تیک هلهاتن، رشانهوه.

غچک - ا (غیچکه - xicek): جوړه
که مانجه یه که.

غد - ص.ع (ع ا) (غودد - xudd): خوویست،
خوین.

غد - ا.ع (غهد - xed): سبهی.

غداء - ا.ع (غهداء - xada'): خواردنی نیوه پو،
فراقین..

غداډ - ا.ع (غهداډ - xadaid): غوده، لوو.

غداڼر - ا.ع (غهداڼر - xedair): گیسوو،
کهزی، پرچ.

غدات - ا.ع (غهدات - xedat): کازبوه،
بهر به بیان.

غداد - ا.ع (غیداد - xedad): تاعوونی و شتر.

غدار - ص.ع (غهددار - xeddar): غهددار،
زالم، ستمکار، بی وهفا، غایه، فریوکار،
حیله باز.

غداره - ص.ع (غهدداره - xeddare): ژنی بی
وهفا و دستبی.

غداره - ا (غهداره - xeddare): حهریه پان.

غداره بند - ص.فا (غهداره بهند - xeddare
bend): غهداره به قهده.

غدد - ا.ع (غوددد - xuded): غوده، لوو.

غدد - ا.ع (غهددد - xeded): تاعوونی و شتر.

غدر - مص.ع (غهدر - xedr): خیانت کردن،
بی وهفاییکردن، پهیمان شکانیدن، تهره دان، له

غرابیل - ا.ع (غرابیل - xerabîl): سهرن، بیژنگ، بیژنگان.

غراچه - ص (غراچه - xeraçe): نامهر، دهیوس، گهوا، کهسیتک ژن به گان بدا، نهزان، گهوج، گهخو، قورپمساغ.

غرار - مص.ل.ع (غرار - xerar): فریوخواردن، خهله تان، بی تهجره به بی.

غرار - ا.ع (غیرار - xirar): دهمی تیژی شمشیر، کهسادی بازار، بی بازاری، خهوی کم.

غرار - ا (غیرار - xirar): تهلیس، جهوالی گهوره، خهرار.

غرار - ص.ع (غیرار - xerar): فیتلباز، خاپینوک، دستپر.

غرارات - مص.ل.ع (غرارات - xerarat): ههله خهله تان، ناشقینی پاش تهجره به، نا کارامه بی.

غراوه - ا.ع (غیراره - xirare): خهرار، جهوال، رهشکه، غه رغه ره کردن، ناو لهزار وهردان.

غراش - ا (غراش - xeraş): روشن، برین، خه مو خهفت، پشم و غه زه ب.

غراشیدن - مص.م (غراشیدن - xeraşîden): تورپه بون، شه پر کردن، توران، خه مو خواردن.

غراشیده - ا.مف (غراشیده - xeraşîde): توراو، تورپه.

غراضیف - ا.ع (غراضیف - xerazîf): کرپراکه.

غراف - ا.ع (غیراف - xiraf): پیتوانی گهوره.

غراف - ص.ع (غراف - xeraf): روباری پر ناو، تهسپی ههنگاو ههراو.

گرام - ا.ع (غرام - xeram): نهشق و شه پیدایی، عه زاب، دهرود بازار.

گرامات - ا.ع (غرامات - xeramat): سزا.

گرامت - ا.ع (غرامت - xeramet): غه رامهت، جهزا، سزا، زهرو زبان و شه پر شهق، په شیمانی.

جه ئنی غه دیری خوم: دهکاته رۆژی ۱۸ ی زیلحه جه که لهو رۆژهدا په یامبه ره له غه دیری خومدا عهلی به جیگری خۆی دانا.

غديره - ا.ع (غديره - xedîre): پرچ، گیتسو.

غذاء - ا.ع (غیزاء - xiza'): خوراک، خواردن، خوارن.

غر - ص (غور - xur): قۆر، گون ناوسیاگ.

غر - ا (غیر - xîr): رهقسین و سه ما به نازه وه، سه ما به غه مزو نازه وه.

غر - ص (غیر - xer): قه حبه، ژنی به دکار، سۆزانی، نامهر، گهواد.

غر - ا (غور - xur): بۆله بۆل له بن لیوانه وه، پرته و بۆله.

غر - ص.ع (غیر - xîr): گه نجی بی تهجره به و ناکارامه، کهسیتک فریو بخوات.

غر - ا.ع (غیر - xer): درز، شهق یان چال، جۆگه له، چرچ و لۆچی جل.

غراء - ص.ع (غراء - xera'): باش، جوان، سپی و رووناک، دره خشان، سوارو رهوان و جوان.

غرائب - ص.ا.ع (غرائب - xeraib): شتی غه ریب و عه جیب و دهگمه.

غرائر - ا.ص.ع (غرائر - xerair): ژنی گه نجی بی تهجره به، بی ساوکه کان.

غرائز - ا.ع (غرائز - xara'iz): مه گیزه کان، سروشت، قه ریحه، ناره زووی سیکسی.

غراب - ا.ع (غراب - xurab): قه له پردهش، دهمی چهقۆ، دهمی تهور، به فر، ته رزه، جۆره که شتییه کی چارۆکه داره.

غرابت - مص.ل.ع (غرابت - xerabet): دوور بوون، دوور بوون له نیشتمان، نا لۆزبوونی وشه، ناباوبوونی شتییک.

غرابه - ا (غرابه - xerabe): شووشه ی گه وری گهرو تهنگی زگ گه وری.

غرابی - ا.ع (غرابی - xurabî): جۆره خورمایه که، جۆره شه کرله مه یه که.

گرامت خواستن - مص.ل (غهرامەت خاستەن -

xeramet xasten): غهرامەت ويستن، خوازياري غهرامەت كردن.

گرامت دادن - مص.م (غهرامەت دادەن - xeramet daden): سزادان.

گرامت ستانندن - مص.ل (غهرامەت سەتانەن - xeramet setanden): سزاسەندن.

گرامت کشيدن - مص.ل (غهرامەت کەشيەن - xeramet keşîden): قبول کردنی سزا، له ئەستوگرنتی سزا.

گران - ص.فا (غوران - xurran): نەپانەن، بۆلانەن، بەنەپە، بەبۆلە.

گرانیق - ا.ع (غهرانیغ - xeranî x): جۆره تەيیرکە.

غراورنگ - ا.مر (غهرئەورەنگ - xer ewreng): تەختی گەوره.

غرب - مص.ع (غهرب - xerb): ئاواپوون، خۆر ئاواپوون، خۆرنشین.

غرب - ا.ع (غهرەب - xereb): زەرەدار، داری زې، داری کە بهری نەبی وهک: چنارو سپیدارو...

غرب - ا.ع (غهرەب - xereb): زێر، تەلا، زیو، پەرداخ، مەی.

غربا - ص.ع (غورەبا - xureba): غهربان.

غربال - ا.ع (غیربال - xirbal): بیژنگ.

غربال بند - ص.فا (غیربال بەند - xirbal bend): بیژنگساز، وهستای بیژنگ دروست کردن.

غربال کردن - مص.م (غیربال کەرەن - xirbal kerden): له بیژنگ دان، بیژان.

غربال گر - ص.فا (غیربال گەر - xirbal ger): سەرەنساز، کەسیک کە کاری له بیژنگدانی دانەویڵەو شتی دی بی.

غربان - ا.ع (غیربان - xirban): قەلەپەشان.

غریت - مص.ع (غوربەت - xurbet): نامۆیی، غەریب بوون، دوور بوون له شاری خۆت، دووره

ولات بوون، کەوتنە غەریبی.

غریت گرا - ص.فا (غوربەت گەرا - xurbet gera): کەسیک حەزی له غەریبایەتی بی، غوربەت دۆست.

غریچه - ا.مر (غهریچه - xerbeçe): کوری قەحیچە، قەحیچەداک، حیزداک.

غریله - مص.ع (غهریله - xerbele): له سەرەندان، له بیژنگدان، بیژان، بیژەکردن.

غریب - ص.ع (غهریب - xerbîb): تری رهشکە، پیرەمێردیک سەر و ردینی رهش بکاتەوه، زۆر رهش.

غریبل - ا (غهریبل - xerbîl): بیژنگ، سەرەند.

غریبله - ا (غهریبله - xerbîle): سورپدان، قون بادان، سەما.

غرث - ا.عا (غورث - xurt): خوارەنەوه یان ئاو کە به جاری بخوریتەوه.

غرتش - ص.عا (غورتهش - xurtesh): مل ئەستورو زۆردار.

غرتی - ص.عا (غیرتی - xirtî): خوتپی، لووسکە، حیز.

غریچ - ا (غیرچ غیرچ - xirç xirç): چۆقە چۆقی دان، قرچە قرچی دان، جیرە جیری دگان.

غرچه - ص (غهرچه - xerçe): نامەرد، گەواد، گیل، کەودەن، قورمساغ.

غرد - ا (غهرد - xerd): کەپر، مالتیک له حەسیرو قامیش دروست بکری.

غردل - ص.مر (غهردیل - xerdil): ترسنۆک، نامەرد.

غرده - ا (غهرده - xerde): جۆره تۆپیک بووه له کۆندا بۆ هاویشتنی بەرد له جەنگدا بەکار هاتووه، مەنجهنیق.

غرد - ا.مص.ع (غهرەر - xerer): کەوتنە تالوکە، کەوتنە مەترسیبەوه.

غرد - مص.ع (غهرەر - xerer): روو سپی بوون.

غرغر - ۱. مر (غورغور - xur xur): تورپ بوون و خوته و بۆلّه.

غرغرکردن - مص. م. (غورغورکه ردهن - xur xur kerden): بۆلّه بۆلّ کردن، توورپه بوون.

غرغر - ۱. (غیرغیر - xir xir): به کره، جه نجه پ، چه رخی ناو.

غرغر - ۱. (غیرغیر - xir xir): خپه خپ، دهنگی چه رخی ناو له کاتی سوورپاندا.

غرغر - ۱. ع. (غیرغیر - xir xir): گپ گپه.

غرغره - ۱. (غهرغهره - xer xre): قورقوراکه.

غرغره - مص. ع. (غهرغهره - xer xere): غهرغهره، ناو له دم و دان و هردان.

غرغره - ۱. ع. (غیرغیره - xir xire): مریشکی کیتی.

غرغشه - ۱. (غهرغشه - xer xeşe): قهرقه شه، ههراو ههنگامه، گهنگه شه و دهککه.

غرف - ۱. ع. (غهرهف - xeref): گیایه که بو خوشکردنی پیست به کاردی.

غرف - ۱. ع. (غورهف - xuref): ژوور، هۆده.

غرفات - ۱. ع. (غورفات - xurufat): ژوور، هۆده.

غرفج - ۱. (غهرهفج - xerfec): دهسته چيله، ههر چيلكه و دارى زو و ناگر بگرئ.

غرفه - ۱. ع. (غورفه - xurfe): ژوور، هۆده، وه تاغ.

غرفه - ۱. ع. (غورفه - xurfe): گوتلی ناو.

غرق - مص. ع. (غهرهغ - xere x): غهرق بوون، خنکان له ناودا.

غرقاب - ۱. مر (غهرغاب - xer xab): ناوی قوول که مروث یان کهشتی نقوم بکات.

غرقد - ۱. ع. (غهرغهد - xer xed): جزره درهختیکه.

غرقگاه - ۱. مر (غهرغ گاه - xerx gah): جیگهی غهرق بوون، نقومگه.

غرر - ص. ع. (غوره - xurer): ههلبژارده و پهسند، گه و ره و دم سپی قوم.

غرر - ص. ع. (غیره - xirer): بئ ناگا و بئ تهجره به، نا کارامه.

غرزدن - مص. ل. (غورزدهن - xurzeden): تورپه بوون و بۆلاندن له ژیرلیتوهوه، نه پاندن و جینیودان.

غرزدن - مص. م. (غورزدهن - xurzeden): خه له تاندن و دهست برینی ژنو سوار بوونی.

غرزن - ص. مر (غهرزن - xerzen): سۆزانی، قهچه، ژن حیز، پیاوی ژن حیز.

غرس - ۱. (غهرهس - xeres): تورپیی، غه زه ب، توندو تیژی، تونده ته بیعه تی.

غرس - مص. ع. (غهرس - xers): چاندن، نه مام ناشتن.

غرس - ۱. ع. (غهرس - xers): درهختی نیژراو، نه مامی چیندراو.

غرسا - ۱. (غهرسا - xersa): زه نجه بیللی شامی.

غرش - ۱. (غهرهش - xeres): تورپیی، غه زه ب، تونده ته بیعه تی.

غرش - ۱. مص (غورپش - xuriş): نه پاندن، نه پهنه پ.

غرش - ۱. مص (غیرش - xirş): قرۆش، جوړه سکه یه که.

غرش - ۱. مص (غورپشت - xurişt): دهنگی سامناک، هاوارو نه پهی به سام.

غر شمار - ۱. (غهرشومار - xerşumar): کتیه دلیانی مال به کۆل، دۆم و خه رات، له خانهی غهربان.

غرشیدن - مص. م. (غهرشیده - xerşîden): تورپه بوون، شه پکردن.

غرض - مص. ع. (غهرهز - xerez): تاسه کردن، ئاره زوو کردن، مه به ست، پیویستی، نیشانه، غهرهز، به دنبازی، رق و کینه و نیاز خرابی.

غرضوف - ۱. ع. (غورزووف - xurzûf): کپکپاکه، ئیسکی نهرم که ده خوری.

غرنبش - ا. مص (غورونبیش - xurunbîş): هات و هاواری سامناک.

غرنبه - ا. (غورونبه - xurunbe): هات و هاوار، بۆلنه بۆل، قسه ی رهق.

غرنبیدن - مص. ل. (غورونبیدنه - xurunbîdne): هاوارکردن، فریاد و ههراکردن.

غرنبیده - ا. مف. (غورونبیده - xurunbîde): هاواراکەر، فهرته نه گپ.

غرند - ص. (غهرند - xerend): کیزیک له شهوی پهرده دا بئ بن دهرجئ.

غرنگ - ا. (غهرنگ - xereng): دهنگی گریه و نالین.

غرنگیدن - مص. ل. (غهرهنگیدنه - xerengîden): گریان، نالین.

غرئوق - ا. ع. (غورئوغ - xurnu x): بالنده یه کی دهریایی مل درئیزی لاق درئژه.

غرئوق - ص. ع. (غورئوغ - xurnû x): لای سپیکه له ی جوان، وهله د.

غرو - ا. (غهرث - xerv): نای، زورنا.

غرو - مص. ع. (غهرث - xerv): تهعه جو بکردن، سه رسام بوون.

غرواش - ا. (غهرقاش - xervaş): قهره واش، شتیکه وهکو گسک جلی پی رهنگده کرئ یان تهراوی دیواری پیته کرئ.

غروب - مص. ل. ع. (غوروب - xurûb): ئاوابوون، ئاوابوونی خورو مانگو نه ستیره.

غروور - مص. م. ل. (غوروور - xurûr): خهله تاندن، به ته ماکردنی که سیک به درؤوه، مه غروور بوون، له خوایی بوون.

غروور - ص. ع. (غهرورور - xerûr): دنبا، شتی مایه ی خهله تاندن بی، فریوهر.

غروور - ا. ع. (غهرورور - xerûr): دهرمانی که غهرغه ره ی پی بکری.

غروور - ا. ع. (غوروور - xurûr): جوگه له، شهقی زهوی، چرچ و لۆچی جل.

غرغه - ص. (غهرغه - xer xe): خنکاو، غهرق بوو.

غرغه گاه - ا. مر. (غهرغه گاه - xer xegah): تقومگه.

غرخی - ص. ع. (غهرغا - xer xa): خنکاوان، غهرق بووان.

غرم - ا. (غورم - xurm): بهرانه کپوی، مه ره کپوی.

غرم - ا. ع. (غورم - xurm): سزا، جهزا، غهرامهت، زهره رو زیان.

غرما - ا. ع. (غورما - xurema): قهردار.

غرماسنگ - ا. مر. (غهرماسهنگ - xerma-seng): ناسکه نان.

غرمان - ص. فا. (غهرمان - xerman): غهمین، زیزو زویر، توپه و توړا.

غرم تک - ص. (غورم تهک - xurm tek): تیژ وهکو بهرانه کپوی، به دهو وهکو بهرانه کپوی.

غرمج - ا. (غهرمهج - xermec): خواردنیکه به ههرزو گوشت دروست ده کرئ.

غرمیدن - مص. ل. (غهرمیدنه - xermîden): توپه بوون، جنیودان، بۆلاندن.

غرمنده - ا. فا. (غهرمه نده - xermende): توپه، زویر،

غرن - ا. (غهرن - xeren): دهنگی گریه و نالین.

غرن - مص. ل. ع. (غهرن - xeren): وشکبوونی هه ویر له قاپدا.

غرن - ص. ع. (غهرین - xerîn): سست، لاوازو بی توانا.

غرنب - ا. (غورونب - xurnub): گرم، گرمه، پمیه.

غرنبا غرنب - ا. مر. (غورونبا غورونب - xurunba-xurunb): گرمه گرم، رمبه رمب، دهنگی په یتا په یتای دهؤل.

غرنبان - ص. فا. (غورونبان - xurunban): له حالی گرم ناندنا.

غریب حسن- ص.مر(غریب هوسن- xerib husn): جوانی له راده‌به‌دهر.

غریب دشمن- ص.مر(غریب دوشمن- xerib duşmen): دڙه غریب، دڙه بیانی.

غریب دوست- ص.مر(غریب دوست- xerib düst): غریب پهرور، نامؤدؤست، غه‌واره دؤست.

غریب زاده- ص.مر(غریب زاده- xerib zade): رولئی غریب، منالئی کټوله‌لی و دؤم.

غریبستان- ا.مر(غریبستان- xerib stan): جټی غریبان، خانه‌ی غریبان، گزپستان.

غریب شمار- ص.مر(غریب شمار- xerib şumar): له ریزی غریباندا، قهرج، کټوله‌لی.

غریب قامت- ص.مر(غریب غامه‌ت- xerib xamet): بهژن و بالائی له راده‌به‌دهر جوان.

غریب کش- ص.فا(غریب کوش- xerib kuş): دڙه غریب، ئه‌وه‌ی غریبان ئه‌زیه‌ت بدات.

غریب گز- ص.فا(غریب گه‌ز- xerib gez): جۆره گه‌نه‌یه‌که.

غریب مرگ شدن- مص.ل(غریب مهرگ شودن- xerib merg şuden): مردن له غه‌ریبی، گز غریب بوون.

غریب نواز- ص.فا(غریب نه‌فاز- xerib ne-vaz): غریب پهرور، غریب دؤست.

غریب وار- ق.ص(غریب څار- xerib var): غریب ئاسا، وه‌کو غریبان.

غریبه- ص.ع(غریبه- xeribe): غه‌ریبه، بټیگانه، غه‌واره.

غریدن- مص.ل(غریدن- xurriden): نه‌راندن، بۆلاندن، هاواری توپدی.

غرش- ا.مص(غرش- xurş): نه‌ره.

غرنده- ا.فا(غرنده- xurrende): مروث یان گیانله‌به‌ری درنده له توپه‌بیدا بنه‌پټنټی.

غرورانگیز- ص.فا(غرورور ئه‌نگیز- xurûr engîz): مایه‌ی غورورور له خویایی بوون.

غرور جوانی- ا.مر(غروروری جه‌فانی- xerûri cevanî): خوپه‌سندی هه‌رزه‌کاری، جوانه‌زمه.

غروش- ا.ع(غوروش- xurûş): قرۆش، جۆره سکه‌یه‌که.

غروی- ص.ن.ع(غهره‌فی- xerevî): خه‌لکی نه‌جه‌ف.

غره- مص.م.ع(غیره- xirre): خه‌له‌تاندن، خه‌له‌تان، به‌ته‌ماکردنی که‌سیک به‌دپۆوه ده‌ستخه‌پۆکردن، فربوخواردن.

غره- مص.ع(غوره- xurre): جوان بوون.

غره- ا.ع(غوره- xurre): ئه‌سپی قه‌شان، ئه‌سپی ته‌وتیل مارۆ، مانگی نوئ، سه‌ره‌تای هه‌ر شتیک، یه‌که‌م رۆژی مانگی قه‌مه‌ری.

غره- ص.ع(غوره- xurre): هه‌لبژاردو په‌سه‌ند، گه‌وره‌و دهم سپی قه‌وم.

غره- ص.ع(غیره- xirre): بار، گه‌نجی بټ نه‌زمونی غافل.

غره- ا(غوره- xurre): نه‌ره، گرم و هۆزی هه‌وره‌ تریشقه.

غری- ص.ع(غهری- xerî): جوان، باش، بینای چاک، یه‌کټکه له ناوه‌کانی شاری نه‌جه‌ف.

غریب- ص.ع(غریب- xerîb): نامۆ، بټیگانه، دووره‌ وولات، شتی سه‌یرو ناباو، وته‌ی ئالۆزو ته‌م و مژاوی و نامه‌فه‌وم.

غریب اشنا- ص.مر(غریب ئاشنا- xerib aşna): غریب دؤست، نامۆ پهرور.

غریبانه- ق.ص(غریبانه- xeribane): غه‌ریبانه، وه‌کو غریبان، نامۆ ئاسا.

غریب پرست- ص.فا(غریب پهره‌ست- xerib perest): ئه‌وه‌ی خه‌لکی غه‌ریبی خو‌ش بوئ، بیانی پهرور.

غریب پرور- ص.فا(غریب پهره‌ر- xerib perver): بیانی دؤست.

غزوات - ص.ا.ع (غزوات - xuzat):
جہنگاوہران، غہزوہکاران.

غزار - ص.ع (غیزار - xizar): زور.

غزارت - مص.ل.ع (غہزارہت - xezaret): زور
بوون.

غزال - ا.ع (غہزال - xezal): ناسک، کار
مامز، مامز، ماشوقہ یان ژن و کچی جوان.

غزال چشم - ص.مر (غہزال چشم - xezal
çeşm): مامزچاو، چاوانی جوانی وک چاوانی
ناسک.

غزالک - ا.ع (غہزالک - xezalek): کارمامز،
ژنی جوان.

غزالہ - ا.ع (غہزالہ - xezale): ناسک،
کارمامزی میچکھ.

غزالہ - ا.ع (غہزالہ - xezale): ہوتاو لہ دہمی
ہہلاتندا،

غزغان - ا (غہزغان - xez xan): قازان،
مہنجہلی چیشت لیٹان.

غزل - مص.ع (غہزل - xezl): رستن، ريسان.

غزل - مص.ع (غہزل - xezel):
جوڑہ شیعریکی دلدارییہ کہ بہیتہکانی نابئی لہ
حہوت بہیت کہمترو لہ ۱۵ بہیت زیاتر بی،
ناشقیٹی.

غزلان - ا.ع (غیزلان - xizlan): ناسکان،
مامزان.

غزل خوان - ص.فا (غہزل خان - xezel xan):
موترب، گورانی بیژ، عاشق، غہزل بیژ.

غزل سرا - ص.فا (غہزل سہرا - xezel
sera): غہزل بیژ، غہزل خوان.

غزل گو - ص.فا (غہزل گو - xezel gû):
غہزل بیژ، شیعری بیژی دلدار.

غزلیات - ا (غہزلییات - xezeliyat):
غہزلییات، ہہلہستو غہزلین دلدار.

غزو - مص.ل.ع (غہزف - xezv): جہنگین
دہگہل دژمنی ٹایندا، جہنگی ٹاینی، جیہاد.

غریر - ص.ع (غہریر - xerir): جوانکہ، بی
ئہزمون، لہ خویابی.

غریرہ - ص.ع (غہریرہ - xerire): ٹافرہتی
جوانکیلہی بیئ ئہزمون، جہوائی کہ زو
بخہلہتی.

غریزہ - ا.ع (غہریزہ - xerîze):
مہگیتز، سروشت، تہبیعت، قہریحہ، مہیلی
سیتکی.

غریژنگ - ا (غہریژنگ - xerijeng):
قورہسیان، چلپاو، چلکاو.

غریس - ا.مف (غہریس - xeris): مہر،
رویتراو، چیتراو.

غریسہ - ا.ع (غہریسہ - xerise): بنہ خورما،
نہمامی چیتراو.

غریف - ا.ع (غہریف - xerif): نہیجہزار،
قامیشہلان، بیتشہ، چرہ دارستان.

غریفج - ا (غہریفج - xerifec): قورہسیان.

غریق - ص.مف (غہریق - xeri x): خنکاو.

غریم - ص.ع (غہریم - xerim): قہردار،
قہرزار، بہ مانای خاوهن قہرزیش دی.

غریو - ا (غیریٹ - xirîv): قریوہ، ہاوارو
بانگ، نہرہ.

غریوہروردن - مص.ل (غیریٹ ہر ٹافہردن -
xiriv ber averden): نہراندن، ہاوارکردن،
قربواندن.

غریوان - ص.فا (غیریٹان - xirîvan):
ہاوارکھر.

غریویدن - مص.ل (غیریٹیدن - xirîvîden):
نہراندن، ہاوارکردن و تورہبوون، قیراندن.

غزاء - ا.ع (غوززاء - xuzza'): جہنگاوہران،
غازیبان.

غزات - ا.مص.ع (غہزات - xezat): جہنگین
دہگہل دژمنی دیندا.

غزاکردن - مص.ل (غہزاکہردن -
xezakarden): غہزاکردن، جہنگین دہگہل
دژمنی دیندا.

غساک - ا.ع (غەساک - xesak): خۆ هەلۆس، لاو لاو.

غسال - ص.ع (غەسسال - xessal): کەسێک زۆر شت بشوات، مردوو شۆر.

غسالخانە - ا.مر (غەسسال خانە - xessal xane): مردوو شۆرخانە، غوسالخانە.

غسالە - ص.ع (غەسسالە - xessale): ژنی جل شۆر، یان مردوو شۆر.

غسالە - ا.ع (غوسالە - xusale): ئاراو.

غسان - ا.ع (غەسسان - xessan): هەرەتی لاوی، تافی لاوی، ناوی تیرەبەکی عەرەبە کە لە شوتنیکا بە هەمان ناو لە یەمەن دەژیان.

غسانی - ص.ع (غەسسائی - xessanî): زۆر جوان و قۆز.

غسق - ا.ع (غەسەغ - xesex): تاریکی، بۆلتی ئێوارێ.

غسک - ا.ع (غەسەک - xesek): جۆرە میروویەکە، جۆرە گەنەبەکە.

غسل - مص.ل.ع (غوسل - xusl): غوسل دەرکردن، وسل دەرکردن، بسمیل کردن.

غسل - ا.ع (غیسل - xisl): شتی کە سەرو لەشی پێ بشۆردرێ، وەک: ئاوو سابوون.

غسلە - ص.ع (غوسەلا - xusela): شۆردراو، جلی شۆردراو.

غسلج - ا.ع (غەسلەج - xeslec): داری دۆل.

غسلی - ص.ع (غەسلە - xesla): جلی شۆردراو.

غسلین - ا.ع (غیسلین - xislîn): زیچکاوێ لەشی دۆزەخیان، ئاوی کە زووخ کیمی تیا بشۆرێ.

غسول - ا.ع (غەسول - xesul): ئاوو سابوون و ئەو شتانەی کە خۆی پێ بشۆرێ.

غسول - ا.ع (غەسول - xesul): ئاوو سابوون و ئەو شتانەی کە خۆی پێ بشۆرێ.

غسیل - ص.ع (غەسیل - xesîl): شۆردراو.

غزوات - ا.ع (غەزەفات - xezevat): شەپ لەگەڵ دژمندا.

غزوه - ا.ع (غەزفە - xezve): یەک شەپ دەگەڵ دژمندا.

غزه - ا.ع (غەزە - xeze): کلینچکە.

غزی - ا.ع (غوزی - xuzî): غازی، جەنگاوەر.

غزیر - ص.ع (غەزیر - xezîr): زۆر، فرە، مشە.

غزیره - ص.ع (غەزیرە - xezîre): کانی فرەناو، وشتی بەشیر، چاوی بەروندک.

غژ - ا.غیژ (غیژ - xijz): گێزە ی گولە، خشە.

غژب - ا.ع (غوژب - xujb): بۆلی تری، ناوی تری.

غژغاو - ا.مر (غەژغاو - xej xav): گامیشی هیندی.

غژغژ - ا.غیژ (غیژ - xij xij): خشەخش، خشەخشی جلی تازه، دەنگی پیتاڵو لە کاتی ریکردندا.

غژغژان - ص.فا (غەژغەژان - xej xejan): قوڵەخلیسکێ، خزین، خلیسکانێ،

غژک - ا.غیژ (غیژ - xijek): جۆرە کە مانجەبەکە.

غژگاو - ا.مر (غەژگاو - xejgav): گامیشی هیندی.

غژم - ا.ع (غوژم - xujm): بۆلی تری.

غژم - ا.ع (غوژم - xujm): غەزەب، تۆزان، تۆرەبوون و زویربوون، هێرش، گوژم.

غژیدن - مص.ل.ع (غەژیدن - xejîden): خزین، قوڵەخلیسکانێ، قوڵەخشکێ.

غژیده - ا.مف (غەژیده - xejîde): خزیو، خلیسکاو، رۆین بە خلیسکانەو.

غسا - ا.ع (غەسا - xesa): خورمای نەپەسیوو.

غسات - ا.ع (غەسات - xesat): خورمای نەگەبیوو، فەریکە خورما.

غساق - ص.ع (غەسساق - xessa x): بۆسارد، بۆگەن، کیم و زوخی دۆزەخیان، شەرابی دۆزەخیان.

غسیله - ص.ع (غەسیله - xesîle): شۆردراو.

غش - مص.ل.ع (غەش - xeş): غەش کردن، خیانه تکردن، فیتل کردن.

غش - ا.مص.ع (غیشش - xişş): خیانهت، دل‌رهشی، فیتل، ته‌خلیت.

غش - ا.ع (غەش - xeş): بورانه‌وه، له‌خۆچوون، له‌هۆشچوون.

غشاء - ا.ع (غیشاء - xişâ): په‌رده، ههر شتی که رووی شتی بپۆشیت.

غشاک - ا.ع (غەشاک - xeşak): بۆنی ناخۆش، بۆنی ناخۆشی دهم.

غشاه - ا.ع (غوشاهه - xuşave): په‌رده، پۆشاک، پۆشش.

غشغیرغ - ا.ع (غیشغیرغ - xiş xirix): قه‌رقه‌شه، دادوبیداد، هات و هاوار.

غشم - مص.م.ع (غەشم - xeşm): سته‌مکردن، زولمکردن.

غشمیره - مص.ع (غەشمیره - xeşmere): زولمکردن، سته‌مکردن، ئاواز.

غشمشم - ص.ع (غەشمەشم - xeşem şem): بێ په‌روا، دیکتاتور، زۆردار، دلیر.

غشموم - ص.ع (غەشموم - xeşûm): سته‌مکار، زۆردار، داگیرکەر.

غشوه - ا.ع (غوشفه - xuşve): په‌رده، پۆشش.

غش - مص.ل.ع (غەشا - xeşa): بورانه‌وه، له‌هۆش چوون.

غشیه - ا.ع (غەشیه - xeşye): بیتپۆشی.

غصب - مص.م.ع (غەصب - xesb): زه‌فته‌کردن، داگیرکردن، داگیرکردنی شتی که به‌زۆر، غه‌سپ کردن.

غصص - ا.ع (غوسه‌س - xuses): نه‌وه‌ی له‌قورگ بگیری و نه‌چیته‌ خوارئ، خه‌می گه‌رو گیر، خه‌م و خه‌فته‌تی گه‌وره.

غصن - ا.ع (غوسن - xusn): لق، په‌ل، لقی دره‌خت، په‌لی دار، چل.

غصن - ا.ع (غوسن - xusûn): لق و پۆیان.

غصه - ا.ع (غوسسه - xusse): خه‌م، خه‌می گه‌رو گیر.

غصه خوردن - مص.ل.ع (غوسسه خورده‌ن - xuse xûrden): خه‌فته‌ت خواردن، غه‌م خواردن.

غصه دادن - مص.م.ع (غوسسه داده‌ن - xuse دادن): خه‌فته‌ت پیدان، غه‌مگین کردن، زویر کردن.

غصه پرور - ص.فا.ع (غوسسه په‌رقه‌ر - xusse perver): خه‌فته‌ت په‌روه‌ر، خه‌مبار.

غصه‌دار - ص.فا.ع (غوسسه‌دار - xussedar): خه‌مگین، خه‌مبار، کۆفانبار.

غصه‌گسار - ص.فا.ع (غوسسه‌گوسار - xusse gusar): خه‌مخۆر، غه‌مگین، خه‌فته‌تبار.

غصه‌ناک - ص.مر.ع (غوسسه‌ناک - xusse nak): غه‌مناک، غه‌مگین، خه‌مبار، خه‌مین، کۆفانبار.

غض - مص.م.ع (غەزز - xezz): چاوپۆشین، خۆگیلکردن.

غض - ص.ع (غەزز - xezz): ته‌رو تازه، ناسک، ناسکه‌ شکۆفه، ناسکۆله‌ی دهم به‌خه‌نده.

غضا - ا.ع (غەزا - xeza): دره‌ختی تاغ که داره‌که‌ی قایمه‌و ناگه‌که‌ی زۆر ده‌مینتی.

غضائر - ا.ع (غەزائیر - xezair): سواله‌تیکی سه‌وزه‌ بۆ چاوه‌زار به‌کار دئ، قورپه‌ خۆشه، ته‌شت.

غضار - ا.ع (غەزار - xazar): قورپی لینج، قورپی پاک‌ی بۆن خۆش، میرویه‌کی سه‌وزه‌ بۆ چاوه‌زار هه‌لده‌گیریت.

غضارت - مص.ع (غەزاره‌ت - xezaret): ده‌وله‌مهنده‌ بوون، حال باش بوون، زه‌نگین بوون.

غضاره - ا.ع (غەزاره - xezare): میرویه‌کی سواله‌تی سه‌وزه‌ بۆ چاوه‌زار هه‌لده‌گیرئ، کاسه‌ی سواله‌تی گه‌وره.

کوپرکوپر.

غطریس - ص.ع (غیتریس - xitris): لووتبه‌رز، خو‌یه‌رست.

غطریف - ص.ع (غیتریف - xitrif): سه‌خی، سه‌روهر، گه‌وره، به‌خشنده، دلاوا، بیتچووه‌باز.

غطیط - مص.ع (غه‌تیت - xefit): پرخاندن له خه‌ودا، بۆراندنی و شتر.

غفار - ص.ع (غه‌ففار - xeffar): زۆر به‌خشنده، یه‌کیکه له خه‌سه‌ته‌کانی یه‌زدان، به‌خشه‌ری گوناح و خه‌تایان.

غفج - (اغ‌فج - xefc): گۆلاو، چالاو، سندانی ئاسنگه‌ری، شمشیتری جه‌وه‌ردار.

غفر - مص.ع (غه‌فر - xefr): پۆشین، پۆشین و به‌خشیانی گوناوه.

غفر - ا.ع (غه‌فر - xefr): پرزی جل، بیتچووی بزنه‌کیوی، سی‌ئه‌ستیره‌ی بچووه‌که له بورجی ته‌رازوودا.

غفران - مص.ل.ع (غوفران - xufuran): پۆشین و به‌خشیانی گوناح، چاوپۆشی له خه‌تاو گوناحی که‌سیک.

غفران پناه - ص.مر (غوفران - xufuran penah): رهمه‌تی، خوا لی خو‌شبوو، له سایه‌و په‌نای غوفرانی یه‌زدانیدا.

غفران ماب - ص.مر (غوفران مه‌ئاب - xufuran meab): رهمه‌تی، مه‌رحوم، خوا لی خو‌شبوو.

غفره - ا.ع (غوفره - xufre): روپۆش، روپۆشیک که رووی شتیکی پی داپۆشری.

غفلت - مص.م.ع (غه‌فله‌ت - xeflet): فه‌رامۆش کردن، له یاد بردن، نه‌زانین.

غفله - ق.ع (غه‌فله‌ته‌ن - xefleten): له ناکاودا، له‌ناغافلدا، نشکیڤا.

غفلت کردن - مص.ل. (غه‌فله‌ت که‌رده‌ن - xeflet-kerden): غافل بوون، بی‌ئاگاو بی‌خه‌به‌ر بوون.

غفور - ص.ع (غه‌فوور - xefur): یه‌کیکه له سیفه‌ته‌کانی خوا، گوناویه‌خش.

غضاظت - مص.ع (غه‌زازه‌ت - xezazet): چاوپۆشین، ده‌نگ نزم کردن، له قه‌درو حورمه‌ت که‌وتن، زیلله‌ت، ته‌پو تازه‌بوونی گياو.

غضب - مص.م.ع (غه‌زه‌ب - xezeb): توو‌په‌بوون، تو‌ران.

غضب کردن - مص.ل. (غه‌زه‌ب که‌رده‌ن - xezeb-kerden): توو‌په‌بوون، تو‌ران.

غضب الود - ص.مر (غه‌زه‌ب ئالود - xezeb-alud): توو‌په‌پ.

غضبان - ص.ع (غه‌زبان - xezban): توو‌په‌، زویر، مه‌نجه‌نیق.

غضب انگیز - ص.فا (غه‌زه‌ب ئه‌نگیز - xezeb-engiz): باعیسی توو‌په‌بوون، قین هه‌ستین.

غضبانه - ص.ع (غه‌زبانه - xezbane): ژنی توو‌په‌و تپۆ.

غضبناک - ص.مر (غه‌زه‌بناک - xezebnak): توو‌په‌، رق هه‌ستاو.

غضبی - ص.ع (غه‌زبا - xezba): ژنی توو‌په‌و رفن.

غضروف - ا.ع (غوزروف - xuzruf): کرک‌پاکه، کرک‌کۆکه، کرۆچه‌نه.

غضنفر - ا.ع (غه‌زهن‌فر - xezen fer): شیر، شیرێ درنده، زه‌لامی که‌ته‌ی درشت ته‌بیعه‌ت.

غضوب - ص.ع (غه‌زوب - xezub): توو‌په‌و تو‌راو.

غطاء - ا.ع (غیتاء - xita'): په‌رده، سه‌رپۆش، روو پۆش، پۆشه‌ر.

غطاریس - ص.ع (غه‌تاریس - xetaris): لووتبه‌رز، بادی هه‌وا، خو‌ویست، خو‌په‌رست.

غطاس - ا.ع (غیتاس - xitas): غوسلی ته‌عمید، جه‌ژنیکی فه‌لانه.

غطاس - ص.ع (غه‌تتاس - xettas): ئه‌وه‌ی بچیته‌ ژیر ئاوه‌وه، مه‌لیکی ده‌ریاییه‌ ماسییان ده‌کری.

غطاط - ا.ع (غه‌تات - xetat): جو‌ره‌ قه‌تیه‌که،

غلاظ- ص.ع (غیلاز - xilaz): نه ستور، رهق،
تونده ته بیعت، دلړهق.

غلاف- ا.ع (غیلاف - xilaf): بهرگ، بهرگی
کتیب، کیلان: کیلاتی شمشیر، کیف.

غلاله- ا.ع (غیلاله - xilale): کراسی تنک،
کراس و فانیله ی ژیره وه.

غلاله- ا (غولاله - xulale): زولف، پرچ،
کاکول.

غلام- ا.ع (غولام - xulam): کور له منالییه وه
تا هرزه کاری، کورې حیز، لوسکه، بنده،
هه تیو، غولام و خزمه تکار.

غلامانه- ق.ص (غولامانه - xulamane):
غولام ناسا، نه حامیک که کپار به شاگردی
بدات.

غلامباره- ص.مر (غولامباره - xulambare):
منالبار، هه تیوباز،

غلامبارگی- ا.مص (غولام باره گی - xulam
baregi): هه تیوبازی،

غلام بچه- ا.مر (غولام به چه - xulam
bece): منالی بنده، منالی خزمه تکار، کورې
کزیله.

غلام گردش- ا.مر (غولام گه ردیش - xulam
gerdis): راپه، کریدور، دیوار یان دالانی
نیوان حرمه سه راو دهره وه.

غلامه- ا.ع (غولامه - xulame): که نیز،
که نیزهک.

غلامیت- ا.ع (غولامیه ت - xulamiyet):
به ندایه تی، کزیلایه تی، غولامایه تی.

غلب- مص.ع (غله لب - xeleb): زالبوون،
سه رکه وتن.

غلباء- ا.ص (غله باء - 'xelba'): باخی
چرهدار.

غلبکن- ا (غله بکه ن - xelbeken): چه په ر،
دهرگایه که له دار یان قامیش دروست بکړی و
مشه بهک بی.

غفور- مص.م.ع (غوفور - xufûr): پوښین و
به خشیني گوناح.

غفول- مص.ع (غوفول - xufûl): له یاد بردن،
فهرامو شکردن.

غفه- ا.ع (غوففه - xuffe): نه وه ی و شتر به
قه پیک هه لېگری، پاشماوه.

غفه- ا (غوففه - xuffe): فه روه ی تیسکنی له
پتستی به رخ دروست کړاو.

غفیر- مص.م.ع (غه فیر - xefîr): خوښبوونی
خوا له گوناحی که سیک.

غفیر- ا.ص.ع (غه فیر - xefîr): گنده مووی
گه ردن یان دهموچاو، زور، فره.

غفیله- ا.ع (غوفه یله - xufeyle):
دوو رکاته نوټه له نیوان نوټی نیوار و
شیتواندا.

غک- ص (غوک - xuk): که سی کوټه بالایی
قه لوی ناقلو.

غکه- ا (غوکه - xuke): نزره، نزره.

غل- مص.م.ع (غه ل - xell): تهوق له دهستو
پټ و گه ردن کردن، تهوق خستنه گه ردن یان دهست
و پټی که سیک.

غل- ا.ع (غول - xull): تهوق، کوټو زنجیر.

غل- ا.ع (غیل - xill): که رب، کینه،
رق، حه سودی.

غلاء- مص.ل.ع (غه لاء - 'xela'): گران بوونی
نرخ، گران بوونی نرخ دانو ویتله و هه موو
نازوقه یهک، وشکه سالی و گرانی.

غلایل- ا.ع (غه لایل - xelail): ژیر کراس.

غلاب- مص.ل.ع (غیلاب - xilab): زال بوون
به سه ر که سیکدا.

غلالات- ص.ع (غلالات - xulat): توند په وان له
باوهرین ثانییدا، تاقمه شیعه یه که که عه لی
دهرگه یه تنه پله ی په یامیه ری و خرابی.

غلالات- ا.ع (غه لالات - xellat): دانو ویتلان
وهک: گهنم، جو، نیسک، نوک، برنج، هه رزن،
گه نمه شامی.

روژه‌ی کوتاندنه‌وی جاده‌ی تازه.

غلنگاه - ا.مر (غله‌لنگاه - xeltgah): شوینی خوخلکردنه‌وه، شوینی غل بوونه‌وه.

غلتنک - ا. (غله‌لته‌نک - xeltenek): باگردین، روژه.

غلته - ا. (غله‌لته - xelte): روژه، باگردین.

غلتیدن - مص.ل. (غله‌لتیدن - xeltîden): خل بوونه‌وه، خلیتربوونه‌وه، گلبوونه‌وه.

غلتنده - ا.فا. (غله‌لته‌نده - xeltende): نه‌وه‌ی خلیتربیته‌وه، خلیترکه‌روه.

غلتیده - ا.مف. (غله‌لتیده - xeltîde): خلیتر بووه‌وه، گلژربووه‌وه.

غلج - ا. (غله‌ج - xelc): گری کویره، گری، گری قایم که به ناسانی نه‌کرتیه‌وه.

غلچه - ا.ص. (غله‌لچه - xelçe): دپهاتی.

غل خوردن - مص.ل.عا. (غیل خوردن - xil

xurden): غلبوونه‌وه، خلیتر بوونه‌وه‌ی شتی خری وه‌کو توپ و گوژو...

غل دادن - مص.م.عا. (غیل دادن - xil daden): تلدان، خلکردنه‌وه.

غل زدن - مص.ل.عا. (غول زده‌دن - xul zeden): قوَلپ دان.

غلس - ا.ع. (غله‌لس - xeles): تاریکوروون، تاریکی کوتایی شو، گهردی بهیانی.

غلط - مص.ل.ع. (غله‌لته - xelet): غه‌له‌تکردن، هه‌له‌کردن.

غلط کردن - مص.ل. (غله‌لته‌ت که‌رده‌دن - xelet kerden): هه‌له‌تکردن، سه‌هوکردن.

غلط انداز - ص.فا. (غله‌لته‌ت نه‌نداز - xelet endaz): فریو‌ده‌ر، به هه‌له‌به‌ر، نه‌وه‌ی که‌سیک به غه‌لته‌ت به‌ری.

غلط بین - ص.فا. (غله‌لته‌ت بین - xelet bîn): هه‌له‌بین، نه‌وه‌ی له دیتندا به هه‌له‌ به‌چی.

غلط پندار - ص.فا. (غله‌لته‌ت پیندار - xelet pindar): خه‌تاکار، غه‌لته‌ت کار.

غلبه - مص.ل.ع. (غله‌ل‌به - xelebe): زالبوون، سه‌رکه‌وتن.

غلبه داشتن - مص.ل. (غله‌ل‌به داشتن - xelebe daştên): زۆر بوون، فره‌بوون، زال بوون، سه‌رکه‌وتن.

غلبه کردن - مص.ل. (غله‌ل‌به که‌رده‌دن - xelebe kerden): زالبوون به‌سه‌ر که‌سیک‌دا، سه‌رکه‌وتن.

غلبه - ا. (غول‌به - xulbe): قه‌له‌باچکه، قشقهره، قه‌ل‌پازکه.

غلبه‌کن - ا. (غول‌به‌کن - xulbe ken): ده‌رگای چه‌به‌ر یان پیغی شاش.

غلپ - ا. (غول‌وپ - xulup): قوم، قومیک‌ناو.

غلت - ا.مص. (غله‌لت - xelt): تلدان، گپران.

غلت - مص.ل.ع. (غله‌لت - xelet): هه‌له‌کردن و سه‌هوکردن له حیساب‌دا.

غلت - ا. (غیل‌لته - xillet): نه‌ستووری، تیره‌ی بازنه.

غل‌تاق - ا. (غله‌لتاغ - xeltax): قه‌لتاغ، داری زین، کۆنه‌په‌رۆ، کۆنه‌قه‌لتاغ: پیره‌ژنی به‌د پیتشینه.

غل‌تان - ص.فا. (غله‌لتان - xeltan): گپران، خلخواردن، گلژربوونه‌وه، غلبوونه‌وه.

غل‌تاندن - مص.م. (غله‌لتان دهن - xeltan den): خلخواردن، غلبوونه‌وه، گپران، سوران.

غل‌تاننده - ا.فا. (غله‌لتانه‌نده - xeltanende): گپره‌ر، که‌سیک باگردین بگپری.

غل‌تانیده - ا.مف. (غله‌لتانییده - xeltanîde): سوورپنراو، گپردراو، غله‌وه‌کراو.

غل‌تبان - ا.ص. (غله‌لتبه‌بان - xelteban): باگردین، پی‌او‌ی بت غیره‌تی ناله‌تی ده‌ستی ژنی خو‌ی.

غل‌تشن - ص.عا. (غول‌تشن - xulteşen): مل نه‌ستووری درۆزن.

غل‌تک - ا. (غله‌لت‌ک - xeltek): باگردین،

غلط کار - ص.فا (غله‌ل‌ت کار - xelet kar): که‌سی‌ک هه‌له بکات، هه‌له‌کار.
غلط گیر - ص.فا (غله‌ل‌ت گیر - xelet gîr): هه‌له‌گر، نه‌وه‌ی نووسینی‌ک راست بکاته‌وه، نه‌وه‌ی هه‌له له قسه‌و نووسینی خه‌ل‌کی بگری.
غلط نامه - ا.مر (غله‌ل‌ت نامه - xelet name): هه‌له‌نامه، لیستی هه‌له‌و راست که له کو‌تایی کتیب‌اندا داده‌نری تا خو‌پنه‌ران راسته‌که بزائن و به هه‌له‌دا نه‌چن.
غلط - مص.ل.ع (غیله‌ز - xilez): نه‌ستوور بون، درشت‌بون.
غلط‌ت - مص.ل.ع (غیل‌زه‌ت - xilzet): درشت‌بون، رق هه‌ل‌گرتن و دژمنایه‌تی کردن.
غلغل - ا (غول غول - xul xul): زاق و زبقی په‌رندان، هه‌راو هه‌نگامه، قول‌په قول‌پی ناو.
غلغل افکندن - مص.ل (غول غول نه‌فکه‌ندن - xul xul efkenden): نا‌ژاوه به‌ریاک‌کردن، فهرته‌نه نانه‌وه.
غلغل در افکندن - مص.ل (غول غول دهر نه‌فکه‌ندن - xul xul der efkenden): هه‌راو فهرته‌نه نانه‌وه.
غلغل زدن - مص.ل (غول‌غول زه‌دن - xul xul zeden): قول‌پدانی ناوی سه‌ر ناگر، هاتنه کو‌ل و جو‌شی ناو یان هه‌ر شله‌مه‌نبیه‌کی سه‌ر ناگر، هه‌راو زه‌نا کردن.
غلغلستان - مر (غول غول‌ستان - xul xulistan): شو‌پنی غه‌لبه‌غه‌لب و هه‌راو هور‌یای تپ‌دابی.
غلغلیک - ا (غول غوله‌ک - xul xulek): شه‌ریه، تونگه‌ی ناو.
غلغلیک - ا (غیل غیله‌ک - xil xilek): ختیل‌که، ختوکه‌دان.
غلغله - ا (غول غوله - xul xule): هه‌راو هور‌یا، نا‌ژاوه‌نانه‌وه، هه‌راو هه‌نگامه.
غلغلیج - ا (غیل غیلیج - xil xiliç): ختیل‌که، ختوکه، ختختی.
غلغلیچ‌که - ا.مر (غیل غیلیچ‌که -

xilxiliçe): ختوکه، ختختی.
غلغونه - ا.مر (غول غوونه - xul xûne): سووراوی ژنان.
غلغ - ا.ع (غولوف - xuluf): به‌رگ، کیف، کیلان.
غلغتی - ا (غیلیفتی - xiliftî): پیستی مه‌ر یان هه‌ر حه‌یوانیکی دی دهر‌به‌پتری نه‌ک که‌ول بکری، گورونی پیست.
غلغج - ا (غله‌فج - xelfec): زه‌رده‌زیره، می‌ش هه‌نگ.
غلغی - ا.ع (غله‌فغ - xelfe x): قه‌وزه، کفر، گوو قور‌باقه.
غلغه - ا.ع (غولفه - xulfe): چه‌رمی سه‌ری کیر که سونه‌تچی ده‌پیری.
غلغی - مص.م.ع (غه‌لغ - xelx): داخستن، دهر‌گاداخستن.
غلغی - ا.ع (غه‌له‌غ - xele x): دهر‌گای گه‌وره، قفل، کیلونی دهر‌گا.
غلغی - ص.ع (غه‌لیغ - xeli x): قسه‌ی به تو‌یک‌لی قورس که به ئاسانی نه‌یه‌ته‌فامین، که‌سی به‌دخو تونده ته‌بیعدت.
غلک - ا.مص (غولله‌ک - xullek): ده‌غیله‌ی پاره.
غلل - ا.مص (غه‌له‌ل - xelet): تینویه‌تی.
غللمان - ا.ع (غیل‌مان - xilman): غول‌مان، فهرخ.
غللمبه - ا.ص (غولومبه - xulumbe): قسه‌ی زلی نامه‌فهوم، هه‌ر شتیکی زه‌لام و نا هه‌موار، هه‌ر شتیکی خپ.
غللمج - ا (غیل‌مه‌ج - xilmec): ختوکه، ختیل‌که، ختختی.
غللمه - مص.ع (غوله - xulme): هاروژانی سیکیسی، نا‌لوش تپ‌که‌وتن، نار‌ه‌زووی گان کردن.
غلنبه - ا.ص (غولونبه - xulunbe): زل و ناهه‌موار، خپ، قسه‌ی قه‌به‌و قه‌له‌وی نا مه‌فهوم.

غله زار - ۱. مر (غله زار - xelezar): کیتلگه ی دانه ویتلان، دانه ویتله زار.

غلی - مص. ل. ع (غله لی - xelî): کولان، هاتنه کول و جوش.

غلیان - مص. ل. ع (غله لیان - xeleyan): جوشان، کولان، هاتنه کول و جوش.

غلیان - ۱ (غله لیان - xelyan): نهرگیله، قلیان. **غلیز** - ۱ (غله لیز - xelîz): لیکاوی دهم.

غلیز بند - ۱. مر (غله لیز به ند - xelîz bend): به روانکه، به رسینه، به رکوشه.

غلیژن - ۱ (غله لیژن - xelîjen): قورپوسیان، قورپوچلپاو، سیباناو.

غلیظ - ص. ع (غله لیز - xelîz): نه ستور، قایم، سفت و رهق.

غلبل - ۱. ع (غله لبل - xelîl): کهربو کینه و رقه به رایه تی، تینویتی، تیفه رۆ، تامه زرویی دلداری.

غلبل - ص. ع (غله لبل - xelîl): زور تینو، تیفه رۆ.

غلیو - ۱ (غله لیف - xelîv): کۆلاره.

غلیواج - ۱ (غله لیواج - xelî vac): کۆلاره.

غلیون - ۱. ع (غله لیون - xelyûn): قلیان، سه بیل، پایپ.

غم - مص. ع (غهمم - xemm): غهمگین کردن، خهم، په ژاره.

غم خوردن - مص. م. ع (غهمم خوردن - xemm xurden): خهم خواردن، خهفت خواردن.

غم اباد - ۱. مر (غهم نباد - xem abad): غهم ناوا، شونینی غهمو په ژاره.

غمار - ۱. ع (غیمار - ximar): خه لکی په راگنده، تهنگانه، دژاری، ناستهنگ.

غماز - ص. ع (غهماز - xemmaz): دوو زمان، نیشاره ته به چاوو برۆ، چاوی ماشوق.

غممازک - ۱ (غهممازک - xemmazek): پارچه داریکی بچوک یان ته په دژریکی بچووکه که به

غلندر - ص (غله لهندهر - xelender): قهله ندهر، دهویش، هه ژار، بینه وا.

غلندوش - ۱. عا (غله لهندوش - xelendûş): قهله ندهر ویشکان.

غلو - مص. ل. ع (غولوښ - xuluv): زیاده پوویی، زیده گاڅی، موباله غه.

غلوآء - مص. ل. ع (غلوښآء - xulva): زیده پوویی، هه وهلی لاوی، سه رکیشی.

غلوط - ص. ع (غهلوت - xelût): قسه ی هه له، به هه له بردنی که سیک.

غلول - مص. ل. ع (غلولول - xulûl): خیانه تکرر له دهستکه وتدا، خیانهت.

غلول - ۱. ص. ع (غهلول - xelûl): خواردنی نهرم و به له زهت، خواردن، یان خواردنه وهی زولال و سازگار.

غلول - ص. ع (غهلول - xelûl): غایه ن، خایه ن، خیانه تکار.

غلوله - ۱ (غلولوله - xulûle): ههر شتیکی خپ وده کو گتۆله ده زوو یان گتۆله ی بهن، گتۆله.

غله - ۱. ع (غله لله - xelle): ده رامه تی که له کرتی خانوو و دوکانان به دهست بی، ده رامهت و حاسلاتی دانه ویتله.

غله - ۱. ع (غولله - xulle): نه وپه ری تینویه تی.

غله - ۱. ع (غولله - xulle): گۆزه ی بچووکه که پاره ی تی بکه ن، ده غیله، شه ربه ی ناو.

غله بوم - ۱. مر (غله لله بوم - xe bûm): کیتلگه یک که زیاتر دانه ویتله ی لی پرویتیری، زهوی و زاری که به روبوم که ی پتر دانه ویتله بی، دانه ویتله زار، کیتلگه ی دانه ویتله.

غله خیز - ص. مر (غله لله خیز - xele xiz): شونینی که کیتلگه و به روبوم می دانه ویتله ی زور بی، شونینی به پیت و به رده که ت.

غله دان - ۱. مر (غله لله دان - xelledan): عه ماری دانه ویتلان.

غله دان - ۱. مر (غوله دان - xuledan): عه ماری دانه ویتله.

غم پرست - ص. فا (غم پرست - xem perest): خه مخۆر، عاشقه خه م و خه فته، ئه وى غه مى خه لکى بخوات، مشور خۆر.

غم پرور - ص. مف (غم پرور - xem perver): غم پرور، ئه وى له خه م و خه فته بهرده و امدابى.

غمخانه - ا. مر (غمخانه - xemxane): خه مخانه، خانه ى خه م، دنياى فانى، دلى پر له خه م.

غمخوار - ص. فا (غمخوار - xemxar): غم خۆر، يارو ياهورى دلسۆزو مشورخۆر.

غمخوارگى - ص. فا (غم خاره گى - xem xaregi): دلسۆزى و ميه ره بانى.

غمخورک - ا. مر (غم خوره ک - xem xurek): شينه شاهۆ، شاهه.

غم خيز - ص. مر (غم خيز - xem xiz): شوتنى به خه م.

غم د - ا (غم د - ximd): کيلان، کيف.

غم دار - ص. فا (غم دار - xemdar): غه مدار، به خه م، خه م بار.

غم دان - ا. مر (غم دان - xemdan): خه مدان، جتگه ى خه م، دنياى فانى.

غم دیده - ص. مر (غم دیده - xem dide): غه مگين، کۆفانبار.

غم ر - مص. م. ع (غم ر - xemr): شتى که ئاو دايپوشن، زياده روى له دلسۆزى و چاکه دهره ق به که ستيک.

غم ر - ا. ص (غم ر - xemr): ئاوى زۆر، دهرى اى فره ئاو، جلى دريژو دهلپ، جواميى رى و دلا و اى، قه وغا، ئاپوره ى خه لکى، سه خى.

غم ر - ص. ع (غم ر - xumr): پياوى نا کارامه، بى ئه زمون، نه زان، گه و ج.

غم ر - ا. ع (غم ر - ximr): رق، که رب، کينه، تينوتى.

غم ر - ا. ع (غم ر - xumr): زه غه ران.

په تى قولابى ماسيگيرييه وى ده به ستو و به سه ر ئاوه که وه ده وه ستى، هه ر کاتى ماسى به قولابه که وه بى ده که ويته بن ئاوه که وه هه نگى ئاشکرا ده بى که ماسى به قولابه که وه بووه.

غمازه - ص. ع (غم مازه - xemmaze): ئافره تى جوانى غه مزه چى.

غم اشام - ص. فا (غم اشام - xem aşam): خه مخۆر، که ستيک که خه م و خه فته بخوات.

غم اشيان - ا. مر (غم ناشيان - xem aşyam): لانه ى غه م، غه مخانه، دنيا، جيپه انى فانى.

غم الود - ص. مر (غم نالود - xem alûd): ئاو يتته به خه م، خه ماوى، غه مگين، غه مين.

غم ام - ا. ع (غم ام - xemam): هه ور، هه ورى سپى.

غم امه - ا. ع (غم امه - xemame): په لئه هه ور، گه واله.

غم ان - ص (غم مان - xeman): کۆفانبار، غه مناک، غه مگين، خه مين.

غم ان - ا (غم مان - xeman): غه مان، خه فته تان، کۆفان، که سه ر.

غم انمىغ - ص. مر (غم مان نامىغ - xeman amîx): غه م ناميتز، ئاو يتته به غه م.

غم انگيز - ص. فا (غم نه نگيز - xem engîz): غه منه نگيز، غه ماوه ر، خه فته تهين.

غم اور - ص. فا (غم ئافه ر - xem aver): غه م ئاوه ر.

غم اهنج - ص. فا (غم ئاهه نج - xem ahenc): غه م لابه ر، غه م ره وين.

غم باد - ا. مر (غم مباد - xembad): لوى ژير گه روو.

غم بار - ص. فا (غم م بار - xembar): غه م ئاوه ر، خه مهين.

غم پرداز - ص. فا (غم په رداز - xem perdaz): غه م ره وين، خه م لابه ر.

جه‌نگاوهران له جه‌نگدا، جۆش و خروشی دلاوهران له شه‌رگه‌دا، قسه‌ی ئالۆزو نا مه‌فهوم.

غم فزا - ص. فا (غم فزا - xem feza): زیاده‌تری خهم.

غم‌گاه - ص. فا (غم‌گاه - xemkah): كه‌مكه‌ره‌وه‌ی خهم، خهم ره‌وین، خه‌فته به‌ر.

غم‌گده - ا. مر (غم‌گده - xem kede): دنیای فانی، خانه‌ی خهم، خه‌مخانه.

غم‌کش - ص. فا (غم‌مكه‌ش - xemkeş): غه‌مگین، به‌خهم، خه‌مبار.

غم كوفته - ص. مر (غم كوفته - xem kûfte): ئه‌وه‌ی خهم کوتابیتتی، غه‌مگین.

غم‌گداز - ص. فا (غم‌گوداز - xem gudaz): غه‌م ره‌وین.

غم‌گسار - ص. فا (غم‌گوسار - xem gusar): خه‌مخوړو دلسۆز، غه‌م ره‌وین، دۆست و هاو‌ده‌م و خه‌مخوړ.

غم‌گساری - ص. فا (غم‌گوساری - xem gusarî): هاو‌ده‌می و دۆست‌ایه‌تی و خه‌مخوړی و دلسۆزی.

غم‌گسل - ص. فا (غم‌گوسیل - xem gusil): خهم لا به‌ر، خهم ره‌وین.

غم‌گین - ص. مر (غم‌مگین - xemgin): غه‌مگین، به‌ په‌ژاره، کو‌فانبار.

غم‌گین - ص. مر (غم‌مگین - xemgîn): غه‌مگین، خه‌مین، خه‌مبار، کو‌فانبار.

غم‌لول - ا. ع (غم‌لولول - xum lûl): جوړه گیایه‌که وه‌کو سبیناغ.

غم‌م - ا. ع (غم‌مه‌م - xumem): ته‌نگانه، خهم، سه‌رسامی و حه‌یرمان.

غم‌ناک - ص. مر (غم‌مه‌ناک - xemnak): خه‌مناک، خه‌مگین، کو‌فانبار.

غم‌نامه - ا. مر (غم‌مه‌نامه - xemname): خه‌م‌نامه، نووسراو‌یک باسی خهم و په‌ژاره بکات.

غم‌ند - ص. مر (غم‌مه‌ند - xemend): غه‌م مه‌ند، ده‌وله‌مه‌ند له خه‌مدا، غه‌مناک.

غم‌ره - ا. ع (غم‌مه‌ره - xemre): ته‌نگانه، ناسته‌نگ، گیانه‌لا.

غمز - مص. ل. ع (غم‌مز - xemz): ئامازه‌کردن به‌ چاوو برۆ، چاو هه‌لته‌کاندن، دوو زمانی کردن، ئاشکرکردنی نه‌یتی که‌سیک.

غمزدا - ص. فا (غم‌مزیدا - xemzida): خهم ره‌وین، خهم لا به‌ر.

غمزده - ص. مف (غم‌مه‌زده - xemzede): غه‌مبار، غه‌مگین، ماته‌مبار.

غمز‌دگی - ا. مص (غم‌مه‌زده‌گی - xemzedegî): خه‌مباری، غه‌مگینی.

غمزکاری - ص. مر (غم‌مه‌زکاری - xemzkarî): فیتنه‌کاری، دوو زمانی.

غمزگان - ا (غم‌مه‌زگان - xemzegan): ئیشاره‌ت به‌ چاوو برۆ، چاو هه‌لته‌کاندن.

غمزه - ا. ع (غم‌مه‌زه - xemze): چاو داگرتنی به‌ناز، غه‌مزه، یه‌ک ئیشاره‌ی چاوو برۆ، یه‌ک جار چاو هه‌لته‌کاندن.

غمزه‌بازی - ا. مص (غم‌مه‌زه‌بازی - xemze bazî): چاو‌بازی.

غمزه‌زن - ص. فا (غم‌مه‌زه‌زن - xemze zen): غه‌مزه‌کار، چاو‌باز.

غمس - مص. م. ع (غم‌مه‌س - xems): له‌ ئاو هه‌لکیشان، له‌ ئاو نقووم کردن.

غمستان - ا. مر (غم‌مه‌ستان - xemstan): غه‌مگه، شو‌پینی خهم، خه‌مستان.

غم‌سرا - ا. مر (غم‌مه‌سرا - xem sera): خانه‌ی خهم، خه‌مخانه، دنیای فانی.

غم‌سنع - ص. فا (غم‌مه‌سنع - xem senc): غه‌مگین، خهم پیتو.

غم‌سوز - ص. فا (غم‌مه‌سوز - xem sûz): غه‌م ره‌وین، خه‌فته به‌ر.

غمض - مص. ل. ع (غم‌مز - xemz): چاو‌پو‌شی کردن، خو‌گیل‌کردن.

غم‌غمه - مص. ع (غم‌مه‌مه - xem xeme): گریانی منال بو‌ شیر، هاوار و نه‌عه‌رده‌ته‌ی

غنا - ا.ع (غیناء - xina'): گۆزانی، ستران، سروود.

غناء - ص.ع (غهناء - xenna'): ژنی منگن.
غناء - ص.ع (غهناء - xenna'): میترغوزاری ئاوه دان و جوان، شوینی ئاوا و پردارو درهخت.

غنائم - ا.ع (غهنائیم - xenaim): دهستکهوت، غهنیمهت.

غناساز - ص.فا (غیناساز - xina saz): گۆزانی بیژ، نهواژهن، ئاههنگساز.

غناگر - ص.فا (غیناگر - xinager): گۆزانی بیژ، نهواژهن.

غننام - ص.ع (غهننام - xennam): شوانکاره، مهردار.

غننام - ص.ع (غهننام - xennam): کهسیک دهستکهوتی زۆر بهدهست بیتنی.

غنیه - ا (غونبه - xenbe): تورهبوون و هات و هاوار.

غنپز - ا.عا (غونپوز - xunpuz): لاف و گهزاف.

غنپزکردن - مص.ل (غونپوز کهردن - xenpuz kerdn): لاف لیدان و خو هه لکیشان.

غنچ - ا (غهنج - xenc): تهلیس، جهوال، تا، خورجین.

غنچ - ا (غهنج - xenc): سووراو.

غنچ - ا (غهنج - xenc): جوژه کرمیکه له سیتو ته ماتهو لوکهو ئهو شتانه ددات و خراپی دهکات.

غنچ - ص (غونچ - xunc): خونچه.

غنچ - مص.ع (غهنج - xenc): نازکردن.

غنچ - ا.ع (غونچ - xunc): ناز، عیشووه، گریشمه.

غنچار - ا (غهنچار - xencar): سووراو.

غنجال - ا.ص (غهنجال - xencal): میوهی نه گه بیوو و کال و دک سیتو هه نارو.

غنجر - ا (غهنجر - xencer): سووراو.

غمنده - ص.مر (غمهنده - xemende): غه مگین.

غم نشان - ص.فا (غهم نیشان - xem nišan): سوکنایی دهی خهم، سیتیوری بهخش.

غموس - مص.ل.ع (غوموس - xumûs): دیار نه مان، رۆچوون، ئاوا بوونی ئهستیره.

غموس - ص.ع (غوموس - xemûs): کاری قورس و دژوار، وشتریک که ئاوسیه کهی دیار نه بی، پیایوی زۆر نازا، سوتندی درۆ.

غموض - مص.ل.ع (غومووز - xumûz): ئالۆزی و نامه فهم بوونی قسه، نادیاربوون.

غموضت - مص.ل.ع (غومووزت - xumûzet): ئالۆزیبوون، قسهی به تویکل.

غموم - ا.ع (غوموم - xumûm): خه مان، کوژانین.

غمه - ا.ع (غومه - xumme): تهنگانه، خهم.

غمی - ص. (غهمی - xemî): غه مگین.

غمی شدن - مص.ل (غهمی شوده - xemî şuden): خه مباربوون.

غمی - مص.ل.ع (غهمی - xemî): بورانه وه، له خوچوون.

غمی - ص.ع (غهما - xema): له خوچوو، بوراوه، له هوش چوو.

غمیس - ا.ع (غهمیس - xemîs): تاریکی، تاریکی شهو، شتیکی به لای خه لکه وه نادیارو نا ئاشابن، بیشه، لیرووار، په ناو په سیوان.

غمیصاء - ا.ع (غومه یصاء - xumeysa'): ناوی یه کیکه له ئهستیره دی دوو خوشک، دوو ئهستیره دی سووه یل.

غمین - ص.مر (غهمین - xemîn): غه مین، غه مگین.

غن - ا (غهن - xen): بازنگ، موچه وانه، دهستیه ند.

غناء - مص.ل.ع (غهناء - xena'): زهنگین بوون، دوه له مه ند بوون.

غنگ - ا(غەنگ - xeng): گريان و نالەنال، دەنگ.

غنگ غنگ زدن - مص.ل(غەنگ غەنگ زەدەن - xeng xeng zeden): نالین، گریان، شین کردن.

غنم - مص.م.ع(غەنەم - xenem): غەنیمەت وەرگرتن، بە دەستکەوت گەیشتن.

غنم - ا.ع(غەنەم - xenem): پەز، مەي.

غنو - ا.مص(غنو - xunû): خەو، وەنەوز.

غنودن - مص.ل(غنودەن - xunûden): خەوتن، پالاکەوتن، وەنەوزبەردەنەو.

غنودە - ا.مف(غنودە - xunûde): خەوتوو، ئاسودە، پالاکەوتوو، ھەلاژیاگ، ماندوو، مردوو، وەنەوزبەردە.

غنویدە - ا.مف(غنووڤیدە - xunû vîde): خەوتوو، وەنەوزبەردە، ماندوو، ئاسودە.

غنوند - ا(غون ڤەند - xunvend): شەرت و پەیمان، عەھدو بەلێن.

غنویدن - مص.ل(غنووڤیدن - xunûvîden): خەوتن، پالاکەوتن.

غنە - ا.ع(غونە - xunne): منگە.

غنى - مص.ل.ع(غىنا - xina): دەولەمەندبوون، زەنگین بوون، دارا بوون.

غنى - ص.ع(غەنى - xenî): دەولەمەند، زەنگین.

غنیت - ا.مص.ع(غونیەت - xuniyet): زەنگینی، دەولەمەندی.

غنیم - ا.ع(غەنیم - xenîm): دەستکەوتیتیک لە شەرا لە دژمن بگیری، دەستکەوت.

غنیمت - ا.ع(غەنیمەت - xenîmet): دەستکەوت، غەنیمەت.

غنینه - ا(غەنینه - xenîne): شانەى مێش ھەنگ، شارە زەرەدەوالە.

غنیه - مص.ل.ع(غونییه - xunye): دەولەمەند بوون، خودان جوانی یان سامانی زۆر.

غنج زدن - مص.ل(غەنج زەدەن - xenc zeden): دڵ پێوەبوون، تامە زرق بوون، (تامە زرقی دیداری ئەوم).

غنجموش - ا(غەنج موش - xenc mûş): قورباقە، بۆق.

غنجه - ا(غونجه - xunce): خونچه.

غنجه - ا(غەنجە - xence): ناز، عیشو، گریشمە.

غنچه - ا(غونچه - xunçe): خونچه، پشکو، چرۆ، گولی ھیتشتا نەپشکووتوو.

غنچه پیشانی - ص.مر(غنچه پیشانی - xençe pîşanî): ناوچەوان گرت، عەبووس، رووگرزو مۆن.

غنچه خسب - ص.مر(غنچه خوسب - xunçe xusb): خونچه خەو، کەسیتیک لەبەر بێ پۆشاکى و سەرما خۆی گرمۆلە بکاو بخەوێ.

غنچه دل - ص.مر(غنچه ديل - xunçe dil): دلتەنگ، مەلۇول.

غنچه دهان - ص.مر(غنچه دهان - xunçe dehan): خونچه دەم، دلەری جوانی دەم بچووک.

غنچه کبک دری - ا.مر(غنچه کبکی دەری - xunçey kebki dery): ناوی ئاوازیکی سی ئاوازەکەى باریدە.

غنند - ا.ص(غوند - xund): گۆلۆ، دەستپێچکە.

غنندر - ص.ع(غوندەر - xunder): لاوی قەلەوی توکمە.

غنردود - ا.مر(غنردود - xundrûrd): بۆقى. شەپپور، کەرەنا.

غنندش - ا(غونديش - xundiş): گۆلۆ.

غنندور - ص.ع(غەندور - xendûr): لاوی بە کەشو فشهو رێ بکات.

غنندە - ا.ص(غونده - xunde): گۆلۆ، جالجالۆکە، داپیرۆشک.

غوبنک - ا(غوبینهک - xûbinek): سپون، نه سپون، بنه گیاهی که به کفه بۆ جل شتق به کار دئی.

غورت - ا(غورت - xût): قه لماسنگ، قۆچه قانی، به رده قانی.

غوث - مص.م.ع(غهوس - xews): باریده دان، به فریاه و تن، له قه بی شیخ عه بدولقادی گه یلانییه، قوتب.

غوج - ا.ع(غوج - xûç): به ران.

غوجی - ا(غهوجی - xewçî): چال، شوتنی چال و نه وی.

غور - ا(غور - xûr): به رسیله، قۆره، په سیله، هاله.

غور - مص.ل.ع(غهور - xewr): رۆچون، رامن، دیقته دان و تیتفکرین، چونه بنج و بناوان، لیتی، نشیتی، هه قیقه تی شتیک.

غوربا - ا.مر(غوربا - xurba): شله یه ک به رسیله تی بکه ن.

غورباغه - ا(غورباغه - xurbaxe): قورپاقه، بۆق.

غورت - ا(غورت - xûrt): قوم.

غوررسی - ا.مص(غهور رسی - xewr resî): چونه بنج و بناوانی کاریک یان شتیک.

غورگاه - ا.مر(غهورگاه - xewrgah): شوتنی رۆچون.

غورمگس - ا.مر(غهورمه گهس - xewr meg-es): جۆره میتشیکی سه وزی گه ورده یه.

غوروا - ا.مر(غورفا - xurva): شله ی به رسیله.

غورفاشه - ا(غورفاشه - xurvaşe): نامیریکه وه کوگسک جلی پتیره نگ ده کری یان ته راوی دیواری پتیده کری.

غوره - ا(غوره - xûre): به رسیله، هاله.

غوردها - ا.مر(غوردها - xûreba): شورپایه ک به رسیله یان ناوی به رسیله تی بکری.

غوری - ا(غوری - xûrî): قۆری، چاپه ست.

غو - ا(غهو، غهف، غیف - xew, xev, xiv): هوار، گازی، قریوه، دهنگی هه وره تریشقه، دهنگی ته پل و دهه ول و زۆرنا.

غو - ا(غو - xû): قوو.

غوائل - ا.ع(غه فائیل - xevail): غایله، ناژاووه شهرو گنده لی.

غوات - ص.ع(غو فات - xuvat): گومرپان، سه ر لی شتواوان.

غوادیر - ص.ع(غه فادیر - xevadir): ژنانی بی و ده فاو په یان شکتین.

غوادی - ص.ا.ع(غه فادی - xevadî): هه وری به بیانان، ریتوارانی به ره به یانی.

غوارب - ا.ع(غه فاریب - xevarib): شان، شانان.

غوازل - ا.فا.ع(غه فازل - xevazil): ته شی ریتسان.

غواشی - ا.ع(غه فاشی - xevaşî): په رده، پۆشاک، روپۆشی زین، په رده ی دل، رۆژی په سلانی.

غواص - ص.ع(غه فاس - xevas): ئاوباز، که سیتیک که ده چیتته ژیر ده رپاوه بۆ ده رهیتانی سه ده فو مه رجان و نهو شتانه، مه لیتی که ده ربایی ملدریژه ده چیتته ژیر ئاوه و بۆ ماسیگرتن.

غواصه - ص.ع(غه فاسه - xevase): ژیر ده ربایی، غه واسه.

غوالی - ص.ع(غه فالی - xevalî): بۆنیتی تیکه له له میسک و عه نه ره و دهنگی ره شه و له قثر ده دری.

غوامض - ص.ع(غه فامیز - xevamiz): زه وی نزم، کاری ئالۆزو نه سته م، قسه ی نامه فهم.

غوانی - ص.ع(غه فانی - xevanî): ژنی داوین پاکی شو دار، ژنی زۆر جوان که له جوانیا پتوبستی به خۆ رازاندنه وه و خشل و زترو زیو نه بی.

غوایت - مص.ل.ع(غه فایدت - xevayet): گومرپاون، سه ر لی تیکچون.

غوطه‌ور - ص.مر(غوتته‌شهر - xûtever):
 قووتخواردوو، نه‌ودی بچیتته ناو ناوده‌وه.
غوطه ورشدن - مص.ل(غوتته‌شهر شوه‌دن -
 xûtever şuden): چوونه ناو ناو،
 سه‌رخسته‌نه ناو ناو.

غوغا - ا.ع(غه‌وغا - xewxa): خه‌لکی
 ناژاوه‌چی و ناژاوه‌گیتپر، قه‌ره‌بالغی و ناپووری
 خه‌لکی، فیتنه‌و ناژاوه، قه‌وغا.
غوغا انگيختن - مص.ل(غه‌وغا نه‌نگيخته‌ن -
 xewxa engîxten): ناژاوه‌هه‌لگیرسان،
 فیتنه‌ به‌ریا کردن.

غوغا برآوردن - مص.ل(غه‌وغا به‌ر نا‌فهرده‌ن -
 xewxa ber averden): هه‌راو هه‌نگامه
 نانه‌وه، هات و هاوار کردن.

غوغا طلب - ص.فا(غه‌وغا ته‌لب - xewxa
 teleb): ناژاوه‌خواز، ناژاوه‌گیتپر.

غوغاگر - ص.فا(غه‌وغاگر - xewxa ger):
 ناژاوه‌گیتپر، فیتنه‌چی.

غوک - ا(غوک - xûk): قورباقه، بۆق.

غوک جامه - ا.مر(غوک جامه - xûk çame):
 کفر، قه‌وزه، جله‌شینیه‌ی سه‌ر ناو.

غوک چوب - ا.مر(غوک چوب - xûk çûb):
 دارو هه‌لوک.

غوکناک - ص(غوکناک - xûknak): شوتینت
 که بۆقی زۆر بی، بۆقستان.

غول - ا.ع(غول - xûl): دتیه‌زمه، نه‌په‌دتیو،
 میترده‌زمه.

غول - ا(غول - xûl): ناغه‌لی مه‌رو مالات،
 غار.

غول اسا - ص.مر(غول اسا - xûl asa): دتیو
 ناسا.

غول پیکر - ص.مر(غول پیکر - xûl
 peyker): که‌ته‌و زه‌لام وه‌کو غول.

غولدنګ - ص.عا(غولده‌نگ - xûl deng):
 که‌سی زل و زه‌به‌لاح و ناقلۆلا و ناشیرین.

غوری - ص.ن(غوری - xûrî): خه‌لکی
 غورستان، که له نیتوان هوراتو غه‌زنه‌دایه.

غوز - ا(غوز - xûz): قه‌موری، کۆمی.

غوزک - ا(غوزکه - xûzek): گۆزینگی پی،
 گۆزه‌ک، قاپی پی، قوله‌پی.

غوزه - ا(غوزه - xûze): قۆزاخه، که‌لو.

غوش - ا(غوش - xûş): داریکی زۆر سه‌خته
 که تیرو ته‌شی و نه‌و بابه‌ته شتانه‌ی لی دروست
 ده‌که‌ن، داری غان.

غوش - ا(غوش - xûş): پاشه‌رۆکی حه‌یوانات.

غوش - ص(غوش - xûş): رروت.

غوشا - ا(غوشا - xûşa): پاشه‌رۆکی
 حه‌یواناتی وه‌کو مانگا و مه‌رو.. گولی
 وشکه‌وه‌بوی گه‌مه‌و جۆ، غوشه.

غوشاد - ا(غوشاد - xûşad): ناغه‌لی
 شه‌وانه‌ی مه‌رو مالات.

غوشته - ص(غوشته - xûşt): رروت و قووت.

غوشنگ - ا(غه‌وشه‌نگ - xewşeng): دار
 گاران.

غوشنه - ا(غوشنه - xûşene): گیای وشک،
 نه‌سپون، سپون.

غوشه - ا(غوشه - xûşe): گوله‌ گه‌مه‌ی یان جۆی
 وشک.

غوص - مص.ل.ع(غه‌وس - xews): چوونه ناو
 ناو، چوونه ژتیر ناو.

غوص کردن - مص.ل.ع(غه‌وس که‌رده‌ن - xews
 kerdên): چوونه ژتیر ناو، رامان و قوولبونه‌وه
 له کاریک، چونه ناخ و بنج و بناوانی کاریک یان
 شتیک.

غوط - مص.ع(غه‌وت - xewt): چوونه ژتیر
 ناو، چوونه ناو ناو.

غوطه - ا.ع(غه‌وته - xewte): چوونه ناو ناو،
 سه‌رخسته‌نه ناو ناو.

غوطه‌باز - ص.فا(غوتته‌باز - xûte baz):
 غه‌واس، ناوباز، چوونه ناو ناو.

غیب شدن - مص.ل (غیب شودن - xeyb suden): پیتوار بوون، دیار نهمان.

غیب کردن - مص.ل (غیب کهردهن - xeyb kerden): پیتوار بوون، غایب بوون، دیار نهمان.

غیب گفتن - مص.ل (غیب گوفتهن - xeyb guften): باسکردنی غیب، باسی شتی پنهان.

غیبی - ص.ن (غیبی - xeybî): سهر به جیهانی غیب، نیلاهی، خواهی.

غیب بین - ص.فا (غیب بین - xeyb bîn): غیببین، نهودی غیب بدینی.

غیبت - مص.ل.ع (غیبتهت - xeybet): غایب بوون، لهبر چاو نهمان، غیب بوونی نیمامی مهدی.

غیبت - مص.ل.ع (غیبتتهت - xibet): غیبتهت کردنی کهسیتک، خراپه گوتنی پاشمله، پاشمله گزی.

غیبت کردن - مص.ل (غیبت کهردهن - xibet kerden): پاشمله گوتن، غیبگوتنی خه لکی.

غیبتگر - ص.فا (غیبتتگره - xibetger): غیبتهتچی، له پاشمله گوتنی کهسیتک به خراپه.

غیبخانه - ا.مر (غیب خانه - xeyb xane): جیهانی نا دیار، دنیای غیب، خانه ی غیب.

غیب دان - ص.فا (غیب دان - xeyb dan): غیبیزان.

غیبستان - ا.مر (غیب ستان - xeyb stan): دنیای نادیار، غیبستان، جیهانی غیب.

غیبگو - ص.فا (غیبگو - xeybgû): کهسیتک باسی غیبو نهیتیان بکات.

غیب نما - ص.فا (غیب نه ما - xeyb nema): غیب نما، نیشاندیری غیب.

غیبوت - مص.ل.ع (غیبوتهت - xeybûbet): دیار نهمان، ناوابوونی هه تاو.

غیبه - ا (غیبه - xeybe): تیردان.

غولک - ا (غولکه - xûlek): دهغیله ی گوزه.

غول وار - ق.ص (غول وار - xûl var): غولئاسا، وهکو دیتوه زمه.

غوله - ا (غوله - xûle): دهغیله.

غوله - ص (غوله - xewle): بئ نه قل، کال، نهگه بیوو، کهوددن.

غولین - ا (غولین - xûlîn): چاوی زهق، گوزی ده دم پهل، گوزی دوو دهسک.

غوی - ص.ع (غوی - xevî): گومرا، بئ رتیگه.

غویشه - ا (غویشه - xevîşe): جوژه رووه کیتکه.

غی - مص.ل.ع (غی - xeyy): گومرا بوون، کهچه بوون، سهر لی شتیوان، گهندهل بوون، له ناو چوون.

غیاب - مص.ل.ع (غیاب - xiyab): پیتوار بوون، دیار نه بوون، ناوا بوونی هه تاو.

غیابت - مص.ل.ع (غیابتهت - xiyabet): نادیار بوون، پیتوار بوون.

غیابت - ا.ع (غیابتهت - xeyabet): قهبر، گۆر، چال.

غیاث - ا.ع (غیاس - xiyas): فریارهس، ناویکی یه زدانه.

غیار - ا.ع (غیار - xiyar): پارچه یه کی زهرده، جارن جوگه کهکان بهسهر شانی خوینانهوه ددرو تا دیار بئ که جوله کهن.

غیاظ - ا.ع (غیاز - xiyaz): غم، مهینهت، مهشقهت.

غیاظ - ص.ع (غییزاز - xeyyaz): مایه ی نهوپه ری تووپی، زۆر تووپه.

غیان - ص.ع (غییان - xeyyan): گومرا، کهسیتک گیرۆده ی ههواو ههوهسی خۆی بئ.

غیاهب - ا.ع (غیاهیب - xeyahib): تاریکی، شهوی زۆر تاریک، نهسپی رهش، پیوا ی گیل و سست و لاواز.

غیب - مص.ل.ع (غیب - xeyb): پیتوار بوون، دیار نهمان، دوور کهوتنهوه لهبر چاو، پنهان.

غیث - ا.ع (غیس - xeyş) : باران، هورئ که بیارئ، گیایهک به ئاوی باران پروئت.

غیچک - ا (غیچهک - xîçek) : جوړه که مانجه یه که.

غیداق - ا.ص.ع (غیداغ - xeydax) : زهوی به پیت و بهر هکەت، جوامیرو سهخی و دلّوا، نهرم و ناسک و جوان، لاوی نهرم و نۆل و بهخۆ.

غیداقی - ص.ن (غیداغی - xeydaxî) : تیریکى زۆر قایه بهرد ده شکینئ له غیداق دروستکراوه.

غیر - ا.ع (غیر - xeyr) : غهیره، بیگانه، جگه، گۆزان، غهواره.

غیر - ا.ع (غیهیر - xîyer) : خوئین بهها، گۆزان.

غیران - ا.ع (غیران - xîran) : غاروشکه فتان.

غیرت - مص.ل.ع (غیرهت - xeyret) : غیرهت، غیره، ناموس پهرستی، حهسودی.

غیرهت افزا - ص.فا (غیرهت ئه فزا - xeyret efza) : غیرهت و روژتین.

غیرقند - ص.مر (غیرهت مه ند - xeyret mend) : به غیرهت، غیرهتدار.

غیره - ا.ع (غیره - xîre) : خوئین بهها، نازووقه.

غیریت - ا.ع (غیرهیهت - xeyriyet) : جیاوازی و ناتهبایی.

غیریدن - مص.ل (غیرژیدن - xîjîden) : سکه خشکی، سکه خزی.

غیسان - ا.ع (غهیسان - xeysan) : تافی لاوی، هه پده تی لاوی.

غیشه - ا (غیشه - xîşe) : زهل، رهشکه ی کاکیشان.

غیض - مص.ل.ع (غهیض - xeyz) : کهم بوونی ئاو، داکشانی ده ریا، کهم، کهمبوونی نرخی کالا.

غیضه - ا.ع (غهیزه - xeyze) : قامیشه لان، بیتشه، جهنگل.

غیظ - مص.م.ع (غهیض - xeyz) : تووړه کردن.

غیل - مص.ع (غهیل - xeyl) : شیردانی ژنی سک پر به مندال، شیریک که ژن له کاتی سک پریدا پیدا به مندال.

غیل - ا.ع (غیل - xîl) : چره دارستان، لیتره وار، بیتشه.

غیلان - ا.ع (غیلان - xîlan) : غول، دیوه زمان.

غیله - ا.ع (غیله - xîle) : حيله و فیل، کوشتنی ناگهانئ، تیرۆر کردن.

غیم - ا.ع (غهییم - xeym) : ههور، ههوری به باران، ته م و مژ.

غیمناک - ص.مر (غهیمناک - xeymnak) : به ههور، ههوردار.

غین - ا. (غهیین - xeyn) : پیتی بیست و دووهمی ئه لفا ی فارسییه.

غین - مص.ل.ع (غهیین - xeyn) : تینو بوون، ههور بهری ئاسمان بگریئ، تامه زړۆ بوونی سیکسی.

غیو - ا (غیث - xîv) : قریوه، هاواری بهرز.

غیوب - مص.ل.ع (غیوب - xuyûb) : دیار نه مان، غایب بوون، پیتوار بوون.

غیوٹ - ا.ع (غیوبوس - xuyûs) : بارانان.

غیهب - ا.ع (غهیهب - xeyheb) : تاریکی، شهوی زۆر تاریک، ئه سپی رهش، پیایوی گیتل و نه زان و کهودهن.

فـ حر (فـ F):

پیتی بیست و سییه می ئه لفبای فارسییه که به (فا) ده خوینریته وه به هه ساوی ئه بجه د ده کاته (۸۰).

فانت - ص.ع (فائیت - fait): له نیو چوو، له دهست چوو، مردوو، رابردوو، تیپه پوو.

فانج - ص.ع (فانیه - faih): شتی بوئی خوش بدات.

فائده - ا.ع (فائیده - faide): فایده، سوود، قازانج.

فائز - ا.ف.ع (فائیز - faiz): رزگاریوو، سه رکه وتوو.

فائض - ا.فا (فائیز - faiz): زیاد، ئاوێک که له سه ر قاپ برژی.

فائق - ا.فا (فائیع - faix): چاک و هه لێژارده له هه ر شتی، زال به سه ر کاردا.

فائق آمدن - مص.ل (فائیع نامه دهن - faix ameden): زال بوون، سه رکه وتن، بالا ده ستبوون.

فائق شدن - مص.ل (فائیع شوده ن - faix suden): زالبوون، سه رکه وتن.

فائغه - ا.فا (فائیغه - faixe): ژنی زال، سه رکه وتوو، دیار.

فابریک - ا.فر (فابریک - fabrîk): فابریقه، کارگه، کارخانه.

فاپیش - ا.فر (فاپیش - fapîş): به ره و پیش.

فاتح - ا.ف.ع (فاتیه - fatih): فه تحکار، سه رکه وتوو، که سییک که شتی بکاته وه یان ولاتییک به شه ر بگری.

فاتح شدن - مص.ل (فاتیه شوده ن - fatih suden): زال بوون به سه ر دژمندا، سه رکه وتن.

فاتحانه - ق (فاتیه انه - fatihane): سه رکه وتوانه.

فاتحه - ا.ف.ع (فاتیه هه - fatihe): ژنی سه رکه وتوو، سه ره تای کار، سه ره تی به که می قورنان.

فاتر - ص.ع (فاتیر - fatir): سست، لاواز، خاو، ئاوی شله تین، شیرتین.

فاترسین - ا (فاتهرسین - fathersîn): خه رده ل.

فاتق - ا.فا (فاتیع - fatix): شکینه ر، درز.

فاتک - ا.ف.ع (فاتک - fatik): دلیر، نازا، بیباک، له نکاودا بکوژ، له نکاودا بگیری.

فاتن - ا.ف.ع (فاتین - fatin): گومرپاکار، شه یداکار، فیتنه گپ، داوین پیسی.

فاخیر، فخر فروش، خو هه لکیش.
فاخره - ا.فاع (فاخیره - faxire): سه نگین و گرانیه هاو فاخیر، ژنی خو هه لکیش.
فاخره - ا (فاخیره - faxire): جوړه گیایه که جاران بو دهرمان به کار دهات.
فاخریدن - مص.م (فاخریده - faxerîden): کپینه وه، دووباره کپین.
فاخور - ا.ع (فاخور - faxûr): جوړه ریخانه یه که.
فاخیدن - مص.م (فاخیده - faxîden): شیکردنه وه، هه لاجی کردن، جیاکردنه وه، جیاکردنه وهی په موو له ناوکه کهی.
فاخیده - ا.مف (فاخیده - faxîde): شیکراوه، جیاکراوه، لؤکه ی هه لاجی کراو.
فادزهر - ا.مر (فادزههر - fadzehr): تریاک، دژه ژدهر.
فادوسیدن - مص.ل (فادووسیده - fadûsîden): لکان، لکانی شتییک به شتییکه وه.
فار - ا.ع (فار - far): مشک.
فار - ا.فر (فار - far): مناره ی دهریایی، فانوسی دهریایی، چرای دهریایی، چرایه که له که نارین دهریا له سهر بورجان داده نری بو رینوینی که شتیان.
فار - ا.فاع (فاری - farr): هه لالتوو، راکردو.
فاراب - ا.ص (فاراب - farab): شاری فاراب.
فارابی - ص.ن (فارابی - farabî): خه لکی فاراب (شارتیکی ترکستانه له که ناری روژاوای رووباری سه یحون.
فاراد - ا.فر (فاراد - farad): یه که یه کی نه ندازه گیری.. کاره بایه.
فارید - ا.فاع (فارید - farid): یه کانه، تهنیا، تاقو تهنیا، به تهنی ماو.
فارس - ا.خ (فاريس - faris): نه وهی به زمانی فارسی دده وهی.
فارس - ص.ع (فاريس - faris): سوارچاک، جه نگاوه، دلاوه.

فاتور - ص.ع (فاتور - fatûr): شیرتین، شله تین.
فاتوریدن - مص.ل (فاتوریده - fatûrîden): دووره په پیری کردن، دوور بوون، سلکردنه وه، ره وینه وه.
فاجر - ا.فاع (فاجیر - facir): گوناهاکار، تاوانکار، زیناکار، فاسق.
فاجره - ا.فاع (فاجیره - facire): ژنی به دکار، فاحیشه، قه حبه، سوزانی، رووپی.
فاجع - ا.فاع (فاجیع - faci') : به نازار، کاره ساتی دلتنه تین، به لاو مسیبه ت.
فاجعه - ا.ع (فاجیئه - faci'e): به لا، مسیبه ت، دهر دو خه م، کاره سات، روداوو قه وماوی ناخوش.
فاجور - ص.ع (فاجور - facûr): زیناکار.
فاجه - ا (فاجه - face): باویشک.
فاحش - ص.ع (فاهیش - fahişe): ناشیرین، دژیو، خرایه ی له راده به دهر، ناشکرا، زور.
غلط فاحش - ا.مر (غله تی فاهیش - xeleti faheş): هه له ی گه ورو و ناشکرا.
فاحشه - ص.ع (فاهیشه - fahişe): ژنی خراب، سوزانی، کاری زور دژیو، گوناخی زور گه ورو.
فاحشگی - ا.مص (فاهیشه گی - fahişegî): زیناکاری.
فاحشه خانه - ا.مر (فاهیشه خانه - fahişe xane): قه حبه خانه.
فاخته - ا (فاخته - faxte): کوکو، قومری، کوکوختی، بی بی سوو.
فاخته گون - ص (فاخته گون - faxte gûn): خاکی، قاوه بی، بو، به پهنگی کوکو.
فاخته مهر - ص (فاخته میهر - faxte mihr): خه لکی بی وه، کوکو به که م وه فایی ناسراوه چونکه زوو زوو نیره که ی ده گوژی.
فاخر - ا.فاع (فاخیر - faxir): زور چاکو

باشترین تریاق (بهنج).

فاره - ا.ع (فاره - fare): یک مشک.

فاره - ص.ع (فاریه - farih): چوست و چالاک، چه له‌نگ، مه‌علان، کارامه، لیزان.

فارهه - ص.ع (فاریهه - farihe): کیژیان ژنی گهنج و جوان.

فاریاب - ا. (فاریاب - faryab): کشتوکا و زهرعائی به‌راو.

فاریابی - ص.ن (فاریابی - faryabî): خه‌لکی فاریاب (که شاریکی خوراسان بووه له نزدیکی به‌لخ له که‌ناری رۆژناوای جه‌ی‌حون.

فاریختن - مص. (فاریختن - farixten): رژان، رژاندن، داپژان.

فاریدن - مص.م (فاریدن - farîden): قووتدان.

فاز - ا.فر (فاز - faz): دیمه، قؤناغ، گۆران، حالهت، گۆزینی به‌ره‌به‌ره.

فاژ - ا. (فاژ - faj): باویشک، ئاژاژگئی.

فاژیدن - مص.ل (فاژیدن - fajîden): باویشکدان.

فاس - ا.ع (فاس - fas): ته‌ور، ته‌شوی، پاچ.

فاسپردن - مص.م (فاسپوردن - fasipurden): پی سپاردنه‌وه، دووباره پی سپاردن.

فاستدن - مص.م (فاسته‌دهن - fasiteden): لی سهندنه‌وه، دووباره سهندنه‌وه.

فاستونی - ا. (فاستونی - fastûnî): فاسۆنی، جۆره قوماشیکه بۆ چاکه‌ت و پانتۆل یان کورته‌ک و شه‌روال به‌کاریدی.

فاسخ - ا.ع (فاسخ - fasix): هه‌لوه‌شینهری په‌یمان و عه‌قدنامه و به‌لێننامه‌وو...

فاسد - ص.ع (فاسید - fasid): خراب بوو، گه‌نده‌ل، زایه‌بوو، خراب، زه‌بوون، بۆگه‌ن، عه‌بیدار.

فاسد ساختن - مص.م (فاسید ساختن - fasid saxten): خراب کردن، گه‌نده‌ل کردن، فه‌وتاندن، عه‌بیدارکردن.

فارسی - ص.ن (فارسی - farsî): سه‌ره به نه‌ته‌وه‌ی فارس، زمانی فارسی.

فارط - ا.ع (فاریت - farit): پیششه‌رو، به‌ره و ئاو.

فارطان - ا.خ.ع (فاریتان - faritan): ناوی دوو ته‌ستیره‌یه.

فارغ - ا.ع (فاری - fari'): شاخه‌وان، به‌رزو بلند، به‌رزو جوان، لوتکه‌ی چیا.

فارعه - ا.ع (فاریه - fari'e): لوتکه‌ی چیا، قولله‌ی کیتو.

فارغ - ا.ع (فارغ - farix): که‌سیک له کار بوو بیته‌وه، ئاسوده، ئارام، بیتکار.

فارغ ساختن - مص.م (فارغ ساختن - farix saxten): ئاسوده‌کردن، ئارام کردن، ته‌واو کردنی کاریک.

فارغ شدن - مص.ل (فارغ شوه‌دن - farix şuden): لی‌بوونه‌وه، ده‌ست به تال بوون، ئاسوده بوون، ئارام بوون.

فارغانه - ق (فارغانه - farixane): له حاله‌ی ده‌سته‌تالی و ئاسوده‌بیدا.

فارغ دل - ص.م (فارغ دیل - farix dil): دل‌تیا، ئاسوده دل.

فارغ زی - ص.فا (فارغ زی - farix zî): ئاسوده‌ژین.

فارفتن - مص.م (فاروفته‌ن - faruftên): مالتین، گسکدان، دووباره مالتین، گسک دانه‌وه.

فارق - ا.ع (فارغ - farix): جیاکه‌ره‌وه، نه‌وه‌ی فره‌قی هه‌ق و ناهه‌ق بکات، جیاوازی نیتوان دوو شت.

فارقه - ا.ع (فارغه - farixe): ژنی جیاکه‌ره‌وه.

فارن‌بایت - ا. انگل - فارین‌ه‌ایت - farin hayt): یه‌که‌ی پله‌ی گه‌رمیه.

فاروق - ص.ع (فارووغ - farûx): جیاکه‌ره‌وه‌ی هه‌ق له ناهه‌ق، نازناوی عومه‌ری کورپی خه‌تابه،

فاسل - ا.فاع (فاسیل - falil): سنووری نیوان دوو زهوی، سنووری نیوان دوو شت.

فاسله - ا.فاع (فاسیله - fasile): ماوهی نیوان دوو شت، نهوهی له نیوان دوو شتدا روویدات.

فاسله دادن - مص.م (فاسیله دادهن - fasile دادن): فاسیله دان، سنووردانان له نیوان دوو شتدا.

فاسله گرفتن - مص.ل (فاسیله گیریفتهن - falile giriften): سنووردانان له نیوان خوؤ که سیک یان شتیکی دیدا.

فاضح - ا.فاع (فازیله - fazih): سپیته، ناشکرکار، ریسوکار.

فاضل - ا.فاع (فازیل - fazil): زانا، خاوهن فهزل، که سیک له زانستو که مالدا له خه لکانی دی زیاتر بی.

فاضل اب - ا.مر (فازیل تاب - fazil ab): ناوی زیاده که له سه ری روو بار یان جوگه پروات، چلکاوی گه رماو و مویه ق.

فاضلات - ا.فاع (فازیلات - fazilat): ژنین خودان فهزل.

فاضلانه - ق.ص (فازیلانه - fazilane): زانیانه، هیپایانه.

فاضلتر - ص.ت (فازیلتر - fazilter): بالاتر، زیاتر، زاناتر.

فاضله - ا.فاع (فازیله - fazile): بالا، زانا (بو می).

فاطر - ا.فاع (فاتیر - fatir): خولقیتهنر، داهینهنر، خوی گه وره.

فاطمه - ا.ص.ع (فاتیمه - fatime): ژنی که مندالی خوئی له شیر برپیتهه، ناوی کچی هه زه تی پیغه مبه ره.

فاطمی - ص.ن.ع (فاتیمی - fatimî): نه ولادی هه زه تی فاطمه.

فاطمه اره - ا.مر (فاتیمه نه ره - fatime ere): ناوی قاره مانیکی هه زارو یک شهویه، ژنی زور بی شهرم.

فاسد شدن - مص.ل (فاسید شودهن - fasid şuden): بۆگه ن بوون، خرابوون، گه ندهل بوون، فهوتان، عه بیدار بوون.

فاسق - ا.فاع (فاسیغ - fasix): گونا حکار، زیناکار، له هه ق لاده ر.

فاسقه - ا.فاع (فاسیغه - fasixe): ژنی به دکار، سۆزانی.

فاسی - ا (فاسی - fasî): جوړه رووه کیکه.

فاسیس - ا.فر (فاسیس - fasîs): دیهن، روخسار، روالهت، رووکار.

فاش - ص (فاش - faş): ناشکرا، بلاو بوونه وه، کفش.

فاش شدن - مص.ل (فاش شودهن - faş şuden): بلاو بوونه وه، ناشکرابوون، کفشبوون، خوابوون.

فاش گردیدن - مص.ل (فاش گه ردیده - faş gerdîden): ناشکرابوون، بلاو بوونه وه، کفشبوون، خوابوون.

فاش کردن - مص.م (فاش که ردهن - faş kerden): بلاو کردنه وه، ناشکرکردن، له قاودان.

فاشرا - ا (فاشرا - faşra): جوړه رووه کیکه له کوئا بۆ دهرمان به کار دهیترا.

فاشرستین - ا (فاشیرستین - faşiristîn): جوړه گیایه که له لاو لاو دهچیت.

فاشورانیدن - مص.م (فاشورانیدهن - faşuranîden): هاروژاندن.

فاشیست - ص.فر (فاشیست - faşîst): په پیه وی ریبازو ریچکه ی فاشیزم.

فاشیسم - ا.فر (فاشیسم - faşîsm): ناوی ریبازو قوتابخانه یه کی سیاسی و جوړی حکومتیک بوو که له نیوان جهنگی یه که م و جهنگی دووه می جیهاندا له ئیتالیا حوکران بوو، و به شیوازیک میله وړانه و دیکتاتوری فه رمانه وایی ددکرد، ئیستا پتر به مانای دیکتاتوری به کاردی.

فال دیدن - مص.ل (فال دیدن - fal dîden):
فالگرتنه وه.

فال زدن - مص.ل (فال زدن - fal zeden):
فالگرتنه وه.

فال گرفتن - مص.ل (فال گیرفتن - fal giriften):
فالگرتنه وه.

فال - ا. (فال - fal): چند (چند گوتیزیک)
یک فال گردو.

فالبین - ص.فا (فال بین - fal bîn): فالچی،
فالگره وه.

فالچ - ا.ع (فالچ - falic): ئیفلیج، ئیفلیجی.

فالچ زده - ا.فا (فالچ زده - falic zede):
موفته لا به ئیفلیجی.

فالتی - ا.فا (فالتی - fali`x): خه رهند، داهینه ر،
خودا.

فالکباز - ا.ص (فاله کباز - falek baz):
فالچی، فالگره وه، فالچییه که کووچه و نه اران
داینیشیت و فال بو خه لکی بگرتنه وه.

فالگور - ص.فا (فالگور - falgû): فالچی،
به ختگره وه.

فالگوش - ا.مر (فالگوش - fal gûş): ئه مه
لای کورد به ردی جومعه ی پی ده گوتری، ئه مه
زیاتر کاری ژنه، ژنیک له روژی ۵ شه مه له سه ر
جومعه له ریگایه ک یان چوار ریانییک ده وه ستی و
به نیازی خوژی گوژی له قسه ی یه که م که س ده گری
که به وینده ردا رهت ده بی و به مهش ده زانی
نیازه که ی دیته دی یان نا.

فالگیر - ص.فا (فالگیر - falgîr): فالچی،
فالگره وه.

فالنامه - ا.مر (فالنامه - falname): فالنامه،
کتیبه که ده دستورو ری و شوتنی فالگرتنه وه ی
تیتدا نووسراوه.

فالوده - ا (فالوده - falûde): به سته نی،
دۆندرمه.

فالوذج - ا (فالوذهج - falûzec): فالوده،
به سته نی.

فاطن - ص.ع (فاتین - fatin): زیره ک، زانا.

فاعل - ا.فاع (فائیل - fail): کارا، بکه ر،
کارکه ر، کرتیکاری قوپکاری.

فاعله - ا.فا (فائيله - faile): بکه ر (بو می).

فاغره - ا.ع (فاغیره - faxire): جوړه
رووه کیکه.

فاغیه - ا.ع (فاغیه - faxiye): شکوفه ی
خه نه، لقی خه نه، هه ر شکوفه یه که بوئی
خوشی.

فافا - ص (فافا - fafa): هه ر شتیک باشو
جوان بی، جوان.

فاق - ا (فاغ - fax): درزی نیوان ردینی دریت،
کوپرکردنی چاو، ده ربوونی دوومه ل.

فاق - ا.ع (فاغ - fax): کاسه ی پر ته عام،
دهشت و ته ختانی، بیابان.

فاقد - ا.فاع (فاغید - faxid): ئه وه ی که سیک
یان شتیک له ده ست دابی، ژنی که فه رزه یان
میروی خوژی له ده ست دابی.

فاقع - ص.ع (فاغی - faxi`): زه ردی خالیسه،
زۆر زه رد.

فاقعه - ا.ع (فاغیه - faxi`e): ته نگانه، به لا،
ناخوشی.

فاقه - ا.ع (فاغه - faxe): نه داری،
ده ستکورتی، هه ژاری.

فاکتور - ا.فر (فاکتور - faktûr): لیستی
حیساب.

فاکولته - ا.فر (فاکولته - fakûlte):
زانستگه، کولج.

فاکه - ا.فاع (فاکیه - fakihi): خواوه ندی
میوه، میوه فروش، پیای هه نه کچی، قسه خوش،
دهم به پیکه نین.

فاکهانی - ص.ع (فاکیهانی - fakihanî):
میوه فروش.

فاکهه - ا.ع (فاکیهه - fakihi): میوه، فیقی.
فال - ا (فال - fal): فال، گه شینی.

فانوانیا - (فانانیا - favanīya): جۆره
رووه کیکه.

فایتون - ا.فر (فایتون - faytûn): عه ره بانه،
گالیسکه ی چوار چهره.

فئات - ا.ع (فیئات - fiat): گرووپان، تاقمان،
دهسته یان.

فؤاد - ا.ع (فؤاد - fûad): دڭ، ئه قڭ.

فیودال - ا.ص.فر (فیوودال - fiyûdal):
فیوودال، دهره بگ، ناغا.

فیوودالیته - ا.فر (فیوودالیته - fiyûdalîte):
جۆره سېسته میتکی فیوودالی بوو له سده ده کانی
ناشیندا له ئه وروپادا باو بوو، و فیووداله کانو
خاوهن مولککه گه وره کان بۆیان هه بوو قهرمانه وایی
ره عیته و مه سکینانی خۆ بکه ن.

فیوودالیسم - ا.فر (فیوودالیسم -
fiyûdalîsm): فیوودالیزم، سیسته می
حوکمرانی فیوودالان که هه قی حوکمرانیان به سه ر
هه موو کاروباری کۆمه لایه تی و سیاسی و ئابووری
جوتیاران و مسکینانه وه هه بووه.

فیئه - ا.ع (فیئه - fi'e): جماعه ت، تاقم،
گرووپ، دهسته.

فبها - ع (فهبها - febiha): زۆر چاکه، باشتر.
فت - مص.ع (فته ت - fett): شکان، وردوخاش
کردن، بلاو، په رت و بلاو، درز له به ردا.

فتا - ا.مص (فتا - feta): لای، جه وانی،
که رهم و سه خاوه ت، دڭ و چاو تیری.

فتائل - ا.ع (فه تائیل - fatail): فتیله، پلّیه،
شاف.

فتات - ا.ع (فوتات - futat): به رماوه،
ورتکه نان، ورده و خورده ی هه ر شتیک.

فتات - ا.ص.ع (فته ات - fetat): کچۆلان،
کیژانی گهنج.

فتاح - ص.ع (فه تتاه - fettah): فه تحکار،
پشتیوان، حاکم، داوهر.

فتادن - مص.ل (فه تاده ن - fetaden):
که ووتن.

فالیز - ا (فالیز - falîz): باغ، بیستان.

فالیوس - ا (فالیوس - falînûs): شاته ره.

فالیه - ا.ع (فالیه - faliye): جۆره میتروویه که
له کونی ماراندا ده ئی.

فام - پس (فام - fam): پاشگریکه پتر مانای
رهنگ ده دات وهک: سیاه فام، ره شباو.

فام - ا. (فام - fam): قهرز.

فامگزار - ص.فا (فامگزار - fam guzar):
ئوه ی قهرز بداته وه، قهرزه ر، سه ر راست.

فامیل - ا.فر (فامیل - famîl): مالّبات،
خیزان، خانه واده، کوانگو وه چاخ، تیره و تایفه.

فامیلدار - ص.فا (فامیلدار - famîldar):
که سیک له بنه ماله یه کی ناو دار بی، وه چاخزاده.

فانتزی - ا.فر (فانتزی - fantizî): خه یال،
وههم، ویتا، زهوق، فه نکاری، فانتازی.

فانتوم - ا.فر (فانتوم - fantûm): تارمایی،
خه یال، ویتنه ی خه یالی، شه به نگ، تاپۆ.

فانوس - ا (فانوس - fanûs): فانوس.

فانوس خیال - ا.مر (فانوسی خه یال - fanûsi
xeyal): فانوسی خه یالی، فانوسی که له سه ر

شو شه که ی یان په رده که ی نه خشو نیگار هه بووه
به جولاندنی فانوسه که سیه ری ئه نه خشو
نیگارانه له سه ر دیواران ده رکه و توه.

فانوس دریایی - ا.مر (فانوسی ده ریایی -
fanûsi deryayî): فانوسی ده ریایی، فه نار،

جۆره فانوسی که له به نده ره کاند له سه ر بورجان
دایده نین بۆ رینۆینی که شتیان.

فانوسقه - ا (فانوسقه - fanûs`xe): فیشهک
دان، رهخت، فیشه کلغ.

فانه - ا (فانه - fane): پواز، ئه و قالبه داری له
ناو قۆنده ری ده نین، پشتیوانه ی ده رگا.

فانی - ا.فا.ع (فانی - fanî): ناپایه دار، شتی
نه میتی و له ناو به چی.

فانیز - ا (فانیز - fanîz): شه کر، قه ندی سبی.

فاوا - ص (فاوا - fava): شه رمه زار، ریسوا.

فتاریدن - مص.م (فه تاریده - fetarîden): هه لکه نندن، رشتن، په رتو بلاو کردن، دراندن، شه فکردن، جیا کردنه وه، پهریشان کردن، په راگه نده کردن.

فتالنده - ا.فا (فه تاله نده - fetalende): په ریشا نکه ر، ریژر، په رتو بلاو کهر، په راگه نده کار.

فتالیده - ا.مف (فه تالیده - fetalîde): رژاو، په رتو بلاو، دراو، پهریشان.

فتان - ص.ع (فه تتان - fettan): جوان و دلرفین، شهیتان، دز، ریگر، فیتنه گیتی.

فتانه - ص.ع (فه تتانه - fettane): دلرفین، زور جوان، فیتنه گیتی.

فتاوی - ا.ع (فه تافی - fetavî): فتوا، رای حاکمی شهرع.

فتح - مص.م (فه ته - feth): گرتن، کرده وه، سه رکه وتن، گرتنی شاریک.

فتح کردن - مص.م (فه تح که رده - feth kerden): کرده وه، گرتن، سه رکه وتن به سه ر دژمندا.

فتحات - ا.ع (فه ته هات - fethat): کون، که لپین، که له به ر.

فتحنامه - ا.مر (فه ته نامه - feth name): نووسراویک هه والی سه رکه وتنی تپدا بیت.

فتحه - ا.ع (فه تهه - feth): سه ر: (نیشانه یه که ده خریته سه ر پیت).

فتدن - مص.ل (فوته دهن - futeden): که وتن.

فتر - ا.مص (فه تر - feter): سستی، لاوازی، ساردی.

فتراک - ا (فیتراک - fitrak): ته رک به ندی زین.

فترت - ا.ع (فه تره ت - fetret): سستی، خاوی، ماوه ی نیوان دوو نۆره تی، زه مان ی نیوان دوو پیغه مبه ر.

فتردن - مص.م (فه ته رده - feterden): دپین، په رت کردن، شه ق کردن.

فتق - مص.ل.ع (فه تغ - fetx): کرانه وه، دران، قوربوون.

فتق بدن - ا.مر (فه تغ به ند - fetx bend): فتق به ند، جۆره پشتینیکی تاییه تیبه خه لکی قور ده بیبه ستن.

فتک - مص.م.ع (فه تک - fetk): گرتنی له ناخافلی که سیک، کوشتنی له نکاوی که سیک.

فتل - مص.م.ع (فه تل - fetl): بادان.

فتلیدن - مص.م (فه ته لیده - fetelîden): رشتن، شق کردن، دراندن، پهریشان کردن.

فتن - ا.ع (فی تنه - fiten): ئاژاوه، تاقیکردنه وه، گومر کردن، کفر، نا حه زی نیوان خه لکی، مهینه ت، عه زاب، ئاژاوه، شتی تی.

فتنه - مص.م.ع (فی تنه - fitne): گومر کردن، تاقیکردنه وه، ئاژاوه نانه وه.

فتنه انگیختن - مص.م (فی تنه نه نگیخته - fitne engixten): ئاژاوه نانه وه، ئاژاوه به ریا کردن.

فتنه انگیز - ص.فا (فی تنه نه نگیز - fitne engîz): ئاژاوه گیتی.

فتنه جو - ص.فا (فی تنه جو - fitne cû): ئاژاوه گیتی، فیتنه چی.

فتنه خیز - ص.مر (فی تنه خیز - fitne xîz): شوینی به ئاژاوه و پر شه رو ئاشوب.

فتنه زا - ص.مر (فی تنه زا - fitne za): ئاژاوه زئی.

فتنه شدن - مص.ل (فی تنه شوده - fitne şuden): شهیدا بوون، ئاشق بووون.

فتنه گر - ص.فا (فی تنه گر - fitne ger): ئاژاوه گیتی.

فتنه نشان - ص.فا (فی تنه نیشان - fitne nişan): ئاژاوه کوژینه وه، که سیک ئاژاوه بکوژینیته وه.

فترت - ا.مص.ع (فوتو و فته - futûvet): تافی لاوی، جوامیری، سه خاوه ت و دلاوایی.

فتوح - ا.ع (فتووه - futûh): سه‌رکه‌وتنان، فه‌تخان.

فتوحات - ا.ع (فتووهات - fultûhat): نه‌و شارانه‌ی به‌شهر ده‌گیرتن.

فتور - مص.ل.ع (فتوور - futûr): نارام بوون، خاوبوونه‌وه، په‌ریشان بوون، هېوړبوونه‌وه.

فتوره - ا (فه‌توره - fetûre): پارچه، قوماش.

فتون - مص.ع (فوتون - futûn): ناژاوه‌نانه‌وه، که‌وتنه‌ناژاوه‌وه، خستنه‌ناژاوه‌وه، شه‌یدا بوون، ناشق بوون.

فتوی - ا.ع (فه‌تفا - fietva): فتوا، رای زانای ناینو و حاکمی شهر درباره‌ی مه‌سه‌له‌یه‌ک.

فتوی دادن - مص.ل.ع (فه‌تفادادن - fetva دادن): فتوادان، رادانی زانای تاییینی له مه‌سه‌له‌ی شهرعیدا.

فتوی پرسیدن - مص.م.ع (فه‌تفا پورسیده‌ن - fetva pursîden): پرسینی رای موفتی له مه‌سه‌له‌یه‌کی شهرعیدا.

فتوی خواستن - مص.م.ع (فه‌تفا خاسته‌ن - fetva xasten): پرسینی رای موفتی له مه‌سه‌له‌یه‌کی شهرعیدا.

فته - ا (فه‌ته - fete): بلیت، به‌رگه، گوزه‌رنامه.
فته طلب - ا.مر (فه‌ته تله‌ب - fete teleb): چه‌ک خواز، سفته.

فتی - ا.ص.ع (فه‌تا - feta): لاو، جوامپرو دلاوا.

فتی - ص.ع (فه‌تی - fetî): نو‌لاوی، نه‌وره‌سیده له هر شتیک، نو‌یره، تازه.

فتیات - ص.ع (فه‌تیهات - feteyat): کیژولان.

فتیان - ص.ع (فیتیان - fityan): لاوان، نژلاوان، سه‌خی ته‌بیعه‌تان.

فتیت - ص.ع (فه‌تیت - fetît): نانه رهق، ورده‌نان، ورده‌و کوتراوی هر شتیک.

فتیدن - مص.ل.ع (فوتیده‌ن - futîden): که‌وتن.

فتیش - ا.فر (فیتیش - fitîş): هر شتی

بپه‌رستری، وه‌کو بت.

فتیشیست - ص.فر (فیتیشیست - fitîşîst): په‌رستاری فیتیش، نه‌ودی فیتیش بپه‌رستی.

فتیشیسم - ا.فر (فیتیشیسم - fitîşîsm): ربیازی فیتیشیسی.

فتیل - ص.ع (فه‌تیل - fietîl): بادراو.

فتیله - ا.ع (فه‌تیله - fetîle): پلټه، فتیله.

فتیه - ص.ع (فیتیه - fitye): لاوی، گه‌نجیتی، لاوان، گه‌نجان.

فج - ص (فوج، فیج - fuc, fic): لیو شوپ.

فج - ا.ع (فه‌جج - fecc): ریگه‌ی به‌رینی نیوان دوو شاخ.

فجاء - مص.م.ع (فوجائه - fuca'e): په‌لاماردانی له‌نکاو، کوشتنی له نا خافل، گرتنی له نا‌کاوی که‌سپک.

فجاء - مص.م.ع (فه‌جائه - feca'e): گرتنی له نکاوی که‌سپک، غافلگیرکردن، غافل کوشتن.

فجاج - ا.ع (فوجاج - fucac): ریگه‌ی به‌رینو ناشکرای نیوان دوو شاخ.

فجار - مص.ع (فیجار - ficar): زیناکردن، رابواردنی حرام، گانی حرام.

فجار - ا.ع (فیجار - ficar): ریگه‌ی به‌رینو ناشکرای نیوان دوو چیا.

فجار - ا.ع (فوججار - fuccar): زیناکاران.

فجایع - ا.ع (فه‌جایی - fecayi'): کاره‌ساتان، مسیبه‌تو به‌لایان.

فجر - ا.ع (فه‌جر - fecr): کازیوه، به‌ره‌به‌یان، سپیده، نه‌له‌ند.

فجره - ص.ع (فه‌جهره - fecere): به‌دکاران، زیناکاران.

فجفاج - ص.ع (فه‌جفاج - fec fac): فشه‌که‌ر، فیشالباز، پیاوی چه‌نه‌بازو بیتهودو‌ویژ، خو‌هه‌لکیش.

فجل - مص.ل.ع (فه‌جهل - fecel): نهر و داهیزراو، خه‌ست بوون، نه‌ستور بوون، قایم بوون.

فجل - ا.ع (فوجل - fucul): تور، ترپ.

فجور - ص.ع (فجور - fecûr): خراپه کردن، گوناخ کردن، له هق لادان، درو کردن، زینا کردن.

فجور - ص.ع (فجور - fecûr): ژن یان پیاوی داوین پیس.

فجه - ا.ع (فوجه - fucce): درز، شق، زنده و ل.

فجیع - ص.ع (فجی - fecî'e): به سوئ، به نازار، خه مناک.

فجیعه - ا.ع (فجیئه - fecî'e): کاره سات، مسیبه تی به نازار، به لای ناخوش.

فجفجه - ا.ع (فجفجه - fuç fuçe): چپه چپ، مقو مقو، دهمگ.

فحاش - ص.ع (فههش - fehhaş): به دخوی زمان پیس، جنتو فروش.

فحاشی - ا.مص (فههش - fehhaşî): جنتو فروشی، دهمپسی.

فحاص - ص.ع (فههش - fehhas): کنوکوکار، که سیک زور بکولیتنه وه.

فحال - ص.ع (فیها - fihal): فه حلان، نیران، که لان، که لیا که ل.

فحام - ا.ع (فیهام - fiham): رهژوان، زوغالان، خه لوزان.

فحام - ا.ص.ع (فههام - fehham): رهژوو فروش، رهژوو که ر.

فحاوی - ا.ع (فههاوی - fehavî): ناوه روکان، فحت - مص.ع (فهس - fehs): کولیتنه وه.

فحش - مص.ل.ع (فهش - fuş): خراپه کردن، له نه اندازه به در، جنتودان.

فحشاء - ا.ع (فهش - fehşa): گوناوی گه وره، کاری زور دزیتو قیژه ون، زینا، گانی حه رام.

فحص - مص.م.ع (فهس - fehs): تاقیب کردن، کولیتنه وه، ته فتیش کردن.

فحل - ص.ع (فههل - fehl): فه حل، نیر،

پیاوی دیارو زاناو به نامی، دیار.

فحم - ص.ع (فههم - fehme): رهژوو، زوخال، خه لوز.

فحمه - ا.ع (فههمه - fehme): به یک کلو خه لوز.

فحراء - ا.ع (فههش - fehva'): ناوه روک، کاکل، پوخته.

فحول - ص.ع (فهول - fuhûl): فه حلان، که له ناوداران، نیران.

فحولت - ا.مص.ع (فهولت - fuhûlet): نیرایه تی.

فهوم - ا.ع (فهووم - fuhûm): خه لوزان.

فحوی - ا.ع (فههش - fehva): ناوه روک، کاکل، مه به ستو کروکی قسه.

فخ - ل.غ (فهخ - fexx): داو، فاق، ته له.

فخ - مص.ل.ع (فهخ - fexx): پرخه پرخ کردن له خه ودا، پرخاندن له خه ودا.

فخاخ - ا.ع (فیخاخ - fixax): داو، ته له.

فخار - مص.ل.ع (فیخار - fixar): هاو فه خری، فه خر کردن به سه ره یه کدا.

فخار - مص.ل.ع (فهخار - fexar): نازین، فه خر کردن.

فخار - ا.ع (فهخار - fexxar): خوه له کتیش، فه خر فروش.

فخار - ا.ع (فهخار - fexxar): سوالت، کورده چی.

فخاری - ا.ع (فهخاری - fexxarî): سوالته تفروش، گژه گهر.

فخامت - مص.ل.ع (فهخامت - fexamet): گه وره بوون، به رزبوونی پله و پایه.

فخذ - ا.ع (فهخز - fexz): ران.

فخذ - ا.ع (فهخز - fexz): که سوکارو خزم و مالباتی پیاو.

فخر - مص.ل.ع (فهخر - fexr): نازین، فه خر کردن.

فدائی - ص.ع (فیدائی - fida'û): فیدائی، پيشمه‌رگه، گيان فیدا.

فدافد - ا.ع (فه‌دافید - fedafid): شویتنی دژوارو سه‌خت، شویتنی به‌رز، ده‌ست، زه‌وی هه‌موارو راستانی.

فداکار - ص.مر (فیداکار - fidakar): فیداکار، که‌سیک گیان یان سامانی خو‌ی له رای که‌سیکی دیدا فیداباکات.

فداکاری - ا.مص (فیداکاری - fidakarî): فیداکاری، گیان فیداکردن.

فدام - ا.ع (فه‌ددام - feddam): دهم به‌ند، پالتوتیکه، جرجیتتی یان په‌رۆیه‌کی ته‌نک که شله‌مه‌نی پی بیالتیوری.

فدامت - مص.ل.ع (فه‌دامت - fedamet): دامان له قسه‌کردنا، گه‌وج بوون.

فدان - ا.ع (فه‌ددان - feddan): دوو گابو جووتکردن به‌یه‌که‌وه به‌سترین، مه‌زرا، کیتلگه، پیتوانه‌یه‌که بووه بو پیتوانی پانتایی.

فدراسیون - ا.فر (فیدیراسیون - fidirasyûn): فیدیراسیون، یه‌کیتتی چهند ولاتیک، یه‌کیتتی چهند شاریک، یه‌کیتتی چهند ده‌سته‌یه‌که له خه‌لکی، نه‌نجوومه‌نی کارگیتی لقیک له وه‌رزش.

فدرال - ص.فر (فیدیرال - fidiral): فیدرال.

فدرالیسم - ا.فر (فیدیرالیسم - fidiralism): سیسته‌می سیاسه‌تیکه که به‌پیتی نه‌وه ولاتیک له چهند هه‌ریم و ناوچه‌یه‌کی سه‌ربه‌خو پیکدئ، وه‌کو ولاته یه‌که‌گرتوه‌کانی نه‌میکا.

فدرنجک - ا. (فه‌دره‌نجک - fedrencek): می‌رده‌زمه، شه‌وگ، مۆته‌که.

فدرنگ - ا. (فه‌دره‌نگ - fedreng): گلاکو‌تک، داریکه ده‌خ‌رتیه پشتی ده‌رگا تا قایم بی‌و نه‌ک‌رتیه‌وه، پشتکۆل.

فدره - ا. (فه‌دره - fedre): زهل، قه‌رهم، حه‌سیر، له‌بان.

فدقد - ا.ع (فه‌دقه‌د - fedfed): شویتنی سه‌خت و عاسی، شویتنی به‌رز، شویتنی ده‌شت و راستانی و هه‌موار.

فخرکردن - مص.ل (فه‌خر که‌رده‌ن - fexr kerden): خو‌هه‌لکیشان، به‌خونازین.

فخفهر - ا. (فه‌خفه‌ره - fexfere): سوس، که‌په‌ک، کۆن، نانی کۆن و ماوه.

فخم - ا. (فه‌خهم - fexem): پارچه په‌رۆیه‌کی گه‌وره‌یه له‌بن دره‌ختی به‌رداردا رایده‌خه‌ن تا میوه‌که‌ی بوهرینه‌سه‌ری.

فخم - ص.ع (فه‌خهم - fexm): بلندپایه، پایه به‌رز، قه‌درگران، قسه‌ی خو‌ش و ره‌وان.

فخمیدن - مص.م (فه‌خمیدن - fexmîden): جیا‌کردنه‌وه‌ی لۆکه له ناوکه‌که‌ی، شیک‌کردنه‌وه‌ی لۆکه.

فخمنده - ا.فا (فه‌خمه‌نده - fexmende): نه‌وه‌ی لۆکه شیبکا ته‌وه‌و دانه‌که‌ی لی دهریتنی.

فخمیده - ا.مف (فه‌خمیده - fexmîde): لۆکه‌تی شیک‌راوه.

فخن - ا. (فه‌خه‌ن - fexen): ناوباغ.

فخوخ - ا.ع (فو‌خوخ - fuxûx): داو، ته‌له، فاق.

فخور - ص.ع (فه‌خوور - fexûr): نازکه‌ر، فه‌خرکه‌ر.

فخیخ - مص.ل.ع (فه‌خیخ - fexîx): پرخه‌پر‌خ‌کردن له خه‌ودا، فیشکاندنی مار.

فخیر - ا. (فه‌خیر - fexîr): مامیز.

فخیم - ص.ع (فه‌خیم - fexîm): گران قه‌در، گه‌وره، پایه‌به‌رز.

فداء - مص.ل.ع (فیدا - fida'): سه‌ربایی، به‌های سه‌ر، فدیبه‌دان، خو‌کپنه‌وه له یه‌خسیری، پاره‌دان بو‌ خو‌ رزگارکردن له دیلی یان شتی دی.

فداشدن - مص.ل (فیداشوده‌ن - fida şuden): گیان فیداکردن له رای که‌سیک یان مه‌به‌ست و نارمانجیک.

فداکردن - مص.م (فیدا‌که‌رده‌ن - fida kerden): قوریانی کردن، خو‌ فیداکردن له پیتانوی مه‌به‌ستیک یان که‌سیک، گیان فیداکردن.

فداء - ا.ع (فه‌داء - feda'): عه‌ماری نازووقه، عه‌ماری کاللا.

فرائض - ا.ع (فهرائیز - feraiz): فهرزو واجبان.

فرا افکندن - مص.م (فهر ائه فکه نندن - fera efkenden): هینانه نارا.

فرا بافتن - مص.م (فرا بافتن - fre baften): بادان، دوباره بادان، پیکه وه بادان، پیکه وه هۆنینه وه، درۆ هه لئه بستن، بوختان و ئیفته را.

فرا بر - ا (فهرابه ر - feraber): ئه و به شعی میوه که ناوکی تێدایه.

فرا بردن - مص.م (فهر ا بوریدن - fera burden): پێش بردن.

فرا بستن - مص.م (فهرابه ستن - fera besten): به ستا به چاکی، مه حکمه داخستن، توندگرێ دان.

فرا پایه - ص (فهراپایه - fera paye): پایه بهرز، گران قه در.

فرا پشت - ق (فهراپوشت - fera pušt): له سه ر پشت.

فرا پشت کردن - مص.م (فهراپوشت که ریدن - fera pušt kerdn): خستنه سه رشان.

فرا پوش - ص (فهراپوش - fera pûş): بیتھۆش، له هۆش چوو.

فرا پیش - ق (فهراپیش - fera pîş): پیش، به رده م.

فرا ت - ا.ع (فورات - furat): ده ریا، ناوی شیرین و سازگار، ناوی رووباریکه به سوریا و عیراقدا ده روات، ناوی رووباریکه له کوردستانی تورکیا وه هه لده قوڵی.

فرا تر - ق (فهراته ر - ferater): پیشتر، نزیکتر، بالا تر، به رزتر.

فرا ترک - ق (فهر ا تهرک - fera terek): که مێ پیشتر، تۆزێ پیشتر.

فرا ته - ا (فوراته - furate): باسوق.

فرا چنگ - ق (فهر اچه نگ - fera çeng): به چنگ هینان، به ده ست هینان.

فرا چیدن - مص.م (فهر اچیدن - feraçîden): کۆکردنه وه، کێشانه وه.

فدوی - ص. (فه ده قی - fedevî): فیدایی،

فدی - ا.ع (فیدا - fida): ئه وهی که یه خسیران له بری رزگاری خۆ ببیدن، سه ره به ها، به ههای سه ر، سه ریایی.

فدیات - ا.ع (فیده یات - fideyat): فدیة، سه ره به ها، به ههای خۆ کړینه وه.

فدیة - ا.ع (فیدیة - fidye): فدیة، سه ره به ها، به ههای خۆ کړینه وه.

فذلکه - مص.م.ع (فه زله که - fezleke): به کۆتایی هینانی حیسابو لیبوونه وه لیتی، خۆ لاسه ی که لام، خۆ لاسه و ئه نجام و کۆتایی، پوخته ی قسه.

فر - ا (فه ر - fer): شان و شه و که ت، شکۆ، تیشک، جوانی، ره ونه ق.

فر - ا.فر (فیر - fir): نامی تریکه بۆ وشکه وه کردن و لوول کردنی قش، نامی تریکه وه کو ته نور یان کوانوو که خواردنی تیا لیده نرێ.

فر - مص.ل.ع (فه ر - fer): را کردن، هه لاتن.

کروفر - ا.مر (که رو فه ر - kerrû ferr): په لامارو را کردن، هه لمه ت و کشانه وه.

فرا - ا.ع (فه را - fera'): که ری کتبی.

فرا - ا.ع (فیرا - fira'): فه روه.

فرا - ا.ص.ع (فه را - ferra'): فه روه فروش، په سته ک فروش.

فرا آمدن - مص.ل (فه را ئامه دهن - fera ameden): هاتنه پیش.

فرا آوردن - مص.م (فه را ئا فه رده ن - fera averden): به ده ست هینان، دروست کردن.

فرا اورده - ص.مف (فه را ئا فه رده - fera averde): به رو و بوومی به ده ست هاتوو، دروست کراو.

فراند - ص.ع (فه رائید - feraid): گه وه هری تا قانه، بێ وینه، بێ هاوتا، ده گمه ن.

فرائس - ا.ع (فه رائیس - ferais): نیچیر، کوزراو، کوشته.

فراخ دامن- ص.مر(فراخ دامنه- ferax damen): داوین پان، دهستکراوه.

فراخ درم- ص.مر(فراخ دیرم- ferax direm): پارهدار، زهنگین، دهولمه‌مند، دارا، بووه.

فراخ دست- ص.مر(فراخ دهست- ferax dest): سه‌خی، به‌خشنده، دلّاوا، دهستکراوه.

فراخ دستی- ا.مص(فراخ دهستی- ferax destî): جوامیتری، دهستکراوه‌یی، به‌خشنده‌یی، سه‌خواه‌تی.

فراخ دل- ص.مر(فراخ دیل- ferax dil): بی باک، زۆر خۆز.

فراخ دوش- ص.مر(فراخ دووش- ferax dûş): چوار شانه.

فراخ دهن- ص.مر(فراخ دههن- ferax de-hen): دهم پان، هه‌رزه‌ویژ، چه‌نه‌باز، چه‌قاوه‌سو، هه‌له‌وه‌پ.

فراخ دیده- ص.مر(فراخ دیده- ferax dîde): چاوو دلّ کراوه، چاوو دلّ تیر، به‌خشنده.

فراخ رو- ص.فا(فراخ رهو- ferax rew): تیرپو، دهست بلاو.

فراخ روو- ص.مر(فراخ روو- ferax rû): رووخۆش، دهم به پیتکه‌نپن.

فراخ روزی- ص.مر(فراخ رووزی- ferax rûzî): دهولمه‌مندو رزقدار، ئه‌وه‌ی رزقو رۆزی زۆر بی.

فراخ زیدن- مص.ل(فراخه‌زیده- ferax ezîden): خزین به‌ره‌وپیش.

فراخ زیست- ص.مر(فراخ زیست- ferax zîst): ژیان خۆش، ئه‌وه‌ی له نازو نیعمه‌تدا بری.

فراخ سال- ص.مر(فراخ سال- ferax sal): ها‌ته سال، سالی پر به‌ره‌ک‌ت و هه‌رزانی.

فراخ سخن- ص.مر(فراخ سوخن- ferax suxen): هه‌له‌وه‌ر، چه‌نه‌باز، هه‌رزه‌گـو، چه‌قاوه‌سو، چه‌قه‌چناوه.

فراخ- ص(فراخ- ferax): به‌رین، پان، زۆر، فره.

فراخ- ا.ع(فیراخ- firax): فره‌خه، بیتچوو.

فراخا- ا(فراخا- faraxa): پانی، پانایی.
فراخاستن- مص.ل(فراخاسته- feraxasten): هه‌ستان.

فراخ استین- ص.مر(فراخ ناستین- ferax astîn): دهست بلاو، دهست کراوه، به‌خشنده، سه‌خی و جوامیتر.

فراخ اهنگ- ص.مر(فراخ ئاهه‌نگ- ferax aheng): دوور بورده، گولله‌یه‌ک که نیشانه‌ی دوور بیتکی.

فراخ ابرو- ص.مر(فراخ ئه‌بروو- ferax ebrû): رووخۆش.

فراخبال- ص.مر(فراخ بال- ferax bal): ئاسووده‌خه‌یال، ئاسووده‌دلّ، دهستکراوه، به‌خشنده و دلّاوا.

فراخبر- ص.مر(فراخ به‌ر- ferax ber): سینه‌پان، سینگ پان.

فراخ بوم- ص.مر(فراخ بوم- ferax bûm): دهشتی پان و به‌رین.

فراخ بین- ص.فا(فراخ بین- ferax bîn): سینگ فراوان، فراوان بین.

فراخ پیشانی- ص.مر(فراخ پیشانی- ferax pîşanî): ته‌ویل پان، نیوچه‌وان پان.

فراختن- مص.م(فراخته‌ن- farax ten): هه‌لکردن، به‌رزکردنه‌وه.

فراخ جا- ص.مر(فراخ جا- ferax ca): شوینی به‌رین.

فراخ چشم- ص.مر(فراخ چه‌شم- ferax çeşm): چاو گه‌وره.

فراخ حوصله- ص.مر(فراخ هه‌وسه‌له- ferax hewsele): به‌سه‌برو هه‌وسه‌له، پشودریتژ، به‌ویقار.

فراخ‌ریش - ق (فه‌راخیش - feraxîş): له‌گەڵ خۆدا.

فراخه - ا (فه‌راخه - feraxe): له‌رزه، موچورکه.

فراخیدن - مص. ل (فه‌راخیدەن - feraxîden): ره‌پوونی مووی له‌ش، لێکدی جیاپوێنه‌وه.

فراخیگاه - ا. م (فه‌راخیگاه - feraxîgah): شوێنی به‌رین، شوێنی که‌ فه‌رو به‌ره‌که‌ت و نیعمه‌تی زۆریی.

فرا دادن - مص. م (فه‌رادادەن - feradaden): ئاراسته‌کردن، شه‌رح‌کردنی باب‌ه‌تیک.

پشت فرا دادن - مص. م (پوشت فه‌را دادەن - puşt fêra daden): پشت تی کردن و هه‌ل‌اتن.

گوش فرا دادن - مص. م (گووش فه‌را دادەن - gûş fêra daden): گوێ گرتن و ژنه‌وتن.

فرا داشتن - مص. م (فه‌را داشتەن - fêra daştên): به‌رزکردنه‌وه، ئاراسته‌کردن به‌لایه‌کدا.

گوش فرا داشتن - مص. م (گووش فه‌را داشتەن - gûş fêra daştên): گوێ گرتن و ژنه‌وتن.

فرا در - ا. م (فه‌را در - fêra der): پشت‌کۆڵ.

فرا دست - ق (فه‌را ده‌ست - fêra dest): به‌ده‌ست، له‌ده‌ستدا.

فرا دست آمدن - مص (فه‌را ده‌ست ئامه‌دن - fêra dest ameden): به‌ده‌ست هاتن، هاتنه‌پیش.

فرا دست دادن - مص (فه‌را ده‌ست دادەن - fêra dest daden): سپاردن، پێ سپاردن، دان به‌ ده‌ستی که‌سیک.

فرا دی - ع (فورا‌دا - furada): ته‌نیا ته‌نیا.

فرا دید - ق (فه‌را دید - fêradîd): ئاشکرا، له‌به‌رچاو.

فرا دیدن - مص. م (فه‌را دیدەن - fêradîden): دیتن.

فرا دیس - ا. ع (فه‌را دیس - fêradîs): به‌هه‌شتان.

فرا ر - مص. ل. ع (فی‌رار - firar): هه‌ل‌اتن، ڕاکردن، وایین.

فراخ سخنی - ا. مص (فه‌راخ سوخه‌نی - ferax suxenî): هه‌له‌وه‌پی، چه‌نه‌بازی.

فراخ شانه - ص. م (فه‌راخ شانه - ferax şane): چوارشانه.

فراخ شکم - ص. م (فه‌راخ شیکه‌م - ferax şikem): زگ زل، پرخۆر، زۆر خۆر.

فراخ شلوار - ص. م (فه‌راخ شه‌لقار - ferax şelvar): پانتۆڵ ده‌لب، ته‌مه‌له‌و ته‌وه‌زل، قون‌گران.

فراخ عیش - ص. م (فه‌راخ ئه‌یش - ferax eys): ژین خو‌ش، که‌سیک له‌ نازو نیعمه‌تدا بژی.

فراخ کام - ص. م (فه‌راخ کام - ferax kam): خو‌ش‌حال، خو‌شبه‌خت، کامه‌ران.

فراخ کندوری - ص. م (فه‌راخ که‌ندوری - ferax kendûrî): سفره‌گه‌وره، سه‌خی و جوامه‌یر، ده‌ست کراوه، دلاوا.

فراخ گام - ص. م (فه‌راخ گام - ferax gam): هه‌نگاو هه‌راو، هه‌راو هه‌نگاو، تیه‌ر‌وه.

فراخنا - ا. م (فه‌رخنا - feraxna): به‌رین و به‌ریلاو.

فراخ نان و نمک - ص. م (فه‌راخ ناو و نه‌مه‌ک - ferax nan û nemek): ئه‌وه‌ی زۆریه‌ی کات میوانی هه‌بن، میواندار، فره‌میوان.

فراخ نشستن - مص. ل (فه‌راخ نیشیسته‌ن - ferax nişisten): پان دانیشتن، دانیشتن دوور له‌ یه‌ک.

فراخ نعمت - ص. م (فه‌راخ نیئمه‌ت - ferax ni'met): فره‌نیعمه‌ت، شوێنی پر نیعمه‌ت بێ.

فرا خواندن - مص. ل (فه‌راخوانده‌ن - feraxanden): ناردن به‌ شوێن که‌سیکدا، جه‌لب‌کردن.

فراخور - ص (فه‌راخوور - feraxûr): شایسته، هه‌ژ، شایانی.

فراس-ا.ع (فهراس - feras): شیر.
فراس-ص.ع (فهراس - feras): زور زیرک، هوشمند، سرناس.
فراست-م.ع (فیراسهت - firaset): دهرکردنی ناخی شتیک له ریگهی تماشاکردنی رواآله تی نهو شته، هوشیاری، هوشمندی، زیرهکی.
فراست-م.ع (فهراسهت - feraset): سوارچاکی، سواریکردن.
فراستدن-م.ع (فهراسیتهدن - ferasite-den): ودرگرتن، سهندن.
فراستوک-ا (فهراس توک - ferastûk): پهرهستیکه، پلیسری.
فراسخ-ا.ع (فهراسیخ - ferasix): قوناغان، فهرسهخان.
فراسر-ق (فهراسهر - feraser): سهری سهر، دهوری سهر، ژیر سهر.
فراسیون-ا (فهراسیون - ferasîyûn): جوره گیایه که له کونا بۆ دهرمان بهکار هاتوو.
فراش-ا.ع (فیراش - firaş): فهرش، رایخ، نوین، پیخهف.
صاحب فراش-ا.مر (ساهیپ فیراش - sahib firaş): نهخۆشی له جیڤا کهوتوو.
تجدید فراش کردن-م.ع (تجدیدی فیراش کهردن - tecdîdi firaş kerdn): دووباره ژن هینان.
فراش-ا.ع (فهراش - firaş): پهپولان.
فراش-ص.ع (فهراش - firaş): فهرش راخهر، پۆسته‌بهر، گسکده‌ری حهره‌میتین پیروژ، فهراش، پیئخزهمت.
فراشا-ا.ع (فهراشا - firaşa): موچورکه، باوئشکه.
فراش باشی-ا.مر (فهراش باشی - firaş başî): فهراش باشی، سهر دهسته‌ی فهراشان.
فراشتن-م.ع (فهراش تهن - firašten): هه‌لکردن.

فرار کردن-م.ع (فیرار کهردن - firar kerdn): هه‌لاتن، راکردن، وایین.
فرار-ص.ع (فهرار - ferrar): که‌سیک زوو فیرار بکات. ته‌نیک زوو ببی به هه‌لم.
فراسیدن-م.ع (فهراره‌سیدن - fera resîden): نزیک بوونه‌وه‌ی وهختی شتیک یان کاریک.
فرا رفتن-م.ع (فهراره‌فته‌ن - ferar reften): رویشتن.
فرارون-ص (فهراروون - ferarûn): نه‌وه‌ی ده‌چیته پیئشی، راست، دروست، دروستکار، راستگو، چاکه‌کار، داوین پاک.
فرا روی-ق (فهرارووی - fera rûy): به‌رانبهر، ناسراو مه‌نشور.
فراز-ا.ع (فهراز - feraz): هه‌وراز، به‌رز، بالا.
فراز آوردن-م.ع (فهراز ئا‌ه‌ه‌ردن - feraz averden): کو‌کردنه‌وه، دۆزینه‌وه، به‌ده‌ست هیتان.
فراز آمدن-م.ع (فهراز نامه‌دن - feraz ameden): گه‌بیشتن، نزیک‌بوونه‌وه، هاته‌وه، دهرکه‌وتن.
فرازانیدن-م.ع (فهرازانیدن - fera-zanîden): هه‌لکردن، هه‌لکردنی ئالا، به‌رزکردنه‌وه، داگیرساندنی ئاگر، هه‌لایساندنی ئاور.
فرازیاب-ا.مر (فهرازیاب - ferazyab): ئامبیری به‌رزى پتو.
فرازیدن-م.ع (فهرازیدن - ferazîden): هه‌لکردن، به‌رزکردن، کردنه‌وه، داخستن.
فرازنده-ا.ع (فهرازنده - ferazende): به‌رزکه‌روه، هه‌لکه‌ر.
فرازیده-ا.مف (فهرازیده - ferazîde): هه‌لکراو، به‌ستراو، داخراو.
فراس-ا.ع (فهراس - feras): جوره خورمایه‌که، خورمای رهش.

فراک - ۱. فر(فوراک - furak): پشت، حیز، کړیت، دژتو.

فراک - ۱. فر(فراک - frak): جوړه جلیټکی رهشی پیاوړه لیه له بڼه و میوانی رسمی دا له بهری ده کهن.

فراکسیون - ۱. فر(فراکسیون - fraksiyûn): دهسته یکه له نښاندانی یکه حیز، فراکسیون، بهش، پاژ، تاقمیټکی هاو باوړ، شکان.

فراکشیدن - مص.م (فراکه شیده - fera keşîden): به لای خود را کټی شان، هه لکیشان بڼ سهره وه.

فراکن - ۱. (فراکه کن - fera ken): کاریز، جوگهی تازه لیدراو، زهوییه که سیتلاو هه لیدری بڼ و بووې به کنډر، ناوړ.

فرا گرفتن - مص.م (فراگیرفته - fera girif ten): وهرگرتنه، داگیرکون، فیربون.

فراماسونری - ۱. فر(فراما سونوهری - ferma sûnerî): ریکخواړیکه بڼوونی خوی هیه، شانه و نه نجو موه نی نه پټی هیه، له هندی ولاتاندا به تاییه تی له بهریتانیا دا ریکخستنې هیه و نه ندانانی هم ریکخواړه فراماسون-یان پټ ده گوتی. نامانجیان لایه نگرپیه له مرقه پروړو مشو مالذانی ناکارو گه شه پیدانی فیکری خه لکو وه لانانی جیاوازی نایینی. له فارسیدا (فراموشخانه) شیان بهم ریکخواړه گوتوه، ماسونی.

فرامش - ۱. ص (فراموش - feramuş): له یاد چو، له بیرکراو، فراموش.

فرامشت - ۱. ص (فراموشت - feramuşt): له یادکراو، له بیرکراو، فراموشتیراو.

فرامشت - ۱. (فراموشت - feramuşt): له مستدا، نه وه له مستدابڼ.

فرامشکار - ص. فا (فراموشکار - feramuşkar): فراموشکار، که سټیک زوو شت له بیر بکا، سست بیر.

فراموش شدن - مص.ل (فراموش شوه - feramuş şuden): له بیرچون، له یادچون.

فراشتوک - ۱. (فهراش توک - feraş tûk): په رسته یکه، پلیسری.

فراشخانه - ۱. مر (فهراش خانه - feraş xane): فهراشخانه، ژووری فهراشان.

فراشدن - مص.ل (فهراشوده - feraşuden): وه ژووړ که وتن، داخل بوون.

فراشه - ۱. ع (فهراشه - feraşe): په روانه، په پووله. **فراشیدن** - مص.ل (فهراشیده - feraşîden): له رزو بیتاقه تی بهر له سهر هه لدانی تی.

فراشین - ۱. (فهراشیون - feraşîyûn): جوړه رووه کټیکه.

فراص - ص.ع (فیراس - firas): توند، زیر، درشت، ژور سور، جل.

فراض - ۱. ع (فیراز - firaz): جل و بهرگ، پښاک.

فراض - ص.ع (فهراز - ferraz): شاره زای فهرزو واجبان.

فراعنه - ۱. ص.ع (فهرائینه - fera'ine): فیرعه ونان، سته مکاران، سهرکیشان، لوتبه رزان، نازناوی ههر یه کټیک له پاشایانی کوئی میسر بووه.

فراغ - مص.ل.ع (فهراغ - ferax): به تال بوون، ناسوده بوون، لټوونه وه له کارټک.

فراغ - ۱. ع (فیراغ - firax): قاپ، ثامان، بادهی گه وړه.

فراغت - مص.ل.ع (فهراغته - feraxet): بڼ تاقهت بوون، نیگه ران بوون، ناسوده بوون، دلنیا بوون.

فرافر - ۱. (فهرافهر - ferrafer): فیه فې.

فرافر - ۱. ع (فورافیر - furafir): بهرخ، کارژوله، گوټړه که، پیاوی گه وچ.

فراق - مص.ل.ع (فیراغ - firax): جیا بوونه وه.

فراق - ۱. مص.ع (فهراغ - ferax): جودایی.

فراق زده - ص.مر (فیراغ زده - firax zede): جودایی کټش، هیجران دپته، موفته لا به درو نازاری جودایی.

هه بی.

فراورده - ا. مف (فهرافه رده - fera verde):
به‌روبوومی به‌دهست هاتوو، به‌روبوومی کشتوکال
یان سنعت.

فراوند - ا (فهرافه‌ند - feravend): پشتکۆل.

فراویز - ا (فهرافیز - feravîz): په‌راویز.

فراहत - مص. ل. ع (فهراهه‌ت - ferahet):
شادبوون، شادمان بوون، بۆژانه‌وه.

فراهم - ص (فهراهه‌م - ferahem): ناماده،
ته‌یار، گردو کۆ.

فراهم آمدن - مص. ل (فهراهه‌م نامه‌دهن -
ferahem ameden): جهم بوون،
گردبوونه‌وه، خربوونه‌وه.

فراهم آوردن - مص. م (فهراهه‌م ئافه‌ردهن -
ferahem averden): گردکردنه‌وه،
خرپکردنه‌وه.

فراهم شدن - مص. ل (فهراهه‌م شوده‌ن -
ferahem şuden): به‌دهست هاتن.

فراهم کردن - مص. م (فهراهه‌م که‌ردهن -
ferahem kerden): ناماده‌کردن، به‌دهست هیتان.

فراهیختن - مص. م (فهراهیه‌ختنه -
ferahixten): په‌روه‌ده‌کردن، ته‌ربیت دان،
فیتیرکردن، هه‌لکیشان (بۆ شمشیرو خه‌نجه‌ران).

فراهیخته - ص. مف (فهراهیه‌خته - ferahixte):
په‌روه‌ده‌کراو، ته‌ربیت دراو، هه‌لکی‌شراو،
ده‌رچوو.

فراهید - ا. ع (فهراهید - ferahid): به‌رخ،
به‌رخۆله، بیتجوی بزنه کیوی.

فراپاز - ص. فا (فهرایاز - ferayaz): تصاعد
(به‌رزبوونه‌وه).

فراپازی - ا. مص (فهرایازی - ferayazî):
تصاعدی.

فراپافتن - مص. م (فهریافته‌ن - ferayaften):
ده‌رککردن، تیگه‌ییشان.

فربال - ا (فهربال - ferbal): باله‌خانه، خانوی
هاوینه، که‌پر.

فراموش کردن - مص. م (فهراموش که‌رده‌ن -
feramuş kerdn): له‌بیرکردن.

فراموش‌خانه - ا. مر (فهراموش‌خانه -
feramuşxane): ریک‌خراوی ماسۆنیه‌ت،
زندانه سامناکه‌کانی سه‌رده‌می دیکتاتۆریه‌ت.

فراموشکار - ص. فا (فهراموش‌کار -
feramuşkar): سست بیر، که‌سیک زووشت
له‌بیر بکات.

فراموشیدن - مص. م (فهراموش‌شیده‌ن -
feramûşîden): له‌بیرکردن، له‌بیر بردنه‌وه،
فهرامۆشاندن.

فرامون - ا (فهراموون - feramûn): ده‌ورویه‌ر.
فرامین - ا. ع (فهرامین - feramîn): فهرمانان.

فرانج - ا. ع (فهرانه‌ج - feranec): مۆته‌که،
دیوه‌زمه، شه‌وگ.

فراند - ا. ع (فهرانیبد - feranid): شمشیری
جه‌وه‌ردار، حه‌ریر.

فرانسوی - ص. ن (فهرانسه‌فی - feransevî):
خه‌لکی فهره‌نسا، زمانی فهره‌نسی.

فرانق - ا. ع (فورانیخ - furanix): رینوتین و
پیشره‌وی له‌شکر.

فرانک - ا (فهرانه‌ک - feranek): جۆره
جانه‌وه‌ر، تکه، گوێ ره‌ش.

فرانک - ا. فر (فیرانک - firank): جۆره
پاره‌یه‌کی فهره‌نسی و سوپسرییه.

فرانمودن - مص. م (فهرانمووده‌ن - fera
numûden): نیشان‌دان، ناشکرکردن، نواندن.
فرانه‌دان - مص. م (فهرانیه‌هاده‌ن -
feranihaden): دانان.

فراوار - ا (فهرافار - feraver): باله‌خانه،
هاوینه هه‌وار، شوینی هاوینه.

فراوان - ص (فهرافان - feravan): فراوان،
فره، زۆر، مشه.

فراوان هنر - ص. مر (فهرافان هونه‌ر - feravan
huner): فره‌هونه‌ر، که‌سیک هونه‌ری زۆر

فریه - ص (فهریبه - ferbih): گۆشتن، قهلهو.

فریهی - ا. مص (فهریبهی - ferbihî): قهلهوی، گۆشتنی.

فریهشدن - مص. ل (فهریبه شودن - ferbih şuden): قهلهو بوون.

فریهکردن - مص. م (فهریبه کردهن - ferbih kerden): دابهستن و قهلهو کردن.

فری - ص (فهری - ferbî): قهلهو.

فریون - ا (فهریبون - ferbiyûn): جۆره گیایهکه، ههمیشه به هار.

فرت - ا (فهرت - fert): تان.

فرت فرت - ق (فیرت فیرت - firt firt): فرتیه فرتیه، جرت و فرت، پهله پهل.

فرتوت - ص (فهرتوت - fertût): زۆر پیسر، پهکهکته و ته، زورهان، که نف.

فرت - ا. ع (فهرس - fers): ریخی ناو زگ.

فرج - ا. ع (فهرج - ferec): لاچوونی غه و پهژاره، قه بوونی دهروو، ره وینه و دهی خه م.

فرج - ا. ع (فهرج - ferc): کون، عه وهره تی ژن، شهرم، زئی، قوز.

فرج - ا. ع (فهرج - furec): درزان، شهقان، کونان.

فرجاد - ص (فهرجاد - fercad): هرزان، زانا.

فرجار - ا. ع (فیرجار - fircar): پرگال.

فرجاری - ص. ن. ع (فیرجاری - fircarî): باز نهیی.

فرجام - ا. (فهرجام - feircam): نه نجام، ناکام، کوتایی، ناقیبهت.

فرجام خواستن - ص. ل (فهرجام خاسته ن - fercam xasten): داوای ته مییز کردنی حوکم.

فرجامگاه - ا. مر (فهرجام گاه - fercamgah): دوا مال، گۆ، قیامهت، رۆژی پهسلانی.

فرجامیدن - مص. ل (فهرجامیدن - fercamîden): به نه نجام گه ییشتن، کوتایی

هاتن.

فرجمند - ص (فهرجمه ند - fercmend): ههژی، ههژا، به پیز، قه درگران.

فرجه - ا. ع (فورجه - furce): کون، دزر، دهروو، که لیتن.

فرجه - ا. ع (فورجه - furce): خهله سپن له خه م و پهژاره، شادی و خوشی پاش ره وینه و دهی خه م.

فرجی - ا (فهرجی - ferecî): جۆره جبه یه کی سو فیانه، خه رقه.

فرچه - ا (فیرچه - firçe): فلچه، په ره موچ، فلچه ی ته راش.

فرح - مص. ل. ع (فهره - fereh): شادبوون، شادمان بوون.

فرح - ص. ع (فهریه - ferih): شاد، شادمان.

فرح افزار - ص. فا (فهره ئه فزا - fereh efza): زیاده کاری شادی.

فرحان - ص. ع (فهرهان - ferhan): شاد، به که یف، دلخوش.

فرح انگیز - ص. فا (فهره ئه نگیز - fereh engîz): مایه ی شادی.

فرح بخش - ص. فا (فهره به خش - fereh bexş): شادی به خش شادی هیتن.

فرحت - ا. مص. ع (فهرهت - ferhet): خوشی، شادی، مژده.

فرحناک - ا. (فهرهناک - ferehnaç): شاد، شادمان، به که یف، مایه ی شادی.

فرخ - ا. ع (فرخ - ferx): جوجه له.

فرخ - ص. (فهروخ - ferrux): جوان، پرشنگدار، تابان، موبارهک، پیرو و پاک.

فرخار - ا (فهرخار - ferxar): دیر، په رستگه، بته خانه.

فرخاردیس - ص. مر (فهرخاردیس - fexardîs): وهکو بته خانه، جوان و رازاوه وهک و بته خانه.

فرخاش - ا (فهرخاش - ferxaş): توندوتیژ، جهنگ و جیدال.

وردبونهوه له کاردا.

فرخمیده - ا. مف (فهرخمیده - fere mîde): هه لاجی کراو، په مووی شیکراوه.

فرخنخ - ا (فهرخنخ - ferxenc): بهخت، بهش، نسیب، تهره بو خوشی.

فرخنده - ص (فهرخونده - ferxunde): مومبارهک، پیروژ، باش.

فرخنده بهخت - ص. مر (فهرخونده بهخت - ferxunde bext): خوشبهخت، به تالخ.

فرخنده پی - ص. مر (فهرخونده پی - ferxunde pey): پټ به خټیر.

فرخنده حال - ص. مر (فهرخونده حال - ferxunde hal): شادمان، حال باش.

فرخنده رای - ص. مر (فهرخونده رای - ferxunde ray): نهوهی راوبوچوونی باشی هه بټ.

فرخنده طالع - ص. مر (فهرخونده تالیی - ferxunde tali): خوشبهخت، به تالخ، خوش یه غبال.

فرخنده فال - ص. مر (فهرخونده فال - ferxunde fal): خوشبهخت و ناوچه وان.

فرخنده فرجام - ص. مر (فهرخونده فهرجام - ferxunde fercam): ناقیبهت خټیر، خوش ناقیبهت، ناکام خټیر.

فرخ نهژاد - ص. مر (فهرخونه نهژاد - ferux nejad): وه چاغزاده، خودان نه سل و فه سل.

فرخو - ا. مص (فهرخو - ferxew): بټارکردنی گیاهکه له نټو مه زادا، په رچ کردنی لقو پټی میو دارو درهختی دی.

فرخواگ - ا (فهرخواگ - ferxag): گوشتی سووره وه کراو که هټلکه ی به سه را بکری، هټلکه و قیمه ی سووره وه کراو، مه خله مه.

فرخویدن - مص. م (فهرخه فیدن - ferxevîden): برین و په رچکردنی لقو پټی درهخت.

فرد - ص. ع (فهرد - ferd): تاک، تاقانه، بټ نه زیر، بټ هاوتا.

فرخاگ - ا (فهرخاگ - ferxag): مه خله مه، گوشتی له رونا سووره وه کراو به هټلکه وه.

فرخال - ص (فهرخال - ferxal): قژی خاو.

فرخ پی - ص. مر (فهرخ پی - ferux pey): پټ به خټیر.

فرختار - ص. فا (فهرختار - fruxtar): فروشپار.

فرختن - مص. م (فهرورخته - furuxten): فروشتن، فروتن.

فرخج - ص (فهرخج - ferexc): ناشیرین، دزټو، کریت، ناپاک.

فرخجسته - ص (فهرخوجهسته - ferxucente): موبارهک، پیروژ، گولی هه همیشه به هار.

فرخ دیم - ا. مر (فهرخ دیم - ferux dîm): جوان، قوژ، جوان خاس.

فرخ روز - ا. مر (فهرخ روز - ferux rûz): ناوی ناوازی که له سی ناوازه که ی باربه ده.

فرخ زاد - ص. مر (فهرخ زاد - ferux zad): خوشبهخت، به بهخت، به شانس.

فرخسته - ص (فهرخهسته - ferxeste): کوژراوی به عاریدا راکټشراو، پیشټیلکراو.

فرخ سیر - ص. مر (فهرخ سیهه - ferux siyer): ناکار جوان، ناکار باش.

فرخش - ا (فهرخش - ferexş): که فه ل و لاترافی نه سپو هټستر، سمت، پاشه ل.

فرخ شب - ا. مر (فهرخ شب - ferux şeb): ناوی ناوازی که سی ناوازه که ی باربه ده.

فرخسته - ا (فهرخهسته - ferxeşte): له بزینه، له وزینه.

فرخ فال - ص. مر (فهرخ فال - ferrux fal): به بهخت، بهخت باش.

فرخ لقا - ص. مر (فهرخ لیغا - ferrux lixa): جوان، خشکوک.

فرخمیدن - مص. م (فهرخ میدن - ferex mîden): شیکردنه وه، هه لاجی کردن،

فرزند - ا) (فرزەند - ferzend): فرزند، منال، کوپو کچ.

فرزندک - ا) (فرزەندەک - ferzendek): فرزندۆکه، فرزەنی بچووک.

فرزوم - ا.ع (فورزوم - furzûm): قالی قۆندەرە درو، قوماشی نەدوراو که له خۆهه وه پیتیچی.

فرزه - ا) (فرهزه - ferze): فریز، چیمەن.

فرزین - ا) (فرهزین - ferzîn): بەردیکی شەترەنجە.

فرژ - ا) (فرهژ - ferej): رهگی گیایهکی تالە، ده کۆلینرئو بو مالیهی نهخۆشی گەده به کار دئ.

فرس - ا) (فورس - furs): فارس، زمانی فارسی.

فرس - ا.ع (فرهس - feres): ماین، ئەسپ.

فرسان - ا.ع (فورسان - fursan): سواران، ئەسپ سواران.

فرسایش - ا.مص (فرسایش - fersayiş): سوان، کۆن بوون.

فرساییدن - مص.م (فرساییدن - fersayîden): سوان، رزاندن.

فرسپ - ا) (فرهسپ - fersep): کاریتە، راژه.

فرسپس - ا.فر (فورسپس - fursips): ئامپیریکی نهشته رگه ریه له کاتی زایینی نا سروشیدا منالە که ی پچ دەرە رهینرئ.

فرستادن - مص.م (فیرستادن - firistaden): ناردن، رهوان کردن، به ریکردن، پالنان.

فرستنده - ا.فا (فیرستەنده - firistende): نیرەر، یه کیتک شتیک یان که سیتک بو شوینرئ بنیرئ.

فرستاده - ا.مف (فیرستاده - firistade): رهوانه کراو، نیردراو، سه فیر، قاسید، په یامبه ر.

فرستوک - ا) (فرهستهوک - ferestûk): په ره سیتکه، پلیسری.

فرسته - ص.مف (فیرسته - firiste): سه فیر، نیردراو، په یامبه ر.

فردا - ا) (فەردا - ferda): سههه. بهیانی، سهههه، سارا.

فردان - ص.ع (فەردان - ferdan): ته نیا، تاقانه.

فردایین - ص.ن (فەردایین - ferdayin): سههه.

فردخانه - ا.مر (فەردخانه - ferdxane): چله خانه، خه لوه تخانه، ژووریکه له خانه قادا که خه لکاتییک له وینده ر چله کیشی ده که ن.

فردر - ا.مر (فەردەر - ferder): پشتکۆلی ده رگا.

فردوس - ا) (فیردهوس - firdews): باغ، بههه شت.

فردوس مکان - ص.مر (فیردهوس مهکان - firdews mekan): بههه شتی، نه وهی له بههه شتدا جتی هه بی.

فردیت - ا.ع (فەردییەت - ferdiyet): تاکایه تی، تاک بوون.

فردین - ا) (فەردین - ferdîn): کورت کراوهی فرهه ردین - ه.

فرز - ص (فیرز - firz): چوستو چالاک، گورج و گۆل، چابوک و چله ننگ.

فرز - ا) (فیریز - firiz): فریز، چیمەن.

فرزام - ص (فرهزام - ferzam): شایسته.

فرزان - ص (فرهزان - ferzan): هه کهیم، زانا، فرهزان، ئاقل، به ناوهز.

فرزان - ا.ع (فیرزان - firzan): به ریککی شەترەنجە، وه زیر.

فرزانه - ص (فرهزانه - ferzane): هرزفان، زانا، ئاقل، شه ریف، پاک نه ژاد.

فرزجه - ا) (فرهزهجه - ferzece): ریشوو، پرزۆل.

فرزد - ا) (فرهزه - ferzed): فریز، چیمەن.

فرزدق - ا.ع (فرهزه دهغ - ferezdex): گونهه هه ویر، شونگه.

سپی یان رهش، ناوکی ترئ، رهنکی سور.
فرصت - ا.ع (فورسعت - furset): دهرفت، دهلیقه، فرصت.
فرصت دادن - مص.م (فورسعت دادن - furset دادن): فورسعت پی دان، دهرفت پی دان.
فرصت داشتن - مص.ل (فورسعت داشتن - furset داشتن): دهرفت هه بوون.
فرصت یافتن - مص.ل (فورسعت یافتن - furset yaften): دهرفت پیداکردن.
فرض - مص.م.ع (فهرز - ferz): سه پاندن، فهرزکردن، دیاریکردنی کاریک بۆ که سیتک، نهودی یه زدان له سهر مرؤقی واجب کردووه..
فرض کردن - مص (فهرزکردن - ferz kerden): گومان کردن، گرمانه کردن.
فرضه - ا.ع (فورزه - furze): کون، که لیتن، له نگره گه.
فرضیه - ا.ع (فهرزیه - ferziye): گرمانه.
فرط - مص.ل.ع (فهرت - fert): زتده پویی، زوری، فراوانی.
فرع - ا.ع (فهرء - fer') : لق، چل، لک، ته رز.
فرعون - ا.ص (فیرئون - fir'ewn): سته مکار، زوردار، نازناوی ههر یه کیتک له پاشایانی کونی میسر بووه.
فرغار - ص (فهرغار - ferxar): ته پی ته.
فرغاریدن - مص.م (فهرغاریدن - ferxariden): ته پرکردن، خوشاندن، شیلانی هه ویر.
فرغان - ا.ع (فهرغان - ferxan): قاپی گه وره، ته شت.
فرغانج - ا.ص (فهرغانج - ferxanec): مانگا، یان ماکهری قه له و، هیستری قه له و.
فرغر - ا (فهرغر - ferxer): وشکه چه م، جوگی ناو، چال.
فرگردن - مص.م (فهرغهردن - ferxerde): خوشاندن، ته پرکردن.

فرسخ - ا.ع (فهرسهخ - fersex): فهرسهخ، قوناغ، لای عهرهب ههر فهرسهخیتک بهرانبهر سی میله، یان بهرانبهر ۱۲ هه زار یارده یه.
فرسک - ا.فر (فریسک - firisk): نه خشی سهر دیواری گهچ، نه خشو نیگاری دیواری.
فرسنگ - ا (فهرسنگ - ferseng): فهرسهخ، پیئوانه یه که بهرانبهر به نزیکه ی شهش کیلومه تر.
فرسنگسار - ا.مر (فهرسنگ سار - ferseng sar): نیشانه یه که له کناری جاده و بان له سهری ههر فهرسهخیتک به بهر ده لیده چن، یان ستوونیک ی بهردی بۆ دروست ده کهن.
فرسودگی - ا.مص (فهرسوودگی - fersûdegî): رزبوی، پواو، سواو.
فرسودن - مص.م (فهرسوودن - fersûden): سوان، رزین، کۆن بوون، پوان.
فرساینده - ا.فا (فهرساینده - fersayende): سووینهر، رزینهر، کۆنکهر.
فرسوده - ا.مف (فهرسووده - fersûde): کۆن و دارزاو، سواو و پواو، ده غه زار و پی توانا.
فرش - مص.م.ع (فهرش - ferş): راخستن، داخستن، راخستنی فهرشو رایهخ.
فرش - ا.ع (فهرش - ferş): رایهخ، فهرش، بهره، مافور، نهودی رایخری.
فرشکردن - مص.م (فهرش کهردن - ferş kerden): راخستنی فهرش.
فرش - ا.ع (فورش - furuş): رایهخ.
فرشتو - ا (فهرهشتو - fereştû): په ره سیلکه، پلیسری.
فرشته - ا (فیریشته - firîste): فیریشته، په ری، مه لایه که، له بواری پیئشه نیگیدا به و کیژه پیئشه گانه ده گوترئ که تمه نیان ۷-۱۱ ساله.
فرشه - ا (فورشه - furşe): ژهک، فرو.
فوص - ا.ع (فورهس - fures): دهرفت، دهلیقه، دهرفته گونجاو.
فرصاد - ا.ع (فیرساد - firsad): توو، تووی

فرغرده - ا. مف (فرغرده - ferxerde):
خوساو، تهرکراو، هه‌لشیتلراو.

فرغن - ا (فرغهن - fer^hxen): کارتیز، جوگهی
ئاو که تازه هه‌لکه‌نرابی، زه‌وییه‌ک که سیلاو دری
بئ، ئاودر.

فرغند - ا (فرغهند - ferxend): لاو لاو،
روه‌کی خو هه‌لئاس.

فرغند - ص (فرغهند - ferxend): بۆگهن،
پیس.

فرغول - ا (فرغول - ferxûl): تاخیر، دره‌نگ.

فرغیش - ا. ص (فرغیش - ferxîş): جلی کۆن،
دازاو، شی، کۆنه‌ فیه‌وه‌ی چلکن.

فرفتن - م. ص. ل. م (فیریفته‌ن - firiften):
هه‌لخه‌له‌تاندن، فیربودن، گومرکردن، سه‌ر لئ
شیتوان، فیربو خواردن.

فرفخ - ا. ع (فرفخ - ferfex): جۆره‌ گیایه‌که.

فرفر - ا (فیرفیر - firfir): په‌له‌پهل، په‌ په‌له
نووسین، په‌په‌له‌ خوتندنه‌وه.

فرفروک - ا (فره‌فه‌رووک - ferferûk):
فیرفۆکه.

فرفره - ا (فیرفیره - firfire): فیرفۆکه.

فرفره - ا (فره‌فه‌ره - ferfere): په‌له‌کاری،
په‌له‌کاری له‌ قسه‌کردن، نووسین، خوتندنه‌وه، هه‌ر
کاریکی دی.

فرفره - م. ص. (فره‌فه‌ره - ferfere): هاوارکردن،
بانگ کردن.

فرفور - ا (فره‌فه‌ور - ferfûr): سوئسکه.

فرفور - ا. ع (فور فور - fur fûr): به‌رخۆله،
کارژۆله، گوێره‌که، کوپژۆکه.

فرفه‌ن - ا (فره‌فه‌هن - ferfehen): جۆره
روه‌ه‌کیتیکه.

فرفیر - ا (فره‌فیر - ferfîr): جۆره‌ گیایه‌که.

فرفین - ا (فره‌فین - ferfîn): جۆره‌ گیایه‌که.

فرفیون - ا (فره‌فیون - ferfiyûn): جۆره
گیایه‌که.

فرق - م. ص. ع (فه‌رغ - ferx): جیاکردنه‌وه.

فرقدادن - م. ص. م (فه‌رغ دادن - ferxdaden):
لیتک جیا کردنه‌وه، هه‌لاوتیردن.

فرق - ا. ع (فه‌رغ - ferx): ته‌پلی سه‌ر، ناوه‌ندی
سه‌ر، ئه‌و خه‌ته‌ی که له‌ ناوه‌پراستی سه‌روهه
ده‌یخه‌نه‌ به‌ینی قژه‌وه.

فرق - ا. ع (فیره‌غ - firex): گروپان، ده‌ستان،
تاقمان، تیپان.

فرقان - ص (فورغان - furxan): جیاکه‌روه‌ی
هه‌ق له‌ ناهه‌ق، قورئان.

فرقت - ا. م. ص. ع (فورغه - furxe): جودایی،
دابړان.

فرقد - ا. ع (فه‌رغه‌د - ferxed): گوێره‌که،
گوێره‌کی کیتی.

فرقد - ا. خ (فه‌رغه‌د - ferxed): جووته
ئه‌ستیره‌یه‌که، دوویرا.

فرقدان - ا. ع (فه‌رغه‌دان - ferxedan):
ئه‌ستیره‌ی دوو برا.

فرقه - ا. ع (فیرغه - firxe): ده‌سته، گروپ،
تاقم، تیپ.

فرکال - ا (فه‌رکال - ferkal): پرگال.

فرکانس - ا. فر (فیریکانس - firikans):
فیریکانس، زه‌بزه‌به، له‌ره.

فرکن - ا (فه‌رکه‌ن - ferken): جوگهی تازه،
ئاودر، کاریز.

فرکند - ا (فه‌رکه‌ند - ferkend): ئاودر، کاریز،
جوگهی تازه.

فرکندن - م. ص. م (فه‌رکه‌نده‌ن - ferkenden):
هه‌لکه‌ندن، هه‌لکه‌ندنی جوگهی ئاو، کۆنه‌کردن.

فرکنده - ا. م. ف (فه‌رکه‌نده - ferkende):
هه‌لکه‌ندراو، کۆنه‌بوو، رزیو، ستۆک و سواو.

فرگرد - ا (فه‌رگه‌رد - fergerd): پاژیکی کتیب،
فه‌سلئ کتیب.

فرم - ا. (فه‌ره‌م - ferem): خه‌م، خه‌فه‌ت،
په‌ژاره، دلته‌نگی.

فرماندهکل قوا - ۱. مر (فرماندیهی کولی غیثا - ferman dihi kuli xiva): گشتی سوپا، سهرکرده.
فرماندهی - ۱. مص (فرمان دیهی - ferman dihi): فرماندهی، سهرکرده تی.
فرمانروا - ص. مر (فرمان ره‌فا - ferman reva): فرمانروا، که‌سیک که فرمانی پروا ده‌ستوری جیبه‌جی بکری.
فرمانفرما - ص (فرمانفرما - fermanferma): فرمانروا، حاکم، حکومران.
فرمان‌گذار - ص. فا (فرمان‌گوزار - ferman guzar): فرمانده، سهرکرده، حوکمران، فرمانده.
فرمان‌گزار - ص. فا (فرمان‌گوزار - ferman guzar): فرمان‌په‌زیر، که‌سیک فرمان نه‌نجام‌دات، گوت‌پایه‌ل.
فرمان‌نیوش - ص. فا (فرمان‌نیوش - ferman nîyûş): فرمان‌ژنه‌و، ژنه‌وی فرمان بژنه‌وی و نه‌نجامی بدات.
فرمان‌یافتن - مص. ل (فرمان‌یافته‌ن - ferman yaften): فرمان وەرگر، مردن.
فرمایش - ۱. مص (فرمایش - fermanyîş): فرمایش، فرموده، ده‌ستور، ژمر.
فرم‌بند - ۱. ص (فرم‌بند - form bend): ته‌نژید، نامه‌کردنی فرم‌مان له‌لایه‌ن کرټکاری چاپخانه‌وه.
فرم‌ش - ۱. ص (فرم‌وش - fermanuş): فراموش، له‌ویرجون.
فرم‌گین - ص (فرم‌گین - ferem gîn): غه‌م‌گین، دل‌تنگ.
فرم‌ناک - ص (فرم‌مناک - feremnâk): غه‌مناک.
فرمودن - مص. م (فرموده‌ن - fermûden): ژمرکردن، فرمان دان، ده‌ستووردان، فرمودوکردن، خولک کردن.

فرم - ۱. فر (فرم - form): فرم، شیوه، قالب.
فرمالیته - ۱. فر (فرمالیته - formalîte): رواله‌ت سازی، فرم‌گه‌رای، ته‌شریفات.
فرمالیسم - ۱. فر (فرمالیسم - formalism): فرم و قالبیک که هونه‌رمه‌ند مبه‌به‌ستی خو‌ی پټ ده‌رپټ، شیوه‌گه‌رای.
فرمان - ۱ (فرمان - ferman): فرمان، ده‌ستور، ژمر، حوکم، ژیمزای پاشا.
فرمان‌بردن - مص. ل (فرمان‌بوردن - ferman burden): جیبه‌جی کردنی فرمان.
فرمان‌دادن - مص. م (فرمان‌داده‌ن - ferman daden): ژمرکردن، حوکم کردن.
فرمانبر - ص. فا (فرمانبر - fermanber): گوت‌پایه‌ل، که‌سیک فرمان بۆ‌یک‌یک دی بیات، که‌سیک فرمانی له‌که‌سیکی له‌خو‌ی گه‌وره‌تر جیبه‌جی بکات.
فرمان‌بردار - ص. فا (فرمان‌بوردار - ferman burdar): گوت‌پایه‌ل، جی به‌جیکاری فرمانان.
فرمان‌برداری - ۱. مص (فرمان‌بورداری - ferman burdarî): گوت‌پایه‌لی.
فرمان‌پذیر - ص. فا (فرمان‌په‌زیر - ferman pezîr): گوت‌پایه‌ل، فرمان‌په‌زیر.
فرمان‌پذیری - ۱. مص (فرمان‌په‌زیری - ferman pezîrî): گوت‌پایه‌لی، قبولی فرمان.
فرماندار - ۱. ص (فرماندار - ferman dar): حوکمرانی شار، حاکمی شار، به‌پټوه‌به‌ری شاره‌وانی که سهر به‌پارتیزگاره.
فرماندارنظامی - ۱. ص (فرماندارنیظامی - ferman dâri nizâmî): حوکمرانی سوپایی، حاکمی عه‌سکری که له‌کاتی پټویستدا له‌لایه‌ن سوپاوه بۆ به‌پټوه‌بردنی کاروباری شار داده‌نری.
فرمانده - ص. فا (فرمان‌دیه - ferman dihi): فرمانده، ژمسه‌ریک که فرمان به‌تاقمه سهربازیک بدات.

جهوه‌دار، رهبر، جوړه قوماشتیکی ئاوریشمی شه‌پلداره.

فرنگ - ا(فهرنگ - fereng): فهرنگ، نه‌ورپا.

فرنکی - ص.ن(فهرنگی - ferengî): نه‌ورپې، فهرانسی، نه‌جنه‌بی.

فرنود - ا(فهرنود - fernûd): به‌لگه، هه‌نجه‌ت، بیانو، به‌هانه.

فرنی - ا(فیرنی - firnî): فپنی، جوړه محله‌بیه‌که.

فرنی - ا.ع(فورنی - furnî): کولتیره، زه‌لامی زلو نا هه‌موار.

فرو - پیش(فورو - furû): پیشگره، مانای نشیو و نزم خواره‌وه ده‌دات وهک: فروباریدن: دابارین.

فرو - ا.ع(فهرث - ferv): فهرو، جوړه په‌سته‌کتیکه له پیستی گیانه‌به‌رانی وه‌کوړیو و سموره دروست ده‌کړی.

فروار - ا(فرقار - fervear): باله‌خانه و مالی هاوینه.

فروامدن - مص.ل(فوروئامه‌دهن - furû ameden): دارووخان، هاتنه خواره‌وه، ناوابون، هه‌ره‌سپینان.

فرو اوردن - مص.م(فورو ئاوه‌ردن - furû averden): هینانه خواره‌وه.

فروباریدن - مص.ل(فورو باریدنه - furû barîden): دابارین، داپژان.

فروبردن - مص.م(فورو بردن - furû burden): قوت دان، برده خواره‌وه، هه‌ل لووشتن.

فروبستن - مص.م(فروویه‌ستن - furû besten): داخستن.

دم فروبستن - مص(دهم فروویه‌ستن - dem furû besten): دم داخستن، دم لیک نان.

چشم فرو بستن - مص(چه‌شم فرو به‌ستن - çeşm furû besten): چاو نووقانندن.

فرمایش - ا.مص(فهرمایش - fermayiş): نه‌مر، حوکم، فهران، ده‌ستور، قسه‌ی پیاوی گه‌وره.

فرماینده - ا.فا(فهرماینده - fermayinde): فهرانده‌ر، نه‌مرکار.

فرموده - ا.مف(فهرموده - fermûde): فهرموده، وتراو، نه‌مرکارو.

فرموش - ا.ص(فهرموش - fermûş): فهراموش، له‌بیرکراو.

فرموشیدن - مص.م(فهرموشیدن - fermûşîden): فهراموش کردن، له‌بیرکردن، له یادبردن.

فرموک - ا(فهرموک - fermûk): مزراح، گلژله ده‌زوو یان به‌نی له‌سهر ته‌شی هه‌لکراو.

فرمول - ا.فر(فورمول - furmûl): ده‌ستور، رتسا، سه‌رمه‌شق، نمونه، شتیواز، ره‌مز.

فرمولر - ا.فر(فورمولیر - furmûlir): کوی نه‌و رتسا‌یانه‌ی بۆ دروستکردنی دره‌مان به‌کاردی.

فرن - ا.ع(فورن - furn): فپنی.

فرناده - ا(فهرناده - fernad): بوار، به‌شی ته‌نکاوی رووبار یان ده‌ریا.

فرناس - ص(فهرناس - fernas): غافل، نه‌زان، خه‌والو.

فرناس - ا.ص.ع(فیرناس - firnas): زۆر ئازا، شیر، گه‌وره سه‌روکی جووتیاران.

فرنچ - ا(فورنچ - furunc): دهم و قه‌پۆز.

فرنچ - ا(فهرنچ - ferenc): مۆته‌که، میت‌دزمه، پیره‌ه‌قوک، شه‌وگ.

فرنچ - ا(فیرینچ - firinc): چاکه‌تی سوپایی.

فرنچک - ا(فهرنجه‌ک - ferencek): کابوس، مۆته‌که، میت‌دزمه، پیره‌ه‌قوک، شه‌وگ.

فرنج‌مشک - ا(فهرنچ موشک - ferenc muşk): جوړه گیایه‌کی بۆن خو‌شه له نه‌عنا ده‌چیت.

فرنند - ا.ع(فیریند - firind): شمشیری

فره‌پوشیدن - مص.م (فره‌پوشیدن - furû
pûşîden): داپوشین، شه‌شیرتن، په‌نهان کردن.
فره‌تابیدن - مص.ل (فره‌تابیدن - furû
tabîden): هه‌لاتنی رۆژ.
فره‌تن - ص.مر (فره‌وته‌ن - furû ten): بێ
هه‌وا، خاکی، بێ فیزو ده‌عیه.
فه‌وژ - ا.ع (فه‌رووس - furûs): گو، ریخ.
فه‌روج - ا.ع (فه‌رووج - furûc): قوزان، کونان،
شه‌رمان.
فه‌روجستن - مص.ل (فه‌رووجسته‌ن -
furûcesten): بازدان، بازدانه خواره‌وه.
فه‌روجکیدن - مص.ل (فه‌رووجه‌کیدن -
furûcekekîden): داچۆپان، چۆپانه‌وه،
تکانه‌وه، چکانه‌وه.
فه‌روچیدن - مص.م (فه‌رووچیدن - furû
çîden): ریزکردن، ته‌رتیب کردن، سازدان.
فه‌روخ - ا.ع (فه‌رووخ - furûx): جوجه‌لان،
بیتچوان.
فه‌روخت - ا.مص (فه‌رووخت - furûxt):
فه‌روخت، فه‌روش.
فه‌روختار - ص.فا (فه‌رووختار - furûxtar):
فه‌روشیار.
فه‌روختن - مص.م (فه‌رووخته‌ن - furûxten):
فه‌روشتن.
فه‌روشنده - ا.فا (فه‌رووشه‌نده - furûşende):
فه‌روشیار.
فه‌روخته - ا.مف (فه‌رووخته - furûxte):
فه‌روشراو.
فه‌روختن - مص.م (فه‌رووخته‌ن - ferûxten):
هه‌لکردن، هه‌لایسان، به‌رزکردنه‌وه.
فه‌روخواندن - مص.م (فه‌رووخواندن - furû
xanden): خویندنه‌وه، خویندنه‌وه‌ی
نووسراویک.
فه‌روخوردن - مص.م (فه‌رووخورده‌ن - furû
xûrden): خواردن، قوتدان، هه‌ل لوشین.

فه‌رود - ا. (فه‌رود - furûd): ژیر، خوار.
فه‌رود آمدن - مص.ل (فه‌روود نامه‌ده‌ن - furûd
ameden): دابه‌زین، هاتنه خواره‌وه، نشیوو
بوونه‌وه، نیشته‌وه.
فه‌رود آوردن - مص.م (فه‌روود ئاڤه‌رده‌ن - furûd
averden): هینانه خواره‌وه، دابه‌زاندن.
فه‌رود - ا. (فه‌روود - furûd): جه‌مه‌ری سالب،
جه‌مه‌ری ساردی کاره‌با.
فه‌رود - ص.ع (فه‌ره‌رود - ferûd):
ته‌نیا، تاقانه.
فه‌روداشت - ا.مص (فه‌رووداشت - furûdaşt):
ته‌خسیرو دریغی، نه‌نجام کوتایی کار.
فه‌رودست - ص.مر (فه‌روودست - furûdest):
ژیر ده‌ست، که‌ساس و زه‌بون.
فه‌رودگاه - ا.مر (فه‌روودگاه - furûdgah):
جیتی دابه‌زین، فه‌رۆکه‌خانه.
فه‌رودین - ا. (فه‌ره‌ردین - ferverdîn): مانگی
یه‌که‌می سالی هه‌تاوی.
فه‌رودین - ص.ن (فه‌روودین - furûdîn): ژیرین،
خوارین.
فه‌رور - ا. (فه‌ره‌ر - ferver): نوری
ناهورامه‌زایی.
فه‌رور - ص.ع (فه‌روور - ferûr): فه‌رارکار،
که‌سێک زۆر رابکا و فه‌رار بکات.
فه‌روردگان - ا.مر (فه‌ره‌ردگان - ferverd
gan): ناوی جه‌ژنیکه ئیترانیانی کۆن له پیتنج
رۆژی هه‌وه‌لی سال یان له پیتنج رۆژی کوتایی سال
ده‌یانگێت. **فه‌روردیان** - ا.مر (فه‌ره‌ردییان - ferverdiyan):
هه‌مان مانای فه‌ره‌ردگان - ی هه‌یه.
فه‌روردین - ا. (فه‌ره‌ردین - ferverdîn):
مانگی یه‌که‌می سالی هه‌تاوی، مانگی یه‌که‌می
به‌هار.
فه‌روردنیگان - ا.مر (فه‌ره‌ردنیگان -
ferverdîngan): ده‌رۆژی کوتایی سال.

فروشگاه - ا.م (فرورووشگاه - furûşgah):
 فروشگا، فروشگه، بازار.
فروشیدن - م.م (فرورووشیدن - furûşîden):
 فروختن، فروشتن.
فروع - ا.ع (فروووع - furû'): لق و پزبان.
فروع - ا (فروووع - furûx): پرتو، روشنائی،
 تیشک، پرشنگ.
فروغمند - ص (فروووغمه‌ند - furûxmend):
 به تیشک، نورانی.
فروغمندی - ا.م (فروووغمه‌ندی - furûx mendî):
 نورانی، تیشکدار، پرشنگدار.
فروفرستان - م.م (فروووفیرستانه‌ن - furû firistaden):
 ناردنه خواره‌وه، دابه‌زاندن.
فروق - م.م (فروووع - furûx):
 ناشکراپوونی رتیگه، روون بوونه‌وهی کارتیگ،
 خو‌یابوون.
فروق - ص.ع (فه‌رووغ - ferûx):
 پیاوی ترسنوک.
فروق - ا.ع (فروووع - furûx):
 تیپ، ده‌سته.
فروق‌ه - ص.ع (فه‌رووغه - ferûxe):
 زور ترسنوک.
فروکردن - م.م (فروووکهرده‌ن - furû kerdên):
 تیج کردن، تیج بردن.
فروکش - ص.فا (فروووک‌ه‌ش - furûkeş):
 دابه‌زین و مانه‌وه له شو‌تینیک، وه‌ستان.
فروکش کردن - م.ل (فروووک‌ه‌ش که‌رده‌ن - furûkeş kerdên):
 وه‌ستان و مانه‌وه له شو‌تینیک، جله‌و راکیشان و وه‌ستان.
فروکشتن - م.م (فروووک‌ه‌شته‌ن - furûkuştên):
 کوژاندنه‌وهی ناگیریان چرا،
 کوژاندنه‌وه.
فروکشیدن - م.م (فروووک‌ه‌شیدن - furûkeşîden):
 راکیشانی جله‌وی و لاخ و دابه‌زین.
فروکشنده - ص.فا (فروووک‌ه‌شه‌نده - furû keşende):
 شه‌رک‌ه‌ر.

فرورفتن - م.ل (فروورده‌فته‌ن - furû ref-ten):
 رو‌چوون،
فروریختن - م.ل (فورو ریخته‌ن - furû rîxten):
 داپژان، رژان، داپژان به‌سه‌ره
 که‌سی‌کدا.
فروز - ا (فروروز - furûz):
 روشنائی.
فروزان - ص.فا (فروروزان - furûzan):
 روشنا، داگیرساو، تابان، دره‌خشان.
فروزاندن - م.م (فروروزاندن - furûzanden):
 روشن کردن، داگیرساندن،
 دره‌وشاندن.
فروزانفر - ص.م (فروروزانفر - furûzan fer):
 فه‌روشکوی دیار.
فروزش - ا.م (فروروزیش - furûzîş):
 هه‌ل‌کردن، هه‌ل‌ایسان، روشنائی.
فروزشگر - ص.فا (فروروزیشگر - furûzîşger):
 هه‌ل‌ایسپنه‌ر، داگیرسپنه‌ر.
فروزینه - ا (فروروزینه - furûzîne):
 ده‌سته‌چيله.
فروس - ا.ع (فروووس - furûs):
 نه‌سپان.
فروسترده‌ن - م.م (فروووس‌وتورده‌ن - furû suturden):
 سپینه‌وه، پاک کرده‌وه.
فروسیته - م.ع (فروووسیته - furû siyet):
 سواری کردن، مه‌علان بوون له سواری و
 ناسینی نه‌سپدا، سوارچاکی.
فروش - ا (فروووش - furûş):
 فروش.
فروشدن - م.ل (فروووشوده‌ن - furûşuden):
 ناوا بوون، دیار نه‌مان، غه‌رق
 بوون، خنکان، رو‌چوون، نابوت بوون.
فروشستان - م.م (فروووشوسته‌ن - furû şusten):
 شوشتن، پاک کرده‌وه، لابردن،
 مه‌هوکرده‌وه.
فروشک - ا (فروووشه‌ک - furûšek):
 گه‌غه‌ه
 کوتراو، ساوهر، سافار، ساوار.

فروند - ا (فهره‌ند - fervend): مه‌دان، قه‌لا،
حه‌سار.

فروند - ا (فهره‌ند - fervend): پشت‌کۆل،
سرکانی که‌شتی، یه‌ک دانه، وه‌ک: یه‌ک دانه
فرۆکه، دوو دانه فرۆکه.

فرونشاندن - مص.م (فوروونی‌شاندن - furû
nişanden): کوژاندنه‌وه، نارام کردنه‌وه،
دانیشاندن، دامرکاندنه‌وه.

فرونشستن - مص.ل (فوروونی‌شستن - furû
nişisten): بن نانه‌وه، کوژانه‌وه، دامرکانه‌وه.

فرونگرستن - مص.ل (فوروونی‌گیرستن - furû
nigiristen): روانینه‌ خوار.

فرونگر - ص.فا (فوروونی‌گر - furû niger):
که‌ستیک پروانیتنه‌ خوارئ، بئ‌ باشارو بئ‌ هی‌مه‌ت.
فرونه‌ادن - مص.م (فوروونه‌ه‌ادن - furû
nehaden): هینانه‌ خواره‌وه، له‌ خواره‌وه
دانان، که‌نارخستن.

فروهر - ا (فه‌ره‌ه‌ر - ferveher):
گه‌ردیله‌یه‌کی نوری ئاهورامه‌زدایه.

فروهشتن - مص.م (فورووهیشتن - furû
hišten): له‌سه‌ر زه‌وی دانان، هه‌ل‌واسین،
که‌وته‌ خوار، سست بوون.

فروهشته - ص.مف (فورووهیشته - furû hişte):
هه‌ل‌واسراو، له‌ خواره‌وه دانراو، شو‌ره‌وه بوو.

فروهیلدن - مص.م (فورووهیلیدن - furû
hiliden): ره‌ها کردن، ته‌رک کردن، له‌زه‌وی
دانان.

فروهیختن - مص.م (فورووهیختن - furû
hîxten): داکشاو، بۆ خواره‌وه راکیشان،
داکیشان.

فروهیده - ص (فه‌روهیده - ferû hîde):
ناقل، به‌ ئاوه‌ز، زانا، خودان فه‌رو شوکۆ.

فرویدیسیم - ا.فر (فرویدیسیم - furoydisim):
فرۆیدی‌زم، ریتساکانی باوه‌پ‌تن زیگموند فرۆیدی
ده‌روونناسی نه‌مساوییه.

فروکوفتن - مص.م (فورووکوفتن - furû
kuften): به‌زه‌ویدا دان، داکوتین، ته‌پ‌ل و
دۆل کوتان.

فروگذار - ا.مص (فورووگوزار - furû guzar):
پشت گوئ‌ خست، ته‌خسیرکردن، درتیی‌ کردن،
سستی و بئ‌ په‌روایی.

فروگذارکردن - مص.ل (فورووگوزارکه‌ردن - furû
guzar kerdn): درتیی‌ کردن، پشت گوئ‌
خستن، ته‌خسیرکردن.

فروگذاشتن - مص.م (فورووگوزاشتن - furû
guzaşten): له‌ده‌ست دان، چاوپۆشی کردن،
نازادکردن، ئیهمال کردن، درتیی‌ کردن.

فروگرفت - مص.م (فورووگیرفتنه - furû
giriften): ده‌ستگیرکردن، گرتن،
داگیرکردن، دابه‌زاندن، هینانه‌ خواره‌وه،
گه‌مارۆدان.

فرومالیدن - مص.م (فوروومالیدن - furû
malîden): ته‌م‌م کردن، ناگادارکردن، گوشین،
پیتکه‌وه پیتچاندن.

فروماندن - مص.ل (فوروومانده‌ن - furû
manden): چاوه‌روانکردن، ماندوو‌بوون،
هه‌ژاربوون، بیتنه‌وابوون، ناتومیدبوون، ره‌نجان،
دلشکان.

فرومایه - ص.مر (فروومایه - furûmaye):
ناکه‌س به‌چه، هه‌تی‌وجه، خوتیری، بئ‌ هونه‌ر،
زه‌لیل و زه‌بوون، سپله‌، به‌ره‌للا، پیسکه، به‌غیل.

فرومایگی - ا.مص (فوروومایه‌گی - furû
mayegî): به‌ره‌للائی، هه‌تی‌وجهیی، ناکه‌س
به‌چه‌یی، سپله‌یی.

فرومردن - مص.ل (فورووموردن - furû
murden): کوژانه‌وه‌ی ناگر یان چرا.

فرومولیدن - مص.ل (فوروومولیدن - furû
mûlîden): ماته‌ل‌بوون، دواکه‌وتن، خزینه‌ خواره‌وه.

فرونت - ا.فر (فوروونت - furûnt): پیتشه‌وه،
نیتچه‌وان، به‌ره‌ی جه‌نگ.

ئەدەب، ئاكارچاک.

فرهنجیدن - مص.م (فەرھەنجیدەن -
ferhencîden) : تەربیتدان، پەرودەکردن.

فرهنجنده - ا.فا (فەرھەنجەندە -
ferhen- cende) : تەربیتدەر، پەرودەدەر، ئیوێتەتەر.

فرهنجیده - ص.مف (فەرھەنجیدە -
ferhencîde) : تەربیت دراو، پەرودەدەراو.

فرهنگ - ا (فەرھەنگ - ferheng) :
کەلەپووری زانستی و روشنبیری و ئەدەبی
میللەتیک، قاموسی زمان.

فرهنگستان - ا.مر (فەرھەنگیستان -
ferhengistan) : ئەکادیمی، ئەنجومەنی بالایی
هزرقانان و نووسەرانی گەرە.

فرهنگ نویس - ص.فا (فەرھەنگ نیثیس -
ferheng nivîs) : قامووس نووس،
فەرھەنگساز.

فرهود - ا.ع (فورهوود - furhûd) : بەرخۆلە،
بیتجۆی بزنە کیتی.

فروش - ا (فەرەشەش - ferevesh) : نوری
ئاھورا مەزدا...

فرهوند - ص (فەرھومەند - ferhû mend) :
نزیك.

فرهی - ا.مص (فەرھەیی - ferrehî) : شان و
شەوگەوت، فەرۆ شکۆ.

فرهختن - مص.م (فەرھیختەن - ferhîxten) :
پەرودەدەکردن، تەربیت دان، فێتکردن.

فری - (فەری - ferî) : ئافەربەن، دەست خۆش.

فری - ص.ع (فەری - ferî) : عەجیب، مایەیی
سەرسامی.

فریاد - ا (فەریاد - feryad) : بانگ و هاوار،
هاوار و کۆمەک خوازی.

فریاد پروردن - مص.ل (فەریاد بەر ئافەرەدەن -
feryad ber averden) : هاوارکەردن،
هاوارھێنان.

فریادخواستن - مص.م (فەریاد خاستەن - feryad
xasten) : کۆمەک خواستن، پەنا بۆ هێنان.

فریوز - ا (فەرڤیز - fervîz) : پەرەوێز، ئەو
پەرەوێزە بۆ سەلتەو عەباو ئەو شتانەیی دەکەن،
کەنارەیی جلک و پەرەوێزی کتیب.

فریش - ا. (فەرڤیش - fervîsh) : درەنگ،
خەمساردی و بێ موبالاتی لە کاریکدا، غافل و
پشتگۆی خەر، کەمتەرەخمی.

فره - ص (فیریە - firih) : زۆر، گەلەک، مشە،
فرە، زیاد.

فره - ا (فەرە - ferre) : شان و شەوگەوت، هێزو
توانا.

فره - مص.ع (فەرەه - fereh) : هاتنە جۆش،
لەنجەولارکردن، لوتبەرزی، ناز و فیزکردن،
فرپناخی.

فره - ص.ع (فەریە - ferih) : بەلارولەنجە،
بەنازو فیز، فرنلخ.

فرهانج - ا (فەرھانەج - ferhanec) : شەوگ،
مۆتەکە، لمۆز، لمبۆز.

فرهخت - ا.مص (فەرھەخت - ferhext) :
پەرودەدەر تەربیتدان.

فرهختن - مص.م (فەرھەختەن - ferhexten) :
تەربیت دان، پەرودەدەکردن.

فرهخته - ص.مف (فەرھەختە - ferhexte) :
تەربیتدراو، پەرودەدەراو.

فرهد - ا.ع (فەرھەد - ferhed) : مندالی قەلەوو
جوان.

فرهست - ص (فەرھەست - ferhest) : زۆر،
مشە، فرە، گەلەک، سێخرو جادوو.

فرهمند - ص (فەرھەمەند - fereh mend) :
بەشکۆ، بەشانو شەوگەوت، زانا و هوشیار.

فرهمند - ص.مر (فەرھەمند - ferremend) :
شکۆمەند، یەزدانی مەزن.

فرهنج - ا (فەرھەنج - ferhenc) : تەربیت و
پەرودەدەر زانست، کۆی کەلەپووری روشنبیری و
زانستی و زانیاری و هونەرین یەک میللەت
(کەلەپووری شارستانی). قاموس.

فرهنجه - ص (فەرھەنجە - ferhence) : بە

فرياد رسيدن - مص.م (فهریاد ره سیدنه - feryad resîden): به فرياد کوهتنی که سیک، فرياد کوهتن، يارمه تنی دان.

فريادرس - ص.فا (فهریاد رهس - feryad res): فريادرس، که سیک به دادی که سیکدا بگات.

فريادرسی - ا.مص (فهریاد رهسی - feryad resî): يارمه تنی و دهستگیری.

فريب - ا (فهریب - ferîb): خهله تان، فريو، خاپاندن.

فريب خوردن - مص.ل (فهریب خوردن - ferîb xûrden): فريو خواردن، خهله تان.

فريب دادن - مص.م (فهریب دادن - ferîb da-den): فريو دان، تهفردان، خاپاندن، خهله تاندن.

فريبا - ص (فهریبا - ferîba): دلرفتن، جوان.
فريبایندن - مص.م (فیریبانیندن - firibanîden): فريواندن، تهفردان، ههله تاندن.

فريب خوردن - مص.ل (فهریب خوردن - ferîb xûrden): فريو خواردن، خهله تان.

فريب خورده - ص.مف (فهریب خورده - ferîb xûrde): فريو خواردو، خهله تاو.

فريب دادن - مص.م (فهریب دادن - ferîb daden): فريودان، تهفردان، خهله تاندن، خاپاندن.

فريب دهنده - ص.فا (فهریب دههنده - ferîb dehende): فريودر، خاپینوک.

فريبورز - ا.ص (فهریبورز - ferîburz): بالا بهرز، بهژنو بالا جوان، ناوه بؤ پياوان.

فريب ساز - ص.فا (فهریب ساز - ferîb saz): حيله کار، گزيکه، فريودر.

فريبش - ا.مص (فهریبیش - ferîbiş): فريودان، خهله تاندن، خاپاندن.

فريبکار - ص.فا (فهریبکار - ferîbkar):

فريوکار، حيله باز، خاپینوک.

فريبکاری - ا.مص (فهریبکاری - ferîbkarî): فريوکاری، حيله بازی، فیتلبازی.

فريب ناک - ص (فهریبناک - ferîb nak): فريودر، خاپینوک.

فريبیدن - مص.م (فهریبیدنه - ferîbîden): فريودان، دهست برین، خهله تاندن.

فريج - ا (فیريج - firîc): فريز، چه مهن، چیمهن.

فريد - ص.ع (فهرید - ferîd): بئ وینه، گوهه ری یهک دانه و گرانبه ها، تاک.

فريده - ص.ع (فهریده - ferîde): ده گمهن، تاک، بئ وینه، گوهه ری یهک دانه.

فريرون - ص (فهریرون - ferîrûn): زور چاک، نایاب، راست، داوین پاک و دوستکار، راستگو، چاکه کار.

فريز - ا (فیریز - firîz): فريز، چیمهن، چه مهن.

فريس - ص.ع (فهریس - ferîs): کوژراو، کوشته، نیچیر.

فريس - ا.ع (فهریس - ferîs): چه مهره، چه مهره یهکی دارینه به مهری گوریسه و هی دهستان بؤ بهستنی بار، نالقه، گهو، که مه.

فريسه - ص.ع (فهریسه - ferîse): نیچیر، کوشته.

فريش - (فهریش - ferîş): نافه رین، دهست خوش.

فريش - ص (فهریش - ferîş): پهریشان، پهرآگهنده، هیتروش و پهلامارو تالان و بؤ.

فريش - ا (فیریش - firîş): پیتخه ف، نوین، رایه خ.

فريش - ا.ع (فهریش - ferîş): فريز، چه مهن، چیمهن.

فريش - ا.ع (فهریش - ferîş): ماینی تازه زاو.

فريشته - ا (فیریشه - firîşte): فريشته، پهری.

فريضة - ا.ع (فهریزه - ferîze): فهرز، واجب.

- فؤ-** (افؤژ- fûj) : یالتی ئەسپ.
- فژاک-** ص (فەژاک- fejak) : چلکن، پیس، گەمار.
- فژاگن-** ص. مر (فەژاگن- fejagin) : چلکن، پیس.
- فژگن-** ص (فەژگن- fejgin) : چلکن، پیس، گەمار، کیم و زوخ.
- فژه-** ص (فەژه- feje) : گەمار، چلکن، پیس.
- فساحت-** مص. ع (فەساحەت- fesahet) : بەرین بوون، بەرینی، پانی.
- فساد-** مص. ل. ع (فەساد- fesad) : گەندەل بوون، لەناو چوون، خراب بوون، رزین، رابواردن، فیتنه و ئاژاوه.
- فسار-** (افەسار- fesar) : هەوسار.
- فساط-** ا. ع (فوسسات- fussat) : خێوەت، سەرراپەرده.
- فسافس-** ا. ع (فوسافیس- fusafis) : پیشکە، مێشولە، پەخشە.
- فساق-** ا. فا (فوسساغ- fussax) : فاسقان، گوناکاران، زیناکاران.
- فسالە-** ا. ع (فوسالە- fusale) : وردە ئاسن، ئەو وردەبەیی لە کاتی بڕینەوه یان سۆینەوه لە ئاسن دەوهری.
- فسان-** (افەسان- fesan) : هەستان، هەسان، سان، بەرەدەسان.
- فسانە-** (افەسانە- fesane) : ئەفسانە، حیکایەت، چیرۆکی خەیاڵی.
- فسانیدن-** مص. م (فەسانیدن- fesanîden) : لە هەسان دان، سووین.
- فساییدن-** مص. م (فەساییدن- fesayîden) : ئەفسوون کردن، جادوو کردن.
- فسایندە-** ا. فا (فەسایندە- fesayînde) : ئەفسونگەر، ئەفسون خۆتین، رامکەر.
- فستق-** ا. ع (فوستوغ- fustux) : فستق، پسته.
- فریفتار-** ص. فا (فەریفتار- ferîftar) : فریوباز، حیلەباز.
- فریفتگار-** ص. فا (فەریفتگار- ferîftgar) : فریوباز، حیلەباز.
- فریفتگاری-** ا. مص (فەریفتگاری- ferîftgarî) : فریوبازی، حیلەبازی.
- فریفتن-** مص. م (فەریفتن- ferîften) : فریودان، خەڵە تاندن، دەست برین.
- فریبندە-** ا. فا (فەریبەندە- ferîbende) : دلەبر، فریودەر، فریوباز، خاپینۆک، تەفرەدەر.
- فریفته-** ص. مف (فەریفته- ferîte) : فریوخواردوو، شەیدابوو.
- فریق-** ا. ع (فەریغ- ferîx) : گروپ، دەستە، تیپ، جماعت.
- فریغە-** ا. ع (فەریغە- ferîxe) : کۆمەڵە مەرپەکی ناوێکی، مەرپەن دابراو لە مێگەل.
- فریقین-** ا. ع (فەریغەین- ferîxeyin) : دوو گروپی شیعە و سوننە.
- فریواندن-** مص. م (فەریقواندن- ferîvanden) : فریواندن، خەڵە تاندن.
- فریە-** ا. ع (فیریە- firyê) : درۆ بوختان.
- فریە-** (افیریە- ferye) : نەفرت، لەعنەت.
- فزار-** (افەزار- fezar) : ئەوزار.
- فزایش-** ا. مص (فەزایش- fezayîş) : زیاد بوون.
- فزاییدن-** مص. ل (فەزاییدن- fezayîden) : زیادبوون، زۆربوون.
- فزع-** ا. ع (فەزه- feze) : تۆقین، زنجۆچوون، هەترەشچوون. ترس، هاوار، ئالەناڵ.
- فzودن-** مص. م (فzودن- fuzûden) : زیادبوون، زۆر بوون.
- فزون-** ص (فzوزن- fuzûn) : زۆر، مشە، فرە، گەلەک.
- فؤ-** (افؤژ- fe) : چلک و کیم، کیم و زوخ، زووخواو.

جادوکردندا دهیکهن.

فسونگر - ص.فا (فوسونگره - fusûnger):

جادووگر، سیحرباز، نهفسونکار.

فسونگره - ا.مص (فوسونگره - fusûngerî):

جادووگره، سیحربازی.

فسیح - ص.ع (فهسیح - fesîh):

به‌رین، شوټینی پان و به‌رین.

فسیل - ا.ع (فهسیل - fesîl):

گه‌له، میځگه‌ل، روه‌ه نه‌سپ.

فسیل - ا.فر (فوسیل - fusîl):

نئیسکه په‌یکهر.

فسیله - ا (فهسیله - fesîle):

گه‌له، روه‌ه، میځگه‌ل.

فسیل - ا.ع (فهسیل - fesîle):

خه‌لف، خه‌لفه‌خورما.

فش - (فهش - feş):

پاشگره، مانای (وهک) ده‌گه‌په‌نئ: وهک نه‌ژدیهافش: نه‌ژدیها ئاسا.

فش - ا (فوش - fuş):

قژ، کاکوژ، یالی نه‌سپ.

فش - ا.ع (فهشش - feşş):

پیاوی گه‌وج، جلی زیر، په‌لاس، دوو زمانی.

فشار - ا (فیشار - fişar):

گوشار.

فشارخون - ا.مر (فیشاری خون - fişari xûn):

گوشاری خوټین.

فشار خون سنج - ا.مر (فیشاری خون سنج - fişari xûn senc):

نامیتری نه‌ندازه‌گیری خوټین.

فشاردن - مص.م (فیشاردن - fişarden):

گوشین.

فشارسنج - ا.مر (فیشار سنج - fişar senc):

گوشاریټو.

فشارنگار - ا.مر (فیشارنیگار - fişar nigar):

باروگراف، نامیټیکه بۆ وټنه‌گرتنی گوشاری هه‌وا.

فشاغ - ا.ع (فوشاغ - fuşax):

جۆره گیایه‌که.

فشافش - (فه‌شافیش - feşafiş):

ده‌چوونی په‌یتا‌په‌یتای تیر له‌که‌مان، فیشکه فیشک.

فستیوال - ا.فر (فیستیفال - fistîval):

فیستیفال، میهره‌جان.

فسحت - ا.مص.ع (فوسهت - fushet):

مه‌یدان، به‌رین، به‌رینی، راستانی.

فسخ - مص.م.ع (فه‌سخ - fesx):

هه‌لوه‌شاندنه‌وه، شکاندن، سرپنه‌وه، وټرانکردن.

فسرانیدن - مص.م (فوسورانیدن - fusuranîden):

ژاکاندن، جه‌مه‌داندن، به‌ستن.

فسردن - مص.ل (فوسوردن - fusurden):

ژاکان، سه‌هۆل به‌ستن، سپس بوون.

فسرده - ص.مص (فه‌سورده - fesurde):

ژاکاو، سپس بوو، پڅمرده.

فسطاط - ا.ع (فوستات - fustat):

خیوت، سه‌راپه‌رده.

فسفات - ا.فر (فوسفات - fusfat):

فوسفات، نه‌سیدی فسفور.

فسفر - ا.فر (فوسفور - fusfur):

فسفور.

فسق - مص.ل (فیسخ - fix):

ده‌چوون له‌فه‌رمانی خوا، لادان له‌رتی هه‌ق، کردنی کاری ناشیرین و ناپه‌وا، زیناکردن.

فسقه - ص.ا (فه‌سه‌غه - fesexe):

فاسقان، به‌دکاران، گونا‌حکاران، زیناکاران.

فسکل - ا.ص (فیسکیل - fiskil):

قپه، نه‌سپیک له‌مه‌یداندا له‌دوای هه‌موو نه‌سپانه‌وه رابکات، پیاوی خوټریله، سپله، پاشکه‌وتوو.

فسن - ا (فه‌سن - fesen):

به‌رده‌سان.

فستجان - ا (فیسنجان - fisincan):

شله‌یه‌که به‌گوشتی مریشک یان مه‌ړو کاکله‌گوټزو روبه‌نار لیډه‌نرئ.

فسوس - ا (فوسوس - fusûs):

نه‌فسوس، مه‌خابن، داخ، ریشخن، ته‌وس و تواتج.

فسوق - مص.ل.ع (فوسوغ - fusûx):

له‌هه‌ق لادان، یاخی بوون له‌فه‌رمانی خوا، گونا‌ح کردن.

فسون - ا (فوسون - fusûn):

حیله، فیل، نیره‌نگ، ورته‌ورتی که جادو‌گه‌ران له‌کاتی

فصحاء - ص.ع (فوسه‌ها - fuseha') :
تیززمانان، سوار زمانان، رهوان زمانان، تهر
زمان و قسه‌زان.

فصد - مص.م.ع (ففسد - fessd) : خوتین به‌ردان،
حه‌جامات کیشان.

فصل - مص.م.ع (ففسل - fesl) : جیا‌کردنه‌وه،
جیا‌کردنه‌وه‌ی هه‌ق و ناهه‌ق، سولج کردن.

فصل - ا.ع (ففسل - fesl) : وهرز، له‌مپه‌ری
نیتوان دوو شت، به‌شیک له‌کتیبیک.

فصوص - ا.ع (فوسوس - fusûs) : نقیتمان،
نگینان.

فصول - ا.ع (فوسول - fusûl) : فه‌سلان،
وهرزان.

فصیح - ص.ع (ففسیه - fesîh) : به‌زمان،
سوار زمان، زمان رهوان، قسه‌زان.

فصید - ص.ع (ففسید - fesîd) : ده‌ماری خوتین
لئگراو.

فصیده - ا.ع (ففسیده - fesîde) : خورمای
شیلراوی به‌خوتین ناوتیه.

فصیل - ا.ع (ففسیل - fesîl) : جیا‌کردنه‌وه‌ی
بئچوو و شتریان گوتیره‌که له‌دایکی، دیواری
نزمی ناو هه‌سار.

فضاء - ا.ع (فه‌زاء - feza') : مه‌یدان، زه‌وی
پان و به‌رین، هاما‌ج.

فضائع - ا.ع (فه‌زائیه - fezaih) : عه‌یب و
عاران، ریسواییان، به‌دناوی.

فضائل - ا.ع (فه‌زائیل - feza'il) : بالایی له
زانست و زانیاریدا.

فضاح - ا.مص.ع (فیزاه - fizah) : ریسوایی،
به‌دناوی، ناو‌زپاوی، روسیایی.

فضاح - ص.ع (فه‌زاه - fezzah) : ناب‌روبه‌ر،
حه‌یابه‌ر.

فضاحت - ا.مص (فه‌زاهت - fezahet) :
ریسوایی، رووسیایی، ناو‌زپاوی، به‌دناوی.

فضاض - ا.ع (فوزاز - fuzaz) : ورده‌ی شکانی
شتیک.

فشاندن - مص.م (فه‌شانده‌ن - feşanden) :
رشتن، په‌راگه‌نده‌کردن، بلا‌و‌کردنه‌وه.

فشردن - مص.م (فه‌شه‌رده‌ن - feşerden) :
گوشتین.

فشست - ا (فیششه‌ست - fişşest) : فیشکه‌ی
مار، هاشاندنی مار.

فش فش - ا (فیش فیش - fiş fiş) : فیشکه‌ی
مار، هاشاندنی مار، ده‌نگی فیشه‌که شیتیه،
فیجقه‌ی ناو.

فشقه - ا (فیش فیشه - fiş fişe) : فیشه‌که
شیتیه.

فشل - مص.ل.ع (فه‌شه‌ل - feşel) : سست
بوون، ترسان.

فشل - ص.ع (فه‌شل - feşl) : پیاوی ترسنوک و
بئ زاخ، ته‌مه‌ل و خاو.

فشل - ا.ع (فیشل - fişl) : په‌رده‌ی که‌ژاوه.

فشنگ - ا (فیشه‌نگ - fişeng) : فیشه‌ک.

فص - ا.ع (فوسس - fuss) : نقییمی موس‌تیله،
ببیلیله‌ی چاو، جمکه، نه‌سل و هه‌قیقه‌ت.

فصاح - ص.ع (فیساه - fisah) : زمان سوار،
ته‌ر زمان، قسه‌خوش، زمان رهوان.

فصاحت - مص.ل.ع (فه‌ساهت - fesahet) :
زمان سواری، زمان رهوانی.

فصاد - مص.ع (فه‌سساد - fessad) : هه‌جامات
کیش، خوتین به‌رده‌ر.

فصاص - ا.ع (فیساس - fisas) : نقیتمان،
نگینان، قاشان.

فصاص - ا.ص.ع (فه‌سساس - fessas) :
نقیتمساز، نگین فروش، که‌سپیک نقییم له‌سه‌ر
موس‌تیله دابنی.

فصال - ا.مص.ع (فیسال - fisal) : له‌شیر
برینه‌وه‌ی مندال.

فصح - ا.ع (فیسف - fish) : لای جوله‌که‌کان
ده‌کاته جه‌ژنی یاده‌وه‌ری ده‌رچوونی جوله‌که له
میسر، لای مه‌سیحیان ده‌کاته روژی یادی
سه‌رکه‌وتنی هه‌رزه‌تی عیسا، جه‌ژنی پاک.

فضیح - ص.ع (فهزیه - fezhîh): رسوا، رووسیا، ئاپروتکاو، ئاپرونه‌ماو، ناوژپاو.

فضیحت - ص.ع - ا.ع (فهزیهت - fezihet): عهیب، ریسوایی، به‌دناوی.

فضیل - ص.ع (فهزیل - fezil): زانا، خودان فه‌زل و ماریه‌ت.

فضیلت - ا.ع (فهزیلهت - fezilet): زانیاری، زانست.

فضیلت گستر - ص.فا (فهزیلهت گوسته‌ر - fezilet guster): بره‌وده‌ری زانست و ماریه‌ت، هزرفان، زانا.

فطام - ا.ع (فیتام - fitam): مندال پپینه‌وه له‌شیر.

فطانت - مص.م.ع (فه‌تانهت - fetanet): ده‌رک کردن، تپ‌گه‌بیشتن، زیره‌ک بوون، زیره‌کی و بالادستی له‌کارتیکدا.

فطر - مص.ل.ع (فیت‌ر - fitr): روژوشکان، فتارکردنه‌وه، جه‌ژنی رهمه‌زان.

فطر - ا.ع (فوتر - futr): قارچک، کارگ.

فطرت - ا.ع (فیت‌رت - fitret): سروشت، ته‌بیعت.

فطره - ا.ع (فیت‌ره - fitre): سه‌ر فیت‌ره، زه‌کاتیکه له‌روژی جه‌ژنی رهمه‌زاندا ده‌دری.

فطن - ص.ع (فه‌تین - fetin): هوشیار، زیره‌ک، لیزان.

فطنت - ا.مص.ع (فیت‌نتهت - fitnet): زیره‌کی، هوشیاری، دانایی، زانایی.

فطور - مص.ل.ع (فوت‌ور - futûr): روژو شکاندن، فتارکردنه‌وه.

فطور - ا.ع (فه‌تور - fetûr): خواردنی فتار.

فطیر - ا.ص.ع (فه‌تیر - fetîr): شتی زوو ده‌رک بکری، شتی زوو به‌ده‌ست بی، نانی هه‌لته‌هاته، جه‌ژنی پاک (تاییه‌ته به‌جوله‌که له‌و روژه‌دا نانی فه‌تیر ده‌برژیتن).

فطالط - مص.ل.ع (فه‌زازهت - fezazet): به‌دزمان بوون، تونده ته‌بیعت بوون، به‌دزمانی، درشت ره‌فتاری.

فضال - مص.ع (فیزال - fizal): فه‌خرکردن به‌سه‌ر یه‌کدا له‌رووی زانسته‌وه.

فضال - ص.ع (فه‌زال - fezzal): که‌سپیک خودان زانستی روژی.

فضاله - ا.ع (فوزاله - fuzale): پاشماوه، پاشه‌پو‌ک.

فضانورد - ص.فا (فه‌زانه‌فهرد - fezaneverd): ئاسمانه‌وان، ئه‌وه‌ی به‌که‌شتی ئاسمانی سه‌فه‌ر بکات و له‌سنووری کیتی زه‌وی ده‌ریجی.

فضل - ا.مص.ع (فه‌زل - fezl): چاک، بالایی، که‌مال.

فضلاء - ص.ع (فوزله‌ا - fuzela'): فازیلان، زانایان، ناودارانی مه‌یدانی زانستان.

فضلات - ا.ع (فه‌زه‌لات - fezelat): پاشماوه و زپو زبل و پیسی.

فضل پرور - ص.فا (فه‌زل په‌ر‌فه‌ر - fezl pervers): زانست په‌روه‌ر، که‌سپیک که‌ده‌خمه‌تی ئه‌هلی فه‌زل‌دابی.

فضل فروش - ص.فا (فه‌زل فوروش - fezl furûş): که‌سپیک خو‌ی به‌زانست و فه‌زه‌وه بنویتی، زانست فروشی.

فضلومند - ص.مر (فه‌زلوومه‌ند - fezlûmend): خودان زانست و فه‌زیله‌ت، ده‌وله‌م‌ند له‌زانستدا.

فضله - ا.ع (فه‌زه‌له - fezele): پاشماوه و پیسی.

فضوح - ا.مص.ع (فوزوو‌ه - fuzûh): ریسوایی، روسیایی، به‌دناوی، ناوژپاوی.

فضول - ا.ع (فوزوول - fuzûl): فه‌زل.

فضول - ا.ع (فوزوول - fuzûl): پاشماوه‌ی مالتی زیاده له‌پتوبستی، ئه‌وه‌ی به‌شپوه‌ی سروشتی له‌به‌ده‌ن دیته‌ ده‌روه.

فضولی - ص.ع (فوزولی - fuzûlî): خۆه‌لقورتان له‌کاری خه‌لکی، ئه‌وه‌ی کاری نابه‌جی و بی‌فایده بکات، فزول، فزولی، هه‌زه‌ویش.

فضه - ا.ع (فیزه‌ه - fizze): زیوو،

فطیح - ص.ع (فهزئ - fezi'): کاری زور
ناشیرین، کاری له راده به دهر ناشیرین و خراو.

فطیح - ا.ع (فهزئ - fezi'): ئاوی زولال و سازگار.

فطیح - ص.ع (فهزئ - fezi'): کاری زور
ناشیرین، کاری له راده به دهر ناشیرین و خراو.

فطیح - ا.ع (فهزئ - fezi'): ئاوی زولال و سازگار.

فعال - ا.ع (فیئال - fial): کرداران، کرده وان.

فعال - ا.ع (فهئال - feal): کاری چاک، که رهم، دهستکراوه، دلآوا، جوامیری و سه خاوه ت.

فعال - ص.ع (فهئال - fe'al): کارا، پرکار.

فعالیت - ا.م.ص (فهئالییه ت - fe'alīyet): چالاکي، چه له نگی، کۆشش و کاری زور.

فعل - ا.ع (فیئل - fi'l): کار، کردار.

فعله - ا.ع (فهئه له - fe'ele): عه مه له، کرتیکار، پاله.

فغ - ا.ع (فوغ - fux): بت، ماشوقه، دلبر.

فغاک - ص.ع (فهغاک - fexak): نه زان، گه وچ، زۆل، بیژ، حه رامزاده.

فغستان - ا.مر (فهغیستان - fexistan): بتخانه، حه رمسه راو که نیزه گانی جوان.

فغفور - ا.مر (فهغفور - fexfûr): خوا، بت، کوری خوا؛ که له کونا له قه بی پاشایانی چین بوو.

فغند - ا.ع (فهغه ند - fexend): ره قس، سه ما.

فغواره - ص.ع (فهغواره - fexvare): بت ئاسا، که سیک له زور خه مباریدا یان له لوتبه رزیا قسه نه کات.

فغیاز - ا.ع (فهغیاز - fexyaz): شاگردانه، به خشیش، مژده.

فغاح - ا.ع (فوغغاه - fuxxah): چه که ره، شکوفه، پونگه.

فغار - ا.ع (فهغار - fexar): مۆرغه ی پشت، برپه ی پشت.

فغار - ا.ع (فهغار - fexare): مۆرغه، برپه.

فغاع - ص.ع (فهغاع - fexxa'): دلپهش، گلاوو پیس.

فغاع - ا.ع (فوغغاع - fuxxa'): بیره.

فغاع گشودن - م.ص.ل (فوغغاع - گوشودن -

فغاهت - م.ص.ع (فهغاهت - fexahet): زانا بوون له بواری بنه ماکانی شه ریعه تدا.

فغد - م.ص.م (فهغد - fexd): گومکردن، بزکردن، له دهستان.

فغدان - م.ص.م.ع (فوغدان - fuxdan): له دهستان، گومکردن، بزکردن.

فغر - ا.م.ص.ع (فهغر - fexr): هه ژاری، دهستکورتی، نه داری، فه قیری.

فغر - ا.ع (فیغهر - fixer): مۆرغه، برپه ی پشت.

فغراء - ص.ع.ا.ع (فوغه راء - fuxera'): هه ژاران، سۆفیان، دهرویش و قه له نده ران.

فغرات - ا.ع (فیغهرات - fixerat): مۆرغه ی پشت، برپه ی پشت.

فغره - ا.ع (فیغره - fixre): یهک مۆرغه، په ره گراف، باشتیرین بهیتی قه سیده.

فقط - ق.ع (فهغه ت - fexet): ته نیا.

فقع - ا.ع (فیغی - fix'): جوړه قارچکیکه.

فغود - م.ص.م (فوغوود - fuxûd): گومکردن، له دهست دان.

فغه - م.ص.م.ع (فیغه - fixh): زانین، پسپوزبون له شتیکدا، شاره زایی له بنه ماکانی شه رعدا.

فغها - ا.ع (فوغه ها - fuxeha'): زانایانی بواری شه رع.

فغید - ص.ع (فهغید - fexîd): له دهست چوو، گوم بوو.

فغیر - ص.ع (فهغیر - fexîr): هه ژار، دهستکورت، بینه وا.

فغیرانه - ق.ص (فهغیرانه - fexîrane): هه ژارانه.

فلات - ا.ع (فهلات - felat): بیابان، سارا، دهشت.

فلاته - ا (فولاته - fulate): باسوق.

فلاح - ا.م.ص.ع (فهلاه - felah): سهرکه و تن، رزگاری.

فلاح - ا.ص.ع (فهلاه - falah): فلاح، جوتیار، جوتکار، وهرزیر.

فلاحت - ا.م.ص.ع (فهلاهت - felahet): جوتیاربی، فلاحت، کاری جوت بهنده.

فلاخن - ا (فهلاخن - felaxen): قه لماسنگ، بهرده قانی، قوچه قانی، کههنیک.

فلاده - ص. (فهلاده - felade): بیتهوده، بین سود، قسه ی قوړو پووج.

فلاسفه - ا.ع (فهلاسیفه - felasife): فه یله سوفان.

فلاسک - ا.فر (فیلاسک - filask): زهمزمی ناو، یه خچالی بچوکی شوشه یی.

فلاشیری - ا.فر (فهلاشیری - felaşiri): نه خو شیبیه که تووشی کرمی ناوریشم ده بن، به تاییه تی له دوا قوناغی ته مه نیدا، کرمه که دهمری و رهش ده بیتوده. رهشه مهرگ.

فلاکت - ا (فهلاکت - felaket): فهلاکت، به دبه ختی، دهستکورتی و کویره و هری، زور دژوار، نه ویه ری ته نگانه.

فلامک - ا (فهلامک - felamek): جوړه نه لماسیکه.

فلان - ا.ع (فلان - fulan): فلان، کاورا، یارو، راناوی نادیاره.

فلانل - ا.فر (فیلانیل - filanil): فانیله.

فلانه - ا.ع (فلانه - fulane): فلان (بو نافرته تی نادیار).

فلج - ا (فهلج - felc): قفل، کیلونی درگا.

فلج - م.ص.ل.ع (فهلج - felec): بیفلیج بوون، له کارکه و تنی دهست یان پی یان نیوهی به دن، زهمین گیر بوون.

فلخ - ا (فهلخ - felex): سهرتا، هه و لی کار، دهستپیک.

فقیره - ص.ع (فهغیره - fexîre): هه ژار.

فقیه - ص.ع (فهغیه - fexîh): زانا، پسرور له بواری زانستین فیه. شاره زالا نه حکامی شهر، شهرع زان، مه لا.

فقیهه - ص.ع (فهغیهه - fexîhe): ژنی شاره زاو پسرور له شهرعدا.

فک - م.ص.م.ع (فهکک - fekk): کردنه وه، جیا کردنه وهی دوو شت لیکدی، رزگارکردنی دیل، نازادکردن.

فک - ا.ع (فهکک - fekk): شه ویلاگه، کاژیره، شه ویله.

فک - ا.فر (فوک - fuk): به رازی ناوی.

فکاهت - م.ص.ل.ع (فهکاهت - fekahet): سوعبه تچیات، حنه کچیات، سوعبه تچی و دم به پیکه نین و قسه خوش.

فکر - ا.ع (فیکر - fikr): نه ندیشه، بیر، هزر، فیکر.

فکز - ا (فهکز - feksz): دوو که لکیش، دوو که لکیشی مویه ق یان سوپا.

فکل - ا.فر (فوکل - fukul): که راویت، بزیناخ.

فکور - ص (فهکور - fekûr): پیای به هزوو بیر، هزرمه ند، هزرغان.

فکه - ا.ع (فهککه - fekke): کاسه و سفره ی دهر ویشان، کاسه و سفره ی هه تیوان، کاسه و سفره ی هه ژاران.

فگار - ص (فهگار - fegar): ماندوو، زامدار، دلبرین.

فگانه - ا (فهگانه - fegane): مندالی نه به کامی له بارچوو، مندالیک به مردوویه تی له دایک بیی.

فل - ا (فل - ful): نیلوفر، داری دره ختی به هی.

فل - ا.ع (فولل - full): گولیکی سپی بزینخوشه.

فلات - ا (فهلات - felat): تان، رایه لی تهون.

فلش - ا.فر (فیلش - filş): تیر، نیتزه.
فلشک - ا. (فیلیشک - filişk): کوزه‌ی
 بچووک، کوزه‌یه‌ک که بۆ منالان بنه‌خشیتنئ.
فلغند - ا. (فهل غه‌ند - felxend): پهرژین،
 شوره‌ی به‌دروچیل.
فلفل - ا. (فیلفل - filfil): بیبه‌ر، نیسۆت.
فلفل بری - ا.مر (فیل فیلی به‌ری - fil fili
 berî): جۆره رووه‌کیتکه.
فلفل سبز - ا.مر (فیل فیلی سه‌بز - fil fili
 sebz): جۆره رووه‌کیتکه.
فلفل سفید - ا.مر (فیل فیلی سه‌فید - fil fili
 sefid): جۆره رووه‌کیتکه.
فلفل فرنگی - ا.مر (فیل فیلی فه‌رنگی - fil
 ferengî): جۆره رووه‌کیتکه.
فلفل کبیر - ا.مر (فیل فیلی که‌بیر - fil fili
 kebîr): جۆره دره‌ختیکه.
فلفل مویه - ا. (فیل فیل مویه - fil fil
 mûye): ده‌وه‌نیتکی خۆ هه‌لواسه.
فلق - م.ص.ع (فه‌لغ - felx): شق کردن، دوو
 فلیقانه‌کردن.
فلق - ا.ع (فه‌لغ - felx): شق، درز.
فلق - ا.ع (فه‌لغ - felex): سپیده، شق، درز،
 قلیشی چیا.
فلقه - ا.ع (فه‌لغه - felxe): نیوه‌ی شتیک،
 له‌ت، پاژ، به‌ش.
فلک - ا. (فه‌له‌ک - felek): فه‌راقه، فه‌لاقه.
فلک - ا.ع (فه‌له‌ک - felek): گه‌ردون، مه‌داری
 هه‌ر یه‌کتیک له‌ هه‌ساره‌کان.
فلک زده - ص.مر (فه‌له‌ک زده - felek
 zede): داماو، کلۆل، بئ به‌خت، بئ تالچ،
 هه‌ژار، به‌سته‌زمان.
فلکه - ا.ع (فه‌له‌که - feleke): فلکه، بازنه،
 تایه، پیتچکه، هه‌ر شتیک ی بازنه‌یی به‌ده‌وری
 خۆیدا بسوریتته‌وه.

فلخ - م.ص.ع (فه‌لخ - felx): روونکردنه‌وه و
 ناشکرکردنی کاریک.
فلخم - ا. (فه‌له‌خم - felexm): به‌رده‌قانی،
 قه‌لماشنگ.
فلخم - ا. (فه‌له‌خم - felxem): مشته، کوتکی
 هه‌لاجی.
فلخمان - ا. (فه‌له‌خمان - felexman):
 قۆچه‌قانی، به‌رده‌قانی، قه‌لماشنگ.
فلخمیدن - م.ص.م (فه‌له‌خمیدن - felxemîden):
 شیکردنه‌وه و هه‌لاجی کردنی
 لۆکه.
فلخودن - م.ص.م (فه‌له‌خودن - filxûden):
 هه‌لاجی کردنی په‌موو.
فلخوده - ا.مف (فه‌له‌خوده - felxûde): شیکراوه،
 هه‌لاجی کراو، په‌مووی پاککراو و شیکراوه.
فلد سپات - ا.مر (فیلد سپات - fild spat):
 جۆره به‌ردیتکه.
فلد مارشال - ا.فر (فیلد مارشال - fild
 marşal): سوپاسالار، بالاترین پله‌ی سوپایی
 له‌ ئەلمان و ئینگلستان و هه‌ندئ ولاتانی دی.
فلز - م.ص.م.ع (فه‌لز - felz): جیاکردنه‌وه،
 جیاکردنه‌وه‌ی به‌شتیک له‌ مال بۆ که‌سیک.
فلز - ا.ع (فیلز - filz): جگه‌ر.
فلزه - ا.ع (فیلزه - filze): پارچه‌یه‌ک له‌ جگه‌ر
 یان له‌ گۆشت، به‌شتیک له‌ زێرو زیوو.
فلرز - ا. (فه‌له‌رز - felerz): پریاسکه.
فلرزنگ - ا. (فه‌له‌رزنگ - felerzeng):
 پریاسکه‌یه‌ک که‌ خواردن و شتی تئ بکه‌ن و له‌گه‌ل
 خۆدا بیبه‌ن، توتشه‌به‌ره.
فلز - ا.ع (فیلیزز - filizz): کانزا، ئاسنجاو.
فلس - ا.ع (فه‌لس - fels): دراویتی که‌م
 به‌هایه، پوله‌که (ماسی).
فلسفه - ا.ع (فه‌لسه‌فه - felsefe): فه‌لسه‌فه،
 حیکمه‌ت، بیرکردنه‌وه و رامان و قوولبوونه‌وه له
 بوون و هه‌قیقه‌تی شان و هۆی بوونیان.

فن - ا.ع (فنه-نن - fenn): جۆر، بهش، هونهر، فیتل، حیلہ، سنعته.

فنا - ا.ع (فنه-نا - fena'): نه-مان، فنا بون، له-ناوچون.

فنا - ا.ع (فینا-نا - fina'): حه-وشه، مه-یدان، گۆره-یان.

فناپذیر - ص.فا (فنه-ناپه-زیر - fena pezir): فانی، ناپایه-دار، ره-وته-نی.

فناتیسیم - ا.فر (فنه-نا-تیسیم - fenatîsm): لایه-نگری توند له مه-سه-له-پن ئاینی یان نه-خلاقی یان کو-مه-لایه-تی یان سیاسی، توند-په-وی، دۆگماتیزم.

فنا-تیک - ص.فر (فنه-نا-تیک - fenatîk): پایه-ندیی کو-یرانه، دۆگماتیک.

فنادق - ا.ع (فنه-نا-دیغ - fenadîx): هۆ-تیلان، میوانخانان.

فنا-ر - ا.ع (فنه-نا-ر - fenar): مه-شخه-ل، فانو-س.

فناستین - ا.فر (فینا-ستین - finastîn): حه-بی، نارامه-خش.

فناکده - ا.مر (فنه-نا-کده - fenakede): دنیا-ی، فنه-خانه.

فنان - ص.ع (فنه-ننان - fennan): خودان هونه-ر، هونه-رمه-ند، که-ری کپ-وی.

فنج - ا.ص (فنه-نج - fenc): فتق، قو-زی، که-وره-وزل.

فنج-ا - ا (فنه-نجا - fenca): له-رز.

فنجان - ا (فینج-ان - fincan): فینج-ان.

فنجریون - ا (فنه-نجه-رییون - fenceriyûn): جۆره رووه-کیتکه.

فنجروش - ا (فنه-نجنوش - fencnûş): ژه-نگی، ناسن.

فنجیدن - ص.ل (فنه-نجه-یدن - fencîden): باو-یشکدان به-دهم خوما-رییه-وه، خه-وال-وی.

فنجیون - ا (فنه-نجه-ییون - fencîyûn): گیاه-ه-کی، ژه-هرداری گول-زهرده.

فلکی - ص.ن (فله-له-کی - felekî): نه-سه-تیره-ناس، پس-پو-رو زانا له بواری که-ردو-نناسیدا.

فلماخن - ا (فله-ماخن - felmaxen): قه-لماسه-نگ، به-رده-قانی، قو-چه-قانی.

فلنچمشک - ا (فله-له-نج-مشک - felenc - muşk): جۆره گیاه-ه-که.

فلنجه - ا (فله-له-نجه - felence): جۆره گیاه-ه-که، بۆ-ده-رمان ده-شیت.

فلوات - ا.ع (فله-له-فات - felevat): ده-شتان، بیابانان.

فلوئور - ا.مر (فلوئو-رور - fulûur): جۆره گاز-تیکي زهر-د ره-نگه.

فلوت - ا.فر (فلو-لوت - fulût): فلو-وت، ئامبیر-تیکي مۆسقا-یه وه-کو نای لیده-دری.

فلوت - ا.فر (فلو-وت - flût): هیت-زی ده-ریایی وه-لا-تیک، کو-ی که-شتیانی جه-نگی ولا-تیک.

فلورن - ا.فر (فلو-لورن - fulûrn): دراو-تیکي هۆ-له-ندی وه-ندی ولا-تی تری نه-وروپایه له ههر ولا-تیکدا به-هایه-کی جیا-وازی هه-یه.

فلوره - ا.فر (فلو-وره - flûre): جۆره شم-شیر-تیکي تایبه-تی شم-شیر-بازییه.

فلوس - ا.ع (فلو-لوس - fulûs): جۆره دراو-تیکي که-م به-هایه.

فلس - ا.ع (فلو-لوس - fulus): جۆره دره-خت-تیکي زه-لامه، له ولا-تانی که-رمه-سیری وه-کو عه-ره-بستانو میسر و هندوستاندا ده-رو-ی.

فلوکس - ا.مر (فلو-کس - flûks): جۆره گول-تیکه، بۆ جوانی له باخچاندا ده-پرو-پتن.

فله - ا (فله-له - fele): ژه-ک، فرو-.

فلیو - ص (فله-لیف - felîv): بیت-په-وده، بیت-فایده، بیت-که-لک.

فم - ا.ع (فمه-م - fem): زار، ده-م.

فمینیسیم - ا.فر (فیمین-یسیم - fimînîsm): لایه-نگری له ئافرهت، لایه-نگری له ماف-پن ئافرهت، ژن ته-بیعهت، ته-بیعهت ژنانی.

قازانجان، فایدان.

فوات - مص.ل.ع (فهقات - fevat): مردن، به سه رجوونی وهختی کارتیک.

فواتح - ا.ع (فهقاتیه - fevatih): سه رتاکان، سه رتاکانی سورده تین قورئان.

فواحش - ص.ا.ع (فهفاهیش - fevahiş): خراپکاریان، رووسپیان، ژئانی به دکار، سوزانیان.

فوار - ص.ع (فهفشار - fevvar): له کۆل و جوش، ههلقولیو به توندی، ئاوی به فواره.

فوارس - ص.ا.ع (فهفاریس - fevvaris): ئهسپ سواران، سواران.

فواره - ص.ع (فهفشاره - fevware): فواره.

فواصل - ا.ع (فهفاسیل - fevasil): ماوهی نیتوان دوو شت یان زیاتر.

فواضل - ا.ع (فهفازیل - fevazil): زانیان.

فواق - ا.ع (فهفواغ - fuva`x): نزره، نزره ره.

فواقع - ا.ع (فهفواغیی - feva xi'): بهلا، تهنگانه، نارپهحهتی.

فواکه - ا.ع (فهفاکیه - fevakih): میوه، فیقی.

فوب - ا.ع (فوب - fûb): فوو کردن به دهوری خۆتا یان به دهوری که سیکی دیدا بۆ چاوی بهد.

فوت - ا.ع (فووت - fût): فووکردن؛ بۆ ههلقردن و خوشکردنی ئاگر یان کوژانه وهی چرا، فووکردن به دهوری که سیکی بۆ چاوه زار.

فوت - مص.ل.ع (فهوت - fewt): مردن.

فوت - ا.ا.نگل (فووت - fût): پتی، فووت.

فوتبال - ا. انگل (فووتبال - fûtbal): فوتبۆل، یاری تزیی پتی.

فوتک - ا. (فووتهک - fûtek): نای بچوک.

فوتنج - ا. (فووتهنج - futenc): پونگه.

فوتو - ا.فر (فووتو - fûtû): فۆتۆ، وینه.

فوتوالکتریک - ا.فر (فووتوئیلیکتریک - fûtû iliktrîk): دینه مۆی دروستکردنی کارهبا.

فند - ا. (فهند - fend): فیل، حيله، فربو، تهفره، درۆ، نیرهنگ، فهندو فیل.

فند - ا. مص (فهند - fend): ناشوگری، نهک حهرامی، سپلهیی، پینه زانی، دامای، ههژاری.

فندق - ا. (فیندوگ - findu x): بوندق، فوندق، میوهیهکی خری رهشی ئامال سورده له تیرهی بادهم و پستهیه.

فندق - ا.ع (فوندوگ - fundu x): کاروانسهرا، هوتیل، میوانخانه.

فندک - ا. (فهندهک - fendek): چهرخ، چهخماخ.

فندر - ا. (فهندر - fener): فهندر، سپرینگ، دهبلتی ئوتومبیل.

فنتاس - ا.ع (فینتاس - fintas): بۆشکهی ئاو خواردنهوه له کهشتیدا، بهرمیل.

فنک - ا. (فهنهک - fenek): جۆره گیاندارتیکه له رتیی دهچی.

فنگ - ا. (فهنگ - feng): کرمیکی سهوزه پتر له سههر گهلائی گیا پهیدا دهبی، زهرو، زالو، بیینهوا، دهستکورت و ههژار.

فنگ - ا. (فهنگ - feng): کوژالتک، تهحله سیف، کاله که مارانه.

فنل - ا.فر (فینول - finul): جۆره مادهیهکی کیمیاییه.

فنن - ا.ع (فهنهن - fenen): لق، لقی درهخت.

فنودن - مص.ل. (فونودن - funûden): خهله تان، دهستخه پۆبون.

فن و فن - ا. (فین و فین - finn û fin): فینگه فینگی که پوو.

فنومین - ا.فر (فینومین - finûmîn): دیارده، رووداو، شتی نایاب و دهگهمن.

فنومنیسم - ا.فر (فینومنیسم - finûminism): دیارده گهرایی (ظاهراتی).

فنون - ا.ع (فنون - funûn): هونه ران، سنعه تان.

فوائد - ا.ع (فهفائید - fevaïd): سوودو

فوتو تلسکوپ - ا.فر (فوتو تیلیسکوپ - fûtû tiliskûb): ته لیسکوب.

فوتوژن - ص.فر (فووتوژین - fûtû jin): بلاجیکتور.

فوتوسفر - ا.فر (فووتو سفیر - fûtû sfir): روښنایی، گڼی روښنایی.

فوتوشیمی - ا.فر (فووتوشیمی - fûtû şîmî): لقیکی زانستی کیمیا په له کارگه ی روناکی له کارلیکی کیمیا پیدا ده کولیتته وه.

فوتوفوی - ا.فر (فووتوفوی - fûtû fûbî): ترس له روښنایی.

فوتوکپی - ا.فر (فووتوکپی - fûtû kupî): فوټوکپی، له بهر گرته وه.

فوتوگراف - ا.فر (فووتوگراف - fûtû graf): فوټوگراف، وینه گر.

فوتوگرافی - ا.فر (فووتوگرافی - fûtû grafi): وینه گری.

فوتومتر - ا.فر (فووتومیتتر - fâtû mitr): روښنایی پیټو.

فوته - ا.فر (فووته - fûte): په شته مالۍ حه مام، خاوی.

فوج - ا.ع (فهوج - fewc): به شپک له سوپا.

فوج - مص.ل.ع (فهوه - fewh): جوښان و سه ر ریښوونی مه نجه ل، رشتنی خوین له بهر برین، بلا و بوونه و دی بونی گول یان میسک.

فود - ا.فر (فود - fûd): پو، تپه و دانۍ ته ون، هاوه لۍ رایه ل.

فودج - ا.ع (فهودهج - fewdec): که ژاوه، که ژاوه ی بوک.

فودنج - ا.فر (فودهنج - fûdenc): پونگه.

فور - ا.فر (فور - fûr): سووری کال، سووری ثامال زهر.

فور - ا.فر (فور - fûr): وافور، سه بیلی تلیاک کیشان.

فور - مص.ل.ع (فهوړ - fewr): هه لقولینی ناو له سه هرچاوه وه، هاتنه کولی مه نجه لو سه ریښوونی.

فور - ا.ع (فهوړ - fewr): خیرا، زوو، بن دره نگ، به لوز، یه کسهر.

فورامن - ا.فر (فورامین - fûramin): کلاو روژنه، ورده کونی سه ر به دهنۍ گیانه به ران.

فوران - مص.ل.ع (فهه ران - feveran): هه لچون، هه لقولین، جمانی خوین له دهماردا.

فورت - ا.مص.ع (فه ورهت - fewret): هه ره تی هه لچون و تور به یون، هه ره تی گهرما، هه لچون.

فوردگان - ا.ع (فه ره دگان - feverdegan): ناوی جه نیتیکی کونی نیرانیانه.

فوردیان - ا.ع (فه ره دیان - feverdiyan): ناوی جه نیتیکی کونی نیرانییه که خه لکی نیران له پینج روژی یه که می سال یان له پینج روژی کونایی سالدا ده یانگیرا.

فوردین - ا.ع (فه ره دین - feverdîn): ناوی مانگیکی نیرانییه، فه ره دین.

فورموی - ص.مر (فورموی - fûrmûy): موو زهر.

فوریه - ا.فر (فیثرییه - fivriye): دووهم مانگی سالی فه رهنگی.

فوز - ا.فر (فوز - fûz): لموز، دهم و لموز.

فوز - مص.ل.ع (فهوز - fewz): سه رکه و تن، رزگار بوون.

فوزان - ا.فر (فووزان - fûjan): هاوار، نه عره ته.

فوطه - ا.ع (فووته - fûte): په شته مال، خاوی، فوټه، سه ره بست.

فوفل - ا.فر (فوفیل - fûfil): جوړه دره ختیکه له تیره ی دارخورما.

فوق - ق.ع (فوغ - few x): بالا، سه رو، باشر.

فرقانی - ص.ن.ع (فه وغانی - few xanî): بالا یی، سه رویی.

فوقس - ا.فر (فووغوس - fû xus): جوړه قه وزه یه که له قولایی ده ریا دا په یدا ده بی.

فوکا - ا (فوکا - fûka): جۆره بییه که.

فوکستروت - ا. انگل (فوکستروت - foks

trût): ری و رۆیشتنی ریتی، جۆره سه مایه که.

فوکوس - ا. فر (فوکوس - fûkûs): جۆره

قه وزه یکه له قولایی دریا دا پهیدا دهیی.

فوغان - ا (فوغان - fûgan): بلق.

فول - ا. ع (فول - fûl): پاقله.

فول - ا. ا. نگل (فول - fûl): فاوڵ.

فولاد - ا (فولاد - fûlad): پۆلا.

فولکلور - ا. فر (فولکلور - folklor): فولکلور،

که له پپور.

فوم - ا. ع (فوم - fûm): سیر، دانه ویتله، ههر

دانه ویتله یکه بکری بنان.

فون - ا. فر (فون - fûn): یکه ی ئه ندازه گیری

توننی دهنگ.

فونتیک - ص. فر (فونیتیک - fonitîk):

فۆنه تیک، دهنگ سازی.

فوندمانت - ا. فر (فوندمانیت - fondimanit):

پایه، بناخه، بونیاد.

فونوگراف - ا. فر (فونوگراف - fûnûgraf):

فۆنۆگراف، ریتی کۆردەر.

فوه - ا. ع (فوه و شه - fuvve): رووه کی که

ره گه که ی له رهنگ ریتی و خمگه ریدا به کار دئی.

فوهل - ا (فوهیل - fûhil): شۆراخ، شامات،

شۆره زار.

فه - ا (فه - feh): که ردوو، سهوڵ.

فه - ص. ع (فه هه - feh): پیاوئی له

قسه کردندا بی توانایی.

فهاریس - ا. ع (فهاریس - feharris): پترستان.

فهامت - ص. م. ع (فههامه - fehamet):

فامین، حالی بوون، تیتگه ییشتن، دهرک کردن.

فهامه - ص. ع (فههامه - fehame): زۆر

زاناو زیرهک، زۆرفام.

فهانه - ا (فهانه - fehane): پواز، پشتکۆژ،

قالبی پیتلاو.

فهد - ا. ع (فهه - fehd): پلنگ.

فهر - ا. ع (فهر - fuhr): جهۆنکی جوله که یه.

فهريس - ا. ع (فیهريس - fihris): پترست.

فهريست - ا (فیهريست - fihrist): پترست.

فهل - ص (فهه - fehl): پهل، پان، کراوه،

به رین.

فهلهوی - ص. ن (فههلهوی - fehlevî):

پههلهوی. زمانی پههلهوی.

فهلهویات - ا (فههلهویات - fehleviyat):

شپه زاره جیاوازه کانی زمانی فارسی.

فهه - ص. م. ع (فههه - fehm): زانین، دهرک

کردن.

فهه - ص. ع (فههیم - fehim): زیرهک، زانا،

تیرفام، له زفام.

فههه - ص. ع (فهههه - fuhema): زانا،

زیرهک و ژیر، به فام.

فههماندن - ص. م. ع (فههماندن -

fehmanden): فاماندن، حالی کردن،

تیتگه یاندن.

فههمیدن - ص. ل (فههمیدن - fehmiden):

دهرک کردن، تیتگه ییشتن، په ی بردن.

فههمیده - ا. م. ع (فههمیده - fehmidê):

فامیده، حالی، دانا، تیتگه ییشتوو.

فههود - ا. ع (فهههود - fuhûd): پلنگان.

فهه - ا (فهیه - fihe): سهوڵی که شتی رانی.

فههیم - ص. ع (فههیم - fehîm): زانا، زیرهک،

به فام، فامیده، تیتگه ییشتوو.

فهه - ا. ع (فهه - fey): سایه، سیتبهه، پۆلی

مه لان، دهستکهوت.

فهیار - ا (فهیار - fiyar): کار، پیشه، بیتزوو،

مه گیرانی.

فهیا - ص. ع (فهیباز - feyyaz): جۆگه یان

کانی فره ناو، پیاوی به خشنده و دلاوا.

فهیا - ا. ع (فهیا - feyyafi): بیابان،

دهشتی راستانی و هه موار.

فیال-ا (فه یال - feyal): سه‌ره‌تا، زه‌وییه‌ک بو یه‌که‌مجار بجیتنری.

فیال-ا.ع (فه ییال - feyyal): فیله‌وان، خودان فیل.

فیاوار-ا (فه یافار - feyavar): کار، پیشه.

فیبر-ا (افر فیبر - fibr): فه‌یبه‌ر، فایبه‌ر.

فیبرین-ا (افر فیبرین - fibrîn): مادده‌یه که له خوتندا که یارمه‌تی مه‌یینی خوتن دده‌ات.

فیج-ا.ع (فه یج - feyc): ده‌سته‌یه‌ک له خه‌لکی، په‌یک، قاسید، ته‌ته‌ر، غولام.

فیجن-ا.ع (فه یجن - feycen): جو‌ره رووه‌کیتکه.

فیج-م.ص.ع (فه یه - feyh): هاته سال، رویشنتی خوتن له برین، جزشانی مه‌نجه‌ل.

فیحاء-ص.ع (فه یحاء - feyha): به‌رین، بلاو، سه‌رای گه‌وره، مه‌یدان.

فیدل-ص.فر (فیدل - fidl): وه‌فادار، به‌ئه‌مه‌ک، راست و دروست، دروست په‌یمان، پایه‌دار.

فیر-ا (فییر - fîyîr): ئه‌فسوس، مه‌خابن، ریشخه‌ن.

فیروز-ص (فیروز - firûz): سه‌رکه‌وتوو.

فیروزج-ا.ع (فیروزه‌ج - firûzec): پیروژه.

فیروزه-ا (فیروزه - fîrûze): پیروژه، به‌ردیکی شینی به‌نرخه به‌زوری بو‌نقیتمی موستیلان به‌کاردی.

فیروزه‌فام-ص (فیروزه‌فام - fîrûze fam): پیروزه‌ره‌نگ، شینباو.

فیرون-ص (فیرون - fîrûn): به‌رز، بالا، راست، خواناس، داوین پاک.

فیریدن-م.ص.ل (فیریده‌ن - fîrîden): رویینی به‌لاروله‌نجه، ته‌وس کردن، ریشخه‌ن کردن.

فیرنده-ا.فا (فیره‌نده - fîrende): لارو له‌نجه، عیشه‌و نازکه‌ر، به‌نازو فیز.

فیزسین-ا.ص.فر (فیزیسین - fîzîsîn):

پسپوژی فیزیا، فیزیا‌زان.

فیزیک-ا.فر (فیزیک - fizîk): فیزیا.

فیزیکدان-ا.ص.فر (فیزیکدان - fizîkdan): پسپوژی بواری فیزیا.

فیزیتو‌ترابی-ا.فر (فیزیتو‌ترابی - fizîyutirapî): پزشک‌گه‌ری فیزیکی.

فیزیکرات-ص.فر (فیزیکرات - fizyûkrat): لایه‌نگرانی فیزیوکراسی.

فیزیکراسی-ا.فر (فیزیکراسی - fizyûkrasî): تی‌ورییه‌کی ئابوورییه که لایه‌نگرانی پتیا‌ن وایه سه‌روه‌ت و سامانی راسته‌قینه یان تاقه سه‌رچاوه‌ی سامانی ولات

ئاوو زه‌وی و به‌روبوومی کشتوکالتیه‌و زترو زیو به سه‌روه‌تی حقه‌یقی نایه‌ته ژماره‌و ته‌نیا هژن بو ئاسانکاری ئالوتیل و سه‌ودا.

فیزیولوژی-ا.فر (فیزیولوژی - fizyûlûjî): فیزیولوژی، زانستیکه دهرباره‌ی تهرزی کاری ئه‌ندام ده‌زگا‌کانی به‌ده‌نی گیانله‌به‌ران و په‌یوه‌ندیان به‌یه‌ک‌تره‌وه.

فیزیولوژیست-ص.فر (فیزیولوژیست - fizyûlûjîst): زانا له زانستی فیزیادا.

فیزیونومی-ا.فر (فیزیونومی - fizyûnûmî): ناوچه‌وان، روخسار، دیمه‌ن، سیماناسی.

فیس-ا (فیس - fîs): فیز، غرور، ده‌حیه، ده‌عیه، تاووس.

فیسور-ا.فر (فیسور - fîsûr): شه‌قی بجووک، درز.

فیش-ا.فر (فیش - fîş): فیش، فیشه.

فیشیه-ا.فر (فیشیه - fîşîye): فیشه‌دان.

فیصل-ا.ص (فه یسه‌ل - feysel): حاکم، قازی، شمشیری تیژ، داوه‌ری له نیتوان هه‌ق و نا هه‌قدا.

فیصل دادن-م.ص.م (فه یسه‌ل داده‌ن - feysel دادن): حه‌ل و فه‌سل کردنی (کاروباران).

فیض-م.ص.ع (فه یز - feyz): سه‌رکردنی ئاو و

فیله - ا.ع (فیله - file): فیلی مییه، میچکه فیل.

فیله - ا.ع (فیله - fiyele): فیلان.

فیله - ا.ع (فیله - file): تۆر، داو، پەت، سۆندە، پشته مەغزە.

فینال - ا.ص.فر (فینال - final): کۆتایی، دوا پیتشپرکیی وەرزی.

فینه - ا. (فینه - fine): جۆره کلاویکی سادە سپی یان سووره که هەندئ له خەلکی میسر له سەری دەکەن، تەپوش.

فیوز - ا.انگل (فیوز - fîyûz): فیوزی کارەبا.

فیوض - ا.ع (فیووز - fuyûz): زیاده، زۆر، فەرو بەرەکەت، زانست و فەیزان.

فیول - ا.ع (فوئول - fuyûl): فیلان.

رۆیشتنی، ئاوی زۆر، شتی زۆر، بەخشش، سەخاوەت.

فیضان - م.ص.ع (فەیهزان - feyezan): لافاو، هەستانی ئاو، سەرکردنی ئاو و لەبەر رۆیشتنی.

فیفاء - ا.ع (فەیفاء - feyfa'): بیابانی بێ ئاو، دەشتی هەموارو بەرین.

فیکس - ص.فر (فیکس - fiks): بەرقەرار، پایەدار، نەگۆر.

فیل - ا. (فیل - fîl): فیل.

فیلبان - ا.ص (فیلبان - filban): فیلەوان، شوانی فیل.

فیلپا - ا.مر (فیلپا - filpa): جۆره نەخۆشییەکه.

فیلتر - ا.فر (فیلتر - filter): فیلتر.

فیل دریایی - ا.مر (فیلی دەریایی - fîli deryayî): جۆره حیوانیکی وشکاواییه.

فیلستە - ا.مر (فیلوستە - fîluste): ئیسقانی فیل، عاج.

فیلسوف - ا.ص (فەیلەسووف - feylesûf): فەیلەسووف، شارەزاو پسپۆری بواری فەلسەفە.

فیلک - ا. (فەیلەک - feylek): تیری دوو لقه.

فیلگوش - ا. (فیل گوش - fîl gûş): گۆلی زەنبەق، سۆسەنی سپی.

فیلگوش - ص (فیل گوش - fîl gûş): هەر شتی وەکو گۆتی فیل بێ، گۆی پان وەکو گۆیچەکی فیل.

فیل - ا.فر (فیل - film): فیلمی وێنەگرتن.

فیل بەردار - ص.فا (فیل بەردار - fîlm berdar): کەسێک فیلە بگرێ، کەسێک فیلمی هەوالی یان سینەمایی بگرێ بۆ نیشاندان لەسەر شاشە تەلەفزیۆن یان سینەما.

فیلوار - ا.ص (فیلوار - fîlvar): فیل ئاسا، وەکو فیل.

فیلون - ا.فر (فیلون - fîllûn): جۆره رووەکیکە.

ق

ق- حر (ق- X):

پیتی بیست و چواره می نه لغبای فارسییه و به (قاف) دهخوینریتته و ده به حساوی نه بجه د ده کاته (۱۰۰) نه م پسته له زمانی فارسی په تیدا نییه و له و شاندها به کار دئ که له عاره بی یان تورکییه و ده گراون و له هندی و شهی فارسیدا له جیی غهین و کاف به کار هاتوو.

قان- ا. (غان- xaan): شاهنشا، پاشای گه وره، پاشایانی مه غول.

قائد- ا. ف. ا. (غانید- xaid): فه رمانده، سه ردار، پتیشه وا.

قائف- ا. ف. ا. (غانیف- xaif): قه یافه ناس.

قائل- ا. ف. ا. (غانیل- xail): په یق دار، قسه کهر، پیژهر.

قائم- ا. ف. ا. (غانیم- xaim): پایه دار، قایم، بهر قهرارو جیگیر، وه ستاو، بهر یا.

قائم کردن- مص. م. (غانیم که رده ن- xaim kerdén): قایم کردن، قه شارتن، محکم کردن.

قائم شدن- مص. ل. (غانیم شوده ن- xaim şuden): په نهن بوون، قایم بوون، مکوم بوون.

قائم- ا. ص. ع. (غانیم- xaim): نازناوی نیمامی دوازه ده می شیعیه یان، نیمامی قائم، نیمامی زهمان.

قائم مقام- ا. ص. م. (غانیم مه غام- xaim mexam): جیگر، که سیک بخریته جیی که سیک دی و کاره کانی نه و نه نجام بدات، قایمقام.

قائم- ا. ع. (غانیمه- xaime): ههر یه کیک له چوارپه لی چوارپییان، ده سکی شمشیر.

قاب- ا. ع. (غاب- xab): نه ندازه، نیوهی که وان، نیوان ده سکی که وان و گو شه ی که وان.

قاب قرسین- ا. م. (غابه غه وسه یین- xabe xewseyin): نه ندازه ی دوو که وان، نژیکی.

قاب- ا. (غاب- xab): قاپ، قاپی گه وره ی لیوار پهل، چوارچیوه، وه ک چوارچیوه ی عهینه ک، وینه و ناوینه.

قاب- ا. (غاب- xab): قاپ، جگ.

قاب باز- ص. ف. ا. (غاب باز- xab baz): قاپین چی، که سیک گه مه ی قاپین بکات (جگ).

قاب بالان- ا. م. (غاب بالان- xab balan): نه و میروانه ی دوو جوت بالیان ههیه، جووته که ی سه رده له قه پاغ ده جیت وه کو بالی خالخالوکه.

قابس- ا. ف. ا. (غابیس- xabis): ناگرخوړ.

قاب شور- ا. م. (غاب شور- xab şûr): قاپ شوړ، نیسفه نج یان پارچه په رو ی نامان شتن.

تایفه به بوونه.

قاج - ا.ت. (غاج - xaç): قاژ، کوز.

قاجاق - ا.ت. (غاجاق - xaçax): قاجاق، کارتیک به دزیبه بکری، کری و فروشتنی که لویه لی یاساغ.

قاجاچی - ا.ص.ت. (غاجاچی - xaçaxçı): قاجاچی.

قادات - ا.ع. (غادات - xadat): سه رکرده کان.

قادیح - ا.ف.ع. (غادیح - xadih): سه رزه نشتکار، نیرادگیر، ره خنه گر، زه مکر.

قادیحه - ا.ف.ع. (غادیحه - xadihe): کرمی دان، موزیکه، خوره.

قادر - ص.فا. (غادیر - xadir): به هیز، توانادار، به توانا.

قادم - ا.ف.ع. (غادیم - xadim): پیشرو، گه راه له سه فخر.

قادمه - ا.ف.ع. (غادیمه - xadime): شالبالی مهل، پیش، پیشرو، شاپه.

قاده - ا.ع. (غاده - xade): سه رکردان.

قازوره - ا.ع. (غازوره - xazûre): کاری پیس، گوناحی گه وره، زینا، تقیو، پیسی.

قار - ا.ع. (غار - xar): قیر، زفت.

قار - ا.ف.ع. (غار - xar): به رقه رار، پایه دار، جیگیر.

قاراسیا - ا. (غاراسییا - xarasîya): نالوبالو، هه لوره.

قارب - ا.ع. (غاریب - xarib): به له م، قه یاغ.

قارچ - ا. (غارچ - xarç): کارگ، قارچک.

قاریح - ا.ف.ع. (غاریه - xarih): بریندارکر، چوارپیته ک ددانی ته او بیت.

قاریع - ا.ف.ع. (غاریء - xari'e): لیدر، له ده رگادر، ده رکوت، قورعه راکیش، فالگره وه به قورعه.

قارعه - ا.فا. (غاریه - xari'e): به شی سه ره وه ی ریگه، لاریگه، قیامه ت، رژی

قابض - ا.ف.ع. (غابیز - xabiz): ده رمانی قه بزی، ده رمانی بیته مایه قه بزی، وه رگر، بگیر.

قابل - ا.ف.ع. (غابیل - xabil): شایسته، قه بولکار.

قابل قبول - ا.مر. (غابیلی غوبول - xabili xubûl): باوه که ده دنی، جیتی قبول کردن.

قابله - ا. (غابله مه - xableme): قاپله مه، مه نجل.

قابله - ا.ف.ع. (غابیله - xabile): ژنی شایسته، مامان.

قابلیت - ا.مص.ع. (غابیلیه ت - xabilîyet): شایسته بی، ناماده بی.

قابوس - ا.ص.ع. (غابوس - xabûs): پیای قوژی به رنگ و بو.

قاپان - ا. (غاپان - xapan): قه پان.

قاپو - ا.ت. (غاپو - xapû): قاپی، ده روازه.

قاپوچی - ا.ص.ت. (غاپوچی - xapûçî): ده رگاوان.

قاپوق - ا.ت. (غاپووغ - xapûx): سیداره، قه ناره.

قاپیدن - مص.م. (غاپیدن - xapîden): رفاندن، قوژسته وه.

قاپیده - ا.فا. (غاپه نده - xapede): رفینه ر، که سیک شتیک له دهستی که سیک یان له شوتنیک به گورجی بریتنی.

قاپیده - ا.مف. (غاپیده - xapîde): رفینراو.

قاتق - ا.ت. (غاتیق - xatix): بیتخور.

قاتل - ا.ف.ع. (غاتیل - xatil): بکوژ، کوژه ر، پیاوکوژ.

قائم - ا.ت. (غاقمه - xatme): گوریس، په ت.

قاجار - ا.ت. (غاجار - xacar): تیژره، تایفه کن له ترکمانان که جماعه تیکبان له سه رده می شاه باسی به که مدا له نهسته رنابادا ناکنجی بوون، بنه ماله ی حوکمرانی قاجاریه له م

ته تهر، قاسید، نامه بهر.

قاصر - ا. ف. ا. ع. (غاسیر - xasir): دریگه، ته خسیر کار.

قاصرات - ص. ع. (غاسیرات - xasirat): نهو ژنانه ی جگه له میتردی خوبان چاویان له دوی پیاویر نه بی.

قاصره - ا. ف. ا. ع. (غاسیره - xasire): ژنی که جگه له پیاوی خوی چاوی له پیاوی دی نه بی.

قاصف - ا. ف. ا. ع. (غاسیف - xasif): شکینه، پای توند که دارو درخت بشکین، هوره گوته.

قاصی - ا. ف. ا. ع. (غاسی - xasî): دوور، دوورخه روه.

قاصیه - ا. ف. ا. ع. (غاسیه - xasîye): که نار، پوخ، لیتار.

قاضب - ص. ع. (غازیب - xazib): تیغی پرنده، شمشیری زورتیش.

قاضی - ا. ف. ا. ع. (غازی - xazî): قازی، حاکمی شهر.

قاطیه - ا. ع. (غاتیبه - xatibe): هممو، گشت، ته ت.

قاطر - ا. (غاتیر - xatir): قاتر، هیستر.

قاطر - ا. ع. (غاتیر - xatir): سه مغ و شیلای درخت، هر شتیک دلۆپ دلۆپ بچکی.

قاطرچی - ا. ص. (غاتیچی - xatirçî): هیستره وان.

قاطع - ا. ف. ا. ع. (غاتی - xati'): بره، تیر.

قاطعه - ا. ف. ا. ع. (غاتیته - xati'): بره، تیر.

قاع - ا. ع. (غاء - xa'): دهشت.

قاعد - ا. ف. ا. ع. (غائید - xaid): دانیشتو.

قاعدگی - ا. مص. (غائیده گی - xaidegî): بی نویژی ژن.

قاعده - ا. ف. ا. ع. (غائیده - xaide): بنه ما، بناغه، بنکه، یساو رتسا، پایتهخت یان گوره ترین شاری ولایتیک، هیم.

قاعه - ا. ع. (غائه - xa'e): حه وشه، هوژ، سالتون.

په سالتی، به لاو نه گبه تی، قه وماوی زه مانه.

قارقار - ا. (غارغار - qarxar): قغه قغی قه له رده ش.

قاروره - ا. ع. (غارووره - qarûre): شووشه، شووشه ی شهراب، شووشه یه که میزی نه خوشی تی بکری بوشکین.

قاره - ا. ع. (غاره - xare): قاره، کیشوهر، قاره ی ناسیاو، نه وروپاو.

قاری - ا. ف. ا. ع. (غاری - xarî): خوینهر، قاری، قورئان خوین.

قازغان - ا. ت. (غازغان - xazxat): قازان، مه نجه لئی گه وره.

قاس - ا. ع. (غاس - xas): نه ندازه.

قاس - ا. ت. (غاس - xas): بره، هور، بوق، قورباقه.

قاسانی - ص. ن. (غاسانی - xasanî): کاشانی.

قاسر - ا. ف. ا. ع. (غاسیر - xasir): بهر هه لست.

قاسط - ا. ف. ا. ع. (غاسیت - xasit): سته مکار، زالم، هه لگه رانه وه له هه ق.

قاسم - ا. ف. ا. ع. (غاسیم - xasim): دابه شکهر، به خشه روه.

قاسی - ص. ع. (غاسی - xasî): بی رحم، دلر ده ق.

قاش - ا. (غاش - xaş): قاژ، کوز، درز، قه لپوزی زین.

قاش قاش - ا. مر. (غاش غاش - xaş xaş): قاژ قاژ، بهش بهش، پارچه پارچه.

قاشانی - ص. ن. (غاشانی - xaşanî): کاشانی.

قاشق - ا. (غاشووغ - xaşûx): که وچک، مراک.

قاشقک - ا. (غاشووغه ک - xaşuxek): که وچکی چکوله.

قاص - ا. ف. ا. ع. (غاسس - xass): حیکایه ت بیت، چیرۆک بیت.

قاصد - ا. ف. ا. ع. (غاسید - xasid): په یک،

قاف- ا (غاف - xaf): ناوی کیوټکی
 نهفسانه‌ییه که سیمرخ هیلانه‌ی له‌سهر کردووه،
 هه‌ندئێ که‌س به سووک کراوه‌ی قه‌فقازی
 ده‌زانن و هه‌ندیکی دی له‌گه‌ل وشه‌ی (کوف) ی
 په‌هله‌ویدا که مانای کیو ده‌گه‌یه‌نی، به‌هاو
 ریشه‌ی ده‌زانن.

قاف تا قاف- ا مر(غاف تا غاف - xaf ta
 xaf): سه‌رانسه‌ری جیهان.

قافل- ا فا(غافیل - xafil): گه‌راوه له سه‌فه‌ر.

قافله- ا فاع(غافيله - xafile): قافله،
 کاروان.

قافله سالار- ص مر(غافيله سالار - xafile
 salar): سه‌ر قافله.

قافیه- ا ع(غافیه - xafiye): پشت مل،
 کوټایی شتیگ، سه‌روا، قافیه‌ی شیعر.

قافیه سنج- ص فا(غافیه سنج - xafiye
 senc): نه‌ندازه‌گری قافیه، هوزانقان.

قاق- ا اص.ع(غاغ - xax): قه‌، پیاوی گه‌وج و
 رووح سووک، پیاوی باریک و بنیس، ووشک
 و تورت.

قاقله- ا ع(غاغولله - xaxulle): جوژه
 دره‌ختیکه.

قاقم- ا ع(غاغوم - xaüm): گیانله‌به‌ریکی
 بچووکه، له سه‌قوره ده‌چیت و پیسته‌که‌ی نه‌رم و
 سپیه و له پیستی سموره گرانتیه، بۆ پیسته‌که‌ی
 راو ده‌کری.

قال- مص ل.ع(غال - xal): گوټن، په‌یقین.

قالب- ا ع(غالیب - xalib): قالب، بوټه،
 قالبی قۆنده‌ره، له‌ش و به‌ده‌ن.

قالبته‌ی کردن- مص ل(غالیب توهی که‌رده‌ن -
 xalib tuhî kerdn): مردن.

قالپاق- ا ت(غالپاغ - xalpax): کلاو.

قالوس- ا (غالووس - xalûs): ناوی نه‌وایه‌کی
 کوټی موسیقای ئیترانبیه.

قالی- ا (غالی - xalî): قالی، مافوور، فه‌رش.

قالی باف- ص فا(غالی باف - xalî baf):
 مافوورچن.

قالیچه- ا (غالیچه - xalîçe): قالی بچوک،
 نۆرته.

قالیچه سلیمان- ا مر(غالیچه‌ی سلیمان -
 xalîçey sliman): قالیچه‌یه‌ک بووه که
 گوايه سلیمانی کوپی داود له‌سهری داده‌نیشت و با
 ده‌یبرد به‌حه‌وادا.

قالی شو- ص فا(غالی شو - xalî şû): قالی
 شوژ.

قامات- ا ع(غامات - xamat): به‌ژن و
 بالایان.

قامت- ا ع(غامه‌ت - xamet): به‌ژن و بالا.

قامع- ا فاع(غامیی - xami'): سه‌رکوټکار،
 برنده.

قاموس- ا ع(غامووس - xamûs): ده‌ریا،
 ده‌ریای گه‌وره، لۆغه‌تنامه، فه‌ره‌نگی زمان.

قانت- ا فاع(غانیت - xanit): گوټپرایه‌ل و
 خواناس، خاکی و نوټرکه‌ر.

قانتیه- ا فا(غانیتیه - xanite): ژنی گوټپرایه‌ل
 و خواناس.

قانس- ص ع(غانیس - xanis): راوچی،
 نیچروان، شکارچی.

قانت- ص ع(غانیت - xanit): ناومی‌د،
 نو‌می‌دب‌راو.

قانع- ا فاع(غانیی - xani'): قایل، به
 قه‌ناعه‌ت، رازی به‌به‌شی خو‌ی.

قانون- ا ع(غانوون - xanûn): قانون، یاسا.

قانوندان- ص ا(غانووندان - xanûn dan):
 یاسازان.

قانون گذار- ص فا(غانوون گوزار - xanûn
 guzar): یاسادانه‌ر، یاساریژ.

قانی- ص ع(غانی - xanî): سوور، زۆر
 سوور.

قاورد- ا (غاورد - xaverd): جوژه‌ه‌لوایه‌که.

کهوا ئاسا.

قبال - ا.ع (غیبال - xibal): به رانبهر،
رووبه پروو.

قباله - ا.ع (غهباله - xebale): قهواله،
سه نهد، ژئنامه، زهوحیننامه.

قباله پیچ - ا.مر (غهباله پیچ - xebale pîç):
قهواله پیچ، تورمه یهک یان قوماشیکی گران بهها
که قهواله ی بووکی تیتوه بیچچن و له شهوی
زه ماوندان بوی بنترنه ماله وه.

قُب - ا.ع (غویهب - xubeb): گومه زان.

قُبَح - مص.ل.ع (غویه - xubh): ناشیرین
بوون، ناشیرینی، دزبوی، کریتی.

قُبر - ا.ع (غهبر - xebr): قه ور، گۆر، ئارامگه،
گلکۆر.

قُبراخ - ص.ت (غیبراخ - xibrax): چوستو
چالاک، گورچو گۆل.

قُبرستان - ا.مر (غهبرستان - xebriстан):
قه ورستان، گۆرستان.

قُبرغه - ا.ت (قه بروغه - xebruxe): قه برغه،
که لاله که، خالیگه، ته نیشته.

قُبرکن - ص.فا (غهبرکن - xebrken):
گۆرکن، قه ورکن، که سیک قه بر بۆ مردووان
لییدا.

قُبره - ا.ع (غویهره - xubbere): کلاوکوره،
کلاونه.

قُبس - مص.ل.ع (غهبس - xebs): ناگر گرتن له
شتیکه وه، سوودبینین.

قُبس - ا.ع (غهبس - xebes): شوله ی ناگر،
بلتسه ی ناگر، مه شخه ل.

قُبض - مص.م.ع (غهبز - xebze): گرتن،
به ده دست گرتن.

قُبضه - ا.ع (غهبزه - xebza): ده سکی
شمشیر، یهک چنگ.

قُبَط - ا.ع (غیبت - xibt): تایفه یه کن له
خه لکی میسر، خه لکی ئه سلی میسری کۆن،
قیتیه کان.

قاووت - ا (غاووت - xavût): قاویت.

قاهر - ا.فا.ع (غاهیر - xahir): بالادهست،
زال، به زینه ر، به رزو بلند، به زین.

قاهره - ا.فا.ع (غاهیره - xahire): زال، بالا
دهست، به زین.

قاهه - ا (غاه غاه - xah xah): قاقا،
پیکه نین به ده نگی به رز.

قایق - ا (غایخ - xayix): به لهم، قایخ.

قایچی - ا.ص.ت (غایچی - xayixçî):
به لهمچی، به لهمه وان، قایاغه وان.

قایق ران - ص.فا (غایخ ران - xayixran):
به لهمه وان، به لهمه ژۆ، قایغران.

قایم انداز - ص.فا (غایم ئه نداز - xayim
endaz): شه تره نج باز یان نه رد بازی بی
هاوتا.

قایم باشک - ا.مر (غایم باشک - xayim
başek): چاوشارکتی.

قُب - ا.ع (غهبب - xebb): فه حل، نیر،
سه رۆکو پیشه وای قه وم.

قُبَاء - ا.ع (غهباء - xaba'): جبه، عه با، کهوا،
قاپووت.

قُبائح - ا.ع (غهباییه - xebaih): ناشیرین، نا
په سند، قه باحه ت.

قُبائل - ا.ع (غهباییل - xebail): تیره و هۆزان.

قُبَاب - ا.ع (غیباب - xibab): قویه،
گومه زان.

قُباپوستین - ا.مر (غهباپوستین - xeba
pûstîn): فره وه.

قُباجه - ا.مر (قه باچه - xebaçe): کورته ک.

قُباج - ا.ع (غیباھ - xibah): ناشیرین،
ناپه سند.

قُباحت - مص.ل.ع (غهباھت - xebahet):
قه باحه ت، ناشیرین بوون، ناشیرینی له قسه دا یان
له کرده ودا.

قُبازره - ا.مر (غهبازیره - xebazirih): زریتی

قبولاندن - مص.م (غهبولاندن) - قابیل کردن، رازیکردن.

قبه - ا.ع (غوبه - xubbe): قوبه، گومه ز، هر بینایک سهره کدی گومه زبی.

قبیح - ص.ع (غهبیه - xebîh): ناشیرین، کریت، دزئو، ناپه سند.

قبیحه - ص.ع (غهبیه - xebîhe): ناشیرین، دزئو، کریت، ناله بار، ناپه سند.

قبیط - ا.ع (غوبیه - xubbeyt): جوره شیرینی که به کاکله گوئز یان باده م و پسته دروست ده کری.

قبیطاء - ا.ع (غوبیه تاء - xubbeyta'): جوره شیرینی که.

قبیل - ا.ع (غهبیل - xebîl): گروپ، تاقم، کفیل، زامن.

قبیله - ا.ع (غهبیله - xebîle): تایفه، تیره، قهبیله.

قپان - ا (غه پان - xepan): قه پان، ته رازوو.

قپاندار - ا.ص (غه پاندار - xepandar): قه پاندار، که سیک که باروشت له قه پان دده دات.

قتاد - ا.ع (غه تاد - xetad): بنه گوئین، دره ختی که که تیره ی لیده گیری.

قتال - مص.ع (غیتال - xital): شه پر کردن، جه نگین و کوشتن.

قتال - ص.ع (غه تتال - xettal): کوژدر، بکوژ.

قتل - مص.ل.ع (غه تل - xetl): کوشتن.

قتلاء - ا.ع (غوته لاء - xutela'): کوژراوان.

قتلگاه - ا.مر (غه تلگاه - xetlgah): شه پر که، کوشتار که.

قتله - ص.ع (غه ته له - xetele): پیوا کوژان، بکوژان.

قتلی - ص.ع (غه تلا - xetla): کوژراوان.

قتول - ا.ص.ع (غه تول - xetûl): بکوژ، کوشنده.

قبطی - ا.ع (غیبتی - xibtî): زمانی کوئی میسر یان.

قبطتیله - ا.ع (غیبتیله - xibtîye): قوماشیکی که تانی سپیه.

قبق - ا.ت (غه بغ - xebex): قه نار، سیداره.

قبقاب - ص.ع (غه بغاب - xebxab): زور دروزن، چه نه باز، هه له وهر.

قبقاب - ا.ع (غه بغاب - xebxab): قاپقاپ.

قبل - ا.ع (غه بل - xebi): پیش.

قبل - ا.ع (غیبهل - xibel): لا.

قبله - ا.ع (غوبله - xuble): راموسان، ماج.

قبله - ا.ع (غهبله - xeble): موروو یه کی تاییه تبیه ژنانی جادوکار بو دل نه مکردنی پیوا

یان بو چاوه زار به کاری دپتن، جادوو، نه وهی که جادوو گهر دلی یه کیکی بو که سیکدی دی پی

به ده ست بیتن.

قبله - ا.ع (غیبهل - xible): روو که، قیبهل، نه و لایه ی که نوژ که ران رووی تن ده کن، کابه،

قیبهلی موسلمانان تا سالی دووه می کوچی به یتول مه قدس بو.

قبیله گاه - ا.مر (غیبهل گاه - xible gah): شوتنی قیبهل، روو که.

قبیله نما - ا.مر (غیبهل نه ما - xible nema): روو که نما، قیبهل نما، نامیریکه میلی تاییه تی هه یه و

قیبهل نیشاندده دات.

قبور - ا.ع (غوبور - xubûr): گوژان، قه بران، گلکوژیان.

قبول - مص.م.ع (غه بول - xebûl): قه بول کردن، قاییلبوون، رازی بوون.

قبول شدن - مص.ل.ع (غه بول شودن - xebûl şuden): قه بولتوون.

قبول کردن - مص.م.ع (غه بول که رده - xebûl kerdên): قه بول کردن.

قبول افتادن - مص.م.ع (غه بول نوفتادن - xebûl uftaden): په سند بوون، په سند کردن.

قدرانداز - ص.فا (غهدەر ئەنداز - xedar endaz): كەواندارىك تىرى بە خەسار نەجى، تىرەنداز.

قدرت - مص.ل.ع (غودرەت - xudret): توانىن، دەسلەلات ھەبوون، توانا ھەبوون.

قەردان - ص.فا (غەردان - xedr dan): قەرزان.

قەردانى - ا.مص (غەردانى - xedr danî): قەرزانى.

قدر قدرت - ص.مر (غەدەر غودرەت - xeder xudret): بە تواناو بە دەسلەلات، ئەوھى قودرەتى بەرانبەر قودرەتى قەزاو قەدەرىي (بۆ پاشايان دەگوترى).

قدري - ص.ن.ع (غەدەرى - xedeî): قەدەرى، سەر بە رىتچەكى قەدەرى.

قدريه - ا.ع (غەدەرىيە - xederîye): تاخمىتكن باوەريان بە قەزاو قەدەر نىيەو، ھەر كەسەو نازادە لە كارو ھەلوئىستى خۆیداو دەتوانى بە مەحزى وىستى خۆى ھەر كارىك ئەنجام بدات يان نا.

قدس - مص.ل.ع (غودس - xuds): پاك بوون، پاكى.

قدس - ا.ع (غودوس - xudus): پاكى، بەھەشت، ئۆرشەلیم.

قدس سره - ا.ع (غوددىسە سىروھ - xuddise sirruh): گۆرى پاك بى، گۆرەكەى پر لە نور بى.

قدسى - ص.ن.ع (غودوسى - xudsî): بەھەشتى، پاك و موقەدەس.

قد - ا.ع (غەدەك - xedek): جاوى لە خوم كراو.

قدم - ا.ع (غەدەم - xedem): پىن.

قدم - ا.ع (غەدەم - xidem): كۆن.

قدماء - ص.ع (غودەماء - xudema'): پىشىنان.

قدمت - ا.مص.ع (غودەمەت - xudemet): جورئەت، دلیری، پىشىنى.

قتیل - ص.ع (غەتیل - xetîl): كوژراو، كوشتياگ.

قثاء - ا.ع (غيساء - xisa'): خەيار چەمەر.

قجر - ا.ع (غەجەر - xecer): قاجار.

قچ - ا.ع (غوچ - xuç): بەران.

قچاق - ص.ع (غوچچاغ - xuççax): تۆكمە و قەلەو و بەھىز.

قحاب - ا.ع (غىھاب - xihab): قەحبە، سۆزانیان.

قحاب - مص.ل.ع (غوھاب - xuhab): كۆكىن.

قحبە - ص.ع (غەھبە - xehbe): سۆزانی، رووسپى، ژنى داوین تەر.

قحط - مص.ل.ع (غەھت - xeht): قاتى، وشكەسالى، گرانی و قات و قری.

قحف - ا.ع (غیھف - xihf): كەلوخ، كاسەسەر، كەشكۆلى دارىن.

قد - مص.ل.ع (غەدد - xedd): دوو لەتكردن بە بارى درێژیدا.

قد - ا.ع (غەدد - xedd): درێژى، بەژن، بالا.

قداح - ا.ع (غیداه - xidah): تیر.

قداح - ص.ع (غەدداھ - xeddah): كاسەگەر، كاسەساز.

قداست - ا.مص (غەداسەت - xedaset): پاكى، پیرۆزى.

قدام - ا.ع (غوددام - xuddam): پىش.

قدح - ا.ع (غەدەھ - xedeh): كاسە، پىيالەى خواردنەو، گۆزە.

قدح - مص.ع (غەدەھ - xedh): تانە لىدان، سەرزەنشت كردن، ئیرادگرتن.

قدح - ا.ع (غیدھ - xidh): تیری بى پەيكان.

قدر - مص.م.ع (غەدر - xedr): ئەندازەگرتن، بايەخ، توانا.

قدر - ا.ع (غەدەر - xeder): قەدەر، چارەنووس، ئەندازە، توانا.

قدر - ا.ع (غیدر - xidr): مەنجهل.

قذر - ا.ع (غزه زهر - xezzer): پیسی، چلک، گو.

قذر - ص.ع (غزه زیر - xezir): چلکن، پیس، چه په ل.

قذف - مص.م.ع (غزه زف - xezf): به رد تی گرتن، جنیودان، رشانه وه، بوختان بو کردن، فرپیدن.

قراء - ص.ع (غزه راء - xera'): خوش خوان، که سیک قورنان باش و خوش بخویتی.

قراء - ص.ع (غزه راء - xura'): قورنان خوین و عیباده تکار.

قرائت - مص.م.ع (غیره ائت - xura'et): خوتندنه وه، خوبندنه وهی قورنان، کتیب و روژنامه و ...

قرائتخانه - ا.مر (غیره ائه تخانه - xira'etxane): شوینی خوتندنه وه، هو ل، یان ژووری خوتندنه وه.

قرائح - ا.ع (غزه رائیه - xeraih): قه ریحه، زهوق، تهج، به هری شیر گوتن و نووسین.

قرائن - ص.ع (غزه رائین - xerain): ژن، نیشانه و دهلیل.

قراپ - ص.ع (غزه راب - xurab): نزیک، که سوکار.

قراپ - ا.ع (غیره راب - xirab): کیتلانی شمشیر یان خه نجه ر.

قراپ - ا.ع (غیره راب - xirab): قوریان.

قراپادین - ا.ع (غزه رابادین - xerabadin): ده رمانناسی.

قراپت - ا.مص.ع (غزه رابه ت - xerabet): نزیک، خزمایه تی، که سایه تی.

قراپین - ا.ع (غزه رابین - xerabin): قه ره بینه، جو ره تفه نگیکی کورتی راوی سه رتویه.

قراچور - ا.ت (غزه راچور - xeraçûr): شمشیر، شمشیری درتیر.

قراح - ا.ع (غزه راه - xereh): ناوی پاک و سازگار، زهوی روتنه یی ناو و دارو درهخت.

قدمگاه - ا.مر (غزه ده مگاه - xedemgah): جیتی پی.

قدم گشادن - مص.ل (غزه دم گوشاده ن - xedem guşaden): هه نگاوانان.

قدم نهادن - مص.ل (غزه دم نیهادن - xedem nihaden): ری کردن.

قدفا - ص.فا (غزه نه ما - xed nema): بالاغا.

قدود - ا.ع (غودود - xudûd): به ژن و بالا یان.

قدور - ا.ع (غودوور - xedûr): مه نجه لان.

قدور - مص.ع (غودوور - xudûr): توانین.

قدوس - ص.ع (غودودوس - xuddûs): یه کیکه له ناوه کانی یه زدان، پاک و بی خه وش.

قدوم - مص.ل.ع (غودوم - xudûm): گه پرانه وه له سه فهر، هاتنه وه.

قدومه - ا.ع (غودومه - xudûme): جو ره گیایه که.

قدوه - ا.ص.ع (غودقه - xudve): پیشه وا، پیشه نگ، نمونه.

قدید - ا.ع (غزه دید - xedîd): گوشتی وشک کراوی سویرکراو، قاورمه.

قدیر - ص.ع (غزه دیر - xedîr): به توانا، یه کیکه له ناوه کانی یه زدان.

قدیس - ص.ع (غیه دیس - xiddis): پاک و بی خه وش، خواناس و نیماندار.

قدیسه - ص.ع (غزه دیسه - xeddise): ژنی خواناس و پاک.

قدیم - ص.ع (غزه دیم - xedîm): دیرین، کژن، پیشین.

قدیمه - ص.ع (غزه دیمه - xedîme): دیرین، کژن، پیشین.

قذاف - ص.ع (غزه زاف - xezza): هه ر شتیک شتیکی بو دوور پی بهاو یژری، مه نجه نیق که تیرو به ردی پی بهاو یژری.

قذال - ا.ع (غزه زال - xezal): بناگوئ، پشتی مل نیتوان هه ردو و گوئ.

قراد- ا.ع (غوراد - xurad): گه نه.

قراد- ا.ع (غوراد - xurad): گوۍ مهمک.

قراد- ا.ص.ع (غوراد - xerrad): مه یونه وان.

قرار- مص.ل.ع (غرار - xerar): نارام گرتن،
نؤقره گرتن، مانه وه له شوتنې، پایه داری قه ولو
قهرار، بدلتنو پهمان.

قرارداد- ا.مر (غهرارداد - xerar dad):
به لټین نامه، پهمان.

قرارگاه- ا.مر (غهرارگاه - xerargah): مال،
شوتنی داسه کښن.

قراربط- ا.ع (غهراربط - xerarîf): گواره.

قراسنقر- ا.مر.ت (غهراسونفور -
xerasunxur): قهره قوش، شنقار، بالنده یه کی
رده شی شکاریه، شهو.

قراسوران- ا.مر.ت (غهراسوران - xera
sûran): ټو وهی به فرمانی پاشا سهر کردایه تی
گروپنیک ده کات له ریگاو بانان تا کاروانان
به سه لاهمه تی برؤن، قهره سواران.

قراص- ا.ع (غیراس - xiras): کولیره، مکوم و
قایم.

قراص- ا.ع (غوراس - xurras): پونگه.

قراضه- ا.ع (غوراسه - xuraze): ورده ی کانزا
که به دهم بېینو تاشینه وه ده ژپ. زیرو زیوو و
دراوی کم.

قراط- ا.ع (غیراط - xirat): گواره، گؤشواره.

قراقروت- ا.مر (غهراغورووت - xera
xurût): که شک.

قراگوزلو- ا.مر.ت (غهراغوزلوو - xera
gûzlû): چاوره شان، نای تایفه یه که له
دهوروبه ری ههمه دانو فراهان و فارس دا ده ژپن.

قرامطه- ا.خ (غهرامیته - xeramite):
قهرمه تبیه کان، گروپنیکي ئیسماعیلیه که
په پړه ی حمدان کوړی ټه سهه س-ی ناسراو به
قهرمه ت ده که ن.

قران- ا.ع (غورئان - xuran): کتیبی ئاسمانی

موسلمانانه که بریتیه له ۶۶۰۰ ټایه ت و ۱۱۴
سوره ت، ۸۲ سوره تی له مه که هاتو ته خواری و به
سوره تین مه کی به ناویانگن و ۳۲ سوره تیشی له
مه دینه هاتو ته خواری و به سوره تین مه دینی
به ناویانگن.

قران- مص.ع (غیران - xiran): لټک نزیك
بوونه و دی دوو شت، پټکه وه گریدان، ماره کرن.

قراول- ا.ت (غهرافول - xeravul): قهره ول،
نیگابان، پاسه وان، سهریازیک له شوپنیکدا
دایرنی بؤ پاسا و لوی پاسه وانی.

قراولخانه- ا.مر (غهرافولخانه - xeravulx-
ane): پاسه و انخانه، پاسگه، بنکه ی پاسه وان.

قره- ا.ع (غوره - xur'): کات، سه روا.

قرب- مص.ل.ع (غورب - xurb): نزیك بوون،
نزیکیونه وه، نزیکی.

قرب- ا.ع (غیره ب - xireb): کونده، جه و نه ی
ټاو.

قربان- مص.ل.ع (غوربان - xurban): نزیك
بوونه وه، ههر شتی بپیته مایه ی نزیکیونه وه له
یه زدان، ټو وهی له رای خوا بکریته قوربانی.

قربان- ا.ع (غهربان - xerban): دهرتیک که
نزیکی پر بوون بی، کیتلانی که وان.

قربانگاه- ا.مر (غوربانگاه - xurbangah):
شوتنی قوربان کردن، قوربانگه.

قربت- ا.مص.ع (غوربت - xurbet): نزیکی،
نزیکی له پله و پایه دا، ټو وهی مایه ی نزیکیونه وه
بټ له خوا له عیباده ت و تاعه ت و کارین چاکه.

قربوس- ا.ع (غهره بوس - xerebûs):
قه لټووسی زین.

قربه- ا.ع (غیره ب - xirbe): کونده، جه و نه ی
ټاو.

قربی- ا.ع (غوربا - xurba): خزمایه تی،
که سایه تی، خزم و که سوکار.

قره- مص.ع (غوره - xure): فیتنک بوونه وه یان
رووون بوونه و دی چاو، چاو روونی، وشک بوونه و دی
فرمیتسکی چاو وه کو نیشانه ی خوشی و شادی.

قرفه - ا.ع (غیرفہ - xirfe): توتیکلی دار، توتیکلی هەنار، دارچین.

قرق - ا.ت (غوروغ - xurux): قورغ.

قرقاوول - ا.ت (غەرغاقول - xerxavul): قرقاوله، بالنده یه که.

قرقچی - ا.ص.ت (غوروغچی - xuruxçi): قورخچی.

قرقره - مص.ل.ع (غەرغهره - xerxere): قورده ی سک، گمهی کوتر، قوراندن، گماندن، قاقای پتیکه نین.

قرقف - ا.ع (غەرغف - xerxef): مه ی، شەراب، ناوی سارد.

قرقوبی - ص.ن (غورغوبی - xurxûbî): جۆره قوماشیکه که گوايه له قورقوبی نیوان واسیتو به سهره نه هوازدا دروست کراوه.

قرقی - ا.ت (غیرغی - xirxî): باشوکه.

قرلی - ا.ع (غیربلا - xirilla): جۆره مه لیککی ماسیخۆره.

قرمز - ا (غیرمیز - xirmiz): قرمز، سوور، سۆر، جۆره مېروویه کی بچوکه.

قرمزی - ص.ن (غیرمیزی - xirmizî): قرمزی، هەر شتی رەنگی سووربی.

قرمساق - ص.ت (غورومساق - xurumsax): گهواد، دهیووس، کهسیک ژنی خۆی به گان بدات.

قرمطه - مص.ع (غهرمه ته - xermete): نووسینی وردو جوان.

قرموت - ا (غورموت - xurmût): کاو جوو ئالیککی نه سپ.

قرمه - ا (غورمه - xurme): قاورمه ی گوشت.

قرمه سبزی - ا.مر (غورمه سه بزی - xurme sebzi): شله ی به گوشت و سه وزی.

قرمیسینی - ص.ن (غهرمیسینی - xermîsînî): کرماشانی، خه لکی کرماشان.

قرن - ا.ع (غهرن - xern): قه پ، یه ک سه ده، سه د سال.

قرح - ا.ع (غهره - xerh): برین، زام.

قرحه - ا.ع (غورهه - xurhe): برین، زام، ئاوله.

قرد - ا.ع (غیرد - xird): مه یوون.

قرده - ا.ع (غیرده - xirde): مه یوونی میتچکه.

قرشی - ص.ن.ع (غورهشی - xuresî): قوردهشی، له تیره ی قوردهش.

قرص - ا.ع (غورس - xurs): کولیچه، کولیره، مه حکمه و قایم، هه تار، مانگ.

قرسه - ا.ع (غورسه - xurse): کولیره، کولیچه.

قرض - مص.م.ع (غهرز - xerz): برین، پاداشت پیدان، شیعر گوتن.

قرض - ا.ع (غهرز - xerz): قهرز، قهره، قهرت.

قرضدار - ص.مر (غهرزدار - xerzdar): قهردار، کهسیک قهردی خه لکی له کن بی.

قرط - ا.ع (غورت - xurt): بلیسه ی ناگر، شوله ی ناگر، مه شخه ل، مه مک، گواره.

قرطاس - ا.ع (غیرتاس - xirtas): کاغزه و دهفته ران.

قرطبان - ص (غهرته بان - xerteban): باگردین.

قرطمان - ا.ع (غورتومان - xurtuman): جۆره گیایه که له نیوگه ندا ده وێ.

قرطه - ا (غورته - xurte): کراس.

قرع - مص.م.ع (غهره - xer^o): لیدان، کوتان، ته قول باب، له ده ده که دان.

قرع - ا.ع (غهره - xer^o): کوله که، کودی.

قرع - مص.ل.ع (غهره - xere^o): وه رینی قره سهر، که چه لېوون.

قرع و انبیق - ا.مر (غهره و ئینبیق - xer^o û inbîx): نامیری دلۆپاندن.

قرعه - ا.ع (غهرته - xer^oe): یه ک لیدان.

قرعه - ا.ع (غورته - xur^oe): تیروپشک، قورعه، یانه سیب، خه تمانشیر.

قره کهر - ص.مرت (غهره که ههر - xerekeher): ئه سپی قاوه بی.

قره گیله - ا.مرت (غهره گیله - xeregîle): جۆره رووه کیکته.

قره نی - ا.مر (غهره نی - xerenî): ئامیرتیکی مؤسیقایه له نهی ده چی.

قری - ا.ع (غورا - xura): گوندان، دیهاتان.

قربب - ص.ع (غهربب - xerîb): نزیک، خزم، که سوکار.

قربح - ص.ع (غهریه - xerîh): زامدار، بریندار.

قربح - ص.ع (غهریه - xerîh): ساف و زولال، ئاوی زولال.

قربحه - ا.ع (غهریه - xerîhe): زهوق، تهبع، به هره توانای سروشتی له شیعر گوتنو نووسیندا.

قربیر - ص.ع (غهربیر - xerîr): چاو روونی.

قربیر - مص.ل.ع (غهربیر - xerîr): فیشکاندنی مار.

قربیش - ا.ع (غوره ییش - xureys): قه بیله یه کی عهره به.

قربیض - ا.ص.ع (غهربیض - xerîz): هۆنراوه، شیعر، ئه وهی و شتر بۆ کاویتز کردن دهیهیتیتته وه.

قربیع - ص.ع (غهری - xerî): حهریف، هه فک، پالئوان، گهره ی قهوم، و شتری نیره.

قرین - ص.ع (غهرین - xerîn): نزیک، هاو دهم، هاوسهر.

قرینه - ص.ع (غهرینه - xerîne): ژن، نیشانه و ده لیل.

قریه - ا.ع (غهریه - xerye): گوند، دئی، ئاواپی.

قز - ا.ع (غزز - xezz): ئاوریشمی خاو.

قزاز - ا.ص.ع (غزاز - xezzaz): قه زاز، ئاوریشم فروش، که سبک که کرمی ئاوریشم به خیتو بکات.

قرن - ا.ع (غهرن - xern): شاخ، شاخی گاو، به ران و... پرچ، گیسوی ژنان.

قرن - ا.ع (غهرن - xeren): دوو و شتر که به یه که وه به سترابن، په تیک که دوو و شتری پی به یه که وه به سنا، تیر، په یکان، نیره.

قرن - ا.ع (غهرن - xirn): هاوتا.

قرناق - ا.ت (غورناغ - xurnax): خزمه تکار، که نیز.

قرنباد - ا. (غورنباد - xurunbad): گیایه کی بۆنخۆشه.

قرنبی - ا.ع (غهرنبا - xerenba): سیسرکه.

قرنطین - ا. (غهرنتین - xerentîn): قهره نینه، ویتستگهی تهنه روستی، شویتیکه له مه زری ولاتاندا که ریتواران له ویتنهر معاینه ده کرتین و دژی نه خوشییبه درمه کان ده کوترتین.

قرنفل - ا.ع (غهره نفل - xerenful): قه نه فل.

قرنیز - ا. (غهرنیز - xernîz): تیکمه ی سهر په نجه ره و ده رگا، سهره ری.

قرنیه - ا.ع (غهره نییه - xerenîye): به شی پیتشه وهی په رده ی چاو.

قروت - ا. (غورووت - xurût): که شک.

قروت - مص.ل.ع (غورووت - xurût): شین بوونه وه له ئه نجامی جه زه به یه کدا، له ش شین بوونه وه، گوواو، کوتراو.

قروح - ا.ع (غورووه - xurûh): زام، برین.

قروض - ا.ع (غورووز - xurûz): قهرزان.

قرون - ا.ع (غوروون - xurûn): قهرنان، سه ده.

قروی - ص.ن (غهره قی - xerevî): دیهاتی، گوندی، لادی.

قره - ص.ت (غهره - xere): رهش.

قره تیکان - ا.ت (غهره تیکان - xeretikan): جۆره رووه کیکته.

قرهجه - ا.ت (غهرهجه - xerece): ئاوازیکی ئیرانییه.

به‌شیک له قهرزیک که به‌ش به‌ش بدرتیه‌وه.
قسط - ا.ع (غوست - xust): بنه‌گیایه‌که بو درمان به‌کار دئی.
قسطاس - ا.ع (غیستاس - xistas): تهرازوو.
قسطال - ا.ع (غه‌ستال - xestal): ته‌پوتۆزی مه‌یدانی جه‌نگ.
قسطوره - ا.ع (غه‌ستوره - xestûre): گونی سه‌گلاوی.
قسم - ا.ع (غیسم - xism): به‌ش.
قسم - ا.ع (غه‌سم - xesem): سوتند.
قسمت - ا.ع (غیسمه‌ت - xismet): نه‌سیب، به‌ش.
قسوت - مص.ل.ع (غه‌سفته - xesvet): دلّ ره‌ق بوون، دلّ ره‌قی.
قسوره - ا.ع (غه‌سفهره - xesvere): لای به‌هیتی ئازا، شیر دینده.
قسی - ص.ع (غه‌سی - xesî): ره‌ق، توند، دلّ ره‌ق.
قسیس - ا.ع (غیسیس - xissîs): که‌شیش، قه‌شه.
قسیم - ا.ص (غه‌سیم - xesîm): جوان، قۆز، به‌خشهره‌وه، دابه‌شکهر، به‌ش، به‌شیک له شتیکی دابه‌شکراو.
قش - ا.ع (غه‌شش - xesş): خورمای خراب، خاک و خۆلّ.
قشر - ا.ع (غیشر - xişr): پیست، توئزالّ، توئژ، توئکلّ.
قشطه - ا.ع (غه‌شته - xeşte): قه‌یماغ، سه‌رشیر.
قشعیره - ا.ع (غوشه‌ثیره - xuşe'rîre): له‌رزه، راست بوونی موو، ره‌پ بوونی مووی به‌دهن، مووچورکه.
قشلاق - ا.ت (غیشلاق - xişlax): قشلاق، گهرمه‌سیر.
قشلامیشی - ا.ت (غیشلامیشی - xişlamîşî): چونه‌گهرمه‌سیر له زستاندا،

قزاق - ا. (غه‌زاق - xezzax): پیای توندو توئّ، سه‌ربازی رووسی، ناوی قه‌ومیتی تاتارییه.
قزاکند - ا.مر (غه‌زاگه‌ند - xezagend): جلیک که به‌ئاوریشمی خاو پرکرا بی.
قزج - ا.ع (غوزه - xuzeh): ره‌نگاو ره‌نگ.
قزج - ا.ع (غیژه - xizh): به‌هاراتو زرده‌ده‌وه.
قزج - ا.ع (غه‌زه - xezh): میزی سه‌گ.
قزل - ص.ت (غیزیل - xizil): سوور، زیزو ره‌نگی زیزین.
قزل الا - ا.مر (غیزل ئالا - xizil ala): جۆره ماسییه‌کی بچوکی خالّ خالّ سووره، گوشته‌کی زۆر به‌له‌زه‌ته، له‌ئای شیری‌بندا ده‌ژی، له‌روبارانیشدا هه‌یه.
قزلباش - ا.مر.ت (غیزلباش - xizil baş): سه‌رسوور، به‌شیک بوو له‌سویای شا ئیسماعیلی یه‌که‌م که لایه‌نگری مه‌زه‌بی شیعه‌و پارتیزدانی ده‌سه‌لانی سه‌فه‌وی بوونو به‌بۆنه‌ی ئه‌و کلاوه سووره که له‌سه‌ریان ده‌ئا پتیا ده‌گوتن قزلباش و به‌ره‌به‌ره هه‌موو سوپاو له‌شکری سه‌فه‌وی به‌و ناوه‌وه ناوئرا.
قزن قفلی - ا.مر.ت (غه‌زهن غوفلی - xezzen xufli): قولابی نه‌رماده که له‌بری دوگمه له‌به‌روکی جلی دده‌دن.
قس - ا.ع (غه‌سس - xess): قه‌شه، که‌شیش.
قساس - ص.ع (غه‌سساس - xessas): دوو زمان.
قسام - ص.ع (غه‌سسام - xessam): دابه‌شکهر.
قسامه - ا.ع (غه‌سامه - xesame): ناشتی و شه‌ر وه‌ستاندن.
قساوت - مص.ل.ع (غه‌ساوته - xesavet): دلّ ره‌ق بوون، دلّ ره‌قی.
قشب - ص.ع (غه‌سب - xesb): ره‌ق، قه‌سپ.
قسر - مص.م.ع (غه‌سر - xesr): ناچار کردن.
قسط - ا.ع (غیست - xist): داد، به‌ش، بی،

چوونه گهرمیتن.

قسم - ا.ع (غیشم - Xişm): ناوه پۆ، رینگه ی ناو.

قسم - ا.ع (غیشم - Xişm): به دهن، تبعیعت.

قسم - ا.ع (غیشم - xeşm): گوشتی کولای سورده کراو.

قشنگ - ص (غیشه نگ - xeşeng): جوان، خشکۆک، شیرین.

قشور - ا (غیشور - xeşû): قهشاویش، رنهک.

قش و دش - ا.مر (غیش و دهش - xeş û deş): بگروه بهرده، پهلامارو ههلاتن.

قشور - ا.ع (غوشور - xuşûr): پیست، توپکَل.

قشون - ا.ت (غوشون - xuşûn): لهشکر، قوشه، سوپا.

قص - مص.م.ع (غهسس - xess): برین.

قص - ا.ع (غهسس - xess): ئیسقانی سینگ، پهراسوویه ند.

قصائد - ا.ع (غهسائید - xesaid): چامه یان، هۆنراوان، ههلبهستان، هۆزانان.

قصاب - ا.ص.ع (غهسساب - xessab): قهساو، قهساب.

قصار - ا.ع (غهسار - xesar): ئهوپه ری ههول.

قصار - ا.ع (غوسار - xusar): تهخسیری، دریتی.

قصار - ص.ع (غیسار - xisar): کورت، کوله کان.

قصار - ا.ص.ع (غهسسار - xessar): جل شور، گازر.

قصار - ا.ع (غیسارهت - xisaret): گازری، جلشۆری، پیشه ی جل شتن و سپیکردنهوی جل.

قصاره - ا.ع (غوساره - xusare): مالی گهوره ی ههساردار، بن بیژنگ.

قصار - ا.ع (غوسارا - xusara): ئهوپه ری ههولدان، کۆتایی کار.

قصاص - مص.م.ع (غیساس - xisas): قهساس، تۆله، گوشتی بکۆ له جیاتی کۆژاو.

قصاص - ا.ص.ع (غهسساس - xessas): حیکایهت بیژ، چیرۆکفان.

قصاص - ا.ع (غیساء - xisa'): قسهه.

قصب - مص.م.ع (غهسب - xesb): برین.

قصب - ا.ع (غهسب - xeseb): قامیش، جلی کهتان، نای.

قصباء - ا.ع (غهسباء - xesba'): قامیشه لانی، نهیجهزار.

قصبات - ا.ع (غهسه بات - xesebat): دیتهای گهوره، شارۆچکه.

قصب انجیر - ا.مر (غهسه ب ئهنجیر - xeseb encîr): ههنجیری وشکه وه کراوی به پهته وه کراو.

قصب پوش - ا.مر (غهسب پوش - xeseb pûş): کهتان پۆش، ئهوه ی جلی کهتانی له بهری.

قصبچه - ا (غهسه بچه - xesebçe): قوماشی کهتان، جلی کهتان، شارۆچکه یهک.

قصبه - ا.ع (غهسه به - xesebe): شارۆچکه.

قصبه - ا.ع (غهسه به - xesebe): یهک دانه قامیش.

قصد - مص.ل.ع (غهسد - xesd): عهزم کردن، رۆیشتن، به نیازبوون.

قصد کردن - مص.م.ع (غهسد کهردن - xesd kerdn): عهزم کردن.

قصدیر - ا.ع (غهسدیر - xesdîr): قورقوشم.

قصر - مص.م.ع (غهسر - xesr): دریتی کردن، تهخسیری کردن، گرتن، دهستبه سه رکردن.

قسکورت کردنهوی نوپۆ له سه فهدا.

قصر - ا.ع (غیسهر - xiser): کورتبوون، کورت، پتجه وانه ی درپۆ، کورتی.

قصر - ا.ع (غهسر - xesr): کۆشک، تهلار.

قصراء - ص.ع (غوسه راء - xusera'): کورت+ان=کورتان.

قضاوت - مص.ل.ع (غەزاڤەت - xezavet): داو دەری کردن.

قۇبان - ا.ع (غوزبان - xuzban): لقی برای درختان.

قۇزىب - ا.ع (غەزىب - xezîb): لقی درخت، لقی پراوه، کبیری پیانو.

قۇزىيە - ا.ع (غەزىيە - xezîye): رووداو، قەزى، دۆز، گوتاریک که نه گەری درۆو راستی تېدايى.

قۇت - مص.م.ع (غەتت - xett): برینی شتیک به باری پانیدا.

قۇت - ا.ع (غیتت - xitt): پشیلە، کتک، گورپه.

قۇتا - ا.ع (غەتا - xeta): کوپکوپ، قەتنی.

قۇتائىع - ا.ع (غەتائی - xeta'i): داپران

قۇتائف - ا.ع (غەتائیف - xetaif): هەرشته، له بزینە.

قۇتاب - ا.ع (غیتاب - xitab): بهرک، گیرفان.

قۇتاب - ا. (غوتتاب - xuttab): جۆره شیرینییه که.

قۇتابه - ا.ع (غوتابه - xutabe): پله گۆشتیک.

قۇتات - ا.ع (غەتات - xetat): کوپکوپ، قەتنی.

قۇتار - ا.ع (غیتار - xitar): قەتار، ریز، شه مه نده فەر.

قۇتاره - ا.ع (غوتاره - xutare): دلۆیاو.

قۇتاع - ا.ع (غیتا - xita): پارچه.

قۇتاع - ص.ع (غەتتا - xetta): برنده، زۆر تیز.

قۇتاع - ا.ع (غوتتا - xutta): برنده، رتگر.

قۇتاف - ا.ع (غیتاف - xitaf): کاتی میوه چین.

قۇتب - ا.ع (غوتب - xutb): جه مسهر، دوو جه مسهری ساردو گهرمی باتری، شیخ و گهره دی قهوم.

قۇتب نما - ا.مر (غوتب نه ما - xutb nema): قوتب نما، قیبله نما.

قۇصص - ا.ع (غیسه س - xises): چیرۆکان، حیکایه تان، نهقل و سه ربوران.

قۇصع - ا.ع (غیسه - xise): قسه، کاسه ی گهره.

قۇصم - مص.م.ع (غەسم - xesem): شان، شان و دوو لهت بوون.

قۇصور - مص.ل.ع (غوسور - xusûr): دریغی کردن، قسوری کردن، ته خسیری کردن.

قۇصور - ا.ع (غوسور - xusûr): کۆشک و ته لاران.

قۇصوی - ص.ع (قوسفا - xusva): دوورتر، دوورترین.

قۇصه - ا.ع (غیسه - xisse): هه وال، قسه، حیکایه، چیرۆک.

قۇصه پرداز - ص.فا (غیسه په رداز - xisse perdaz): حیکایه تیز، چیرۆکفان.

قۇصی - ص.ع (غەسی - xesyî): دوور.

قۇصید - ا.ع (غەسید - xesîd): قه سیدان، هۆنران، هۆزانان، چامه یان.

قۇصیده - ا.ع (غەسیده - xesîde): چامه، جۆره شیریکه زیاتر ئامۆزگاری و حیکمهت و پالنه وانی و زهم و ستایش ده گرپته خو ژماره ی به یته کانی له ۱۶ به یته زیاتره.

قۇصیده سرا - ص.فا (غەسیده سه را - xesîde sera): چامه بیت، قه سیده وان، هۆزانفان.

قۇصیر - ص.ع (غەسیر - xesîr): کورت، کول.

قۇصیره - ص.ع (غەسیره - xesîre): کول، کورت (بو می).

قۇصیل - ا.ع (غەسیل - xesîl): قه رسیل.

قۇضاء - مص.ل.ع (غەزاء - xeza): جیبه جی کردن، حوکم کردن، ره وان کردن، مردن، چاره نووس و قه ده ر، گپرانده ی نویت یان رۆژوو به قه زاء.

قۇضات - ا.ص.ع (غوزات - xuzat): قازییان، حاکمانی شهرع.

قطف - مص.ع (غسته - xetef): جوره گیاه که له سپیناغ دهچیت و دهشکرئ به خواردن، جوره دارنکی کیتی یه جگار سهخت و قایمه.

قطمار - ا.ع (غیتمار - xitmar): پیستیکی ته نکی بهینی خورماو ناوکه کیه تی.

قطمیر - ا.ع (غیتمیر - xitmîr): پیستی نیوان خورماو ناوکه کیه، شتی زور که مو بی بایه خ.

قطن - ا.ع (غوتون - xutun): په موو، لۆکه.

قطن - ا.ع (غسته - xeten): بیخی کلکی بالنده، که مهر، کلپنچکه قوون.

قطرات - ا.ع (غسته ثات - xetevat): قه تی، کورکور.

قطر - ص.ع (غسته تور - xetûr): نه ستور، به بارست، هه وری پر باران.

قطوع - ص.ع (غسته و - xetû): زور تیر، پرنده.

قطرف - ا.ع (غوتوف - xutûf): رنینه وه، چینی میوه، بهرچن.

قطه - ا.ع (غیته - xite): پشیل، کتک، گورپه.

قطیع - ا.ع (غسته تی - xitî): میگل، بهشی هه وه لی شو، لقی درخت، هاوتا.

قطیعه - ا.ع (غسته تیئه - xetîe): دابران، جودایی، پارچه مولکی یان زهویییه که به که سیک بسپتردی، تا به دهرامه ته که ی بژی.

قطیفه - ا.ع (غسته تیفه - xetîfe): قوماشی قه یفه، خولی گه و ره.

قعب - ا.ع (غیئاب - xiab): کاسه ی گه و ره.

قعب - ا.ع (غیئب - xe'b): کاسه ی گه و ره.

قعبری - ص.ع (غسته بری - xe'berî): پیای زور رژدو ره زیل و پیسکه، هه تیوچه و به دخو.

قعبل - ا.ع (غیئبل - xi'bel): کارگ، قارچک.

قعبه - ا.ع (غیئبه - xe'be): عه تران.

قعه - ا.ع (غسته ده - xe'de): یه که دانیشتن.

قطبین - ا.ع (غوتبه یین - xutbeyn): دوو جه مسه ری باکوورو باشووری گوی زهوی.

قتر - ا.ع (غوتر - xutr): تیره ی بازنه، ولات، لا، ره خ.

قتر - ا.ع (غسته تر - xetr): هه ر شتی بدلویی.

قتر - ا.ع (غیتر - xitr): مسی تواوه.

قطرات - ا.ع (غسته رات - xeterat): دلۆیان، تکه کان، تنۆکان.

قطران - مص.ل.ع (غسته تران - xeteran): دلۆیان، تکه کردن.

قطران - ا.ع (غسته تران - xetran): ماده یه کی چه وری ره شه له هه ندی دره ختی وه ک سنۆیه و عه رعه و نه و شتانه ده چکی، که تران، که تیران، دهرمانیکی ره شه له دلۆیان دنی خه لوزی به رد به ده ست دیت.

قطرب - ا.ع (غوتروب - xutrub): نه زان، خوتیری، سپله، ترستۆک، دز، گورگ، ناو روشنکه ره وه.

قطره - ا.ع (غسته تره - xetre): دلۆپ، تکه، تنۆک، یه که دلۆیه باران، قه تره یه که ناو.

قطره چکان - ا.مر (غسته تره چه کان - xetre çekan): قه تاره، قه تره کیش.

قط زن - ا.مر (غسته زن - xet zen): قه له م تهراش.

قطع - مص.م.ع (ته تی - xet'): برین.

قطع - ا.ع (غیته - xit'): نیزه ی پان، لقو پژی پر دراوی دارو دره ختان.

قطعنامه - ا.مر (غسته تنامه - xet' name): راگه یان دنی کو تایی.

قطعه - ا.ع (غیته - xit'e): پارچه، بهش، کوپله.

قطعه - ا.ع (غسته ته - xete'e): پاشماوه ی دهستی بر او، پارچه ی پر دراو.

قطف - مص.ع (غسته تف - xetf): چینی میوه، روشاندن، کرده وه و رفاندنی شتیک.

قڤیز - ا.ع (غەڤیز - xefîz): جۆره پیتوانه یه که به رانبهر به ۱۴۴ گەز.

قڤیلی - ص.ع (غوفه یلی - xufeylî): برای توفه ییلییه.

قڤسی - ا.ع (غوغوسی - xuxusî): قازیک له هه ناره.

قڤنس - ا (غوغنوس - xuxnus): باندده یه کی ئەفسانه ییه گوایه دهنوکی پر له کونه و ناوازی سهیری لیه دپته ده ری، هه زار سال عمر دهکات و که ته منی گه ییه کوتایی چل و چیتوکی زور خر دهکاته وه له سهری هه لده نیشتیت و بال لیک ده دات تا چل و چیتو که گر بگریته و خوی تیا دا بسووتی، قه قنه س.

قل - ا.ص (غیلل - xill): که م.

قلاد - ا.ع (غهلاید - xelaid): گه ردا نه، ملوانکه، خه ناوکه (کۆ).

قلاب - ا (غولاب - xullab): قولا ب.

قلاب - ص.ع (غهلاب - xellab): هه لگتیه وه، نه وه ی سکه ی قه لپ لی بدات، ته زویر.

قلاب دوز - ص.فا (غولا ب دووز - xulab dûz): گولا قدون.

قلاب سنگ - ا.مر (غولاب سهنگ - xullab seng): قه لماسهنگ، قوچه قانی، به رده قانی.

قلابی - ص. (غهلابی - xellabî): ته زویر، قه لپ، ساخته.

قلاج - ا (غوللاج - xullac): مژی قوول له سهیل و ده ردا نه وه ی دو که له که ی به شیوه ی باز نه بی.

قلاچو - ا (غهلچو - xelaçû): کاسه ی چه رمی، کاسه ی که ی چه رمیه جار ان شه را بیان تیا ده خواره ده.

قلاچوری - ا (غهلچووری - xela çûrî): شمشی ری دریش.

قلاد - ا.ع (غیلاد - xilad): له واشه.

قلاده - ا.ع (غیلاده - xilade): گه ردا نه، ملوانکه، خه ناوکه.

قعر - ا.ع (غهر - xe'r): بنگ، بن.

قعاغ - ا.ع (غهغاه - xe'xa'): دهنگی چهک، خورمای وشک، تاو لهرز، ریگه ی دژوارو عاس.

قعه - مص.ع (غهغه - xe'xe'e): زپه، دهنگی پیکدا دانی چهک، دهنگی ددان.

قعد - مص.ل.ع (غونود - xu'ûd): دانیشن.

قعیر - ص.ع (غهییر - xe'ir): زور قوول، چال.

قف - ا.ع (غهفف - xeff): ته په سه وهزی وشک.

قف - ا.ع (غوفف - xuff): زهلامی خو پری و کریگرتیه، گردو زهوی بهرز، هه وری رهشی کیو ئاسا.

قفا - ا.ع (غهففا - xeffa): پشت، پشته مل.

قفار - ا.ع (غیفار - xifar): چوله وانی، بیابانی وشک و برینگ.

قفال - ا.ص (غهففال - xeffal): قفل ساز.

قفر - ا.ع (غهفر - xefr): قه فرا، بیابانی وشک.

قفس - ا (غهففس - xefes): قه فز، قه فهس، رکه.

قفسه - ا (غهفسه - xefese): قه فه زئاسا، دهلاقه، دهلاقه ی دیوار بوکتیب و شتی دیکه، په ده.

قفسه سینه - ا.مر (غهفسه ی سینه - xefesey sine): قه فزه ی سینگ، په راسوویه ند.

قفل - ا.ع (غوفل - xufl): قفل، کلیل.

قفل رومی - ا.مر (غوفلی رومی - xuflî rûmî): ناوی یه کی که له سی ئاوازه کی باریه د.

قفل گر - ا.ص (غوفل گهر - xufl ger): قفل ساز، کللساز.

قفل - مص.ل.ع (غوفول - xufûl): گه رانه وه، گه رانه وه له سه فەر.

قفل - ا.ع (غوفول - xufûl): قفلان، کلیلان.

قفه - ا.ع (غوففه - xuffe): زه میله، قه وشه ر.

قلتاخ - ا.ع (غلتاخ - xeltax): قالتاخ، قهلباخ،
ئو بهشهی زین که له دار دروست دهکری.

قلجاق - ا.ت (غهلچاغ - xelçax): بازو بهند.

قلچماق - ص (غولچوماغ - xulçumax):
بههیز، زۆردار، ملهور.

قلدور - ص.ت (غولدور - xuldur): خۆسه،
سته مکار، زۆردار.

قلم - ا.ع (غولزوم - xulzum): له کونا ناوی
بهندهریک بووه له رهخی دهریای سوور نزیکی
ریژگهی نیل، دهریای رووباری گهوره.

قلع - مص.م.ع (غهل - xel): له ریشه
دهرهینان، هه لکیشان له رهگهوه.

قلع و قمع - مص.ع (غهل و غهم - xel' û
xem): له ریشه دهرهینان و لهناو بردن.

قلع - ا.ع (غهل - xel): قورقوشم، جۆره
کانزایه که.

قلعه - ا.ع (غهلئه - xel'e): قهلا، حهساری
بهرز، قوللهی سه رکیتوان و شوینی بهرز.

قلعه بیگی - ا.مر (غهلئه بهیگی - xel'e
beygî): قهلا دار، پاسهوانی قهلا، دژدار،
دژهوان.

قلعه کوب - ص.فا (غهلئه کوب - xel'e kûb):
قهلا کوت، توپیک بۆ لیدانی قهلا.

قلعه - ا.ع (غهلئه فه - xelege): چه رمی سه ری
کیر که له کاتی خهته نه دا ده پردی.

قلق - مص.ل.ع (غهلغه - xellex):
نیگه ران بوون، شله ژان، په شتیو بوون، بی
ئوقره بوون.

قلق - ا.ت (غوللوغ - xullux): بهرتیل، خاوه،
ریشهوت.

قلقاس - ا.ع (غولقاس - xulxas): جۆره
رووه کیکه به کالی و به کولای دهخوری.

قلل - ا.ع (غولهل - xulel): قولله و لوتکان.

قلم - ا.ع (غهلهم - xelem): نامرازی نووسین:
(قهلهم، خامه، په ره موچ، قامیش...).

قلازاره - ا.ع (غهلزاره - xelazare): قه له قاژ،
قه له باچکه، قه له بازکه.

قلاسنگ - ا.ع (غهل لاسهنگ - xelaseng):
قۆچه قانی، بهرده قانی، قه لماسنگ.

قلاش - ص.ع (غهل اش - xelaş): بچوک.

قلاش - ص.ع (غهل لاش - xellaş): ویل،
به ره لالا، قه له ندهر، فیل باز، ده ستیر، مه یخۆر.

قلاط - ا.ع (غولات - xulat): کورت، کول.

قلاط - ا.ع (غیلات - xilat): قولله، قه لات.

قلاع - ا.ع (غیلاء - xila): قه لا.

قلال - ا.ع (غیلال - xilal): قولله.

قلان - ا.ع (غهلان - xelan): جۆره باجیکه له
سه رده می ئیلخاناندا باو بووه.

قلانس - ا.ع (غهلانیس - xelanis): کلاوان.

قلاووز - ا.ع (غهل لافوز - xelavûz): ده لیلی
ریگه، به له د، شاره زا، پی شه روی له شکر،
پیشه نگ.

قلایا - ا.ع (غهلایا - xelaya): قه لی، گوشتی
سووره وه کراو.

قلب - مص.م.ع (غهل ب - xelb): قلب کردنه وه،
نخون کردنی شتیک، ناوه ژوو کردن، زپرو زیوی
قه لب.

قلب - ا.ع (غهل ب - xelb): دل، ناوه راست،
جه رگه.

قلب شناس - ص.فا (غهل ب شناس - xelb
şinas): قه لپناس، ئه وهی زپرو زیوی قه لب
بناسی، ئه وهی هه ق له نا هه ق جیا بکاته وه،
که سیک که خه لکی ریاکار بناسیت.

قلبکار - ص.مر (غهل بکار - xelbkar):
قه لپکار، ئه وهی زپرو زیویان دراوی قه لب به کار
بیتی.

قلبگاه - ا.مر (غهل بگاه - xelb gah):
ناوچه رگه، ناوه راست.

قلبه - ا.ع (غولبه - xulbe): نیر.

قلت - مص.ل.ع (غیلله ت - xillet): که م بوون.

قلم مر - ا.مر (غله لم موو - xelem mû):
فلجی نیگارکیشی، پیره موج.
قلمه - ا. (غله مه - xeleme): قه له می دارو
درخت که ده پوتیری.
قلندر - ا.ص (غله ندهر - xelender):
قهله ندهر، هه ژار، ده رویش.
قلندرانه - ق.ص (غله ندهرانه - xelenderane):
قهله ندهرانه، ده رویشانه،
فه قیرانه.
قلنسوه - ا.ع (غله نسوئه - xelensuve):
جۆره کلایکی دریژه.
قلوب - ا.ع (غولوب - xulûb): دلان.
قلمه - ا. (غولقه - xulve): گورچله.
قلمه سنگ - ا.مر (غولشه سنگ - xulve seng):
خرکه برد.
قلمه - ا.ع (غولله - xulle): لوتکه کی کیوی،
به رزترین قولله چی.
قلمه - ا.ع (غولله - xulle): گۆزه، گۆزه گی گه وره
یان بچووک.
قلیا - ا. (غلیا - xelya): قه لایی.
قلیب - ا.ع (غلیب - xelîb): بیر، کۆنه بیر.
قلیح - ا.ت (غلیح - xilic): قلیح، شمشیر.
قلیل - ص.ع (غلیل - xelîl): که م.
قلیه - ا.ع (غلییه - xelîye): گوشتی
سوره و کراو، قه لی.
قمار - ا.ع (غیمار - ximar): قوما ر.
قمار باز - ص.فا (غیمار باز - ximar baz):
قوما رچی، قوما ر باز.
قمارخانه - ا.مر (غیمارخانه - ximar xane):
قوما رخانه.
قماری - ص.ن (غیماری - xemarî): شویتیکه
له هند که به داری عودو تاووس به ناویانگه.
قماش - ا.ع (غوماش - xumaş):
ورده و پرتکه، که لویه لی ناو مال، کوتال و
قوماش.

قلماش - ص.ت (غله ماش - xelmaş):
هه رزه ویش، چه قه چناوه، هه له وهر.
قلم تراش - ا.مر (غله لم تراش - xelem teraş):
قه له م تراش، قه له م داده ر.
قلمداد - ص.مف (غله ممداد - xelemdad):
حه ساوکراو، له قه له م دراو.
قلمداد کردن - م.ص (غله ممداد کرده - xelem dad kerden):
حه ساوکردن.
قلمدان - ا.مر (غله ممدان - xelemdan):
قه له ممدان، شویتیکه قه له م و که رهسته تین نووسین.
قلم دست - ا.ص (غله لم دست - xelem dest):
قه له م به ده ست، نووسه ر، نیگارکیش.
قلمدوش - ا.مر (غله لم دوش - xelem dûş):
قه لاندوشکان، قه لاندوش.
قلمدوش کردن - م.ص (غله لمدوش کرده - xelem dûş kerden):
کردنه قه لاندوش.
قلمرو - ا.مر (غله لم ره - xelem rew):
قه له م ره، مه رزو بوومی ولایتیک.
قلم زن - م.ص (قه له م زده - xelem zeden):
نووسین، نیگارکیشان.
قلمزن - ص.فا (غله لم زن - xelem zen):
نووسه ر، نه هلی قه له م.
قلم زده - ص.مف (غله لم زده - xelem zede):
نووسراو.
قلم شدن - م.ص (غله لم شوده - xelem şuden):
برین، قه له م کردن.
قلمکار - ا.مر (غله لمکار - xelem kar):
نیگارکیش.
قلمکاری - ا.م (غله لمکاری - xelemkarî):
نیگارکیشی، کۆلین له سه ر دار
یان کانزا.
قلم کردن - م.ص (غله لم کرده - xelem kerden):
برین، قه له م کردن، برین به شیوه ی
قه له م.

قمیص - ا.ع (غهمیس - xemîs): کراس، قه میس.

قنا - ا.ص.ع (غهناء - xenna): کاریزکهن، جومالکار.

قنابل - ا.ع (غهنابیل - xenabîl): قونیه له.

قنات - ا.ع (غهنات - xenat): که نالی ناو، کاریز.

قناد - ا.ص (غهنناد - xennad): شیرینی فروش، شیرینی ساز.

قنادیل - ا.ع (غهنادیل - xenadîl): چرا.

قناره - ا.ع (غهناره - xinnare): قه ناره ی قه سابان.

قناری - ا (غهناری - xenarî): که ناری.

قناص - ا.ص.ع (غهناس - xennas): راوچی.

قناطر - ا.ع (غهناتیر - xenatir): پران.

قناع - ا.ع (غهناء - xina): له چک، دهمامک.

قناعت - مص.ل.ع (غهنائه ت - xena'et): قانع بوون، رازی بوون، به قه ناعت.

قنافذ - ا.ع (غهنافیز - xenafiz): ژیزگ، کومه له چه وو لم.

قناویز - ا (غهنافیز - xenaviz): قوماشی حهریری ساده ی سوور.

قنب - ا.ع (غهننهب - xuneb): شادانه، گیایه که.

قنبه - ا.ع (غهنبه ره - xunbere): که لاوکوره، بالنده که.

قنبل - ا.ع (غهنبول - xunbul): پیای زه لامی به هیز.

قنبیل - ا.ع (غهنبیل - xenbel): کومه له که سیک، ره ده نه سپ.

قنبله - ا.ع (غهنبوله - xunbule): بومبا.

قنبله - ا.ع (غهنبيله - xenbele): کومه له خه لکیک، ره ده نه سپ.

قنبلیله - ا (غهنبليله - xenbelîle): جوره دره ختیکه.

قاماشیر - ا (غهماشیر - xemaşîr): سه مغ، که تیره.

قماط - ا.ع (غیمات - ximat): قومات، قونداغه، قوناخه، قوناخه پیچ.

قماطر - ا.ع (غهماتیر - xematîr): دۆلابی کتیبان، پیای کورته بالای نه ستور.

قمچی - ا.ت (غهمچی - xemçî): قامچی، سه لاق.

قمح - ا.ع (غهمه - xemh): گهنم.

قمحدوه - ا.ع (غهمه هدوئه - xemehduve): ئیسکی پشتی سه ر.

قمحه - ا.ع (غهمه - xumhe): زهغه ران.

قمر - ا.ع (غهمه ر - xemer): مانگ، هه یف.

قمرء - ص.ع (غهمراء - xemra): سپی، سپی تیر، تربفه ی مانگ، مانگه شه و هه یفه شه و.

قمرن - ا. (قه مرون - xemrûn): کوللوی ده ریایی، رو بیان.

قمره - ا.ع (غهمره - xemre): یه که ده ست قوما ر.

قمری - ا.ع (غومری - xumrî): قومری.

قمطر - ا.ع (غیمه تر - ximetr): دۆلابی کتیبان.

قمطیر - ص.ع (غهمته ریر - xemterîr): سه خت، دؤوار.

قمع - مص.م.ع (غهمء - xem): سه رکوتکردن.

قماقم - ا.ع (غهمقام - xemxam): ژماره ی زور، ده ریا، که سی گه وره دلاوا، گه وره ی قه وم.

قمقمه - ا.ع (غومغمه - xum xume): زه مزه می، مه تاره.

قمل - ا.ع (غهمل - xeml): نه سپی.

قمه - ا.ع (غیمه - ximme): تروچک، لوتکه، قولله.

قمه - ا.ع (غیمه - ximme): گروپ، تاقمه خه لکیک.

قمه - ا (غهمه - xeme): قه مه، حهریه، نیزه.

قنوع - ص.ع (غهنوء - 'xenû): قانيع، به قه ناعهت، رازی.

قنیع - ص.ع (غهنی - 'xenî): قانيع، رازی.

قنینه - ا.ع (غینینه - 'xinnîne): شوشه، سوراحی، قاپی شهراب.

قنیه - ا.ع (غونییه - 'xunîye): مالی به دهستها توو، دهستکهوت.

قو - ا.ع (غو - 'xû): قوو، بالنده.

قوا - ا.ع (غوفا - 'xuva): هیز، نیرو.

قوائم - ا.ع (غفائیم - 'xevaim): قائمه، لیسته.

قوابل - ا.ع (غفابیل - 'xevabîl): مامان.

قواد - ص.ع (غفاد - 'xevad): کوشنده، گهواد، قورمساغ.

قواد - ا.ع (غوفاذ - 'xuvad): سهکردان.

قوادح - ا.ع (غفادیه - 'xevadih): خوره، کرمی ددان.

قوادم - ا.ع (غفادیم - 'xevadim): پیتشپه و، شاپه ری بالی مهل.

قوارب - ا.ع (غفارب - 'xevarib): بهلم.

قوارع - ا.ع (غفاری - 'xevari): لا ریگه، سهرووی ریگه، قیامهت، روژی پهسلاتی.

قواره - ا.ع (غوفاره - 'xuvare): بهشی یهک دهست جل قوماش.

قواریر - ا.ع (غفاربیر - 'xevarîr): شوشه، قاپی شهراب، شوشه یهک که میزی نه خوشی تی بکری بو پشکنین.

قواس - ا.ص (غفاس - 'xevas): کهوانگهر، کهوانساز.

قواصف - ا.ع (غفاسف - 'xevasif): بای توند که دارو درهخت بشکینتی، ههوره گوله.

قواخب - ا.ع (غفازیب - 'xevazib): تیغی برنده، شمشیری زور تیر.

قواطع - ا.ع (غفاتی - 'xevati): تیژ، برهر.

قنبيط - ا.ع (غونهبیت - 'xunnebît): کهلهرم.

قند - ا.ع (غهند - 'xend): قهند، شهکر.

قنداق - ا.ت (غونداغ - 'xundax): قونداغه تفهنگ، قونداغه پیچی ساوا، قومات.

قندداغ - ا.مر (غهندداغ - 'xend dax): قهنداغ، ناوی گهرمو شهکر.

قنددان - ا.مر (غهنددان - 'xenddan): شهکردان.

قندر - ا.مر (غوندور - 'xundûr): سهگلای، سهگی ناوی.

قندران - ا.ع (غندهران - 'xenderan): جو شانیهی شنگ.

قندس - ا.ع (غوندوس - 'xundus): سهگی ناوی.

قندیل - ا.ع (غیندیل - 'xindîl): قهندیل، چرای به بنه بانهوه داله قاو.

قنسل - ا.ع (غونسول - 'xunsûl): کونسول.

قنطار - ا.ع (غینتار - 'xintar): پیوانه یهکی کیشانه دهکاته نزیکه ی سهده تل، مالی زور.

قنطره - ا.ع (غهنتره - 'xentere): پرد، پردی گهوردی سهر رووباران.

قنطوریون - ا.ع (غهنطوریون - 'xentûrîyûn): گپایه که.

قنفذ - ا.ع (غونفوز - 'xunfuz): ژبیک، ژووژو، سیخور.

قنق - ا.ت (غونوغ - 'xunux): ریبار، میوان.

قنوات - ا.ع (غهنهفات - 'xenevat): کهنالان، کاریز.

قنوت - مص.ل.ع (غونووت - 'xunût): ملکه چکردن بو خوا، وهستان له نویتژدا، دهسته و دوعا وهستان له حوزوری خوا.

قنوط - مص.ل.ع (غونووت - 'xunût): ناومید بون، ناوومیدی.

قنوع - مص.ل.ع (غونوء - 'xenû): رازی بوون به بهشی خو، قانيع بوون.

ئهنجوومهن، شورا، ئهنجوومه نپک که بۆ گهنگه شه و گفتوگۆ دهرباره ی کارێکی گرینگ پێک بێ.

قوس - ا.ع (غهوس - xews): کهوان.

قوس - ا.ع (غوس - xûs): دیری ره بهن، شوینی راوچی.

قوس قزح - ا.مر.ع (غهوس غوزه ه - xews xuzeh): په لکه ره نگینه، رهنگین که مان، زه رینه و سیمینه.

قوش - ا.ق (غوش - xûş): باشوکه.

قوشچی - ا.ص.ت (غوشچی - xûşçî): بازدار، قوشه وان، بازه وان.

قوسره - ا.ع (غهوسره - xewsere): زهمیله ی خورما، پوشه خورما.

قوٹی - ا.ع (غوتی - xûtî): قوتوو، پاکه ت.

قوتل - ا.ع (غهوغه ل - xewxel): نیره که و.

قوتله - مص.ع (غهوغه له - xewxele): چوونه سه ر شاخ.

قوقو - ا.غو و غوو - (xûxû): قوقو، بانگی که له باب.

قوکه - ا.ع (غوغه - xûxe): کوکو، شوینی بێ موو له سه ری مرۆڤ.

قول - مص.ل.ع (غهول - xewl): گوتن.

قول - ا.ع (غول - xûl): جهرگه ی سوپا له مهیدانی جهنگدا.

قولنامه - ا.مر (غهولنامه - xewlname): به لێننامه ی نیتوان کپارو فروشیار.

قولنج - ا.غووله نج - (xûlenc): قۆلنج.

قولون - ا.فر (غولون - xûlûn): قۆلۆن.

قورم - ا.ع (غهوم - xewm): قهوم، تیره، که سوکارو خزم و خویش.

قومش - ا.ص (غومیش - xûmîş): بیره له کهن.

قونوی - ص.ن (غونه فی - xunevî): خه لکی قۆنبیه (شاریکی تورکیابه).

قوه - ا.ع (غوڤه - xûvve): نیرو، هیز، توانا، وزه.

قواعد - ا.ع (غه فائید - xeva'id): یاساو ریتسا.

قوافل - ا.ع (غه فائیل - xevail): قافله، کاروان.

قوافی - ا.ع (غه فافی - xevafî): سه رواپان.

قوال - ص.ع (غه فثال - xevval): چهنه باز، زۆربلی، قسه زان، زمان خوۆش، که سیک له مه جلساندا به ده نگه وه شیر بلتی، گۆرانی بێژ.

قوالب - ا.ع (غه فالیب - xevalib): قالبان.

قوام - ا.ع (غه فام - xevam): پایه داری، میانه ده ی، عه داله ت، راستی، هه وێن و مایه ی ژیان.

قوام - ا.ع (غیفام - xivam): پایه، کۆله که، ئه ستون، سیسته م.

قوام - ص.ع (غه فقام - xevvam): فه رمانده، میر، به ده سه لات، ده سه لاتدار.

قوانین - ا.ع (غه فانین - xevanîn): قانون، یاسا.

قواهر - ص.ا.ع (غه فاهیر - xevahir): بالاده ست، به زینه ر، زال، به رزو بلند.

قوباء - ا.ع (غوباء - xûba'): گه ری.

قوت - ا.ع (غوت - xût): روژی، خواردن.

قوت - ا.ع (غوڤه ت - xuvvet): قوه ت، هیز، توانا، ته زوو.

قوچ - ا.غوچ - (xûç): به ران.

قود - مص.م.ع (غهود - xewd): قه ساس، کوشتنه وه ی بکوژ، درێژی مل.

قور - ا.ت (غور - xûr): چه ک.

قورچی - ا.ص (غورچی - xûrçî): چه کساز، سه روکی جبه خانه.

قورخانه - ا.مر (غورخانه - xûrxane): قۆرخانه، جبه خانه، چه ک خانه.

قورباغه - ا.ع (غورباغه - xûrbaxe): قورپاقه، بۆق.

قوریلتهای - ا.ع (غوریلتهای - xûrîltay):

قهره چی - ا.ص (غہہ چی - xehveçi):
قاوہ چی، چایچی.

قہر خانہ - ا.مر (غہہ خانہ - xehve xane):
چایخانہ، قاوہ خانہ.

قہرہ خوری - ا.مر (قہہ خوری - xehve xûrî):
فینجانی بچو کی قاوہ خوار دہوہ.

قہرہ تجری - ا.مر (غہہ تجری - xehvey xecerî):
قاوہی زہر دار کہ سولتانی قاجاری
بہ ناحہ زانی خویان دہا.

قی - مص.ل.ع (غہی - xey):
ہلہ تینانہوہ،
رشانہوہ.

قیاد - ا.ع (غیاد - xîyad):
ہوسار،
رہشمہ.

قیادت - مص.ع (غیادہت - xiyadet):
رتبہری کردن.

قیاس - مص.ع (غیاس - xîyas):
نہ اندازہ گرتن، پیوان.

قیاصرہ - ا.ع (غہ یاسیرہ - xeyasire):
تزاران،
قہر الاآن.

قیافہ - ا.مص.ع (غیافہ - xiyafe):
سہ روسیماو قہ لافات.

قیافہ شناس - (xiyafe şinas):
سیماو
قہ لافات ناس.

قیام - مص.ل.ع (غیام - xiyam):
ہہستان،
راپہرین.

قیامت - ا.ع (قیامہت - xiyamet):
قیامت، روژی پهلانتی.

قیان - ا.ع (غیان - xiyân):
نارایشتگر،
کہنیزک.

قی اور - ص.فا (غہی ئاھر - xey aver):
ئوہی بیتہ مایہی رشانہوہ.

قیتال - مص.م.ع (غیتال - xital):
کوشتن،
جہنگ کردن.

قیچاچی - ا.ص.ت (غیچاچی - xiçaçi):
خہیات، دہری.

قوی - ص.ع (غہی - xevî):
بہہیز.

قوی نیل - ا.مر.ت (غوی نیل - xuyil):
سالی
مہر.

قوی پنجه - ص.مر (غہی پہنجہ - xevî pence):
بہدہست و بازوو.

قوی جٹہ - ص.مر (غہی جوسسہ - xevî cusse):
تیکسمراوی تونگو تۆل و بہہیز.

قوی دست - ص.مر (غہی دہست - xevî dest):
بہدہست و بازوو.

قوی دل - ص.مر (غہی دیل - xevî dil):
بدل، دلیر، نازا، عہگید.

قویم - ص.ع (غہ فیم - xevîm):
راست و
دروست، بہژن و بالا ریک.

قوی ہیکل - ص.مر (غہی ہیکل - xevî heykel):
تۆکمہ و بہہیز.

قہار - ص.ع (غہہار - xehhar):
زالت،
بہدہست، یہکیکہ لہ ناوہکانی یہزدان.

قہارمہ - ا.ع (غہہاریمہ - xeharime):
قارہمانان.

قہر - مص.ع (غہہر - xehr):
زالت بوون،
سہرکھوتن.

قہر کردن - مص.م. (غہہرکھردن - xehr kerdn):
زیرزوون، زویربوون، قسہ دابریں.

قہرمان - ا.ص (غہہرمان - xehreman):
دلیر، قارہمان، نازا، بویر.

قہقرا - ا.مص (غہہقرا - xehxera):
پاشہکشہ کردن، گہرآنہوہ بو دواوہ،
پاشگہ زیوونہوہ.

قہقہہ - مص.ل.ع (غہہقہہ - xehxehe):
پیکہنن بہدہنگی بہرز، قاقا پیکہنن.

قہنڈز - ا.مر (غہن دیز - xuhen diz):
کۆنہ قہلا.

قہوہ - ا.ع (غہہوہ - xehve):
قاوہ.

قہوہ جوش - ا.مر (غہہوہ جوش - xehve cûş):
جہزوہی قاوہ لیتان.

قیخاج - مص.ت (غەيخاج - xeyxac):
قیرو قاج، گەچ، خوار.

قیل - مص.ل.ع (غیل - xîl): گوتن، قسە کردن.

قیل - ا.ع (غەیل - xeyl): پاشا، سەرۆک،
سەرۆەر.

قیلولە - مص.ل.ع (غەیلولە - xeylûle):
نیوەرۆ خەوتن.

قیم - ا.ص.ع (غەییەم - xeyim):
سەرپەرشتیار و عۆدەداری کاروباری منالی هەتیو.

قیم - ا.ع (غییەم - xîyem): بەهایان، نرخان.

قیماق - ا (غەیماق - xeymax): سەر شیر،
قەیماق.

قیمت - ا.ع (غیمەت - ximet): بەها، نرخ.

قیمە - ا.ص.ع (غەییەمە - xeyîme):
سەرپەرشتیار و عۆدەداری منالی هەتیو (بۆ مێ).

قیمە - ا.ت (غەیمە - xeyme): قیمە، گوشتی
جنراوی بە قیمە کراو.

قین - ا.ع (غەین - xeyn): بەندە، کۆیلە.

قینە - ا.ع (غەینە - xeyne): کەنیزەک،
ئارایشتەگر.

قیود - ا.ع (غیود - xuyûd): کۆت و زنجیران.

قیوم - ص.ع (غەییوم - xeyyûm): پایەدار،
هەرمان، هەمیشەیی، یەکیکە لە ناوەکانی
یەزدانی مەزن...

قیچی - ا (غەییچی - xeyçî): قەییچی،
مقەست، دووات.

قیح - ا.ع (غەیه - xeyh): کیم، زیچکاو،
چلک.

قید - ا.ع (غەید - xeyd): بەند، کۆت و زنجیر،
پتوهند.

قیر - ا.ع (غیر - xîr): قیر.

قیرا - ا.ع (غیرات - xîrat): نیودانگ، کیشی
چوار دەنگە جو ۱ لەسەر پیتنجی غەرام.

قیراندود - ص.مف (غیرئەندود - xîrendûd):
لەقیرگیراو، قیرمال.

قیرگون - ص.مر (غیرگون - xîr gûn):
قیرناسا.

قیروان - ا.ع (غەیرەوان - xeyrewan):
کاروان، قافلە، قەتاری ئەسیان.

قیس - ا.خ.ع (غەیس - xeys): ناوی یەکیکە
لە پتەکانی عارەب لە سەر دەمی جاهیله تدا.

قیسی - ا (غەیس - xeysî): قەیس، زەردەلو،
شیتلە.

قیسر - ا.ع (غەیسەر - xeyser): قەیسەر،
تزار، قەرال.

قیصران - ا (غەیسەرەن - xeyseran): ناوی
ناھەنگیکی کۆنی مۆسیقایە.

قیصریە - ا (غەیسەرییە - xeyserîye):
قەیسەری، راستە بازاری گەورە.

قیصوم - ا.ع (غەیسوم - xeysum): گیایەکی
بۆن خۆشە.

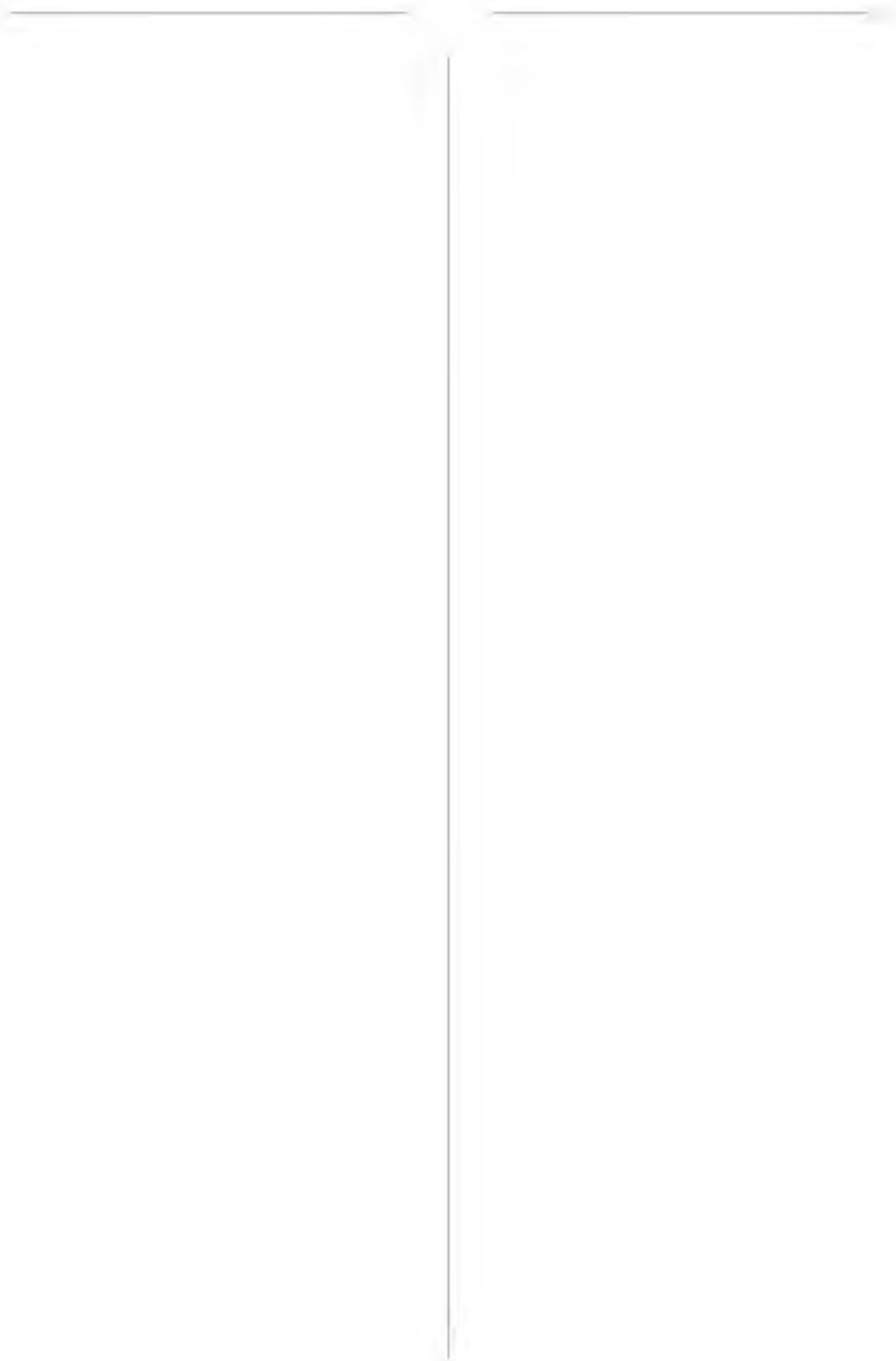
قیتان - ا.ع (غیتان - xîtan): قەیتان، شری.

قیطران - ا (غەیتەرەن - xeyteran): گیا
قەیتەرەن.

قیطس - ا (غەیتوس - xeytus): جوړه
ماسیپەکە.

قیظ - ا.ع (غەیز - xeyz): هەردەتی گەرما،
ناوەراستی هاوین، چلە هاقین.

قیف - ا (غیف - xîf): رەحەتی.

ک

ک- حر (ک- K):

پیستی بیستو پینجه می ئه لغبای فارسییه که به (کاف) دهخوینریتته وه به حه ساوی ئه بجه ده دکاته (۲۰).

کائن - ا. ف. ع (کائین - kain): هه بوو، مه وجود، رووداو، بوونه وهر.

کائنات - ا. ع (کائینات - kainat): بوونه وهران، رووداو.

کائنه - ا. ف. ع (کائینه - kaine): بوونه وهر (بو می).

کائوچو - ا. فر (کائوچوو - kaûçû): شیلهی هه ندێ رووه کو دره ختان.

کائولن - ا. فر (کائولین - kaûlin): گله سوریکێ تایبه تییه له چینی سازیدا به کاردی.

کاباره - ا. فر (کابارێ - kabarê): مه یخانه، مه یکه ده، دوکانی ساردی فروش.

کاباره دانسینگ - ا. مر (کابارێ دانسینگ - kabarê dansîng): بارو سه ماخانه.

کابک - ا (کابوک - kabuk): لانه ی مریشک، کولانه مریشک، قه وشه ریک که به بن میچه وه هه لواسرێ تا کوتران هیلانه ی تیدا بکه ن.

کابل - ا. فر (کابل - kabl): په تی که شتی، کبیل، (که بو کاره با یان ته له گراف یان ته له فون له ژیر زه ویدا یان له ژیر ئاودا راده کیشری).

کابلج - ا (کابلج - kablic): په نجه تووته ی دهست یان پت، کلک.

کابینه - ا (کابینه - kabine): چاو، دیه، دیده، چه و.

کابوس - ا. ع (کابوس - kabûs): کابوس، میترده زمه، مۆته که، شه وگ.

کابوک - ا (کابوک - kabûk): کولانه ی مریشک، زهمیلهی به بن میچه وه هه لوسراو تا کوتران هیلانه ی تیدا بکه ن.

کابو - ا (کابو - kaboy): گاوان.

کابیدن - مص. م (کابیدن - kabîden): پشکنین، تاقیب کردن، زهوی هه لکوئین و گه ران به دووی شتیکدا، منه کردن.

کابیشه - ا (کابیشه - kabîşe): جوژه رووه کتیکه.

کابيله - ا (کابيله - kabîle): هاوه ن.

کابین - ا (کابین - kabîn): ماره یی ژن له سه ر پیاو.

کابین کردن - مص. م (کابین که رده ن - kabîn kerdin): ماره کردن.

کابین - ا. فر (کابین - kabîn): کابینه، ژووری بچوک له ناو که شتیدا.

کاتالیز - ۱. فر (کاتالیز - katalîz): توانای هه‌ندێ مه‌واد له‌ گۆڕانکاری هاوکێشهی کیمیاییدا.

کاتب - ۱. ف.ع (کاتب - katîb): نووسەر، ئەدی، وێژە‌فان.

کاتد - ۱. فر (کاتود - katud): جه‌مسهری ساردی پیل.

کات کبود - ۱. مر (کاتی که‌بود - kati kebûd): سۆلفاتی مس. ئۆکسیدی مس.

کاتگرت - ۱. فر (کاتگوت - katgût): جۆره داویکی نایلونه له‌ ریخۆله‌ی بزنیان پشیلە دروستده‌کری و له‌ نه‌شته‌رگه‌ریدا بۆ دورینه‌وه به‌کاردی.

کاتم - ۱. ف.ا (کاتیم - katim): رازدار، قایمکار، نه‌یتی کار.

کاتوره - ص (کاتوره - katûre): گیش، سه‌رگه‌ردان، چه‌یران.

کاتوزی - ۱. ص (کاتوزی - katûzî): خواپه‌رست.

کاتولیک - ص. فر (کاتولیک - katûlîk): مه‌زه‌بێکی ئایینی مه‌سیحیه که‌ په‌یره‌وانی باوه‌ریان به‌ پایا هه‌یه‌وه‌ گۆڕاوه‌تی ئه‌وه‌ن.

کائر - ص.ع (کاسیر - kasir): فره، زۆر، مشه.

کاج - ۱. (کاج - kac): دارکاژ.

کاج - ۱. (کاج - kac): زله، شه‌پازله، شه‌په‌لاخ.

کاج - ص (کاج - kac): خپل.

کاج - ق (کاج - kac): کاشکی، بریا، خۆزیا.

کاجیره - ۱. (کاجیره - kacîre): جۆره گیایه‌که.

کاچار - ۱. (کاچار - kaçar): که‌لوپه‌لی ماڵ.

کاچک - ۱. (کاچه‌ک - kaçek): ته‌پلی سه‌ر، کلۆخ.

کاچول - ۱. (کاچول - kaçûl): قوونبادان، سووردان.

کاچه - ۱. (کاچه - kaçe): چه‌ناگه، کاجیر، خۆشی و شادی و ته‌ره‌ب.

کابینه - ۱. فر (کابینه - kabîne): نووسینگه، ژووری کارکردن، کابینه‌ی وه‌زاره‌ت، ده‌سته‌ی وه‌زیران.

کاپ - ۱. انگل (کاپ - kap): کاسی زێریان زیوکه له‌ پیشبهرکی وه‌رزشییه‌کاندا ده‌دری به‌ براوه.

کاپ - ۱. فر (کاپ - kap): پالتۆی کورت، شانیل.

کاپشن - ۱. فر (کاپشن - kapşîn): قه‌مه‌سه‌له.

کاپوت - ۱. فر (کاپوت - kapût): قاپووت، قه‌پاغی ماتۆر، پالتاو، ساقۆ، کیفیکی لاستیکه له‌ کاتی گان کردندا ده‌کرته‌ کێر.

کاپیتال - ۱. فر (کاپیتال - kapîtal): سه‌رمایه. کاپیتالست - ۱. ص (کاپیتالست - kapîtalîst): سه‌رمایه‌دار، هه‌واداری سیسته‌می سه‌رمایه‌داری.

کاپیتالسم - ۱. فر (کاپیتالسم - kapîtalîsm): سه‌رمایه‌داری.

کاپیتان - ۱. فر (کاپیتان - kapîtan): کاپتن، سه‌رکرده، سه‌رده‌سته، که‌شتیوان.

کاپیتولاسیون - ۱. فر (کاپیتولاسیون - kapîtûlasyon): چه‌سانه‌ی دیپلوماسی.

کات - ۱. (کات - kat): زاخ.

کات - ۱. (کات - kat): جۆره برنجیکه له‌ شوشته‌ر ده‌چیتری.

کات - ۱. هن (کات - kat): جۆره که‌تیره‌یه‌که له‌ داری که‌هیر ده‌گیری.

کاتابولیسیم - ۱. فر (کاتابولیسیم - kata bulism): چۆنیه‌تی شی بوونه‌وه‌ی خۆراک له‌ به‌ده‌ندا.

کاتاراکت - ۱. فر (کاتاراکت - katarakt): ئاوی سپی، ئاو هینانی چاو.

کاتالپسی - ۱. فر (کاتالپسی - katalipsî): ئیفلیج بوونی هه‌ندێ ئەندامی له‌ش، نواندنی موگناتیبسی.

کاتالوگ - ۱. فر (کاتالوگ - katalog): که‌ته‌لوگ، پێترستی ناویان لیستی نرخ‌ی شتان.

کار امد - ص. مر (کار نامه-د) (kar amed): کارزان، شایسته، کارامه، شاره‌زا، که‌سیک که کاران به چاکی نه‌نجام بدات.

کار اموز - ص. فا (کار ناموز- kar amûz): که‌سیک که به‌چیتته خولی فی‌ریونی کاره‌وه.

کار اور - ص. فا (کار ئا‌هر- kar aver): کارزان، خودانکار.

کارابین - ا. فر (کارابین- karabîn): قه‌رابینا، جۆره تغه‌نگیتی کورتی سه‌رتۆیه.

کاراته - ا. فر (کاراتی- karatî): کاراتی، جۆره وه‌رزشیکه.

کاربان - ا. مر (کاربان- karban): کاروان.

کاربر - ص. فا (کاربور- karbur): که‌سیک به باشی و به‌گورجی کاریک نه‌نجام بدات.

کارستن - مص. م (کاربه‌ستن- kar besten): به‌کاربردن، جیبه‌جی کردن.

کاریشول - ص. فا (کاریشول- karbişûl): کارساز، کارزان، خودانکار، ئه‌وه‌ی کاریک به چاکی نه‌نجام بدات.

کاربن - ا. فر (کاربون- karbun): کاربۆن.

کاربوراتور - ا. فر (کاربوراتور- karbûrator): کابریتته.

کاربه‌ر - ا. مر (کاربه‌هر- karbehr): ده‌ستکه‌وت، سوودی کار.

کاربین - ص. فا (کاربین- karbîn): کارزان، کارامه.

کارپرداز - ص. فا (کارپه‌رداز- karperdaz): به‌پۆیه‌به‌ری کار.

کارپه‌ژوه - ص. فا (کارپه‌ژوه- karpejûh): پشکینه‌ر، سه‌رپه‌رشتیار.

کارپیل - ا. فر (کارپیل- karpil): به‌شی میتینه‌ی گۆل که میوه‌ دروست ده‌کات.

کارپیچ - ا. مر (کارپیچ- karpiç): له‌فاف، سارغی.

کارپیرا - ص. فا (کارپیرا- karpîra): کار به‌پۆیه‌به‌ر.

کاجی - ا (کاجی- kaçî): کاشی.

کاجی - ا (کاجی- kaçî): کاهی.

کاخ - ا (کاخ- kax): قه‌سر، کۆشک، ته‌لاری گه‌ورده‌ی چهند نه‌ۆمی.

کاخ نشین - ص. فا (کاخ نشین- kax nişîn): ته‌لارنشین.

کاخه - ا (کاخه- kaxe): نه‌خۆشی زه‌ردووی، زه‌ردی گنم، باران.

کادر - ا. فر (کادیر- kadir): چوارچیوه، چوارچیوه‌ی وپنه، ده‌سته‌ی کارگپری یک دایه‌ره.

کادو - ا. فر (کادوو- kadû): کادۆ، دیاری، توحفه، سه‌وقاتی.

کادی - ا (کادی- kadî): جۆره داریکه له دارخورما ده‌چیت.

کازب - ا. فا. ع (کازیب- kazib): درۆزن.

کاذبه - ا. فا (کازیبه- kazibe): درۆزن، (بو می).

کار - ا (کار- kar): پیشه، کار، جه‌نگ، کشتوکال.

کار ازمای - ص. فا (کار ازمای- kar azmay): کارامه، ساوکه‌دار، ئه‌زموندار.

کار ازمایی - ا (کار ازمایی- karazmayî): ساوکه، تاقیکردنه‌وه، راهیتان و مه‌شق.

کازموده - ص. مف (کار ازموده- kar azmûde): ته‌ج‌ره‌به‌ دیده.

کار اشویی - ا. مص (کار اشویی- kar aşûbî): کارشکینی، ئالۆزکاری.

کار افرین - ص. فا (کار ئافه‌رین- kar aferîn): کارساز، خوا، په‌روه‌ردگار.

کار اگاه - ص. مر (کار ئاگاه- kar agah): که‌سیک له‌حه‌قیقه‌ت و چۆنیه‌تی کاریک ئاگاداری، خه‌فی، جاسوس، ئه‌من، سیخوپ.

کار اگاهی - ا. مص (کار ئاگاهی- karagahî): ئاگاداری له‌خه‌به‌ران.

دهبات، جیگری سه‌فیر.

کارداران فلک - ا. مر (کاردارانی فه‌له‌ک - kardarani felek): جهوت ئه‌ستیره گه‌رۆکه‌که.

کاردان - ص. فا (کاردان - kardan): کارزان، زیره‌ک، لیها‌توو، هونه‌رمه‌ند.

کارده‌ک - ا (کارده‌ک - kardek): چه‌قۆی بچوو‌ک، ئامپیریکی کانزایی دهم پانی ده‌سکداره که له نیگارکیشیدا بۆ تیکه‌لکردن و دروستکردنی ره‌نگه‌کان به‌کاردی.

کاردگر - ا. ص (کاردگره‌ - kardger): کیردساز، چه‌قۆساز

کاردیا - ا. فر (کاردییا - kardiya): زارکی گه‌ده.

کاردیده - ص. مر (کاردیده - kardîde): کارامه، به‌ئه‌زمون، جه‌نگ دیده.

کاردینال - ا. فر (کاردینال - kardînal): خه‌لیفه، مه‌تران، که‌شیشی گه‌وره، که له دوا‌ی پا‌پا دی.

کاردیوگراف - ا. فر (کاردیوگراف - kardiyoğraf): ئامپیریکیه بۆ پیتوانی لیدانی دل.

کارران - ص. فا (کارران - karran): که‌سیک کار رایبی بکات، وه‌کیل، رایبی که‌ری کاران.

کار راه انداز - ص. فا (کار راه ئه‌نداز - kar rah endaz): که‌سیک له کارتیکدا کۆمه‌ک به‌یه‌کینک بکات و کاره‌که‌ی بۆ راه‌په‌یتن.

کاروس - ص. فا (کار ره‌س - kar res): که‌سیک به‌ کارتیک رابگات، که‌سیک کارتیک ئه‌نجام بدات.

کارروا - ص. مر (کارره‌فا - kar reva): شایسته بۆ کار، به‌سوود، کارساز.

کار روایی - ا. مص (کار ره‌فایی - kar revayî): شایسته‌یی، سوودمه‌ندی، کارسازی.

کارزار - ا. مر (کارزار - karzar): جه‌نگ، شه‌ر، مه‌یدانی شه‌ر، شه‌رگه.

کارت - ا. فر (کارت - kart): کارت، لیسته، کاغه‌زی قوما‌ر.

کارت پستال - ا. مر. فر (کارت پۆستال - kart postal): کارت‌ی پیروزیایی و بۆنان.

کارتیر - ا. فر (کارتیر - kartir): قه‌پاغی زنجیری پاسکیل، یان قه‌پاغی هه‌ندی ئامیری ئوتومبیل.

کارتیل - ا. فر (کارتیل - kartil): جاری جه‌نگ، قه‌راردادی نیوان دوو دژمن بۆ گۆپینه‌ودی دیل، نیشتیلافی خودان چهند کارخانه‌یه‌ک یان چهند ده‌زگایه‌ک بۆ پاراستن و جیگیردنی به‌های کالاو به‌ره‌می خو‌یان، کارتیل.

کارتین - ا (کارتین - karten): جالب‌الۆکه، داپیروۆشک.

کارتون - ا. فر (کارتون - karton): کارتۆن، مقه‌وا.

کارتنک - ا (کارتنه‌ک - kartenek): جولانه‌نه، جالب‌الۆکه، داپیروۆشک، داوی جالب‌الۆکه.

کارث - ص. ع (کاریس - karis): کاره‌سات، مایه‌ی خه‌م و خه‌فته.

کارئه - ص. ع (کاریسه - karise): کاره‌سات.

کارجو - ص. فا (کارجو - carcû): که‌سیک به‌ دوا‌ی کاردا بگه‌رئ.

کارچاق‌کن - ص. فا (کارچاق‌کون - karçax kun): که‌سیک که‌ کاری خه‌لکی رایبی بکات، ده‌لال، ناوکۆ، میانچی سه‌وداو مامه‌له.

کارخانه - ا. مر (کارخانه - karxane): کارخانه، شوینی کارکردنی کرتیکاران.

کارخانه‌چی - ا. مر (کارخانه‌چی - karxaneçî): کارخانه‌دار، که‌سیک کارخانه‌یه‌ک به‌پرتوه بیات.

کارخانه‌دار - ا. مر (کارخانه‌دار - karxanedar): خودان کارخانه، به‌پرتوه‌به‌ر یان سه‌رۆک کارخانه.

کارد - ا (کارد - kard): کتیرد، سیکارد، چه‌قۆی گه‌وره.

کاردار - ا. مر (کاردار - kardar): فه‌رمانبه‌رتیکه که‌ پاش سه‌فیر کاروباری سه‌فاره‌تخانه به‌پرتوه

کارگذار - ص. فا (کارگوزار - karguzar): به کار، لپهاتوو له کاردا، کارامه.

کارگذاشتن - مص. م (کارگوزاشتن - kar

guzasten): دانانی شتیک له جییه، وهک دانانی دهرگا یان چوار چیتوی دهرگا، دانان.

کارگر - ص. فا (کارگره - karger): کریکار، کاریگره.

کارگرشدن - ص. فا (کارگره شودن - karger şuden): کاریگره ریون.

کارگردان - ص. فا (کارگره دان - karger dan): که سیک کاریک بهرپویه بیات، دهرهینه ر.

کارگزار - ص. فا (کارگوزار - karguzar): نویته ر، جیبه جی که ری کار.

کارگزاری - ا. مص (کارگوزاری - kar guzarî): کارگوزاری.

کارگزين - ص. فا (کارگوزین - karguzîn): نه وهی کاریک بو که سیک هه لبرئ.

کارگشا - ص. فا (کارگوشا - karguşa): ده لال، ناوک، که سیک یارمه تی که سیک بدات و کاری بو رای بی بکات، که سیک گرفتی که سیک چاره سه ربکات.

کارگل - ا. مر (کاری گیل - kari gil): کاری به نایی، قوپکاری.

کارمایه - ا. مر (کارمایه - karmaye): کارمایه.

کارمزد - ا. مر (کارموزد - karmuzd): کرئ، هه قی کار.

کارمند - ا. ص (کارمند - karmend): فه رمانبه ر.

کارنا ازموده - ص. مر (کارنا تا زموده - karna azmûde): بی ساوکه، ناشی، بی نه زمون له کاردا.

کارنادیده - ص. مر (کارنادیده - karnadîde): کار نه کرده، بی ته جره به له کاردا.

کارنامه - ا. مر (کارنامه - karname): سه ربورو کرده نامه ی که سیک، ژیننامه، شه هاده و کارنامه ی قوتا بی.

کارساز - ص. فا (کارساز - karsaz): چاره ساز، زه مینه خوشکردن بوکار.

کارسان - ا. مر (کارسان - karsan): هیزره.

کارستان - ا. مر (کاریستان - karistan): کارگه، شوتینی کار، کارو سه ربورین که سانیک که کاری گه وره یان کرد بی.

کارسنج - ص. فا (کارسه نچ - karsenc): که سیک کاریک هه لسه نگینی و تاوتوتی بکات.

کارشکن - ص. فا (کارشیکه - karşiken): کارشکین، به ره له لت.

کارشناس - ص. فا (کارشیناس - karşinas): پسپور، شاره ز، نه هلی ته جره به، خودان ساوکه.

کارشناسی - ا. مص (کارشناسی - karşinasî): پسپوری، شاره زایی.

کارطراز - ص. فا (کار ته راز - kar teraz): که سیک که کاران بسازینی و نه نجامی بدات.

کارفرما - ص. فا (کار فه رما - kar ferma): خودانکار، خاوه نکار.

کارفزا - ص. فا (کار فه زا - kar feza): مایه ی سه ربه شه و گرفتار.

کارک - ا (کارهک - karek): کاری بچووک.

کارکرد - ا. مص (کارکه رد - karkerd): مزی کار، کرپی کار، کارئ که نه نجام درایی.

کارکرده - ص. مف (کارکه رده - karkerde): کارکرده، نه زموندار، کوته ی کارکردوو.

کارکشته - ص. مف (کارکوشته - karkuşte): کرده، کارامه.

کارکن - ص. فا (کارکون - karkun): کریکار، حه بی عه مه ل.

کارکیا - ص. مر (کارکییا - karkiya): خاوه نندی کار، خاوه ن کار، کارزان، وه زیر، حاکم.

کارکیایی - ا. مص (کارکیایی - karkiyayî): سه روه ری، پاشایی.

کارگاه - ا. مر (کارگاه - kargah): کارگه، کارخانه.

کاروبار - ۱. مر (کاروبار - karûbar): کشتوکال و بهروبووم.

کارورز - ص. فا (کارشه‌رز - karverz): مه‌شق کردن، که‌سیک که خه‌ریکی فیت‌ر بوونی کاریک یان مه‌شق‌کردن له‌سهر کاریک بئ.

کاروژول - ص. فا (کارشه‌ژول - karvejûl): سه‌رکار، سه‌ر عه‌مه‌له، چاوش.

کاروکاچار - ۱. مر (کاروکاچار - karû kaçar): کارو که‌ره‌سته‌تین کار.

کاروکر - ۱. مر (کاروکر - karû ker): مرزو مه‌به‌ست، کارو هیتز.

کاروکشت - ۱. مر (کاروکشت - karûkişt): کشتوکال.

کاروکیا - ۱. مر (کاروکیا - karûkîya): فه‌رمان‌په‌وایی، هیتزو ده‌سه‌لات.

کاره - ۱ (کاره - kare): کۆله پوش یان چیلکه، پشت‌ه‌واره.

کاره - ص. ن (کاره - kare): په‌کار، کارا.

کاره - ا. فاع (کاریه - karih): که‌سیک که رقی له شتی بئ و بیکوره‌تیی.

کاری - ص. ن (کاری - karî): کرتیکار، پپکار، به‌کار، دلیر، ئازا، جه‌نگاوهر.

کاریدن - مص. م (کاریدن - karîden): چاندن، کشتوکال کرن.

کاریده - ۱. مص (کاریده - karîde): چیتراو.

کاریزگر - ص. فا (کاریزگر - karîzger): کاریزکهن.

کاریکاتور - ۱. فر (کاریکاتور - karîkatûr): کاریکاتیر.

کاریکاتورست - ۱. فر (کاریکاتورست - karîkatûrist): کاریکاتیرساز.

کاریگر - ص. فا (کاریگر - karîger): کرتیکار، سنعه‌تکار.

کاز - ۱ (کاز - kaz): ئاغه‌ل، پشتیر، گه‌ور.

کاز - ۱ (کاز - kaz): کاژ، دارسنه‌ویه‌ر.

کارناوال - کارنافال (karnaval): که‌پنه‌فال، کاروانی شادی و خوشی.

کارنای - ۱. مر (کارنای - karnay): که‌پنه‌ناوشه‌پیوری جه‌نگ.

کارنگ - ص (کاره‌نگ - kareng): قسه‌زان، به‌زمان، زمان لوس.

کارنه - ۱. فر (کارنی - karni): ده‌فته‌ری به‌ریاخه‌ل.

کاروان - ۱ (کارشان - karvan): کاروان، قافله. **کاروانخانه** - ۱. مر (کارشانخانه - karvan xane): کاروانسه‌را.

کاروانرو - ۱. مر (کارشان رهو - karvan rew): کاروانه‌پئ.

کاروان زن - ص. فا (کاروان زهن - karvan zen): دزئ که کاروانان روت بکاته‌وه، چه‌ته، ریتگر.

کاروان سالار - ۱. ص (کارشان سالار - karvan salar): سه‌رکاروان.

کاروانسرا - ۱. مر (کارشان سه‌را - karvan sera): کاروانخانه، خان، کاروانسه‌را.

کاروانسرادار - ۱. مر (کارشانسهرادار - karvan seradar): پاسه‌وانی کاروانسه‌را.

کاروان شادی - ۱. مر (کارشانی شادی - karvani şadî): که‌رنه‌فال.

کارشانه‌ک - ۱ (کارشانه‌ک - karvanek): کاروانه، بالنده‌به‌که له مرای ده‌چیت و ده‌نوکیکی دریتئ هه‌س و زیاتر له گوئ ئاوان دهنیشیتنه‌وه.

کاروانکش - ص. فا (کارشان که‌ش - karvan keş): کاروانکیش، سه‌ر قافله.

کاروانکش - ۱ (کارشان کوش - karvan kuş): جوژه ده‌وه‌نیکه له ناوچه‌تین وشک و کویتسانی ده‌پوئ.

کاروانگاه - ۱. مر (کارشانگاه - karvangah): کاروانسه‌را.

کازه - ا(کازه - kaze): ئاغه‌لی پەزان، پشتیر، که‌پر.

کازینو - ا.فر(کازینو - kazîno): گازیئۆ، قومارخانه، جیتی سەیران و خوشی و قومار.

کازییه - ا.فر(کازییه - kazîye): شۆتینی کاغه‌ز له‌سه‌ر میزی دایه‌وه.

کاژ - ص(کاژ - kaj): خیتل.

کاژییه - ا(کاژییه - kajîre): جۆره رووه‌کێکه.

کاس - ا(کاس - kas): ده‌هۆلی گه‌وره، به‌راز.

کاس - ص(کاس - kas): رووچاڵ، چاڵ.

کاس - ا.فر(کاس - kas): گارسه، ته‌خته‌یه‌کی خانه‌خانه‌یه له چاپخانه‌دا پیته قورقوشمه‌کانی تێدا ریز ده‌کړئ.

کاس - ا.ع(کاس - kas): کاسه، کاسه‌ی ئاو خواردنه‌وه یان شه‌راب خواردنه‌وه.

کاسانه - ا(کاسانه - kasane): باڵنده‌یه‌که.

کاسب - ا.فا(کاسب - kasîb): کاسبکار.

کاسبه‌رگ - ا.مر(کاسبه‌رگ - kasberg): کاسی گۆل.

کاست - ا.مص(کاست - kast): که‌موکوو‌ری، کیماسی.

کاستانیت - ا.فر(کاستانیت - kastanît): که‌ره‌سته‌یه‌کی مۆسیقاییه.

کاستر - ا.فر(کاستور - kastur): سه‌گلاوی.

کاستن - مص.م.ع(کاستنه - kasten): که‌مبون، که‌مکردن.

کاهش - ا.مص(کاهش - kahş): که‌می، کیماسی.

کاسته - ا.مف(کاسته - kaste): که‌مبوو.

کاسج - ا(کاسوج - kasuc): سیخو‌ر، سیچهر.

کاسجوک - ا(کاسجوک - kascûk): سیخو‌ر.

کاسد - ص.ع(کاسید - kasid): بێ ره‌واج، بێ بازار، بێ ره‌ونه‌ق.

کاسر - ا.فا.ع(کاسیر - kasir): شکینه‌ر.

کاسره - ا.فا.ع(کاسیره - kasire): شکینه‌ر (بۆ مێ).

کاسک - ا.فر(کاسک - kask): کلاو‌خو‌رد، خوده‌پۆلا‌یین.

کاسکت - ا.فر(کاسکیت - kaskit): کاسکیت.

کاسکینه - ا(کاسکینه - kaskîne): باڵنده‌یه‌که.

کاسمو - ا.مر(کاسمو - kasmû): تووکی به‌راز، مووی زیر.

کاسنی - ا(کاسنی - kasnî): جۆره رووه‌کێکه.

کاسه - ا(کاسه - kase): قاپی سوآله‌ت، یان چینی، کاسه.

کاسه پشت - ا.مر(کاسه‌پوشت - kase puşt): کیسه‌ل، کیسو.

کاسه درویشان - ا.مر(کاسه‌ی ده‌ره‌یشان - kasey dervîşan): کاسه‌ی ده‌رویشان، کاسه‌ی شکاو.

کاسه زانو - ا.مر(کاسه‌ی زانو - kasey zanû): که‌شکه‌ژنۆ، که‌شکه‌زانی.

کاسه‌سه‌ر - ا.مر(کاسه‌ی سه‌ر - kasey ser): کاسه‌ی سه‌ر، کلۆخ، که‌پۆل.

کاسه‌سیاه - ص.مر(کاسه‌سییا - kase sîya): کاسه‌ره‌ش، به‌غیل و چروک و پیسه‌که، رژد.

کاسه‌کوزه - ا.مر(کاسه‌کوزه - kase kûze): کاسه‌و گۆزه، که‌ره‌سته‌ی ناوماڵ.

کاسه‌کوزه‌دار - ا.ص(کاسه‌کوزه‌دار - kase kûzedar): که‌سه‌تیک له مائی خو‌یدا کو‌ژی قومار ساز بکات و پا‌ره له قومار بازه‌کان وه‌ربگرئ.

کاسه‌گاه - ا.مر(کاسه‌گا - kasega): شۆتینی که له‌سه‌ری سه‌عاتانی دیاریکراو ته‌پل و که‌ره‌نای تێدا لێ بدرئ.

کاسه‌گر - ا.ص(کاسه‌گر - kase ger): گۆزه‌سه‌ر، گۆزه‌ساز.

چه رمسازی و ده باغکار پیدا به کار دئی.

کاشه - ا. فاع. (کاشه - kaşe): شه خته.

کاشی - ا. (کاشی - kaşî): کاشی.

کاشی پز - ا. ص. (کاشی پز - kaşî pez): کاشی ساز، وهستای کاشی.

کاشیکار - ا. ص. (کاشی کار - kaşî kar): وهستای دانانی کاشی.

کاظم - ا. فاع. (کاظم - kazîm): له قه بی حه زرتی تیمام موسای کوپی تیمام جده غه ری سادق، تیمامی حه و ته م، خاموش و بیده نگ، که سیک که تو پیه یی خوی بخوانه وه.

کاغ - ا. (کاغ - kax): کاویش، دهنگی کاویش کردن، نالین.

کاغاله - ا. (کاغاله - kaxale): جوره گیایه که.

کاغذ - ا. (کاغذ - kaxez): قاقه ز، کاغزه.

کاغذ ساز - ا. ص. (کاغذ ساز - kaxez saz): قاقه ز دروستکه ر.

کاغذ سازی - ا. مص. (کاغذ ساز - kaxez sazi): کرده ی دروست کردن کاغذ، کاری کاغذ سازی.

کاغذین - ص. ن. (کاغذین - kaxezîn): هه رچی له کاغذ دروستکاری، قاقه زی.

کاغذین جامه - ا. مر. (کاغذین جامه - kaxezîn came): جلکی قاقه زین، جلکی بووه له کاغذ که له کوندا سکالاچی له به ری کردووه به و جله وه چوه بۆلای حاکم تا به دادیا بگات.

کاغنو - ا. (کاغنو - kaxnû): گونه ستیره، جوره کر میکه.

کاغه - ص. (کاغه - kaxe): گه وچ، گیل.

کاف - ا. (کاف - kaf): کون، درز، شق، زهنگ.

کاف ران - ا. مر. (کاف ران - kaf ran): قوزی ژن.

کافیسم - ا. فر. (کافیسم - kafi'ism): نه خوشییه که له نهجای خوارنه وه ی زوری قاوه پهیدا ده بی.

کاسه گردان - ص. فا. (کاسه گردان - kase gerdan): گه دا، ده روزه که ر، سوال که ر، پارسه ک.

کاسه گل - ا. مر. (کاسه ی گل - kasey gul): کاسه ی گل.

کاسه لیس - ص. فا. (کاسه لیس - kase lîs): کاسه لیس، بهر ماوه خۆز، چلّیس، گه دا، ده له چه.

کاسه نبات - ا. مر. (کاسه نبات - kase nebat): نبات، نبات که له شپوه ی کاسه دا دابر پزئی.

کاسیک - ا. فر. (کاسیک - kasîk): بالنده یه کی بچکوله یه، ره شه، پشتی زهر دیک کی کال یان نارنجییه، په ره کانی جوان و گران بییه.

کاش - (کاش - kaş): کاشکی، بریا، خۆزی، خۆزگه.

کاش - ا. ه. (کاش - kaş): شووشه.

کاشالوت - ا. فر. (کاشالوت - kaşalût): گیانله به رتکی زه به لاحی ده ری بییه.

کاشانه - ا. (کاشانه - kaşane): مال، مالی بچووک، مالی زستانه، هیلانه.

کاشت - ا. مص. (کاشت - kaşt): چاندن، کشتو کال.

کاشتن - مص. م. (کاشتن - kaştên): چاندن

کارنده - ا. فا. (کارنده - karende): چینراو.

کاشته - ا. مف. (کاشته - kaşte): چینراو.

کاشح - ا. فاع. (کاشح - kaşîh): دژمنی بوغز له زگو له بنه وه بی.

کاشف - ا. فاع. (کاشف - kaşîf): ناشکر اکار، کفشکه ر.

کاشفه - ا. فاع. (کاشفه - kaşife): ناشکر اکار، کفشکه ر، فزه حه تو ریسوایی.

کاشک - (کاشک - kaşk): کاشکی، خۆزگه، بریا.

کاشم - ا. (کاشم - kaşim): کاشمه، رووه کیته.

کاشو - ا. فر. (کاشو - kaşû): ماده یه که له دره ختی به ناوی (کاد) وه ده گیرئ و له

کافتريا، شوتنی خواردن و خواردنه‌وه.
کافه رستوران - ا.م.ر.فر (کافی رستوران - kafi ristûran): شوتنی خواردن و خواردنه‌وه.
کافی - ا.ف.ا.ع (کافی - kafi): کافی، بهس، ئیدی، زیاده.
کافیلو - ا (کافیلو - kafîlû): رووه‌کینکه.
کاک - ا (کاک - kak): کاک، بیلبیلهدی چاو، ههر شتیکی وشکو باریکو ناو به‌تال، نووکی زمان.
کاکا - ا (کاکا - kaka): براگه‌وره، نۆکه‌رو غولام.
کاکائو - ا.م.ر.فر (کاکائو - kaka'o): دره‌ختی کاکاو.
کاکتوس - ا.م.ر.فر (کاکتوس - kaktûs): دره‌ختیکه، کاکتوس.
کاکره - ا (کاکره - kakere): گیاهه‌که له پونگه ده‌چیت.
کاکل - ا (کاکول - kakûl): کاکۆل.
کاکلی - ا (کاکولی - kakulî): بالنده‌یه‌کی بچووکه میرووان ده‌خوات.
کاکنه - ا (کاکنه - kakene): جۆره گیاهه‌که.
کاکو - ا (کاکو - kakû): خالۆ، لالۆ، برای دایک، کاکۆیه.
کاکوتی - ا (کاکوتی - kakûtî): جۆره گیاهه‌کی بۆنخۆشه له ماستو دۆ ده‌کری.
کاکل - ا (کاکل - kagel): جۆره نه‌یجه‌یه‌که له ناو ناودا ده‌پوئ، زهل.
کال - ا (کال - kal): ئاودر، گۆلای گه‌وره.
کال - ص (کال - kal): خوار.
کال - ص (کال - kal): کال، میوه‌ی کالو نه‌گه‌ییو، کچ.
کالا - ا (کالا - kala): کالآ، که‌ره‌سته‌ی ناو مال، تفاق‌ی مال.
کالار - ا (کالار - kalar): تاته‌به‌ردی پان و ته‌نک.

کافیئن - ا.م.ر.فر (کافیئن - kafi'in): جه‌وه‌ری قاوه، روحی قاوه.
کافتن - م.ص.م (کافتن - kaften): شه‌فکردن، درزاندن، سماندن.
کافنده - ا.فا (کافنده - kafende): درزینه‌ر، درزیه‌ر، سمپنه‌ر.
کافته - ا.م.ف (کافته - kafe): درزبردو، شه‌قبردو، سمپنراو.
کافر - ا.ف.ا.ع (کافر - kafir): بی‌دین.
کافرانه - ق.ص (کافیرانه - kafirane): کافران، به‌شیتوای کافران.
کافردل - ص.م (کافیردیل - kafir dil): زالم، زۆردار، دل‌په‌ق، دل‌په‌ش، بی‌رحم.
کافرستان - ا.م.ر. (کافیرستان - kafiristan): کافرستان، مه‌لبه‌ندی کافران.
کافرکیش - ص.م (کافیرکیش - kafirkîş): بی‌دین، بی‌مه‌زه‌ب.
کافر نعمت - ص.م (کافیر نیئمه‌ت - kafir ni'met): نه‌که‌ که‌رام، ناشوکر، هه‌ق نه‌ناس.
کافر نهاد - ص.م (کافیر نیهاد - kafir nihad): گاور سروشت.
کافره - ا.فا (کافیره - kafiye): ژنی کافر.
کافیشه - ا (کافیشه - kafîşe): جۆره رووه‌کینکه.
کافور - ا (کافور - kafûr): ده‌رمانیکی سپیی بۆنخۆشه له هه‌ندی گیای تایبه‌تی واری کافور ده‌گیریت.
کافور گون - ص.م (کافورگون - kafûr gûn): سپی، سپی وه‌کو کافور.
کافورمو - ص.م (کافورمو - kafûr mû): که‌سیتک مووی سپی بووبی.
کافه - ا.ف.ا.ع (کافه - kaffe): هه‌موو، هه‌مووان، گشت، ته‌ف.
کافه - ا.م.ر.فر (کافی - kafi): قاوه‌خانه، چاخانه.
کافه‌تريا - ا.م.ر. (کافی تیریا - kafitiriya):

کالم - ۱. ص (کالوم - kalum): بیتودن، ژنی
میترد مرده یان تەلاقدر او.

کالنج - ۱ (کالینج - kalinc): گوژ، گفیشک،
گوهریز.

کالنجار - ۱ (کالینجار - kalincar): شەرگه،
مهیدانی شەر، شەرپو شۆر.

کالنجه - ۱ (کالینجه - kalince): کوکوختی.

کالوج - ۱ (کالووج - kalûc): په‌نجه توتوته،
قامکی چوک.

کالوج - ۱ (کالووج - kalûc): کۆتر، کهو.

کالوخ - ۱ (کالووخ - kalûx): کهوهر، تهرده‌کی
گه‌لاپانه ده‌خوری.

کالوس - ص (کالووس - kalûs): سست، گیل،
نه‌زان.

کالوسک - ۱ (کالووسک - kalûsek): پاقله.

کالوش - ۱ (کالوش - kalûş): مه‌نجه‌لی چیشت
لینان، که‌شکاو.

کالونی - ۱ (کالونی - kalûnî): زه‌عتەر.

کاله - ۱ (کاله - kale): کالّا، که‌لوپهل.

کاله - ص (کاله - kale): کال، میوه‌ی
نه‌گه‌ییوو.

کاله - ۱ (کاله - kale): کاسه‌ی دار یان
سوالّه‌ت.

کاله - ۱ (کاله - kale): گۆل، گۆلی زه‌دعات.

کاله‌دان - ۱. مر (کاله‌دان - kaledan): سه‌به‌ته.

کالی - ۱. ع (کالی - kalî): بیتعانه، قهرز،
قهرزیک که دوا بکه‌وئ، پاسه‌وان.

کالیبر - ۱. فر (کالیبر - kalîbr): تیره‌ی زارکی
لوله، تیره‌ی لوله‌ی تۆپ.

کالیدن - مص. ل (کالیدن - kalîden): شیتوان،
نالتۆزان، هه‌لاتن، دوورکه‌وتنه‌وه.

کالیده - ص. مف (کالیده - kalîde): نالتۆزاو،
شیتراو.

کالیس - ۱. فر (کالیس - kalîs): پیاله، جام،
کاسه‌ی گۆل.

کالاشکن - ۱. مر (کالا شیکه‌ن - kala şiken):
جۆره شیرینییه‌که.

کالامین - ۱. مر (کالامین - kalamîn): به‌ردی
سورمه، کله سوپحانی.

کالب - ۱ (کالیب - kalib): قالب.

کالباس - ۱ (کالباس - kalbas): باسترمه.

کالبد - ۱ (کالبود - kalbud): قالب، به‌دهن،
له‌ش.

کالبد شکاف - ص. فا (کالبود شیکاف - kalbud
şikaf): توتیکار، هه‌لدپینی جه‌سته‌ی مردوو به

مه‌به‌ستی زانینی هۆی مردنه‌که‌ی.

کالبد شناس - ص. فا (کالبود شیناس - kalbud
şinas): پسپۆر له‌ بواری توتیکاری.

کالبدگر - ۱. ص (کالبودگر - kalbud ger):
په‌یکه‌رساز، نیگارگیش.

کالبدگشایی - ۱. مص (کالبودگوشایی - kalbud
guşayî): توتیکاری، هه‌لدپینی جه‌سته‌ی مردوو

بۆ زانینی هۆی مه‌رگه‌که‌ی.

کالچ - ۱. انگل (کالیچ - kalic): کۆلیج.

کالچار - ۱ (کالچار - kalcar): مه‌ره‌زه،
برنجه‌جا، چه‌لتووکه‌جا.

کالجوش - ۱. مر (کالجوش - kalcûş): که‌شکاو.

کالری - ۱. فر (کالوری - kalurî): په‌که‌یه‌کی
پیتوانه‌ی گهرمایه.

کالری متر - ۱. مر. فر (کالوری متر - kalurî
mitr): ئامپیری ئه‌ندازه‌گیری راده‌ی وزه‌و گهرمای

به‌دهن، گهرماپیتو.

کالسه‌که - ۱ (کالیسه‌که - kaliske): گالیسه‌که،
عه‌ره‌بانه.

کالفتن - مص. ل (کالوفته‌ن - kaluften):
په‌ریشان بوون.

کالفته - ۱. مف (کالوفته - kalufte):
په‌ریشان.

کالك - ص (کاله‌ک - kalek): کال، کچ،
نه‌گه‌ییوو.

کامی دل بڑی، خوشبخت، بهخته‌وهر.
کامروایی - ا. مص (کام ره‌فایی - kamrevayî):
 به ئاوات گه‌ییشتن، بهخته‌وهری.
کامفر - ا. فر (کامفر - kamfr): کافور.
کامکار - ص. فا (کامکار - kamkar):
 کامهران، بهخته‌وهر.
کامکاری - ا. مص (کامکاری - kamkarî):
 کامهرانی، بهخته‌وهری.
کام گرفتن - مص. ل (کام گیریفته‌ن -
 kamgiriften): به ئاوات گه‌ییشتن،
کامل - ص. ع (کامیل - kamil): ته‌واو، لاپ،
 بٚن که‌مو کوپری.
کامل عیار - ص. مر (کامیل ئیار - kamil
 iyar): ته‌واو عه‌یار، لاپ، زٚترو زیوئ که
 عه‌یاری ته‌واو بٚن.
کامیلیا - ا. فر (کامیلیا - kamiliya): گوتلی
 کامیلیا، ده‌وه‌نٚکی گوتله.
کامیلین - ا. فر (کامیلین - kamilîn): جۆره
 رووه‌کٚتکه.
کامن - ص. ع (کامین - kamin): شاراهه،
 نادیار، په‌نهان، وه‌شارتی.
کام ناکام - ق (کام ناکام - kam nakam):
 ناچار، بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ.
کامنولٚت - ا. مر. انگل (کامون فیلس - kamon
 vils): ئه‌و ولاتانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی هاو‌به‌شیان
 ده‌گه‌ل به‌ریتانیا هه‌یه، کۆمۆنوتٚلس.
کامور - ص (کامشهر - kamver): کامهران،
 بهخته‌وهر.
کامه - ا (کامه - kame): کام، مراز، ئاوات،
 ئاره‌زوو.
کامه - ا (کامه - kame): مه‌رجان.
کامیاب - ص. فا (کامیاب - kamyab):
 به‌ئاوات گه‌یشتوو، بهخته‌وهر.
کامیار - ص. مر (کامیار - kamyar): کامهران،
 شادمان، بهخته‌وهر.

کالیو - ص (کالیف - kalîv): گه‌وج، که‌ودهن،
 سه‌رگه‌ردان.
کالیورنگ - ص (کالیفره‌نگ - kaliv reng):
 سه‌رگه‌ردان، گٚیٚژ، گه‌وج.
کام - ا (کام - kam): کام، مه‌لاشو، مرازو مه‌رام
 و خۆزیا.
کام - ا (کام - kam): ئه‌سپون.
کامالا - ا. فر (کامالا - kamala): جۆره
 رووه‌کٚتکه.
کامانکار - ا. انگل (کامانکار - kamankar):
 جۆره ئوتومبیلٚکی گه‌وره‌یه زیاتر له سوپادا
 به‌کاردئ.
کام بخش - ص. فا (کام به‌خش - kam bexş):
 مراز به‌خش، مرازده‌ر.
کام به‌خشی - ا. مص (کام به‌خشی - kam
 bexşî): به ئاوات گه‌یاندن، سه‌خواه‌تو دلاوایی.
کامبرین - ا. ص. فر (کام برییه‌ن - kam
 briyen): یه‌که‌م قو‌ئاغی پٚنج قو‌ئاغی
 هه‌وه‌لئ زه‌وی ناسی.
کامپیوتر - ا. انگل (کامپیووتر -
 kampiyûter): کۆمپیووتر.
کام جستن - مص. م (کام جوسته‌ن - kam
 custen): هه‌ولدان بۆ گه‌ییشه‌نه مرازو
 ئاره‌زوو.
کامجو - ص. فا (کامجو - kamcû): عه‌ودالئ
 عه‌یش و عوشه‌ت، رابواردن خواز.
کام راندن - مص. ل (کام راندن - kamranden):
 خۆشگوزه‌راندن، رابواردن،
 خۆشگوزه‌راندن.
کامران - ص. فا (کامران - kamran): کامهران،
 خۆشگوزه‌ران، به‌مرازگه‌ییشه‌توو.
کامرانی - ا. مص (کامرانی - kamranî):
 خوشبه‌ختی، کامهرانی، به‌ختیاری.
کامروا - ص. مر (کامره‌فا - kamreva):
 که‌سٚتیک به‌ مه‌رامی خۆی گه‌یی بٚن، که‌سٚتیک به‌

کانون - ا.ع (کانون - kanûn): کورده، ناگردان، کوانو، ئوجاخ.

کانون - ا.ع (کانون - kanûn): ناوی دوو مانگی ساله (کانوونی یه کهم، کانوونی دووهم).

کانیرو - ا (کانیروو - kanîrû): دهوئه نیکه له سماق ده چیت.

کاو - ا (کاف - kav): کیتراو، هه لکۆلراو.

کاو - ا.فر (کاف - kav): ریستی قومار.

کاو - ا.فر (کافا - kava): جوړه دره ختیکه.

کاوک - ص (کافاک - kavak): کلۆرهدار، به تال، ناو به تال، پووچه ل.

کاوالبه - ا.فر (کافالبه - kavalye): سه ربازی سواره، پیاوێک له میوانداری و سه مادا به شداری له گه ل ژنی کدا بکات.

کاوان - ص.فا (کافان - kavan): هه لکۆلینی زهوی و گه ران به دووی شتدا، کۆلینکاری.

کاویش - ا.مص (کافیش - kaviş): ته نقیب و پشکنین.

کاوک - ص (کافهک - kavek): پوک، پووچ، ناو به تال، کلۆر.

کاوکاو - ا (کاف کاف - kav kav): پشکنین، گه ران، حه فرکاری.

کاونه - ا (کافونه - kavune): میروویه که له زه رحات و بیستان ده دات و ده یفه و تینی.

کاووک - ا (کافوک - kavûk): هیتلانهی مریشک.

کاویدن - مص.م (کافیدنه - kavîden): پشکنین، منه کردن، گه ران، حه فرکاری.

کاویش - ا.مص (کافیش - kavş): پشکنین، گه ران، منه کردن، حه فرکاری.

کاوان - ص.فا (کافان - kavan): پشکنه ر، حه فرکار.

کاویش - ا (کافیش - kavîş): مه نجه لی مانگا دۆشین، مه نجه لی ماست یان دۆ.

کاوین - ا (کافین - kavîn): ماریی ژن.

کامیون - ا.فر (کامیوون - kamyûn): ئوتومبیلی باری، لۆری.

کامیونیت - ا.فر (کامیونیت - kamyûnit): پیکاب.

کان - ا (کان - kan): مه عدنه، کان.

کانی - ص.ن (کانی - kanî): مه عدنه ی، کانزایی.

کانا - ص (کانا - kana): گه وچ، که وده ن.

کاناپه - ا.فر (کاناپه - kanape): قه نه فه، مۆتيله.

کاناز - ا (کاناز - kanaz): بنجی هیتشووه خورما.

کانال - ا.فر (کانال - kanal): که نال، کاریز، ئاو و ده یه کی گه وره که له نیوان دوو ده ریا بکریته وه و له ویتنه ده وه که شتی تی بیه ری.

کانتور - ا (کانتور - kantûr): به شی ژمیریاری نووسینگه یه ک یان دایه ره یه ک.

کاندیدا - ا.فر (کاندیدا - kandîda): که سییک بۆ نویتنه رایه تی خه لکی له په رله ماندا یان کارو پۆستیکی دی بیالتیوری.

کانسیر - ا.فر (کانسیر - kansir): سه ره تان، شیریه نجه.

کان شناس - ص.فا (کان شیناس - kan şinas): پسپۆر له براری کاند (مه عدنه) کانگه ناس، کانزانا س.

کان شناسی - ا.مص (کان شیناسی - kan şinasî): کانگه ناسی، کانگه زانی، کانزانی.

کانفت - ا (کان فیت - kan fit): جوړه شیرینه یه که.

کانگورو - ا.فر (کانگورو - kangûrû): که نغهر.

کانوا - ا.فر (کانفا - kanva): شلیله ی خوری یان به ن که جل و بلوزی زستانه ی پت ده چن.

کانور - ا (کانور - kanûr): که ندووی دانه ویتله.

کاه - ا (کاه - kah): کا.

کاهانیدن - مص.م (کاهانیدن - kahanîden): که مکردنه وه.

کاهدان - ا.مر (کاهدان - kahdan): کادین، لژده، عه ماری کا.

کاه دریغ - ص.مر (کاه دریغ - kah dirîx): نه سپی لاتنی لاواز که کاو جۆبه که ی پی خه سار بی.

کاهریا - ا.مر (کاهریا - kahruba): کاره با.

کاهش - ا.مر (کاهش - kahiş): کم، له که می دان.

کاهکشان - ا.مر (کاه کشان - kah keşan): که شکه لآن، ریگه ی کاکیشان.

کاهگ - ا.مر (کاه گیل - kahgil): قورپیک کای تی کرابی بۆ که فمال و سه ر سواغ و نه و شتانه، کاکل.

کاهل - ص.ع (کاهیل - kahil): پیر، بی توانا.

کاهل - ا.ع (کاهیل - kahil): شان، نیوان هه ردو و شان.

کاهن - ص.ع (کاهین - kahin): غه یب زان، پله یه کی ناینیه لای میسریانی کۆن و جووله که و مه سیحیان.

کاهنگان - ا (کاههنگان - kahengan): ریگه ی کاکیشان، که شکه لآن.

کاهو - ا (کاهوو - kahû): کاهوو، خاس.

کاهیدن - مص.ل (کاهیدن - kahîden): کم بوون، که مبوننه وه، لاواز بوون.

کاهش - ا.مص (کاهش - kahiş): که می، کیماسی، له که می دان.

کاهنده - ا.فا (کاهنده - kahende): که مکه رده وه.

کاهیده - ا.مف (کاهیده - kahîde): که مکر او، که مبوو.

کثیب - ص.ع (کثیب - ka'îb): غه مگین، دلشکاو، پهریشان.

کئیر - ا (کئیر - keîr): نه خوشی هه ساسیه ت.

کب - ا (کوب - kub): گوپ، ناو دهم.

کبائر - ا.ع (که بایر - kebair): گونا هیتن گه وره.

کباب - ا (که باب - kebab): گوشتی برژاو.

کبابه - ا (که بابه - kebabe): ده وه نیکه له جۆری رووه کی بیبه ران.

کباده - ا (که بادده - kebbade): نامیترکی وهرژشی کۆنه.

کبار - ص.ع (کوبار - kubar): گه وره.

کبار - ص.ع (کیبار - kibar): گه وره، مه زنان.

کبار - ص.ع (کوببار - kubbar): گه وره، زۆر گه وره.

کبارت - مص.ع (کوبارته - kubaret): گه وره بوون، گه وره بی.

کباره - ا (که باره - kebare): قهرتاله، سه به ته ی میوه چین و گواسته نه وه.

کباش - ا.ع (کیباش - kibaş): به ران.

کبال - ا (که بال - kebal): په تیک له لیفی خورما دروست بکری.

کبت - ا (که بت - kebt): میش ههنگ، زه رده واله.

کبت - مص.ع (که بت - kebt): ره زیل کردن، ریسوا کردن، وده رنانی دژمن به توپه بی.

کبتر - ا (که بتهر - kebter): کۆتر.

کبج - ا (که بچ - kebc): تف، ناوی زار.

کبج - ا.ص (که بچ - kebc): که ری کلک برپاگ.

کبچه - ا (که بچه - kebçe): که وگیر، که وچک، مراک.

کبد - ا (که بد - kebd): له حیم، چه سپ.

کید - ا.ع (که بید - kebid): جگه ر، ناو جه رگه، دور.

کید - ا.ع (که بهد - kebed): ورگ زلی، ره نچدان.

کبکنجیر - ا(که بکه نجیر - keb kencîr):
بالندیه که، پۆر.

کبل - ا(که ببل - kebel): کهۆل، پۆستین، فهروه.

کبوتر - ا(که بوتهر - kebûter): کۆتر.

کبوترخان - ا.مر(که بوتهرخان - kebûterxan): کۆترخانه، ئەو شوینهی کۆتران
هێلانەئێ تیا بکەن.

کبوتر نامەبەر - ا.مر(که بوتهری نامەبەر - debûteri nameber): کۆتری نامەبەر.

کبورد - ص(که بوود - kebûd): شین،
وەنەوشەیی تۆخ.

کبودان - ا(که بوودان - kebûdan): رووکه،
رەشکه.

کبودر - ا(که بوودەر - kebûder): کرمپکی
بچوکی ئاوییه.

کبوده - ا.ص(که بووده - kebûde): داری
راست و بهرزو بێ بهر، وەکو سپیدارو چنار.

کبوس - ص(که بووس - kebûs): چەفت،
ناراست، کهچ، خوار.

کبوک - ا(که بووک - kebûk): کۆتر، کوکوختی.
کبه - ا(کوبه - kubbe): ههر شتی که له کهو
بهرز بووبێتهوه.

کبی - ا(که بی - kebbî): مەمیون.

کبیتا - ا(کوبیتا - kubîta): جۆره شیرینییه که
به کاکله گوێزو بادهم پسته دروستدهکری.

کبیتک - ا(کوبه یتهک - kubeytek):
نامیتریکه بهرداشی یێ تیژ دهکریتهوه.

کبیث - ص.ع(که بیس - kebîs): بۆگەن،
گۆشتیک خراپ و بۆگەن بووبێ.

کبید - ا(که بید - kebîd): جگەر، ناو جەرگه،
ناوهند.

کبیر - ص.ع(که بیر - kebîr): گهوره، زل،
مەزن.

کبیره - ص.ع(که بیره - kebîre): گهوره،
گوناھێن مەزن.

کبداء - ا.ع(که بداء - kebda'): ناوهندی
ئاسمان، دەستار، کهوانیک که مشتووکهی پێ به
دەست بێ.

کبر - ا(که بر - kebr): زەردەشتی، پهیرهوانی
زەردەشت، ئەم ناو پاش سەرهلدانی ئیسلام به
ملی زەردەشتیاندا درا، گاور.

کبر - ا(که بر - keber): جۆره رووکهیکه.

کبر - ا.مص(کبیر - kibr): خۆ نواندن،
خۆیستی، گهورهیی.

کبر - مص.ع(کبهر - kiber): گهورهبوون،
پیریون.

کبرا - ا.فر(کۆبرا - kobra): جۆره ماریکی
ژههرداره.

کبراء - ص.ع(کوبراء - kubra'): گهوره،
مەزن.

کبره - ا(که بره - kebre): قەتماغه ی زام،
ئەستورویونی پیتستی ناو له پ، له زۆر
کارکردندا.

کبریاء - ا.ع(کبریا - kibriya'): گهورهیی،
عهزەمەت.

کبریت - ا.ع(کبریت - kibrît): گوگرد، زتری
سوور، یا قوت.

کبز - ص(که بز - kebz): زل، تۆکه.

کبس - مص.ل.ع(که بس - kebs): کهبس،
پهستانهوه، پرکردنهوهی بیر.

کبست - ا(که بهست - kebest): کاله که مارانه،
تهحله سیف، گوژالک.

کبستو - ا(که بهستو - kebestû): گوژالک.

کبسون - ا(که بسون - kebsûn): گزنیژه، جۆره
گیایه که.

کبش - ا.ع(که بش - kebş): بهران، گهوره
دهمپاستی قهوم.

کبک - ا(که بک - kebk): کهو.

کبکه - ا.ع(که بکه به - kebkebe): پۆله
سوارتیک، کۆمه له خه لکیک، شان و شکۆ
گهورهیی.

کت - ا.فر (کۆت - kot): په راسو، دهنده.
کتائب - ا.ع (که تائیب - ketaib): دهسته یه ک له له شکر، بهرده نووس، نووسراوی سهریه رد یان دیوار.
کتاب - ا.ع (کیتاب - kitab): کتیب، نووسراو، پهرتووک.
کتاب - ا.ع (کوتتاب - kuttab): قوتابخانه، مه کتوب، فیرکه.
کتاب - ا.ع (کوتتاب - kuttab): نووسه ران.
کتابت - مص.ل.ع (کیتابه ت - kitabet): نووسین.
کتابخانه - ا.مر (کیتابخانه - kitabxane): کتیبخانه.
کتاره - ا (که تاره - ketare): حهریه، سونگی، غه داره.
کتاله - ا (که تاله - ketale): حهریه، سونگی، غه داره.
کتام - ا (که تام - ketam): که پر، خانووی بچوکی هاوینه ی له دارو هه ژگ دروستکراو.
کتان - ا.ع (که تتان - kettan): که تان، جوړه رووه کتیکه.
کتب - ا.ع (کوتوب - kutub): کتیبان، پهرتووکان.
کتبه - ا.ع (که ته به - ketebe): نووسه ران.
کتخ - ا (که ته خ - ketex): که شک.
کتر - ا (که ته ر - keter): بیتل.
کتران - ا (که تران - ketran): که تران.
کتره - ص. (که تره - ketre): درپاو، قسه ی قزوو بې مانا.
کتری - ا (کیتری - kitrî): کتری.
کتف - ا.ع (کیتف - kitf): شان.
کتک - ا (کوتک - kutek): کوتک، دارگارپان، گلاکوتک.
کتک زدن - مص.م (کوتک زده دن - kutek zeden): لیدان.

کبیس - ا.ع (که بیس - kebîs): جوړه خورمایه که، جوړه خشلیکه، خشلیکی ناو بوشه که به ماده یه کی بون خوش پری ده که ن.
کبیسه - ا.ع (که بیسه - kebîse): سالی که بیسه، نهو سالی که ژماره ی روژه کانی ۳۶۶ روژ بې، نه مه ش هه ر چوار سال جاریک دووباره ده بیتته وه.
کبیکه - ا (که بیکه - kebîke): جوړه گیایه که، گزنیږه.
کپ - ا (کوپ - kup): ناو دم، شوشه ی گه وره ی زار تنگ بقرکه یان شهرب، قه رابه.
کپان - ا (که پان - kepan): قه پان.
کپچه - ا (که پچه - kepeçe): که فگیر.
کپر - ا (که پر - keper): که پر.
کپسول - ا.فر (که پسرول - kepsûl): تهره قه، توم دانی رووه ک، حه بی که پسرول، (ده رمان).
کپک - ا (که پک - kepek): که پرو، که رگ.
کپنک - ا (که پنه ک - kepenek): فهره نجی، که پنه ک (پیش باران که پنه ک).
کپور - ا (کوپور - kupûr): جوړه ماسیبه که له به حری خه زردا ژوره.
کپه - ا (که پیه - keppe): تاس، تاسیکه بو گل و قوپ له بینا کاریدا به کار دی.
کپه - ا (کوپیه - kuppe): قوبه، که له که.
کپی - ا (که پی - kepî): مه میوون.
کپی - ا.فر (کوپی - kopî): کوپی، له بهر گرته وه.
کپیدن - مص.ل (که پیدن - kepîden): خه وتن، نووستن، رفاندن.
کپیست - ا.فر (کوپیست - kopîst): کوپی کار.
کپییه - ا.فر (کوپیه - kopîye): قوپی، له بهر نووسینه وه.
کت - ا (که ت - ket): شان، ته خت، ته ختی پاشایی، که نال، کارتیز.
کت - ا.فر (کۆت - kot): کوټ، پالتوی پیاوانه یان ژنانه.

- کتک** - ا.ص (که تەک - ketek): مەری چکۆلە، مەری دەست و پێ کۆل.
- کتکار** - ا.ص (که تکار - ketkar): نەجار، دارتاش.
- کتکن** - ا.ص (که تەکن - ketken): کاریزکەن.
- کتگر** - ا.ص (که تگەر - ketger): نەجار، دارتاش.
- کتل** - ا (کو تەل - kutel): تەپە، کۆمەلە.
- کتل** - ا (کو تەل - kutel): ئەسپی یەدەک.
- کتلت** - ا.فر (کو تلیت - kutlit): قیمەیی سوورەوه کراو.
- کتەم** - م.ص.م.ع (که تەم - ketm): ڤەشارتن، پەنھان کردن، شاردنەوه، پۆشین.
- کتەم** - ا.ع (که تەم - ketem): رووھ کینکە.
- کتمان** - م.ص.ع (کیتمان - kitman): پەنھان کردن.
- کتنبەل** - ص (که تەنبەل - ketenbel): پرخۆر، زۆر خۆر.
- کتو** - ا (که توو - kutû): قەتێ، کوپکوپ.
- کتو** - ا (کو توو - kutû): قۆزاخەیی پەموو.
- کتوم** - ص.ع (که تووم - ketûm): سەر قایم، رازقان، رازپۆش.
- کت و مت** - ق.ص (کو توموت - kutûmut): کو توموت، دەقاو دەق.
- کتە** - ا (که تە - kete): برنجی کولای بێ روژ.
- کتیبە** - ا.ع (که تیبه - ketîbe): دەستە یەک چە کدار، نووسراو، بەردەنەووس.
- کتیر** - ا (که تیر - ketîr): سەراب، تراویلکە، شۆراخ.
- کتیرا** - ا (که تیرا - ketîra): کە تیرە، سەمغ.
- کتیران** - ا (که تیران - ketîran): قە تران.
- کتیم** - ا.ع (که تیم - ketîm): پەنھان، ڤەشارتی، رازپۆش.
- کشافت** - م.ص.ل.ع (که سافەت - kesafet): چەریوون، پیس بوون.
- کشب** - ا.ع (کوسوب - kusub): گردۆلکە لم.
- کشرت** - م.ص.ل.ع (کەسرەت - kesret): زۆر بوون، زۆری، فرەیی.
- کشیب** - ا.ع (کەسیب - kesîb): گردۆلکە لم.
- کشیر** - ص.ع (کەسیر - kesîr): زۆر، فرە.
- کشیف** - ص.ع (کەسیف - kesîf): چەر، خەست، پیس و پۆخل.
- کج** - ص.ع (کەج - kec): کەج، خوار، چەفت، چەوت.
- کج** - ا (کەج - kec): ناوڕیشمی خاوی نە تەنراو.
- کجا** - (کوجا - kuca): نیشانەیی پرسیارە بۆ جێ، لە کوێ؟ لە چ شوێنێ، کەیی، چۆن.
- هرکجا** - (هەرکوجا - herkuca): هەر جێیە، هەر شوێنێ.
- کجاوه** - ا (کەجافە - kecave): کەژاوه.
- کج بیل** - ا.م.ر (کەج بیل - kec bîl): خاکەناس.
- کج بین** - ص.فا (کەج بین - kecbîn): خێل.
- کج رو** - ص.فا (کەج رو - kec rew): کەج رو، کەسێک بەرێی دروستدا نەپوات.
- کجک** - ا (کەجەک - kecek): هەر ئامیڕیکی ئاسن یا داری سەرخوار، قولاپ.
- کج مەج** - ص (کەج مەج - kec mec): خوارو خێج.
- کجواج** - ص (کەجفاج - kecvac): خوارو خێج.
- کجوک** - ا (کوجوک - kucûk): پشت یەشە.
- کجە** - ا (کەجە - kece): موستیلەیی بێ نقیم، چەنە، چەناگە.
- کجیم** - ا.ص (کەجیم - kecîm): ناوڕیشم.
- کجین** - ا.ص (کەجین - kecîn): جۆرە جلیک بوو لە بری لۆکە ناوڕیشمیان تێ ناخنبوو.
- کچری** - ا (کیچری - kiçrî): جۆرە خواردنێکی هیندییه.

کچل - ص (که چهل - keçel): که چهل.

کچلی - ا (که چلی - keçeli): که چلی.

کچول - ا (که چول - keçûl): سووردان، قوون
بادان له سه مادا.

کچوله - ا (کوچوله - kuçûle): جوړه
رووه کیکه، سهگ خنکینه.

کچه - ا (که چه - keçe): چه ناگه، کاجیر،
موسیتله ی بی نگین.

کچیر - ا (که چیر - keçîr): وه زیر، پیشه و،
سه رکرده.

کحال - ا. ص. ع (که ههال - kehhâl):
سورمه کار، دکتوری چاو.

کحل - ا. ع (کوهل - kuhl): کل، سورمه.

کحلاء - ص. ع (که هلاء - kehlâ): ژنی چاو به
کل، ژنی چاو رهش.

کحلی - ص. ع (کوہلی - kuhlî): سورمه یی، کل
ساز.

کحیل - ص. ع (که هیل - kehîl): چاو به کل.

کخ - ا (کوخ - kux): کرم، هر میتروویه کی
ورد.

کخ - ا (که خ - kex): پهیکه ری زهلام و ناقولا بو
ترساندنن منال، کخه.

کخ - ا. ع (کوخ - kux): زانایه کی ئه لمانییه
له بواړی نه خوشی سیلدا

کد - ا (که د - ked): گوند، گهړک، مال.

کد - مص. م. ع (که دد - kedd): ره نچدان له کارو
کاسییدا.

کدام - (کودام - kudam): کام، کت، کتهان.

کدبانو - ص. مر (که دبانو - ked banû):
که یبانو، ژنی مال، ژنی به حورمهت، که یوانو.

کدخدا - ا. ص. ع (که دخدا - ked xuda):
گه وری گوند، میترو پیاوی ژندار، کویتخا.

کدر - ص. ع (که دیر - kedir): لیل، تاریکی،
ژیانی ناخوش و ناره حهت.

کدرت - مص. ع (کودورته - kuduret):

ناره حهت بوون، ناره حه تی، دلته نگ بوون.

کدفت - ا (که دفت - keduft): کاسه سهر،
کلوخ، که پؤل.

کدنگ - ا (که دنگ - kedeng): گه لاکوت،
گه لاوکوتک.

کدو - ا (که دو - kedû): کودی، کوله که.

کدوبا - ا. مر (که دوبا - kedûba): شوربای
کودی.

کدواده - ا (که دواده - kedvade): دیوار،
بناخه ی دیوار، بنه رت، بناغه، هیم.

کدوخ - ا (که دوخ - kedûx): حه ما، گه رماو.

کدودانه - ا. مر (که دودانه - kedûdane): جوړه
کرمیکه له ریخولای مرو قدا چي ده بی له ناوکه
کوله که ده چي.

کدورت - مص. ع (کودورته - kudûret):
دلته نگ بوون، ناره حهت بوون، لیل بوون.

کدونیمه - ا. مر (که دونیمه - kedû nîme):
کودیلای شهراب، کودی ناو به تالی وشکه وه کراو
که شهرابی تی بکه ن.

کده - (که ده - kede): پاشگروه ده چیتسه سهر
وشه و ماناکه ی ده گزئی و پتر مانای شوتین
ده گه یه نی وهک: دانش + کده - دانش که ده.

کده - ا (کوده - kude): زمانه چکوله، زمانه ی
قفل، ددانه ی کلبل.

کدین، کدینه - ا (که دین، که دینه - kedîn, kedîne):
گه لا کوتک.

کدیور - ا. ص. (که دیشه ر - kedîver): وه رزیر،
جووتیار، فها، کویتخا.

کدیه - ا. ع. (کودیه - kudye): ته نگانه،
گه دایی، دهرزه.

کذا - ع (که ز - keza): ناوا، به مجوزه، ئه لیوا،
ئه چنه و، وه سا.

کذاب - ص. ع (که ززاب - kezzab): زور
در وزن.

کذوب - ص. ع (که زوب - kezûb): در وزن.

نامیلکه.

کراشیدن - مص.ل. (که راشیدن - keraşîden):
په‌ریشان بوون.

کراشیده - ا.مف. (که راشیده - heraşîde):
په‌ریشان، په‌رت و بلاو.

کراع - ا.ع. (کوراء - kura'): پاچه، سه‌روی.

کراک - ا. (که‌راک - kerak): کلک هه‌لته‌قیته،
به‌رگایلکه، کلک ته‌قنه، کلک ته‌قیته.

کراکر - ا. (که‌راکر - keraker): قهله ره‌شکه.

کراکال - ا. انگل (کراکال - kral): پشته‌مه‌له،
سینگه‌مه‌له.

کرام - ا.ع. (کیرام - kiram): گه‌وره‌پیاوان.

کرامت - مص.ل.ع. (که‌رامه‌ت - keramet):
گه‌وره‌یی نواندن، جوامی‌ربوون، به‌خشنده‌یی.

کرامند - ص.مر. (کیرامه‌ند - kiramend):
به‌قه‌درو قیমে‌ت، گرنگ.

کران - ا. (که‌ران - keran): ره‌خی ده‌ریا، که‌نار،
قه‌راخ، رۆخ، لیوار.

کراوات - ا.فر. (کیرافات - kiravat): بۆینباخ،
که‌راویت، قه‌راویت.

کراویا - ا. (که‌راوییا - keravîya): زیره، شازیره.

کراه - ا. (که‌راه - kerah): قه‌راخ، که‌نار، لیوار.

کراهت - مص.ع. (که‌راهه‌ت - kerahet):
نارازی بوون، ناپه‌سه‌ندبوون.

کراهیت - مص.ل.ع. (که‌راهیه‌ت - kerahiyet):
ناپه‌سه‌ندی، رقداری.

کرب - ا.ع. (که‌رب - kerb): خه‌م و خه‌فه‌ت،
کول و کوژقان، که‌سه‌ر و داخان.

کریاس - ا. (که‌ریاس - kerbas): جاو.

کریاسه - ا. (که‌ریاسه - kerbase): مارمیلکه،
مارمیلۆک.

کریاشه - ا. (که‌ریاشه - kerbaş): مارمیلۆک.

کریال - ا.ع. (کیربال - kirbal): بیژنگ، که‌وانی
هه‌لاجی.

کذب - مص.م.ع. (کیزب - kizb): درۆکردن.

کر - ص. (که‌ر - kerr): که‌ر، که‌سپیک گوئی
نه‌ژنه‌وئی، گوئی کپ.

کر - ا.ع. (کوپ - kurr): پتوانه‌یه‌که بۆ‌ئاو.

کرا - ا. (که‌ر - ker): هیتز، توانا، شینگ، مرازو
مه‌به‌ست.

کروفر - ا.مر. (که‌روفره‌ر - kerrû ferr): شان و
شکو.

کر - مص.م.ع. (که‌ر - kerr): هیتز کردن.

کروفر - ا.مص. (که‌روفره‌ر - kerr û ferr):
په‌لاماردان و هه‌لاتن.

کر - ا.فر. (کوپ - kur): بۆقی، شه‌پیوور.

کر - ا.فر. (کۆز - kor): کۆرس، ئۆپرا.

کراء - ا.ع. (کیراء - kira'): کری.

کرائم - ص.ع. (که‌رائیم - keraim): هه‌ر
ئه‌ندامی‌کی شه‌ریفی به‌ده‌ن وه‌ک: چاو، گوئی و
ده‌ست.

کرایس - ا. (که‌رایس - kerabîs): جاو.

کراییل - ا.ع. (که‌راییل - kerabîl): بیژنگ،
که‌وانی هه‌لاجی.

کراتن - ا. (که‌راتن - keraten): جال‌جالتۆکه،
جولانه‌نه، داپیروژشک.

کراجیدن - مص.ل. (که‌راجیدن - keracîden):
گاراندنی مریشک له‌کاتی هیلکه‌داناندا.

کراد - ا. (کوراد - kurad): جلی دراو.

کرادس - ا.ع. (که‌رادیس - keradis): پۆله
سوارتیکی گه‌وره، پۆله ئه‌سپیک.

کرار - ا. (کورار - kurar): داری ژیر ده‌رکه،
ناستانه‌ی ده‌رگا.

کرار - ص.ع. (که‌رار - kerrar): هیتز به‌ر له
جه‌نگدا، ئازاو نه‌ترس.

کراریس - ا.ع. (که‌راریس - kerarîs):
ده‌فته‌رۆکه، نامیلکه.

کراز - ا. (کوراز - kuraz): شه‌ریه، گۆزه‌ی ئاو.

کراسه - ا. (کوراسه - kurase): ده‌فته‌ر،

قرتینک.

کرجی - ا(که ره جی - kerecî): به له م.

کریج - ا(کیریج - kirç): کووز، قاژ، قازی شووتی
یان کاله ک.

کریچ - ص(کورچ - kurç): کر، مریشکه به کر.

کریچک - ا(که ریچک - kerçek): گه نه گه ریچک،
که ریچک.

کریچه - ا(کورچه - kurçe): سابات، که پر.

کریخ - ص(که ره خ - kerex): سپ.

کرد - ا(خ(کورد - kurd): قهومیکی ناراییه له
روژاوای ئیران و له عیراق و له تورکیا و له
سوریا و له دژین و به سه ر تیره و تایفه یه کی زوردا
دابهش بووه.

کردار - ا.م(کیردار - kirdar): کار، کردار،
دهوش و رتسا.

کردک - ا(کیردهک - kirdek): مه ته ل و لوغز،
چه وچه، لیچار، له گه ز.

کردک - ا(که ردهک - kerdek): بهش، پاژ،
پاژیکی کتیب.

کردگار - ص(کیردگار - kirdgar): به کار،
یه کتیکه له ناوه کانی یه زدان.

کردگر - ص(کیردگر - kirdger):
کردگار.

کردمند - ص(که ردمه ند - kerdmend):
چوست و چالاک، گورج و گۆل، توندو تیژ.

کردن - م.ص(که رده ن - kerdn): نه نجامدان،
کردن، جتیه جی کردن.

کردنگ - ص(که رده نگ - kerdeng):
نه حمه ق، که وده ن، گیل، ده به نگ.

کردوسه - ا.ع(کوردوسه - kurdûse):
دهسته یه کی گه وری سواران، دوو ئیسک به یه ک
جمگه به یه که وه بیه سترین.

کرده کار - ص(که رده کان - kerdekar):
کارکرده، به نه زمون، کارزان.

کرزه - ا(کورزه - kurze): دپراو، گۆلی
بیستان.

کربت - ا.ع(کوربه ت - kurbet): خه م، حوزن،
مه شه قه ت.

کریزه - ا(کوربوزه - kurbuze): خه یاره چه میله،
خه یاری دریژ.

کریسو - ا(که ریبه سو - kerbesû): مارمیله که،
مارمیله ک.

کریش - ا(که ریبه ش - kerbeş): مارمیله ک،
مارمیله که.

کرین - ا.فر(که ریون - kerbon): کاربون،
ماده یه کی وشکی ره شه، له ته بیعه تدا به شتیه ی
خه لوزی به ردو نه لئماس ده رده که وئ.

کریپ - ا.فر(کریپ - krip): جوړه کوتالتیکی
ناسکه، نه تله س.

کریا - ص(کورپا - kurpa): گیای ناسک و
کورت، کۆریه.

کریان - ص(که ره پان - kerepan): لای
زه رده شتیان، به که سانیک گوتراوه که گوئیان به
ناموژگاریه کانی زه رده شت نه ده دا.

کریپ دوشین - (کریپ دوشین - krip dûşîn):
جوړه نه تله سیته که.

کریی - ا(کورپی - kurpî): پرد.

کرت - ا.ع(که رت - keret): په لامار له
شه ردا، جار، که رت.

کرت - ا(که رت - kert): گوئی زه راعات،
دپراو.

کرتاسه - ا.فر(کیرتیا سه - kiritase): قوئاغی
سیتیهم له قوئاغی دووه می زه ویناسی.

کرتیه - ا(که رته - kerte): گۆلی بیستان و
زه رعاتان، دپراو.

کرتیه - ا(کورته - kurte): کراس، کورته ک،
قه مسه له.

کریج - ا(که رج - kerc): ملیوان، یه خه ی کراس،
دوگمه.

کریجفو - ا(که رجفه فو - kercefû): بالنده یه که،
بولده ریجین، که ره وانکه، که ره واله.

کریجن - ا(کورجه ن - kurcen): کرکپاگه،

کرفه - ا(کهرفه - kerfe): کاری چاک، کاری دروست.

کرفه گر - ص.فا(کهرفه گر - kerfe ger): دروستکار، چاکه کار.

کرفی - ص.ن(کورفی - kurfi): خه لکی کورف که گوندیکی شارستانی بجنورده.

کُرک - ا(کورک - kurk): کولک، کولکه، خوری یان پهری زۆر نه دم.

کُرک - ا(کهرهک - kerek): کهرهوانکه، کهرهوانه، کهرهواله.

کُرک - ص(کورک - kurk): مریشکه به کپ.

کُرکُر - ا(کورکور - kurkur): قه یفه ی مویتله یان بۆ پهرده.

کُرکرانک - ا(کهرکرانهک - kerkeranek): کپ کپاگه، قرتینک.

کُرکیره - ا(کیرکیره - kirkire): کپه ی ماش و پاقله و...

کُرکیره - ا(کیرکیره - kirkire): جۆره پهرده ی که له ته خته ی باریک و ناسک دروست ده کړئ و به ده رگا و په نجه ره وه ده کړئ.

کُرکهرن - ا(کهرکهره ن - kerkerhen): جۆره رووه کیتکه.

کُرکس - ا(کهرکس - kerkes): سه رگه ی، داله کهر خۆره.

کُرکفیز - ا(کهرکفیز - kerkefiz): که فگیر.

کُرکم - ا.ع(کهرکم - kerkem): په لکه زپینه، رهنگین کهوان، زه پینه و سیمینه.

کُرکم - ا.ع(کورکوم - kurkum): زه عفهران.

کُرکن - ا(کهرکن - kerken): دانه و پله ی وه کو گهنم و نوک و پاقله که به فهریکی بیبرژیتن و بیخۆن.

کُرکند - ا(کهرکهند - kerkend): یاقووت، له عل.

کُرکی - ا(کورکی - kurki): قازی قولنگ، قورینگ.

کُرس - ا(کورس - kurs): چلک، چلکی لهش یان جل و بهرگ.

کُرسان - ا(کهرسان - kersan): سه به ته، ته پکه.

کُرسب - ا(کهرسب - keresb): کهرهوز.

کُرسِت - ا.فر(کوریت - kurist): مه مکدان، که مه ربه ندی پانی ژئانه.

کُرسْتون - ا(کهرستون - kerstûn): قه پان.

کُرسف - ا.ع(کورسوف - kursuf): په موو، لۆکه.

کُرسنه - ا(کهرسه نه - kersene): گاگۆز، رووه کیتکه.

کُرسی - ا.ع(کورسی - kursî): کورسی، ته ختی نوستن، ئه و چوارپایه ی که له زستاناندا ئاگری ده خه نه ژتیرو لیفه ی پیدا ده دن و له ده وری داده نیشن.

کُرش - ا.مص(کهرهش - kereş): خاپاندن، فریو، ته فره، ریایی.

کُرش - ا.ع(کهریش - keriş): که رش، ورگ.

کُرشف - ا(کهرشف - kerşef): لۆکه، په موو.

کُرشمه - ا(کیریشمه - kirîşme): گریشمه، ناز، غمه، ئیشارهت به چاو و برۆ، عیشه.

کُرشیدن - مص.م(کهرشیدنه - kerşîden): فریودان، خاپاندن، ته فره دان.

کُرع - مص.م.ع(کهره - ker): زار له ئاوانان و ئاو خواردنه وه.

کُرعست - ا(کهرغه ست - kerxest): گیایه که له سپیناخ ده چیت و ده کړئ به چیت.

کُرف - ا(کورف - kurf): قیری سوتاو، زیوی سوتاو.

کُرفت - ص(کیریت - kirift): پیس، چلکن، چه پهل.

کُرفج - ا(کهرفه ج - kerfec): رووه کیتکه بۆ ئاگر کردنه وه زو و گر ده گرت.

کُرفس - ا.ع(کهرفس - kerefs): کهرهوز.

کرگ - ا(که رگ - kerg): که رگه دهن.

کرگ اسپر - ا.مر(که رگ ئیسپهر - kerg isper): سوپهرتک که پیستی که رگه دهنی تی گیراین.

کرگدن - ا(که رگه دهن - kergeden): که رگه دهن، حه یوانتیکی زهه لاه و به هیزه له گامیش گه وره تره، دهره قه تی فیلش دی.

کرم - ا.مص.ع(که رهم - kerem): که رهم، جوامیری، به خشنده بی، دلا وایی.

کرم - ا.ع(که رهم - kerm): میتو، داری تری.

کرم - ا(کیریم - kirm): سپی ئامال زهره.

کرم - ا(کیرم - kirm): کرم، میرووییه کی بی دهست و پی و خشوکه و به دهنی ئیسکی تیدا نییه.

کرم - ا.فر(کیرم - krim): سهرتوتیز، سهرشیر، قه یماغ.

کرما - ص.ع(که وره ماء - kurema'): جوامیران، سه خاوه قه ندان، به خشندان.

کرم ابریشم - ا.مر(کیرمی ئه بریشم - kirmi ebrîşm): کرمی ئاوریشم، کرمیکه لیکاو ده کی ده بیته داوی ئاوریشم.

کرم دانه - ا(کیرم دانه - kirm dane): ده وه نیکه.

کرم شبتاب - ا.مر(کیرمی شه ب تاب - kirmi şeb tab): گوئه ئه ستیره.

کرمک - ا(کیرمه ک - kirmek): کرم، کرمیکه له نژیکی کوئدا دروست ده بی.

کرم کدو - ا.مر(کیرمی که دوو - kirmi kedû): کرمیکه دیرته له ریخوئه ی بنیاده مدا دروست ده بی.

کرم معده - ا.مر(کیرمی میئده - kirmi mi'de): ئه سکارید.

کرمند - ص(که رمه ند - kermend): گورج و گوژ، چوست و چالاک.

کرمینه - ا(کیرمینه - kirmîne): کرم ئاسا.

کرنا - ا.مر(که رنا - kerna): که رنه، شه پیوور.

کرنب - ا.ع(که رنب - kernenb): که له رم.

کرنبا - ا.مر(که رنبا - kernenba): شله ی که له رم.

کرنج - ا(کیره نج - kirenc): سیادانه، گوژالک.

کرنج - ا(کوره نج - kurenc): برنج.

کرنجو - ا(که رنجوو - kerencû): کابووس، مۆته که، شه وگ.

کرنه - ا.ص(که رنده - kurend): ئه سپی قاوه بی کال، مه دیانی جریدازی.

کرئر - ا.انگل(کوژنیر - kornir): کوژنهر.

کرنش - ا(کورنیش - kurniş): کرپوش بردن، سه ردانه واندن له به رامبه ر خه لکی گه وره دا.

کرو - ا.ص(که روو - kerû): ددانی کرمی، کلۆز.

کرو - ا(کیره و - kirew): به له م، قایغ.

کروان - ا.ع(که ره شان - kerevan): کاروانه، بالدارتکه به قه د مریشکیک ده بی و دهنوکی دیرته.

کروب - ا.ع(کوروب - kurûb): خه م و په ژاره، کوژانین.

کروبیون - ا.ع(که روبییون - kerûbîyûn): فرشته ی نژیک.

کروت - ص(که رووت - kurût): قه له و، توکمه.

کروور - ا(که روور - kurûr): پینج سه د هه زار.

کروتنه - ا(که رووته نه - kerûtene): جو لاتنه، جالجالوکه، داپیرۆشک.

کروز - ا(که رووز - kurûz): شادی، عهیش و نوش.

کروش - ا.ع(که رووش - kurûş): ورگ، که رش.

کروشه - ا.فر(که رووشه - kurûşe): قولاب، ئه م جو ره که وانه یه [...].

کروک - ا.ص(که رووک - kurûk): ساباتی عه ربه یانه یان ئوتومبیل.

بالتده.

کریزی - ص (کوریزی - kurîzî): پیر،
بالاچه ماهه، مہلیک پھوپھوی وھری بٲن.

کریستال - ا. فر (کریستال - kristal): بلور،
ٹاوتنه، شوشه.

کریستالیزه - ص. فر (کریستالیزه -
kristalize): به بلور و بو، بلورین.

کریسمس - ا. فر (کریسمس - krismis):
جھڑنی لہ دایک بوونی مسیح کہ مہسیحیہ کان
لہ شہوی ۲۵ دیسامبہردا بہریای دہکن و بہ
جھڑنیکی ٹاینی دھڑمتردری.

کریشک - ا (کریشہک - kırısek): جوجہ لہ
مریشک، پیبای جہنگا و ہر.

کریشک - ا (کریشہک - kırısek): کہ ندر،
موغارہ، ٹہشکہوت، ھہشکہفت.

کریلا - ا (کریلا - kerîla): بہری گیایہ کہ لہ
رؤن و پیبازدا سور دہکرتتہ و ہ دہخوری.

کریلی - ا (کوریلی - kureylî): گوشہیہ کی
مؤسیقایہ.

کریم - ص. ع (کریم - kerîm): خودان کہرہم،
سہخی، دلاوا، بہخشندہ.

کریہ - ص. ع (کریہ - kerîh): ناشیرین، بلخ،
ناپہسند، دزئو، کریت.

کزاد - ا. ص (کہزاد - kezađ): جلی کؤن و شر.

کزاز - ا. ع (کوزاز - kuzaz): وشکی و نازارو
سوتانہ و ہ پیستی بہدن لہ ٹہنجامی سہرمای
زؤردا، کوزاز، جؤرہ نہخوشیہ کہ.

کزیزہ - ا. ع (کوزبورہ - kuzbure): گیایہ کہ،
کڑنیرہ.

کزبود - ا. ص (کہزبود - kezbûđ): کوٹخا،
سہرؤک و گہورہی قہوم.

کزودرمی - ا. فر (کی - زودرمی -
kizrûdirmî): وشکبونی پیستی بہدن.

کزف - ا (کوزف - kuzf): قیری سووتاو، زیوی
سووتاو.

کزم - ا (کہزم - kezm): کوزہ لہ.

کرور - ا. ص (کہروکہر - kerûker): دادگر،
دادور، یہکیکہ لہ ناوہکانی یزدان.

کرورکودیل - ا. فر (کرورکودیل - kurû
kûdîl): نہہنگ.

کرورکی - ا (کروروکی - kurûkî): لہ واری
نیگارکیشیدا ٹہو نیگارنہیہ کہ رہنگی تیا بہکار
ناہت و ہر رھش و سپیہ.

کرورم - ا. ع (کرورم - kurûm): مٹو، داری تری.

کرورم - ا. فر (کروروم - kurûm): جؤرہ
کانزایہ کہ.

کرورمانیون - ا. فر (کرورومانیون -
kurûmanyûn): رگہزیکی کؤنی مړوٹہ کہ
تا چاخی بہردین ژیاوہ.

کرورموزوم - ا (کروروموزوم - kurûmûzûm):
کورؤمؤزؤم.

کرورندہ - ا. ہند (کہرہوندہ - kerewnde):
درہختیکہ.

کرورہ - ا (کروروہ - kurûh): قؤناغیکی دوو
کیلؤمہ تربیہ، ہیٹانہ، مال.

کرورہ - ا (کہرہہ - kerveh): بہلہم، قایغ،
کہلہک.

کروری - ص. ن (کورہفی - kurevî): خر و ہکو
تؤپ.

کرویا - ا. ع (کہرہٹیا - kervîya): زیرہ،
شازیرہ.

کرہ - ا (کہرہ - kere): کہرہ.

کرہ - ا (کورہ - kurre): جاشہ کہر یان جوانو
ماین.

کرہ - ا. ع (کورہ - kure): گو، تؤپ، ہر
تہنیکی خر و بازنہیی.

کرہ - مص. ع (کورہ - kurh): ناپہسند.

کریاس - ا (کیرباس - kiryas): دہربار، دہرگا.

کریج - ا (کورج - kuric): کہپری سہر بیستان
و زہرعات.

کریز - ا (کوریز - kurîz): کہپر، پھ و ہرینی

کزوغ- ا(که زووغ- kezûx): مل، گرتی مل.
کز- ص(کهژ- kej): خوار، ناراست، لادهر.
کز- ص(کهژ- kej): ناوریشمی کهم بهها.
کزار- ا(کوژار- kujar): چیکلدانی مریشک، سبیقه توره.
کزاغند- ا.مر(کهژاغند- kejaxend): جلیکه له بری لؤکه ناوریشمی تی دهخن و له شهرا له ژیرهوه له بهر دهکری.
کزاه- ا(کهژاه- kejava): کهژاه.
کزدم- ا(کهژدوم- kejdum): کوژدوم، دوویشک.
کزدمه- ا(کهژدومه- kejdume): برین و وهره پیکه له بیخی نینوکدا پهیدا دهبی و ژور به نازاره، بهفره شینه.
کزرف- ا(کهژرف- kejref): گیای بۆن ناخوش.
کزک- ا(کهژک- kejek): قولاب.
کزگاو- ا.مر(کهژگاف- kejpgav): گامیشی هیندی.
کزمز- ص(کهژمهژ- kejmej): خوارو ختیج، چهوت و چهوئل، چیلوچهفت.
کزمزبان- ص(کهژمهژ زبان- kejmej zaban): لاله پته، منالی تازه زمانی گرتی.
کزور- ا(کهژور- kejûr): بیخی زهره نباد که تال و بۆن تیژه.
کزین- ا.ص(کهژین- kejîn): ناوریشمین.
کس- ا(کهس- kes): کهس.
کساء- ا.ع(کیساء- kisa'): پۆشاک، جلویه رگ، عهبا.
کساد- م.ص.ل.ع(کهساد- kesad): بی رهواج بوون، له رهواج کهوتن، بی بازار بوون.
کساردن- م.ص.م(کوساردن- kusarden): خواردن، خهم خواردن، مهی خواردن.
کسالت- ا.م.ص.ع(کهسالت- kesalet): بیتاقه تی، سستی، ماندوویه تی.
کسب- م.ص.م.ع(کهسب- kesb): به دهست هینان، پهیدا کردن.
کسب- ا.ع(کوسب- kusb): تلپه ی شتیک که رونه که ی بگرن.
کسبه- ا.ع(کیسبه- kisbe): کاسبی.
کسبه- ا.ع(کهسه به- kesebe): کاسبکاران.
کسپرج- ا(کهسپرج- kesperc): مروای.
کستر- ا(کهستر- kester): جزره درکیکه بۆ سوتانن.
کستل- ا(کوسته ل- kustel): گوخلکه ره، قالوچه.
کسته- ا(کوسته- kuste): دانه ویله ی کوتراو، دانه ویله یه ک کوتراپی و هپشتا له کایه که ی جیهانه کرایبته وه.
کستی- ا(کوستی- kustî): کهمه ربه ندی پیروز، کهمه ربه ندیکه که زهرده شتیان له پشتیان ده کردو له خوری مهی دروستده کراو بریتی بوو له ۷۲ داوی پیکه وه هؤنراوو له سهر سدره وه له بهریان ده کردو له پتیشه وه دوو گری و له پشته وه دوو گرییان لی ددا.
کستیمه- ا(کهستیمه- kestîme): وشرالوک.
کسر- م.ص.م.ع(کهسر- kesr): شکان.
کسر- ا.ع(کهسر- kesr): ژیر: —
کسروی- ص.ن(کهسره فی- kesrevî): خوسره وی، کیسرایبی.
کسره- ا.ع(کهسره- kesre): ژیر: —
کسره- ا.ع(کیسره- kisre): پارچه، پارچه یه که له شتیکی شکاوی ورد بوو.
کسری- ا.ع(کیسرا- kisra): به عهره بی کراوی (خوسره) وه، عهره بکان به ههر پاشایه کی ساسانیان گوتوه کیسرا.
کسف- م.ص.ل.ع(کهسف- kesf): برین، مانگ گیران، یان روژ گیران.
کسک- ا(کهسه ک- kesek): قه له ره شکه.

کزوغ- ا(که زووغ- kezûx): مل، گرتی مل.
کز- ص(کهژ- kej): خوار، ناراست، لادهر.
کز- ص(کهژ- kej): ناوریشمی کهم بهها.
کزار- ا(کوژار- kujar): چیکلدانی مریشک، سبیقه توره.
کزاغند- ا.مر(کهژاغند- kejaxend): جلیکه له بری لؤکه ناوریشمی تی دهخن و له شهرا له ژیرهوه له بهر دهکری.
کزاه- ا(کهژاه- kejava): کهژاه.
کزدم- ا(کهژدوم- kejdum): کوژدوم، دوویشک.
کزدمه- ا(کهژدومه- kejdume): برین و وهره پیکه له بیخی نینوکدا پهیدا دهبی و ژور به نازاره، بهفره شینه.
کزرف- ا(کهژرف- kejref): گیای بۆن ناخوش.
کزک- ا(کهژک- kejek): قولاب.
کزگاو- ا.مر(کهژگاف- kejpgav): گامیشی هیندی.
کزمز- ص(کهژمهژ- kejmej): خوارو ختیج، چهوت و چهوئل، چیلوچهفت.
کزمزبان- ص(کهژمهژ زبان- kejmej zaban): لاله پته، منالی تازه زمانی گرتی.
کزور- ا(کهژور- kejûr): بیخی زهره نباد که تال و بۆن تیژه.
کزین- ا.ص(کهژین- kejîn): ناوریشمین.
کس- ا(کهس- kes): کهس.
کساء- ا.ع(کیساء- kisa'): پۆشاک، جلویه رگ، عهبا.
کساد- م.ص.ل.ع(کهساد- kesad): بی رهواج بوون، له رهواج کهوتن، بی بازار بوون.
کساردن- م.ص.م(کوساردن- kusarden): خواردن، خهم خواردن، مهی خواردن.
کسالت- ا.م.ص.ع(کهسالت- kesalet): بیتاقه تی، سستی، ماندوویه تی.

دیکه.

کشاف - ص.ع. که ششاف - (keşşaf):
ناشکر اکەر، کهشفکار، کفشکەر.

کشاکش - ا.مص (که شاکش - keşakeş):
کیشمانه کیش، راکیش و بکیش، پەت پەتینی
رۆژگار.

کشاله - ا (که شاله - keşale): درێژه، درێژهو
بەردەوامی شتیک.

کشان - ا (که شان - keşan): چاتۆل، خێوەتی
یەک ئەستونی.

کشاندن - مص.م (که شانندن - keşanden):
راکیشان.

کشاننده - ا.فا (که شانەنده - keşanende):
راکیشەر.

کشانی - ص.ن (که شانی - keşanî): که شانییه
شاریک بووه له سه‌غدی سه‌مه‌رقه‌ند.

کشانی - ص.ن (کوشانی - kuşanî): کشان،
شوتینی بووه له رۆژه‌لاتی ئێران که به‌شی
رۆژه‌لاتی ئێران و ئەفغانستان و ترکستانی
ئەمرۆی گرتۆته‌وه.

کشب - ا (کوشب - kuşb): تلپه.

کشاورز - ا.ص (کیشاوه‌رز - kişaverz):
فەلاح، جووتیار، وەرزیتر.

کشاورزی - ا.مص (کیشاوه‌رزی -
kişaverzî): فەلاحەت، جووتیاری.

کشت - ا.مص (کیشت - kişt): بەروبووم،
چاندن، کشتوکال.

کشت - ا.مص (کوشت - kuşt): کوشتن،
کوشتار.

کشتار - ا.مص (کوشتار - kuştar): کوشتار،
کوشتن، کوشتنه‌وه‌ی مه‌رو مالات.

کشتارگاه - ا.مر (کوشتارگاه - kuştargah):
قه‌ساو خانه.

کشتبان - ا.ص (کیشتبان - kiştban): فەلاح،
جووتیار، وەرزیتر.

کشتزار - ا.مر (کیشتزار - kiştzar): کێلگه.

کسل - ص.ع (که سیل - kesil): نه‌خۆش،
بیتاقەت، بێ توانا.

کسل - مص.ع (که سەل - kesel): ته‌مه‌لی
کردن.

کسلان - ص.ع (که سلان - keslan): ته‌مه‌ل،
ته‌وه‌زەل، بیتاقەت، نه‌خۆش.

کسمه - ا (که سمه - kesme): زولفی لول.

کسندر - ص (که سه‌نده‌ر - kesender):
هه‌تیوچه، ناکه‌س به‌چه.

کسنگ - ا (که سەنگ - kesnek): جوړه
ئالفیکه بۆ حەییوانات.

کسنی - ا (که سنی - kesnî): جوړه رووه‌کیکه.

کسوت - ا.ع (کیسه‌ت - kisvet): پۆشاک،
جلوبه‌رگ.

پیش کسوت - ا.ص (پیش که سه‌ت - pîş
kesvet): پیشه‌نگ، که سیتیک له بواری

وهرزشکاریدا پیشینه‌ی هه‌بی و له پیش
خه‌لکانی دیکه‌وه بێ.

کسور - ا.ع (کوسور - kusûr): شکست، شکان.

کسوف - مص.ل.ع (کوسوف - kusûf): مانگ
گیران، هه‌تاو گیران.

کسیر - ص.ع (که سیر - kesîr): شکاو،
شکسته.

کسیلا - ا (که سیلا - kesîla): جوړه گیاهه‌که.

کسیله - ا (که سیله - kesîla): جوړه گیاهه‌که.

کسیمه - ا (که سیمه - kesîme): وشتراووک،
وشترخۆرکه، عاگۆل.

کش - ا (که ش - keş): خالیگه، که له‌که، برک،
قه‌برغه.

کش - ص (که ش - keş): باش، جوان، خۆش.

کش رفتار - ا.ص (کش ره‌فتار - keş reftar):
خۆش ره‌فتار.

کش - ا (کیش - kiş):

ده‌نگدانی مریشکه، له گه‌مه‌ی شه‌تره‌نجدا ناچار
کردنی شایه له خانه‌یه‌که‌وه بچیته خانه‌یه‌کی

کشف - مص.م.ع (که شف - keşf): کشف،
ناشکر کردن، دوزینه وه، روت کردن.

کشف - ا (که شف - keşef): کیسه ل، کیسو.

کشفتن - مص.م (که شه فته - keşeften):
شه فکردن، پهر اگه نده کردن.

کشک - ا (که شک - keşk): که شک.

کشکاب - ا.مر (که شکاب - keşkab):
که شکاو، دۆکه شک.

کشکبا - ا.مر (که شکبا - keşkba): که شکه وا،
که شکاو.

کشکرک - ا (که شکره ک - keşkerek):
قشقه له، قشقه ره، قه له باچکه.

کشکک - ا (که شکک - keşkek): که شکه ژنۆ،
کاسه ی زرانی.

کشکله - ا (که شکله - keşkele): جۆره
پیتلاوئیکه.

کشکنجیر - ا (کوشکه نجیر - kuşkencîr):
قه لاکوت، به رد تیک به مه نجیه نیق بگیریته حه سارو
قه لایان.

کشکول - ا (که شکول - keşkûl): که شکۆل.

کشکین - ص.ن (که شکین - keşkîn): نانه ولای
که شکک، نانی جۆ.

کشان - ا (کیشمان - kişman): زهرعاتی
ده و روبه ری گوند.

کشمش - ا (کیشمیش - kişmiş): کشمیش،
میتوژ.

کشمکش - ا (که شمه کهش - keşmekeş):
کیشمه کیش.

کشن - ص (که شن - keşen): چوپر.

کشنیز - ا (که شنیز - keşnîz): گژنیز.

کشو - ا (که شوو - keşû): چه کمه جه، چاوه.

کشوش - ا.ع (کوشوش - kuşşûs): گیایه که.

کشور - ا (کیشقهر - kişver): ولات، ده ولت.

کشور خدا - ا.ص (کیشقهر خودا - kişver
xuda): خاوهن ولات، پاشا.

کشتکار - ا.ص (کیشتکار - kiştkar):
که سیک پیشه ی کشتوکال بچ.

کشتکاری - ا.مص (کیشتکاری - kişkarî):
کشتوکال کردن.

کشتمان - ا.مر (کیشتمان - kiştman): زهوی
چیتراو.

کشتمند - ا.ص (کیشتمه ند - kiştmend):
زهوی چیتراو.

کشتن - مص.م (کیشتهن - kišten): کشتوکال
کردن.

کشته - ا.مف (کیشته - kişte): چیتراو.

کشتن - مص.م (کوشتهن - kušten): کوشتن،
کوشته وه، کوژانه وهی چرا.

کشته - ا.مف (کوشته - kuşte): کوشته،
کوژراو، حیوان تیک که سه ر بردرابن.

کشنده - ا.فا (کوشه نده - kuşende): بکوژ،
کوژهر، کوشده.

کشتنگاه - ا.مر (کوشته نگاه - kuştengah):
کوشتارگه، قه سابخانه.

کشته - ا (کیشته - kişte): میوه ی
وشکه وه کراوی وهک: هه لوژوه زهرده لو.

کشتی - ا.مص (کوشتی - kuştî): زۆره بانی.

کشتی - ا (که شتی - keştî): که شتی، پاپۆر.

کشتیبان - ا.ص (که شتیبان - keştîban):
که شتیوان، گه میه فان.

کشتی گیر - ص.فا (کوشتی گیر - kuştî gîr):
زۆران باز.

کشخ - ا (که شه خ - keşex): په تیک که هیشه
ترتی پیتوه هه لواسرئ تا هه وا وه ریگرو و شک
بیتته وه.

کشخان - ص (که شخان - keşxan): ده یووس،
گه وواد، قه حبه، سۆزانی.

کشش - ا.مص (کوشیش - kuşiş): کوژش.

کشش - ا.مص (که شیش - keşiş): راکیشان.

کشش - ا.مص (کوشیش - kuşiş): کوشتن.

کف - مص.م.ع (کفف - keff): وهستاندن، وازهیتان.

کفا - ا (کفا - kefa): مهینهت، مهشهقهت، تنهگانه، دلتهنگی، رهنج.

کفاء - مص.ع (کیفاء - kifa'): پاداشندان، هاوتاو یکسان بوون.

کفانی - ص.ع (کفانی - kefa'î): له شهرع دا نه مری واجب هدر کاتنه کسیتک نه نجامی بدات له عۆدهی کساننی دی نه میتنی.

کفات - ص.ع (کوفات - kufat): پیاوانی لیتهااتوو، به توانا، کارزانان.

کفار - ص.ا.ع (کوففار - kuffar): کافران، بیتدینان، خوانناسان.

کفاره - ا.ع (کففاره - keffare): کفاره، نهوهی له بری تاوانی دواکوهتن له کاروباری شهرع بدری و گوناح بسپرتیهوه.

کفاف - ا.ع (کففاف - kefaf): نهو رزق و رۆزیبهی بهشی مروّف بکات، له قهده پتیبستی بئ کهم و زیاد.

کفال - ا (کیفال - kifal): جۆره ماسیه که له دهربای خه زهردا ههیه.

کفالت - مص.ل.ع (کفالهت - kefalet): بوونه کفیلی کسیتک، کفالهت.

کفانیدن - مص.م.ع (کفانیدهن - kefanîden): تورکاندن، تروکاندن.

کفایت - مص.ل.ع (کیفایهت - kifayet): بهس بوون، کافی بوون.

کفت - ا (کففت - keft): شان، سه رشان.

کفتار - ا (کففتار - keftar): کفتار، کهمتیار.

کفتَر - ا (کففتهر - kefter): کهموتهر، کوتر، کهوتر.

کفتن - مص.م.ع (کففتهن - keften): تهره کین، تروکاندن.

کفته - ا.مف (کففته - kefte): ترووکاو، شهقبوو.

کشورز - ا.ص (کیشفهرز - kişverz): فلاح، جوتیار، وهرزیر.

کشورستان - ص.فا (کیشفهرسیتان - kişversitan): ولاتگیر، کیشوره نهستین.

کش و فش - ا.مر (ککش و ففش - keşûfeş): که شووفش، شان وشه وکته.

کشه - ا (کشه - keşe): گه دا، تنگی چواریتین.

کشی - ا (کشی - keşî): خوشی و شادی.

کشیدن - مص.م.ع (ککشیدهن - keşîden): راکیشان، کیشان، هه لسه نگاندن، جگهره کیشان.

کشنده - ا.فا (ککشنده - keşende): کسیتک شتیک رابکیشنی.

کشیده - ا.مف (ککشیده - keşîde): راکیشراو، کیشراو.

کشیده - ا (ککشیده - keşîde): زله، شه قازله، شه قازله، شه په لاه، توقات.

کشیش - ا (ککشیش - keşîş): که شیش، قه شهی مه سیحیان.

کشیک - ا (ککشیک - keşîk): کیشکچی، پاسه وان، چاودیر.

کظم - مص.م.ع (که زم - kezm): رقخواردنه وه، خو پاراستن له تووره بوون.

کعب - ا.ع (کیئاب - ki'ab): پاژنه ی پی.

کعب - ا.ع (که ئب - ke'b): قاپ، جگ، پاژنه ی پی.

کعبتین - ا.ع (که ئبه تین - ke'beteyn): دوو زاری گهمه ی نهرد.

کعبه - ا.ع (که ئبه - ke'be): ژوور، هوّده، خانووی چوار گوّشه، کابه ی موسلمانان.

کعک - ا.ع (که ئک - ke'ek): کیک، جۆره شیرینییه که، چۆرک.

کف - ا (کف - kef): کهف.

کف - ا.ع (کفف - keff): دهست، ناو له پ، له پی دهست.

کفل - ا.ع (کەفەل - kefel): کەفەل، سمت و پان.

کفلیز - ا (کەف لیز - keflîz): کەفگیر.

کفن - مص.ع (کەفن - kefn): کفنکردنی مردوو.

کفن - ا.ع (کەفەن - kafen): کفن، کراسی مردوو، خامتی که له مردوویهوه دهپینچن بۆ ناو قهبر.

کفو - ا.ع (کوفث - kufv): وهک، هاوتا، هاوسهر.

کفور - ص.ع (کەفوور - kefûr): خوانه‌ناس، ناشوکر، کافر.

کفوف - ا (کوفوف - kufûf): دهستان.

کفه - ا.ع (کەفە - keffe): تاکي ته‌رازوو.

کفی - ص.ع (کەفی - kefi): بهس، به‌سیه‌تی.

کفیدن - مص.ل (کەفیدەن - kefidên): ته‌رده‌کین، تروکان، شه‌قبردن، درزبردن، زه‌نگبردن.

کفیده - ا.مف (کەفیدە - kefîde): شه‌قبردگ، ته‌رده‌کیر، ترووکاو، درزبردگ.

کفیز - ا (کەفیز - kefîz): قه‌فیز، په‌میانه.

کفیل - ص.ع (کەفیل - kefil): کەفیل، زامن.

کک - ا.فر (کوک - kuk): خه‌ل‌ووزی به‌ردین.

ککچه - ا (کەکچە - kekçe): لۆکه، ناوکی لۆکه.

ککژ - ا (کەکیژ - kekij): ته‌په‌تیزه.

ککش - ا (کەکیش - kekiş): ته‌په‌تیزه.

کک مک - ا (کەک مەک - kek mek): ده‌موجاو شملای.

ککه - ا (کەکە - keke): کخه، گوو.

کل - ص (کەل - kel): کەچه‌ل.

کل - ا (کەل - kel): کەل، نیری، ته‌گه، ساورین، حه‌یوانی نیری له‌بابه‌تی گاو به‌ران و بزنه‌کیوی و کەله‌ناسک.

کل - ص (کول - kul): کەچ، خوار، چه‌ماوه، چه‌فت.

کفج - ا (کەفج - kefç): کەفی ناو، کەفی سابوون، ناوی زار.

کفج - ا (کەفج - kefç): کەفگیر.

کفجلیز - ا (کەف چەلیز - kefçelîz): سه‌رده‌میکوته، کەفگیری بچووک.

کفچه - ا (کەفچه - kefçe): کەوگیر، چه‌مچه.

کفچه‌مار - ا.م (کەفچه‌مار - kefçemar): تووله‌مار.

کف دریا - ا.مر (کەف دەریا - kef derya): کەفی دەریا.

کفر - مص.م.ع (کوفر - kufr): کو‌فرکردن، له‌دین ده‌رچوون.

کفران - مص.م.ع (کوفران - kufran): کو‌فرکردن، باوه‌ر نه‌بوون.

کف روان - ا.مر (کەف ره‌شان - kefrevan): نه‌و گیانله‌به‌رائه‌ی به‌له‌پی پی ده‌پۆن، وه‌کو ورج.

کفره - ا.ع (کەفەرە - kefere): کافران.

کفری - ا.ع (کوفررا - kufurra): شکۆفه‌ی خورما، خونچه‌ی خورما.

ککش - ا (کەکش - kefş): قۆنده‌ره، پیتلاو، که‌وش.

کفشدار - ا.ص (کەفشدار - kefşdar): که‌وشوان، پاسه‌وانی که‌وشان به‌تاییه‌تی له‌مه‌زارگه‌کان یان له‌کۆری گشتیدا.

کفشدوز - ا.مر (کەفش دووز - kefşdûz): که‌وشدروو.

کفشدوز - ا.مر (کەفش‌دووز - kefşdûz): خا‌لخال‌لۆکه.

کفشگر - ا.ص (کەفشگەر - kefşger): که‌وشدرو و پیتلا‌ساز.

کفشیر - ا (کەف شیر - kefşîr): له‌حیم، چه‌سپ.

کفک - ا (کەفەک - kefek): کەف، که‌پوو.

کفگیر - ا.مر (کەفگیر - kefgîr): کەفگیر.

کفگیرک - ا (کەف گیرەک - kefgîrek): نه‌خۆشیه‌کی پیسته.

کلاسمان - ا.فر (کیلاسمان - kilasman):
ریزیه‌ندی، پۆلینکردن، ریتک‌خستن.

کلاسنگ - ا (که لاسه‌نگ - kelaseng):
بهرده‌قانی، قه‌لماشنگ، قۆچه‌قانی.

کلاسور - ا.فر (کیلاسور - kilasûr):
فایل، دوو سئ.

کلاسه - ا.فر (کلاسه - klase):
پۆلینکردن، ریزیه‌ندیکردن، خانه‌به‌ندی کردن.

کلاسیک - ص.فر (کیلاسیک - kilasîk):
ده‌رسی، قوتابخانه‌یی، به‌پیتی یاساو رتسای
پیشینان یه‌که‌مین قوتابخانه و شتوازی ئەده‌بی که
له‌ئهوروپادا سه‌ری هه‌لداو له‌ئەده‌بیاتدا که‌وتنه
لا‌سایی کردنه‌وه‌ی ئەده‌بیاتی یۆنان و رۆم و
به‌وه‌یان ده‌گوت ئەده‌بیاتی کلاسیک، و‌اتا
ئەده‌بیاتی‌تیک که‌ ده‌بوایه و‌ه‌کو‌ده‌رس و به‌ ده‌رس
بخو‌تیرئ و بک‌رئ به‌سه‌ر مه‌شق.

کلاش - ص (که لاش - kellaş):
وتیل، به‌ره‌للا،
مفته‌خۆز، جال‌جالۆکه

کلاشکن - ا (که لاش‌کن - kelaşken):
شه‌کرله‌مه، کیتک.

کلاغ - ا (که لاغ - kelax):
قه‌له‌باچکه،
قه‌له‌بازکه.

کلاغ‌پر - ا (که لاغ‌پر - kelaxper):
زه‌رده‌پەر.

کلاغ‌پیسه - ا.مر (که لاغ‌پیسه - kelaxpîse):
قه‌شق‌له.

کلان - ا (که لاف - kelaf):
قه‌لقه، گلتۆله.

کلغه‌شدن - مص.ل (که لافه‌شودن - kalaf şuden):
گیتیربون، سه‌رگه‌ردان بوون.

کلاک - ا (که لاک - kelak):
ته‌پلی سه‌ر،
ناوه‌ندی سه‌ر، ده‌شت و بیابان، بیابان‌تیک له
وه‌رزی بارانا سه‌وز بی و له‌هاوینا وشک بی.

کلاک - ص (کولاک - kulak):
ناو به‌تال،
پوک، پوت، پووج.

کلاک - ا (کولاک - kulak):
شه‌پۆلی گه‌وره‌ی
ده‌ریا.

کل - ق.ع (کول - kull):
هه‌موو، سه‌رانسه‌ر،
سه‌رجه‌م، ته‌ف.

کل - مص.ل.ع (که‌لل - kell):
ماندوو بوون،
ته‌نگانه و مسیبه‌ت.

کلا - ا (که‌لا - kela):
بۆق، قورباقه.

کلا - ا.ع (که‌للا - kella):
نا نه‌خیر، وانیه،
نه‌ء.

کلات - مص.ع (کیلاته‌ت - kilaet):
پاراستن،
ناگاداریکردن.

کلاتو - ا (که‌لاتوو - kelaû):
بۆق، قورباقه.

کلاب - ا.ع (کیلاب - kilab):
کسۆکان،
سه‌یهل، سه‌گان.

کلابرگ - ا (کولابه‌رگ - kula berg):
هه‌ر
گولتیک په‌ره‌ی زۆربئ و‌ه‌کو‌گولت گول‌به‌رۆژه.

کلابه - ا (که‌لابه - kelabe):
کلافه، کلافه
ده‌زوو یان ناو‌ریشم، گلتۆله.

کلاپشت - ا (که‌لاپوشت - kelapuşt):
فه‌ره‌نجی، کول‌به‌ل.

کلاپسه - ا.مر (که‌لا‌پیسه - kela pîse):
قشقه‌له، قه‌له‌ره‌شکه، ئە‌به‌له‌ق بوونی چاو
له‌توره‌یی یان له‌خۆشیدا (بۆ وینه له‌کاتی گاندا).

کلات - ا (که‌لات - kelat):
قه‌لات.

کلاته - ا (که‌لاته - kelate):
گوندو قه‌لاتی
بچووک، مه‌زاری بچووک.

کلاجو - ا (که‌لاجو - kelacû):
پیاله، پیاله‌ی
شه‌راب یان قاوه خواردنه‌وه.

کلاج - ا.انگل (کلاج - kilaç):
کلاجی
ئوتومبیل.

کلارینت - ا.فر (کیلارینیت - kilarînit):
کلارینیت، نامیتریکی موسیقایه.

کلاژ - ص (که‌لاژ - kelaž):
خیل، چاو
چه‌پوخیل.

کلاژه - ا (که‌لاژه - kelaje):
قشقه‌له،
قه‌له‌باچکه، قه‌له‌بازکه.

کلاس - ا.فر (کیلاس - kilas):
پۆل، پله، ریز، سنف.

کلاهخود - ا.مر (کولاه خود - kulah xûd):
کلاو خود، خوده پۆلایین.

کلاهدار - ص.فا (کولاهدار - kulahtar):
کلاودار، پاشا.

کلاهداری - ا.مص (کولاهداری - kulah darî):
پاشایه تی.

کلاهک - ا (کولاهک - kulahek): کلاوی
بچووک، کلاوه.

کلب - ا (کهلب - keleb): دهم، لمۆز، دهنوکی
مهل.

کلب - ا.ع (کهلب - kelb): کسۆک، سهگ،
صه ی.

کلب - ا.ع (کهلب - keleb): تینوویه تی،
حه سوودی، نه خوشی هاری (سهگ یان مروث).

کلبتان - ا.ع (کهلبه تان - kelbetan): گاز،
پلایس.

کلبه - ا (کولبه - kulbe): دوکان، کوخت.

کلپتیره - ا.ص (کهلبه تهره - kelpetere):
قسه ی قۆزو بئ مانا.

کلت - ا (کۆلت - kolt): کۆلت، جۆره
ده مانچه یه که.

کلته - ص (کهلبه - kelte): حه یوانی پیری له
کار که توو، حه یوانی کلک بریاگ، زمانگیر.

کلشوم - ا.ص.ع (کولسووم - kulsûm):
ده موجاو خرین.

کلج - ا (کیلج - kilc): سه به ته یه کی گه و ره یه که
په یین و ته پالۆو ریخی چوار پیتیانی پی گرد
ده که نه وه بز سوتاندن، سه به ته ی حه مامچیجان.

کلج - ا (کولج - kulc): زولفی لوول و پیچ
پیتیچ.

کلجان - ا (که لجان - kelcan): زباندان،
سه ره نو تلیک، گو فک، سو رکه وان.

کلچ - ا (کولچ - kulç): کوله نج،

کلچنگ - ا.مر (کول چه نگ - kul çeng):
قرژانگ، قرژان.

کلاکموش - ا.مر (که لاک موش - kelak
mûş): جرج، رسک.

کلال - ا (که لال - kelal): ترۆپک، ته و قه سه ر،
نا و هندی سه ر.

کلال - ا.ص (کولال - kulal): گۆزه گه ر،
سو الته ساز.

کلال - مص.ل.ع (که لال - kelal):
ماندوو بوون، شه که تبه وون.

کلاله - مص.ع (که لاله ت - kelalet):
ماندوو بوون، باب مردن، جه رگ سووتان.

کلاله - ا (کولاله - kulale): کاکۆل، په رچه م.

کلام - ا.ع (که لام - kelam): قسه، ده سه واره
یان رسته یه که که مانای ته و او بدات.

کلان - ص (که لان - kelan): زۆر، فره، گه و ره،
مه زن، زه لام.

کلانتر - ص.ت (که لانته ر - kelanter):
گه و ره تر، کۆمیسهر.

کلانتر مرز - ا.مر (که لانته ری مه رز - kelanteri
merz): کۆمیسهری مه رز.

کلانتری - ا (که لانته ری - kelanteri): لقییک له
دایه ری ئه من.

کلانسال - ص.مر (که لان سال - kelansal):
پیر، زۆر گه و ره.

کلاتو - ا (که لائوو - kelaû): جرجه کویره،
رسک.

کلاوه - ص (که لاهه - kelave): گیژ،
سه راسیمه، حه په ساو، سه رگه ردان.

کلاوه - ا (که لاهه - kelave): کلافه، گلۆله.

کلاه - ا (کولاه - kulah): کلاو.

کلاهدار - ص.فا (کولاه به ردار - kulah
berdar): ده سه تبه و کلاو چی.

کلاهداری - ا.مص (کولاه به رداری - kulah
berdarî): ده سه بری و کلاو چی تی، به ده سه ت
هی تانی شتی که له ریگه ی فرو قیل و خا پان ده وه.

کلخج - ا(که له خج - kelexc): چلک، چلکی به دهن، قرتیژی.

کلدان - ص.ن(که لدان - keldan): ولات و سهر زه مینی کونی به شی باشوری میزوپوتامیا.

کلر - ا.فر(کولور - kulur): کولور.

کلرا - ا.فر(کولیرا - kulira): نه خوشی کولیرا.

کلرات - ا.فر(کولورات - kulurat): هه موو نه سیدیکی کولوریک.

کلروفرم - ا.فر(کولوروفورم - kudurûfurm): بهنج.

کلروفیل - ا.فر(کولوروفیل - kudurufil): مادهی که سکی گیا.

کلرومیستین - ا.انگل(کولورومیهیستین - kudurumeysitîn): جوره دهرمانیکه بۆ تیفو زور کاریگه ره.

کلز - ا(کیلز - kilz): رهگی درهختی هه ناری کیتی.

کلس - ا.ع(کیلس - kils): قسل.

کلسترو - ا.فر(کولیستیرو - kulistirûl): کولسترول، جوره چهورییه که له میشک و دهمارو جگه رو خوین و زراودا پیدا دهی و ههیه.

کلسیوم - ا.فر(که لسیوم - kelsyûm): کالسیوم.

کلف - ا(که لف - kelef): دهنوکی مهل.

کلف - ا.ع(که لف - kelef): رهنکی رهش و سووری تیکه لاو، شملای.

کلفت - ص(کولوفت - kuluft): نه ستوور، درشت، قه به.

کلفت - ا(که لف - keleft): دهنوکی مهل.

کلفت - ا(کولف - kulfet): کاره کر، رهنج و زه حمهت، تهنگانه، مه شه قهت.

کلفه - ا.ع(کولفه - kulfe): سووری توخ، له کی سووری توخ، ره شی به سوور نامیتنه.

کلفه شنگ - ا(که لفه هه شنگ - kelfesheng): چلوره سه هؤل، شوشه سؤل.

کلک - ا(کیلک - kilk): نه یجه، قه له می قامیش، قه له می نو سین.

کلک - ا(که له ک - kelek): نشته ر، ناگردان، مه قلی.

کلک - ص(کیلیک - kilik): خیل، چاو چه پ و خیل و قیج.

کلک - ص(که له ک - kelek): که چه ل، سهر پرووتاوه.

کلک - ا(که لیک - kelik): کونده په پیو، شوم، نه حس.

کلک - ا(که له ک - kelek): جوانه گا، که له گا.

کلک - ا(که لیک - kelik): جوره زه لیکه حه سیری لیدرست ده کن، له بان.

کلک - ا(که له ک - kelek): که له ک، چه په ری سهر کونده بۆ په پینه وه له ناو.

کلک - ا(که له ک - kelek): که له ک، فیل، نیره نگ.

کلکسیون - ا.فر(کوللیکسیون - kulliksiyon): کومه له، دهسته، کومه له تابلویه ک، کومه له پولیک.

کل کل - ا(که کل - kel kel): چه نه بازی، ههرزه ویژی، له وچه بی.

کل کل کردن - مص.م(که کل که رده ن - kel kel kerden): چه نه بازی کردن و سهر یه شان دنی یه کتر.

کلکل - ا.ع(که له که ل - kelkel): سینه.

کلکم - ا(که له کم - kelkem): مه نه ج نیق، ره نگین که مان، په لکه زیرینه.

کلل - ا(که له ل - kelel): په ریکه پاشایان و سهر داران و دلبران له به زما یان له ره زما له میزهره کانیا یان له کلاوه کانیا ددها.

کلم - ا(که له م - kelem): که له رم.

کلم - ا.ع(که لیم - kelim): په یقان.

کلیمات - ا.ع (کهلیمات - kelimat): وشه، وته یان، په یقان.

کلماسنگ - ا (کهلماسهنگ - kelmaseng): قهلماسنگ، قوچه قانی، بهرده قانی، کههنیک.

کلمرغ - ا.مر (کهلمورغ - kel murx): سه رگرې، سیسارکه کهچه له، داله کهرخوره.

کلمه - ا.ع (کهلیمه - kelime): وشه، وته، په یث.

کلن - ا (کولهن - kulen): گلۆله په مووی ناماده کراو بۆ رستن، گلۆله.

کلنبه - ا.ص (کولونبه - kulunbe): کولیچه، ههر شتیکی درشت و ناهه موار.

کلنج - کیلهنج - kilenc): چلک، پوخل، عوجب و لوتبه رزی، خو هه لکیشان.

کلنچار - ا (کیلینچار - kilincar): قرژانگ، قرژال.

کلنچار - ا (کهلهنچار - kelencar): شهرو شوپ، جهنگ.

کلند - ا (کولهنده - kulend): کلیل و کتومی دارین، قازمه، قولنگ.

کلندر - ص (کهلهندهر - kelender): زهلامی توکمه و زل، داری گه وری نه تاشراو، پشتکۆل.

کلندیډن - مص.م (کهلهندیډن - kelendîden): هه لکه ندنی زهوی.

کلنگ - ا (کولهنگ - kuleng): قازمه، قولینگ.

کلنگ - ا (کولهنگ - kuleng): قازی قولینگ، قورینگ.

کلنل - ا.فر (کولونیل - kulunil): کۆلۆنیل، سه رهنگ.

کلنی - ا.فر (کولونی - kulunî): وگه، کۆلۆنی، ولاتی داگیرکراو.

کلوب - ا.فر (کولوب - kulûb): یانه، نه نجومهن، کومه له.

کلوته - ا (کولوته - kulûte): کلاوی به لۆکه خراوی تا سه ر گوچکان شو، کلته.

کلرجه - ا (کولرجه - kulûçe): کولیچه.

کلوخ - ا (کولوخ - kulûx): کهستهک، سنده، هپک.

کلوخ انداز - ص.فا (کولوخ نه انداز - kulûx endaz): کهستهک نه انداز، کهستهک هاوپیژ.

کلوخه - ا (کولوخه - kulûxe): کهستهک ناسا.

کلوس - ا (کولوس - kulûs): نه سپیک که چاو و لمۆزی سپی بی و به شومی ده زانن.

کلوک - ا.ص (کهلووک - kelûk): پارچه کهروچ، سوالت.

کلوک - ا.ص (کهلووک - kelûk): مندال، کوپی بچوک.

کلول - ا (کهلول - kelûl): گاگۆز، پۆلکه.

کلول - مص.ل.ع (کهلولول - kulûl): شه که تبون، ماندووبون، سستیون.

کلون - ا (کولون - kulûn): کلیل و کتومی ده رگای دار.

کلوند - ا.ص (کهلفه نده - kelvend): زرکه تال، خه یار، خه یاری توو.

کلوه - ا.ع (کولفه - kulve): گورچيله.

کله - ا (کوله - kuleh): کلاو.

کله - ا (کهله - kelle): کهله، کولوخ، کهپۆل، سه ر، سه ری مروث.

کله - ا (کوله - kulle): کاکۆل.

کله - ا.ع (کیله - kille): په رده، روپوش، کولله.

کلی - ا (کولی - kulî): دهف، دایه ره.

کلی - ا (کولی - kulî): گولی، خوړه.

کلی - ا.فر (کولی - kulî): بهسته، بهسته یهک به پۆستدا بنیتردی.

کلی - ص.ن.ع (کوللی - kullî): هه موو، گشتی، تهف.

کلیاس - ا (کیلیاس - kilyas): ده ربار، بهر مالان، ناو دهستی سه ریان.

کلمات - ا.ع (کهلیمات - kelimat): وشه، وته یان، په یقان.

کلماسنگ - ا (کهلماسهنگ - kelmaseng): قهلماسنگ، قوچه قانی، بهرده قانی، کههنیک.

کلمرغ - ا.مر (کهلمورغ - kel murx): سه رگرې، سیسارکه کهچه له، داله کهرخوره.

کلمه - ا.ع (کهلیمه - kelime): وشه، وته، په یث.

کلن - ا (کولهن - kulen): گلۆله په مووی ناماده کراو بۆ رستن، گلۆله.

کلنبه - ا.ص (کولونبه - kulunbe): کولیچه، ههر شتیکی درشت و ناهه موار.

کلنج - کیلهنج - kilenc): چلک، پوخل، عوجب و لوتبه رزی، خو هه لکیشان.

کلنچار - ا (کیلینچار - kilincar): قرژانگ، قرژال.

کلنچار - ا (کهلهنچار - kelencar): شهرو شوپ، جهنگ.

کلند - ا (کولهنده - kulend): کلیل و کتومی دارین، قازمه، قولنگ.

کلندر - ص (کهلهندهر - kelender): زهلامی توکمه و زل، داری گه وری نه تاشراو، پشتکۆل.

کلندیډن - مص.م (کهلهندیډن - kelendîden): هه لکه ندنی زهوی.

کلنگ - ا (کولهنگ - kuleng): قازمه، قولینگ.

کلنگ - ا (کولهنگ - kuleng): قازی قولینگ، قورینگ.

کلنل - ا.فر (کولونیل - kulunil): کۆلۆنیل، سه رهنگ.

کلنی - ا.فر (کولونی - kulunî): وگه، کۆلۆنی، ولاتی داگیرکراو.

کلوب - ا.فر (کولوب - kulûb): یانه، نه نجومهن، کومه له.

کلوته - ا (کولوته - kulûte): کلاوی به لۆکه خراوی تا سه ر گوچکان شو، کلته.

کلیون - ا (کولیون - kulyun): جلی حوت ره‌نگ، دتوجامه.

کلیه - ا.ع (کولیه - kulye): گورچيله.

کلیه - ا.فر (کولیه - kulye): گهردنبه، ملوانکه، گهردانه، خه‌ناوکه.

کم - ص (کهم - kem): کم، قیچهک، که‌میک، بره‌ک.

کم - ا.ع (کوم - kumm): قۆلی کراس.

کم - ا.ع (که‌مم - kemm): بر، نه‌ندازه، گوژم.

کما - ا (کوما - kuma): که‌ما،.

کما - ق.ع (که‌ما - kema): هه‌روه‌ها، هه‌روه‌سا، هه‌رته‌چنه‌و، هه‌ر ته‌لیوا.

کما - ا.فر (کوما - kuma): نه‌خۆشی شه‌که‌ر، فقی لیهاتن، بوورانه‌وه، مه‌ستی و بیتهۆشی.

کما‌بیش - ق (که‌ما‌بیش - kemabîş): که‌م تا زۆر، که‌م دابیژتیک.

کما - ا.ع (که‌مه‌ء - keme'): دۆمه‌لان.

کماج - ا (کوماج - kumac): سه‌مون، کولیره.

کماج خیمه - ا.مر (کوماجی خیمه - kumacî xeyme): کۆماجی ره‌شمال.

کما‌ج‌دان - ا.مر (کوماج‌دان - kumacdan): مه‌نجه‌لی مسی گه‌وره، له‌نگه‌ری.

کما‌دریوس - ا (که‌ماده‌ریوس - kemaderyûs): جۆره‌ رووه‌کینه.

کماس - ا (که‌ماس - kemas): گۆزه‌ی سواله‌تی زارپه‌ل، کاسه‌ی دارین، که‌شکۆل.

کما‌شیر - ا (کوما‌شیر - kumaşîr): سه‌مغی که‌ره‌زی کیتی، که‌تیره.

کمال - مص.ل.ع (که‌مال - kemal): ته‌واو بوون، لاپ.

کماله - ص (کوماله - kumale): خوارو خیتچ، چه‌فتو‌جیل.

کمان - ا (که‌مان - keman): که‌وان.

کمانچوله - ا.مر (که‌مانچوله - kemançûle): کیفی که‌وان.

کلیاوه - ص (که‌لیاوه - kelyave): که‌ر، گیت، سه‌رگه‌ردان، گه‌وج، نه‌حمه‌ق، که‌وده‌ن.

کلیتین - ا.ع (کولیه‌ته‌ین - kulyeteyn): جووته‌ گورچيله.

کلیچه - ا (کولچه - kulîçe): کوله‌نجه.

کلیچه - ا (کولچه - kulîçe): کولچه، نان، کولیره.

کلید - ا (که‌لید - kelîd): کلیل.

کلیدان - ا (که‌لیدان - kelîdan): قفل، کولۆم.

کلیز - ا (که‌لیز - kelîz): زه‌رده‌زیره، ژه‌نگه‌سووره، زه‌رده‌واله، سیره‌مووزه.

کلیزدان - ا.مر (که‌لیزدان - kelîzdan): شاره زه‌رده‌واله، شاره سیره‌مووزه.

کلیزه - ا (که‌لیزه - kelîze): گۆزه، جه‌ره.

کلیسا - ا (کیلیسا - kilisa): کلتیسا، په‌رستگه‌ی مه‌سیحیان.

کلیشه - ا.فر (کیلیشه - kilîşe): کلتیشه.

کلیک - ص (که‌لیک - kelîk): خیل و قیچ.

کلیک - ا (کیلیک - kilîk): تووته، قامکه چکۆله‌ی ده‌ست یان پی.

کلیک - ا (که‌لیک - kelîk): کونده‌ په‌پوو، بایه‌قوش، چوغد.

کلیل - ص.ع (که‌لیل - kelîl): ماندوو، دلشکاو، بی‌توانا، که‌سیتک چاوی باش نه‌بینی.

کليله - ا (که‌لیله - kelîle): ناوی رتوبیه‌که‌که داستانی وی له‌ کتیبی که‌لیله‌و دینه‌دا نووسراوه.

کلیم - ص.ع (که‌لیم - kelîm): نازناوی هه‌زده‌تی موسایه، هاو‌ده‌م.

کلیمی - ص.ن (که‌لیمی - kelîmî): په‌په‌روانی هه‌زده‌تی موسا، جووله‌که.

کلینیک - ا.فر (کیلینیک - kilînik): نه‌خۆشخانه، دهرمانخانه، تیمارستان.

کلیواژ - ا (که‌لیفاژ - kelîvaj): کۆلاره‌ی جوجگ خۆر.

کمپانی - ا.فر (کومپانی - kumpanî):
کۆمپانی، کۆمپانیا.

کمپرس - ا.فر (کومپریس - kumpris):
که ماده.

کمپرسور - ص.فر (کومپریسەر - kumpriser):
کۆمپریسەر، مه‌نگه‌نه.

کمپلیت - ص.فر (کومپلیت - kumplit):
کۆمپلیت، ته‌واو، لاپ.

کمپلیکس - ص.فر (کومپلیکس - kumplik):
جۆراو جۆر، تیکه‌لاو، کۆمه‌لیک ماده‌ی نزیک له
یه‌کدی.

کمپوت - ا.فر (کومپوت - kumpût):
میوه‌ی له‌قوتو کراو.

کمپوزیتور - ا.فر (کۆمپۆزیتۆر - kompotzîtor):
ئاوازدانه‌ر.

کمپوزیسیون - ا.فر (کومپۆزیزیون - kompozisyûn):
تیکه‌له، پیکه‌هاته‌ی
شتان، داهیتان.

کمپیر - ص (که‌مپیر - kempîr):
پیری به
سالاجوو، ژنی ژۆر پیر.

کمپیوتر - ا.نگل (که‌مپیوتەر - kempîyuter):
کۆمپیوتەر.

کمبر - ص.ت (که‌مته‌ر - kemter):
که‌متر.

کمترین - ص.ت (که‌مته‌رین - kemterîn):
که‌مترین.

کمشری - ا.ع (کومه‌سرا - kummesra):
ههرمی.

کم خونی - ا.مر (که‌م خوونی - kemxûnî):
که‌م خوینی.

کمدی - ا.فر (کومودی - kummudi):
کۆمه‌دی، سه‌ندووq.

کم دل - ص.مر (که‌م دیل - kem dil):
ترسۆک، بێ زات.

کمدی - ا.فر (کۆمیدی - komidî):
کۆمیدی،
نمایشی خه‌نده‌دار، نووسینی خه‌نده‌دار.

کمانچه - ا (که‌مانچه - kemançe):
که‌وانۆکه،
ئامیتریکی مۆسیقایه.

کماند - ا.فر (کوماندا - kummand):
فه‌رمان،
راسپاردن.

کماندار - ص.فا (که‌ماندار - kemandar):
تیره‌نداز.

کماندان - ا.مر (که‌ماندان - kemandan):
تیردان، سه‌نوقی که‌وان.

کماندان - ا.فر (کومانندان - kummandan):
فه‌رمانده، سه‌رکرده، قوماندان.

کماندو - ا.فر (کوماندوو - kummandû):
کۆماندۆ.

کمان رستم - ا.مر (که‌مان رسته‌م - keman rustem):
سیمینه‌و زه‌پینه، کۆلکه‌زێپینه،
په‌لکه‌ ره‌نگینه.

کمانگر - ص.فا (که‌مانگره‌ر - kemanger):
که‌وانساز، وه‌ستای دروستکردنی که‌وان.

کمان گروه - ا.مر (که‌مان گورووه‌ه - kuman gurûhe):
که‌وانی گلا‌ه‌ه‌ک.

کمانگیر - ص.فا (که‌مانگیر - kemangîr):
تیره‌نداز، که‌واندار.

کمانه - ا (که‌مانه - keman):
که‌وان ئاسا.

کماه - ا (کوماهه - kumahe):
دوعا، چاو‌زار.

کمبزه - ا (کومبوزه - kumbuze):
میوه‌ی کال
و نه‌گه‌ییوو، کرج.

کمبرود - (که‌مبوود - kembûd):
که‌م بوون، که‌می، که‌م هیتان له‌ ژمارده‌ا یان له
کیشانه‌دا.

کم بها - ص.مر (که‌م به‌ها - kem beha):
بێ
نرخ، که‌م نرخ.

کمبیزه - ا (کومبیزه - kum bîze):
زركه
کاله‌ک، خه‌یاری گه‌وره‌و زه‌رد.

کمپ - ا.فر (که‌مپ - kemp):
ئۆردوگا،
خێوه‌تکه، که‌مپ.

کم کم - ق (که کم - kem kem): که کم، نه خته نه خته، تۆزه تۆزه.

کم کم - ا (کوم کوم - kum kum): دهنگی قولینگی بیر هه لکهن.

کمل - ا.ع (که مهل - kemel): لاپ، ته و،و، بئ کهم و زیاد.

کملکان - ا (که مه لکان - kemel kan): جۆگهی بچوک.

کملی - ا (که ملی - kemlî): جلی خوری زیر.

کمند - ا (که مه ند - kemend): پەت، پەتی درئژ، جه بلی ئه ستورو درئژ که بۆ گرتنی مرۆف یان جه یوان به کار دئ، که مه ند.

کمون - م.ص.ع (کوموون - kumûn): په نهانیوون، دیار نه مان، پیواربوون.

کمون - ص.فر (کۆمۆن - kommûn): هاویه ش، گشتی، کۆمۆنه.

کمونیسیت - ص.فر (کۆمۆنیست - komûnist): کۆمۆنیست، شیوعی، په یرووی کۆمۆنیزم.

کمونیسیم - ا.فر (کۆمۆنیسم - kommûnîsm): کۆمۆنیزم، ریتیازی سوسیالیستی.

کهه - م.ص.ل.ع (که مه ه - kemeh): کوتیربوون، ناینبابوون، شه وکوتیری.

کمی - ا (که می - kemî): که مین، بۆسه.

کمی - ص.ع (که میی - kemî): نازا، دلیر، عه گید، که سیک جلی شه یی له بهر بئ، خوده له سه ر.

کمیاب - ص (که میاب - kemyab): هه ر شتی کهم بئ و به ئاسانی ده ستنه که وئ، ده گهن.

کمیته - ا.ع (کومه یته - kumeyt): ئه سپی کویت، شه راب، ره شی ئامال سوور.

کمیته - ا.ع (که میته - kemmiyet): چه ندی.

کمیته - ا.فر (کۆمیته - komîte): کۆمیته، لیژنه.

کمیچه - ا (که میچه - kemîçe): گوته ئه ستیره، که مانچه.

کمدین - ص.فر (کۆمیدییه - komidiyen): ئه کته ریک که له غایشنامه یین کۆمیدی دا یاری بکات.

کمر - ا (که مه ر - kemer): پشت، که مه ر.

کمر - ا (که مرا - kemra): جه یاره، ته ویله ی چوار پییان، که مه ریه ند، گو مرا.

کمرستن - م.ص.ل (که مه ر به ستنه - kemer besten): که مه ر، پشت به ستن، ئاماده بوون بۆ کاریک.

کمرسته - ص.م.ف (که مه ریه سته - kemer beste): نۆکه ر، خزمه تکار، ته یار، سازو ئاماده ی خزمه ت.

کمر بند - ا.مر (که مه ریه ند - kemer bend): پشتین، قه یوه ن.

کمر چین - ا.مر (که مه رچین - kemerçîn): جلیک له ناوه راستدا چیندار بئ.

کمرشکن - ص.فا (که مه ر شیکه ن - kemer şiken): که مه ر شکین، پشتشکین، کاری زۆر قورس، کاریک هینده قورس بئ بنیاده م له عۆیه نه یه ت.

که مه رکش - ا.ص (که مه رکه ش - kemerkeş): پیایو نازاو عه گیدو بویر، سه ری چیا.

کمرگاه - ا.مر (که مه رگاه - kemergah): جیی پشتین.

کم رو - ص.مر (که م روو - kemrû): شه رمن، به شه رم، بئ روو.

کمری - ص.ن (که مه ری - kemerî): ئه سپی ناو قه د باریک، ناو قه دی.

کمز - ص (که مزه ن - kemzen): بئ یه غبال، که سیک هه میشه له قوما را بدۆرئ.

کمسال - ص.مر (که م سال - kemsal): لاو، گهنج، خورت، خرت.

کمسک - ا (که مه سک - kemesk): تۆراخ.

کمک - ا (کومه ک - kumek): کۆمه ک، هاوکاری.

گۆشه گير، دووره پەريز، تەريک بوون.

کناز - ا(که ناز - kenaz): بن و بېخی بۆلی خورما.

کناس - ا.ع(کیناس - kinas): لانه ی ناسک، حەشارگە ی ناسک.

کناس - ص.ع(که ناس - kennas): کۆچە مال، که ناس، زیلرێژ.

کناغ - ا(کوناغ - kunax): داوی ئاوریشم، جۆلانە نه، داپیرو شک.

کناک - ا(که ناک - kenak): زگ یە شه.

کنام - ا(کونام - kunam): لەو دەرگە ولانە، لانه ی گیانلە بەرانی درنەدە.

کنانه - ص(که نانه - kenane): کۆنه.

کنانه - ا.ع(کینانه - kinane): تیردان.

کنایه - مص.ع(کینایه - kinaye): وشە یە ک بۆ مانای حەقیقی خۆی بە کار نەهێنرێ. توانج پۆشی، وەک «سیاکاسه» که مەبەست لە بەغیل و پیسکە یە.

کنب - ا(که نه ب - keneb): روو دکیکە، شادانه.

کنبوره - ا(که نبوره - kenbûre): فیتل و حیلە، تەلە که بازی.

کنبیره - ا(کونبیره - kunbîze): زرک، کرچ، کالەکی نەگە ییوو.

کنتاک - ا.فر(کۆنتاک - kontak): تەماس.

کنترات - ا.فر(کۆنترات - kontrat): قەرارداد، بەلێندان، پەیماننامە، قەولنامە، قۆنتەرەت.

کنتراست - ا.فر(کۆنتراست - kontrast): کۆنتراست، جیاوازی هەست و بیرو رەنگان.

کنتریاس - ا.فر(کۆنتریاس - kontrbas): چەلۆ، ئامیرێکی مۆسیقایە.

کنترول - ا.فر(کۆنترۆل - kontrol): کۆنترۆل، تەفتیش.

کنترلر - ا.فر(کۆنترۆلۆر - kontrolor): موفەتیش، تیتى، بلیت برى شانو، سینە ماو قیتار.

کميز - ا(کومیز - kumîz): پيشاو، ميز.

کمییساریا - ا.فر(کۆمیساریا - kommisariya): که لاتتەری.

کمییسەر - ا.فر(کۆمیسەر - kummîser): سەردارۆغە، دارۆغە باشی، که لاتتەر.

کمیسیون - ا.فر(کۆمیسسیون - kommi-syûm): دەستە، ئەنجومەن.

کمیگ - ص.فر(کۆمیک - komîk): کۆمیدی، ئەکتەر یان نووسەری کۆمیدی.

کمییل - ا.ع(کومەیل - kumeyl): کورت کراوێ کامیلە، نازناوی یەکیکە لە یاوەرانی حەزەرەتی عەلی کۆری ئەبی تالیپ.

کمین - ا.ع(که مین - kemîn): که مین، بۆسە.

کمین - ص.ن(که مین - kemîn): که مترین.

کمینگاه - ا.مر(که مینگاه - kemîngah): جیتی که مین.

کمیینه - ص.ن(که مینه - kemîne): که مترین، بێ یەها.

کن - ا(کین - kin): تەقەل، تەقەلی درومان.

کنا - ا(که نا - kena): مەرز، سنوور، که نار.

کنا - ص.فا(کونا - kuna): بکەر.

کنائس - ا.ع(که نائیس - kenais): کلێسان.

کنار - ا(که نار - کنار): قەرەاغ، رەخ، که نار، لیوار.

کنار - ا(کونار - kunar): کونار: درەختیکە.

کنارنگ - ا.ص(کونارەنگ - kunareng): حاکم، والی، خونکار، فەرمانرەوا.

کناره - ا(که ناره - kenare): که نار، رەخ، قەرەاغ.

کناره گرد - ص.فا(که ناره گرد - kenare gerd): که ناره گير، دووره پەريز.

کناره گرتن - مص.ل(که ناره گیرفتەن - kenare giriften): که نارگرتن، دووره پەريزبوون.

کناره گیر - ص.فا(که ناره گیر - kenaregîr):

کنداگر- ص (کونداگره - kundager): پیتۆل، پهنديار، زانا، دلير، نازا.

کندامويه- ا. مر (کوندامويه - kunda mûye): موى مادهرزاد، مويوه که کاتى له دايکبوونى مناللا له به ده نيدابن.

کنداور- ص (کونداوه - kunda ver): جهنگواهر، عهگيد، نازا.

کنداورى- ا. مص (کونداوهري - kundaverî): دليرى، گه وره بى.

کندر- ا (کوندور - kundur): جوړه که تيره به کى بو نخوشى هه ندئ دره خته.

کندر- ا (که ندهر - kender): شار.

کندرومى- ا. مر (کوندور رومى - kundur rûmî): خا و ره، مه سته کى، سه مغى کى بو نخوشه له هه ندئ دره خت و رووه کان ده گيرى.

کندرو- ص. فا (کوندروه - kundrew): خا و ره، پيچه وانهى تيره ره.

کندز- ا (کون ديز - kundiz): کۆنه قه لا.

کندس- ا (کوندوس - kundus): جوړه رووه کيکه.

کندش- ا (کونديش - kundiş): گلۆله په موى ئاماده بو رست، ده ستيپيچه که په موى.

کندک- ا (کوندهک - kunderk): ورتکه نان.

کندلان- ا (که ندولان - kendulan): خيوه تى گه وره، سه راپه رده.

کندمند- ص. (که ندمه ند - kendmend): ويرانه، خه رابه، عه ماره تى داروخا بى و ويران بو بى.

کندن- م. مص. م (که نده ندن - kenden): هه لکه ندن، چه کاندن، ليک کردنه و دى دوو شتى پيکه وه چه سپاو.

کندنه- ا. فا (که ننه ده - kenende): هه لکه ن، که ستيک شتيک له شو تنى هه لکه نى.

کنده- ا. مف (که نده - kende): هه لکه نراو، جى له قکراو.

کنج- ا (کونج - kunc): گوشه، کونج، قانچه، چرچ و لۆج، قوژبن.

کنج- ا (که نج - kenc): زمانه چکۆلهى مرۆښ.

کنج- ص (که نج - kenc): به که له ش، توکمه و زه لام.

کنجار- ص (که نجار - kencar): تلپه.

کنجد- ا (کونجيد - kuncîd): رووه کيکه، کونجى.

کنجده- ا (کونجیده - kuncide): عه زه رووت.

کنجک- ص (کونجهک - kunccek): تازه، نوئ، جوانه.

کنجک- ا (که نجک - kencek): ناره و هند، دره ختيکه.

کنجکاو- ص. فا (کونجکاښ - kunckav): کونجکاو، کونکوکار، به ديقه و ورد، کۆلر.

کنجل- ص (کونجول - kuncul): که چوکۆل.

کنجه- ا (کينجه - kince): جوړه تکه به کى گوشته.

کنجه- ص (کونجه - kunce): که رى کلک برپاک.

کنجه- ا. فر (کونجه - konce): مؤلته، مادونى، ئيجازه.

کنجیده- ا (کونجیده - kuncîde): تلپه.

کنخت- ا (که نهخت - kenext): جه وهه رى شمشير، شمشيرى ئاو دار.

کند- ص (کوند - kund): هپواش و له سه رخۆ، چه قۆى تيغکول.

کند- ا (کوند - kund): کۆته رده دارى قه وى و گه وره.

کند- ص (کوند - kund): نازا، دلير، عه گيد، قاره مان، پاله وان.

کند- ا (که ند - kend): قه ند.

کندا- ص (کوندا - kunda): فهيله سوف، پیتۆل، زانا، پهنديار، سيحرباز، دليرى و نازا يه تى.

کنسک - ص (کینیسک - kinisk):
قرچۆک، رهزیل، رژد، پیسکه.

کنسول - ا.فر (کونسول - kunsûl): کونسول،
نۆینه‌ری ده‌ولەت له شاریکی پێگانه‌دا که ئهرکی
به کاروباری هاوولاتیانی خۆیدا گه‌یشتنه.

کونسول گری - ا (کونسول گهری -
kunsûlgerî): کونسولخانه، ئۆفیس
کونسول.

کנסولتاسیون - ا.فر (کونسول تاسیون -
kunsûl tasyûn): گه‌نگه‌شه، راوێژو ته‌گبیر.

کنسولیار - ا.مر (کونسولیاری - kunsûlyar):
جیگري کونسول.

کنش - ا.مص (کونیش - kuniş): کار، کردار،
ئیش.

کنشت - ا (کونیششت - kunişt): دێر،
ئاته‌شگه‌ده، په‌رستگه‌ی مه‌سیحیان، په‌رستگه‌ی
جوله‌کان، کلێسا.

کنشتو - ا (که‌نه‌شتو - keneştû):
ئه‌سپون.

کنغاله - ص (کینغاله - kinxale): منالباز،
هه‌تیو باز.

کنف - ا (که‌نه‌ف - kenef): جۆره رووه‌کێکه.

کنف - ا.ع (که‌نه‌ف - kenef): سایه، بالی
مه‌ل، قه‌راخ، که‌نار، لیوار، ره‌خ.

کنفت - ص (کینیف - kinift): چلکن، پیس،
زایه، شه‌رمه‌زار.

کنفدراسیون - ا.فر (کون فیدراسیون -
kunfidirasyûn): کۆنفیدراسیون، یه‌کتیبی
چه‌ند ناوچه‌یه‌ک که به هه‌موویان یه‌ک ده‌ولەت
پێک به‌یتن، به‌لام هه‌ر یه‌کتیک له‌و ناوچانه
خۆبیونی داخلی خۆی هه‌بێ.

کنفرانس - ا.فر (کونفرانس - kunfrans):
کۆنفرانس، وتاریبژی، کۆبونوه‌وه‌ دهرباره‌ی
مه‌سه‌له‌یه‌ک.

کنک - ص (کینیک - kinik): گوێزی سه‌خت،
رژد، ره‌زیل، ئالچاخ، پیسکه.

کندو - ا (که‌ندوو - kendû): شانە
میشه‌نگان.

کندواله - ص (کوندفاله - kundvale): لاوی
به‌هێژ.

کندوره - ا (که‌ندوره - kendûre): سفره‌ی
چه‌رمی گه‌وره.

کندوکاو - ا.مص (که‌ندوکاو - kendûkaw):
لێکۆڵینه‌وه، تۆژینه‌وه، پشکنین

کندوکوب - ا.مص (که‌ندوکوب - kendûkûb):
ناژاوه، فه‌رتنه، هه‌لکه‌ندن و کوتانه‌وه.

کندوله - ا (که‌ندوله - kendûle): شانە می‌ش
هه‌نگ.

کنده - ا (کونده - kunde): کۆته‌ره‌دار،
پارچه‌داری ئه‌ستور.

کنده زانو - ا.مر (کونده‌ی زانو - kunday
zanû): سه‌ری ئه‌ژنۆ، که‌شکه‌ژنۆ، سه‌ری زرانی.

کنده‌کاری - ا.مص (که‌نده‌کاری - kendeکاری):
که‌نده‌کاری، که‌ندنی نه‌خش و نیگار له‌دار.

کنده‌ورش - ا.مر (که‌نده‌وره‌ش -
kenderveresh): که‌ندوله‌ند، که‌ندو قۆرت.

کنز - ا.ع (که‌نز - kenz): گه‌نج، خه‌زنه.

کنز - ا (که‌نه‌ز - kenez): بن و بیخی هیتشوی
خورما.

کنسرت - ا.فر (کونسیرت - kunsirt):
ناهه‌نگیتکی مۆسیقی که به‌ئامیری جیاوازی مۆسیقا
به‌شێوه‌ی هاوئاهاه‌نگ لی بدري، کۆنسیرت.

کنسرتو - ا (کونسیرتو - kunsirtû): کۆنسیرتۆ،
ناهه‌نگیتکی مۆسیقایه‌ له‌ بابه‌تی سه‌مفۆنیا.

کنسرسیوم - ا.فر (کونسورسیوم -
kunsursiyum): کۆمپانیایه‌کی گه‌وره‌ی له
چه‌ند کۆمپانیایه‌ک پێک هاتوو.

کنسرو - ا.فر (کونسیرف - kunsirv): مره‌با،
مره‌بای قوتو.

کنسرواتوار - ا.فر (کونسیرفاتووار -
kunsirvatûar): خۆیندنگه‌ی تایبه‌ت به
مۆسیقا یان شانۆ.

کنور - ا(کونور - kunûr): هه‌وره تریشقه.
کنوز - ا.ع(کونوز - kunûz): گهنج، که‌نز، خه‌زنه.
کنوزه - ا(که‌نوزه - kenûze): په‌مووی خۆشه‌کراو.
کنون - ق(کونون - kunûn): ئیستا، نهۆ، نها، هه‌نوکه، ئیره‌نگه.
کنه - ا(که‌نه - kene): گهنه.
کنه - ا(کوننه - kunne): سابات، سیتبه‌ر، ئاسمانه‌ی سه‌ر ده‌رگای مائه‌وه، پلیته‌ی چرا.
کنه - ا.ع(کونه - kunh): جه‌وه‌ر، ئه‌سل، حه‌قیقه‌ت و ئه‌نجامی شتیک.
کنی - ا.ع(کونا - kuna): کونیه، له‌قه‌ب، نازناو.
کنی - ا.ص.ع(که‌نیی - kenî): هاو له‌قه‌ب، دوو که‌س له‌قب و کونیه‌یان وه‌کو یه‌ک بی.
کنیای - ا.فر(کونیای - kunyak): کۆنیای، جۆره‌ خوارده‌وه‌یه‌کی گرانبه‌هایه.
کنیز - ا.ص(که‌نیز - kenîz): که‌نیزه‌ک، کارده‌کهر، قهره‌واش.
کنیزک - ا.ص(که‌نیزه‌ک - kenîzek): که‌نیزی منالکار، که‌م ته‌مه‌ن.
کنیس - ا.ع(که‌نیس - kenîs): په‌رستگه‌ی جووله‌کان.
کنیسه - ا.ع(که‌نیسه - kenîse): کلّیسا، په‌رستگه‌ی مه‌سیحیان.
کنیه - ا.ع(کونیه - kunye): له‌قه‌ب، نازناو.
کو - (کوو - kû): ئامرازی پرسپار، کوا.
کو - ص(که‌و - kew): زیره‌ک، به‌ئاوه‌ز، دلیر، قاره‌مان.
کوار - ا(که‌شار - kevar): سه‌به‌ته‌ی میوه، قه‌رتاله، به‌رچه.
کوارت - ا.فر(کوارتیت - kuartit): به‌ره‌مه‌میک که‌ بۆ چوارساز یان چوار نه‌واژه‌ن دروستکرا‌بی.

کنکاش - ا(که‌نکاش - kenkaş): گهنه‌گه‌شه، راویژو ته‌گبیر.
کنکاشستان - ا.مر(که‌نکاشیستان - kenkaşistan): ئه‌نجومه‌نی راویژکاران، شوینی راویژو ته‌گبیران.
کنکور - ا.فر(کونکور - kunkûr): قهره‌بالتغی و خربونه‌وه‌ی کۆمه‌لّیک که‌ بۆ یه‌ک شوین بچن، هاو‌ناه‌نگی، هاو‌کاری، پیشبهرکی، هه‌شرکی، تاقیکردنه‌وه.
کنگ - ا.ص(که‌نگ - keng): بال، بالی مه‌ل، چل، لقى دره‌خت، سایه.
کنک - ا.ص(کینگ - king): بی شه‌رم، لووسکه، کوری به‌هه‌یکه‌ل.
کنگر - ص(کونگور - kungur): گه‌دای پیر روو، ده‌رۆژه‌چی روودار، کونده‌په‌پوو.
کنگر - ا(که‌نگه‌ر - kenger): کنگر.
کنگر فرنگی - ا.مر(که‌نگه‌ر فهرنگی - kenger ferengî): جۆره‌ سه‌وزه‌یه‌که‌ ده‌خورئ.
کنگره - ا(کونگوره - kungure): مۆره‌ی سه‌ر دیوار.
کنگره - ا.فر(کونگره - kungre): کۆنگره.
کنگری - ا(کینگیری - kingirî): جۆره‌ سازتکه‌ له‌ هندوستاندا باوه.
کنند - ا(که‌نه‌ند - kenerd): جۆره‌ بیتلیکی سه‌ر که‌چه‌ درکی پی هه‌لده‌که‌نن، پاچ.
کنو - ا(که‌نه‌و - kenew): جۆره‌ رووه‌کینه‌ک.
کنوچه - ا(که‌نه‌وچه - kenewçe): گیایه‌کی بۆنخۆشه.
کنود - ا.مص.ع(کونود - kunûd): ناشوکرى کردن، کفری نیعمه‌ت.
کنود - ص.ع(که‌نوود - kenûd): ناشوکر، یاخی، به‌دغه‌کی، به‌غیل.
کنودانه - ا.مر(که‌نوودانه - kenûdane): شادانه.
کنور - ا(که‌نور - kenûr): که‌ندووی دانه‌وتله، شانیه‌ی میش هه‌نگ.

کوبیده - ا. مف (کوبیده - kûbîde): کوتراو، لیدراو.

کوبیسم - ا. فر (کوبیسم - kûbîsm): کوبیزم، جوړه نیگارکیتشییه که که له لایه یېکاسووه داهینراوه.

کوبین - ا (کوبین - kûbîn): گه لا کوتک.

کوپاره - ا (کوپاره - kûpare): گاگل.

کوپال - ا (کوپال - kûpal): برؤکراوه ی مل نه ستور، نه ستون، گورز.

کوپک - ا (کوپیک - kûpik): کوپیک، پاره ی باوی روسی.

کوپله - ا (کوپله - kûpele): شکوفه، کاکول، قفل، قوبه.

کوپن - ا. فر (کوپون - kûpun): کوپن، به ش.

کوپه - ا. فر (کوپه - kûpe): جوړه گالیسکه یه که، فارگون.

کوت - ا (کوت - kût): که له که، کو مه له، کو مه له به رد.

کوتار - ا (کوتار - kûtar): دالان.

کوتاه - ص (کوتاه - kûtah): بچوک، مندال، کورت، دریغی و ته خسیر.

کوتوال - ا (کوتوال - kûtval): پاسه وانی قه لا، دژوان.

کوتوله - ص (کوتوله - kûtûle): کوله بالا، شه موله، گرگن.

کوته - ص (کوته - kûteh): کورت، کول.

کوثر - ا. ع (که وسهر - kewser): هر شتیکی ژورو فره که له که بو، که سی گه وری به خشنده و خیرخواز، ناوی روبرایتکی به ده شته.

کوچ - ا (کوچ - kûç): کونده په پوو، بایه قوش، جوغد.

کوچ - ص (کوچ - kûç): خیل و قیچ.

کوچ - ا (کوچ - kûç): کوچ، تایفه و مالبات.

کوچ - ا (کوچ - kûç): ناوی تایفه یه که بووه.

کوارتز - ا. فر (کوارتز - kuartz): به ردیکه له بلور ده چیت.

کوارث - ا. ع (که فاریس - kevaris): کاره سات، به لا و مسیبه ت، ویشوومه.

کواز - ا (که فاز - kevas): گوزه.

کولز - ا (که فار - kevaz): تانه، سه رزه نشت، شوخی، سوبه ت، گالته.

کواسر - ا. ع (که فاسیر - kevasir): بانده تین شکاری.

کواش - ا (کواش - kuvas): جوړ، ته رز، ته رج.

کواعب - ص. ع (که فائیب - kuvaib): ژنای مه مک هه نار.

کواکب - ا. ع (که فاکیب - kevakib): نه ستیران، هه ساره کان.

کوالیدن - مص. ل (کوالیدن - kuvalîden): نه شوفا کردن، گه شه کردن، پاشه که وت و کو کردنه وه.

کوئیور - ا. فر (کوئیفر - kuiver): مس.

کوب - ا. ع (کوب - kûb): گوزه، جام.

کوب - ا (کوب - kûb): نازار، ناسیو، شیشی لیخوپینی فیل.

کوب - ا (کوب - kûb): شه ش پالو، هه شت گوشه.

کوبال - ا (کوبال - kûbal): برؤکراوه و مل نه ستور، گورز، نه ستون.

کوبش - ا. مص (کوبش - kûbiş): کوتان.

کوبل - ا (کوبل - kûbel): شکوفه، خونچه، پونگه.

کوبن - ا (کوبن - kûben): چه کوش.

کوبه - ا (کوبه - kûbe): چه کوش، کوهک.

کوبیدن - مص. م (کوبیدن - kûbîden): کوتین، لیدانی شتیکی به چه کوش یان به رد.

کوبنده - ا. فا (کوبنده - kûbende): که سیک شتیکی بکوتی، کوهه ر، لیده ر.

کوراب - ا. مر (کورراب - kûrab): شوره زار، شوره، تراویله.

کورار - ا. فر (کوررار - kûrar): ماده به کی ژهرداره له همدی گیاه و روکان دهگیریت.

کورالین - ا. فر (کورالین - kûralîn): جورئ خه نه تیلکه و قه و زه دی دریایه.

کوران - ص. فر (کوروران - kûran): ته زوی کارها، هاتنی ناو، رهوان.

کورانه - ق (کورانه - kûrane): کویرانه.

کورباطن - ص. مر (کورباتین - kûrbatin): دلپهش، کالقام.

کوربخت - ص. مر (کوربهخت - kûrbext): کالول، بهخت کویر، بهدبهخت، بی شانس، نه گبهت.

کور دیپلماتیک - ا. فر (کور دیپلوماتیک - kûrdiplumatîk): کوی دیپلوماتکارانی ولات له پایتهختی ولایتکی دی.

کور دین - ا (کور دین - kûrdîn): په لاس، شرو شیتال.

کورس - ا (که فرس - kevers): قری لول، چلکی لهش یان جلو بهرگ.

کورس - ا. فر (کورس - kûrs): راکردن، پیشبرکی، کتیکتی.

کورگ - ا (که ورگ - kewrek): زیپکه.

کور کورانه - ق (کور کورانه - kûr kûrane): کویرانه.

کور گیاه - ا. مر (که فر گیاه - kever gîyah): درهختیکه له دارگویتز دهچی.

کورمار - ا. مر (کورمار - kûrmar): کویرمار، جوره ماریکی بی ژهره، میرووان دهوات.

کور و کبود - ص. مر (کور و کبود - kûrû kebûd): تاریک و نوتک، ناشیرین و ناپهسند.

کوره - ا (کورره - kûre): کووره، ناگردان، کووره کی بهرپوچ و گه ج و سوآلهت، کووره کی ناسنگه ران.

کوچاندن - مص. م (کوچاندن - kûçanden): کوچاندن، دهرکردن، رهتاندن، تاراندن.

کوچک - ص (کوچک - kûçek): گچکه، بچوک، بویچک.

کوچک ابدال - ص. مر (کوچک نه ابدال - kûçek ebdal): له ناو جماعه تی موریداندا، موریدی لهوانی تر بچوکترب، دهر ویشه چکوله.

کوچکین - ص. ت (کوچکین - kûçekîn): بچوکتربین، وردترین.

کوچولو - ص (کوچولو - kûçûlû): زور بچوک، مندالی بچوک، بچکوله.

کچه - ا (کوچه - kûçe): کوچه، کولانی تهسک.

کوچیدن - مص. ل (کوچیدن - kûçîden): کوچ کردن.

کوخ - ا. ع (کوخ - kûx): کوخته، کوخ.

کود - ا (کود - kûd): خه رمان، پهیین.

کودین - ا. فر (کودین - kûdîyn): روحی نه فیون، جهوه ری نه فیون.

کودتا - ا. فر (کودتا - kûdita): کودتا.

کودره - ا (کودره - kûdere): جوره مرویبه که.

کودرست - ا. مر (کودرست - kûdrust): له زمانی رووه کناسیدا بهو رووهک و گیایانه دهگوتری که به پین ده پوین.

کودک - ص (کودک - kûdek): مندا، کچ یان کوری مندا.

کودکانه - ق. ص (کودکانه - kûdekane): منالانه.

کودکستان - ا. مر (کودکستان - kûdekistan): زار و کستان، باخچه ی ساوایان.

کودن - ص (که ودن - kewden): که ودن، گه لوز، گه وچ، گیل.

کور - ص (کور - kûr): نابینا، کویر، کوره.

دهسته وه دهگرت و خوئی باوه شپین دهکرد و دادو بیدادی له دهست گهرما دهکرد و خه لکی به فرو تاویان پیدای دهکردو له ههر دوکانیک شتیکی وهر دهگرت، کۆسه وه وی.

کوسه ماهی - ا.مر (کوسه ماهی - kûsemahî): کۆسه ماسی، جۆره ماسییه کی گه وهی دره.

کوشا - ص.فا (کوشا - kûşa): کۆششکار، هه ولدهر.

کوشاد - ا. (کوشاد - kûşad): جۆره رووه کیکه.

کوشش - ا.مص (کوشش - kûşîş): کۆشش، هه ولدان.

کوشک - ا. (کوشک - kûşk): کۆشک، قه سر.

کوشنه - ا. (کوشنه - kûşne): قیست.

کوشیدن - مص.ل (کوشیدن - kûşîden): تیکۆشان، هه ولدان.

کوف - ا. (کوف - kûf): کوند، کونده په پوو، جوغد، بایه قوش.

کوفت - ا. (کوفت - kûft): نازار، ئه زیهت، نه خوئی سفلیس.

کوفتن - مص.ل (کوفتن - kûften): شتیکی به بهرد یان شتیکی دی بکوتن و وردی بکه ن ئه زیهتدان، نازاردان.

کوفته - ا. (کوفته - kûfte): کفته.

کوفجان - ا. (کوفجان - kûfcan): قه فهز، جیی ته نگ.

کوفشانه - ا.ص (کوفشانه - kûfşane): جۆلا.

کوفی - ص.ن (کوفی - kûfî): خه لکی شاری کوفه ی عیراق، خه تی کوفی.

کوفیه - ا.ع (کوفیه - kûfiye): چه فی، جه مه دانی.

کوک - ا. (کوک - kûk): ته قه لی درشت به دهست تاپاشان به مه کینه بیدورون، کۆک.

کوک زدن - مص.م (کوک زدن - kûk zeden): ته قه ل لیدان.

کوره - ا. (کوره - kûre): ناچه، شار، شارستان.

کوره ده - ص.مر (کوره ده - kûredeh): کویره دی.

کوره راه - ص.مر (کوره راه - kûrerah): کویره پی، توله ریتی ناهه مواری عاسی.

کوریدور - ا.فر (کوریدور - kûrîdûr): دالان، راپه و.

کوریزا - ا.فر (کوریزا - kûrîza): هه لامهت، په سیو، سه رما بوون.

کوز - ا.ص (کوز - kûz): قه مور.

کوزر - ا. (کوزر - kûzer): کۆزه ر..

کوزگک - ا. (کوزگک - kûzegek): گۆزیله، گۆزه ی بچووک.

کوزه - ا. (کوزه - kûze): گۆزه.

کۆژ - ا.ص (کۆژ - kûj): قه موور، کۆم، کوو.

کۆژپشت - ص.مر (کۆژپشت - kûj puşt): قه موور، پشت کوو.

کۆژه - ا.ص (کۆژه - kûje): گویدریتی سپی.

کوس - ا. (کوس - kûs): ده هۆل، دۆل.

کوس - ا. (کوس - kûs): کۆست، جه زه به.

کوستن - مص.م (کوستن - kûsten): کوتان، نازاردان، ره نجاندن، ئه زیهت دان.

کوسج - ص.ع (کوسج - kûsec): پیای، کۆسه، کۆسه ماسی.

کوسک - ا. (کوسک - kevîsk): پاقله.

کوسن - ا.فر (کوسن - kûssin): سه رین، بالیف، سه نیا، سه رینگه.

کوسه - ص (کوسه - kûse): کۆسه، پیاییک ته نیا چه ناگه ی ته نکه مویه کی هه بی و روومه ته کانی بی مووین.

کوسه برنشین - ا.مر (کوسه به رنشین - kûse ber nişîn): ناوی جه ژنیکه له کۆنا باوبوه، له هه وه لی مانگی نازه ردا پیاییک کۆسه یان سواری که ر ده کردو ئه و پیایه باوه شینیکه به

کول - ا(که‌شل - kevel): بۆری گه‌وره‌ی چیمه‌تتۆ که ده‌خړیته‌ ئاوه‌ړۆی که‌نالی‌ ئاو تا که‌ناله‌که نه‌نیشیت.

کولاب - ا.مر(کولاب - kûlab): گۆلاو، چه‌وز، کۆلی‌ ئاو.

کولاک - ا(کولاک - kûlak): تۆفان، شه‌پۆلی ده‌ریا.

کولخ - ا(کوله‌خ - kûlex): گول‌خه‌ن، تون، ناگردان.

کولر - ا.انگل(کوله‌ر - kûler): فینک که‌روهه، ئامپیری فینک که‌روهه‌ی هه‌وای ئوتاغ.

کولک - ا(که‌وله‌ک - kewlek): سه‌به‌ته‌یه‌کی بچوکه که ژنانی دپهاتی له پای خه‌ره‌ک دایده‌هین و گلۆله‌ به‌نی تی ده‌که‌ن.

کولنج - ا(کوله‌نج - kûlenc): قۆلنج.

کولنگ - ص(کوله‌نگ - kûleng): لوسکه، حیز، قونده‌ر.

کولون - ا.فر(کولون - kûlûn): قۆلۆن.

کوله - ا(کوله - kûle): کۆل، کۆله‌بار، چال.

کوله - ص(که‌وله - kewle): خوارو خیتج.

کوله‌خس - ا.مر(کوله‌خه‌س - kûlexes): رووه‌کپکه.

کولی - ا(که‌ولی - kewlî): کینه‌ولی، قه‌ره‌ج.

کولیت - ا.فر(کولیت - kûlît): نه‌خۆشی قۆلۆن.

کولیدن - م.م(کولیدن - kûlîden): هه‌لکه‌ندن، شۆکردنی زه‌وی، هه‌لکه‌کۆلینی زه‌وی.

کوم - ا(کوم - kûm): سه‌وزه‌ی که‌ناری چه‌وز یان روبار.

کومش - ا.ص(کومش - kûmiş): بیره‌ه‌لکه‌ن، کاریزکه‌ن، قومش لیده‌ر.

کومه - ا(کومه - kûme): که‌پری له‌ لق و پژی دره‌خت دروستکراو.

کون - ا(که‌هن - keven): دره‌ختیکه، گه‌وه‌ن.

کون - ا.ع(که‌ون - kewn): بوون، گه‌ردون.

کوککردن - م.م(کوک که‌رده‌ن - kûk kerden): کۆک کردن و هاو‌ناهه‌نگاندنی ئامپیرین مۆسیقا، کۆک کردن و میقاتکردنی سه‌عات.

کوک شدن - م.ل(کوک شوده‌ن - kûk şuden): توو‌په‌بون.

کوک - ا(کوک - kûk): کاهوو.

کوکا - ا.فر(کوکا - kûka): جۆره دره‌ختیکه.

کوکاین - ا.فر(کوکاین - kûkain): ماده‌یه‌که که له دره‌ختی کوکا ده‌گیرن، کۆکاین.

کوکب - ا.ع(که‌وکب - kewkeb): ئه‌ستیره، هه‌ساره.

کوکبه - ا.ع(که‌وکبه - kewkebe): پۆله سوارتیک، تاقمه‌ خه‌لک‌یک، فه‌ړو شکۆ، ئه‌ستیره.

کوکتیل - ا.انگل(کوکتیل - kûktîl): کۆکتیل، خواردنه‌وه‌ی تیکه‌ل.

کوکله - ا(که‌وکله - kewkele): شانه‌به‌سه‌ر، په‌پوه‌سلیمانکه، په‌پله‌سلیمان.

کوکن - ا(کوکهن - kûken): بایه‌قوش، کونده‌په‌پوو.

کوکنار - ا(کوکنار - kûknar): خه‌شخاش، گۆلی‌تلیاک، قۆزاخه‌ی‌تلیاک.

کوکو - ا(کوکوو - kûkû): کوکوختی.

کوکو - ا(کوکوو - kûkû): هیلکه‌و سه‌وزه‌و په‌تاته‌ی‌سوره‌وه‌کراو.

کوکوز - ا(کوکوز - kûkûz): جۆره قوماشیکی ته‌نک و ناسک بووه.

کول - ا(کول - kûl): کۆل، شان.

کول - ا(کول - kûl): گۆل، چه‌وز، گۆلاو، شویتنی که‌ ناویکی که‌می‌تیا وه‌ستابن، کۆل.

کول - ا(که‌شل - kevel): که‌ول، پۆسین، فه‌روه.

کول - ص(کول - kûl): کول، ئه‌سپی‌خاو، خیل و قیچ، کونده‌په‌پوو.

کونده - ا (که‌فنده - kevende): ره‌شکه‌ی کاکیشان، زرکه‌کاله‌ک.
کوه - ا (کووه - kûh): کتو، کو، چیا، شاخ، جه‌وډل.
کوه - ا.ع (کووښته - kûve): کون، کلاو روژنه.
کوهان - ا (کووهان - kûhan): کوپه‌وانه‌ی وشت، کوپاره، لوور.
کوهپایه - ا.مر (کووه‌پایه - kûhpaye): بناری کتو، پایینی چیا، داوینی شاخ.
کوهج - ا (کووه‌ج - kûhec): گوژ.
کوهسار - ا.مر (کووه‌سار - kûhsar): کوچار، کوچار.
کوهستان - ا.مر (کووه‌یستان - kûhistan): کویتستان، شوتینی کتوی زوری، ولاتی شاخ وداخ.
کوه کاف - ص.فا (کووه کاف - kûh kaf): کتوپر، کتیکه‌ن.
کوهکان - ا.ص (کووه‌کان - kûhkan): کتیکه‌ن.
کوهکن - ا.ص (کووه‌کن - kûhken): کتیکه‌ن، نازناوی فره‌ادی ناشقی شیرینه.
کوه‌نورد - ص.فا (کووه نه‌فرد - kûh neverd): شاخه‌وان.
کوهه - ا (کووهه - khûhe): به‌رزی، قه‌لپوسی زین، شه‌پولی ناو.
کوی - ا (کوی - kûy): گه‌ره‌ک، شاپی.
کویج - ا (کوویج - kûvic): گوژ.
کویر - ا (که‌فیر - kevir): شورخ، شوتینی شورکات، سه‌راب، تراویلکه، شورزار.
کویز - ا (که‌فیز - kevîz): کونج، قوپنه، سوچی مال، گوشه، قانچه.
کویژ - ا (که‌فیژ - kevîj): گوژ، گوهر، بلج، بلیت، گفیش.
کویستان - م.ص.م (کوویسته‌ن - kûvîsten): کوتین، کوتینی دانه‌ویله‌و شتی دی.
کویسته - ا.مف (کوویسته - kûvîste): کوتراو.
کویش - ا (که‌فیش - kevîs): گادوش، ده‌فری که مانگای تیا ده‌دوشن.
که - ا (کووه - kûh): کتو، شاخ، چیا، جه‌وډل.
که - ا (کهه - keh): کا.
که - ص (کیه - kih): چکوله.
کها - ص (که‌ها - keha): شهرمه‌زار.
کهاب - ا.مر (که‌هاب - kehab): زهمادیک له کاو گیای دهرمانی دروست بکری و له زام و برینی حه‌یوانات بری.
کهانت - ا.مص.ع (کیه‌انته - kihanet): غه‌یب زانی، غه‌یب‌گویی، پیشه‌ی کاهینی.
کهبد - ا.ص (کوهدود - kuhbud): کتینشین، خواپه‌رستی‌ک له کتودا مالوچکه‌یه‌کی بو خواپه‌رستی دروست کردب.
کهبل - ص (که‌به‌ل - kehbél): نه‌زان، گه‌وج.
کهتاب - ا (که‌هتاب - kehtab): پروانه (که‌هاب).
کهتر - ص.ت (کیه‌ته‌ر - kihter): بچو‌کتر.
که‌ر - ص (که‌ه‌ر - keher): ئه‌سپی سوری مه‌یله‌و ره‌ش.
که‌ریا - ا.مر (که‌ه‌روبا - kehruba): کاره‌با.
که‌ربای سیاه - ا.مر (که‌ه‌روبا‌ی سیاه - kehrubay siyah): جوړه زوخالتیکی قایم و بریقه‌داره.
که‌ره - ا (که‌ه‌ره - kehre): کارژوله‌ی شیرخوړ.
که‌سار - ا.مر (کووه‌سار - kuhsar): کوچار.
که‌ستان - ا.مر (کووه‌یستان - kuhistan): کتویستان، کویتستان، زوزان.
که‌سه‌له - ص (که‌ه‌سه‌له - kehsele): گه‌وج، نادان، نه‌زان، گیل.
که‌ف - ا.ع (که‌ه‌ف - kehf): شکه‌فت، نه‌شکه‌وت، غار، په‌ناگه.
که‌کان - ا.ص (کووه‌کن - kûhken): کتیکه‌ن.

کونده - ا (که‌فنده - kevende): ره‌شکه‌ی کاکیشان، زرکه‌کاله‌ک.
 کوه - ا (کووه - kûh): کتو، کو، چیا، شاخ، جه‌وډل.
 کوه - ا.ع (کووښته - kûve): کون، کلاو روژنه.
 کوهان - ا (کووهان - kûhan): کوپه‌وانه‌ی وشت، کوپاره، لوور.
 کوهپایه - ا.مر (کووه‌پایه - kûhpaye): بناری کتو، پایینی چیا، داوینی شاخ.
 کوهج - ا (کووه‌ج - kûhec): گوژ.
 کوهسار - ا.مر (کووه‌سار - kûhsar): کوچار، کوچار.
 کوهستان - ا.مر (کووه‌یستان - kûhistan): کویتستان، شوتینی کتوی زوری، ولاتی شاخ وداخ.
 کوه کاف - ص.فا (کووه کاف - kûh kaf): کتوپر، کتیکه‌ن.
 کوهکان - ا.ص (کووه‌کان - kûhkan): کتیکه‌ن.
 کوهکن - ا.ص (کووه‌کن - kûhken): کتیکه‌ن، نازناوی فره‌ادی ناشقی شیرینه.
 کوه‌نورد - ص.فا (کووه نه‌فرد - kûh neverd): شاخه‌وان.
 کوهه - ا (کووهه - khûhe): به‌رزی، قه‌لپوسی زین، شه‌پولی ناو.
 کوی - ا (کوی - kûy): گه‌ره‌ک، شاپی.
 کویج - ا (کوویج - kûvic): گوژ.
 کویر - ا (که‌فیر - kevir): شورخ، شوتینی شورکات، سه‌راب، تراویلکه، شورزار.
 کویز - ا (که‌فیز - kevîz): کونج، قوپنه، سوچی مال، گوشه، قانچه.
 کویژ - ا (که‌فیژ - kevîj): گوژ، گوهر، بلج، بلیت، گفیش.
 کویستان - م.ص.م (کوویسته‌ن - kûvîsten): کوتین، کوتینی دانه‌ویله‌و شتی دی.

کیار - (کییار - kiyar): تەمەڵی.
کیارا - (کەیارا - keyara): خەم و پەژارە، بێزاری، تاسە، بێزوو.
کیارنگ - ص (کەیارەنگ - keyareng): پاک، خاوێن، ناسک، رەنگی پاک و خاوێن.
کیازەند - ص (کییازەند - kiyazend): خاوەن شکۆ، پاشای مەزن.
کیاست - ا.م (کییاسەت - kiyaset): زیرەکی، هوشیاری.
کیاگن - ص (کەیاگین - keyagin): ناھەموار، درشت.
کیال - ص.ع (کەییال - keyyal): پێتوانەکەر.
کیان - (کەیان - keyan): پاشای گەورە، ناوی زنجیرەبەک پاشایانی ئێرانی دواوە پێشدادییەکانە.
کیان - (کویان - kuyan): خێوەت، خێوەتێن خەڵکی سارانیشین.
کیان - م.ل.ع (کییان - kiyān): بوون، تەببیەت، پەیدا بوون.
کیانا - (کییانا - kiyana): تەببیەت، جەوھەری ھەر شتیک.
کیبانیدن - م.م (کیبانیدن - kibanîden): خوارکردن، کەچکردن، لادان.
کیبیدن - م.ل (کیبیدن - kîbîden): لەرێ لادان، کەچڕۆیین، گەڕاندنەووە.
کیبەندە - ا.فا (کیبەندە - kîbende): لادەر، لە رێ دەرجوو، گومرا.
کیپ - ص (کیپ - kîp): پڕ، تەژی،
کیچ - ص (کیچ - kîç): پەراگەندە، پەربشان، کەم، ھێراش.
کیخ - (کیخ - kîx): رییۆقی چاو.
کیخسروی - ص.ن (کە ی خوسرەڤی - keyxusrevî): کە یخوسرەوی، یەکیک بووە لە پاشایانی کە یانی و کۆری سیاوێش بووە، ناوی یەکیک لە سی ئاواژە کە ی باربەد بووە.

کەشکان - ا.مر (کەھکەشان - kehkeşan): کاکێشان، کەشکەلان، رێگە ی کادز، رێی حاجیان.
کەل - ص.ع (کەھل - kehl): پیاویک تەمەنی لە نیوان ٣٠ - ٥٠ ساڵ بێ، واتە پیاوی بە ئەزمون.
کەن - ص (کۆھەن - kuhen): کۆنە، دێرینە.
کەن دژ - ص (کۆھەن دێژ - kuhen dij): کۆنە قەلا، دنیا.
کەنسال - ص.مر (کۆھەنسال - kuhen sal): پیر، بە تەمەن، تەمەندار.
کەنە - ا.ع (کەھەنە - kehene): کاهینان.
کەنە - ص (کۆھنە - kuhne): کۆنە، دێرینە.
کەر - (کەھوور - kehûr): درەختیکە.
کەوف - ا.ع (کۆھووف - kuhûf): شکەفتان، ئەشکەوتان.
کەولت - م.ل.ع (کۆھوولەت - kuhûlet): پیربوون، پیری.
کەیر - (کەھیر - kehîr): حەساسیەت، ھەو.
کەین - ص (کەھین - kihîn): بچووک، بچوکتەر.
کی - حر (کە ی - key): کە ی؟
کی - حر (کی - kî): کێ؟
کی - ص (کە ی - key): عینوانی پاشایانی کە یانی وەکو کە یخوسرەو، کە ی قویاد، کە ی کاوس، پاشای گەورە، شاھنشا.
کی - م.م.ع (کە ی - key): داغکردن، داغکردنی پێستی بەدەن بە شیشی سورەوێکراو.
کیا - ا.ص (کیا - kiya): گەورە، خاوەن، خودان، خوا، پاشا، مەرزەوان، حوکمرا.
کیایی - ص (کیایی - kiyayî): گەورەیی، فەرمانڕەوایی.
کیاخن - (کە یاخەن - keyaxen): نەرمی، ئارامی.
کیادە - ص (کیادە - kiyade): ریسوا، بەدناو، ناوزراو، بێ ئاڤرو.

کیفر خواست - ا.مر (که یفر خاست - keyfer xast): نیدیعانامه‌ی دادستان.
کیفیت - ا.ع (که یفییت - keyfiyet): چۆنیه‌تی.
کیک - ا. (که یک - keyk): کیتج.
کیک - ا. (که یک - keyk): بیللیله‌ی چاو.
کیک - ا. انگل (که یک - keyk): کینک.
کیکیز - ا. (که یکیز - keykîz): تهره‌تیزه.
کیل - ص (کیل - kîl): خوارو خیتج.
کیل - ا. (کیهل - kiyel): گۆیژ، گفیش.
کیل - ا.ع (که یل - keyl): پیتوانه.
کیلور - ا.فر (کیلور - kîlû): کیلۆ، به مانای هه‌زار دئ.
کیلوگرم - ا.مر.فر (کیلوگرم - kîlû giram): هه‌زار گرام.
کیلومتر - ا.فر (کیلومیتیر - kîlû mitr): هه‌زار مەتر.
کیله - ا.ع (که یله - keyle): په‌یانه، پیتوانه.
کیماک - ا. (که یماک - keymak): قه‌یماغ، سه‌رشیر، سه‌رتوتیژ، سه‌رتو.
کیماک - ا. (کیماک - kîmak): که‌ژوو، که‌ژگ.
کیمخت - ا. (کیموخت - kîmuxt): پیتستی خو‌شه‌کراوی نه‌سپ یان ولاخ.
کیمیا - ا. (کیمیا - kîmya): کیمیا.
کیمیاجر - ص.فا. (کیمیاجر - kîmyager): که‌سپک خه‌ریکی زانستی کیمیایی.
کیمیایی - ص.ن. (کیمیایی - kîmyayî): کیمیایی.
کین - ا. (کین - kîn): کینه، قین، قینه به‌رایه‌تی، بوغز.
کین ایرج - ا.مر. (کین ئیرج - kîn irec): نا‌هه‌نگیتی موسیقایه.
کین سیاوش - ا.مر. (کین سیا‌ه‌ش - kîn siyaveş): ناوی یه‌کپکه له‌سی ئاوازه‌که‌ی باریه‌د.

کید - ا.ع (که ید - keyd): حیل، فیل، ته‌له‌که.
کیز - ا. (کیز - kîz): لباد.
کیس - ا. (کیس - kîs): چرچ و لۆج.
کیس - ا.ع (کیس - kîs): کیسه، تورده‌که.
کیس - ص.ع (که ییس - keyyis): زیره‌ک، هوشیار.
کیسان - ا.ع (که یسان - keysan): غه‌در، بته‌وفایی.
کیسنه - ا. (کیسنه - kisene): به‌نی له‌سه‌ر ته‌شی هه‌لکراو.
کیسه - ا. (کیسه - kîse): کیسه.
کیسه‌بر - ص.فا. (کیسه‌بور - kîsebur): گیرفان‌پ.
کیسه‌داران - ا.مر. (کیسه‌داران - kîse daran): نه‌و گیان‌له‌به‌ران‌ه‌ی له‌ژیر سکیان کیسه‌هه‌یه‌و بیت‌چووه‌کانی خو‌بانی تیا په‌روه‌رده ده‌که‌ن، کیسه‌داران.
کیسه‌ی صفر - ا.مر. (کیسه‌ی سه‌فرا - kîsey sefra): زراو، کیسه‌ی زه‌رداو.
کیسه‌کشیش - ا.مر. (کیسه‌که‌شیش - kîse keşîş): جو‌ره رووه‌کپکه.
کیش - ا. (کیش - kîş): دین، نایین.
کیش - ا. (کیش - kîş): جو‌ره قوماشیکی که‌تانه، له‌چکی ژن.
کیش - ا. (کیش - kîş): تیردان.
کیخ - ا. (کیخ - kîx): ریپۆقی چاو.
کیف - ا.ع (کیف - kîf): کیف، جزدان.
کیف - ا.ع (که یف - keyf): چۆن؟
کیفر - ا. (که یفر - keyfer): سزا.
کیفر - ا. (که یفر - keyfer): به‌ردیکه له‌کونا له‌سه‌ر دیواری بورج یان قه‌لا داده‌نرا تا کاتی دژمن نزیک بوایه‌ته‌وه بیده‌ن به‌سه‌ریدا.
کیفر - ا. (که یفر - keyfer): قاپی شیرو ماست.

کینونت - مص.ل.ع (کهینونته - keynûnet):
بوون.

کینه - ا (کینه - kîne): کهرب و کینه، رق و بوغز.

کینه توز - ا (کینه توز - kîne tûz): رغن، توله نه ستین.

کینه ور - ص (کینه فەر - kînever): بوغزن، به دخوا.

کیوان - ا (که یشان - keyvan): که یوان، نه ستیره یه کی گه پۆکه، (زوحهل)

کیوسک - ا.فر (کییوسک - kiyusk): دوکانوچکه ی سهر شوسته و قه راخ ریگا بو رۆژنامه فروشی و نهو شتانه، کوشک.

کیهان - ا (که یهان - keyhan): جیهان، دنیا، گیتی، رۆژگار.

کیهان خدیو - ص.مر (که یهان خدیف - keyhan xdîv): پاشای گه وره، پاشای عالهم.

کیی - ص.ن (که یی - keyî): پاشایی.

گ

گ- جر (گ- g):

پیتی بیست و شەشمی ئەلفبای فارسییە کە بە (گاف) دەخوینرێتەو، ئەم پیتە لە زمانی عەرەبیدا نییە، لە هەساوی ئەبجداد لە جیاتی کاف بە (٢٠) دەژمێردرێ.

گاباردین - ا.فر (گاباردین - gabardîn): گەبەردین، جۆرە قوماشیکە.

گابارە - ا (گابارە - gabare): گاکەل، غارو ئەشکەوتی ناو شاخان.

گات - ا (گات - gat): کۆنترین و پیرۆزترین بەشی ئاقبێستا، گاتا، بەکەمین نەزمی ئێرانییە کە لە دێر زەمانەو ماوەتەو بەشی سەرەکی قسەکانی زەردەشتەو بریتییە لە ١٧ فەسل و ٢٣٨ پارچەیان ٨٩٦ بەیت.

گار - (گار - gar): پاشگرو، دەچیتە سەر وشەو بە زۆری مـانای بکەری دەدات، وەک: (پروردگار).

گار - ا.فر (گار - gar): وێستگەی قیتار.

گاراژ - ا.فر (گاراژ - garaj): گەرەج، مۆلگە، شوێنی راگرتنی ئۆتومبیلان.

گارد - ا.فر (گارد - gard): گارد، پاسەوان.

گاردن پارتی - ا.فر (گاردین پارتی - gardin partî): ئاھەنگ و سەیران لە باخدا، سەیرانگە.

گارسن - ا.فر (گارسون - garsun): گارسۆن، پێشخزمەتی میوانخانان، شاگرد، بۆی.

گارسە - ا (گارسە - garse): کاس، سەندووقیکی خانەخانەیە کە لە چاپخاناندا پیتی قورقوشمی تێدا ریز دەکەن.

گارمون - ا (گارمون - garmûn): جۆرە سازتیکە. ئامێرتیکی مۆسیقایە.

گاری - ا (گاری - garî): گاری، گالیسکە، پایتۆن، عەرەبانە، ناپایەدار.

گاز - ا (گاز - gaz): ددان، گاز.

گازگرفت - م.ص (گازگیرفتەن - gazgiriften): گازگرتن، قەپگرتن، ددان پێدا چەقاندن.

گاز - ا (گاز - gaz): گاز، پلایس.

گاز - ا (گاز - gaz): پوواز.

گاز - ا.فر (از - gaz): شاشی برین پێچان، شاش.

گاز - ا.فر (گاز - gaz): هەوا، غاز، غازی سوتاندن.

گازر - ا.ص (گازور - gazur): گازر، قەسار، جلشۆر.

گازرک - ا.ص (گازورەک - gazurek): گازرۆکە، کلک تەقینە، کلک ھەلتەکینە.

گالیوم - ا.فر (گالیوم - galliyûm): جوړه کاناږه کی ده گمه نه له ۳۰ پله ی گه رمیدا ده توتته وه.

گام - ا.گام (gam): پښ، ههنگاو، شه قاور.

گام - ا.فر (گام - gam): ههشت نوته کی موسیقا به ریز.

گامبوزیا - ا.فر (گامبوزیا - gambûzya): جوړه ماسییه کی پچوکه له شی ده گاته پیټنج سانتیمه تر.

گامت - ا.فر (گامیت - gamit): هه ر شانه یه کی زاوژی روهک یان گیانه به ران.

گام زدن - مص.ل (گام زده دن - gam zeden): ههنگاونان، ریکردن.

گامزن - ا.فا (گامزن - gamzen): ریبوار، ته تهر، قاسید، نه سپی تیژر وه.

گان - ا.فر (گان - gan): پاشگره ده چپته سهر وشه و مانای تازه دروسته دکات، وهک: (رایگان - خورایی).

گاوا - ا.کاښ (gav): چپل، مانگا، چیر.

گاواب - ا.مر (گاښ تاب - gavab): قه وزه، کفر، گوی قورباقه.

گاواهن - ا.مر (گاښ ناهن - gav ahen): گاسن و هه و جاړ، قوره مه.

گاویاز - ص.فا (گاښ باز - gav baz): گاباز.

گایان - ا.ص (گاښ بان - gav ban): گایان، شوانی چیلان.

گاویند - ص.فا (گاښ بند - gav bend): خودان گاجوت، گابه ندی، که سیک جوتی گای هه بی و به دانی به شیک له زوی یه کیکی دیدا کشتوکال بکات.

گاویندی - ا.مص (گاښ بندی - gav bendî): گابه ندی.

گاوپروین - ا.مر (گافی پهرین - gavi pervîn): که لوی گاجوت.

گاوپیسه - ا.مر (گاښ پیسه - gavpîse): گای به لک.

گازرگاه - ا.مر (گازورگاه - gazurgah): جلشورخانه، گازرخانه.

گازوئیل - ا.فر (گازوئیل - gazu'îl): گازوایل، رونی دیزل.

گازولین - ا.فر (گازولین - gazûlîn): گازولین، گازوایل.

گاستروسکوب - ا.فر (گاستروسکوپ - gastrûskûp): نامیریکه بؤ دیتنی دیواری ناووهی گده، نازور.

گاشتن - ص.م (گاشتن - gašten): گپړاندنوه.

گال - ا. (گال - gal): شه قلداق، نهو ریخه ی به ژیر دوگی مه روه وشک ده بیتته وه، قوزاخه ی په موو، چه قل، فربو.

گال - ا.فر (گال - gal): نه خوشییه کی پیسته، گه ری.

گالینگ - ا. (گالینگ - galbeng): گیاهه که له ناو گهنم و جودا ده وئ و ژهر داره.

گالری - ا.فر (گالری - galurî): گالهری، پیشانگای تابلو نیگارن، دالانی درتو سهر گیراو.

گالش - ا. (گالش - galiş): گایان، شوانی چیلان.

گالش - ا.فر (گالش - galuş): پیتلاوی لاستیک، کهوشی لاستیکین.

گالن - ا.فر (گالن - gallun): گالتون.

گالین - ا.فر (گالین - galin): سلفوری قورقوشم.

گالوانومتر - ا.فر (گالوانومیتر - galvanûmitr): نامیریکه بؤ نه اندازه گیری راده ی ته زوی کاره با.

گاله - ا. (گاله - gale): جهوال، گلؤله په موو.

گالی - ا. (گالی - galî): پووشی برنج بؤ دروستکردنی سهرکلاو سبه ته.

گالیدن - مص.ل (گالیدن - galîden): هه لاتن، فیرار کردن، دوورکه وتنه وه.

گالینگور - ا. (گالینگور - galîngûr): جوړه مقه وایه کی مشه ماییه پتر بؤ بهرگی کتبان.

گاو شیر- (گاش شیر- gavîşîr): جزیره روه کیتکه.

گاو میش- (گاش میش- gav mîş): گامیش.

گاو یال- ا.فر (گاش یال- gavyal): گیانله بیریکی دهریایی زهلامه و نههنگی هیندی پی ده گوتری..

گاو زین- (گاشی زین- gavi zen): شتیکه له زهر دینهی هیلکه دهچی و له زراوی چیلدا دهردهینری.

گاه- (گاه- gah): پاشگره، ناوی کات و ناوی شوتنی پی دروست دهکری وک: شامگاه- ئیواره وخته، کشتارگاه- کوشترگه: قهساو خانه.

گاه- (گاه- gah): کات، وخت، گاش.

گاه- (گاه- gah): شوین، تهختی پاشایی، بۆتهی زهرنگه ری.

گاهبار- (گاهبار- gahbar): ههر یه کیک له شش جهژنی سال له ئیرانی کۆندا.

گاهگیر- ص.فا (گاهگیر- gahgîr): غافلگیر، ئهسپیک جار جار بره ویتتهوه.

گاهنامه- ا.مر (گاهنامه- gahname): سالنامه.

گاهنبار- (گاهنبار- gahenbar): ناوی شش جهژنه که له ئیرانی کۆندا له کاتی جیاوازی سالدا بهریا دهکران، ههروهها دهلین ناوی ئهوه شش رهژشه که یهزدان دنیای تیا خولقاندوه.

گاهواره- (گاهواره- gahvare): بییشه، لاتهک، گافاره.

گیر- (گیر- gebr): زهردهشتی، پهیرهوی زهردهشت، ئهم ناوه پاش ئیسلام به زهردهشتیهکان گوتراوه، گاور.

گیر- (گیر- geber): جزیره بهردیکه مهنجیل و کاسه و دیزی لیدروست دهکن.

گیرک- (گیرک- gebrek): زهردهشتی، گاور.

گاوپیگر- ص.مر (گاش پیکه- gav peyker): گاپیکه، زهلام وکوگا، ناوی گورزهکهی فهرهیدوون بووه که لهسه ری گچووه.

گاوچران- ص.فا (گاش چهران- gav çeran): گوان.

گاوچشم- ص.مر (گاش چهشم- gav çeşm): چاو گهوره، کهسپیک چاوی گهش و درشت بی، جزیره پونگه یهکه.

گاوخانی- ا.مر (گاش خانی- gav xanî): حهوزی گهوره، گۆلاوی گهوره.

گاولد- ص.مر (گاش دیل- gav dil): ترسنوک، بی ئهل، بی ناوهز.

گادوم- ا.مر (گاش دوم- gav dûm): بۆقی، شه بیبور.

گادودوش- ا.مر (گاش دوش- gav dûş): گادۆش، دهفری گهورهی چیلدۆشین.

گاورس- ا (گافهرس- gavers): زیوان، مرۆر.

گاورسه- ا (گافهرسه- gaverse): ههر شتیکی ورد.

گاورسه کاری- ا.مر (گافهر سه کاری- gaver sekarî): ورده کاری له زهرنگه ریدا به تاییه تی له موستيله دا.

گاورنگ- ا.ص (گاش رینگ- gav reng): گورزی گران، وکو سه ری گا.

گاوزبان- ا.مر (گاش زه بان- gav zeban): گیایه که له زمانه گا دهچیت.

گاوزمین- ا.مر (گاشی زمین- gavi zemîn): گا له سه ر پشتی ماسیه و زهوی له سه ر شاخی گایه، ئهمه خه یال و باوه ری پیشینان بووه.

گاوزهره- ص.مر (گاش زهره- gav zehre): ترسنوک، سلۆک.

گاو سار- ا.ص (گاش سار- gavsar): گا سه ر، گورزی گران، گا ئاسا.

گاو سر- ا.ص (گاش سه ر- gav ser): گورز.

گاو شنگ- ا.مر (گاش شهنگ- gav şeng): دارگاران.

گدازنده - ا.فا (گودازنده - gudazende):
توتینه روه.

گداخته - ا.مف (گوداخته - gudaxte): تواوه.

گدار - ا (گودار - gudar): بهست، بوار.

گدارو - ص.مر (گه داروو - gedarû): گه داروو،
رووقایم له گه ایددا.

گدازش - ا.مص (گودازیش - gudaziş):
توانوه، بوهرژین.

گدازشگر - ص.فا (گودازیشگر -
gudazişger): قالبگر، که سیک شتیک
بتوتینه توه.

گدازیدن - مص.م (گودازیدن - gudazîden):
توانده وه، بوهرژی کرن.

گدست - ا (گیدهست - gidest): بست، وژه.

گدک - ا (گدهک - gedek): گیپه.

گدوک - ا (گه دوک - gedûk): مله ی چیا.

گزار - ا.مص (گوزار - guzar): پهرینه وه، بوار،
گوزهرگا.

گزاردن - مص.م (گوزاردن - guzarden):
دانان، دانانی شتیک له جتیپهک، تیپه پین،
پهراندنه وه.

گزاره - ا.مص (گوزاره - guzare): پهرینه وه،
ئاوه پړو بوارو گوزهرگا، تیپه پین له شوتیکه وه.

گزر - ا.مص (گوزهر - guzer): پهرینه وه، بوار،
شوتینی پهرینه وه.

گزرکردن - مص.ل (گوزهرکرده - guzer
kerden): تیپه پین و پهرینه وه له
شوتیکه وه.

گزرا - ص.فا (گوزهر - guzera): تیپه پ،
پهرینه وه.

گزراندن - مص.م (گوزهراندن - guzerandn):
پهراندنه وه، کاریک به نه نجام گه یاندن.

گزراننده - ا.فا (گوزهرانه -
guzeranende): که سیک کاریک نه نجام
بدات، پهرینه روه وه.

گبرگه - ا (گه بورگه - geburge): جوړه
وه رزشتیکی کوئی تیرانیپه.

گبز - ص (گه بز - gebz): قایم، نه ستوور،
به هتیز.

گبست - ا (گه بهست - gebest): جوړه
روه کتیکه.

گپ - ا (گه پ - gep): په یف، واژه، قسه، وشه.

گپ زدن - مص.ل (گه پ زده دن - gepzeben):
قسه کردن، په یقین، ناخواتن.

گپر - ا (گه پر - gepr): خه فتان، جوړه جلیکی
شه پره.

گپی - ا (گه پی - gepî): مه یون.

گت - ص (گه ت - get): گه وره، مه زن، هه ژی.

گتر - ا.فر (گیت - gitr): شتیکه له زهنگال
ده چیت، به لهک پتچ

گجسته - ص (گوجه سته - guceste): گه مارو
چه پهل، پیس، نه فرت لیگراو.

گچ - ا (گه چ - geç): گه چ،

گچ بری - ا.مص. (گه چ بوری - geç burî):
گه چکاری، دوستکردنی نه خش و نیگار به گه چ
له بن میچ و قه دی دیوار.

گچک - ا (گه چک - geçek): که مانچه.

گچ کار - ا.ص (گه چکار - geçkar):
وه ستای گه چکاری، که سیک سپیکاری خانوان
بکات.

گچ کاری - ا (گه چ کاری - geçkarî):
سپیکاری، گه چکاری.

گچه - ص (گه چچه - geççe): که سیک نه توانی
به روهانی قسه بکات.

گدا - ص (گه دا - geda): گه دا، سواتکه ر،
ده روزه کر، پارسهک، هه ژارو نه دار.

گداختن - مص.م (گوداختن - gudaxten):
توانده وه به زهبری گهرمی.

گدازش - ا.مص (گودازیش - gudaziş):
توانه وه، بوهرژین.

گرافیت - ۱. فر (گیرافیت - girafit): جزیره خه لوزیکه بهرده بز دروستکردنی قه‌لهمی رهش به‌کار دئ.

گرافیک - ۱. فر (گیرافیک - girafik): گرافیک.

گرامافون - ۱. فر (گیرامافون - giramafûn): گرامافون.

گرامر - ۱. فر (گیرامر - giramer): ریزمان، ده‌ستوری زمان.

گرامی - ص (گیرامی - giramî): نازیز، هیترا، قه‌درگران، ریزدار، هه‌ژی.

گران - ص (گه‌ران - geran): گران، قورس، سه‌نگین، به‌نرخ.

گران - ا (گوران - guran): مه‌لۆ.

گرانبار - ص. مر (گه‌رانبار - geranbar): مرۆڅ بیان گیانله‌به‌ر که باری گرانی به‌سه‌ره‌وه بی، دره‌ختی پر میوه، ژنی سکپر.

گرانبها - ص. مر (گه‌رانبه‌ها - geranbeha): گرانبایی، پرپه‌ها.

گرانپایه - ص. مر (گه‌رانپایه - geranpaye): پایه‌به‌رز، پایه‌بلند.

گرانجان - ص. مر (گه‌رانجان - geran can): گرانجان، زۆر پیرو زورهان، هه‌ژارو ده‌غه‌زارو له‌گیان و درس، پیسکه، سه‌ره‌خت و عیناد.

گراند - ص. فر (گیراند - girand): مه‌زن، گه‌وره، شکۆدار.

گراندوک - ۱. فر (گیراندوک - giran dûk): له‌قه‌بیتکه که هه‌ندئ له شازاده‌کانی نه‌وروپای رۆڤه‌ه‌لات هه‌یانپوه، له‌قه‌بی شازاده‌کانی مالباتی پاشایه‌تی روسیا بووه، گه‌وره‌میر.

گرانده‌تل - ۱. فر (گیرانده‌وتیل - girand hutîl): میوانخانه‌ی گه‌وره.

گرانسایه - ص. مر (گه‌ران سایه - geransaye): خودان پله‌و پایه، پایه‌به‌رز.

گرانسر - ص. مر (گه‌رانسه‌ر - geranser): خۆپه‌سند، خۆ سه‌ر، لووتبه‌رز.

گذرگاه - ۱. مر (گوزهرگاه - guzergah): گوزهرگا، جیتی ره‌تبون، جیتی په‌پینه‌وه، بوار.

گذرنامه - ۱. مر (گوزهرنامه - guzer name): پاسپۆرت.

گذشت - ۱. مص (گوزه‌شت - guzeşt): ره‌تبون، په‌پینه‌وه، چاوپۆشی، عه‌فوکردن و به‌خشین.

گذشتن - مص. ل (گوزه‌شته‌ن - guzešten): گوزهرکردن، په‌پینه‌وه، تی په‌پینی رۆڤگار، به‌خشین و عه‌فوکردن، چاوپۆشین.

گر - حر (گه‌ر - ger): نه‌گه‌ر، گه‌ر، گه‌ره.

گر - (گه‌ر - ger): پاشگره ده‌چیته سه‌ر وشه‌و ماناکه‌ی ده‌گۆڤۆ و مه‌به‌ستنی تازه به‌ده‌سته‌وه ده‌دات وک: ناهن + گر = ناهنگر = ناسنگه‌ر.

گر - ا (گه‌ر - ger): نه‌خۆشی پیسته، گه‌پ، گه‌پی.

گر - ا (گور - gur): گپ، شوله، مه‌شخه‌ل، بلتیه‌ی ناگر.

گرا - ۱. ص (گه‌را - gera): به‌نده، غولام، ده‌لاک، جه‌جاماتکیش.

گراز - ا (گوراز - guraz): به‌راز، وه‌راز.

گراز - ا (گوراز - guraz): که‌ردوو.

گرازه - ا (گورازه - guraze): به‌راز، به‌راز ناسا.

گرازیدن - مص. ل (گورازیدن - gurazîden): لارو له‌نجه و خۆ نواندن، ریکردن به نازو فیزه‌وه.

گرازنده - ۱. فا (گورازنده - gurazende): خه‌رامان، ریکردن به‌نازو عیشه‌و فیزه‌وه.

گراس - ا (گوراس - guras): بابۆله، پاشماوه‌ی خۆراک.

گراسه - ۱. فر (گوراسه - gurase): ده‌رزن.

گراشیدن - مص. ل (گه‌راشیدن - geraşîden): په‌ریشان بوون، په‌راگه‌نده‌بوون.

گرافومتر - ۱. فر (گرافومیتتر - grafumitr): نامیتریکه بۆ نه‌ندازه‌گیری گۆشه و قوژننان له نه‌خشه‌گرتندا، گۆنیا.

گره و **وحشی** - ا.مر (گوریهی قه هشی -
gurbey vehşi): گوریهی کتبی، جزوه
گوریهی کی کتبی به له پشیلای مالتی گه وره ترو
درندهیه.

گرچی - ص.ن (گورچی - gurcî): خه لکی
گورجستان، له تیره ی گورج، زمانی گورج.
گرچ - ا (گهرچ - gereç): گه چ.

گرختن - مص.ل (گورخیته - gurixten):
ره قین، هه لاتن، واین.

گرد - ا (گهرد - gerd): گهرد، توژ، غوبار.

گرد - ص (گیرد - gird): هه رشتیکی خریان
بازنهیی، ده روبهر.

گرد - ص (گورد - gurd): قاره مان، نازا، دلیر،
دلاور، عه گید، پالوان.

گردا - ص.فا (گهردا - gerda): که سیک
بسو و پیتته وه، گهریده.

گرداب - ا.مر (گیرداب - girdab): گیتژنگ،
گیتژاو، کیتجاو، گیتژاڤ.

گرداس - ص (گورداس - gurdas): سته مکار،
زالم.

گردافشانی - ا.مص (گهرد ئه فشانی - gerd
efşanî): بلا و بونه وهی گهرده ی گول.

گرداگرد - ا.مر (گیرداگیرد - girdagird):
ده روبهر، ده وراو ده ور،

گرد آمدن - مص.ل (گیرد نامه دهن - gird
ameden): گهرد بونه وه، خرپونه وه،
کژبونه وه، کژمبون.

گرداوردن - مص.م (گیرد ئا شه رده ن - gird
averden): گرد کردنه وه، که له که کردن.

گرداوری - ا.مص (گیرد ئا شه ری - gird averî):
گرد کردنه وه، خرپونه وه، گرد و کژ.

گردان - ا.جم (گوردان - gurdan): پالوانان،
سی فه و جی سوپا.

گردان - ص.فا (گهردان - gerdan): خولاوه،
که سیک بسو و پیتته وه، گهریده.

گران سرشت - ص.مر (گهران سیریشته - geran
sirîşt): ته مه ل، خاو، سه نگین، به و یقار.

گرافایه - ص.مر (گهران مایه - geran
maye): نازین، گرابنه ها، به قه در.

گرانی - ا.مص (گهرانی - geranî): گرانی،
پیتچه و اندی هه رزانی.

گرانیکاه - ا.مر (گهرانیکاه - geranî gah):
چه قی قورسایی.

گرانیت - ا.فر (گیرانیت - giranît): جزوه
به رد پکی ژور سه خته، گرانیت.

گرانیتیک - ص.فر (گیرانیتیک - giranîtîk):
له ره گه زی به ردی گرانیت.

گراور - ا.فر (گیراڤور - giravûr): وینه یان
نه خسه به ریتته سه ر زنگ و بو چاپ نامه بکری.

گراه - ا.مص (گهراه - gerah): سه مت،
شه باهت.

گراهش - ا.مص (گهراهیش - gerahiş):
هیرشبردن، ئاره زوو کردن.

گرایستن - مص.ل (گهرایستن - gerayîsten):
ئاره زوو کردن، هیرشبردن، ساقه کردن، نسکۆ،
که و تن، خزین.

گراییدن - مص.ل (گهراییدن - gerayîden):
ئاره زوو کردن، هیرشبردن، ساقه کردن، نسکۆ،
که و تن، خزین.

گربال - ا (گهربال - gerbal): بیتژنگ.

گربز - ص (گوربوز - gurbuz): جهریه زه، دلیر،
زیردهک، حيله باز.

گربزی - ا.مص (کوربوزی - gurbuzî): زیردهکی،
دلیری، فیتل بازی، جهریه زهیی.

گره - ا (گوریه - gurbe): کتکه نیر،
نیریه پشيله، گوریه.

گره بید - ا.مر (گوریه بید - gurbebîd):
دره ختیکي بو نخۆشه.

گره سان - ا.ص (گوریه سان - gurbesan):
گوریه ناسا.

گردگاه - ۱. مر (گیردگاه - gird gah): که مهر، پشتینه، خالیگه.

گردگرفت - مص. م (گیرد گیرفته - gird girften): دهورگرتن، نابلقه دان، گه مارودان.

گردگیر - ص. فا (گوردگیر - gurd gîr): قارهمان، نازا، رهشید، عهگید، پالهلوان گیر.

گردگیر - ص. فا (گهردگیر - gerd gîr): نهوهی گهردو غویاری شتیک بگری، گهردگیر، تۆزگر.

گردماه - ۱. مر (گیردماه - gird mah): مانگی چوارده، مانگی لاپ، روخسارو چاره‌ی خپ.

گردمشت - ۱. مر (گیردمشت - gird must): کۆله‌مست، مشت.

گردن - ۱ (گهردهن - gerden): مل، گهردن.

گردنا - ۱ (گهردهنا - gerdna): ههر شتیک به دهوری خۆیدا بسورپته‌وه، شیشی که‌باب، تکه‌ی گوشتی به‌شیشه‌وه کراو، که له‌سهر ناگر هه‌لگیرو داگتیری بکه‌ن، مزراح، مزراق، گیزگیزه.

گردناک - ص (گهردناک - gerdnak): تۆزاوی، گهردار.

گردنامه - ۱. مر (گیردنامه - girdname): ته‌لیسم و دوعایه‌که که هه‌ندی که‌س دهریاره‌ی خه‌لکانیکی خۆشه‌ویست ده‌یکه‌ن تا لیبیان دوور نه‌که‌ویتته‌وه و سه‌فه‌ر نه‌کات.

گردنان - ۱ (گهردهنان - gerdenan): نه‌ستۆیان، ملان، سهران و سه‌روه‌ران و گهردنکیشان.

گردن بند - ۱. مر (گهردهن به‌ند - gerden bend): گهردانه، گهردنلخ، ملوانکه، خه‌ناوکه، می‌خه‌که‌به‌ند.

گردن شخ - ص. م (گهردهن شخ - gerden sex): گهردنکیش، مه‌غروور، له‌خۆبایی، فرناخ، خۆبه‌سند، نازا، دلیر.

گردن فراز - ص. فا (گهردهن فه‌راز - gerden feraz): سه‌ره‌راز، سه‌ره‌رز.

گرداندن - مص. م (گهرداندن - gerdanden): گیران به دهوری شتیکدا، سووراندنه‌وه، چه‌رخاندن، گۆزین.

گرانده - ۱. فا (گه‌رانه‌نده - geranende): وه‌رسووپینه‌ر، وه‌رچه‌رخینه‌ر، گۆرهر، بگۆر.

گردانیا - ۱ (گهردانیا - gerdaniya): ناوی نه‌وایه‌کی موسیقایه.

گردهاد - ۱. مر (گیردباد - girdbad): گهرده‌لول، بابه‌لیسک، باهۆز، گپژه‌لوکه.

گردبان - ۱ (گورده‌بان - gurdeban): کۆپاره‌ی وشتر.

گردبر - ۱. مر (گیردبور - girdbur): نامتیریکه دارتاشان داری پچ کون ده‌که‌ن، دریل، بورمه.

گردبرگرد - ۱. مر (گیردبرگیرد - gird ber gird): دهوراو دهور، دهورو به‌ر.

گریگ - ۱ (گوربه‌ک - gurbek): گوربه‌ی چکۆله، پشیلۆک، کنکه‌نیر.

گردبندن - ۱. مر (گهرده‌بندن - gerd benden): گهرده‌بندن، خه‌ناوکه، ملوانکه.

گردر - ۱ (گهرده‌ر - gerder): زه‌وی سه‌خت و هه‌ورازو نشیتو.

گردران - ۱. ص (گیردرا - girdran): رانی گوشتان وقه‌له‌و، بیخی ران، گرده‌ی ران.

گردسوز - ۱. ص (گیرد سوز - gird sūz): چرا لامپا، لاله.

گردش - ۱. مص (گهردیش - gerdiş): گه‌ران، سوورانه‌وه، خولانه‌وه.

گردشگاه - ۱. مر (گهردیشگاه - gerdişgah): سه‌یرانگه، شوینی سه‌یران و گه‌ران و خۆشی.

گردک - ۱ (گیرده‌ک - girdek): خپوه‌تی بچووک، په‌رده‌ی بووک.

گردکان - ۱ (گیرده‌کان - girdekan): گویتز، گرده‌کان.

گردکردن - مص. م (گیرد که‌رده‌ن - girdkerden): کۆکرده‌وه، خپکرده‌وه، به‌ده‌ست هینان.

گردش - ا. مص (گهردیش - gerdîş): گهشت و گه‌ران، گه‌شتیاری.

گرز - ا (گورز - gurz): گورز، تۆز.

گرزش - ا. مص (گهرزیش - gerziş): گله‌یی، گازانده، کوپروزانوه، گریان، تۆیه.

گرزمان - ا (گهرزمان - geruzman): عهرش، سپهر، ئاسمان، قه‌لغان.

گرزن - ا (گهرزن - gerzen): تاج، دواخ.

گرزه - ا (گهرزه - gerze): ماری گه‌وره، حه‌زیا، ئه‌ژدیها.

گرزه - ا (گورزه - gurze): گورز، تۆز.

گرزیدن - مص. ل (گهرزیده‌ن - gerzîden): گله‌یی کردن، تۆیه‌کردن.

گرست - ص (گهرست - gerest): مه‌ستی مه‌ست، سیا مه‌ست، به‌دمه‌ست.

گرستن - مص. ل (گیرسته‌ن - giristen): گریان، گیرستن.

گرسنه - ص (گورسنه - gurisne): برسی.

گرفت - ا. مص (گیرفت - girift): گله‌یی، سزا، جه‌زا، تانه و سه‌رز نه‌شت.

گرفتار - ص (گیرفتار - giriftar): گیرۆده، دیل، ده‌ستگیرکراو، ده‌ستبه‌سه‌ر.

گرفت‌ن - مص. م (گیریفته‌ن - giriften): سه‌ندن، به‌ده‌ست هیتان، وه‌درگرتن.

گیرنده - ا. ف (گیرنده - girende): وه‌رگر، دل‌رفیتن.

گرفته - ا. مف (گیریفته - girifte): به‌ده‌ست هاتوو، دل‌ته‌نگ و دل‌گیراو، گیراو.

گورگ - ا (گورگ - gurg): گورگ.

گورگ - ص (گهرگ - gerg): حه‌یوانی گپوئ.

گورگ‌اشتی - ا. مر (گورگ‌ناشتی - gurg aşî): گورگه‌ناشتی، ناشتییه درۆزنه، ناشتییه درۆینه، ناشتی رواله‌تی.

گورگاو - ا (گورگاڤ - gurgav): جۆره پیتلاویکه.

گردنکش - ص. ف (گهرده‌ن که‌ش - gerden keş): یاغی، سه‌هریه‌رز، سه‌هرکی‌تش، گهردنکی‌تش.

گردنگ - ص (گهرده‌نگ - gerdeng): گه‌واد، قورمساغ، گه‌وج، گیتل.

گردنگاه - ا. مر (گهرده‌نگاه - gerdengah): گهرده‌ن، بستوی کپو، زینو.

گردنگل - ص (گهرده‌نگل - gerden gel): قورمساغ، گه‌واد، ده‌یووس.

گردن نهادن - مص. ل (گهرده‌ن نیهاده‌ن - gerden nihaden): ملدان، گو‌تپ‌ایه‌لی کردن، ملکه‌چکردن.

گردنه - ا (گهرده‌نه - gerdene): بستوی کپو، زینو، گهرده‌ن، ریکه‌ی سه‌خت و پیتچاو پیتچی ناو کپوان.

گردو - ا (گیردو - girdû): گو‌یز، گرده‌کان.

گردون - ا (گهردوون - gerdûn): چه‌رخ، ههر شتی به‌دووری خۆی یان به‌دووری ته‌وه‌ریکدا بسوو‌پیتته‌وه، ئاسمان، گهردوون.

گردون سا - ص. ف (گهردوون سا - gerdûn sa): ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌فه‌له‌ک بسوئ.

گردونه - ا (گهردوونه - gerdûne): عه‌ره‌بانه، گالیسکه.

گرده - ا (گورده - gurde): گورچيله.

گرده - ا (گیرده - girde): ههر شتیکی خپو بازنه‌یی، کولپره‌ی خپ.

گرده - ا (گهرده - gerde): نیگارکی‌شی، وینه یان نووسین که‌له‌به‌ری بگیریته‌وه، کۆپی.

گرده - ا (گهرده - gerde): گهردی نپه‌ری گول.

گورده‌بان - ا (گورده‌بان - gurdeban): کوبه‌وانه‌ی وشر، کۆپاره، لوور.

گورده‌گاه - ا. مر (گورده‌گاه - gurde gah): شوینی گورچيله له‌به‌ده‌ندا.

گردیدن - مص. ل (گهردیده‌ن - gerdîden): گه‌ران، سوورانه‌وه، گۆزان.

گرمیخ - ا. مر (گورمیخ - gurmîx): بزمار، میخ.

گرناد - ا. فر (گرناد - grinad): نارنجوک.

گرنج - ا. (گورینج - gurinc): گرنج، چرچ و لۆچ.

گرنج - ا. (گورینج - gurinc): برنج، چه‌ئتووک.

گرنجار - ا. مر (گورینجار - gurincar): مهره‌زه، برنجزار.

گرنج بشیر - ا. مر (گورینج بشیر - gurinc bişir): شیره‌وا، برنج به‌شیر.

گرو - ا. (گیره‌و - girew): گره‌و، ره‌هن و بارمته.

گرو - ا. (گیرو - girû): قه‌یاغ، که‌له‌ک.

گرو - ا. فر (گیریف - giriv): مان‌گرتنی کریکاران بۆ که‌م کرده‌و‌دی سه‌عاتی کار.

گروپ - ا. فر (گروپ - grûp): گروپ، ده‌سته، تاqm، ره‌شه‌ک.

گروزیل - ا. فر (گروزیل - grûzîl): نه‌نگوری فهره‌نگی، ترتی فهره‌نگی.

گروش - ا. مص (گیره‌فیش - gireviş): باوه‌رکردن، ئیمان هیتان.

گروگان - ا. ص. (گروگان - grûgan): بارمته.

گروگر - ا. ص. (گه‌رووگر - gerûger): دادوهر، یه‌کیتکه له‌ ناوه‌کانی یه‌زدان.

گروه - ا. (گروه - gurûh): گروپ، ده‌سته، تاqm، پۆل، ره‌شه‌ک.

گروهان - ا. (گورووهان - gurûhan): ده‌سته، له‌ واری سوپاییدا ده‌سته‌یه‌ک سه‌ربازی ۱۷۰ - ۱۴۰ نه‌فهریبه، قه‌وج.

گروهان - ا. ص. (گورووهان - gurûhban): سه‌ر ده‌سته، به‌رپرسی قه‌وج، سه‌ربازی ده‌ره‌جه‌دار، که‌متر له‌ نه‌فسه‌ر.

گروهه‌ر - ا. (گورووه‌ر - gurûher): گلا‌ه‌ک.

گرویدن - مص. ل. (گیره‌فیده‌ن - girevîden): باوه‌رکردن، باوه‌ر هیتان.

گرگ بند - ص. (گورگ به‌ند - gurg bend): گیرۆده‌و دیل و ده‌ست و پی به‌ستراو.

گرگر - ا. ص. (گه‌رگر - gerger): ته‌ختی پاشایی.

گرگسار - ص. (گورگسار - gurg sar): گورگ ئاسا.

گرگین - ص. (گه‌رگین - gergîn): حه‌یوانی گروئ.

گرگینه - ا. (گورگینه - gurgîne): جو‌زه پۆسینیته‌ک، فهره‌و.

گرم - ص. (گه‌رم - germ): گه‌رم.

گرم - ا. (گورم - gurm): کو‌فان، خه‌م و په‌ژاره، دلته‌نگی، زام و زوو‌خاو.

گرم - ا. (گورم - gurm): گه‌رده‌هل، بیخی نه‌ستۆ.

گرم - ا. فر (گیره‌م - girem): گرام.

گرما - ا. (گه‌رما - germa): گه‌رما.

گرما‌به - ا. مر. (گه‌رما‌به - germabe): گه‌رما‌و، حه‌مام.

گرما‌سج - ا. مر. (گه‌رما‌سه‌نج - germa senc): گه‌رما‌پیتۆ، ئامبیری نه‌ندازه‌گیری راده‌ی گه‌رما.

گرما‌گرم - ق. (گه‌رما‌گه‌رم - germagerm): گه‌رما‌و گه‌رم.

گرما‌وه - ا. مر. (گه‌رما‌ئه - germave): گه‌رما‌و، حه‌مام.

گرما‌خانه - ا. مر. (گه‌رما‌خانه - germxane): شوینی گه‌رم.

گرم‌رو - ص. فا. (گه‌رم‌ره‌و - germ rew): تیزپه‌و، خوشبه‌ز.

گرم‌سیر - ا. مر. (گه‌رم‌سیر - germ sîr): گه‌رمه‌سیر، شوینی گه‌رم، قشلاغ، زستانه‌وار.

گرمک - ا. (گه‌رمه‌ک - germek): جو‌زه کاله‌کیتکه زوو ده‌گات، گه‌رمه.

گرمگاه - ا. مر. (گه‌رم‌گاه - germgah): شوینی گه‌رم، نیوه‌پۆ.

گريزپا - ص.م (گوريزپا - gurîzpa): بى ئۆقره، جى نەگير، ناپايەدار، فيرارى، هەللاتوو.

گريزگاھ - ا.م (گوريزگاھ - gurîzgaḥ): شوتىنى گونجاو بۆ ھەللاتن.

گريس - ا.فر (گيريس - girîs): گريس.

گريستن - مص.ل (گيريستەن - girîsten): گريان، گيرستن.

گريئە - ا.فا (گيرەئەندە - giryende): گريەكەر، چاوبەگريە، گيرينۆك.

گريسنگ - ا.م (گيريسەنگ - gerîseng): چال، كەندى.

گريغ - ا.مص (گوريج - gurîx): واين، ھەللاتن، رەڤىن.

گريفون - ا.فر (گيريفون - girîfûn): جۆرە سەگىكى تووكنە.

گريم - ا.فر (گيريم - girîm): نارايشتى دەموچاوى ئەكتەر بە شىۋەيە كە لە كەسپكى دى بىچى.

گريۋارە - ا.م (گيرىۋارە - girîvare): گەردنبەن، خەناۋكە، ملوانكە، مېخەكەندە.

گريۋان - ا.م (گيرىۋان - girîvan): يەخە، مليۋان.

گريۋان - ا.م (گيرىۋان - girîvan): گەپى.

گريۋە - ا.م (گيرىۋە - gerîve): تەپە، گەردنەي كىتو، زينو، بستوى شاخ.

گريە - ا.مص (گيرىە - girye): گريە زارى، فرمىسك رشتن.

گرييدەن - مص.ل (گيرييدەن - giryîden): گريان، گيرستن.

گىز - ا.م (گىز - gez): گەز، بەرانبەر بە ۱۶ گىز.

گىز - ا.م (گىز - gez): جۆرە شيرىنيپەكە، گەزۆ.

گىزا - ا.م (گىزا - geza): گازگرتن، قەپگرتن.

گىزار - ا.م (گىزار - guzar): نەشتەرى ھەجاماتكىش، كەلەشاخ گرتن.

گىزار - ا.م (گىزار - guzar): پۆرتىت، سىكىچ.

گىزارەن - مص.م (گىزارەن - guzarden): ئەنجامدان.

گرویدە - ا.م (گيرەئەندە - girevîde): باۋەپ ھاۋرودوو.

گرە - ا.م (گيرىە - girih): گرى.

گرە - ا.م (گورۋە - gurûh): گروپ، دەستە.

گرەگشا - ص.فا (گيرىە گوشا - girih guşa): گريتكەرەۋە، ئەۋەي گىرتى كەسپىك چارەسەر بىكات.

گرەھ - ا.م (گورۋە - gurûhe): گلاھەك.

گرى - ا.م (گرى - gerî): پىرۋان، گەز.

گرى - ا.م (گرى - gerî): گەپى.

گريال - ا.م (گريال - geryal): نامىرتىكە لە كونا لەبرى سەعات بەكار ھاتوۋە.

گريان - ص.فا (گريان - geryan): گريان، گيرستن.

گرياندەن - مص.م (گرياندەن - geryanden): گريانەن، خستەگريان، بەگريان خستە.

گرياندە - ا.فا (گرياندەندە - geryanende): كەسپىك، كەسپىك بگرتىن، ھەر شتىك ماپەي گريان بى.

گريبان - ا.م (گريبان - girîban): يەخە، مليۋان.

گريپ - ا.فر (گريپ - grîp): ھەلامەت و پەسىڭ ۋە نەفلۆزا.

گريچ - ا.م (گريچ - gurîç): كەپىر.

گريختەن - مص.ل (گريختەن - gurîxten): رەڤىن، ھەللاتن، راگردن، وا.

گريزندە - ا.فا (گريزندەندە - gurîzende): كەسپىك لە دەستى كەسپىك را بىكات.

گريز - ا.مص (گريز - gurîz): ھەللاتن، فيرارکردن، واين.

گريز زەن - مص (گريز زەندە - gurîz zeden): لە كاتى قەسەكردن يان نووسىندا لە بابەتتىكەۋە بچىتە سەر بابەتتىكى دى.

گريزان - ص.فا (گريزان - gurîzan): ھەللاتو.

گريزانەن - مص.م (گريزانەندە - gurîzanden): راۋان.

گزمه - ا.ص (گهزمه - gezme: حهسحهس، شهوگهري، پاسهوان.

گزن - ا (گهزن - gezen): شفره.

گزند - ا (گهزند - gezend): نازار، ئاسيو، رهنج.

گزنه - ا (گهزنه - gezne): رووهکتيکه له گوي روپارو روخانان دهپوي.

گزيټ - ا (گيزيټ - gizyet): جزيه، زهريبهو باجتيک بووه کاتي خوي موسلمانان له گاوران و نههلي زېمهيان وهرگرتووه، سهراڼه.

گزيډن - مص.م (گهزيډن - gezîden): گهستن، قهپ ليگرتن، پتوهدان، گهزين.

گزنده - ا.فا (گهزنده - gezende): حهپوان يان ميټروويک که مروث بگهزي يان پتوهدی بدا.

گزيده - ا.مف (گهزيده - gezîde): گهزراو، پتوهدراو.

گزيډن - مص.م (گوزيډن - guzîden): ههټياردن، بهگن کردن.

گزيده - ا.مف (گوزيده - guzîde): ههټيارده.

گزيړ - ا (گوزيړ - guzîr): چاره، ماليجه.

گزيړ - ا.ص (گيزيړ - gizîr): گزيړ، بهردهستي کوټيخا دي.

گزيړدن - مص.م (گوزيړدن - guzîrden): چارهکردن، ماليجه کردن.

گزيړش - ا.مص (گوزيړش - guzîrîş): چارهگهري.

گزين - (گوزين - guzîn): ههټياردن.

گزينش - ا.مص (گوزينش - guzîniş): ههټياردن.

گزينه - ص (گوزينه - guzîne): ههټيارده.

گزار - ا (گوژار - gujar): چيکلداني مهل، زيقهټوره، جيقلدان.

گس - ص (گهس - ges): تامي تفت و تور.

گساردن - مص.م (گوساردن - gusarden): خواردن، خواردنهوه، غم خواردن، مهی خواردنهوه.

گزارش - ا.مص (گوزاريش - guzariş): گوزارشت، دهرپين و شهرح و شروټهه میبهستيتک يان ههوالتيک.

گزارشگر - ص.فا (گوزاريشگر - guzarişger): ليکدهروهی خهوه، گوزارشکار، ههوالدهر، ميټوونوس، ديروکنوس.

گزاره - ا.مص (گوزاره - guzare): گوزارشت، ههوال، سالوخ، نهنجامدان.

گزاريدن - مص.م (گوزاريدن - guzarîden): نهداکردن، جيبهجيکردن.

گزارف - ص (گيزاف - gizaf): زور، فره، بتهپووه، قسهی بي تام.

گزاک - ص (گهزاک - gezak): گهزين.

گزان - ص.فا (گهزان - gezan): گازگر، قهپگر.

گزانگين - ا.مر (گهز نهنگهين - gez engebîn): گهزوي بنهگهز، شيريني بنهگهز، گهزگوله، گهزوي دارمازو.

گزايډن - مص.م (گهزايډن - gezayîden): گهزين، قهپ ليدان، قهپ گرتن، گاز لين گرتن.

گزايش - ا.مص (گهزاييش - gezayîş): نازار پي گهياندن.

گزاينده - ا.فا (گهزايهنده - gezayende): نازارگهيانه.

گزر - ا (گهزهر - gezer): گتزر.

گزر - ا (گوزيړ - guzir): چاره، عيلاج.

گزردن - مص.م (گوزيړدن - guzirden): چارهکردن.

گزش - ا.مص (گهزيش - geziş): گهستن.

گزهک - ا (گهزهک - gezek): مهزه، چهژ، دهرفتهی لهبار بو کاريک، سهوما.

گزليک - ا.ت (گيزليک - gizlîk): چهقو، قهټه مبي.

گزمازک - ا (گهزمازهک - gezmazek): گهزوو مازو.

- گسارنده** - ا.فا (گوسارنده - gusarende): بخور، نوشیاق.
- گست** - ص (گهست - gest): ناشیرین، بلخ، دزئو، کریت.
- گستاخ** - ص (گوستاخ - gustax): دلیر، بی پروا، بی تهدب، روودار.
- گستاخانه** - ق.ص (گوستاخانه - gustaxane): دلیرانه، بیتاکانه.
- گسترانیدن** - مص.م (گوسته رانیدن - gusteranîden): راخستن، پانکردنه وه، تنک کردن.
- گستراننده** - ا.فا (گوسته راننده - gusteranende): پانکهره وه، بلاوکه ره وه.
- گستردن** - مص.م (گوسته رده - gusterden): راخستن، بلاوکردنه وه، فهرشکردن.
- گسترنده** - ا.فا (گوسته رنده - gusterende): که سیک شتیک رابخات.
- گسترده** - ا.مف (گوسته رده - gusterde): راخرا، بلاوکراو.
- گسترش** - ا.مص (گوسته ریش - gusteriş): بلاوکردنه وه، راخستن.
- گسته** - ص (گهسته - geste): ناشیرین، ناعز، تهرسه قول.
- گستین** - مص.م (گوسیسته - gusisten): دابران، پچران، لیک جیاکردنه وه، لیکترازان.
- گستسته** - ا.مف (گوسیسته - gusiste): پچراو، لیک براو.
- گسلاندن** - مص.م (گوسییلاندن - gusilanden): پچراندن، براندن، دابراندن.
- گسلاننده** - ا.فا (گوسییلاننده - gusilanende): پچرینه ر، که سیک داوئ بیچرئ.
- گسلیدن** - مص.م (گوسییلیدن - gusilîden): پچران، دابران، بران، ترازان.
- گسلیده** - ا.مف (گوسییلیده - gusilîde): پچراو، براو، داپراو، ترازاو.
- گسنه** - ص (گوسنه - gusne): برسی.
- گسیختن** - مص.ل (گوسیخته - gusixten): پچران، بران، ترازان.
- گسیخته** - ا.مف (گوسیخته - gusixte): پچراو، ترازو.
- گسیل** - ا.ص (گوسیل - gusîl): ره وانه کردن، ناردن.
- گسیل کردن** - مص. (گوسیل کهرده - gusîl kerdn): ناردن، ره وانه کردن.
- گشاد** - ا.مص (گوشاد - guşad): کراوه، گوشاد، فراوان، فره، ناواله، دهلب.
- گشادن** - مص.م (گوشاد - guşaden): کردنه وه، ناواله کردن، رها کردن.
- گشایش** - ا.مص (گوشایش - guşayiş): بهرینی، رهای، پیتچه وانه ی تنگی.
- گشانیده** - ا.فا (گوشانیده - guşanîde): بکهره وه، واژه ر.
- گشاده** - ص.مف (گوشاده - guşade): کراوه، واز.
- گشادگی** - ا.مص (گوشاده گی - guşadegî): فراوانی و بهرینی، کراوه بی.
- گشادنامه** - ا.مر (گوشادنامه - guşad name): نامه ی کراوه، حوکم و فره مان، دیباجه ی کتیبان.
- گشاده زبان** - ص.مر (گوشاده زبان - guşade zeban): قسه پروان، پدیقره وان.
- گشت** - ا.مص (گهشت - gešt): گهشت و گه پان.
- گشت** - ق (گیشت - gišt): گشت، هه موو، خپ، تهف.
- گشتا** - ا (گوشتا - gušta): بههشت.
- گشتن** - مص.ل (گهشتن - gešten): گه پان، سووپانه وه، تهماشاکردن.
- گشتی** - ا.ص (گهشتی - geštî): ده وریتی پاسه وانان.

گلابدان - ۱. مر (گولابدان - gulab dan):
گولادان، گولاپژین.

گلابگیر - ۱. ص (گولابگیر - gulabgîr):
گولابگر، کهسیک که ناوی گول بگیر.

گلابه - ۱. مر (گیلابه - gilabe): سیاناو،
قورپا، چلپاو.

گلای - ۱. (گولابی - gulabî): گولای، ههرمی.

گل اشی - ۱. مر (گولی ناتاشی - guli ateşî):
گوله باخ، گولاسور.

گللاج - ۱. (گللاج - gulac):
جوره شیرینییه که.

گل ادیسی - ۱. مر (گولی ئیدیسی - guli idrîsî):
گولیکی زور جوانی هیشوییه، به
زوری له گولاندان بهخپو دهکړ.

گل اذین - ۱. مر (گول نازین - gul azîn):
تهرزی وهستانی گول بهسهر قهه یان چلهوه.

گل استکانی - ۱. مر (گولی ئیستیکانی - guli istikanî):
جوره گولیکه ههم له دهشت ههیهو
ههم له مالدا بهخپو دهکړ، جورئ گوله که له
شپوهی پیاله یان زهنگوله دایه.

گل افشان - ۱. ص. فا (گول ئهفشان - gulefşan):
گول وهشان.

گلاله - ۱. (گولاله - gulale): گولاله.

گلان - ۱. (گلان - gulan): جوریکه له نانه
چهوره.

گل اندام - ۱. ص. مر (گول ئهندام - gul en-dam):
گول ئهندام، بهدهن ناسک وهکو گول،
ژنیک بهدهنی نهم و ناسک وهکو پهړی گول ب.

گلاندن - ۱. ص. م. (گه لاندن - gelanden):
تهکاندن، تهکاندن داری درخت تا بهرکهی
برژئ.

گلاره - ۱. مر (گیلاشه - gilave): قورپا،
سیاناو، چلپاو، سیانکه.

گلاویز - ۱. ص. مر (گلاویز - gelavîz): ناویزان،
دالهقاو، داهیتلدارو، ههلاسراو.

گشپ - ۱. مر (گوشهسب - guşesb): ئهسپ.

گشن - ۱. ص (گه شهن - geşen): چره دارستان،
درهختی پر لق و پو، ئاپوراو قهرهبالغی
خه لک.

گشن - ۱. ص (گوشین - guşîn): لاو، پیوانه،
نیر، تۆوی دارخورمای نیر.

گشنى - ۱. م. ص (گوشنى - guşnî): جووتگیری،
جووتیونی هه یوانی نیرو می، گهردی خورمای نیر
بکریته خورمای میوه تا بهر بگری.

گشنیز - ۱. (گه شنیز - geşnîz): گرنیزه.

گشودن - ۱. م. ص. م (گوشودن - guşûden):
کردنهوه، رهاکردن.

گشوده - ۱. م. ص (گوشوده - guşûde): کراوه،
واز.

گفتار - ۱. م. ص (گوفتار - guftar): په یقین،
گوتار، ئاخفتن.

گفتگو - ۱. م. ص (گوفتوگو - guftugû): وتووێژ،
گفتوگو، دان و سان، هه فیه یقین.

گفتن - ۱. م. ص. م (گوفتن - guften): قسه کردن،
په یقین، ئاخوتن.

گوینده - ۱. فا. (گویه ننده - guyende): قسه کهر،
گویه ننده.

گفت و شنید - ۱. م. ص (گوفت و شه نید - guftû şenîd):
گفتوگو، وتووێژ، هه فیه یقین.

گل - ۱. (گل - gul): گول.

گل - ۱. (گیل - gil): قور، گل، هه پری.

گل - ۱. (گهل - gel): گه روو، گه ردهن، قورگ،
ئهوک.

گل - ۱. انگل (گول - gol): گول.

گلاب - ۱. مر (گولاب - gulab): گولاب، ناوی
گول، گولاف، بهرکم.

گلاباش - ۱. مر (گولاباش - gulab paş):
گولاب پزین، گولادان.

گلابتون - ۱. (گولابتون - gulabtûn):
گولابه تون، گولاباتون، گولاقدون.

گلچهره - ص. مر (گولچه هره - gul çehre):
گول روو، جوان، خشکوک.

گلچین - ص. فا (گول چین - gul çîn):
هه لئبارده، گولبئیر، که سیک گول بچنی.

گل ههنا - ا. مر (گولی ههنا - guli hena):
گول ههنا، گیایه که.

گلخان - ا. مر (گولخان - gulxan): ناگردان،
توون.

گلخانه - ا. مر (گولخانه - gulxane): گولخانه،
شوتنی تایبعت له مالدا یان له باخچه دا بۆ
به خپوکردنی گول.

گلخن - ا. مر (گول خهنا - gulxen): توونی
حه مام، گولخانه، ناگردان.

گلخنی - ا. (گولخه نی - gulxenî): تونچی
حه مام.

گل خنجری - ا. مر (گولی خه نجه ری -
gulixencerî): گولی خه نجه ری، جۆره
رووه کتیکه.

گلخوار - ص. فا (گیل خار - gil xar): گلخۆر،
منالیک گل بخوات.

گلخواره - ا. (گیلخاره - gil xare): جۆره
کرمیکه.

گلدان - ا. مر (گولدان - guldân): گولدان،
ئینجان، مه رکان.

گلدسته - ا. مر (گول دهسته - gul deste):
مناره ی مزگه وتان.

گلدوزی - ا. مص (گول دووزی - gul dûzî):
گولدوزی، نه خش و نیگاری به ناوریسم چنراوی
سه ر قوماش.

گلرخ - ص. مر (گولروخ - gul nux): گول روو،
روومعت وک گول، جوان.

گلرنگ - ص. مر (گولرنگ - gul reng):
گولقام، وکو گول، گولرنگ.

گل ریزان - ا. مر (گول ریزان - gul rîzan):
گولباران، گولبارانکردنی بووک و زاوا له
زه ماوه ندا، یا گولبارانکردنی پاله وان له زورخانه دا.

گلاویز شدن - مص. ل (گه لافیز شوه دن - gelaviz
şuden): به گزیه کداچوون، دهست نانه یه خه ی
یه کتر.

گلایدر - ا. انگل (گلایدیر - glaydir): فرۆکه ی
بئ ماتۆر.

گیلایل - ا. فر (گیلایول - gilayûl): جۆره
گولتیکه.

گیلایه - ا. (گیلایه - gilaye): گله یی، گازنده،
سکالا.

گلبام - ا. مر (گولبام - gulbam): بانگی بهرز،
چارو جاردان.

گلبانگ - ا. مر (گول بانگ - gulbang):
بانگی بهرز.

گلبانگ مسلمانی - ا. مر (گولبانگی موسولمانی -
gulbangî musulmanî): بانگ و سه لای
موسولمانان.

گلبرگ - ا. مر (گول بهرگ - gul berg): په ری
گول.

گلبن - ا. مر (گول بون - gul bun): دهوه و
داری گول، بنجکی گول، بنه گول.

گلبند - ا. ص (گولبه ند - gulbend): باغه وان،
گولبه ن، قوماشیکی گولداره، چه لینک.

گلیول - ا. فر (گلیول - gulubûl): خرۆکه ی
خوین (سوورو سپی).

گل بهمن - ا. مر (گولی بهمن - guli behmen):
گولی بهمن، گولتیک سیبیه، بنجه که ی درکاو و
په رکانی درتزه، له جه ننگل و کیتوان دهروئ و له
زستانداو له ناو به فردا گول دهکات، بنجه که ی له بنجی
گیزه ر دهچی.

گلپر - ا. مر (گول پر - gulper): جۆره گیایه که.

گل پیرا - ا. ص (گول پیرا - gul pîra):
باخه وان، گولته وان، گولپه روه ر.

گل جعفری - ا. مر (گولی جه نفه ری - guli
ce'ferî): گولته جافه ری.

گل چای - ا. مر (گولی چای - guli çay):
گولته باخ، گولا سوور.

گلغنده - ۱. مر (گول غونده - gul xunde):
گلژله لؤکه، په مووی شیکراوهی گلژله کراو.

گلف - ۱. انگل (گولف - golf): جزیره وهرزشیکه
به داروگو نه نجام دهدی.

گلفام - ص. مر (گولفام - gulfam): گولفام،
گولژه ننگ.

گلفه شنگ - ۱ (گول فه هشه ننگ -
gulfehseng): ستالاکتایت، سیخه سه هژل.

گلغند - ۱. مر (گولغند - gul xend): گول و شهر.

گلک - ۱ (گولک - gulek): گولک،
گیاکه لیه که له بیستانان ده و روکی، تانه و
سهرزه نشت.

گلکار - ۱. ص (گولکار - gulkar): باغه وان،
گولّه وان، خمچی.

گلکار - ۱. ص (گیلکار - gilkar): گلکار،
که سیک له بینا کاریدا کاریکات.

گل کاغذی - ۱. مر (گولی کاغذی - guli
kaxezi): گولی قاقه زی، گولی له کاغذ
دروست کراو.

گل کاو زبان - ۱. مر (گولی گافزه بان - guli gav-
zeban): گولی زمانگا.

گلکوبی - ۱. مص (گول کوبی - gulkûbî):
پیشیلکردنی گولان، گهشت و گهپان له نیو گول و
گولژاردا.

گل کیپر - ۱. انگل (گول کیپر - gul kîper):
گولچی.

گلگشت - ۱. مر (گول گهشت - gulgešt):
گهشت و گهپان له نیو گول و گولژاردا.

گل کلاب - ۱. مر (گولی گولاب - guli gulab):
گولّه باخ،

گل گندم - ۱. مر (گول گه ندوم - gul
gendûm): جزیره گولیکه، گولّه گه نمیشی پی
ده گوتی.

گلگون - ص. مر (گولگون - gul gûn): سوور،
و ده کو گول.

گل ریشه - ۱. مر (گول ریشه - gul rîşe): جزیره
گولیکه.

گلزار - ۱. مر (گولزار - gulzar): گولزار،
گولستان، شونین گولی ژوری لیروایی.

گل زرد - ۱. مر (گولی زهره - guli zerd): گولّه
زهره.

گلست - ص (گلهست - gelest): ژور مهست،
مهستی مهست، سیامهست.

گلستان - ۱. مر (گولستان - gulistan):
گولزار، گولستان.

گل سرخ - ۱. مر (گولی سرخ - guli surx):
گولّه باخ.

گل سرسید - ۱. مر (گولی سهرسه بهد - guli
ser sebed): گولی سهرسه بهت، گولی
جوان و هه لپژارده، که سی هه لپژارده و نازیز.

گل سرنگون - ۱. مر (گولی سهرنیگون - guli
sernigûn): بخوردی مریه، گولّه مریه.

گل سفید - ۱. مر (گولی سفید - gili sefid):
گولی سپی، قسلی سپی.

گل سنگ - ۱. مر (گول سینگ - gul seng):
قریژه بهرد، خه نه تیلکه، قه وزه، کثز،
گوو قورباکه.

گل سوری - ۱. مر (گولی سوری - guli sûrî):
گولّه باخ، گولاسور، گولی محمه دی.

گلشکر - ۱. مر (گولشه کهر - gul şeker):
دهرمانیکه له په ری گولّه باخ و شهر دروست
دهدکری.

گلشن - ۱ (گولشنه - gulşen): گولشنه،
گولزار، باخی گولان، گولستان.

گل صد تومانی - ۱. مر (گولی سه د تومانی - guli
sed tûmanî): گولیکه، گولّه باتمانی.

گل عذار - ص. مر (گول نه زار - gul ezar): روو
گول، روو چون گول.

گلغر - ۱. مر (گولغر - gulxer): نه رمه مووی
ژیره وه، کولک.

کلن گدن - ۱. مر (گهلن گیدن - gelen giden):
میله پنهان و بردنی تفنگ.

کل نوش - ۱. مر (گول نوش - gulnûş):
نه وایه کی کونی مۆسیقای ئیترانییه.

کلو - ۱. (گهلو - gelû): گه روو، نهوک، قورگ.

کلربند - ۱. مر (گهلوبه بند - gelûbend):
گه رنبدن، گه ردانه، ملوانکه، خه ناوکه.

کلربنده - ص. مر (گهلوبه نده - gelûbende):
زۆر خۆر، پرخۆر، زگدریاگ.

کلربندی - ۱. مص (گهلوبه ندی - gelûbendî):
پرخۆری، فره خۆری.

کلو - ۱. فر (گولوت - gulût): زورنا.

کلوز - ۱. (گهلوز - gelûz): فندق.

کلوسوز - ص. فا. (گهلوسوز - gelûsûz): زۆر
شیرین، نهو دی گه روو بسووتینیته وه.

کلوسید - ۱. فر (گولوسید - gulûsîd):
گلوسید، گلوسیدان له سئ توخمی کیمیایی
کاربۆن و هایدروجن و ئوکسیژین پیک دیت.

کلوکوز - ۱. فر (گولوکوز - gulûkuz):
مادهی شه کر که به شیتو دی سروشتی له زۆریه
میوه کانداهیه.

کلوکزید - ۱. فر (گولوکوزید - gulûkuzîd):
گلوکوزید.

کلوگاه - ۱. مر (گهلوگاه - gelû gah): نهوک،
قورگ، گه روو.

کلوله - ۱. (گلولوله - gulûle): گولله توپ،
گوللهی تفنگ، گلۆله ده زوو یان په موو.

کلوند - ۱. مر (گهلشه بند - gelvend): دیاری،
رسته هه نجیرو کاکله گۆیزو نهو شتانه که به دیاری
بۆ که سیک بنیبرد.

کله - ۱. (گیله - gile): گلهیی، سکالاو دهریبنی
دلتهنگی.

کله - ۱. (گله - gele): گله، میگهل، دهسته،
گروپ.

کلهار - ۱. هن (گولهار - gulhar): گیایه که له
نیلوفر دهچیت.

کلگونه - ۱. ص (گولگونه - gul gûne):
سوراو، گولرهنک، ئالگونه.

کلگیر - ۱. مر (گول گیر - gul gîr): جۆره
مه قاشیکه بۆ گرتنی زمانه ی شه م.

کلگیر - ۱. مر (گیل گیر - gil gîr): گل گر،
قاشیکه له چامرلغی ئوتومبیل ده نرئ تا قوری
تایه کان یگرئ.

گل ماهور - ۱. مر (گولی ماهور - guli mahûr):
جۆره گوئیکه.

کلمر - ۱. (گولمر - gulmer): گوئیکه، جۆره
نیزه یه کی تیربووه.

کل مریم - ۱. مر (گولی میریهم - guli miryem):
گوئیکی سپی بۆن خوشه.

کل مژه - ۱. مر (گول مژه - gul muje):
قیچکه سلاوه.

گل مهره - ۱. مر (گیل مهره - gil muhre):
گلا ههک، گلا ههک.

گل میخ - ۱. مر (گول میخ - gul mîx):
گول میخ، جۆره میخیکه، بزمار ی زل،
میخزنجیر.

کل میمون - ۱. مر (گولی مهیون - guli meymûn):
گولمه مهیون، جۆره گوئیکه له
ده موچاوی مهیون دهچئ.

گل مینا - ۱. مر (گولی مینا - guli mîna):
گولمه مینا.

کلنار - ۱. مر (گولنار - gulnar): گولنار، گولی
هه ناری کتوی.

کلنارگون - ص. مر (گولنارگون - gulnar gûn):
سوور رهنک، وه کورهنکی گولنار،
گولنه نار رهنک.

کلناک - ص (گیلناک - gilnak): گلاوی،
قورای.

کلنگین - ۱. مر (گولهنکه بین - gulengebîn):
ماجو میکه به گولنه باخ و ههنگوین دروست ده کرئ،
په رده گولنه باخ و ههنگوین تیکه له ده کرئ و
ده کولیتئرئ.

گمارنده - ا. فا (گومارنده - gumarende):
که سیتک که یه کیتک له سهر کار تیک دابنئ.

گماشته - ص. مف (گوماشته - gumaste):
که سیتک له لایه یه کیتکه وه له کار تیک دامه زرتنرایی.

گمان - ا (گومان - guman): گومان، مه زنده، وه هم.

گمانه - ا (گومانه - gumane): گومان، مه زنده.

گمانیدن - مص. م (گومانیدن - gumanîden):
گمان کردن، خه یال کردن، مه زنده لیدان.

گمراه - ص. مر (گومراه - gumrah): گومرا،
سهر لی شتیاو، ری ونکهر، که سیتک له رتی راست و دروست لایدایی، ویتل، که چره و.

گمرک - ا (گومروک - gumruk): گومرک، نه و
باجه ی که له سهر سنوور له کالای هاتوو یان رژیشتوو وهرده گیری.

گمست - ا (گهسته - gemest): جوړه
بلوور تیکی زهره یان سووره، جوړه جهاوه تریکی هه رزان به هابه.

گمنام - ص. مر (گومنام - gumnam): گومناو،
که سیتک ناودار نه بی.

گمیختن - مص. م (گومیختن - gumîxten):
تیکه ل کردن، ناوخته کردن، میزن، ریتن.

گمیز - ا (گومیز - gumîz): پیشاو، میز.

گمیزیدن - مص. ل (گومیزیدن - gumîzîden):
میزن، ریتن.

گن - (گین - gin): پاشگره ده چپته سهر وشه و
مانای تازه ی لی دروست ده کات وه: اندوه + گن = اندوهگن = خه مگین.

گناه - ا (گوناه - gunah): گوناح، کاری خراو،
سه ریچی، عاسی بوون.

گناهکار - ص. فا (گوناهکار - gunahkar):
گوناحکار، خه تاکار.

گنبد - ا (گونبه - gunbed):
گومهت، گومه ز.

گله بان - ا. ص (گه له بان - geleban): شوان،
شقان، شوانکاره.

گله دار - ا. ص (گه له دار - geledar): خودان
میگهل، که سیتک ک میگه له په زی هه بی.

گله گزار - ص. فا (گبله گزار - gile guzar):
به گله بی.

گله مند - ص (گیله مند - gile mend):
گازانده کار، گله بی که ر.

گل یخ - ا. مر (گول یخ - gulyex): دره ختیکی
کورته بالایه، گه لاکانی گه ورو پان و نووک تیژن،
گولی زهردو بزخوش - وه له زستاندا ده پشکوئ،
بزبه پیتی تیژن گولی یخ.

گلیز - ا (گیلیز - gilîz): تفی دهم.

گلیزه - ا (گیلیزه - gilîze): گوزه، شهریه،
گوزه له.

گلیسرین - ا. فر (گیلیسرین - gilîsirîn):
گیلیسرین.

گلیسین - ا. فر (گیلیسین - gilîsîn): جوړه
رووه کیتی خو هه لواسه.

گلیکوژن - ا. فر (گیلیکوژین - gilîkujîn):
نشاسته ی حه یوانی.

گلیگر - ا. ص (گیلیگر - gilîger): گلکار،
به نا.

گلیم - ا (گه لیم - gelîm): گلیم، په لاس، به ری
ساکار.

گلین - ص. ن (گیلین - gilîn): گلین، شتی له
گل دروست کرابی.

گلین - ا. ت (گه لین - gelîn): بووک، نارین،
وهوی.

گم - ص (گوم - gum): ون، بز، په نهان، گم،
گوم.

گم - ا. فر (گوم - gumm): که تیره.

گماردن - مص. م (گوماردن - gumarden):
دانان، دامه زرانندی که سیتک له سهر کار تیک.

گماشتن - مص. م (گوماشتن - gumasten):
دانانی که سیتک له سهر کار تیک، دامه زرانندی.

گنجفه - ا (گه نجیفه - gencife): کاغه زی قوماړ.

گنج نامه - ا. مر (گه نج نامه - genc name): کاغه زیک که شوتنی څه شیرتنی گه نجی تیدا تومار کرابی.

گنجور - ص (گه نجور - gencûr): خودان گنج، خه زنه دار.

گنجوی - ص. ن (گه نجی - gencevî): خه لکی شاری گه نجی، گه نجیوی.

گنجه - ا (گه نجی - gence): تاق، دؤلا بچه.

گنجیدن - مص. م (گونجیدن - guncîden): جی کردنه وی شتییک له شوتنی یان له ناو شتیکی دی.

گنجیده - ص. مف (گونجیده - guncîde): جی بؤکراوه، جی بووه ده.

گنجینه - ا (گه نجینه - gencîne): شوتنی گه نج و شتین گرانبه ها، گه نجینه، خه زینه.

گند - ا (گه ند - gend): بؤگن.

گند - ا (گوند - gund): گون، گونی سه گلاوی.

گند - ا (گوند - gund): سوپا، له شکر، قوشه ن.

گندا - ص (گوندا - gunda): زانا، حه کیم، په ندیار، پیتول، فیهل سوفا.

گندا - ص (گه ندا - genda): بؤگه نیوو.

گنداب - ا. مر (گه نداب - gendab): گه نداو، گه ناو، شوتنی که ناوی لی وه ستایی و بؤگن بووی، بؤگه ناو.

گنداندن - مص. م (گه نداندن - gendanden): بؤگه ناندن.

گنداور - ص (گوندافه - gund aver): دلیر، نازا، عه گید.

گندزدا - ص. فا (گه ندزه دا - gendzeda): هر دهرمانیک بونی ناخوش یان میکروپ لاهری، بؤن بره.

گندک - ا (گه ندک - gendek): گؤگرد، بارووت.

گندله - ص (گوندوله - gundule): خي، گلؤله.

گنبدي - ا. ص (گونبه دی - gunbedî): خیتوتی بچووک، گومه زی.

گنج - ا (گه نج - genc): گه نج، خه زنه زیرو زیو، (نه مال م ده وی نه گه نجی دنیا...).

گنج باداورد - ا. مر (گه نجی باد ئافه رد - genci bad averd): گه نجی تۆزوبا، گه نجییک بی رهنج و زه حمت به ده ست هاتی، ناوی یه کییک له گه نجی کانی خوسره وی په رویز بووه، ناوی نه وایه کی باریه د بووه.

گنج - ا. مص (گونج - gunc): شوتن، قه باره، ناماده گی، توانای گرتن.

گنجار - ا (گونجار - guncar): سووراو.

گنجانندن - مص. م (گونجاندن - guncanden): جی بؤ کردنه وه، جی کردنه وی شتییک له شوتنی یان له نیوان شتی، گونجاندن.

گنجاننده - ا. فا (گونجانه نده - guncanende): که سییک که جی شتییک بکاته وه، گونجینه ر، جی که ره وه.

گنجانیده - ا. مف (گونجانیده - guncanîde): گونجینراو، جیکراوه.

گنجایش - ا. مص (گونجایش - guncayış): فراوانی، گونجایش، جیکه بوونه وه.

گنجبار - ا. مر (گه نجبار - gencbar): گه نجدان، گه نجینه، خه زینه.

گنجبان - ا. ص (گه نجبان - gencban): گه نجیوان، خه زنه دار، پاسه وانی گه نج.

گنج خانه - ا. مر (گه نج خانه - genc xane): گه نجخانه، گه نجینه، خه زینه.

گنجدان - ا. مر (گه نجدان - gencdan): گه نجینه، خه زینه، گه نجخانه.

گنج سوخته - ا. مر (گه نجی سوخته - genci sũxte): ناوی یه کییکه له گه نجی کانی خوسره وی په رویز، ناوی نه وایه که له سی نه وایه که ی باریه د.

گنجشک - ا (گونجشک - guncişk): چؤله که، پاساری، مه لویچک.

گو-ا (گر- gû): گۆ، گۆی قاشوانی، تۆپ، تۆپی یاریکردن، قۆچیه.

گو-ص (گه- gew): قوول.

گوا-ص (گوفا- guva): گهواه، شایهه.

گواتر-ا (فر(گواتر- gwatr): لوی ژیر گهروو گهردن.

گواچو-ا (گوڤاچو- guvaçu): دیلانی، هه‌ره‌زانی، له‌یلوک.

گوارا-ص (گوڤارا- guvara): ههر خواردنی یان خواردنه‌ویهک به تام و له‌زهت بی و سووک و زوو ههرس بی.

گواردن-م (ل(گوفاردن- guvariden): باش ههرس بوون، ههرس بوونی خواردن له گه‌ده‌دا.

گوارش-ا (م(گوڤاریش- guvarış): پرۆسه‌ی ههرس بوونی خوړاک و گوڤانی له نیو گه‌ده‌و ریخۆله‌کان.

گوارشت-ا (م(گوڤاریش- guvarışt): ههرس.

گوارون-ا (گوڤارون- guvarûn): گه‌ری.

گواره-ا (گه‌فاره- gevare): گاه‌ل، گاران.

گواره-ا (گه‌فاره- gevare): لانه، بێشکه، گافاره.

گواز-ا (گه‌فاز- gevaz): دارگاران.

گواژ-ا (گه‌فاژه- gevaje): تانه، سه‌ره‌نشت، شوخی، گالته‌و گه‌پ.

گواش-ا (گوڤاش- guvaş): ته‌رز، ره‌وش.

گوال-ا (گه‌فال- geval): جه‌وال، خه‌رار، ته‌لیس.

گوالیدن-م (ل(گوفالیدن- guvalîden): نه‌شوفاکردن، گه‌شه‌کردن، کو‌کردنه‌وه، حرکردنه‌وه.

گوالیده-ا (م(گوڤالیده- guvalîde): گه‌شه‌کردو، چه‌که‌ره‌کردو.

گوان-ا (گه‌فان- gevan): نازا، پالنه‌وان، قاره‌مان.

گندم-ا (گه‌ندوم- gendum): گه‌نم.

گندمگون-ص (مر(گه‌ندومگون- gendum gûn): گه‌نم‌نگ.

گندمه-ا (گه‌ندومه- gendume): بالوکه.

گندنا-ا (گه‌ندنا- gendna): سه‌وزه‌یه‌که به کالی و به کولای ده‌خوری.

گندنا‌ی کوهی-ا (مر(گه‌ندنا‌ی کوهی- gendnay kûhî): گه‌ندنا‌ی کی‌وی، سه‌وزه‌یه‌کی کی‌ویییه.

گنده-ص (گونده- gunde): گه‌وره، گونکه هه‌ویر، کفته، گلۆله‌په‌موو.

گنده-ص (گه‌نده- gende): بۆگه‌ن.

گنده‌پیر-ص (مر(گه‌نده‌پیر- gendepîr): پیری زورهان، که‌نفت.

گندیدن-م (ل(گه‌ندیدن- gendîden): بۆگه‌نبوون، گه‌نین.

گندیده-ص (م(گه‌ندیده- gendîde): بۆگه‌نبوو.

گندیدی-ا (م(گه‌ندیده‌گی- gendîdegî): بۆگه‌نی.

گنگ-ص (گونگ- gung): لال.

گنگ-ا (گونگ- gung): کونج.

گنکار-ا (ص(گونکار- gunkar): ماری که تازه کاژی فری دابی.

گنگل-ا (گه‌نگه‌ل- gengel): شوخی، هه‌نه‌ک، گالته‌و گه‌پ.

گنگلاج-ص (گونگللاج- gunglac): زمانگیر، که‌سیتک له قسه‌کردنا زمانی بگیری، لاله‌په‌ته.

گنه‌کار-ص (فا(گونه‌ه‌کار- gunehkar): گونا‌ح‌کار، خه‌تا‌کار.

گنه‌گنه-ا (گه‌نه‌گه‌نه- gene gene): جو‌ره دره‌ختی‌که له ئەمریکای لاتیندا ده‌پوئ.

گو-ص (گه- gew): دلیر، قاره‌مان، پالنه‌وان، عه‌گید، نازا، گه‌وره.

گوردان - ا.مر (گوردان - gurdan): گۆزدان، قهبرستان.

گوردین - ا (گوردین - gurdîn): گلیم و په لاس، جلیکی خوری زیره هه ژاران له بهری ده کهن، په لاس.

گورزا - ص.مر (گورزا - gurza): گۆزاد، شه موله، بسته بالا، کورته بالا.

گورستان - ا.مر (گورستان - guristan): قهورستان، گورستان.

گورشکانه - ا.ص (گورشیکافنه - gûrşikavene): که سیک به شه و گۆر هه لاته وه و کفنی مردوو بدزی، کفندز.

گورکن - ا.ص (گورکنه - gûrken): گۆر هه لکن، گۆر هه لکنه (گیانله بهر تیکه له ورج ده چێ لی چو و کتره، بز خوی له ژیر زه ویدا کون لی ده دا به رۆژ له ویتدهر دهحه سیته وه و شه وان بز راو وه در ده که وێ.

گورگا - ا (گه گورگا - gevûrga): ده هۆل.

گورماست - ا.مر (گورماست - gûrmast): خهسته، توراغ.

گوریل - ا.فر (گوریل - gûril): غۆریلا، جۆره مه یونیته که له به شه ر ده چیت.

گوز - ا (گه وز - gewz): گۆیز، گرده کان.

گوزغه - ا (گه وزغه - gewzexe): قۆزاخه ی لۆکه.

گوزگانی - ا (گه وزگانی - gewzganî): سهختیان.

گوزگند - ا.مر (گه وزگند - gewzgend): هه لۆه ی وشکه وه کراو که کاکله گۆیزی تی کرابی. گۆیز ناخن.

گوزن - ا (گه فه زه - gevezen): گاکیتی، که له کیتی.

گوزینه - ا (گه وزینه - gewzîne): شیرینییه که به کاکله گۆیز دروستی ده کهن، گۆیزینه.

گوساله - ا (گوساله - gûsale): گۆلک، گۆیزه که.

گوانجی - ص (گه فانیجی - gevangî): سهردار، دلیر، پاله وان، سوپاسالار.

گوانگله - ا (گه ونگله - gûengle): دوگمه، قۆپچه.

گواه - ص (گوشاه - guvah): شایه د، گه واه، گه واهیده ر.

گواهی نامه - ا.مر (گوشاهی نامه - guvahî name): شه هاده نامه، کارنامه ی ته واکردنی خویندن.

گوباره - ا (گه وباره - gewbare): گاکه ل، گایه ل.

گوجه - ا (گه وجه - gewce): عه لۆکه، هه لۆزه، ئالۆچه.

گوجه فرنگی - ا.مر (گه وجه فه رنکی - gewce ferengî): ته ماته، باینجانه سووره.

گود - ص (گه ود - gewd): قوول.

گوداب - ا (گوداب - gudab): شله ی گۆشت و برنج به سرکه وه.

گودال - ا (گه ودال - gewdal): شوینی قوول، چال، بیر.

گودرن - ا.فر (گودرون - gûdrun): قه تران.

گودره - ا (گه وده ره - gewdere): جۆره مراوییه که، گۆیزه که.

گوده - ا (گه وده - gewde): گورچيله.

گور - ا (گور - gûr): گۆر، گلکۆ، ساراو بیابان.

گور - ا (گور - gûr): که ره کیتی، زیبرا.

گوراب - ا (گوراب - gurab): گۆزه ی.

گوراب - ا.مر (گوراب - gurab): سه راب، تراویله که، زه ی شوړه کات که له دووره وه وک ناو بنویتی.

گوراب - ا.مر (گوراب - gurab): گومه زی سه ر گۆر.

گورخانه - ا.مر (گورخانه - gurxane): گۆرخانه، قه وورستان، نارامگه، شوینی قه بران.

گوش خزک - ا.مر (گوش خزهک - gûş xezek):
ههزارین.

گوش خواباندن - مص.ل (گوش خاباندن - gûş xabanden):
چاوه‌نۆزکردنی دهرفهت.

گوش داشت - مص.ل (گوش داشتن - gûş daştin):
گویتگرتن، ژنه‌وتن.

گوشزد - ا.مص (گوشزده - gûşzed):
به‌گویتدادان، وه‌بیره‌یتانه‌وه، گویتی قسه‌یه‌ک به
که‌سیتک به مه‌یه‌ستی ناگادار کردنه‌وهی.

گوش گرفتن - مص.ل (گوش گیرفتنه - gûş giriften):
گویتگرتن، به قسه‌کردنی
که‌سیتک.

گوشمالی - ا.مص (گوشمالی - gûşmalî):
گویت راکیشان.

گوش ماهی - ا.مر (گوش ماهی - gûşmahî):
گویتچکه ماسی، سه‌ده‌ف.

گوشن - ا.مص (گوشیشن - gûvişn):
په‌یث، قسه، گوته.

گوشواره - ا.مر (گوشواره - gûşvare):
گواره.

گوشوار - ا.مر (گوشوار - gûşvar):
گوته‌ی هه‌یوان، کونجی ژوور.

گوشه - ا. (گوشه - gûşe):
گوته، سوچ، کونج، قورنه، قورین.

گوشه‌دار - ا.ص (گوشه‌دار - gûşedar):
گوته‌دار، سوچدار، قسه‌ی تانه‌ نامیز.

گوشه‌گیر - ص.فا (گوشه‌گیر - gûşegîr):
گوته‌گیر، دووره‌ په‌ریز.

گوشیدن - مص.ل (گوشیدن - gûşîden):
گویتگرتن.

گوکار - ا. (گوکار - gûgar):
گوخلینه، قالزنجه‌ی
ریخ گلین.

گوگرد - ا. (گوگرد - gûgird):
گوگرد.

گول - ص (گول - gûl):
گیل، نەزان، حيله‌و فیل.

گوسالهء سامری - ا.مر (گوساله‌ی سامیری - gûsaley samirî):
گویت‌که‌یه‌که پیایکی
ئیسرائیلی به‌ناوی سامیری له‌ زیر دروستی کردو
له‌ دیار نه‌مانی حه‌ززه‌تی موسادا خه‌لکی بۆ
په‌رستنی ئه‌و گویت‌که‌یه‌ هاندا.

گوسفند - ا. (گوسفند - gûsfend):
مه‌ر.
گوسفندکشان - ا.مر (گوسفندکوشان - gûsfend kuşan):
جه‌ژنی قوربان.

گوش - ا. (گوش - gûş):
گویتچکه.

گوش - ا.مص (گوشیش - gûviş):
گوتار، گرتن.

گوش - ا. (گوش - gûş):
خواه‌ندی پارتیزه‌ری
چواریتیان، ناوی رۆژی چواره‌می هه‌ر هه‌یفتیکی
هه‌تاوی.

گوشاد - ا. (گوشاد - gûşad):
جۆره‌ رووه‌کیکه.

گوشاسب - ا. (گوشاسب - gûşasb):
خه‌ون،
خه‌وی خوش.

گوشانه - ا. (گوشانه - gûşane):
گوته،
قورنه، قورین، سوچ.

گوش بر - ص.فر (گوش بور - gûşbur):
گویت
بر، خاپنۆک، که‌سیتک به‌ فروفیتل شتیک له
که‌سیتک وه‌ریگری.

گوشت - ا. (گوشت - gûşt):
گوشت.

گوشت - ا.مص (گوشتشت - gûvişt):
گوته،
گوتار، په‌یث.

گوشتابه - ا.مر (گوشتابه - gûştabe):
گوشتاو.

گوشتخوار - ص.فا (گوشت خار - gûşt xar):
گوشتخۆر، گیانلبه‌رانی که‌ ته‌نیا له‌سه‌ر گوشت
برین.

گوشت ربا - ا.مر (گوشت روبا - gûşt ruba):
کۆلاره.

گوشت فروش - ا.ص (گوشت فروش - gûşt furûş):
قه‌ساو، گوشت فروش.

گوشت کوب - ا.مر (گوشت کوب - gûşt kûb):
گوشت کوت، ساتوری قه‌ساوان، داریکی
تایبه‌ته که‌ گوشتی کولای پی ده‌کوتن.

گول زدن - مص (گول زده- (gûl zeden):
فریودان، له خشته بردن، خاپاندن.

گول خوردن - مص (گول خوردن- gûl
(xûrden): فریو خواردن.

گولانج - ا (گولانج- gûlanc): جـۆره
شیرینییه که.

گولخن - ا (گولخن- gûlxen): ناگردانی
گهرماش، تونی هه مام.

گوله - ا (گوله- gûle): گۆزه ی ئاو خواردنه وه،
شهریه.

گون - (گون- gûn): جۆر، رهنک، وه کوپاشگر
به کاردی و مانای تازه دروست دهکات.

گون - ا (گهفن- geven): گه وهن، گه ون.

گونگون - ص. مر (گونگون- gûnagûn):
جۆزاو جۆر، رهنکاوپه رهنک.

گونه - ا (گونه- gûne): گۆنا، گوپ، ته رز،
جۆر.

گونی - ا (گونی- gûnî): گونی.

گونیا - ا (گونیا- gûnya): گۆنیا، نامیتریکی
نه ندازه بییه.

گوه - ا (گوفه- gûve): پواز.

گهر - ا (گه وههر- gewher): نهسل، نهژاد،
گه وههر، بهردی به نرخی وهک مرواری و نهلماس و
یا قوت و...

گهری - ص. ن (گه وههری- gewherî):
رهسه، پاک نهژاد، گه وههر نیشان، گه وههر
فرۆش، جواهریتر فروش.

گهرین - ص. ن (گه وههرین- gewherîn):
جهواهریتر نیشان.

گوی - ا (گوی- gûy): گۆ، دوگمه، قۆپچه.

گویا - ص. فا (گویا- gûya): قسه کهر، وهک
بلیتی، زاهیری، گوایه.

گوش - ا. مص (گوبیش- gûyîş): گوتن،
دهفۆک، شتیه زار.

گویک - ا (گویهک- gûyek): گۆ، قۆپچه.

گه - ا (گه- geh): گاه، جار.

گهبد - ا. ص (گه بهود- gehbud): سه راف،
خه زنده دار.

گهر - ا (گههر- gûher): نهسل و فهسل،
رهسه، گه وههر، جه وههر.

گهن - ا (گهزه- gehzen): شفره.

گهگاه - ق (گه گاه- gehgah): جار جار.

گهگیر - ص. فا (گه هگیر- gehgîr): غافلگیر،
نه سپیک له نکاودا پرته ویتته وه.

گهنبار - ا (گه هه نبار- gehenbar): ناوی
شهش جهژنی سالانه ی کۆنی ئیترانه.

گهواره - ا (گه هواره- gehvare): لانکه،
بیشکه، گافاره.

گیا - ا (گیاه- gîya): گیا.

گیاغ - ا (گیاغ- giyax): گیا.

گیاه - ا (گیاه- giyah): گیا.

گیاه شناسی - ا. مص (گیاه شناسی- giyah
şinasî): گیاناسی.

گیپا - ا. (گیپا- gîpa): گیپه، جۆره
خواردنیکه.

گیتار - ا. فر (گیتار- gîtar): گیتار، نامیتریکی
مۆسیقایه.

گیتی - ا (گیتی- gîti): گیتی، جیهان، دنیا،
رۆژگار.

گیتی ارا - ص. فا (گیتی ارا- gîti ara):
جیهان ارا، رازینه ره وهی عالهم، خوا.

گیتی فروز - ص. فا (گیتی فروز- gîti
furûz): رۆشنکه ره وهی جیهان.

گیتی نورد - ص. فا (گیتی نه شهرد- gîti
neverd): جیهانگه ی.

گیج - ص (گیج- gîç): گیترو ویت، سه رگه ردان،
بئ هۆش.

گیجگاه - ا. مر (گیجگاه- gîcgah): لاجانگ،
جانگکی.

- گیرا** - ص. فا (گیرا - gîra): دلفیتن، دلگیر.
- گیراندن** - مص. ل (گیراندهن - gîranden): داگیرساندن.
- گیرک** - ا (گیرهک - gîrek): دوولقه‌ی کاره‌با.
- گیرودار** - ا. مر (گیرودار - gîrûdar): ناژاوه، هه‌راوه‌ه‌نگامه، گرفتاری.
- گیره** - ا (گیره - gîre): گیره، ته‌وقه.
- گیس** - ا (گیس - gîs): گیتسو، پرچ.
- گیشه** - ا. فر (گیشه - gîşe): ده‌لاقه، په‌نجه‌ده‌ی بچووک.
- گیلاس** - ا (گیلاس - gîlas): گلاس، پهرداخ.
- گیلاس** - ا (گیلاس - gîlas): گیتلاس (میوه)
- گیلک** - ا (گیلهک - gîlek): دیتها‌تی، مسکین.
- گیلکی** - ص. ن (گیله‌کی - gîlekî): زمانی خه‌لکی گیلان.
- گیلی** - ص. ن (گیلی - gîlî): خه‌لکی گیلان.
- گیمه** - ا. فر (گییومه - giyyume): جیوت که‌وانه‌ی بچووک «...».
- گین** - (گین - gîn): پاشگره‌وه‌ک: شرم+گین--شرمگین.
- گیوتین** - ا. فر (گییوتین - gîyyutîn): نام‌تیرکه بز سه‌رپینی مروّف، ملپه‌پین، ئەم نام‌تیره له سالی ۱۷۹۲ ز له فه‌ره‌نسا به‌کاره‌یترا.
- گیوگان** - ا. ص (گیشه‌گان - gîvegan): گیو، مال‌باتی گیوان.
- گیوه** - ا (گیشه - gîve): گیوه، کلاشی بن‌چهرم.
- گیوه‌باف** - ا. ص (گیشه‌باف - gîvebaf): کلاشکهر، کلاشچن.
- گیوه‌دوز** - ا. ص (گیشه‌دووز - gîve dûz): کلاش درو.
- گیه** - ا (گییه‌ه - gîyeh): گیا، .
- گیهان** - ا (گه‌یهان - geyhan): جیهان، گیتی، دنیا.

ل- حر (L):

پیتی بیست و هه و ته می ئه لفبای فارسسی به
(لام) ده خو ئیته وه، له هه ساوی ئه بجه دا ده کاته
(۳۰).

لا- (لا- la): توئی و نیوان، له توئی کتیبه که دا
دامنا، له نیوان کتیبه که دا دامنا.

لا- ع (لا- la): نه خیر، نه.

لابالی- ص.ع (لا توبالی- laubali):
خه مسارد، بیباک، بێ موبالات.

لاقل- ق.ع (لا نه غه ل- laexell): لایه نی که م،
به لای که مه وه.

لاتح- ص.ع (لایه- laih): ئاشکرا، دیار، خو یا.
لاتحه- ا.ع (لایهه- laihe): لایحه، نووسراو،
لیستی هه ساو، نامه ی تیر و ته سه ل.

لاتم- ا.ف.ع (لایم- laim): لۆمه که ر،
گازانده که ر، سه رزه نشتکار.

لاتمه- ا.ع (لایمه- laime): لۆمه،
سه رزه نشت، گازانده.

لابراتور- ا.فر (لابوراتور- laburatûr): تاقیگه.

لابه- ا.مص (لابه- labe): کوپوزانه وه و
لانه وه، گریه و زاری، ریاکاری.

لابیدن- مص.ل (لابیدن- labîden): زاری
کردن، کوپوزانه وه، داوا کردن، پارانده.

لات- ص (لات- lat): لات و له و ئی، هه ژار و
بیته وا.

لات- ا.ع (لات- lat): ناوی بته ییک بو وه
که عه ره ب به ر له ئیسلام په رستوویانه.

لاتار- ا.ف.ع (لاتار- latar): به خت
تاقیگر دنه وه.

لاتکس- ا.فر (لاتیکس- latiks): شیله ی
تاییه تی رو وه کان.

لاتو- ا (لاتو- latû): نه رده وان، پاچینه، په یژه،
قالدرمه.

لاج- ص (لاج- lac): رووت، دیتله سه گ،
به رتیل.

لاجرعه- ق.ع (لا جه رنه- lacer'e):
خواردنه وه ی یه کینه.

لاجرم- ق.ع (لا جه رهم- lacerem): ناچار.

لاجورد- ا (لا جه رد- lacverd): به ردیگی
شینى ئاسمانیه.

لاچی- ا (لاچی- lacî): هیل.

لاحد- ا.ف.ع (لا هید- lahid): گۆر په لکه ن،
قه ور هه لکه ن.

لا حظ- ا.ف.ع (لا هیز- lahiz): ته ماشاکه ر،
بینه ر.

لاستیک - ا. فر (لاستیک - lastîk): تایه‌ی
نوتومبیل.

لاسکوی - ا (لاسه‌ک‌ه‌ئی - lasekevî):
بالنده‌ی کی چکول‌ی خوشاوازه.

لاسیما - ع (لاسیبه‌ما - lasiyema): نه‌خازما،
به‌تایبه‌تی، نه‌مازه، نه‌خاسمه.

لاش - ا (لاش - laş): لاشه، مردار، له‌ش، له‌رو
لاوازو زه‌بوون.

لاش - ا (لاش - laş): تالان و برّ.

لاش کردن - مص (لاش کرده‌دن - laşkerden):
تالان کردن، به‌تایبه‌تی خوراک‌ی وه‌کو میوه‌و
شتی سهر سفره.

لاشبرگ - ا. مر (لاشبه‌رگ - laşberg): گه‌لای
رزبو، گه‌لای له‌دار رزاوو وه‌ربو.

لاشخور - ا. ص (لاشخور - laşxûr): سه‌رگه‌ی،
دال‌ه‌که‌رخوره، سیسارکه‌که‌چه‌له.

لاشه - ا (لاشه - laşe): که‌لاک، لاشه.

لاشی - ص. ع (لاشه‌یی - laşey): ناچیز،
هیج.

لاطائل - ص. ع (لاتائیل - latail): بی‌فایده،
بی‌تهوده، بی‌سود، بی‌که‌لک.

لاعب - ا. فا (لائیب - la'ib): یاریکه‌ر،
وازیکه‌ر.

لاعلاج - ق. ع (لائیلج - la'ilac): بی‌دەرمان،
ناچار.

لاعن - ا. فا (لائین - lain): جنیوده‌ر، نه‌فره‌تکار.

لاعیه - ا. ع (لائیه - laiye): جوره‌رووه‌کینه‌ک.

لاغ - ا (لاغ - lax): شۆخی، هه‌نه‌ک، گالته‌و
گه‌پ.

لاغر - ص (لاغر - laxer): له‌رولاواز، باریک
و بنیس.

لاغیه - ا. ع (لاغیه - laxiye): قسه‌ی بی
سه‌رویه‌ر.

لاغیه - ا (لاغیه - laxiye):
جوره‌رووه‌کینه‌ک.

لاظه - ا. فا. ع (لاهیزه - lahize): چاو، چه‌م، چه‌و.

لاحق - ا. فا. ع (لاهیغ - lahix): میوه‌یه‌ک پاش
میوه‌یه‌کی دی بگات.

لاحقه - ا. فا. ع (لاهیغه - lahixe): پاشکو.

لاحول - ا. ع (لاهلول - lahwel): هیت‌زو
ده‌سه‌لات ههر برّ خوایه.

لاخ - (لاخ - lax): پاشگره‌وه‌ک سنگ‌لاخ -
سنگ‌لاخ = به‌رده‌لان.

لاخشته - ا (لاخیشته - laxište): جوره
خوراک‌یک‌ی ههرشته‌یه، شوتنی لوس و خز.

لاخه - ا (لاخه - laxe): پینه، پارچه.

لاخه‌دوز - ا. ص (لاخه‌دووز - laxedûz):
پینه‌دۆز، پینه‌چی.

لاد - ا (لاد - lad): دیبا، ههریشم، قوماشی
نهرم و ناسک.

لاد - ا (لاد - lad): دیوار، دیواری گل،
چینه‌دیوار، تمه‌ل و بناغه.

لادن - ا (لاده‌ن - laden): گول‌یک‌ی زهردی
بۆنخۆشه.

لاده - ص (لاده - lade): بی‌ناوه‌ز، گه‌وج، بی
ئه‌قل، گیل، گه‌لخۆ.

لارنژیت - ا. فر (لارنژیت - larenjît): ناوسانی
قورگ و ژتیبه‌کانی گه‌روو.

لارو - ا. فر (لاروف - laruv): میروو، کرم.

لازم - ا. فا. ع (لازیم - lazim): جیگیرو
پایه‌دار، واجب و پیویست.

لازوق - ا. ع (لازووق - lazûx): مه‌ره‌م و
له‌زگی سه‌ریرین.

لاژورد - ا (لاژفرد - lajverd): به‌رد‌یک‌ی شینی
ناسمانییه.

لاس - ا (لاس - las): می‌چکه‌ی ههر
گیانله‌به‌ریک، دپله‌سه‌گ، ناویشمی خاو.

لاس زدن - مص. م (لاس زده‌دن - las zeden):
حه‌یوانی نیر دوا‌ی می‌چکه‌بکه‌وئ، ده‌ست هیتان
به‌گونای ژن یان کچ‌دا.

لاف - (لاف - laf): فشه، گزاف، خوځه‌لکیشان.

لافزډن - مص (لاف زده‌دن - laf zeden): لاف لېدن، خوځه‌لکیشان.

لافیدن - مص.ل (لافیدن - lafiden): لافلېدن، خوځه‌لکیشان.

لافنده - ا.فا (لافنده - lafende): فشه‌کەر، لاف لېدەر، فیشالچی.

لاقس - ص.فا (لاغیس - laxis): ئیرادگیر، عه‌بېگر، هه‌له‌گر.

لاقید - ص.ع (لاغه‌ید - laxeyd): بې به‌ندو بار، بې سه‌روبه‌ر، بې موبالات.

لاک - (لاک - lak): لاک، دهرمانیکه بۆ کورژانه‌ودی خه‌ت و ئه‌و شتانه به‌کار دئ، جا سووری هه‌یه‌و سپی هه‌یه.

لاک - (لاک - lak): کاسه‌ی دارین، ته‌شت.

لاک پشـت - ا.مر (لاک پوشت - lak pušt): کپسه‌ل، کپسو.

لاکتوز - ا.فر (لاکتوز - laktûz): قه‌ندی شیر که به‌رێژه‌ی له ۶۵٪ له هه‌ر لیتریکدا هه‌یه.

لال - ص (لال - lal): لال، که‌سیک زمان بگرئ و نه‌توانئ باش قسه بکات. زمانگیر.

لال - (لال - lal): له‌عل، سوور.

لالا - ا.ص (لالا - lala): له‌له، سه‌رپه‌رشتیاری مندال.

لا‌لاء - ا.ع (له‌لاء - le'la'): نه‌وه‌په‌ری شادمانی، رووناکی چرا.

لالس - (لاله‌س - lales): جوژه قوماشتیکی ناو‌ریشمی ناسک و سووره.

لالک - (لاله‌ک - lalek): پیتلاو، که‌وش، پۆینه‌ی که‌له‌شیر.

لالکا - (لاله‌کا - laleka): پیتلاو، که‌وش.

لالنگ - (لاله‌نگ - laleng): ورتکه‌نانی گه‌دایی، ئه‌و به‌رماوه‌و خو‌راکه‌ی که خه‌لکی هه‌ژار له میوانی دا له‌گه‌ل خو ده‌یبه‌نه‌وه.

لاله - (لاله - lale): چرا لاله.

لاله - (لاله - lale): گوئی لاله، گولاله، میلاقه.

لاله رخ - ص.مر (لاله‌روخ - lale rux): روو وه‌کو گوئی لاله، لاله روخسار.

لاله‌زار - ا.مر (لاله‌زار - lalezar): لاله‌زار، شوینئ گوئی لاله‌ی زۆر بئ.

لاله‌ستان - ا.مر (لاله‌سیتان - lalesitan): لاله‌زار.

لاله‌عباسی - ا.مر (لاله‌ئه‌باسی - laleebasî): لاله‌عه‌باسی، جوژه گوئیکه.

لاله‌عذار - ص.مر (لاله‌ئیزار - laleizar): لاله‌روخسار، رووچون گولاله.

لاله‌فام - ص.مر (لاله‌فام - lalefam): سووره وه‌کو لاله، به‌ره‌نگی لاله، لاله‌ره‌نگ

لاله‌وشان - (لاله‌فه‌شان - laleveshan): چه‌شنه گیانله‌به‌رانیکی دهریاییه که به‌ده‌نیان له لاله ده‌چیت،

لام - ا.فر (لام - lam): وده‌قه‌ی ناسکی کانزایی.

لام - ا (لام - lam): چاوه زار

لام - (لام - lam): خه‌رقه‌ی دهرۆشی، خشل و زێرو زیوو، که‌مه‌ربه‌ند، لاف و گه‌زاف

لاما - ا.فر (لاما - lama): وشتری بئ کۆپه‌وانه که له ئه‌مریکای لاتیندا هه‌یه.

لاما - (لاما - lama): مه‌لای بودایی

لامائیسـم - ا.فر (لامائیسـم - lamaism): ری‌بازیکی ئایینی بوداییه،

لامان - (لامان - laman): فریو.درۆ، لاف و گه‌زاف، یشخن، گورج و گۆل، چوست و چالاک،

لامانی - ا.ص (لامانی - lamanî): ریاکاری، هه‌رزه‌وێژی، بئ ئیمانی، درۆ

لامپ - ا.فر (لامپ - lamp): گلۆپ،

لامپا - (لامپا - lampa): چرا، لامپا.

لامچه - (الامچه - lamçe): چاوهزار

لامع - ص.فا (الامیه - lamih): درهوشاوه، دیار، خویا.

لامحاله - ق.ع (لامه هاله - lamehale): ناچار،

لامذهب - ص.ع (لامه زهه ب - lamezheb): لامه زه ب، بئ دین، بئ نیمان و باوهر

لامسه - ا.ع (الامیسه - lamise): ههستیکه له پینج ههسته که ی مروڤ که به هویه و گهرمی و ساردی و زبری و نهرمی شان دهرک دهکری.

لامع - ص.ف.ع (الامی - lami): درهخشان، تابان.

لامعه - (الامیئه - lami'e): درهوشاوه، مه لاشوی منال.

لامک - (الامک - lamek): نهو دهستماله ی له سه شاشک یان کلاو دههستری.

لامی - (الامی - lamî): جوهره که تیره یه کی زهردی بو نخوشه، سیکوتین.

لان - (الان - lan): چال، قوژت، نه شکهوت، موغاره.

لان - (الان - lan): بئ وه فایی، بئ حه قیقه تی.

لانجین - (الانجین - lancîn): کاسه ی گه وره، تهشتی گلین.

لاندن - مص.م (لاندن - landen): گالندن، جولاندن، ته کاندان.

لانولین - ا.فر (لانولین - lanûlîn): ماده یه کی چه وره له خوری مه پ ده گیری و بو هه ندی دهرمان به کار دی.

لانه - (الانه - lane): لانه، هیلانه، هیلین، شاره زهرده واله.

لانه - ص (الانه - lane): ته مه ل، بیکاره، بئ موبالات.

لاو - (الاف - lav): تهراو، تهراو بو سپی کردنی دیوار به کار دی.

لاو - (الاف - lav): کوپوزانه وه، لالانه وه، ریاویتی.

لاو - (الاف - lav): له دهست چوو.

لاوشدن - مص.ل (لاف شودن - lavşuden): له دهست چوون.

لاوشدن - مص.ل (لاف شودن - lav şuden): له دهست چوون.

لاوشیر - (الافشیر - lav şîr): جوهره که تیره یه کی بو نخوشه.

لاوک - (الافک - lavek): مه نجهل، تهشت، تهشتی هه ویر شیلان.

لاوه - ا.مص (لاقه - lave): زاری، گریان.

لاه - (الاه - lah): میچکه ی ههر حه یوانتیک.

لاهورت - ا.ع (الاهوت - lahût): زانستیکه دهرباره ی باوهر پین په یوهست به خوایی و خوداناسی.

لاهوره - (الاهوره - lahûre): قاژی کاله ک یان شوتی، لوز، لویز.

لاهیجی - ص.ن (الاهیجی - lahîcî): خه لکی لاهیجان، لاهیجانی.

لاهی - (الاهی - lay): نهو قوهری له قاپدا یان له جوگده یان له حه وزدا بن ده نیته وه و ده نیشیت، تلپه ی شهراب، خلتی شهراب.

لایق - ص.ع (لایق - layix): لایه ق، شایسته، هه ژ، شایان.

لایه - (الایه - laye): توئ. لو. نهسته ری جلک، چینی زهوی.

لاییدن - مص.ل (لاییدن - layîden): نالین، هه رزه گوتن.

لالی - ا.ع (له نالی - lealî): مرواریبان.

لئام - ص.ع (لیئام - liam): پیسکه، له گامان، هه تیوچه، ناکهس به چه، خویری.

لئامت - مص.ع (له ئامت - leamet): پیسکه یی، ده له چه یی، ناکهس به چه یی، خویری.

لولو - ا.ع (لولو - lu' lu'): مرواری، یاقوت.

لبخ - ا.ع (له به خ - lebex): داریکه له داری چنار ده چیت.

لبخند - ا.مر (له به خ نند - lebxend): زورده خنه، بزه.

لبد - ا.ع (له به د - lebed): کولک و مووی پرو تیکنالاو.

لبد - ا.ع (لی بد - libd): خوری و موی پرو پیکه وه نوساو، نهرمه زین.

لبد - ا.ع (لویه د - lubed): نه وه ی به رده و ام له ماله وه بچ و نه چیته سه فهر، مال و سامانی زور.

لبدیس - ا.ص (له بدیس - lebdîs): لیو ناسا.

لبریز - ص.مر (له ب ریز - lebrîz): پې، لیو ریژ، لیوان لیو.

لبس - ا.ع (لی بس - libs): پوژاک، جل و بهرگ، کهل و پهل.

لبس - مص.ع (له بس - lebs): به سه هو و بردن.

لب شکرې - ص.مر (له به شیکه ری - leb şikerî): سق لیج.

لبق - مص.ع (له به غ - lebex): زیرهک بوون، مه علان بوون، ته بیعت نهرمی، ره وان پیژ.

لبق - ص.ع (له بیغ - lebig): دم ته ی، زیرهک، مه علان، ته بیعت نهرم.

لب گزه - ا.مص (له ب گزه - lebgeze): لیوگه ستن له زور په شیمانیدا.

لب گزیدن - مص.م (له ب گه زیدن - lebgezîden): لیوگه ستن، په شیمان بوون.

لبلاب - ا.ع (له بلاب - leblab): لا و لاو.

لبن - ا.ع (له بن - leban): شیر، شیري ژن، شیري گیانله بهر.

لبنگ - ا (له بنک - lebung): موزیانه.

لبو - ا (له بوو - lebû): چه ونه ری کولاو.

له - ا (له به - lebe): لیو ناسا، لیوار، قه راغ، پخ.

لیب - ص.ع (له بېب - lebîb): به ناو هز، ناقل، ژیر.

لوم - مص.ع (لوم - lu'um): هه تیوچه یی، سپله یی.

لئیم - ص.ع (له ئیم - le'im): سپله، هه تیوچه، له گام.

لب - ا (له ب - leb): لیو، که نار، لیوار، پخ، قه راغ.

لب - ا.ع (لویب - lubb): کاکله، کروک، خالیسه، نه قلی خالیسه ی دوور له ههر گهر دیک.

لپا - ا.ع (لیبه - libe'): ژهک، فرو.

لیاب - ا.ص.ع (لویاب - lubab): کاکله، کروک، هه لژارده و پوخته ی ههر شتیک.

لپاچه - ا (له پاچه - lebaçe): جبه.

لپاد - ا (لویاد - lubad): نیری سه ملی گاجوتان.

لپاد - ا.ع (له پاد - lebbad): قاپوتی لپاد، فهره نجی، لپاد فروشی.

لپاده - ا.ع (لویپاده - lubbade): جبه، عه با.

لباس - ا.ع (لیباس - libas): جلو بهرگ، پوژاک.

لباسات - لیباسات - libasat): حيله، حيله گه ری.

لباشه - ا (له باشه - lebaše): له واشه، نامیری که له کاتی ناکردنی ولاخی به رزه دا له ده مو قه پوژی ده به ستن.

لباقت - مص.ل.ع (له باغه ت - lebaxet): له باقه ت، زیرهک بوون، زمان ته ی، ته بیعت نهرمی.

لبالب - ص.مر (له باله ب - lebaleb): لیواو لیو، لیو ریژ.

لبان - ا.ع (لیبان - liban): شیردان.

لبان - ا.ع (لویان - luban): سنه و بهر.

لب تخت - ا.مر (له ب تخت - leb text): قاپی پهل، قاپی قه راغ تخت.

لبث - مص.ل.ع (له بیس - lebis): وهستان، هه لوهسته کردن.

لجاج - مص.ع (له جاج - lecac): شه پرکردن، سهر سه ختی کردن.

لجاجت - مص.ع (له جاجهت - lecacet): شه پرکردن، عینادی کرن، رکگرتن.

لجالو - ا (له جالو - lecalû): رووه کیکه.

لجام - ا.ع (لیجام - licam): لغاو.

لجبار - ص.مر (له جبار - lecbaz): شه پرانی، سهرسهخت، چاوقایم.

لجج - ا.ع (لوجهج - lucec): دهریا، زهریا، ناو دهریا، قهره بالغی.

لجلاج - ص.ع (له جلاج - leclac): زمانگیر.

لجن - ا (له جهن - lecen): سیاناو، سیانکه، قورپاو، چلپاو.

لجنه - ا.ع (له جنه - lecne): لیژنه، ئه نجوومه.

لجوج - ا.ع (له جوج - lecûc): شه پرانی، عیناد، سهرسهخت.

لجه - ا.ع (لوجهجه - lucec): دهریا، ئاپورای خه لکی، قهره بالغی.

لجین - ا.ع (لوجهین - luceyn): زیو.

لجین - ا.ع (له جین - lecîn): کهای زاری و شتر، گهلای وهریو، یا گهلای وردکراوی تیکه لکراو به نارد بۆ نالغی و شتر.

لج - ا (له ج - leç): روخسار، چاره، روو، دیم.

لج - ص (لوجه - luç): رووت.

لچر - ص (له چهر - leçer): له چهر، قرچوک، رژد، رهزیل، چکوس، رکن و په لپگر.

لچک - ا (له چک - leçek): له چک، دهسمالی سئ گوشه که ژنان له سهری دهکن.

لحاظ - ا.ع (لیهاز - lihaz): گوشه ی چاو.

لحاظ - مص.م.ع (لیهاز - lihaz): روانین به تیلای چاو.

لحاف - ا.ع (لیهاف - lihaf): لیفه.

لحام - ا.ع (لیهام - liham): له حیم کردن.

لحام - ا.ص.ع (له هام - lehham): قهساو، گۆشتفرۆش.

لیبدن - مص.ل (له بیدن - lebîden): هه له وه پری کرن، لاف و گه زاف لیدان.

لیبس - ا.ع (له بیس - lebîs): هاوتا، جلیتک له بهر زۆر له بهرکردن کۆن بوویی.

لبیش - ا (له بیش - lebîş): له واشهی تاییهت به نالکردنی ولاخی بهرزه.

لبیک - ا.ع (له ببه یک - lebbeyk): وه لامدانه وه به قبول، داواکهت قهبول دهکن.

لبینا - ا (له بینا - lebîna): ناوی نه وایه کی کۆنی موسیقایه.

لپ - ا (لپ - lup): گوپ، گۆنا.

لپه - ا (له پیه - leppe): له تکه، له تکه نوک.

لت - ا (له ت - let): زله، لهت و پهت.

لتارژی - ا.فر (لیتارژی - litarjî): له خوچوون، جوژتیک له خهوی موگناتیسسی.

لت انبار - ص.مر (له ت ئه نبار - let enbar): زۆر خوژ، زگدریاگ.

لت انبان - ص.مر (له ت ئه نبان - let enban): پرخوژ، زۆر خوژ، فره خوژ.

لتره - ص (له تره - letre): کۆنه، درپاو.

لتره - ا (لوترا - lutra): زمانتیک که چهند که سیک بۆ خو دروستی بکه و قسه ی پین بکه ن تا خه لکی لیبیان تی نه گات.

لتکو - ا (له تکوو - letkû): دره ختی که له دره ختی هه لۆوه دهچی.

لتکه - ا.مر (لوتکه - lutke): به له م، قایخ.

لته - ا (له تته - lette): په رۆکۆن.

لته چین - ا.ص (له تته چین - lette çîn): که سیک په رۆ کۆنه له کوچه کۆلانا بچنیتیه وه.

لثام - ا.ع (لیسام - lisam): ده مامک.

لشه - ا.ع (لیسه - lise): پوک، گوشتی بیتخی ددان.

لج - ا (له ج - lec): له قه، شق، شاپ.

لج - مص.ع (له جج - lecc): عینادی کردن، شه پرکردن، رکگرتن.

لخلخ - ص (لهخلخ - lex lex): لۆخه لۆخ، لهړو لاواز، بڼ شنگ و توانا.

لخلخه - ا.ع (لهخ لهخه - lex lexe): تیکه له یکه له شتی بۆن خوښ وهکو: مسک و عهنبه رو کافور.

لخم - ص (لوخم - luxm): گوشتی نهرمه ی بڼ چهوری و ئیسقان.

لخنیس - ا (لهخنیس - lexnîs): جـۆره رووه کپکه.

لد - ص.ع (لهدد - ledd): دژمنی سهر سهخت.

لد - ا.ع (لهدد - ledd): جهوال، خهرا، تهلیس.

لدغ - مص.ل.ع (لهدغ - ledx): پتوهدان، مار پتویدی داوه.

لدغه - ا.ع (لهدغه - ledxe): یکه پتوهدان.

لدن - ق.ع (لهدوون - ledûn): لا، کن، لایه، نک.

لدود - ص.ع (لهدود - ledûd): دژمنی سههر سهخت.

لدات - ا.ص.ع (لیدات - lidat): هاوژاد، پیکهوه له دایکبون، هاوژا، هاوسونج.

لدی - ق.ع (لهدا - leda): لا، لهکاتی.

لدیغ - ص.ع (لهدیغ - ledîx): پتوهدراو، ماران گهسته.

لذا - ع (لیزا - liza): له بهر نهمه، بویه، جا...

لذات - ا.ع (لهزات - lezzat): لهزهت، لهزهتان.

لذاذ - ص.ع (لیزاز - lizaz): به لهزهت، خوښ.

لذات - مص.ل.ع (لهزازت - lezazet): خوښبون، به تام و لهزهت بوون.

لذت - ا.ع (لهزذت - lezzet): لهزهت، خوښی، به تامی، ههستکردن به خوښی.

لذع - مص.ل.ع (لهزه - lez): نازاردان به قسه، سوتان به ناگر.

لذید - ص.ع (لهزیز - lezîz): به لهزهت، خوښ، به تام.

لهد - ا.ع (لههد - lehd): قهور، گۆز، نهلهده.

لهظه - ا.ع (لههزه - lehze): چاوتروکانیک، روانین به تیلهی چاو، به کدهم.

لهم - ا.ع (لههم - lehm): گوشت.

لهن - ا.ع (لههن - lehn): ئاواز، نهوا، ناههنگ.

لهوم - ا.ع (لهووم - luhûm): گوشت (کۆ).

لهیان - ا.ع (لهیهان - lihyān): ناوی کهم، کهندې، ئاودې.

لهیان - ص.ع (لهیهان - lehyān): پیاوی ردین درتړ.

لهیانی - ص.ع (لهیهانی - lihyānî): پیاوی ریشن.

لهیف - ا (لهیهف - lihîf): لیف، لخیف، لیفه.

لهیم - ص.ع (لههیم - lehîm): گوشتن، لهجیم.

لهیه - ا.ع (لهیهه - lihye): ردین، ریش.

لخ - ا (لوخ - lux): زل.

لخا - ا (لهخا - lexa): پیتلاو، کهوش.

لخت - ص (لوخت - luxt): روت و غوریان.

لخت - ا (لهخت - lext): پارچه، لهت و پدت.

لخته - ا (لهخته - lextē): پارچه، بهش.

لخج - ا (لهخج - lexc): نه سپوون، قهلیا.

لخچه - ا (لهخچه - lexçe): بلیسهی ناگر، مه شخهل، پشکو.

لخشان - ص.فا (لهخشان - lexşan): لیکخشین، خزین.

لخشک - ا (لهخشک - lex şek): چیشتی ههړشته، شویتی خز.

لخشه - ا (لهخشه - lexşe): بلیسهی ناگر، شولهی ناگر، مه شخهل.

لخشیدن - مص.ل (لهخشیدن - lexşîden): خزین، نسکو، ساقه دان، ههلتوتان.

لخشنده - ا.فا (لهخشنده - lex şende): کهسیک بخزنی، خزیو.

لزوجت - ا. مص (لوزووجهت - luzûcet):
لینجی.

لزوجم - مص. ع (لوزووم - luzûm): واجب
بوون.

لزیر - ص (لهزیر - lezîr): زیرهک، هوشمه‌ند،
زانا.

لژ - ا. فر (لژ - loj): لۆج، ژووریککی چکۆله‌ی
تاییه‌ته له شانۆ یان له سینه‌مادا.

لژم - ا. (لهژم - lejem): قوره‌سیان، چلپاو،
قوراو، سیاناو.

لژن - ا. (لهژن - lejen): چلپاو، سیانکه.

لژیون - ا. فر (لیژیوون - lijyûn): جۆره ته‌قسیم
به‌ندییه‌کی سوپاییه.

لژیون دنور - ا. مر (لیژیوون دنور - lijy`ûn
dunnûr): نیشانه و میدالیکه که ناپلیون
بوناپورت له سالی ۱۸۰۲ ز بۆ هاندانی
خزمه‌تگوزارانی سوپایی و مه‌ده‌نی داینا.

لژیونر - ا. فر (لیژیوونیر - lijyûnnir):
سه‌ریازی لیژیوون.

لس - ص (له‌س - les): سست، بئ هه‌ست،
ته‌مه‌ل، ژاکاو، سیسه‌وه‌بوو.

لسان - ا. ع (لیسان - lisan): زمان، زوان.

لست - ص (له‌ست - lest): به‌هیز، قایم، تۆکمه.

لسع - مص. ل. ع (له‌س - les): پتیه‌ده‌دان،
پتیه‌دانی دوو‌پشک.

لسن - مص. ل. ع (له‌سن - lesen): زمان پاراو،
زمان ره‌وان، ره‌وانبێژ.

لسن - ص. ع (له‌سین - lesîn): زمان ره‌وان،
به‌زمان.

لش - ا. ص (له‌ش - leş): له‌ش، لاشه، ته‌مه‌ل،
بێکاره.

لش - ا. (لوش - luş): چلپاو، قوراو، سیاناو.

لشاب - ا. مر (لوشاب - luşab):
شوئینی ناوی لی بوه‌ستی و گیاو قامیشی لی
بروئی، زه‌لکاو.

لر - ا. (لور - lur): لور، به‌رخۆله، مراز، ئاره‌زوو،
مه‌به‌ست.

لر - ا. (لەر - ler): له‌رولاواز، جۆگه، ئاودر،
ئاوده‌ق، باخه‌ل و بن باخه‌ل.

لرد - ا. (لەرد - lerd): مه‌یدانی ئه‌سپ تاودان،
مه‌یدان، سارا، ده‌شت و بیابان.

لرد - ا. (لیرد - lird): بن نشینی شله‌مه‌نی،
تلبه.

لرد - ا. انگل (لورد - lurd): لۆرت، نازناوتیکه
له‌ ئینگلستاندا به‌ خه‌لکانی پایه‌به‌رز ده‌درا.

لرز - ا. مص (له‌رز - lerz): له‌رزین له
سه‌رما، له‌رزو تا.

لرزان - ص. فا (له‌رزان - lerzan): به‌له‌رزه،
له‌رزین، له‌رزبو.

لرزان‌دن - مص. م. (له‌رزان‌ده‌ن - lerzanden):
له‌رزان‌دن، جوولان‌دن.

لرزان‌ده - ا. فا (له‌رزان‌ه‌نده - lerzanende):
ته‌کانده‌ر، له‌رزینه‌ر، هه‌ژینه‌ر.

لرزانک - ا. (له‌رزان‌ه‌ک - lerzanek): جه‌لی،
جۆره‌ خواردنیکه وه‌کو محه‌له‌بی.

لرزیش - ا. مص (له‌رزیش - lerziş):
له‌رزین.

لرزه - ا. مص (له‌رزه - lerze): له‌رز، له‌رزه،
جووله.

لرزه‌نگار - ا. مر (له‌رزه‌نیگار - lerzenigar):
له‌رزه‌پیتو، ریخته‌ر: (ئامپیریکه بۆ پیتوانی
بوومه‌له‌رزه).

لرزیدن - مص. ل. (له‌رزیده‌ن - lerzîden):
له‌رزین، جوولان.

لرزنده - ا. فا (له‌رزنده - lerzende): شتی‌ک
به‌لرزی.

لرزان - ص. فا (له‌رزان - lerzan): له‌رزبو.

لزاغ - ا. ع (لیزاغ - lizax): له‌زگه، گان.

لزیب - ا. ع (له‌زیب - lezib): که‌م.

لزیج - ص. ع (له‌زیج - lezic): لینج.

لطیفه - ص.ع (له تیفه - letîfe): نوکته،
حه نهک.

لطیمه - ا.ع (له تیمه - letîme): مسک، عه تر،
بازاری عه تر فروشان.

لعب - ص.ع (لوئاب - lu'ab): لیکي دهم.

لعب - ص.ع (له ئاب - le'ab): وازیکه.

لعان - مص.م.ع (لیئان - li'an):
به له عنه تکر دنی یه کدی، حاشا کردن له یه کدی.

لعان - ا.ع (لیئان - li'an): نه فرهت، نه علهت.

لعب - مص.ع (له ئب - le'b): یاری کردن،
سوعبهت کردن، شوخی کردن.

لعبت - ا.ع (لوئبت - lu'bet): بازیچه،
بووکه له، دل به رو ماشووقه ی جوان.

لعل - ا.ع (له ئل - le'l): له عل، به ردیکی
به نرخه له یاقووت ده چیت.

لعن - مص.ع (له ئن - le'n): نه فرین، دهر کردن،
جنیودان.

لعنت - ا.ع (له ئنت - le'net): نه علهت،
نه فرهت، یه کجار نه فرهت کردن، جوین و تووک و
نه فرین.

لعوق - ا.ع (له ئووغ - le'ûx): ئه وه ی به زمان
بلیسریتته وه، دهرمانیک بمژئی، که مترین پره
خواردن.

لعین - ص.ع (له ئین - le'în): نه فرهت لیئکراو،
ترؤکراو، حاشا لیئکراو.

لغ - ص (له غ - lex): سه ری بی موو، که چه ل،
سارای وشک و برینگ، زهوی قاقی.

لغ - ص (له غ - lex): له ق.

دهان لغ - ا.ص (دهان له غ - dehan lex):
ده مشی، که سیک نهینتی نه پاریزئی.

لغات - ا.ع (لوغات - lu'xat): زمانان، وشه،
په یقان.

لغام - ا (لیغام - lixam): لغاو.

لغت - ا.ع (لوغت - luxet): وشه، په یث،
زمان.

لشتن - مص.م (لیشتهن - lišten): لسته وه،
لیسانه وه.

لشک - ا (له شک - leşk): شه ونم، خوناث،
شه ونمی که زهوی سپی بکات.

لشک - ص (له شک - leşk): په رۆ، پارچه،
دراو.

لشکر - ا (له شکهر - leşker): له شکر، قوشه ن.
لشکر شکوف - ص.فا (له شکهر شیکوف -

leaşker şikûf): له شکر شکین، ئازاو
دلاوهر.

لشکرگاه - ا.مر (له شکهرگاه - leşker gah):
له شکرگه، شوتینی له شکر له جه نگدا.

لشکری - ص.ن (له شکهری - leşkerî):
له شکر، سویایی.

لشن - ص (له شهن - leşen): نه رم، هه موار،
ساده و بی نه خش و نیگار.

لص - ا.ع (لیس - liss): دز.

لطانف - ا.ع (له تائف - letaif): نوکته،
حه نهک و سوعبهت.

لطانم - ا.ع (له تائیم - letaim): میسک،
عه تر، بازاری عه تر فروشان.

لطاقت - ا.مص (له تافهت - letafet): نه رمی و
ناسکی، جوانی، قسه ی نه رم و باش.

لظام - مص.م (لیتام - litam): ده مانچه
به یه کتره وه نان.

لطف - مص.ل (لوتف - lutf): نه رمی نواندن،
میهره بانی کردن، چاکی، میهره بانی.

لطف - ا.ع (له تهف - letef): چاکه، نه رمی،
دیاری.

لطم - مص.م.ع (له تم - letm): زلله لیئدان،
ده مانچه پیکه وه نان، ئازاردان.

لطمه - ا.ع (له تمه - letme): زلله، شه پازلله،
ئازار، لیئدان.

لطیف - ص.ع (له تیف - letîf): نه رم و ناسک،
میهره بان، جوان، خوش ته بیعهت.

لفظ - ا.ع (لهفز - lefz): بیتزه، واژه، وشه، قسه، په یف.

لفظه - ا.ع (لهفزه - lefze): یهک بیتزه، واژه.

لفیف - ا.ص.ع (لهفیف - leffif): ناوېته و تیک نالاو، دارودره ختی چرو تیک نالاو، ناپورایهک له یهک شوین کویوبونه وه.

لقاء - مص.م.ع (لیغاء - lixa'): دیده نی، دیمانه، یه کنتر دیتن، روو، روخسار.

لحاق - مص.ع (لهغاه - lexah): ناوس بوون، تۆوی دره ختی خورمای نیر بکریته خورمای میوه.

لحاق - ا.ع (لیغاه - lixah): تۆماوی ئه سپ یان وشر، وشری تازه زوی پر شیر.

لقاط - ا.ع (لوقات - luxat): ئه و گولانه ی له پاش دره و جی ده مینتی و هیشوکه ران دهیچننه وه.

لقاطه - ا.ع (لوقات - luxate): شتیکی بی بایه خ که له زه ویدا که وتبی.

لقب - ا.ع (لهغهب - lexeb): له قهب، ناوی شۆرهت، نازناو.

لقلق - ا.ع (لهغلاغ - lexlax): لهق لهق، حاجی له قلهق.

لقلق - ا.ع (لهغلهغ - lexlex): له قلهق.

لقلقه - ا.ع (لهغلهغه - lexlexe): بیتهوده گویی، هه له وه پی.

لقم - ا.ع (لوغهم - luxem): پاروو، تیکه، لوقمه.

لقمه - ا.ع (لوغمه - luxme): لوقمه، تیکه، پاروو.

لقوه - ا.ع (لهغقه - lexve): خواربونی دهم و دهم و لیر.

لقیه - مص.ع (لوغیه - luxye): دیدار کردن، پیشوازی کردن.

لک - ا. (لهک - lek): وراوه، قسه ی بیتهوده، وریته.

لک - ص (لهک - lek): پیسکه، گهوج.

لک - ا. (لهک - lek): سه د هزار له شتیکی.

لغز - ا.ع (لوغهز - luxez): لوغز، مه تل، چه وچه.

لغزاندن - مص.م (لهغزاندهن - lexzanden): خزاندن، سوراندن، خلیسکاندن.

لغزش - ا.مص (لهغزیش - lexziş): خزین، خلیسکان، سوران.

لغزیدن - مص.ل (لهغزیدهن - lexzîden): خزین، نسکودان، نوچدان، هه لنوتان.

لغزنده - ا.فا (لهغزنهده - lexzende): جیتی خز، خزینره.

لغزان - ص.فا (لهغزان - lexzan): له حالی خزیندا، خزیو، نوچردوو.

لغسر - ص.مر (لهغسه ر - lexser): سه رلوس، که چهل.

لغو - مص.ل.ع (لهغث - lexv): قسه ی بیتهوده کردن، له غه، خه تا، هه شتیکی بیفایده.

لغوب - مص.م.ع (لوغوب - luxûb): ماندوو بون، شه که تبون.

لغونه - ا. (لوغونه - luxûne): نارایش، نارایش.

لغوی - ص.ع (لوغه فی - luxevî): زه مانه وان.

لف - مص.م.ع (لهف - leff): پیچانه وه، لول دان، هه لکردن.

لفاح - ا.ع (لوففاه - luffah): جوړه رووه کیکه.

لفافه - ا.ع (لیفافه - lifafe): شتیکی له سه رشتیک هه لیکری، له فافه.

لفت - ا.ع (لیفت - lift): شیل، چیل.

لفتیره - ص (لهفته ره - leftere): سپله، خوپی، له چهر.

لفج - ا. (لهفج - lefc): لیوی ئه ستور و هکو لیوی وشر، لچ، لیج و لیو.

لفجن - ص (لهفجین - lefcin): لچن، لچ ئه ستور.

لفچه - ا. (لهفچه - lefçe): لیو ئه ستور، لچ گه وره، قه پۆزی مهر.

لگ - (لهگ - leg): رهنج، مهینهت، بهند، زبندان.

لگام - (لیگام - ligam): لغاو، ههوسار، لغاښ.

لگد - (لهگد - leged): لهقه، شاپ، جووته.

لگدکوب - ص. مف. (لهگدکوب - leged kûb): تی هه‌ل‌دراو، بهر شاپ دراو، پیشیلکراو، پایمالکراو.

لگن - (لهگن - legen): لهگن، ته‌شتی دهست و جل شورین.

لگور - (لهگور - legûr): تیره‌یه‌کی بیابان نشینه له ده‌ور به‌ری هورات و سیستان.

لگومین - ا. فر. (لیگومین - ligûmîn): پروتینی ناو دانه‌ویلنه‌ین وهک نیسک و نوکو لؤیا.

لله - ا. ص. (له‌له - lele): له‌له، نوکه‌ری زاروک به‌ختوکه‌ر.

لله - ق. ع. (لیل لاه - lillah): له پای خوا، بو ره‌زای خوا.

لم - ا. مص. (له‌م - lem): پال‌دانه‌وه.

لم - (الیم - lim): حیل، فیل، ته‌پ‌دهستی له کار‌یک‌دا.

لما - (له‌ما - lema): سرکه‌ی تری.

لماز - ص. ع. (له‌ماز - lemmaz): دوو زمان، به‌دگوز.

لالم - ص. (له‌ماله‌م - lemalem): لیوان لیو، لیو‌رتیز.

لمتر - ص. (له‌متور - lemtur): گوشتن، قه‌له‌و، ناهه‌موار، قه‌به، ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زل.

لمح - ص. ع. (له‌مه - lemeh): ته‌ماشاکردنی به‌دزی و خیرا، دره‌وشانه‌وه‌ی کاره‌یا یان نه‌ستیره.

لمحه - ا. ع. (له‌مهه - lemhe): ته‌ماشاکردن‌یک‌ی به‌له‌ز.

لمز - ص. ع. (له‌مز - lemez): لؤمه‌کردنی که‌سیک، عه‌بیدارکردنی که‌سیک، نیشاره‌کردن به‌تیل‌ه‌ی چاو و گوتنی شتیک.

لک - (لهک - lek): که‌تیره، لاک، سیکوتین.

لک - (لهک - lek): لهکه، په‌له، داغ و خال.

لک - ص. (لوک - luk): نه‌ستوور، گه‌وره، هه‌ر شتیکی خپ.

لکا - (له‌کا - leka): ساختیان، جوړه پیتلاوتیکه، پیتاو.

لکات - ص. (له‌کات - lekat): هه‌رزه، هیچ و پوچ، سوزانی، ژنی به‌دکار، قه‌جه.

لکام - ص. (لوکام - lukam): بی نه‌دهب، بی شهرم، بی حه‌یا، زلجین.

لکانه - (له‌کانه - lekane): با‌ستورمه، کتیری پیاو.

لکک - ل. (لیکه‌ک - likek): هه‌لووژه‌ی ترش.

لکل - (لیکه‌ل - likel): هه‌رمی.

لکلک - (لهک لهک - lek lek): قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌ق.

لکلک - (لیک لیک - lik lik): دو‌لاش.

لک لک - (لهک لهک - lek lek): له‌ق له‌ق، حاجی له‌قله‌ق.

لکلک - ا. ع. (لوک لوک - luk luk): کورت، کو‌ل، وشتی قه‌له‌وی کورته بالا، لؤقه‌ی نه‌سپ و هه‌ر چاره‌ویی‌به‌ک.

لکن - ا. ع. (لاکین - lakin): به‌لام، لئ.

لکنت - ص. ل. ع. (لوکنت - luknet): زمانگرتن.

لک و پک - ا. مر. (له‌کوپه‌ک - lekû pek): که‌ره‌سته‌ی ناو مال له قاپ و قاچاخ و هیربار.

لک و پک - ص. (لوکوپوک - lukûpek): ناهه‌موار، نه‌تاشراو، نه‌ستوور.

لکوموتیو - ا. فر. (لوکوموتیف - lukûmûtîv): مه‌کینه‌ی قیتار.

لکه - (له‌ککه - lekke): خال، داغ، په‌له.

لکه‌ن - (له‌کهن - lekhen): روژوگرتنی هندیان.

لکین - (لوکین - lukîn): لباد.

لنجه - (الونجه - lunce): لیتو، چهنه.
لنجه کردن - مص.م (الونجه کهردهن - lunce kerden): چهنه لیدن دهر باره ی نرخی شتیک پاش برانه وهی موعامله.
لنجدن - مص.م (النجیده - lencîden): لارو له نجه کردن، له ریشه دهرهیتان.
لند - (الند - lend): کوی، کاورای پیماو، کتیر.
لندلند - (الوند - lund): بۆلاندن له ژتیر لیوانه وه.
لند لند کردن - مص.ل (الوندلوند کهردهن - lund kerden): پرتاندن، بۆلاندن، خوتاندن.
لندره - (الهندهره - lendere): جۆره کوتالتیک بووه.
لندهور - ص (الهندهوور - lende hûr): زهلامی توکمه و کهته.
لندیدن - مص.ل (الوندیدهن - lundîden): بۆلاندن، پرتاندن، خوتاندن.
لنف - ا.فر (النف - lînf): پتیکهاتهی خویتن بهبته خرچۆکهی سور.
لنگ - ص (النگ - leng): شهل، لهنگ.
لنگ - (الینگ - ling): لنگ، لاق، لاقی مروّف له بیتخی رانه وه تا سه ری قامکین پی.
لنگ - (الونگ - lung): په شته مال.
لنگاک - (الهنگاک - lengak): قسه ی رهق، قسه ی ناشیرین.
لنگر - (الهنگر - lenger): ئاسن و زنجیری قورس بۆ ویستانی گهمیه ده خریته دهریا وه.
لنگر - (الهنگر - lenger): سینی گه و ره که قاپه خواردنی له سه ر داده نرئ و بۆ میوانان دهر بی، له نگره ی.
لنگرگاه - ا.مر (الهنگرگاه - lengergah): شوینی له نگره رگرتن و وه ستانی که شتی.
لنگوته - (الونگوته - lungûte): په شته مالی بچوک بۆ داپۆشین عه و رده ت.

لمس - ص (له مس - lems): نه رم و سست، بیتخال، شل و شاو.
لمس - مص.ع (له مس - lems): ساوین، ده ست مالین به شتیکدا.
لمشک - (الیمیشک - limişk): ماستی که شیرو خویی تی بکه ن و بیکه نه نانه ولا.
لمع - مص.ل.ع (له م - lem): دهره شان وه، رووناک بوون.
لمع - ا.ع (لومه - lume): چه پکه گیایه کی وشکی ناو گیای ته ر، ئاپورای خه لکی، په له ی سپی موی سپی، نیوان موی ره ش.
لمعان - مص.ل.ع (له مهئان - leme'an): دهره شان وه.
لمعه - ا.ع (لومه - lum'e): په له ی سپی، پرته و.
لمیدن - مص.ل (له میدهن - lemîden): پالدا نه وه.
لنب - ص (الونب - lunb): وله، قه له و، نه رم و شل وه کو کولیره ی گهرم و تازه.
لنبان - ص (الهنبان - lenban): پیره ژنی قه ویده.
لنبر - ا.ص (الهنبر - lenber): قه له و، سمت و که فله.
لنبک - ص (الونبهک - lunbek): قه له و، نه رم و شل، وله ئاسا.
لنبوس - (الونبوس - lunbûs): ناوی دهم.
لنیه - ص (الونیه - lunbe): قه له و، نه رم و شل.
لنت - ا.انگل (لینت - lint): مشه ما، سارغی.
لنتر - ا.فر (الهنتر - lentir): فانوس.
لنچ - (الونچ - lunc): لیج و لیو.
لنچ - (الینچ - linc): هیشوی ترئ که هیچی پتیه نه مابئ، داری هیشوه ترئ.
لنچ - ا.مص (الهنچ - lenc): لارو له نجه.
لنجه - ا.مص (الهنجه - lence): لارو له نجه، نازو عیشه و.

لنگه - ا(لینگه - linge): تاک، پتیچه وانه‌ی جوت، یهک تای بار، یهک تاکه پیتلاو.

لنگیدن - مص.ل(لنگیدن - lengîden): شه‌لین، له‌نگین.

لو - ا(لهو - lew): لپو.

لو - ا(لهو - lew): جۆره شیرینییه‌که.

لو - ا(لهو - lew): ته‌په.

لو - ا(لهو - lew): زراو، زه‌رداو، زالتی، سه‌فرا.

لو - ع(لهو - lew): نه‌گهر.

لواء - ا.ع(لیقاء - liva'): ئالاء، ئوستان، ستان.

لوائج - ا.ع(له‌فائیه - levaih): نووسراو، نامه‌ی تپرو ته‌سه‌ل، لیستی حه‌ساو.

لوائم - ا.ع(له‌فائیم - levaim): لۆمه‌و سه‌رزه‌نشتان.

لواحظ - ا.ع(له‌فاهیز - levahiz): چاوان.

لواحق - ا.ع(له‌فاهیخ - levahix): پاشکویان.

لواش - ا(له‌فاش - levaş): جۆره نانپکی زۆر ته‌نکه، له‌واشه.

لواشک - ا(له‌فاشه‌ک - levaşek): نانقه‌یسی.

لواشه - ا(له‌فاشه - levaş): له‌واشه، له‌واشه‌ی تایبهد به ناکردنی و لاخی به‌رزه.

لواط - مص.م.ع(لیقات - livat): منالبازی، هه‌تیوگاین.

لواف - ص.ع(له‌فثاف - levvaf): به‌ره‌چن، گلیم چن.

لوالوا - ص(له‌فاله‌فا - levaleva): پیای سووک و چرووک، ره‌زیل، سپله.

لوام - ص.ع(له‌فثام - levvam): خۆش گله‌یی، لۆمه‌کار.

لوامع - ص.ع(له‌فامی - levami'): دره‌وشاوان.

لؤم - مص.ع(لؤوم - lu'um): هه‌تیوچه‌یی، له‌گامی، خوتپیتی.

لوبلیا - ا.فر(لوبیلیا - lûbilya): جۆره گوئیکه.

لوبیا - ا(لوبییا - lûbiya): لۆبیا.

لوت - ا(لوت - lût): خواردن، خۆراک.

لوت و پوت - ا(لوت و پوت - lût û pût): خواردن و ته‌حامی هه‌مه‌جۆر.

لوت - ص(لوت - lût): روت و عۆزیان، بیابانی وشک و برینگ.

لوتو - ا.فر(لوتو - lûtû): قوماریکه له‌بابه‌تی دونبه‌له.

لوت - مص.م.ع(له‌وس - lews): له‌وتان، له‌وتاندن.

لوچ - ص(لوچ - lûç): خیل و قیچ.

لوچ - ا(له‌وه - lewh): هه‌ر شتییک ته‌خت و پان بی، له‌وحی نووسین.

لوخ - ا(لوخ - lûx): جۆره زه‌لیکه‌هه‌سیری لئ دروست ده‌کری، له‌بان.

لوده - ا(له‌وده - lewde): سه‌به‌ته‌ی گه‌وره، سه‌به‌ته‌ی میوه‌چنین.

لوده - ص(له‌وده - lewde): شوخ و خۆش ته‌بیعت، حه‌نه‌کچی.

لودی - ص(لودی - lûdî): به‌غیره‌ت، جوامیتر، رهند، بی‌باک، دلّاوا.

لور - ا(لور - lûr): لۆر.

لور - ا(لور - lûr): سیلاو، لافاو، ئاودر.

لورانک - ا(لورانکه - lûranek): ده‌به‌ی رۆن.

لورک - ا(لورکه - lûrek): که‌وانی هه‌لاجی.

لورکند - ا.مر(لورکه‌ند - lûrkend): ئاودر، ئاودرکه، ئه‌و جیگه‌یه‌ی ئاو دا‌یدریبی.

لوره - ا(لوره - lûre): ئاودرکه.

لوری - ا(لوری - lûrî): بی‌شه‌رم، بی‌حه‌یا، قه‌ره‌ج، کپوله‌ی.

لوری - ا(لوری - lûrî): گولی.

لوز - ا.ع(له‌وز - lewz): بادهم.

لوزتین - ا.ع(له‌وزه‌ته‌ین - lewzeteyn): لوی گه‌روو.

لوک - ا.ص (لووک - lûk): وشتره نیره‌ی بارکیش.

لوک - ص (لووک - lûk): زه‌بون، بئ توانا، گۆج و ئیفلیج، ئه‌ودی له‌سهر زرائی و ده‌ست پروات.

لوک - ا (لووک - lûk): لا‌ولاو، جوړه رووه‌کیکی خو هه‌ل‌واسه.

لوکس - ا.فر (لوکس - lûks): ههر شتیکی جوان، زۆر جوان و نایاب.

لوکه - ا (لووکه - kûke): ئاردی گه‌نم یان جو، لۆکه، په‌مووی بژارکراوی ده‌نک لیده‌ره‌پنراو.

لوکیدن - م.ص.ل (لوکیدن - lûkîden): لۆقه‌کردنی ئه‌سپ و ولاختین به‌رزه، به‌چوار چنگۆله‌ روژین.

لول - ص (لول - lûl): به‌ده‌ماغ، چالاک، سه‌رمه‌ست، بئ شهرم، بئ حه‌یا.

لولا - ا (له‌ولا - lewla): ئه‌نجامه‌ی ده‌رگا، دوولا.

لولا - ع (له‌ولا - lewla): ئه‌گه‌رنا.

لولاگر - ا.ص (له‌ولاگر - lewlager): ئه‌نجامه‌ساز، ئه‌نجامه‌فرۆش.

لولئین - ا. (لوله‌ئین - lûleîn): لولینه، ئافتاوه‌ی گۆل.

لولب - ا.ع (له‌وله‌ب - lewleb): برغوو سه‌موونه.

لولو - ا (لولوو - lûlû): داهۆل، شتیکی سامناک که‌مندالی پئ بترسین، شتی خه‌یالی بۆ ترساندنی مندال، وه‌ک: شه‌وله‌بان، نایشه‌گویدرتژ.

لوله - ا (لوله - lûle): ههر شتیکی لوله‌کی ناو بۆش، بۆری ناو.

لوله‌نگ - ا (لوله‌ه‌ینگ - lûlehing): لولینه، ئافتاوه‌ی گۆل.

لولی - ا.ص (لولی - lûlî): کیه‌وله‌ی، قه‌ره‌ج، لاوی جوان خاسی زیته‌له‌ی گۆرائی بیژ.

لولیدن - م.ص.ل (لولیدن - lûlîden): لول خواردن، جمانی خه‌لک، جوولان.

لوزی - ا.ص (له‌وزی - lewzî): بادامی، به‌شیه‌ی بادام، چوارگۆشه‌ی هاوته‌رب.

لوزینه - ا (له‌وزینه - lewzîne): له‌وزینه، پاقله‌وا.

لوز - ا.فر (لوز - lûz): عه‌ره‌بانه‌یه‌کی چکۆله‌یه له‌سهر به‌فر خلیسکانی پئ ده‌کری.

لوس - ص (لوس - lûs): ریاکاری، ماستاوچیته‌ی، مه‌راییه‌ که‌ر.

لوسانه - ا (لوسانه - lûsane): زمانلووسی، مه‌راییه‌ کردن.

لوستر - ا.فر (لوستر - lûstr): چلچرا، سوره‌یا.

لوسی - ا.فر (لوسی - lûsimî): شیریه‌نچه‌ی خوتن.

لوسیدن - م.ص.م (لوسیدن - lûsîden): مه‌راییه‌ کردن.

لوسیون - ا.فر (لوسیون - lûsyûn): سپرتۆ، ته‌نتۆرۆک.

لوش - ا (لوش - lûş): سیاناو، قوراو، چلپاو.

لوش - ص (لوش - lûş): دهم‌خوار.

لوشاره - ا (لوشاره - lûşare): ئاودرکه.

لوشانه - ص (لوشانه - lûşane): چه‌ورو شیرین، لوقمه‌ی چه‌ورو شیرین، قسه‌ی خوژ و دلگیر.

لوط - ا.ع (له‌وت - lewt): عه‌با، پیاوی گورج و گۆل.

لوٹی - ص (لوٹی - lûtî): جوامیتر، دلاوا، به‌غیره‌ت، رهند، بیتاک.

لوعت - ا.م.ص.ع (له‌وته‌ت - lew'et): تاسه، بیتقه‌زاری، بیتارامی، سووتان له‌عه‌شقدایان له‌خه‌مدا.

لوغ - ا.م.ص (لوغ - lûx): دۆشین، نۆشین.

لوغیدن - م.ص.م (لوغیدن - lûxîden): دۆشین، نۆشین.

لوف - ا.ع (لوف - lûf): گیایه‌که.

لوفرض - ع (له‌وفوریز - lewfuriz): گرمیان.

لهنج - ا.ع. (لههه-نج - lehenc): ئه و بهردهی قهسار جلی لهسه دهشوات، ههستان، تات.

لهنه - ص. (لههه-نه - lehene): گهوج، گیل، بئ تهدهب، تات، بهرد.

لهنه - ا.ع. (لوهنه - luhne): دیاری، سهوقاتی، بهرکول (خواردن).

لهو - مص. ل. (لههف - lehv): یاری کردن، ههر شتی مایه ی سه رگه رمی بئ، گان کردن.

لهی - ا. (لیهی - lihî): مۆلت، ئیزن.

لهیب - ا.ع. (لههیب - lehîb): گپ، بلیسه ی ناگر.

لهیدن - مص. ل. (لیهیدهن - lihîden): پللقانه و دهی میوه.

لهیده - ص. مف. (لیهیده - lihîde): پلشاهه.

لهیف - ص. ع. (لههیف - lehîf): خه مگین، دل به حهسرهت.

لیاقت - مص. ل. ع. (لیاغهت - liyaxet): شایسته بوون، لایهق بوون.

لیالی - ا.ع. (لهیالی - leyalî): شهوان.

لیان - ص. (لهیان - leyan): تابان، درهخشان، پرشنگدار.

لیبرال - ص. فر. (لیبیرال - libiral): لیبرال، نازادیخواز.

لیبرالیسم - ا. فر. (لیبیرالیسم - libiralîsm): ریبازی نازادیخوازی، لیبرالیزم.

لیت - ع. (لهیته - leyte): کاشکی، خۆزیا، بریا.

لیتر - ا. فر. (لیتر - lîtr): لیتر، قاپتیک.

لیتک - ص. (لیتهک - lîtek): لات، بئ سه رویهر، موفلیس.

لات - ا. (لات - lat): نۆکهر، غولام، کهنیزهک.

لیته - ا. (لیته - lîte): شله ی باینجان.

لیث - ا.ع. (لهیس - leys): شییری نیهره، جالجالۆکه، داپیرۆشک.

لیج - ص. (لیج - lîc): تهر، ناو مژیو.

لوم - مص. ع. (لهوم - lewm): لۆمه کردن، سه رزه نشت کردن.

لومیر - ا. فر. (لومیر - lûmîr): پرتهو، تیشک، پرشنگ.

لون - ا.ع. (لهون - lewn): رنگ، جۆر.

لوند - ص. (لهفئند - levend): رووسی، سۆزانی، قهجه، داوین تهر، ژنی خۆفرۆش

لوید - ا. (لهفید - levîd): مه نجه لی مسی گه و ره، قازان.

لویر - ا. (لهفیر - levîr): ته په.

لوش - ا. (لهفیش - levîş): له واشه، له واشه ی تایهت به نالکردنی ولاخی به رزه.

له - ص. (لیه - lih): کوتراو، نه رم بوگ، پلشاهه.

له کردن - ص. (لیه که ردهن - lih kerden): کوتان و نه رم کردنی گوشت و میوه و ئه و شتانه.

له - ا. (لهه - leh): شهراوی ئه نگور.

له - ا. (لهه - leh): جۆره درهختیکه.

لهات - ا.ع. (لههات - lehat): زمانه چکۆله.

لهاشم - ص. (لههاشوم - lehaşum): زه بوون، ناشیرین و خراو.

لهب - ا.ع. (لهههب - leheb): بلیسه، گپ، زمانه ی ناگر، گه رده لول.

لهبان - مص. ع. (لهه بان - lehban): گپ سه ندنی ناگر، بلیسه سه ندنی ناگر، هه رته ی گه رما، تینوویه تی.

لهبهله - ص. (لهه بهله - lehbele): گه وچ، گیل، نه زان.

لهجه - ا.ع. (لههجه - lehce): جۆری قسه کردن، زمان، شیوه زمان.

لههر - ا. (لهههر - leher): مه یخانه، شهراو خانه، قهچه خانه.

لهف - مص. ل. ع. (لههف - lehef): خه مبار بوون، خه فتهت خواردن، عه زه رته خواردن.

لهف - ا.ع. (لههف - lehf): ئه فسوس، خه م و په ژاره.

لیج شدن - مص. ل (لیج شودن - lîc şuden):
تهربون، خوسان.

لیچار - ا (لیچار - lîçar): مرهبا، قسه پین هه لهق
و مه لهق.

لیخن - ا (لیخن - lîxin): قرژ بهرد، جوړه
قارچکیکه.

لیدر - ا. فر (لیدر - lîder): پیشه‌وا، سه‌روکی
حیزب، سه‌رکرده.

لیر - ا. فر (لیر - lîr): پاره‌ی ئیتالیه.

لیرت - ا (لیرت - lîret): کلاو خود، خوده
پۆلایین.

لیره - ا (لیره - lîre): لیبه، جوړه پاره‌یه‌کی باوی
تورکیا و ئینگلیستانه.

لیز - ص (لیز - lîz): زه‌وی ته‌پو خز.

لیزخوردن - مص. ل (لیزخوردن - lîzxurden):
خزین، نوچدان.

لیزابه - ا. مر (لیزابه - lîzabe): لیکاو.

لیزم - ا (لیزم - lîzum): نهرمه‌که‌وان.

لیزول - ا. فر (لیزول - lîzûl): دهرمانیکه له
بابه‌تی دیتۆل.

لیزیدن - مص. ل (لیزیدن - lîzîden): خزین،
خلیسکان، نوچدان، سووپان.

لیسانس - ا. فر (لیسانس - lîsans):
زانستنامه، شه‌هادی به‌کالوریوس.

لیسانسیه - ص. فر (لیسانسیه - lîsansîye):
هه‌لگری زانستنامه‌ی به‌کالوریوس.

لیست - ا. فر (لیست - lîst): پترست، لیست،
لیسته‌ی هه‌ساو یان ناو.

لیسک - ا (لیسک - lîsek): هیلکه
شه‌یتانۆکه، قاقاله‌جنۆکه، هه‌له‌زۆن.

لیسه - ا (لیسه - lîse): یه‌کتیکه له‌ئافه‌ته‌کانی
دره‌ختی به‌رداری میوه.

لیسیدن - مص. م (لیسیدن - lîsîden): لسته‌وه.

لیسنده - ا. فا (لیسنده - lîsende):
لیسه‌روهه.

لیف - ا (لیف - lîf): لفکه، کیسه‌ی خوشتن.

لیف - ا. ع (لیف - lîf): تۆیکلی دارخورما.

لیفه - ا (لیفه - lîfe): دۆخین، به‌نده‌خوین.

لیقه - ا. ع (لیقه - lîxe): ده‌زوو یان ئاوریشمی
له‌مه‌رکه‌به‌ه‌لکیشراو.

لیک - ا (لیک - lîk): لی، به‌لام.

لیکور - ا. فر (لیکور - lîkûr): جوړه
شه‌راییکه به‌تام و بۆن و شیرینه.

لیگامان - ا. فر (لیگامان - lîgaman): نه‌و
ده‌مارانه‌ی ماسۆلکان پیکه‌وه ده‌به‌ستنی.

لیل - ا. ع (له‌یل - leyl): شه‌و، شه‌ف.

لیله - ا. ع (له‌یله - leyle): یه‌ک شه‌و.

لیمو - ا (لیمو - lîmû): لیمۆ.

لیمون - ا. فر (لیمون - lîmûn): لیمۆ.

لیمونات - ا. فر (لیمونات - lîmûnad):
لیمۆناد، نۆشابه‌یه‌کی غازداره که به‌ناوی لیمۆ
شه‌ریه‌تی شه‌کر دروستی ده‌که‌ن.

لیمونیت - ا. فر (لیمونیت - lîmûnît): کلۆئاسن.

لین - ص. ع (له‌یین - leyyin): نهرم، نیان.

لینت - مص. ل. ع (لینت - lînet): نهرم بوون.

لینیت - ا. فر (لینیت - lînyît): جوړه
زوخالیکه به‌ردی خاوه.

لیو - ا (لیف - lîv): هه‌تاو، خۆر، رۆژ.

لیوان - ا (لیشان - lîvan): په‌رداخ، گلاس.

لیوتنان - ا. فر (لیوتینان - lîwtinan):
یاریده‌ده‌ر، جیگر.

لیوک - ا. ص (لیشه‌ک - lîvek): فه‌رخ، زلیج،
لووسکه.

لیولنگ - ا (لیف له‌نگ - lîv leng): که‌شک،
که‌شکیش برای دۆیه.

لیوه - ص (لیقه - lîve): خاپینۆک، مه‌راییکار،
ده‌له‌چه‌یی، که‌وج، گیل.

لیوگی - ا. مص (لیقه‌گی - lîvegî): ده‌له‌چه‌یی،
مه‌راییی کردن، هه‌رزه‌ویتی.

م- حر (m):

پیتی بیست و هه شته می نه لغبای فارسییه که به (میم) ده خورنریته وه، به حه ساوی نه بجه ده کاته (۴۰).

ما- ض (ما- ma): راناوی یه که م که سی کویه، ئیمه.

ماء- ا.ع (ماء- ma'): ناو.

مائت- ص.ع (مائیت- mait): نزیکه مهرگ.

مائج- ص.ع (مائج- maic): به شه پؤل، شه پۆلدار، پیتلدار.

مائده- ا.ع (مائیده- maide): خوان، خوانچه، خوانی پر خوراک، خوارده مه نی.

مائنه- ا.ع (میئه- mie): سه د.

مابون- ص (مابون- mabûn): قونده ر، حیز، دووده کی.

مابین- ق.ع (مابهین- mabeyn): نیتوان.

مات- ص (مات- mat): سه رگه ردان، مه بهووت، له وازی شه تره نج دا به شاده گوتری که گرفتار بی و چاری نه میتنی.

مات- ص.فر (مات- mat): مات، تاریک، لیل.

ماتادور- ا.فر (ماتادور- matadur): گاباز، گابازیک که له مه دانداندا گایه که بکوژی، که سی به ئیحتوبار.

ماتحت- ا.ع (ماتهت- mateht): مه قعه د، قوون.

ماترنگ- ا (ماتوره نگ- matureng): مار میلۆک.

ماتیرالیست- ص.فر (ماتیرالیست- matiryalist): مادی، پهیره وی رتیبازی مه تیرالیست.

ماتیرالیسم- ا.فر (ماتیرالیسم- matiryalism): فه لسه فه ی مادی.

ماتریس- ا.فر (ماتریس- matrîs): قالبین پیتین قورقوشم له چاپخانه دا.

ماتم- ا (ماته م- matem): عه زاداری، پرسه، تازیه.

ماتم پرسی- ا.مص (ماته م پرسی- matem prî): سه رخوشی، دلدانه وه.

ماتم دیده- ص.مر (ماته م دیده- matem dîde): تازیه بار، پرسه دار، عه زابار، عه زادار.

ماتم زده- ص.مر (ماته م زده- matem zede): عه زادار، نه زیه تبار، غه مگین، پرسه دار.

ماتمکده- ا.مر (ماته م که ده- matem kede): شوینی تازیه و پرسه، مالی به خه م و په ژاره.

مادر - ا. (مادر - mader): دایه، دایک.
مادر اندر - ا. (مر - مادره نه‌ندهر - mader ender): باوه‌ژن، زړدایک.
مادر بزرگ - ا. (مر - مادره بوزورگ - mader buzurg): داپیره، دایه گه‌وره، نه‌نک، دایکی باوک، دایکی دایک.
مادر دخت - ا. (مادر دخت - mader duxt): رووه‌کتیکه.
مادر زاد - ص. (مر - مادره زاد - mader zad): جمک، لفانه.
مادگی - ا. مص (ماده‌گی - mader gî): نه‌ندامی میتینه‌ی گول.
ماد موازل - ا. (فر - ماد موازل - madmuazil): کیژه‌خان.
مادر اندر - ا. (مر - ماده‌ندهر - madender): باوه‌ژن، زړدایک.
مادون - ص. (ع - مادون - madûn): ژیر ده‌ست.
ماده - ص (ماده - made): می، میتینه، ماچه، میچکه.
ماده - ا. (ع - ماده - madde): هه‌وین و نه‌سلی هه‌ر شتیک، هه‌ر شتیک بۆشاییه‌ک بگری و کیشی هه‌بی و به‌شپوهی وشک، یان ته‌ر یان گاز بی.
ماده تاریخ - ا. (مر - ماده‌ی تاریخ - madey tarîx): به‌یتیک یان نیوه به‌یتیک که کۆی پیته‌کانی به‌حه‌ساوی نه‌بجده بکاته میژووی روداویتک.
مادی - ص. ن. (مادی - madî): سه‌ر زه‌مینى ماده‌کان که نازربایجان و عیراقی عه‌جه‌می ده‌گرتوه.
مادی - ا. (مادی - madî): جو‌گایه‌ک یان که‌نالیک له‌رووبار جیا بگریته‌وه بۆ‌ئاودانی بیستان و زهرعات.
مادی - ص. ن. (مادی - maddî): مه‌تریالیست.

ماتیک - ا. (فر - ماتیک - matîk): ماتیک، سووراوی لیتو.
ماج - ا. (ماج - mac): مانگ.
ماج - ص. (ع - ماج - macc): که‌سیتک له‌پیریا یان له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌کی دی ئاو به‌ده‌مییه‌وه نه‌وه‌ستی.
ماجد - ص. (ع - ماجید - macid): گه‌وره، به‌خشنده، جوامیر، دلاوا، خوش ته‌بیعه‌ت.
ماجده - ص. (ع - ماجیده - macide): ژنی مه‌زن، ژنی سه‌لار و سه‌نگین.
ماجرا - ا. (ع - ماجه‌را - macera): رووداو، پیتشهات.
ماجرارو - ص. فا. (ماجرارو - maceracû): ئاژاوه‌خواز، ئاژاوه‌چی.
ماچ - ا. (ماچ - maç): ماچ، راموسان.
ماچوچه - ا. (ماچوچه - maçûce): قاپتیکی بچوکی لوله‌داره ده‌رمانی پی له‌ده‌وی منداڵ ده‌که‌ن.
ماچه - ص. (ماچه - maçe): ماچه، میچکه.
ماحی - ا. ف. (ع - ماهی - mahî): سپرنه‌ر، مه‌حوکه‌رده‌وه، له‌ئاوبه‌ر.
ماخ - ص. (ماخ - max): زیتروزیوی قه‌لپ، خه‌لکی پیسکه‌وسپله.
ماخچی - ا. ص. (ماخچی - maxçî): نه‌سپی دوورده‌گ، ره‌گیکی عه‌ره‌بی بی و ره‌گیکی هی دی بی.
ماخور - ا. (ماخور - maxûr): مه‌یخانه، قومارخانه، خه‌رابات.
ماخولیا - ا. (ماخولیا - maxuliya): مالخولیا، ماخولان.
مادام - ق. (ع - مادام - madam): مادامه‌کی، مادام.
مادام - ا. (فر - مادام - madam): مه‌دام، خانم، خاتون.
مادح - ا. ف. (ع - مادیه - madih): ستایشکار، پیا‌ه‌لده‌ر.

مارسانان - ا.فر(مارسانان - marsanan): له تیره‌ی ماران.

مارستان - ا.فر(مارستان - maristan): نه‌خوشخانه.

مارش - ا.فر(مارش - marš): رتورؤیشتنی رتیک و پتیک سهریازان، سرودی هماسی که سهریازان به رتیکردنه‌وه هاوئاهه‌نگ له‌گه‌ل هه‌نگاوناندا بیلتین، مارش، سرود.

مارشال - ا.فر(مارشال - maršal): سوپاسالار، سهردار.

مارعینکی - ا.فر(مارئه‌ینه‌کی - mar eynekî): جۆره‌ مارئیکی ژه‌هرداره.

مارفش - ص.فر(مارفه‌ش - marfeš): مار ئاسا، چون مار، وه‌کو مار.

مارقشیشا - ا.فر(مارغه‌شیشا - marxešîša): ده‌رمانتیکه له کۆنا بۆ چاویه‌شه به‌کار هاتووه.

مارک - ا.فر(مارک - mark): پارهی ئه‌لمانیه.

مارک - ا.فر(مارک - mark): مارکه، نیشانه، مارکه‌ی تاییه‌تی کارخانه‌یه‌ک یان کۆمپانیایه‌ک که له‌سهر به‌ره‌مه‌کانی چاپ بکری یان هه‌لکه‌ندری.

مارکاژ - ا.فر(مارکاژ - markaj): زه‌لکاو.

مارکسیست - ص.فر(مارکسیست - marksîst): مارکسیست، مارکسی، په‌په‌وی رتیبازی مارکسیزم.

مارکسیسم - ا.فر(مارکسیسم - marksîsm): رتیجه‌کی کارل مارکس، رتیجه‌یه‌که له‌ بواری سیاسه‌ت و ئابووری که مارکس دامه‌زرینه‌ری بوو و یاساو رتیساکانی سوسیالیزمی زانستی شروقه ده‌کات.

مارکی - ا.فر(مارکی - markî): ئه‌مه له‌قه‌بی نه‌جیم زاده‌کانی ئه‌وروپا بووه، عینواتیکه له‌ نیتوان دۆک و کۆنتدا.

مارکیز - ا.فر(مارکیز - markîz): مارکی - (بۆ ژن).

مادیان - ا(مادیان - madiyan): ماین.

مادینه - ص.ن(مادینه - madîne): میتینه، می.

مار - ا(مار - mar): مار.

مار - ا.فا.ع(مار - mar): رتیبوار، ره‌وته‌نی.

مارا سینه - ا.فر(مار ئه‌سپه‌ند - mar espend): ناوی فریشته‌یه‌که، رۆژی بیست و نۆیه‌می هه‌ر مانگینکی هه‌تاوی.

مارافسا - ص.فا(مارئه‌فسا - mar efsa): مارگر، که‌سیتیک مار ئه‌فسون بکات، یان ماران گه‌سته به‌ ئه‌فسون چاره‌سهر بکات.

مارپیچ - ا.فر(مارپیچ - mar pîç): پتچاوپتچ، بادراو، مارپیچ، لوله‌ی دریتی قلیان ئاوی.

مارج - ص.ع(ماربیج - maric): بلتیه‌ی ئاگر، گری بی دووکه‌لی ئاگر.

مارچوبه - ا.فر(مارچوبه - marçûbe): مارچوبه، گیایه‌که.

مارد - ص.ع(مارید - marid): سه‌رکیش، گه‌ردنکیش، عاسی، به‌رز، قوچ.

ماردارو - ا.فر(ماردارو - mardarû): جۆره‌ رووه‌کیتکه.

ماردی - ص(ماردی - mardî): سوور.

مارزبان - ا.فر(مارزه‌بان - marzeban): گیایه‌که بۆ ده‌رمان ده‌شیت.

مارزنگی - ا.فر(مارزه‌نگی - marzengî): ماری زه‌نگوئدار.

مارس - ا.فر(مارس - mars): مانگی سیتیهمی سالی فه‌رنگی.

مارس - ا.فر(مارس - mars): مه‌ریخ.

مارس - ا(مارس - mars): مه‌رس، له‌ گه‌مه‌ی نه‌ردیتندا مه‌رس به‌ دوو ده‌ست هه‌ساو ده‌کری.

مارسار - ص.فر(مارسار - marsar): هاوشیوه‌ی سه‌ری مار.

مازه - ا(مازه - maze): پشته مه غزه، برپړدی پش، مۆرغه ی پش.

مازوخیسم - ا.فر(مازوخیسم - mazûxism): نه خوښی هزی نازردان، مازوښییه، مازوخییه.

ماژ - ا(ماژ - maj): خوښی، ئاسوده یی، عهیش و عوشرت، خوش رابوردن.

ماژر - ا.فر(ماژور - majur): یاوهر، میتجر، جه نه پال.

ماژیک - ص.فر(ماژیک - majîk): سیحر ئامیز، جادوویی، عه جیب و غریب.

ماساژ - ا.فر(ماساژ - masaj): مش و مال، شیلان.

ماست - ا(ماست - mast): ماست.

ماستبا - ا.مر(ماستبا - mastba): ناشتی ماست.

ماست بند - ا.ص(ماست بهند - mast bend): که سیک که ماست هه وین بکات.

ماستینه - ا.ص(ماستینه - mastîne): نانه ولای ماست یان دۆ، دۆیه که شوریتی تیدابتی.

ماسک - ا.فر(ماسک - mask): ده ماک.

ماسکه - ا.ص.ع(ماسیکه - masike): جلّه و گیر، هیزی جلّه و گرتنی هه له و گوناخ.

ماسوچه - ا(ماسوچه - masûçe): کۆتره کیتی.

ماسوره - ا(ماسوره - masûre): لوله ی باریک و کورت، ماسوره ی مه کینه ی درومان، میکورک، لوله ی تفهنگ.

ماسه - ا(ماسه - mase): لم، قوم.

ماسیدن - مص.ل(ماسیدن - masîden): مه یین، ماسین.

ماسیده - ا.مف(ماسیده - masîde): مه ییو، ماسیاگ، ماسیو.

ماش - ا(ماش - maş): ماش.

مارکیوا - ا(مارکیوا - markîva): رووه کیکه.

مارگرزه - ا.مر(ماری گهرزه - mari gerze): ماری گهره، جۆره ماریکی سه زله.

مارگريت - ا.فر(مارگوریت - margurit): گولتی مینا.

مارگیا - ا.مر(مارگیا - margiyah): مارچتیه، گیایه که.

مارگیر - ا.ص(مارگیر - margîr): مارگر، که سیک مار به زندوویه تی بگری.

مارمالاد - ا.فر(مارمالاد - marmalad): مرهبا، جه لی.

مارماهی - ا.مر(مارماهی - marmahî): جۆره ماسییه که له مار ده چی، مارماسی.

مارمولک - ا(مارمولک - marmûlek): مارمیلکه، مارمیلوک.

مارنه - ا(مارینه - marine): شنگ.

ماره - ا(ماره - mare): ئامار، تۆمار، دهفته ری جه ساو.

ماره - ا(ماره - mare): میروو.

ماری - ص(ماری - marî): کوژراو، کوشیاک، له ناوچوو.

ماز - ا(ماز - maz): درز، قه له شت، چین چین.

مازاد - ا.ع(مازاد - mazad): له پیویستی زیاتر.

مازالاق - ا.ت(مازالاق - mazalax): مزراح.

مازریون - ا(مازریون - mazeryûn): ده وه نیکه.

مازن - ا(مازن - mazen): مۆرغه ی پش، ئیسکی برپړی پش.

مازندری - ص.ن(مازندری - mazenderî): خه لکی مازنده ران، مازنده رانی.

مازو - ا(مازو - mazû): مازو، جۆره بهریکی داریه رووه، مازی.

مازوت - ا.فر(مازوت - mazût): نه وتی رهش، گازویل.

مافقو - ص.ع (مافه و غ - mafewx): بالا، بالاتر، بالادست.

ماکارونی - ا.فر (ماکاروونی - makarûnî): هه‌پشته‌ی فهره‌نگی، ماکه‌روونی.

ماکت - ا.فر (ماکت - makit): ماکیت، نمونه.

ماکر - ا.ف.ع (ماکیر - makir): فربوده‌ر، خاپینۆک، مه‌کریاز.

ماکروفاژ - ا.فر (ماکرووفاژ - makrûvaj): خرۆکه‌ی سپی خوتین.

ماکزیموم - ا.فر (ماکزیموم - makzîmûm): لایه‌نی زۆر، به‌رزترین ئەندازه.

ماکو - ا (ماکو - makû): مه‌قۆ.

ماکول - ص (ماکول - makûl): زۆر خۆر.

ماکول - ا.فر (ماکول - makûl): په‌له، له‌که.

ماکیان - ا (ماکیان - makiyan): مریشکی مالتی، مامر.

ماکیاولیسم - ا.فر (ماکیافیلیسم - maky vilîsm): میکافیلیزم، سیاسه‌تیکه‌ دور له هه‌ر رێسایه‌کی ئەخلاقی و له رای مه‌به‌ستدا هه‌ر ئاره‌وایه‌که به‌روا ده‌زانێ، دامه‌زێنه‌ری ئەم رێبازه نووسه‌رو سیاسه‌توانی ئیتالیایی میکافیلییه ١٤٦٩ - ١٥٢٧ کتییبێکی له‌و باره‌یه‌وه نووسیوه..

ماگنولیا - ا.فر (ماگنولیا - magnûliya): دره‌ختیکه‌ی هه‌میشه سه‌وزی گولێ جوانی به‌ پۆنی زه‌رد یان ئه‌رخه‌وانییه.

مال - ا.ع (مال - mal): دارایی، سامان و مال.

مالاریا - ا.فر (مالارییا - malarîya): مه‌لاریا، نۆیه‌تێ.

مالامال - ص.مر (مالامال - malamal): لیوان لیئو، پراوهر، لیئوپێژ.

مالانک - ا (مالانک - malanek): شلیتر.

مالت - ا.فر (مالت - malet): فره‌یکه‌ جو.

مالت - ا.فر (مالت - malt): نه‌خۆشی تی.

ماش دارو - ا.مر (ماش دارو - maşdarû): جوژه گیایه‌کی خۆرسکه بو‌ده‌رمان ده‌بێ.

ماشرا - ا (ماشه‌را - maşera): په‌نه‌مان و ئاوسان، زیپکه.

ماشطه - ا.ع (ماشیته - maşite): ژنی ئارایشته‌گر.

ماشو - ا (ماشوو - maşû): هیله‌ک، والا‌پێژ.

ماشور - ص (ماشور - maşûr): هه‌ر شتیک بچه‌ ناو یه‌که‌وه، شتی تیک ئالاو.

ماشوره - ا (ماشوره - maşûre): لاسکی ناو بۆشی گیای وه‌کو قامیش، گه‌رده‌نی سپی ماشوقه.

ماشه - ا (ماشه - maşe): ماشه، ماشه‌ی تفه‌نگ.

ماشى - ا.ف.ع (ماشى - maşî): ریتوار، ریتوان، پیاوه.

ماشین - ا.فر (ماشین - maşîn): مه‌کینه، ئوتومبیل، ماشین.

ماشینیست - ا.ص.فر (ماشینیست - maşînîst): که‌سێک که به‌ مه‌کینه کار بکات یان مه‌کینه دروست بکات، مه‌کینه‌چی، میکانیکی.

ماشینیسیم - ا.فر (ماشینیسیم - maşînîsm): میکانیزم.

ماضى - ا.ف.ع (مازى - mazî): رابوردوو، گوزه‌شته.

ماعداد - ا (مائه‌دا - maeda): جگه‌ له، خیتێزى.

ماعز - ا.ع (مائیز - maiz): پیتستی بز.

ماعون - ا.ع (مائوون - maûn): ئاو، باران، ده‌فرو ئامنان، چاکه، گوێرایه‌لتی.

ماغ - ا (ماغ - max): جوژه‌ مراییه‌که په‌ره‌کانی ره‌شه.

ماغ - ا (ماغ - max): ته‌م، مژ، دومان.

ماغگون - ص (ماغگون - maxgûn): ره‌ش وه‌کو مروای (ماغ)، ره‌ش، تاریک.

مامیران - ا. (مامیران - mamîran): جۆره گیایه‌کی له چه‌شنی زهرده چه‌ودیه.

مان - ا. (مان - man): مال، که‌ره‌سته‌ی ناوماڵ.

مان - ا. (مان - man): هاوتا، نه‌زیر.

مان - ض. (مان - man): راناوی یه‌که‌م که‌سی کۆ.

مانا - ا. (مانا - mana): هاوتا، وه‌ک.

مانتو - ا. فر. (مانتو - mantû): جلی ده‌لب که له‌سه‌ر جلی دییه‌وه له‌به‌ر بکړی، مانتو، شانپیل.

مانداب - ا. مر. (مانداب - mandab): شویتنی که‌ ناوی تی وه‌میتنی و بۆگه‌ن بکات.

ماندگار - ص. فا. (ماندگار - mandgar): پایه‌دار، نه‌گۆز، جیگیر.

ماندن - مص. ل. (ماندن - manden): باقی بوون، مان، مانه‌وه، وه‌ستان.

مانده - ا. مف. (مانده - mande): ماوه، نه‌گۆز، جیگیر.

ماندن - مص. ل. (ماندن - manden): یه‌ک بوون.

ماندولین - ا. فر. (ماندولین - mandûlîn): ئامپێتکی مۆسیقایه له‌ سێ تار ده‌جیت و هه‌شت ژێتی هه‌یه‌وه به‌سه‌ری قامکان و نینۆک لێده‌دری.

مانده - ص. (مانده - mande): ماندوو، شه‌که‌ت.

ماندگی - ا. مص. (ماندگی - mandegî): ماندوویه‌تی، شه‌که‌تی.

مانژ - ا. فر. (مانژ - manj): فیتیریونی ئه‌سپ سواری، شوینی تاییه‌تی بۆ په‌روه‌رده‌وه مه‌شقدانی ئه‌سپ..

مانع - ا. فاع. (مانی - mani): به‌ره‌ه‌ست، کۆسپ، له‌مپه‌ر.

مانکن - ا. فر. (مانوکن - manuken): کچی جوان که له موغازه‌وه دروینگه‌کاندا هه‌موو جۆره جلیکی ژنانه له‌به‌ر بکات تا به‌ مشتته‌ری نیشان بدات، په‌یکه‌ری مروفی له‌دار یان پلاستییک له موغازه‌کاندا جلی له‌به‌ر بکه‌ن بۆ نیشاناندانی فۆرمی جله‌کان. جسم.

مالح - ص. ع. (مالیه - malih): سوێر، شوێر، زۆر خوی.

مالدار - ص. مر. (مالدار - maldar): زه‌نگین، ده‌وله‌مه‌ند.

مالش - ا. مص. (مالیش - maliş): مشت و مالدان.

مالشگر - ص. فا. (مالیشگر - malişger): ده‌لاک، مشت و مالچی، ده‌لاکی گه‌رماو.

مالک - ص. ع. (مالیک - malik): خاوه‌ن.

مالک الخزین - ا. مر. ع. (مالیکوله‌زین - malikul hezîn): شینه‌ شاهۆ، غه‌مخۆره، شاهه، شاهه‌شین، شاهه، شاهۆ.

ماله - ا. (ماله - male): ماله‌ی گه‌چکاری و سپیکاری.

مالیا - ا. (مالییا - maliya): جۆره دره‌ختیکه.

مالیات - ا. (مالیات - maliyat): باج، خه‌راج، زه‌ربیه.

مالخولیا - ا. (مالخولیا - malîxûliya): ماخۆلیا، ماخۆلان.

مالیدن - مص. م. (مالیدن - malîden): مشت و مالدان.

مالنده - ا. فا. (مالینده - malinde): که‌سێک که‌ شتییک به‌ شویتیکدا بمانی.

مالیده - ص. مف. (مالیده - malîde): شت پێدا مالدراو.

مالیه - ا. ع. (مالییه - maliye): دارایی.

مام - ا. (مام - mam): دایک.

ماما - ا. (ماما - mama): مامان، دایک.

ماماچه - ا. (ماماچه - mamaçe): مامان،

مامان - ا. (مامان - maman): دایکه (به‌زمانی منال):

مامک - ا. (مامه‌ک - mamek): دایکه.

ماموت - ا. فر. (ماموت - mamût): جۆره‌ حه‌یوانیکی زه‌به‌لاحی له‌ناوچووی فیل ئاسایه، دایناسور.

ماه بامه - ق (ماه بیماه - mahbimah):
مانگ به مانگ، مانگانه.

ماهپاره - ا. ص (ماهپاره - mahpare):
پارچه‌یک له مانگ، خشکوک و جوان وهکو مانگ.

ماه پروین - ا. مر (ماه پهرقین - mahpervîn):
رووه‌کیتکه له تیره‌ی زه‌نجه‌فیل.

ماهتاب - ا. مر (ماه تاب - mahtab):
مانگ، مانگاشو، تاف هه‌یف، تریفه، ماتاو.

ماهچه - ا (ماهچه - mahçe):
سه‌ری ئالا که به‌زیر یان زیو له شیوه‌ی هه‌یفوکدا دروست بکری، هه‌یفک، هه‌یفوک.

ماه‌ر - ص. مر (ماه‌یر - mahir):
مه‌علان، لیتها‌تو، کارامه، زیرک.

ماه‌رخ - ص. مر (ماه‌روخ - mah rux):
جوان و شه‌نگ وهکو مانگ، روو مانگ.

ماه‌روزه - ا. مر (ماهی‌روزه - mahi rûze):
مانگی رهمه‌زان، مانگی رۆژوو گرتن.

ماه‌سیما - ص. مر (ماه‌سیما - mah sîma):
مانگ، سیما مانگ، سیما وهکو مانگ.

ماه‌گانه - ق (ماه‌گانه - mahgane):
مانگانه.
ماه‌گرفت - ا. مص (ماه‌گیره‌فت - mahgireft):
مانگ‌گیران.

ماه‌گرفتگی - ا. مص (ماه‌گیره‌فته‌گی - mahgireftegi):
مانگ‌گیران.

ماه‌نامه - ا. مر (ماه‌نامه - mahname):
مانگ‌نامه، گۆفاریک که مانگانه ده‌ریچن.

ماه‌نخشب - ا. مر (ماهی‌نخشب - mahi nexşeb):
مانگ‌یکه که موقه‌نەع که له زه‌مانی

خه‌لافه‌تی مه‌هیدیدا داوای خرابه‌تی ده‌کرد، له نخ‌شەب که شار‌یک بووه له نیوان جه‌ی‌حون و سه‌مه‌رقه‌ندا، دروستی کردبوو و هه‌موو شه‌ویک له چال‌یکه‌وه ده‌رده‌هات و له ئاسۆی نخ‌شەب‌دا ده‌رده‌که‌وت. جا ئه‌م مانگه: (ماه‌سیام، ماه‌کاشغر، ماه‌کش، ماه‌چاه‌کش و ماه‌مقنع و ماه‌مزور) شی پین‌گوتراوه.

مانگ - ا (مانگ - mang):
مانگ، هه‌یف.

مانند - ا. (مانه‌ند - manend):
هاوتا، چوون یه‌ک، میناک.

مانور - ا. فر (مانوفر - maûvr):
مانۆر.

مانورک - ا (مانورک - manûrek):
کلاو‌کوپه، بالنده‌یه‌که.

مانومتر - ا. فر (مانومتر - manûmitr):
ئامیری نه‌ندازه‌گیری گوشاری هه‌لم و گاز.

مانوی - ص. ن (مانیقی - manivî):
مانه‌وی، په‌په‌روانی ئاینی مان‌ی شتیه‌کار که له زه‌مانی شاپوری به‌که‌مدا ئیدیعای پیغه‌مه‌رایه‌تی کردو کتیب‌یتکی به‌ناوی نه‌رژه‌نگ داناو ئاینه‌که‌ی تیکه‌له‌یه‌ک بوو له باوه‌پین زه‌رده‌شت و یه‌هودی و مه‌سیحی.

مانیدن - مص. ل (مانیدن - manîden):
هاوشتیه‌بوون.

مانیکور - ا. فر (مانیکور - manikûr):
بۆیه‌ی نینۆک، که‌سیک ده‌ست ئارایش بکات.

مانیتیت - ا. فر (مانیتیت - manîtit):
ئوکسیدی موگناتیس‌ی.

مانیتیزور - ا. فر (مانیتیزور - manîtîzûr):
که‌سیک یه‌ک‌یک به‌زه‌بری هیتی موگناتیس‌ی خۆی بخه‌وینی.

مانیتیس - ا. فر (مانیتیس - manîtîsm):
هیتی جازیه‌ی به‌ده‌نی مړۆف، موگناتیس‌ی مړۆفانی.

ماورد - ا. مر (ما‌ف‌رد - maverd):
گولاو.

ماه - ا (ماه - mah):
مانگ، هه‌یف.

ماه‌اب - ا. مر (ماه‌اب - mah ab):
مانگی ئابان.

ماهار - ا (ماهار - mahar):
داریکی بچووکه ده‌خ‌رتیه‌ په‌ره‌ی که‌پووی وشترو په‌تی پیوه ده‌به‌ستن.

ماهانه - ق (ماهانه - mahane):
مانگانه، مووجه‌ی مانگانه.

ماه‌برکوهان - ا. مر (ماه‌برکوهان - mah berkûhan):
ناوی نه‌وا‌یه‌که له سی نه‌وا‌کی باریه‌د.

ماهيت - ا.ع (ماهيهت - mahiyet): ماهيهت، جه وههر، ههقيقهت و تهبيعهت و سروشتي ههر شتيك، گه وههري شت.

ماهي تابه - ا.مر (ماهي تابه - mahî tabe): تاو دي ماسي سوركرده وه يان ههر شتيكي ديكه.

ماهيچه - ا. (ماهيچه - mahîçe): ماسولكه.

ماهي خاويار - ا.مر (ماهي خاويار - mahî xavyar): ماسي خاويار، جوړه ماسيهه كي دهريايي گه ورديه كه دريژي دهگاته پتېنجه مته تر، ده موو لموزي دريژه، دداني نيهه، كلكي دوو لقانه ي نايه كسانه، مييه كه ي نزيكه ي سي مليون هيلكه دهكات و هيلكه كاني گه لك به سوود پر خوراك و خاوياري پي دهگوتري، هيلكه كاني له سكي درده هيتري و پاك دهكرينه وه وه له قوتوي سه رداخراو دهنري.

ماهيخوار - ا.مر (ماهي خار - mahîxar): ماسيگره، بالنده يه كه، سه قاقوش.

ماهي دودي - ا.مر (ماهي دوودي - mahî dûdî): جوړه ماسيهه كه زياتر دهبريژتري.

ماهي سفيد - ا.مر (ماهي سهفيد - mahî sefid): جوړه ماسيهه كه، سپيهه ماسي.

ماهي شيم - ا.مر (ماهي شيم - mahî şîm): ماسيهه كي سپي خالداره.

ماهي قزل الا - ا.مر (ماهي غيزل نالا - mahî xizl ala): جوړه ماسيهه كه زياتر له ناوي شيرين دا دهژي.

ماهي كولي - ا.مر (ماهي كولي - mahî kûlî): جوړه ماسيهه كي ورده، له قوتو دهنري و سارديني پي دهلتن.

ماهيغير - ا.ص (ماهي غير - mahîgîr): ماسيگر، كه سيك كه راوه ماسي بكات.

ماهي مرو - ا.مر (ماهي مروو - mahî murû): جوړه ماسيهه كي گه ورديه.

مايچه - ا. (مايچه - mayçe): ماسولكه.

مايع - ص.ع (مايي - mayî): شل، تراوه.

مادهنو - ا.مر (ماه نهو - mahnew): مانگي نوئ، مانگي يه كشه وه.

ماهو - ا. (ماهو - mahû): دار دهست.

ماهو - ا. (ماهو - mahû): نارايشت.

ماهور - ص.مر (ماهشار - mahvar): مانگ ناسا، چوون مانگ.

ماهوره - ا.مر (ماهشاره - mahvare): مانگي دهستكرد.

ماهوريدانه - ا.مر (ماهوريدانه - mahûb dane): جوړه رووه كيكه.

ماهور - ا. (ماهور - mahûr): زهوي هه ورازو نشيتو، زهوي نا هه موار، دوئي ناوچيايان.

ماهور - ا. (ماهور - mahûr): ناههنگيكي موسيقي تيرانييه.

ماهور - ا. (ماهور - mahûr): گولتيكه.

ماه وش - ص.مر (ماه قهش - mahveş): وهكو مانگ، زور جوان.

ماهه - ا. (ماهه - mahe): برمه، دريلي شت كون كردن.

ماهي - ا. (ماهي - mahî): ماسي، ماسي جوړي زوري ههيه.

ماهيابه - **ماهيابه** - ا.مر (ماهي يابه - mahiyabe, mahiyave): جوړه خواردنيكه له ماست دروست دهكري.

ماهي ازاد - ا.مر (ماهي نازاد - mahi azad): جوړه ماسيهه كه دريژي له شي دهگاته مه تريك و گزشتيكي سووري چهوري به تامي ههس و له دهريادا دهژي.

ماهيانه - ق. (ماهيانه - mahyane): مانگانه، مووچه مانگانه، بيتويژي ژنان.

ماهي برقي - ا.مر (ماهي بهرغي - mahî berxî): جوړه ماسيهه كه، له جياتي هيلكه بكات دهژي، جوړه تهزوويه كي كاره بايي له بهدنييدا ههس.

ماذن - ا.ع (مهنازین - meazîn): مناره، شوینی بانگدان، شوینی بانگ و سه‌لا.

مارب - ا.ع (مه‌ناریب - mearib): مه‌به‌ست و نیاز.

ماکل - ا.ع (مه‌ناکیل - meakîl): خوراکان.

مؤاکله - مص.ل.ع (موناکله - muakele): هاوخوراک، پیکه‌وه نان خواردن.

مال - ا.ع (مه‌ئال - meal): ناقیبه‌ت، جیتی گه‌رانه‌وه، گه‌رانه‌وه، نه‌نجام.

مال اندیش - ص.فا (مه‌ئال نه‌ندیش - meal endîş): نه‌نجام بین، که‌سیک نه‌نجامی کار لیتک بداته‌وه و بیر لیتکاته‌وه.

مالف - ا.ع (مه‌ئالیف - mealif): ئولفه‌ت، مه‌حه‌به‌ت، دؤستایه‌تی.

مؤالفت - مص.ل.ع (موناله‌ف‌ت - mualefet): هاده‌می و دؤستایه‌تی کردن، راه‌اتن و هوگربوون له‌گه‌ل که‌سیکدا، ئولفه‌ت گرتن.

مؤانست - مص.ل.ع (مونانه‌سه‌ت - muaneset): هاوده‌می گرتن، هوگربوونی که‌سیک.

مؤبد - ا.مف (مونه‌به‌د - muebbed): نه‌به‌دی، هم‌میشه‌یی، جاویدانی.

مؤتلف - ا.فا.ع (مؤته‌لیف - mu'telif): ئولفه‌ت گرتوو، سازاو.

ماتم - ا.ع (مه‌تتم - me'tem): شوینی کؤبوونه‌ودی خه‌لکی، کؤزی پرسه و تازیه‌باری.

مؤقر - ا.ع (مؤته‌مه‌ر - mu'temer): کؤنگره.

مؤقن - ص.ع (مؤته‌مه‌ن - mu'temen): که‌سیکی جیتی متمانه‌ بی و نه‌مین بی.

مؤئر - ا.فا (مؤته‌سیر - mu'essir): کاریگر، که‌سیک کاریگر بی.

مؤثم - ص.فا (مؤسیم - mu'sîm): که‌سیک بؤ گوناخ هانبدری، که‌سیک بخریته‌ گوناچه‌وه.

مأثور - ا.مف.ع (مه‌ئسور - me'sûr): قسه‌ی نه‌سته‌ق، په‌ندی پیشینان.

مایل - ص.ع (مایل - mayil): لار، خوار به‌لایه‌کدا، داشکان به‌لایه‌کدا، ناره‌زوومه‌ندی.

مایندر - ا.مر (مایه‌نده‌ر - mayender): زردایک، باوه‌ژن، باجی.

مایو - ا.فر (مایو - mayyû): مایو، ده‌رپیتی مه‌له.

مایه - ا.مایه (maye): نه‌سل و بونیادی هر شتیک، هه‌وین، ده‌رمانیکه‌ بؤ‌جله‌وگیری له‌ نه‌خوشی له‌ مروت ده‌دری، سه‌رچاوه.

مایه‌دار - ص (مایه‌دار - mayedar): خودان سه‌رمایه‌وشت.

مایه‌زنی - ا.مص (مایه‌زنی - maye zenî): کوتان.

مایه‌کوبی - ا.مص (مایه‌کوبی - maye kûbî): کوتان دؤی نه‌خوشی.

مایه‌ور - ص (مایه‌فه‌ر - maye ver): ساماندار، سه‌رمایه‌دار.

مای - ا.مص (مای - mayî): لوتبه‌رزی، خؤیستی، خؤیه‌رستی.

ماب - ا.ع (مه‌ئاب - meab): گه‌رانه‌وه، جیتی گه‌رانه‌وه.

مات - ا.ع (میئات - miat): سه‌دان.

مائر - ا.ع (مه‌ناسیر - measîr): چاکه‌و کرده‌وی په‌سند که‌ له‌ که‌سیک بمیخته‌وه.

مائم - ا.ع (مه‌ناسیم - measim): تاوانان، خه‌تایان.

مؤائم - ص.ع (مؤناسیم - muasim): خاوو ته‌مه‌ل له‌ رویشتندا.

مؤاخات - مص.ل.ع (مؤناخات - muaxat): دؤستایه‌تی و برایه‌تی کردن.

ماخذ - ا.ع (مه‌ئاخیز - meaxiz): سه‌رچاوه‌و ژئیده‌ران.

مؤاخذه - مص.م (مؤناخه‌زه - muaxeze): سزادان، عه‌یب گرتن، ئیرادگرتن، گله‌یی کردن.

مادب - ا.ع (مه‌ئادیب - meadîb): خوانان، داوهد و خوان رازانه‌وه.

مؤلف - ا.فا (مؤئلهلیف - mu'ellif): دانەر، کتیبینوس.

مؤلف - ا.مف.ع (مؤئلهلهف - mu'elef): دانراو، کتیب، پهرتووک.

مؤلم - ا.فا (مؤلیم - mu'lim): بهسوی، به نازار، پرژان.

مؤلف - ا.ع (مؤئلوف - me'lûf): ئولفت گرتوو، باو.

مؤمن - ا.ع (مؤئمن - me'men): پهناگه، شوینی ئه مین.

مؤمن - ص.فا.ع (مؤئمین - mu'min): نیماندار، باوهردار.

مامور - ا.مف.ع (مؤئمور - me'mûr): مامور، فه رمانبهر، ئه مرپیکراو.

مامول - ا.مف.ع (مؤمول - me'mûl): هیوا کراو، ئومیدکراو.

ماموم - ا.مف.ع (مؤموم - me'mûm): کهسیک که له نوژدا چاو له پیش نوژ بکات.

مامون - ا.مف.ع (مؤمون - me'mûn): په نادراو، بی ترس.

مؤنث - ص.ع (مؤئنهس - mu'enes): ئافرهت، میتنه.

مانوس - ا.مف.ع (مؤئنوس - me'nûs): هؤگر.

ماوف - ا.مف.ع (مؤوف - me'uf): ئافات لیتدراو، ئافه تدیده.

مؤنت - ا.ع (مؤئوته - me'unet): خوراک، نازووقه، قوت.

ماوی - ا.ع (مؤئئا - me'va): ماوا، په ناگه.

مؤید - ا.فا.ع (مؤئیید - mu'eyyid): تهئیدکهر، پشتیوانی کردن، پشتیوانیکار.

مؤید - ا.مف.ع (مؤئییه - mu'eyyed): تهئیدکراو.

مایوس - ا.مف.ع (مؤئیوس - me'yûs): ئاومید، بی هیوا، بی ئومید، ئومید براو.

مائوم - ص.ع (مؤئسوم - me'sûm): گوناکار.

ماجوج - ا.ع (مؤئجوج - me'cûc): بوونه وهریکی ئه فسانه یی کورته بالا یه له مرؤف ده چی.

ماجور - ا.مف (مؤئجور - me'cûr): به کرئ گیراو، کریتگرته.

ماخذ - ا.ع (مؤئخه ز - me'xez): ریچکه، میتود، په پرهو.

مؤخر - ا.ع (مؤئخهر - mu'exer): پاش، پاشه ل.

ماخوذ - ا.مف (مؤئخووز - me'xûz): وهرگیراو.

مؤدب - ا.مف (مؤئده دب - mu'eddeb): ته ربیت دراو، به ئه دب، به ته ربیت.

مادیه - ا.ع (مؤئده به - me'debe): سفره ی خواردن، خوان و نان.

مؤدی - ا.فا (مؤئده ی - mu'eddî): ئه داکهر، ئه وه ی شتیک بدات.

مؤذن - ا.فا.ع (مؤئه ززین - mu'ezzin): موه زین، بانگدر.

مؤذنه - ا.ع (مؤئزه نه - mi'zene): مناره، شوینی بانگدان.

ماذون - ا.مف.ع (مؤئزون - me'zûn): ئیزندراو، مؤله تدرارو.

مؤسس - ا.فا.ع (مؤئسه سیس - mu'esis): دامه زرتینه ر.

مؤسسه - ا.مف.ع (مؤئسه سه - mu'sese): دامه زراو، ده زگا.

مؤکد - ا.مف.ع (مؤئکه کد - mu'ekked): تاکیدکراو، مکوم و قایم.

ماکل - ا.ع (مؤئکه ل - me'kel): خوراک، خواردنه منی.

ماکول - ا.مف.ع (مؤئکول - me'kûl): خورارو.

مالف - ا.ع (مؤئله ف - me'lef): باو، باوی خه لک پین راهاتوو.

مبالات - ص.ل.ع (موبالات - mubalat):
بایه‌خ دان به کاریک، بیرکردنه‌وه له کاریک.

مبالغ - ا.ع (مه‌بالغ - mebalix): بر، گوژم،
مه‌بلغ، ئەندازیه‌یک له دراو.

مبالغه - مص.ل.ع (موباله‌غه - mubalexe):
زیاده‌رویی، کۆشش کردن ل کاریکدا.

مبانی - ا.ع (مه‌بانی - mebanî): ساختمانان،
بینیان.

مباهات - مص.ل.ع (موباهات - mubahat):
فه‌خرکردن، نازین، خۆه‌لک‌تیشان، فرناخی.

مباهله - مص.م.ع (موباهله - mubahele):
نه‌فره‌تکردن له یه‌کدی.

مباهی - ص.ع (موباهی - mubahî): فه‌خرکه‌ر،
فرناخ.

مبایعه - مص.م.ع (موبایه‌ئه - mubaye'e):
کرپن و فروشتن، سه‌وداو مامه‌ئه.

مباینت - مص.ل.ع (مبایه‌نه‌ت - mubayenet):
لێک جودابونه‌وه، ناکۆک بوون له‌گه‌ل یه‌کیددا.

مبتدا - ا.مف.ع (مویته‌ده‌ء - mubtede'):
ده‌ست پێکراو، رێفکه، سه‌رده‌تا.

مبتدع - ا.فاع.ع (مویته‌دی - mubtedi):
داهینەر، بیدعه‌تکار، فلیشان،

مبتذل - ا.مف.ع (مویته‌زه‌ل - mubtezel):
سسواو، بازارای، زۆرو بۆر، بئ بایه‌خ،
له‌به‌رچاوه‌وتوو، جه‌له‌بی.

مبتز - ص.ع (مویته‌تته‌ر - mubetter): کلک
بریاگ، وه‌چاغ کوێر.

مبتکر - ا.فاع.ع (مویته‌کی‌ر - mubtekir):
داهینەر، فلیشان.

مبتلا - ا.مف.ع (مویته‌لا - mubtela):
موفته‌لا، گیرۆده‌ی به‌لاو مه‌ینه‌ت، گرفتار.

مبتنی - ا.فاع.ع (مویته‌نی - mubtenî):
بیناکه‌ر.

مبتهج - ا.فاع.ع (مویته‌هیج - mubtehîc):
شادمان، خوشحال.

مباح - ا.مف.ع (موباه - mubah):
حه‌لال‌کراو، جایز، هه‌لال، ره‌وا.

مباحث - ا.ع (مه‌باهیس - mebahis): باسان،
جیتی باس و لێکۆڵینه‌وه، توژینه‌وه.

مباحثه - مص.ل.ع (موباهه‌سه - mubahele):
گفتوگۆکردن، قسه‌و باسکردن
له‌گه‌ل یه‌کتیردا.

مباد، مبادا - (مه‌باد، مه‌بادا - mebad, mebada):
نه‌بادا، خوانه‌که‌ران، نه‌وه‌کا.

مبادرت - مص.ل.ع (موباده‌رته‌ت - mubderet):
ده‌ست پێشکه‌ریکردن.

مبادله - مص.م.ع (موباده‌له - mubadele):
گۆڕینه‌وه.

مبادی - ا.ع (مه‌بادی - mebadî): سه‌رده‌تا،
په‌رنسیپ.

مبار - ا (مه‌بار - mebar): گیپه.

مبارات - مص.ل.ع (موبارات - mubarat):
بێزاربوون له‌یه‌کتر، ده‌ست هه‌ل‌گرتن له‌یه‌کدی.

مبارز - ص.فاع.ع (موباریز - mubariz):
جه‌نگاوهر، خه‌باتکار.

مبارزه - مص.ل.ع (موباره‌زه - mubareze):
شه‌ڕکردن، جه‌نگین، خه‌بتین، له‌ریزه‌هاتنه‌ده‌ر بۆ
شه‌ڕ.

مبارک - ص.ع (موباره‌ک - mubarek): به
به‌رده‌که‌ت، موباره‌ک، پێڕۆز.

مباسطه - مص.ل.ع (موباسه‌ته - mubasete):
رووخۆشی نواندن، رووخۆش.

مباشر - ص.فاع.ع (موباشیر - mubaşir):
کارگوزار، سکریتیر.

مباشرت - مص.ل.ع (موباشه‌ره‌ت - mubaşeret):
ئه‌نجامدانی کاریک به‌ ده‌ستی
خۆت، گان کردن، خه‌وتن له‌گه‌ل ژندا.

مباعدت - مص.م.ع (موبائه‌ده‌ت - mubaedet):
دوور که‌وتنه‌وه.

مبال - ا.ع (مه‌بال - mebal): شوتنی پیتشاو،
جیتی میزکردن.

میرم - ا.فا.ع (موبیرم - mubrim): پیای
له گامی پیسکه، بیزارکهر، هه رزه گو.

میرم - ا.مف.ع (موبیرم - mubrem): بنجی،
مکوم، قایم.

میرور - ا.مف.ع (مهبرور - mebrûr): پاک و
بێ غه‌ل و غه‌ش، چاکه دیتوو، پیای که گوئ
رایه‌لی کردنی قبول بکری.

میرهن - ا.مف.ع (مویه‌ره‌ن - muberhen):
ناشکرا، به‌لگه‌دار.

میرسم - ا.ع (مه‌بسیم - mebsim): ددان،
ددانی پیشه‌وه.

میسرط - ا.مف.ع (مه‌بسوت - mebsût):
کراوه، راخراو، شهر و شرقه‌ کراو.

میشر - ا.فا.ع (مویه‌شیر - mubeşir):
مژده‌ده‌ر، مزگینی دهر.

میسر - ا.فا.ع (موبیسر - mubsir): دیده‌وان،
نیگابان، بینهر.

میسر - ا.فا.ع (مویه‌سسیر - mubessir):
روشنکهره‌وه، روونکهره‌وه، به‌سیره‌ت.

می‌تخه - ا.ع (مه‌بتخه - mebtexe): بیستان،
شوتنی چاندنی کاله‌ک، کاله‌ک زار.

می‌طل - ا.فا.ع (موبتیل - mubtil): به‌تال
کهره‌وه، پووجه‌لکهر.

می‌عث - ا.ع (مه‌بنه‌س - meb'es): روژی ناردنی
پتغه‌مبه‌ر که روژی ۱۷ ی مانگی ره‌جبه‌ بووه.

می‌عوث - ا.مف.ع (مه‌بئوس - meb'ûs):
نیردراو، نوینه‌ر.

می‌غض - ا.مف.ع (مویه‌غز - mubhez):
بوغزینراو، ناپه‌سه‌ند.

می‌غوض - ا.مف.ع (مه‌بغوز - mebxûz):
بوغزینراو.

میل - ا.فا.ع (موبیل - mubill): فرمی‌سکاو،
شتی برژی، شتی شتی‌ک ته‌ر بکات.

میل - ا.فر (موبل - mubl): موبیله، پتوبستی
نیو مال له قه‌نه‌فه‌وو کورسی و میزو هه‌موو
شتیکی ته‌خته.

می‌ثوث - ا.مف.ع (مه‌بسوس - mebsûs):
په‌راگه‌نده، بلا‌بووه‌وه، په‌رش و بلاو.

می‌بث - ا.ع (مه‌به‌س - mebhes): باس،
جیی باس و لیکو‌لینه‌وه، باسو‌که،
کورته‌باس.

می‌دا - ا.ع (مه‌بده - mebde'): سه‌ره‌تا،
ریشگه، هۆ، په‌رنسیب.

می‌دع - ا.فا.ع (موبدی - mubdi'): داهینه‌ر،
فلیشان، که‌س‌یک که شتی‌ک که‌شف بکاو
بدو‌زیته‌وه.

می‌دل - ا.مف.ع (مویه‌دده‌ل - mubeddel):
گو‌راو.

می‌ذر - ا.مف.ع (مویه‌زیز - mubezzir):
ده‌ست بلاو، که‌س‌یک به‌خو‌رایی پاره‌ خه‌رج
بکات، ده‌سیاد.

می‌ذول - ا.مف.ع (مه‌بزوول - mebzûl):
به‌خشاو.

می‌را - ا.مف.ع (مویه‌را - muberra): ته‌بری
بوو، پاک له تو‌مه‌ت.

می‌رات - ا.ع (مه‌به‌رات - meberrat): خیر،
چاکه، به‌خشیش، به‌رات.

می‌رت - مص.ل.ع (مه‌به‌ره‌ت - meberret):
چاکه‌کردن، به‌گو‌تگر‌دنی دایک و باوک.

می‌رح - ا.فا.ع (مویه‌ریه - muberrih):
نا‌زارده‌ر.

می‌ره - ا.فا.ع (مویه‌رید - muberrih): فیتک
کهره‌وه، سه‌ردکه‌ره‌وه.

می‌رز - ا.ع (مه‌به‌رز - mebrez): ناو ده‌ست،
شوتنی می‌زکردن، می‌زنگه.

می‌رز - ا.فا.ع (مویه‌ریز - muberrih): ناشکرا،
خویا، دیار، زال، سه‌رکه‌وتوو.

می‌رغش - ص.مف (مویه‌رغ‌ش - muberxesh):
رازاه به‌ره‌نگی جو‌راو جو‌ر، ره‌نگاو ره‌نگ،
ره‌نگین.

می‌رغ - ص.مف.ع (مویه‌رغ - muberxe'): پینه‌کراو، ده‌مامکدار.

متاجر - ا.ع (مه تاجير - metacir):
تيجاره تخانه، شوينى تيجارەت.

متاركة - مص.م.ع (موتارەكە - mutareke):
دەست لىكدى بەردان، دەست لىكدى ھەلگرتن،
زوير بوون.

میتازوئر - ا.فر (میتازوئیر - mitazuir):
گيانلە بەر تىك بەدەنى لە يەك خانە پتر پىتك
ھاتىن.

متاع - ا.ع (مەتاء - meta'):
كالاو كەلوپەل.

متاعب - ا.ع (مەتائىب - meta'ib):
سەريە شەو ماندوو بوون.

میتافیزیک - ا.فر (میتافیزیک - mitafizik):
میتافیزیک.

میتال - ا.فر (میتال - mital):
كانزا.

میتامورفوز - ا.فر (میتامورفوز - mit-
amûrfûz):
گۆزانی شىو، بەدگۆران،
میتامورفۆس.

میتان - ا.فر (میتان - mitan):
گازىكى بىن
رەنگ و بۆو بىن تامەو لە ھەوا سووكتەر.

میتانەت - مص.ل.ع (مەتانەت - metanet):
مکومبون، قايىبون.

میتائىر - ا.فا (موتەئەسىر - mute'essir):
ئەسەر پەزىر، غەمگین.

میتاخىر - ا.فا.ع (موتەئەخىر - mute'exxir):
پاشکەوتوو، دواکەوتوو.

میتادب - ص.فا.ع (موتەئەددىب -
mute'eddib):
تەربىيەت دراو، ئەدەب دراو،
بە ئەدەب.

میتائى - ص.فا.ع (موتەئەزى - mute'ezzî):
ئەزىيەتدە، ئازار چەشتوو.

میتاسف - ص.فا.ع (موتەئەسىف -
mute'essif):
غەمگین، ئەسەفبار، کۆفانبار.

میتاسى - ص.فا.ع (موتەئەسىسى -
mute'essî):
پەپرەوى کار، دڵنەوايى کردن.

میتاکد - ص.فا.ع (موتەئەککىد -
mute'ekkid):
مکوم و قايىم، دلتيا.

میلغ - ا.ع (مەبلەغ - meblex):
کۆتايى شىتیک، گۆژم، برىک (بۆ پارە).

میلغ - ا.فا.ع (موبەللىغ - mubellix):
تەبلىغکار، کەسىک ھەوالى يان خەوەرئى بە
کەسىک بگەيەنى.

میلول - ص.ع (مەبلول - meblûl):
شىدار،
تەر.

مبنى - ا.ع (مەبنا - mebna):
ریشە، بناغەو بونيان.

مبنى - ا.مف.ع (مەبنى - mebnî):
بيناکراو.

مبهم - ص.مف.ع (موبههم - mubhem):
گۆنگ، ئالۆز، نا معلوم، کارى داخراو.

مبهوت - ص.مف.ع (مەبهوت - mebhût):
حایر، سەرگەردان، واقورماو، حەیرماو، مات.

مبیت - ا.ع (مەبیت - mebît):
مال، خەوتنگە،
ژوورى نووستا، شوتىنى خەوتن.

مبیض - ا.ع (مەبیض - mebîz):
هێلکەدان،
شوتىنى هێلکەکردنى مریشک، کولانە.

مبیض - ا.فا.ع (موبەییض - mubeyyiz):
کەسىک سپى پۆشايى، سپیکەرەوئى جل، گازر.

مبیضه - ا.ع (موبەییزه - mubeyyize):
ژنى
کە مندالى سپى بىن، جماعەتئى لە پەپرەوانى
موقەئەع کە جلى سپيان لە بەرد دەکرد.

مبیع - ا.مف.ع (مەبى - mebi'):
فرۆشراو، کپدراو.

مبین - ا.فا.ع (موبین - mubîn):
روونکەرەو.

مبین - ا.فا.ع (موبەیین - mubeyyin):
بەیانکار، ئاشکارا.

مبین - ا.مف.ع (موبەیین - mubeyyen):
ئاشکاراوارو، بەیانکارا.

متاب - مص.ل.ع (مەتاب - metab):
گەرانهو
لە گوناح، تۆبەکردن.

متابع - ا.فا.ع (موتابى - mutabi):
موتابەعکار، کەسىک بە دوو شتاندە بچن، پەي
جو، پەپرەو، پەيگير.

متابعت - مص.ل.ع (موتابەئەت -
mutabe'et):
پەپرەوى کردن، پەيگيرکردن.

متالم - ص. فاع. (موتۀ ئه لیم - mute'elim):
نازار دیده.

متاله - ص. فاع. (موتۀ ئه للیه - mute'ellih):
که سیک به زانستی ئیلاهیاته وه خه ریک بی،
خواناس، خواپهرست، عیباده تکار.

متامل - ص. فاع. (موتۀ ئه میل - mute'emil):
راماو، که سیک له فکران
رابجی و رامینی.

متانی - ص. فاع. (موتۀ ئه ننی - mute'ennî):
له سه رخۆ، هیتی، هیم، هیتور.

متاهل - ص. فاع. (موتۀ ئه ههیل - mute'ehhil):
خیزاندار، خودان ژن و
عیال.

متبادر - ص. فاع. (موتۀ بادیر - mutebadir):
دهست پیشکهر، شتیک له پر بهیرا بیت.

متباعد - ص. فاع. (موتۀ بائید - mutebaid):
دوو له یه کدی، دووری.

متباین - ص. فاع. (موتۀ بایین - mutebayîn):
لێکدی جیا بووه وه، جیاواز،
پتچه وانه ی یه کدی.

متبحر - ص. فاع. (موتۀ به ههیر - mutebehhir):
زۆر زانا، که سیک له
زانستیک دا زۆر شاره زایی.

متبختر - ص. فاع. (موتۀ به ختیر - mutebextir):
که سیک به نازو عیشوه ری
بکات، به خۆفشین.

متبرک - ص. فاع. (موتۀ به ریک - mutebrrik):
به خترو به ره کهت، موبارهک، پیروژ.

متبرم - ص. فاع. (موتۀ به ریم - muteberrim):
مه لول، داماو پر نازار.

متبسم - ص. فاع. (موتۀ به سسیم - mutebessim):
روو به خه نده، دهم به یزه.

متبلور - ص. فاع. (موتۀ به لقییر - mutebelvir):
به بلوور بوو.

متبوع - ا. مف. ع. (مه تبووه - metbû):
په یه وی کراو.

متتابع - ا. فاع. (موتۀ تابیی - mutetabi):
لێکدا لێکدا، په یتا په یتا، ئه وه ی دوا به دوا ی
که سیک دی بیوات.

متتبع - ا. فاع. (موتۀ ته بیی - mutetebbi):
په یگیر، موتالاکار.

متجاسر - ا. فاع. (موتۀ جاسیر - mutecasir):
جه سارهت کار، جه سارهت کرده.

متجانیس - ص. فاع. (موتۀ جانیس - mutecanis):
هاوره گهز، گونجاو، سازاو،
شیلگیر.

متجاوز - ص. فاع. (موتۀ جا فیز - mutecaviz):
ته جاوزکار، زیده گافی.

متجاهر - ص. فاع. (موتۀ جاهیر - mutecahir):
که سیک به ئانقه ست کاری
خۆی ئاشکرا بکات.

متجاهل - ا. فاع. (موتۀ جاهیل - mutecahil):
که سیک خۆی له گیلی بدات،

متجدد - ص. فاع. (موتۀ جه ددید - muteceddid):
نویگهر، نوێخواز.

متجر - ا. ع. (مه تجهر - metcer):
بازرگانی.

متجهر - ا. ع. (مه تجیره - metcire):
تیجارهت، تیجارهت خانه.

متجسس - ا. فاع. (موتۀ جه سیس - mutecessis):
شوقار، سیخور، جاسوس.

متجلی - ا. فاع. (موتۀ جه للی - mutecellî):
خۆیا، ئاشکرا، روناک، دیار، دره خشان.

متجمع - ص. فاع. (موتۀ جه مبی - mutecemmi):
کۆبووه وه، خړبووه وه.

متجمل - ص. فاع. (موتۀ جه میل - mutecemmil):
ئاسوده حال، رازاوه.

متجنب - ا. فاع. (موتۀ جه نیب - mutecennib):
دووهر، په ریز، دوور.

متجند - ا. فاع. (موتۀ جه ننید - mutecennid):
له شکری، سوپایی.

متحاب - ص. فاع. (موتۀ هاب - mutehab):
دۆستایه تی و مه هه بهت.

متحلی - ا.ف.ع (موتعههल्ली - mutehellî):
راز اوه، که سیک خوی برازینیتته وه، خودان خشل.

متحمل - ا.ف.ع (موتعههمیل - mutehemmil):
تهحهمول کار، بارهه لگر، بهسه بر.

متحیر - ا.ف.ع (موتعههیر - muteheyyir):
سه رگه ردان، چه برماو، داماو.

متخاصم - ا.ف.ع (موتعهخاسیم - mutexasim):
دوژمنکاری، دژایه تی، ناحهزو نه یاری یه کدی.

متخذ - ا.مف.ع (موتته خهز - muttexez):
گیراو.

متخصص - ص.ف.ع (موتعههسیس - mutexessis):
پسپوژو شارهزا له کاریکدا، تایه تکار.

متخلخل - ص.ف.ع (موتعههخلیل - mutexelxil):
ته نیک که به شه کانی پیکه وه په یوه ست نه بی.

متخلص - ا.ف.ع (موتعههلیس - mutexellis):
ته خه لوس، له قه بی شاعیری، نازناو.

متخلف - ا.ف.ع (موتعههلیف - mutexellif):
خیلافکار، پاشکه وتوو.

متخلق - ا.ف.ع (موتعههلیخ - mutxelix):
که سیک خوی خوی بگوژی و له گه ل که سیک دیدا هاو خوو بی.

متخیل - ا.ف.ع (موتعههیل - mutexeyyil):
خه یال باز، که سیک خه یال بکات.

متد - ا.فر (میتود - mitud):
میتود، شیتواز، رتیباز، رتچکه.

متداخل - ا.ف.ع (موتعه داخیل - mutedaxil):
تیکرژاو.

متدارک - ا.ف.ع (موتعه داریک - mutedarik):
دهر که ره.

متداعی - ا.ف.ع (موتعه دای - mureda'i):
دوو تهره فی شهرو دهعوا.

متحارب - ا.ف.ع (موتعه هاریب - muteharib):
شه رکه ره، شه بهرپاکه ره.

متحاشی - ا.ف.ع (موتعه هاشی - mutehasî):
تهریک، دووره په ریز.

متحاکم - ا.ف.ع (موتعه هاکیم - mutehakim):
په نابردنه بهر حاکم، چونه دادگا.

متحتم - ا.مف.ع (موتعهه تیم - mutehattim):
واجب و لازم، پیویست، گهره ک.

متحیر - ا.ف.ع (موتعهه حیر - mutehecir):
ره قبو، به بهر د بوو، که فراو.

متحد - ا.ف.ع (موتته هید - muttehid):
یه کگرتوو.

متحذر - ا.ف.ع (موتعهه ززیر - mutehezzir):
به حه زه ره، سل، دووره په ریز، به پاریز.

متحرک - ا.ف.ع (موتعهه ریک - muteherrik):
بزور، جو لاو.

متحری - ا.ف.ع (موتعهه ری - muteherrî):
ته حه ری کار، ته فیش، که سیک له شتی بگه ری.

متحسر - ا.ف.ع (موتعهه سسیر - mutehessir):
هه سهره خوار دوو، دل به هه سهره.

متحصن - ا.ف.ع (موتعهه سسین - mutehessin):
که سیک له په نای که سیکدا بی، که سیک له قه لاو شوتنی قایمدا بی، که سیک په نای وه بهر جیه ک بر دبی.

متحف - ا.مف.ع (موتته هف - muthef):
به خشر او.

متحفظ - ا.ف.ع (موتعهه ففیز - muteheffiz):
حیفز کار، زهین روشن، وریاو زیره ک، به پاریزو سل.

متحقق - ا.ف.ع (موتعهه غیغ - mutehexxix):
هاتگه دی، به هه قیقته بوون.

متحلل - ا.ف.ع (موتعهه للیل - muhellil):
تواوه، هه لال بوون و پاکبونه وه به دانی که فاره.

متردد - ا.فا.ع (موتهره ددید - mutereddîd):
هاموشوکهر، دوو دل، رارا.

مترس - ا.مه ترس - (meters): داهول.

مترس - ا.فر (میتریس - mitris): ماشوقه،
ژنی نا ره سمی پیاو.

مترسل - ا.فا.ع (موتهره سسیل -
muteressil): نامه نووس، سکر تیر.

مترشح - ا.فا.ع (موتهره ششیه -
mutereşşih): ناو ده لاندن، ناو ده لاین.

مترصد - ا.فا.ع (موتهره سسید -
muteressid): چاوه پروان، ره سه دکار.

مترقب - ا.فا.ع (موتهره غغیب -
muterexxib): چاوه پروان، چاودیر.

مترقی - ا.فا.ع (موتهره غغی - muterexxî):
تهره قی خواز، که سپک روو له تهره قی بی.

مترنم - ا.فا.ع (موتهره نینیم - muterennim):
گوزانی بیژ، گمه ی کوتر.

مترو - ا.فر (میتروو - mitru): میترو، قیناری
ژیر زهمین.

متروپل - ا.فر (میترووپول - mitrûpûl):
پایته خت، حاکم نشین، په یوه ندی ولایتیک به
مؤنژیوله کانی خزیه وه.

متروک - ا.مف.ع (مه ترووک - metrûk):
تهرک کراو، به جی هیلراو.

مترهب - ا.فا.ع (موتهره ههیب -
muterehhib): عیباده تکار، ترسینهر.

متریک - ص.فر (میتریک - mitrîk): مه تری.

متزاید - ا.فا.ع (موتزه زاید - mutezayîd):
بووگ.

متزعزع - ا.فا.ع (موتزه زه زئ - muteze'zi):
له ق، جوولاو.

متزلزل - ا.فا.ع (موتزه لزل - mutezelzil):
له ق، به جووله، دوو دل، له رزوک.

متزوج - ا.فا.ع (موتزه قشچ - mutezevvic):
ژن خاستگ، ژندار، زه وجیو.

متداول - ا.فا.ع (موتهدافیل - mutedavil):
باو، شتیک ده ستاو ده ست بکات.

متردج - ا.فا.ع (موتهدریج - mterederic):
پله پله، که سیک یان شتیک به ره به ره پیش
بکه وی.

متلولوی - ا.فر (میتلولوی - mitulûjî):
میتلولوی، ریجکه ی لیکولینه وه ی زانستی،
مه نیتی قی زانستی.

متدین - ا.فا.ع (موتهددین - mtedeyyin):
به دین، ئیماندار، خواپه رست.

متذکر - ا.فا.ع (موتزه ککیر - mtezekkir):
بیرخه روه، که سپک شتیک وه بیر بینیته وه.

متذل - ا.فا.ع (موتزه للیل - mtezellil):
زه لیل و زه بوون.

متر - ا.فر (میتر - mitr): مه تر، پیتوانه یه که
ده کاته ۱۰۰ سم.

مترادف - ا.فا.ع (موتهرادیف - muteradif):
هاوریز، شتیک له دوی شتیک تره وه بی، له
زمانا به وشه تین هاوماناو هاومه به سستی یه کدی
ده گوتری.

مترائ - ا.فا.ع (میتراؤ - mitraj): له مه تردان،
ئه ندازه گیری به مه تر.

متراکب - ا.فا.ع (موتهراکیب - muterakib):
که له کبوو، که له که بووی له سه ر یه،

متراکم - ا.فا.ع (موتهراکیم - muterakim):
توپه لبوو، کومه ل.

مترالیوز - ا.فر (میترال یوز - mitralîyûz):
مه تره لوز، شه ست تیر.

متربص - ا.فا.ع (موتهره بیس -
muterebbis): چاوه پروان.

مترتب - ا.فا.ع (موتهره تتیب - muterettib):
به ته رتیب و ریک و پیک.

مترجم - ا.فا.ع (موتهرجیم - mutercim):
وه رگیر، ته رجومان، پاچقه کار.

مترجم - ا.فا.ع (موتهرجه م - mutercem):
ته رجومه کراو، وه رگیر دراو، پاچقه کراو.

متشه - ا.ف.ع (موتزههید - mutezehid):
 ته رکه دنیا، عیباده تکه ر، خواناس.
متزین - ا.ف.ع (موتزهیین - mutezeyyin):
 رازاوه.
متسابق - ا.ف.ع (موتاسابیع - mutasabix):
 پیشبر کیتوان.
متساقط - ا.ف.ع (موتسه ساغیت - mutesaxit):
 که وتگ.
متسالم - ا.ف.ع (موتسه سالیم - mutesalim):
 ناشتی خواز، ناشتی کار.
متساوی - ا.ف.ع (موتسه سافی - mutesavî):
 به رانبه ر، یه کسان.
متسع - ا.ف.ع (موتسه سه - muttese):
 پانتایی، به رین.
متشائم - ا.ف.ع (موتسه شائیم - mutesaim):
 ره شبین.
متشابه - ا.ف.ع (موتشه شابییه - mutesabih):
 چوون یه ک، لیکچوو.
متشابهات - ا.ع (موتشه شابییه ات - mutesabihat):
 لیکچووان، قسه یه ک
 به درکه وخوازه بیته به یان کردن و دوو مانای
 هه بی.
ایات متشابهات - ا.مر (نایاتی موتشه شابییه ات - ayati mutesabihat):
 بریتیییه له و
 نایه تانه ی که مانایان بۆ هه موو که س مه علوم
 نه بی.
متشاعر - ا.ف.ع (موتشه شائیر - mutesa'ir):
 شاعر باز، شاعیر غمایی، نه وه ی خۆی به شاعیر
 بزانی.
متشاغل - ا.ف.ع (موتشه شاغیل - mutesaxil):
 که سیک خۆی به کاریکه وه مژۆل بکات.
متشاگل - ا.ف.ع (موتشه شاکیل - mutesakil):
 هاوشیوه ی یه کدی.
متشبه - ا.ف.ع (موتشه شه ببیس - mutesebbis):
 ته شه بوزکار، که سیک چنگ
 له شتی گیر بکات و خۆی پیته هه لئاسی.

متشبه - ا.ف.ع (موتشه شه ببییه - mutesebbih):
 چوون یه کدی.
متشتت - ا.ف.ع (موتشه شه تیت - mutesetit):
 په راگه نده.
متشخص - ا.ف.ع (موتشه شه خیس - mutesexxis):
 که سایه تی گه وره و دیار.
متشرع - ا.ف.ع (موتشه شه ری - muteseri):
 په یه وچی شرع، که سیک باوه ری به تاین و
 شریعت بی.
متشرف - ا.ف.ع (موتشه شه ریف - muteserif):
 خانه دان و شه ریف.
متشکر - ا.ف.ع (موتشه شه ککیر - mutesekkir):
 سوپاسگوزار، شوکرانه بژیر.
متشکل - ا.ف.ع (موتشه شه ککیل - mutesekkil):
 شه کلپه زتیر، پیکه اتگ.
متشکی - ا.ف.ع (موتشه شه ککی - mutesekkî):
 سکا لاکه ر، گله بی که ر،
 گله مه نده.
متشمر - ا.ف.ع (موتشه شه ممیر - mutesemmir):
 ته یارو نامه ده بۆ کاریک،
 ته یارو نامه ده، که سیک قوئی لیه له مالی بی بۆ
 کاریک.
متشنج - ا.ف.ع (موتشه شه ننج - mutesennic):
 هه ر هویه کی دی به لرزی.
متشهی - ا.ف.ع (موتشه شه ههی - mutesehhi):
 نارده زوودار.
متشیع - ا.ف.ع (موتشه شه ییی - muteseyyi):
 شیعه گه ری، شیعه گه ر،
 په یه وری مه زه بی شیعه.
متصادف - ا.ف.ع (موتشه سادیف - mutesadif):
 روویه روو بوونه وه.
متصادم - ا.ف.ع (موتشه سادیم - mutesadim):
 پیکدادان.
متصاعد - ا.ف.ع (موتشه سائیده - mutesa'id):
 چوونه به رزی، به رزبووه وه.

متضرع - ا.ف.ع (موتە زەری - 'mutezeri') :
کەسیک بپارێتەو وەو بلالیتەو.

متضعف - ا.ف.ع (موتە زەئییف -
'muteze'if) : کەسیک دوو چاری لاوازی و
سستی بێی.

متضمن - ا.ف.ع (موتە زەممین -
'mutezemmin') : سزادر، گرتەو.

متطابق - ا.ف.ع (موتە تابییخ - 'mutetabix') :
جووت، بەرانبەر.

متطاول - ا.ف.ع (موتە تافی - 'mutetavi') :
گوێزاید و بە گوێزەر.

متطبیب - ا.ف.ع (موتە تەبیب -
'mutetebbib') : کەسیک زانستی پزیشکی
خوێندب و خەریکی کاروباری پزیشکەری بێ.

متطرف - ا.ف.ع (موتە تەریف - 'muteterrif') :
گۆشەگیر و دوورە پەڕیزو لە خەڵک دوور.

متطرق - ا.ف.ع (موتە تەریخ - 'muteterix') :
رێنۆین، پێشپەر.

متظاهر - ا.ف.ع (موتە زاهیر - 'mutezahir') :
روالەت نا، هاوێشت، روالە تبا.

متظلم - ا.ف.ع (موتە زەللیم - 'mutezellim') :
زولم لێکراو، دادخواز، کەسیک شکات لە
کەسیکی دی بکات.

متعادل - ا.ف.ع (موتە ئادیل - 'mute'adil') :
هاووەزن، هاوسەنگ، بەرامبەر، چونیک.

متعارض - ا.ف.ع (موتە ئاریز - 'mute'ariz') :
ناکۆک، ناتەبا، دوو کەس یان دوو شت دژی یەک
بن.

متعارف - ا.ف.ع (موتە ئاریف - 'mute'arif') :
باو، ئاسایی، دوو کەس یان زیاتر لە گەڵ یەکدا
ناسنا بن، یەکناسین.

متعاقب - ا.ف.ع (موتە ئاغب -
'mute'axib') : تاقیبکار، کەسیک لە دوا
کەسیکەووە بروات.

متعال - ص.ع (موتە ئال - 'mute'al') : بەرزو
بلند، زۆر بەرز، یەکیکە لە سیفەتەکانی خوا.

متصالح - ا.ف.ع (موتە سالیه - 'mutesalih') :
ناشتیکار، سازشکار.

متصدی - ا.ف.ع (موتە سەددی - 'muteseddî') :
سکرتێر، بەرپێوەری کاریک.

متصرف - ا.ف.ع (موتە سەریف -
'muteserrif') : کەسیک کە تەسەروو بە
مالیک یان مولکی بکات.

متصفح - ا.ف.ع (موتە سەفیه -
'muteseffih') : ئەوێ دەروانییەتە روالەتی
شتیک، روانینی خێراو رەوتەنی، هەڵدانەوێ
بەرپەڕین بلاڤۆکان بەخێرای.

متصل - ا.ف.ع (موتە سیل - 'muttesil') :
پەیوەست، زنجیرەو دوا بەدوا یەک، پەیتا پەیتا.

متصنع - ا.ف.ع (موتە سەنئی -
'mutesenni') : کەسیک هونەر و سەنەتیکی
هەبێ، کەسیک بە شێوەیەکی دەستکرد چاکە
نوێنی بکات.

متصور - ا.ف.ع (موتە سەئشیر -
'mutesevvir') : کەسیک شتیک لە خەیاڵی
خۆیدا وێنا بکات.

متصور - ا.مف.ع (موتە سەئشەر -
'mutesevver') : وێنەکراو.

متصوف - ا.ف.ع (موتە سەئشیف -
'mutesevvif') : سۆفی.

متصرفه - ا.ف.ع (موتە سەئشینە -
'mutesevvife') : ئەهلی تەسەووف، سۆفیان.

متصيد - ا.ف.ع (موتە سەییید -
'muteseyyid') : ئاشقەر.

متصيد - ا.ع (موتە سەییەد - 'muteseyyed') :
راوگە، جیتی راو.

متضاد - ا.ف.ع (موتە زەدد - 'mutezadd') : دژ
یەک (سەنەتیکی شیعیری)، دژایەتی، ناکۆکی.

متضاعف - ا.ف.ع (موتە زائیف - 'muteza'if') :
دوو چەنانە، دوو چەندان.

متضرر - ا.ف.ع (موتە زەریر - 'mtezerrir') :
زەرەرەمەند، زەرەر پێ گەییوو.

متعسر - ا.ف.ع (موتنه سسیر - mute'essir): دژوار، سهخت، نه سته م، ناسته نگ.
متعسف - ا.ف.ع (موتنه سسیف - mute'essif): ملهور، زالم.
متعشق - ا.ف.ع (موتنه ششیغ - mute'eşix): ناشق، که سیتک که سیتی خوش بوئ.
متعصب - ا.ف.ع (موتنه سسیب - mute'essib): که سیتک زور په یوه سستی کاریک بئ، ده مارگیر.
متعظ - ا.ف.ع (موتنه ئیز - mute'iz): په ند وەرگر، که سیتک په ند قبول بکات، وده عز په زئر.
متعفن - ا.ف.ع (موتنه ففین - mute'effin): بوگنه.
متعلل - ا.ف.ع (موتنه غغیل - mute'exxil): ئاقل، هو شمه ند.
متعلق - ا.ف.ع (موتنه للیغ - mute'ellix): په یوه ست، ئاویزان.
متعلقه - ا.ف.ع (موتنه للیغه - mute'ellixe): عیال، ژن.
متعلم - ا.ف.ع (موتنه للیم - mute'ellim): قوتابی، که سیتک زانست یان هونه ر له که سیکه وه فیریی.
متعمد - ا.ف.ع (موتنه ممید - mute'emmid): که سیتک به ئانقه ست کاریک بکات.
متعقمق - ا.ف.ع (موتنه ممیغ - mute'emmix): که سیتک به قوولی بیر بکاته وه.
متعمل - ا.ف.ع (موتنه ممیل - mute'emmil): به هو ل له کاردا.
متعنت - ا.ف.ع (موتنه نیت - mute'ennit): موزیر، نه وه ی خوازباری زه لیلی که سیتک بئ.

متعالی - ا.ف.ع (موتنه ئالی - mute'alî): پایه به رز.
متعامل - ا.ف.ع (موتنه ئامیل - mute'amil): خه لکانیک پیکه وه موعامه له ی کرپن و فروتن بکن.
متعاون - ا.ف.ع (موتنه ئافین - mute'avin): هاوکارو کومه ککاری یه کدی.
متعاهد - ا.ف.ع (موتنه ئاهید - mute'ahid): هاو په یانی.
متعب - ا.ع (مه تئدب - met'eb): ماندوویه تی، رهنج، هر شتیک مروث بخته ماندوویه تیه وه.
متعبد - ا.ف.ع (موتنه ئه بیید - mute'ebbid): خواپه رست، عیاده تکار.
متعشر - ا.ف.ع (موتنه ئه سسیر - mute'essir): زمانگیر، که سیتک هه لتوتی.
متعجب - ا.ف.ع (موتنه ئه ججیب - mute'eccib): سه رسام، حه په ساو، واقورماو.
متعدد - ص.ع (موتنه ئه ددید - mute'eddid): زور، فره، مشه.
متعدی - ا.ف.ع (موتنه ئه ددی - mute'eddî): زوردار، ته عه داکار، فرمانی تیپه ر.
متعذر - ا.ف.ع (موتنه ئه ززیر - mute'ezzir): دژوار، ناسته نگ، که سیتک عوزرو بیانوو بینیته وه.
متعرب - ا.ف.ع (موتنه ئه ربب - mute'errib): عه ره بی نا ئه سل، به عه رب بوو.
متعرض - ا.ف.ع (موتنه ئه ریز - mute'erriz): که سیتک ری له که سیتک بگری یان ده ست دریزی بکاته سر.
متعرف - ا.ف.ع (موتنه ئه ریف - mute'errif): ناسین خواز، که شف خواز.
متعزز - ا.ف.ع (موتنه ئه ززیز - mute'ezziz): نازیزو هیژا.

متفادی - ا.ف.ع (موتۀ فادی - mutefadî) :
 که سیتک خوی له که سیتک بپاریزی، خو پاریز.
متفاوت - ا.ف.ع (موتۀ فافیت - mutefavit) :
 جیاواز.
متفتت - ص.ع (موتۀ فتهتیت - mutefettit) :
 وهریو، هه لوه ریو، پرواو.
متفجع - ا.ف.ع (موتۀ فه ججی - mutefeccî) :
 کۆست که وتوو، موسیبه تدیده.
متفحص - ا.ف.ع (موتۀ فه ههیس - mutefehhis) :
 چوونه بنج و بناوان، پشکینه.
متفرج - ا.ف.ع (موتۀ فه ریج - muteferic) :
 کراوه، دهرچوون له تهنگانه، ته ماشافان.
متفرد - ا.ف.ع (موتۀ فه رید - muteferrid) :
 ته نیا.
متفريس - ا.ف.ع (موتۀ فه ریس - muteferris) :
 سوارچاک، نۆزین و وردبوونه له شتیک بو
 تیگه یشتنی.
متفرع - ا.ف.ع (موتۀ فه ری - muteferri) :
 لق لق بوو، شتی لقی لقی بیتهوه، ته زردار.
متفرعن - ا.ف.ع (موتۀ فه رین - mutefer'in) :
 خوویست، خوهرست، لووتبه رزی.
متفرق - ا.ف.ع (موتۀ فه ریغ - muteferrix) :
 پهراگهندهو دوور له یه کدی.
متفطن - ا.ف.ع (موتۀ فه تین - mutefettin) :
 زیرهک، هوشیار.
متفق - ا.ف.ع (موتۀ فه فیغ - muttefix) :
 یه کگرتوو، ریک له سه رشتیک.
متفقه - ا.ف.ع (موتۀ فه غیه - mutefexxih) :
 شارهزا، له زاستی شهر و فیهقه.
متفکر - ا.ف.ع (موتۀ فه ککیر - mutefekkir) :
 هزرغان، بیرمه ند، بیریار.
متفنن - ا.ف.ع (موتۀ فه نن - mutefennin) :
 هونه ریا، فه نواز.
مقابل - ا.ف.ع (موتۀ غابیل - mutexabil) :
 بهرانبهر، رووبه پرووی یه کدی.

متعند - ا.ف.ع (موتۀ نه نئید - mute'ennid) :
 درو عیناد، شه پانی و سه رسه خت.
متعود - ا.ف.ع (موتۀ نه ففید - mute'evvid) :
 راهاتوو.
متعہ - ا.ع (موتۀ - mut'e) :
 رابواردن، ژنی بو
 ماوه ده کی دیار بکراو به مه رجی تایبه تی
 بخوازی، مه رجه گانی موتۀ نه وه ده که ماوه که
 دیاری بکری، چونکه نه گهر ماوه که دیاری نه کری
 ده بی به ماره کردنی هه میشه یی، هه روه ها ده بی
 ماره ییه که دیاری بکری ده نا ماره برینه که به تال
 ده بیته وه. جیاوازی موتۀ نه ماره برینی هه میشه یی
 نه وه ده که له موتۀ نه فقه وه ته لاق نیبه، به لام
 له ماره برینی هه میشه پیدا هه یه..
متعهد - ا.ف.ع (موتۀ نه هه یید - mute'ehhid) :
 که سیتک نه هدو په یمان
 به سستی، که سیتک کاری له نه ستو بگری،
 عۆده دار.
متعین - ا.ف.ع (موتۀ نه یین - mute'eyyin) :
 دیارو ئاشکرا، خه لکی مه زن و ده وله مه ند.
متغابن - ا.ف.ع (موتۀ غابین - mutexabin) :
 زیاغهنده، زهره رمه ند، زیان لیکدی دان.
متغایر - ا.ف.ع (موتۀ غاییر - mutexayyir) :
 جیا لیکدی، دژی یه کدی، نه یار.
متغزی - ا.ف.ع (موتۀ غه ززی - mutexezzi) :
 نان خواردوو.
متغلب - ا.ف.ع (موتۀ غه لیب - mutexellib) :
 سه رکه وتوو، زال.
متغنج - ا.ف.ع (موتۀ غه ننج - mutexennic) :
 به نازو عیشه و.
متغیر - ا.ف.ع (موتۀ غه ییر - mutexeyyir) :
 ئالۆزو تووه، شتی یان که سیتک که بگۆزی،
 حاله تی گۆزان.
متفاحش - ا.ف.ع (موتۀ فاهیش - mutefahiş) :
 دهم پیس، جینودهر، جینوفروش
متفاخر - ا.ف.ع (موتۀ فاخر - mutefaxir) :
 نازین، خو هه لکیش، به خو نازین، به خو فشین،
 فپناخ.

مقدم - ا.فاع. (موتہ غادیم - mutexadim):
 رابردو، دیرینه، پیشین.
مقارب - ا.فاع. (موتہ غاریب - mutexarib):
 نزدیک له یه کدی.
مقارن - ا.فاع. (موتہ غارین - mutexarin):
 قهرین و هاوتای یه کدی.
مقاضی - ا.فاع. (موتہ غازی - mutexazî):
 خوازیار، داواکار.
مقاطر - ا.فاع. (موتہ غاتیر - mutexatir):
 شتی که دلۆپ دلۆپ بکتی.
مقاطع - ا.فاع. (موتہ غاتی - mutexati):
 یه کترې، دوو هیتلی یه کترې.
مقاعد - ا.فاع. (موتہ غائید - mutexa'id):
 خانه نشین.
مقال - ا.فاع. (میتغال - mitxal):
 خامی سپی.
مقابل - ا.فاع. (موتہ غه بیبل - mutexebbil):
 قایل، که سیک کاریک قبول بکات.
مقدم - ا.فاع. (موتہ غه ددیم - mutexeddim):
 پیشکوه و توو، پیشینان.
مقرب - ا.فاع. (موتہ غه رب - mutexerib):
 نزیکی خواز.
مقلب - ا.فاع. (موتہ غه لیب - mutexellib):
 راپا، دهغل، هه لپهرست، خاپینوک، دهغه لکار.
مقلد - ا.فاع. (موتہ غه لید - mutexellid):
 که سیک ملوانکی له مل کردب، که سیک
 کاریکی له نه ستو گرتب.
مقن - ص.ع. (موتہ غه ن - mutxen):
 مکوم، قایم.
مقوم - ا.فاع. (موتہ غه قشیم - mutexevvim):
 گران بایی.
مقی - ا.فاع. (موتہ غی - muttexî):
 عیباده تکار، خواپهرست، چاکه کار.
متک - ا.ع. (موتک - mutk):
 ترنج.
متکائر - ا.فاع. (موتکاسیر - mutekasir):
 که سیک مال و سهروه تی له که سیک دی زیاتر بیت.

متکائف - ا.فاع. (موتکاسیف - mutekasif):
 چرپوو، خهست بوو.
متکافی - ا.فاع. (موتکافی - mutekafi):
 بهرانهر، یه کسان، چون یهک، هاوسهنگ.
متکامل - ا.فاع. (موتکامیل - mutekamil):
 تهواو، بن کم و زیاد.
متکا - ا.ع. (موتکه - muteke):
 شتی که پشتی پیوه بدهی، شتی که پالی پیوه
 بدهی، بالیف، سه رین.
متکبر - ا.فاع. (موتکه بیری - mutekebbir):
 لووتبه رز، خویه سند، له خویایی، فناخ.
متکسر - ا.فاع. (موتکه سسیر - mutekessir):
 زوربوو، فره بوو.
متکدی - ا.فاع. (موتکه ددی - mutekkedî):
 سوالکهر، گدا، دهروژه کهر، پارسهک.
متکمر - ا.فاع. (موتکه کیری - mutekerrir):
 دوو باره، کرده یان گوته ی دوو باره.
متکسر - ا.فاع. (موتکه سسیر - mutekessir):
 شکسته، شکیاگ.
متکفل - ا.فاع. (موتکه فیل - mutekeffil):
 که سیک کاریک بگریته نه ستو، که سیک که زامن
 و عۆبه داری کاریک بیت.
متکلف - ا.فاع. (موتکه للیف - mutekellif):
 که سیک کاریک بگریته نه ستو و خۆی بخاته
 نه زیته وه.
متکلم - ا.فاع. (موتکه لیم - mutekellim):
 قسه کهر، په یه گۆ.
متکون - ا.فاع. (موتکه قشین - mutekevvin):
 هاوتوه ئارا، په یدابوو.
متکی - ا.فاع. (موتکه کی - mutekî):
 پالده روه، که سیک پشت به یه کیکی دی
 ببهستی.
متل - ا.ع. (مه تل - metel):
 مه تل، داستان،
 حیکایهت.
متلازم - ا.فاع. (موتله لازیم - mutelazim):
 وابسته، پیکه وه به ستراو.

متمازج - ا.فا.ع (موتهم مازيج - mutemazic):
ناميته بوون، ئاويته بووگ.

متماس - ا.فا.ع (موتهم ماس - mutemas):
تهماسكار.

متماسك - ا.فا.ع (موتهم ماسيك - mutemasik):
سهختگير، خوهرست.

متمايز - ا.فا.ع (موتهم مايز - mutemayiz):
جياواز.

متمايل - ا.فا.ع (موتهم مايل - mutemayil):
لار، خوار بوو، كهسيك مايلى شتى بى.

متمتع - ا.فا.ع (موتهم متتى - mutemetti):
بهرخوردار، كهسيك سوود له كاريك يان شتيك
بدينى، سودمەند.

متمثل - ا.فا.ع (موتهم مەسسىل - mutemessil):
هاو وینه.

متمدن - ا.فا.ع (موتهم مەددین - mutemeddin):
شارنشین، شاری تهریت
دراو.

متمرد - ا.فا.ع (موتهم مەرد - mutemerid):
ياخی، سەركیش، خو سەر.

متمزق - ا.فا.ع (موتهم مەززیغ - mutemezzix):
پارچه پارچه، شروپ، دراو.

متمسك - ا.فا.ع (موتهم مەسسىك - mutemessik):
چنگ پیتوه گرتوو.

متمشى - ا.فا.ع (موتهم مەششى - mutemesşik):
ریتوار، ریتوان.

متمكن - ا.فا.ع (موتهم مەككىن - mutemekkin):
نیشته جى، جیگیر،
جیگیربوو، دهوله مندو دارا.

متملق - ا.فا.ع (موتهم مەللیغ - mutemellix):
زمان لووس، دهمته، ریاگو، ماستاوچی،
چاپلوس.

متملك - ا.فا.ع (موتهم مەللیك - mutemellik):
خودان شت، ملكدار.

متمم - ا.فا.ع (موتهم میم - mutemmim):
تهواوکه.

متلاشى - ا.فا.ع (موتهم لاشى - mutelaşî):
لیک داپراو، شیرازه پچراو، پهراگهنده،
له نیوچوو.

متلاصق - ا.فا.ع (موتهم لاسیغ - mutelasix):
پنکهوه چه سپ.

متلاطم - ا.فا.ع (موتهم لاتیم - mutelatim):
شه پزلی هه لچووی تیکچرژاوی ده ریا، دهمانچه
پنکهوه نان.

متلاقی - ا.فا.ع (موتهم لاغی - mutelaxî):
یه کانگیر.

متلالی - ا.فا.ع (موتهم له ئیل - mutele'li):
تابان، دره وشاوه، دره خشان.

متلبس - ا.فا.ع (موتهم له بییس - mutelebbis):
جل له بهر کردوو.

متلذذ - ا.فا.ع (موتهم له ززیز - mutelezziz):
له زهت بردوو، به له زهت، كهسيك له زهت له شتى
به ری.

متلف - ا.فا.ع (موتلیف - mutlif):
كهسيك له نیو به ری و زایه ی بکات.

متلك - ا.فا.ع (موتهم لهك - metelek):
تهوس و
قسه ی به توتیکل،

متلون - ا.فا.ع (موتهم له قشین - mutelevvin):
دهمده می، حول حولی، هه له پرست، واز وازی.

متلهب - ا.فا.ع (موتهم له هه ییب - mutelehhib):
گرگرتوو، بلتیه سه ندوو.

متلهف - ا.فا.ع (موتهم له هه ییف - mutelehhib):
غهمین، غهمگین، كهسيك كه
خهم به خوات.

متم - ا.فا.ع (موتیم - mutimm):
تهواوکه.

متمائل - ا.فا.ع (موتهم ماسیل - mutemasil):
چون یهك، هاوشیه، شتيك وهكو شتيكى دى
بى.

متمادی - ا.فا.ع (موتهم مادی - mutemadî):
درتژ، به درتژا، هه میشه یی، به رده وام.

متمارض - ا.فا.ع (موتهم ماریز - mutemariz):
كهسيك به دروه خو ی نه خوش بخت.

متنزه - ا.ف.ع (موتنه ززه - mutenezzeh):
سهیرانگه، باخ و پارک.

متنسک - ا.ف.ع (موتنه سسیک - mutenessik):
عیباده تکار، دیندار،
خواناس.

متنعم - ا.ف.ع (موتنه نئیم - mutene'im):
خودان نیعمه ت، که سیک له نازو نیعمه توله زه تی
ژبان بهر خوردار بی.

متنفذ - ا.ف.ع (موتنه ففیز - muteneffiz):
به دهسه لالت، دهسپو، دهسه لاتدار.

متنفر - ا.ف.ع (موتنه ففیر - muteneffir):
بیزار، که سیک نه فرته له که سیک دی بکات.

متنفیس - ا.ف.ع (موتنه ففیس - muteneffis):
گیاندار، زبندو، هه ناسه دار.

متنمر - ا.ف.ع (موتنه نمیر - mutenemmir):
توره، به خوته بوله، به دخو.

متنور - ا.ف.ع (موتنه فقیر - mutenevvir):
منه ودر، روشنبیر.

متنوع - ا.ف.ع (موتنه قشعی - mutenevvi):
جؤراو جؤر.

متواتر - ا.ف.ع (موتنه قاتیر - mutevatir):
پهی دهر پهی.

متوارد - ا.ف.ع (موتنه فارید - mutevarid):
بیریک یان چه مکیک له یک کاتدا به میشک و
خه یالی دوو که سدا بی، پهی دهر پهی.

متواری - ا.ف.ع (موتنه قاری - mutevarî):
په نهان، شاراهه، سه ره له گرتوو، دهریه دهر،
پیتوار.

متوازن - ا.ف.ع (موتنه فازین - mutevazin):
هاوسه نگ، به رانبهر.

متوازی - ا.ف.ع (موتنه فازی - mutevazî):
هاوته ربب.

متواصل - ا.ف.ع (موتنه فاسیل - mutevasil):
پیکه به ستر او.

متواضع - ا.ف.ع (موتنه فازی - mutevazi):
بی ههوا، خاکی.

متمنى - ا.ف.ع (موتنه مننى - mutemennî):
تهمه ناکار، هیوادار، ئاواتخواز.

متمنیات - ا.ع (موتنه مننیات - mutemenniyat):
ئاوات و ئاره زووان.

متموج - ا.ف.ع (موتنه مقشع - mutemejjic):
شه پلدار، پیلدار.

متمول - ا.ف.ع (موتنه مقشیل - mutemejjil):
خودان سهروه ت و سامان،
زهنگین، دهوله مند.

متمهد - ا.ف.ع (موتنه مههید - mutemejjid):
به توانا.

متمیز - ا.ع (موتنه مهیز - mutemeyyiz):
جیاوازو دیار.

متن - ا.ع (مهتن - metn):
پشت، ناوه رۆک،
زهوی بهرز، دهق.

متنازع - ا.ف.ع (موتنه نازی - mutenazi):
دوو کهس له شهرو کیشه دابن.

متناسب - ا.ف.ع (موتنه ناسب - mutenasib):
دوو کهس یان دوو شت تهباو گونجاو بن.

متناقض - ا.ف.ع (موتنه ناغیز - mutenaxiz):
ناکوک، ناتهبا.

متناوب - ا.ف.ع (موتنه ناغیب - mutenavib):
به نۆره، یهک له دوی یهک.

متناول - ا.ف.ع (موتنه ناغیل - mutenavil):
وهگرگی شتیک، بخۆر.

متناوم - ا.ف.ع (موتنه ناغیم - mutenavim):
که سست و خۆی بنوینتی که نووستوو.

متناهی - ا.ف.ع (موتنه ناھی - mutenahî):
به کووتا هاتگ، نهوهی دواپی هه بی و بگاته
کووتایی.

متنبه - ا.ف.ع (موتنه نبیه - mutenebbih):
بیدار، له خه ورا بو، وریا و هوشیار.

متنبی - ا.ف.ع (موتنه نبی - mutenebbî):
که سیک که داوی پیغه مهرایه تی بکات.

متنزل - ا.ف.ع (موتنه نزیل - mutenezzil):
دابه زبوو، هاتگه خوار.

متهوفر - ا.ف.ع (موته فقه فقیر - muteveffir):
زۆر و فیه و مشه، نه وهی هه موو کات و کاری خۆی
بۆ کارێک ته رخا ن بکات.

متهوفی - ا.م.ف.ع (موته فقه فی - muteveffi):
مردوو، مردگ.

متهوقد - ا.ف.ع (موته فقه عید - mutevexid):
هه لگیرساو، هه لایساو.

متهوقع - ا.ف.ع (موته فقه غغی - mutevexxi):
که سیک چاوه نۆزی شتی بێ له که سیک.

متهوقف - ا.ف.ع (مته فقه غغیف - mutevexxif):
راوه ستاو، و سیاک.

متهوکل - ا.ف.ع (مته فقه ککیل - mutevekkil):
که سیک ته وه کول به خوا
بکات، پشت به ستگ به خولا.

متهولد - ا.ف.ع (موته فقه لیلید - mutevellid):
له دایک بوو.

متهولی - ا.ف.ع (موته فقه للی - mutevellî):
سه ره پرششتیار، که سیک کارێکی پتی
سپتر درایی.

متهون - ا.ع (موتوون - mutûn): دهق،
ناوه رۆک، تیکست.

متهوهم - ا.ف.ع (موته فقه ههیم - mutevehhim):
که سیک دوو چاری وه هم و
خه یال بووبی.

متهه - ا (مه تهه - mette):
درتلی دارتاشی.

متههاجم - ا.ف.ع (موته ههاجیم - mtehacim):
هه شره بهر، په لماردهر، هه لمه تبه ر.

متههافت - ا.ف.ع (موته هه افیت - mtehafit):
کۆن و رزبو، گیایه ک که خۆی به شته کانی
ده ور و به ریه به وه هه لواسی، قه ره بالغی په یایه ی.

متههاون - ا.ف.ع (موته هه افین - mtehaven):
که سیک له کارێکدا سستی و درتگی بکات.

متههتک - ا.ف.ع (مته هه تیک - mtehattik):
که سیک باکی به ریسوایی
نه بێ، بیتعار.

متواطی - ا.ف.ع (موته فاتی - mutevati):
سازش کردن، ریک که و تن ده گه ل یه کدیدا،
سازشکار.

متوافق - ا.ف.ع (موته فافیغ - mutevafix):
ریکه و تن له گه ل یه کدا، سازان له گه ل یه کدا.

متوالی - ا.ف.ع (موته فالی - mutevalî):
په یایه ی، یه ک له دووی یه ک.

متوج - ا.م.ف.ع (موته فقه ج - mutevvec):
تاج له سه ر نراو، تاجدار.

متوجه - ا.ف.ع (موته فقه ججیه - muteveccih):
که سیک روو له شتی بکات.

متوحد - ا.ف.ع (موته فقه ههید - mutevehhid):
ته نیا.

متوحش - ا.ف.ع (موته فقه ههیش - mutevehhiş):
ترساو، شوینی و ترانه و چۆل.

متورط - ا.ف.ع (موته فقه ریت - muteverit):
گیرۆده، گرفتار به کارێکی قورسه وه،
تیکه و تن.

متورع - ا.ف.ع (موته فقه ری - muteverri):
عیباده تکار، خوا به رست.

متورم - ا.ف.ع (موته فقه ریم - muteverrim):
په نه ماو، ناوساو، ماسیاگ.

متوسط - ا.ف.ع (موته فقه سسیت - mutevessit):
ناوه ند، ناوه نجی.

متوسع - ا.ف.ع (موته فقه سسی - mutevessi):
په و یسه عت، فراوانبوو.

متوسل - ا.ف.ع (موته فقه سسیل - mutevessil):
که سیک دهسته و داوینی

که سیک دی بێ.

متوشع - ا.ف.ع (موته فقه ششیه - muteveşşih):
حه مایل.

متوضه - ا.ع (موته فقه ززه - mutevezze):
شوینی ده ست نوێژگرتن.

متوطن - ا.ف.ع (موته فقه تتین - mutevettin):
ناکنجی، که سیک له شارێ ناکنجی بێ و
نه وینه در بکا به وه ته نی خۆی.

مثنبت - ا.ف.ع (موسبته - musbet):
جیگیرکراو، بهرقه رارکراو.

مثنال - ا.ع (میسقال - misxal): میسقال.

مثنقب - ا.ع (میسغه ب - misxeb): کونکهره،
دریل، دریلی دارتاش.

مثنقل - ا.ف.ع (موسغیل - musxil): گران
رهو، گرانبار، ژنی دوو گیانی که لهسه ر رۆژو و
ودهختی زایین بی.

مثنقوب - ا.م.ف.ع (مهسغوب - mesxûb):
کونکراو.

مثنل - ا.ع (میسل - misl): وهک، هاوتا،
چمان، میناک، هاو وینه.

مثنل - ا.ع (مهسل - mesel): قسه، پهندی
پیشینان.

مثنل - ا.ع (موسول - musul): بهها..

مثنلث - ا.ع (موسهلهس - muselles):
سیگژشه.

مثنله - ا.ع (موسله - musle): نافهت،
ئهشکهنج، شتیراندنی جهسته، وهکو گوئ برین و
لیتوپرین....

مثنمر - ا.ف.ع (موسمیر - musmir): درهختی
بهردار.

مثنمن - ا.م.ف.ع (موسهمن - musemmen):
ههشتگوشه.

مثنمن - ا.م.ف.ع (موسهمن - musemmen):
نرخ بۆ دانراو.

مثنوی - ص.ع (مهسنه فی - mesnevî):
مهسنه وی، جزره شیعریکه که ههر دوو نیوه
بهیته که ی قافییه ی هه بی و قافییه ی نیوه ی دووه می
وهکو قافییه ی نیوه ی یکه م بی وهکو شیعره کانی
شانامه ی فییره دوسی و مهسنه وی مهولانا
جه لاله دین.

مثنی - ا.ع (مهسنا - mesena): ژتی دووه می
عود، دوو دوو.

مثنی - ا.م.ف.ع (موسهنا - musenna): دوو
به رانه ر، دوو دوو.

متهجد - ا.ف.ع (موته هه ججید -
muteheccid): که سیک شه و تا به ره به یان
خهریکی نوژیو عیبادت بی.

متهم - ا.م.ف.ع (موتته هه م - muttehem):
تۆمه تبار.

متهور - ا.ف.ع (موته هه قفیر - mutehevvir):
بی باک، بی ترس، دلیر، گوساخ.

متیقظ - ا.ف.ع (موتیه غغیز -
mteyexxiz): بیدارو هوشیار.

متیقن - ا.ف.ع (موتیه غغین -
mteyexxin): دلنیا، به دهر له گومان.

متیل - ا (میتیل - mitil): متیلی لیفه و
سهرین.

متیمن - ا.ف.ع (موتیه ممین -
mteyemmin): به به ره که ت، موباره ک،
که سیک له یومن و به ره که ت بگه ری.

متین - ص.ع (مه تین - metîn): مه حکم، قایم.

متینگ - ا.فر (میتینگ - miûng):
کۆبونه وه ی فراوان بۆ باسی مهسه له تین
کۆمه لایه تی میتینگ.

مشاب - ا.م.ف.ع (موساب - musab): پاداش
وه رگرتوو.

مشابه - ا.ع (مه سابه - mesabe): پایه، شۆینی
خرپونه وه ی خه لکی، ئه ندازه.

مناقیل - ا.ع (مه ساغیل - mesaxil): میسقال.

مثال - ا.ع (میسال - misal): نمونه، چوئیه ک،
ئه ندازه، فرمان، حوکم، قه ساس.

مثالب - ا.ع (مه سالیب - mesalib): عیب و
عاران، که م و کوپیان.

مشانه - ا.ع (مه سانه - mesane): میزلدان،
کیسه ی میز له به دهنی مرۆفدا.

مسانی - ا.ع (مه سانی - mesanî): ژتی
دووه می عود، قورئان، نایه تین قورئان، سوره تی
فاتحه.

مثبت - ا.ف.ع (موسبیت - musbit): جیگیر،
به رقه راره ک.

مجال - ا.ع (مهجال - mecal): شوتینی جولانهوه، شوتینی جهولهکردن.

مجالس - ا.ع (مهجالیس - mecalis): مهجلیسان، نهنجومهنان.

مجالس - ا.ف.ع (موجالیس - mucalis): هاوونشین.

مجالسه - مص.ل.ع (موجالهسه - mucalese): هاوونشین کردن، پیکهوه و دانیشتن.

مجامع - ا.ع (مهجامی - mecami): شوتینی خربوونهوه، شوتینی گردبوونهوهی خه‌لک، نهنجومهنان.

مجامعت - مص.م.ع (موجامه‌ئت - mucame't): پیکهوه گـردبوونهوه، پیکهه‌رازان، گان کردن، نووستن له‌گه‌ل ژندا.

مجامله - مص.ل.ع (موجامله - mucamele): زمان ته‌ری و رووخوشتی، هه‌لسوکه و تکرردنی خوشت، رووخوشتی.

مجان - ص.ع (مهججان - meccan): موفت، خوژایی، به‌لاش.

مجان - ا.ع (مهجان - mecan): مه‌تال، قه‌لغان، سپهر.

مجانب - ا.ف.ع (موجانیب - mucanib): دووره پهریز، گوشه‌گیر.

مجانبه - مص.ل.ع (موجانه‌به - muca-nebe): دووری کردن.

مجانس - ا.ف.ع (موجانیس - mucanis): هاوردگه‌ز.

مجانست - مص.ل.ع (موجانه‌ست - mucanaset): هاو ره‌گه‌ز بوون.

مجانین - ص.ع (مه‌جانین - mecanin): شیتان، دینان.

مجاویه - مص.م.ع (موجاویه - mucavebe): وه‌لامدانه‌وهی یه‌کتر، به‌رسقدان.

مجاور - ا.ف.ع (موجاگیر - mucavir): هاوسنی، هامسا، هاوسا، دراوسنی، هاوما‌ل.

مشوبه - ا.ع (مه‌سوویه - mesûbe): پاداشت، جه‌زای کاری چاکه.

مشل - مص.ل (موسول - musûl): له‌خزمه‌تا ویتستان، ناماده‌بوون له‌به‌رده‌م.

مشوی - ا.ع (مه‌سفا - mesva): قه‌رارگه، مه‌نزل، شوتین.

مشیل - ا.ص.ع (مه‌سیل - mesîl): هاوشیتوه، وه‌ک، میناک.

مچ - ا.مه‌ج (mec): مانگ، گوتیار، (راوی)، گپ‌ره‌ده‌وه.

مچ - ا.ع (مه‌جج - mecc): ماش.

مجاب - ا.مف.ع (موجاب - mucab): جواو کریاک، وه‌لامدراو، به‌رسقداو.

مجاج - ا.ع (مه‌جاج - mecac): بۆلی وشکه‌وه‌بووی خورما، دره‌ختی خواریوگ.

مجاج - ا.ع (موجاج - mucac): لیکاوی دهم، ناوی زار.

مجاجه - ا.ع (موجاهه - mucace): تف، لیک.

مجادل - ا.ف.ع (موجادیل - mucadil): شه‌رانی، شه‌رکهر.

مجادله - مص.ل (موجاده‌له - mucadele): گینگه‌شه، موجاده‌له، شه‌رو دژمنایه‌تی کرن.

مجاذه - مص.م.ع (موجاذه‌به - mucazebe): قه‌رقه‌شه، کیشمانه‌کیش.

مجارات - مص.ل.ع (موجارات - mucarat): پیکه‌وه رو‌ییشتن، قسه‌کردن ده‌گه‌ل یه‌کدیدا.

مجاری - ا.ع (مه‌جاری - mecarî): کونج، ره‌ده‌ند، ناوهرۆ.

مجاز - ا.مف (موجاز - mucaz): ره‌وا، مؤله‌تدراو.

مجاز - ص.ع (مه‌جاز - mecaz): خوازه.

مجازات - مص.م.ع (موجازات - mucazat): سزادان.

مجاعه - ا.ع (مه‌جائه - meca'e): برسیتی، گرانی، نه‌هاته‌سال، قات و قری.

مجدد - ا.مف.ع (موجه ددهد - mucedded): تازه کراوه، نوژنه.
مجدد - ا.مف.ع (موجه ددهد - mucedder): دهمچاو کونج، ناو له دار.
مجدود - ص.ع (مه جدوود - mecdûd): بهختیار، کامه ران.
مجدور - ص.ع (مه جدوور - mecdûr): شایسته، لایق، ناو له دار، دهمچاو کونج.
مجنوب - ا.مف.ع (مه جزووب - meczûb): رفیتراو، راکیشراو.
مجنور - ا.مف.ع (مه جزوور - meczûr): ژماره ی جه زردار.
مجنوم - ا.مف.ع (مه جزووم - meczûm): گول، نه خوشی گولی.
مجرپ - ا.مف.ع (موجه رهب - mucerreb): پیای کارامو به ته تجربه، ته تجربه کراو.
مجرد - ا.مف.ع (موجه رهد - mucered): روت و عوړبان، تنیا، سالت، رهبن، پیای بی ژن.
مجرف - ا.ع (میجرهف - micref): بیتل، خاکه ناز.
مجرگ - ا. (مه جهرگ - mecerg): بیگاری، سوخړه.
مجرم - ا.فا.ع (موجرم - mucrim): تاوانبار، خه تاکار، تاوانکار.
مجروح - ا.مف.ع (مه جرووه - mecrûh): بریندار، زامدار.
مجرور - ا.مف.ع (مه جروور - mecrûr): وشه یکه که کوتاییه که ی «ژیر» بی.
مجره - ا.ع (مه جهره - mecere): کاکیشان.
مجری - ا.ع (مه جرا - mecra): ناوړه، کونج، رده نه ند.
مجری - ا.مف.ع (موجرا - mucra): رهوان کراو، جی به جیکرکراو.
مجری - ا (میجری - micrî): سهندوقی بچوک، قاسه ی بچووک.

مجاورت - مص.ل.ع (موجاؤه رت - mucaveret): هاوسیتتی کردن، هامسایه تی.
مجاوالت - مص.ل.ع (موجاؤه له ت - mucavelet): جهوله کردن، زورانبازی نیوان دوو کهس به مهبهستی سهرکه وتن وده دست هیتان.
مجاهد - ا.فا.ع (موجاهید - mucahid): کوششکار، کهسیک دژی دژمن بجه نگی، جه نگوهر.
مجاهره - مص.ل.ع (موجاهره - mucahere): ناشکر کردن، قسه کردن به دهنگی بهرز، جنیودان، دژمنایه تی کردن، شه کردنی رووبه پروو.
مجاهز - ا.فا.ع (موجاهیز - mucahiz): حهریف له قوماردا، حهریف له گهمه ی نهر دیتندا، کهسیک که کهرسته ی کاریک فراهه م بکات.
مجاهل - ا.ع (مه جاهیل - mecahil): نه زانین.
مجبور - ا.مف.ع (مه جبوور - mecbûr): ناچار، مه جبوور.
مجتبی - ا.مف.ع (موجته با - mucteba): هله ژارده و په سندرکراو.
مجتث - ا.مف.ع (موجته س - muctes): له ریشه دهره تیراو، هله که ندراو.
مجمع - ا.فا.ع (موجته میی - muctemi): گردبوونه وه.
مجمع - ا.ع (موجته مهء - mucteme): کومه ل، کومه لکه، جقات.
مجتنب - ا.فا.ع (موجته نیب - muctenib): دووره پر ریز، به پاریز.
مجتهد - ا.فا.ع (موجته هید - muctehid): کوششکار، زانایه که له زانستی فیکهدا گه بییته پله ی ئیجتهاد و مه سه له تین شرعی له قورئانه وه هله تینجی.
مجد - ا.ع (مه جد - mecd): گه وره یی، شکو، جوامیری.
مجد - ا.فا.ع (موجیدد - mucidd): کوشا.
مجداف - ا.ع (میجداف - micdaf): سهول.

مجمعه - ا.ع (مجمعه نه - mecme'e):
شوتینی خړپوونه وهی خه لک، بیابانی وشک و
برینگ، سیننی گه وړه که قاپی خواردنی له سهر
دابنری.

مجمل - ا.مف.ع (موجمه ل - mucmel):
پوخته، خو لاسه، کورته، قسه یه که پتوبستی به
شهر و شروفه و دریږه هله بی.

مجموع - ا.مف.ع (مجموعه - mecmû):
کۆ، کۆکراوه.

مجموعه - ا.مف.ع (مجموعه نه - mecmû'e):
کۆکراوه، شتین له یه که شوتین کۆکراوه.

مجن - ا.ع (میجه نن - micenn): سپهر،
قه لغان، مه تال.

مجنون - ص.ع (مه جنون - mecnûn): دین،
شیت.

مجنی - ا.مف.ع (مه جنی - mecnî): که سیتک
که تاوانی لیکرابی.

مجزو - ا.فا.ع (موجه قشیز - mucevviz):
نیجازه ددر.

مجوس - ا. (مه جووس - mecûs):
ناگریه رست، هه تاو په رست، گاور.

مجوف - ا.مف.ع (موجه قثفه - mucevvef):
ناوېوش، ناو به تال، هلؤل.

مجون - مص.ل.ع (موجوون - mucûn):
درشت و بی پاک بوون، بی شهرمی، چاوقایمی.

مجهز - ا.مف.ع (موجه ههز - mucehhez):
ناماده کراو، ته یار کراو.

مجهل - ا.ع (مه جهل - mechel): بیابانی کاکي
به کاکي، ونګه یه که مروف رتی لی ددر نه کات.

مجهود - ا.مف.ع (مه جهود - mechûd):
کوشش، کاروته قه لالا.

مجهول - ا.مف.ع (مه جهول - mechûl):
نادیار، گومانو، نه ناسراو.

مجي - مص.ل.ع (مه جي - mecî): هاتن.

مجیب - ا.فا.ع (موجیب - mucîb):
جواوده وده.

مجری - ا.فا.ع (موجرا - mucra): که سیتک
کارتیک نه نجام بدات، جتبه جتکار.

مجزا - ا.مف.ع (موجه ززه - mucezze):
جیاکراوه، بهش بهشکراو.

مجس - ا.ع (مه جه سس - mecess): شوتینی
دهست پتدهیتان، سینه.

مجسم - ا.مف.ع (موجه سسه م - mucessem):
به رجه سته.

مجسمه - ا.مف.ع (موجه سسه مه - mucusseme):
په پیکه ر.

محصص - ا.مف.ع (موجه سه س - muceses):
گه چکاری، نه خش و نیگاری به گه چ دروست
کریاک.

محصص - ا.فا.ع (موجه سیس - mucessis):
گه چکار.

مجدد - ا.مف.ع (موجه نه د - muce'ed):
قوی لوول.

مجعل - ا.مف.ع (مه جعلول - mec'ûl):
ساخته، قه لپ، ته زویر.

مجلد - ا.مف.ع (موجه لله د - mucelled):
کتیبي جه لدرکراو، بهرگ تیتگیراو.

مجلس - ا.ع (مه جلیس - meclis):
مه جلیس، شوتینی دانیشن، شوتینی کویونه وهی
خه لکی.

مجلل - ا.مف.ع (موجه لله ل - mucellel):
هیژا، ریزدار، به شکو، به شان و شه و کهوت.

مجله - ا.ع (موجه لله - mucelle): گؤفار.

مجمعه - مص.م.ع (مه جمعه جه - mecmece):
مقروض مقو، گوتگوتگ، نووسینی پی هه لوه بی
سه روپهر.

مجمر - ا.ع (میجمه ر - micmer): ناگردان،
بخوردان، مه قلی.

مجمز - ص.ع (موجه میز - mucemmis):
وشت سوار.

مجمع - ا.ع (مه جمه ه - mecme'e): شوتینی
خړپوونه وه، نه نجومن، کۆر، جقات.

محاذات - مص.ل.ع (موهازات - muhazat): بهرانهر یهک قهرار گرتن.

محازی - ا.ف.ع (موهازی - muhazî): بهرانهر، روویه پروو.

محارب - ا.ف.ع (موهاریب - muharib): جهنگوهر.

محاریه - مص.ل.ع (موهاریه - muharebe): جهنگین لهگهل یهکدیدا.

محارم - ا.ع (مهاریم - meharim): مهردمان، کهسوکاری نزدیک که ماردهیان لیکدی نهیبت.

محاریب - ا.ع (مهاریب - meharîb): میحراب، مینبهر، میحراو.

محاسب - ا.ف.ع (موحاسیب - muhasib): ژمیریبار.

محاسبه - مص.م.ع (موحاسبه - muhasebe): حیساب کردن لهگهل کهسیکدا، لیتیپچانه وه.

محاسن - ا.ع (مهاسین - mehasin): چاکه.

محاشی - ا.ع (مهاشی - mehaşî): حهشو.

محاصره - مص.م.ع (موحاسره - muhasere): گه مارؤدان، ئابلؤقه دان.

محاضر - ا.ع (مههازیر - mehazir): مهحزهر.

محاضره - مص.ل.ع (موهازره - muhazere): بابه تیکی نه دهبی یان زانستی له کۆرتیکدا بخریتته بهر باس و لیکؤلینه وه و پرسسیار و وهلام، موهازره.

محاط - ا.مف.ع (موهات - muhat): دهو رگیراو.

محافظ - ا.ف.ع (موhafیز - muhafiz): نیگابان، پاسهوان.

محافظت - مص.م.ع (موhafه زهت - muhafezet): پاراستن، پاسهوانی کردن.

محافل - ا.ع (مهافیل - mehafil): کۆر، نه نجومهن.

محاق - ا.ع (موهاغ - muhax): ئاخرو ئۆخری مانگی عهره بی، سن رۆژی کۆتایی مانگی عهره بی که مانگ نابینری.

مجید - ص.ع (مهجید - mecîd): مه زن، بهشکۆ، شهریف، ریزدار، پایه بهرز.

مجیر - ا.ف.ع (مرجیر - mucîr): په نادهر، فربارهس.

مجیز - ا.ف.ع (مرجیز - mucîz): روخسه ت دهر، وهلی و سه ره رشتیاری هه تیر.

مچ - ا (موچ - muç): مه چه کی دهست، قوله پی.

مچاچنگ - ا (مه چاچنگ - meçaçeng): شتی که له کیری پیوا ده چی که له چه رم دروستیان ده کرد.

مچاله - ص (موچاله - muçale): شتی که له ناو ده ستدا بگوشری و گرمؤله و چرچ و لۆچ بی.

مچ پیچ - ا.مر (موچ پیچ - muç piç): مه چه ک پیچ.

مچک - ا (مه چه ک - meçek): نیسک، ماش.

مچول - ص (موچول - muçûl): خشکۆک، جوان.

مچه - ا (مه چه - meçe): جۆره گیایه کی خۆرسکه له سپیناخ ده چیت و ده کرتته چاوی شله و ده خوری.

مچیدن - مص.ل.ع (مه چیدن - meçîden): رۆیشتنی به نازو عیشه، له نهجه کردن له رۆیشتنا.

محابات - مص.ل.ع (موهابات - muhabat): حویاندن، هاوکاری کردن، لایه نگرتن.

محابر - ا.ع (مه هابیر - mehabir): مه ره که بدن.

محابس - ا.ع (مه هابیس - mehabis): حه پسخانه.

محاجر - ا.ع (مه هاجیر - mehacir): دهو راو دهو ری گوند، دهو ریه ری گوند و مال.

محاجه - مص.ل.ع (موهاججه - muhacce): شه، هه نهجه هیتانه وه، دژمنایه تی کردن.

محادثه - مص.ل.ع (موهادسه - muhadese): گفتوگۆ کردن، هه شه یشین.

محبوس - ا.مف.ع (مههبوس - mehbûs):
حهپس کراو، زبندانی.

محت - ص.ع (مهت - meht): رهق و سهخت،
روژی گرم، پیایو ئاقل.

محتاج - ص.ع (موهتاج - muhtac): موحتاج،
دهستکورت.

محتاط - ص.ع (موهتات - muhtat): بهپاریز،
سل.

محتال - ا.فا.ع (موهتال - muhtal): حيله گهر،
فیلبار.

محتاله - ا.فا.ع (موهتاله - muhtale): ژنی
حيله باز.

محتبس - ا.مف.ع (موهتهبس - muhtebes):
حهپس کراو.

محتجب - ا.فا.ع (موهتهجب - muhtecib):
حیجابدار، په نهان و گوښه گیر.

محتد - ا.ع (مهتید - mehtid): نه سل و
فهل، نه ژاد و نه سب.

محترز - ا.فا.ع (موهتهریز - muhteriz): به
پاریز.

محترف - ا.فا.ع (موهتهریف - muhterif):
پیشه ودر، خودان پیشه.

محترق - ا.فا.ع (موهتهریغ - muhterix):
گریگرتوو.

محترم - ا.مف.ع (موهتههرم - muhterem):
بهپریز، ریزدار، ههژی.

محتسب - ا.فا.ع (موهتهسیب - muhtesib):
حهساو بز کراو، داروغه، کوتیخا، پاسه وان.

محتشم - ا.فا.ع (موهتهشه - muhteşem):
توره، به حدیا.

محتضر - ا.مف.ع (موهتهزهر - muhtezzer):
نه خوششیک له گیانه لادابی.

محتضر - ا.فا.ع (موهتهزیر - muhtezir):
شارنشین.

محتقر - ا.مف.ع (موهتهغهر - muhtexer):
سووک، بووده له، خوتپيله.

محاکات - مص.م.ع (موهاکات - muhakat):
حیکایهت کردن، لاسایی کردنه وه، گیترا نه وه.

محاکم - ا.ع (مههاکیم - mehakim): دادگا.
محاکمه - مص.ل.ع (موهاکه مه - muhakeme):
موهاکه مه، دادگایی کردن.

محال - ص.ع (مهال - mehal): مه حال.

محال - ا.مف.ع (موهال - muhal):
هه واله کراو.

محال - ا.ع (مهال - mehall): شوین،
شوتیان، محله.

محامات - مص.م.ع (موهامات - muhamat):
پشتیوانی کردن، به پرفانی کردن له که سیک.

محامی - ا.فا.ع (موهامی - muhamî):
نهوقات، پاریزهر.

محاوړه - مص.ل.ع (موهاڅهره - muhavere):
گفتوگو کردن، وهلا مدانه وهی به کتر، دیالوگ
کردن.

محاوړه - مص.ل.ع (موهاڅهره - muhavele):
حيله کردن بز گه یشتن به مه به ست، تیژ روانین به ورو
شتیک.

محب - ا.فا.ع (موهیبب - muhibb):
دوستدار، هه زکردن له چاکه.

محبت - ا.مص.ع (مهه بهت - mehebbet):
خوشه ویستی، مه حبهت.

محبړه - ا.ع (میهبړه - mihbere):
مه ره که بدان.

محبس - ا.ع (مه بهس - mehbes): زندان،
حه پس خانه.

محبیل - ا.ع (مه بهیل - mehbel): ماوهی
سکپری ژن.

محبیل - ا.ع (مه بهیل - mehbil):
منالان.

محبوب - ا.مف.ع (مههبوب - mehbûb):
خوشه ویستی، ماشوق.

محبویه - ا.مف.ع (مههبویه - mehbûbe):
دل بهر، خوشه ویستی، ماشوقه.

محرك - ا.فا.ع (موهريك - muherik):
دنده، هاندەر، جوولتینه‌ر.

محرم - ا.ع (مه‌هرم - mehrem): مه‌هرم،
که‌سوکاری به‌یه‌که حه‌رام، که‌سوکاری نزیکه که
ماره‌یان لیکدی نه‌یه‌ت.

محرم - ا.فا.ع (موهریم - muhrim): که‌سیک
که‌ئیحرامی به‌ستی.

محرم - ا.ع (موه‌هره‌م - muherrem):
موحه‌هره‌م، مانگی یه‌که‌می سالی کۆچی، بۆیه
موحه‌هره‌می پی‌گوتراوه چونکه عه‌ره‌ب شه‌ریان له‌م
مانگه‌دا به‌ حه‌رام زانیوه.

محرمات - ا.ع (موه‌ره‌مات - muherremat):
مه‌هرم، حه‌رامان.

محرمانه - ق.ص (مه‌هره‌مانه - mehremane):
به‌ نه‌یتی، به‌ دزی، به‌ په‌نهانی.

محروور - ا.مف.ع (مه‌هروور - mehrûr): گه‌رم
بوگ.

محروس - ا.مف.ع (مه‌هرووس - mehrûs):
پاریزارو، ناگاداری گراو، پاسکراو.

محروسه - ا.مف.ع (مه‌هرووسه - mehrûse):
پاریزارو.

محروق - ا.مف.ع (مه‌هرووغ - mehrûx):
سوتاو، سوتیاگ.

محروم - ا.مف.ع (مه‌هرووم - mehrûm):
مه‌هرم، بۆ به‌ش، نا‌ئومید.

محزون - ا.مف.ع (مه‌هزوون - mehzûn):
غه‌مگین، خه‌مین، که‌سه‌ردار.

محسن - ا.فا.ع (موه‌سین - muhsin):
چاکه‌کار.

محسوب - ا.مف.ع (مه‌هسوب - mehsûb):
ژمێردراو، حه‌ساوکراو، حه‌ساو بۆ کریاگ.

محسود - ا.مف.ع (مه‌هسود - mehsûd):
حه‌سودی پۆ براو.

محسوس - ا.مف.ع (مه‌هسوس - mehsûs):
هه‌ست پیکراو.

محترک - ا.فا.ع (موه‌ته‌کیر - muhtekir):
مونۆپۆل، که‌سیک دانه‌وتله‌و نازووقه یان کالای
دی عه‌مار بکات و هه‌لی بگرن تا به‌ نرخێ گران
ببفرۆشینه‌وه.

محتمل - ا.فا.ع (موه‌ته‌لیم - muhtelim):
خه‌ونبین، شه‌یتانی بوون.

محتمل - ا.مف.ع (موه‌ته‌مه‌ل - muhtemel):
له‌ گوین، له‌ گین، له‌ وه‌یه، ره‌نگه، شایه‌ت.

محتوم - ا.مف.ع (مه‌هتوم - mehtûm): هه‌ر
ده‌ب.

محتوی - ا.فا.ع (موه‌ته‌ئی - muhtevî):
شتیک شتیکی دی تیا بۆ، ناوه‌رۆک،
ناواخن.

محراب - ا.ع (میه‌راب - mihrab): سه‌روی
مه‌جلیس، شۆینی وه‌ستانی پیتش نوێژ، میحرابی
مزه‌گوت (مزه‌گوت رووخواه میحرابی ماوه).

محرک - ا.ع (میه‌راک - mihrak): جوولتینه‌ر،
ئامبیری جوولاندن و بزواندن.

محرر - ا.فا.ع (موه‌ه‌ریر - muherrir):
نازادکه‌ر، نووسه‌ر.

محرز - ا.مف.ع (موه‌ره‌ز - muhrez): به‌ده‌ست
هیتراو، وه‌رگیراو.

محررض - ا.فا.ع (موه‌ه‌ریز - muherriz):
هاندەر، دنده‌ر.

محرر - ا.فا.ع (موه‌ه‌ریف - muherrif):
که‌سیک که‌ قسه‌یه‌که بگۆرن.

محرر - ا.مف.ع (موه‌ه‌ره‌ف - muherref):
ته‌حریفکراو، گۆردراو، شیواندراو.

محرر - ا.فا.ع (موه‌ریغ - muhrir):
سوتینه‌ر.

محرر - ا.فا.ع (موه‌ریغ - muherrir):
سووتینه‌ر، ئه‌وه‌ی بپیته‌ مایه‌ی تینۆیتی.

محرر - ا.مف.ع (موه‌ره‌غ - muherex):
سووتاو.

محرره - ا.مف.ع (موه‌ره‌غه - muhrex):
ده‌سته‌چيله، قوریانی سوتاو.

محفل - ا.ع (مههفیل - mehfil): شویتنی خړپوونه وی دۆستان، کۆر، نهنجومه ن، جفات.

محفور - ا.مف.ع (مههفور - mehfûr): هه لکه نراو، کلۆر، مافوور.

محفوظ - ا.مف.ع (مههفوز - mehfûz): پارێزراو.

محفوف - ا.مف.ع (مههفوف - mehfûf): دهور دراو، دهور گیراو.

محفه - ا.ع (مییهفه - miheffe): تهختی رهوان، تهختیکه له کهژاوه دهچێ بۆ دهوروژوور پیتکردنی نهخۆش.

محق - ا.فا.ع (موهیغ - muhixx): خودان ههق، ههقدار، کهسپیک کهههق بهو بی.

محقر - ا.مف.ع (موههغهر - muhexxer): بچووک، سووک.

محقق - ا.مف.ع (موههغغه - muhexxex): وهدی هاتگ.

محقق - ا.فا.ع (موههغغیغ - muhexxix): تهحقیقکار.

محقق - ا.مف.ع (مههغوغ - mehxûx): شایسته، وهدی هاتگ.

محک - ا.ع (مییهک - mihek): سهنگی مهحهک، بهردیکه زیرو زیوی پێدا دیتن و عه یاره که دیاری دهکن.

محکم - ص.ع (موههکه م - muhkem): مکووم، قایم.

محکemat - ا.ع (موههکه مات - muhkemat): نهو نایه تانه ی که مانایان روون و ئاشکرایه و پیتیویستیان به تهئویل و شرۆڤان نییه.

محکمه - ا.ع (مههکه مه - mehkeme): دادگا.

محکوک - ا.مف.ع (مههکووک - mehkûk): تاشراو، رنراو.

محکوم - ا.مف.ع (مههکووم - mehkûm): مه حکوم، حوکمدراو.

محشر - ا.ع (مههشهر - mehşer): جیتی خړپوونه وی خه لکی، رۆژی په سلاتی، رۆژی حهشر.

محشور - ا.مف.ع (مههشور - mehşûr): هاو ودهم، له یه کدی خړپوونه وه.

محشی - ا.مف.ع (موههششا - muheşşa): پهراوتیز بۆ نووسراو، کتیبیک پهراوتیزی بۆ نووسراو.

محصل - ا.فا.ع (موهه سسیل - muhessil): قوتابی، کهسپیک شتیکی به دهست هیتایی.

محصله - ا.فا.ع (موهه سسیله - muhessile): قوتابی (بۆ می).

محسن - ا.مف.ع (موههسه ن - muhsen): پیاوی ژندار.

محسنه - ا.مف.ع (موههسه نه - muhsene): ژنی شوودار.

محصور - ا.مف.ع (مههسور - mehsûr): شوره، حهسار بۆ کراو.

محصول - ا.مف.ع (مههسوول - mehsûl): بهرووبووم، بهرهم.

محسون - ا.مف.ع (مههسوون - mehsûn): پارێزراو.

محض - ص.ع (مههز - mehz): خالیسه و پاکژ، بی غهش، پاک.

محضر - ا.ع (مههزهر - mehzer): دهرگا، شویتنی نووسینی قهواله و سه نه دان، تو مارگه ی قهواله و سه نه دان، تو مارو فتوانامه.

محط - ا.ع (مهههتت - mehett): ویستگه، شویتنی دابه زین و لادان، مه نزل، باره نازی قافله و کاروان.

محظور - ا.مف.ع (مههزور - mehzûr): قه دهغه، یاساغ، نار هوا، هه رام.

محظوظ - ا.مف.ع (مههزووز - mehzûz): خو شبه خت، به خته وهر.

محفظه - ا.ع (مههفهزه - mehfeze): جانتای دهستی، نهو دی شتی تیا هه لگیری، جزدان.

محنت - ا.ع (میهنهت - mihnet): به‌لا، خەم و په‌ژاره، مه‌ینهت.

محور - مص.م.ع (مه‌هف - mehv): سپینه‌وه، له‌نیو‌بردن، نه‌هیشتن.

محور - ا.ع (می‌هه‌هر - mihver): ته‌وهر، تیره.

محورطه - ا.ع (موهه‌فقه‌ته - muhevvete): حه‌سار، حه‌وشه، شووره، شویتنی دیواری له ده‌ورکرا‌یت.

محول - ا.فا.ع (موهه‌فقیل - muhevvil): گۆزینکار، یه‌کیکه له سیفه‌ته‌کانی یه‌زدانی مه‌زن.

محول - ا.مف.ع (موهه‌فقه‌ل - muhevvel): گۆزدارو، هه‌واله‌کراو.

محیر - ا.فا.ع (موهه‌بیر - muheyyir): مایه‌ی سه‌رسامی، سه‌رسام‌که‌ر.

محیص - ا.ع (مه‌هیس - mehîs): رزگاری، خه‌له‌سین.

محیط - ا.فا.ع (موهیت - muhît): بازه، ژینگه.

محیل - ا.فا.ع (موهیل - muhîl): هه‌واله‌که‌ر، چاره‌که‌ر، حیه‌باز.

محیی - ا.فا.ع (موهیی - muhyî): زندوو که‌روهه.

مخ - ا (موخ - mux): ره‌شمه‌ی قورس که بک‌ریته سه‌ری ئه‌سپ و هیت‌ستری چه‌تون و چه‌موش، ناگر، زه‌رده‌واله، داری خورما.

مخ - ا.ع (موخ - muxx): میتشک، مۆخ، ده‌ماغ، مۆخی ئیتسان.

مخابره - مص.م.ع (موخابه‌ره - muxabere): قسه‌کردن به‌ته‌له‌گراف یان ته‌له‌فۆن، خه‌به‌ردان، خه‌به‌ر وه‌رگرتن.

مخاتله - مص.م.ع (موخاته‌له - muxatele): یه‌کدی فریودان.

مخادع - ا.ع (موخادی - muxadi): سه‌ندوقخانه.

مخادع - ا.فا.ع (موخادی - muxadi): حیه‌باز، خاپینۆک، فیتباز.

محل - ا.ع (مه‌هه‌لل - mehell): شویتن، شویتنی لادان و دابه‌زین.

محل - ا.فا.ع (موهیل - muhill): ته‌وه‌ی پایه‌ندی حه‌رام یان ته‌ده‌و په‌یمان نه‌بێ.

محلات - ا.ع (مه‌هه‌لل‌ات - mehellat): شویتن، گه‌رپ‌کان.

محل‌ب - ا.ع (مه‌هه‌لب - mehleb): شویتنی شیر دۆشین.

محل‌ب - ا.ع (می‌هه‌لب - mihleb): قاپی شیردۆش.

محل‌ب - ا.ع (مه‌هه‌لب - mehleb): جو‌ره دره‌ختیکه.

محل‌ل - ا.فا.ع (موهه‌لل‌یل - muhellil): حه‌لال‌که‌ر، ته‌و که‌سه‌ی ژنی سێ ته‌لاقه‌ ماره ده‌کاته‌وه تاپاشان ته‌لاق‌ی بدات و میت‌ردی یه‌که‌می بیخوازیتته‌وه، ماره به‌جاش.

محل‌ل‌ج - ا.مف.ع (مه‌هه‌لو‌ج - mehlûc): په‌مووی هه‌لاجی کراو.

محل‌ل‌ل - ا.مف.ع (مه‌هه‌لو‌ل - mehlûl): شتیک له‌شه‌یه‌کدا توت‌یرا بیتته‌وه.

محل‌ه - ا.ع (مه‌هه‌ل‌له - mehelle): گه‌رپ‌ه‌ک، کو‌لان.

محل‌ی - ا.مف.ع (موهه‌ل‌لا - muhella): رازاوه به‌خشل، خه‌ملیت‌راو.

محمد - ص.ع (موهه‌مه‌د - muhemmed): خۆش ته‌بیعه‌ت، سوپاس‌گوزار، که‌سێک سوخه‌تین چاکی فره‌بی، ناوی په‌یام‌به‌ری ئیسلامه، ستایش‌که‌ر.

محمل - ا.ع (مه‌هه‌میل - mehmil): که‌ژاوه.

محمود - ا.مف.ع (مه‌هه‌موود - mehmûd): ستایش کراو.

محمول - ا.مف.ع (مه‌هه‌موول - mehmûl): هه‌لگیراو، له‌کو‌ل کراو.

محموم - ا.مف.ع (مه‌هه‌مووم - mehmûm): تادار، که‌سێک تای لیت‌ه‌تبی.

مح‌ن - ا.ع (می‌هه‌ن - mihen): مه‌ینه‌تان، به‌لاو ده‌رد.

مخالف - ا.ف.ع (موخالیف - muxalif): دژ، ناکوک، نه یار.

مخالفت - مص.ل.ع (موخالهفت - muxalefet): دژایه تی کرن، سه ریچی کرن.

مخانیق - ا.ع (مه خانیق - mexanix): قه لاده، ملوانکه، گهر دانه،

مخاوف - ا.ع (مه خاویف - mexavif): نه و شتانه ی باعسی ترس بن.

مخایل - ا.ع (مه خایل - mexayâl): هه وری سه ر قافله ی باران، نیشانه.

مخیر - ا.ف.ع (موخیر - muxbir): خه به رده ر، هه والدر، سالو خدر، هه والدر.

مخیر - ا.ع (مه خیر - mexber): دهرونی کهس، ناخ.

مخبط - ص.ع (موخه بیه - muxebbet): شیتوکه، که سیک که نه قلی ته و نه یی.

مخت - ا.ع (موخت - muxt): ئومید، ته ما، ته ماداری، ئومیده واری.

مختار - ص.ع (موختار - muxtar): سه ریشک، ئازاد، خودان ئیختیار، هه لئبراده.

مختال - ص.ع (موختال - muxtal): لوتبه رز، خوچه سه ند.

مخترع - ا.ف.ع (موخته ری - muxteri'): داهینه ر.

مخترع - ا.م.ع (موخته ره - muxtere'): داهینه ر.

مختص - ا.م.ع (موختهس - muxtes): تاییه ت، پسپور.

مختصر - ا.م.ع (موخته سه ر - muxteser): کورت و موخته سه ر،

مختفی - ا.ف.ع (موخته فی - muxteffi): په نهان، شاراوو نادیار، کفن دز، پیوار.

مختل - ا.م.ع (موخته ل - muxtell): په ریشان، شتو، سست و بی که لک.

مختلس - ا.ف.ع (موخته لیس - muxtelis): دز.

مخادعه - مص.م.ع (موخاده - muxade'e): یه کدی خه له تاندن.

مخاذیل - ا.ص.ع (مه خاذیل - mexazîl): زه بوون، کهساس، دامو.

مخارج - ا.ع (مه خاریج - mexaric): شوینی ده رچوون، خه رجیبات و سه رفکردن.

مخاریق - ا.ع (مه خاریق - mexarîx): جوامیران، خه لکی دلاوا، سه خاوده ندان.

مخازن - ا.ع (مه خازین - mexazin): عه مار، مه خزن، کوگا.

مخاصم - ا.ف.ع (موخاسیم - muxasim): شه رانی، شه رکهر.

مخاصمه - مص.ل.ع (موخاسمه - muxaseme): شه رکردن، دژمنایه تی کردن.

مخاض - ا.ع (مه خاز - mexaz): ژانی زایین.

مخاط - ا.ع (موخت - muxat): چلم.

مخاطب - ا.م.ع (موخته ب - muxateb): دویتراو.

مخاطبه - مص.ل.ع (موخته به - muxatebe): یه کتر دوواندن.

مخاطر - ا.ف.ع (موختایر - muxatir): که سیک خو ی بخاته خه ته ره وه.

مخاطر - ا.ع (مه خاتیر - mexatir): خه ته ران، مه ترسیبان.

مخاطره - مص.ع (موخته ره - muxatere): خوخته خه ته ره مه ترسی.

مخافت - مص.ل.ع (مه خافته - mexafet): ترسان.

مخالب - ا.ع (مه خالیب - mexalib): چنگ، نینوکان، چرنوکان.

مخالصت - مص.ع (موخاله سه ت - muxaleset): دژستایه تی کردن، بی غه ل و غه ش.

مخالطه - مص.ع (موخاله ته - muxalete): تیکه لئون، تیکه لی کردن.

مخرب - ا.فا.ع (موخه ریب - muxerrib):
ویرانکار، خراپکار.

مخرج - ا.ع (مه خرج - mexrec): جیتی
دەرچوون.

مخرق - ا.ع (مه خره غ - mexrex): بیابانی
وشک و برینگ، دهشتی کاکي به کاکي.

مخرق - ا.فا.ع (موخه ریغ - muxerrix): زور
درۆزن.

مخرقه - ا.ع (مه خره غه - mexrexe): درۆ،
بوختانچی.

مخروط - ا.مف.ع (مه خرووت - mexrût):
تاشراو، خه پاتی کراو، شیوهیه کی نه دازیه به له
وینه ی که لله شه کر.

مخزن - ا.ع (مه خزن - mexzen): عه مار،
مه خزن، کۆگا.

مخزوم - ا.مف.ع (مه خزووم - mexzûm):
که پوی کونکراو.

مخصوص - ا.مف.ع (مه خسووس -
mexsûs): تابه تی.

مخضرم - ص.ع (موخه زره م - muezrem):
پیاوی خه ته نه نه کراو، ره شیک که باوکی سپی
بی، که سیک هه ردو و زمانی جاهلیه ت و
نیسلامی دی بی، ده و رانیده،

مخطط - ا.مف.ع (موخه تته ت - muxettet):
خه ت خه ت، خه تدار، موقه له م.

مخطی - ا.فا.ع (موختی - muxtî): خه تاکار،
که سیک له سه ر ریگه ی هه له و باوه ری نادروست
بی.

مخفف - ا.فا.ع (موخه ففیف - muxeffif):
سووک که ره وه.

مخفف - ا.مف.ع (موخه ففه ف - muxeffef):
سووک کراوه.

مخفوض - ا.مف.ع (مه خفوز - mexfûz):
دابه زیتراو، دابه زیو، نرم بوو.

مخفی - ص.ع (مه خفی - mexffi): شاراوه،
په نهان.

مختلس - ا.مف.ع (موخته له س - muxteles):
دزراو.

مختلط - ا.فا.ع (موخته لیت - muxtelit):
تیکرژاو، تیکه لاو.

مختلف - ا.فا.ع (موخته لیف - muxtelif):
جیا وازی که ر، جۆر و جۆر، ره نگاو ره نگ، جیا واز.

مختنق - ا.فا.ع (موخته نیغ - muxtenix):
خنکینه ر.

مختوم - ا.مف.ع (مه مختوم - mextûm):
مۆرکراو، نه نجام دراو، به نه نجام که بیشتوو.

مختون - ا.مف.ع (مه مختون - mextûn):
خه نه نه کراو.

مخچه - ا. (موخچه - muxçe): ده ماغه
چکۆله.

مخدر - ا.فا.ع (موخه ددیر - muxeddir):
سرکه ر، به نه کهر.

مخدرات - ا.ع (موخه دده رات -
muxedderat): ژنانی پۆشته و جیجا بدار.

مخدرات - ا.ع (موخه ددیرات - muxedd
rat): به نگ دهرمانی بیتھۆشکه ر، وه ک هرویین و
کۆکاین ..

مخدره - ا.مف.ع (موخه دده ره - muxeddere):
ژنی پۆشته.

مخدع - ا.ع (مه خده - mexde'): ژووری
بچووک له ناو ژووری گه ورده ا، سه ندوقخانه.

مخدوس - ا.مف.ع (مه خدوش - mexdûş):
رووشاو.

مخدوم - ا.مف.ع (مه خدووم - mexdûm):
خزمه تکرار، سه ره ور، که سیک غولام و نۆکه ری
هه بی.

مخده - ا.ع (میخده دده - mixedde): پشتی،
سه رین، بالیف، سه نیا.

مخدول - ا.مف.ع (مه خزوول - mexzûl): سه ر
شۆر، ناو میتد.

مخراق - ص.ع (میخراغ - mixrax): پیاوی
دلاوا و قۆز، جوامیر.

مخمر - ا.مف.ع (موخه ممر - muxemmer):
ته خمیر کراو، هه ویتنکراو.

مخمس - ا.مف.ع (موخه ممهس - muxemmes):
پیتنج خسته کی.

مخمسه - مص.ع (مه خمهسه - mexmese):
برسیتی له راده به دهر، رهنج و زهحمهت، گیرۆده بوون
و گرفتاری، قهرقهش، گیره و کیشه، دهر دو ئه رک.

مخمل - ا.ع (مه خمل - mexmel): مه خمه له،
مه خمه ر، قوماشیکێ نهرمی توکنه.

مخملک - ا (مه خمه لهک - mexmelek):
نه خوشبیه کی درمه، زیاتر تووشی مندا لان ده بی.

مخمور - ا.مف.ع (مه خمور - mexmûr):
مه ست، خومار.

مخنث - ص.ع (موخه ننهس - muxennes):
پیاوی ئه توار ژنانه، نیره موک، پیاوی خراپ و
دلژدهش، موخه نه ت.

مخنق - ا.فا.ع (موخه ننیغ - muxennix):
خنکیته ر.

مخنق - ا.فا.ع (موخه ننهغ - muxennex):
خنکیتر او، شویتنی پهت له گهردنی له
سیداره دراو.

مخنقه - ا.ع (میخنه غه - mixnexe):
ملوانکه، گهردنه بن، میخنه که نه د، خه ناوکه.

مخنوق - ا.مف.ع (مه خنوغ - mexnûx):
خنکیتر او.

مخوف - ص.ع (مه خوف - mexûf): ترسناک،
مایه ی ترس.

مخیدن - مص.ل (مه خیده - mexîden):
خزین، جمین، جوولان.

مخیده - ا.مف (مه خیده - mexîde): جوولاو،
جماو، خزبو.

مخیر - ص.ع (موخه بیهر - muxeyyer):
خاوه ن ئیختیار، هه لێژارده.

مخیز - ا (مه خیز - mexîz): مامیز.

مخیط - ا.ع (میخیه ت - mixyet): دهرزی،
گوزهرگه، دلیوان، سوژن.

مخل - ا.فا.ع (موخیل - muxill): ناژاوه گیتی،
گهنده لکار.

مخلب - ا.ع (میخله ب - mixleb): چنگ،
چرنوک، نینوکی بالندان.

مخلخل - ا.ع (موخه له - muxel xel):
شویتی خرا ل له پیتدا، کونکراو.

مخلد - ص.ع (موخه لله د - muxelled):
ههرمان، نه مر، جاویدان، هه میشه.

مخلص - ص.ع (موخلیس - muxlis): دلسۆز،
دۆستی پاک و بی رباو بی غه ل و غه ش.

مخلص - ا.ع (مه خلهس - mexles): رتیه کی
رزگاری، رتیه کی خه له سان.

مخلص - ا.مف.ع (موخلهس - muxles):
پاک بووه وه.

مخلسه - ا.ع (موخه لله سه - muxellese):
جوژه رووه کیته بۆ دهرمان به کار دئی.

مخلع - ص.ع (موخه لله - muxelle): پیاوی
سست و بی توانا.

مخلف - ا.فا.ع (موخلیف - muxlif):
ئه وه ی که سیک بکات به جی نشینی خۆی،
که سی وه عده به خیلاف، رووه کیک دووباره
گه لای دهرکرد بیتته وه، کوتری په ر له بی، کوپی
جوان.

مخلف - ا.مف.ع (موخه لله ف - muxellef):
له پاش به جیماو، پاشمه نه.

مخلوط - ا.مف.ع (مه خلوت - mexlût):
ئاویتته، تیکه ل.

مخلوع - ا.مف.ع (مه خلوء - mexlû):
که سیک له مه قامی خۆی که وتبی، لیکه وتوو،
هه لکه ندر او.

مخلوق - ا.مف.ع (مه خلووغ - mexlûx):
خولقیتر او، ئافریده.

مخلی - ا.مف.ع (موخه للا - muxella):
شویتی خالی، خالی کراو.

مخمر - ا.فا.ع (موخه میمر - muxemmir):
ته خمیر کار، هه ویتنکه ر.

مدافع - ا.فا.ع (مودافی - mudafi): داکوکیکار، که سیک شتیگ پال پتوهنی رهنی بکاتهوه.

مدافعه - مص.م.ع (مودافه نه - mudafe'e): سینگ له بهر سینگ نان، یه کتر دوورخسته وه، لایه نگرتنی که سیک.

مدافه - مص.ل.ع (موداغنه - mudaxxe): وردبینیکردن، وردی و دیکته له حیسابدا.

مدال - ا.فر (مدال - midal): میدال، مه دالیا، نیشانه.

مدالسه - مص.ع (مودالسه - mudalese): تهره دان، خاپاندن، فریودان و زولم کردن.

مدام - ا.ع (مودام - mudam): مهی، شراب، بارانی بهردهوام، هه همیشه.

مداوات - مص.م.ع (موداوات - mudavat): دهرمانکرن، مالیجه کردن.

مداولت - مص.ل.ع (موداقله له - mudavelet): گه پانی چه رخی روژگار، سووران.

مداوم - ا.فا.ع (مودااقیم - mudavim): بهردهوام.

مداومت - مص.م.ع (موداقله مهت - mudavemet): دهوام دان، دریشه دان.

مداهنه - مص.ل.ع (موداهنه - mudahene): فریودان، خاپاندن، دوورووی کردن، زمانلوسی.

مدایح - ا.ع (مه دایح - medayih): مه دح و ستایشان.

مداین - ا.ع (مه داین - medayîn): شاران، ناوی شاری ته یسه فون بهوه.

مدبر - ا.فا.ع (مودبیر - mudbir): پاشقه رۆ.

مدبر - ص.مف.ع (مودبهر - mudber): به دبهخت.

مدبر - ا.فا.ع (موده بیر - mudebbir): ته گبیرکهر، چاره کهر.

مدبوغ - ا.مف.ع (مه دبوغ - medbûx): پیستی خوشه کراو، پیستی ده باغی کراو.

مخيط - ا.مف.ع (مه خیت - mexit): دوراو.

مخيله - ا.ع (مه خيله - mexîle): هه وری بارانی پتوه بی، خه یال.

مخيله - ا.ع (موخه بیله - muxeyyle): وزه خه یال و ویتنا.

مخیم - ا.ع (موخه بیهم - muxeyyem): ختوه تکه، هۆبه.

مد - ا.مه د (med): تهل، پرد، روژی شه شه می ههر هه ییگی هه تاوی.

مد - مص.ع (مه دد - medd): دریتژکردن، لافاو هه ستانی ناوی ده ریا.

مد - ا.ع (مه دد - medd): نیشانه یه که له سه ر نه لفی دریتژداده نری.

مد - ا.فر (مود - mud): مۆد، مۆدی روژ، سه لیهقه، شپواز، شپوه.

مداجات - مص.ع (موداجات - mudacat): موداراو دل راگرتنی دژمن و شارنده وی دژمنایه تی.

مداح - ص.ع (مه دداه - meddah): ستایشکار.

مداخل - ا.ع (مه داخیل - medaxil): جیتی داخل بوون.

مداخله - مص.ع (موداخله - mudaxe le): خو هه لقور تاندن له کاری که سیک.

مداد - ا.ع (میداد - midad): خامه، قه له می رهش، قه له م ره ساس، میداد.

مدار - ا.ع (مه دار - medar): خولگه، شوتنی خولانه وه سوپانه وه.

مدارات - مص.ل.ع (مودارات - mudarat): مدارا، دل راگرتن، رهفتارکرن ده گه ل که سیکدا به نه رمی، نه رمی نواندن.

مدارج - ا.ع (مه دارج - medaric): پله، پاچینه، قالدومه، نه رده وان، په یژه.

مدارس - ا.ع (مه داریس - medaris): قوتا به خانان.

مداعبه - مص.ل.ع (مودائه به - muda'ebe): شوخی کردن، سوعبه تکرن، گه مه کردن.

مدرس - ا.ع (میدرەس - midres): کتیبیک
دەرسی لەسەر بگوتریتەوه، شویتنی دەرس
گوتنەوه.

مدرس - ا.ف.ع (مودەرەیس - muderis):
مامۆستا، دەرسکار.

مدرسە - ا.ع (مەدرەسە - medrese):
قوتابخانە، شویتنی وانه گوتنەوه.

مدرک - ا.ع (مەدرەک - medrek):
کات و شویتنی دەرک کردن، بەلگە، قەوالە،
سەنەد.

مدرک - ا.ف.ع (مودریک - mudrik): زیرەک،
هوشیار، زووحوالی،

مدرکات - ا.ع (مودریکات - mudrikat):
پێنج هەستەکە.

مدرکە - ا.ف.ع (مودریکە - mudrike):
دەرکەر، زیرەک، هوشیار، زووحوالی.

مدرن - ص.فر (مودیرن - mudirn): نوێ، تازه،
هاوچەرخی، مۆدی رۆژ.

مدرنیسم - ا.فر (مودیرنیسم - mudirnîsm):
شیوازی نوێ.

مدروس - ص.ع (مەدروس - medrûs): کۆن و
رزبو، شیت و دیوانە.

مدعو - ا.مف.ع (مەدئوئ - med'uv):
دەعوەتکار، بانگراو.

مدعی - ا.مف.ع (موددەئا - mudde'a):
ویستراو، ئارەزوو، داواکراو.

مدعی - ا.ف.ع (موددەئی - mudde'î):
داواکەر.

مدغم - ا.مف.ع (مودغەم - mudxem): دوو
پیت بچنە ناو یەک و بێن بە یەک پیت.

مدفع - ا.ع (مەدفعە - medfe'): شویتنی
کۆبوونەوهی ئاو، ئاوه‌پۆی ئاو، کونج، رەهەند.

مدفع - ا.ع (میدفعە - midfe'): تۆپ،
مەترەلۆز.

مدفوع - ا.مف.ع (مەدفوو - medfû'): گوو،
پییسی.

مدت - ا.ع (موددەت - muddet): کات و
وەختی دیاریکراو، کات.

مدثر - ا.ف.ع (مودەسسیر - mudessir):
پۆشە، کەسێک خۆی لە عەباو جل و بەرگەوه
پێچابێ.

مدح - مص.م.ع (مەده - medh): ستایش
کردن، مەحەتکردن.

مدخل - ا.ع (مەدخەل - medxel): دەرگا،
شویتنی چوونە ژووره‌وه، دەروازە.

مدخل - ص.ع (مودخەل - mudxel): هەتیوچە،
لەگام، زێکۆر.

مدخنە - ا.ع (میدخەنە - midxene): ناگردان،
مەقڵی، کوانگ.

مدخول - ا.مف.ع (مەدخوول - medxûl):
تێخراو، کەسێک ئەقڵی تێک چووبێ.

مدد - ا.ع (مەدەد - meded): کۆمەک، یارو
یاوەر، هاوکاری، فریارەس.

مددکار - ص.فا (مەدەدکار - mededkar):
کۆمەک کار، یار، یاوەر، دۆست و هاوکار.

مدر - ا.ع (مەدەر - meder): کلتۆ کەستەک،
گوند.

مدر - ا.ف.ع (مودیر - mudirr):
دەرمان یان هەر خواردنێک کە پێشواو زیاد
بکات.

مدرپ - ا.مف.ع (مودەرەب - muderreb):
مەشقراو، ئەزموندار، کارامە، گرفتاری بەلا.

مدرج - ا.ع (مەدرەج - medrec):
شویتنی رۆییشتن و تێ پەڕین، رێ و رێباز،
مەزەب.

مدرج - ا.مف.ع (مودەرەج - mederrec): پله
پله.

مدرج - ا.ع (مودەرەج - mudrec): تۆمار،
کتیب، نامە، پێکەوه پێچراو.

مدرجە - ا.ع (مەدرەجە - medrece): هەر
رێگە و هۆیک بۆ وەدەست هێنانی پایە و پلە
بەرژتر بگێریتەبەر.

مدون - ا.مف.ع (موده‌فنه - medevven):
کوکراوه و تۆمارکراو، ئهو شيعرانەي له ديواندا
کۆکرايېته وه.

مدهش - ا.ف.ع (موده‌هيش - mudhiş):
سه‌رسامکەر، شتى مايه‌ي سه‌رسامى بئ.

مدهوش - ا.مف.ع (مه‌دهوش - medhûş):
سه‌رسام، سه‌رگه‌ردان، گيژ، حه‌يرماو، بيته‌وش.

مدهون - ا.مف.ع (مه‌دهون - medhûn):
چه‌ورکراو، پيستی ده‌باغی کراو، چه‌رمى ره‌نگ
کراو.

مدياتور - ا.فر (ميدياتور - midyatûr):
پيتاو، ميانچي.

مديح - ا.ع (مه‌ديه - medîh): ستايش، جوژه
شيعريکه.

مديحه - ا.ع (مه‌ديهه - medîhe): ستايش.
مه‌حت.

مديد - ص.ع (مه‌ديد - medîd): دريژ، ناوی
به‌حريکی شيعريه.

مدير - ا.ف.ع (مودير - mudîr): به‌رپوه‌به‌ر،
که‌ستیک کاریک به‌رپوه‌ بيات.

مديست - ا.فر (موديست - mudîst):
مؤدساز.

مدينه - ا.ع (مه‌دينه - medîne): شار.

مديوم - ا.فر (ميديووم - midyûm): چاره.

مديون - ص.ع (مه‌دييون - medyûn): قه‌ردار،
قه‌رزار.

مذاب - ا.مف.ع (موزاب - muzab): تواوه.

مذابح - ا.ع (مه‌زاييه - mezabih):
قه‌ساوخانه.

مذاق - ا.ع (مه‌زاغ - mezax): تام، چه‌ژ،
شوينی هه‌ستی تامکردن.

مذاکره - مص.ع (موزاکره - muzakere):
گفتوگۆ له‌سه‌ر شتيک.

مذاهب - ا.ع (مه‌زاهيب - mezahib):
مه‌زه‌بان، نايينان.

مدفن - ا.ع (مه‌دفنه - medfen): شويني
ناشتن، گۆرستان، قه‌ورستان.

مدفون - ا.مف.ع (مه‌دفون - medfûn):
نيژراو، به‌خاک سپيترراو.

مدقق - ا.ف.ع (موده‌غغيج - mudexxix):
به‌ديقه‌ت، وردبين.

مدقوق - ا.مف.ع (مه‌دغووغ - medxûx):
باريک و بنيس، تيډاو، کوترراو.

مدل - ا.ع (موديلل - mudill): ده‌ليل، رينوين،
که‌ستیک باوه‌رو متمانه‌ي به‌خۆي هه‌بئ.

مدل - ا.فر (موديل - mudil): مؤدیل، نمونه،
سه‌رمه‌شتی.

مدلس - ا.ف.ع (موده‌لليس - medellis):
خاپينۆک، عه‌وام خه‌له‌تین، که‌ستیک که‌عه‌يبي
خۆي يان عه‌يبي کالاي خۆي وه‌شيري.

مدلل - ا.مف.ع (موده‌لله‌ل - mudellel):
قسه‌کردن به‌ه‌لگه‌وه.

مدلول - ا.مف.ع (مه‌دللول - medlûl): ماناو
چه‌مک و ده‌لاله‌ت، رينوينی کراو.

مدلهم - ص.ع (مودله‌هيم - mudlehim):
ره‌ش، تاريک، شه‌وي تاريک، تاريک و نوته‌ک.

مدمووع - ا.مف.ع (مه‌دمووع - medmûx):
که‌سيک سه‌ري شکاي و زبان به‌ميشکی گه‌يبي
بئ، گه‌وج، ده‌يه‌نگ، که‌وده‌ن، گه‌لجۆ.

مدن - ا.ع (مودون - mudun): شاران.

مدنگ - ا (مه‌ده‌نگ - medeng):
کليل، په‌ره‌ي قفل، پشتکۆل، کتۆمي ده‌رگا،
کيتلۆن.

مدني - ص.ن.ع (مه‌ده‌ني - medenî): شاري،
شارستاني.

مدور - ص.ع (موده‌فقه‌ر - medevver): خرو
بازنه‌يي، جوژه شيعريکه که به‌شيوه‌ي بازنه‌يي
ده‌نووسري و ده‌شيت له‌هه‌ر وشه‌يه‌کيه‌وه ده‌ست
پي بکه‌ي و ببخوينيه‌وه.

مدوز - ا.فر (ميدووز - midûz): جوژه
گياه‌وه‌ريکی مه‌رجاني بزۆزه.

مذیل - ص.ع (موزه ییهل - muzeyyel):
کراسی شوی، کتیبی پاشکوی هه بی.

مر - (مهر - mer): نامازی په یوه ندییه

مر - ا. (مهر - mer): حه ساو، ژماره.

مر - ص.ع (مور - murr): تال، شوکوی
درهخت.

مر - مص.ع (مهر - merr): تیپه پرین، رویشتن
و تیپه پرین به سهر شتی کدا.

مراء - مص.ل.ع (میراء - mira'): شه پرکردن،
به گژ به کدا چوون.

مراات - مص.م.ع (مورائات - mura'at):
نیشاناندانی پیچه وانه ی واقع، ریا کردن.

مرائی - ا.ف.ع (مورائی - muraî): ریاکار، خو
نوتین.

مرا بهه - مص.م.ع (مورابه هه - murabehe):
پارده دان به قازانج.

مرا بیز - ا.ع (مهرا بیز - merabiz): ناغه لای
شه وانه ی په زان، ماواو لانه ی شترو گورگ...

مرا بط - ا.ع (مهرا بیت - merabit): شوتینی
به ستنه وه ی نه سپ و هیسترو کدرو و شترو...

مرا بطه - مص.ل.ع (مورابه ته - murabete):
ناگاداری کردن، په یوه ندی هه بوون.

مرا ت - ا.ع (مهرا ت - merrat): که رت، جار.

مرا تب - ا.ع (مهرا تب - meratib): پله و پایه،
که رت و جارن.

مرا تع - ا.ع (مهرا تی - merati'): له وه رگه،
پاوه نان.

مرا تی - ا.ع (مهرا سی - merasî): شیوه نامه،
سهر دولکه، لا وانه وه.

مرا ج - ا.ع (مهرا جی - meraci'): مه رجه عی
ثانی، نه و زانا ثانیانه ی که خه لکی له مه سه له
شه رعییه کاندایان لیده کهن، سه رچاوه..

مرا ج - ا.ف.ع (موراجی - muraci'):
ژنیک پاش مهرگی می رده که ی بو مال باوکی
بگه رتته وه.

مذبح - ا.ع (مه زبه - mezbeh): کوشتارگه،
جیتی قوربانی کردن.

مذذب - ا.ف.ع (موزه بزب - muzebzib):
دوو دل و راپا، بوختانچی و دوو روو.

مذبح - ا.مف.ع (مه زبوه - mezbûh):
سهر پراو.

مذکر - ص.ع (موزه ککه ر - muzekker):
پیاو، نیتینه.

مذکر - ا.ف.ع (موزه ککیر - muzekkir):
وه بیر هیتنه وه، واعیز، وه زدادهر.

مذکور - ا.مف.ع (مه زکور - mezkûr):
ناو براو.

مذل - ا.ف.ع (موزیل - muzill): زه لیلکه ر.

مذلت - مص.ل.ع (مه زه لته - mezellet):
زه لیل بوون، ریسرا بوون، ره زیلبوون.

مذمت - مص.م.ع (مه زه مته - mezemmet):
زه م کردن، خراپه گوتنی که سیک یان شتیک.

مذموم - ا.مف.ع (مه زمووم - mezmûm):
زه مکارو،

مذنپ - ص.ع (موزنیب - muznib):
گوناهکار.

مذنپ - ص.ع (موزه ننه ب - muzenneb):
کلکدار.

مذهب - ا.ع (مه زه ب - mezheb): ری و
رتباز، تابینزا.

مذهب - ا.مف.ع (موزه هه ب - muzehheb):
زه رکت، شتی له ناوی زیر گیرایی.

مذهبات - ا.ع (موزه هه بات - muzehhebat):
حه وت قه سیده ی عه رهبی بووه که له زه مانای
جاهیلیه تدا له دوا ی حه وت قه سیده
هه لو اسرا وه هه تاون.

مذی - ا.ع (مه زی - mezî): ناوئ که له زاری
حه وز یان کاریز بووات، نه و ناوه ی که به دهم یاری
کر دنه وه له گه ل ژندا له کیری پیاو دیت و له شی
پئی پیس نابی و پیویست به غوسل دهر کردن
ناکات..

مراغه - مص.ل.ع (مورافه‌ئه - murafe'e):
شکايهت بردنه لای حاکم یان قازی، مورافه‌عه،
شه‌رو ده‌عوا.
مرافقت - مص.ل.ع (مورافه‌غەت -
murafexet): بوونه هاوړی و ره‌فیق، هاوړی
و هاوسه‌فهر بوون.
مراقب - ا.ف.ع (موراعیب - muraxib):
چاودیر، نیگابان، پاسه‌وان.
مراقبت - مص.م.ع (موراعه‌به‌ت -
muraxebet): چاودیری کردن، پاسه‌وانی
کردن.
مراقب - ا.ع (مه‌راغید - meraxid): مه‌رقه‌د،
مه‌زار، گلکز، قه‌ور، ثارمگه.
مراکب - ا.ع (مه‌راکیب - merakib): هه‌رشتی
بۆ سواری بشی.
مراکز - ا.ع (مه‌راکیز - merakiz): چه‌ق،
چه‌قی بازنه، بنکه، باره‌گا، مه‌ل‌به‌ندان.
مرال - ا.ت (مه‌رال - meral): ناسک، مامز.
مرام - ا.ع (مه‌رام - meram): مرز، ثامانج،
ثاوات.
مران - ا.ع (موران - murran): دره‌ختیکه
لقه‌کانی راست و دریشو گریگرتیه، نیزه‌ی لین
دروست ده‌کمن.
مراوح - ا.ع (مه‌راویه - meravii): باوه‌شین،
پانکه.
مراوده - مص.ل.ع (موراوه‌ده - muravede):
ها‌تۆ‌چۆ کردنی که‌سیتک.
مراهق - ا.ع (موراهیق - murahix): هه‌رزه‌کار،
کوری تازه‌بالق.
مراهم - ا.ع (مه‌راهیم - merahim): مه‌ره‌م،
هه‌توان، مه‌ل‌حه‌م.
مراهنه - مص.ع (موراهنه - murahene):
گه‌رو کردن، مه‌رج‌کردن له‌ پیتش‌برکیتی نه‌سپ
تاودانی.
مرايا - ا.ع (مه‌رايا - meraya): ناوینه، خو
دیک، گوزگی، نه‌ینک.

مراجعت - مص.ع (موراجه‌ئەت - murace'et):
گه‌رانه‌وه، پیت‌دا‌چوونه‌وه.
مرادل - ا.ع (مه‌راهیل - merahil): قۆناغان.
مراحم - ا.ع (مه‌راهیم - merahim):
میه‌ره‌بانیان.
مراد - ا.م.ف.ع (موراد - murad): مرز، مراد،
ویستراو.
مرادف - ا.ف.ع (مورادیف - muradif): ریز،
ئه‌و شتانه‌ی به‌ریز دین، وشه‌ین هاومانان.
میرار - ا.ع (میرار - mirar): جار، جارار.
میراز - ا.ع (موراز - muraz): جوړه‌گیایه‌کی
دپکنه.
میرارت - مص.ل.ع (مه‌راره‌ت - meraret):
تالیبون.
میراره - ا.ع (مه‌راره - merare): سه‌فرا، زراو،
زالی.
میرازیه - ا.ع (مه‌رازیه - merazibe):
مه‌رزه‌وان، پاسه‌وانی سنوور.
میراس - مص.م.ع (میراس - miras):
چاره‌کردن.
میراسله - مص.ل.ع (موراسله - murasele):
نامه‌ناردن بۆ یه‌کدی، نامه‌کاری.
میراسم - ا.ع (مه‌راسیم - merasim): ریی و
ره‌سمان، دا‌بو‌نه‌ریتان.
میراش - ا. (مه‌راش - meraş): رشانه‌وه.
میراشد - ا.ع (مه‌راشید - meraşid): ریگه‌پیتن
راست و دروست.
میراسد - ا.ع (مه‌راسید - merasid): روانگه.
میراعات - مص.ل.ع (موراعات - mura'at):
ره‌چاو‌کردن، ریعایه‌ت‌کردنی یه‌کتر، مه‌دار‌کردنی
یه‌کدی، دل‌پراگرتنی یه‌کدی، پاراستنی شتیک.
میراعی - ا.ع (مه‌رائی - mera'î): پاوان و
له‌وه‌رگه.
میراغه - ا.ع (مه‌راغه - meraxe): شوینی
گه‌وزینی چاره‌وئی، گه‌وزانگه، گه‌وزینگه.

مرء-ا.ع (مهړه- mer' : پیاو

مرات-ا.ع (مهړنات- mer'at : دپهن

مرات-ا.ع (میرنات- mir'at : گوزگی،
خودیک، ناوینه، نه پنگ.

مراه-ا.ع (مهړهړه- mer'e :
ژن، نافرهت.

مرئوس-ا.ع (مهړئوس- mer'us : که سیک
له بهر دهستی که سیکدا کار بکات، فرمانبه،
کارمند.

مرئی-ا.ع (مهړئا- mer'a : جیهک شتیکی
لیوه بدینری.

مرئی-ا.ع (مهړئی- mer'î : بینراو، دیار،
خویا، بهرچاو.

مربا-ا.ع (مورهبا- murebba :
پهروهردهکراو، تهریت دراو، مرهبا، میوه بهک له
شیلای شه کردا کویتنرای.

مربض-ا.ع (مهربیز- merbiz : شوینی
حهواندهوی چارهوئی و گاکهل و پهزان.

مریط-ا.ع (مهربیت- merbit : جیی
بهستنهوئی چارهوئی.

مربع-ص.ع (مورهبهه- murebbe' :
چوارگوشه.

مربوب-ا.مف.ع (مهربوب- merbûb :
پهروهردهکراو، بندهو غولام.

مربوط-ا.مف.ع (مهربوت- merbût :
بهستراو.

مربی-ا.ف.ع (مورهببی- murebbî :
پهروهردهکار.

مرتاض-ص.ع (مورتاز- murtaz :
چله کیشی به مه بهستی رام کردن و پهروهردهکردنی
نفس، نه فسکوئی به مه بهستی خواپه رستی و
عیبادت.

مرتب-ا.مف.ع (مورتهب- muretteb :
رتیکخواو، رتیکو پیککراو.

مرتبان-ا (مهړتهبان- merteban : قایی
چینی.

مرتبط-ص.ع (مورته بیت- murtebit :
پیکهوه بهستراو.

مرتبه-ا.ع (مهړته به- mertebe) : پله و پایه.

مرتجع-ا.ف.ع (مورته جی- murteci' : کونه
په رست.

مرتجل-ا.مف.ع (مورته جهل- murtecel :
شيعرئ راسته و خوؤ بی وهستان بگوتري،
قسه يهک بی بیرکردنه و بکري، راسته و خوؤ
سه رپیتی.

مرتجی-ا.ف.ع (مورته جی- murtecî :
نومیده وار.

مرتد-ص.ع (مورته دد- murtedd : له دین
وه رگه راو.

مرتسم-ا.مف.ع (مورته رسم- murtesem :
نه خش و رسم له سهر کراو.

مرتشی-ا.ف.ع (مورته شی- murteşî :
به رتیل خوؤ.

مرتضی-ص.ع (مورته زا- murteza :
هله بشارده، په سندکراو، خوشحال و شادومان.

مرتع-ا.ع (مهړته ء- merte' : پیاوان،
له وهرگه، میرگ، سه وزه زار.

مرتعب-ا.ف.ع (مورته ثیب- murte'ib :
ترساو.

مرتعی-ا.ف.ع (مورته ئیش- murte'is :
له رزبو.

مرتفع-ا.ف.ع (مورته فی- murtefi' : بهرز،
چیا، بهرزیایی.

مرتک-ا (مورته ک- murtek) : جه و هری
قورقوشم.

مرتکب-ا.ف.ع (مورته کیب- murtekib :
که سیک کاریک نه نجام بدات یان گونا حیک
بکات.

مرتکز-ا.ف.ع (مورته کیز- murtekiz :
جیگیر، بهر قه رار، شتیک له جیی خوئی بی.

مرتکو-ا (مهړته کوو- mertekû) : چوله که،
پاساری، مه لویچک.

مرحله - ا.ع (مهرهله - merhele): قنّوَنّاغ، مه‌نزل.

مرحمت - ا.ع (مهره‌مه‌ت - merhemet): میهره‌بانی، سۆزو ره‌حم.

مرحوم - ا.مف.ع (مهره‌هوم - merhûm): مهرحوم، ره‌حمه‌تی، خوالی‌خوش بوو.

مرخ - ا.ع (مهرخ - merx): داریک زوو ناگر بگری، ده‌سته‌جیله.

مرخشه - ص (مهرخشه - merexşe): نه‌حس، شوم، به‌دیتوم.

مرخص - ا.مف.ع (موره‌خه‌س - murexxes): روخسه‌تدراو، نازادکراو، مهره‌خه‌س کراو، هه‌زانکراو.

مرخم - ا.مف.ع (موره‌خه‌م - murexxem): کلک بریاگ، شتیک که دواییه‌که‌یان بری بی، زه‌وی به‌مه‌مه‌ر فهرشکراو.

مرد - ا (مهرد - merd): پیاو، دلیرو نازاو پیاوانه.

مرداء - ا.ع (موره‌داء - mureda'): خوازیاران.

مرداب - ا.مر (مورداب - murdab): گۆلوی وه‌ستاو، چلباو.

مرداد - ا. (مورداد - murdad): مانگی پیتجه‌می هه‌تاوی.

مردار - ا.ص (موردار - murdar): مردار، مرداره‌وه‌ بوو، گیانله‌به‌ری مردار که سه‌ر نه‌برایی.

مردار خور - ص.فا (موردار خور - murdarxûr): مردارخور، که‌لاکخور.

مردار سنگ - ا.مر (موردار سنگ - murdar seng): جه‌وه‌ه‌ری قوپ‌قوشم، مرده‌سه‌نگ، مه‌رداسه‌نگ.

مرداس - ا.ع (میرداس - mirdas): سه‌ر.

مردافکن - ص.فا (مهرده‌فکه‌ن - merd efken): به‌هیزو بازوو.

مردانه - ص.ن (مه‌ردانه - merdane): پیاوانه، مه‌ردانه.

مرتهن - ا.مف.ع (مورته‌هه‌ن - murtehen): بارمته، ره‌هنکراو.

مرثیه - ا.ع (مه‌رسییه - mersiye): شیعی شی و لاوانه‌وه، سه‌ردولکه.

مرج - مص.م.ع (مه‌رج - merc): هه‌راو هه‌نگامه‌ به‌ریاکردن، گه‌نده‌لی و نیگه‌رانی به‌ریاکردن.

مرج - ا.ع (مه‌رج - merc): میترگ، له‌وه‌رگه، پاوان، سه‌وزه‌زار.

مرجان - ا.ع (مه‌رجان - mercan): مه‌رجان، زینده‌وه‌ریکی ده‌ریاییه، مرواری.

مرجانه - ا.ع (مه‌رجانه - mercane): یه‌ک مه‌رجان، مرواری بچووک.

مرجب - ص.ع (موره‌ججه‌ب - murecceb): سامدار، گه‌وره‌و شکۆدار، به‌شان و شه‌وکه‌ت.

مرجج - ا.مف.ع (موره‌ججه‌ه - murecceh): ته‌فزیل پیتدان.

مرجع - ا.ع (مه‌رجیی - merci'): سه‌رجاوه، شوینی گه‌رانه‌وه.

مرجل - ا.ع (میرجه‌ل - mircel): مه‌نجه‌ل، قازانی گه‌وره.

مرجمک - ا (مه‌رجومه‌ک - mercumek): نیسک.

مرجو - ا.مف.ع (مه‌رجوئ - mercuv): ئومیده‌وار، هیوادار، ناواته‌خواز.

مرجوع - ا.مف.ع (مه‌رجوء - mercu'): گه‌راوه، وه‌لامی نامه، وه‌لامنامه.

مرجوع - ا.مف.ع (مه‌رجووم - mercûm): به‌ردیارانکراو، نه‌فهرت لی‌کراو، وه‌ده‌رنراو، سه‌نگ واران کراو.

مرج - مص.ل.ع (مه‌رهه - mereh): شادبوون، رۆانی فرمیتسک له‌چاو، له‌نجه‌کردن به‌نازه‌وه.

مرج - ص.ع (مه‌ریه - merih): شادمان.

مرحب - ا.ع (مه‌رهه‌ب - merheb): مه‌رحه‌با، پیشوازی گهرم، جی گرشاده، به‌هاتنت سه‌غله‌ت نیم.

مرددهل - ص. مر (مورده دیل - murededil):
دل‌مردوو، خه‌مبار، مه‌لول، که‌ساس.

مرده ریگ - ا. مر (مورده ریگ - murde rîg):
میراتی، نه‌وی له پاش مردگ به‌جی ده‌میتی.

مورده‌شو - ا. ص (مورده‌شو - murde şû):
موردو شور.

مرز - ا (مه‌رز - merz): مه‌رز، سنور، سه‌رحه‌د،
ثاقار.

مرز - ا (مورز - murz): قوون، کونی قوون.

مرزبان - ا. ص (مه‌رزبان - merzban):
مه‌رزوان، پاسه‌وانی سنور.

مرزدار - ا. ص (مه‌رزدار - merzdar):
مامووری سوپایی که بۆ پاسه‌وانی سنوری ولات دابری.

مرزداری - ا. (مه‌رزداری - merzdarî):
دایه‌ری گاردی سنور.

مرزغان - ا (مه‌رزغان - merzexan):
گۆزستان، قه‌ورسان.

مرزنگوش - ا (مه‌رزنگوش - merzengûş):
گیایه‌کی بۆنخۆشه له ریحانه ده‌چیت،
مه‌رزنجوش.

مرزو - ا (مه‌رزوو - merzû): زه‌وییه‌ک بۆ
زه‌راعت ناماده‌کراپی.

مرزوبوم - ا. مر (مه‌رزوبوم - merzû bûm):
خاک و ولات، مه‌رزوبوم.

مرزوق - ا. مف. ع (مه‌رزووع - merzûx):
به‌خته‌وهر، رزقدراو، سه‌ر به‌رزق.

مرزه - ا (مه‌رزه - mereze): گیایه‌که به کالی و
به کولای ده‌خوری.

مرزیدن - مص. م (مه‌رزیدن - merzîden):
گان کردن، جووتیوون.

مرزش - ا. مص (مه‌رزش - merziş): گان.

مرزنده - ا. فا (مه‌رزنده - merzende):
گانکه‌ر.

مرزیده - ا. مف (مه‌رزیده - merzîde): گانده‌ر،
گایراو.

مردد - ص. ع (مورده‌دهد - mureded): دوو
دل، سه‌رگه‌ردان، پارا.

مردک - ا (مه‌رده‌ک - merdek): پیاوی
چکۆله، بۆره پیاو.

مردم - ا (مه‌ردوم - merdum): مه‌ردم،
خه‌لکی، بیلبله‌ی چاو.

مردم ازار - ص. فا (مه‌ردوم نازار - merdum
azar): زالم، که‌سیتک خه‌لکی نازار بدات،
موزیپ.

مردمخوار - ص. فا (مه‌ردوم خار - merdum
xar): بنیاده‌م خۆر.

مردم دار - ص. فا. (مه‌ردوم دار - merdum
dar): مرۆث دۆست، مرۆقه‌روه‌ر.

مردمسار - ص. مر (مه‌ردوم سار - merdum
sar): مرۆث ناسا، مرۆقانه.

مردم شناسی - ا. مص (مه‌ردوم شیناسی -
merdum şinasî): نه‌نت روپولۆژی،
کۆمه‌لناسی.

مردمک - ا (مه‌ردومه‌ک - merdumek):
ره‌شینه‌ی چاو، بیلبله‌ی چاو.

مردم گزا - ص. فا (مه‌ردوم گه‌زا - merdum
geza): زالم، زۆردار، نازارده‌ری خه‌لکی، موزیر،
مردمه - ا (مه‌ردومه - merdume): بیلبله‌ی
چاو.

مردن - مص. ل (مورده‌ن - murden): مردن،
مه‌رگ.

مردنگی - ا (مه‌رده‌نگی - merdengî):
فانۆسی گه‌وره‌ی شوشه‌یی که سه‌رو بنی کراوه‌یه‌و
مۆم یان چرای تیدا داده‌نن.

مردود - ا. مف. ع (مه‌ردود - merdûd): ره‌ت
کراوه، ره‌فۆکراو، ده‌رنه‌جوو.

مرده - ا. ع (مه‌رده - merede): سه‌رکیشان،
شه‌قاوه‌و له‌خۆ رازیان.

مرده - ص (مورده - murde): مردوو، مردگ،
فه‌وتیاگ.

مرس - ا.ص (مه‌ره‌س - meres): میوه‌ی میخ‌خوش، مزر.

مرس - مص.م.ع (مه‌رس - mers): له‌ئاوک‌کردنی دهرمان و به‌دهست سوینه‌ودی تا له‌ئاوه‌که‌دا‌حل بئ و بتوتنه‌وه.

مرس - ص.ع (مه‌ریس - meris): پیاوی به‌تجره‌به‌و کارامه.

مرس - ا (مه‌ره‌س - meres): په‌ت، په‌تی که له‌ملی سه‌گ بکری.

مرس - ا.فر (مورس - murs): گیانه‌له‌به‌ریکی گواندازه له‌وشکایی و له‌ده‌ریادا ده‌ژی، گیانه‌له‌به‌ریکی وشکاویه.

مرس - ا (مورس - murs): ناوی داهینه‌ریکی ئه‌میرکاییه که له‌سالی ۱۸۳۵ یه‌که‌م ئامیری ته‌له‌گرافی دروست کردو ئه‌لفیایه‌کی تاییه‌تی بۆ دانا که به‌ئه‌لفیای مۆرس به‌ناوبانگه.

مرسل - ا.مف.ع (مورسه‌ل - mursel): نیردراو، په‌یام هین.

مرسه‌له - ا.مف.ع (مورسه‌له - mursele): نیردراو، هه‌لئواسراو، گه‌ردنیه‌نی درێژ که بکه‌وته سه‌ر سینگ و به‌رۆک.

مرسوم - ا.مف.ع (مه‌رسوم - mersûm): نامه، فه‌رمان، ده‌ستور، نامه‌و فرمانێک که له‌لایه‌ن والی یان حاکمه‌وه نووسراي، رێ و ره‌سم و داب و نه‌هیت و خووخده.

مرش - مص.م.ع (مه‌رش - merş): روشاندن، زه‌وییه‌ک باران روشاندبیتی.

مرشع - ا.ع (میرشه‌ه - mirşeh): عه‌ره‌قگیر، لبادی که له‌ژێر زینه‌وه ده‌خړیته سه‌ر پشتی ئه‌سپ تا ئاره‌قه‌ی ئه‌سپه‌که هه‌لمژێ، نه‌رمه‌زین.

مرشع - ا.مف.ع (موره‌شه‌ه - mureşşeh): په‌روه‌رده‌و ئاماده‌کراو بۆ کارێک، پالتیروا.

مرشد - ا.فا.ع (مورشید - murşid): رتیه‌ر، ریتوتین، ده‌لیل، پیشانده‌ری ریتی راست.

مرصاد - ا.ع (میرساد - mirsad): روانگه، شۆینی دیده‌وان، هه‌شارگه.

مرسد - ا.ع (مه‌رسه‌د - mersed): روانگه، هه‌شارگه.

مرصع - ا.مف.ع (موره‌سه‌ه - muresse): جه‌واهێر نیشان.

مرصوص - ا.مف.ع (مه‌رسوس - mersûs): مکوم، قایم، به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ست.

مرض - ا.ع (مه‌ره‌ز - merez): نه‌خۆشی، نه‌ساغی.

مرضات - مص.ل.ع (مه‌رزات - merzat): خۆش‌حال بوون به‌که‌سیک.

مرضع - ا.فا.ع (مورزی - murzi): ژنی که‌شیر به‌مندال بدات، دایه‌ن.

مرزی - ا.ع (مه‌رزا - merza): نه‌خۆشان، نه‌ساغان.

مرزی - ا.مف.ع (مه‌رزی - merzî): ئه‌وه‌ی مایه‌ی ره‌زانه‌ندی و په‌سند بئ.

مرطوب - ص.ع (مه‌رتوب - mertûb): ته‌ر، نمدار.

مرعز - ا.ع (میرئیزز - mir'izz): موی نه‌رمی بزن، مه‌ره‌ز.

مرعش - ا.ع (مه‌ره‌ش - mer'eş): کو‌تری به‌ره‌زه‌فر.

مرعشی - ص.ن (مه‌ره‌شی - mer'eşî): خه‌لکی مه‌ره‌ش (شاریکه له‌تورکیا).

مرعوب - ا.مف.ع (مه‌رئوب - mer'ûb): ترسینراو، ترساو، تۆقیو.

مرعی - ا.ع (مه‌رئا - mer'a): له‌وه‌رگه، پاوه‌ن، میترگ، سه‌وه‌زار.

مرعی - ا.مف.ع (مه‌رئی - mer'î): ره‌چاو‌کراو، له‌به‌رچاو‌گیروا، مذارا‌کراو.

مرغ - ا (مورغ - murx): بالنده، هه‌ر گیانه‌له‌به‌ریک په‌رو بالی هه‌بئ و به‌فری.

مرغ - ا (مه‌رغ - merx): چیمه‌ن، فریز، میترگ.

مرغابی - ا.مر (مورغابی - murxabî): مراوی، سۆنه.

مرغوب- ا.مف.ع (مه‌رغوب - merxub):
په‌سندو ویستراو، شتیک ره‌غبه‌تی له‌سهر بی،
په‌سندو ره‌واجدار.

مرغول- ا.ص (مه‌رغول - merxûl): زولفی
لول و پیتچا و پیتچ.

مرفق- ا.ع (میرفه‌غ - mirfex): ثانیسک،
قونانیسک.

مرفق- ا.ع (مه‌رفه‌غ - merfex):
ناوده‌ست.

مرفوع- ا.مف.ع (مه‌رفوع - merfû):
به‌رزکراو، وشه‌ی عه‌ره‌بی که کۆتاییه‌که‌ی بزویی
بۆری له‌سهر بی.

مرفه- ص.ع (موره‌ففه‌ه - mureffeh): ناسوده
حال و خۆشگوزهران.

مرفین- ا.فر (مورفین - murfin): روحی
تلیاک، جه‌وه‌هری تلیاک.

مریق- ا.ع (مه‌رغ - merex): شۆریا، مه‌ره‌گه،
گۆشتاو، نافه‌تیکه له کشتوکال و بیستان ددها
(شیرینه).

مریق- مص.ع (مه‌رغ - merx): نیزه‌لیدان،
هه‌لکه‌ندنی خوری له پیتست، خوری و پیتستی
بۆگه‌نیو.

مریقات- ا.ع (میرغات - mirxat): پاچینه،
نه‌رده‌وان، په‌یژه، قالدیره، پله‌کانه.

مریقد- ا.ع (مه‌رغه‌د - merxed): خه‌وتنگه،
مه‌رقده، گلکۆ، نارامگه، گۆپ.

مریقشیشا- ا (مه‌رغه‌شیشا - merxeşîşa):
به‌ردی سه‌خت و قایم.

مریقع- ا.مف.ع (موره‌غغه‌ه - murexxe):
پینه‌کراو.

مریقم- ا.ع (میرغه‌م - mirxem): قه‌له‌م، هه‌ر
نامتیریک پیتی بنوسری.

مریقوم- ا.مف.ع (مه‌رغوم - merxûm):
نوسراو، خه‌تدار.

مریقومه- ا.مف.ع (مه‌رغومه - merxûme):
نوسراو، نامه.

مرغانه- ا (مورغانه - murxane): هیلکه‌مر.

مرغ چمن- ا.مر (مورغی چه‌من - murxi çemen):
بولبول.

مرغ حق- ا.مر (مورغی هه‌غ - murxi hex):
کونده‌په‌پوو، بایه‌قوش، کوند.

مرغ خانگی- ا.مر (مورغی خانه‌گی - murxi xanegî):
مریشکی مالی.

مرغزار- ا.مر (مه‌رغزار - merx zar): چه‌منه،
سه‌وزه‌زار، میت‌گوزار.

مرغزن- ا (مه‌رغ زه‌ن - merxzen):
قه‌ورستان، گۆرستان.

مرغزی- ص.ن (مه‌رغه‌زی - merxezî): مه‌روزی.

مرغسانان- ا.مر (مورغ سانان - murx sanan):
ئه‌و گواندارانه‌ی وه‌کو بالنده‌هیلکه ده‌کهن.

مرغ سحر- ا.مر (مورغی سه‌هر - murxi seher):
بولبول، شالور، که‌له‌شیر.

مرغ سقا- ا.مر (مورغی سه‌غا - murxi sexa):
سه‌قاقوش، ماسیگره.

مرغ سلیمان- ا.مر (مورغی سوله‌یمان - murxi suleyman):
په‌پوه سلیمانکه، شانسه‌هر،
په‌پله‌سلیمان.

مرغ شاخدار- ا.مر (مورغی شاخدار - murxi şaxdar):
جۆره بالنده‌یه‌که به ئه‌ندازی مامری
ناسایی ده‌بی و گۆشته‌که‌ی زۆر به‌له‌زه‌ته.

مرغ شب اویز- ا.مر (مورغی شهب ئافیز - murxi şeb avîs):
کونده‌په‌پوو، بایه‌قوش.

مرغ عیسی- ا.مر (مورغی ئیسا - murxi isa):
شه‌مشه‌مه کویره.

مرغک- ا (مورغه‌ک - murxek): بالنده‌ی
بچووک، گرۆلی کراس.

مرغ مگس- ا.مر (مورغی مه‌گه‌س - murxi meges):
بالنده‌یه‌که میترووان ده‌خوات.

مرغوا- ا (مورغوا - murx va): فالی خراپ،
شوم، نه‌فرین، تووک.

مرگو- ا. (مورگوو - murgû): چۆله‌که، پاساری، مه‌لوپچک.

مرگ و میر- ا. مر (مه‌رگ و میر - mergû mîr): مردنی به کۆمه‌ل.

مرمت- م. ص. م. ع. (مه‌رمه‌مت - meremmet): نۆژه‌نکردنه‌وه، پیرکردنه‌وه، چاک کردنه‌وه.

میرمد- ص. ع. (مورمه‌دد - murmedd): چاوئیشاو، که‌سێک چاوی بیه‌شیت.

میرمر- ا. (مه‌رمه‌ر - mermer): مه‌رمه‌پ.

میرمکی- ا. مر (مورمه‌ککی - murimekkî): شیرهی دره‌ختیکی تاییه‌تیه به ده‌رمان به‌کار دئی.

میرموز- ا. م. ع. (مه‌رموز - mermûz): ره‌مزدار، په‌نهان، شتی که له نیتوان دوو که‌سدا به ناماژه دیاری بکری.

مرو- ا. فر. (موروو - murû): چۆره ماسییه‌که له ده‌ریاکانی باکووردا هه‌یه.

مرو- ا. (مه‌رث - merv): گیایه‌کی بۆن خوشه.

مروا- ا. (مورثا - murva): دو‌عای خیر.

مروارید- ا. (مه‌رثارید - mervarîd): مرواری، مه‌رجان.

مروازاد- ا. (مه‌رث ئازاد - merv azad): گیایه‌که.

مروای نیک- ا. (مورثای نیک - muvay nîk): ناوی یه‌کێکه له سی نه‌واکه‌ی باره‌د.

مروت- ا. م. ص. (موروثقه‌ت - muruvvet): جوامیری، مرۆف دۆستی، پیاوه‌تی، مه‌ردایه‌تی، دلنه‌رمی، دلاوی.

مروج- ا. ع. (موروج - murûc): میترگان، سه‌وزه‌زاران، میترغوزاران.

مروج- ا. ف. ع. (موره‌فشیج - murevvic): ره‌واجده‌ر، هه‌رمین کار.

مروح- ا. ع. (میره‌فه‌ه - mirveh): باوه‌شین، پانکه.

مروخوش- ا. (مه‌رث‌خوش - mervxûş): رووه‌کێکه.

مرقومه- ا. م. ع. (مه‌رغوومه - merxûme): نووسراو، نامه.

مرکب- ا. ع. (مه‌رککه‌ب - merkkeb): هه‌ر شتی بۆ سوار بوون بشی.

مرکب- ا. م. ع. (موره‌ککه‌ب - murekkeb): مه‌ره‌که‌ب، تیکه‌لاو، ته‌نێ له دوو ره‌گه‌ز یان زیاتر پتیکه‌تیی، جه‌هلی موره‌که‌ب، نه‌زانینی، که که‌سه‌که خۆی په‌ی پت نه‌بات و خۆی به‌ زاناو دانا بزانی که له‌م حاله‌ته‌دا جه‌هل و نه‌زانیه‌که‌ی ده‌کاته‌ بێ ناگایی و نه‌زانی له‌لایه‌ک و په‌ی نه‌بردن به‌ نه‌زانیه‌که‌ی خۆی له‌لایه‌کی دی.

مرکبات- ا. ع. (موره‌ککه‌بات - murekkebat): پتیکه‌ته‌کان.

مرکز- ا. ع. (مه‌رکه‌ز - merkez): چه‌ق، باره‌گا، مه‌له‌به‌ند.

مرکن- ا. ع. (میرکه‌ن - mirken): ته‌شت، ته‌شتی هه‌ویر شیلان، یان ته‌شتی کوئکردن.

مرکوب- ا. م. ع. (مه‌رکوب - merkûb): چاره‌وێ و ولاختین سواری.

مرکور- ا. فر. (میرکور - mirkûr): جیهوه.

مرکور کرم- ا. فر. (میرکور کوروم - mirkûr kûrrum): ده‌رمانیکه.

مرکوز- ا. م. ع. (مه‌رکوز - merkûz): جیگیر، چه‌قگیر، به‌رقه‌رار، مکوم و قایم.

مرگ- ا. (مه‌رگ - merg): مردن، مه‌رگ، نه‌مان، فه‌وتان.

مرگ ارزان- ا. مر. (مه‌رگ ئه‌رزان - merg erzan): شایسته‌ی مردن، شایانی کوشتن

مرگا مرگ- ا. مر. (مه‌رگا مه‌رگ - merga merg):

مردنی به‌ کۆمه‌ل ئیدی به‌هۆی نه‌خۆشی درمه‌وه‌بێ یان به‌هۆی گرانی و برسیته‌ی و قاتوقرییه‌وه.

مرگبار- ص. فا. (مه‌رگبار - mergbar): مایه‌ی مردن و مه‌رگ، مه‌رگبار.

مرگ مووش- ا. مر. (مه‌رگ مووش - merg mûş): مه‌رگه‌مووش، ده‌رمانی مشک کوژ.

مرود - ا.ف.ع. (مورید - murîd): خوازیار.
میرد - ص.ع. (مهرید - merîd): دلپش و شهپرائی، سهرکیش، شهقاوه.
میریز - ص.ع. (مهریز - merîz): نهخوش، نهساغ، دهردهار.
میریزه - ص.ع. (مهریزه - merîze): نهخوش، نهساغ (بۆ می).
میز - مص.م.ع. (مهز - mezz): مژین، مژینی شتیک.
میز - ص.ع. (موز - muzz): مزر، ترش و شیرین، میتخوش.
مزابیل - ا.ع. (مهزابیل - mezabil): زیلدانان، گۆقهکان، سهرانگۆتیلکان، سورکهوانان.
مزابنه - مص.م.ع. (موزابهنه - muzabene): گۆتره فروشی، کرین و فروشتن به گۆتره.
میزاج - ا.ع. (مییزاج - mizac): سروشت و تهبیعت، مجیز، ئاویتته، شهراپی ئاویتکراو.
میزاح - ا.مف.ع. (موزاه - muzah): لابراو، بیانوو بیباگ، لادراو.
میزاح - مص.ل.ع. (میزاه - mizah): گهپجاری، سوعبت کردن، شوخی کردن، گالتهکردن.
میزاح - ص.ع. (مهزاه - mezzah): شوخی باز، سوعبتچی، خه نه کچی.
میزاحت - ا.مص.ع. (موزاهت - muzahet): شوخی، سوعبت، خه نه ک.
میزاحم - ا.ف.ع. (موزاهیم - muzahim): مایه زهحمهت، میتمل، سهرقالتهکر.
میزاحت - مص.ع. (موزاهمهت - muzahet): نهزیهت دان، سهرقالتهکردن.
میزاد - مص.م.ع. (مهزاد - mezad): مهزات، مهزاد، مهزادکردن، زیادهکردن.
میزار - ا.ع. (مهزار - mezar): گلته، زیارهتگه، گۆز، مهرقده.
میزارع - ا.ع. (مهزاری - mezari): مهزریان، کینلگهیان.

مرود - ا.ع. (مورود - murûd): ههرمخ، گولای.
مرود - ا.ع. (میرشه - mirved): کل چپوک، میلی سورمه.
مرور - مص.ل.ع. (مورور - murûr): رهتبون، رویششت و تیتپهپیون، خوتندهوه و چاوپیداخشانی خیرای کتیب و نووسراوان.
مروزی - ص.ن. (مهرفشهزی - mervezî): خه لکی (مهرو).
مروسیدن - مص.ل. (موروو سیدنه - murûsîden): راهاتن له سهر شتیک، خوو گرتن به شتیکهوه، مومارهسه کردن.
مروسیده - ا.مف. (موروو سیده - murûsîde): راهاتوو، خویتهگرتوو، موعتاد.
مروش - ا.ع. (موروش - murûş): جیی رووشان.
مروع - ص.ع. (موره فشه - murevve): ترسناک، کهسیک ترسی له دلداپی.
مروق - مص.ل.ع. (موروو - murûx): له دین ده رچوو.
مروق - ا.مف.ع. (موره فشه - murevvex): شهراپی ساف و بی غه و غهش، پالتیوراو.
مروی - ا.مف.ع. (مهرفی - mervî): شتی بگیتدیتهوه.
میره - ا.ع. (مهیره - merre): یهک جار، یهک کهرته، یهک گلته، یهک چهل.
میره - ا.ع. (موره - mure): تال، کهسی زۆر دهست نوقاووی پیسکه.
مرهم - ا.ع. (مهروهه - merhem): هه توان، مهروهه، مهلحه، ههر دهرمانی له زام بنری.
مرهون - ا.مف.ع. (مهروهون - merhûn): بارمه، دهسه سهر، بهره هنداو.
مری - ا.ع. (مهری - merî): گهروو، قورگ، نهوک.
مری - ص.ع. (مهری - merî): خوش، بهتام، بهلهزهت.
مهریخ - ا.ع. (مهریخ - merîx): نهستیرهیه که.

مزخرف - ا.مف.ع (موزه خرف - muzexref):
 قسمی هه لفق و مه لفق و بی بنج و بناوان و دروی
 نه وتو که و اه و نرا بیتته وه له راست بچیت، قهلب،
 ساخته.

مزد - ا (موزد - muzd): کری، مز، هه قدهست.

مزد - ا (مهزدا - mezda): مهزدا، دانای بی
 هاوتا، پهروهردگار.

مزدحم - ا.فا.ع (موزده هیم - muzdehim):
 قهره بالغ، هه بیشت.

مزدکی - ص.ن (مهزده کی - mezdekî):
 په پیره وانی (مهزده ک) که له زهمانی قویادی
 پاشای ساسانیدا نایینیکی به و ناوه وه داهینا که
 بنه مای نایینه که له سهر بنه مای سوسپالیزی
 نابووری و یه کسانی خه لکی بوو، لایه نگرانیکی
 زوری په پیداکردو ته نانهت قویادیش به گه لیان
 کهوت به لام گه وهره کانی ئیران دژایه تیپان کردو
 ثاقیبت له سهره تای دهسه لاتی نه وه و شیرواندا
 له گه ل چنه دین هه زار کهس له په پیره وانیدا کوژرا.

مزدوج - ا.فا.ع (موزده فیج - muzdevic):
 زهوجیو، ژندار، پیوادار.

مزدوج - ا.مف.ع (موزده هج - muzdevec):
 جوت بووگ، جوړه شیعریکه.

مزدور - ص (موزدور - muzdûr): کریکار،
 که سیک به کری کار بو یه کیکی دی بکات،
 به کریگیرو.

مزه - ا (موزده - muzde): کری، مز،
 هه قدهست.

مزدیسن - ص.فا (مهزديه سن - mezdyesn):
 خواپهرست، یهزدان په رست.

مزدیسنان - ص.فا (مهزديه سنان - mezdyesnan):
 خواپهرستان، یهزدان په رستان.

مزدیسنی - ا (مهزديه سنی - mezdyesnî):
 خواپهرستی.

مزراب - ا.ع (میزراب - mizrab): مهزرب،
 مهرزوم، ناوپیژ.

مزراق - ا.ع (میزراغ - mizrax): کورته ږم،
 نیزی کول، درباشه.

مزارعه - مص.م.ع (موزاره نه - muzare'e):
 پیکه وه کشتوکال کردن به پیتی قه رارداد و
 ریکه وتی دیار بیکراو.

مزاریب - ا.ع (مهزاریب - mezarîb): مهرزوم،
 ناوپیژ.

مزال - ا.ع (مهزال - mezall): شوینی
 خلیسکانی، خلیسکه.

مزامیر - ا.ع (مهزامیر - mezamîr): نای،
 زورنا، سروود و گورانی که به نای لی بدری.

مزامیر داود - ا.مر (مهزامیری داود - mezamîri davud):
 شهیرانه ی که داود پیغه مبه ر سوزی دهکردن و به
 هه موویان زه بور پیتک دین.

مزاوجت - مص.م.ع (موزاؤه جت - muzavecet):
 نیزدیواج، زهوجین، شووکردن،
 ژهیتان.

مزاوالت - مص.ل.ع (موزاؤه لالت - muzavelet):
 سه رقالت بوون به کاریکه وه،
 موماره سه کردنی کاریک.

مزایا - ا.ع (مهزایا - mezaya): خالی
 ئیجایی، چاک.

مزایده - مص.م (موزایده - muzayede):
 موزایده، شت فروشتن به موزایده، واته کریاران
 دین و پاره له سهر یه کتر زیاد دهکن، تا شته که
 له سهر نرخیک ده گیر سیته وه و کریارتک ده بیات.

مزیله - ا.ع (مهزیه له - mezbele): سوړکه وان،
 گوډهک، سه رانگو تلیک، سه رهنو تلیک، زیلدان.

مزیور - ا.مف.ع (مهزبور - mezbûr): ناماوه
 بزکراو، ناوبراو، نووسراو.

مزج - مص.م.ع (مهزج - mezc): تیکه ل
 کردن، ناوپیته کرن.

مزج - ا.ع (مهزج - mezc): ههنگوین، باده می تال.

مزجات - ص.ع (موزجات - muzcat): کم،
 کیم، خراب، بی قه در.

مزح - مص.ل.ع (مهزه - mezh): شوخی کردن،
 سوعبه تکردن، گالته کردن.

مزن - ا.ع (موزن - muzn): هه‌ور، هه‌وری ته‌پو باراناوی، ته‌رزه.

مزوجه - ا.ع (موزه‌فشه‌جه - muzevvece): جۆره‌ کلاوئیکه که ناواخنی لۆکه‌یان بۆ ده‌کردو له‌سه‌ریان ده‌کرد.

م‌زور - ا.مف.ع (م‌ه‌زور - mezûr): زیاره‌تکراو.

م‌زور - ا.فا.ع (موزه‌فشیر - muzevvir): درۆژن، ساخته‌چی، ته‌زویرکار.

م‌زور - ا.مف.ع (موزه‌فشهر - muzevver): ته‌زویرکراو، قه‌لب.

م‌زوره - ا.مف.ع (موزه‌فشهره - muzevvere): خواردنی بیتی گۆشت و چه‌وری که بۆ نه‌خۆش دروست بکړی.

م‌زوله - ا.ع (میزفه‌له - mizvele): سه‌عاتی هه‌تاوی.

م‌زه - ا. (مه‌زه - meze): تام، چه‌ژ، چیژ، سووکه خواردن بۆ به‌رکۆل.

مزیت - ا.مص.ع (مه‌زییه‌ت - meziyet): شتیکی یان چهند شتیکی باش له که‌سیکدا هه‌بیتی و له یه‌کیکی دیدا نه‌بیتی.

مزید - مص.م.ل.ع (مه‌زید - mezîd): زیاد بوون، زیاد کردن.

مزیدن - مص.م (مه‌زیدن - mezîden): مژین، چه‌شتن.

م‌زنده - ا.فا. (مه‌زننده - mezende): مژین، مژلیده‌ر، گۆزه‌ی ناو.

م‌زیده - ا.مف. (مه‌زیده - mezîde): مژراو.

م‌زیف - ا.مف.ع (موزه‌یه‌ف - muzeyyef): پاره‌ی قه‌لب.

م‌زیل - ا.فا.ع (موزیل - muzîl): لایه‌ر، لاده‌ر.

م‌زین - ا.فا.ع (موزه‌یین - muzeyyîn): نارایشته‌کر، خه‌ملێنکار.

م‌زین - ا.مف.ع (موزه‌یه‌ن - muzeyen): نارایشته‌کراو، رازاوه.

م‌زرعه - ا.ع (مه‌زعه - mezre'e): مه‌زرا، کێلگه.

م‌زروع - ا.مف.ع (مه‌زروو - meZRû'): چیتراو، چاندراو.

م‌زعفر - ا.مف.ع (موزه‌ئفه‌ر - muze'fer): خۆراکیک زه‌غفه‌رانی تی کرایی.

م‌زعم - ا.ع (مه‌زعم - mez'em): جیتی ته‌ماع، کاریک جیتی متمانه‌و باوه‌ر نه‌بیتی.

م‌زکوم - ا.مف.ع (مه‌زکوم - mezkûm): هه‌لامه‌تگرتوو، په‌سیوگرته‌گ.

م‌زکی - ا.مف.ع (موزه‌ککا - muzekka): پاکه‌وه‌ بووگ، مالی زه‌کاتی درایی.

م‌زکی - ا.فا.ع (موزه‌ککی - muzekkî): زه‌کاتده‌ر، پاک که‌روه.

م‌زگ - ا. (مه‌زگ - meZg): باده‌مه‌تال، چه‌قاله.

م‌زگت - ا. (مه‌زگیت - meZgit): م‌زگه‌وت، په‌رسته‌گی موسولمانان.

م‌زلت - ا.مص (مه‌زیلله‌ت - mezillet): شوینی خلیسک، خلیسکان و که‌وتن، خزین.

م‌زلف - ص (موزه‌لله‌ف - muzellef): زولفدار، کوریتک زولفی دانایی.

م‌زله - ا.ع (مه‌زله‌له - mezelle): شوینی خلیسکان، خزگه.

م‌زمار - ا.ع (میزمار - mizmar): نای، زورنا.

م‌زمان - ص.فا (مه‌زمه‌زان - mezmezan): مژین، چه‌شتن، چیژهر، مژهر، مژلیده‌ر.

م‌زمزه - ا.مص (مه‌زمزه - mezmeze): چه‌شتنی تامی شتیکی.

م‌زمل - ا.مف.ع (موزه‌ممه‌ل - muzemmel): به‌گلیم پیچراو، که‌سیک خۆی به‌جله‌وه‌ پیچایی.

م‌زمین - ا.فا.ع (موزمین - muzmin): کۆن، دیرینه، شه‌وی زه‌مائیکی زۆری به‌سه‌را بوری بیتی.

م‌زمور - ا.ع (مه‌زمور - mezmûr): سروود.

مساس - مص.م.ع (مهساس - mesas): دهست پیداسوون، دهست پیدامالین، دهست پیداهیتان.
مساعد - ا.فا.ع (موسائید - musa'id): هاوبازو، یاریده‌دهر، یارو یاوهر.
مساعتد - مص.م.ع (موسائدهد - musa'edet): کۆمهک کردن، هاوکاریکردن.
مساعی - ا.ع (مهسائی - mesa'î): هه‌وئ و کۆششان.
مساغ - ا.ع (مهساغ - mesax): گوزهرگا، بوار.
مسافت - ا.ع (مهسافهت - mesafet): دووری، دریتی ریتکه، ماوهی نیوان دوو شوتین.
مسافر - ا.فا.ع (موسافیر - musafir): ریتیوار، پتیوان، نۆغریار.
مسافرت - مص.ل.ع (موسافه‌رهت - musaferet): سه‌فه‌رکردن، رۆبیشتن له شوتیتیکه‌وه بۆ شوتیتیکی دی.
مساق - مص.ع (مهساغ - mesax): رادانی چاره‌وئ و میگهل....
مساکن - ا.ع (مهساکین - mesakin): خانوگهل، مالان.
مساکین - ا.ع (مهساکین - mesakîn): هه‌ژاران، بینه‌ایان، دهستکورتان.
مسالح - ا.ع (مهسالیه - mesalih): شوتینی ترسناکی وه‌ها که چهک و چه‌کداری بخوازی.
مسالک - ا.ع (مهسالیک - mesalik): ریتکه‌و بانان، ریتچه‌و ریتیازی سیاسی، ته‌ریقه‌تی تاییینی.
مسالت - مص.ل.ع (موساله‌مهت - musalemet): ناشتی کرن، ناشته‌وایی.
مسام - ا.ع (مهسامم - mesamm): نه‌و ورده کوناه‌ی پیتیستی به‌دهن که ئاره‌قه‌ی لیوه‌ه‌درئ.
مسامحه - مص.ل.ع (موسامه‌هه - musamehe): مداراکردن، نه‌رمی نواندن، دل راگرتن، چاوپۆشی کردن، به‌نه‌رمی کارکردن.

مژدگانی - ا (مژده‌گانی - mujdeganî): مژدانه، مژگینی، نوقلا نه.
مژده - ا (مژده - mujde): هه‌والی خوش، خه‌به‌ری خوش، مژده.
مژگان - ا (مژده‌گان - mujegan): برژانگ، برژۆل، مژه.
مژمژ - ا (مه‌ژمه‌ژ - mej mej): خه‌ره‌نگیز، میشه‌که‌رانه.
مژو - ا (مه‌ژوو - mejû): نیسک.
مژه - ا (مژه - muje): برژانگ، برژۆل.
مس - ا (میس - mis): مس.
مس - ص (مه‌س - mes): گه‌وره.
مس - مص.م.ع (مه‌سس - mess): دهست پیداهیتان، دهست پیداسوون، لیتکدی خسانی دوو شت، شیتیتیه‌تی.
مساء - ا.ع (مه‌ساء - mesa'): ئیوار، ئیغار.
مسائت - مص.ل.ع (مه‌سائت - mesa'et): گومانبردنی خراپ، کردارو گوتاری خراپ و ناشیرین، خراپه کردن.
مسائل - ا.ع (مه‌سائیل - mesa'il): پرس و مه‌سه‌له‌کان.
مسابقه - مص.ع (موسابه‌غه - musabexe): پیتشپیکتی.
مساجد - ا.ع (مه‌ساجید - mesacid): مژگه‌وتان.
مساح - ص.ع (مه‌سساه - messah): زه‌وی پیتو.
مساحت - مص.م.ع (میساههت - misahet): نه‌ندازه‌گرتنی زه‌وی، پیتوانی زه‌وی، پانتایی.
مساخط - ا.ع (مه‌ساخیت - mesaxit): مایه‌ی تووره‌بوون.
مسارح - ا.ع (مه‌ساریه - mesarih): شانز.
مسارعت - مص.ل.ع (موساره‌ئهت - musare'et): له‌ز کردن، په‌له کردن، پیتش گرتنه‌وه‌ی به‌کدی.

مسیحه - ا.ع (موسه بییه - musebbihe):
قامکی شاده.

مسیع - ص.ع (موسیه - musbe):
منالیک به هوت مانگان له دایک بووبی،
منالیک دایکی مردبی و ژنیک دی شیري
دابی.

مسیع - ا.مف.ع (موسه بیه - musebbe):
هوت لا، هفتگوشه.

مسیعه - ا.ع (مسه به - mesbe'e):
شوتنی
گیانله برانی درنده.

مسیوق - ا.مف.ع (مسه بوغ - mesbûx):
پیشینه دار، رابردو دار، دیرینه دار.

مست - ص (مست - mest):
مهست،
سه رخوش، خومار.

مست - ا (مست - must):
گله یی، خه م و
په ژاره.

مستاجر - ا.فا.ع (مسته نجیر - muste'cir):
کرتچی، که سیک مال یان دوکان یان شتی دی
به کړی بگری.

مستاجر - امف.ع (مسته نجره - muste'cere):
کړی ئیجار، دهامه تی
ئیجار.

مستاصل - ا.مف.ع (مسته ئسل - muste'sel):
له ریشه دهره ینراو، له بن و
بیته وه هله که نراو، بیته وا، هه ژار.

مستانس - ا.فا.ع (مسته ئینس - muste'nis):
هوگر، خوو پیوه گر.

مستانف - ا.فا.ع (مسته ئنیف - muste'nif):
دهست پیکه ره وه، تی
هه لچونه وه.

مستبد - ا.فا.ع (مسته بید - mustebid):
ملهور، دیکتاتور.

مستبدع - ا.مف.ع (مسته بده - mustebde):
داهیتراو.

مستبشر - ا.فا.ع (مسته بشیر - mustebşir):
شادمان، که یف خوش، به دده ماخ.

مسامرت - مص.ل.ع (موسامهره - musameret):
شه ونشینی و حیکایه تکردن.

مسامع - ا.ع (مه سامی - mesami):
گوئی،
گوپچکان.

مسامیر - ا. (مه سامیر - mesamîr):
بزماران.

مساند - ا.ع (مه سانید - mesanid):
پله و پایه، پشته وانه، نه وه ی پالی پیته بده ی.

مساوات - مص.ل.ع (موسافات - musavat):
به رامهر بوون، یه کسان بوون، یه کسانی.

مساومت - مص.ع (موساؤه مت - musavemet):
سه ودا کردن و موعامه له کردن،
سازش کردن.

مساوی - ا.ع (مه ساوی - mesavî):
خرابه،
کردارو گوفتاری به دوه خراو.

مساوی - ص.ع (موساوی - musavî):
به رانیه ر، یه کسان.

مساهرت - مص.ع (موساهره ت - musaheret):
شه ونشینی، کوپو مه جلیسی
شه وانه.

مساहेله - مص.ع (موساهله - musahele):
نهرم و نیانی له رفتارا، ئاسانگرتن.

مساهمت - مص.ع (موساهمه ت - musahemet):
به شداری کردن.

مستلت - مص.م.ع (مه سته له ت - mes'elet):
خواستن، داوا کردن.

مستله - ا.ع (مه سته له - mes'ele):
پتوبستی، داوا.

مستول - ا.مف.ع (مه سئول - mes'ul):
لپیرسراو، به رپرس.

مستولیت - ا.ع (مه سئولیه ت - mes'ûliyet):
به رپرس یاریتی.

مسیب - ا.فا.ع (موسه بیب - musebbib):
هوکار، سه به کار، باعیس، مایه.

مسیح - ا.فا.ع (موسه بیه - musebbih):
که سیک سوحانه لالا بکات، سوحانه لالا کو.

مستحسن - ا.ف.ع (موسته هسه-
mustehsen): چاک و په سندن.
مستحضر - ا.ف.ع (موسته هزیر-
mustehzir): ناماده کهر، ناگادارو بدخه بهر.
مستحفظ - ا.ف.ع (موسته هفیز-
mustehfiz): نه زهرکهر، نیگابان، پاریزهر.
مستحق - ص.ع (موسته هه غ-
mustehexx): هڅ، شایسته، شایانی.
مستحکم - ا.ف.ع (موسته هکه م-
mustehkem): مکوم، مه حکم، قایم.
مستحل - ا.ف.ع (موسته هه ل-
mustehell): حه لال کراو، به حه لال زانراو،
رده واکراو.
مستحیل - ص.ع (موسته هیل-
mustehîl): مه حال، ته نیک بو ته نیک دی گوزایی.
مستخبر - ا.ف.ع (موسته خیر-
mustexbir): خه بهرگیر، عه ودالی خه بهر، که سیک له دووی
هه والیک بی.
مستخدم - ا.ف.ع (موسته خده م-
mustexdem): خزمه تگوزار، پیش خزمه ت.
مستخرج - ا.ف.ع (موسته خریج-
mustexric): دهره پنه ر.
مستخرج - ا.ف.ع (موسته خرج-
mustexrec): دهره پنه ر.
مستخف - ا.ف.ع (موسته خه فف-
mustexeff): که ساس و زه بون و سوک و
سه لیم.
مستخلص - ا.ف.ع (موسته خله س-
mustexles): خله سیو، رزگارپو، نازاد بوو.
مستدام - ا.ف.ع (موسته دام-
mustedam): بهر ده وام، پایه دار، بهر قهرار.
مستدبر - ا.ف.ع (موسته دبیر-
mustedbir): به ته گیر، که سیک که دهر وانیته ناکامی کار.
مستدرک - ا.ف.ع (موسته دره ک-
mustedrek): دهرک کراو، لاچوونی و هم و
به سه هوچوون.

مستبصر - ا.ف.ع (موسته بسیر-
mustebisir): خودان په سیره ت، خودان فیکرو رهئی، که سیک
بیه وی کاریک ناشکرا بکات.
مستبعد - ا.ف.ع (موسته بئه د-
musteb'ed): دوور، دوور خراوه، شتی که
دوور بیته بهرچاو.
مستتر - ا.ف.ع (موسته ته ر-
musteter): شاراوه، فه شارتی.
مستتم - ا.ف.ع (موسته تیمم-
mustetim): ته واکهر.
مستثنی - ا.ف.ع (موسته سنا-
mustesna): له ریز په پتیراو، له ریز دهره پتیراو، هه لاو پتیراو،
ریز په ر.
مستجاب - ا.ف.ع (موسته جاب-
mustecab): گیرا، که سیک دوعای گیرایی.
مستجد - ا.ف.ع (موسته جیدد-
musteccid): تازه که ره وه.
مستجد - ا.ف.ع (موسته جده د-
musteced): تازه کراوه.
مستجلب - ا.ف.ع (موسته جلب-
musteclib): جه لب کهر، جه لب کراو،
هاورده.
مستجمع - ا.ف.ع (موسته جمی-
mustecmi): که سیک به هه موو ناواتیکی
گه یی بی.
مستجیر - ا.ف.ع (موسته جیر-
mustecîr): نه مانخواز، په ناخواز، په ناهنده، په نابرده.
مستجیز - ا.ف.ع (موسته جیز-
mustecîz): ئیزنخواز، مؤله تخواز.
مستحب - ا.ف.ع (موسته هه ب-
mustehbb): په سندنو چاک، کاریک کردنی
پاداشتی له سهر بی و نه کردنی گوناح نه بی.
مستحث - ا.ف.ع (موسته هیسس-
mustehiss): دنه دهر، هاندهر.
مستحدث - ا.ف.ع (موسته هده س-
mustehdes): نوښاو، تازه په یدا.

مستسقی - ا.فا.ع (موسته سغی - mustesxî) :
خوایزباری ناو، که سیتیک داوای ناوی خواردنه وه
بکات.

مستشار - ا.مف.ع (موسته شار - musteşar) :
راویژکار، شیردکار.

مستشرف - ا.فا.ع (موسته شریف - musteşrif) :
هه لکراو، به رزی، زال، که سیتیک
چاودیچی شتی بکات.

مستشرق - ا.فا.ع (موسته شریخ - musteşrix) :
روژده لانتاس.

مستشفی - ا.ع (موسته شفا - musteşfa) :
نه خوشخانه، خهسته خانه.

مستشفی - ا.فا.ع (موسته شفی - musteşfî) :
شه فاخواز، ساغله می خواز.

مستشیر - ا.فا.ع (موسته شیر - musteşîr) :
که سیتیک راویژ به که سیتیک دی بکات.

مستضعف - ا.مف.ع (موسته زنه ف - mustez'ef) :
لاواز، بیده سه لات، چه وساو،
بئ توان، نه قل سووک.

مستضی - ا.فا.ع (موسته زی - mustezî) :
رووناکی خواز.

مستطاب - ص.ع (موسته تاب - mustetab) :
پاک و خاوین.

مستطرف - ص.ع (موسته تره ف - mustetref) :
تازه، نوئی، سه یر، خوش، عه جیب.

مستطیر - ص.ع (موسته تیر - mustetîr) :
دره خشان، بلاو.

مستطیع - ص.ع (موسته تی - mustetî) :
به توانا، توانادار.

مستطیل - ص.ع (موسته تیل - mustetîl) :
لاکیشه.

مستظرف - ا.مف.ع (موسته زره ف - mustezref) :
زه ریف دروستکرا بی.

مستظهر - ا.فا.ع (موسته زهیر - mustezhir) :
پشت و په ناخواز.

مستدعی - ا.فا.ع (موسته دئی - musted'î) :
خوایزار، داواکار، که سیتیک داوا بکات.

مستدل - ا.فا.ع (موسته دیل - mustedill) :
دهلیل و به لگه خاز.

مستدل - ا.مف.ع (موسته دهل - mustedell) :
سه لیتراو به به لگه.

مستدیر - ا.فا.ع (موسته دیر - mustedîr) :
خی، بازنه بی.

مستتر - ا.فا.ع (موسه تتیر - musettir) :
په نهانکار.

مستراح - ا.ع (موسته راه - musterah) :
ناوده ست خانه.

مسترخی - ص.ع (موسته رخی - mustexî) :
نهرم و خاو، داهیزراو.

مسترد - ا.مف.ع (موسته ره دد - musteredd) :
وه رگیراوه.

مسترسل - ا.فا.ع (موسته رسیل - mustersil) :
داهیزراو و نهرم و خاو، رامکهر، خاکی و خوش
ته بیعت.

مسترشد - ا.فا.ع (موسته رشید - mustersîd) :
عه والی ریتی راست، هیدایه ت خواز.

مسترضع - ا.فا.ع (موسه رزی - musterzi) :
شیره خوره.

مسترق - ص.ع (موسته ره غغ - musterexx) :
نهرم و ناسک، لاواز، نوکستان.

مستریح - ا.فا.ع (موسته ریخ - musterîh) :
ناسوده بی خواز، ئیسراحت خواز.

مستزاد - ا.مف.ع (موسته زاد - mustezad) :
زیاده کریاک، جوړه شیعریکه که له کوتابی هه
نیوه به یتیکدا چنده وشه یه کی زیاد له کیشی
خوی دینه وه.

مستسعد - ا.فا.ع (موسته سئید - mustes'id) :
به خته وه ری خواز،
شادمانی خواز.

مستسعد - ا.مف.ع (موسته سئهد - mustes'ed) :
به خته وه بوو، شادمان بوو.

مستغاث - ا.مف.ع (موسته غاس - mustexas):
 که سیټک په نای بۆ برابښ، هانا بۆ براو.
مستغرب - ا.فا.ع (موسته غریغ - mustexrix):
 زور سه رقان، غه رق له تاوا.
مستغفر - ا.فا.ع (موسته غفیر - mustexfir):
 که سیټک تزیو ئیستیغفار بکات.
مستغل - ا.مف.ع (موسته غهل - mustexell):
 زه وییـــه که بهروبوومی لښ
 هه لښگیرئ، خانو یان دوکان به کړئ بدرئ، هه ر
 مولکټیک دهرامه تی هه بی.
مستغنی - ا.فا.ع (موسته غنی - mustexnî):
 زه نګین، ددوله مند، دارا، بووه.
مستغیث - ا.فا.ع (موسته غیس - mustexîs):
 کومه ک خواز، که سیټک داوای کومه ک و فریاره س
 بکا.
مستفاد - ا.مف.ع (موسته فاد - mustefad):
 نه وې مه فهم و مه علوم بووه، سوود لښ ودرگیراو.
مستفسر - ا.فا.ع (موسته فسیر - mustefsisr):
 روونکردنه ووه خواز.
مستفید - ا.فا.ع (موسته فید - mustefîd):
 سوودمند، فایده خواز.
مستفیض - ا.فا.ع (موسته فیز - mustefîz):
 که سیټک داوای فدیز بکات.
مستقیح - ا.مف.ع (موسته غبه ه - mustexbeh):
 کریت و ناشیرین و ناپه سند،
 قیزه وهر، قیزه ون.
مستقبل - ا.مف.ع (موسته غبه ل - mustexbel):
 ناینده، بانه روژ، دهااتگ.
مستقبل - ا.فا.ع (موسته غبیل - mustexbil):
 پیشوازیکه ر.
مستقر - ا.مف.ع (موسته غهر - mustexer):
 چیگیر، نارام، سه قامگیر.
مستقل - ا.فا.ع (موسته غیلل - mustexill):
 سه ربه خو.
مستقیم - ص.ع (موسته غیم - mustexîm):
 راست.

مستظهر - ا.مف.ع (موسته زهره - mustezher):
 نه وې به که سیټک یان شتیک
 پشت قایم بی.
مستعار - ا.مف.ع (موسته ئار - muste'ar):
 خوازاو.
مستعان - ا.مف.ع (موسته ئان - muste'an):
 که سیټک داوای کومه کی لښ بکړئ.
مستعجل - ا.فا.ع (موسته ئجیل - muste'cil):
 به له ز، به په له.
مستجعل - ا.مف.ع (موسته ئجه ل - muste'cel):
 په له، خپرا.
مستعد - ا.فا.ع (موسته ئیدد - muste'idd):
 ناماده، ته یار.
مستعرب - ا.فا.ع (موسته ئریب - muste'rib):
 که سیټک لاسایی عه ربه بکا ته ووه.
مستعربه - ص.ع (موسته ئریبه - muste'ribe):
 عه ربه پینراو، به عه ربه بوو،
 عاره بی نانه سل.
مستعصم - ا.فا.ع (موسته ئیسم - muste'sim):
 په نابه ر.
مستعفی - ا.فا.ع (موسته ئفی - muste'fi):
 که سیټک واز له کارو خزمه ت بینئ، خوازیاری
 عه فو.
مستعلی - ا.فا.ع (موسته ئلی - muste'li):
 به رز.
مستعمره - ا.مف.ع (موسته ئمه ره - muste'mere):
 و لگه، کولونی، ولاتی
 داگیرکراو له لایه ن بیتگاهونه.
مستعمل - ا.مف.ع (موسته ئمه ل - muste'mel):
 به کار هاتگ، به کار هینراو.
مستعیر - ا.فا.ع (موسته ئیر - muste'ir):
 تاق و ته نیا، خوازیار.
مستعین - ا.فا.ع (موسته ئین - muste'in):
 هاوکاری خواز، خوازیاری کومه ک.

مستبیه - ا.ف.ع (موستهن بیه - mustenbih):
هوشیار، به ناگه، عه و دالتی هه و آلان.

مستنجد - ا.ف.ع (موسته نجید - mustencid):
کۆمهک خواز، دلیر و نازا.

مستنجم - ا.ف.ع (موسته نجم - mustencim):
رووناکی خواز، روناک و پرشنگذار.

مستند - ا.مف.ع (موسته نهد - mustened):
شتی که پشتی پی بیه ستری، به لگه و سنده دان.

مستنصر - ا.ف.ع (موسته نسیر - mustensir):
داواکاری هاوکاری و کۆمهک، کۆمهک خواز.

مستنطق - ا.ف.ع (موسته نطیخ - tix muste):
یه کتیک که سیک بینیتته دوان.

مستنکر - ا.ف.ع (موسته نکهر - mustenker):
نه ناسراو، نکولی لیکراو، کاریک به ناشیرین و
نارهوا وهربگیری، گومناو.

مستنکف - ا.ف.ع (موسته نکیف - mustenkif):
کاریک له رووی غوروو خۆپه سندییه وه.

مستنیر - ا.ف.ع (موسته نیر - musetenir):
رووناک، رووناکی خواز.

مستوجب - ا.ف.ع (موسته وجیب - mustewcib):
شایسته، ههژ، شایانی.

مستوحش - ا.ف.ع (موسته وهیش - mustewhis):
دلته نگ و ره نجاو، ترساو، ترسیاگ.

مستودع - ا.ف.ع (موسته ودی - mustewdi):
ئه وهی شتیک به ئه مانهت دا بنی.

مستوده - ا.مف.ع (موسته ووده - mustewde):
مالیک یان شتیک به ئه مانهت دانرابی.

مستور - ا.مف.ع (مه ستور - mestur):
پۆشراو، پۆشته، داوین پاک.

مستوره - ا.مف.ع (مه ستوره - mesture):
ژنی داوین پاک و خواناس.

مستوفی - ا.ف.ع (موسته وفی - mustewfi):
ههقهوهرگر، ژمیریاری خه زینه.

مستکبر - ا.ف.ع (موسته کبیر - mustekbir):
خۆویست، خۆ په سندن، فیز زل.

مستکره - ا.مف.ع (موسته کهره - mustekreh):
ناپه سندن، نابه جی.

مستکفی - ا.ف.ع (موسته کفی - mustekfi):
کیفایه تخواز.

مستگر - ص (موسته گهر - mustger):
ره نجاو، دلشکاو.

مستلرز - ا.ف.ع (موسته لیزز - mustelizz):
له زه تخواز.

مستلزم - ا.ف.ع (موسته لزیم - mustelzim):
پیتویست.

مستلخی - ا.ف.ع (موسته لخی - mustelxi):
په پشتاخه و توو، راکشاو له سهر پشت.

مستمیر - ا.ف.ع (موسته میر - mustemir):
به رده و ام، هه میشه.

مستمیری - ص.ن.ا (موسته میری - mustemiri):
مووچه ی مانگانه و به رده و ام.

مستمسک - ا.ف.ع (موسته مسیک - mustemsik):
که سیک شتی بگری، گیره ر، بگیری.

مستمسک - ا.مف.ع (موسته مسهک - mustemsek):
ده ساوین، به لگه نامه.

مستمع - ا.ف.ع (موسته می - mustemi):
گویتدیر، گوهدار، گریگر.

مستمهلج - ص.ع (موسته ملهه - mustemleh):
سویر، نه کین، شویر.

مستمملک - ا.مف.ع (موسته ملهک - mustemlek):
شوینتی که که سیک کردبی به مولکی خۆی.

مستمند - ص (موست مه ند - must mend):
بینه و ا، غه مین، به گله یی.

مستنبط - ا.مف.ع (موسته نبهت - mustenbet):
دهره یئیرا، هه لئینجرا، دهرک کراو.

مستنبط - ا.ف.ع (موسته نبیت - mustenbit):
هه لئینجهر، دهرک کهر.

مسح - مص.ع (مهسه - mesh): سپین، پاک کردنه وه، دهست هینان به پیشی سه رو روی پتیان له کاتی دهستویژ شتندا.

مسح - ا.ع (میسه - mish): په لاس، عه بایان جلی زبرو دی.

مسحور - ا.مف.ع (مهسهوور - meshûr): جادوو لیکراو، سیحر لیکراو، خه له تاو، خه له تینراو.

مسحوق - ا.مف.ع (مهسهووغ - meshûx): هار دراو، پیتیلکراو، پلیشاوه.

مسخ - مص.ع (مهسخ - mesx): بهد گوزان، مهسخ، میتامزوفوس.

مسخر - ا.مف.ع (موسه خخر - musexxer): رام و گو ترایه ل، به کاره تیراو، گیراو.

مسخره - ص.ع (مهسخره - mesxere): گه پجار.

مسخط - ا.ع (مهسخته - mesxet): ئه وهی بیتته مایه ی توو ری.

مسخن - ا.مف.ع (موسه خخن - musexxin): گهرمکه ر.

مسخوط - ا.مف.ع (مهسخوت - mesxût): بیتزاو.

مسخول - ا.مف.ع (مهسخول - mesxûl): لاوازو خو ترایله، بنیس.

مسد - ا.ع (مهسه د - mesed): رست، پهت، گورس.

مسدد - ص.ع (موسه دده د - musedded): راست و دروست.

مسدس - ص.ع (موسه دده س - museddes): شش گوشه، شش لا.

مسدود - ا.مف.ع (مهسدود - mesdûd): به ستراو، داخراو.

مسرت - مص.ع (مهسه رت - meseret): شادبون، شادمانی.

مسرجه - ا.ع (مهسره جه - mesrece): چرادان، پایه ی چرا.

مستولی - ا.فا.ع (موسته ولی - mustewlî): زال، که سیک به ته وای دهست به سر شتیکدا بگری.

مستوی - ص.ع (موسته فی - mustevî): راست و دروست، به رانه رو هه موار.

مسته - ا (موسته - muste): چه شه، غم و په ژاره.

مستهام - ص.ع (موسته هام - musteham): شهیدا، حهیران، سه رسام.

مستهان - ص.ع (موسته هان - mustehan): سه رزه نشتکراو، ئیهانه کراو.

مستهجن - ص.ع (موسته هجه ن - mustehcen): ناشیرین، ناجور، کریت، ناپه سند.

مستهزه - ا.فا.ع (موسته هزی - mustehzi): تهوسچی، گالته جاپ.

مستهیل - ا.فا.ع (موسته هیل - mustehill): مانگی نوئ، روی گه شاده له خوشیا، هه وری به باران و سه رتای باران، دهستپیک.

مستهلک - ا.مف.ع (موسته هله ک - mustehlek): ئیکسپایه ر، له که لک که و توو.

مسجد - ا.ع (مهسجید - mescid): مزگه وت، په رستگهی موسولمانان.

مسجع - ا.مف.ع (موسه ججه - musedce): قسه ی سه روادار.

مسجل - ا.مف.ع (موسه ججه ل - museccel): تومارکراو، قه واله ی مؤرکراوی ره سمی.

مسجل - ا.فا.ع (موسه ججه ل - museccil): تومارکهر، قازی که قه واله بنووسیت و مؤری بکات.

مسجود - ا.مف.ع (مهسجود - mescûd): کرپنوش بؤ براو.

مسجور - ا.مف.ع (مهسجور - muscûr): مرواری هوندراوه، دهریای پرتاو، پرو لیتواو لیتو.

مسجون - ا.مف.ع (مهسجون - mescûn): چه پس، زبندانی، به ندی.

مسکن - ا.فا.ع (مهسکهن - mesken): مال، شوپنی نیشته جی بوون، جیتی ناکنجی بوون.
مسکن - ا.فا.ع (موسه ککین - musekkin): نارام به خش، نازار شکین.
مسکنت - ا.مص.ع (مهسکهنه - meskenet): هه ژاری، بیتنه وایی، فه قیری.
مسکوت - ا.مف.ع (مهسکوت - meskût): بیتده نگ کراو، خاموش کراو.
مسکون - ا.مف.ع (مهسکون - meskûn): ناوهدان، شوپنی خه لکی تیتدا بی.
مسکه - ا (مهسکه - meske): که ره.
مسکین - ا.ص.ع (میسکین - miskîn): هه ژار، بیتنه و، قه لندهر، به لنگاز.
مسگر - ا.ص (میسگر - misger): مسگره.
مسله - ص.ع (موسه لله - muselleh): چه کدار.
مسله - ا.ع (مهسله هه - meslehe): شوپنی خه تهر که پیویست بکا چه کت پی بی، شوپنی دیده وان.
مسله - ا.ع (مهسله خ - meslex): کوشنار که، قه ساو خانه.
مسلسل - ا.مف.ع (موسه لسه - muselsel): ره شاش، زنجیره، جلی ری ری، قژی لول و پیچاو پیچ.
مسلط - ص.ع (موسه للهت - musellet): زال، سه رکه وتوو.
مسلک - ا.ع (مهسله ک - meslek): ریگه، ریبار.
مسلم - ص.ع (موسلیم - muslim): موسولمان.
مسلم - ا.مف.ع (موسه لله م - musellem): باوهر کرده، ته سلیم بوو، قبول کراو، سه لاه.
مسلمان - ص (موسه لمان - muselman): موسولمان.
مسلمه - ص.ع (موسلیمه - muslime): ژنی موسولمان، نافرته موسولمان.

مسرح - ا.ع (مهسره ه - mesreh): شانۆ، له وه ریگه، پاوان، قه دهغه.
مسرح - ا.ع (میسره ه - misreh): شانۆ قژ.
مسرع - ا.فا.ع (موسری - musri): خیرا، له ز، په له که ره.
مسرف - ا.فا.ع (موسریف - musrif): دهست بلاو، ویلخه رج.
مسروو - ا.مف.ع (مهسروو - mesrûr): شاد، خو شحال، به که یف.
مسروو - ا.مف.ع (مهسروو - mesrûx): دزراو.
مسری - ص (موسری - musrî): نه خو شی درم.
مسطح - ا.مف.ع (مهسه تته ه - musetteh): تهخت و پان و هه موار.
مسطر - ا.مف.ع (موسه تته ره - musetter): نووسراو، کاغه زی خهت خهت.
مسطره - ا.ع (مهسته ره - mestere): راسته.
مسطور - ا.مف.ع (مهستوو - mestûr): نووسراو.
مسطوره - ا (مهستوو ره - mestûre): نمونه، نمونه ی کالاکه له شوپنیکه وه بو شوپنیکه دی بنیردری.
مسعود - ص.ع (مهسئوود - mes'ûd): به خته وه، کامهران، شادمان.
مسعی - ا.ع (مهسئا - mes'a): کوشش، هه ول و ته قه لالا.
مسط - ا.ع (مهسغهت - mesxet): شوپنی که وتن، که وتنگه.
مسطی - ا (مهسغه تی - mesxetî): مهسکهت، جو ره شیرینی و کیکیکه.
مستف - ا.مف.ع (موسه غغه ف - musexxef): سه رگیراو، بنمیدار.
مسکت - ا.فا.ع (موسکیت - muskit): بیتده نگ که ره.
مسکر - ا.فا.ع (موسکی - muskir): سه رخوشکه ره.

مسنن - ا.فا.ع (موسه ننن - musennin):
دانساز، دکتوری ددان.

مسوار - ا (میس سوار - misvar):
مس ناسا، کانسایه ک له مس و کانسایه کی دی
پیک هاتبت.

مسواک - ا.ع (میسفاک - misvak): مسواک،
ددان شور، فلجه دی ددان شوری.

مسود - ا.فا.ع (موسه فقید - musevvid):
ره شکه روه، نووسر.

مسوده - ا.ع (موسه فقده - musevvede):
ره شنوس.

مسیغ - ا.مف.ع (موسه فقغه - musevvex):
حلال کراو، رهواکراو.

مسیهل - ا.فا.ع (موسه هیل - musehil):
دهرمانی عمهل، دهرمانی زگچوون.

مسیح - ص.ع (مه سیه - mesîh): چهور کراو
به پونی پیروز، له قه بی حهره تی عیسا.

مسیحانفس - ص.مر (مه سیهانفسه - mesîha
nefes): نه وهی هه ناسه و نه فسه سی و ده کو عیسی
هه بی که مردوو زیندوو بکاته وه.

مسیر - مص.ع (مه سیر - mesîr): رویشتن،
شوتنی سه یرو سیاحت، شوتنی سه یران و گه یران.

مسیل - ا.ع (مه سیل - mesîl): ناوهرؤ.

مشاء - ص.ع (مه شاء - meşsa'): که سیک
که زور ریگه بکات، دوو زمان، حکمت مشاء:
حیکمه تی نه رستو چونکه نه رستو بابه ته کانی خو
به ده دم ریکردنه وه دهرده پری بویه به په پره وانی وی
ده گوترا مه شانی.

مشائیم - ا.ع (مه شائیم - meşa'im): شوم،
نه حس، به ووم، به دتوم.

مشابه - ص.ع (موشابه - muşabih):
لیکچوو، وه کو یه ک.

مشابهت - مص.ل.ع (موشابه هت - muşabehet):
لیکچوون، به یه کتر شوبهان.

مشاجره - مص.ع (موشاجره - muşacere):
شهر، قه رقه شه.

مسلوب - ا.مف.ع (مه سلوب - meslûb):
رفیتراو، به یار، هه لکه تراو.

مسلوخ - ا.مف.ع (مه سلوخ - meslûx):
حه یوانی که پیستی گورایی، گوراو.

مسلوک - ا.مف.ع (مه سلوک - meslûk):
گیراوه بهر.

مسلول - ص.ع (مه سلول - meslûl):
سیلاوی، دوو چاری سیل.

مسمما - ا (موسه ماما - musemma): خواردنی
چه ور.

مسمار - ا.ع (میسمار - mismar): میخ،
بزمار.

مسمط - ص.ع (موسه ممت - musemmet):
حکومتی که رت نه کریته وه و نارپه زایی له سه ر
نه بی، مرواری له داو و هه لکیت شراو، جوره
شیریکه و ده کو چوار خسته کی، پیچ خسته کی و
شه ش خسته کی و... هتد.

مسمع - ا.ع (میسمه - misme'): گوئ، گوچکه.

مسمن - ص.ع (موسمین - musmin): قه له و.

مسمن - ص.ع (موسه مهن - musemmen):
خواردنی چه ور، چه ور.

مسموع - ا.مف.ع (مه سموه - mesmû):
ببستراو.

مسموم - ا.مف.ع (مه سمووم - mesmûm):
ژه هراوی بووگ.

مسمی - ا.مف.ع (موسه ماما - musemma):
ناونراو، مه علوم، دیاریکراو.

مسن - ا.ع (میسهن - misenn): به رده سان،
هه سان، سان، هه ستان.

مسن - ص.ع (موسینن - musinn): به ته مهن،
پیر.

مسنده - ا.ع (مه سنده - mesned): پله و پایه،
پشتیوانه، شتی پشتی پیوه بدهی، شتی پالی
پیوه بدری.

مسنده - ا.مف.ع (موسنده - musned): دراوه
پال.

مشاعل - ا.ع (مهشائیل - meša'il): چرادان، چرا، مهشخل.

مشاغل - ا.ع (مهشاغیل - mešaxil): کاروکاسبی و مهشغه‌ت، مژوول و سه‌رقالی.

مشافه - مص.ع (موشافه‌هه - mušafehe): قسه‌کردن ده‌گه‌ل یه‌کتریدا.

مشاق - ا.ع (مهشاغ - mešaxx): مه‌شه‌قته و رهنج و زه‌حمته.

مشاق - ص.ع (مه‌ششاغ - meššax): مه‌شقددر، راه‌پنهر، ته‌علیم‌ددر، خیرانووس.

مشاکل - ا.ع (مه‌شاکیل - mešakil): زه‌حمته، نه‌سته‌م و گرفتار.

مشاکل - ص.ع (موشاکیل - mušakil): هاوشیوه، هاوشه‌کل.

مشاکله - مص.ع (موشاکه‌له - mušakele): لیتکچون.

مشام - ا.ع (مه‌شامم - mešamm): که‌پوو، لووت، دفن.

مشاور - ا.ف.ع (موشاقیر - mušavir): راویژکهر، رایزن، شیرته‌کار.

مشاوره - مص.ع (موشافه‌ره - mušavere): راویژکردن به یه‌کدی.

مشاهد - ا.ع (مه‌شاهید - mešahid): شوپنی ناماده‌بوونی خه‌لکی، مه‌زارو نارامگهی یه‌کیتک له ئیمامان.

مشاهده - مص.ع (موشاهده‌هه - mušahede): ته‌مشاکردن، روانین، دیتن.

مشاهره - مص.ع (موشاهه‌ره - mušahere): دیاریکردنی مووجه به مانگانه، کرتی مانگانه، مووجهی مانگانه.

مشایخ - ا.ع (مه‌شایخ - mešayix): شیخان.

مشایع - ا.ف.ع (موشایی - mušayî): به‌پیکهر، که‌سیک به‌پیتته به‌پیکردنی که‌سیک.

مشایعت - مص.ع (موشایه‌ته - mušaye't): په‌پره‌وی کردن، به‌دووی که‌سیکدا رویین، به‌پیکردنی میوان.

مشاجه - مص.ع (موشاجه - mušacce): شه‌پکردن و شکاندنی سه‌ری یه‌کتر.

مشار - ا.مف.ع (موشار - mušar): ناماژه بۆکراو.

مشارب - ا.ع (مه‌شاریب - mešarib): خواردنه‌وه.

مشارع - ا.ع (مه‌شاری - mešari'): شوپنی ناو خواردنه‌وه.

مشارف - ا.ع (مه‌شاریف - mešarif): به‌رزی.

مشارفت - مص.ع (موشاره‌فته - mušarefet): فه‌خرکردن به‌سه‌ر یه‌کتر به شه‌ره‌ف و گوره‌یی، ئاگادار بوون له شتیک.

مشارق - ا.ع (مه‌شاریغ - mešarix): رۆژه‌لات، خۆژه‌لات.

مشارک - ص.ع (موشاریک - mušarik): به‌شدار.

مشارکت - مص.ل.ع (موشاره‌کته - mušareket): به‌شداریکردن، شه‌ریک بوون.

مشاش - ا.ع (مه‌شاش - mešaš): هه‌نگوین، هه‌نگفین.

مشاش - ا.ع (موشاش - mušaš): زه‌وی نهرم، نه‌فه‌س، هه‌ناسه، خوو.

مشاش - ا.ع (موشاش - mušaš): سه‌ری ئیسقانی نهرم که بتوانی بجووی و بخوری، ریگه‌یه‌ک چه‌و ریژ بی.

مشاشه - ا.ع (موشاشه - mušaše): بره‌وانه موشاش.

مشاطه - ص.ع (مه‌ششاته - meššate): ئارایشته‌کری ژنان.

مشاع - ص.ع (موشاء - muša'): مولکیتک هاویه‌ش بی له‌نیتوان کۆمه‌له که‌سیکدا، به‌په‌للا.

مشاعر - ا.ع (مه‌شائیر - meša'ir): هه‌ستان، جیتی عیبادتی حاجییان، شوپنی قوربانی کردن، قوربانگه.

مشاعره - مص.ع (موشاهه‌ره - muša'ere): شیعیر خوینده‌وه به‌رانبه‌ر به یه‌کتر تا بزانی کئی شاعیرتره یان شیعیری زۆرتی له‌بهره.

مشتق - ا.مف.ع (موشته-غ - mustex):
 وشه یه که له وشه یه کی دیکوه وه رگیرایی و دروست
 کرابی، جیا بو گه وه.
مشتکی - ا.مف.ع (موشته-کا - musteka):
 شکایه ت لیکراو.
مشتکی - ا.فا.ع (موشته-کی - mustekî):
 شکایه تکه ر.
مشتلق - ا (موشتلوغ - mustlux): مژدانه.
مشتمال - ا.مص (موشت مال - must mal):
 شیتان به دهست.
مشتمل - ا.فا.ع (موشته میل - mustemil):
 شتیک بگریته وه.
مشتنگ - ص (موشته-نگ - musteng): دز،
 رتگر، جهرده.
مشتواره - ا (موشتواره - must vare):
 مست ئاسا، رنده ی دارتاشی، مستیک له
 شتیک.
مشتوک - ا (موشتوک - mustûk): فیلهتری
 جگهره.
مشته - ا (موشته - muste): مشته، مشتوو.
مشتهر - ا.مف.ع (موشته-هر - musteher):
 به ناویانگ، شوره دار، مەنشور، ناودار.
مشتهی - ا.مف.ع (موشته-ها - musteha):
 ناره زوو کراو، په سندنو خوازراو، مایه ی خه ز.
مشتهی - ا.فا.ع (موشته-هی - mustehî):
 ناره زوو دار، خودان خه زو ناره زوو.
مشتی - ا (موشتی - mustî): جوره قوماشیکی
 ئاوریشمی تهنک و ناسکه.
مشجر - ا.ع (مه-شجره - meşcer):
 دارستان.
مشجر - ا.مف.ع (موشه ججه-ر - muşeccer):
 درهخت دار، شوتنی درهختی لی روتنرابی.
مشحون - ا.مف.ع (مه-شهون - meşhûn):
 پرپوو، تژی.
مشخته - ا (موشه-خته - muşexte): جوره
 شیرینییه که.

مشایم - ا.ع (مه-شایم - meşayim): منالدان،
 پزدان.
مشئوم - ص.ع (مه-شئوم - meş'ûm): شووم،
 نه حس، به ووم، به دتیوم.
مشبع - ا.مف.ع (موشبه - müşbe'): تیروپی،
 تیروته سل.
مشبک - ا.مف.ع (موشه-ببه-ک - muşebbek):
 کونکون، تۆرئاسا.
مشبه - ا.مف.ع (موشه-ببه-ه - muşebbeh):
 لیچوو.
مشت - ا (موشت - must): مست، مستیک
 گهنم.
مشت - ا (میش-ت - mişt): جۆگه ی ئاو.
مشتاسنگ - ا.مر (موشتاسه-نگ - muştaseng):
 قه لماسنگ، قه قه قانی، به رده قانی،
 قه لماسنگ.
مشتاق - ص.ع (موشتاغ - muştax):
 ناره زوو مەند، تاسه یار.
مشتبه - ص.ع (موشته-بیه - muştebih):
 تیکه ل و پیکه ل و نامه فهوم و نامه علوم.
مشتد - ص.ع (موشته-دد - muştedd): به هیز،
 توند، مکوم.
مشتک - ا.مف.ع (موشته-رک - muşterek):
 هاوبه ش.
مشت رند - ا.مر (موشت رهند - muşt rend):
 رنده ی دهستی، رنده ی دارتاشی.
مشتیری - ا.فا.ع (موشته-ری - muşterî):
 کپیار.
مشتیری - ا.خ (موشته-ری - muşterî):
 نه ستیره ی موشته ری، ژوبیتهر.
مشت زن - ص.فا (موشت زن - muşt zen):
 بۆکسباز.
مشتعل - ا.فا.ع (موشته-ئیل - muşte'il):
 هه لایساو، گرگرتگ.
مشتغل - ا.فا.ع (موشته-غیل - muştexil):
 سه رگهرمی کار، مژوول.

مَشْخَص - ا.مف.ع (موشه خخه-س-
muşexxes): دیار یکراو.

مَشْدَد - ا.مف.ع (موشه دده-د-
muşedded): مکوم کراو، قایم کراو، پیتی شه دده ی له سهر بی.

مَشْرَب - ا.ع (مه شره-ب-
meşreb): جیی
ناو خوار دنده وه، زهوق و ثاره زوو هه وای نه فس.

مَشْرِه - ا.ع (میشره-ه-
mişrebe): شهریه ی
ناو خوار دنده وه، جام یان هه ر شتی ناوی پی
بخوریتته وه.

مَشْرِع - ا.ع (مه شره-ء-
meşre'): جیی ناو
خوار دنده وه.

مَشْرِف - ا.فا.ع (موشریف-
muşrif): بهرز،
که سیک له بهرزیه وه زال بی به سهر که سیک یان
شتیکدا.

مَشْرِف - ا.ع (موشرفه-ف-
muşref): شوینی
بهرز.

مَشْرِف - ا.مف.ع (موشره ف-
muşerref): گه وره پایه بهرز.

مَشْرِق - ا.ع (مه شریغ-
meşrix): خور هه لات،
روژه لات.

مَشْرِک - ص.ع (موشریک-
muşrik): که سیک
شهریک بۆ خوا پهیدا بکات.

مَشْرُوب - ا.مف.ع (مه شرووب-
meşrûb): مه شرووب،
خوار دنده وه، هه ر خوار دنده وه که.

مَشْرُوح - ا.مف.ع (مه شرووه-
meşrûh): شۆقه کراو،
رافه کراو.

مَشْرُوط - ا.مف.ع (مه شرووت-
meşrût): مه رجدار،
مه رج بۆ دانراو.

مَشْرُوطه - ا.ع (مه شرووته-
meşrûte): حکومتی یاساو
پابه ندی قانون، دهوله تی خودان
په رله مان بی و نوینه رانی
میله لت چاودیری کاروباری
دهوله ت بکه ن.

مَشْرُوع - ا.مف.ع (مه شروو-ء-
meşrû'): رهوا،
حه لال.

مَشْط - ا.ع (موشت-
muşt): شانه، شانی.

مَشْعَب - ا.ع (مه شئه-ب-
meş'eb): ریگه.

مَشْعَبَد - ا.فا.ع (موشه ئبیز-
muşe'biz): سیه ریا،
ته رده ست، ته له که باز.

مَشْعِر - ا.فا.ع (موشئیر-
muş'ir): ناگادار که ره وه.

مَشْعِر - ا.ع (مه شئیر-
meş'er): دره ختی
سیبه ردار، شوینی قوریانی، هه ست.

مَشْعِش - ص.ع (موشه ششه-ء-
muşe'se'): سیبه ری
په راگه ندو ته نک، ته نکه سیبه ر، روئن،
دره خشان، دره وشاوه، پرشنگذار.

مَشْعِل - ا.ع (مه شئل-
meş'el): چرادان،
چرا، مه شخه ل.

مَشْعُوف - ص.ع (مه شئووف-
meş'uf): خوشحال،
که یخوش، دلخوش، دلدار.

مَشْغَله - ا.ع (مه شغه له-
meşxele): که سیک
مژولی کارو کاسی بی.

مَشْغُول - ا.مف.ع (مه شغوول-
meşxûl): مژوول،
سهرقال، پڅگال.

مَشْفِی - ا.فا.ع (موشفیغ-
muşfix): دلسوز،
میه ربان، به به زهی.

مَشْق - مص.ع (مه شغ-
meşx): مه شقکردن،
راهیتان.

مَشْقَت - مص.ع (مه شه غغه ت-
meşexxet): رهنج و هه ول و ته قه لا،
مهینه ت، زهحه تکیشان.

مَشْک - ا (میشک-
mişk): میسک،
عه تریکی بۆن خوشه له ناوکی
ناسکی میسک دهرده هینری.

مَشْکات - ا.ع (میشکات-
mişkat): چرادان،
شوین دانانی چرا.

مَشْکِل - ا.ص.ع (موشکیل-
muşkil): زهحه مت، نهسته م،
کاری سهخت و دژوار،
گیروگرفت.

مَشْکِل - ا.مف.ع (موشه ککه ل-
muşekkel): شه کلگرتوو،
شیتوگرتوو، پتیکه اتوو.

مَشْکُو - ا (موشکوو-
muşkû): حه ره مسه را،
بتخانه، باله خانه، کوژشک،
کوچک.

مشمول - ا.مف.ع (مہشمول - meşmûl):
شتیک، شتیک بیگریته وه.

مشموم - ا.مف.ع (مہشموم - meşmûm):
بۆنکراو، ئه وهی به بۆن بناسرپته وه وههستی پیت
بکری.

مشنج - ا (میشهنج - mişenc): میشتیکی
سهوز باوه.

مشنگ - ص (مہشہنگ - meşeng): دز،
رئگر، چته.

مشنگ - ا.مف.ع (مہشہنگ - meşeng):
لهوتاو، ئاویتته، ناخالیس.

مشورت - ا.مص.ع (مہشقرهت -
meşveret): راورپژو ته گبیر، رایزهنی،
شیره تکاری.

مشوش - ا.مف.ع (موشه قشہش -
muşevveş): تیکه ل و پیکه ل، پهریشان،
ئالژ، بئ سهرویه ر.

مشوق - ا.فا.ع (موشه قشغ - mûşevvix):
ئاره زو بزوتین، به شوق و زهوقه تین.

مشهد - ا.ع (مہشہد - meşhed): مهزار،
مهرقه دی ئیمان.

مشهود - ا.مف.ع (مہشہود - meşhûd):
رؤژی ههینی، رؤژی په سالانئ، بینراو، ئه وهی
بدینرئ، ئه وهی ببنه شاید له سه ری.

مشهور - ص.ع (مہشہور - meşhûr): ناودار،
ناسراو، به ناوبانگ، به نامی.

مشهی - ا.فا.ع (موشه ههی - muşehhî):
ئاره زو بزوتین، ئیشتیا بزوتین، شه هوهت بزوتین،
هوه دس بزوتین.

مشی - مص.ل.ع (مہشی - meşî): رویشتن،
رئکردن.

مشیانہ - ا.خ (مہشیانہ - meşyane): حهوا،
یه که م ئافره تی خو لقتیرا و.

مشیه و مشیانہ - ا.خ (مہشیه و مہشیانہ -
meşyew meşyane): ئاده م و حهوا (به پیتی
ئاینی زه رده دشتی).

مشکور - ا.مف.ع (مہشکور - meşkûr):
سوپاسکراو، ستایش کراو، په سندکراو.

مشکوک - ا.مف.ع (مہشکووک - meşkûk):
ئه وهی مایه ی گومان بی، گومان لینکراو،
گومانبار، ئالژو نادیار.

مشگ - ا (مہشگ - meşg): مهشکه.

مشگ بید - ا.مر (موشک بید - muşg bîd):
جۆره رووه کیکه.

مشگچه - ا (میشکچه - mişgçe): جۆره
گوله باخیکه.

مشگدانه - ا (میشگدانه - mişgdane): جۆره
دانه ویتله یه که به ئه ندازه ی نيسکیتکه وه
پزیشککه ریدا به کار دیت، ناوی نه وایه کی
باریه ده.

مشگدم - ا (موشگدم - muşgdem):
بالتده یه کی رهشی زۆر ده نگخۆشه.

مشگفام - ص (میشگفام - mişgfam):
رهش.

مشگمالی - ا (موشگمالی - muşgmalî):
ئاهه نگیتکی مؤسیقایه.

مشگی - ص (میشگی - mişgî): رهش.

مشگیچه - ا (مہشگیچه - meşgîçe):
مهشکه ی بچووک.

مشگیزه - ا (مہشگیزه - meşgîze):
کیسه یه کی بچووک به سه ر په رده ی هه ندی گیاه
هه یه.

مشگین - ص.ن (میشگین - mişgîn): رهش،
ئه وهی بۆنی میسک بدات.

مشمئز - ا.فا.ع (موشمه ئیز - muşme'iz):
بئزار، ره قیو.

مشمش - ا.ع (میشمیش - mişmiş): قه یسی،
شیتلانه، زه رده لوو.

مشمشه - ا (میشمیشه - mişmişe):
نه خوشبیه کی درمه.

مشمع - ا.مف.ع (موشه ممه - muşemme):
مشمه ما.

مصادف - ا.فا.ع (موساديف - musadif):
یهکتر دیتن، به پرووی یهکدا تهقین.

مصادفه - مص.ع (موسادهفه - musadefe):
دیتنی کهسیتک.

مصادغه - مص.ع (موسادهغه - musadexe):
دۆستایه تی کردن، بوونه دۆست.

مصادم - ا.فا.ع (موسادیم - musadim):
کهسیتک یان شتیتک بهر کهسیتک یان شتیتکی
دی بکهوئ و زیانی پئی بگه یهنئ، ناسیو
ره سین.

مصادمه - مص.ع (موسادهمه - musademe):
لیکتزدان، پتکزدان.

مصارعت - مص.ع (موسارهت - musare't):
زۆرهانی، زۆران گرتن.

مصارف - ا.ع (مهساريف - mesarif):
مهسرهف، خهرج، شوئینی سهرفکردن و خهرجکردن.

مصاریع - ا.ع (مهساری - mesarî):
تاکي دهرا، نیوهی یهک بهیته شیعر.

مصاص - ا.ع (موساس - musas):
نهئینی، خالیسهی شتیتک.

مصائب - ا.ع (مهسائب - mesa'ib):
کیتشه و دۆخه، دژواری و گرفتاریان، نهسپیتک پشتی
نهبوویی، سواری نهبوویی.

مصاف - ا.ع (مهساف - mesaf):
شهري، ریز بهستان.

مصافحه - مص.ع (موسافهه - musafehe):
تهوقه کردن، دهست گویشینی یهکتر.

مصالح - ا.ع (مهساليه - mesalih):
به ره زده دندی و قازانجان، که رهسته و تفاق.

مصاح - ا.فا.ع (موساليه - musalih):
ناشتیکهر.

مصالحه - مص.ع (موسالهه - musalehe):
ناشتی کردن.

مصانع - ا.ع (مهسانی - mesani):
کارخانان.

مساو له - مص.ع (موساقه له - musavele):
هئیرش و په لاماردانی یهکدی، هه لمه تبردن.

مشیب - مص.ل.ع (مهشيب - meşîb):
پیریوون، پۆرسیی بوون.

مشیت - مص.ع (مهشيهت - meşîyet):
ویستان، ئیراده و خواستی یهزدان.

مشیخه - ا.ع (مهشبخه - meşîxe):
پیران.

مشید - ا.مف.ع (مهشيد - meşîd):
که چکاری کراو، قایم و بهرز، سپیکاریکراو.

مشید - ا.مف.ع (موشه ییه د - muşeyyed):
بهرز، مکوم و قایم و پتهو، هه لکراو.

مشیر - ا.فا.ع (موشیر - muşîr):
ناماژه کهر، راوئیکهر.

مشیمه - ا.ع (مهشيمه - meşîme):
مندالان، یزدان، یه لاش.

مشیمییه - ا (مهشيمييه - meşîmiye):
په رده دهکی ناسکی ره شه له ناو چاوا.

مص - مص.م.ع (مهس - mes):
مژین.

مصائب - ا.ع (مهسائب - mesa'ib):
به لاو لیقه و مان.

مصاب - ا.مف.ع (موساب - musabb):
موسیبه تبار، راست و دروست و نهنگیوه.

مصاب - ا.ع (مهساب - mesabb):
رئیکه.

مصابره - مص.ع (موسابه ره - musabere):
سهر کردن، زال بوون به سهر کهسیتکدا به سهره ته حمول.

مصایح - ا.ع (مهسايه - mesabîh):
چرایان.

مصاحب - ا.فا.ع (موساهیب - musahib):
یارو هاو دهم، هاو پی.

مصاحبه - مص.ع (موساهبه - musahebe):
گفتوگۆ کردن، هه قیه یشین.

مصاحف - ا.ع (مهساهيف - mesahif):
قورعان، مسحف، کتیبی چکۆله.

مصادر - ا.ع (مهسادیر - mesadir):
سهرچاوان، ژئیدهران.

مصادره - مص.ع (موساده ره - musadere):
دهست به سهر اگرتنی مالی کهسیتک به زۆر،
داگیر کردن.

مصاهرت - مص.ع (موساهرهت - musaheret): خزمایه‌تی کردن له ریگه‌ی ژن و ژنخوازیبه‌وه.

مصاد - ا.ع (مه‌سایید - mesayîd): داو، ته‌له، که‌ره‌سته‌ی راوکردن، ئامیتری راوکردن.

مصب - ا.ع (مه‌سه‌ب - mesebb): ریژگه‌ی ئاو، ئه‌و شوینه‌ی که ئافی روبار ده‌پرژیتته ده‌ریاوه.

مصباح - ا.ع (میس‌باه - misbah): چرا.

مصبغه - ا.ع (مه‌سبه‌غه - mesbexa): خومخانه.

مصحح - ا.ف.ع (موسه‌هه‌یه - musehhih): هه‌له‌گیر، هه‌له‌چن، راست‌کهرده‌وه.

مصحح - ا.م.ف.ع (موسه‌هه‌هه - musehheh): هه‌له‌چن‌کراو، راست‌کراوه.

مصحف - ا.ع (مه‌سه‌هف - meshef): قورعان، مه‌سه‌هف، کتیب، ئه‌و نامه‌و نووسراوانه‌ی له یه‌ک به‌رگدا کۆکرا‌بنه‌وه.

مصحف - ا.ف.ع (موسه‌هه‌یف - musehhif): که‌سیک له کاتی خو‌پندنه‌وه‌دا هه‌ندئ وشه به هه‌له بخو‌پنیتته‌وه‌و وشه‌که بگۆرئ.

مصحف - ا.م.ف.ع (موسه‌هه‌هف - musehhef): وشه‌یه‌ک له کاتی نووسین یان خو‌پندنه‌وه‌دا گۆردرابئ، وه‌ک: ره‌حه‌مه‌ت بکړئ به‌زه‌حه‌مه‌ت.

مصحوب - ا.م.ف.ع (مه‌سه‌وب - meshûb): به‌هاو‌ده‌م بووگ، به‌هاو‌را‌بووگ.

مصدات - ا.ع (میس‌داغ - misdax): که‌سیک یان شتیک که‌شایه‌دی راستی و دروستی گوتی که‌سیک بئ، نیشانه‌ی راست‌گۆیی، به‌لگه‌ی راست‌گۆیی، به‌لگه‌ی دروستی قسه.

مصدر - ا.ع (مه‌سدر - mesder): سه‌رجاوه، شو‌پنئ گه‌رانه‌وه، چاوگ، له‌ده‌ستووری زمانی فارسییدا چاوگ وشه‌یه‌که که به‌تاو نوون یان دال و نوون کۆتایی هاتبئ به‌مه‌رجئ هه‌ر کاتی نونه‌که له‌کۆتایی وشه‌که لا‌برا فرمانی را‌بردو دروست ببئ وه‌ک: رفتن - رفت.

مصدر - ا.م.ف.ع (موسه‌دده‌ر - musedder): پێشه‌وا، که‌سیک له‌پێشه‌وه‌ بئ.

مصدع - ا.ف.ع (موسه‌ددئ - museddi): ئه‌ودی با‌عیسی سه‌ریه‌شه‌ بئ.

مصدق - ا.ف.ع (موسه‌ددیخ - museddix): باوه‌ر‌کهر.

مصدق - ا.م.ف.ع (موسه‌دده‌غ - museddex): باوه‌ر‌کراو، سه‌لپنراو، ته‌سدیق‌کراو.

مصدوقه - ا.ع (مه‌سدو‌غه - mesdûxa): راستی.

مصدوم - ا.م.ف.ع (مه‌سدوم - mesdûm): ئاسپو‌دیت‌گ، نازار‌چه‌شته.

مصر - ا.ع (میس‌ر - misr): شار، ناوچه، له‌مپه‌ری نی‌وان دوو شت، سنووری نی‌وان دوو زه‌وی.

میس‌ران - ا.ع (میس‌ران - misran): کوفه‌و به‌سه‌ره.

مصر - ا.ف.ع (موسیر - musirr): که‌سیک پت له‌سه‌ر شتی دا‌بگړئ، سوور له‌سه‌ر شتیک.

مصراع - ا.ع (میس‌راء - misra): یه‌ک تاکی ده‌رگ، نبوه‌ به‌یتیک‌ی شی‌عه.

مصرع - ا.م.ف.ع (موسه‌ره‌ه - muserreh): رون و ئاشکرا‌بوو، ته‌سریح‌ دراو.

مصرف - ا.ع (مه‌سه‌رف - mesref): مه‌سه‌رف و خه‌رجی، شو‌پنئ سه‌رف‌کردن، بان‌ک.

مصرف - ص.ع (مه‌سه‌رو - mesrû): فیت‌دار.

مصرف - ا.م.ف.ع (مه‌سه‌رو‌ف - mesrûf): سه‌رف‌کراو، خاو‌پن و خالیسه.

مصطبه - ا.ع (میس‌ته‌به - mistebe): سه‌کو، ته‌خت، شو‌پنئ تاییه‌ت که‌تو‌زئ له‌زه‌وی یان له‌ناو ژوو‌ر به‌رز‌تر‌بئ و که‌سیک له‌سه‌ری دانیش‌پت.

مصطفی - ص.ع (موس‌ته‌فا - mustefa): هه‌له‌ن‌ارده، یه‌کیکه له‌له‌قه‌به‌کانی پێغه‌مه‌هر.

مصطکی - ا (مه‌سته‌کی - mestekî): شیر‌یه‌کی هه‌ندئ دره‌خته، بن‌پشته‌ تال، جو‌ره دره‌ختیکه.

مصلوب - ا.مف.ع (مهسلوب - meslûb): له خاچدراو.

مصلی - ا.ع (موسهللا - musella): جیتی نوټز کردن، نوټزگه، بهرماټ.

مصمت - ص.ع (موسمهت - musmet): بتهو، ناو پرو بتهو.

مصمت - ا.مف.ع (موسمهت - musemmet): بټدهنگ کراو، خاموشکراو، خاموش، بټدهنگ.

مصمم - ا.فا.ع (موسهميم - musemmim): لټبراو، که سټیک بټباری کارټیکی دابی و سوور بی له سهری.

مصنع - ا.ع (مهسنه - mesne): کارگه، کارخانه، شوټی باراناوی تټدا کوټټه، گولاو.

مصنف - ا.فا.ع (موسهنف - musennif): نووسهری کټیب، کټیب نووس.

مصنف - ا.مف.ع (موسهنف - musennef): کټیبی رټیکخراو.

مصنوع - ا.مف.ع (مهسنو - mesnû): دروستکراو.

مصوب - ا.مف.ع (موسهفقهب - musevveb): تهسټیک کراو، پهسندکراو.

مصوت - ا.فا.ع (موسهفقټیت - musevvit): دهنگدار، نهوهی به دهنگی بهرز بانگ بکات.

مصور - ا.مف.ع (موسهفقهر - musevver): وټنهگیراو.

مصور - ا.فا.ع (موسهفقیر - mussever): وټنهگر، نیگارکټیش.

مصون - ا.مف.ع (مهسون - mesûn): پارټیزاو.

مصیب - ا.فا.ع (موسیب - musîb): راستکار، له سهر ههق.

مصیبت - ا.ع (موسیبهت - musîbet): بهلاو خهم و تهنگانه، نسبیهت.

مصید - ا.ع (میسیهده - misyed): داو، ههر شټیک بټ راوکردن به کاربی.

مصطلح - ا.مف.ع (موستهلهه - musteleh): وشهیهک بیټ به باوو بکهوټته سهر زاری خهټکی و بټ مه بهستی غهیرهز نهسلتی خوټی به کار بیټ، زاراوه.

مصعب - ا.ع (مهسئهه - mes'eb): فهحل، نهسپی که هټشتا سواری نهبووی و پشت نه دا.

مصعد - ا.ع (میسئهده - mis'ed): قالدرمه‌ی کاره‌بابی، ئاسانسور.

مصعد - ا.مف.ع (موسهئهده - muse'ed): ههلمټتراو، شله‌مه‌نییهک که به کولاندنی بټیکی بیټ به ههلم و بټوات و تام و رهنگی بگورټ.

مصغر - ا.مف.ع (موسهغهر - musexxer): بچوک کراوه، له دهستووری زمانی فارسیدا به ناوټیک دهگوترټی که نیشانه‌ټین بچوک‌کردنه‌وهی (ک. چه، وای بچټته سهر وهک: (پسسرک، دریاچه، دخترو) = کوټټزگه، دهریاچه، کچوله.

مصف - ا.ع (مهسفف - meseff): جیتی سهف بهسټن، مه‌یدانی جهنگ، شه‌رگه.

مصفات - ا.ع (میسفات - misfat): کهوگیر، پلاوټیو، پالوټنکه، سوزگی.

مصفی - ا.مف.ع (موسهففا - museffa): سافکراو، پالټیوراو، پالاوته.

مصقع - ص.ع (میسغه - misxe): رهوان زمان و ناودار.

مصل - ص.ع (میسغه - misxel): خوتیه‌وټټی زمان سوار.

مصله - ا.ع (میسغهله - misxele): ئامټټرټیک که ژهنگی شټیکی پی لابدرټی و زاخاوی بداته‌وه.

مصول - ا.مف.ع (مهسغول - mesxûl): مشټو ماټ دراو.

مصلح - ا.فا.ع (موسلیه - muslih): چاکه‌کار، پیواوی ههژی و ناشټیکار.

مصلحت - ا.ع (مهسلههت - meslehet): ههر شټی مایه‌ی خټرو چاکه و قازانج و ئاسوده‌یی مروټ بیټ، مهسټه‌هت.

مضبوط - ا.مف.ع (مهزبوت - mezbût): دروست، راست، بتی هه‌له، ئه‌رشییووکراو، له‌به‌رکراو، مکوم و قایم، تۆمارکراو.

مضبه - ا.ع (مهزبهه - mezebbe): جیگه‌یه‌ک مارمیلۆکی زۆربتی.

مضجج - ا.فا.ع (موزیجج - muzicc): ناله‌کار.

مضجر - ا.فا.ع (موزجیر - muzcir): خه‌مه‌پین، مه‌لولکار.

مضجع - ا.ع (مهزجه - mezce): خه‌وتنگه، گلکۆ، ئارامگه.

مضحاک - ص.ع (میزهاک - mizhak): که‌سیک زۆر پتی بکه‌نتی.

مضحک - ا.فا.ع (موزهیک - muzhik): مایه‌ی پتیکه‌نین، پتیکه‌نین هیتنه‌ر.

مضحکه - ا.ع (مهزهکه - mezheke): مایه‌ی پتیکه‌نین.

مضر - ا.فا.ع (موزیر - muzir): زه‌ره‌ر، زه‌ره‌رگه‌یه‌نه‌ر.

مضراب - ا.ع (میزراب - mizrab): ئامیتریکی کانزایی بچوکه تازی پتی لێ دده‌دن.

مضرب - ا.ع (میزرهب - mizreb): خیتوته‌ی گه‌وره، سه‌راپه‌رده.

مضرت - ا.ع (مه‌زه‌رته - mezerret): زه‌ره‌ر، زیان.

مضرس - ا.مف.ع (موزه‌ره‌س - muzerres): ددانه‌دار، که‌سیک گرفتارو گیرۆده‌ی ده‌ردو به‌لا‌پین، پیاوی کارامه‌و تنگانه‌ دیتو.

مضروب - ا.مف.ع (مه‌زروب - meZRûb): لێدراو.

مضطرب - ص.ع (موزته‌ر - muzterr): ناچار، گیرۆده، ده‌ستکورت.

مضطرب - ا.فا.ع (موزته‌ریب - muzterib): شه‌ه‌زاو، نیگه‌ران، په‌ریشان.

مضعف - ا.فا.ع (موزه‌ئیف - muze'if): فه‌رمووده‌ی لاواز، بتی تواناکه‌ر، لاوازه‌ر.

مصیر - مص.ل.ع (مه‌سیر - mesîr): گه‌رانه‌وه، ئا‌قییه‌ت و چاره‌نووس.

مضاء - مص.ل.ع (مه‌زاء - meza'): برین، ره‌تبیوون.

مضاب - ا.ع (مه‌زابب - mezabb): شو‌تینی مارمیلۆکی زۆر بیت.

مضاجع - ا.ع (مه‌زاجیی - mezaci): خه‌وتنگان، گۆرستان.

مضاجعه - مص.ل.ع (موزاجه‌ئه - muzace'e): پتیکه‌وه‌نووستن.

مضاحکه - مص.ل.ع (موزاهه‌که - muzaheke): پتیکه‌وه‌خه‌نین، هیتانه‌ پتیکه‌نین.

مضاده - مص.ل.ع (موزادده - muzadde): دژایه‌تی کردنی یه‌ک.

مضار - ا.ع (مه‌زار - mezarr): مه‌زه‌رته، زه‌ره‌رو زیانان.

مضارب - ا.ع (مه‌زاریب - mezarib): خیتوته‌نگه.

مضاریه - مص.ع (موزاره‌به - muzarebe): به‌گرتیه‌کداچوون، شه‌رکردن، بازگانی کردن به‌پاره‌ی که‌سیکی دی، پاره‌دان به‌که‌سیک بۆ مو‌عامه‌له‌به‌شه‌ریکی.

مضارع - ص.ع (موزاری - muzari): وه‌ک یه‌ک، فره‌مانی ده‌لاله‌ت له‌ئیتستا‌یان داهاتوو بکات.

مضاعف - ص.ع (موزائه‌ف - muza'ef): دوو به‌رانبه‌ر، دوو چه‌نانه.

مضاف - ا.مف.ع (موزاف - muzaf): زیاد کراو، دراوه‌پال.

مضامین - ا.ع (مه‌زامین - meZamîn): ناوه‌پۆکان.

مضایق - ا.ع (مه‌زایخ - mezayix): گه‌لی، ته‌نگه، ته‌نگه‌ی هورمز.

مضایقه - مص.م.ع (موزایه‌غه - muzayexe): ته‌نگه‌تاو کردن.

مطابق - ص.ع (موتابیغ - mutabix):
یه کسان، جووت و چون یهک.

مطابقه - مص.ع (موتابهغه - mutabexe):
به رانبه رکردن، به رانبه رکردنی دوو شت به یه که وه،
جوړه سنعه ټیټکی شیعریه.

مطاحن - ا.ع (مه تاهین - metahin): ناش،
ناسیاو.

مطار - ا.ع (مه تار - metar): فرۆکه خانه، فرګه.

مطارج - ا.ع (مه تاریه - metarih): شورتی
بلا وړکړنه وهی توړان.

مطارده - مص.م.ع (موتارده - mutarede):
یه کدی راوان، په لاماردانی یه کدی.

مطارق - ا.ع (مه تاریخ - metanrix):
مه تره قان، کوته کان، میکو تان.

مطاع - ا.مف.ع (موتا - muta): به گوټیکړاو،
که سټیک خه لکی گوټیراپه لئی بن و فه رمانی
جیبه جی بکه.

مطاعم - ا.ع (مه تائیم - meta'im):
خواردنګه، ریس توران، چیشتخانه.

مطاف - ا.ع (مه تاف - metaf): شورتی
ته و افکردن، شورتی سووړانه وه.

مطالب - ا.ع (مه تالیب - metalib): بابهت و
مه به ستان.

مطالبه - مص.م.ع (موتاله به - mutalebe):
دا و اکړدن، دا و اکړدنی شتیک یان هه قی خوت له
که سټیک.

مطالع - ا.ع (مه تالی - metali): شورتی
د هر که و تن، شورتی هه له اتنی روژو مانګ و
نه ستیران....

مطالعہ - مص.م.ع (موتاله نه - mutale'e):
خوټندنه وه و موتالا، لیکوټلینه وه، ناګا داربوون له
شتیک له نه نجای روانین و رمان.

مطامع - ا.ع (مه تامی - metami): جیګه ی
ته ماع.

مطاوع - ص.ع (موتافی - mutavi):
گوټیراپه ل، سازګار، گونجاو، خوښده ست.

مضغ - مص.ع (مه زغ - mezx): جووین.

مضغه - ا.ع (موزغه - muzxe): پله گوشتیک،
پارو له دهمدا بجووری.

مضل - ا.ف.ع (موزیلل - muzill):
گومراکه ر.

مضله - ا.ع (مه زله له - mezelle): گومرایی،
شورتی که مروژ رتی تیا هه له بکات.

مضمار - ا.ع (میزمار - mizmar): شورتی
رامکردنی نه سپ، مهیدانی نه سپ تاودانی، دوا
خال که نه سپ له پیشبرکیدا ده بی بیګاتی..

مضمحل - ص.ع (موزمه هیلل - muzmehill):
له نیو چوو، نه ماګ.

مضمر - ا.مف.ع (موزمه ر - muzmer):
په نهان و شاروه، له ویژدانا هیلراوه.

مضمضه - مص.ع (مه زمه زه - mezmeze):
ناو له دم و هردان، غه رغه ر.

مضموم - ا.مف.ع (مه زموم - mezmûm):
کوکړاوه، وشه یه ک زمه (بوړی) له سه ر بی.

مضمون - ا.مف.ع (مه زمون - mezmûn):
ناو وړوک و بابهت، ناواخن.

مضی - ا.ف.ع (موزی - muzi): پرشنګدار، به
پرته و، روناک که روه.

مضی - مص.ل.ع (موزی - muzi): رویشتن،
ره تبون، تیپه ربوونی روژګار.

مضیف - ا.ع (مه زیف - mezîf):
شورتی میوانداری، جیتی پیشوازیبکردنی
میوانان.

مضیف - ا.ص (موزیف - muzîf):
خانه خوی.

مضیق - ا.ع (مه زیغ - mezîx): جیتی ته نگ،
که نداو، ته نگه.

مضيقه - ا.ع (مه زیغه - mezîxe): ته نگانه،
شورتی ته نگ.

مطایغ - ا.ع (مه تابیغ - metabix): مویه ق،
متبه خ، خواردنګه، چیشتخانه.

مطایغ - ا.ع (مه تابی - metabi): چاپخانان.

مطاوحت - مص.م.ع (موتافهت) -
(mutave't) : رازی بوون، گوپرایه لی کردن،
فهرمان بردن.

مطاوی - ا.ع (مطای - metavî) :
پیتچاپیتچی شتی وه کو گوریس یان ریخوله.

مطایبه - مص.ل.ع (موتایبه - mutayebe) :
سوعبه تکردن، گالتن کردن.

مطب - ا.ع (متهب - meteb) : شویتنی که
دکتور چاره سهر و دهرمانی نه خوشانی تیا بکات.

مطبغ - ا.ع (متهبغ - metbex) : مه تبغ،
مویهق، ناشخانه.

مطبغ - ا.ع (متهبغ - metbe') : چاپخانه.

مطبق - ا.مف.ع (موتبغ - mutbex) : تیک
نالو، خراوه سهر بک.

مطبق - ا.مف.ع (موتببغ - mutebbex) :
جوره قوماشیکه، سهریژشدار، قه دکراو.

مطبغه - ا.ع (موتببغ - mutbixe) : تای توند
که شه و روژ بهرت نه دا.

مطبوغ - ا.مف.ع (متهبوغ - metbûx) :
کولار، له بوری دکتوریدا دهرمانیکه که بیکولتین
و شیلای بدن به نه خوش، جوشانه.

مطبوع - ا.مف.ع (متهبوع - metbû') :
چاپکراو، شتیک به ته بیعه تی مرؤف بی.

مطجن - ا.مف.ع (موتبجغن - muteccen) :
سوره وه کراو له تاوه دا.

مطحنه - ا.ع (میته نه - mithene) : ناش،
ناسیاو.

مطر - ا.ع (مهتر - meter) : باران، واران

مطرا - ص.ع (موترا - muterra) : تهرو تازهو
ناودار.

مطران - ا.ع (مهتران - metran) : مهتران،
سهرؤکی کاهینان.

مطرب - ا.فا.ع (موترب - mutrib) : سترانبیژ،
نواژهن، گورانی بیژ، سه ماکار.

مطرح - ا.ع (مهتره - metreh) : شویتنی
بلا کردنه وه وه ولدان.

مطرده - ا.ع (میترده - mitred) : کورته رم،
نیزه ی کول، عه لم.

مطرده - ص.ع (موترده - muterred) : دریش،
تولانی، (روژیکی دریش).

مطرده - ا.فا.ع (موترید - muterrid) : گشتی،
دوا به دوا یهک.

مطرز - ا.مف.ع (موترهز - muterrez) :
نه خش و نیگاردار، پهراوتیزدار، جلکی به نه خش
و نیگار.

مطرز - ا.فا.ع (موتهریز - muterriz) :
که سیک کاری نه خشانندی جل و بهرگ بی.

مطرف - ا.ع (میترف - mitref) : جوره
جلیکه.

مطرف - ا.ع (موترهف - muterref) : هوهل و
سهره تای شتیک، نه سپیک که سهر و کلکی رهش
یان سپی بی.

مطرف - ا.فا.ع (موتریف - muterrif) :
که سیک له په ری له شکر بدات و بجهنگی.

مطرق - ا.ع (میترفغ - mitrex) : چه کوش،
کوتک، مه ترهق.

مطروح - ا.مف.ع (مهتروو - metrûh) :
توردراو.

مطرود - ا.مف.ع (مهترو - metrûd) :
وده درنراو، دهرکراو.

مطعم - ا.ع (مهتعم - met'em) : خواردنگه،
چیشخانه، ریستوران.

مطعموم - ا.مف.ع (مهتئوم - met'um) :
خوراو، خواردن.

مطعون - ا.مف.ع (مهتئون - met'ûn) :
تانه لیدراو، به نیزه لیدراو، سهرزنشت کراو،
تاعوون لیدراو، ناژنکراو.

مطفف - ا.فا.ع (موتففیف - muteffif) :
که سیک له پتوانه و کیشانه دا که م پیتی و سوک
بکیشیت.

مطفی - ا.فا.ع (موتفی - mutfi) : کورژنه روهی
ناگر، خاموشکه ر.

مطهر - ا.مف.ع (موتہہہر - mutehher): پاک و خاوین، پاکہوہکراو.

مطہرہ - ا.ع (مہتہہرہ - methere): مہسینہ، ناقتاوہ.

مطیب - ا.مف.ع (موتہییہب - muteyyeb): پاکیزہو بونخوشکراو.

مطیر - ص.ع (مہتیر - metîr): باراناوی، بارانی، باران دیتہ، باران چہشتو.

مطیر - ا.ص.ع (موتہییہر - muteyyer): داری تہرو تازہ، جوڑہ عہ پایہ کہ کہ وینہی تہیرو توی تیدایہ.

مطیع - ا.ف.ع (موتی - mutî): گوتپرایہل، ملکہج.

مطیعہ - ا.ع (موتییہ - mutîye): ہەر چوار پتیکہ سواری بن ٹیدی نیر بی یان می.

مظال - ا.ع (مہزالل - mezall): چہتر، خیتوہ، چادری گہورہ، سابات و کہپر.

مظالم - ا.ع (مہزالیم - meزالیم): زولم و زور، زورداری، ٹہوہی بہ زورو غہدر لہ کہسیک داگیر بکری.

مظان - ا.ع (مہزائن - mezann): جیبی گومان و مہزنہ، نرخ و بہہای کالا، شوینی کہ گومانی بوونی شتیکی تیا بکری.

مظاہر - ا.ع (مہزاہیر - meزالیر): شوینی دہرکہوتن، دیارہ، جیلوہگا.

مظاہر - ا.ف.ع (موزاہیر - muzahir): پشتیوان، پاریزہر، ہاویشت.

مظاہرت - مص.م.ع (موزاہرہرت - muzaheret): ہاویشتی کردنی یک، یارمہتیدان و پشتگیری کردنی یہکدی، رپیٹوان.

مظروف - ا.مف.ع (مہزرووف - meزالوف): ٹہوہی لہ قاپی بکہن یان بیپڑٹہ قاپہوہ.

مظفر - ص.ع (موزہفہر - muzaffer): سہرکہوتو.

مظل - ا.ف.ع (موزیلل - muzill): سببہردار، سایہدار، سایہٹہناز.

مطلا - ا.مف.ع (موتہللا - mutella): زہرکفت، زہرکفش.

مطلب - ا.ع (مہتلہب - metleb): مہبہست، بابت، نارمانج.

مطلع - ا.ع (مہتلہء - metle): شوینی ہہلانتی ستیران، سہرہتای قسہ، یہکہمین بہیتی غہزہل یان قہسیدہ.

مطلع - ا.ف.ع (موتہللی - mutteli): ناگادارو شاہزہ لہ کاریک.

مطلق - ص.ع (موتلہغ - mutlex): نازادو پدہا.

مطلقہ - ص.ع (موتہللہغہ - mutellexe): ژنی تہلاقدراو.

مطلوب - ا.مف.ع (مہتلوب - metlûb): داواکراو، خوازراو.

مطمئن - ص.ع (موتہئین - mutme'in): دلنیاو ناسودہ.

مطمح - ا.ع (مہتمہہ - metmeh): جیبی تہماح، شوینی چاو تی برین، جیبہ یان شتی چاری تی بپردی.

مطمورہ - ا.ع (مہتمورہ - metmûre): سہرداب یان ژتیر زہمینیک کہ نازوقہو خوارہمہنی تیدا و ہشیردی، زیندان.

مطموس - ا.مف.ع (مہتموس - metmûs): نابینا، گوم بووگ، دوورخریاگ.

مطواع - ص.ع (میتثاء - mitva): گوتپرایہل.

مطوق - ص.ع (موتہٹقہغ - mutevvex): تہوقدار، تہوق لہ مل، گہردنبہن.

مطوقہ - ص.ع (موتہٹقہغہ - mutevvexe): تہوقدار، کوتری تہوق لہ مل.

مطول - ا.ع (موتہٹقلہل - mutevvel): درپڑتیدراو، درپڑ.

مطوی - ا.ع (مہتثا - metva): پیچ و ٹہلقہ، وکو پیچ و ٹہلقہی گوریس یان ریخولہ، لڑ.

مطہر - ا.ف.ع (موتہہیر - mutehhir): پاککہرہوہ، پاککہرہوہ.

معادن - ا.ع (مه‌ئادین - me'adin): کانزایان، کانگایان.

معاذ - مص.ل.ع (مه‌ئاز - me'az): په‌نابردن، په‌ناگه.

معاذیر - ا.ع (مه‌ئازیر - me'azîr): هه‌نجته و بیانو، پاکانه، مایه‌ی عوزرخوازی.

معارج - ا.ع (مه‌ئاریج - me'aric): قالدومه، نه‌رده‌وان، په‌یژه، ئه‌وه‌ی پیتی‌دا سه‌رکه‌وی.

معارض - ص.ع (موئاریز - mu'ariz): نارازی، به‌رهمه‌تستکار.

معارضه - مص.ل.ع (موئاره‌زه - mu'areze): ململانی‌کردنی دوو‌خه‌نیم، شه‌پرکردن، شکاندنی قسه‌ی که‌سیک، ئۆپۆزسییون.

معارف - ا.ع (مه‌ئاریف - me'arif): ئه‌هلی عیلم و زانستان، خه‌لکانی به‌نامی‌و ناودار، زانست و زانیاریان.

معارفه - مص.م.ع (موئاره‌فه - mu'arefe): یه‌کتر ناسین، ناشنايه‌تی په‌یداکردن.

معارک - ا.ع (مه‌ئاریک - me'arik): شه‌ر.

معاش - مص.ع (مه‌ئاش - me'aş): ژیان، ئه‌و شته‌ی پیتی‌بژی له‌خواردن و خواردنه‌وه، بژیوی.

معاشر - ا.ع (مه‌ئاشیر - me'aşir): که‌سوکارو خزم و خویشان.

معاشر - ص.ع (موئاشیر - mu'aşir): هاوئشین، دۆست و هاو‌ده‌م.

معاشرته - مص.ل.ع (موئاشه‌ره‌ت - mu'aşeret): پیتکه‌وه ژیان، دۆستایه‌تی کردن و تیکه‌لاو بوون.

معاشقه - مص.ل.ع (موئاشه‌غه - mu'aşexe): ئاشقیتنی کردن.

معاصر - مص.ع (موئاسیر - mu'asir): هاو‌میت، هاو‌چه‌رخ، هاو‌عه‌سر.

معاصر - ا.ع (مه‌ئاسیر - me'asir): ئامییری ئاو‌گرتی میوه‌و شت، عه‌ساره.

معاصی - ا.ع (مه‌ئاسی - me'asî): سه‌رپیتیچی و خه‌تاو گونا‌هان.

مظلّم - ص.ع (موزلیم - muzlim): تاریک و نوته‌ک، شه‌وی تاریک.

مظلّمه - ا.ع (مه‌زلیمه - mezlime): زوئم، ئه‌وه‌ی به‌زۆرو غه‌در له‌که‌سیک داگیرکرای، زۆردارییه‌ک له‌که‌سیک کرای.

مظلوم - ا.مف.ع (مه‌زلووم - mezlûm): مه‌زلووم، زوئم لیتکراو، غه‌در لیتکراو.

مظله - ا.ع (مه‌زه‌له - mezelle): چه‌تر، سه‌یوان، خیته‌تی گه‌وره، که‌پرو سابات.

مظنون - ا.مف.ع (مه‌زنوون - meznûn): گومان لیتکراو.

مظنه - ا.ع (مه‌زیننه - mezinne): جیتی گومان کردن، شویتنی گومانی ئه‌وه‌ی لیتکری که‌شتیکی تیتدایی، نرخ و به‌های کالا.

مظهر - ا.ع (مه‌زه‌هر - mezher): شویتنی ده‌رکه‌وتن، شویتنی ئاشکرابوون، دیاره‌ده.

مع - حر (مه‌ئه - me'e): له‌گه‌ل، به، وه‌ک: به‌داخه‌وه.

معا - ا.ع (میاء - mi'a'): ریخۆله.

معابد - ا.ع (مه‌ئابید - me'abid): په‌رستگه‌کان.

معابر - ا.ع (مه‌ئابیر - me'abir): بواران.

معاتب - ا.مف.ع (موئاته‌ب - mu'ateb): گله‌یی لیتکراو، سه‌رزه‌نشست کراو.

معاتبه - مص.م.ع (موئاته‌به - mu'atebe): گله‌یی کرن له‌یه‌کدی، توپه‌بوون و گله‌یی کردن.

معاچین - ا.ع (مه‌ئاجین - me'acin): ماجوم.

معاذ - مص.ل.ع (مه‌ئاذ - me'ad): گه‌رانه‌وه، ئه‌و دنیا.

معادات - مص.ل.ع (موئادات - mu'adat): دژمنایه‌تی کردن یه‌کدی.

معاذل - ص.ع (موئادیل - mu'adil): هاوتا، هاوسه‌نگ، به‌رانبه‌ر، هاو‌کیش.

معاذله - مص.م.ع (موئاده‌له - mu'adele): هاو‌کیشه، به‌رانبه‌ر کردن، هاو‌کیش کردنی دووشت.

معامله - مص.ل.ع (موئامه له - mu'amele):
کړين و فروښتن، مامه له و سه ودا کردن.

معان - ا.ع (مهئان - me'an): جی، مه نزل.

معاند - ا.فا.ع (موئانید - mu'anid): سهر
سهخت، نه کلوک، عیناد، شه پرکهر، رق نه ستور.

معانددت - مص.ل.ع (موئانه ددت -

mu'anedet): شه پرکړدن، رقبه پقی کردن، رکه
کردن، مل له بهر ملناني په کتر، هه څرکی.

معاتفه - مص.ل.ع (موئانه غه - muanexe):
دهست له ملی په کترکړن، په کدی له باوهش گرتن.

معانی - ا.ع (مهئانی - me'anî): لقیکه له
لقه کانی ره وانپیژی، واتاناسی.

معاودت - مص.ل.ع (موئافه ددت -

mu'avedet): گه پانه وه.

معاوضه - مص.م.ع (موئافه زه - mu'aveze):
گورپینه وه، گورپینه وهی دوو شت له گه له په کدا.

معاون - ا.فا.ع (موئافین - mu'avin):
یاریده در.

معاونت - مص.م.ع (موئافه نه ت -

mu'avenet): یاریده دانی په کتر.

معاهد - ا.ع (مهئاهید - me'ahid): شوتنی
گه پانه وه، شوتنی که کومه له خه لکیتی لی
کووه بی، یانه، شوتنی که قه راریکی تیا بدری،
په یانگه.

معاهده - مص.ل.ع (موئاهده - mu'ahede):

په یان بهستن، سوئند خواردن بو په کتر، به لپن دان
به په کتر، سوزدان.

معایب - ا.ع (مهئایب - me'ayib): عه یبه،
خرابه.

معایش - ا.ع (مهئایش - me'ayîş):
مه عیشت، ژیان، بژیوی.

معاینه - مص.م.ع (موئایه نه - mu'ayene):
ته ماشاکړدن، دیتن، دیتن و پشکیننی نه خوشی.

معايير - ا.ع (مهئاییر - me'ayir): عه یار،
پیتوانه.

معبد - ا.ع (مهئبد - me'bed): په رستگه.

معاضد - ا.فا.ع (موئازید - mu'azid):
هاوکار، یارویاوه، هاوبازوو.

معاضدت - مص.م.ع (موئازه ددت -

mu'azedet): هاوکاری کردنی په کتر، بازوو
خسته نه بازووی په کتر، دهست له دهستکردن.

معاطات - مص.م.ع (موئاتات - mu'atat):
شتیک دهست به دهست بدریتنه په کتر،
خرمه تکردن، عه تاکردن.

معاف - ا.مف.ع (موئاف - mu'af): به خشراو،
عه فوکراو.

معاقب - ا.فا.ع (موئاغیب - mu'axib):

سزاده ر.

معاقب - ا.مف.ع (موئاغهب - mu'axeb):

سزادراو، ثیقادر او.

معاقبه - مص.م.ع (موئاغهبه - mu'axebe):

سزادان، نازارو نه شکه نجبه دان، په یک به دووی
په کدا هاتن.

معاقد - ا.فا.ع (موئاغید - mu'axid):

هاوپه یان.

معاقد - مص.ل.ع (موئاغده - mu'axede):

نه هدو په یان بهستن، سوزدان.

معاقل - ا.ع (مهئاغیل - mu'a`xil): په ناگه،
قه لا، کیتی بهرز.

معالج - ا.فا.ع (موئالیج - mu'aliec):
چاره کهر، عیلاجکار.

معالجه - مص.ع (موئاله جه - mu'alece):

دهرمان کردن، مالیجه کردن.

معالف - مص.ع (مهئالیف - me'alif):

ناخوړی حدیوان و چاره ویتیان.

معالم - ا.ع (مهئالیم - me'alim): نیشانه،
نهو نیشانه و عه لامه تانه ی که له ریگیاندا بو

ریتوتنی دابرتن.

معالی - ص.ع (مهئالی - me'alî): شه روه و

سهرغرازی.

معامل - ا.فا.ع (موئامیل - mu'amil):

موغامه له چی، سه وداگهر.

معتزله - ا.ف.ع (موئته زیله - mu'tezile):
موعته زیله، گروپتیکی موسلمان بوو.

معتصم - ا.ف.ع (موئته سیم - mu'tesim):
په نایدر، دهسته و دامین بوونی که سیک، خوگرتن
به شتیکه وه بۆ رزگار بوون.

معتضد - ا.ف.ع (موئته زید - mu'tezid):
کۆمه که که، دادخواز.

معتق - ا.م.ف.ع (موئته غ - mu'tex):
کۆله ی نازاد کراو.

معتقد - ا.ف.ع (موئته غید - mu'texid):
باوهر، باوهردار.

معتقد - ا.ع (موئته غه د - mu'texed):
باوهر،
ئوهدی مروّف باوهری پیتی هه یه.

معتکف - ا.ف.ع (موئته کیف - mu'tekif):
خه لوتکتیش، گۆشه نشین، که سیک بۆ عیبادهت
له مرگه و تدا یان له گۆشه یه کی دیدا و همینی.

معتل - ص.ع (موئته ل - mu'tel):
نه خوش،
وشه یه که پیتی بزوتنی تیا بئ، پیتی بزوتن
ده کاته: واو، ئه لف، یا.

معتمد - ا.ف.ع (موئته مید - mu'temid):
که سیک متمانه به یه کیتک بکات و کاریکی پئ
بسپیری، متمانه که.

معتمد - ا.م.ف.ع (موئته مه د - mu'temed):
متمانه پیکراو.

معتنی - ا.ف.ع (موئته نی - mu'tenî):
بایه خدر.

معتنی به - ص.م.ع (موئته نابیهی - mu'tenabihi):
بایه خ پئ دریاگ.

معتوه - ص.ع (مه ئتووه - me'tûh):
که کم
ئه قل، سرگره دان.

معجب - ا.ف.ع (موئته جیب - mu'cib):
خۆیه سن، خۆیست، خۆیه رست.

معجر - ا.ع (میئجه ر - mi'cer):
له چک،
سه پۆش.

معجز - ا.ف.ع (موئته جیز - mu'ciz):
په رجو که، داهینه ر.

معبد - ا.م.ف.ع (موئته به د - mu'ebed):
هیژا،
ریتیگی هه موارو قیرتاو.

معبر - ا.ع (میئبه ر - mi'ber):
گۆزه رگا، بوار،
شوتنی په پینه وه.

معبر - ا.ف.ع (موئته بیبر - mu'ebbir):
که سیک خه ون لیک بداته وه.

معبود - ا.م.ف.ع (مه ئبوود - me'bûd):
مه عبود، په رستراو.

معتاد - ص.ع (موئته اد - mu'tad):
نالوده،
خوگر به شتیکه وه، راهاتگ له سه ر شتیکی.

معتبر - ص.ع (موئته به ر - mu'teber):
عیبه ر تگرتوو، به ئیحتویار، ئه مین و جیتی
متمانه.

معتد - ا.م.ف.ع (موئته دد - mu'tedd):
له
حه د ده رچوو، خه ملتیراو.

معتدل - ص.ع (موئته دیل - mu'tedil):
راست،
میانه ره، به رانبه ر.

معتدی - ا.ف.ع (موئته دی - mu'tedî):
ته جاو زکار،

معتذر - ا.ف.ع (موئته زیر - mu'tezir):
غوزر
خواز.

معترض - ا.ف.ع (موئته ریز - mu'teriz):
به ره ئست، نا پازی.

معترضه - ا.ع (موئته ریزه - mu'terize):
رسته یه که له ده رتی ئه سلّی بابهت، که بۆ
روونکردنه وه، دوعا یان توک و نه فرین له
ناوه راستی رسته دا دی و ده خریتنه نیوان دوو
داشه وه.

معترف - ا.ف.ع (موئته ریف - mu'terif):
ئیعتراف که.

معترب - ا.ع (موئته ره ک - mu'terek):
مه یدانی شه ر، شه رکه.

معتز - ا.م.ف.ع (موئته زز - me'tezz):
عه زیزو
خۆشه ویست.

معتزل - ا.ف.ع (موئته زیل - mu'tezil):
گۆشه گیر، دووره په رتیز.

معذب - ا.مف.ع (موئه ززه - mu'ezzeb):
عه زاو دریاگ، ئه شکه نجه دراو.

معذرت - ا.مص.ع (مه نیرهت - me'ziret):
پۆزش، عوزرخوایی، ته وازۆ.

معذور - ا.مف.ع (مه نوزور - me'zûr):
عوزردار.

معراج - ا.مف.ع (میئراج - mi'rac):
په یژه، قالدردمه، نه رده وان، ههر شتیک پیتی سه ر
بکه وی.

معرب - ص.ع (موئه ره ب - muerreb):
عه ره بیترارو.

معربد - ا.فا.ع (موئه ربید - mu'erbid):
به دخو، شه رانی، که سیک به دمه ست بی و هاوار
بکات و خراپه بکات.

معرت - ا.ع (مه نرهت - me'erret):
به دی، تاوان.

معرج - ا.ع (مه رجه - me'rec):
قالدردمه، په یژه، پاچینه.

معرض - ا.ع (موئریز - mu'riz):
نمایشگه.

معرف - ا.فا.ع (موئه ریف - mu'erif):
ناسینه ر.

معرفت - مص.م.ع (موئریفهت - me'rifet):
ماریفهت، زانست و زانیاریان، ناسین و زانینی
شتیک.

معرق - ا.فا.ع (موئه ریغ - mu'erix):
ناره قه کردنه وه.

معرق - ص.ع (موئه ره غ - mu'ereh):
داله گوشت، شه رابی ناو پته به ناو.

معرك - ا.ع (مه ركه - me'rek):
شه ر..

معروض - ا.مف.ع (مه نرووز - me'rûz):
پیشاندراو، له روو.

معروف - ا.مف.ع (مه نرووف - me'rûf):
چاکی و کاری چا که، ناودار، ناسراو.

معری - ا.ص.ع (مه ئه را - mu'erra):
رووت.

معجزه - ا.ع (موئجیزه - mu'cize):
په رجو.

معجل - ا.فا.ع (موئه ججیل - mu'eccil):
په له که ر، له ز.

معجل - ا.مف.ع (موئه ججه ل - mu'eccel):
په له لیکرا.

معجم - ا.مف.ع (موئجه م - mu'cem):
خالداز، واژه نامه.

معجم - ص.ع (مه نجه م - me'cem):
هه ژی و ده گمه ن.

معجون - ا.مف.ع (مه نجون - me'cûn):
ماجوم، مه عجون، کۆمه له ده رمایتیک تیکه ل
کراپی و پیکه وه شیلراپی و کراپی به ماجون،
شیلراو.

معد - ا.فا.ع (موئیدد - mu'idd):
ناماده که ر.

معد - ا.مف.ع (موئه دد - mu'edd):
ناماده کراو.

معدل - ا.فا.ع (موئه ددیل - mu'eddil):
راستکه ره وه، هاو کیشکه ره وه.

معدل - ا.مف.ع (موئه دده ل - mu'eddel):
راستکراوه، تیکرا.

معدلت - مص.ل.ع (موئه دیله ت - mu'edilet):
دادگه ری، داد دان.

معدم - ص.ع (موئیدیم - mu'dim):
هه ژار، بیته وا، موحتاج.

معدن - ا.ع (مه ن دین - me'din):
کانگه.

معدود - ا.مف.ع (مه ن دوود - me'dûd):
ژمبیردراو، که م.

معدول - ا.مف.ع (مه ن دوول - me'dûl):
ده ستکاری کراو.

معدوم - ا.مف.ع (مه ن دووم - me'dûm):
ئیعدام کریاگ، له سیداره دراو، له قه ناره دراو.

معدّه - ا.ع (میئده - mi'de):
گه ده.

معذار - ا.ع (میئزار - mi'zar):
بیانوو پاکانه و عوزرخوایی.

معصرات - ا.ع (موئیسیرات - mu'sirat): هه‌وری ته‌رو پر باران.

معصفر - ص.ع (موئه‌سفهر - mu'esfer): زه‌رد، جلی زه‌رد.

معصم - ا.ع (میئسه‌م - mi'sem): مه‌چه‌کی ده‌ست.

معصوم - ا.مف.ع (مه‌ئسوم - me'sûm): که‌سیک له‌ ژیانیا گونا‌هی نه‌کردی، له‌ گونا‌ح به‌ده‌ر.

معصومه - ا.مف.ع (مه‌ئسوومه - me'sûme): پاکیزه، پاک و دوور له‌ هه‌ر گونا‌هتیک.

معصیت - ا.ع (مه‌ئسییه‌ت - me'siyet): گونا‌ح، سه‌ریتچی.

معضل - ص.ع (موئزیل - mu'zil): سه‌خت و دژوارو ناشیرین و ناحه‌ز، گرفت.

معضله - ص.ع (موئزله - mu'zile): دژورای، گیروگرفت.

معطر - ص.ع (موئه‌تته‌ر - mu'etter): بۆنخۆش.

معطف - ا.ع (مه‌ئتتف - mu'tif): گه‌ردن، عه‌با، شانیل، پالتۆ، پالتۆ بارانی.

معطل - ا.ف.ع (موئه‌تته‌یل - mu'ettil): ته‌عتیل کار، که‌سیک که‌نکو‌لتی له‌ بوونی خوا بکات.

معطل - ا.مف.ع (موئه‌تته‌ل - mu'etel): بێکار.

معطله - ا.ع (موئه‌تته‌یله - mu'ettile): په‌یره‌وانی مه‌زه‌بی ته‌عتیل، نه‌مانه‌ گروپه‌گه‌لیک بوون نکۆلییان له‌ سیفه‌تین یه‌زدان و ناوتین یه‌زدان ده‌کرد.

معطوف - ا.مف.ع (مه‌ئتووف - me'tûf): وشه‌یه‌ک به‌ریت‌ه‌وه‌ سه‌ر وشه‌ی پێش خۆی، شتی‌ک مایه‌ی بایه‌خ پێدان بێ.

معطی - ا.ف.ع (موئتی - mu'tî): به‌خشنده‌.

معظم - ص.ع (موئزه‌م - mu'zem): زۆریه‌ی شتی‌ک، گه‌وره‌.

معری - ص.ن.ع (موئه‌ری - mu'errî): خه‌لکی مه‌عه‌ره‌-ی سووریا.

معز - ا.ع (مه‌ئز - me'z): بز.

معز - ا.ف.ع (موئیزز - mu'izz): عه‌زیز و هه‌زی.

معزز - ا.مف.ع (موئه‌زه‌زه‌ - mu'ezzez): هه‌یژا، گران و به‌قه‌در.

معزیم - ا.ف.ع (موئه‌زه‌زیم - mu'ezzim): نه‌فسونکه‌ر.

معزول - ا.مف.ع (مه‌عه‌زوول - me'zûl): له‌کارل‌ابراو، بێکارو گو‌شه‌گیر.

معزی - ا.ف.ع (موئه‌زه‌زی - mu'ezzi): سه‌رخۆشیکه‌ر.

معزی - ا.مف.ع (موئه‌زه‌زا - mu'ezza): تازه‌دار، سه‌رخۆشی لێکارو.

معسر - ص.ع (موئسییر - mu'esir): هه‌ژار، ده‌ستکۆرت، که‌سیک تووشی ده‌ستکۆرتی بووبێ و نه‌توانی قه‌رزێ خۆی بداته‌وه‌.

معسر - ا.ف.ع (موئه‌سه‌سییر - mu'essir): دژوارکار.

معسکر - ا.ع (موئه‌سه‌که‌ر - mu'esker): ئۆردوگا، له‌شکرکه‌.

معسور - ص.ع (مه‌ئسوور - me'sûr): دژوار.

معشار - ا.ع (میئشار - mi'sar): ده‌به‌ک.

معشر - ا.ع (مه‌ئشه‌ر - me'ser): جماعه‌ت، که‌س و کارو خزم و خو‌شان.

معشوق - ا.مف.ع (مه‌ئشووع - me'sûx): دل‌به‌ر.

معشوقه - ا.مف.ع (مه‌ئشووعه - me'sûxe): ماشوقه‌.

معصار - ا.ع (میئسار - mi'sar): ئامپێرکه‌ بو گو‌شینێ شتی‌ک تا شیه‌که‌ی بگرن، عه‌ساره‌، گو‌شه‌ر.

معصر - ا.ع (میئسه‌ر - mi'ser): عه‌ساره‌، بۆ گرتنی ئاوی تری یان میوه‌ی دی.

معلف - ا.مف.ع (مهئلف - me'lef): ناخوړ.
معلق - ا.مف.ع (موئه للهغ - mu'ellex): هه لئواسراو، ئاوتيزان.
معلق زدن - مص.م (موئه لهغ زدهدن - mu'elexzedan): ته قلته ليدان.
معلقه - ا.مف.ع (موئه للهغه - mu'ellexe): هه لئواسراو، ژني که ميترده که ي ديار نه بې و نه به ميتردار ه ساو بکړي و نه به ته لاقدراو، هه يه کيک له حوت قه سیده به ناويانگه که ي که له شاعيرانی عه ربه ي سهرده می جاهيلي که له کابه دا هه لئواسراوون.
معلل - ا.ف.ع (موئه لليل - mu'ellil): به يانکه ري هو.
معلم - ص.ع (موئه لم - mu'lem): نيشانه کراو، نيشاندار.
معلم - ا.ع (مهئلم - me'lem): نه و نيشانه و عه لامه تانه ي له که نارين ريگه داده نرين بو رينوتيني.
معلم - ا.ف.ع (موئه لليم - mu'ellim): فيترکار، ماموستا، موعليم.
معلم - ا.مف.ع (موعه لليم - mu'ellim): ته عليم دراو، فيترکراو.
معلول - ا.مف.ع (مهئلول - me'lûl): نه خوځ و دهغه زار، شتي که به به لگه و هوکار سلميترابتي.
معلوم - ا.مف.ع (مهئلووم - me'lûm): مه علوم، ئاشکرا، زانراو.
معلي - ص.ع (موئه للا - mu'ella): پايه به رز، گه وره، هه لکراو.
معما - ا.ع (موئه ما - mu'emma): مه ته ل، قسه يه که به ره مزو هيما مه به ستيک ده ربيري، گونگ.
معمار - ا.ص.ع (ميئمار - mi'mar): ته لارکار، نه ندانباري ته لارکاري.
معمّر - ص.ع (موئه ممر - mu'emmer): ته مهن دريژ، پيري به سالاجو.
معمم - ص.ع (موئه ممه - mu'emmem): عه مامه له سه ر.

معظم - ا.مف.ع (موئه ززه م - mu'ezzem): که سيک که به گه وره بژميتردي، مه زن.
معظمه - ا.ع (موئه مه - mu'zeme): پيشهات و رووداي قورس و ناخوش، کاري گه وره.
معظمه - ا.مف.ع (موئه ززه مه - mu'ezzeme): مه زن، گه وره (بو مي).
معفو - ا.مف.ع (مهئفوئ - me'fuv): به خسراو، عه فوکراو.
معقب - ا.فا.ع (موئه غغيب - mu'exxib): ماته له بوو، درهنگ که وتوو، دواخير.
معقبات - ا.ع (موئه غغيبات - mu'exxibat): فريشته ين روژ و شهو.
معقد - ا.ع (مهئغيد - me'xid): جمگه.
معقد - ا.مف.ع (موئه غغه د - mu'exxed): گريترارو، گري دراو، ئالوز، قسه ي ئالوزو به گري.
معقرب - ص.ع (موئه غره ب - mu'exreb): خوار، که چ، چه ماوه، مه ده دکاري به هيز.
معقرب - ا.ع (موئه غريب - mu'exrib): شوتيني کولژدمي زوري.
معقل - ا.ع (مهئغيل - me'xil): قه لا، په نا، بورج، کيوي به رز.
معقود - ا.مف.ع (مهئغود - me'xûd): گريترارو.
معقول - ا.مف.ع (مهئغول - me'xûl): نه ودي نه قل په سندی بکات، په سندی نه قل.
معکن - ص.ع (موئه ککه ن - mu'ekken): ورگن، که سيک له قه له ويده گوشتي ورگي چين چين که وتبيته سه ر يه ک.
معکوس - ص.ع (مهئکوس - me'kûs): ئاو ده وو، سه ره نوخون، ژيروبان، پيچه وانه.
معلّا - ص.ع (موئه للا - mu'ella): هه لکراو، به رزکراو، پايه به رز.
معلات - ا.ع (مهئلات - me'lat): شه رده ف و سه رفرازي، گه وره يي و پايه به رزي.
معلق - ا.ع (ميئلاغ - mi'lax): نه ودي که شتيکي پتوه هه لئاسري، بزمار، سنگ.

معی - ا.ع (مہئی - me'î) : ریخوئے.
معیار - ا.ع (میئیار - mi'yar) :
 پیتور، ئەندازو پیتوانه، سەنگی مەحەک و
 تەرازوو.
معیب - ص.ع (مەئیب - me'îb) : عەبیدار،
 نوڤستان و نا تەواو.
معیت - مص.ع (مەئییەت - me'îyet) :
 پێتکەو و بوون.
معید - ص.ع (موئید - mu'îd) : زەرەک، بە
 ئەزموون، کارامە، کەسێک کاریک دووبارە
 بکاتەو، ئەوەی وانه بۆ قوتابیان دووبارە
 بلیتەو.
معیر - ا.ف.ع (موئەبیر - mu'eyyir) :
 عەیارگەر، عەیارگیر، عەیب گۆ.
معیشیت - ا.ع (مەئیشەت - me'îşet) : ژبان و
 مەعیشەت، ژبان و بژیوی.
معیل - ص.ع (موئیل - mu'îl) : عایله دار،
 خودان عیال، مندالدار، خێزاندار.
معین - ا.ف.ع (موئین - mu'în) : کۆمەک کار،
 یارمەتی دەر.
معین - ص.ع (مەئین - me'în) : ئاوێک پروات،
 ئاوی پاک و روان.
معین - ا.مف.ع (موئەییەن - mu'eyyen) :
 دیاریکراو.
معیرب - ا.مف.ع (مەئیبوب - me'yûb) :
 عەبیدار، خەوشدار، نا دروست و نا تەواو.
مغ - (موغ - mux) : موغ، پێشەوای ئاینی
 زەرەدەشتی.
مغ - ا.ص (مەغ - mex) : رۆخانه، رووبار،
 قول، چال.
مغابن - ا.ع (مەغابین - mexabin) : باخەل،
 بێخی پان.
مغاث - ا.ع (موغاس - muxas) : جۆرە
 درەختیکە.
مغار - ا.ع (مەغار - mexar) : مەغارە،
 ئەشکەوتی گەورە قول.

معمودیہ - ا.ع (مەئموودیہ - me'mûdiye) :
 رێ و رەسمێکی مەسیحیانە کە بە شیتوای
 تایبەتی غوسلی منال دەدەن.
معمور - ا.مف.ع (مەئموور - me'mûr) : ناوێدان.
معمول - ا.مف.ع (مەئموول - me'mûl) :
 کارکراو، دروستکراو، رێ و رەسم.
معمی - ا.ص.ع (موئەمما - mu'emma) :
 مەتەل، لوغز، قسەیک بە ئاسانی نەبەتە حالی
 بوون، گۆنگ.
معن - ص.ع (مەئن - me'n) : درێژ، کورت،
 کەم، زۆر.
معنبر - ص.ع (موئەنبەر - mu'enber) :
 عەنبەرین، شتی کە تیکەل بە عەنبەر و بۆنی
 خوشکراوی.
معنون - ص.ع (موئەنقەن - mu'enven) :
 کتیبی عینواندار.
معنوی - ص.ن.ع (مەئنەفی - me'nevî) :
 باتینی، حەقیقی، مەعنەوی.
معنی - ا.ع (مەئنا - me'na) : وانا، مانا،
 مەبەست.
معوج - ص.ع (موئەج - mu'vec) : چەوت،
 خوار، گێژ، چەماوێ.
معوق - ا.مف.ع (موئەقشەغ - mu'evvex) :
 سەقەت.
معول - ا.ع (میئەهل - mi'vel) : زەنگن،
 کولینگ، پاچ، قازمە.
معول - ص.ع (موئەقشەل - mu'evvel) : جیتی
 متمانەو باوەی، پەنا.
معونت - ا.مص.ع (مەئوونتەت - me'unet) :
 هاوکاری کردن، یارمەتی دان.
معوی - ص.ن.ع (میئەفی - mi'evî) :
 ریخوئەیی.
معهد - ا.ع (مەئەد - me'hed) : یانە، شوئینی
 خرپوونەوی خەلکی، شوئینی قەرار.
معهود - ا.مف.ع (مەئەود - me'hûd) : کۆن،
 ناسراو، بێنراو و ناسراو، ئەهەد کردوو.

مغذی - ا.ف.ع (موغته‌زی - muxtezî): نان خواردو .

مغتسل - ا.ع (موغته‌سه‌ل - muxtesel): غوسل‌خانه .

مغتنم - ا.مف.ع (موغته‌نهم - muxtenem): دهره‌فه‌تی قۆزراوه .

مغذی - ا.ف.ع (موغه‌ززی - muxezzi): خواردن دهر، شتی که مه‌وادی خۆزراکی باشی تئیدا‌یی .

مغرب - ا.ع (مه‌غریب - mexrib): خۆرنشین .

مغریل - ص.ع (موغه‌ریه‌ل - muxerbel): هه‌ل‌تیوچه، ناکه‌س به‌چه، کوشتوی ناوسیاگ .

مغرس - ا.ع (مه‌غریس - mexris): شوینی دارچاندن، نه‌مامگه، نه‌مامجاری، شه‌تلجاری .

مغرض - ص.ع (موغریز - muxriz): غه‌ره‌زار، به‌دنیاز، کینه‌له‌زگ، بوغزله‌زگ .

مغرف - ص.ع (میغرفه - mixref): ته‌سپی تئیزه‌و، سواری تئیزه‌و .

مغرف - ا.ف.ع (موغریف - muxrif): ناو هه‌ل‌گرتن به‌مشت .

مغرم - ا.ع (مه‌غرم - mexrem): غه‌رامه‌ت، جه‌زا .

مغرم - ص.ع (موغرم - muxrem): گیرۆده‌ی قه‌رزو غه‌رامه‌ت، شه‌یدای شتیک .

مغرور - ص.ع (مه‌غرور - mexrûr): که‌سپیک ته‌ماع بکاته‌ه‌رام، فریوخواردوو، هه‌ل‌خه‌له‌تاو .

مغز - ا (مه‌غز - mexz): مێشک، مۆخ .

مغز تیره - ا.مر (مه‌غزی تیره - mexzi tîre): رستپکی سپیه به‌ته‌ستوری قامکی ده‌بی که له تئو ئیسه‌که‌کانی مۆره‌غه‌ی پشت دایه، مۆخ .

مغزل - ا.ع (میغزل - mixzel): ته‌شی .

مغسل - ا.ع (مه‌غسه‌ل - mexsel): مرده‌شۆر خانه .

مغسول - ا.مف.ع (مه‌غسول - mexsûl): شۆردراو .

مغارس - ا.ع (مه‌غاریس - mexaris): نه‌مامگه، نه‌مامجاری، شه‌تلجاری .

مغارم - ا.ع (مه‌غاریم - mexrim): غه‌رامه، سزا .

مغازله - مص.ع (موغازه‌له - muxazele): ئاشقینی ده‌گه‌ل ژناندا، دل‌داری، ته‌قینی .

مغازه - ا.فر (موغازه - muxaze): موغازه، عه‌مار، دوکان، کوکه، مه‌خهن .

مغافست - مص.ع (موغافه‌سه‌ت - muxafeset): په‌لاماردان و هیرش بردنی له‌نکاو .

مغاک - ا.ص (مه‌غاک - mexak): کون، موغاره، شوینی چال و قوول .

مغاکچه - ا.ص (مه‌غاکچه - mexakçe): چالی بچووک، کونی بچووک، مه‌غارۆکه .

مغالبه - مص.ل.ع (موغاله‌به - muxalebe): زالبوون به‌سه‌ریه‌کدی دا .

مغالطه - مص.ع (موغاله‌ته - muxalete): به‌غه‌له‌تبردنی یه‌کتەر .

مغالطه - مص.ع (موغاله‌زه - muxaleze): دژمنایه‌تی کرن، بوغزانندی یه‌کتەری .

مغامز - ا.ع (مه‌غامیز - mexamiz): غه‌بییت و به‌دگۆبی .

مغامز - ا.ع (موغامیز - muxamiz): ده‌لاک، ده‌لاکی هه‌مام .

مغایر - ص.ع (موغایر - muxayir): جیاواز .

مغایرت - مص.ع (موغایه‌ره‌ت - muxayeret): دژایه‌تی کردنی یه‌ک .

مغین - ا.ع (مه‌غین - mexbin): بیخی پان .

مغیوط - ا.مف.ع (مه‌غیووت - mexbût): خۆزیا پین خوازراو، هه‌سوودی پین براو .

مغیون - ا.مف.ع (مه‌غیوون - mexbûn): فریوخواردوو له‌سه‌وداو معامه‌له‌دا، غه‌درلیکراو .

مغتب‌ط - ا.ف.ع (موغته‌بییت - muxtebit): هه‌سود، خۆزیا خواسته .

مغموم - ا.ص.ع (مهغموم - mexmûm):
خه مناک و غه مگین.

مغناتیس - ا.ع (مهغناتیس - mexnatîs):
موگناتیس.

مغند - ا (موغوند - muxund): دومه‌ل، گری
له گوشتا، هه‌ر شتی خری.

مغنی - ا.فا.ع (موغنی - muxnî): بی نیاز،
بی پیرویستی.

مغنی - ا.فا.ع (موغهنی - muxennî):
موترب، گوزانی بیژ.

مغرار - ص.ع (میغرار - mixvar): تالانچی و
شه‌رکه‌ر.

مغیب - مص.ل.ع (مهغیب - mexîb):
ئاوابون، دیارنه‌مان، دور بوون.

مغیب - ا.مف.ع (موغیه‌ب - muxeyyeb):
ئاوکارو، دوورخراوه، په‌نهان کراو.

مغیث - ا.فا.ع (موغیس - muxîs):
فریاره‌س.

مغیر - ا.فا.ع (موغیر - muxîr): تالانچی و
په‌لامارده‌ر.

مغیر - ا.مف.ع (موغیه‌ر - muxeyyer):
گوزاو.

مغیر - ا.فا.ع (موغیه‌یر - muxeyyir):
بگوز، مایه‌ی گوزان، ناجیگیر.

مغیلان - ا (موغیلان - muxîlan): داریکی
درکارویه.

مفاتح - ا.ع (مهفاتیه - mefatih): کلیان.

مفاتح - ا.ع (مهفاتیه - mefatîh): کلیان.

مفاجات - مص.ل.ع (موفاجات - mufacat):
نشکیت‌شایان، له‌پپر، له‌پراهاتن، له‌نکاودا
په‌لاماردان.

مفاخر - ا.ع (مهفاخیر - mefaxir): شانازی و
فه‌خران.

مفاخره - مص.ل.ع (مرفاخره - mufaxere):
خو‌هه‌لکیشان به‌سه‌ر یه‌کتردا، به‌خو‌نازین،
کشوفشی.

مغشوش - ا.مف.ع (مهغشوش - mexşûş):
غه‌ش لیکراو، ناخالیسه، غه‌شدار.

مغشی - ا.مف.ع (مهغشی - mexşî):
له‌هوش‌چوون، له‌خو‌چوون، بوورانه‌وه.

مغص - ا.ع (مه‌غص - mexs): زگیتشه، پیچ و
ژانه‌سک.

مغسوب - ا.مف.ع (مه‌غسوب - mexsûb):
زو‌تکراو، داگیرکراو، غه‌سپ کراو.

مغضوب - ا.مف.ع (مه‌غزوب - mexzûb):
به‌رتوو‌ره، توو‌ره لی بوون.

مغفر - ا.ع (میغفر - mixer): زرتیه‌که له ژیر
کلاو‌خوده‌وه له‌سه‌ر ده‌کری.

مغفرت - مص.م.ع (مه‌غفیره‌ت - mexfiret):
چاو‌پوشین له‌گوناح و خه‌تای که‌سیک، به‌خشینی
گوناح.

مغفل - ص.ع (موغه‌فهل - muxeffel):
نه‌زان، گیل، که‌م نه‌قل.

مغفور - ا.مف.ع (مه‌غفور - mexfûr):
خوال‌تیخ‌وشبوو، ره‌حه‌متی.

مغلطه - ا.ع (مه‌غله‌ته - mexlete): قسه‌یه‌ک
یه‌کیک به‌هه‌له‌وه سه‌هودا به‌ری.

مغلظ - ص.ع (موغه‌لل‌ه‌ز - muxellez): توند،
سه‌خت.

مغلق - ا.مف.ع (موغله‌ق - muxlex):
داخراو.

مغلوب - ا.مف.ع (مه‌غلوب - mexlûb):
به‌زیوو، تیشکاو، خرچاو، به‌سته‌زمان.

مغلوط - ص.ع (مه‌غلوت - mexlût):
عه‌له‌تدار.

مغلول - ا.مف.ع (مه‌غلول - mexlûl):
که‌سیک کو‌ت و زنجیری له‌گه‌ردن کرابی،
که‌سیک یه‌جگار تینوو بی.

مغمز - ا.ص.ع (موغه‌ممیز - muxemmiz):
ده‌لاک.

مغمز - ا.ع (مه‌غمه‌ز - mexmez): شویتی بۆ
ئیرادرگرتن و به‌دگویی.

مفتخر - ا.فا.ع (موفته خیر - muftexir):
شانازی کەر، فه خرکەر، خۆهه لکیش.

مفتخوار - ص.فا.ع (موفتخار - muftxar):
موفته خۆر، مشه خۆر، ئه وهی مالی خه لکی به
خۆرای بیخوات، که سیک که بی رهنج و زه حمه ت
شتیکی ده ست بکه وئ.

مفترس - ا.فا.ع (موفته ریس - mufteris):
درنده، هۆڤ.

مفترض - ا.مف.ع (موفته رهز - mufterez):
فه رزکراو، واجب و لازم.

مفترق - ا.فا.ع (موفته ریخ - mufterix): جیا،
په راگه نده، جیا که ره وه.

مفتری - ا.فا.ع (موفته ری - mufterî):
بوختانکەر.

مفتش - ا.فا.ع (موفته تیش - muftetîş):
موفه تیش، سه ره په رشتیار.

مفتضع - ص.ع (موفته زهه - muftezeh):
ریسو، دیار.

مفتعل - ا.ع (موفته ئه ل - mufte'el): کاری
گه وه ره دژوار، کاری بی پیشینه و ده سترکرد.

مفتقد - ا.مف.ع (موفته غه د - muftexed):
گوم بووگ، له ده ست چووگ.

مفتقر - ص.ع (موفته غیر - muftexir):
ئاتاج، هه ژار، بینه و.

مفتن - ا.فا.ع (موفه تتین - muftettin):
ناژاوچی، فیتنه گپ.

مفتن - ا.مف.ع (موفه تتهن - muftetten):
گیرۆده ی ناژاو وه، شه یدا، ناشق.

مفتوح - ا.مف.ع (مه فتوه - meftûh): کراوه،
واز، وشه یک سه ری هه بی.

مفتول - ا.مف.ع (مه فتول - meftûl): بادراو،
پیتچراو.

مفتون - ا.مف.ع (مه فتوون - meftûn):
شه یدا، ناشق، ئه فیندار.

مفتی - ا.فا.ع (موفتی - muftî): موفتی،
مه لایه ک فتوا بدات.

مفارش - ا.ع (مه فاریش - mefariş): فه رش و
رایه خان.

مفارق - ا.ع (مه فاریخ - mefarix): خه تی
ناوه ندی سه ره له ئاکامی شان کردن، مه فره ق،
دوو پیتیان و چوار ریتان.

مفارقت - مص.ل.ع (موفاره غه ت - mufarexet):
لیکندی، جیایی و دووری.

مفازه - ا.ع (مه فازه - mefaze): شوینی
رزگاری و په ناگه، جیتی مردن و نه مان، بیابانی
وشک و بی ئاو، که ویر.

مفاسد - ا.ع (مفاسید - mefasid): مایه ی
خرایی و گه نده ئی.

مفاسات - مص.ع (موفاسات - mufasat):
جیا کردنه وه ی شتیک له شتیک، یه کلا کردنه وه ی
حیساب.

مفاسل - ا.ع (مه فاسیل - mefasil):
جومگه کان.

مفاهکه - مص.ل.ع (موفاهکه - mufakehe):
سوچه تکردن، شوخی کردن.

مفاوز - ا.ع (مه فائیز - mefaziv): شوینی
رزگاری، بیابانی وشک و بی ئاو.

مفاوضه - مص.ل.ع (موفاهزه - mufaveze):
شه ربیک بوون و یه کسانانی له کاریکدا، گفتوگو
کردن.

مفاهیم - ا.ع (مه فاهیم - mefahîm): ماناو
چه مکان.

مفت - ص (موفت - muft): خۆرای، ئه وه ی به
په لاش ده ست ده که وئ، موفت.

مفتاح - ا.ع (میفتاه - miftah): کلیل، وازکەر.

مفتتن - ا.مف.ع (موفته تن - mufteten):
که سیک که وتیته ئه ناو فیتنه وه.

مفتح - ا.ع (میفته ه - mifteh): کلیل،
وازکەر.

مفتح - ا.فا.ع (موفه تتیه - mufettih):
بکه ره وه.

مفسد - ا.فا.ع (موفسید - mufsid):
گنده‌لکار.

مفسده - ا.ع (مه‌فسده - mefsede):
مایه‌ی گنده‌لی.

مفسر - ا.فا.ع (مه‌ف‌سسیر - mufessir):
ته‌فسیرکار، شروقه‌کار.

مفصل - ا.ع (مه‌ف‌سیل - mefsil):
جومگه.

مفصل - ا.مف.ع (موفه‌سس‌سل - mufessel):
ف‌سل، ف‌سه‌ل‌ک‌راو، لیک جیا‌ک‌راوه، به‌ش‌رح و
تول و ته‌ف‌سیل، تیرو ته‌س‌ل.

مفضال - ص.ع (می‌ف‌زال - mifzal):
پیاوی زور زانا.

مفضض - ا.مف.ع (موفه‌ززه‌ز - mufezzez):
زیو‌ک‌فت.

مفضل - ا.مف.ع (موفه‌ززه‌ل - mufezzel):
ته‌ف‌زیل ک‌راو.

مفطر - ا.فا.ع (موف‌تیر - muftir):
روژوو خور، روژوو شکین، روژونه‌گر.

مفطرات - ا.ع (موف‌تیرات - muftirat):
روژوی پی به‌تال بی و بش‌کی.

مفطور - ا.مف.ع (مه‌ف‌تور - meftûr):
خول‌قین‌راو، ئه‌ف‌رین‌دراو.

مفطوم - ا.مف.ع (مه‌ف‌تووم - meftûm):
منالی له شیر براوه.

مفعول - ا.مف.ع (مه‌ف‌ئول - mef'ûl):
ک‌راو، به‌رکار، که‌سیک یان شتیک کاری له‌سه‌ر ک‌رابی.

مفقود - ا.مف.ع (مه‌ف‌غود - mefxûd):
گوم ک‌ریاگ، له ده‌ست چوو.

مفکر - ا.فا.ع (موفه‌ک‌کیر - mufekkir):
ه‌زرفان، بیرمه‌ند، بیریار.

مفلاق - ص.ع (می‌ف‌لاغ - miflax):
ناکه‌س به‌چه، به‌ره‌للا، بیت‌کاره، ده‌سته‌تال.

مفلای - ص (می‌ف‌لای - miflak):
ده‌سته‌تال، نه‌بووه، په‌ریشان حال.

مفلح - ص.ع (موف‌لیه - muflih):
سه‌رکه‌وتوو، رزگار.

مفحم - ص.ع (موفه‌هم - mufhem):
خاموش ک‌راو، بیده‌نگ ک‌راو، که‌سیک له قسه‌ه‌ر ک‌رندا هیچ
به‌لگه‌یه‌کی پی نه‌بی.

مفخر - ا.ع (مه‌ف‌خ‌هر - mefxer):
مایه‌ی ف‌ه‌خ‌رو شانازی، ئه‌وه‌ی شانازی پی‌وه‌ ب‌ک‌ری.

مفخره - ا.ع (مه‌ف‌خ‌ره - mefxere):
مایه‌ی ف‌ه‌خ‌رو شانازی.

مفخم - ا.مف.ع (موفه‌خ‌خ‌هم - mufexxem):
گه‌وره‌ک‌راو، پیاوی مه‌زن، گران ق‌ده‌ر، ه‌ه‌ژی.

مفر - ا.ع (مه‌ف‌ه‌ر - meferr):
مه‌ف‌ه‌ر، رتی ه‌ه‌ل‌ان، جیی راک‌ردن.

مفرح - ا.فا.ع (موفه‌ر‌یه - muferih):
شادی ه‌ین، دل‌خوش‌ک‌هر، ده‌رمانی به‌ه‌یز ک‌ردنی دل.

مفرد - ا.ص.ع (موف‌ره‌د - mufred):
تاک.

مفرش - ا.ع (می‌ف‌ره‌ش - mifreş):
ف‌ه‌رش، رای‌خ.

مفروط - ا.فا.ع (موف‌ریت - mufrît):
زورو ف‌ره، تونده‌وو.

مفرغ - ا (می‌ف‌ره‌غ - mifrex):
قه‌لای، قه‌لایی، حه‌وجوش.

مفرق - ا.ع (مه‌ف‌ره‌غ - merrfex):
مه‌ف‌ره‌ق، رتیکه‌یه‌ک که رتی تری لی بی‌ته‌وه، خه‌تی
ناوه‌ندی سه‌ر که له ئه‌نجامی شان‌ک‌ردنی ق‌ژ له
ناوه‌راستدا دروست ده‌بی، خه‌تی ناه‌ندی سه‌ر.

مفرق - ا.فا.ع (موفه‌ر‌یخ - muferrix):
جوداکار، ته‌فریق‌ه‌گ‌یری.

مفروز - ا.مف.ع (مه‌ف‌رووز - mefrûz):
جیا‌ک‌راوه، ه‌ه‌لاویردراو، شتیک له شتیک
جیا‌ب‌ک‌رتنه‌وه.

مفروش - ا.مف.ع (مه‌ف‌روش - mefrûş):
ف‌ه‌رش ک‌راو، راخ‌راو.

مفروض - ا.مف.ع (مه‌ف‌رووز - mefrûz):
ف‌ه‌رز ک‌راو، واجب ک‌راو، ئه‌وه‌ی خوا به‌سه‌ر به‌نده‌ی
خویدا ف‌ه‌رزو واجب ک‌ردوو.

مفروق - ا.مف.ع (مه‌ف‌رووغ - mefrûx):
جیا‌ک‌راوه، په‌راگه‌نده‌ بوو.

مفلق - ص.ع (موفلیخ - muflîx): داهینه‌ر.

مفلوج - ا.مف.ع (مهفلوج - meflûc): بیفلیج بوو.

مفلوک - ص (مهفلوک - meflûk): به دبه ختی لات، لات پالنه وانی خوا.

مفروض - ا.فاع.ع (موفه ففیز - mufevviz): ته خویل کراو، که سیک کاریک یان نه رکیک به یه کیکی دی بسپیتر و دهسه لاتی یداتی.

مفنی - ا.فاع.ع (موفنی - mufnî): له ناویه‌ر، فه ناکار، فه وتینه‌ر.

مفوضه - ا.ع (موفه ففیزه - mufevvize): گروپتیکی موسلمانانه باوه‌ریان وایه که تاک له کارو کرده ووی خزیدا نازاده.

مفهوم - ا.مف.ع (مهفهوم - mefhûm): زانراو، فامکراو، چه مک، فامراو.

مفید - ا.فاع.ع (موفید - mufîd): سوودمه‌ند، به سوود، سوود به‌خش.

مفیق - ص.ع (موفیخ - mufix): هوشمه‌ند، داهینه‌ر، شاعیریک که قسه‌ی سه‌یر بینیته‌وه.

مقابح - ا.ع (مهغایبه - mexabih): دزیو، ناشیرین، کریت، جنیو.

مقابحه - مص.ع (موغابه‌ه - muxabehe): جنیودان به یه کدی، شه‌ره جنیو.

مقابر - ا.ع (موغابیر - muxabir): گزړستان، قه‌ورستان.

مقابض - ا.ع (مهغابیز - mexabiz): ده‌سک، ده‌سکان.

مقابل - ص.ع (موغابیل - muxabil): رووبه‌روو، به‌رانبه‌ر، له هه‌مه‌به‌ر.

مقابله - مص.ع (موغابه‌له - muxabele): رووبه‌روو بوون، رووبه‌روو کردن.

مقاتل - ا.ع (مه‌غاتیل - mexatil): جیی کوشتن.

مقاتل - ا.فاع.ع (موغاتیل - muxatil): جه‌نگاوه‌ر، شه‌رکه‌ر.

مقاتله - مص.ل.ع (موغاتله - muxatele): شه‌رکردن.

مقادیر - ا.ع (مه‌غادیر - mexadîr): نه‌ندازه‌کان.

مقاربت - مص.ل.ع (موغاره‌به‌ت - muxarebet): نزیک‌بونه‌وه له یه‌ک، گانکردن.

مقارن - ص.ع (موغارین - muxarin): هاوړی، هاو‌دهم.

مقارنه - مص.ل.ع (موغاره‌نه - muxarene): لیک نزیک بونه‌وه، بوون به یارو هاوړی.

مقاسات - مص.ل.ع (موغاسات - muxasat): ره‌نج‌کیشان، زه‌حمه‌ت‌کیشان.

مقاسم - ا.ع (مه‌غاسیم - mexasim): جیی دابه‌شکردن.

مقاسمه - مص.ع (موغاسه‌مه - muxaseme): دابه‌شکردنی شت‌تیک، سویتنددانی که‌سیک، سویتند‌خواردن بو که‌سیک.

مقاش - ا.ع (مه‌غقاش - mexxaş): مه‌قاش، موکیش.

مقاصد - ا.ع (مه‌غاسید - mexasid): مه‌به‌ست و مرادان.

مقاطع - ا.ع (مه‌غاتی - mexati): شورتی برین، شورتی جودایی، کوتایی قسه، دوا به‌یتی غه‌زل یان قه‌سیده.

مقاطعه - مص.ع (موغاته‌ه - muxate'e): لیک داپران، برینی په‌یوه‌ندی و هاتوچو.

مقاعد - ا.ع (مه‌غانید - mexa'id): دانیشتن، قوون.

مقال - مص.م.ع (مه‌غال - mexal): قسه‌گوتن، گفتوگو، گوتار.

مقاله - مص.م.ع (موغاله - mexale): قسه‌کردن، گفتوگو، گوتار.

مقالید - ا.ع (مه‌غالید - mexalid): کلیان.

مقام - ا.ع (مه‌غام - mexam): شورتین یان کات، پله‌و پایه.

مقتبس - ا.مف.ع (موغته بهس - muxtebes):
وهرگیراو، بابه تیتک که له که سیتیکی دی وهرگیرابیت
و سوودی لی بیرابین.

مقتحم - ا.فا.ع (موغته هییم - muxtehim):
بیت پهروا، که سیتیکی بیت بیرکردنه وه مل به کاری
ترسناکه وه بنی.

مقتدا - ا.مف.ع (موغته دا - muxteda):
پیشه و، که سیتیکی که خه لکی دووی بکه ون.

مقتدر - ص.ع (موغته دیر - muxtedir):
به توانا، توانا دار.

مقترن - ص.ع (موغته رین - muxterin):
هاورپ و هاوهل.

مقتصد - ص.ع (موغته سه د - muxtesed):
ده ستره وه، میانه پهو.

مقتضب - ا.مف.ع (موغته زب - muxtezeb):
براو، شیعرئی به زارده کی و راسته وخو بگوتری.

مقتضی - ا.فا.ع (موغته زی - muxtezî):
خوازبار، شایسته، موسته هق، لایه ق.

مقتضی - ا.مف.ع (موغته زا - muxteza):
داواکراو، خوازراو.

مقتفی - ا.مف.ع (موغته فی - muxtefi):
شوپن پی هه لگرتنی که سیتیکی، دوو که و تنی
که سیتیکی.

مقتل - ا.ع (موغته ل - mextel): جیتی کوشتن،
کوشتنکه.

مقتنع - ا.مف.ع (موغته نی - muxteni):
قه ناعه ت که ر.

مقتنی - ا.فا.ع (موغته نا - muxtena):
به ده ست هاتوو، به ده ست هینراو.

مقتنی - ا.فا.ع (موغته نی - muxtenî):
به ده ست هینه ر.

مقتول - ا.مف.ع (موغته ول - mextûl): کوژراو.

مقحم - ص.ع (موغته هم - muxhem): لاواز،
سست، خاو.

مقدار - ا.ع (میغدار - mixdar): پری، نه اندازه،
میقدار.

مقام - ا.ع (مه غام - mexam): شوپنی
وهستان، جیتی پی، پایه، پله.

مقامات - ا.ع (مه غامات - mexamat):
مه جلیس، خوتبه.

مقامر - ا.فا.ع (موغامیر - muxamir):
قومارباو.

مقامره - مص.ل.ع (موغامره - muxamere):
قومارکردن، قومارباو.

مقامه - ا.ع (مه غامه - mexame): مه جلیس،
جیتی دانیشن، ده سته یه که له خه لکی، خوتبه یان
حیکایه ت یان بابه تیتک که له کوژیکدا
بخوئیرتیه وه.

مقاود - ا.ع (مه غا فید - mexavid): جلهو،
هه وسار، ره شمه، لغاو.

مقاوله - مص.ل.ع (موغافه له - muxavele):
قه ول و قه رارکردن، گفتوگو کردن له گهل که سیکدا.

مقاوم - ا.فا.ع (موغافیم - muxavîm):
به ره فشان، به ره ریکار، مکوم.

مقاومت - مص.ل.ع (موغافه مه ت - muxavemet):
به ره فانی کرن، به ره ریکار کردن،
به ره هه لستن، مکومی.

مقایسه - مص.م.ع (موغایه سه - muxayese):
به راورد کردن.

مقبره - ا.ع (مه غبه ره - mexbere): گوژ،
قه ورستان.

مقبض - ا.ع (مه غبه ز - mexbez): ده سک،
ده سکی شمشیرو نه و شتانه.

مقبل - ا.فا.ع (موغبیل - muxbil): ناینده،
به خته وهر، به یه غبال.

مقبوض - ا.مف.ع (مه غبوز - mexbûz): گیراو.

مقبول - ا.مف.ع (مه غبول - mexbûl): قه بول
کراو، په سند کراو.

مقت - مص.ل.ع (مه غت - mext): بیتزاربوون له
که سیتیکی، بیتزاری، نه فرت، دژمنایه تی.

مقتبس - ا.فا.ع (موغته بهس - muxtebis):
گپگرتوو، وهرگر، سوود وهرگر.

مقرنس - ص.ع (موغهرنهس - muxrnes):
میچ یان گومزه‌ی گه‌چکاری (نه‌خش و نیگاری
به‌گه‌ج).

مقروض - ا.مف.ع (مه‌غرووز - mexrûz):
بردارو، قهردار، قهرزار.

مقروغ - ا.مف.ع (مه‌غروء - muxrû'): **لیدارو**، گه‌ورده مه‌زن.

مقرون - ا.مف.ع (مه‌غرون - mexrûn): **نزیك**
له یه‌كدی، په‌یوه‌ست به‌یه‌كه‌وه.

مقره - ا.ع (مه‌قهره - mexere): **گۆزه‌ی بچوك**،
حه‌وزی بچوك.

مقری - ا.ف.ع (موغری - muxrî'): **قورئان خوتن**،
كه‌سیتك قورئان فیری خه‌لكی
بكات.

مقسط - ا.ف.ع (موغسیت - muxsit): **دادگهر**،
دادپه‌روهه، عادیل.

مقسم - ا.ف.ع (مه‌غسیم - mexsim): **جیتی**
دابه‌شكردن.

مقسیم - ا.ف.ع (موغسیم - muxesim): **دابه‌شكه‌ر**.

مقسیم - ا.مف.ع (موغسه‌م - muxessem): **دابه‌شكراو**،
پیاوی خه‌ماوی و جوان.

مقسوم - ا.مف.ع (مه‌غسووم - mexsûm): **دابه‌شكراو**.

مقشر - ا.مف.ع (موغشه‌شر - muxeşşer): **پاك كراو**.

مقئص - ا.ع (میغه‌س - mixes): **قه‌یچی**،
دوات، مقه‌ست.

مقصود - ا.ع (مه‌غسید - mexsid): **جیتی**
مه‌به‌ست، مه‌نزل.

مقصیر - ا.ف.ع (موغسسیر - muxessir): **ته‌خسیركار**،
دریغی كار.

مقصود - ا.مف.ع (مه‌غسوود - mexsûd): **ویستراو**،
مه‌به‌ستدار.

مقصور - ا.مف.ع (مه‌غسوور - mexsûr): **كورت‌كراو**.

مقدم - ص.ع (میغدام - mixdam): **دل‌اوه‌ر**،
نازا، پیش‌ره‌و.

مقدر - ا.مف.ع (موغهدده‌ر - muxedder): **قه‌ده‌ر**،
چاره‌نووس، ئه‌ودی له چاره‌نووسرایتی.

مقدرت - مص.ل.ع (مه‌غدی‌ره‌ت - mexdiret): **توانا**
هه‌بوون، هی‌زو توانایی.

مقدس - ا.ع (مه‌غدیس - mexdis): **شوتینی**
پاك و خاوین و پی‌روژ.

مقدس - ص.ع (موغهدده‌س - muxeddes): **پاك**
و پاكیز، بی‌خه‌وش.

مقدم - مص.ع (مه‌غده‌م - mexdem): **گه‌رانه‌وه**
له سه‌فه‌ر، كاتی هاتن.

مقدم - ا.ف.ع (موغدیم - muxdim): **پیش‌ره‌و**،
دل‌یرو بو‌یرو نازا، نه‌ترس.

مقدم - ص.ع (موغهدده‌م - muxeddem): **پیش**،
پیش‌ره‌و، له‌پیش، له‌ریزی پیش‌ه‌وه.

مقدمه - ا.ع (موغهددیه - muxeddime): **سه‌ره‌تا**،
پیش‌ه‌کی، ده‌ست‌پیک، پیش‌ره‌وی
له‌شكر.

مقدور - ا.مف.ع (مه‌غدور - mexdûr): **له**
چاره‌نووسراو، تواناداری.

مقر - ا.ع (مه‌غهر - mexerr): **مه‌قه‌ر**،
باره‌گا.

مقر - ا.ف.ع (موغیر - muxir): **ئی‌عتراف‌كه‌ر**،
دان‌پیان‌ه‌ر.

مقراض - ا.ع (میغراز - mixraz): **قه‌یچی**،
مقه‌ست، دوات.

مقرب - ا.مف.ع (موغهره‌ب - muxerrebb): **نزیك**
خراوه، ئه‌ودی له كه‌سیتك نزیك بو‌ی‌بیته‌وه‌و
پله‌و پای‌یه‌کی لا په‌یدا كر دبی.

مقرر - ا.مف.ع (موغهره‌ر - muxerrerr): **قه‌رار**
دراو، جی‌گیرو به‌رقه‌رار بوو.

مقرعه - ا.ع (میغره‌ئه - mixre'e): **قامچی**،
شه‌لاق.

مقرمه - ا.ع (میغرمه - mixreme): **چه‌رچه‌فی**
ره‌نگینی نه‌خشین كه له‌سه‌ر فه‌رش یان
جی‌گه‌ رابخری، چه‌رچه‌ف.

مقصوره - ا.ع (مه غسووره - mexsûre): مالى
 بچوک، خه لوه تخانه، سه راي شوره دار، شويتى
 وه دستانى ئيمام له مزگه و تدا، ميحراب.
مقضى - ا.مف.ع (مه غزى - mexzî): ته و او
 بوو، ته و او کراو، ره و ابوو.
مقطر - ا.مف.ع (موغه تته ر - muxetter):
 دلۆپيتنراو.
مقطع - ا.ع (مه غته - 'mexte): شويتى برين،
 پارچه، کو تايى قسه، دوا به يتى غه زل يان چامه.
مقطع - ص.ع (موغه ته - 'muxe): پياوى
 غه ريبى دووره که س و کار، له کو نا به که سيک
 ده گوترا که پاشا يان خه ليفه پارچه زه وييه کى
 ده دايى تا به ده رامة تى ئه و زه وييه بژئ.
مقطع - ا.مف.ع (موغه تته - 'muxette):
 بر دراو، براو، کورت.
مقطعات - ا.ع (موغه تته نات - 'muxette'at):
 جلى کورت، هۆزانتين کورت و کيش سووک.
مقطوع - ا.مف.ع (مه غتو و - 'mextû):
 بر ياک، پچراو.
مقعد - ا.ع (مه غئه د - 'mex'ed): جى
 دانيشتن، کورسى، قوون.
مقعد - ص.ع (موغه ئه د - 'mux'ed): نه خو شى
 زه مينگير.
مقعر - ص.ع (موغه ئه ر - 'muxe'ler): چال،
 روو چال.
مقفع - ص.ع (موغه ففه - 'muxeffe):
 سه رشو پ، ده ست و قامک کو ل.
مقفل - ا.مف.ع (موغه ففه ل - 'muxeffel):
 قفل دراو.
مقفى - ص.ع (مه غه ففا - 'mexeffa):
 قافيه دار.
مقل - ا.ع (موغل - muxl): شيردى دره ختي که
 که له که نار ه کانى ده ربا ي عومان و هندستاندا
 ده روئ.
مقل - ص.ع (موغيلل - 'muxill): قه له نده ر،
 هه ژار، ده ست کورت.
مقلاد - ا.ع (ميغلاد - mixlad): کليل.
مقلع - ا.ع (ميغلا - 'mixla): قوچه قانى،
 به رده قانى، قه لماسنگ.
مقلب - ا.ف.ع (موغه لیب - muxelib):
 هه لگيره وه، گوزدر.
مقلد - ا.ف.ع (موغه ليد - 'muxellid):
 لاسايى که ره وه.
مقلد - ا.مف.ع (موغه لله د - 'muxelled):
 پيشه و اى نايى که خه لکى په پيره وى بکن، نه وى
 ملوانکى له که رده ن کرابى، لاسايى کراوه.
مقلوب - ا.مف.ع (مه غلوب - 'mexlûb):
 ناو ده ژوو، هه لگيره وى، ژيرو بان.
مقلوع - ا.مص.ع (مه غلو و - 'mexlû):
 که نار خراو له کار، له ره گه وه ده ره يتنراو، له بيخه وه
 هه لگيشراو.
مقله - ا.ع (موغله - muxle): چاو، سپينه و
 ره شينه ي چاو، ناو ه ندى شتيک.
مقمر - ص.ع (موغمير - 'muxmir): شه و يک
 که مانگه شه ويئ.
مقنع - ا.ف.ع (موغنيى - 'muxni):
 قاني عکه ر.
مقنع - ا.ع (ميغنه - 'mixne): له چک.
مقنع - ص.ع (موغه ننه - 'muxenne):
 ده ماکدار.
مقنن - ا.ف.ع (موغه ننين - 'muxennin):
 ياسا دانهر، ياسا ناس.
مقنى - ا.ع (موغه ننى - 'muxennî): بيره له کن،
 کار تيز کن، که سيک که نالى ئاو جو مال بکا.
مقوا - ا.ع (موغه قفا - 'muxevva): مقه و ا.
مقوال - ص.ع (ميغفال - 'mixval): قسه زان،
 که سيک به چاکى و به روونى مه به ستي خو ي
 ده رپريئ.
مقود - ا.ع (ميغفده - 'mixved): ره شمه،
 هه وسار، جلّه و.
مقوقس - ا.ع (موغه و غه س - 'muxewxes):
 ته يري ته و قدار، ناوى پاشايه که.

مقصوره - ا.ع (مه غسووره - mexsûre): مالى
 بچوک، خه لوه تخانه، سه راي شوره دار، شويتى
 وه دستانى ئيمام له مزگه و تدا، ميحراب.
مقضى - ا.مف.ع (مه غزى - mexzî): ته و او
 بوو، ته و او کراو، ره و ابوو.
مقطر - ا.مف.ع (موغه تته ر - muxetter):
 دلۆپيتنراو.
مقطع - ا.ع (مه غته - 'mexte): شويتى برين،
 پارچه، کو تايى قسه، دوا به يتى غه زل يان چامه.
مقطع - ص.ع (موغه ته - 'muxe): پياوى
 غه ريبى دووره که س و کار، له کو نا به که سيک
 ده گوترا که پاشا يان خه ليفه پارچه زه وييه کى
 ده دايى تا به ده رامة تى ئه و زه وييه بژئ.
مقطع - ا.مف.ع (موغه تته - 'muxette):
 بر دراو، براو، کورت.
مقطعات - ا.ع (موغه تته نات - 'muxette'at):
 جلى کورت، هۆزانتين کورت و کيش سووک.
مقطوع - ا.مف.ع (مه غتو و - 'mextû):
 بر ياک، پچراو.
مقعد - ا.ع (مه غئه د - 'mex'ed): جى
 دانيشتن، کورسى، قوون.
مقعد - ص.ع (موغه ئه د - 'mux'ed): نه خو شى
 زه مينگير.
مقعر - ص.ع (موغه ئه ر - 'muxe'ler): چال،
 روو چال.
مقفع - ص.ع (موغه ففه - 'muxeffe):
 سه رشو پ، ده ست و قامک کو ل.
مقفل - ا.مف.ع (موغه ففه ل - 'muxeffel):
 قفل دراو.
مقفى - ص.ع (مه غه ففا - 'mexeffa):
 قافيه دار.
مقل - ا.ع (موغل - muxl): شيردى دره ختي که
 که له که نار ه کانى ده ربا ي عومان و هندستاندا
 ده روئ.
مقل - ص.ع (موغيلل - 'muxill): قه له نده ر،
 هه ژار، ده ست کورت.

مکاره - ا. (مه‌کاره - mekkare): پیشانگای سالانه‌ی نیو ده‌لته‌تی، بازارتیک له ههموو سالتیک بۆ ماوه‌ی چهند روژێ له ولایتیکدا بکرتیه‌وه‌و شاره‌کانی نه‌و ولاته‌و ولاتانی دی کالای خۆیان له‌و بازاردا پیشان بدن و، بفرۆشن.

مکاری - ا. ف. ع. (موکاری - mukarî): که‌سیک که نه‌سپ و وشتر و چاره‌وییانی دی به‌کری بدات.

مکاس - مص. ل. ع. (مییکاس - mikas): چه‌نه‌چونی نیوان کپیار و فرۆشیار له‌سه‌ر نرخ‌ی کالای.

مکاس - ص. ع. (مه‌ککاس - mekkas): باج سین، خه‌راجگیر، گومرگ نه‌ستین.

مکاسب - ا. ع. (مه‌کاسب - mekasib): ده‌ستکه‌وتان.

مکاشفه - مص. م. ع. (موکاشفه - mukāṣṣa): که‌شف کردن، ئاشکرکردن.

مکافات - مص. م. ع. (موکافات - mukafat): پاداشت دان.

مکافی - ص. ع. (موکافی - mukafî): یه‌کسان، هاوتا، به‌رانبه‌ر.

مکاکفت - ا. (مه‌کاکفت - mekakeft): رهنج، تازار، ئافه‌ت.

مکاله - مص. ل. ع. (موکاله‌مه - mukaleme): قسه‌کردن له‌گه‌ڵ یه‌کدا، دیالوگ.

مکامن - ا. ع. (مه‌کامین - mekamin): که‌مین، که‌مینگا.

مکان - ا. ع. (مه‌کان - mekan): شوین، جی.

مکانت - ا. ع. (مه‌کانه‌ت - mekanet): پایه، مه‌قام.

مکانفه - مص. م. ع. (موکانه‌فه - mukaneḥ): هاوکاربکردنی یه‌کدی، یارمه‌تیدانی یه‌کتر.

مکانیزه - ا. فر. (میکانیزه - mikanîze): میکانیکی کراو، میکانیزه‌کراو.

مکانیسم - ا. فر. (میکانیسم - mikanism): ته‌رزی ساختمانی شتیک.

مقول - ا. مف. ع. (مه‌غول - mexûl): گوتراو، گوتار.

مقوم - ا. ف. ع. (موغه‌فقیم - muxevvim): راست که‌روه، نه‌وه‌ی خوارو خیتی شتیک راست به‌کاته‌وه، هه‌له‌سه‌نگینه‌ر.

مقوم - ا. مف. ع. (موغه‌فقه‌م - muxevvem): راستکراوه، هه‌له‌سه‌نگینه‌راو.

مقوی - ا. ف. ع. (موغه‌فقی - muxevvî): به‌هێزکه‌ر.

مقه‌ور - ا. مف. ع. (مه‌غه‌هور - mexhûr): به‌زیو، شکست خواردوو.

مقیاس - ا. ع. (میغیاس - mixyas): نه‌دازه، پتیه‌ر، نامیری پتوانه‌ یان نه‌دازه‌ گرتن.

مقید - ا. مف. ع. (موغه‌یبه‌د - muxeyyed): پابه‌ند، له‌کۆت و قه‌یدا، کۆتکراو.

مقیم - ا. ف. ع. (موغیم - muxîm): که‌سیک نیشه‌جی شوتنی بی، جیگیر.

مقیی - ا. ف. ع. (موغه‌یی - muxeyy): شتیک مایه‌ی هیلنج و رشانه‌وه‌ بی.

مک - ا. مص. (مه‌ک - mek): مژین، مژتن.

مک - ا. (مه‌ک - mek): نێزه‌ی به‌چووک.

مکابه‌ر - مص. ل. ع. (موکابه‌ره - mukabere): شه‌پکردن، ململانی کردن، خۆ به‌گه‌وره‌ نواندن.

مکاتب - ا. ع. (مه‌کاتیب - mekatib): مه‌کته‌ب، شوتنی ده‌رس دانه‌وه، قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی.

مکاته‌به - مص. ل. ع. (موکاته‌به - mukatebe): نامه‌ نووسین بۆ یه‌کتر، نامه‌گۆرینه‌وه.

مکاتیب - ا. ع. (مه‌کاتیب - mekatîb): نامه.

مکار - ص. ع. (مه‌کار - mekkar): حیه‌باز، فریوده‌ر.

مکارم - ا. ع. (مه‌کاریم - mekarim): گه‌وره‌یی، که‌رده‌م، جوامیری، دلاوایی.

مکاره - ا. ع. (مه‌کاریه - mekarih): ناپه‌سندیان، ته‌نگانه‌و دژواری، رهنج و مه‌ینه‌ت.

مکث - مص.ل.ع (مهکس - meks): دره‌نگ کردن، وهستان، هه‌لوهسته‌کردن، مانه‌وه.

مکشار - ص.ع (میکسار - miksar): زۆر بلتی، چه‌نه‌باز.

مکشیر - ص.ع (موکشیر - muksir): ده‌وله‌مه‌ند، زه‌نگین.

مکهل - ا.ع (میکهل - mikhel): کل چیتوک، کلچۆڤ.

مکهله - ا.ع (موکهله - mukhele): کلدان، سورمه‌دان.

مکهل - ا.مف.ع (مه‌که‌هول - mekhûl): چاوی به کل ریتراو.

مکدر - ا.مف.ع (موکه‌ده‌در - mukedder): تاریک ولیل، دلته‌نگ و خه‌ماوی.

مکذب - ا.فا.ع (موکه‌ززیب - mukezzib): په‌درۆخه‌روه، نکولی کار.

مکذوب - ا.ع (مه‌کزوب - mekzûb): درۆ.

مکر - مص.ل.ع (مه‌کر - mekr): خه‌له‌تان، فریودان.

مکری - ا.مف.ع (موکه‌ره‌ی - mukerri): دووباره، دووباره‌کراو.

مکرم - ص.ع (موکه‌ره‌م - mukerrem): عه‌زیز، هیژا، مه‌زن.

مکرمه‌ت - ا.ع (مه‌که‌ره‌مه‌ت - mekremeret): گه‌وره‌یی، که‌ره‌م، جوامیری، دلا‌وایی.

مکرنه - ا (مه‌که‌رنه - mekerne): شنگ، رووه‌کیکه.

مکروه - ص.ع (مه‌که‌روه - mekrûh): ناپه‌سند، خراب، ناپه‌وا.

مکروه - ص.ع (مه‌که‌ره - mekrehe): ناپه‌سند، بلج.

مکروهه - ا.ع (مه‌که‌ره‌هه - mekrehe): هه‌ر شتیکی ناپه‌سند، ئه‌وه‌ی مرۆڤ لیتی بیزار بی.

مکس - مص.ل.ع (مه‌کس - meks): باج وه‌رگرتن، خه‌راج وه‌رگرتن، مشت و مړ له کرپن و فروشتندا.

مکانیسین - ا.فر (میکانیسین - mikanîsîn): پسپۆر له میکانیکیدا.

مکانیک - ص.فر (میکانیک - mikanîk): میکانیک، هونه‌ری مه‌کینه‌سازی.

مکاید - ا.ع (مه‌کاید - mekayid): فیل و ده‌هویان.

مکایده - مص.ل.ع (موکایده‌ده - mukayede): فیل کردن، حیه‌کردن.

مکب - ص.ع (موکیب - mukibb): سه‌رنگون و سه‌ره‌و خوار، ئاو‌ژوو، که‌سپیک به‌زۆری سه‌ر دانه‌ویتی و سه‌یری زه‌وی بکات.

مکبیر - ا.فا.ع (موکه‌ببیر - mukebbir): ئه‌وه‌ی له نوێژی جه‌ماعه‌تدا بانگ ده‌دا.

مکتب - ا.ع (مه‌کته‌ب - mekteb): قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی، مه‌کته‌ب، شوینی نووسین، جیتی ده‌رس دان.

مکتیم - ا.فا.ع (موکته‌تیم - muktetim): په‌نه‌انکار.

مکتهل - ص.ع (موکته‌هیل - muktehil): که‌سپیک چاوی رشتبێ، چا و به‌کل، که‌سپیک که‌وتیته‌ ته‌نگانه.

مکتسب - ا.مف.ع (موکته‌سه‌ب - mukteseb): وه‌ده‌ست هاتگ، به‌ده‌ست هینراو.

مکتسی - ص.ع (موکته‌سی - muktesi): جل له‌به‌ر کردو، پۆشته.

مکتشف - ا.فا.ع (موکته‌شیف - muktesîf): که‌سپیک شتیک که‌شف و ئاشکرا بکات.

مکتفی - ص.ع (موکته‌فی - muktefi): کافی، به‌س.

مکتیم - ص.ع (موکه‌تته‌م - mukettem): پۆشراو و په‌نه‌ان.

مکتوب - ا.مف.ع (مه‌کتوب - mektûb): نووسراو، نامه.

مکتوم - ا.مف.ع (مه‌کتوم - mektûm): پۆشراو، شاردراوه، په‌نه‌ان.

مکنف - ا.مف.ع (موکه ننف - mukennef):
دو درد راو، شتیتک قهرغه کانی کوکرایتته و ده
هله لدرایتته وه.

مکنوز - ا.مف.ع (مه کنوز - meknûz): له
گه نجینه نراو، کوکراوه.

مکنون - ا.مف.ع (مه کنون - meknûn):
په نهان کراو، شار دراوه.

مکنی - ا.مف.ع (موکه نا - mukena):
کونیه دار، له قه بدار.

مکو - ا (مه کوو - mekû): مه کوئی جوئی،
مه کوئی مه کینه خه یاتی.

مکوک - ا (مه کووک - mekûk): مه کو.

مکوکب - ا.مف.ع (موکه وکوب - mukewkeb):
نه خشیتراو به شتیه دی نه ستیره.

مکون - ا.فا.ع (موکه فشین - mukevvin):
هیتنه نارا، ئیجاذکهر، دروستکهر، پیکه پنه نر.

مکون - ا.مف.ع (موکه فشه ن - mukevven):
به وجود هیتراو، ئیجاذکراو، دروستکراو.

مکی - ص.ن.ع (مه کی - mekkî): خه لکی
شاری مه که، نه سورده تانه ی قورنان که له مه که
هاتونه ته خوارئ.

مکیاز - ص (میک یاز - mikyaz): لووسکه،
حیز، قوونده ر.

مکیال - ا.ع (میک یال - mikyal): پیتوانه.

مکیث - ص.ع (مه کیس - mekîs): به سه بر،
سه لارو سه نگین، هیدی و به یقار.

مکیدن - ا.ع (مه کیده ت - mekîdet): حیل،
فیتل، فریوت ته فردان.

مکیدن - مص.م (مه کیده ن - mekîden):
مژین. مژین.

مکنده - ا.فا (مه که نده - mekende): مژدر،
که سیتک شتیتک بمژئ.

مکیس - ا (میک یس - mikîs): به زمی سه واو
مامه له.

مکیس - ص.ع (موکه ییه س - mukeyyes):
زیرک، هو شمن.

مکس - ا.ع (مه کس - meks): باج، گومرگ.

مکسب - ا.ع (مه کسه ب - mekseb):
ده ستکه وت.

مکسر - ا.ع (مه کسیر - meksir): شوینی
شکست.

مکسر - ا.مف.ع (موکه سسه ر - mukesser):
شکاو.

مکسور - ا.مف.ع (مه کسور - meksûr):
شکاو، وشه یه ک بزوتنی «ژئر» ی هه بئ.

مکشوف - ا.مف.ع (مه کشوف - meksûf):
ناشکرا بوو، رووت، دانه پو شراو.

مکعب - ا.مف.ع (موکه ئه ب - muke'eb):
شه ش پالتو.

مکفوف - ص.ع (مه کفوف - mekfûf):
نابینا، کوئر.

مکفی - ص (موکه فی - mukfî):
کیفایه ت.

مکل - ا (مه کیل - mekil): زه روو، زالوو.

مکلس - ا.مف.ع (موکه لله س - mukelles):
قسلدار.

مکلف - ص.ع (موکه لله ف - mukellef):
که سیتک کارو فه رمانتیک خرابیتته نه ستو،
که سیتک له رووی شه رعه وه پتویست بئ کارتیک
جیبه جئ بکات.

مکلل - ا.مف.ع (موکه لله ل - mukellel): تاج
له سه ر نراو، رازینراوه.

مکمل - ا.مف.ع (موکه مه ل - mukemmel):
تو واوکراو.

مکمل - ا.مف.ع (موکه مه ل - mukemmil):
تو واوکهر.

مکمن - ا.ع (مه کمه ن - mekmén): که مینگه،
حه شارکه.

مکنت - ا.ع (موکه نت - muknet): قودرته ت،
توانا.

مکنسه - ا.ع (میک نه سه - miknese): گسک،
گزک.

ملاحظه - مص.ع (مولاههزه - mulaheze):
ته‌ماشاگردن، سه‌یرگردنی یه‌کدی به‌گۆشهی چاو،
چاودیزی کردن، تیبینی.

ملاحم - ا.ع (مه‌لاهییم - melahim): داستان،
شهرتیک خه‌لکی زۆری تیا بکۆژی.

ملاذ - ا.ع (مه‌لاز - melaz): په‌ناگه، قه‌لا.

ملاز - ا.ع (مه‌لاز - melaz): زمانه‌ چکۆله.

ملازم - ص.ع (مولازیم - mulazim): هاوړی،
نۆکهر، شتتیک هه‌میشه به‌شتتیک دییه‌وه
په‌یوه‌ست بی.

ملازمه - مص.م.ع (مولازمه - mulazeme):
له‌گه‌ل بوونی هه‌میشه‌یی.

ملاس - ا.فر (میلاس - milas): شیلهی
چه‌وه‌نهری شه‌کریان نه‌ی شه‌کهر.

ملاست - مص.ل.ع (مه‌لاسه‌ت - melaset):
نهرم بوون، نهرمی و هه‌مواری.

ملاصق - ص.ع (مولاسیغ - mulasix):
پیتکه‌وه چه‌سپیوو.

ملاط - ا.ع (میلات - milat): کف مال، نه‌و
قوهری که دیواری پت سواغ ده‌دن، نه‌و قوهری
درزی دیواری پت سواغ ده‌دن، کوپرله‌مه،
بنکه‌شی، نه‌و قوهری له‌سه‌ر چینه دیوار راده‌دری
تا چینی دیکهی له‌سه‌ر رۆژی.

ملاطفت - مص.ل.ع (مولاته‌ف‌ت - mulatefet):
لوتف و میهره‌بانی کردن له‌گه‌ل
که‌ستیدا، نهرمی و چاکی کردن، نامه.

ملاعب - ا.ع (مه‌لائیب - mela'ib): یاریگه،
شوتنی وازی.

ملاعبه - مص.ل.ع (مولاته‌به - mula'ebe):
گه‌مه‌کردن پیتکه‌وه، گه‌مه‌کردنی پیوا له‌گه‌ل ژندا.

ملاعن - ا.ع (مه‌لائین - melain): نه‌وه‌ی
مایه‌ی نه‌عله‌ت و نه‌ف‌ده‌ت بی.

ملاعنه - مص.م.ع (مولاته‌نه - mula'ene):
نه‌عله‌ت گردنی یه‌کدی، نه‌عله‌تاندنی یه‌کدی.

ملاعین - ا.ع (مه‌لائین - mela'in): نه‌ف‌ده‌ت
لیکراوان، نه‌حله‌ت لیکراوان.

مکیف - ا.فا.ع (موکه‌ییف - mukeyyif):
که‌ییف هین، مایه‌ی که‌ییف و خوشی.

مکین - ص.ع (مه‌کین - mekîn): خودان پله‌و
پایه، جیتیگرو نۆقره‌گرتوو.

مکینت - ا.ع (مه‌کینه‌ت - mekînet): سه‌بر،
ئارامی، وبقار، پایه‌و پله.

مکینه - ا.ع (مه‌کینه - mekîne): ئامیری مژین،
مژهر.

مگر - (مه‌گهر - meger): مه‌گهر.

مگرمج - ا.ع (مه‌گهر مه‌ج - meger mec):
نه‌ه‌ه‌نگ.

مگس - ا.ع (مه‌گس - meges): میتش، مه‌گه‌ز.

مگسک - ا.ع (مه‌گه‌سه‌ک - megesek): میتشی
بچووک، ههر شتتیک له‌ میتش بچی.

مل - ا.ع (مول - mul): شه‌راب، مه‌ی، لوسکه‌ی
حیز.

ملا - ص.ع (موللا - mulla): مه‌لا.

ملا - ا.ع (مه‌له‌ء - mele'): ده‌سته‌یه‌ک
خه‌لک، ئاشکرا، دیار.

ملان - ص.ع (مه‌لئان - melan): پر، ته‌ژی.

ملائک - ا.ع (مه‌لائیک - melai'k):
مه‌لایه‌کان، فریشته.

ملایس - ا.ع (مه‌لاییس - melabis): جل و به‌رگ.

ملاسه - مص.ع (مولایه‌سه - mulabese):
تیکه‌ل بوونی شته‌کان و به‌سه‌هوچوون.

ملاج - ا.ع (مه‌لاج - melac): مه‌لاشو.

ملاجی - ا.ع (مه‌لاجی - melaci'): په‌ناگه.

ملاح - ا.ع (میلا‌ه - milah): غه‌ک، خوئی.

ملاح - ص.ع (مه‌للا‌ه - mellah): که‌شتیوان.

ملاحت - مص.ع (مه‌لا‌ه‌ت - melahet): سویر
بوون، جوان بوون.

ملاحت - ا.ع (میلا‌ه‌ت - milahet):
که‌شتیوانی.

ملاحده - ا.ع (مه‌لا‌هیده - melahide):
خوانه‌ناسان، مو‌لحیدان.

ملبوس - ا.ف.ع (مهلبوس - melbûs): له بهرکراو، جل و بهرگ، پوښاک.

ملت - ا.ع (میلله - millet): ټاين، په پيره وانی يک ټاين، خه لکی يک ولات که له يک نه ژاد بن.

ملتئم - ا.ف.ع (مولته ئيم - multeim): زامی يه کيگر تبيتته وه و ساریژ بوو بیتته وه.

ملتبس - ا.م.ع (مولته بهس - multebes): هه له و ناديار.

ملتجا - ا.ع (مولته جه - 'multece): پشت و په نا، نيگابان، پاسه وان.

ملتجی - ا.ف.ع (مولته جی - multecî): په نابهر.

ملتحد - ا.ع (مولته ههد - multehed): په ناگه ..

ملتحم - ا.ف.ع (مولته هيم - multehim): له حيم کراو، پيکه وه له حيم کراو.

ملتحمه - ا.ع (مولته هيمه - multehime): دیوی ناووه دی پتلوی چاو.

ملتزم - ا.ف.ع (مولته زيم - multezim): که سيک کارتيک له عوبه یی بگری.

ملتصق - ا.ف.ع (مولته سيغ - multesix): پيکه وه چه سپيو.

ملتطم - ا.ف.ع (مولته تيم - multetim): ددریای خروشاوی به شه پولا.

ملتف - ص.ع (مولته فف - multeff): ليک ټالو، گیای ليک پيچاو.

ملتفت - ا.ف.ع (مولته فيت - multefit): که سيک ناوړی پاشوه بدات.

ملتقط - ا.ف.ع (مولته تغيت - multexit): هه لگره وه، هه لثیره.

ملتقی - ا.ع (مولته غا - multexa): خالی يه کانگيري، جتي ديدار کردن، ديدارگه ..

ملتمس - ا.ف.ع (مولته ميس - multemis): داواکار.

ملتمس - ا.م.ع (مولته مهس - multemes): داواکریاک.

ملاغه - ا (مه لاغه - melaxe): نه سکوي، که وچکی خواردن تيتکردن.

ملافه - ا (مه لافه - melafe): متيل، چه رچه ف.

ملاقات - مص.ع (مولاغات - mulaxat): يه کدی ديقن، ديدنه یی کردنی يه کدی.

ملاقی - ا.ف.ع (مولاغی - mulaxî): ديدارگره.

ملاک - ا.ع (میلای - milak): نه سل و هه ويني شتيک، بنه ماي کارتيک.

ملاک - ا.ع (مه لاک - melak): فريشته، مه لايه که.

ملاک - ا.ع (موللای - mullak): مولکدار، خودان مولک، که سيک زهوی و زاری فرهی هه بی.

ملال - مص.ل.ع (مه لال - melal): بيزار بوون، بيتاقت بوون، خهم و په ژاره.

ملالت - مص.ل.ع (مه لالت - melalet): بيتاقت بوون، بيزار بوون.

ملام - مص.ل.ع (مه لام - melam): سه رزه نشت کردن، لومه کرن.

ملام - ص.ع (مولام - mulam): لومه کراو، سه رزه نشت کراو.

ملامت - مص.م.ع (مه لامه ت - melamet): سه رزه نشت کردن، لومه کردن.

ملامسه - مص.م.ع (مولامسه - mulamese): دهست هيتان به يه کتردا.

ملانکولی - ا.فر (ميلانکولی - milankûlî): ماليخوليا، ماخولان.

ملاهی - ا.ع (مه لاهی - melahî): مايه یی سه رگه رمی و رابواردن، شويتی سه رگه رمی و رابواردن.

ملايم - ص.ع (مولایم - mulayim): مولایم، گونجاو، نارام.

ملايمت - مص.ع (مولایه مه ت - mulayemet): به نه رمی رفته تار کردن، گونجان و سازان.

ملبس - ا.ع (مه لبهس - melbes): جل و بهرگ، که لپهل، که لمهل.

ملنت - ا.ع (مهله ززهت - melezzet): خوشی، له زدهت، شه هوته.

ملزم - ا.مف.ع (مولزدهم - mulzem): که شتیک کاریکی به سه ردا درایی.

ملزوم - ا.مف.ع (مهله زوم - melzûm): شتیک که پیتویست بی.

ملس - ص (مهله س - meles): ترش و شیرین، مزر، میخوش.

ملصق - ا.مف.ع (مولسه غ - mulsex): چه سپینراو، چه سپاو.

ملطفه - ا.ع (موله تتهفه - mulettefe): لوتف نامه، نامه ی لوتف نامیز، ناسکه نامه.

ملعب - ا.ع (مهله عب - mel'eb): یاریگه، جیتی وازی.

ملعبه - ا.ع (میلته به - mil'ebe): که رهسته ی وازی، وازیچه.

ملغقه - ا.ع (میلته غه - mil'e`xe): که وچک، قاشوگ، مراک.

ملعنه - ا.ع (مهله نه - mel'ene): مایه ی نه حلهت، شوتنی دهست به ناو گه یاندن.

ملعون - ا.مف.ع (مهله عون - mel'ûn): توژکراو، به نه حلهت کراو، نفرینبار.

ملغز - ص.ع (مولغه ز - mulhez): قسه ی به توژیکل و نامه فهم، لوغزو مه تهل، گونگ.

ملغم - ا.ع (مولغه م - mulxem): ناویده ی کانزا به جیوه وه.

ملغی - ا.مف.ع (مولغا - mulxa): له غوکراوه، هله لوه شینراو.

ملفوظ - ا.مف.ع (مهله فووز - melfûz): درکینراو، گو تراو.

ملفوف - ا.مف.ع (مهله فوف - melfûf): پیچراو، لوول دراو.

ملق - ا.ع (مهله غ - melex): دؤستایه تی و لوتف و میهره بانی درؤینه، ریاکاری.

ملقب - ا.مف.ع (موله غغه ب - mulexxeb): له قه بدار.

ملتوی - ا.فا.ع (مولته فی - multevî): پیچ خواردوو، لوول خواردگ، پیچاو پیچ.

ملتهب - ا.فا.ع (مولته هیب - multehib): هله لایساو، گرگرتوو.

ملتف - ا.فا.ع (مولته هیف - multe hif): ناگری بلتیه دار.

ملجا - ا.ع (مهله ج - melce'): په ناگه.

ملجم - ا.مف.ع (مولجه م - mulcem): لغاوکراو.

ملح - ا.ع (میلح - milh): غهک، خوی.

ملح - ص.ع (مهله ه - meleh): سپی ناویده به رهش.

ملح - ا.فا.ع (مولیه ه - mulihh): ئیلحاح کهر، سوور بوون له سه ر شتیک، مکور.

ملحد - ص.ع (مولهید - mulhid): کافر، بی دین، خوانه ناس.

ملحفه - ا.ع (میلحه فه - milhefe): لیفه، لحیف.

ملحق - ا.مف.ع (موله ه غ - mulhex): پاشکو.

ملحم - ا.ع (موله هم - mulhem): جلی سپی ناویرشمین.

ملحمه - ا.ع (مهله همه - melheme): داستان، شه رتیک کوشتاری تیا زور بی.

ملحوظ - ا.مف.ع (مهله هووز - melhûz): بینراو.

ملخ - ا (مهله خ - melex): کولله.

ملخج - ا (مهله خج - melexç): رووه کیکه.

ملخص - ا.مف.ع (موله خخه س - mulexxes): کورت، پوخته، خؤلاسه.

مildem - ا.ص.ع (میلده م - mildem): گه وچ، گوشتن، گرانجان، هر شتیک دوو شت پیکه وه بیهستی.

مldûx - ا.مف.ع (مهله دوو غ - meldûx): پیته دریاگ، ماران گهسته.

ملنخوليا - ا. (مهله نخوليا - melenxûliya):
ماخولان، ماليخوليا.

ملنگ - ص. (مهله نگ - meleng): مهست،
سه رخوش.

ملوان - ا. ص. (مهله فان - melevan):
كهشتيوان.

ملوث - ا. مف. ع. (مهله فثهس - melevves):
له وتا، پيس بو، پيس، مله وهس.

ملودرام - ا. فر. (ميلوودرام - milûdram):
ميلودرامى، درامى به موسيقياو سه ماوه كه كار له
بينهران بكات و له زه تي لى بيبين.

ملودى - ا. فر. (ميلوودى - milûdî):
ناهنگ، نهوا، ناواز.

ملوس - ا. فر. (مه لوس - melûs):
خشكوك، نرم و جوان و ناسك.

ملوك - ا. ع. (مولوك - mulûk):
پاشايان.

ملوك الطوائف - ا. مر. ع. (مولوكوتته فائيف -
mulûkuttevaif): سهرانى عه شايير كه
فهرمانره واپاي عه شيرهت و ره عيه تي خويان ده كهن.

ملول - ص. ع. (مه لول - melûl):
بىزار، دلتهنگ، بىزار، بيتاقت، غه مگين.

ملوم - ا. مف. ع. (مه لوم - melûm):
لومه كراو، سهرزه نيشت كراو.

ملون - ا. مف. ع. (موله فثهن - mulevven):
رهنگاو رهنگ، رهنگين.

ملهوم - ا. ف. ع. (مولهيم - mulhim):
ئيلهام بهخش، تهلقين كهر.

ملههم - ا. مف. ع. (مولههم - mulhem):
ئيلهام كراو.

ملهوف - ا. مف. ع. (مه لهوف - melhûf):
غه مبار، دلسوز، سته مديده، جگهر سوتاو،
كوت كوتو.

ملهى - ا. ع. (مילהا - milha):
ئه داتى له هو، هوى سهرگهرمى و رابواردن.

ملى - ص. ع. (مه لى - melî):
به توانا، دهوله مهنده.

ملقلىق - ص. ع. (موله غله غ - mullexlex):
شله ژان، نيگهرانى، هات و هاوار.

ملك - ا. ع. (مولك - mulk):
مولك، شكوتو دهسه لات و پاشايى.

ملك - ا. ع. (مه لك - melek):
فريشته، مه لايكه.

ملك - ا. ع. (مه ليك - melik):
خودان مولك، مه ليك، خاوهن دهسه لات، پاشا.

ملك - ا. (مولك - mulk):
دانه ويله يه كه له ماش درشت تره، دهكوتينري و دهخوري.

ملك - ا. (ميلك - milk):
خالتيكه هه ندئ جار له سهر نينوك پيدا ده بئ.

ملكات - ا. ع. (مه لكات - melekat):
توانا، بههره.

ملكيت - ا. ع. (مولكيت - mulket):
سه لته نهت، پاشايى.

ملكوت - ا. ع. (مه لكوت - melekût):
جيهانى فريشته و مه لايكه تان، گه وره يى و
دهسه لات و شكوتى ناسمانى.

ملكه - ا. ع. (مه لكه - meleke):
توانا و بههره.

ملكه - ا. ع. (مه ليكه - melike):
شاژن، شاپان، مه ليكه، پاشاى ژن.

ملكى - ص. ن. ع. (مه ليكى - melikî):
جوره كلاشيكه.

ملل - ا. ع. (میلله ل - millel):
میلله تان.

ملل - مص. ل. ع. (مه له ل - melel):
بىزاربون، بيتاقت بوون.

ملماز - ا. (مه لماز - melmaz):
خم، نهو رهنگه ي خومچيان جلى پئ له خوم
دهدهن.

ملمع - ا. مف. ع. (مه له ممه - 'melemme):
درهخشان، درهوشاوه، رهنگاو رهنگ.

ململ - ا. (مه له ل - melmel):
مه له ل، جوره قوماشيكه.

ملموس - ا. مف. ع. (مه لموس - melmûs):
دهست پيدا هيتراو، دهست لى سوين.

مماطله - مص.ل.ع (موماته له - mumatele):
خاوه خواو کردن، ته مه لى کردن، نه مرق به سبه ی
کردن، خو دزبنه وه.

ممالک - ا.ع (مه مالیک - memalik):
مه مهله کتان.

ممالیک - ا.ع (مه مالیک - memalîk): کزیله و
به نبیان.

ممانعت - مص.م.ع (موممانعه ت - mumane'et):
به ره له تستی کردن، جله وگیری
کردن، ریتگرتن.

ممتاز - ص.ع (مومتاز - mumtaz): هه لبارده و
جیاواز، زورباش.

ممتحق - ا.مف.ع (مومته هغ - mumtehex):
زایه بوون و له ناو چوو.

ممتحن - ا.مف.ع (مومته هین - mumtehin):
تاقی کهره وه.

ممتحن - ا.مف.ع (مومته ههن - mumtehen):
تاقی کراوه.

ممتد - ا.مف.ع (مومته دد - mumtedd): درتژ
بوو، درتژه، ناوی به حریتکی شیعریه.

ممتزع - ا.مف.ع (مومته زه ج - mumtezec):
ئاو پتیه و تیکه ل.

ممتع - ا.ف.ع (مومه تتی - mumetti): له زه ت
به ر، سوودگه به نهر.

ممتلی - ص.ع (مومته لی - mumteli): پ،
لیوان لیو، ته ژی، لیو رتژ، مه نته سیل.

ممتنع - ا.ف.ع (مومته نی - mumteni):
که سیتک سه ریتچی له کاریک بکات.

ممتهن - ص.ع (مومته ههن - mumtehen):
ریسواو زه لیل و هیچ.

ممثل - ا.مف.ع (مومه سسه ل - mumessel):
به رجه سته کراو، به په ندو مه سه ل هیتانه وه.

ممد - ا.ف.ع (مومیدد - mumidd): مه ده دکار،
یارمه تبه در.

مدوح - ا.مف.ع (مه مدوه - memdûh):
ستایش کراو، مه حترکراو.

مليارد - ا.فر (میلیارد - milyard): هه زار
مليوَن، یه کمليارد.

مليارد - ص.فر (میلیاردیر - milyardir):
ملياردیر، نه وه ی دارایی له یه کم مليارد پتر
بتي.

مليج - ص.ع (مه لیج - melîh): گهنم رهنک،
جوان، نه کدار.

مليحه - ص.ع (مه لیحه - melîhe): ژنی جوان.

مليک - ص.ع (مه لیک - melîk): خودان
مولک، پاشا.

مليله - ا (مه لیله - melîle): مه لیله، زه ردژی،
نه خش و نیگاری به داوی زترو زیو.

ملین - ا.ف.ع (موله یین - muleyîn): نه رم
کهر، دهرمانیک که گه ده و ریتخوله کان نه رم
بکاته وه.

مليون - ا.ع (میلیون - millîyyûn):
ناسیونالیستان.

مليونر - ص.فر (میلیونیر - milyunir):
میلیونیر، هه رکه سیتک دارایی له ملیوناندا بی.

ممت - ا.ع (مه مات - memat): مه رگ، مردن،
زه مانى مه رگ.

مماثل - ص.ع (موماسیل - mumasil): هاوتا،
هاووینه، وه کو یه ک، هاموینه.

مماثله - مص.ع (موماسه له - mumasele):
لیکچوون.

ممارات - مص.ل.ع (مومارات - mumarat):
شه رکردن، جه ننگ کردن.

ممارست - مص.م.ع (موماره سه ت - mumareset):
ته مرین کردن، راهیتان.

ممازحت - مص.ل.ع (مومازه هه ت - mumazehet):
سوعبه تکردن، شوخی کردن.

مماس - ا.مف.ع (موماسس - mumass): لیک
سواو.

مماشات - مص.ل.ع (موماشات - mumaşat):
دل راگرتن، موداراکردن، ریتکردن له گه ل
که سیتکدا.

مموه - ا.مف.ع (موممه قشقهه - mumevveh):
زاخاو دراو، زهرکفت، زیوکفت، خوش رواڻت،
به دناخ.

ممهده - ا.مف.ع (موممه ههده - mumehhed):
هه موارکراو، ناماده کراو، زه مینه خوشکراو.

ممیز - ا.فا.ع (موممه ییز - mumeyyiz):
جوداکه ره وه.

من - ض (من - men): من.

من (ا.من - men): باقان.

من - ا.ع (مه ن - menn): نه وهی به زدان
بیدات، نه وهی که سیک به یه کیتی بهه خشی،
گه زو.

مناب - مص.ع (مه ناب - menab): له بری،
نه نجامدانی کاریک له جیاتی که سیک.

منابر - ا.ع (مه نابیر - menabir): مینه ران،
سه کویان.

منابع - ا.ع (مه نابی - menabi): سه رچاوان.

منات - ا.ع (مه نات - menat): ناوی بتیک
بووه که هه ندی تایفه ی عه رهب بهر له نیسلام
په رستویانه ..

منات - ا.رو (مه نات - menat): دراوی باوی
رووسی که بهر انبه ر به کویکه.

مناجات - مص.ل.ع (موناجات - munacat):
رازو نیازکردن، رازی دلی خوت به که سیک
بلتی، رازو نیاز کردن له گه ل خوادا.

مناخ - ا.ص (مه ناخ - menax): شوینی کراوه،
شوینی ته نگ، شوینی نیشته جی بوون، نیشتان.

منادم - ص.ع (مونادیم - munadim):
هاودهم، هاونشین.

منادمت - مص.ل.ع (موناده مهت -
munademet): پیکه وه دانیشتن و
خواردنوه، هاونشینی کردن، پیکه وه دانیشتن بو
خواردنوه، هاوپیا له.

منادی - ا.فا.ع (مونادی - munadî): جاردهر،
جارچی.

منادی - ا.مف.ع (مونادا - munada): بانگ کراو.

ممدود - ا.مف.ع (مه ممدود - memdûd):
دریترکراو.

ممر - ا.ع (مه مهر - memer): راپه، گوزهرگه،
بوار.

ممرز - ا. (مه مهرز - memerz): دره ختیکه.

ممزوج - ا.مف.ع (مه مزوج - memzuc):
ئاویتیته، تیکه ل، شه رابی ئاویتیته به ناو.

ممسک - ا.فا.ع (مومسک - mumsik):
پیسکه، رژد، ده ستوقاو، به غیل.

مسوح - ا.مف.ع (مه مسوه - memsûh):
مه سخ کراو، پیتوانه کراو، پیتوراو، ده ست
پیدا هیتراو.

مسوخ - ا.مف.ع (مه مسوخ - memsûx):
مه سخ بوو، به دگژاوا.

مشوق - ص.ع (مه مشووخ - memşûx):
پیاوی بالا به رزی باریکه له.

مضی - ا.مف.ع (مه مزا - memza):
نیمزاکراو.

مضی - ا.فا.ع (مومزی - mumzî):
نیمزاکه ر.

مقوت - ا.مف.ع (مه مغووت - memxût):
دژمن دار، بیتزراو.

مکن - ص.ع (مومکین - mumkin): نیمکان
هه یه، ده شیت، ده کری.

مملکت - ا.ع (مه مله کهت - memleket):
مه مله کهت، قه له مپه وو ولاتی پاشایی.

ملور - ص.ع (مه ملو - memlû): پر، پرکراو،
ته ژری.

ملوک - ص.ع (مه ملووک - memlûk): بهنده،
غولام، نوکه ر.

ملول - ا.ع (مه ملول - memlûl): مایه ی
بیتاقه تی، مایه ی بیتزاری.

ممنوع - ا.مف.ع (مه ممنوء - memnû):
یاساغ، قه ده غه.

ممنون - ا.مف.ع (مه ممنون - memnûn):
مه ممنون، منه تبار، شوکرانه بژیر.

مناع - ص.ع (مه‌نئا - 'menna): پیسکه، به‌خیل، رژد.

مناعت - مص.ل.ع (مه‌نائه‌ت - 'mena'et): مه‌حکم بوون.

منافات - مص.ل.ع (مونافات - munafat): یه‌کتر راوان، یه‌کتر وه‌ده‌رنا، ململانی کردن، یه‌کتر.

منافذ - ا.ع (مه‌نافیز - menafiz): کون، ده‌لاقه، ده‌لیقه.

منافره - مص.ل.ع (مونافره - munafere): رق بوون له یه‌کتر، فه‌خرکردن و خو‌هه‌ل‌کیشان به‌سر به‌رانیه‌ردا.

منافسه - مص.ل.ع (مونافسه - munafese): رقه‌به‌رایه‌تی کردنی یه‌ک، رکابه‌ری.

منافع - ا.ع (مه‌نافی - 'menafi): سوود و به‌رژه‌وندییان.

منافی - ص.ع (مونافیخ - munafix): دوو روو، مونافه‌ق، نه‌وه‌ی رواله‌تی پیچه‌وانه‌ی ناخی بی.

منافقه - مص.ل.ع (مونافقه - munafexe): دوو روویی کردن، خیانه‌تکردن لیکدی.

منافی - ا.فا.ع (مونافی - munafi): وه‌ده‌رنه‌ر، نه‌فیکه‌ر، دژ.

مناقب - ا.ع (مه‌ناغیب - menaxib): نه‌وه‌ی مایه‌ی ستایش بی، خه‌سله‌تین چاک و په‌سند.

مناقشه - مص.ل.ع (موناقشه - munaxeše): موناقشه‌شه کردن، مش‌ت و می‌کردن.

مناقص - ا.ع (مه‌ناغیس - menaxis): که‌م و کوپان.

مناقصه - مص.م.ع (موناقصه - munaxeše): که‌م کردن، رقه‌به‌ری کردن، یه‌ک له که‌م کردن، نخ‌ی شتیک.

مناقض - ا.فا.ع (موناقض - munaxiz): شکیننه‌ر، په‌یمان شکین، پیچه‌وانه، دژ.

مناقضه - مص.ل.ع (موناقضه - munaxeze): پیچه‌وانه‌گوتن، پیچه‌وانه‌گژی.

منار - ا.ع (مه‌نار - menar): جیتی روناکی.

مناره - ا.ع (مه‌ناره - menare): جیتی روناکی، مناره، مناره‌ی په‌رستگه‌و مزگه‌فتان.

منازع - ا.فا.ع (مونازی - 'munazi): شه‌یکه‌ر، هه‌فرک، ره‌قیب.

منازعه - مص.ل.ع (مونازعه - 'munaze): شه‌یکه‌ر، ململانی کردن.

منازل - ا.ع (مه‌نازیل - menazil): مال، قوناق، مه‌نزل.

منازله - مص.ل.ع (مونازله - munazele): دابه‌زینی دوو گروپ له مه‌یدانا بو‌شه‌یکه‌ر، شه‌یکه‌ر له‌گه‌ل حریف دا له مه‌یداندا.

مناسب - ص.ع (مناسب - munasib): هاوشه‌کل، نزیک لیکدی، شایسته، مسته‌هه‌ق.

مناسبت - مص.ل.ع (موناسه‌به‌ت - munasebet): خزمایه‌تی و نزیکی هه‌بوون.

مناسک - ا.ع (مه‌ناسیک - menasik): جیتی قوریانی کردن، قوریانیگه.

مناص - ا.ع (مه‌ناس - menas): په‌ناگه، په‌نا، جیتی فیرار، چاره، هه‌لاتنگه.

مناصب - ا.ع (مه‌ناسیب - menasib): پله‌و پایه، کاری فه‌رمی.

مناصحه - مص.م.ع (موناسه‌هه - munasehe): یه‌کتر ناموزگاری کردن، نه‌سیحه‌تکردنی یه‌کدی.

مناصفه - مص.م.ع (موناسه‌فه - munasefe): دووله‌تکردن، دووبه‌ش کردن، شتیک له‌گه‌ل که‌سیکدا.

مناط - ا.ع (مه‌نات - menat): جیتی هه‌ل‌واسین.

مناطق - ا.ع (مه‌ناتیخ - menatix): ده‌ه‌رو هه‌ریمان.

مناظر - ا.ع (مه‌نازیر - menazir): دیمه‌نان، نه‌وه‌ی بکه‌وینه به‌رچاو.

مناظره - مص.ل.ع (مونازره - munazere): گفتوگو و باسکردن ده‌رباره‌ی شتیک، موجداده‌له‌کردن.

منبل دارو-ا.مر(منبل دارو- menbel darû): مەلەحم، مەرهم، هەتوانی سەر زام و برینان.

منبه-ا.فا.ع(مونهبیه- munebbih): بێدارکەرەوه.

منه-م.ص.ع(میننت- mennet): منەتکردن بەسەر کەسیکدا لەبەر ئەوەی چاکە ی لەگەڵ کراوه، چاکە یەک بکە ی و بە رووی ئەو کەسەیدا بدەیتەوهو منەتی بەسەردا بکە ی، منەتکردن، چاکەو خێر.

منتبه-ا.فا.ع(مونتهبیه- muntebih): ناگادار، وربا، بێدارو هوشیار.

منتج-ا.فا.ع(مونتیج- muntic): بەرهمههێن، بەسود.

منتجب-ا.مف.ع(مونتهجب- munteceb): هەلبژێردراو و پەسەند، هەلبژێرداو پەسەند.

منتجب-ا.فا.ع(مونتهجیب- muntecib): هەلبژێره.

منتجع-ا.ع(مونتهجه- muntece): لەوهەرگە، شوێنی بژوین و ئاودار.

منتخب-ا.مف.ع(مونتهخب- muntexeb): هەلبژێردراو.

منتخب-ا.فا.ع(مونتهخب- muntexib): هەلبژێره.

منتر-ا.م.ع(منتهتر- menter): دوعاو وێرد بۆرامکردن، ئەفسون کراو.

منتزع-ا.مف.ع(مونتهزه- munteze): هەلکەندراو.

منتصب-ا.مف.ع(مونتهصب- munteseb): نێسبەت دراو، خزم.

من تشا-ا.م.ع(من تهشا- menteşa): مەنتەشا، مەنتەشه، مەتەشا، دار دەستی دەرویش و هەژاران.

منتشر-ا.فا.ع(مونتهشیر- munteşir): بلاوو ئاشکراو پەرەگەنده.

منتصب-ا.مف.ع(مونتهصب- munteseb): لەسەرپێ و هەستاو، رەپ.

مناقله-م.ص.ل.ع(موناغەله- munaxele): قسەکردن لەگەڵ یەکیدیدا، حیکایەتکردن بۆ یەکتەری.

مناکب-ا.ع(مەناکب- menakib): شان و مل.

مناکحه-م.ص.م.ع(موناکههه- munakehe): ئیزدیواج، زەوجین، ژن مەرەکردن.

منال-ا.ع(مەنال- menal): شوێنێک سەرچاوەی قازانج و دەستکەوت بێ.

منام-ا.ع(مەنام- menam): خەون، نووستن، خەوتنگە.

منان-ص.ع(مەننان- mennan): چاکەکاری زۆر بەخشنده، یەکیکە لە ناوهکانی یەزدان.

مناهج-ا.ع(مەناهیج- menahic): پرۆگرام، بەرنامه، رێگەو رێچکە ی روون و ئاشکرا.

مناهل-ا.ع(مەناهیل- menahil): سەرچاوهو کانیان.

مناهی-ا.ع(مەناهی- menahî): ئەو کارانەی شەرە نەهی لێکردوون.

منایا-ا.ع(مەنایا- menaya): ئەجەلان، مەرگ.

منبت-ا.ع(مەنبەت- menbet): جیتی روانی گیا.

منبت-ا.مف.ع(مونهبهت- munebbet): نەخشی بەرجەسته لەسەر دار.

منبر-ا.ع(مینبەر- minber): مینبەر.

منبسط-ص.ع(مونبهسیت- munbesit): خوشحال و روو بە پێکەنین، پان و بەرین.

منبع-ا.ع(مەنبه- menbe): سەرچاوه، کانی، ئەسل و بنەما.

منبعث-ا.فا.ع(مونبهئیس- munbe'is): هەلقۆلیو.

منبک-ا.مینبەک- minbek): گیا یەکە گسکی لێدروست دەکری.

منبل-ص(مەنبەل- menbel): تەمەن، بێکار، متمانە پێ نەکەر، کەسیک متمانە ی پێ نەکری.

منج - ا.ف.ع (مونج - munc) : تۆۈ دەنكى ھەر گىيائەك .

منجھ - ا.ف.ع (مونجھ - muncih) : سەركە وتوو، بە ئاۋات گە يېشتوو .

منجر - ا.مف.ع (مونجھەر - muncer) : راكىشراۋ .

منجز - ا.مف.ع (مونجھەز - muncez) : تەۋاۋكراۋ، ئەنجام دراۋ، دەستكە وت .

منجك - ا.مەنجەك - (mencek) : جۆرىكە لە سىحرىزى .

منجل - ا.ع (مىنجەل - mincel) : داس .

منجلاب - ا.مەنجەلاب - (mencelab) : چلكاۋ .

منجلى - ص.ع (مونجھەلى - muncelî) : روون و ئاشكرا، ديارو جېلوۋەدار .

منجم - ا.ع (مەنجەم - mencem) : كان، رېگەي ئاشكرا .

منجم - ا.ف.ع (مونجەجىم - munccim) : ئەستېرداس .

منجمىر - ص.ع (مونجەمىد - muncemid) : بەستەلەك، مەيىو .

منجنىق - ا.ع (مەنجەنىغ - mencenix) : مەنجەنىق، ئامىرتېك بوۋە لە زەمانى كونا لە شەپرا بەكار ھاتوۋە بەردى پىن ھاۋىپىراۋەتە دژمن .

منجوق - ا.مەنجوۋغ - (mencûx) : ھەيقۇكى سەرى ئالا .

منجى - ا.ع (مەنجبا - menca) : دەريازگە، شۆپنى نەجات، جىتى رەھايى .

منجى - ا.ف.ع (مونجى - muncî) : نەجاتدەر .

منحدر - ا.ف.ع (مونجەدەر - munhedir) : كەسىك لە سەروە نشىۋ بېتەۋە .

منحرف - ا.ف.ع (مونجەرىف - munherif) : چەماۋە، خواربو، كەچرە، لەرپى لادەر .

منحصر - ص.ع (مونجەسىر - munhesir) : سنوردارو دەۋرگىراۋ .

منتصر - ا.ف.ع (مونتەسىر - muntesar) : سەركە وتوو .

منتصف - ا.ع (مونتەسەف - muntesev) : نېۋە، نېۋەي رېگە، ناۋەراستى شىتېك .

منتظر - ا.ف.ع (مونتەزىر - muntezir) : چاۋەروان .

منتظم - ا.ف.ع (مونتەزىم - muntezim) : راست و دروست و رېكخراۋ .

منتعش - ا.ف.ع (مونتەنىش - munte'ish) : گورج و گۆل و چوست و چالاك و زىتەل .

منتفع - ا.ف.ع (مونتەفى - muntefi) : سوۋدەند، سوۋد وەرگەر، قازانجېەر .

منتفى - ا.ف.ع (مونتەفى - muntefi) : لەنېۋەر، دوۋرخەرۋە .

منتقد - ا.ف.ع (مونتەغىد - muntexid) : رەخنەگر، سەراف .

منتقد - ا.مف.ع (مونتەغەد - muntexed) : رەخنەلېگراۋ، ھەلسەنگېتراۋ .

منتقل - ا. (مونتەغىل - muntexil) : كەسىك لە شۆپىكەۋە بۆ شۆپىكى دى پروات .

منتقم - ا.ف.ع (مونتەغىم - muntexim) : تۆلەنەستېن .

منتكس - ص.ع (مونتەكىس - muntekis) : سەرنگون، ئاۋەژوو، داگىراۋ، نزمكراۋ .

منتھز - ا.ف.ع (مونتەھىز - muntehiz) : ھەلپەرست .

منتھك - ا.ف.ع (مونتەھىك - muntehik) : ئەتك كەر .

منتھى - ا.ف.ع (مونتەھى - muntehî) : بەكۆتايى گەيىۋو، تەۋاۋ .

منتھى - ا.مف.ع (مونتەھا - munteha) : كۆتايى .

منشور - ا.مف.ع (مەنسور - mensûr) : پەخشان، پەرت و بلاۋ .

منج - ا. (مونج - munc) : مەگەس، زەردەۋالە، مېشەنگ .

مندل - ا.ع (مەندەل - mendel): پیتلاو، داری
عود.

مندل - ا.ع (میندەل - mindel): دەستەسپ.

مندل - ا.فر (میندیل - mindil): یاسایە که که
میندل-ی رووه کناسی نەمساوی دەربارە
گواستەوێ هەندێ سیفەت لەناو گیاو
گیانلەبەرانددا دایهێتتاو.

مندمچ - ا.فا.ع (موندەمیچ - mundemiç):
تێکەڵ بوون، چوونە ناو یەک، سازان.

مندوب - ا.مف.ع (مەندووب - mendûb):
نوێنەر، هەلئێژدراو.

مندور - ص (مەندوور - mendûr): بێ بەخت،
غەمگین، بێتاقەت، بەلەنگاز، پیسکە.

مندە - ا (مەندە - mende): گۆزە، گۆزە
شکاو.

مندیل - ا.ع (مەندیل - mendîl): شاشک،
دەستەسپ.

مندز - ا.فا.ع (مونزیر - munzir): ترسێنەر.

منزجر - ص.ع (مونزەجیر - munzecir):
وهدەرنراو، ترسێنراو.

منزعج - ص.ع (مونزەئیج - munze'ic): بێ
ئۆقرە، پەرتیشان، وهدەرنراو.

منزل - ا.ع (مەنزیل - menzil): جێی لادان،
مال، کاروانسەرا، قوتاغ، مەنزڵ.

منزل - ا.مف (مونزەل - munzel): دابەزیو.

منزلة - ا.ع (مەنزىلة - menzilet): پلەو
پایە.

منزوی - ا.ع (مونزەفی - munzevî):
گۆشەگیر، دوورە پەریز.

منزه - ص.ع (مونزەزەه - munezzeh): پاک
و بێ غەل و غەش، داوێن پاک، دوور لە ھەر
بەدێ و خراپییەک.

منسحب - ا.فا.ع (مونسەھیب - munsehib):
پاشەکشەکەر.

منسد - ص.ع (مونسەد - munsedd): داخراو.

منحط - ص.ع (مونھەتت - munhett):
دابەزیو، روخاو،

منحل - ص.ع (مونھەلل - munhell): کراو،
لابراو، لەنیوچوو.

منحنی - ص.ع (مونھەنی - munhenî):
چەماو، خوار.

منحوت - ا.مف.ع (مەنھوت - menhût):
تاشراو.

منحوس - ص.ع (مەنھوس - menhûs): شوم،
نەحس، بێ بەخت.

منحول - ا.مف.ع (مەنحول - menhûl):
شیعەریک ھێ خەلک بێ و کەسێک بیداتە پاڵ
خۆی، دزی ئەدەبی.

منخر - ا.ع (مینخەر - minxer): کەپوو، کرنی
لووت، دفتاک.

منخرم - ص.ع (مونخەریم - munxerim):
برپایگ، لووت براو.

منخسف - ص.ع (مونخەسیف - munxesif):
گیراوو تاریک، پۆشراو و دیار نەبوو.

منخفض - ص.ع (مونخەفیز - munxefiz):
نزم، کەوتنەنزمی.

مند - (مەند - mend): پاشگەر و مانای
خواوەندارێتی دەگەیەنێ وەک: خردمند.

منداب - ا (مەنداب - mendab): جۆرە
روووەکیکە.

مندرج - ص.ع (موندەریج - munderic):
تۆمارکراو، شاراو، شتیک خراپیتە ریزو خانەو.

مندرس - ص.ع (موندەریس - munderis):
کۆن و دراو.

مندف - ا.ع (میندەف - mindef): کەوانی
ھەلاجی.

مندک - ص (مەندەک - mendek): کەم، بێ
بازار.

مندل - ا (مەندەل - mendel): بازنەیکە وێرد
خوانان لە دەوری خۆبانی دەکێشن و لەناو ئەو
بازنەیدا دادەنیشن و وێرد یان ئەفسون دەخوێن.

منشی - ا.فاع.ع (مونشی - munşî) : دهست پیکر، نووسەر، کهسیک بتوانی باش نامه بنووسیت و بابهت برازیتیتتهوه.

منصب - ا.ع (مه‌نسیب - mensib) : پله و پایه، کاری فهرمی.

متصرف - ا.فاع.ع (موتسه‌ریف - munserrif) : گه‌رانه‌وه له شوینتیکه‌وه بۆ شوینیک، کهسیک دهسته‌برداری مه‌به‌ستی خوی بی و چاوپۆشی بکات.

منصف - ا.فاع.ع (مونسیف - munsif) : به‌ویژدان، به‌ئینساف، هه‌قانی، هه‌قه‌روه‌ر.

منسوب - ا.مف.ع (مه‌نسوب - mensûb) : به‌رپاکراو، کهسیک له‌کار و پایه‌یکه‌ دابنری.

منصور - ا.مف.ع (مه‌نسور - mensûr) : پشتیوانی کراو.

منصوص - ا.مف.ع (مه‌نسوس - mensûs) : قسه‌یه‌که وه‌کو خۆی بگوتریتته‌وه، دهق، ده‌قاو دهق.

منصه - ا.ع (مینه‌سه‌سه - minesse) : کورسییه‌که که‌بووکی له‌سه‌ر دابنری.

منضج - ا.فاع.ع (مونزیج - munzic) : پیگه‌یه‌نه‌ر.

منضد - ا.مف.ع (مونه‌زهد - munezzed) : له‌سه‌ر یه‌که هه‌لچنراو، نوین و شت که له‌سه‌ر یه‌که هه‌لچنری و ریک خرابی.

منضم - ص.ع (مونزه‌م - munzem) : په‌یه‌هسته.

منطبع - ص.ع (مونته‌بی - muntebi) : چاپکراو.

منطبق - ص.ع (مونته‌بیخ - muntebix) : جوت، له‌سه‌ریه‌که دانراو، چون یه‌که و به‌رانهر.

منطقی - ص.ع (مونته‌فی - muntefi) : کوژاوه.

منطق - مص.ل.ع (مه‌نتیخ - mentix) : قسه‌کردن، مه‌نتیق، لۆژیک.

منطق - ا.ع (مینته‌غ - mintex) : که‌مه‌ریه‌ند، پشتین، پشتینه.

منسرح - ا.فاع.ع (مونسه‌ریه - munserih) : نه‌سپی خۆشه‌ز.

منسک - ا.ع (مه‌نسیک - mensik) : شوینی قوریانی کردن، جیتی عیبادت، ری و ره‌سمی عیبادت.

منسلک - ا.فاع.ع (مونسه‌لیک - munselik) : که‌سیک چووبیتته‌ریزو ناو رتیچکه‌و رتیازیکه‌وه.

منسم - ا.ع (مه‌نسیم - mensim) : پیتی و شترو فیل و و شترمل، نیشانه‌و رتیچکه‌و رتیاز.

منسوب - ا.مف.ع (مه‌نسوب - mensûb) : نه‌سه‌بدار.

منسوج - ا.مف.ع (مه‌نسوج - mensûc) : ته‌نراو، چنراو، جۆزه‌ قوماشیکی ناو‌ریشمه.

منسوخ - ا.مف.ع (مه‌نسوخ - mensûx) : نه‌سخکراو، ره‌تکراوه، له‌به‌ین براو.

منش - ا (مه‌نیش - meniş) : سرووشت، ته‌بیعت.

منشا - ا.ع (مه‌نشئه - menşe) : جیتی نه‌شوفا، شوینی په‌یدا‌بوون.

منشات - ا.ع (مونشه‌ئات - munşe'at) : نووسراوان، نامه.

منشار - ا.ع (مینشار - minşar) : هه‌ره، نه‌ره، مشار.

منشرح - ص.ع (مونه‌شه‌ریه - munşerih) : روخۆش و کراوه، به‌که‌یف و ئاشکراو دیار.

منشعب - ص.ع (مونشه‌ئیب - munşe'ib) : جیا‌بوونه‌وه، جیا‌بووه‌وه، دووبه‌ره‌کی، پارچه‌ پارچه‌بوون، لق لق بوون.

منشفه - ا.ع (مینشفه - mişefe) : خالی.

منشق - ص.ع (مونشه‌غ - munşexx) : شهق بردوو، درزبردوو، ته‌ره‌کیو.

منشور - ا.ع (مه‌نشور - menşûr) : بلا‌وکراوه، به‌یان، نامه‌ی کراوه، فرمان، فهرمانی پاشایی.

منشویک - ص (مینشیفیک - minşivîk) : مه‌نشئه‌ویک، لایه‌نیککی حیزبی سوسیال دیوکراتی روسیا بوو.

منعم - ص.ع (مونه ئه م - mune'em):
دوله مه مند، زهنگین، دارا، بووه.

منغر - ا. (مونخور - munxûr):
شهراب.

منغص - ا.مف.ع (مونه غغه س - munexxes):
تاریک، ناخوش، ناسازگار.

منغمس - ا.فا.ع (مونه غه میس - munxemis):
له ناوا نقوم بوو.

منفاق - ص.ع (مینفاغ - minfax):
دهست بلاو، دهستبلانو.

منفجر - ا.فا.ع (مونفه جیر - munfecir):
ناوی هه لقولیوی رهوان، ته قیو، برینتی چلک و
کیمی لی پروات.

منفذ - ا.ع (منفه ز - menfez):
په نجه ره، ریگه، شوینی تی پهرین.

منفرج - ا.فا.ع (مونفه ریج - munferic):
کراوه.

منفرد - ص.ع (مونفه رید - munferid):
ته نیا.

منفسخ - ا.فا.ع (مونفه سیخ - munfesix):
هه لوه شاهو، له غوکراو، لاپراو، له کارکه وتوو.

منفصل - ا.فا.ع (مونفه سیل - munfesil):
پارچه پارچه بوو، جیا بووه وه، دابراو.

منفعت - ا.ع (منفه ئه ت - menfe'et):
مه نفعه ت، فایده، سوود، قازانج.

منفعل - ا.فا.ع (مونفه ئیل - munfe'il):
شهرمه زار.

منفی - ا.فا.ع (مونفیغ - munfix):
که سیگ پاره له رای خوا بدات.

منفک - ص.ع (مونفه ک - munfek):
رزگار بوو، کراوه.

منفور - ا.مف.ع (مه نفوور - menfûr):
ناپه سند، بیزارو، نه فره تبار.

منفی - ا.ع (مه نفا - menfa):
تاراوگه.

منفی - ص.ع (مه نفی - menfî):
دوو خراوه، تاراو.

منطمس - ا.فا.ع (مونته میس - munte mis):
ئه سته تیره یان چاو تیک که رونای نه مابیی،
مه حوکه ره وه، نقووم بوون و ون بوون.

منطوق - ا.مف.ع (مه نطووغ - mentûx):
گوتراو، قسه ی گوتراو، رواله تی قسه.

منطوی - ا.فا.ع (مونته فی - muntevî):
گرده وه بوو.

منطیق - ص.ع (مینتیغ - mintîx):
قسه ره وان.

منظر - ا.ع (مه نزه - menzer):
دیهن، ئه وه ی
بکه ویتته بهرچاو، شوینی روانین و ته ماشاکردن.

منظره - ا.ع (مه نزه ره - menzere):
دیهن جی
ته ماشاکردن، ته مه شاگه.

منظم - ص.ع (مونه ززم - munezzem):
ریک و پتیک، به ته رتیب.

منظور - ا.مف.ع (مه نزور - menzûr):
بینراو،
له بهرچاو گیراو.

منظوم - ا.مف.ع (مه نزووم - menzûm):
هۆنراوه، شتیک هۆنرابیتته وه، شیعر.

منع - مص.م.ع (مه نی - meni):
نه هیشتن،
قه دهغه کردن، پیش گرتن، قه دهغه کردنی که سیک
له کاریک یان شتیک.

منعطف - ا.فا.ع (مونه ئه تیغ - mun'etif):
چه ماوه، پتچ، وه ره ره خان.

منعطف - ا.ع (مونه ته ف - mun'etef):
پتچی روبار، ریگه یه ک پتچ بکاته وه و رووه و
شوینیکی دی وه ره ره ختی، وه ره ره خان.

منعقد - ا.فا.ع (مونه غید - mun'exid):
مه بیوو، په یمانی که بیه ستری.

منعکس - ا.فا.ع (مونه کیس - munekis):
عه کسه که ره وه، ره نگه ده وه، پتچه وانه،
ئاوه ژوو.

منعم - ا.فا.ع (مونه ئیم - mun'im):
نیعمه تدهر.

منعم - ا.مف.ع (مونه ئه م - mun'em):
نیعمه ت پتی دریاگ.

منقور - ا.مف.ع (منهغور - menxûr):
کونکراو، نهخشینراو.

منقوش - ا.مف.ع (منهغوش - menxûş):
نہخشینراو.

منقوط - ا.مف.ع (منهغوت - menxût):
خال له سهر دانراو.

منقول - ا.مف.ع (منهغول - menxûl):
نهقل کراو، شتیک بتوانری له شوینیکه وه بۆ شوینیکه دی نهقل بکری، گیتپردراوه، شتیک بگیتپردریته وه.

منقی - ا.مف.ع (مونهغفا - munexxa):
پاککراو، بژارکراو.

منکب - ا.ع (منهکب - menkib):
شان.

منکر - ا.فا.ع (مونکیر - munkir):
نکولی کهر.

منکر - ص.ع (مونکهر - munker):
کاری ناشیرین، کاری ناشایسته و ناپهسه ند، کاری ناپهوا، کاری نا شهرعی.

منکسر - ص.ع (مونکه سیر - munkesir):
شکاو.

منکشف - ص.ع (مونکه شیف - munkeşif):
کهشف، دیار، روت، ئاشکرا.

منکوب - ا.مف.ع (منهکوب - menkûb):
نهگهت، رهنج دیده، دووچاری نهگهتی و بهلا.

منکوحه - ا.مف.ع (منهکوهه - menkûhe):
ژنی ماره کراو.

منکوس - ا.مف.ع (منهکوس - menkûs):
سه ره و ژیر، سه رنگون، ئاوه ژوو، ژیرو بان.

منگ - ص (منهنگ - meng):
دزو ریگر، منهنگ، حؤل، گیتژ، گهوج.

منگ - ا (منهنگ - meng):
قومار، یاساو ریسا، لاف و گه زاف.

منگل - ص (منهنگول - mengul):
دز، ریگر، چه ته.

منگل - ا (منهنگول - mengul):
مه نهؤل، کونج، رهه ند.

منقاد - ص.ع (مونقاد - munxad):
گوته رایه ل، ئاراسته کراو.

منقار - ا.ع (مینغار - minxar):
ده نوک.

منقاش - ا.ع (مینقاش - minxaş):
نامیری نیگارکیشی، مووکیش.

منقبت - ا.ع (منهغه بهت - menxebet):
هونه رو کاری چاک که مایه ی ستایش بی، مایه ی فخر و شانازی، باریکه ری نیوان دوو مال.

منقبض - ص.ع (مونغه بیز - munxebiz):
تیک ترنجان، قویان.

منقع - ا.مف.ع (مونهغه ه - munexxeh):
بژارکراو، پاک کراو.

منقذ - ا.فا.ع (مونغیز - munxiz):
رزگار کهر، فریاره س.

منقرض - ا.فا.ع (مونغه ریز - munxeriz):
له ناو چوو، شتیک نه مایی.

منقسم - ا.فا.ع (مونغه سیم - munxesim):
دابه شیوو، دابه شکراو.

منقش - ا.مف.ع (مونهغه ش - munexxeş):
نہخشینراو.

منقصت - ا.مف.ع (منهغه سهت - menxeset):
که م و کوپی، نوستانی.

منقضى - ا.فا.ع (مونغه زی - munxezî):
کوئی هاتوو، له ناو چوو، ته و او بوو.

منقط - ص.ع (مونهغه ت - munexxet):
خالدار، نوخته دار.

منقطع - ا.فا.ع (مونغه تی - munxeti):
پچراو،

منقع - ا.ع (منهغه - menxe):
دهریا، گؤلاو.

منقل - ا.ع (منهغل - menxel):
ناگردان، مهقلی، پیلای کونه، ریگهی کورت.

منقلب - ا.فا.ع (مونغه لیپ - munxelib):
گؤراو، هه لگه پراوه، ئالۆزکاو، پهریشان، ناردهت.

منقلع - ا.فا.ع (مونغه لی - munxeli):
له بنه وه هه لکه ندراو.

بخات، خه‌واندنی موگناتیسسی، خه‌وینه‌ر،
خه‌وه‌پتن.

منون - ا.ع (مه‌نئون - menûn): نه‌جه‌ل،
مه‌رگ، رۆژگار.

منون - ص.ع (مونه‌ئشه‌ن - munevven):
ته‌نوبن دار، وشه‌یه‌ک ته‌نوبن بکری.

منوی - ا.مف.ع (مه‌نفی - menvî): به‌نیاز.

منهاج - ا.ع (مینهاج - minhac): ریتی راست،
ریتی روون و ناشکرا.

منتیهک - ص.ع (مونتیه‌یک - muntehik):
بئی ئابرو، بئی په‌روا، ئه‌تک که‌ر، هه‌تک که‌ر،
درپتیراو، کون کراو، په‌رده‌در.

منهج - ا.ع (مه‌نهج - menhec): ریتی راست،
ریتی ئاشکرا، شاپی، میتۆد.

منهدم - ص.ع (مونیه‌دیم - munhedim):
ویران و خه‌رابه، داروخاو، روخاو.

منهر - ا.ع (مه‌نهر - menher): جوگه‌له،
شوینی ئاودر.

منهزم - ص.ع (مرنه‌زیم - munhezim):
هه‌لا‌توو، شکست خواردوو، له‌شکری به‌زیوو.

منهضم - ص.ع (مونیه‌زیم - munhezim):
خواردنی هه‌رس کراو.

منهل - ا.ع (مه‌نه‌هل - menhel): سه‌رچاوه،
کانیبه‌ک که‌ خه‌لکی ئاوی لی بخۆنه‌وه.

منه‌مک - ا.فا.ع (مونیه‌میک - munhemik):
سه‌رقال و مژولی کاریک.

منه‌وب - ا.مف.ع (مه‌نه‌وب - menhûb):
تالان کراو.

منه‌وم - ص.ع (مه‌نه‌وم - menhûm): نه‌وسن
و تامه‌زۆ و چلتیس.

منهی - ا.فا.ع (مونه‌ی - munhî): هه‌والده‌ر،
په‌یامنیر.

منهی - ا.مف.ع (مه‌نه‌ی - menhî): کاری
خراپ و نا‌شه‌ری.

منی - ا.مص (مه‌نی - menî): من‌من، خو
هه‌لکیش، غورور، خو‌په‌رستی.

منگله - ا (مه‌نگوله - mengûle): گیزو
گولینگ.

منگنه - ا (مه‌نگه‌نه - mengene): گیره،
مه‌نگه‌نه.

منگوله - ا (مه‌نگوله - mengûle): گیزو
گولینگ.

منگیا - ا (مه‌نگیا - mengiya): قوما‌ر،
قوما‌رخانه.

منگیا‌گر - ا.فا (مه‌نگیا‌گر - mengiyager):
قوبارباز، خودانی قوما‌رخانه.

منگیدن - مص.ل (مه‌نگیدن - mengîden):
منجه‌منج، مینگه‌مینگ، قسه‌کردن له‌بن
لیوانه‌وه.

منن - ا.ع (مینهن - minen): منه‌ت.

مننژ - ا.فر (مینینژ - mininj): په‌رده‌ی
میشک.

مننژیت - ا.فر (مینینژیت - mininjit):
ئیلته‌یایی په‌رده‌ی میشک، هه‌وکردنی په‌رده‌ین
میشک.

منوال - ا.ع (مینثال - minval): شپواز،
شپوه، ده‌زگای چینی جۆلایی.

منوب - ا.مف.ع (مه‌نوب - menûb): جیگر،
بریکار، که‌سێک له‌ کاریکدا جیگری که‌سی دی
بئی.

منوچه‌ر - ا.ص (مه‌نوچه‌ر - menûçihir):
مه‌نوچه‌ر، رووخۆش، ناوه‌ بۆ پیاوان.

منور - ص.ع (مونه‌ئشه‌ر - munevver):
نوورانی، دره‌وشاوه، رووناکی.

منوط - ا.مف.ع (مه‌نووت - menût):
وابه‌سته.

منوگام - ص.فر (مونوگام - munûgam):
یه‌ک ژنه، خودانی یه‌ک ژن.

منوگامی - ا.فر (مرنوگامی - munûgamî):
سیسته‌می یه‌ک ژنه.

منوم - ا.فا.ع (مه‌نه‌ئقیم - munevvim):
که‌سێک به‌ شپۆدی موگناتیسسی خه‌و له‌ یه‌کیک

منی- ا.ع (مهنی- menî): تۆماو، ئاوی پیاو.
منیت- ا.ع (مونیهت- munyet): ئاردهزوو، تکا.
منیت- ا.ع (مهنیهت- menîyet): مه‌رگ، ئه‌جهل.
منیر- ا.ف.ع (مونیر- munîr): دره‌خشان، روناکی به‌خش.
منیزی- ا.فر (مهنیزی- menîzî): جوړه ده‌رمانیکه.
منیزیوم- ا.فر (مهنیزیوم- menîzyûm): مه‌گنیزیوم.
منیع- ص.ع (مهنئ- menî'): سه‌خت و عاسی، قایم و به‌رز، شوینی به‌رزو قایم و توش که به ئاسانی نه‌یگه‌یتی.
منیف- ص.ع (مونیف- munîf): به‌رز، گه‌وره، هه‌لکراو.
مو- ا(مه‌و- mew): میتو، دره‌ختی میتو.
مو- ا(موو- mû): موو، توکی به‌دهن، موی سمپل.
مواند- ا.ع (مه‌فائید- mevaïd): سفره‌و خوانان.
موات- ص.ع (مه‌فات- mevat): مردوو، بی‌گیان، زه‌وی وشک و به‌یار.
مواثقه- مص.ع (موفاسه‌غه- muvasexe): پدیمان به‌ستن.
مواثیق- ا.ع (مه‌فاسیق- mevasîx): پدیمانان.
مواج- ص.ع (مه‌فثاج- mevvac): پیر شه‌پۆل، شه‌پۆلدار.
مواجب- ا.ع (مه‌فاجیب- mevacib): واجب و ئه‌رکان، مووچه‌ی مانگانه‌یان سالانه، مه‌رگ.
مواجه- ص.ع (موفاجیه- muvacih): رووبه‌روو.
مواجهه- مص.ل.ع (موفاجه‌هه- muvacehe): رووبه‌روو بوونه‌وه، رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل که‌سیتکدا.

مواخات- مص.ل.ع (موفاخات- muvaxat): برابیه‌تی و دۆستایه‌تی، بوون به‌ دۆست و برا.
مواد- ا.ع (مه‌فاد- mevvad): که‌رهسته‌ی خاو.
موادعه- مص.ل.ع (موفاده‌ئه- muvade'e): ئاشتبوونه‌وه، ئاشتی کردن، ده‌ستبه‌رداریوونی دژمنایه‌تی.
مواریه- مص.ل.ع (موفاره‌به- muvarebe): فیل و فیل‌بازی، ده‌ستپیرینی به‌کتر.
موارد- ا.ع (مه‌فارید- mevarid): شوینی دابه‌زین، جیتی لادان، جیتی ئاو خواردنه‌وه.
موارده- ا.ع (موفاره‌ده- muvarede): پیکه‌وه لادان له‌ جیتی‌کدا.
مواریش- ا.ع (مه‌فاریس- mevaris): میرات.
موازات- مص.ل.ع (موفازات- muvazat): رووبه‌روو بوون، به‌رانبه‌ر بوون، هاوته‌ریب.
موازنه- مص.م.ع (موفازنه- muvazene): به‌راوردکردن، هه‌لسه‌نگاندنی دوو شت.
موازی- ص.ع (موفازی- muvazî): رووبه‌روو، به‌رانبه‌ر، هاوته‌ریب.
موازین- ا.ع (مه‌فازین- mevazîn): ته‌رازوو، شایه‌ن، ئه‌ندازه.
مواسات- مص.م.ع (موفاسات- muvasat): کۆمه‌ک کردنی یه‌ک به‌ مال.
مواسم- ا.ع (مه‌فاسیم- mevasîm): وه‌رز.
مواشی- ا.ع (مه‌فاشی- mevaşî): حدیوانات، چاره‌وئ، مه‌رو مالات.
مواشیر- ا.ع (مه‌فاشیر- mevaşîr): شوشه.
مواصلت- مص.ل.ع (موفاسه‌له‌ت- muvaselet): په‌یوه‌ندی کردن به‌ یه‌که‌وه، به‌رده‌وام کردنی په‌یوه‌ندی.
مواضع- ا.ع (مه‌فازی- mevazî'): شوینان، جیگیان.
مواضعه- مص.ل.ع (موفازه‌ئه- muvaze'et): پیکه‌وه ریکه‌وتن له‌سه‌ر کاریک.

موالات - مص.ل.ع (موثالات - muvalat):
دوستایه تی و په یو نډی کردن له گه ل یه کدا،
په پړه وی کردن.

موالد - ا.ع (مه فالید - mevalid): شوی له
دایک بوون، زید.

موالی - ا.ع (مه فالی - mevalî): سهره ران،
خاوه ندان، به نده و غولا مان.

موالیا - ا.ع (مه فالییا - mevalîya): جوړه
شیرعرتیک بووه که کویله و غولا مان بڅ خاوه نانی
خویان گوتوه و له کوتایی هر شیرعرتیک یان
به نډیکدا وشه ی (یا مه والیا) یان دوو باره
ده کرده و ده کو ناماژیه که بڅ خاوه نه کانیا.

موالید - ا.ع (مه فالید - mevalîd): فهره نان.

موانع - ص.ع (مه فانی - mevani): کوسپ و
ته گهران، له مپهر.

مواهب - ا.ع (مه فاهیب - mevahib):
به خششان، له وې به که سیک بیه خشرئ له مالی
دنیا جگه له پارو پول.

موید - ا (مه ویده - mewbed): سهرؤکی
موغان، که کیم و زاناو پتیشه وای روحانی
زهرده شتی.

مویدمویدان - ا.مر (مه ویده مه ویده دان -
mewbedi mewbedan): سهرؤکی گشتی
مه ویده دان.

مویق - ا.ع (مه ویغ - mewbix): وده ده گه،
زیندان، هر شتیک بی به کوسپ و له مپهر
له نیتوان دوو شتدا.

موبیز - ا (موبیز - mubîz): هیله ک، والا بیتز.

موت - ا.ع (مه وت - mewt): "مه رگ.

موتاب - ا.ص (موتاب - mutab): موتابیجی.

موتاسیون - ا.فر (موتاسیون - mutasyûn):
گورانی کوتوپر، وده کو گورانی ناو له پله یه کی
که رمی تاییه ته وده بڅ هلم یان سه هول.

موتت - ا.فر (موتیت - mutit): سردوی نایینی.

موتور - ا.فر (موتور - mutûr): ماتور،
دینه مو.

مواطات - مص.ل.ع (موثاتات - muvatat):
پتکه وده رتکه و تن له سهر کارتیک.

موطن - ا.ع (مه فاتین - mevatin): وده تنان،
ولاتان.

مواظب - ا.فا.ع (موفازیب - muvazib):
چاودیر، نیگابان، پاسه وان.

مواظبت - مص.م.ع (موفازیه بت - muvazabet):
چاودیری کردن، ناگاداری کردن.

مواعد - ا.ع (مه فائید - meva'id): شوی یان
کاتی وده وده پیمان، به لینگه، سوزگه.

مواعده - مص.م.ع (موفائه ده - muva'ede):
به لیتندان به یه کدی، وده ددان به یه کتر.

مواظ - ا.ع (مه فائیز - mevaiz): وده زو
پندان.

مواعید - ا.ع (مه فائید - meva'id):
وده ده گاه.

موافق - ص.ع (موفافیغ - muvafix):
رازی.

موافقت - مص.ل.ع (موفافه غه ت -
muvafexet): رازی بوون، رتکه و تن،
گونجان، سازان.

مواهد - ا.ع (مه فاعید - mevaxid): کوانو،
ناگردان، وده جاع.

مواقع - ا.ع (مه فاعی - mevaxi):
شویتان.

موافعه - مص.ل.ع (موفافه نه - muvaxee):
شه پر کردن له گه ل یه کتیکدا، گان کردن.

مواقف - ا.ع (مه فاعیف - mevaxif):
هله لوتستان، ویتستان.

مواقفه - مص.ع (موفافه فه - muvaxefe):
وده ستان و خوږاگرتن له شه ردا.

مواقیت - ا.ع (مه فاعیت - mevaxît): وده ت،
کات، کاتی کار.

مواکب - ا.ع (مه فاکیب - mevakib): کاروان،
گروپتیک سواره یان پیاده که به گه ل کاروانی پاشا
بکه ون.

موتورسیکلت - ا.فر (موتوسیکلیت - mûtûsiklit): ماتۆر سکیل.

موتی - ا.ع (مهوتا - mewta): مردوان.

موتق - ص.ع (مووڤه سسه غ - mûvessex):
متمانە پیتکراو، جیتی باوهر و متمانە.

موتوق - ا.مف.ع (مهوسووغ - mewsûx):
باوهر پیتکراو.

موج - ا.ع (مهوج - mewc):
شه پۆل، پیتل.

موجان - ص (موجان - mewcan): چاوی
جوانی پر ناز، چاوی خه والو، نیتگرزی نیوه
پشکوتوو.

موجان - مص.ع (مهڤه جان - mevecan):
خروشان و شه پۆلدانی دهریا.

موجب - ا.فاع.ع (موجب - mucib): باعیس،
هۆ.

موجبه - ا.ع (موجبیه - mucibe): کاری
گه وهری چاک یان خراب که ببیته هۆی چوونه
به ههشت یان دۆزهخ.

موجد - ا.فاع.ع (موجد - mûcid): ئیجادکار،
خولقیته.

موجر - ا.فاع.ع (موجیر - mucir): کهسیک
مولتیک به کرێ بدات، کرێدار.

موجز - ص.ع (موجهز - mucez): خوڵاسه،
کورته، پوخته.

موجع - ص.ع (موجعی - mûci'): به نازار،
نازاردەر.

موجل - ا.ع (مهوجیل - mewcil): چالنی که
ئاوی تیا بهوستی، جیتی ترس.

موجود - ا.مف.ع (مهوجود - mewcûd):
مهوجود، هه بوو.

موجه - ا.ع (مهوجه - mewce): شه پۆلیک،
یهک شه پۆل.

موجه - ص.ع (موڤه ججه ه - mûvecceh):
خودان پلهو پایه، چاک و پهسند، قسه یهک یان
عوزری که به بهلگه بهسه لیتیری و پهسند بی.

موچکا - ا (موچه لکا - muçelka): سه نه د،
قهواله.

موچول - ص.ع (مووچول - muçûl): بچووک
و جوان، ناوه بوژنان.

موچینه - ا.مر (موچینه - muçîne): موکیش.

موحد - ص.ع (موڤه ههید - muvehhid):
خواناس، یهکتا په رست.

موحش - ص.ع (موهیش - mûhiş): ترسناک،
مایه ی خه م، خه ماوهر.

موخوره - ا.مر (مووخوره - mûxûre): موخۆرکه.

مودت - مص.ل.ع (مهڤه ددهت - meveddet):
ئه شق و مهحه بهت، دۆستایه تی کردن.

مونی - ا.فاع.ع (مووزی - mûzî): ئه زیه تدهر.

مور - ا (مور - mûr): میروله.

مورب - ص (موڤه ره ب - mûvereb): خوار،
چه ماوه، به پیتچ، پیتچاو پیتچ، هه رشتی سه ری
خوارو که چ بی.

مورث - ا.ع (مووریس - mûris): باعیس، هۆ.

مورث - ا.فاع.ع (موڤه ریس - mûverris):
ئهوی میراتی له پاش جی میتنی.

مورچال - ا (موورچال - mûrçal): میروستان،
لانه و کونی میروله، خه نه کتیک که له ژیر زه مینه وه
به ره و قه لاو سه نگه ری دژمن لی بدری.

مورچه - ا (موورچه - mûrçe): میرووله.

مورچه خوار - ا.مر (موورچه خار - mûrçexar):
گیانله به رتیکه میروله ده خوات، ئه م گیانله به ره
زیاتر له ئه مریکای باشووردا هه یه.

مورچه گیر - ا.مر (موورچه گیر - mûrçegîr):
میروویه که ده فی و میرووله ده خوات.

مورخ - ا.فاع.ع (مووڤه ریخ - mûverix):
میروونووس، دیروکنووس.

مورخ - ا.مف.ع (مووڤه ره خ - mûverex):
ئه وهی روژو به رواو میرووی دیار بکرای.

مورد - ا.ع (مه ورید - mewrid): شورتی
لادان، ری ئاو، بواری.

- مورد** - ا(مورد - mûrd): مورد، درختی که.
- موش** - ا(موریش - mûriş): دهستبه‌ندیان گهرنده‌نی زه‌نگیانه.
- مورق** - ا.فا.ع(موقه‌ریخ - mûverix): فرۆشیارو دروستکاری کاغه‌ز، نووسهر.
- مورووژ** - ا.مف.ع(مه‌وروس - mewrûs): میراتی.
- موری** - ا(مووری - mûrî): لووله‌ی چیمه‌نتو بۆ زیراب.
- موریانه** - ا(موریانه - mûriyane): مؤریانه.
- موز** - ا.ع(مه‌وز - mewz): دهرختی مۆز.
- موزائیک** - ا.فر(موزائیک - mûzaik): کاشی.
- موزج** - ا.ع(مه‌وزه‌ج - mewzec): چه‌کمه.
- موزع** - ا.فا.ع(موقه‌ززی - mûvezzi): دابه‌شکه‌ر.
- موزون** - ا.مف.ع(مه‌وزوون - mewzûn): کیشراو، هه‌لسه‌نگینراو، کیشدار، هاوسه‌نگ.
- موزه** - ا(مووزه - mûze): چه‌کمه.
- موزه** - ا.فر(مووزه - mûze): موزه‌خانه، عه‌نتیکه‌خانه.
- موزیسین** - ا.فر(مووزیسین - mûzîsîn): مؤسیقازان، مؤسیقاژهن.
- موزیک** - ا.فر(موزیک - mûzîk): مؤسیقا، هونه‌ری مؤسیقا.
- موزیکال** - ص.فر(موزیکال - mûzîkal): مؤسیقای.
- مؤژ** - ا(موؤژ - mûj): گۆلاو.
- موژان** - ص(موژان - mûjan): چاوی جوان و پپ‌ناز، چاوی خومارو خه‌والو، نیرگیزی نیوه پشکوتو.
- موزیک** - ا(مووژیک - mûjîk): خه‌لکی دیهاتی رووسی.
- موستره** - ا.مر(موسوتوره - mûsuture): ئوسته‌ره، گوژان، تیغی سه‌ر تاشین و ردین تاشین.
- موسخ** - ص.ع(موسه‌خ - mûsex): که‌مه‌ریه‌ندی مه‌سیحیان.
- موسخ** - ص.ع(موقه‌سسه‌خ - mûvessex): پیس، چلکن.
- موسر** - ص.ع(مووسیر - mûsir): ده‌وله‌مه‌ند، زه‌نگین، ده‌ستپۆ، دارا.
- موسع** - ص.ع(موقه‌سسه‌ه - mûvesse): به‌رین، پان، بلاو.
- موسم** - ا.ع(مه‌وسیم - mewsim): وه‌رز، وه‌خت، کات.
- موسوم** - ا.مف.ع(مه‌وسوم - mewsum): نیشانه‌کراو، داغمه‌کراو، ناوئراو.
- موسه** - ا(موسه - mûse): زهرده‌زیره، زهرده‌واله.
- موسی** - ا.ع(موسا - mûsa): موس، گوژانی سه‌رتاشی.
- موسیچه** - ا(مووسیچه - mûsîçe): قومری.
- موسر** - ا(مووسیر - mûsir): سیری کیتی.
- موسیقار** - ا(مووسیقار - mûsîxar): مؤسیقا ژهن، جوژه‌سازیکه، بالنده‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یه‌یه که گوايه ده‌نوکی کون‌کونه‌و له‌و کونانه‌وه‌ئاوازی جوژاو جوژ دهردینتی.
- موسیقی** - ا(مووسیقی - mûsîxî): مؤسیقا.
- موسیلارژ** - ا.فر(مووسیلارژ - mûsîlaj): شيله‌و سه‌مغی گيا.
- موسیو** - ا.فر(موسیوو - mûsiyû): گه‌وره، به‌رپژ، مستیو.
- موش** - ا(موش - mûş): مشک.
- موشع** - ا.مف.ع(موقه‌ششه‌ه - mûveşşeh): حه‌مایه‌ل.
- موش خورما** - ا.مر(موش خورما - mûş xurma): مشکي خورما، خورما چه‌چان.
- موشک** - ا(موشه‌ک - mûşek): مشکي بچوک، موشه‌ک، رۆکیت، ساروخ.

موفور - ص.ع (مهوفور - mewfûr): فراوان،
فره، زور، بن شومار.

موقت - ص.ع (موقه غغت - mûvexxet):
کاتی.

موقد - ا.ع (موغید - mûxid): کوانو،
ناگردان، وهجاغ.

موقر - ص.ع (موقه غغهر - mûvexxer):
پیاوی ئاقل و سهنگین، کارامه و سالار، گه ورده
پیاوانه.

موقع - ا.ع (مهوغی - mewxi'): شوینی
کهوتن، شوینی روودان، شوینی لادان، قوناغ.

موقف - ا.ع (مهوغیف - mewxif): شوینی
وهستان، ویستگه، هه لوتیست.

موغن - ا.فا.ع (موغین - mûxin): یهقیندار،
دلنیا.

موغود - ا.مف.ع (مهوغود - mewxûd):
داگیرساو.

موغوف - ا.مف.ع (مهوغوف - mewxûf):
گیراو، تهقیف کراو.

موغوفه - ا.مف.ع (مهوغوفه - mew'xûfe):
مولکتی که دهرامه ته که ی بۆ کاروبارو خیری گشتی
تهرخان کرابی، وهقف کراو.

موکب - ا.ع (مهوکب - mewkib):
دارودهسته ی پاشا له سهفهردا.

موکت - ا.فر (موکیت - mûkit): موکیت، کومبار.

موکل - ا.فا.ع (موقه ککیل - mûvekkil):
کهسیک که نهوقات بۆ خۆی بگری.

موکل - ا.مف.ع (موقه ککهل - mûvekkel):
کهسیک کاریکی پی سپیتردابی، کهسیک کرابی
به وهکیل.

موکول - ا.مف.ع (مهوکول - mewkûl):
وابهسته به کهسیکی دییهوه، دانراو.

مول - ا.مص (مول - mûl): خواهواو.

مول - ا.ص (مول - mûl): ماشوقی ژن، دهکی
ژن (واته پیاویکی دی جگه له میرده که ی)
کوپیک له ماشوقی ژنیک بی، هه رامزاده، زؤل.

موشکاف - ص.فا (موشیکاف - mûşikaf):
وردبین.

موش کور - ا.مر (موشی کور - mûši kûr):
مشکه کویره، جرحه کویره، رسک.

موشور - ا.ع (مهوشور - mewşûr): شووشه،

موصول - ا.ع (مووسیل - mûsil): شوینی
پیکهوه بهستن و گرتیدان، شوینی گرتیدانی
گوریس.

موصول - ا.مف.ع (موقه سسهل - mûvessel):
پیکهوه بهستراو.

موصوف - ا.مف.ع (مهوسوف - mewşûf):
وهسفکراو، ستایش کراو، پهسند دراو.

موصول - ا.مف.ع (مهوسول - mewşûl):
پیکهوه بهستریاگ.

موسی - ا.فا.ع (مووسی - mûsî): وهسیت
کهه، راسپیتر.

موسی - ا.مف.ع (موسا - mûsa): وهسیت
کراو، راسپیتر دراو.

موضع - ا.ع (مهوزی - mewzi'): شوین،
شوینی دانانی شتیک.

موضوع - ا.مف.ع (مهوزو - mewzû):
دانراو، بابته.

موطن - ا.ع (مهوتین - mewtin): وهتن، زید،
نیشتان.

موظف - ص.ع (موقه ززهف - muvezzef):
وهزیفه دار، فهزمانبهه، کارمهند.

موعد - ا.ع (مهوئید - mew'id): وهعدگه،
ژوان، شهرت و په بیان.

موعظه - ا.ع (مهوئیزه - mewize): په ندو
ناموژگاری.

موعود - ا.مف.ع (مهوئود - mew'ûd):
وهعهده کراو، روژی قیامته.

موفر - ا.مف.ع (موقه ففهه - muveffer):
فراوان و زور، زو کراو، زیاد کراو.

موفق - ص.ع (موقه ففهه - muveffex):
سه رکه وتوو.

مونوپل - ا. فر (مونوپول - mûnûpul):
مۆنۆپۆل.

مونولوگ - ا. فر (مونولوگ - mûnûlûg):
مه نه لۆگ، هه ندێ نهایش که بیه که کتەر به ته نیا
بیتته سه ر شانۆو قسه له گه ل خۆیدا بکات،
نهایشیکێ کورت که له لایه ن یه ک که سه وه نه نجام
بدرێ.

مونه - ا (مونه - mûne):
تایبه ته ندی، وه کو گهرمی ناگر.

موهبت - ا. ع (مه وهبته - mewhibet):
به خشش، نه وه ی به که سێک بیه خشرێ.

موهن - ا. ف. ع (موهین - mûhin):
لاواز که ر، سست که ر.

موهوب - ا. م. ع (مه وهوب - mewhûb):
شت پێ دراو، شت پێ به خشراو.

موهوم - ا. م. ع (مه وهوم - mewhûm):
وههم و خه یال.

موهون - ص. ع (مه وهون - mewhûn):
لاواز، سست.

موی رگ - ا. مر (موی ره گ - mûy erg):
ده زوله ی خوتن، مولوله.

مویز - ا (مه فیز - mevîz):
میوژ.

مویزه - مویزک - ا (مه فیزه ک - mevîzek - mevîz):
جۆره رووه کیکه.

مویه - ا. مص (موویه - mûye):
گره، زاری، شین.

مویه زال - ا. مر (موویه ی زال - mûyey zal):
ناوی ناههنگیکێ کۆنی مۆسیقای ئیرانییه.

موییدن - مص. ل (موییدن - mûyîden):
گریان و زاری، گریان و شیوه نه کردن، شیوه ن و
زاری.

موینده - ا. فا (موویه نه ده - mûyende):
شیوه نه که ر.

مویین - ص. ن (موویین - mûyin):
له موو چنرابێ و دروست کرابێ.

مه - ص (میه - mih):
گه وره.

مولد - ا. ع (مه ولید - mewlid):
شوینی له دایک بوون، زید.

مولد - ا. ف. ع (مولید - mûlid):
مامان.

مولد - ا. ف. ع (موفه لید - mûvellid):
مامان.

مولد - ا. م. ع (موفه لله د - muvelled):
له دایک بوو.

مولش - ا. مص. ع (مولیش - mûliš):
دواخستن، ماته ل کردن، درهنگ کردن.

مولع - ا. م. ع (موله - mûle):
چلتیسی و تاهه زرویی.

مولکول - ا. فر (مولیکوول - mûlikûl):
گه ردیله.

مولنجه - ا (موله نجه - mulence):
گه نم و ئارد.

مولو - ا (موولو - mûlû):
ناقوس، زهنگ.

مولود - ا. م. ع (مه ولود - mewlûd):
له دایک بوو.

مولوی - ص. ن. ع (مه وله فی - mewlevî):
جۆره کلاوتیکی درێژ یان عه مامه یه کی بچووکه.

مولی - ا. ع (مه ولا - mewla):
سه روه ر، گه وره، دۆست، به نده، به نده ی ئازاد که راو، خاوه ن و
گه وره.

مولیدن - مص. ل (موولیدنه - mûlîden):
دێر کردن، درهنگ کردن، تاخیر کردن، دواکه وتن،
ماته ل کردن.

موم - ا (موم - mûm):
میتوی ههنگوین، نه و
تله به یه له پاش پالاوتنی ههنگوین ده میتیته وه.

مومول - ا (موومول - mûmûl):
نه خۆشییه کی
چاوه.

مومیا - ا (موومییا - mûmiya):
مۆمیا.

مونتاز - ا. فر (موننتاز - mûntaj):
مۆنتاج کردن.

مونس - ا. ف. ع (موننيس - mûnis):
هاودهم.

مونل - ا. فر (مونیل - mûnil):
کانزیه که له
سه دا ٦٠ - ٧٠ ٪ ی نیکله.

مه - ا (میہ - mih): تہم.

مه - مهہ (meh): مانگ، ہدیث.

مه - ا. فر (می - mi): مانگی پتینجہ می
فہرہنگی.

مہاب - ا. ع (مہاہاب - mehabb): جیتی
ہاتنی با، کونہبا.

مہابت - مص. ع (مہاہابت - mehabet):
ترساندن، گہورہی و شکو، شان و شوکت.

مہابت - ا. ع (مہاہابت - mehabit): شوینی
دابہزین، جیتی نیستنہوہ.

مہابل - ا. ع (مہاہابل - mehabil): ریتی
مندالڈان، منالڈان، رھمی ژن.

مہاجات - مص. ع (مووہاجات - mûhacat):
ہہجوکردنی یہکتر.

مہاجر - ا. ف. ع (مووہاجیر - mûhacir):
موہاجیر، کہسیک لہ شار یان ولاتی خوئی
بروات و لہ شار یان ولاتیکی بیگانہ نیستہجی
بی.

مہاجرت - مص. ل. ع (مووہاجرہرت -
mûhaceret): کوچ کرن، کوچین.

مہاجم - ا. ف. ع (مووہاجیم - mûhacim):
ہیرش بہر.

مہاجمہ - مص. ل. ع (مووہاجمہ -
mûhaceme): ہیرش کردن، ہیرش بردن.

مہاد - ا. ع (میہاد - mihad): جیکہ، بیشکہ،
لانکہ، زہوی نزم.

مہادات - مص. ع (مووہادات - mûhadat):
دیاری دان بہیہکتر.

مہادنت - مص. ل. ع (مووہادنتہ -
mûhadene): ناشتی کردن، سولج کردن
لہگہل یہکدا.

مہار - ا. ع (میہار - mihar): داریکی بچوکہ
دہیخنہ پھرہی لوتی وشترو پھتی پیوہ دہہستان،
ہہوسار.

مہارب - ا. ع (مہہارب - meharib): شوینی
راکردن و ہہلاتن.

مہارت - مص. ل. ع (مہہارت - mehareet):
کارامہی لہ کاریکدا، لیہاتوویی لہ کاریکدا،
زیرہکی و وہستایی.

مہارشہ - مص. ل. ع (مووہارشہ -
mûhareşe): بہیہکدا ہہلشاخین،
ہہرہشہکردن لہ یہکدی، دژمنایہتی کردنی یہک.

مہالک - ا. ع (مہہالیک - mehalik): جیتی
لہناو چوون، شوینی فہوتان، تالوکہخانہ.

مہام - ا. ع (مہہام - mehamm): کاری
سہخت، ٹہرک.

مہان - ا. مف. ع (مووہان - mûhan): زہلیل
کراو، ٹیہانہکراو.

مہانت - مص. ل. ع (مہہانتہ - mehanet):
خواربوون، لول بوون، زہلیل بوون، ریسوابوون،
زیلہت و ریسوایی.

مہب - ا. ع (مہہبب - mehebb): شوینی
ہاتنی با، کونہبا.

مہبت - ا. ع (مہہبت - mehbət): شوینی
دابہزین، جیتی نیستنہوہ.

مہبل - ا. ع (موہبل - muhbel): مندالڈان،
رتی مندالڈان، رھمی ژن.

مہپارہ - ص. مر (مہہپارہ - mehpāre): جوان،
خشکوک، قشت، ژن یان منالی جوانی وکو
مانگ.

مہتاب - ا. مر (مہہتاب - mehtab):
مانگاشو، تریفہی مانگ، ہہیثہشہو.

مہتابی - ا. مر (مہہتابی - mehtabî): ہہیوان،
بانیزہ، بہرہدمی عیمارہت.

مہتدی - ص. ع (موہتہدی - muhtedî):
کہسیک ریتی راستی دوزبیتہوہ.

مہتر - ص. ت. (میہتر - mihter): سہروک و
گہورہی فہوم.

مہتر - ا. ص (میہتر - mihter): مہیتہر.

مہجج - ص. ع (میہججہ - mihce):
غافل، گیل، ٹہوہی زوو لای ہہر کہسیک رام
بی.

مهربان - ص (میهربان - mihrbān):
میهربان، دلسوز.

مهرگان - ا (میهرگان - mihrgan): مانگی
میهر، پایز، ناوی رۆژی شازدهیه می مانگی
میهره، جه ئینکی کۆنی فارسانه، که له رۆژانی
۱۶-۲۱ی مانگی میهر بهر پایان دهکرد، دواي
جه ئی نه ورۆز گه وره ترین جه ئن بووه، ئهم جه ئنه
له سه رده می هه خامه نشییه کاندایا بووه و له
قۆناغ و سه رده مه کانی دواتریشدا تا سه ره لاندانی
ئیسلا م هه ر باو بووه، پاش ئیسلا میش له زه مانی
سامانیان و غه زه ویاندا باو بووه، ئیستاش و ده کو
جه ئینکی گه وره ی رۆشن بیریی ماوه، به عه ره بی
میهرجانی پیده گوتری.

مهرگانی - ا (میهرگانی - mihrganî): ناوی
له حنیکه له سی له حنه کدی باریه د.

مهرگیاه - ا. مر (میهرگیاه - mihrgîyah):
جۆره گیایه که.

مهره - ا (موهره - muhre): مورو، مۆره غه.

مهره داران - ا. مر (موهره داران - muhredaran):
به پره داران.

مهزول - ص. ع (مهزول - mehzûl): له رو
لاواز.

مهزوم - ا. مف. ع (مهزوم - mehzûm):
به زیو، هه لاتوو، شکست خواردوو.

مهست - ص (مههست - mehîst):
گه وره ترین.

مهستی - ا. مر (میهستی - mihsîtî):
پیکه اتوه له مه (گه وره) و ستی (خانم)
مهستی: خانی گه وره.

مهسیما - ص. مر (مههسیما - mehsîma):
روو مانگ، جوان و خشکۆک وه کو مانگ.

مهشید - ا. مر (مههشید - mehşîd):
مانگه شهو، تریفه ی مانگ.

مهک - م. ص. ل. ع (مههک - mehk):
نه مرکردنی شتیک، سووینه وه.

مهک - ا (مههک - mehk): گیایه که.

مهجع - ا. ع (مههجه - mehce'): خه و تنگه،
جیتی خه و تن و ئیسراحت و حه وینه وه.

مهجو - ا. مف. ع (مههجو - mehcûv):
هه جوکراو.

مهجوو - ا. مف. ع (مههجوو - mehcûr):
به جی هیلراو، دوو، چۆلکراو.

مهجه - ا. ع (موهجه - muhce): خوین، خوینی
دل، روح، گیان.

مهچه - ا (مههچه - mehçe): هه یقۆک، سه ری
عه له م که له زیر یان زیو له شیوه ی هه یقۆک
چیده کریت.

مهده - ا. ع (مهده - mehd): بيشکه، لانکه.

مهده - ا (مهده - mehd): رووه کیکه.

مهدی - ا. مف. ع (مهدهی - mehdî): هیدایه ت
دراو.

مهزار - ص. ع (میهرزار - mihzar): چه نه باز،
هه ره وه ی، هه ره گۆ.

مهذب - ا. مف. ع (موهه زه ب - muhezzeb):
به ئه ده ب، پاک و بی خه وش، خۆش خو.

مهیر - ا (میهر - mihir): میهره بانی،
دۆستایه تی، مه حبه ت.

مهیر - ا (میهر - mihir): خۆر، هه تاو.

مهیر - ا (میهر - mihir): مانگی حه و ته می سالی
هه تاوی. یه که م مانگی پایز.

مهیر - ا (موهر - muhr): مۆر، کیسه ی
سه ره ستر او، سه رمۆر.

مهیر - ا. ع (مههر - mehr): ماره یی.

مهیراس - ا. ع (میهراس - mihras): میکۆت،
هاو د.

مهیراسپند - ا. مر (مههره سپه ند - mehr espend):
ناوی رۆژی بیست و نۆیه می هه ر مانگی که هه تاوی.

مهیرافزا - ص. فا (میهره فزا - mihir efza):
ئه وه ی میهر و مه حبه تی رۆزی.

مهیرب - ا. ع (مههره ب - mehreb): شوینی
راکردن.

مهموم - ص.ع (مههموم - mehmûm):
دلته‌نگ، خه‌مبار.

مهمه - ص.ع (موهیممه - muhimme):
کار و ئه‌رکی دژوارو گزنگ، ئامیرو که‌ره‌سته‌تین
شه‌ر.

مهمیز - ا (میهمیز - mihmîz): مامیز.

مهنا - ص.ع (موهه‌ننا - muhenna): خوش،
به‌له‌زه‌ت و سازگار.

مهناوی - ا (مه‌نه‌افی - mehnâvî): که‌س‌یک
له‌ه‌تزی ده‌رباییدا کار بکات وه‌کو گوروبانی
سویا.

مهند - ص.ع (موهه‌ننه‌د - muhenned):
شمشیری هیندی.

مهندس - ا.ص (موهه‌ندیس - muhendis):
ئه‌ندازیار.

مه‌رار - ص (مه‌ه‌قار - mehvar): مانگ ئاسا،
میناه‌یف.

مه‌وار - ا (مه‌ه‌قار - mehvar): مانگانه،
موچه‌و جیره‌یه‌ک که مانگه‌و مانگ به‌خه‌لکی
بدرئ.

مه‌وش - ص (مه‌ه‌قه‌ش - mehvesh): جوان،
مانگ ئاسا، روو مانگ.

مه‌وع - ا.ف.ع (موه‌ه‌قشی - mûhevvi):
قیزه‌ده‌ر، مایه‌ی رشانه‌وه، قیزه‌ون.

مه‌ول - ص.ع (مه‌ه‌ول - muhul): ترسناک،
پرترس.

مه‌یا - ص.ع (موه‌یه‌یا - muheyya): ئاماده،
ته‌یار.

مه‌یاوه - ا (مه‌یه‌افه - mehyave): خۆراکی‌ک
له‌ماسی دروست بکری.

مه‌یب - ص.ع (مه‌ه‌یب - mehîb): ترسینه‌ر،
مایه‌ی ترس و هه‌یه‌ت.

مه‌یج - ا.ف.ع (موه‌یه‌یج - muheyyic):
ها‌روژینه‌ر.

مه‌یل - ص.ع (مه‌ه‌یل - mehîl): شو‌تینی
ترسناک، جیتی پر مه‌ترسی.

مه‌ل - مص.ل.ع (مه‌ه‌ل - mehl): به‌ئه‌سپایی
کارکردن، هیتینی و نه‌رمی.

مه‌ل - ا.ع (موه‌ل - muhl): ئاسنجاو، قه‌تران و
رو‌نی زه‌یتون، زیچ‌کاو.

مه‌لت - مص.م.ع (موه‌له‌ت - muhlet):
مۆله‌تدان، ده‌رفه‌تدان، مه‌دارا.

مه‌لیک - ا.ف.ع (موه‌لیک - muhlik):
کوشنده.

مه‌لکه - ا.ع (مه‌ه‌له‌که - mehleke): جیتی
له‌ناو چوون.

مه‌لل - ص.ع (موه‌له‌لل - muhellel):
چه‌ماوه، چه‌ماوه‌ وه‌کو هه‌یفک.

مه‌له‌ل - ص.ع (موه‌هل‌ه‌ل - muhelhel):
ناسکه‌شعیر، جلی ناسکی چنراو.

مه‌م - ص.ع (موه‌یم - muhimm): گزنگ،
کاری گه‌وره.

مه‌مات - ا.ع (موه‌یممات - muhimmat):
ئامیرو که‌ره‌سته‌ی جه‌نگ، ئه‌رک و کاری دژوارو
گزینگ.

مه‌ماز - ا.ع (میهماز - mihmaz): مامیز.

مه‌مان - ص (میهمان - mihman): میوان،
میقان.

مه‌ماندار - ص (میهماندار - mihmandar):
میواندار.

مه‌مانسرا - ا.مر (میهمانسرا - mihmansera):
میوانخانه.

مه‌مانکده - ا.مر (میهمانکده - mihmankede):
میوانسرا، میوانخانه.

مه‌مان نواز - ص.فا (میهمان نه‌فاز - mihman
nevas): میواندۆست، میوانپه‌روه‌ر.

مه‌مز - ا.ع (میهمه‌ز - mihmez): مامیز.

مه‌مل - ص.ع (موه‌مه‌ل - muhmel): بیهوده،
قسه‌ی بیهوده.

مه‌موز - ص.ع (مه‌هموز - mehmûz): وشه‌ی
هه‌مزده‌دار.

میاہ - ا.ع (میہاھ - miyah): ناو.
می پرست - ص.ف.ع (مہی پەرست - mey perest): مہی پەرست، کھسیک زوری حەز لە مہی بڼی.
میت - ص.ع (مہیت - meyt): جەنازە، مردوو.
میت - ص.ع (مہییت - meyit): مردوو.
میترا - ا (میترا - mitra): فریشتە ی میہرو خۆشەوێستی، فریشتە ی پاراستنی راستی و بەلێن و پەیمان، سەرچاوە ی روونکی و تیشک، خۆز.
میترائیسم - ا (میترائیسم - mîtra'ism): خۆشەوێستی پەرودری، میہرپەرودری.
میتولوزی - ا.فر (میتولوزی - mîtûlûjî): میتولوزی، ئەفسانە ی قارەمانان، زانستی لێکدانەووە شروئە کردنی ئەفسانە ی خواوەندان و قارەمانان.
میتە - ص.ع (مہیتە - meyte): مردار.
میتین - ا (میتین - mîtin): زەنگن، کولینگ، تەشویتی بەرد تاشین.
میثاق - ا (میساق - misax): بەلێن، پەیمان.
میخ - ا (میخ - mîx): میخ، بزمار.
میخانە - ا.مر (مہیخانە - meyxane): مہیخانە، شۆرتنی خواردنەوہی مہی.
میختن - مص.ل (میختن - mîxten): میزتن، میزکرن.
میخجە - ا (میخجە - mîxçe): بزماری بچوک، میخجەکە.
میخ درم - ا.مر (میخ دیرەم - mîxdirem): دراو، سکہ، ئامپرتیک کە دراوی پڼی لەسکە بدری.
میخک - ا (میخک - mîxek): گولە میخکە.
میخوار - ص.فا (مہیخار - meyxar): شەرابخۆز، مہیخۆز.
میخوش - ص (مہیخوش - meyxûş): ترش و شیرین، میخۆش، مزر.
میخی - ص.ن (میخی - mîxî): بزماری، خەتی بزماری.

مہیمن - ص.ع (مورہمین - muheymîn): شایەتی راستگو، نینگابان، یەکیکە لە ناوہکانی یەزدان.
مہین - ص.ن (میہین - mihîn): گەورە، گەورەتر.
مہین - ص.ع (مہین - mehîn): مانگ ئاسا، مانگین، ناوی ژنانە.
مہین - ص.ع (مہین - mehîn): زەلیل.
مہیرو - ا (مہیہفە - mehyeve): خۆزاکیک بەماسی دروستکراوی.
می - ا (مہی - mey): شەراب، مہی.
میادین - ا.ع (مہیادین - meyadîn): مہیدانان.
میامن - ا.ع (مہیامین - meyamin): دەستی راست، لای راست، باڵی راستی مہیدانی جەنگ، بەرەکەت و فەر.
میامین - ا.ع (مہیامین - meyamîn): مویارەک.
میان - ا (میان - miyan): ناوہ راست، کەمەر، ناوقەد.
میان بالا - ص.مر (مییان بالا - miyan bala): دەستە بالا.
میان بند - ا.مر (مییان بەند - miyan bend): کەمەر بەند.
میانچی - ا (مییانچی - miyançî): نڼوانچی، پڼناو، ناوڼیوان.
میانداز - ص (مییانداز - miyandar): وەستاو مامۆستاو رابەر لە زۆرخانەدا.
میانگین - ص.ن (مییانگین - miyangîn): مووعەدل، تڼکرا.
میانە - ا (مییانە - miyane): ناوہند، ناوہ راست.
میانەرەو - ص.فا (مییانەرەو - miyanerew): میانەرەو.
میانەسال - ص.مر (مییانەسال - miyane sal): میانەسال، کامل، نە گەنج و نە پیر.

میزبان - ص (میزبان - mzban): خانه‌خوئ.

میزد - ا (مه‌یزد - meyezd): مه‌جلیسی
شهراب و به‌زمی میوانی، میزی رازوهی خواردن
له بۆنه‌ین ناییندا.

می زده - ص. مف (مه‌ی زده - meyzede):
که‌سیک زۆری خواردبیتته‌وهو شهراب لیبی دای.

میزر - ا (مه‌یزهر - meyzer): میزه‌ر.

میزراه - ا. مر (میزراه - mîzrah): میزه‌رۆ.

میزک - ا (میزهک - mîzek): میز.

میزنای - ا. مر (میزنای - mîznay):
میزه‌رۆ.

میزه‌شناس - ا. ص (میزه‌شناس - mîzeşinas):
پسپۆر له واری نه‌خۆشی میزدا.

میزیدن - مص. ل (میزیدن - mîzîden):
میزتن، میزکردن.

میس - ا. ع (میس - mîs): دره‌ختیکی گه‌وره‌یه.

میسر - ا. ع (مه‌یسهر - meyser): قوما.

میسر - ا. مف. ع (مویه‌سسهر - muyesser):
ئاسان، ئاسانکراو، ئاماده‌وه‌فهره‌م.

میسره - ا. ع (مه‌یسره - meysere):
ده‌سته‌چه‌پ، لای چه‌پ، بالی چه‌پی مه‌یدانی
جه‌نگ.

میسور - ا. مف. ع (مه‌یسور - meysûr):
سه‌هل و ئاسان.

میسوین - ا. فر (میسوین - mîsyûn): شاند،
شاندی نوینه‌رایه‌تی.

میسوینر - ص. فر (میسوینر - mîsyûnir):
ئەندامی شانندی ئاینی، مژده‌دری ئاینی،
که‌شیش.

میشن - ا (میشن - mîşen): پیستی مه‌ری
ده‌باغی کراو.

میشوم - ص. ع (مه‌یشوم - meyšûm): شووم،
نه‌حس، نامو‌یاره‌ک.

میشینه - ص. ن (میشینه - mîşîne):
میگه‌له‌مه‌ر.

میدان - ا (مه‌یدان - meydan): مه‌یدان،
گۆره‌پان، مه‌یدانی ئەسپ تاودانی.

میده - ا. ص (مه‌یده - meyde): نانی گهنم.

میده سالار - ا. ص (میده سالار - mîde salar):
نانه‌وا، نانکه‌ر.

میر - ا (میر - mîr): میر، ئەمیر.

میراب - ا. ص (میراب - mîrab): میراو.

میراث - ا. ع (میراس - mîras): که‌له‌پور،
میرات، ئەوه‌ی له‌پاش مردود ده‌مینئ و
میراتگرانی ده‌یه‌بن.

میرخور - ا. ص (میرئاخور - mîraxûr):
میرئاخور، که‌سیک به‌ته‌ویله‌ی خان و شادا
رادگا.

میراندن - مص. م (میراندن - mîranden):
مراندن، کوشتن.

میرزا - ا. ص (میرزا - mîrza): ئەمه
کورته‌کراوه‌ی ئەمیرزاده‌یه، ئەمه له‌کۆنا له‌قه‌بی
شازاده‌کان بووه‌ له‌کۆتایی ناویاندا به‌کار هاتوه
وه‌کو محمه‌ده‌ میرزا، هه‌ندێ پیاویش ئەو
له‌قه‌به‌یان له‌پیش ناوی خۆیان‌ه‌وه‌ داناوه. پاشان
مانای کۆنکه‌ خۆینه‌وارو نووسه‌رو سکرته‌تری
وه‌رگرتوه، میرزا، میرزا بنووس.

میرشکار - ا. ص (میرشیکار - mîrşikar):
گه‌وره‌ی شکارچی‌یان، به‌رپرسی راوچی‌یان.

میرغضب - ا. مر (میرغه‌زه‌ب - mîrxezeb):
میرغه‌زه‌ب، جه‌لاد، ماموری ئەنجامدانی حوکمی
خه‌نه‌قاندن.

میروک - ا (میروک - mîrûk): میرووله.

میره - ا (مه‌یره - meyre): میرد، شوو،
سه‌رۆکی خانه‌واده، سه‌روه‌ر.

میره - ا. ع (میره - mîre): ئازوقه، میره،
ئازوخه‌ی ده‌وله‌تی، ئەرزاق.

میز - ا (میز - mîz): میز.

میزاب - ا (میزاب - mîzab): مه‌رزوم، مه‌ریزب.

میزان - ا. ع (میزان - mîzan): ته‌رازوو،
ئەندازه.

میکزودم - ا.فر (میکزودیم - mîkzûdim):
نه خوشبیه که له نه نجامی نهرهسیوی غوده‌ی دهره‌قی
دروست ده‌بی.

میگ - ا (میگ - mîg): کولله، رووبیان.
می گسار - ص.فا (مه‌ی گوسار - mey gusar):
مه‌ی خۆر.

میگو - ا (مه‌یگو - meygû): کولله‌ی دهریایی،
رۆبیان، مه‌یگو.

میگون - ص (مه‌ی گون - meygûn): به
ره‌نگی مه‌ی، سور، به ره‌نگی شهرباب، شهربابی.

میل - ا (میل - mîl): میل، کلچیتو.
میل - مص.ع (مه‌یل - meyl): چه‌مین، لار
بوون، ئاره‌زوو کردن.

میل - ا (میل - mîl): میل، پیتوانه‌یه‌که.
میلاد - ا.ع (میلاد - mîlad): کاتی له دایک
بوون، رۆژی له دایک بوون.

میلان - مص.ع (مه‌یه‌لان - meylan):
لاربوون، خواربوون.

میلارو - ا.ص (میلارو - mîlav): شاگرد، شاگرد
دوکان.

میل لنگ - ا.مر (میل له‌نگ - mîl leng):
ئامیتریکه کاری پستۆنی ئوتۆمبیل ریک ده‌خات.

میله - ا (میله - mîle): بیر، کارتیز.

میلیتاریسم - ا.فر (میلیتاریسم - mîlîtarîsm):
عه‌سکه‌رتاریزم، ولاتیک
هم‌مو کاروباریکی له‌ژیر ده‌سه‌لاتی سوپاییاندا
بی، بۆچوون و ئایدولۆژیایه‌که که پیتی وایه شه‌ر
گزنگترین ئهرکی نه‌ته‌وه‌یه‌یه.

میلتر - ص.فر (میلتر - mîlîter): سوپایی،
له‌شکری، عه‌سکه‌ری، میلیتاری، میلیشایی.

میلی گرم - ا.فر (میلی گیره‌م - mîlîgirem):
هه‌زاریه‌کی گرام.

میلی متر - ا.فر (میلی متر - mîlî metr):
هه‌زاریه‌کی مه‌تر.

میمنت - مص.ل.ع (مه‌یه‌نه‌ت - meymenet):
موبارده‌ک بوون، فه‌رو به‌ره‌که‌ت.

میعاد - ا.ع (میئاد - mî'ad): رۆژی قیامه‌ت،
رۆژی په‌سلانی، وعده‌که.

میعه - ا.ع (مه‌یه - mey'e): شوکه.

میخ - ا (میخ - mîx): ته‌می خه‌ست و چر،
هه‌ور.

میقات - ا.ع (میقات - mîxat): وه‌خت، کات،
کاتی کار.

میکا - ا.مر (میکا - mîka): جوړه به‌ردیکه،
میکا.

میکائیل - ا.خ (میکائیل - mîkail): ناوی
فریشته‌یه‌که.

میکادو - ا (میکادو - mîkadû): له‌قه‌بی
جارانی ئیمپراتۆرانی ژاپۆنه.

میکده - ا.مر (مه‌ی که‌ده - meykede):
مه‌یخانه، جیی شهرباب فروشتن، شۆتینی مه‌ی
خواردنه‌وه.

میکروب - ا.فر (میکروب - mîkrûb):
میکروب.

میکرودیولۆژی - ا.فر (میکروبیولۆژی - mîkrubiyulûjî):
میکروبیولۆژی.

میکروبیولۆژیست - ا.ص.فر (میکروبیولۆژیست - mîkrubiyulujist):
میکروب ناس.

میکروفون - ا.فر (میکروفون - mîkrufûn):
میکروفۆن، بلندگو.

میکروگرافی - ا.فر (میکروگرافی - mîkrugrafî):
زانستی لیکۆئینه‌وه‌ی

گه‌ردیلان.
میکرولیتیک - ا.فر (میکرو لیتیک - mîkrulîtîk):
به‌ردیک له‌ توخمی زۆر ورده

دروست بووبی.

میکرومتر - ا.فر (میکرو متر - mîkru metr):
ئامیتری پیتوانه‌ی مه‌ودای زۆر بچووک و ه‌کو
میلیمه‌تر.

میکرون - ا.فر (میکرون - mîkrûn):
ئامیتریکه‌ی زۆر بچووکه بو‌ئنده‌گه‌یری شتی زۆر
بچووک.

میولوی - ا.فر (میولوی - miyûlûjî): به‌شیکه له زانستی توتیکاری دهرباره‌ی ماسولکه، ماسولکه‌ناسی.

میوه - ا (میقه - mîve): میوه،.

میوه‌نیام - ا.مر (میقه‌نیام - mîveniham): توتیکلی هه‌ندی روه‌کی وه‌کو نوک و لویا.

میهن - ا (میهن - mîhen): وه‌ته‌ن، زێد، نیشتمان، مأل.

میمنه - ا.ع (مه‌مه‌نه - meymene): به‌ره‌که‌ت و فه‌ر، لای راست، بالی راستی مه‌یدانی جه‌نگ.

میمنون - ص.ع (مه‌میون - meymûn): موباره‌ک، به‌فه‌ر.

میمنون - ا (مه‌میون - meymûn): مه‌میون.

میمیک - ص.فر (میمیک - mîmîk): لاسایی کردنه‌وه‌و ده‌مه‌لاسکی، هه‌لس و که‌وت و گوژانی چاره‌ی ئه‌که‌ته‌ر له کاتی ده‌وری‌نین له شانۆگه‌ریدا.

مین - ا.فر (مین - mîn): مین، لوغم.

مینا - ا (مینا - mîna): شووشه، مینای سه‌ر ددان.

مینا - ا (مینا - mîna): گولێ مینا.

مینا - ا (مینا - mîna): بالنده‌یه‌که.

مینا - ا.ع (مینا - mîna): مینا، به‌نده‌ر.

مینافام - ص.مر (مینافام - mînafam): شیناو، شین وه‌کو مینا.

میناکار - ا.ص (میناکار - mînakar): میناساز، که‌سێک که میناکاری بکات.

مینو - ا (مینو - mînu): به‌هه‌شتی به‌رین.

مینوت - ا.فر (مینوت - mînuî): ره‌ش نووس، پیش نووس.

مینوی - ص.ن (مینیه‌فی - mînevî): به‌هه‌شتی.

مینیاتور - ا.مر (مینیاتور - mînyatûr): وینه‌ی زۆر بچوک که ورده‌کاری تیا کرابی، جوژه نیگارکیشیه‌کی تاییه‌تی روژه‌ه‌لانه.

مینیاتوریست - ص.فر (مینیاتوریست - mînyatûrist): مینیاتۆرساز، نیگارکیشی مینیاتۆرکار، که‌سێک به‌ شتواری مینیاتۆر نیگارکیشی بکات.

مینیموم - ا.فر (مینیموم - mînimûm): به‌لای که‌مه‌وه، لایه‌نی که‌م.

میوپ - ا.فر (میوپ - miyûp): نزیک بین، که‌سێک چاوی لاواز بی‌و دوور نه‌بینی.

ن- حر (N):

پیتی بیست و نۆیه می ئه لفلای فارسییه و به (نون) ده خوینرتیه وه، به حه ساوی ئه بجه د ده کاته (۵۰).

نا- (نا-na): پیتشگره، ده چیتته پیتش وشه و مانای تازدی لئ دروست ده کات، وهک: نادرست، ناپسند، ناتوان.

نا- (نا-na): نای، نهی، گه روو.

نا- (نا-na): نم، رتویهت، ته ره شوخ، بۆنی ناخۆشی هه ندی خۆراکی کۆن، بۆنسارد.

نا- (نا-na): وزه، شینگ، تاقت و توانا، هه ناسه.

ناارام- ص (ناارام-na aram): بئ ئوقره.

نا ازموده- ص (نا نازمووده-na azmûde): بئ ئه زمرون، بئ ته جربه، بار.

نااشنا- ص (نااشنا-na aşna): نه ناس، بیگانه.

نائب- ص.ع (نائیب-naib): جیگر.

نائبه- ص.ع (نائیبه-naibe): لیتقه ومان، کاره سات، بویه رو به لاو نسیبهت.

نائح- ا.ف.ع (نائیه-naih): شینگیر.

نائره- ا.ص.ع (نائیره-naire): ئاگری هه لایساو، فیتنه، رق و کینه و دژنایه تی.

نائیل- ا.ف.ع (نائیل-nail): به مه به ست گه بیوو، سوودمه ند.

نائیم- ص.ع (نائیم-naim) نووستوو، خه وتوو، خه فنگ.

نائیمه- ص.ع (نائیمه-naime): ژنی نووستوو، مه رگ.

ناب- ص (ناب-nab): پاک و بئ غه ل و غه ش، نایاب.

ناب- ا.ع (ناب-nab): که لیه.

ناباب- ص (ناباب-nabab): ناپه سند، ناباو، نه گونجاو، ناشیرین.

نابالغ- ص.م (نابالغ-nabalix): نه بالق.

ناباور- ص (ناباڤهر-nabaver): باوه نه کرده نی، شتی قه بول نه کری.

نابایا- ص (نابایا-nabaya): نه زه وری، ناپیتوست.

نابایست- ص (نابایست-nabayist): هه ر شتی پیتوست نه بئ، ناپیتوست.

ناپت- ا.ف.ع (ناپیت-nabit): چه که ره کردوو، رواو، وراردوو.

نابجا- ص (نابیجا-nabica): نابه جی.

ناپخته - ص (ناپوخته - napuxte): نه کولاو، کال، بیت، تهجره به، باړ، خاو.

ناپدرام - ص (ناپیـدرام - napidram): ناپه سندن، ناخوښ، غه مگین، شووم، ناهه موار، نادرووست، ناریک و پیتک.

ناپدری - ص (ناپیدهری - napiderî): زریاب، باوه پیاره، باوه پیتړه.

ناپدید - ص (ناپه دید - napedîd): پیوار، نادیار، پنهان، گوم.

ناپروا - ص (ناپه رفا - naperva): بیت په روا، چاوقایم، سه رگه ردان، نه ترس.

ناپره یزگار - ص (ناپه رهیـزگار - naperhîzgar): به دکړده وه، فاسق، داوین پیس.

ناپز - ص (ناپه ز - napez): نه کولوک.

ناپسری - ص (ناپسه ری - napiserî): زړکوپ.

ناپسند - ص (ناپه سهـند - napesend): ناپه سندن، ناجوور، ناحه ز.

ناپیدا - ص (ناپه یدا - napeyda): نادیار، پنهان، پیوار، نه وهی ناشکرا نه بیت، نه خوویا.

ناتراشیده - ص (ناتراشیده - nateraşîde): نه تاشراو، ناهه موار، بیت ته ربیت.

ناتندرست - ص (ناتهن دروست - naten drust): نه خوښ، دهغه زار، نه ساغ.

ناتنی - ص (ناتهنی - natenî): زړ، بړیا، خوشک که له یهک داک و باب نه بن.

ناتو - ص (ناتهو - natew): ناسازگار، ناتبا، ناریک، ناکوک.

ناتوان - ص (ناتنهان - natevan): نه توان، بیت توانا، لاواز، بهلنه نگازو بیتنهوا.

ناتور - ا.فر (ناتوور - natûr): تبع، ته بیعهت، گهوه ر، جهوه ر، سروشت.

ناتورالیست - ص.فر (ناتورالیست - natûralîst): ته بیعی زان، زان له ته بیعیاتدا.

نابخرد - ص (نابیـخرد - nabixred): بیت نه قتل، گیل، گه لځو.

نابردار - ص (نابوردار - naburdar): ناچار، بیت سه بر، بیت ثوقره.

نابريد - ص (نابورید - naborîd): نه پردراو، خه تنه نه کراو، سووندت نه کریاک.

ناپسامان - ص (نابیـسامان - nabi saman): بیت سه رویه ر، نارپک و پیتک، شتواو.

نابسود - ص (نابه سوود - nebesûd): کون نه کراو، دهست لینه دراو، سه رموړ.

نابغه - ص.ع (نابیـغه - nabixe): بلیمهت، هه لکه وتوو، له راده به دهر زیرهک.

نابکار - ص (نابیـکار - nabikar): بیت که لک، به دکړده وه، بیت فایده.

نابل - ص.ع (نابیـل - nabil): تیره نداز.

نابنوا - ص (نابیـنه فا - nabineva): زایه و له ناو چوو، بیتنهوا.

نابود - ص (نابوود - nabûd): نابوود، له ناو چوو، نه ماو، فهوتاو.

نابودمەند - ص (نابوودمهـند - nabûd mend): موفلیس، هه ژار، بیت حال و مال.

نابهره - ص (نابه هره - nabehre): پیسکه، بیت خیر، زپری قه لب.

نابهنگام - ص (نابیـهینگام - nabihingam): ناوخت.

نابینا - ص (نابیـنا - nabîna): نابینا، کویر، که سیک که چاوی نه بیتنی.

نابیوسان - ص (نابه یوسان - nabeyûsan): نشکیفا، له نکاو، له پړ، له نا غافل.

ناپاک - ص (ناپاک - napak): پیس، ناپاک.

ناپاکزاد - ص (ناپاکزاد - napak zad): چه رامزاده، زول، بیژی.

ناپایدار - ص (ناپایدار - napaydar): ناپایه دار، رهوتنی، زووگوزهر.

ناتوالیسم - ا. فر (ناتوورالیسم -

natûralîsm): په پیره‌وی شتواری ته بیعت.

ناجی - ص. ف. (ناجیه - nacih): سه‌رکه‌وتوو، سه‌رکه‌فتگ.

ناجی - ص. ع. (ناجی - naci'): سووډمه‌ند، خوښ، خورازباری پاوه‌ن و له‌وه‌رو له‌وه‌رگه، عه‌ودالی گیاوله‌وه‌رگه.

ناجی - ا. ف. ع. (ناجیم - nacim): هه‌لا‌توو، سه‌رک‌تیش، دره‌وشاوه.

ناجو - ا. (ناجوو - nacû): کاژ.

ناجود - ا. (ناجود - nacûd): کاسه، پیالنه، شهرباب و قاپی شهرباب.

ناجور - ص. (ناجور - nacûr): نه‌گونجاو، تاکه‌و تاک.

ناجی - ا. ف. ع. (ناجی - nacî): رزگارېوو، دهرېازوو.

ناچار - ص. (ناچار - naçar): ناچار، بیچاره، بې‌دهره‌تان، به‌ناچاری، بېته‌وا.

ناچخ - ا. (ناچخ - naçex): ته‌ورزیڼ، کوله‌نېزه.

ناچرید - ص. (ناچرید - naçerîd): نه‌له‌وه‌رېوو، مرؤف‌یان‌ه‌یوان‌که‌هیچی نه‌خوارېږي.

ناچیز - ص. (ناچیز - naçîz): کم، هیچ، ناچیز.

ناحق - ص. (ناهغ - nahex): درؤ، نه‌هق.

ناحل - ص. ع. (ناحیل - nehil): بنیس، لاواز، نه‌وه‌ی نه‌خوښی‌یان‌ه‌شق‌یان‌سه‌فه‌ر‌لاوازی کردې.

ناهی - ص. ف. ع. (ناهی - nahî): نه‌حووزان، ریزمان‌زان، ده‌ستووزان.

ناهییه - ا. ع. (ناهییه - nahiye): ناوچه، لا، قه‌راخ، به‌شیک‌له‌شاریک.

ناخ - ا. (ناخ - nax): ناوک.

ناخدا - ا. ص. (ناخودا - naxuda): که‌شتیوان، نه‌فسه‌ری‌هیزی‌دربیایی.

ناخلف - ص. مر. (ناخه‌له‌ف - naxelef): ناخه‌له‌ف، منالی‌نا‌سالح، منالی‌ناله‌بار، منالی‌خراب.

ناخن - ا. (ناخن - naxun): نینوک، نووخان، نویخان.

ناخنک - ا. (ناخونه‌ک - naxunek): نینوکی‌بچوک، ناخونه‌ک، خواردن‌له‌شتی‌به‌به‌بی‌نیجازه‌ی‌خاوه‌نی.

ناخنک - ا. (ناخونه‌ک - naxunek): رووه‌کټکه.

ناخن‌گیر - ا. مر. (ناخن‌گیر - naxun gîr): نینوک‌که‌ر.

ناخنه - ا. (ناخونه - naxune): زیاده‌گزشتی‌گژشه‌ی‌چاو.

ناخواست - ص. (ناخواست - naxast): داوانه‌کراو، نه‌ویستراو.

ناخوانا - ص. (ناخوانا - naxana): خه‌تی‌به‌ناسانی‌نه‌خوینرېته‌وه، ئومی و نه‌خوینده‌وار.

ناخوانده - ص. (ناخوانده - naxande): نه‌خوینده‌وار، که‌سیک‌بی‌ده‌وه‌ت‌کردن‌خو‌ی‌بکا‌به‌میوان.

ناخوداگاه - ص. مر. (ناخوداگاه - naxûd agah): که‌سیک‌ناگای‌له‌خو‌ی‌نه‌بی، نااگا، بی‌ناگا.

ناخوش - ص. (ناخوش - naxûş): نه‌خوښ، ناپه‌سند، دلته‌نگ، له‌ش‌به‌بار.

نادار - ص. (نادار - nadar): نه‌دار، نه‌بوو، هه‌ژار، ده‌ستکورت.

ناداشت - ص. (ناداشت - nadaşt): هه‌ژار، نه‌بوو، نه‌دار، بی‌شرم.

نادان - ص. (نادان - nadan): نه‌زان، بی‌نه‌قل، نه‌خوینده‌وار.

نادانسته - ص. (نادانسته - nadaniste): نادیار، نه‌زانراو، له‌رووی‌نه‌زانیه‌وه.

نادختری - ص. (نادوخته‌ری - naduxterî): زړکچ.

نادر- ص.ع (نادیر - nadir): دهگمهن.

نادوروست- ص (نادوروست - nadurust):
عهبیدار، کهسی بئ بارو په دکار.

نادره- ص.ع (نادیره - nadire): بئ هاوتا،
دهگمهن.

نادم- ص.ع (نادیم - nadim): په شیمان.

نادی- ا.ف.ع (نادی - nadî): یانه، بانگ کهر.

نادیده- ص (نادیده - nadîde): نه بینراو،
تهوهی په چاو نه بینرئ.

نار- ا (نار - nar): هه نار.

نار- ا.ع (نار - nar): ناگر.

ناراست- ص (ناراست - narast): کهچ،
نه هه موار، نه ههق، درؤ، خاین، دهغل.

نارین- ا.مر (ناریون - narbun): بڼه هه نار.

نارپستان- ص (نارپستان - narpistan):
مه مک هه نار، کچ یان ژنیک مه مکی توندو قوت
وهکو هه نار بئ.

نارجیل- ا.ع (نارجیل - narcîl): درهختیکه،
گوئزی هیندی.

نارخو- ا (نارخو - narxû): گولئ هه نار.

ناردان- ا.مر (ناردان - nardan): دهنکی
هه نار، دهنکه هه نار.

ناردین- ا (ناردین - nardîn): جزره گولتیکه.

نارس- ص (نارهس - nares): میوهی کال،
نهگه بیو، نه په سیو.

نارسا- ص (نارهسا - naresa): کورت، کول،
نوقوستان.

نارستین- ا.فر (نارستیئن - narsî'in):
دهرماناتیکه له بابه تی مؤرفین.

نارستان- ا.مر (نارستان - narstan): باغی هه نار.

نارکند- ا.مر (نارکهنده - narkend):
هه نارستان، شونتئ درهختی هه ناری ژوربئ.

نارکووتیک- ص.فر (نارکووتیک -

narkûtîk): مادهیه کی بیتهو شکره وهکو
تلیاک، نارکووتیک.

نارکووتین- ا.فر (نارکووتین - narkûtîn):
تلیاک.

نارکوک- ا (نارکووک - narkûk): نه فیوون،
تلیاک.

نارگیل- ا (نارگیل - nargîl): دار گوئزی
هیندی.

نارمشک- ا (نارموشک - nar muşk): جزره
درهختیکه.

نارنج- ا (نارهنج - narenc): نارنج.

نارنجستان- ا.مر (نارنجستان - narnistan):
باغی نارنج، شونتئ نارنجی ژوربئ.

نارنجک- ا (نارهنجکه - narencek):
نارنجوک.

نارنگ- ا (نارهنگ - nareng): نارنج.

نارنگی- ا (نارهنگی - narengî): لاله نگی.

نارو- ا (نارهو - narew): حیل، فیل،
خیانهت.

نارو- ا (ناروو - narû): تهیرتیکه.

ناروا- ص (نارهوا - nareva): ناروا،
ناپهسند، پارهی قهلب.

نارون- ا (ناروَن - narven): نارهوون،
ناروهوند، دارهدهش، داریکی بئ بهره قه دی ره شهو
لک و پژی جوانی ههیه.

ناره- ا (ناره - nare): زمانه ی تهرازوو، یان
قهپان.

ناز- ا (ناز - naz): شانازی، عیشوهو ناز.

نازا- ص (نازا - naza): نه زوک، قسر.

نازان- ص.فا (نازان - nazan): نازکهر،
نازکردن.

نازبالش- ا.مر (نازبالیش - nazbaliş):
سهزینی نه رم که له ژتیر سهردا داده نرئ.

نازبو- ا (نازبو - nazbû): ریحانه.

نازپرورد- ص.مف (نازپهره - nazperverd):
کهسیک له نازو نیعمه تدا

پهروهرده بوو بئ، ناز پهروهرده.

ناززا-ا. ص (ناسیزا - nasîza): جنیو، قسه‌ی ناشیرین، نالایقه و ناشایسته.

ناسفته-ا. ص (ناسوفته - nasufte): سه‌رمۆر، کون نه‌کراو.

ناسک-ا. ص ع (ناسیک - nasik): عابید، عیباده‌تکهر.

ناسکالیده-ا. ص (ناسیگالیده - nasigalîde): هه‌لئه‌سه‌نگیتراو، بچ بیرکردنه‌وه.

ناسوت-ا. ع (ناسوت - nasût): جیهانی مادی.

ناسور-ا. ص (ناسور - nasûr): ناسۆر، برینتی ئاو دز بووی و چلکی کردبج و ئاوسابج، برینتی که له‌گۆشه‌ی چاو، بنی ددان و ده‌وری کۆم دیت برینی ته‌شه‌نه‌کردوو، دومه‌لی قونیر.

ناسی-ا. ف.ع (ناسی - nasî): فه‌رامۆشکار، فه‌رامۆشکه‌ر، له‌بیرکه‌ر.

ناسونال-ا. ص.فر (ناسیونال - nasyûnal): نه‌ته‌وه‌یی، قه‌ومی.

ناسیونالیست-ا. ص.فر (ناسیونالیست - nasyûnalîst): نه‌ته‌وه‌خواز، نه‌ته‌وه‌یی، نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ر.

ناسیونالیسم-ا. فر (ناسیونالیسم - nasyûnalîsm): نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ری، ناسیونالیزم، نه‌ته‌وه‌خواز، میلله‌تی په‌روه‌ری.

ناشایست-ا. ص (ناشاییست - naşayîst): ناشایسته، ناپه‌سند، کریت، ناشیرین.

ناشی-ا. ف.ع (ناشی - naşî): نه‌شوفاکه‌ر، کیشیان کۆری هه‌رزه‌کاری نزیک له‌بلوغ.

ناشئه-ا. ع (ناشینه - naşî'e): هه‌وه‌لی رۆژ، بولیتی ئیوارئ.

ناشتا-ا. ص (ناشتا - našta): برسی، که‌سی برسی که به‌یانی هیچی نه‌خواردبج.

ناشر-ا. ف.ع (ناشیر - naşir): بلاوکه‌ره‌وه، دابه‌شکه‌ر، په‌خشکار.

ناشزه-ا. ص.ع (ناشیزه - naşize): ژنی، گوتراپه‌لی می‌رده‌که‌ی نه‌بج و به‌دره‌فتاری بکات، ناچیزه.

نازش-ا. مص (نازیش - naziş): نازین، نازکردن.

نازک-ا. ص (نازوک - nazuk): ناسک، نازک، ته‌نک، باریک.

نازک اندام-ا. ص.مر (نازوک نه‌ندام - nazuk endam): باریک و بالا ریک و پیتک.

نازک بدن-ا. ص.مر (نازوک به‌ده‌ن - nazuk beden): که‌سیتک که به‌ده‌نی نه‌رم و نیان و جوان بج.

نازک بین-ا. ص.فا (نازوک بین - nazuk bîn): وردبین.

نازکش-ا. ص.فا (نازک‌ه‌ش - nazkeş): نازکیش، نه‌وه‌ی نازو عیشوه‌ی که‌سیتک هه‌لگرت.

نازل-ا. ف.ع (نازیل - nazil): دابه‌زیوو.

نازله-ا. ف.ع (نازیله - nazile): به‌لا، مسیه‌ت، لیقه‌ومان، کاره‌سات.

نازنین-ا. ص (نازینین - nazinîn): نازنه‌ین، دل‌رفین، جوان.

نازیدن-ا. مص.ل (نازیده‌ن - nazîden): نازکردن، نازین، به‌خۆفشین.

نازنده-ا. فا (نازنده - nazende): نازکه‌ر.

نازیم-ا. (نازیم - nazîsm): نازیم، ریبازی حیزی نازی.

ناژو-ا. (ناژوو - najû): دارکاژ.

ناس-ا. ع (ناس - nas): خه‌لکی.

ناساز-ا. ص (ناساز - nasaz): دژ، نه‌گونجاو، پیچه‌وانه‌ی یاساو ریتسا.

ناسازگار-ا. ص (ناسازگار - nasazgar): ناتبا، نه‌گونجاو، دژ، ناخۆک.

ناسپاس-ا. ص (ناسپاس - nasipas): سپله، پچ نه‌زان، ناشوکر.

ناسخ-ا. ف.ع (ناسیخ - nasix): به‌تال که‌ره‌وه، هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه، که‌سیتک نوسخه‌ له‌به‌ر کتیب یان نووسینیک بگرتیه‌وه.

ناسره-ا. ص (ناسه‌ره - nasere): زپری قه‌لب، پاره‌ی عه‌بیدار، قسه‌ی کال و کرچ.

ناغوش - ا. فص. (ناغوش - naxûş): سهرکردنه ژيړ ناو، سهربردنه ژيړ ناو.

ناغول - ا. فص. (ناغول - naxûl): نه درده وان، په يژه، پاچينه، پتېليکانه، هه وره بان.

ناغيست - ا. فص. (ناغيست - naxist): جوړه دره ختيکه.

ناف - ا. فص. (ناف - naf): ناوک.

نافذ - ا. فص. ع. (نافيز - nafiz): بره، ره وان.

نافذه - ا. فص. ع. (نافيزه - nafize): كلاو روژنه، په نجه ره، ده لاقه.

نافر - ا. فص. ع. (نافير - nafir): زال، سل، سلوک.

نافرجام - ص. (نافه رجام - nafercam): پتهووه، پتفايده، به ده نجام، که سيک که ثاقبيه تي کاره که ي باش نه ي.

نافرمان - ص. (نافه رمان - nafermani): ياخي، سهرکيش، خوهر، سهرپيچيکار.

نافرهخته - ص. (نافه رهخته - nafer hexte): به دخو، بې ته ريت، بې نه ده ب.

نافع - ا. فص. ع. (نافي - nafi): به که لک، سوو دگه ي نه ر، به سوو، سوو دبه خش.

نافله - ا. فص. ع. (نافيله - nafile): به خشش، عياده تي سونه ت (واجب نه ي).

نافه - ا. فص. ع. (نافه - nafe): ناوکی ناسکی مسک.

نافی - ا. فص. ع. (نافی - nafî): دوورخه روه، نه فی که ر، ره تکر د نه وه، نکولي که ر.

ناقد - ا. فص. ع. (ناغيد - naxid): نه وه ي دراوی قه لب و باش ليکدی جيا بکاته وه.

ناقص - ص. ع. (ناغيس - naxis): که م، کيم، نا ته واو.

ناقصه - ص. ع. (ناغيسه - naxise): که م، کيم، نا ته واو.

ناقص - ا. فص. ع. (ناغيخ - naxiz): په يمان شکين.

ناقل - ا. فص. ع. (ناغيل - naxil): گيره وه، نه قل که ر، شتي له شوي پيکه وه بژ شوي پيکی دی بگوازيته وه.

ناشکيا - ص. (ناشه کيا - naşekîba): بې سه برو که م هه وسه له.

ناشناخت - ص. (ناشيناخت - naşinaxt): نه ناس، نه ناسراو.

ناشناس - ص. (ناشينا س - naşinas): نااشنا، بيگانه، نه ناسراو.

ناشنا - ص. (ناشينه فا - naşineva): قسه نه ژنه و، بې گوئ، که ر.

ناشو - ص. (ناشو - naşew): مه حال.

ناشور - ا. فص. ع. (ناشور - naşûr): قوماشيکی ناسکتر له جاوه.

ناشی - ص. (ناشی - naşî): ناشی، تازه کار، بې ته جره به، بې نه زمون.

ناصب - ا. فص. ع. (ناسيب - nasib): به رپاکه ر، هه ستي نه ر، نامرازی نه سب.

ناصبی - ص. ع. (ناسيبي - nasibî): کومه ليک بوون دژي نيمامي عه لی، بت په رست.

ناصح - ا. فص. ع. (ناسيه - nasih): په نديار، نه سيحه تکار، ناموژگاري که ر.

ناصر - ا. فص. ع. (ناسير - nasir): يارو ياوه ر، پشت و پشتيوان.

ناصيه - ا. فص. ع. (ناسيه - nasiye): ته و تل، هه نيه، تيول، په رجه م.

ناطق - ا. فص. ع. (ناتيغ - natîx): خه تيب، وتاريتر، قسه زان.

ناطور - ا. فص. ع. (ناتوور - natûr): باخه وان، بيتستانه وان، پاسه وان.

ناظر - ا. فص. ع. (نازير - nazir): به رپوه به ر، سهر په رشتيار، چاو دير، ديده وان.

ناظم - ا. فص. ع. (نازيم - nazim): که سيک کاريک يان شتيک ريک بخت.

ناعش - ا. فص. ع. (نائيش - naiş): ژيان به خش، بووژينه ر، قه ژينه ر.

ناعم - ص. ع. (نائيم - naim): نه رم و ناسک، که سيک له نيعمه تدا بژي.

ناگهان - ق (ناگه‌هان - nagehan): ناگه‌هان، کوت و پیر، له‌پیر، بیتی وهخت، ناوهخت.

نال - ا (نال - nal): قامیشی باریک و ناسک و ناو به‌تال، لوله‌ی باریک.

نالان - ص (فالان - nalan): نالین.

نالش - ا. مص (نالیش - naliş): ناله نال، نال و نک، نالین.

ناله - ا (ناله - nale): ناله، ده‌نگی سوزو شیوه‌ن و گریان.

نالی‌دن - مص. ل (نالی‌دهن - nalîden): نالین.

نالنده - ا. فا (نالنده - nalende): ناله‌کەر، که‌سیک بنالیتینی.

نام - ا (نام - nam): ناو، نام، ناڤ.

نام اور - ص (نام ئاڤهر - nam aver): به‌نامی، ناودار، مه‌نشور، ناسراو، نامدار، ناڤدار.

نامادری - ص (ناماده‌ری - nemaderî): زپ دایک.

نامبردار - ص (نامبه‌ردار - namberdar): نامدار، ناڤدار، ناسراو، به‌نامی، ناودار، به‌ناڤوده‌نگ.

نامبرده - ص (نام بورده - namburde): ناوبراو، نیوبراو.

نامجو - ص. فا (نامجو - namcû): دلپرو نازا، عه‌ودالی ناوو شوپت.

نامحرم - ص (نامه‌هرم - namehrem): نامه‌حرم، بیگانه، غه‌واره.

نامدار - ص (نامدار - namdar): نامدار، ناڤدار، ناسراو، نیودار، به‌ناو‌بانگ، به‌نامی.

نامراد - ص (ناموراد - namurad): نامراد، به‌مراز نه‌گه‌ییوو، مه‌حروم، بیتی به‌ش.

نامرد - ص (نامرد - namerd): نامه‌رد، ترسنوک، بیتی غیرهت.

نامردم - ص (نامه‌ردوم - namerdum): ناکه‌س به‌چه، هه‌تیوچه، خوڤی، بیتی ئه‌ده‌ب.

ناقله - ا. فا. ع (ناغیله - naxile): خه‌لکانیک له‌شویتی‌که‌وه بۆ شویتیکی دی بگوازنه‌وه.

ناقور - ا. ع (ناغوور - naxûr): شه‌یپوور، که‌په‌نا.

ناقوس - ا. ع (ناغوس - naxûs): ناغوس، زه‌نگی گه‌وره که له‌کلێساکاندا داده‌نری.

ناقوسی - ا (ناغووسی - naxûsî): ناوی ئاهه‌نگیکی کونی مؤسیقای ئیرانه.

ناقه - ا. ع (ناغه - naxe): وشتی میتچه.

ناقه - ص. ع (ناغیه - naxih): نه‌خوشتیک تازه له‌نه‌خوشی هه‌ستا‌بیته‌وه هیشتا بیتی تاقهت بیتی.

ناک - ا (ناک - nak): پاشگره، ده‌چیته‌سه‌ر کو‌تایی ووشه و سیفه‌ت دروست ده‌کات و ده‌ک اندوه + ناک = ئه‌ندوه‌ناک: خه‌مگین.

ناک - ا (ناک - nak): له‌وتاو، غه‌شدار.

ناکام - ص (ناکام - nakam): ناکام، بیتبه‌ش، نامراد، که‌سیک به‌ئاوات و ئامانجی خو‌ی نه‌گات.

ناکح - ص. ع (ناکیه - nakih): پیاوی ژندار، ژنی میتردار، زه‌وجیوو.

ناکس - ص (ناکسه‌س - nakes): بیتی بار، هه‌تیوچه، ناکه‌س به‌چه، خوڤی.

ناکس - ص. ع (ناکیس - nakis): سه‌رشو‌پ، چه‌ماوه، سه‌ره‌و ژیر، ئاو‌ژوو، سه‌رنگون.

ناکیسر - ا. هند (ناکیسه‌ر - nakiser): دره‌ختیکی زه‌لامه زیاتر له‌دارگو‌یز ده‌چیت.

ناگاه - ق (ناگاه - nagah): نشکی‌قا، ناوهخت، له‌پیر.

ناگرفت - ق (ناگیرفت - nagirift): له‌ناکاو، له‌پیر، نشکی‌قا.

ناگزیر - ص (ناگوزیر - naguzir): ناچار.

ناگزیر - ص (ناگوزیر - naguzir): ناچار.

ناگوار - ص (ناگو‌فار - naguvar): ناخو‌ش، خو‌اردنی به‌ئاسانی له‌گه‌ده‌دا هه‌رس نه‌بیتی، نا گه‌وار، تام ناخو‌ش.

ناگه - ق (ناگه‌ه - nageh): له‌پیر، له‌ناکاو.

ناندو- ا.فر(ناندو- nandû): وشرمری
نهمربکایی.

نانکش- ا(نانکیش- nankiş): قه‌زوان،
قه‌سقه‌وان.

نان کلاغ- ا(نان که‌لاغ- nankelax): تۆله‌که.

نانکور- ص.مر(نانکور- nan kûr): نان
کویر، سپله، پی نه‌زان، کویرنان، نمک حرام.

نانو- ا(نانو- nanû): لای لایه، لانکه،
دیلاتی، جۆلانه.

نانوا- ا(نان فا- nanva): نانه‌وا.

نانیوشان- ق(نانییوشان- naniyûshan): بی
خه‌بر، له‌پر، نه‌بیستراو.

ناو- ا(ناف- nav): هر شتیکی ناو بۆشی
دریژ، زیراب.

ناو- ا(ناف- nav): که‌شتی، که‌شتیی جه‌نگی.

ناو استوار- ا.ص(ناف ئوستوار- nav ustubar):
نفسه‌ری هیزی ده‌ریایی.

ناوانیدن- م.ص.م(نافانیدن- navanîden):
چه‌مانه‌وه، ماندووکردن، لارو له‌نجه.

ناویان- ا.ص(ناف بان- nav ban):
که‌شتیوان، نفسه‌ری هیزی ده‌ریایی.

ناویر- ا.ص(ناقه‌به‌ر- navber): که‌شتیپان،
که‌شتیاژۆ، که‌سپیک که‌شتی لی بخوړئ.

ناوتیپ- ا.مر(نافتیپ- navtîp): ده‌سته‌یه‌ک
که‌شتی جه‌نگی هیزی ده‌ریایی.

ناوچه- ا(ناقچه- navçe): که‌شتی بچوکی
جه‌نگی.

ناو خدا- ا.ص(نافخودا- navxuda):
که‌شتیوان.

ناودان- ا(نافدان- navdan): مه‌رزیب.

ناودیس- ا.مر(ناقدیس- navdîs): به‌شتیه‌ی
که‌شتی، ته‌و که‌ندو له‌ندانه‌ی له‌چینه‌کانی
زه‌ویدان و شپوه‌بان له‌که‌شتی ده‌چی.

ناورد- ا(ناقه‌رد- naverd): جه‌نگ، شهر،
شهرکه.

نامزد- ا.ص(نامزده- namzed): که‌سپیک بۆ
کاریک له‌به‌ر چاو گیرایی، ده‌زگیران.

نامور- ص(نامفه‌ر- namver): ناقدار،
نامدار، ناودار، به‌نامی، بناث و ده‌نگ.

ناموس- ا.ع(ناموس- namûs): ناموس،
شهره‌ف، راز و نه‌پنی، هه‌شارگه‌ی راوچی، پیاوی
لیها‌تووی کارامه.

نامویه- ص(نامویه- namûye): ژنی که
بیتوه‌ن نه‌که‌وتیی و هه‌ریه‌ک شوی کردیی.

نامه- ا(نامه- name): نووسراو، نامه،
کتیب.

نامه‌بر- ا.ص(نامه‌به‌ر- nemeber): نامه‌به‌ر،
ته‌ته‌ر، په‌یک، قاسید.

نامه‌رسان- ا.ص(نامه‌ره‌سان- nameresan):
پۆسته‌به‌ر.

نامه‌سیاه- ص.مر(نامه‌سیاه- name
siyah): نامه‌نووس، رۆژنامه‌نووس.

نامی- ص(نامی- namî): نام‌ه‌ره‌ش،
گوناحکار.

نامه‌نگار- ص.فا(نامه‌نیگار- namenigar):
رۆژنامه‌نووس.

نامی- ص(نامی- namî): به‌نامی، ناودار.

نامی- ص(نامی- namî): نه‌شوفاکه‌ر، شتی
که‌نه‌شوفا بکات.

نامیدن- م.ص.م(نامیدن- namîden):
ناوانان، ناقتان.

نان- ا(نان- nan): نان.

نان اور- ص.فا(نان ئا‌هر- nan aver): نان
په‌یدا‌که‌ر بۆ مال و مندا‌ل، گه‌وره‌ی خیزان.

نانخواه- ا(نانخواه- nanxah): ره‌شکه.

نانخور- ص.فا(نانخور- nanxûr): نان
خۆر، مال و مندا‌ل.

نانخورش- ا.مر(نانخوریش- nanxûriş):
ته‌وه‌ی به‌نانه‌وه بخوړئ، پی خۆر.

ناهار - ا.ص. (ناهار - nahar): برسی، ناشتا، که سیک له به یانییه وه نانی نه خواردبی، فراقین، نیوهرژه، نانی نیوهرژ.

ناهب - ا.ف.ع. (ناهیپ - nahib): تالانچی، تالانکهر.

ناهق - ا.ف.ع. (ناهیغ - nahix): سپین، زهره، که زهره.

ناهمتا - ص (ناهه متا - nahemta): بی هاوتا، بی وینه، بی هامتا.

ناههموار - ص (ناهه هموار - nahemvar): ناههموار، که ندومه ند، پیه هوارزو نشیتو، زبرو به گری و گۆل.

ناهنجار - ص (ناهه نجار - nahencar): خواروختیج، نا ههموار، ناشیرین و ناپه سهند.

ناهوشمند - ص (ناهووشمهند - nahûşmend): بی ئەقل، بی ناوهز.

ناهی - ا.ف.ع. (ناهی - nahî): نههیکه.

ناهید - ا. (ناهید - nahîd): ناهید، نهستیره ی زوهره.

نای - ا. (نای - nay): نای، نامیتریکی مۆسیقایه.

نای - ا. (نای - nay): قورگ، گهروو، نهوک.

نایاب - ص (نایاب - nayab): نایاب، شتی که دهستنه کهوئ، دهگهن، زۆر به نرخ.

نای انبان - ا. (مر نای نه بنان - nay enban): هه مانه یه که له سه رتیکییه وه نایه کیان پیته ناوه و چند کونیکتی تی کراوه جا هه مانه که پیه له با دهکن و دهیخه نه ژیر بال و له کاتی گۆرانی و سه مادا لپی ددهن، نای هه مانه.

نایچه - ا. (نایچه - nayçe): نای بچووک، لووله ی بچووک.

نایژه - ا. (نایژه - nayje): نای بچووک، هه ر شتییک وه کو نای بی. لووله ی مه سینه، هه ر لووله یه که ناوی پیتا بهردی.

نایلون - ا.فر. (نایلون - naylûn): نایلون.

ناوردجو - ص.فا. (ناقه ردجوو - naverdcû): جهنگاوهر.

ناوردگاه - ا. (مر ناقه ردگاه - naverdgah): شه رگه، مهیدانی جهنگ.

ناوس - ا. (ناشووس - navûs): گۆر، گلکۆ، دهخمه، قه ور.

ناوسروان - ا.ص. (ناقه سروان - navservan): نهفسه ری هیزی ده ریایی.

ناوشکن - ا. (مر ناوشکیکن - navşiken): که شتی شکین، به له می جهنگی تیرپه که تاقیبی که شتی جهنگی دهکات و لپی ددهات.

ناوک - ا. (ناقهک - navek): که شتی بچووک، تیر، تیری که به که وان بهاو یترئ.

ناوک انداز - ص.فا. (ناقهک نه انداز - navek endaz): تیره انداز.

ناوگان - ا. (نافگان - navgan): که شتیانی جهنگی.

ناوگروه - ا. (ناف گورووه - navgurûh): دوو سی دهسته که شتی جهنگی، تیپی ده ریایی.

ناووس - ا. (ناشووس - navûs): گلکۆ، گۆر، دهخمه.

ناوه - ا. (ناقه - nave): تاسی قورکیشان.

ناوهکش - ا.ص. (ناقه کهش - navekes): کریکاری به نایی که به تاس قورپان گهچ بو و هستا به ری.

ناوی - ا.ص. (نافی - navî): سه ریازی هیزی ده ریایی.

ناویدن - مص.ل. (نافیدن - navîden): راست و چه پ کردنی که شتی، لارو له نهجه، نه ملاو نه ولاکردن.

ناو ناوان - ص.فا. (ناف ناغان - nav navan): له نهجه ولار، خه رمان.

ناویژه - ص. (نافیژه - navije): خه وشدار، غه شدار، ناخالیسه.

نياندرتال - ا.فر(نيانديرتال - niyandirtal):
نياندرتال، مرۆڤي نياندرتال، ناوي دۆلتىكه له
ئالمانيا كه له سالى ١٨٥٦ دا له وى كاسه سهري
مرۆڤىك دۆزرايهوه كه دهگه پتهوه بۆ پتر له ٤٠
ههزار سال له مهوبهر ناويان ليناوه مرۆڤى
نياندرتال.

نيرون - ا.فر(نيروين - nîyûjin): قوناعى
دوهم له سهردهمى ستيهه مى زهوى ناسى.

نيون - ا.فر(نيون - niyun): گازىكى دهگمه و
زۆركمه.

نبا - ا.ع(نهبه - nebe): ههوال.

نبائل - ا.ع(نهبائيل - nabail): رهسه ندار،
نهجيب زاده، خانه دان.

نبات - ا.ع(نهبات - nabat): جۆزه شه كرىكى
ميناى رهنكه.

نبات - ا.ع(نهباب - nebat): رووهك.

نباح - م.ص.ل.ع(نوباھ - nubah): وهپين،
سه گوه.

نباش - ص.ع(نهباش - nebbas): كفندز.

نبالت - م.ص.ل.ع(نهبالته - nebalet):
نهجيب بوون، ئوروستوكراتى بوون.

نباھت - م.ص.ل.ع(نهباهت - nebahet):
شۆرته پديدكردن، زيرهكى، شهريف بوون.

نبت - ا.ع(نهبته - nebt): رووهك، گيا.

نبد - ا.ع(نهبز - nebz): شتى كه.

نبراس - ا.ع(نمبراس - nibras): چرا،
سه رهنيزه.

نبرد - ا.ع(نهبەرد - neberd): جهنگ، شه.

نبردناو - ا.مر(نهبەرد ناو - neberd nav):
كه شتى جهنگى تيرپوه.

نبرده - ص(نهبەردە - neberde): جهنگاوه،
دلاوه، دلير.

نيسه - ا.ع(نهبەسە - nebesə): نهوه و نه تيره.

نبش - ا.ع(نهبش - nebs): كه نار، قه راغى
مهيدان، چوارپان.

نېش - م.ص.ع(نهبش - nebs): گۆر هه لكه نندن،
زهوى هه لكه نندن و ده رهينانى شتىك.

نېشتن - م.ص.م(نهبشتهن - nebišten):
نوسين، نفيسين.

نېض - م.ص.ع(نهبز - nebz): تريه، جولانى
دهمار، ليدانى دل، تل دانى دهمار.

نېض نگار - ا.فر(نهبزنگار - nebz nigar):
ئاميرى ئه ندازه گيرى ليدانى دل، نهبزيتو، نهبزگر.

نېع - م.ص.م.ع(نهبء - neb'): هه لقولينى ناو
له كانى و سه رچاوان، سه رچاوه، كانى.

نېع - ا.ع(نهبء - neb'): دره ختيكه سهخت
تيرو كهوانى لى دهروستده كرى.

نېك - ا.ع(نهبك - nebk): جۆكه له ناوى زۆر
باريك له روباره وه يان له كانيه وه لايدات.

نېل - ا.ع(نهبيل - nebl): تير.

نېوت - م.ص.ل.ع(نهبشته - nebvət): كول
بوونى شمشير، كه م بوونى بينايى، كزبوونى چاو،
ناشيرين بوونى چوچاره، نه فرهت كردن.

نېوت - ا.م.ص.ع(نوبوڤشته - nubûvet):
پيغه مبهرايه تى.

نېوڤ - م.ص.ل.ع(نوبوڤ - nubûx): دهركه وتن،
بليمه تى.

نېوى - ص.ن(نهبهڤى - nebevî): پيغه مبهرى.

نېهره - ا(نهبه هره - nebehre): پارهى قه لب،
خوتپى، ناديارو په نهان.

نېى - ا(نوبى - nubî): قورتان.

نېى - ص.ع(نهبى - nebî): په يامبه ره،
پيغه مبه ره.

نېيد - ا.ع(نهبيز - nebîz): شه راب، شه رابى
تري، شه رابى خورما.

نېيره - ا(نهبيره - nebîre): نه وه و نه بيره.

نېيسه - ا(نهبيسه - nebîse): نه وه، منالى
منال، نه قى.

نېيل - ص.ع(نهبيل - nebîl): پياوى نه جيم و
خانه دان، زاناو هوشيار.

نِجاست - مص.ل.ع (نهجاست - necaset):
گلاوبوون، پیسبون.

نِجاشی - ا.ع (نهجاشی - necaş): لهقه‌بی
پاشای (حده‌شه) یه.

نِجباء - ص.ع (نوجه‌باء - nuceba): نه‌جیبان،
میرزاده‌کان.

نِجد - ا.ع (نه‌جد - necd): بان، به‌رزایی، زهوی
به‌رینی به‌رز.

نِجدهت - مص.ل.ع (نه‌جدهت - necdet): دلیر
بوون، نازابوون، مهر‌دایه‌تی.

نِجس - ص.ع (نه‌جیس - necis): گلاو، پیس،
نگریس.

نِجف - ا.ع (نه‌جف - necef): گرد، به‌رزایی،
زهوی به‌رز که ناو نه‌یگاتتی.

نِجک - ا (نه‌جک - necek): ته‌ورزین.

نِجل - ا.ع (نه‌جل - necl): کور.

نِجم - ا.ع (نه‌جم - necm): نه‌ستییره،
هه‌ساره.

نِجمه - ا.ع (نه‌جمه - necme): نه‌ستییره،
گیایه‌که.

نِجند - ص (نه‌جند - necend): غه‌مین، ژاکاو،
سه‌ر لی شتیواو، توره.

نِجوغ - ا (نه‌جوغ - necûx): چرچ و لۆچی
پیتستی به‌دهن.

نِجوم - ا.ع (نوجوم - nucûm): نه‌ستییران.

نِجوی - مص.ل.ع (نه‌جوا - necva): دوان به
چپه، چپاندن، رازو نیازکردن.

نِجیب - ص.ع (نه‌جیب - necîb): ره‌سه‌ن،
نه‌جیم، خانه‌دان، به‌جه‌وه‌هر.

نِحات - ا.ع (نوهات - nuhat): زانایانی واری
سه‌رف و نه‌حو، ریتزمان زان.

نِهاریر - ص.ع (نه‌هاریر - neharîr): زانا،
ه‌زرفان، زیره‌ک، لپه‌اتوو.

نِحاس - ا.ع (نوهاس - nuhas): مس، ناگر،
دوووکه‌ل، سروشت.

نبیه - ص.ع (نه‌بییه - nebîh): زانا، هوشیار،
زیره‌ک، وربا.

نبتون - ا.فر (نبتون - nibtûn): نبتون،
یه‌کیکه له نه‌ستییره گه‌رۆکه‌کان.

نت - ا.فر (نوت - nut): نۆته‌ی مۆسیقا،
نیشانه، په‌راوێز.

نتاج - ا.ع (نیتاج - nitac): بیتجوی حدیوانات،
زایینی چوارپیتیان، نه‌وه، نه‌سل.

نتایج - ا.ع (نه‌تایج - netayic): سه‌ره‌نجامان،
نه‌نجامان.

نترس - ص (نه‌ته‌رس - neters): نه‌ترس،
بیباک، نازا، دلیر.

نتن - مص.ع (نه‌تن - netn): بوگه‌ن بوون، بۆن
کردن.

نتن - ص.ع (نه‌تین - netin): گه‌نیوو، بۆنکردوو.

نتیجه - ا.ع (نه‌تیجه - netice): به‌روبووم،
نه‌نجام، زاده، به‌ره‌نجام.

نثار - مص.ع (نیسار - nisar): وه‌شاندن،
هه‌ل‌دان، په‌خشان کردن، نه‌وه‌ی له زه‌ماوه‌ندا
به‌سه‌ر بوک و زاوادا په‌خشی ده‌که‌نه‌وه.

نشر - مص.ع (نه‌سر - nesr): بلاو‌کردنه‌وه،
په‌خش کردن، په‌خشان.

نشم - مص.ع (نه‌سم - nesm): ناشیرین گوتن.

نثیر - ص.ع (نه‌سیر - nesîr): په‌رت و بلاو.

نوج - ا (نوج - nuc): ناوی زار، گوپ.

نِجابت - مص.ل.ع (نه‌جابه‌ت - necabet):
نه‌جیب بوون، نه‌سل و پاک نه‌ژاد بوون، خانه‌دان
بوون.

نِجات - مص.ل.ع (نه‌جات - necat):
رزگاربوون، ده‌ربازبوون.

نِجاح - مص.ل.ع (نه‌جهاه - necah):
سه‌رکه‌وتن، سه‌رکه‌فتن.

نِجار - ا.ص.ع (نه‌ججار - necar): دارتاش.

نِجار - ا.ع (نوجار - nucar): ره‌چه‌له‌ک، نه‌سل و
نه‌ژاد، ره‌نگ.

نخج - ا. (نهخج - nexc): گزگ، گیایه که گسگی لی دروست دهکری.

نخجد - ا. (نهخجد - nexced): ناسن.

نخجل - ا. (نهخجیل - nexcil): نوقورچ، نوقورچک، قونجریک.

نخجیر - ا. (نهخجیر - nexcîr): نیچیر.

نخجیرگان - ا. (نهخجیرگان - nexcîrgan): ناوی یه کیتکه له سی ئاوازه که ی باریده.

نخجیرگاه - ا. مر. (نهخجیرگاه - nexcîrgah): راوگه، شوتینی راوو شکار.

نخجیر وال - ا. ص. (نهخجیر وال - nexcîr val): نیچیرقان، راوچی.

نخجیل - ا. (نهخجیل - nexcîl): نوقورچ، نوقورچک.

نخراز - ا. (نوخراز - nuxraz): نیتریه که سهر قافله ی میگهل بچ، پیشهنگ، سهرگله ی پهز.

نخروب - ا. ع. (نوخروب - nuxrûb): کون، شاری میشهنگ.

نخری - ا. (نوخری - nuxrî): نۆیره.

نخست - ا. (نوخوست - nexust): یه کهم، هه وهل.

نخست وزیر - ا. مر. (نوخوست شهزیر - nuxust vezîr): سهره که وهزیران.

نخکله - ا. (نهخکله - nexkele): گوئز، گوئزی زۆر رهق.

نخل - ا. ع. (نهخل - nexl): داری خورما.

نخلبند - ا. ص. (نهخلبند - nexlbend): که سیتک له مۆم یان کاغه ز گول و درهختی دهستکرد دروست بکات، باخهوان.

نخلستان - ا. مر. (نهخلستان - nexlistan): باغی دارخورما، شوتینی دارخورمای زۆری.

نخله - ا. ع. (نهخله - nexle): یه که دار خورما.

نخوار - ا. ص. (نهخوار - nexvar): دهزوو ئاسا.

نخوار - ص. ع. (نیخوار - nixvar): ترسنوک، بوده له.

نحاس - ا. ص. (نههاس - nehhas): مسگر، مسفرۆش.

نحافت - مص. ل. ع. (نههافت - nehafet): لاواز بوون، له پیوون، بنیسان.

نهر - مص. ل. ع. (نههر - nehr): سه ریپین، ژیکرن، کوشتنه وهی و شتر، قوریانی کردن.

نهریر - ص. ع. (نیهریر - nihrîr): زانا، هزرقان، زیره که، هۆشمه ند.

نحس - ص. ع. (نههس - nehs): شووم، به دیۆم.

نحل - ا. ع. (نههل - nehl): میتش ههنگ، بهخششی بچ به رانبهر.

نحل - ا. ع. (نیهل - nihel): مه زه ب و دیانه ت.

نحو - ا. ع. (نهو - nehû): وه کو، میناک، ری، ریزمان.

نحوس - ا. ع. (نهووس - nuhûs): نهحس، شووم.

نحوست - مص. ل. ع. (نهووسه ت - nuhûset): شوم بوون، نهحس بوون، بهووم بوون.

نحول - مص. ل. ع. (نهوول - nuhûl): لاواز بوون.

نحوی - ص. ع. (نههقی - nehvî): شارده ز له زانستی نهحو.

نحیف - ص. ع. (نههیف - nehif): لهرولاواز، باریک و بنیس.

نخ - ا. (نهخ - nex): دهزوو، داو.

نخ - ا. ع. (نهخ - nexx): گلیمی دریژ.

نخارپ - ا. ع. (نهخاریب - nexarîb): لانه ی زهرده واله، شاره زهرده واله.

نخاس - ا. ص. ع. (نهخاس - nexxas): کۆیله فرۆش، دهلال یان فرۆشیاری چوارپیپیان، چیتودار، چیتوار.

نخاع - ا. ع. (نوخاء - nuxa'): مۆخ.

نخاله - ا. ع. (نوخاله - nuxale): بن پیژنگ، که په که و سۆس.

نخبه - ص. ع. (نوخبه - nuxbe): هه لێژارده.

نډب - ا.ع (نډهډب - nedeb): جی برین، گرهو و مهرج له تیره نډازی یان قوما ردا.

نډبه - ا.ع (نډوبه - nudbe): شیوهن و گرین بؤ مردوو، سهر دولکه.

نډرت - ا.م.ص.ع (نډورته - nudret): که می.

نډم - م.ص.ل.ع (نډهډم - nedem): په شیمان بوون، په ژبوانی، خهم و په ژاره.

نډماء - ص.ع (نډهډماء - nudema): هاو نیشینان، هاوډه مان.

نډوه - ا.ع (نډهډه - nedve): کور، نه نجومه ن.

نډید - ص.ع (نډهډید - nedid): هاوتا.

نډیم - ص.ع (نډهډیم - nedim): هاو نشین، هاوډه م.

نډیمه - ص.ع (نډهډیمه - nedime): هاوډه م.

نډر - م.ص.م.ع (نډنر - nezr): به لیتندان به خیر یان شهر، ترساندن، نه زکردن.

نډر - م.ص.م.ع (نوزور - nuzur): ترساندن، تۆقاندن.

نډیر - ص.ع (نډهډیر - nezir): ترسینه ر، تۆقینه ر.

نر - ص - (نهر - ner): نیر.

نرجس - ا.ع (نهرجیس - nercis): گولی نیرگز.

نرخ - ا (نیرخ - nirx): به ها، نرخ، قیمه ت.

نرد - ا (نهرد - nerd): تاو له، نهرد، گه مه ی نهر دین.

نرد - ا (نهرد - nerd): قه دی دره خت.

نردبان - ا (نهرده بان - nerdeban): په یژه، پاچینه، نهرده وان.

نرده - ا (نهرده - nerde): موچه جهره، ته یان.

نرس - ا.فر (نورس - nurs): په رستار، په رستاری مندا ل یان نه خوش.

نرسک - ا (نهرسه ک - nersek): نرسک.

نرک - ا (نهرک - nerec): میرویه کی بچو کی قوچه کی خالداره له پیستی پلنگ د هکات.

نخوت - ا.م.ص (نخه خشه ت - nexvet): خوچه رستی، لوو تبه رزی، فشه که ر، خوچه لکیش.

نخود - ا (نخود - nexud): نۆک.

نخوداب - ا.مر (نخه خووداب - nexudab): نۆکاو ی به گوشت، جوړه گوشتاو یکی بی چه وریبه که نۆکی پاککراو و برنجی له چاو ده کړی و ده دری به نه خوش.

نخوده ریز - ص.فا (نخه خوود بیریز - nexud biriz): که سیک نۆک دهر برژینتی و ده یفروشی.

نخودچی - ا.مر (نخه خودچی - nexudci): نۆک فروش.

نخود فرنگی - ا.مر (نخه خود فره نگی - nexud ferengi): جوړه نۆکیکه.

نخودی - ص.ن (نخه خودی - nexudi): نۆک ناسا، به شپوه ی نۆک، به ره نگی نۆک.

نخیز - ص (نخه خیز - nexiz): هیج و پوچ، ناکه س به چه، خو تپی، هه تیوچه، پیسکه.

نخیز - ا (نخه خیز - nexiz): که مین، حه شارکه، بۆسه، شه تلجاری.

نخیل - ا.ع (نخه خیل - nexil): دارخورما، بنه خورما.

نخیلک - ا (نخه خیلک - nexilek): تۆله که.

نډ - ا.ع (نیدد - nidd): هاوتا، ره قیب.

نډ - ا.ع (نډد - nedd): داری عود.

نډاء - م.ص.ع (نیداء - nida): بانگ کردن، جاري، گازی.

نډاف - ا.ص (نډداف - neddaf): هه لاج.

نډامت - م.ص.ل.ع (نډهډامت - nedamet): په شیمان بوون، په شیمانی، خهم و په ژاره.

نډاو ت - ا.م.ص.ع (نډهډاوه ت - nedavet): ته رپوون، ته ری، شیداری.

نډب - م.ص.ل.ع (نډهډب - nedeb): گریان، شیوهن و گرین بؤ مردوو.

نډب - ص.ع (نډهډب - nedb): ناسک، نه جیب، روو له چاکه.

نریمان - ص (نهریمان - nerîman): دلیر، پالەوان، نیر تەبیەت.

نرینه - ص.ن (نهرینه - nerîne): نیرینه.

نزار - ص (نہزار - nezar): لاواز، ژاکاو، بنیس.

نزاع - مص.ع (نیزاء - niza'): گفتوگو، کیشمەکش، شەرکردن.

نزاکت - ا (نہزاکت - nezaket): پاک، ئەدەب، خۆش روشتی، رەفتاری پەسند.

نزال - مص.ل.ع (نیزال - nizal): هاتنە مەیدان بۆ شەر.

نزاھت - مص.ل.ع (نہزاهت - nezahet): پاک، بوون، دور بوون لە خراپە، داوین پاک.

نزد - ا (نہزد - nezd): لا.

نزدک - ا.ص (نہزدیک - nezdîk): نزیک.

نزدیک بین - ص.فا (نہزدیک بین - nezdîk bîn): نزیک بین، کەسێک لەبەر لاوازی چاو دوور نەبینێ.

نزع - مص.م.ع (نہزء - nez'): هەڵکەندن، شتیەک لە شوێنێ، گیان دان، گیان کێشان.

نزف - مص.م.ع (نہزف - nezf): هەڵکێشانی ئاوی بیر تا وشک بکات، گرتنی خۆتین لە لەش بەھۆی کەڵە شاخووە.

نزل - ا.ع (نوزل - nuzl): بەخشش، بەرەکەت، ئەوەی بۆ میوان نامادەبکێ، نان و خوانی بۆ میوان ساز بکێ.

نزلە - ا.ع (نہزلە - nezle): پەسیف، هەلامەت، پەسیو.

نزم - ا (نیزم - nizm): تەمومێ نزیک لە زەوی، بارانی نم.

نزول - مص.ل.ع (نوزول - nuzûl): داہەزین، هاتنەخوارووە، سووی پارە.

نزه - ص.ع (نہزہ - nezih): پاک، بێگەرد، داوین پاک، بێ خەوش، دوور لە خراپەو کاری ناشایستە.

نرگ - ا (نہرگ - nerg): ریز، پۆل، دەستە.

نرگس - ا (نہرگیس - nergis): گۆلی نیرگز.

نرگسە - ا (نہرگیسە - nergise): گۆلی کە لە عاج یان ئیتسقان یان گەج بە شپۆی گۆلی نەرگز دروست بکێ.

نرگسی - ا (نہرگسی - nergisî): خواردنیکە لە سپیناخ دروست دەکێ پاش ئەوەی لە قاپان دەکێ، زەردتینە ی هێلکە ی بەسەردا دەکێ.

نرم - ص (نہرم - nerm): نەرم، پێچەوانە ی رەق.

نرمال - ص.فر (نورمال - nermal): نۆرمال، ناسایی.

نرم بالگان - ا.مر (نہرم بالەگان - nerm balegan): نەرم بالان، ئەو ماسییانە ی کە بالەکانیان نەرمە.

نرم بیز - ا.مر (نہرم بیز - nerm bîz): والابیز.

نرمش - ا (نہرمیش - nermiş): کەسێک بەدەنی نەرم بێ و لە وەرژندا توانای جولانی باش بێ.

نرم شامە - ا.مر (نہرم شامە - nerm şame): قوڵترین نەرمە پەردە ی مێشک.

نرم شانە - ص.مر (نہرم شانە - nerm şane): کەسی نەرم و خاکی و گوێراپەڵ.

نرمک - ص (نہرمەک - nermek): هێواش، هێمن، لەسەر خۆ.

نرم کامە - ا.مر (نہرم کامە - nerm kame): پەردە ی مەلاشک.

نرم گردن - ص.مر (نہرم گەردەن - nerm gerden): خاکی، گوێراپەڵ، نەرمە مروڤ.

نرمە - ا (نہرمە - nerme): هەر شتیکی نەرم، پەردە ی گوێ، نەرمە ی گوێچکە.

نروک - ا (نہروک - nerûk): رەگ و ریشە ی گیایە کە لە چیاکانی کرماندا دەپوێ.

نرە - ا (نہرە - nere): کیری پیاو، شەپۆلی ئاو، شۆستە.

نرە - ص (نہرە - nerre): نیر، نیر، فەحل.

نسائج - ا.ع (نه سائج - nesaic): هەر چنراوتیک، هۆندنه‌وه‌ی نووسین و رازانه‌وه‌ی.

نساب - ص.ع (نه سساب - nessab): نه‌سه‌ب ناس، پسپۆر له‌ بوارى نه‌ژاد و ئه‌سل ناسیدا.

نساج - ا.ص.ع (نه سساج - nessac): جۆلا، درۆزن.

نساجت - ا.مص.ع (نه ساجت - nesacet): چنینه‌کارى، جۆلايى.

نساخ - ا.ع (نوسساخ - nussax): كه‌سێك نوسخه‌ له‌بهر نووسین یان كتیبان بنووسیته‌وه‌.

نسار - ا (نه‌سار - nesar): نسى.

نساك - ا.ع (نوسساك - nussak): خواناسان و عیباده‌تكردن.

نساب - ا.ع (نه‌سه‌ب - neseb): خزمایه‌تى، نزىكایه‌تى، كه‌سایه‌تى.

نسبت - ا.ع (نیسبهت - nisbet): خزمایه‌تى و كه‌سایه‌تى، په‌یوه‌ندى و عه‌لاقات.

نسبنامه - ا.مر (نه‌سه‌ب نامه - neseb name): سه‌رحه‌له‌ نامه.

نسبى - ص.ن (نیسبى - nisbî): ریشه‌یى.

نسبى - ص.ن (نیسبى - nisbî): خزمایه‌تى و كه‌سایه‌تى.

نسپار - ا (نه‌سپار - nespar): شویتنى كه‌ هه‌نگورى تیا بگوشرى و ئاوه‌كه‌ی بگیری.

نستاك - ا (نیستاك - nistak): پیچی سك، پیچ هاتن به‌ سكد.

نستر - ا (نه‌سته‌ر - nester): گولى نه‌سته‌ره‌ن.

نسترن - ا (نه‌سته‌ره‌ن - nesteren): گولى نه‌سته‌ره‌ن، گوله‌باخی كێوى و خۆرسك.

نسترون - ا (نه‌سته‌ره‌ن - nesterven): نه‌سته‌ره‌ن، گوله‌ باغى كێوى.

نستعلیق - ا.مر (نه‌سته‌نلیخ - neste'lix): ناوى جوړه‌ خه‌تیكه‌.

نستك - ا (نیسته‌ك - nistek): په‌مووى شىكراره‌ی به‌ده‌ست پیچكه‌كراو.

نزهت - ا.مص.ع (نوزه‌ت - nuzhet): پاکی، داوین پاکی، خۆشحالى، گه‌شت و گه‌ران.

نزیدن - مص.م (نه‌زیده‌ن - nezîden): ده‌ره‌شان، ده‌ركیشان.

نزیل - ص.ع (نه‌زیل - nezîl): میوان، خواردنى به‌ به‌ره‌كه‌ت.

نزیه - ص.ع (نه‌زیه - nezîh): پاک، بیه‌گه‌رد، داوین پاکی، جیتی پاک و خۆش و دلگیر.

نژاد - ا (نیژاد - nijad): نه‌ژاد، ئه‌سل، ره‌گ و ره‌چه‌له‌ك.

نژاد شناسی - ا.مص (نیژاد شیناسی - nijad şinasî): نه‌ژاد ناسی، زانستیکه‌ ده‌ریاره‌ی حال

و نه‌حوال و ئه‌سل و فه‌سل و ده‌ورى میلیه‌ت و نه‌ته‌وه‌كانى دنیا.

نژاده - ص (نیژاده - nijade): ئه‌سل زاده، نه‌جیم و هه‌ژى.

نژغار - ا (نه‌ژغار - nejxar): هاوار، بانگ، فریاد، نه‌عه‌رته‌.

نژم - ا (نیژم - nijm): ته‌موژ.

نژند - ص (نه‌ژند - nejend): غه‌مین، ژاكو، سه‌ره‌گه‌ردان، سیسه‌له‌.

نژنگ - ا (نه‌ژنگ - nejeng): ته‌له، داو، قه‌فه‌ز.

نژه - ا (نه‌ژه - neje): چلى دره‌خت، ئه‌و داره‌ی ئاسمانه‌ی خانوى پى ده‌پۆشن، ئه‌و ورده‌ زێړو زیوه‌ی به‌سه‌ر یوك و زاوایدا هه‌لده‌ده‌ن.

نژییدن - مص.ل (نه‌ژییده‌ن - nejîden): ده‌ركیشان.

نس - ا (نوس - nus): لچ و لیو.

نسا - ا (نه‌سا - nesa): نزار، سێبه‌ر، نسى، سابات.

نسا - ا (نه‌سا - nesa): لاشه، مردار، كه‌لاك.

نسا - ا.ع (نه‌سا - nesa): ده‌ماریکه‌ له‌ به‌ده‌ندا له‌ كه‌مه‌روه‌ تا پاژنه‌یه‌...

نساء - ا.ع (نیساء - nisa'): ژنان.

نسمه - ا.ع. (نسه مه - neseme): نه فسه، روح، مروث، کۆبله و به ندان.

نسناس - ا.ع. (نهناس - nesnas): جوړه مه میونیکه، مه میونی مروث ئاسا.

نسو - ص. (نه سوو - nesû): هه موار، ساف، ناسک.

نسوان - ا.ع. (نیسٹوان - nisvan): ژنان، ثافره تان.

نسود - ص. (نه سوود - nesûd): ساف، هه موار.

نسوز - ص. (نهنسوز - nesûz): شتی که له ناگردا نه سوتی.

نسی - مص.م.ع. (نهی - nesî): فه راموش کردن، ژبیر کردن.

نسیان - مص.م.ع. (نیسیان - nisyan): فه راموش کردن، له بیر کردن.

نسیئه - ا.ع. (نهیئه - nesî'e): کرین و فروشتن به قهرز، کرین و فروتن به وه عده.

نسیب - ا.ص.ع. (نهییب - nesîb): خزم، نه سل و فسل.

نسیج - ص.ع. (نهیج - nesîc): چنراو.

نسیجه - ص.ع. (نهیجه - nesîce): هه شتیکی چنراو، یا ته نراو.

نسیله - ا. (نهیله - nusîle): میگهل، ره وه نه سب.

نسیم - ا.ع. (نهییم - nesîm): شنه با.

نسیه - ا. (نهییه - nesye): کرین و فروتن به وه عده.

نشاء - مص.ع. (نهاء - neša'): نه شو نما کردن، چه که ره کردن.

نشاب - ا.ع. (نوشاب - nuşab): تیر،

نشاختن - مص.م. (نیشاختن - nişaxten): دانیشانندن.

نشادر - ا. (نوشادور - nuşadur): کلور.

نشاستن - مص.م. (نیشاستن - nişasten): دانیشانندن.

نستوه - ص. (نستهوه - nestûh): پشودریژ. که سیک ماندوو نه بی.

نسج - مص.ع. (نهنسج - nesc): ته نین، چین، چنراو، ته نراو.

نسج - مص.ع. (نهنسج - nesx): ناوی جوړه خه تیکه، خه تی قورثانی - شی پیده گوتری. هه لوه شانده وه، له غوگردنه وه، ره تکرده وه.

نسخ - ا.ع. (نهنسخ - nusex): کۆی (نسخه)، روونوس.

نسخه - ا.ع. (نهنسخه - nusxe): نووسراو، بابه تیک له بهر کتیبیک یان نووسراویکی دیکه نووسراپیته وه.

نسر - ا. (نهنسر - nesar): خانوی پشت له هه تاو، نسی، سایه و سابات.

نسر - ا.ع. (نهنسر - nesr): دال.

نسرین - ا. (نهنسرین - nesrîn): گولیکی سپی ورد و بوخوشه.

نسطور - ا. (نیستور - nistûr): ناوی یه کتیکه له پییشه وایانی ئایینی نه سرانییه کان که نه سقوفی قهسته نته نیه بووه له سالی ۱۷۶۰ ز. مردوووه.

نسف - مص.ع. (نهنسف - nesf): روخاندنی بینا له بنه وه، دانه ویتله له بیژنگ دان و پاک کردن.

نسق - مص.م.ع. (نهنسج - nesx): ریکخستن، هاو ئاههنگ کردن.

نسق - ا.ع. (نهنسج - nesex): ریک و پیک.

نسک - مص.ل.ع. (نهنسک - nesk): عیباده تکردن، قوریانی.

نسک - ا. (نهنسک - nesk): کتیب، به شیک له کتیب، هه به شیک له بیست و یک به شه که ی کتیبی ئاویتستا که له بری فسل و پاژه وه هه به شیکی ناویکی تاییه تی هیه ..

نسک - ا. (نهنسک - nesk): نيسک.

نسکبا - ا.مر. (نهنسکبا - neskba): نيسکین، نيسکه وا.

نسل - ا.ع. (نهنسل - nesl): زوریه ت، وه چه، کوانگ، وه چاخ.

نشک - ا(نیشک - neşk): دره ختی کاژ، سنۆیه.

نشگرده - ا(نیشگیرده - nişgirde): شفره.

نشگنج - ا(نیشگونج - nişgunc): نوکورچ، نوکورچک.

نشگون - ا(نیشگون - nişgûn): نوکورچک.

نشل - مص.م.ع(نیشل - neşl): دزین، رفاندن، گیرفان برین.

نشل - ا.مص(نیشل - neşel): هه‌لواسراوی، قولابی ماسی گرتن.

نشلیدن - مص.ل(نیشلیدن - neşlîden): هه‌لواسین، چنگ دان له شتیک و خو پیوه هه‌لواسین.

نشور - مص.ل.ع(نیشفره - neşfer): نه‌شوفا، رووان، چه‌که‌ره کردن.

نشوان - ص.ع(نیشفان - neşvan): مه‌ست.

نشوء - مص.ل.ع(نیشوء - nuşû): نه‌شوفا کردن، رووان، چه‌که‌ره کردن.

نشور - مص.م.ع(نیشور - nuşûr): فه‌ژینه‌وه، زیندووکردنه‌وه، زیندوووبونه‌وه‌ی مردووان له روژی په‌سلانی.

نشوز - مص.ل.ع(نیشووز - nuşûz): سه‌رپیچی کردنی ژن له فرمانی می‌رد.

نشوق - ا.ع(نیشووخ - neşûx): دهرمانیکه له که‌پوی ده‌کن، برنوتی.

نشوه - مص.ل.ع(نیشفه - neşve): سه‌رخوش بوون، مه‌ست بوون، نه‌شئه مه‌ستی.

نشیب - ا.ص(نیشیب - nişîb): نشیو.

نشید - ا.ع(نیشید - neşîd): سروود.

نشیط - ص.ع(نیشیت - neşît): شادمان، که‌یف خوش، به‌ده‌ماغ، خوشحال.

نشیم - ا(نیشیم - neşîm): مال، هیلانه، هیلین، لانه، جیتی نیشته‌جی بوون.

نشیمن - ا(نیشیمه‌ن - nişîmen): مال، نیشتمان، هیلانه.

نشاسته - ا(نیشاسته - nişaste): نشاسته.

نشاط - مص.ل.ع(نیشات - neşat): شادی کردن، شادی، خوشحالی.

نشان - ا(نیشان - nişan): نیشانه، میدال، نیشانه‌ی تیرو گولله.

نشاندن - مص.م(نیشاندن - nişanden): دانیشاندن.

نشانه - ا(نیشانه - nişane): نیشانه‌ی تیر پیوه‌نان.

نشانی - ا(نیشانی - nişanî): نه‌ده‌رس، ناوونیشان، عینون.

نشئ - مص.ل.ع(نیشئ - neş): نه‌شوفاکردن، چه‌که‌ره کردن، رووان.

نشات - مص.ل.ع(نیشئه‌ت - neş'et): نه‌شوفاکردن، بوژانه‌وه، چه‌که‌ره کردن.

نشبیل - ا(نیشبیل - nişbîl): قولابی ماسی‌گرتن.

نشت - ا.ص(نیشت - neşt): دزه‌کردن، سیرایه‌تی ناو یان ناگر له شتیکه‌وه بو شتیککی دی.

نشتر - ا(نیشتره - nişter): نه‌شته‌ر.

نشخوار - ا(نیشخار - nişxar): کاویش.

نشر - مص.م.ع(نیشر - neşr): بلاوکردنه‌وه، زیندووکردنه‌وه، زیندووکردنه‌وه‌ی مردووان له روژی په‌سلانی.

نشره - ا.ع(نیشره - neşre): یه‌کجار بلاوکردنه‌وه، بلاوکراره، بلافوک.

نشره - ا.ع(نیشره - nuşre): دوعاو چاوه‌زار.

نشست - ا.مص(نیشسه‌ست - nişest): دانیشان، رو‌نیشان.

نشستن - مص.ل(نیشسته‌ن - nişesten): دانیشان.

نشستگاه - ا.مر(نیشسته‌نگاه - nişestengah): جیتی دانیشان.

نشف - مص.م.ع(نیشف - neşf): خو‌وشک کردنه‌وه.

نشیمنگاه - ا.مر (نشیمهنگاه - nišîmengah): مال، شوینی دانیشتن، نیشتمان.

نشیمه - ا.ن (نشیمه - nešîme): قایشی چه رم.

نشین - ا. (نشین - nišîn): کونی قوون، کوم.

نص - ا.ع (نسس - ness): دهق، قسه ی موغته یه ر، قسه ی روون و ناشکرا که له یهک مانا پتر هه لئه گرت.

نصائب - ا.ع (نصائب - nesaib): نهو تاته بهردانه ی له قهراخ ههوز داده نرتن.

نصاب - ا.ع (نساب - nisab): سه رمایه، نهو مالیه که زهکاتی لئه دهکوهی، راده ی دیاریکراو له شتیک.

نصاری - ا.ع (نصارا - nesara): په پروهانی ناینی مه سیحی.

نصال - ا.ع (نسال - nisal): سه ره نپزه، رم، ده می کتر د یان شم شیر.

نصایح - ا.ع (نصایح - nesayih): نسحه تان، ناموژگاریبان.

نصب - مص.م.ع (نصب - nesb): دانانی که سیک له کاریک، به رپاگردنی شتیک.

نصب - ا.ع (نوسب - nusb): شتی که له شوتینی دابرتی، په یکه ریکی ره مزی، بت یان په یکه ر که به ره ستری.

نصح - مص.ع (نوسه - nush): ناموژگاری کردن، خوشه ویستی بی ریا.

نصحاء - ا.ع (نوسه ها - nuseha): ناموژگاریکهران.

نصر - مص.م. (نسر - nesr): یارمه تی دان، هاوکاری کردن.

نصرانی - ص.ن (نسرانی - nesranî): مه سیحی، خه لکی ناسره ی زیدی هه زه تی عیسا، په پروهانی ناینی مه سیح.

نصرت - ا.مص.ع (نوسره ت - nusret): یاریده دان.

نصف - ا.ع (نیسف - nisf): نیوه، نیو، نیمه، نیم.

نصفت - ا.ع (نسه فته - nesefet): داد، نینساف، عه دالته.

نصل - ا.ع (نسل - nesl): سه ره نپزه، رم، ده می کتر، یان شم شیر.

نصوح - ص.ع (نسه وه - nesûh): نه سیحه تکار، ناموژگاریکهر، دۆستی راستگوو بی ریا.

نصوص - ا.ع (نوسوس - nusûs): دهق، ده قگهل.

نصیب - ا.ع (نسیب - nesîb): بهش، بهخت، یه غبال.

نصیبه - ا.ع (نسیبه - nesîbe): تاویری که نار ههوز.

نصیح - ص.ع (نسه یی - nesîh): ناموژگاریکهر.

نصیحت - ا.مص.ع (نسیه هت - nesîhet): په ند، ناموژگاری.

نصیر - ص.ع (نسیر - nesîr): یارو یاوهر، یارمه تیده ر، هاوکاریکهر.

نضار - ا.ع (نیزار - nizar): زیرو زیو.

نضارت - مص.ع (نه زاره ت - nezaret): تهرو تازهو پاراو، گیاو دارو دره ختی تازهو ناودار.

نضج - ا.مص.ع (نه زج - nezic): گه یینی میوه، کولانی گوشت.

نضر - ا.ع (نه زر - nezr): زیرو زیو.

نضرت - مص.ع (نه زه رت - nezret): تهرو تازه بوون، پاراو بوون.

نضیج - ص.ع (نه زیج - nezic): میوه ی گه ییو، گوشتی کولیو.

نضیر - ص.ع (نه زیر - nezîr): جوان و تهرو تازهو پاراو.

نطاق - ا.ع (نیتاغ - nitax): که مه ر به ند، نیتاق، پشتین.

نطاق - ص (نه تتاغ - nettax): که سیک باش قسه بکات.

نطع - ا.ع (نه تهء - 'nete): فهرش، مشه ما، مشه مایه که جاران خه لکی مه حکوم به نیعدامیان له سهر داده نیشاندو سهریان ده پری.

نطفه - ا.ع (نوتفه - 'nutfe): ئاوی ساف و پاک، ئاوی کهم که له بنی دۆلکه یان جه و نه دا ده میتنی، تو ماوی پیماو یان ژن.

نطق - مص.ع (نوتخ - 'nutx): خوتبه دان، نوتقدان، قسه کردن.

نطوق - مص.ع (نوتووخ - 'nutûx): قسه کردن.

نطول - ا.ع (نه تول - 'netûl): ئاو یک دهرمانی تیا بکوئین و نه دما میک له نه دما مه کانی به ده نی پی بشووردی.

نظائر - ا.ع (نه زائیر - 'nezair): هاو وینه، هاوشان، هاوتا.

نظار - ا.مص.ع (نیزار - 'nizar): زیره کی.

نظار - ا.ع (نوززار - 'nuzzar): به پتوبه بر، دیده وان، چاودیران.

نظارت - ا.مص.ع (نی زارته - 'nizaret): زیره کی و سه رناسی.

نظارت - ا.مص.ع (نه زارته - 'nezaret): چاودیری.

نظارگان - ا.ع (نه زاره گان - 'nezzaregan): ته ماشا فانان.

نظاره - ا.مص (نیزاره - 'nizare): ته ماشا کردن، روانین.

نظاره - ا.ع (نه زاره - 'nezzare): ته ماشا فانان.

نظافت - مص.ل.ع (نه زافه ت - 'nezafet): پاک بوون، خاوین بوونه له چلک و پیسی.

نظام - مص.م.ع (نیزام - 'nizam): ریکه خستان، هوندنه وهی مرواری، رشته ی مرواری، رستی مرواری، ریزی درهخت.

نظر - مص.م.ع (نه زهر - 'nezer): روانین، ته ماشا کردن، نیگا کردن.

نظربازی - ا.مص (نه زه ربازی - 'nezer bazî): چاوبازی، چاو له وه راندن.

نظراء - ا.ع (نوزراء - 'nuzera): هاو تایان، هاوشانان.

نظره - ا.ع (نه زره - 'nezre): شیوه و هه یته ت، یهک نیگا.

نظری - ص.ن.ع (نه زهری - 'nezerî): تیتوری.

نظریات - ا.ع (نه زهرییات - 'nezeriyyat): تیتوری، بوچووانان.

نظریه - ا.ع (نه زهریه - 'nezeriyye): تیتوری.

نظم - مص.م.ع (نه زم - 'nezm): هوندنه وهی مرواری، هوندنه وهی شیعر، رازاندنه وه، ریکه خستان، وته ی کیش و سه روا دار.

نظمیه - ا.ع (نه زمیه - 'nezmiyye): نه من، خه فی.

نظیر - ص.ع (نه زیر - 'nezîr): هاوتا، هاوشان، به رانه بر.

نظیف - ص.ع (نه زیف - 'nezîf): پاک و خاوین.

نظیفه - ص.ع (نه زیفه - 'nezîfe): پاک و ته میز.

نعاج - ا.ع (نیئاج - 'ni'ac): مه پ.

نعاس - ا.ع (نوتاس - 'nu'as): خه وه نوتکی، خه والوو، وه نه وز، سه رته تای خه و.

نعال - ا.ع (نیئال - 'ni'al): نه علان، پایینی مه جلیس، داوینی مه جلیس.

نعامه - ا.ع (نه ئامه - 'ne'ame): وشترمر، تاریکی، شادی، رتی ئاشکرا، نیشانه یین که ناری ریکه بو ریتوئینی، ده سته یهک له خه لکی، زناک.

نعت - مص.م.ع (نه ئت - 'ne't): وه سف کردن (به تاییه تی وه سفی چاکه)، ستایش کردن.

نعبه - ا.ع (نه ئبه - 'ne'ce): مه پ.

نعره - ا.ع (نه ئره - 'ne're): نه عه رته، هاوار، فریاد کردن.

نعل - ا.ع (نه ئش - 'ne's): جه نازه، تابوت، له فارسیدا، به خودی مردوده کesh ده گوئری.

نعل - ا.ع (نه ئل - 'ne'l): نه عل، نالچه، نالی ولاخان.

نغزک - ا(نهغزک - nexzek): باش، باشوکه.
نغل - ا(نهغول - nexul): ناغه‌لی په‌زان، شکفت.
نغل - مص.ع(نهغل - nexel): گه‌نده‌ل بوون، له‌ناوچوون، به‌دنیازبوون، دوو زمانی، فیتنه‌گیتی، زوَل و حه‌رامزاده.
نغم - ا.ع(نهغهم - nexem): چپه، ناهه‌نگ، سرود، ناواز.
نغمات - ا.ع(نهغه‌مات - nexemat): ناوازن.
نغمه - ا.ع(نهغمه - nexme): ناوازی خوش، سرود، ناهه‌نگ، گۆرانی، نه‌وا.
نغنخوا - ا(نهغن‌خا - nexen xa): ره‌شکه‌ی به‌نانه‌وه کردن.
نغنغ - ا(نهغنغ - nexnex): کیله، پیتوانه، پیتوانه‌یکه که دانه‌وتیله‌ی پت دپتورئ.
نغوشا - ا.ص(نیغوشا - nixûša): گوهدار، گوئیگر، په‌پرده‌ی ئایینی مانی.
نغوشه - ا.مص(نهغوشه - nexûše): گوئ هه‌ل‌خست، بۆ قسه‌ی دوو که‌س.
نغوله - ا(نهغوله - nexûle): زولف، گیتسو.
نغیل - ص.ع(نهغیل - nexîl): گه‌نده‌ل و خراب، حه‌رامزاده، بیژو.
نفائس - ا.ع(نه‌فائیس - nefais): شتی توحفه و گرانبه‌ها.
نفاث - ص.ع(نه‌فاس - neffas): جادوگر.
نفاد - مص.ل.ع(نه‌فاد - nefad): ته‌واوبوونی کات، نه‌مان، فه‌وتان.
نفاذ - مص.ل.ع(نه‌فاز - nefaz): دی‌واوده‌بوون، رت بوونی گولله له‌نیشان، جتبه‌جی بوونی فه‌رمان، به‌رتیه‌چوونی کار، جتبه‌جی بوون.
نفار - مص.ل.ع(نی‌فار - nifar): ره‌فین، ره‌وینه‌وه، دوورکه‌وتنه‌وه.
نفاس - ا.ع(نی‌فاس - nifas): خوینی زه‌یستانی، ئه‌و خوینه‌ی له‌به‌ر ژنی زه‌یستان ده‌روات.

نعلیکی - ا(نه‌علبه‌کی - ne'lbekî): ژیر پیاله.
نعلیند - ا.ص(نه‌ئلبه‌ند - ne'lbend): نالیه‌ند.
نعلین - ا.ع(نه‌ئله‌ین - ne'leyn): جووتیک نه‌عل.
نعم - ا.ع(نیئهم - ni'em): نیعمه‌تان.
نعم - ا.ع(نه‌ئهم - ne'em): وش‌ترو گاو مه‌ر، ماللات.
نعم - ا.ع(نه‌ئهم - ne'em): به‌ئتی، ئا.
نعماء - ا.ع(نه‌ئماء - ne'ma'): نیعمه‌ت، چاکی.
نعمات - ا.ع(نیئمات - ni'mat): نیعمه‌ت.
نعمان - ا.ع(نوئمان - nu'man): له‌قه‌بی هه‌ر یه‌کتیک له‌پاشایانی حیره.
نعمت - ا.ع(نیئمه‌ت - ni'met): نیعمه‌ت، ده‌وله‌مه‌ندی، رزق و روژی.
نعناع - ا.ع(نه‌ئنا - ne'na'): نه‌نا، گیایه‌که بۆنخوش.
نعوذ - ا(نه‌ئووز - ne'ûz): په‌نا به‌خوا.
نعوظ - مص.ل.ع(نوئووز - nu'ûz): هه‌ستانی کتیر، ره‌پ بوون.
نعمت - ا.مص(نوئوومه‌ت - nu'ûmet): نه‌رم و نیانی، نه‌رمی.
نعی - مص.ل.ع(نه‌ئیی - ne'î): هه‌والی مه‌رگ، خه‌به‌ردانی مه‌رگی که‌سیتک.
نعیب - مص.ل.ع(نه‌ئیب - ne'îb): قپانی قه‌له‌ر‌ه‌ش، قپاندنی قه‌له‌ر‌ه‌ش.
نعیق - مص.ل.ع(نه‌ئیق - ne'îx): قپاندنی قه‌ل.
نعیم - ا.ع(نه‌ئیم - neîm): نیعمه‌ت، مال، خوشی و خوشگوزدانی.
نغام - ص(نه‌غام - nexam): ناخوش و ناشیرین.
نغز - ص(نه‌غز - nexz): نه‌رم و ناسک، خوش و باش، له‌به‌ردلان و جوان، کاکله.

نفاست - مص.ل.ع (نه فاسهت - nefaset):
گران بوون، رهواج پیداکردن.

نفاط - ص.ع (نه ففات - neffat): نهوت فروش،
که سیک نهوت له کانه نهوت دهر بیتن، له کونا
دهسته یکه له سوپایان بوونه که ناگرو
مه شخه لیان به نهوت کردو ته وه گرتوویانه ته
دژمن.

نفاق - مص.ل.ع (نی فاغ - nifax): دوو روویی
کردن، دوو زمانی کردن.

نفاق - مص.ل.ع (نه فاغ - nefax): رهواجی
بازار، رهونق پیداکردنی کپین و فروتن.

نفاق - ا.ع (نی فاغ - nifax): نه فقه.

نفام - ص (نه فام - nefam): توژاوی، رهش،
ناشیرین و زه بوون و نه خوش.

نفایه - ا.ع (نوفایه - nufaye): گهنده، خراب،
خاکه رۆ، پاره ی قه لب.

نفت - ا (نه فت - neft): نهوت.

نفتالین - ا.فر (نه فتالین - neftalîn):
نه سپه نیک.

نفتكش - ا.ص (نه فت کهش - neftkeş):
نهوت کیش، ته نکهر یان که شتی نهوت
گواستنه وه.

نفث - مص.ل.ع (نه فس - nefş): تفکردن.

نفثه - ا.ع (نه فسه - nefse): یکه تف کردن.

نفج - ا (نه فج - nefc): کاغه ز، کاغه زیک
که شتیکی له سهر بنووسن.

نفج - مص.ل.ع (نه فه - nefh): هه لکردنی
شنه با، بلاو بوونه وه ی بۆن و بهرامه ی خوش.

نفحات - ا.ع (نه فهات - nefehat): شنه با،
بۆن و بهرامه ی خوش.

نفحه - مص.ل.ع (نه فهه - nefhe): یکه کجار
هاتنی با، یکه کجار بلاو بوونه وه ی بۆنی خوش.

نفخ - مص.م.ع (نه فخ - nefx): غـروورو
لووتبه رزی، فووتنی کردن.

نفخه - ا.ع (نه فحه - nefxe): ناوسانی ورگ،
یکه فو پیداکردن.

نفر - ا.ع (نه فره - nefer) خه لکی، یکه کهس.

نفر - مص.ل.ع (نه فر - nefr): ره فین، ره مین،
ره وینه وه، دوور که وتنه وه.

نفرت - ا.ع (نه فرهت - nefret): بیتزار بوون،
دوور که وتنه وه، نه فرهت.

نفريدن - مص.م (نه فريدهن - nefrîden):
نه فرهت کردن، نه علهت کردن.

نفرین - ا (نه فرین - nefrîn): تووک، جنتیو،
نه فرهت، دوعای خراب، نه علهت.

نفس - ا.ع (نه فس - nefes): شنه با، هه ناسه.

نفس - ا.ع (نه فس - nefş): گیان، خوین،
لهش، مرۆف، هه قیقه تی ههر شتیک.

نفساء - ص.ع (نه فساء - nefsa'): ژنی
زه یستان، ژنی تازه زاو.

نفظ - ا.ع (نه فت - neft): نهوت.

نفع - ا.ع (نه ف - nef): سود، قازانج،
که لک.

نفقات - ا.ع (نه فغات - nefexat): خه رجی،
مه سرفه.

نفقه - ا.ع (نه فغه - nefexê): نه فقه، مه سرفه،
نه وه ی بوژیانی مال و مندا ل سرفه ده کری.

نفل - ا.ع (نه فل - nefl): عیباده تی که واجب
نه بی، سوننهت، ده سته که وهت، به خشش.

نفله - ص (نی فله - nifle): به هه ده رچوو،
زایه بوو.

نفوذ - مص.ع (نوفووز - nufûz): جیبه جی
کردنی فرمان و حوکم، پیکانی نیشانه و
دیواو ده رکردنی.

نفور - مص.ل.ع (نوفوور - nufûr): ره فین،
چوونه ده ره وه، دوور که وتنه وه.

نفوس - ا.ع (نوفووس - nufûs): خه لکی.

نفی - مص.م.ع (نه فی - nefî): نه فی کردن،
دوور خستنه وه، وه ده رنان.

نفیر - ا (نه فیر - nefîr): بۆقی، شه پیور،
نالّه وزاری، هاوار.

نقال - ص.ع (نهغغال - nexxal): حیکایهت بیژ، کهسیتک ههر خهریکی شت گوژزانهوه بی.

نقاله - ا.ع (نهغغاله - nexxale): مینقه له.

نقاونت - مص.ل.ع (نهغاهت - nexavet): پاکبوون، بیتکهردبوون، بی غه ل و غهش بوون.

نقاوه - ا.ع (نهغاهه - nexave): هه لبرژاردهو پوخته ی شتیک.

نقاهت - مص.ل.ع (نهغاههت - nexahet): ههستانه وه له نهغوشی، حالی بوون، دهرک کردن.

نقب - مص.م.ع (نهغب - nexb): کون کردن، کون و رتیکه ی باریکی ژیر زه مینی، تونیل.

نقبا - ا.ع (نوغه باء - nuxeba): نه قیبان، سه روک و گه وری قهوم.

نقد - مص.م.ع (نهغد - nexd): جیاکردنه وه ی دراوی ئه سل له دراوی قه لب.

نقده - ا.ع (نهغه دهه - nexede): دره ختیکه، گولابه تون.

نقر - مص.م.ع (نهغر - nexr): نه خش و نیگار کردن له سه ر دار یان به رد، چینه کردنی مریشک به ده نووک و کون کردنی زهوی، لیدانی دهف به سه ری قامکان.

نقرس - ا.ع (نیغریس - nixris): رۆماتیزمی پی و گرتی قامکان به تاییه تی په نجه که له ی پی، ههوی جومگه کان، نوقرس.

نقره - ا.ع (نوگره - nuxre): زپرو زیوی تواوه، زیو.

نقره خنگ - ص.مر (نوگره خینگ - nuxre xing): ئه سپی زیوین، ئه سپی سپی و دکو زیو.

نقش - مص.م.ع (نهغش - nexş): وینه کیشان، نیگارکیشان، نه خش کردن.

نقش بند - ص.فا (نهغش به ند - nexş bend): نیگارکیش، ناوی زنجیره به که له سو فیانی سه ر به شیخ به هادینی نه خش به ند، ده لئین نه خش به ند گوندیکی سه ر به بوخار او زیدی شیخ به هادین بووه، بۆه شیخ به و ناوه شو ره تی په یدا کردوه، یان له زوری زیکرو تالیله وه.

نفیر - مص.ع (نهفیر - nefîr): هه لاتن، راکردن، گروپیکی که متر له ده کهس.

نفیس - ص.ع (نهفیس - nefîs): مالتی زور، توحفه و گرانبه ها.

نقء - مص.ل.ع (نهغء - nexa'): پاکبوون، خاوین بوون.

نقء - ا.ع (نیغء - nixa'): پاک ی و بیتکه ردی.

نقائس - ا.ع (نهغائیس - nexais): که موکوو ری، عه یب و نو قستانی، کیماسی.

نقاب - ا.ع (نیغاب - nixab): رووبه ند، پتجه.

نقاب - ص.ع (نهغاب - nexxab): پیای به ده سه لات و کنوکوکار.

نقابت - مص.ل.ع (نهغابهت - nexabet): بوون به سه روک و نه قیبی قهوم.

نقاد - ص.ع (نهغقاد - nexxad): جیاکه ره وه ی چاک له خه راپ، جیاکه ره وه ی پاره ی قه لب له پاره ی ئه سل، ره خنه گر.

نقار - مص.ل.ع (نهغار - nexar): گفتوگو و شه ر کردن، ململانی.

نقار - ص.ع (نهغفار - nexxar): که سیتک هه موو شتیک له پنج و بناوان بکات، نه قار، به رد تاش، دهف ژهن، دهه ژل کوت.

نقارت - ا.ع (نیغارهت - nixaret): پیشه ی نه قاری، نیگارکیشی له سه ر ته خته یان به رد.

نقاره - ا.ع (نهغقاره - nexxare): جو ره ته پلئیکه به دوو داری باریک لیده درئ.

نقاره خانه - ا.مر (نهغقاره خانه - nexxare xane): شوینی که دهه ژل و ته پل و که ره نای تیا لی بدرئ.

نقاش - ص.ع (نهغقاش - nexxaş): نیگارکیش.

نقاض - مص.ع (نیغاز - nixaz): پتجه و انه گو بی، نا کوک ویشی.

نقاط - ا.ع (نیغات - nixat): خالان.

نقیصه - ا.ع (نه غیسه - nexîse): عهیب، خهوش، کهمو کوپی.

نقیض - ص.ع (نه غیز - nexîz): پیچه وانه، دژ یهک.

نقیع - ا.ع (نه غیی - nexî'): ناوی ساردو سازگار، بیری پر ئاو.

نقیه - ص.ع (نه غییه - nexîye): پاک، بیگهرد.

نقیه - ا.ع (نه غییه - nexye): په یف، وشه.

نک - ا (نوک - nuk): دهنوک.

نک - (نهک - nek): کورترکراوهی اینک = ئه مه.

نکاپ - ا (نیکاپ - nikap): دهستکیشی چه رم که میرشکاران له دهستی دهکن تا بتوانن بازو شه هین و... به دهسته وه بگرن.

نکاح - مص.م.ع (نیکاه - nikah): زهوجین، شوکردن، ژن هینان.

نکاف - ا (نیکاف - nikaf): دهستکیشی چه رم.

نکاف - ا.ع (نوکاف - nukaf): مله خری.

نکال - ا.ع (نه کال - nekal): سزا، ریسوایی.

نکایت - مص.م. (نیکایدت - nikayet): کوشتن یان بریندارکردنی دژمن، کولاندنه وهی برین.

نکباء - ا.ع (نه کباء - nekba'): بای ناهه موار بۆرکه شتی.

نکبات - ا.ع (نه کبهات - nekebat): نه گبه تی.

نکبت - ا.ع (نه کبهت - nekbet): نه گبهت، مسیبهت، بهلا، داموای.

نکته - ا.ع (نوکتته - nukte): خال، قسه ی خوش و مایه ی دلکرانه وه و پیکه نین، نوکتته.

نکته پرداز - ص.فا (نوکتته پرداز - nukte perdaz): نه نه کچی، قسه خوش، نوکتته چی، که سیتک مه به سیتیک باش بگه یه نی.

نقشه - ا.ع (نه غشه - nexşe): نه خشه.

نقص - مص.ل.ع (نه غس - nexs): کهم بوون، که می، کهم و کوپی، نوکستانی.

نقصان - مص.ل.ع (نوغسان - nuxsan): کهم بوون، کهم و کوپی.

نقض - مص.م.ع (نه غ - nexz): هه لوه شانندنه وه، شکاندن، ویران کردن، شکاندنی به لئین و په یان.

نقط - ا.ع (نوغهت - nuxet): خال، خالان.

نقطه - ا.ع (نوخته - nuxte): خال.

نقل - مص.م.ع (نه غل - nexl): گوپزانه وه، گوپزانه وه.

نقل - ا.ع (نوغل - nuxl): نو قول، مه زه ی شهاب وه کو فستق و بادهم و...

نقله - ا (نوغله - nuxle): قسه گوپزانه وه و دووزمانی، گوپزانه وه.

نقلیه - ا (نه غلییه - nexlîye): نه نقل و گوپزانه وه و بارکیشتی، هوو ئه وزارتین گوپزانه وه.

نقم - ا.ع (نیغمه - nixem): کینه.

نقمت - ا.ع (نه غیمات - neximat): کینه کیشی.

نقمت - ا.مص.ع (نیغمه ت - nuxmet): کینه کیشی، غه زاب، دهر دو رهنج.

نقود - ا.ع (نوغوود - nuxûd): جیاکردنه وهی پارهی قه لپ له ره سه ن.

نقوش - ا.ع (نوغووش - nuxûş): نه خش و نیگار، نه خشه و خه ربه ته، سکیچ.

نقول - ا.ع (نوغوول - nuxûl): نو قول.

نقی - ص.ع (نه غی - nexî): پاک و خاوین، بیگهرد، هه لپژارده.

نقیب - ا.ص (نه غیب - nexîb): گه وره وه دم سپی قه وم.

نقیر - ا.ع (نه غیر - nexîr): بانگ، دهنگ، نه خش و نیگار له سه ر دار یان به رد، رهگ و رهچه لهک.

نکوهنده - ا.فا (نیکووهه‌نده - nikûhende):
لؤمه‌کهر، گله‌ییکهر، سه‌رزه‌نشت کهر.

نکوهیده - ا.مف (نیکووهیده - nikûhîde):
سه‌رزه‌نشت کراو.

نکھت - ا.ع (نه‌کھت - nekhet): یدک
بۆنکردن، بۆئی زار، بۆئی خویش.

نکیر - ا.ع (نه‌کیر - nekîr): گۆپان، کاری
سه‌خت و دژوار.

نکیرو منکر - ا (نه‌کیرو مه‌نکیر - nekîr û menkîr):
نه‌نکیرو مه‌نکیر، ناوی دوو
فریشتنه‌ن گویاه پاش مردنی مرؤف ده‌چنه ناو
گۆره‌که‌یه‌وهو پرسپاری نه‌و کرده‌وانه‌ی لینه‌که‌ن که
له دنیا‌دا کردونی.

نگاتیو - ص.فر (نیگاتیف - nigatîf):
نیگه‌تیف، جه‌مه‌ری سارد.

نگار - ا (نیگار - nigar): بت، ماشوقه،
مه‌حبوب، نه‌خش و نیگار.

نگارخانه - ا (نیگارخانه - nigarxane):
بتخانه، مالییک به نه‌خش و نیگار رازاییته‌وه،
شوینتی پدیکه‌رو نه‌خش و نیگاری تیا دابنری.

نگارستان - ا.مر (نیگارستان - nigaristan):
پیشانگان، نه‌خش و نیگاران، وینه‌گه.

نگارش - ا.مص (نیگاریش - nigariş):
نووسین، نه‌خش و نیگارکردن، وینه‌کردن.

نگارگر - ص.فا (نیگارگره‌ر - nigarger):
وینه‌گر، نیگارکیش.

نگاره - ا (نیگار - nigare): نه‌خش، وینه‌ی
ده‌ستکرد.

نگاری - ا (نیگاری - nigarî): ئامرازتیکی
تلیاک کیشانه.

نگاریدن - مص.م (نیگاریده‌ن - nigarîden):
نووسین، نیگارکیشان.

نگارین - ص.ن (نیگارین - nigarîn):
ماشوقه‌ی جوان، رهنگین، رازاوه، نه‌خشینراو.

نگاشتن - مص.م (نیگاشته‌ن - nigastên):
نووسین، نه‌خش و نیگارکردن.

نکته‌دان - ص.فا (نوکتهدان - nuktedan):
خه‌لکی زیره‌ک و ورباو سه‌رناس.

نکته سنج - ص.فا (نوکتهدانه‌نج - nukte senc):
وردبین و زیره‌ک، تیژفام، خویش زه‌وق و
سه‌لیقه.

نکته‌گیر - ص.فا (نوکتهدگیر - nuktegîr):
نیاردگر، عه‌ییکر.

نکث - مص.م.ع (نه‌کس - neks): په‌یمان
شکاندن، تیکدان و هه‌لوه‌شانده‌ی موعامه‌له‌ی
فرۆشتن.

نکر - ا.مص.ع (نوکر - nukr): زیره‌کی، کاری
به‌دو ناشیرین.

نکراء - ا.مص.ع (نه‌کراء - nekra'): زیره‌کی،
ته‌نگانه، ناشیرین و ناپه‌سند.

نکره - ا.ع (نه‌کیره - nekire): گومناو،
نه‌ناسراو.

نکره - ا.ع (نه‌که‌ره - nekere): نه‌ناسراوی.

نکژده - ا (نه‌که‌ژده - nekejde): شه‌ربه‌ی ئاو،
گۆزه.

نکس - مص.ل.ع (نه‌کس - neks): سه‌رنگون
کردن، ئاوه‌ژووکردن، سه‌رده‌اخستن،
سه‌ره‌لده‌ی نه‌خویشی.

نکس - ا.مص.ع (نوکس - nuks):
سه‌ره‌لده‌ی نه‌خویشی.

نکو - ص (نیکو - nikû): چاکی.

نکوداشت - ا.مص (نیکوداشت - nikûdaşt):
چاکی، چاکه‌کاری.

نکوورو - ص (نیکوورو - nikû rû): رووخویشی.

نکول - مص.ل.ع (نوکول - nukûl): ترسان و
روو وه‌رگیتپان له‌ دژمن، خوژدینه‌وه له‌ وه‌لامدانه‌وه
یان سویند خواردن.

نکویش - ا.مص (نیکووهیش - nikûhiş):
سه‌رزه‌نشت، سه‌ر کۆنه، گازانده، لؤمه.

نکوهدیدن - مص.م (نیکووهیدنه‌دن - nikûhîden):
سه‌رزه‌نشت کردن، لؤمه‌کردن.

نگوس - ا. فر (نیگوس - nigûs): نه جاشی، له قه‌بی پاشای حه‌به‌شه.

نگوسار - ص (نیگوسار - nigûsar): سه‌ره‌وژیر، سه‌رنگون، ئاو‌ه‌ژوو.

نگون - ص (نیگون - nigûn): سه‌ره‌و ژیر، سه‌رنگون، ئاو‌ه‌ژوو.

نگون بخت - ص. مر (نیگون بخت - nigûn bext): به‌دبخت، به‌شانس، به‌یه‌غبال.

نگونسار - ص (نیگون‌سار - nigûnsar): ده‌مه‌و قلی، ئاو‌ه‌ژوو، سه‌راوژیر.

نگونسار - ا (نیگون‌سار - nigûnsar): گولی مریه‌م، پهنجه‌خانم.

نگهبان - ا. ص (نیگه‌بان - nighban): نیگابان، پاسه‌وان، چاو‌دیز.

نگین - ا (نیگین - nigîn): نگین، نقیم، نگینی سه‌ر موس‌تیه‌له.

نلک - ا (نیلک - nilk): هه‌ل‌و‌ه‌ی کیتی.

نلم - ص (نلم - nelm): باش، خوش، جوان.

نم - ا (نم - nem): شی، رتوبه‌ت، ته‌ری.

نما - ا (نیم - nima): نما، رووکار، دیوی دیارو ده‌ره‌وی شتی.

نماء - مص. ع (نماء - nema'): زیادبوون، به‌رزبوون، رووان، نه‌شوفاکردن.

نئام - ا. ع (نمائیم - nemaim): دوو زمانی.

نماد - ا (نماد - nemad): نمود، نیشان، ره‌مز.

نمار - ا (نمار - nemar): هیما، ئاماژه، ره‌مز.

نمار - ا. ع (نیمار - nimar): پلنگان.

نماز - ا (نماز - nemaz): نوێژ.

نمازگزار - ص. فا (نمازگزار - nemaz guzar): نوێژکەر.

نماک - ا (نماک - nemak): به‌تام، جوان، ره‌ونه‌ق و ره‌واج.

نمام - ص (نممام - nemmam): دوو زمان، فیتنه.

نگارش - ا. مص (نیگاریش - nigariş): نووسین.

نگارنده - ا. فا (نیگاره‌نده - nigarende): نووسەر.

نگاشته - ا. مف (نیگاشته - nigaste): نووسراو، نه‌خشینراو.

نگاه - ا (نیگاه - nighah): نۆزین.

نگاه کردن - مص. ل (نیگاه ک‌ه‌ردن - nighah kerdn): نیگاکردن، ته‌مه‌شا کردن.

نگاهبان - ا. ص (نیگاه‌بان - nighahban): پاسه‌وان، چاو‌دیز، دیده‌وان.

نگاهداری - ص. فا (نیگاه‌دار - nighahdar): پاسه‌وان، پارێزەر، چاو‌دیز.

نگاهداری - ا. مص (نیگاه‌داری - nighahdarî): پارێزگاری.

نگاهداشت - ا. مص (نیگاه‌داشت - nighahdaşt): پارێزگاری، پاسه‌وانی، چاو‌دیزی.

نگاهداشت - مص. م (نیگاه‌داشتنه - nighahdašten): پاراستن، راگرتن.

نگران - ص. فا (نیگه‌ران - nigeran): روانین، نیگاکردن.

نگرش - ا. مص (نیگه‌ریش - nigeriş): روانین، ته‌مه‌شاکردن.

نگریدن - مص. م (نیگه‌ریده‌ن - nigerîden): روانین، ته‌ماشاکردن، سه‌یرکردن، نۆزین.

نگریستن - مص. م (نیگه‌ریسته‌ن - nigerîsten): ته‌ماشاکردن، نۆزین.

نگرنده - ا. فا (نیگه‌ره‌نده - nigrende): بینەر، ته‌مه‌شاکەر، ته‌مه‌شافان.

نگران - ص. فا (نیگه‌ران - nigeran): بینەر، چاو‌ه‌نوار، چاو له‌ری، دل‌ه‌راوکی، دل‌ه‌خوڕیی، نیگه‌رانی.

نگژده - ا (نیگه‌ژده - nigejde): شه‌ریه‌ی ئاو خوار‌ده‌وه، گۆزه.

نم سنج - ا.مر (نم سهنج - nemsenc):
نامرازی نه دنازه گیری شی و رتوبهت.

نمش - مص.ل (نممش - nems): درو کردن، دوو زمانی کردن، درو، دوو زمانی.

نمش - ا.ع (نممهش - nemeş): رنګ و خالی رهش یان سپی له پیستی حیواناتدا، نه بلهق، به لکه.

نمشک - ا (نممهشک - nemeşk): سه رشیر، که ری، قه باغ.

نمط - ا.ع (نممهت - nemet): ریچکه، ری باز، جوړ، جوړه مافورو رایه ختیکی ره ښکینه.

نمک - ا (نممهک - nemek): خوږ، نمک.

نمک بحرام - ص.مر (نممهک بیهه رام - nemek biheram): نمک حرام، سپله و پت نه زان.

نمک پرورده - ص.مر (نممهک پهرقه رده - nemek perverde): که سیک به نان و نمه کی یه کیکی دی پهرورده بوو پی.

نمک خوار - ص.فا (نممهک خار - nemek xar):

خه لکانیتک نمه کی یه کیان کرد پی، که سانی نان و نمه کیان له نیتواندا پی.

نمکدان - ا.مر (نممهکدان - nemekdan): خوتیدن، زاری ماشوقه.

نمکزار - ا.مر (نممهک زار - nemekzar): خوتلین.

نمکزی - ا (نممهکزی - nemekzî): جوړه کولیچه یه که.

نمکسار - ا.مر (نممهکسار - nemeksar): خوتلین، شوپه کات.

نمک سود - نممهک سود - nemek sūd): گوشت یان شتی دیکه که سویر کرابی.

نمک شناس - ص.فا (نممهک شناس - nemek şinas): وه دار، نمه کناس.

نمک فرنگی - ا.مر (نممهک فرهنگی - nemek ferengî): سولفات.

نمایان - ص.فا (نمهایان - nemayan): دیار، ناشکرا.

نمایاندن - مص.م (نمهایاندن - nemayanden): نیشاندان، نواندن، ناشکرا کردن.

نمایش - ا.مص (نمهاییش - nemayiş): نیشاندان، دیمه، نماییش.

نمایشگاه - ا.مر (نمهاییشگاه - nemayişgah): پیشانګه، پیشانګه کالای بازارګانی یان پیشه سازی یان بهر بومی کشتوکالی.

نمایشنامه - ا.مر (نمهاییشنامه - nemayişname): شانونامه.

نماینده - ا.ص (نمهاینده - nemayende): نیشاندهر، نوینه ر.

نماییدن - مص.م (نمهاییدن - nemayînden): نیشاندان، نواندن.

نمک - ا (نممهتک - nemetk): نالو بالو، گوږ.

نمچ - ا (نممهچ - nemc): رتوبهت، شی، ته ری.

نمد - ا (نممه د - nemed): لباد.

نمدار - ص.فا (نممدار - nemdar): شیدار، ته ری.

نمدپاره - ا.مر (نممه دپاره - nemed pare): پارچه لباد.

نمدزین - ا.مر (نممه دزین - nemed zîn): نهرمه زین.

نمدمال - ا.ص (نممه د مال - nemed mal): کارګه چی.

نمدیده - ص (نممدیده - nemdîde): شیدار، رتوبه تدار، شتی یان شوپنی که رتوبه تی کیشابی.

نمدین - ص.ن (نممه دین - nemedîn): ههر شتیکی له لباد دروست کرابی.

نمر - ا.ع (نهمیر - nemir): پلنگ.

نمره - ا.فر (نومره - numre): نمره، ژماره.

نمس - ا.ع (نیمس - nims): مشکی خورما.

نموش - ا. مص (نهمونیس - nemûniş):
نواندن، نیشاندان و نمایش کردن.

نمونه - ا. ص (نهمونه - nemûne): نمونه، نا
تواوو نوڤسان و له کار که و تگ، دزیو و
ناشیرین.

نمید - ص (نومید - numîd): نائومید، بیت
هیوا، ئومید برپاگ.

نمیدن - مص. ل (نهمیدن - nemîden): مهیل و
ناره زوو به لای که سیتدا، رتیه ت و درگرتوو.

نمیر - ا. ع (نهمیر - nemîr): ئاوی فره و خاوتین.
نمیم - ا. ع (نهمیم - nemîm): دوو زمان.

ننر - ص (ننور - nunur): که سیک به خورایی
لای خه لکی خوی خوشه ویست بکات..

ننگ - ا (ننگ - neng): شهرم، ئابرو و
حورمه ت، ریسوایی.

ننگین - ص. ن (ننگین - nengîn): خه و شدار،
عه بیدار، به دناو، ناو زپاگ، ناشیرین و رسوا.

ننو - ا (ننو - nenû): جۆلانه، دیلانی.

ننه - ا (ننه - nene): دایه،..

نو - ص (نو - new): تازه، نوی.

نوا - ا (نفا - neva): ناواز، نه غمه، سه روه ت
و سامان، خۆراک و زاد، ره و نه ق و ره و اج،
بارمه ت.

نوائب - ا. ع (نه ثایب - nevaib): رووداو،
کاره سات، به لا، مسیبه ت.

نوائر - ا. ع (نه ثایر - nevair): دژمنایه تی،
ناگری هه لایساو، ئاژاوه ی به رپابوو.

نواب - ا. ع (نوڤشاب - nuvvab): نوینه ران،
جیگران.

نوابخ - ص. ع (نه ثابخ - nevabix):
هه لکه و تنوان، بلیمه تان.

نواحی - ا. ع (نه ثاهی - nevahî): ناوچه،
ده و روبه ری شار، یان گوند، به ش.

نواخانه - ا. مر (نه ثاخانه - nevaxane):
زیندان، حه پسخانه، یه خسیرخانه.

نمک گیر - ص. مر (نهمهک گیر - nemek gîr):
که سیک که میتک له شتی بچه ژئی تا بزانی راده ی
خوئییه که ی چهنده، که سیک نان و نه کی یه کیتی
له بهر چاو بیت.

نمک لاخ - ا. مر (نهمهک لاخ - nemek lax):
خوئیلتین.

نمک لان - ا. مر (نهمهک لان - nemeklan):
خوئیلتین.

نمک نا شناس - ص. مر (نهمهک نا شیناس -
nemek na şinas): نهک حه رام، سپله، بیت
نه زان.

نمکین - ص. ن (نهمهکین - nemekîn):
خوئیدار، هه لس و که وتی جوان، که سی سه نگین و
جوان.

نمکینه - ص. ن (نهمهکینه - nemekîne): دۆ
و ماستی که خوی و زیره و گزنییه ی کوتراوی تی
کرا بیت.

نمل - ا. ع (نمل - nemi): میرووله.

نمناک - ص (نمناک - nemnak): شیدار،
شوتنی شیدارو ته پ.

نمو - مص. ل. ع (نوموڤ - numuv):
نه شوفا کردن، و درار، رووان، چه که ره کردن،
سه و زیبون، شین بوون.

نمود - ا (نهمود - nemûd): نمود، نیشانه،
زناک، ره مز، ره و اج و ره و نه ق.

نمودار - ص (نهمودار - nemûdar): ناشکرا،
دیار، به نمود.

نمودن - مص. م (نهمووده - nemûden):
نواندن، نیشاندان، ناشکرا بوون.

نموزج - ا. ع (نهموزج - nemûzec): نمونه.

نموسک - ا (نهموسهک - nemûsek):
سۆسک.

نموشک - ا (نهموشهک - nemûşek):
سۆسک.

نموک - ا. ص (نهموک - nemûk): شیدار،
هه ده ف و نیشانه، رتیه تدار.

نواصی- ا.ع (نه‌فاسی- nevasî): ته‌وتیل، په‌رچه‌م.

نوافذ- ا.ع (نه‌فایز- nevafig): ده‌لاقه، په‌نجه‌ره.

نوافل- ا.ع (نه‌فایل- nevafile): به‌خشش، ده‌ستکه‌وت، زیاده‌عیباده‌تی که واجب نه‌بی، سونته.

نواقص- ص.ع (نه‌فاغیز- nevaxis): که‌موکوپیان، کال، نه‌گه‌بیرو.

نواقل- ا.ف.ع (نه‌فاغیل- nevaxil): نه‌وزاری گواستنه‌وه، کوچه‌ریان، خه‌لکانیک له‌شوتیکه‌وه بجه‌نه‌شوتیک.

نواقیر- ا.ع (نه‌فاغیر- nevaxir): بۆقی، که‌رنا، شه‌بیور.

نواقیس- ا.ع (نه‌فاغیس- nevaxis): ناقوسان، زنگ.

نواگر- ا.ص (نه‌فاگر- nevager): سازژهن، موسیقارژهن، موتریب، گۆزانی بیژ.

نوال- ا.ع (نه‌فال- neval): عه‌تا، به‌خشش، نه‌سیب، به‌ش.

نواله- ا (نه‌فاله- nevale): گونکه‌هه‌ویر که به‌وشر بدری، بابۆله، پاروو.

نوامبر- ا.فر (نوفامبر- nuvamb): نۆقه‌میه‌ر، مانگی یازدهی فهره‌نگی.

نواموز- ص.فا (نه‌وناموز- newamûz): تازه‌کار، منالنج تازه‌چووپیته‌مه‌کته‌ب.

نوامیس- ا.ع (نه‌فامیس- nevamîs): شه‌ره‌ف، رازو نه‌یتی، ناموس، پیاوی لیها‌توو کارزان، حه‌شارگه‌ی راوچی.

نوان- ص.فا (نه‌فان- nevan): خه‌رامان، له‌نجه‌ولار، جووله‌و جولان، لفقین.

نوانخانه- ا.مر (نه‌فانخانه- nevan xane): فه‌قیرخانه، ته‌مه‌لخانه.

نوانیدن- مص.م (نه‌فانیده‌ن- nevanîden): جولاندن، هیتانه‌جوله، خسته‌گریان و نالین.

نواخت- ا.مص (نه‌فاخت- nevaxt): نه‌وازش، دل‌راگرتن، گونجاوو جیوت.

نواختن- مص.م (نه‌فاخته‌ن- nevaxten): نه‌وازش کوردن، لاواندنه‌وهو دل‌راگرتن، سازلیدان.

نوازنده- ا.فا (نه‌فازنده- nevazende): سازژهن، موسیقارژهن، دل‌ده‌روه، دل‌خوشیده‌روه، نه‌وازشکار.

نواد- ص.ع (نه‌فادی- nevadir): قسه‌ی خوش، نوکته، پیکه‌نینوک.

نواده- ا (نه‌فاده- nevade): نه‌وه، نه‌وهو نه‌تیره.

نواد- ا.ف.ع (نه‌فادی- nevadî): بانگ که‌ر، گازی که‌ر، یانه.

نوار- ا (نه‌فار- nevar): نه‌وار، شریتی باریک.

نوارچسپ- ا.مر (نه‌فارچه‌سپ- nevar çesp): کاغه‌زی باریکی شریت ناسا که به‌چاپکراوی له‌سه‌ری بوتل یان شتی دیکه‌ی بنه‌ن.

نوازش- ا.مص (نه‌فازیش- nevaziş): نه‌وازش، دل‌راگرتن، لاواندنه‌وهو ده‌ست به‌سه‌ردا هیتان.

نوازشگر- ص.فا (نه‌فازیشگر- nevazişger): نه‌وازشکار، مه‌رایبی که‌رو دل‌راگر، مه‌داراکار.

نوازنده- ا.فا (نه‌فازنده- nevazende): نه‌وازشکار، دل‌راگر، موسیقارژهن، مه‌داراکار.

نوازنده- ا.فا (نه‌فازنده- nevazende): نه‌وازشکار، دل‌راگر، موسیقارژهن، سازژهن.

نوازیدن- مص.ع (نه‌فازیده‌ن- nevazîden): لاواندنه‌وه، ده‌ست به‌سه‌ردا هیتان، نه‌وازش کردن، دل‌راگرتن، ساز لیدان، موسیقار لیدان.

نواسه- ا (نه‌فاسه- nevase): نه‌وه، مندالی مندال، نه‌وهو نه‌تیره.

نواسه- ا.ع (نه‌فاسیر- nevasîr): ناسۆر.

نواصب- ا.ع (نه‌فاسیب- nevasib): دانه‌ران، به‌ریاکه‌ران.

نوحه - ا.ص (نهوهه - newhe): شیوهن لهسه مردوو، شین و گریان.

نوحهخوان - ص.فا (نهوههخان - newhexan): شینگیتی.

نوحهسرا - ص.فا (نهوههسهرا - newhesera): شاعیریک که شیعی خه ماوی بلتی.

نوحهگر - ص.فا (نهوههگر - newheger): شینگیتی، سهردولکه ویش.

نوخاسته - ص.مر (نهوخاسته - newxaste): نهوجهوان، تازهلاو، نهونیهال.

نوخیز - ص (نهوخیز - newxîz): تازههه لچوو، نه مامی تازه ناسک.

نود - ا (نهفد - neved): ژماره (۹۰).

نودر - ص (نهوده - newder): تازه په پیدابوو، تازه کوره.

نودران - ا (نهودهران - newderan): شاگردانه، نهو به خشیشهی دهری به شاگرد خیات.

نوده - ا (نهوده - newde): نهوه.

نور - ا.ع (نور - nûr): روونکی، رونهی، پرشنگ، تیشک.

نور - ا.ع (نور - newr): خونچه، شکوفه، پشکو.

نور اسپهبد - ا.مر (نورئیسپههبد - nurispehbûd): گیانی مروث، روح.

نوراستنی - ا.مر (نوره ستینی - nurestînî): لاوازی نه عساب.

نورافشان - ص.فا (نورئفشان - nur efşan): بلاجیکتور.

نورافکن - ص.فا.ع (نورئفکه - nurefken): بلاجیکتور.

نورچشم - ا.مر (نوری چشم - nûri çeşm): نوری چاو، فهرزنی نازیز، روونکی دیده.

نوراهان - ا (نهوراهان - newrahan): دیاری، سهوقات.

نورد - ا (نهفهرد - neverd): تهوهر، تیروگ، جهنگ و نه بهرد.

نواهی - ص.ا.ع (نهفاهی - nevahî): نههی کار، که سیک نههی له شتی بکات، ههر شتیک له شهرعدا قه دهغه بی.

نوایین - ص.مر (نهوئایین - new ayîn): نواو، تازه باو.

نوئل - ا.مر (نوئیل - nuil): جه ژنی له دایکبونی مه سیح که ده کاته ۱۲/۲۵، کریمیس.

نویاوه - ا.ص (نهویاوه - newbave): نویره، مندال و فهرزن.

نوبت - ا.ع (نهوبت - newbet): نویره، که رت، جار، دهغه، چهل، گلهت، فرسه، کات.

نوبر - ا.ص (نهوبر - newber): نویره (میوه) میوهی تازه پی گه میوو.

نوبهار - ا.مر (نهوبههار - newbehar): نهوبههار، بههاری تازه.

نوبهاران - ا.مر (نهوبههاران - newbeharan): وه رزی بههار، فهسلی بههار.

نوبهاری - ص.ن (نهوبهاری - newbeharî): ناوی ناههنگیکی موسیقای تیرانییه.

نوپا - ص (نهوپا - newpa): منالیک تازه که وتیته سه ری، پیژوکه.

نوپان - ا (نوپان - nûpan): سه به تهی له شول دروست کراو، بهرچنه، قهرتاله.

نوپرداز - ص.فا (نهوپرداز - newperdaz): نوپاوه، داهینه، شاعیریک به شیوازی تازه شیر بلتی.

نوترون - ا.فر (نیوترون - nutrûn): نیوترون.

نوج - ا (نوج - nûc): درهختی کاژ، لاو لاو.

نوجه - ا (نهوجهه - newcebe): لاو لاو، لیشاو، لههی، سیتاو، ناوی کانی و سه رچاوه.

نوجوان - ص.مر (نهوجهوان - newcevan): تازه لاو.

نوجه - ص (نهوجه - newçe): تازه لاو، وهرزشکاریکی لاو که له وهرزشین کوندا له ژیر دهستی پالنهوانیکی گه وهردها وهرزش بکات.

نوساز - ص (نهوساز - newsaz): تازه دروستکړاو، تازه کړه وه.

نوسان - مص. ل (نه‌ښان - nevesan): نه‌وه‌ستان، جولانی شتیک له جیتی خوی (وه‌کو به‌ندولی س‌ه‌ع‌ات).

نوسنگی - ا. مر (نه‌وسه‌نگی - newsengî): چاخی به‌ر دینی تازه.

نوسه - ا (نوسه - nûse): زه‌پینه و سیمینه، کولکه زپینه، که‌سکو سۆر.

نوش - ا (نوش - nûş): ه‌ه‌نگوبن.

نوشابه - ا. مر (نوشابه - nûşabe): ښاوی سازگارو زولال، عه‌رق، مه‌ی.

نوشاد - ص (نه‌وشاد - newşad): تازه‌زاوا.

نوشادر - ا (نوشادور - nûşadur): نه‌مونیا.

نوشاندن - مص. م (نوشاندن - nûşanden): پټ‌نوشین.

نوشاننده - ا. فا (نوشانه‌نده - nûşanende): پټ‌نوشه‌ر.

نوشانوش - مص (نوشانوش - nûşanûş): نوشین، خواردنه‌وه، څه‌خارن.

نوش افزار - ا. مر (نه‌ښشت نه‌فزار - nevişt efzar): که‌ره‌سته‌تین نووسین، نووسینه‌مه‌نی.

نوشتن - ا. مر (نه‌ښشتن - nevišten): نووسین.

نوشتن - مص. م (نه‌ښشتن - nevesten): ته‌ی کړدن، پټچانه‌وه، نووسین.

نوش خند - ا. مر (نوش خ‌ند - nûşxend): بزه‌ی شیرین، شه‌کړه‌خه‌ن.

نوش خورد - ا. مص (نوش خورد - nûşxûrd): شادخوری، به‌له‌زه‌ته‌وه خواردن، خواردن به‌خوشی و به‌له‌زه‌ته‌وه.

نوشدارو - ا. مر (نوشدارو - nûşdarû): نه‌کسیر، به‌نج، تلپاک، مۆرفین، دهرمانی شفا به‌خش.

نوشکفته - ص. مر (نه‌وشیکوفته - newşikufte): تازه پشکوتوو.

نوردن - مص. م (نه‌ښه‌رده‌ن - neverden): ته‌ی کړدن.

نورده - ا. مف (نه‌ښه‌رده - neverde): ته‌ی کړاو، نووسراو.

نوریدن - مص. م (نه‌ښه‌ریدن - neverdîden): ته‌ی کړدن، پټوان، پټچانه‌وه، نووسین، تۆمار کړدن.

نوروز - ا. فر (نیزه‌روز - nivrûz): تیکچوونی ده‌زگای نه‌عساب، تیکچوونی باری ده‌روونی.

نوروس - ص (نه‌وره‌س - newres): تازه‌پټکه‌ییوو، میوه‌ی نویره، نه‌مام، تازه‌لاو.

نورسته - ص (نه‌وروسته - newruste): تازه‌درواو، چه‌که‌ره‌کړدو، تازه‌شپن بوو.

نورسیده - ص (نه‌وره‌سیده - newresîde): تازه، نوئ، تازه‌کوره، تازه‌که‌ییوو.

نورنجه - ا (نه‌وره‌نجه - newrence): حه‌وز، گولاو.

نوروز - ا (نه‌وروژ - newrûz): نه‌وروژ، روژی نوئ، جه‌ښتیک کی کونی میلله‌تانی ټیرانه‌وه‌که‌وټته روژی یه‌که‌می به‌هاره‌وه ۳/۲۱.

نورولوژی - ا. فر (نورولوژی - nuruluji): نورولوژی، لقپکه له‌پزیشک‌گری که‌باه‌خ به‌نه‌عساب ده‌دات، نه‌عساب ناسی.

نوره - ا. ع (نوره - nure): نوره، دارو.

نورهان - ا (نه‌وره‌هان - newrehan): دیاری، سه‌وغات.

نوز - ق (نوز - nûz): تا ټیستا، هیشتا.

نوزاد - ص (نه‌وزاد - newzad): نه‌وزاد، ساوا، منالیک تازه له‌دایک بووبی.

نوزده - ا (نوزده - nûzdeh): ژماره (۱۹) نوزده، نۆوده.

نوز - ا (نوز - nûj): کاژ، دره‌ختی کاژ.

نوس - ا (نوس - nûs): په‌لکه‌ره‌نگینه، کولکه‌زپینه، زه‌پینه و سیمینه، ره‌نگینه‌مان، پرچی ټایشه و فاتمه.

نوفیدن - مص.ل (نوفیدهن - nûfîden):
هاوارکردن، جولان، فربادکردن.

نوگ - ا (نووک - nûk): نوک، نوکی سوژن،
دهرزی، قه لَهَم، چه قو و شمشیر، دهنوکی مهل.

نوکار - ص.مر (نهوکار - newkar): ناشی،
تازه کار، تازه کار، تازه کوره.

نوکار - ا.ص (نهوکار - newkar): نوکهر،
غولام.

نوکیدخدا - ص.مر (نهوکه دخودا - newked
xuda): زاوا، نوزمال، تازه زاوا.

نوکر - ا.ص (نهوکر - newker): خزمه تکار،
نوکر، غولام.

نوکر باب - ا.مر (نهوکه ریاب - newker bab):
که سیٹ له چینی نوکران بی.

نوگند - ص.مر (نهوکه ند - newkend):
تازه پیگه بیوو.

نوکیسه - ص.مر (نهوکیسه - newkîse):
نوکیسه، تازه دهوله مه ند.

نول - ا (نول - nûl): لیج و لیو، دهنوکی تهیر،
گهردنی سوراحی، لوله ی گوزه.

نوم - مص.ل.ع (نهوم - newm): نووستن،
خه وتن.

نومید - ص (نهومید - newmîd):
نائومید.

نون - ق (نون - nûn): ئیستا، ئیره لگه، نها،
نهو، ههنوکه.

نون - ا (نون - nûn): قه دی درهخت.

نون - ا (نون - nûn): چالی چه ناگه.

نون - ا.ع (نون - nûn): شمشیر، ماسی،
زونون: لهقه بی یونس پیغه مبه ره.

نوند - ا.ص (نهغه ند - nevend): توندو تیژ،
تیژقام، زیرک، نه سپ یان و شتری تیژرهو، پدیک
یان سواری تیژرهو.

نونهال - ا.مر (نهونی هال - newnihal):
نهونه مام، درهختی تازه روا بی.

نوش گياه - ا.مر (نوش گیياه - nûşgiyah):
گیاه که بو دهرمان به کار دئی.

نوش لب - ص.مر (نوش لهب - nûş leb):
شیرین لیو، که سیٹ لیوی بو مژین خوش بی.

نوش لبینا - ا.مر (نوش لهبینا - nûş
lebîna): ناوی نهوایه کی موسیقایی کوزه.

نوشنجه - ص (نوشه نجه - nûşence): نوشین،
زولال و سازگارو به له زهت.

نوشه - ص.م (نوشه هه - newşeh): تازه زاوا،
پاشای لاو، نهوپاشا.

نوشه - ص (نوشه - newşe): پایه دار، نه مر،
کامهران، به خته وهر.

نوشیدن - مص.م (نوشیدهن - nûşîden):
نوشین، خوار دهنه وه، ئاو خوار دهنه وه، ههر
خوار دهنه و به که.

نوشنده - ا.فا (نوشه نده - nûşende):
که سیٹ ئاو یان شتی دی بخواته وه، بنوش،
نوشهر.

نوشین - ص.ن (نوشین - nûşîn): خوش،
سازگارو زولال، شیرین.

نوشین باده - ا.مر (نوشین باده - nûşîn
bade): شهرابی ساف و زولال، ناوی نهوایه کی
کونی ئیرانییه.

نوشین روان - ا.مر (نوشین ره فان - nûşîn
revan): گیانی شیرین، روحی رهوان.

نوشینه - ص.ن (نوشینه - nûşîne): شهرابی
به له زهت.

نوع - ا.ع (نهوء - new³): چوژ، چهشن.

نوغان - ا (نهوغان - newxan): هیلکه ی کرمی
ئاو ویشم.

نوف - ا (نوف - nûf): ولنگه، زایه له،
دهنگدانه وه ی دهنگ له کیوو چپایاندا، لوورده ی
سهگ، ههراو فهرته نه، هات و هاوار.

نوفه - ا (نوفه - nûfe): بانگ و فرباد، ههراو
ههنگامه و ئازاوه.

نهار - ص. ا. (نه‌هار - nehar): فراخین، برسی، ناشتا.

نهاری - ا. ص. (نه‌هاری - neharî): نیوه‌روژه، ناشتا، برسی، که‌سیک نانی بهیانی نه‌خواردبی.

نهار - ا. (نیهار - nihar): لاوازی، که‌می.

نهاز - ا. (نوهاز - nuhaz): سه‌رگه‌لی پەز.

نهاز - ا. (نیهاز - nihaz): ترس.

نهازیدن - مص. ل. (نیهازیدن - nihazîden): ترسان، واهیمه‌کردن.

نهازیده - ص. مف. (نیهازیده - nihazîde): ترساو.

نہال - ا. (نی‌هال - nihal): نه‌مام، چله‌پیشه‌ی یه‌ک ساله‌ی دار، داری تازه‌رواو، داری تازه‌رویتراو.

نہاله - ا. (نی‌هاله - nihale): شکارو‌راو، دارتیک که‌راوچی له‌شیتوه‌ی داهولدا دروستی بکات تانچیره‌کان بترستینی و به‌ره‌و داوو ته‌له‌که‌برۆن.

نہاله‌گاه - ا. مر. (نی‌هاله‌گاه - nihalegah): شکارگه، راوگه، که‌مین.

نہالی - ا. (نی‌هالی - nihalî): جتگه، دۆشک.

نهامی - ا. ص. (نه‌هامی - nehamî): ئاسنگەر.

نهامی - ا. ع. (نوهامی - nuhamî): ره‌به‌ن (راهب)، ریگه‌ی ئاسان.

نہان - ص. (نی‌هان - nihan): په‌نهان، نه‌دیار، شاراو، نه‌پتی.

نہان داشتن - مص. م. (نی‌هان داشتن - nihan daştin): په‌نهان کردن، فه‌شیرتن.

نہانخانه - ا. مر. (نی‌هانخانه - nihanxane): خه‌لوه‌تخانه، شوپتی که‌شتیکی تیاپه‌نهان بکری.

نہاندان - ص. فا. (نی‌هان‌دان - nihandan): غه‌یب‌زان.

نہان‌دره - ا. مر. (نی‌هان‌دره - nihan dere): په‌نهان‌خانه، شوپتی که‌شتی تیا وه‌شیردری.

نونیاز - ص. مر. (نه‌ونیاز - newnîyaz): که‌سیک تازه‌هاتبیته مه‌یدانی ژبانوه، تازه‌کار، ناشی.

نویل - ا. ف. (نووئیل - nûvil): نوئل، حیکایه‌ت، داستانی کورت، هه‌والی تازه.

نوه - ا. (نه‌فه - neve): نه‌وه، زارۆچه.

نوی - ا. (نیثی - nivî): قورئان.

نویان - ا. (نویان - nûyan): میر، شازاده، فه‌رمانده‌ی سوپا، سه‌ردار.

نویج - ا. (نه‌ئیج - nevîç): لا‌ولاو.

نوید - ا. (نووئید - nûvîd): مژده، هه‌والی خوش.

نویدن - مص. ل. (نه‌ئیدن - nevîden): گرین و نالین، له‌رزین، جولان.

نویسا - ص. فا. (نه‌فیسا - nevîsa): نووسه‌ر، نقیسار.

نوین - ص. (نه‌ئین - nevîn): نوئ، تازه.

نویه - ا. مص. (نویه - nûye): گریه و نالین.

نوییدن - مص. ل. (نووئییدن - nûvîden): گریان، نالین، شینکردن.

نه - حر. (نه - ne): نه، نا.

نه - ا. (نوه - nuh): ژماره نو (۹).

نه - ا. (نیه - nih): شار، ئاوابی.

نہائی - ص. ن. (نی‌هائی - niha'î): کۆتایی، پایان، دوابی.

نہاب - ا. ع. (نی‌هاب - nihab): تالان.

نہاب - ص. ع. (نه‌هاب - nehhab): تالانچی.

نہاد - ا. (نی‌هاد - nihad): بونیاد، سروشت، خیلقت، ده‌رون، ناخ و باتین.

نہادن - مص. م. (نی‌هاده‌ن - nihaden): دانان.

نہاندە - ا. فا. (نه‌هاندە - nehande): دانه‌ر، که‌سیک شتیک له‌شوپتی دابنی.

نہار - ا. ع. (نه‌هار - nehar): روژ.

نهنبیدن - مص.م (نیهونبیدنه - nihunbîden): پنهان کردن، داپوشین، شارندنه وه.

نهنج - (نیههنج - nihenc): جهوال.

نهندر - (نیههندهره - nihendere): مهخزن، عه مار، نهینی خانه.

نهنگ - (نهههنگ - neheng): نهههنگ، کروکو دیل.

نهوور - (نهوهور - nuhûr): چاو، نیگا، دیتن.

نهوض - مص.ع (نهووز - nuhûz): راپه رین، هه لسان، کوچکردن، بزاونتن.

نهی - ا.ع (نهوا - nuha): نهقل، ئاوهز، قه دهغه، کوژتایی شتیک.

نهی - مص.م (نههی - nehî): گـرتن، قه دهغه کردن، یاساخ کردن.

نهیب - (نههیب - nehîb): ترس، تانه و ته شهر.

نهیدن - مص.م (نیهیدنه - nihîden): دانان، بیرکردنه وه رمان و غه م خواردن.

نهیق - ا.ع (نههیغ - nehîx): زه پدی نیره کهر.

نهیو - (نههیث - nehîv): ترس، تانه و ته شهر.

نهیه - ا.ع (نهیهه - nuhye): نهقل و ئاوهز.

نی - حر.نی (nî): نا، نه، نهخیر.

نی - (انهی - ney): قامیش، نهی، نای که نامیرتیکی موسیقایه.

نیا - (انییا - nîya): باپیره، باوه گه وه، (بابی دایک یان بابی باوک).

نیابت - مص.ل.ع (نییابهت - nîyabet): بوون به جیگر، دانیشتن له جیتی که سیک، نه نجامدانی کاریک له جیاتی که سیک.

نیات - ا.ع (نییات - niyyat): نیازو نیهت.

نیاح - مص.ل.ع (نییاه - niyah): شیوهن کردن بۆ مهرگی که سیک، شین و رۆرۆ.

نهانزا - ا.ص (نیهانزا - nihanza): نهو گیا و روه کانهی که هه رهگ و قه دو گه لایان هه یه و گولیان نییه، نهو گیایانهی به نهینی زاوژی ده کهن.

نهایت - ا.ع (نیهایهت - nihayet): کوژتایی، پایان.

نهب - ا.ع (نههب - nehb): تالان.

نهبه - ا.ع (نهههه - nuhbe): تالانی، مالی تالانکراو.

نهج - ا.ع (نههج - nehc): په پیره و، ریگهی روون و ئاشکرا.

نههر - ا.ع (نههر - nehr): زئی، رووبار، رۆخانه، جوگه.

نههره - (نههره - nehere): دۆژهنگه.

نهزت - ا.ع (نهزهت - nuhzet): دهلیشه، ده رفته.

نهشل - (نههشل - nehşel): گیزه دی کتوی.

نهشل - (نههشل - nehşel): گورگ، پیایو پیری شه پله دار.

نهزت - ا.ع (نهزهت - nehzet): راپه رین، سه رهلدان.

نهفت - (نیهوفت - nihuft): پنهان، قه شارتی، په ناگه.

نهفتن - مص.م (نیهوفتهن - nihûften): شاراهه.

نهفته - ص.مف (نیهوفته - nihufte): شاراهه.

نهلیست - ص.فر (نیهلیست - nihlîst): نههلیست.

نهمار - ص (نههمار - nehmar): بی شومار، فراوان، زۆر، بی کوژتایی، عه جیب، دۆوار، نهسته م، زهحه م.

نهمت - ا.ع (نههمهت - nehmet): پتوبست، پتوبستی، ئاره زوو.

نهبنان - (نیههبنان - nihenban): سه رقه باغ، سه ری منهجل، سه ری ته نور، سه ری گوژه.

نیره - ص.ع (نهیره - neyyîre): دره وشاوه،
روناکی به خش، زۆر دره خشان.

نیز - ق (نیز - nîz): دیسانه وه، هه مدیس،
جاریکی دی، ههروه ها.

نیزار - ا.مر (نیزار - neyzar): قامیشه لآن،
نه یجه زار.

نیزگ - ا (نیزگ - neyzek): نه یزه ک.

نیزه - ا (نیزه - neyze): نیزه.

نیزه دار - ا.ص (نیزه دار - neyzedar):
سه ربازی نیزه دار.

نیز - ا (نیز - nîj): لا و لاو.

نيسار - ا.ص (نيسار - nîsarî): سه ربازی،
سو یایی، له شکری.

نيسان - ص (نيسان - neysan): وه کو
قامیش، قامیش ناسا.

نيسان - ا.ع (نيسان - neysan): مانگی
نيسان.

نیست - ا.ص (نیست - nîst): عه ده م، فه نا.

نیستان - ا.مر (نهیستان - neyyistan):
قامیشه لآن، قامیشه لێن.

نیسته - ص (نیسته - nîste): نابود، نه بوو.

نیسو - ا (نیسو - nîsû): نه شته ر.

نیش - ا (نیش - nîş): هه ر شتیکی نوک تیژ
وه کو سوزن و ده رزی و خه نجه رو نه شته ر، چزی
دوو پشک و زه رده واله و... چز.

نیشتر - ا (نیشتر - nîşter): نه شته ر.

نیشخند - ا.مر (نیش خه ند - nişxend):
ژارخن، پیکه نینی رق نامیتر.

نی شکر - ا.مر (نه ی شیکه ر - ney şiker):
نه ی شه کر، قامیشی شه کر.

نیشو - ا (نیشو - nîşû): نه شته ر.

نیشه - ا (نیشه - neyşe): شمشالی شوانان.

نیفه - ا (نیفه - nîfe): مردار، پزی شه روا ل،
پزی شه روا ل که دۆخینی تی ده خری.

نیاز - ا (نیاز - niyaz): پتیوستی، نه شق و
ئاره زوو، توحفه و دیاری ده رویشان.

نیازمند - ص (نیازمه ند - niyazmend):
موحتاج، ده سکو رت.

نیام - ا (نیام - niyam): کیف، کیلان،
کیلانی خه نجه ر، کیفی شمشیر.

نی انبان - ا.مر (نه ی نه بنان - neyenban):
جۆره نایه که له هه مانه یه ک خراوه هه مانه که پر له
هه و ده کړی و به ده ست گوشاری لیده کړی و به و
جۆره لیده درئی، هه مانه نای.

نیایش - ا.مص (نیایش - niyayîş):
دوعا و پارانه وه، ستایش، پارانه وه،
عیباده تکردن.

نیهت - ا.ع (نیهت - niyyet): عه زم، نیاز.

نیترۆن - ا.فر (نیترۆن - nitrûjin): گازی
نیاترۆجین.

نیچه - ا (نه یچه - neyçe): نه یچه.

نیدلان - ا.ع (نیدیلان - nîdilan): کابوس،
مۆته که، میژده زمه.

نیر - ص.ع (نیر - neyyir): زۆر دره خشان،
دره وشاوه، روناکی به خش.

نیران - ا.ع (نیران - nîran): ناگر، نایر.

نیرم - ا.ص (نیرمه - neyrem): دلیر،
پاله وان.

نیرنج - ا (نیره نج - nirenc): فیل، حيله،
نیره نگ، سیحر، جادوو، نه فسوون.

نیرنگ - ا (نیره نگ - neyrenge): حيله، فیل،
سیحر، جادو، نه فسوون، نیره نگ.

نیرهنگ - ا (نیره نگ - nireng): دوعا، ویرد، له
رێژه سمی ئایینی زه رده شتیدا به هه ندی دوعای
تایه تی ده گوتری نیره نگ.

نیرو - ا (نیروو - nîrû): هیز، توانا، وزه.

نیروسنج - ص.فا (نیرووسه نج - nîrûsenc):
دینامۆمه تر، وزه پیتو.

نیرومند - ص (نیروومه ند - nîrûmend):
به هیز، به توانا.

نیکوروش - ص. مر (نیکوروره‌فیش -
nîkûrevîş): خوش ره‌فتار، خوش ته‌بیعت،
چاکه‌کار.

نیکوسگال - ص. فا (نیکوسیگال - nîkû sigal):
چاکه‌خواز.

نیکوکار - ص (نیکوکار - nîkûkar): که‌سی
دروستکار، خوش‌رفتار.

نیکومنش - ص (نیکومونه‌نیش - nîkû
meniş): نه‌سلزاده، خوش ره‌چله‌ک، خوش
ته‌بیعت.

نیل - ا (نیل - nîl): گیایه‌که له ولاتانی
گهرمه‌سیتر درپوئی، ره‌نگی شین و خمی لی
دروسته‌کری.

نیل - مص. م. ع (نیل - neyl): گه‌بیشتن به
مه‌به‌ست، وه‌ده‌ست هیتانی مه‌به‌ست، گه‌بیشتن
به‌مراز.

نیلک - ا. مر. (نهی له‌به‌ک - ney lebek):
بلوئر، شمشال.

نیل پر - ا (نیلپر - nîlper): نیلؤفر.

نیلپر - ا (نیلوپر - nîlûper): نیلؤفر.

نیلج - ا. ع (نیلج - nîlec): رووه‌کیتکه.

نیل فام - ا. ع (نیل فام - nîlfam): شین، که‌وه.

نیلک - ا (نیلک - nîlek): ره‌نگی نیلی،
نوقورچ.

نیلگر - ا. ص (نیل گهر - nîlger): خومچی،
ره‌نگ ریژ، خمگهر.

نیلگون - ص (نیل گون - nîlgûn): شین وه‌کو
نیل، نیلی.

نیلوفر - ا (نیلوفر - nîlûfer): گولی نیلؤفر.

نیله - ص (نیله - nîle): نیلی، شینباو.

نیم - ا (نیم - nîm): نیوه، نیمه، یه‌ک له دوو.

نیم - ا (نیم - nîm): دره‌ختیکه.

نیم بالان - ا. مر (نیم بالان - nîm balan): به‌و
میروانه ده‌گوتی که بالی پیتشه‌ویدان تا نیوهی
بالی پاشه‌ویدان داده‌پوشی.

نیک - ص. (نیک - nîk): چاک، خوش،
جوان.

نیک اختر - ص. مر (نیک نه‌ختر - nîk exter):
به‌شانس، به‌ختیار، به‌تالاح.

نیک انجام - ص. مر (نیک نه‌نجام - nîk encam):
ثاقیبه‌ت خیر، که‌سیک که‌ثاکام و ثاقیبه‌تی کاری
باش بی.

نیک اندیش - ص. فا (نیک نه‌ندیش - nîk
endiş): خیرخواز.

نیک پی - ص. مر (نیک پی - nîkpîy): پی
به‌خیر.

نیک‌خواه - ص. فا (نیک‌خاه - nîk xah): چاکه
خواز، که‌سیک که‌خیرو چاکه‌ی خه‌لکی بوئ.

نیک‌روز - ص. مر (نیک‌روز - nîk rûz):
شادمان، به‌خته‌وهر.

نیک فرجام - ص. مر (نیک فهرجام - nîk
fercam): ثاقیبه‌ت خیر.

نیکل - ا. فر (نیکیل - nîkil): نیکل،
جوره‌کانزایه‌که.

نیک محضر - ص. مر (نیک مه‌هزر - nîk
mehzer): رووخوش، خوش مه‌شهره‌ب.

نیک‌مرد - ص. مر (نیک مه‌رد - nîk merd):
پیایو چاک.

نیک‌نام - ص. مر (نیک‌نام - nîknam): که‌سیک
ناوی به‌چاکه رژی بی.

نیک‌نهاد - ص. مر (نیک نیهاد - nîk nihad):
خوش ته‌بیعت.

نیکو - ص (نیکو - nîkû): باش، جوان.

نیکوتین - ا. فر (نیکوتین - nîkûtin):
نیکوتین، ماده‌یه‌کی ژهرداره له گه‌لای توتندا
هه‌یه.

نیکوداشت - ا. مص (نیکوداشت - nîkû
daşt): میهره‌بانی، خوش‌رفتاری، هه‌ژی.

نیکورو - ص. مر (نیکوروو - nîkûrû): قوز،
جوان.

نیمکت - ا. مر (نیمکمهت - nîmket): تهختی دانیشتن، مویته.

نیم کره - ا. مر (نیم کووره - nîmkure): نیوهی گۆی زهوی.

نیمگرد - ا. مر (نیم گیرد - nîm gird): نیودایه ره، نیو بازنه.

نیم گرم - ص. مر (نیم گهرم - nîm germ): شیرتین، شله تین.

نیم لنگ - ا. مر (نیم لهنگ - nîm leng): تیردان، کهوان دان، قاوغی که کهوانی تی دابنری.

نیمور - ا. (نیمور - nîmûr): کتیری پیوا، وانیکی پیوا.

نیمه - ا. (نیمه - nîme): نیوه، نیمه، یهک له دوو.

نییا - ا. (نییا - nîniya): رهشکه.

نیو - ص. (نیف - nîv): دلیر، پالەوان، لاو، جهوان.

نیواره - ا. (نیواره - neyvare): تیروک.

نیوشا - ص. فا. (نییوشا - nîyûşa): گوئیگر، بیسه ره، گوهدار، که سیک شت فیری، بهزهین.

نیوشه - ا، مص. (نییوشه - nîyûşe): گوئی هه لڅستن بۆ قسه ی خه لکی به دزییه وه، گریان به نه سپایی و هه نسک هه لدان.

نیوشیدن - مص. م. (نییوشیدن - nîyûşiden): گوئیگرتن، بیستن.

نیوشنده - ا. فا. (نییوشنده - nîyûşende): گوئیگر، گوهدار.

نیوند - ا. (نیشه ند - nîvend): تی گه ییشتن، ئیدراک، جوړه گیایه که.

نیوه - ا. (نیفه - nîve): گریه و نالین.

نیین - ص. ن. (نه یین - neyîn): نه و شته ی له قامیش و نه یجه دروست کرابی.

نیم بسمل - ص. مر (نیم بیسمیل - nîm bis-mil): گیانله به ریک که به نا ته واوی ملی برداری.

نیم پز - ص. (نیم پهز - nîm pez): نیوه کول.

نیم تاج - ا. مر (نیم تاج - nîm taç): نیوه تاج، تاجی بچووک.

نیم تخت - ا. مر (نیم تهخت - nîm text): تهخت.

نیم ترک - ا. مر (نیم ته رک - nîm terk): خیه تی بچووک، کلاو خود.

نیم تنه - ا. مر (نیم تنه - nîm tene): قه مسه له، نیوکۆت.

نیمچه - ص. (نیمچه - nîmçe): جلی کورت، شمشیر یان تفهنگی کورت، هه ر شتیکی کورت.

نیم خورده - ص. (نیم خورده - nîm xûrde): بهرماوه ی خه لکی.

نیم خیز - ا. مر (نیم خیز - nîm xîz): ناخیز، نیو ناخیز، نیوه ههستان.

نیمدار - ص. (نیم دار - nîmdar): نیو داشت، جلی ماوه یه که بهر کرابی.

نیم دست - ا. مر (نیم دهست - nîm dest): تهخت.

نیم رخ - ا. مر (نیم روخ - nîm rux): وینه یهک لایه کی رووی تیا دیاری.

نیمرو - ا. مر (نیمرو - nîmrû): هیلکه و روژ، لایه کی روو.

نیمروز - ا. مر (نیم رووژ - nîm rûz): نیوه روژ، ناوی نه وایه که له سی نه واکه ی باربه د.

نیم سوز - ص. مر (نیم سوز - nîm sûz): نیوه سوت، نیوه سوتاو.

نیم کاره - ص. مر (نیم کاره - nîmkare): نیوه چل.

نیم کاسه - ا. مر (نیم کاسه - nîm kase): کاسه ی بچووک

و

و- حر (و- û, v):

پیتی سییه می ئه ل فبای فارسییه که به (واو) ده خوئیریتته وه به حه ساوی ئه بجه ده کاته (۶).

وا- ا(فا- va): پتیشگره، له پتیش هه ندئ وشه وه دئ و مانا کانیان ده گۆرئ وهک: واگفتن- فاگوفتهن- گوته وه. واکردن- فاکه رده ن- کردنه وه.

وا- ا(فا- va): ناش، شله، وهک شوربا- شوروا- شورفا.

وابهسته- ص(فا بهسته- vabeste): په یوه ندی، وابهسته، به ندیوار.

واهل- ا.ع(فابیل- vabîl): بارانی توندو دلۆپ زل.

واپس- ا.ص(فا بهس- vapes): پاش، دوا.

واپسین- ص(فا به سین- vapesîn): دوا بین.

وات- ا(فات- vat): وات، واتی کاره با، یه که ی وزه ی ئه له تریک.

وات- ا(فات- vat): فهروه.

واترپروف- ا. انگل(فاتهرپروف- vaterprûf): جلی ئاو دانه دات، بارانی.

واتگر- ص.فا(فاتگر- vatger): حیکاته خوان، شاعیر، هۆزانفان.

واتگر- ص.فا(فاتگر- vatger): فهروه دروو.

وات متر- ا.فر(فات میتیر- vatmitr): واتپتو.

واتق- ا.فاع(فاسیخ- vasîx): دلتیا، متمانه دار.

واج- ا(فاج- vac): قسه، وشه، دوعاو ویردیکه زه رده شتیان له سه ر سفره ی نان خواردن ده یخوئین.

واجار- ا(فاچار- vacar): بازار، باژیر.

واجب- ص.ع(فاجیب- vacib): واجب، ئه رک.

واجبی- ا(فاجیبی- vacibî): مووچه، داپو.

واجد- ا.فاع(فاجید- vacid): دارا، ده وله مه ند، زهنگین.

واچیدن- مص.م(فاجیدن- vacîden): به رچنین، کوکژدنه وه.

واحات- ا.ع(فاهات- vahat): ئاواپی بچوک له دهشتا، پارچه زهوییه کی سه وزه زار له بیاباندا.

واحد- ا.ص(فاهید- vahid): یهک، یهک دانه.

واحه- ا.ع(فاهه- vahe): واحه، پارچه زهوییه کی به ئاوو گیا له بیاباندا، ئاوه دانی.

واخ- (فاخ- vax): ناخ، که سه ر، به به هه، یه قین، راست و دروست.

واخواست - ا. مص (فاخاست - vaxast):
 ثبعتزار، ناره زایی.

واخواهی - ا. مص (فاخواهی - vaxahî):
 ناره زایی، ثبعتزار، داواکردنه وه.

واخوردن - مص. ل (فاخوردن - vaxûrden):
 راجله کین، چه په سان، له رواج که وتن.

واخیدن - مص. م (فاخیدن - vaxîden):
 جیاکردنه وه، جیاکردنه وهی په موو له ناوکه که ی،
 شیکړدنه وه.

واخیده - ا. مف (فاخیده - vaxîde):
 خوری یان لږکه ی هه لاجی کړاو.

وادادن - مص. م (فاداددن - vadaden):
 وټلکړدن، شلکړدن، که وتنی که فمال یان له یخ له
 دیوار.

وادار کردن - مص. م (فادار کدردن - vadar
 kerden):
 هاندان، دنده دان، ناچارکړدن، مهنه
 کړدن، چه پس کړدن.

واداشتن - مص. م (فاداشته - vadašten):
 چه پس کړدن، ناچارکړدن، دانانی که سپیک له سهر
 کارئ.

وادی - ا. ع (فادی - vadî):
 دهره، دۆل،
 رڅخانه.

وادیان - ا. (فادیان - vadiyan):
 رازیانه.

وادیج - ا. (فادیج - vadîc):
 دار بهستی میتو،
 قایمه میتو، که پری میتو، لقی میتو.

وار - ا. (فار - var):
 پاشگره، که بچیته سهر وشه
 ماناکه ی ده گوزی وهک: دیوانه - دیشانه + وار -
 دیشانه فار: شیت ناسا.

وارث - ا. ف. ع (فاریس - varis):
 میراتگر.

وارد - ا. ف. ع (فارید - varid):
 هاتو، هاتگ.

وارده - ا. ف. ع (فاریده - varide):
 هاتو،
 هاتگ، نهو کالایه ی له شویتانی ترهوه ده پتیرتن.

وارسته - ص (فارهسته - vareste):
 نازاد،
 خه له سیو، رهه، رزگار.

وارسی - ا. مص (فارهسی - varesî):
 تفتیش،
 پشکین.

وارغ - ا. (فارهغ - varex):
 بهر بهستی ناو.

واریغ - ا. (فاریغ - varix):
 گلیم، بهر، بهن،
 پدهت.

وارغ - ا. (فاروغ - varux):
 قرقینه.

وارف - ص. ع (فاریف - varif):
 سیتبه ری دریتز،
 بهرین، دریتز.

وارفتن - مص. ل (فارهفته - vareften):
 کرانه وه، رڅبیشته وه، گه پانه وه،
 توانه وه.

وارفته - ا. مف (فارهفته - varefte):
 رڅبیو،
 گه پاره، تواوه، هه لوه شاهه، چه په ساو.

وارن - ا. (فاره - varen):
 ثانی شک،
 قونانیک.

وارو - ص (فارو - varû):
 ناوه ژوو،
 دهمه ونخون، ژتروبان.

واروزدن - مص. ل (فارو زدن - varû zeden):
 ژتروبان کړدن، ناوه ژوو کړدن،
 ته قله لیدان،
 پتیچه وانه.

واروک - ا. (فارووک - varûk):
 زیپکه،
 بالوکه.

وارون - ص (فارون - varûn):
 ژتروبان، سهره ونخون،
 ناوه ژوو، شووم و
 نه حس.

واره - ا. (فاره - vare):
 پاشگره ده پیته سهر وشه
 ماناکه ی ده گوزی وهک: گوش + واره -
 گوشقاره، = گواره.

واره - ا. (فاره - vare):
 جار، که پرت، نوره،
 ده فعه، نزه.

وارهانیدن - مص. م (فارههانییدن -
 varehanîden):
 نازاد کړدن، رزگار کړدن.

وارهیدن - مص. ل (فارهیددن - varhîden):
 نازاد بوون، خه له سین،
 رزگار بوون.

واریختن - مص. م (فاریخته - varîxten):
 رشتن، بهروردی حیسابات،
 حیساب کړدن له گڼ
 که سپکدا، که وتنی که فمال یان له بیغی دیواران.

واریس - ا. فر (فاریس - varîs):
 دهل ب بوونی
 دهماری پووز.

واشه - ا. فاع. (فاشه - vaše): واشه، باشو، باشوکه.
واشی - ا. فاع. (فاشی - vašî): دوو زمان، قسه هیتان و بردن.

واصف - ا. فاع. (فاسیف - vasif): وهسفکار، ستایشکار.

واصل - ا. فاع. (فاسیل - vasil): گیه نه ر.

واضح - ص. ع. (فازیه - vazih): دیار، روون، ناشکرا، خوبا.

واضح - ا. فاع. (فازیی - vazi'): دانه ر، برپارده ر.

واعظ - ا. فاع. (فائیز - va'iz): وهعز داده ر، ناموژیکار، ناموژگاریکار.

واعی - ا. فاع. (فائی - va'î): گوهدار، گوتگر.

وافد - ا. فاع. (فائید - vafid): هاتوو، شاند، نویتنه ر، که سیک به په یامیکه وه بی.

وافر - ص. ع. (فافیر - vafir): فراوان، مشه، ژور، ناوی به حرکی شیعی عه رهبیه.

وافور - ا. فاع. (فافور - vafûr): وافور، تلیاک، سه بیللی تایبه تی تلیاک کیشان.

وافور - ا. فر. (فافور - vafûr): هه لم، دوو که ل، که شتی، که شتی هه لم.

وافی - ا. فاع. (فافی - vafi): سه ر راست، نه مه کدار، خودان به لیتن، که سیک پایه ندی په یمانو به لیتنی خو ی بی.

واق - ا. ع. (فاغ - vax): واق واق، ماسیگره، واک.

واقع - ا. فاع. (فاغی - vaxi'): مه لیک له تاسمانه وه بیته خواری، بهرقه رار، بهریا، هه قیقه، رووداو، واقع، که وتوو.

واقع - ا. فاع. (فاغیئه - vaxie): قیامهت، رووداوو پیتشهات.

واقف - ا. فاع. (فاغیف - vaxif): وهستاو، به پتیه وهستاو، ناگدار، شارهزا.

واک - ا. فاع. (فاک - vak): ماسیگره، واق واق.

واژدن - مص. م. (فاژدهن - vazeden): شیکردنه وهی لژکه، هه لاجی کردن، ره تکرده وهی شتیک یان که سیک، وه لانا، په یمان شکاندن.

واژر - ا. فاع. (فاژیر - vazir): هه لگری باری گران، گونا حکار.

وازع - ا. فاع. (فازیی - vazi'): رتگر، به ره له ست، سه رداری له شکر، به رپتیه به ری کاروباری له شکر.

وازلین - ا. فر. (فازیلین - vazilîn): فازیلین.

واژ - ا. فاع. (فاژ - vaj): باج.

واژگون - ص. ع. (فاژگون - vajgûn): دهمه ونخوون، دهمه وقلپ، سه ره وخوار، ژتروبان، ناو دژوو.

واژون - ص. ع. (فاژوون - vajûn): ناو دژوو، به ره واژی، واژی، پشت و روو، ژترو بان.

واژه - ا. فاع. (فاژه - vaje): وشه، په یف، بیتیه.

واستدن - مص. م. (فاسته دهن - vasiteden): سه ندنه وه، وه رگرتنه وه.

واستریوش - (فاستریوش - vatriyûş): جوتیاران، دیتیاران.

واسرنگیدن - مص. م. (فاسه ره نگیدن - vaserengîden): هیرش کردن، په لاماردان، نکو لئی کردن.

واسط - ص. ع. (فاستیت - vasit): ناو د راست، که سیک له ناو د راست دا دانیشتی بی.

واسطه - ص. ع. (فاسته - vasite): ناو بیوان، ناو کو، هو، که سیک له ناو د نابی.

واسع - ص. ع. (فاسیی - vasi'): به رین، گوشاد، ناواله، فراوان.

واشامه - ا. فاع. (فاشامه - vaşame): له چک.

واشدن - مص. ل. (فاشودهن - vaşuden): کرانه وه، جیا بو نه وه.

واشر - ا. انگل. (فاشیر - vaşir): واشهر.

واشنگ - ا. ص. (فاشنگ - vaşeng): که سیک له مانگی ره مه زاندا خه لکی بو پارشیو خه ور بکاته وه. پاسه وان، گه ورده پاسه وانان.

واگیر- ص (شاگیر - vagîr): نه خویشیه درمه‌کان، په‌تا.

وال- ا (فال - val): جوړه ماسیبه‌که.

وال- ا (فال - val): جوړه همربریکې تا راده‌یه‌ک گرانبه‌هایه که ژنان کراس و عه‌بای لی دروست ده‌کن.

والا- ص (فالا - vala): بالا، به‌رز، ره‌سه‌و خانه‌دان.

والا‌تر- ص.ت (فالاتر - valater): بالاتر، به‌رزتر، بلندتر.

والاد- ا (فالاد - valad): سایبته، ناسمانه، گومزه، دیوار، چینی دیوار، قالب.

والادگر- ا.ص (فالادگر - valad ger): به‌نا، ته‌لارکار، وه‌ستای دیواری گل.

والان- ا (فالان - valan): ده‌سته‌یه‌ک له گیانه‌به‌رانی شیرده‌ری ده‌ریایی.

والان- ا (فالان - valan): رازیانه.

والانس- ا.فر (فالانس - valans): زاراو‌یه‌کی زانستی کیمیا‌یه.

والانه- ا (فالانه - valane): زام، برین.

والد- ا.ع (فالید - valîd): باب، باوک.

والده- ا.ع (فالیده - valide): دایک، داک، دایک و باوک.

والدین- ا.ع (فالیده‌ین - valideyîn): داک و باب.

والریان- ا.فر (فالیریان - valirîyan): جوړه گیایه‌که.

والس- ا.مر (فالس - vals): جوړه سه‌مایه‌که.

والک- ا (فاله‌ک - valek): سیری کتوی.

والکونه- ا (فالگوونه - valgûne): نال گونا، سوورای ژنان.

والمیدن- مص.ل (فاله‌میدهن - valemîden): پال‌دانه‌وه، دریژ بوون، هه‌لاژان.

واله- ا (فاله - vale): تراویله‌که، سه‌راب.

واله- ا (فاله - vale): جوړه ماسیبه‌که.

واکردن- مص.م (فاکه‌رده‌ن - vakerden): کردنه‌وه.

واکس- ا (فاکس - vaks): بو‌یاغی پیتلاو.

واکسن- ا.فر (فاکسین - vaksîn): کوتان.

واکسیل- ا (فاکسیل - vaksîl): قه‌یتانی سه‌ر شان و سنگی نه‌فسه‌ران.

واکسیناسیون- ا.فر (فاکسیناسیون - vaksînasyûn): کوتان.

واکشیدن- مص.م (فاکه‌شیدهن - vakeşîden): دهره‌یتان، هه‌لک‌یتانه‌وه.

واکنش- ا.مص (فاکونیش - vakuniş): په‌رچه‌کردار، کاردانه‌وه.

واکوتول- ا.فر (فاکوتول - vakûul): ناوی پروتوپلازم.

واکوفتن- مص.م (فاکوفته‌ن - vakûften): پیکداکوتانی دووشت.

واگذاردن- مص.م (فاگ‌وزاردن - vaguzarden): وازلپه‌نان، ویتل‌کردن،

ته‌رک‌کردن، سپاردن، سپاردنی شتیک به که‌سیتک.

واگذارنده- ا.فا (فاگ‌وزارنده - vaguzarende): که‌سیتک شتیک به یک‌یکتی

دی بدات.

واگرایی- ا.مص (فاکه‌رایي - vagerayî): دووری.

واگردان- ا.مص (فاکه‌ردان - vagerdan): ژماردنه‌وه، خو‌گوزین، ناوه‌ژوو کردن.

واگرفتن- مص.م (فاگیرفته‌ن - vagirîften): به‌دواداچوون، وه‌رگرتنه‌وه.

واگفتن- مص.م (فاگوفته‌ن - vaguften): گوته‌وه.

واگن- ا.فر (فاگون - vagun): فارگون.

واگن لی- ا.فر (فاگون لی - vagun lî): فارگونتی که جیتی نووستنی هه‌بی.

واگریه- ا.مص (فاگریه - vaguye): گوته‌وه‌ی قسه، دووباره کردنه‌وه‌ی قسه.

واله - ا(ثاله - vale): سوربون، زاری.

واله - ص.ع(ثالیه - valih): خه مبار، شهیداو سه رگه ردان له عه شقا.

والی - ص.ع(ثالی - valî): فه رمانپه وا، حوکمران.

والیبال - ا.انگل(ثالیبال - valîbal): یاری باسکه.

والیدن - مص.ل(ثالیدن - valîden): نه شوفا کردن، فخر کردن، نازین.

وام - ا(قام - vam): وام، قهرز، قهرد.

واماندن - مص.ل(ثاماندن - vamanden): پاشکه و تن، ماندوو یون.

وامانده - ا.مف(ثامانده - vamande): پاشکه فتوو، دواکه و تگ، ماندوو.

وامپیر - ا.فر(ثامپیر - vampîr): شه مشه مه کویره کی گهوریه.

وامخواه - ص.فا(ثام خاه - vam xah): دواکاری قهرز، که سیک قهرز بکات، که سیک داوای قهرزی خۆی له قهرزدار بکاته وه.

وامدار - ص(ثامدار - vamdar): قهرزدار.

وامران - ا(ثامیران - vamiran): جوړه گیایه که له زهرده چه وه ده چیت.

وامق - ص.ع(ثامیق - vamix): دوست، عاشق، (وامیق و عه زرا) ناوی دوو دلدارو و چیرۆکی خۆیان هه یه.

وامی - ص(ثامی - vamî): قهرزدار، هیلاک و ماندوو.

وان - (ثان - van): پاشگره و ده چیته سه و شه و ماناکه ی ده گۆرۆ.

وانگاه - ق(ثانگاه - vangah): نه و کاته، ههنگی، له وه به دواوه.

وانمودن - مص.م(ثانیمودن - vanimûden): نیشان دادن، دوباره نیشان دادن.

وانیل - ا.فر(ثانیل - vanil): جوړه رووه کیکه.

وانیلین - ا.فر(ثانیلین - vanîlîn): شبله ی وانیل که بۆ دروستکردنی شیرینی و دهرمانان به کاردئ.

واویلا - ا.ع(ثاشه یلا - vaveyla): واوه یلا، شیوه، ناله و زاری و رۆرۆ.

واه - (ثاه - vah): واخ، به داخه وه، وای.

واهب - ا.فا.ع(ثاهیب - vahib): به خشنده، له سیفه ته کانی یه زدانه.

واهمه - ا.ع(ثاهیمه - vahime): واهیمه، ترس و خه یالات.

واهی - ص.ع(ثاهی - vahî): سست، فشهل، بچ بنج و بناوان، کۆن و ستۆک.

وای - (ثای - vay): وای، ناخ و ئۆف.

وایا - ا.ص(ثایا - vaya): مرز، زهرورته، پیتویسته، گهرکی.

وایح - ا(ثایج - vayic): که پری میو، قایه میو، دار بهستی میو.

وايست - ا(ثایست - vayist): پیتویست، پیتویسته.

وايه - ا.ص(ثایه - vaye): پیتویستی، زهرورته، پیتدایستی.

ویا - ا.ع(ثه یا - veba): کولیرا، په تا.

وبال - ا.ع(ثه بال - vebal): به لا، تهنگانه، عه زاب، ناکام شه ری.

وهر - ا.ع(ثه بهر - veber): کولکه ی وشترو که رویشک و رتیوی نه و شتانه، کولکه. گیانله بهر تکی کولکنی کلک کورته له پشبله بچو و کتره، سه رمای پیریتن.

وهر - ا.ع(ثه بر - vebr): سه رمای پیره ژن، گیانله بهر تیکه له تیره ی که رویشکی کیوی زهراوی.

وبیل - ص.ع(ثه بیل - vebîl): دژوار، تهنگانه، ناخۆشی، کاری سهخت و دژوار.

وتد - ا.ع(ثه تد - veted): سنگ، میتخ.

وتر - ا.ع(ثه تر - veter): ژتی که وان، ژتی ساز.

وجدانی - ص.ن.ع (فیدجانی - vicdanî):
ویژدانی، نهودی له ریگهی هیزی باتینییه وه دهرك
بكرئ.

وجع - ا.ع (فهجهه - vece): نازار، ئیش،
دهغهزاری.

وجل - ا.ع (فهجل - vecel): ترس.

وجنات - ا.ع (فهجهنات - vecenat): گۆنایان،
گووپان.

وجنه - ا.ع (فهجهنه - vecene): گۆنا، گووپ.

وجوب - مص.ل.ع (فوجوب - vucûb): لازم
بوون، واجب بوون، پتویست بوون.

وجود - مص.م (فوجود - vucûd): دۆزینه وه،
هه بوون.

وجوه - ا.ع (فوجوه - vucûh): روو، چاره،
روخسارهكان.

وجهه - ا.ع (فهجهه - vech):
روو، روخسار، چاره، ریچكه، گه ودهی قهوم،
پیاو ماقوول.

وجهاء - ص.ع (فوجههه - vuceha):
پیاو ماقوولان، گه وده پیاوان.

وجهه - ا.ع (فیهجهه - viche): لا، سهنت،
رووگه.

وجیز - ص.ع (فهجیز - vecîz): كورت
وكرمانجی، كورته، پوخته.

وجیع - ص.ع (فهجیی - vecî): به نازار،
به سوئ.

وجین - ا (فیهجین - vicîn): بژارکردنی گبیاكه له
له ناو كشتوكاڤدا، بژار.

وجیه - ص.ع (فهجیه - vecîh): گه وده، جوان،
قۆز، پیاو ماقوول، گه ودهی قهوم.

وجیهه - ص.ع (فهجیهه - vecîhe): ژنی
جوان و سهنگین و بههیهیه.

وچر - ا (فهچهر - veçer): فتوا، دهستووری
حاکمی شهرع.

وچرگر - ا.ص (فهچهرگر - veçer ger):
حاکمی شهرع، قازی.

وتگر - ا.ص (فهتگر - vetger): شاعیر،
فهروه دروو.

وتو - ا.فر (فیتوو - vitû): فیتو، فتهکردنه وه،
رده تکرده وه.

وتیره - ا.ع (فهتیره - vetîre): ریچكه، ری و
ریباز، دهستور.

وثائق - ا.ع (فهسائیغ - vesaix): بهلگه نامان.

وثاق - ا.ع (فیساغ - visax): وه تاق، هۆده،
بهن، پهت، ههر شتیك كه سیک یان شتیکی پی
بهه ستریتیه وه.

وثقی - ص.ع (فوسغا - vesxa): مكموتر،
قایمتر.

وثن - ا.ع (فهسهن - vesen): بت.

وئوب - مص.ل.ع (فوسووب - vusûb):
راپه رین، بازدان.

وئوق - مص.ل (فوسوغ - vusûx): متمانه دان
به كه سیک.

وئیق - ص.ع (فهسیغ - vesîx): مكموم، قایم،
جیگیر.

وئیهه - ا.ص.ع (فهسیغه - vesîxe):
نهودی متمانهی پی بكرئ، مكموم، جیگیر،
بهلگه نامه.

وج - ا.ع (فهجج - vecc): سۆسنی زهره.
وجاء - ا.ع (فیهجاء - vica): لیدان، (چ
به دهست و چ به چهقۆ).

وجاء - ص.ع (فهجاء - vica): پی خیر، پی كه لك.

وجاع - ا.ع (فیهجاء - vica): نازار، ئیش، ژان.

وجاهت - مص.ع (فهجاهت - vecahet):
جوانی، شكۆداری، حورمهت و سهرفرازی.

وجب - ا (فهججب - veceb): بست، وژه.

وجد - مص.ع (فهجد - vecd): هاتنه جۆش و
خرۆش، حال لیهاتن.

وجدان - مص.م.ع (فیهجدان - vicdan):

دۆزینه وه، ویژدان، هیزی باتینی كه چاك و خرابی
پی دهرك دهكرئ.

وخیم - ص.ع (فەخیم - vexîm): دژوار، ناسازگار، پیاوی گرانجان و ناکولۆک.

ود - مص.ل.ع (فەدد - vedd): خوشویستن، ئەشوق و مەحەبەت.

ود - ا.ع (فەدد - vedd): ناوی بێتیک بوو کە عەرەبێن پێش ئیسلام پەرستوویانە.

وداج - ا.ع (فیداج - vidac): رهگی گەردن، دەماری مل.

وداد - مص.ل.ع (فیداد - vidad): خوشویستن.

وداع - ا.مص (فەدء - veda'): دوخاخوازی، خواخاویزی، بەرپێکردن، مالتاواپی.

ودائع - ا.ع (فەدايدء - vedayi'): سپاردە، ئەمانەت.

ودج - ا.ع (فەدج - vedec): دەماری مل کە لە کاتی تورەیدا هەڵدەستێ.

ودع - ا.ع (فەدء - veda'): گوتیچکە ماسی، جۆرە سەدەفیکە.

ودگا - ا.ع (فودگا - vudga): فودگا، جۆرە مەیهکی رووسییه.

ودود - ص.ع (فەدود - vedûd): زۆر میهرەبان.

ودی - ا.ع (فەدی - vedi'): وردە نەمامی خورما، تۆماو.

ودید - ص.ع (فەدید - vedîd): خوشەویست، نازیز.

ودیعە - ا.ع (فەدیئە - vedi'): ئەمانەت، سپاردە.

وفی - مص.ل.ع (فەزی - vezî): تۆماو، روشان.

وفیه - ا.ع (فەزییە - veziye): ئیش، بازار، ئاوی کەم، عەیب، نەخۆشی.

ور - (فەر - ver): پاشگرە دەجێتە سەر و شەو ماناکە ی دەگۆڕێ وەک هنر + ور - هنرور = هونەر فەر - هونەر مەند.

ور - ا.ع (فەر - ver): بەر، لا، تەنیش، کەنار، سینه.

وحدانی - ص.ع (فەهدانی - vehdanî): تەنیا، یەکتا.

وحدانیت - ا.ع (فەهدانییەت - vehdaniyet): یەکتایی.

وحدت - مص.ل.ع (فەهدهت - vehdet): یەکیبون، تەنایی.

وحش - ا.ع (فەهش - vehş): گیانلەبەرانی کیتی، هوقی.

وحشت - ا.ع (فەهشەت - vehşet): خەم و ترسو و پەژارە لە تەنیایدا، تەنایی، خەلۆت.

وحشی - ا.ص.ع (فەهشی - vehşî): حەییوانی کیتی، هوقی.

وحل - ا.ع (فەهەل - vehel): قورەسیان و چلپاو.

وحوش - ا.ع (فوهوش - vuhûş): کیریان، هوقیان.

وحی - مص.ع (فەهی - vehî): ناندەل، ئیلهام و سروشی خاوی بۆ پیغەمبەرەکان.

وحید - ص.ع (فەهید - vehîd): تەنیا.

وخ - (فەخ - vax): وشەیکە بۆ خوشی و لەزەت بەکار دێ، ئۆخە.

وخامت - مص.ل.ع (فەخامەت - vexamet): گرانباری، ناخۆش، بۆ خواردن.

وخش - ص.ع (فەخش - vexş): بێهۆدە، خەلکی هێج و پوچ و خۆپری.

وخش - ا.ع (فەخەش - vexesh): شەلکە ی وڵاخان.

وخشور - ا.ص (فەخشور - vexşûr): پیغەمبەر (تەنیا بە زەردەشت دەگوترێ).

وخشوربند - ا.مر (فەخشوربەند - vexşur bend): ئایین، مەزەب، شەریعت.

وخم - مص.ل.ع (فەخەم - vexem): ئینتەلاکردن.

وخم - ا.ع (فەخەم - vexem): پیسبونی هەوا کە بێتە مایە ی بلاو بوونەوی نەخۆشییە درمەکان.

ور- (فهر- ver): نامرازی مهرجه (نه گهر).

ور- (فهر- ver): تاقیکردنه وهی خوایی.

ور- (ا-فیر- vir): چهنه بازی، زور بلتی، چه قاه و سوو، چه قه چناه.

ورا- (فهر- vera): نهو.

وراء- ا.ع (فهر- vera): پاش، پشت، منالی منال، جگه له.

وراث- ا.ع (فهر- vuras): میراتگران.

وراثت- مص.ع (ا-فیراسهت- viraset): میراتگرتن، میراتبردن، نهوهی له پاش مردوو بۆ که سو کار دهمینتی.

وراج- ص. (ا-فیراج- virac): چهنه باز، ههله وهی، چه قاه و سوو، چه قه چناه.

ورارود- (ا-فهر- vera rûd): نهوبه ری (جه یحیوون).

وراز- (ا-فهر- vuraraz): بهراز، یه کانه (بهرازی نیره).

وراغ- (ا-فهر- verax): ناگر، تیشک و پرشنگ.

وراق- ا.ص (فهر- verax): کاغه ز فروش، نووسهر، کتیبینوس.

ورام- (ا-فهر- veram): ههرشتیکی سووک، ناسان، پارسه نگی تهرازوو.

ورانبر- ق (فهر- veranber): نهوبهر، نهولا.

ورانداز- ا.مص (فهر- verandaz): بهراورد، ههله سهنگاندن، تهخمن، مه زنده گرتن. وړاندازکردن- مص.م (فهر- verandaz kerdn): بهراوردکردن، نه ندازه گرتن، تهخمن کردن.

ورپوشه- ا (فهر- verpûşe): له چک، سه ریوش.

ورتاج- (ا-فهر- vertac): تۆله که، گۆله به پۆزه، نیلۆقه.

ورتیج- (ا-فهر- vertîc): که ره واله.

ورته- ا.ع (فهر- verese): میراتگران.

وریج- ا (فهر- verc): بایه خ، بها.

ورجاوند- ص (فهر- verçavend): هیژا، پایه بهرز، ریزدار.

ورجمند- ص (فهر- vercmend): پایه بهرز، بهریز، قه درگران، هیژا، نه رجومه ن.

ورخج- ص (فهر- verexc): پیس، چلکن، ناشیرین، کریت، گهمار.

ورد- ا.ع (فهر- verd): گۆله باخ، گۆلی محهمه دی، گولاسۆز.

ورد- ا.ع (فهر- vird): ویرد، زیکر، دوعا، ثایه ت خوتیدن.

وردان- ا (فهر- virdan): بالوکه.

وردک- ا (فهر- verdek): جیپازی بووک، نهوهی بووک له گه ل خۆی بۆ مالی زاوای ده بات.

وردنه- ا (فهر- verdene): جۆزه تیرۆکیکه.

وردوک- ا (فهر- verdûk): جیپازی بووک، که پر.

ورده- ا (فهر- verde): داری کۆتر بازان.

ورز- ا.مص (فهر- verz): کشتوکال، کاری بهرده وام، پیشه، کاروکاسبی.

ورزا- ص (فهر- verza): گاجووت.

ورزش- ا.مص (فهر- verziş): وهرزش.

ورزشکار- س (فهر- verzişkar): پالەوان، وهرزشهوان.

ورزشگاه- ا.مر (فهر- verzişgah): وهرزشگه، وهرزشخانه، زۆرخانه.

ورزکار- ص (فهر- verzkar): جووتیار، وهرزیزر.

ورزگاو- ا.ص (فهر- verzgav): گاجووت.

ورزگر- ا.ص (فهر- verzger): وهرزیزر، جووتیزر.

ورزگن- ا (فهر- verzgen): گۆزه، گۆزه ی پپناو.

ورشک - ا(فهرشهک - veršek): کیسه‌ی پار.

ورشکست - ص(فهرشیکهست - veršikest): شکان، دارووخان، نابودی.

ورشکستان - مص.ل(فهرشیکهسته‌ن - veršikesten): تیکشکان، رووخان، زهره‌کردن له سه‌ودادا.

ورشکسته - ا.مف(فهرشیکهسته - veršikeste): بازگانی که نیفلاس بکات.

ورشکستگی - ا.مص(فهرشیکهسته‌گی - veršikestegî): نابود بوون، نیفلاس‌کردن.

ورشو - ا(فهرشهو - veršew): جزره کانزایه‌که، ستیل.

ورطه - ا.ع(فهرته - verte): گه‌دوا، زه‌لکاو، زؤنگ، شوینی خه‌ته‌رناک و بی رتیکه، گرفت و گیروده‌بی.

ورع - مص.ع(فهرهء - vere'): خواناسی و ته‌قوا. **ورع** - ص.ع(فهرئ - veri'): خواناس، له خوا ترس، به‌دین.

ورغ - ا(فهرغ - verx): به‌ریه‌ست.

ورغ - ا(فهرغ - verx): روشنی، روونکی.

ورغست - ا(فهرغهست - verxset): رووه‌کیتکه له سپیناغ ده‌چی و ده‌کری به‌چیشت.

ورغلانیدن - مص.م(فهرغه‌لانییدن - verxelanîden): هاندان، جـولـاندن، هاروژاندن، وروژاندن.

ورفان - ص(فهرفان - verfan): شه‌فاعه‌تکار، که‌سپک شه‌فاعه‌ت بۆ یه‌کیتک بکات.

ورفشان - ص(فهرفشان - verfšan): شه‌فاعه‌تکار.

ورق - ا.ع(فهره‌غ - verex): کاغه‌ز، په‌لکی دار، په‌ری کتیب و ده‌فته‌ران.

ورقاء - ا.ع(فهرغاء - verxa'): کۆتری کیتی، کوکوختی، دپله‌گورگ.

ورقه - ا.ع(فهره‌غه - verexe): یه‌ک گه‌لا، یه‌ک په‌ره‌کاغه‌ز.

ورزم - ا(فهرزه‌م - verzem): ناگر، بلیسه‌ی ناگر، گهرمی هالاوی گهرمی.

ورزو - ص(فهرزهو - verzew): گاجوت.

ورزه - ص(فهرزه - verze): کارکردن، کشتوکال کردن.

ورزی - ص(فهرزی - verzî): وه‌زیز، جوتیز، کرتکار.

ورزیدن - مص.ل(فهرزیدن - verzîden): وه‌رزش کردن، کۆشش کردن، کارکردن، کشتوکال کردن، مه‌شق‌کردن.

ورزنده - ا.فا(فهرزننده - verzende): وه‌رزشکار.

ورزیده - ا.مف(فهرزیده - verzîde): وه‌رزش کردوو، به‌ده‌ست هیتهر، به‌هیتز.

ورس - ا(فهریس - veris): وه‌ریس، گوریس، پەت، کندر.

ورس - ا(فورس - vurs): سه‌رووی کپوی، ئورز.

ورس - ا.ع(فهرس - vers): جزره گیایه‌که بۆ ره‌نگ کردنی جل به‌کاردئ.

ورساز - ص(فهرساز - versaz): جوان و ناسک، قۆزو بالا به‌رز.

ورست - ا.فر(فهرست - virst): پیتوانه‌یه‌که نزیکه‌ی هه‌زار مه‌تر ده‌بی.

ورستاد - ا(فهرستاد - virstad): سکه‌ی ریزکردنی حه‌رفان له چاپخانه‌دا.

ورستاد - ا(فهره‌ستاد - verestad): موچه، جیره.

ورسنگ - ا(فهرسه‌نگ - verseng): پارسه‌نگ.

ورسیج - ا(فهرسیج - versîc): ده‌رگای مال، ئاستانه.

ورشان - ا.ع(فهره‌شان - verešan): جزره کۆترتیک کیتی، قومری.

ورستاد - ا(فهره‌ستاد - verstad): موچه، جیره.

ورهمین - ا.ص (فهرهمین - verhemîn):
نانی قارشوغ.

وریب - ص (ثوریب - vurîb): خوار، کهچ،
ناپاست، پیچ.

ورید ا.ع (فهرید - verîd): شادهمار، دهماری
مل، دهماریک که خوین بۆ دل بگه پینیتته وه.

وریز - ا (فهریز - verîz): که تیره، سه مخ.

وز - ا (فیز - viz): وزهوز، دهنگی میشو
میشوله.

وزارت - ا.ع (فیزارته - vizaret): وهزیری،
پایه وهزیری، پۆستی وهزیری.

وزارتخانه - ا.مر (فیزارتهخانه - vizaret
xane): وهزارهتخانه، شوینی وهزیرو
بهردهستهکانی.

وزان - ص.فا (فهزان - vezan): هه لکردوو،
بای هه لکردوو.

وزان - مص.ع (فیهزان - vizan):
هه لسه نگانندن، هه لسه نگانندنو بهراورد کردنی
دوو شت تابزانری کامیان قورستره.

وزان - ا.ع (فیزان - vizan): بهرانبه،
هاوسهنگ.

وزر - ا.ع (فیزر - vizr): گوناح، سهنگینی،
باری قورس، باری گران.

وزر - ا.ع (فهزهر - vezer): کیوی بهرز،
پهناکه، ههر شوینیکی مکوم و قایم که بکری
پهنای تیا بگیرئ.

وزراء - ا.ع (فهوزراء - vuzera'): وهزیران،
شالیاران.

وزش - ا.مص (فهزیش - veziş): هه لکردنی با،
هاتنی با.

وزغ - ا (فهزغ - vezex): قورباقه، بۆق.

وزغه - ا (فهزغه - vezexe): جۆزه
مارمیلکه که یه که.

وزن - مص.م.ع (فهزن - vezn): پیوان،
کیشان، هه لسه نگانندن.

ورک - ا (فهرک - verek): دهوینیکی درکاوییه
بۆ سوتان به کاردئ.

ورک - ا.ع (فهریک - verik): ئیسقانی سمت.

ورکار - ا.ص (فهرکار - verkar): برک، وهکو
برکی کاله کو زه به شو ئاروو.

ورکاک - ا (فهرکاک - verkak): داله که رخۆزه،
سه رگه ری.

ورگوش - ا (فهرگوش - vergûş): گواره،
گواره دی درئ.

ورل - ا.ع (فهرل - verel): بزنی مژۆک،
قومقمۆک، قۆری.

ورم - ا (فهرم - verm): یاد، بیر، هزر، زهین،
ئه زهر.

ورم - ا.ع (فهرم - verem): په نام، ئاوسان،
ماسان، لوو.

ورمالیدن - مص.ل (فهرمالیدن - vermalîden):
هه لکردن، قۆل هه لکردن،
چاک هه لکردن.

ورموت - ا.فر (فیرموت - virmût): جۆزه
شه راییکه.

ورنا - ص (فورنا - vurna): جهوان، لاو.

ورنامه - ا (فهرنامه - vername): بهرنامه.

ورنجن - ا (فهرنجهن - verencen): دهسته بند،
بازن، بازنگ، مووچه وانه.

ورنی - ا.فر (فیرنی - virnî): مه لحه م، رۆنی
رهونه ق.

ورواره - ا (فهرفاره - ver vare): باله خانه،
هۆده، مالی هاوینه.

وروت - ا (فهوروت - vurût): خه شم و غه زه ب،
توره بی و رق.

ورود - مص.ل.ع (فهورود - vurûd): هاتن،
گه ییشتن.

وروغ - ا (فهوروغ - vurûx): قرقینه.

وروغ - ا (فهوروغ - vurûx): په شیوی، ناخۆشی،
تاریکی، لیلی.

وسد - ا.ع (فوسسد - vussed): مهرجان.
وسط - ا.ع (فوسست - veset): ناوهند، ناڅښ، ناوهراس، نه چاک و نه خهراپ.
وسطی - ص.ع (فوستا - vusta): په نڅه یی ناوهراس، زهړنه قووته.
وسع - ا.مص (فوس - vus'): فراوانی، بهرینی، دارایی، دهوله مهندی.
وسعت - ا.ع (فوسئت - vus'et): گه وره یی شوین، بهرینی.
وسق - ا.ع (فوسخ - vesx): باری و شتر.
وسم - مص.ع (فوسم - vesm): داغ کردن، داغمه پیتودن، نیشانه کردن.
وسمه - ا.ع (فوسمه - vesme): دهرمانیکه ژان له برؤی ددهد.
وسن - ا.ع (فوسنه - vesen): پتوبستی، خه وو ودهوز، له وتاوی.
وسنی - ا.ص (فوسنی - visnî): وه سنی، هه وئ، دوو ژنی یهک پیواو.
وسواس - ا.ع (فوسواس - vesvas): وه سواس، خه یالی خراپ، دوودلی، راپایی، وازواز.
وسوسه - مص.ع (فوسسه - vesvese): وه سوسه په یاد کردن، سهره لدانی خه یالی خراپ.
وسه - ا.ع (فوسه - vese): دار عاسا، دار دهست.
وسیط - ا.ع (فوسیت - vesît): ناوکو، پیتناو، میانه وان، میانچی، بهریوان.
وسیطه - ا.ع (فوسیته - vesîte): میانچی، بهریوان، ناوکو.
وسیخ - ص.ع (فوسی - vesî'): کراوه، بهرین، پان.
وسيله - ا.ع (فوسيله - vesîle): هؤ، نه وزار.
وسیم - ص.ع (فوسیم - vesîm): جوان، قوز.
وش - (فش - veş): پاشگره، ده چیته سهر وشه ماناکه یی ده گزوی وهک: پهری + وش - پرېوش = پهری ناسا.

وزنه - ا.ع (فهنه - vezne): سهنکی تهرازو.
وزیدن - مص.ل (فهنیدن - vezîden): هاتن، هه لکردن، هه لکردنی با، هاتنی شنه.
وزیر - ا.ع (فهنیر - vezîr): وهزیر، شالیار، سه روکی ههر وه زاره تخانه یهک.
وزیر مختار - ا.مص (فهنیری موختار - vezîri muxtar): سه فییری پله دوو، نویتنه ری دهوله تیک له پایته ختی دهوله تیکی دی.
وزین - ص.ع (فهنزین - vezîn): سهنکین، قورس، سه لارو بهو یقار.
وزنگ - ا.ع (فهننگ - vejeng): پهراوئیز، پینه.
وژول - ا.ع (فهنوژول - vujûl): پاژنه ی پی، پاشنه پا، ناژاوه و فهرته نه.
وژولیدن - مص.ل (فهنوژولیدن - vujûlîden): هارو وژان، ورو وژان، پهریشان بوون، نا لوزان.
وژه - ا.ع (فهنه - veje): بست، وژه.
وسائط - ا.ع (فهنائیت - vesait): هوکاران، نهوزاران، ناوېژوانان، ناوکویان، میانچی.
وسائل - ا.ع (فهنائیل - vesail): هوکارو نهوزارین گواسته نه وه، عه ره بانه، ترومبیل، که شتی... هتد.
وساده - ا.ع (فهنساده - visade): پشتی، سهرین، بالیف، سهنیا، سهرینگه.
وساطت - ا.مص (فهنساتهت - vesatet): نیوانکاری، ناوکویی.
وسام - ا.ع (فهنسام - visam): میدال، نیشانه.
وساوس - ا.ع (فهنساوئیس - vesavis): دوودلی و راپایی، وازوازی، ده مده می، ههر ساته ی له سهر خه یالی، خه یالی خراپ.
وستا - ا.ع (فهنستا - vesta): ناوئستا، کتیبی ثانی زه رده شتیان، ستایشی خوا.
وستاخ - ص (فهنوستاخ - vustax): دلیر، بی پهره، بیتاک، بی نه دهب.
وسخ - ا.ع (فهنسوخ - vesex): چلک، کیم و زوخواو.

وش - ا(قهش - veş): قوزاخه‌ی په‌موو، ریشووی شاشک و سه‌روبه‌ست.

وش - ص(قهش - veş): باش و هه‌لېژاره‌ده.

وشات - ص.ع(قوشات - vuşat): دوو زمانان.

وشاح - ا.ع(فیشاه - vişah): شمشیر، که‌وان.

وشاح - ا.ع(قوشاه - vişah): هه‌مایل، حه‌مایدل، هه‌رچی راست و چه‌پ له‌مل بکړئ و شوړپیتته‌وه، حه‌مایه‌لی شیر، حه‌مایه‌لی دوعاو نوشته).

وشاق - ا(قوشاغ - vuşax): کوپړگه، کوپ، کوپړی جوان.

وشانی - ا(قه‌شانی - veşani): زتړی ناخالیه‌سه‌که‌یه‌کی کونه له‌خوړاساندا باو بووه.

وشایت - مص.ع(فیشایه‌ت - vişayet): دوو زمانه‌ی.

وشت - ص(قه‌شت - vešt): باش، چاک.

وشتان - مص.ل(قه‌شته‌ن - vešten): سووړدان، ده‌قسین، سووړانه‌وه، هه‌لپه‌رکت.

وشج - ا.ع(قوشج - vuşç): سه‌مغ، شیله‌ی وشکه‌وه‌بووی دره‌خت.

وشق - ا.ع(قه‌شه‌غ - veşex): گوئ ره‌ش، حه‌یوانتیکي درنده‌یه به‌ئنده‌زی سه‌گیکه‌و له‌پلنگ ده‌چن، پیسته‌که‌ی ده‌کړئ به‌ده‌ستکیش یان نه‌سته‌ری جل.

وشک - ا(قوشک - vuşk): که‌تیره، سه‌مغ، شیله‌ی وشکه‌وه‌بووی دره‌خت.

وشکدانه - ا.مر(قوشکدانه - vuşkdane): وشکه‌به‌ر، وه‌کو فستق و پسته‌و قه‌زوان...

وشکردن - مص.ل(قه‌شکه‌رده‌ن - veşkerden): نه‌نجامدانی کاریک به‌گورجی.

وشگرده - ا.مف(قه‌شگرده - veşgerde): چابوک، چالاک، کارکرده.

وشکول - ص(قه‌شکول - veşkûl): پی‌او‌ی چابک و چالاک، گورج و گول.

وشکولیدن - مص.ل(قه‌شکولیدن - veşkûlîden): ده‌ست و برد کردن له‌کاردا.

وشگون - ا(فیشگون - vişgûn): نقورج، نقورچک، قونجک، قونجکه، قونجک.

وشم - ا(قه‌شم - veşm): تهم، ته‌موث، دومان.

وشم - ا(قه‌شم - veşm): که‌ر‌ه‌واله.

وشم - ا.ع(قه‌شم - veşm): خالی کوتراو له‌سه‌ر به‌ده‌ن.

وشن - ا(قه‌شنه - veşen): باران، به‌فر، به‌رف، له‌وتاوی.

وشنگ - ا(قه‌شنه‌نگ - veşeng): نام‌یریکه هه‌لاج لؤکه‌ی پی له‌ناو‌ده‌که‌ی جیا ده‌کاته‌وه.

وشی - ا.ع(قه‌شی - veşî): نه‌خش و نیگاری جل، جلی به‌نه‌خش و نیگار، جه‌وه‌ری شمشیر.

وشی - ا(قه‌شی - veşî): حه‌ریر، نه‌تله‌س.

وشیج - ا.ع(قه‌شیج - veşîc): دره‌ختیکه له‌قلیشنه تاویراندا ده‌ر‌وئ، زور سه‌خت و قایمه‌و نیتزه‌ی لی‌دروست ده‌که‌ن.

وشینه - ا(قه‌شینه - veşîne): زر‌پوش.

وصاف - ص.ع(قه‌سساف - vessaf): وه‌سفکار، شاره‌زا له‌وه‌سف و به‌یانی حالدا، پزیشک.

وصال - مص.ل(قیسال - visal): ویسال، پی‌گه‌بیشتن.

وصایا - ا.ع(قه‌سایا - vesaya): وه‌سپتان، نام‌وژگاریان.

وصایت - ا.ع(قه‌سایه‌ت - vesayet): راسپارده، په‌ند، نام‌وژگاری.

وصف - مص.م.ع(قه‌سف - vesf): وه‌سف کردن.

وصل - مص.م.ع(قه‌سل - vesl): به‌یه‌ک گه‌بیشتن.

وصلت - مص.م.ع(قوسله‌ت - vuslet): به‌یه‌ک‌گه‌بیشتن.

وصمت - ا.ع(قه‌سمه - vesme): په‌له، نه‌نگ، خه‌وش، عه‌یب و عار، سستی له‌له‌شا.

وصول - مص.ل.ع(قوسول - vusûl): گه‌بیشتن، هاتن.

وعدہ - ا.ع (فہئدہ - ve'de): قہول و قہرار، بہلّین.

وعظ - مص.م.ع (فہئز - ve'z): ودعزدادان، ناموژگاری کردن.

وعید - مص.ل.ع (فہئید - ve'id): ہہرہشہ کردن، ہہرگہ فکردن.

وغا - ا.ع (فہغا - vexa): شہر، جہنگ.

وغد - ا.ص (فہغد - vexd): بی ناوہز، گیل، سووک، کوہلہ و نوکہرو غولام، باینجان.

وغست - ص (فہغہست - vexest): دیار، ناشکرا، خویا.

وغستن - مص.م (فہغہستہن - vexesten): ناشکرا کردن، خیا کردن.

وغوغ - مص.م (فہغ فہغ - vex vex): حد پہ حد پہی سہگ، حد پہن.

وغیش - ا.ص (فہغیش - vexîş): فرہ، زور، قامیشہ لان.

وفاء - مص.ل.ع (فہفاء - vefa'): پدیمان بردنہ سہر، وفاداری، نمہمہ کداری.

وفات - ا.ع (فہفات - vefat): مرن، مہرگ، وفات.

وفاق - مص.م.ع (فہفاغ - vifax): هاوکاری کردن، ریکہوتن، تہبایی.

وفد - مص.ل.ع (فہفد - vefd): چونہ لای کہ سیتک بہ مہبہ سیتیک.

وفد - ا.ع (فہفد - vefe): لوتکہی چیا، کہ سیتک بوژگہ باندنی پدیامیتک بیچیتہ نک پاشا، شاند.

وفق - ا.مص.ع (فہفغ - vefx): تہبایی.

وفود - ا.ع (فہفود - vufûd): وفدان، شاندان، هاتوان.

وفور - مص.ل.ع (فہفور - vufûr): زور بوون، فراوان بوون.

وفی - ص.ع (فہفی - vefî): وفادار، بہ نمہمہک، نمہمہ کدار.

وفیات - ا.ع (فہفیات - vefeyat): مردن.

وصی - ص.ع (فہسی - vesî): سہروہ سیت.

وصیت - ا.ع (فہسیبہت - vesiyet): پند، ناموژگاری، سپاردہ، وہ سیت.

وصید - ا.ع (فہسید - vesîd): دہرگا، ناستانہ، ٹہشکہوت، چیا.

وصیف - ا.ع (فہسیف - vesîf): خزمنہتکار، میژدمندال.

وضع - مص.م.ع (فہزء - vez') : دانان، شتیوہو شہکل، وہزعو حال.

وضوء - مص.ل (فوزوء - vuzu'): دہستنوئژ گرتن.

وضوح - مص.ع (فوزوہ - vuzûh): ناشکرا بوون، خویا بوون، روونیوہوہی کاریک.

وضیع - ص.ع (فہزی - vezî'): دہنی، خوئری، ہہ تیوچہ.

وطاء - ا.ع (فہتاء - vita'): فہرش، رایہخ.

وطء - مص.ل.ع (فہتی - vet'): پایہمال کردن، پیتشیل کردن، سوار بوونی ٹہسپ.

وطی - ا (فہتی - vetî): گانکردن، گان.

وطن - ا.ع (فہتہن - veten): زید، وہتہن، نیشتمان.

وطواط - ا.ع (فہتقات - vetvat): خہلکی بی ناوہز، شہمشہمہ کوئیرہ.

وطی - ا (فہتی - vetî): پیششیلکاری، جووتبوون.

وظایف - ا.ع (فہزائف - vezâif): ٹہرک و فہرمانان، مووچہ، جیرہ.

وظیفہ - ا.ع (فہزیفہ - vezîfe): جیرہی روژانہ، وہزیفہو ٹہرک.

وعاء - ا.ع (فہئاء - via'): دہفر، ٹامان و ہیریار، قاپ و قاچاغ.

وعاظ - ا.ع (فوئاز - vu'az): واعیزان، ناموژگار.

وعد - مص.م.ع (فہئد - ve'd): مژدانہ پی دان، بہلّیندان.

وقاحت - مص.ل.ع (شه غاهت - vexahet):
بتي شهرم بوون، بتي نهدهبي، بتي حيايي.

وقاد - ص.ع (شه غغاد - vexxad):
داگيرساو، زور رووناك.

وقار - مص.ل.ع (شه غار - vexar):
به سه بريوون، گه وردهبي، سه ننگيني، سه لاري.

وقاع - مص.ل.ع (قيغاء - vixa'):
شهركردن، به شه رها تن، جوتيوون له گهل ژندا.

وقايت - مص.م.ع (قيغايهت - vixayet):
پاراستن، پاراستني كه سيك له خه راپه.

وقايح - ا.ع (شه غايي - vexayi):
سه ربوور، رووداو، قهوماو، جهنگان، واريقات.

وقايح نكار - ص.فا (شه غايي نيگار - vexayi nigar):
واريقاتنوس، رووداو اننوس.

وقت - ا.ع (شه غت - vext):
دهخت، كات، گاڭ.

وقح - ص.ع (شه غيه - vexih):
بتي شهرم، بتي حهيا.

وقر - مص.ل.ع (شه غر - vexr):
سه ننگينبوون، به ويقرار بوون، گوڭيراني.

وقع - ا.ع (شه غء - vex'):
لوتكه ي چيا، شويئي به رز، پله و پايه.

قعات - ا.ع (شه غهئات - vexe'at):
رووداو ان، قهوماوان، شهر.

وقعه - ا.ع (شه غه - vex'e):
جهنگ، رووداو.

وقف - مص.ل.ع (شه غف - vexf):
دهستان، هه لوسته كردن، دهقف كردني مولك يان مال بو شتيكي تاييه تي.

وقفنامه - ا.مر (شه غفنامه - vexfname):
وهقفنامه.

وقفه - ا.ع (شه غفه - vexfe):
هه لوسته، گومان و دوو دلي.

وقل - ا.ع (شه غل - vexl):
جوړه دره ختيكه.

وقواق - ص.ع (شه غ ځاغ - vex vax):
ترسنوك، جوړه دره ختيكه.

وقود - مص.ل.ع (شو غوود - vuxûd):
هه لايسان، داگيرساني ناگر.

وقرد - ا.ع (شه غوود - vexûd):
سووته مه ني.

وقور - ص.ع (شه غوور - vexûr):
سه ننگين، گران، سه لار، به ويقرار.

وقع - مص.ل.ع (شو غوء - vuxu'):
كه فتن، كهوتن، روودان.

وقوف - مص.ل.ع (شو غووف - vuxûf):
وهستان، زانين.

وقيح - ص.ع (شه غيه - vexîh):
چاوقايم، بيتعار، بتي شهرم، روودارو بتي نهدهب.

وقيه - ا.ع (شه غيه - vexî'e):
قوماو، غه بيهت، به دگوڭي، گولاو.

وقيه - ا.ع (شو غيه - vuxiye):
هؤقه.

وك - ا (شه ك - vek):
بوڅ، قورباقه.

وكالت - ا.مص (فيكالهت - vikalet):
بريكاري، سپاردني كاريك به كه سيك و متمانه پتي كردني.

وكالت نامه - ا.مر (فيكالهت نامه - vikalet name):
وهكالهت نامه.

وكر - ا.ع (شه كر - vekr):
لانه ي بالنده، هيلين.

وكلاء - ا.ع (شه كلاء - vukela'):
وهكيلان، نوښه ران، بريكاران.

وكن - ا.ع (شه كن - vekn):
هيلان، هيلين.

وكيل - ا.ع (شه كيل - vekîl):
وهكيل، نوښه ر، بريكار.

ول - ص (فيل - vil):
رها، نازاد، به رهللا، خوتري، ويل.

ولاء - ا.ع (شه لاء - vela'):
مهجه بهت، لايه نكري، خزمايه تي، كه سايه تي، پاشايي.

ولاتم - ا.ع (شه لاتييم - velaim):
ميوانداري و دهغوته كاري به بوونه تين وهك: زه ماوه ند، منالبوون، خانووكردن.

ولات - ا.ع (فولات - vulat):
واليان.

ولج - مص.ل.ع (ثـلـوـلـوج - vulûc):
وژووک و تن.

ولود - ص.ع (ثـهـلوود - velûd): ژنن که منالئ
زۆر بیتئ.

ولوع - ص.ع (ثـهـلوو - velu): دلـبه نـدی، تـیر
نه بوون.

ولوع - مص.ل.ع (ثـهـلوو - velû): حهز چوونه
شتیک، ته ماعچوونه شتیک.

ولوغ - مص.ل.ع (ثـوـلوـوـغ - vulûx): لـسـتنه وه،
لـسـتنه وهی قاپ له لایهن سه گه وه.

ولوله - مص.ل.ع (ثـهـلقهـله - velvele): شین و
شه پۆز، فیزاح و واوه یلاکردن.

وله - مص.ل.ع (ثـهـلهـه - veleh): خه مباریون،
سه رگه ردان بوون، حهیرمان له خوشیا یان له
خه ما، سه رگه ردانی، شهیدایی.

ولی - (ثـهـلی - velî): مه گهر، به لام، لی.

ولی - ص.ع (ثـهـلی - velî): وهلی، پیاوی خوا،
پشتیوان، پشت و پهنا.

ولید - ا.ع (ثـهـلید - velîd): ساوا، نهزاد،
به نده.

ولی عهد - ا.ص (ثـهـلی ئهـهـد - velî ehe):
حاکمی وهخت و رۆژ، میراتگری دهسهلات،
جیگری پاشا.

ولیمه - ا.ع (ثـهـلیمه - velîme): میوانداری و
دهوه تکاری.

ون - ا(ثـن - ven): دار قه زوان، داره بهن.

ونانه - ا.ص (ثـهـنانه - venane): کولیره.

ونج - ا(ثـنـج - venc): چۆله که، مه لویچک،
پاساری.

ونجـنک - ا(ثـهـنـجـنـک - vencnek): ریحانه.

وندیداد - ا(ثـهـندیداد - vendîdad): به شیکه
له ناو تـسـتا، به کـیکه له پـینـج به شـه کـه ی
ناو تـسـتا.

ونژد - ا(ثـهـنژدهـد - venjed): بنیشته تال،
شیلهی داره بهن.

ولادت - مص.م.ع (ثـیـلادتهـد - viladet):
زایین، زایینی ژن.

ولانه - ا(ثـهـلانه - velane): برین، زام،
جه راحهت.

ولایات - ا.ع (ثـهـلایات - velayat):
شارستانان، شاریک به دهووبه رده که به وه،
ههریمیک له ولایتیک که یهک والی فه رمانه وایی
بکات.

ولایت - ا.ع (ثـهـلایتهـد - velayet): ویلايهت.

ولایت - مص.ل.ع (ثـهـلایتهـد - velayet):
حوکمرکردن، که سایه تی و خزمایه تی.

ولت - ا.فر (ثـوـلت - vult): قۆلت.

ولتاژ - ا.فر (ثـوـلتاژ - vultaj): قۆلتاژ،
ریکخه ری و زهی کاره با.

ولت متر - ا.مر.فر (ثـوـلت میتر - vult mitr):
قۆلت پیو، نامیتریکه بۆ نه ندازه گیری راده ی
کاره با.

ولج - ا(ثـهـلهـج - velec): که ره واله.

ولج - ا.ع (ثـهـلهـج - velec): ریگهی ناو له لالان.

ولج - ا.ع (ثـوـلهـج - vulec): بیچوه هه لۆ.

ولد - ا.ع (ثـهـلهـد - veled): منال، کوپ.

ولرم - ص(ثـیلهرم - vilerm): شیرتین،
شله تین.

ولع - مص.ل.ع (ثـهـلهـه - vele): دلـبه نـدبوون به
شتیکه وه.

ولغونه - ا(ثـوـلغـوـنه - vul'xûne): سووراو.

ولگرد - ص.فا(ثـیلگهـرد - vilgerd): به ره لالا،
بیکاره، ویل، خویری، هه رزه بی.

ولنگار - ص(ثـیلهـنگار - vilengar): به ره لالا،
بئ ته ریت.

ولو - ص(ثـیلهـو - vilew): په راگه نده، ره ها،
به ره لالا.

ولو - ع(ثـهـلهـو - velew): نه گهر، نه گهرچی.

ولوال - مص.ل.ع (ثـهـلـوال - vel val): گریان و
زاری به دهنگی بهرز، هاوارکردن، رۆرۆ.

وهره - ا.مص.ع (قههره - vehre): گيروددهبون، به جوړي كه رڼي دهرچوون نه بڼي.

وہل - ا(ٹوہل - vuhl): دارکاڙ، سہروی
کٽوی، عہد عہد.

وهله - ا.ع(فههله - vehle) : هه وهل، هه وهلی
ههه کارپیک یان شتیک، سهه رتا، جار، دههعه،
کهه رت.

وهم - مص.ل.ع (فههم - vehm): خه یا نکردن، ویناکردنی شتیک به در له مه به ست و ویست، گو مان، به غه لت و تینا کردن.

وہمنش - ص (فیہمہ نیش - vihmeniş): خوش
خو، چاک سروشت.

وهن- مص.ل.ع(فههن- vahn): سستبوون،
لاواز بوون، بنپسانبوون.

وهنگ - (اڻهه ننگ - veheng): ڇهه مري
دهه سٻار، ٺاو زهنگي دارين، بهشي ڪهڙي تيڪ ٺاو
خوارندهه، جورعهه بهڪ ٺاو.

وی- ص (ڦهۛی - vey): ٺو.
وی- ا (ڦهۛی - vey): بهرانبه، ٺوهنده، وهک:
ده ٺوهنده. دهه رانبه.

وی- (قهی- vey): وهی، وهیش، وایش.
ویار- (قیار- viyar): بیتزو، مه گیرانی.

ویتامین- ا. فر (ویتامین - vitamîn): قیتامین.
ویترین- ا. فر (قیترین - vîtrîn): جامخانه،
 شوو شه نه ند.

ویج - ا.ع (قہیج - veyc): نیر، نیلہ۔
ویحک - ع (قہیہک - veyhek): وشہیہ کہ

بۆبەزەيى، يان ستايش و سەر سورمان
بەكاردى، ۋەك: حەيف، خوشى لە خۆت، خەنى
لە خۆت.

وید- ص (فید- vîd) : کهم، گوم، نادیار.
ویدستر- ا (فیدستر- videster) :
گیانله به، تکه.

ویر- ا (فیر- vîr): بیر، هویر، هزر، زهین، یاد.
ویر- ا (فیر- vîr): نالہ و زاری، هاوار.

ونک - ا(ڦه نڪ - venk): ڪولڪهي وشترو
ڪهرويشڪ و....

ونگ- (ٲهنگ- veng): دهنکی بیٲووه
یشله.

ونگ - ص (ڦهنگ - veng): خالی، به تال،
قهله‌درو پینه‌وا، دهستکورت.

ونگ-ا (ڦهنگ - veneng): لقي ميو، لقي ميو ڪه سهره ڪي دهبرن و ناوي لي دهچڪي.

ونوس - ۱. فر (ڦینووس - vinûs): ڦینووس،
زوهره.

ونوس-۱. فر (ڦينوس - vinûs): ڦينوس،
خواه‌بندی، عشق و جوانی له دهف گريکي و
يونانيان، کۆن.

وه- (ڦهه- veh): بوسه رسامي و ستايش
به ڪاردي، ڦهه، بهه.

وہ - ص (فیہ - vih): چاک، باش.

وهاب- ص.ع (قہہہاب- vehhab): زور
 بہ خشنده، په کیکه له ناوہ کانی خوا.

[illegible]

وهاج- ص.ع(قه‌ه‌هاج- vehhac): دره‌خشان،
پیشنگدار، روشن، رووناک.

وهاد- ا.ع(ثيهاد- vihad): دۆل، دۆلآن، شيوان.

وهب - مص.م.ع (قهههب - veheb): به‌خشین.
وهده - ا.ع (قههده - vehde): دۆڭ، زهوی قوول
 و چال و نزم.

وهران- ص.ع(ٲههراڻ - vehran): ترساو،
توقيو، زهڻه ٿيڻو، هه ترشيڄو.

ویل - ا.مص (قهیل - veyl): به لایو مسیبه ت، وهی، چالیکه له دۆزه خدا.

ویل - ا (قیل - vîl): سه رکه وتن، دهر فته و ده لیکه، به ده ست هیتان.

ویلا - ا.فر (قیللا - vîlla): قیللا، مالی هاوینه ی جوان، کۆشک و ته لاری هاوینه.

ویلان - ص (قهیلان - veylan): سه رگه ردان، گومرا، دهر به دهر، ویتل.

ویلانج - ا (قهیلانج - veylanc): جۆزه شیرینی به که.

ویله - ا.ع (قهیل - veyle): ته نگانه و گرفتاری، قه زیح ته، ریسوایی، نابروچون.

ویله - ا (قیله - vîle): قه رته نه و ناژاوه.

ویم - ا (قیم - vîm): ته راو.

ویمه - ا.ع (قهیمه - veyme): تۆمه ت، دوو زمانی، بوختان.

وین - ا.ع (قهین - veyn): تری رهشکه.

ویوک - ا (قه یوک - veyug): بووک، وهوی.

ویولون - ا.فر (قیولون - viyulûn): ویتلون، که مانجه.

ویولون سل - ا.فر (قیولون سیل - viyulûn sil): چه لۆ.

ویولونیست - ا.فر (قییولولونیست - viyûlûnist): که مانجه ژهن.

ویرا - ص (قیرا - vîra): زهینرون، زیرهک، به بیرو هۆش.

ویراستن - م.ص (قیراسته - vîrasten): ناماده کردن، ریک خستن، ریک و پیک کردن.

ویران - ص (قیران - vîran): ویران، خاپوور.

ویران کردن - م.ص (قیران که رده - vîran kerden): ویران کردن، خاپوور کردن، رووخاندن، تیکدان.

ویرانه - ا.ص (قیرانه - vîrane): ویرانه، خه رابه، خاپوور.

ویرگول - ا.فر (قیرگول - vîrgûl): ویرگول، فاریزه، کۆما.

ویروس - ا.فر (قیرووس - vîrûs): قایروس، میکروبی وردی نه وتۆ که به میکرو سکۆبیش نابینرئ.

ویره - ا (قهیره - veyre): برک، وه کو برکی کالهک و نه و شتانه.

ویزا - ا.فر (قیزا - vîza): ئیمزای په ساپۆرت، قیزه.

ویزیت - ا.فر (قیزیت - vîzît): دیدنی، سهردان.

ویژه - ص (قیژه - vîje): ویتژه، تایبه تی، هه لپارده.

ویس - ا.ع (قهیس - veys): هه ژاری، دهر ویشی، قه له نده ری.

ویسپرد - ا (قیسپه رده - vîspered): به شیکه له ناویتا.

ویستا ویزون - ا.فر (قیستا قیزون - vîsta vîsyon): جۆزه سه نه ته تیک فیلم سازی به.

ویس کنسول - ا.فر (قیس کونسول - vîskunsûl): کونسولیار، یاریده دهری کونسول.

ویسکی - ا.انگل (قیسکی - vîskî): جۆزه خواردنه وه به که، ویسکی.

ویشنو - ا (قیشنو - vîşnû): خراوه ندیکه هندۆ سانه.

هـ- حر (هـ- H):

پیتی سیو یه که می ته لغبای فارسییه به (ها)
دهخوینریتته وه به حه ساوی ته بجه د ده کاته (ه) و دوو
جوړه: جوړیکی دهخوینریتته وه له هه وه ل و ناوه راست
و کو تایی وشه وه دی، جوړی دوو ده می ناخوینریتته وه و
له کو تایی وشه وه دی وهک: بنده، خنده، زنده.

ها- (ها- ha): وشه ی وه لامه: به لی، ها.

ها- (ها- ha): نیشانه ی کو به بو غه ییری
گیانله به ران وهک: خانه + ها = خانه ها، چوب + ها =
چوبها.

هائب- ا.ف.ع (هائیب- haib): ترسناک،
ترسینه ر، سامناک.

هانج- ا.ف.ع (هانج- haic): هاړوژاو، به
جوړش هاتگ، هاویج بونی حه یوانی نیتر بو می و
جووت بوون.

هائد- ا.ف.ع (هائید- haid): تویه کارو گه راوه.

هائل- ا.ف.ع (هائیل- hail): ترساوه ر،
ترسناک، کاریک له سه ر موژ قورس بی.

هائم- ص.ع (هائم- haim): سه رگه ردان، ویل،

حه یرماو- هابط- ا.ف.ع (هابیت- habit):
دابه زبوو، هاتگه خوار.

هاتف- ا.ف.ع (هاتفیف- hatif): بانگ که ر،
بانگ که ریک که خو ی دیار نه بی و دهنگی بو نه وی.

هاتل- ص.ع (هاتیل- hatil): هه وری پر باران.

هاج- ص (هاج- hac): گیتړ، سه رگه ردان، ویل،
داماو، حه یران، بزیتو وار.

هاجر- ا.ف.ع (هاجیر- hacir): باشتړ، قسه ی
ناجو باجو.

هاجره- ا.ف.ع (هاجیره- hacire): نیوه رږو،
هه رته ی گه رما.

هاجس- ا.ع (هاجیس- hacis): ته وه ی به دلدا
ختوره بکات، ته وه ی به دلدا بی، که لکه له،
ختوره.

هاچه- ا (هاچه- haçe): داریکی دوو لقه یه
ده دریتته به ر پهلی درخت تا نه نه وی یان نه شکتی،
هاچه، فاقه، لکی دوو لکه، چاچه.

هادم- ا.ف.ع (هادیم- hadim): ویران که ر،
روختنه ر.

هادوری- ا.ص (هادوری- hadûrî): گه دا،
سوال که ری خوازه لوک، خه لکی بی سه ر و به رو
خوتیله.

هادی- ا.ف.ع (هادی- hadî): رینوتین،
پیشه نگ و پیشه وا.

هادیه- ا.ف.ع (هادیه- hadîye): دارعاسا،
به ردی به رزو دیار، له ناو ناودا.

هار- (ا-هار- har): ملوانه‌ی —رواری، گه‌ردنبه‌ن.

هار- ص (هار- har): هار، سه‌گی هار.

هاراکیری- (ا-هاراکیری- harakîrî): جوړه خوکوژیبه‌که له ژاپندا باوهو خوکوژ به چه‌قورگی خو‌ی له‌م تنه‌نیشته‌وه تا‌ئو تنه‌نیشت هه‌لده‌درئ.

هارب- ا.فا (هاریب- harib): هه‌لا‌توو، راکردوو.

هارپ- ا.فر (هارپ- harp): چه‌نگ، سازتکی ژیداره که ۴۶ ژبتي هه‌یه‌و به قامکانی ده‌ست لید‌ده‌درئ.

هارمونی- ا.فر (هارمونی- harmonî): هارمونی، هاونا‌هه‌نگی، هاونا‌وازی، سازگاری، کومه‌لیک نامیری موسیقا که پی‌تکه‌ لی بدرین.

هارمونیک- ص.فر (هارمونیک- harmonik): هاونا‌هه‌نگ.

هارمونیوم- ا.فر (هارمونیوم- harmoniûm): نژرگی بچوک.

هاروت- ا.ع (هاروت- harût): هاروت، ناوی فریشته‌یه‌که که بهر غه‌زه‌وی یه‌زدان که‌وتوه‌و ده‌لین ده‌گه‌ل فریشته‌یه‌کی دیدا به‌ناوی ماروت له بیري بابل‌دا سه‌ره‌و خوار هه‌ل‌واسراون.

هارون- ا.ع (هارون- harûn): ناوی براکه‌ی چه‌زرتی موسایه، له فارسیدا به مانی ده‌رگاوان و پاسه‌وان و قاسیدو په‌یک هاتوه‌و.

هازل- ا.فا.ع (هازیل- hazil): چه‌نه‌کچی، سوعبه‌تچی، نوکته‌باز، هه‌رزه‌ویژ.

هاژ- ص (هاژ- haj): زه‌بون، سه‌ه‌سام، سه‌رگه‌ردان، گیژ، بزتیو هار.

هاژیدن- م.صل (هاژیدن- hajîden): سه‌ه‌سام بوون، سه‌رگه‌ردان بوون، دامابوون، زه‌بوون بوون، گریان.

هاس- ا (هاس- has): ترس و بیم.

هاس- ق (هاس- has): ئیتر، هه‌روه‌ها.

هاشم- ا.فا.ع (هاشیم- haşim): شکینه‌ر، وردوخاش که‌ر، که‌سپک نان له قاپدا وردبکات و بیکات به نانه‌وللا، ترید.

هاشور- ا.فر (هاشور- haşûr): رتوش، رتوش کردنی وینه به قه‌لهم.

هاضم- ا.فا.ع (هازیم- hazim): هه‌رس که‌ر.

هاضمه- ا.فا.ع (هازیمه- hazime): هه‌رس که‌ر، ده‌زگای هه‌رس.

هاف بک- ا.انگل (هاف بک- haf bek): یاریکه‌ری ناوه‌راست.

هاک- ا (هاک- hak): هیتکه، هیتکه‌ی مریشک، تۆو.

هاکول- ا (هاکول- hakûl): زه‌رنیخی سپی، مه‌رگه‌موش، ده‌رمانی مشک.

هاکی- ا.انگل (هاکی- hakî): هۆکی، قاشوانی.

هال- ا (هال- hal): سه‌یر، ئارام، نۆقره.

هال- ا (هال- hal): گۆلی گه‌مه‌ی هۆکی.

هال- ا (هال- hal): جوړه دره‌ختیکه.

هال- ا.ع (هال- hal): تراویله‌که، سه‌راب.

هال- ا.فر (هال- hal): هۆل.

هالات- ا.ع (هالات- halat): خه‌رمانه، خه‌رمانان.

هالک- ا.فا.ع (هالیک- halik): کوشنده، له‌نبویه‌ر.

هالکه- ا.فا.ع (هالیکه- halike): نه‌فسی چه‌سودی ته‌ماعکار.

هالو- ص (هالو- halû): خو‌شباوه‌ر، دل‌ساف، خالۆ، لالۆ.

هالوژن- ا.فر (هالوژین- halojin): ئه‌و ماده‌ نیمچه‌ کانزایانه‌یه که له‌گه‌ل کانزایانی دیدا خوتی وه‌کو خۆبێ چیشته‌ دروست ده‌کات.

هاله- ا.ع (هاله- hale): خه‌رمانه.

هاله- ص (هاله- hale): دووزمان، به‌دخو.

هامال- ا.ص (هامال- hamal): هاوتا، به‌رانبه‌ر، چون یه‌ک.

هاماور- ا (هاما‌هه‌ر- hamaver): ناوی تیره‌یه‌کی ئاکنجی یه‌مه‌نه‌ به‌ناوی حمیه‌ر.

هام دبیریه - ا.مر (هام دهبیریه - hamdebîrîh): جوړه خه تیکي ئیرانییه بهر له هاتنی ئیسلام باوی بووه.

هامراه - ص (هام راه - hamrah): هاوړئ.

هامش - ا.ع (هامیش - hamîş): په راوړیزی کتیبان.

هامن - ا (هامون - hamun): دهشت، بیابان، سارا.

هاموار - ص (هامفار - hamvar): هموار، ریک، راستانی و تهخت.

هامواره - ق (هامفاره - hamvare): بهرده وام، همیش، په یتا په یتا.

هامون نورد - ص.فا (هامون نه نورد - hamûm neverd): بیابانگه،

هاممه - ا.ع (هاممه - hamme): ههر گیانه وهریک ژه هردار بی و هکو مار....

هامه - ا.ع (هامه - hame): سهر، سهری مرؤث و ههر شتیکی دی، ئه سپ، کونده په پو، کومه لئ خه لک، سهرؤک و دهم سپی قوم.

هامی - ص (هامی - hamî): حهیران، سهرگردان.

هامیان - ا (هامیان - hamyan): کیسه، هممانه.

هان - ا (هان - han): وشه ئاگادار کړنده ویه.

هاون - ا (هاؤه - haven): هاوون، هافن، دهسکانوگ.

هاویه - ا.ع (هاوییه - haviye): دؤزهخ، هه لدر.

های - (های - hay): ئای، وای.

های های - (های های - hay hay): گریه و نالین، شین و شه پور.

های هوی - (های هوی - hay hûy): های و هو، شین و شه پور، هه راو هوربای کؤری شادی و خوشی.

هایینه - ق (هایینه - hayîne): ههر کاتی، ناچار.

هبا - ا.ع (هه با - heba): توژو غویار، ته پوتوژ.

هبات - ا.ع (هیبات - hibat): به خشش، دیاری.

هباک - ا (هه پاک - hebak): ته پلئی سهر، ناوه ندی سهر، ته وقه سهر.

هبد - ا (هه بده - hebed): ماله ی جووتیاران که زهوی کتیراوی پی هه موار ده کهن.

هبد - ا.ع (هه بده - hebd): ته حله سیث، که له که مارانه، گوژالک.

هبر - ا (هه بهر - heber): چلک و کیمی برین.

هبک - ا (هه بهک - hebek): ناو له پ.

هبل - ا.ع (هویه ل - hubel): بتی بووه له که عبه دا که له شتوی مرؤث و له عه قیق دروست کرابو، هه ردو و تیردی قورده ییش و بهنی که نانه بهر له په یدا بوونی ئیسلام دهیان په رست.

هوب - مص.ل (هویوب - hubûb): هاتنی با، هه لکردنی با، هه لاتنی ئه ستیره.

هبوط - مص.م (هویوت - hubût): نیشتنه وه، دابه زین، هاتنه خوار.

هیه - مص.م.ع (هیبه - hibe): به خشین، دیاری، دانی شتیک به که سیک بی بهرانه بر.

هیبده - ا.ع (هه بیده - hebîd): ماله.

هپیون - ا (هه پیون - hepyûn): ئه فیون.

هتاک - ص.ع (هه تتاک - hettak): په رده در، که سیک په رده له سهر کارتن نه پینی و عه یب و خه وشین ناداری خه لک هه لمالی، که سیک که خه لکی ریسواو بی ئاپرو بکات، به دزمان، زمان پیس.

هتروژن - ا.فر (هیتروژین - hitrojin): مه حلول، گیراویه که به تاقیکردنه وای میکرو سکوب ماده کانی لیکدی جیا بکریته وه.

هتک - مص.م.ع (هه تک - hetk): په رده درین، په رده له روو هه لمالین، ریسواو کړدن و ناشکر اکردن، له قوادان.

هتل - ا.فر (هوتیل - hutil): نوتیل، میوانخانه.

هتم - مص.م.ع (هه-تم - hetm): شکانی ددان له‌بهنه‌وه، کهوتنی ددانی پیشه‌وه.

ههج - ص (هه-ج - hec): راست راوه‌ستاو، شتیک که له زه‌ویدا داچه‌قینرابی و ده‌کو ئالاو رم و نه‌و شتانه.

ههج کردن - مص.م (هه‌ج که‌رده‌ن - hec keren): هه‌ل‌کردن، راست کردن.

هه‌جاء - مص.م.ع (هی‌جاء - hica): داشۆزین، زهم کردن، جینیوی دان، سیلاب، برگه، برگه‌برگه کردنی وشه، برگاندنی وشه.

هه‌جاء - ص.ع (هه‌ج‌جاء - hecca): هه‌جوکار، داشۆزینکار.

هه‌جاور - ا (هه‌ج‌ا‌ه‌ر - hecaver): کۆمه‌له‌ه خه‌ل‌کتیک، ئاپۆزای خه‌ل‌کی.

هه‌جاور هه‌جاور - ص (هه‌ج‌ا‌ه‌ر هه‌ج‌ا‌ه‌ر - hecaver hecaver): کۆمه‌ل کۆمه‌ل.

هه‌جده - ا (هه‌ج‌ده - hecde): هه‌ژده.

هه‌جر - مص.ل.ع (هه‌جر - hecr): جیابوونه‌وه، دووری و جیایی.

هه‌جران - مص.ل.ع (هی‌جران - hicran): جیابوونه‌وه، دوورکه‌وته‌وه له‌که‌س و کارو.

هه‌جرت - ا.مص (هی‌جرت - hicret): هی‌جرت، دووره‌ولا‌تی، کۆچ کردن له‌ولا‌تی خو، رۆژی

هی‌جرتی پی‌غه‌م‌به‌ر له‌مه‌که‌وه بۆ مه‌دینه که ریکه‌وتی مانگی ربیع الاول سالی سیازده‌یه‌می پدیامی ئیسلام بوو به‌ران‌به‌ر به‌سالی ۶۲۲ ز بوو.

هه‌جن - ا.ع (هوه‌جن - hucen): خه‌وش، عه‌یب، قسه‌ی عه‌ی‌ب‌دار.

هه‌جن - ص.ع (هوه‌جون - hucun): ناکه‌س به‌چه، له‌گام، نه‌وه‌ی بابی نازادو داکی که‌نیزه‌ک بچ، دوو ره‌گ.

هه‌ج‌نا - ص.ع (هوه‌ج‌نا - hucena): دوو تۆمان، دووره، دوو ره‌گان.

هه‌ج‌ند - ا (هه‌ج‌ه‌ند - hecend): جو‌ره‌وه‌وه‌کی‌که له‌سپیناخ ده‌چیت و ده‌کریت به‌چیش.

هه‌ج‌نه - ا.ع (هوه‌جنه - hucne): قسه‌ی ناشیرین.

هه‌جو - مص.م.ع (هه‌جو - hecû): هه‌جو، شیعری داشۆزین، جینو.

هه‌جوع - مص.ل.ع (هوه‌جوع - hucû): خه‌وتن، نووستن.

هه‌جوم - مص.ل.ع (هوه‌جوم - hucûm): هه‌رش کردن، په‌لاماردانی له‌ن‌کاو.

هه‌جیر - ا.ص (هه‌جیر - hecîr): نیوه‌رۆ.

هه‌جیر - ص (هوه‌جیر - hucîr): باش، چاک، خاس.

هه‌جین - ص.ع (هه‌جین - hecîn): نارپه‌سەن، دوو تۆمه، دوپه.

هه‌چه - ا (هه‌چه - heçe): هاچه، فاقه، حاچه، لکی دوو لکه.

هه‌دات - ا.ف.ع (هوه‌دات - hudat): ریتینان، پی‌شه‌وایان، رتبه‌ران.

هه‌دایا - ا.ع (هه‌دایا - hedaya): دیارییان.

هه‌دایت - مص.م (هی‌دایت - hidayet): ریتینی کردن، نیشاندانی رتی راست.

هه‌دیه - ا (هه‌دیه - hedbe): جو‌ره‌ میتروویه‌که له‌شوینی ته‌رپو شیدار ده‌ژی.

هه‌در - مص.ل.ع (هه‌در - heder): به‌فیرۆچوون، به‌باچوون، وون بوون.

هه‌دف - ا.ع (هه‌دف - hedef): نیشانه، نیشانه‌ی گولله، مه‌به‌ست.

هه‌دم - مص.م.ع (هه‌دم - hedm): رووخاندن، ویران‌کردن.

هه‌دنگ - ا (هه‌ده‌نگ - hedeng): نه‌سپی سپی.

هه‌دنه - ا.مص.ع (هوه‌دنه - hudne): سولح، ناشتی، شه‌ر وه‌ستان، ئاگره‌س.

هه‌ده - ا.ص (هوه‌ده - hude): هه‌ق، راست و دروست، سوودو فایده.

هه‌ده‌د - ا.ع (هوه‌ده‌ده - hud hud): په‌پوه سلیمان‌که، شانه‌به‌سه‌ر.

ه‌راسیدن - مص.ل (ه‌ه‌راسیدن - herasîden): ترسان.

ه‌راسنده - ا.فا (ه‌ه‌راسه‌نده - herasende): ترسیده، ه‌ه‌راسان، ترسدار.

ه‌راسیده - ا.مف (ه‌ه‌راسیده - herasîde): ترسیده‌او.

ه‌راش - ا (ه‌ه‌راش - heraş): رشانه‌وه، وه‌پشان، ه‌یتانه‌وه.

ه‌راش - مص.ع (ه‌یراش - hiraş): به‌شه‌ر هاتن.

ه‌راکش - ا (ه‌ه‌راکش - herakiş): ده‌غل و دان‌ی له وه‌ختی خ‌زیدا ت‌ؤو دراب‌ی، ه‌ه‌راش.

ه‌راول - ا (ه‌ه‌راؤل - heravul): پ‌یشقه‌ره‌و‌لی له‌شکر.

ه‌راینه - ق (ه‌ه‌ر ئایینه - her ayîne): ه‌ه‌ر کات‌ی، ناچار.

ه‌رب - مص.ل.ع (ه‌ه‌رب - hereb): راکردن، ه‌ه‌لا‌تن، پ‌یرپوون.

ه‌رید - ا (ه‌یرید - hirbed): پ‌یش‌ه‌ه‌واو مام‌ؤستای زان‌ستین ئاینی زه‌رده‌شتی.

ه‌رینگ - ا (ه‌وربه‌نگ - hurbeng): ج‌ؤره گیاه‌کی ژه‌ه‌رده‌اره له ناو ک‌یتل‌گی گه‌نم و ج‌ؤ ده‌پو‌ئ.

ه‌رثمه - ا.ع (ه‌ه‌رسه‌مه - herseme): ش‌یری درنده، ناوی پ‌یاوانه.

ه‌رج - مص.ل.ع (ه‌ه‌رج - herc): گ‌یرؤده‌بوونی خه‌ل‌کی به‌شه‌رو ش‌ؤرو ئازاوه‌وه، به‌شه‌ر هاتنی خه‌ل‌کی.

ه‌رجان - ا.ع (ه‌ه‌رجان - hercan): باده‌می ک‌ینوی.

ه‌رجایی - ص (ه‌ه‌رجایی - hercayî): ئاواره، سه‌رگه‌ردان، چه‌رچی، د‌یوه‌ره.

ه‌رچند - ق (ه‌ه‌ر چه‌ند - her çend): ه‌ه‌ر ئه‌ندازه، ئه‌گه‌رچی، ه‌ه‌رچه‌نده.

ه‌رچه - ق (ه‌ه‌رچی - herçi): ه‌ه‌رچه‌ن، ه‌ه‌ر ئه‌ندازه.

ه‌دی - ا.مص.ع (ه‌ودا - huda): راستی، ر‌زگاری، ر‌یی راست، ر‌ینمایی.

ه‌دی - ا.ع (ه‌ه‌دی - hedî): قوریانی، حه‌یوان‌ی به‌مه‌به‌ستی قوریانی ب‌ؤ مه‌ک‌که بن‌ی‌رد‌ئ وه‌ک: (وشترو مه‌پو...).

ه‌دیر - ا.ع (ه‌ه‌دیر - hedîr): ب‌ؤره‌ی وشت‌ر، گ‌مه‌ی ک‌ؤتر.

ه‌دییه - ا.ع (ه‌ه‌دییه - hedîye): دیاریی، پ‌یشکه‌وتن.

ه‌ذا - ا.ع (هازا - haza): ئاوه‌ئاوی ن‌یشانه‌یه ب‌ؤ نزیک.

ه‌ذر - ا.ع (ه‌ه‌ذر - hezer): و‌پاوه، ق‌سه‌ی ه‌ه‌له‌ق و مه‌له‌ق، ق‌سه‌ی ب‌ئ سه‌روبه‌ر، و‌پ‌ینه.

ه‌ذل‌وله - ا.ع (ه‌وزل‌ول - huzlûl): پ‌یایوی سووک، ه‌ه‌وری باریک، ت‌یلما‌سکه ه‌ه‌ور، ئه‌س‌پی در‌ت‌ئو ق‌ه‌به.

ه‌زیان - مص.ل.ع (ه‌ه‌زیان - hezeyan): و‌پاوه، و‌پ‌ینه.

ه‌ر - ق (ه‌ه‌ر - her): ه‌ه‌موو.

ه‌ر - (ه‌یر - hir): ده‌نگدانی که‌س‌یک یان حه‌یوان‌تیک، ه‌ردانی مه‌ر.

ه‌ر - ا (ه‌ور - hur): ده‌نگی داروخانی ش‌ت‌یک، ه‌اره.

ه‌ر - ا.ع (ه‌یر - hir): پ‌ش‌یله، ک‌تک.

ه‌را - ا (ه‌ه‌را - hera): ه‌ه‌را، هاواری ترسانک، نه‌ره‌ی گیانه‌به‌ر‌ین درنده.

ه‌را - ا (ه‌ه‌را - herra): سازویه‌رگی ئه‌س‌پ.

ه‌رار - ا.ع (ه‌ورار - hurar): ئ‌یسه‌هالی، سک‌چوون.

ه‌راس - ا (ه‌ه‌راس - heras): ترس.

ه‌راسان - ص.فا (ه‌ه‌راسان - herasan): ترساو، ن‌یگه‌ران، ج‌ارز، ه‌ه‌راسان، ب‌ئ ئ‌ؤقره.

ه‌راس انگ‌یز - ص.فا (ه‌ه‌راس ئه‌نگ‌یز - heras engîz): مایه‌ی ترس و ه‌ه‌راسانی.

ه‌راسه - ا (ه‌ه‌راسه - herase): دا‌ه‌ؤل، دا‌وه‌ؤل.

هرطمان - ا.ع (هورتومان - hurtuman): جوړه گيايه که له ناو کتلگه گنم و جو دهرپوئ.

هرفوليون - ا (هرفوليون - herfûliyûn): جوړه نه عنايه که.

هرقلوس - ا (هه رغه لوس - herxelûs): جوړه روو د کيکه.

هرکاره - ا (هه رکاره - herkare): مه نجه لیکي به دینه که شله یان گزشتاوی تیا لی دهنین.

هرکاره - ص (هه رکاره - herkare): هه مه کاره، که سیک هه موو کاریک بکات، په یک، جاسوس.

هرکجا - ق (هه رکجا - herkuca): هه ر کزتيکه، هه ر شوتنی.

هرکول - ا.فر (هیرکول - hirkûl): هه رقل، پالنه وان، خواي به هیز له نه فسانه ین کونی یونانیدا.

هرگاه - ق (هه رگاه - hergah): هه رکاتی، نه گهر.

هرگز - ق (هه رگیز - hergiz): هه رگیز، هه میشه بی، هیچ کاتی.

هرم - ا (هورم - hurm): هه لمی گهرما.

هرم - مص.ل.ع (ههرم - herem): پیریون.

هرم - ص.ع (ههریم - herim): زور پیر.

هرم - ا.ع (ههریم - herim): هوش و ناووز.

هرم - ا.ع (ههرم - herem): کوچه ک.

هرماس - ا (هورماس - hurmas): نه هریه ن، شه یتان.

هرماس - ا.ع (هیرماس - hirmas): شیري بیسه، بیچه پلینگ.

هرمز - ا (هورمز - hurmuz): ناهورامه زدا، روژی په که می هه ر مانگیکی هه تاوی.

هرمس - ا (هی — — — — — hirmis): خواوندی سه فهرو بازگانی له نه فسانه ی یونانی کوندا.

هرنج - ا (هه رنج - herenc): زاری قه نات که ناوی لیوه دپته دهر.

هرد - ا.ع (هورد - hurd): زه رده چه وه، زده فهران.

هردومان - ا (هه ردومان - herdûman): گياکه له یه که له ناو گنم و جو دهرپوئ.

هرز - ص (هه رز - herz): بیته وده، بیتکاره، به رده لالا، هه رزه هه له، به یار.

هرزگی - ا.مص (هه رزه گی - herzegî): هه له وه پی، چه قاهه سوی، به رده لایی، کاری ناشیرین کردن، کاری قوړو ناشیرین.

هرزاب - ا.ص (هه رزاب - herzab): ناوی به خوړایی پروات، ناوی بی سووودو بی فایده، چلپاوی مویه ق یان گهرماو.

هرزه داری - ص.فا (هه رزه ده رای - herze deray): چه نه بازی، هه له وه پی، هه رزه ویژی.

هرزه گرد - ص.فا (هه رزه گهرد - herze gerd): ناوارة، ویل، به رده لالا، سه رگه ردان، بیته واه.

هرزه گو - ص.فا (هه رزه گو - herzegû): هه رزه گو، بیته وده ویژ، قسه ی قوړو بیته مکه ر.

هرزه لاف - ص.فا (هه رزه لاف - herze laf): بیته وده گو.

هرزه لای - ص.فا (هه رزه لای - herze lay): هه رزه چه نه، بیته وده گو، قوریات بیژ.

هرزه مرس - ص.مر (هه رزه مه رده س - herze meres): سه گی به رده لالا، خوړی.

هرس - ا (هه رس - hers): کاریته، دیره ک، شاتیر.

هرس - ا (هه رده س - heres): په رچکردنی لق و پژی زیادی دره ختان.

هرسکردن - مص.م (هه رده س که رده ن - heres kerdn): په رچکردنی دره خت.

هرس - مص.م.ع (هه رس - hers): کوتان، کوتین.

هرشه - ا (هه رشه - herşe): لاوواو، هه ر روه کيکی خه هه لواس.

هرهفت کرده - ص. مف (هر هفت کرده - her heft kerde): نارایش کُردوو، نارایش کراو.

هریر - ا.ع (هریر - herîr): قروسکه‌ی سگ، لورده‌ی سگ.

هریره - ا.ع (هوریره - hureyre): دپله پيشله‌ی بچووک، نازناوی پياوټکه ده‌لټن روژئ چووه‌ته خزمه‌تی پيغه‌مبه‌رو بټچووه پشيله‌یه‌کی ميچک‌کی به باوه‌شوه بوو، پيغه‌مبه‌ریش به ټه‌با هوریره‌گازی کُردووو ئیدی له‌وساوه به‌و ناوه ناسراوه.

هریسه - ا.ع (هریسه - herîse): هریسه، گنه‌کوتراو به‌گوشته‌وه، حله‌م، حله‌ماو.

هرین - ا.ع (هرینه - herîmen): ټه‌هرینه.

هرین - ا.ع (هورین - hurîn): نه‌ده‌ی گیانله‌به‌رانی درنده.

هریوه - ص.ن (هریوه - herîve): خه‌لکی هورات.

زرهریوه - ا.م (زه‌هریوه - zer herîve): سکه‌یه‌کی زټری خالیسه بووه که له هوراتدا بابووه. **هزار** - ا.ع (هزار - hezar): هزار (۱۰۰۰).

هزاراوا - ا.م (هزار ناوا - hazar ava): بولبول، هزار ناوا.

هزار فشان - ا.م (هزار ټه‌فشان - hezar efşan): گیایه‌که وه‌کولاولاو خوی به‌دارو دره‌ختانه‌وه هل‌ده‌واسیو میوه‌که‌ی له هه‌نگور ده‌چیت، هه‌نگوری کټیو-شی پټ ده‌گوترت.

هزاران - ا.ع (هزاران - hezaran): بولبولان، هزاران (ژماره).

هزاربیشه - ا.ع (هزاربیشه - hezar bîşe): هزار پيشه، که‌سیک سه‌ری له زور کاران درېچي، خوانچه‌یه‌کی دارینه چاوه چاوه کراوه بو ټه‌ودی زور شتی جیاجیای تیخن وه: چا، قه‌ند، نیستان، که‌وچک و...

هزارپا - ا.م (هزارپا - hezarpa): میرویه‌که، هزارپا.

هرنوه - ا.ع (هرنه‌فه - herneve): به‌ری دار بخوردو عود.

هرو - ص (هره‌ف - herv): دلټر، نازا، قه‌لا.

هروانه - ا.ع (هره‌فانه - hervane): نه‌خوشخانه، ټه‌شکه‌نجه‌و نازاران، شټخانه.

هروټین - ا.فر (هروټین - hiruin): هیروټین، بزدریه‌کی سپیه له‌مورفین وه‌رده‌گیری که له مورفین و کوکاین به‌هټزتر و کوشنده‌تره، ټه‌مه بوټن ده‌کری و زور به‌خبرایی کار له مروټ ده‌کات و به‌نج و مه‌ستی ده‌کات.

هروتوم - ا.ع (هروتوم - herûtûm): جوړه گیایه‌که.

هرول - ا.ع (هیرول - hirvûl): دانه‌وتله‌یه‌که له ماش ده‌چی.

هروله - ا.م.ص.ع (هره‌فه‌له - hervele): جوړه رویشنتیکه له نیوان راکردن و روټیندا، هروله.

هروم - ص.ع (هروم - herûm): ژنی به‌دخو.

هروه‌ل - ا.ع (هره‌فه‌هل - herve hel): عه‌زهر ووت.

هروی - ص.ن.ع (هره‌فی - hervî): خه‌لکی هورات.

هره - ا.ع (هوره - hurre): قون، کونی قون، کونی کوم.

هره - ا.ع (هوره - hurre): گیایه‌که له نیو کټلگه‌ی گه‌نم و ژودا ده‌پوی.

هرهر - ا.ع (هیرهر - hir hir): تریقه‌ تریقی پټکه‌نین.

هرهری - ص (هوره‌وری - hurhurî): حول، بی‌دین و ټیمان، که‌سیک پابه‌ندی دین و ټیمان نه‌بی، بی‌مه‌زه‌ب.

هرهفت - ا.ع (هر هفت - herheft): که‌ره‌سته‌ی نارایشتی ژنان که له‌کونا بریتی بووه له‌هوت که‌ره‌سته: سوراو، سپیاو، خه‌نه، وسمه، کل، زړک و غالییه.

هرهفت کردن - م.ص.م (هر هفت که‌ردن - her heft kerden): نارایش کردن.

هزد - ا(هه زهد - hezed): سه گلاوی، سه گلاوی.

هزدگند - ا.مر(هه زهد گوند - hezed gund): گونی سه گلاوی.

هزل - مص.ل.ع(هه زل - hezl): شوخی کردن، سوعبه تکریدن، قسه ی ناجدی.

هزم - مص.م.ع(هه زم - hezm): شکاندن، راوانانی دژمن.

هزمان - ق(هه زمان - hezman): هه زه مانئی، هه رکاتی.

هزوارش - ا(هوزوارش - huzvariş): شهرج و شرقه.

هزیل - ص.ع(هه زیل - hezîl): لاواز، له پ.

هزیمه - ا.مص.ع(هه زیمه - hezîme): هه لانتن، شکان.

هزینه - ا(هه زینه - hezîne): خرج.

هژهار - ا(هه ژهار - hejhar): نه خووشی چوار پییانه، دانی زیاده که له ده می ئه سپ دهر دئی و تا ئه و دانه هه لئه کیشری، ناتوانی ئالیک بخوات.

هژی - ص(هه ژیر - hejîr): هیژا، زیره، هوشیار، په سندن، هه ژی.

هست - ا.مص(هه ست - hest): بوون.

هستره - ا(هه ستهره - hestere): نامیتریکی سه ره تاییه بۆ گواستنه وه ی به ردو خشت و... تد به کار ده هات.

هستک - ا(هه هستک - hestek): ناوک.

هستن - مص.ل(هه ستهن - hesten): بوون، هه بوون.

هستو - ص(هه ستو - hestû): که سیک دان به شتیکدا بنی، ئیعترا فکه ر.

هسته - ا(هه هسته - heste): ناوک.

هستی - ا.مص(هه هستی - hestî): بوون، دارایی و سه رمایه.

هسر - ا(هه سهر - heser): زوقوم، سیخوار.

هسک - ا(هه سهک - hesek): شه نه، شه ن.

هزارتابه - ا(هه زار تابه - hezar tabe): هه تاو، خۆر.

هزارچشان - ا.مر(هه زار جه شان - hezar ceşan): میتوی کیتی.

هزارچشمه - ا.مر(هه زار چه شمه - hezar çeşme): شیرینه، سه ره تان.

هزارخانه - ا.مر(هه زارخانه - hezar xane): هه زار لۆ، هه زار توئ، هه زار لا.

هزاردستان - ا.مر(هه زار ده ستان - hezar destan): جۆره بولبولیکه.

هزارشاخ - ا.مر(هه زار شاخ - hezar şax): جۆره رووه کیکه.

هزارالا - ا.مر(هه زارالا - hezar lû): هه زار لۆغانه ی حه یواناتی کاویژکه ر.

هزارمیخ - ا.مر(هه زار میخ - hezar mîx): ئاسمانی پر ئه ستیره، خه رقه ی بر داوو ته قه لی ده رویشان.

هزاره - ا(هه زاره - hezaer): هه زاره مین، ده وره یه کی هه زار ساله.

هزاک - ص(هه زاک - hezak): زه بوون، نه زان، گیل، که سیک زوو فریو بدری.

هزال - ا.ع(هه زال - huzal): لاوازی، له پ.

هزال - ص.ع(هه ززال - hezzal): حه نه کچی، سوعبه تچی، شوخی باز.

هزالت - ا.مص.ع(هه زاله - huzale): شوخی، سوعبه ت، خوش ته بیعه ت.

هزاهز - ا.ع(هه زاهیز - hezahiz): جه نگ و ئازاوه، هه راو فره ته نه.

هژی - ص(هه زه بر - huzebr): دلیر، شیر، سه خت و توکمه و گه وره.

هزه - ا.ع(هه ززه - hezze): له رزه، جوله، ته کان.

هزج - ا.ع(هه زهج - hezec): هه زهج ناوی به حرکی شیعی عه ره بییه، ده نگی هه وره تریشه، ئاوازو گۆرانی شادو خوش.

هش - ا(هوش - huş): هوش، هزر.

هش - ا(هوش - huş): وشه يکه بۆ راگرتنى ولاغ.

هشاشت - مص.ل.ع(هه شاشه - heşaş): شادمانى نواندن، شادمانى.

هشام - ا.ع(هيشام - hişam): سه خاوت، دلاوايى، جواميرى، جوامير.

هشپلک - ا(هوشپولهک - huşpulek): فيکه، فيکهى کۆتربازان له کاتى هه ئفراندنى کۆتردا.

هشت - ا(ههشت - heşet): ژماره ههشت.

هشتاد - ا(ههشتاد - heştad): ژماره (۸۰).

هشت پايان - ا.مر(ههشت پايان - heşt payan): نهخته بوتان.

هشتصد - ا(ههشت سهد - heşt sed): ههشت سهد (۸۰۰).

هشتم - ا(ههشتوم - heştum): ههشتهم.

هشتن - مص.م(هيشتهن - hišten): هيشتن، بهرده تلاكردن.

هشته - ا.مف(هيشته - hişte): واز لى هيتراو، بهرده تلاكراو، جيپيتراو، تلاقدرراو.

هشته نامه - ا.مر(هيشته نامه - hištename): تلاقنامه.

هشتى - ص.ن(ههشتى - heştî): راپهوى سه رگيراوى ههشت گوشه ي بهر ده رگاى چوونه ژووره وه، مه جاز.

هشدار - (هوشدار - huşdar): وريابه، ناگاداريه.

هشفيقل - ا(هه شفيقل - heşfîful): گيزه رى كيتوى.

هشنگ - ص(هه شهنگ - heşeng): بى سه رو بهر، لات، كۆته رده دار.

هشوار - ص(هوششار - huşvar): بههوش، هوشيار.

هشومند - ص(هوشومه ند - huşûmend): هوشمه ن، بههوش.

هشيار - ص(هوشيار - huşyar): زرينگ، بههوش، هوشيار، هوشمه ن.

هشيار - ص(هوشيفار - huşîvar): هوشيار، هوشمه ن.

هضاب - ا.ع(هيزاب - hizab): هه رده، زورگ، باسك، بان.

هضيه - ا.ع(ههزه به - hezebe): زورگ، باسك، هه رده.

هضم - مص.ل.ع(هه زم - hezm): هه رس، شكست و سته مكردن.

هف - ا(هف - hef): شانى جۆلايى، كه لگيت.

هفت - ا(هفت - heft): ههفت، ژماره دهوت (۷).

هفت ابا - ا.مر(هفت ابا - heft aba): دهوت ئاسمان، دهوت ستيران.

هفتاد - ا(ههفتاد - heftad): ههفتا (۷۰).

هفت اقليم - ا.مر(هفت ئيغليم - heft ixlîm): دهوت كيشوهرى دنيا.

هفت اندام - ا.مر(هفت ئه ندام - heft en-dam): دهوت ئه ندامى به دهنى مروث: سه ر، سينگ، سك، ههردوو دهست، ههردووپا.

هفت اورنگ - ا.مر(هفت ئه ورهنگ - heft ewreng): دهوت برا (دهوت ئه ستيره).

هفت برادران - ا.مر(هفت به راده ران - heft beradaran): دهوت برا.

هفت برگ - ا.مر(هفت به رگ - heft berg): جۆره رووه كيكه.

هفت بيچار - ا.ص(هفت بيچار - heft bîcar): جۆره ترشياتيكه له چه ند ميوه و سه وزه يه كى جياواز دروست ده كرى.

هفت تير - ا.مر(هفت تير - heft tîr): دهوت تير، جۆره ده مانچه يه كى دهوت خۆره.

هفت جوش - ا.ص(هفت جوش - heft cûş): دهوت جۆش، كانزايه كى سهخت و قايه، خه لكى گيان سهخت و به تاقهت.

هفت خزینه - ۱. مر(هفت خزینه- heft xezîne):
 جهوت نهندامي گرينگي به ددن، ميتشک، دل، گه ده،
 سپيله لاک، جگهر، گورچيله، زراو.

هفت خط- ا.ص(هفت خهت- heft xet): بی
بار، حهوت روو، فیلباز.

هفت خوان- ۱۰ مر (هفت خان -heftxan):
ههوت خوان: یه کیته له داستانه کانی شانامه.

هفت درهفت - ۱. مر(هفت دهر هفت - heft
(der heft): حوت کهرسته‌ی ناراییشت:
سوروا، سپیاو، خنده، وسمه، کل، سورمه،
غالییه.

هفت سبب - ۱. مر (هفت سوبء - (heft sub':
سی جزمه ی قورئان.

هفت سین - ۱. **م**ر (هفت سین - heft sîn) :
 حەوت سین، سەفەرپەیکە لە نەورۆزا رادەخەڕێو
 حەوت جوړە خواردنی لەسەر دادەنرێ که هەر
 هەموویان بەپیتی سین دەست پێ دەکەن، وەک:
 سیر، سەرکە، سێتو، سماق، سەمەنی، سەنجو،
 سەوزە.

هفتصد - (هفت سده - heft sed): هوسده
(۷۰۰).

هفت کار- ا.مر (هفتکار - heft kar):
قوماشی حوت رنگ.

هفت کشور- ۱. مر (هفت کیشقه- heft
(kişver): هوت ئیقلم، هوت قاره‌ی دنیا.

هفتورنگ - ۱. مر (هفتورنگ - heftû reng):
ستیرانی جهوت برا.

هفته - ۱ (هفته - hefte): هه‌وته، هه‌وت روژی
هه‌وته.

هفده-ا (هفده-hefde): هه فده، حه وده (۱۷).

هفتوت - ا.ع (هه فئوت - hefvet): سه هو، هه له، خزین.

هه‌هه‌هه - (هه‌هه هه‌هه - hef hef): هه‌هه‌هه هه‌هه
سه‌گ.

هڪٽار- ا.فر (هڪٽار- hiktār): دههزار
مهٽري چوار گوشه.

هکتو- ۱. فر (هیکتو - hikto): هیکتو، سەد.
هکجه- ۱ (هوکجه - hukçe): نێگه.

هڪڇهه - ا (هوکچه - hukçe): ننگره.

هڪل - ا (هوكه ل - hukel): ڪارگ، ڦارچڪ.

هکھک - ا (هوک هوک - huk huk): نزره.

هگرز- ق(هه گیرز- hegirz): هه رگیز، هیچ کاتی.

هل - ا (هيل - hil): جوړه دره ختيکه.

هل - ٤ (هل - hel): نیشانه‌ی پرسپار.

هلاشم - ص (هه لاشهه م - helašem): هه ر
شتيكي خراب و كريت و ناحه ز.

هلاک - مص.ل.ع (هه لاک - helak): مردن،
فهوتان، له نیوچوون.

هلاکت - ا.مص (هه لاکهت - helaket): مه رگ.

هلال - ا.ع (هیلال - hilal): مانگی نوی، هه یشک.

هلالوش - (هه‌لالوش - helalûş): فه‌رتنه‌و
تازاوه.

هلام- ا.ع(هولام - hulam): جوړه خوړاكيكه
له گوشتي گوپړه كه دروست ده كړي.

هلاهل - (هه لاهیل - helahil): گیانله به ریکی
نه فسانه یی ژهررداری کوشنده یه .

هلاهل - ا.ع (هولاهيل - hulahl): ئاوی زۆر زولال و ساف، جلی، ناسک و جوان.

هَلَك - (ا هـ لـ ک - hulek): نامیتریک بووه و ده‌کو تاکی ترازوو له‌ناو مه‌نجه‌نیقدا داد‌ه‌نراو به‌ردی تی ده‌کراو ده‌هاویش‌رایه دشمن.

هلم - ع (هه لومه - helumme): ودره، بی، بهو.

هلندوز- (ههله‌ندوز - helendûz): چه‌ودەر، سێپەرە، جوۆره گیایه‌که.

هلو - ا (هولو - hulû) : هه لۆزه.

ہلہ - (ہیلی - hilh): واز بیٹہ، بیٹہ۔

ہلہال - ا.ع (ہلہال - helhal): جلی ناسک،
پیترنگ۔

هلهله - مص.ع (هلهله - helhele):
هلهله.

هم اویز - ص (هم ئاڧیز - hem avîz): هاوتا، ههڤڤڤ، خهڤم.

هم اهنگ - ص (همه ئاههنگ - hem aheng): هاوئاھهنگ، یهک ریتهم، رازی.

هما - ا (هومما - huma): موبارهک، مهلیکه له شاهین دهچیت، گه ورده یه و ئیسقان دهخوات و پیتشینان پتیا و ابو سیبهری بهر سه ری هه ره کهس بکهوئ دهگاته مرازو شادمانی و کامه رانی.

هماتیت - ا.فر (هیماتیت - himatît): پروکسیدی ئاسن.

هماتین - ا.فر (هیماتین - himatîn): مادهی رهنگینی خوئن.

همار - ا (ههمار - hemar): ئامار، ژماره و حیساب، ههمیشه.

همارا - ق (ههمارا - hemara): ههمیشه.

هم ارز - ص (همه ئهرز - hem erz): هاوئرخ، دوو شت ئرخیان به ئه ندازه ی یهک بئ.

هماره - ق (ههماره - hemare): ههمیشه، بهرده وام.

هماز - ص.ع (ههماز - hemmaz): قسه ههلبهست، دوو زمان، قسه بردن.

هماس - ص.ع (ههماس - hemmas): شیر ی بیشه.

همال - ص (ههمال - hemal): هاوتا، بهرانبهر.

همام - ا.ص.ع (هومام - humam): پیای گه وره و دلپرو به خشنده، شیر ی درنده.

همان - ق (ههمان - heman): ههزه، ئامازه یه بژ دوور، نهوه، ههمان شت.

همانا - ق (ههمانا - hemana): هاوتا، وهک بلتی.

همانند - ص (ههمانه ند - hemanend): هاوتا، وهکویهک، بهرانبهر.

همایون - ص (هومایون - humayûn): ناوی ئاههنگیکی مۆسیقای ئیرانییه.

هلهلیون - ا (ههل ههلیون - helhelyûn): گویش.

ههلیانه - ا (ههلیانه - helyane): شاته ره.

هلیدن - مص.م (هیلیدهن - hilîden): هیلان، هیشتن، واز لئ هینان.

هل - ا (هیل - hil): بهیته.

هلیس - ا.فر (هیلیس - hilîs): پهروانه ی ئوتومبیل یان فروکه.

هلی کرپتر - ا.فر (هیلی کرپتیر - hilî kûptir): فروکه ی ههلیکۆپتهر، عهلی کۆپتهر.

ههلیله - ا (ههلیله - helîle): درهختیکه له هندوستان زۆره.

ههلم - ص.ع (ههلم - helîm): ههيلم، که تیره، چهسپ، ههلم، گهغه کوترا و به گوشته وه، چیشتی کهشکهک.

ههلیو تراپی - ا.فر (ههلیو تراپی - hilîyû trapî): مالیجه ی هه ندی نه خوشیان به هوئ تیشکی هه تا وه وه.

ههلیوم - ا.فر (ههلیوم - hilîyûm): جوژه گازیکه زۆر زوو گی دهگری.

ههلیون - ا.ع (ههلیه ون - hilyewn): گیامارانه. **هم** - (ههم - hem): هاو، پیتشگره له پیتش هه ندی وشه وه دئ ماناکانیان دهگۆڤئ، وهک ههمسایه: هاوسن.

هم - ا.ع (ههمم - hemm): ویست، مه بهست، خهم و پهژاره.

هم اشیان - ص (ههم ئاشیان - hem aşyan): هاو هیلانه، دوو په پرنده له هیلانه به کدا بژین، دوو کهس له مالتیکدا بژین.

هم اغوش - ص (ههم ئاغوش - hem axûş): هاوهه میتز، دهست له ملان.

هم اواز - ص (ههم ئاڧاز - hem avaz): هاو ئاواز، هاو ئاههنگ، هاوڤئ.

هم اورد - ص (ههم ئاهه رد - hem averd): ههڤڤ، ههریف، رکابه ر.

همتاب - ص (همه‌متاب - hemtab): هاوتوانا،
هاو تاقه‌ت.

همتازبانه - ص (همم تازیانه - hem tazyane):
هاوتا له جریذبازیدا.

همتاسه - ص (همم تاسه - hem tase):
هاوخدم و په‌ژاره.

هم ترازوو - ص (همم ترازوو - hem terazû):
هاوسه‌نگ، هاوکی‌ش.

هم تک - ص (همم تک - hem tek):
هاو غاردان، دوو کهس پی‌تکه‌وه غار بدهن.

همج - ا.ع (همه‌مج - hemec): پی‌شکه،
میشووله، مه‌رولات، خه‌لکی هیچ و پوچ و گه‌وج.

هم جوار - ص (همم جه‌قار - hem cevar):
هاوسن، جیران، دراوسن.

همجوش - ا.ص (همه‌مجوش - hemcûş):
هاوجوش، هاوبه‌ند.

هم چشم - ص (همم چه‌شم - hem çeşm):
هاوچاو، ره‌قیب، حدریف، هه‌فرک.

هم چشمی - ا.مص (همم چه‌شمی - hem çeşmî):
رکابه‌ری، رقبه‌رقن.

همچنان - ق (همم چونان - hemçunan): به‌و
شی‌زویه، به‌و جو‌ره.

همچند - ص (همم چند - hemçend):
یه‌کسان، به‌رانیه‌ر.

همچندی - ا.مص (همم چندی - hemçendî):
به‌رانیه‌ری، یه‌کسانی.

همچنین - ق (همم چنین - hem çunîn): به‌م
جو‌ره، وه‌کو‌رئه‌مه.

همچو - ق (همم چو - hemçû): وه‌ک.

همخانه - ص (همه‌مخانه - hemxane):
هاوخانه، که‌سیک له یه‌ک مالدآ له‌گه‌ل که‌سیکی
دیدآ بری.

هم خداوند - ص (همم خودافه‌ند - hem xudavend):
دوو یان چند که‌سیک له
خزمه‌تی گه‌وره‌یه‌کدا بن.

همایون - ص (هومایون - humayûn):
مویاره‌ک.

همباز - ص (همه‌مباز - hembaz): هاوتا،
حدریف، شهریک.

همبازی - ص (همم بازی - hembazî): هاو
وازی، دوو کهس پی‌تکه‌وه یاری بکه‌ن.

هم بالا - ص (همم بالا - hem bala): هاویالا،
هاوبه‌ژن.

همباور - ص (همه‌مباور - hembaver): هاو باوهر.

همبر - ص (همه‌مبر - hember): به‌رانیه‌ر،
هاوتا، هاوپی، هاونشین.

هم بستر - ص (همم بیستر - hem bister):
هاوجی، جیتی ژن و می‌رد.

هم بسته - ا.ص (همم به‌سته - hem beste):
هاوجوش، هاوبه‌ست.

هم بند - ص (همم به‌ند - hem bend):
هاوبه‌ند، پی‌تکه‌وه‌به‌ند، پی‌تکه‌وه به‌ستراو.

همپا - ص (هممپا - hempa): که‌سیک که پی
به‌پیتی که‌سیکی دی بروات.

همپایه - ص (هممپایه - hempaye):
هاوپله‌وپایه.

هم پشت - ص (همم پشت - hempuş):
هاوپشت، دوو کهس که به پشتیوانی به‌کدی
کاریک بکه‌ن یان پشتیوانی له یه‌کدی بکه‌ن.

هم پهلو - ص (همم په‌لو - hempehlû):
به‌پال یه‌که‌وه، شان به‌شان، هاوتا.

هم پیاله - ص (همم پیاله - hem pîyale):
هاو پیاله، دو کهس پی‌تکه‌وه څه‌خون.

هم پیشه - ص (همم پیشه - hem pîşe):
هاوپیشه.

هم پیمان - ص (همم په‌یمان - hem peyman):
هاو عه‌ده‌و په‌یمان.

همت - ا.ع (همم‌هت - himmet): بریارو
نه‌ترسان، پی‌اوده‌تی، چاکه.

همتا - ص (همم‌تا - hemta): هاوتا، چونیه‌ک،
شهریک، به‌رانیه‌ر، هاوسهر.

همزه- ا.ع (هه-زه- hemze):
یه که یه که له پسته کانی هیجا، پیتی یه که می
نه لقبای فارسی.

همزه - ص.ع (هومه زه - humeze): دوو زمان،
قسه هه لبه ستن.

همزی- ص (همزی- hemzî): هاوشان،
هاوپایه، هاوقه‌دەر.

همزیستی- ا.مص (ههم زیستی- hem
(zîstî): هاوژینی، ژینی هاوبه‌شی.

همساز- ص (همم ساز- hemsaz): پیکه وه سازاو.

همسال- ص(هه‌مسال - hemsal): هاوسا،
هاوته‌مه‌ن، هاوسونج.

همسان - ص (هه مسان - hemsan): چون
یهک، یه کسان، به رانبه...

همسايه - ص (هه مسايه - hemsaye):
هاوسی.

همسایگی - ا.مص (هم سایه گی) -
(hemsayegî): هاوسیاتی، هاوسیپه تی.

همسر- ص (هم سهر- hem ser): هاوسهر، بهرانبه، هاوپله وپایه، ژن و میترد.

همسرا - ص (هم سہرا - hem sera):
ہاومال، دوو کہس لہ مالیکدا بڑین.

همسنگ - ص(هَمْ سَهَنگ - hem seng):
هاوسه‌نگ، هاوقه‌در.

هم سوگند - ص (ههم سوگه‌ند - hem
(sûgend): هاو سوئند، هاو عه‌دو په‌یمان.

هم شاگرد - ص (هم شاگرد - hem şagird):
چند که سیبک لای یه کار هستا بکن یان لای
یه ماموستا بخوین.

هم شکم- ص (ههم شیکم-م) (hem şikem):
جَمكانه، لفانه، دووانه، دوو مندال یان زیاترکه
به بهک سک بووین.

همشهر - ص (هههه شهر - hem şehr):
هاوشار، دوو کهسی خه لکی یهک شار،
هاوشاری.

هم‌خواب- ص(هه‌م خاب- hemxab):
 هاو یاخه‌ل، ژئی له‌گه‌ل می‌یردی خۆیدا بخه‌وی،
 هاو جی.

همداستان - ص (هم داستان - hem dastan):
 هاوړاز، هاوډهم، هاوړې، رازی.

همدرد- ص(ههم دهرد- hem derd):
هاوخهه، شهريکي خهه، دوو کهس دوچارى ههمان
به لائين.

همدست - ص (ههم دهست - hem dest):
شهریک، هاوړې، هاوکار، دوو کهس به کومه کی
یه کدی کارېک بکهن.

همدم - ص (همدمه - hemdem): هاو دهم،
هاونشین، هاو سوخته.

همدوش - ص (هم دوش - hem dûş):
به رانبر، شان به شان، هاوشان.

همراز - ص (همراز - hemraz):
هاوراز، دوو کهس که رازی خوږيان لیکدی
نه شار نه وه.

ہمراہ - ص (ہم راہ - hemrah): ہاوری۔

هم ردیف - ص (ههم ردیف - hem redîf):
 هاو پله و پایه .

همرس - ص (ههم رهس - hem res):
هاوئا ههنگ.

ہم رنگ - ص (ہم رنگ - hemreng):
ہاوردنگ، چوون یہ ک۔

هم ریش - ص (هم ریش - hem rîş):
هاوئه مهن، هاوسونج.

همزاد - ص (همزاد - hemzad): هاوسا، دوو منڊال له يه کاتدا له دايک بووين.

همزانو- ص (ههم زانو- hem zanû):
 هاونشین، دووکەس بەیەکەوە و ئەژێتو بە ئەژێتو
 دانیشن.

هم‌زبان- ص (همم زبان- hem zaban):
هاو زمان.

همزمان - ص(هه م زه مان- hem zeman):
هاو عه سر، هاو چا غ.

هملخت - ا.ع (همم لهخت - hemlext): پیتلاو، چه رمی پیتلاو، تهختی پیتلاو، بنی پیتلاو.

همم - ا.ع (همیمم - himem): هیممهت، ویست و وره.

هم نام - ص (همه نام - hemnam): هاوناو، دوو کهس ناویان یهک بی.

هم نبرد - ص (همم نهبرد - hem neberd): ههفرک، ههریف، رهقیب.

همنشین - ص (همم نهشین - hemneşîn): هاونشین، هاودهم.

هم نفس - ص (همم نهفئس - hemnefes): هاودهم.

هم نمک - ص (همم نه مک - hem nemek): هاونمک، خه لکانیک نمه کی یه کتریان کرد بی.

هم نواله - ص (همم نه فاله - hem nevale): هاوسفره.

هموار - ص (همم فار - hem var): هه موار، تهخت، بهرانیه ر، یه کسان.

همواره - ق (همم فاره - hem vare): هه میشه.

هموژن - ص. فر (هوموجین - homocîn): هاوجین، هاو توو.

هموفیلی - ا.فر (همیوفیلی - himo filî): که سیک که خوتینی درهنگ بهی.

هموگلوبین - ا.فر (همیوگلوبین - himoglobîn): مادهی سووری خرپکه کانی خوتین.

هموم - ا.ع (هموم - humûm): غهم و پهژاره.

همه - ق (هممه - heme): هه موو، گشت.

همه دان - ص. فا (همه دان - hemedan): هه موو شتران، ژور وریا.

هم کاره - ص (هممه کاره - hemekare): هه موو کاره.

هممه - ا.ع (همم هه مه - hem heme): ورته ورت، دهنگو.

همشیر - ص (همم شیر - hem şîr): هاوشیر، دوو منداال، که یهک دایک شیر دابنی.

همشیره - ص (همم شیره - hem şîre): دوو کهس یهک دایک شیر دابنی، خوشکی شیر.

همکار - ص (هممه کار - hemkar): هاوکار، هاو پیشه.

همکاری - ا.مص (هممه کاری - hemkarî): کوهمک کردنی یه کدی له کاریکدا.

همکاسه - ص (همم کاسه - hemkase): هاوکاسه، هاو خوراک.

همکام - ص (همم کام - hemkam): هاو جهزو ناردهزو، دوو کهس که یهک مرازو مه به ستیان هه بی.

همکنان - ص (همم کونان - hemkunan): هاوکار، هاو پیشه، هاو دهست، هاوتا.

همکیش - ص (همم کیش - hemkîş): هاودین، هاو مه زب.

همگام - ص (همم گام - hem gam): هاوړی.

همگان - (هممه گان - hemegan): هه مووان.

همگانی - ا.مص (هممه گانی - hemeganî): گشتی، عمومی.

همگر - ا.ص (هممه گر - hemger): پینه کاری به چیننه وه.

همگروه - ص (هممه گروه - hemgrûh): هاوگروپ.

همگنان - (هممه گینان - hemginan): هه مووان.

همگون - ص (همم گون - hemgûn): هاوړهنگ، چوون یهک.

همگونه - ص (همم گونه - hemgûne): هاوړهنگ.

همگونی - ا.مص (همم گونی - hemgûnî): هاو رهنکی، چوونیه کی.

همگی - ق (هممه گی - hemegî): گشتی، گشت له گشت.

همگین - ق (هممه گین - hemgîn): هه مووان.

هند - ا. انگل (هند - hend): دهست لیدانی به
ناتقهستی تویی پت که فاو له.

هندبا - ا.ع (هیندی با - hindi ba): جوړه
رووه کیکه.

هندبال - ا. انگل (هندبال - hendbal): تویی
دهست.

هندبید - ا. (هیند بید - hind bîd): جوړه
رووه کیکه.

هندسه - ا. (هنددهسه - hendese): ته ندازه،
زانستیکه له مهر شپوهو مهوداو ته ندازه گیری.

هندل - ا. انگل (هندیل - hendîl): هه ندل.

هندو - ا. (هیندو - hidû): تایفه یه کی
هیندوستانین که ثاین و مه زه بی تایه بی خویان هه یه.
هندو اوروپایی - ا. مر (هیندو ئوروپایی -

hindû urûpayî): خه لکی هیندو ئوروپا
که له هیندوه تا ئه وپه ری ئوروپا ده گرتنه وه
کراون به هه شت په شه وه: ئاریایی، یونان و
مه قدونی، ئهرمه نی، ئه لسانی، ئیتالیایی،
سه لتی، ئه لمانی، لیتوانی و سلافی..

هندوان - ا. (هیندوئان - hindû van):
هیندوان، هیندوستان.

هندوانه - ق.ص (هیندوئانه - hinduvane):
هندو ئاسا، وه کو هندوئس.

هندوانه - ا. (هیندیئانه - hindivane):
شووتی، شامی، زه به ش.

هندوانه ابوجهل - ا. مر (هیندیئانه ی ئه بو جهل -
hindivaney ebû cehl): ته حله سیټ،
گوژا لک، کاله که مارانه.

هندوبار - ا.خ (هیندوبار - hindûbar):
هیندوستان.

هندوک - ا. (هیندوئوک - hinduvek):
هیندوئکه.

هندوکان - ا. (هیندوئکه کان - hinduvekan):
هیندوکیان.

هندی - ص.ن (هیندی - hindî): خه لکی
هیندوستان، هندی.

همی - ق (همی - hemî): به م جوړه، هه میشه،
به رده ووم، وه کو پیشگر، فرمانی رابردو و دهکات به
رابردووی به رده ووم.

همیان - ا. (هه میان - hemyan): کیسه ی پول،
کیسه ی پاره، هه نبانه، پریاسکه.

همیدون - ق (هه میدون - hemîdûn): ئا
ئیستا، ئه م ساته، ئه م دده مه.

همیشک جوان - ا.ص (هه میشه ک جه ټان -
hemîşek cevan): هه میشه جه وان،
هه میشه به هار.

همیشه - ق (هه میشه - hemîşe): هه میشه،
به رده ووم، هه رمان.

همیشگی - ا. مص (هه میشه گی - hemîşegî):
هه میشه بی، به رده وومی.

همیشه بهار - ا. (هه میشه به هار - hemîşe
behar): گولی هه مشیه به هار.

همین - ق (هه مین - hemîn): ئه مه، ئا ئه مه،
ئاماره به بژ نژیک.

هنایش - ا. مص (هه نایش - henayîş):
کاریکه ری.

هناییدن - مص.م (هه ناییدن - henayîden):
کارتیکردن.

هناینده - ا. فا (هه نایینده - henayînde):
کاریگر.

هنباز - ص (هه نباز - henbaz): شهریک،
هاوکار، به رانه ر، هاوتا، هاوړی.

هنجار - ا. (هه نجار - hencar): ریگه، یاساو
رتسا، رتی راست، جاده.

هنجام - ص (هه نجام - hencam): ته مه ل،
بیکاره.

هنجمک - ا. (هه نجه مک - hencemek):
جوړه رووه کیکه.

هنجیدن - مص.م (هه نجیدن - hencîden):
راکیشان.

هند - مص.م (هند - hend): ریگه، جاده،
یاساو رتسا، رتی و رتپاز.

هنگفت - ص (هه‌نگوشت - henguft): گه‌وره، زۆر، فره.

هنوز - ق (هه‌نوز - henûz): هیشتا، تائیستا.

هنی- ص.ع (هه‌نی- 'henî): زولال، سازگار،
خوش، مفت و خورایی.

هنيز- ق (هه نيز- henîz): هيشتا.

هو-ا (هه-هew): بانگ، فریاد.

هوکردن - مص.م (هه وکه ردهن - hewkerden):
 فهرته ننه نانه وهو ناو زرائی خه لکی.

هوچی - ا (هه وچی - hewçî): که سیک که
هه را و هوریا بنیتوه.

هو- (هه-هew): چٽڪ و زوڻي برينان، هه.و.

هو- ض.ع (هوڦه - huve): راناوی سیٽیہم
کھسی تاکه، نهو.

هوا-ا.ع(ههڦا- heva): ئارەزوو، هه‌وه‌س، هه‌واو هه‌وه‌س.

هواء- ا.ع(هه ٺاء- 'heva): هه وا، گازیکی
بی رهنگ و بو و بی تامه.

هواپرست- ص.فا (ههڻا پرست-)

(hevaperest): هه وهسباز، كه سيك بي دلي
خوي نه كات و له دووي هه واو هه وهس بي.

هواپیما - ا.مر(هه‌ڤایه‌یا - hevapeyma) :
فرۆكه، باله‌فڕ، ته‌یاره.

هواجر- ا.ع(ههڄاجير- hevagir): نيوڊڙو،
جهڙگه ي گهڙما، ههڙه تي گهڙما.

هواجس - ا.ع (هه ڦاجيس - hevadis):
ناره زووی دل، نهودی به دلدا بی، که لکه له، ختوره.

هواخواه - ص.فا (ههڻاڻاھ - hevaxah):
 تارەزوومەند، لایەنگر، یارو دوستان.

هوادیج - ا.ع (هه‌فادیج - hevadıc) : که‌ژاوه .
هوار - ا (هه‌فوار - hevar) : ده‌نگر ، هه‌ده‌س

هیتانی میچ یان بینا، دارو په ردوو. هوارۍ، (هه‌قارۍ - hevarî): خه‌ده‌ته، گه‌ده،

هنر-۱ (هونه-ر - huner): هونه ر، پیشه ،
سنةت.

هنراموز- ا.ص (هونه ر ئاموز- huner
(amûz): شاگ دی هیزمستان

هونرپرداز- ص.فا (هونەر پەرداز- huner

هونەرمەند. \rightarrow وداڤ هونەر، هونەررۆز،
human

پەرور - ض.ع (هونەر پەرور - هنرمند)
 perver: هونەر پەرور، کهسیک له خه می

هونەرپیشه - ۱. ص (هونەر پیشه - huner pîşe):

هونەرستان - ۱. مر (هونەرستان - huneristan):

هٺرسرا - ا.مر (هونه رسه را - hunersera):

هنرکده - ۱. مر (هونه رکده - hunerkede):

هونرمند - ص (هونرمه‌ند - hunermend):

هونری - ص(هونه‌ری - hunerî): ئه هلی هونه،
هونه‌رمه‌لد، هونه‌روهر، هونه‌رپیسنه.

کاری هونری.

هنگ-ا (هنگ- heng): توانا، ويقار،

هنگ- (هنگ - heng): هنگ،

ہنگار- (ہہنگار- hengar) : توندوتیثری،

هنگام - (ههنگام - hengan): کات، زهمان،

هنگامه - (ههنگامه - hengame): وهخت.

هور - ا (هور - hûr): خۆر، هه تاو، ئهستیهره و بهخت و تالاج.

هورا - ا.فر (هورا - hûra): هورا، هوتاف، هاواری خووشی.

هورخش - ا (هورهخش - hûrexş): خوژی درهخشان.

هورشید - ا (هورشید - hurşîd): رۆژ، خۆر، هه تاو.

هورقیا - ا (ههفر غیلیا - hever xilîya): دنیای نایدیالی.

هورمزد - ا.خ (هورمزد - hûr muzd): ئاهورامهزدا.

هورمون - ا.فر (هورمون - hurmon): هورمون.

هوز - ا (هوز - hûz): دهنگی تیژی وهک دهنگی قاپی کانزایی.

هوز - ا.ع (ههفقهز - hevvez): ههوهز، دووهم وشه دهستکردی ئه بچه ده که بریتیه له: ه، و، ز.

هوس - ا.ع (ههفسهس - heves): جوړیکه له شیتی و ئهقل سووکی.

هوسباز - ص.فا (ههوهسباز - hevesbaz): ههوهسباز، داوین پیس، میتباز.

هوسناک - ص (ههفهناک - hevesnak): پهرهوهس و ئیشتیا، میتباز.

هوش - ا (هوش - hûş): هۆش و ئهقل.

هوش - ا (هوش - hûş): مهرگ.

هوشمه ند - ص (هوشمه ند - hûşmend): هوشمه ند، زربنگ، زبرهک، هوشیار.

هوشیار - ص (هوشیار - hûşyar): هوشیار، زربنگ، زبرهک.

هوشیاری - ا.مص (هوشیاری - hûşyarî): هوشیاری، زبرهکی، زربنگی.

هوشیدر - ا (هوشیدر - hûşîder): بهکیکه له ناوهکانی یهزدان.

هوفاریقون - ا (هوفاریقون - hufarîxûn): ههزار چاوه، جوژه رووهکیکه.

هوازی - ق (ههفازی - hevazî): له پپ، له نکاو، له ناغافل.

هواسنج - ا.مر (ههفاسهنج - hevasenc): ههواپیتو، ئامیری ههوا پیتوان.

هواسیدن - مص.ل (ههفاسیده - hevasîden): وشک بوون و بئ رهنگ بوونی لیو له لاوازی یان له ترسا.

هواسیده - ص (ههفاسیده - hevasîde): لیوئی که وشک بووبی.

هواشناسی - ا.مص (ههفشاشیناسی - hevaşinasî): کهش ناسی، ههواناسی.

هوام - ا.ع (ههفامم - hevamm): میترووانی ژدهردار.

هوان - مص.ل.ع (ههفان - hevan): زهلیل بوون، زیلهت و سووکی.

هوانورد - ا.ص (ههفانهفرد - heva neverd): فرۆکهوان.

هویه - ا (هویهره - hubere): چیرگ، چرگ. **هویه** - ا (هویه - hûbe): شان.

هوتخش - ا (هوتوخش - hûtuxş): پیشهقه، سنعهتکار، دهسترنهنگین، ئههلی سنعهت.

هوتن - ص (هوتن - hûten): بهژن و بالا ریک.

هود - ا.ع (هود - hûd): جوړهکه، توژهکارو گهراوه، ناوی بهکیک له کوړهکانی نوح بووه و په یامبهری قه بیله عادی بووه.

هود - ا.ع (هود - hûd): دهسته چيله.

هود - ا.ع (ههفهد - heved): کوژهوانه و شتر. **هودج** - ا.ع (ههوهدهج - hewdec): کهژاوه.

هودر - ص (هودر - hûder): ناشیرین، ناله بار، ناحهزو بهدخو.

هوده - ا.ص (هوده - hûde): سودو فایده، راست و دروست، ههق و رهوا.

بیهوده - ا.ص (بیهوده - bîhûde): بیتهوده، بی سود، نارهوا.

هوكويك- ا(هوكويك- hûgûyek):
تاقتاقتكه ره، قژاوكه.

هول- ا.ع(هول- hewl): ترس.

هولك- ا(هولك- hewlek): نه خوښى
ناوله، تلوڅ.

هولناك- ص(هولناك- hewlnak): ترسناك،
به ترس.

هوله- ا(هوله- hewle): خاولى.

هولى- ا.ص(هولى- hewlî): جوانويك
پشتى نه بووى.

هولى- ا(هولى- hûlî): جه څنځكه هينديانه له
سهره تاي وهرزي به هاردا ده ځيږن.

هوم- ا(هوم- hûm): جوړه رووه كيكه.

هون- م.ص.ع(هون- hewn):
نهرم و ناسان بوون، زهليل و زه بوون، سه لارو
سه نكين.

هون- ا(هون- hewn): شووى پر كلو و
كه ستهك.

هوو- ا(ههڅو- hevû): هووى، دوو نافرته كه
ژنى يهك پياوښ.

هووچوپه- ا(هوڅه چوپه- hûve çûbe): جوړه
گيايه كه.

هووهو- (هه وهه و- hew hew): هه وهه و،
دهنگى هه راو هوريا.

هويت- ا.ع(هوڅييه- hûvîyet):
حه قيقهت، زاتى خوا، بوون، ناسنامه.

هوېج- ا(هه څيچ- hevîc): گيژدر.

هوېد- ا(هه څيد- hevîd): نهرمه زين.

هوېدا- ص(هوڅه يدا- hûveyda): روون،
ديار، ناشكرا.

هوېدا شدن- م.ص.ل(هوڅه يدا شوده-
huveyda şuden): ناشكرا بوون.

هې- (هه ي- hey): هېى، ناگدار كړنه وه.

هياج- م.ص.ل.ع(هياج- hiyac): شه پكردن،
جه ننگ كردن، شله ژان، هاروژان.

هياكل- ا.ع(هياكيل- heyakil): جتى
قوربانى له كليسادا، هه يكه لان، په يكه ران،
قه سرى بهرز، په رستگه.

هياالويلاسم- ا.فر(هياالويلاسم-
hiyaloplasm): پروتوپلازم.

هيام- ص.ع(هويام- huyyam):
سه رگه ردانان.

هياهو- ا(هه ياهو- heyahû): هه راو هوريا،
هات و هاوار.

هيئت- ا.ع(هه يئيهت- heyet):
شه كل و شپوه، هه يئيهت، ده سته يهك له خه لكى،
شاند.

هيبت- ا.ع(هه ييهت- heybet): ترس، شكو و
گه وره يى.

هيپنوتيزور- ا.فر(هيپنوتيزور-
hîpnôtîzûr): خه وليخهر، كه سيك به شپوه ي
موگنا تيسى يه كييك بخه ويني، خه وينه رى
موگنا تيسى.

هيپنوتيسم- ا.فر(هيپنوتيسم- hîpnôtîsm):
خه واندى موگنا تيسى.

هيپى- ص(هيپى- hîpî): خه موكى و
مالى خوليايى، بهو گهنج و لاوانه ده گوتري كه
جوړه قه له ندره ييهك ده گرنه بهرو قژو ردين بهر
ده دنده وهو جلكى سه ير له بهر ده كنه و ريبازو
رېچكه يان خوښه ويستى و ناشقينييه.

هيټ- ا.ع(هيټ- hît): زهوى نرم.

هيټال- ا(هه يټال- heytal): رتوى.

هيثم- ا.ع(هه يسه م- heysem): جوجه هه لو،
بيچووه هه لو.

هيجا- ا.ع(هه يجا- heyca): جهنگ، شه ي.

هيجان- م.ص.ل.ع(هه يه جان- heyecan):
وروژان، هه لچوون، هاتنه جوښ و خرؤش،
خرؤشان، هاروژان.

هيچ- ص(هيچ- hîç): هيچ.

هيچكاره- ص(هيچكاره- hîçkare):
بيكاره، هيچ له بارا نه بوو، بى كه لك.

هيڙم کش - ا.ص (هه يزوم کهش - heyzum
(keş): هيښه فروش، دارفروش.

هيستري - ا.فر (هيستيري - histirî):
هيستريا، جوړه نه خوشيښه کي سايکولوژيښه،
په ريشان څه يالتي.

هيستريک - ص.ن.فر (هيستيريک -
hîstirîk): که سپک تووشی نه خوشی هيستيريا
بووې.

هيش - ص (هيش - hîş): هيچ.

هيشر - ا.ع (هه يشر - heyşer): جوړه
رووه کتيکه.

هيزه - ا.ع (هه يزه - heyze): ئيسهال،
رشانه ووه ئيسهال.

هیکل - ا.ع (هه يکه ل - heykel):
بينای بهرز، دره ختی زه لام و بهرز، په يکه ر،
قه سر، په رستگه.

هیکر - ا.ص (هه يکه ر - heyger): نه سپی
کویت، نه سپی سوری ثامال رهش.

هیکرومتر - ا.فر (هیکرو میتر - higrô mitr):
ده زگای نه اندازه گرتنی راده ی شتی.

هیل - ا.هیل (هیل - hîl): جوړه دره ختيکه.

هیلج - ا. (هه یلاج - heylac): عومرنامه،
تالخی ساوا.

هیلله - مص.ل.ع (هه یله له - heylele): گوتنی
لا تپلاهه ئیلله لالا.

هيمان - مص.م.ع (هه يمان - heyman): ناشق
بوون، شهيدا بوون، دلداري.

هيمان - ص.ع (هه يمان - heyman): تينوو،
تامه زرو، سرگره دران، شهيداو عاشق.

هيمنه - مص.م.ع (هه يمه نه - heymene):
گوتنی: ثامين، نيگابانی کردن، بالکيشانی
بالنده به سر جوجه له کانيا، ويقارو هه يبه ت.

هيمه - ا. (هيمه - hîme): داری وشک بو
سوتان، چيلکه ودار، هيمه.

هيمه دان - ا.مر (هيمه دان - hîmedan):
عه ماری چيلکه و دار.

هيختن - مص.م (هه يخته نه - hîxten):
هه لکيشان، هه لکيشانی څه نجر له کيلان.

هيد - مص.م.ع (هه يد - heyd): ترساندن،
نازاردان، سه زه نشت کردن، جوولاندن، په ريشان.

هيد - ا. (هه يد - heyd): شه نه.

هيدان - ص.ع (هه يدان - heydan): به غيل،
گه وچ، ترسوک، په ريشان، شله ژاو.

هيدخ - ا.ص (هه يده خ - heydex): نه سپی
چه موش، نه سپی سرک و سلوک.

هيدرات - ا.فر (هيدرات - hîdrat): ناوېته به ناو.

هيدراته - ا.فر (هيدراته - hîdrate): ناوېته به
ناو.

هيدروالکتریک - ا.فر (هيدرو ئيليکتریک -
hîdro iliktrîk): دروستکردنی کاره با به ناو.

هيدروتراپی - ا.فر (هيدروتيرابی - hîdro
tirapî): ناوی دهرمانی، ماليجه ی هه ندی
نه خوشی به ناوی مه عده نی.

هيدروژن - ا.فر (هيدروژين - hîdrojin): گازی
هايدروژين.

هیرید - ا. (هیریه د - hîrbed): پيشه وای
ثایینی، ماموستای زانستین ثایینی و قازیبی
زه رده شتی.

هیروگلیف - ا.فر (هیروگلیف - hîro glîf):
څه تيکی کوڼ بووه که له جیبی نووسینی ناوی
شان وینه ی شته کانیان کيشاوه، نه م څه ته له
نیوان پيشه و او کاهینانی میسریدا بو نووسینی
بابه تین ثایینی به کار هاتووه، څه تی هیروگلیفی.

هیرون - ا.ع (هه یرون - heyrûn): قه سپ،
خورمای وشک.

هیری - ا. (هیری - hîrî): گوتی شه وېو، یا گوتی
هه میشه به هار.

هیز - ص (هیز - hîz): حیز، قونده ر.

هیزم - ا. (هه یزوم - heyzum): داری وشک،
چیلکه و چه وېل بو سوتاندن.

هیزم دان - ا.مر (هه یزوم دان - heyzum dan):
عه ماری داری سوتانن، هیمه دان.

ی

ی- حر (ی-î, y):

پیتی سی و دووهمی ئه لفظای فارسییه به (یا) دهخوتریتتهوه، به حه ساوی ئه بجه د دهکاته (۱۰) و دوو جـۆری ههیه: دیار و نادیار، (یای) دیار ئه وهیه که به تهواوه تی دهخوتریتتهوه وهک: (پیش، تیر، ریش)، (یای) نادیار، ئه وهیه وهکو ژیر-ی پر دهخوتریتتهوه وهک: دلیر، شمشیر، بهلام هیچ جیاوازییهک له نیوان (یای) دیار و (یای) نادیاردا ناکرئ و ههردووکیان وهک یهک دهخوتریتتهوه.

یا- (یا- ya): ئامرازی په یوهندی و عهتفه وهک: یا ئه مه یا ئه وه، یا ئازادی یا مه رگ.
یا- ع (یا- ya): ئامرازی بانگ کردنه بۆ دوورو بۆ نزیک.

یائس- ص.ع (یائیس- yais): نائومیید، نه زۆک، ژنی له سکوزا بووه ستیتتهوه.

یائسگی- ا.م ص (یائیسه گی- yaisegi): قوناغی وهستانه وهی ژن له زاوژی.

یاب- ا (یاب- yab): پهیدا کردن، دۆزینهوه، به دهست هێنان.

یاب- ص (یاب- yab): نابود، بیهووه، هه رزه، بیکه لک.

یابر- ا (یابیر- yabir): گوند یان ئاو و زهوییهک که پاشا بۆ پرتوی به که سێکی پدات.

یابس- ص.ع (یابیس- yabis): وشک، برینگ، سهخت و توند.

یابش- ا.م ص (یابیش- yabiş): پهیدا کردن، به دهست هاتوو، دۆزینهوه

یابنده- ا- فا (یابهنده- yabende): پهیدا کردن، دۆزهروه.

یابر- ا- ص (یابوو- yabû): بارگیر، ئه سپی باری، ئه سپی نارهسن، ئه سپی باره بهر، بارگین.

یابییدن- م.ص (یابییدن- yabiden): پهیدا کردن، به دهست هێنان، دۆزینهوه، ده رک کردن.

یاختن- م.ص (یاختن- yaxten): هه لکیشان، ده رکیشان، ده رکیشانی شمشیر له کێلان.

یاخته- ا.م ف (یاخته- yaxte): خانه.

تک یاخته- ا.م ر (تک یاخته- tek yaxte): تاک خانه، گیانه بهری تاک سیل (ئه مبیبا).

یاد- ا (یاد- yad): یاد، بیر، زهین، هویر.

یاد آمدن- م.ص ل (یادنامه دن- yad ameden): وه بیرهاتن، وه یاد هاتنه وه، وه هویر هاتنه وه.

یاد آوردن- م.ص (یاد ئاڤه رده ن- yad

averden): وه بیره هێنانه وه، یاد کردنه وه، هویر کردنه وه.

یارغار - ا.مر (یاری غار - yarixar): نازناوی
 نه بویه کړی سدیقه که له گه ل پښه مبه را له
 نه شکوه وتی چه را دا مایه وه، د دوستی نه مه کدار.

یارغو - ا.ت (یارغوو - yaru) : محاکمه،
 قهرقه شه، شهړ.

یارغوچی - ا.ت (یارغوچی - yaruçi) :
 حاکم، دادسپین، دادوهر.

یارک - ا. (یارهک - yarek) : پزدان، یاوهره،
 ناوال مندال.

یارگی - ا.مص (یارهگی - yaregi) : دهرهفت و
 ده لیکه، توانایی، جورته.

یارمند - ص (یارمندی - yarmend) :
 یارمه تیدهر، یارودوست.

یارو - ا. (یاروو - yaru) : یارو، فلانی، کاورا،
 کابرا.

یاره - ا. (یاره - yare) : تهوق، بازنگ،
 موچه وانه، دهسپین.

یاره - ا. (یاره - yare) : تاقهت و توانا، زات و
 جورته.

یاری - ا.مص (یاری - yari) : دوستایه تی،
 کومهک، هاوړتیه تی.

یاریکردن - مص.م (یاری کهردن - yari
 kenden) : یارمه تی دان، دهست گرتن.

یاری دادن - مص.ل (یاری دادن - yari daden) :
 یارمه تی دان، دهست گرتن، کومهک کردن.

یاری خواستن - مص.ل (یاری خاستن - yari
 xasten) : کومهک خواستن، یارمه تی خواستن،
 داواکردنی کومهک.

یاری - ا.ص (یاری - yari) :
 هیته ورژن.

یاری رس - ص.فا (یاری رس - yari res) :
 کومهک کار، یارمه تی دهر.

یاریکر - ص.فا (یاریکر - yari ger) :
 یارمه تیدهر.

یاز - ا. (یاز - yaz) : بال.

یاد دادن - مص.م (یاد دادن - yad daden) :
 فیت کردن، هین کردن.

یادکردن - مص.م (یاد کهردن - yad kerdn) :
 بیرکردن، چونه دیدنه کی سیتک، نووسینی،
 یادکردن.

یادگرفتن - مص.م (یاد گیرفتن - yad giriften) :
 فیتوون، له بهرکردن، هینوون.

یادداشتن - مص.م (یادداشتنه - yad
 dashtn) : شماره زابوون، نووسین، به هزر
 سپاردن.

یاداور - ص.فا (یاد ئاوه - yad aver) :
 شتیک که سیتک وه یاد بیتیته وه، یاد ناوهر،
 مایه ی هینانه وه یاد.

یادبود - ا.مر (یادبود - yad bud) : یادگار،
 دیاربیک بۆ یادگاری.

یادداشت - ا.مر (یادداشت - yadداشت) :
 نووسینیک بۆ له بیرنه چونه وه، نووسین،
 یادداشتنامه، نووسینه و دیادنامه.

یادگار - ا. (یادگار - yadgar) : دیاری بۆ
 له بیرنه چونه وه.

یاده - ا. (یاده - yade) : بهر تیل، یاد، زهین،
 هزر، هویر.

یار - ا.ص (یار - yar) : دوست، هاوړی،
 هاوډم، نه زیر، ماشوقه، دلیر.

یارا - ا.مص (یارا - yara) : جورته، دلیری،
 توانا، هیز.

یارج - ا.ع (یارهج - yarec) : بازنگ،
 دهسپین، موچه وانه.

یارج - ا. (یارهج - yarec) : دهرمانی عهمل.

یارد - ا.نگل (یارد - yard) : یارده، سق پی،
 گهز.

یاررس - ص.فا (یاررهس - yarres) : یارمه تی
 دهر، کومهک کار، که سیک دهستی به دوست و
 ناشای خویره بی.

یارستن - مص.ل (یاریسته - yaristen) :
 توانین، دهرهفت هاتن.

یابنده - ا.فا (یابه‌نده - yabende): پیداکەر، به‌ده‌ست هیتەر، دۆزه‌ره‌وه.

یافع - ص.ع (یافیی - yafi): نه‌وجه‌وان، نۆلاو، خرت، هه‌رزه‌کار.

یافوخ - ا.ع (یافوخ - yafûx): مه‌لاشو، پیتشی سه‌ر، جییه‌کی کاسه سه‌ره که له مندالیدا نه‌مه.

یافه - ص (یافه - yafe): بیتهووده، بی مانا، گومبوو، سه‌ر لی شتواو، په‌ریشان.

یاقوت - ا.ع (یاغوت - yaxût): یاقوت، جۆزه به‌ردیکی گرانبه‌هایه.

یاقوت رمانی - ا.مر (یاغوتی رومانی - yaxûyi rumanî): یاقوتی درشتی سوور وه‌کو ده‌نکی هه‌نار.

یاقوت خام - ا.مر (یاغوتی خام - yaxûti xam): لیوی دلدار، لیوی دل‌به‌ر.

یاقوت مذاب - ا.مر (یاغوتی موزاب - yaxûti muzab): یاقوتی تواوه، شه‌رابی سوورو ئال.

یاقوتی - ص.ن (یاغوتی - yaxûtî): یاقوتی، جۆزه ترییه‌کی ده‌نک خړی وردی سووریاوه.

یاکند - ا (یاکه‌ند - yakend): یاقوت.

یال - ا (یال - yal): گه‌ردن، بیتخی گه‌ردن، ملی مرۆف یان هه‌یوان، یالی ئه‌سپ یا شیر.

یالمند - ص (یالمه‌ند - yalmend): عیالدار، منالدار.

یالیت - ا.ع (یاله‌یته - yaleyte): خۆزیا، کاشکی، بریا، خۆزگه، بریا.

یام - ا (یام - yam): ئه‌سپ یه‌ده‌ک، کاروانسه‌را، ویستگه‌ی قوناغان.

یان - ا.ص (یان - yan): ورینه و قسه‌ی هه‌له‌قو مه‌له‌ق.

یانع - ص.ع (یانی - yani): گه‌ییوو، میوه‌ی گه‌ییوو.

یانکی - ا.انگل (یانکی - yankî): دنیایی، نه‌میریایی.

یازان - ص.فا (یازان - yazan): خوازیار، مه‌به‌ست، ئاره‌زوو.

یازدن - مص.م (یازده‌ن - yazden): ویستن، به‌رزکردن، هه‌لگرتن، قه‌سدکردن.

یازده - ا (یازده - yazde): ژماره (۱۱).

یازش - ا.مص (یازیش - yaziş): ویستن، خواستن.

یازه - ا.مص (یازه - yaze): له‌رزه، جووله، کۆشش.

یازیدن - مص.م (یازیده‌ن - yazîden): گه‌شه‌کردن، نه‌شوفاکردن، ویستن.

یاس - ا (یاس - yas): یاس، جۆزه ده‌وه‌نیکه، گولی یاسه‌مین.

یاسا - ا.ت (یاسا - yasa): یاسا، قانون.

یاسج - ا (یاسیج - yasic): تیر، تیری نوک تیژ.

یاسر - ص.ع (یاسیر - yasir): ئاسان، لای چه‌پ، که‌سپیک و شتر بکوژیته‌وه‌و گۆشته‌که‌ی له‌ت و په‌ت بکات، قوماریاز.

یاسم - ا (یاسه‌م - yasem): یاسه‌مین.

یاسمین - ا (یاسه‌مین - yasemîn): گولیکی بۆن خووشی زه‌رد یا شین یا سپیه.

یاسه - ا (یاسه - yase): یاسا، قانون.

یاسین - ا.ع (یاسین - yasîn): ناوی یه‌کێکه له سووره‌ته‌کانی قورئان.

یاشماق - ا.ت (یاشماغ - yaşmax): په‌شماغ، یاشماغ، میژه‌ر، په‌چه.

یاغی - ص.ت (یاغی - yaxî): سه‌هریزیو، یاخی، سه‌رکیش، دژمن.

یاغیگری - ا.مص (یاغی گه‌ری - yaxî gerî): سه‌رکیشی، سه‌ر بزیوی، دژمنایه‌تی.

یافتن - مص.م (یافته‌ن - yaften): به‌ده‌ست هیتان، په‌یداکردن، دیتن، هه‌ستکردن، ناسین، زانین، دۆزینه‌وه.

یافته - ا.مف (یافته - yafte): به‌ده‌ست هاتوو، په‌یداوو، دۆزراوه.

یتیمچه - ا(یه تیمچه - yetîmce): باینجان
یان کوله‌کە‌ی له روژنا زهردکراو که به ماست یان
که‌شکه‌وه بیخۆن.

یتیمه - ص.ع(یه تیمه - yetîme): کچۆله‌ی
بێ باب، گه‌وه‌هری یه‌ک دانه.

یحتمل - ق.ع(یه‌ته‌مه‌ل - yuhtemel):
له‌وه‌یه، رهنکه، ده‌شیت، شایه‌د، له‌گوین.

یخ - ا(یه‌خ - yex): سه‌هۆل، یه‌خ.

یخ اب - ا.مر(یه‌خ ناب - yexab): سه‌هۆلاو،
یه‌خاو.

یخ بستن - مص.ل(یه‌خ به‌ستن - yex besten):
به‌ستن، سه‌هۆل به‌ستن، بوون به‌ سه‌هۆل.

یخ بندان - ا.مر(یه‌خ به‌ندان - yex bendan):
سه‌هۆل به‌ندان، به‌سته‌له‌ک.

یخ تراش - ا.مر(یه‌خ ته‌راش - yex teraş):
ئامتی‌ریکی داس ئاسایه‌ بۆ داتاشینی سه‌هۆل.

یخچال - ا.مر(یه‌خ چال - yexçal): چاله‌ به‌فر،
به‌فردان، یه‌خچال، سه‌لاجه.

یخچه - ا(یه‌خچه - yexçe): ته‌رزه، ته‌زهره،
ته‌گر.

یخدان - ا.مر(یه‌خدان - yexdan): جینی
سه‌هۆل، سه‌هۆلدان، سه‌ندوو‌قی جلو به‌رگ،
یه‌غدان.

یخ دربهشت - ا.مر(یه‌خ ده‌ریبه‌یشت - yex
der bihîst): محله‌به‌ی.

یخ شکن - ا.ص(یه‌خ شیکه‌ن - yex şiken):
به‌فرشکین، که‌شتیه‌کی تاییه‌تییه‌ بۆ ناو به‌فرو
ده‌ریا به‌سته‌له‌که‌کان.

یخنی - ا(یه‌خنی - yexnî): گوشتی کولای
سارده‌وه‌ بوو، گوشتاو، یه‌خنی، تاسی قوول بۆ
شیو تیتکردن.

یخه - ا(یه‌خه - yexe): یه‌خه، یه‌خه‌ی کراس،
ملیوان، یه‌قه، پیتسیر.

یخه - ا.ت(یوخه - yuxe): نانی تیری.

ید - ا.ع(یه‌د - yed): ده‌ست.

یاور - ص(یا‌ه‌هر - yaver): یاوهر، (پله‌یه‌کی
سو‌پایه)، هاوکار، یارمه‌تی ده‌ر.

یاور - ا(یا‌ه‌هر - yaver): ده‌سکی هاوهر.

یاوگی - ا.مص(یا‌ه‌ه‌گی - yavegî):
هه‌رزو‌پێژی، بێه‌رو‌ده‌گویی، بێ مانایی.

یاوند - ا(یا‌ه‌ه‌ند - yavend): خواوهرند، پاشا.

یاوندان - ا(یا‌ه‌ه‌ندان - yavendan): پاشایان.

یاوه - ا.ص(یا‌ه‌ه - yave): بێه‌رو‌ده، قسه‌ی
قۆز، به‌ره‌للا، خو‌پری.

یا‌هو - (یا‌هو - yahû): جو‌ره‌ کو‌تریکه، وشه‌ی
سه‌رزاری ده‌رو‌پشانه‌و مه‌به‌ستیان لێی (یه‌زدانه).

یاجوج و ماجوج - ا.مر.ع(یه‌نجوج و مه‌نجوج -

ya'cûc û me'cûc): یاجوج و ماجوج،
بوونه‌و‌هریکێ ئه‌فسانه‌یه‌ی کو‌رته‌ بالا‌یه، تایفه‌یه‌که
له‌ مه‌هۆل، ناوی دوو تیره‌ی ئه‌فسانه‌یه‌یه‌ که‌ گوا‌یه
له‌ پشت کتبی قه‌فقازدا بوون.

یاس - مص.ل.ع(یه‌ئس - ya's): ئائومه‌ید بوون،
بێ ئومه‌یدی.

یپ - ا(یه‌ب - yeb): تیر، تیری په‌یکاندار.

یباب - ا.ع(یه‌باب - yabab): ویران، ویرانه‌
خاک، قاق‌ر.

یبروح - ا(یه‌بروه‌ - yebrûh): جو‌ره‌ رووه‌کیکه.

ییس - مص.ل.ع(یویس - yubs): وشک‌بوون،
برینگ‌بوون.

ییست - ا(یه‌به‌ست - yebest): جو‌ره‌ گیایه‌کی
خۆرسکه‌ له‌ سپیناخ ده‌جیت.

ییوست - ا.ع(یویووسه‌ت - yubûset):
وشکی، برینگ‌ی.

یینلو - ا.ع(یه‌پونلو - yepunlû): مه‌یدانی
فرۆشتنی کالا.

یتاق - ا.ت(یه‌تاغ - yetax): پاسه‌وانی، نیگابانی.

یتاقی - ا.ت(یه‌تاگی - yetaxî): ئیشکچی،
پاسه‌وان.

یتیم - ص.ع(یه‌تیم - yetîm): هه‌تیو، سیتیو،
مندالی باوک مردوو، دوری بێ وینه‌و گرانبه‌ها.

ید- ا.فر(یۆد- yod): خوی.

یدیضا- ا.مر.ع(یهدی به یزا- yedi

'beyza): دهستی سپی و نورانی، مه به ست له دهستی حه زه تێ موسایه که هه ر کاتێ له بهرکی ده کردو ده ری دیناوه تیشکیکی لێ هه لده ستا. کهراما تدار.

یدطولی- ا.مر(یهدی تولا- yedi tûla): دهستی درێژ، به ده سه لات، لێها توو و کارامه.

یدفرم- ا.فر(یۆد فۆرم- yodoform): ته نترۆک.

یدک- ا(یهدک- yedek): ئه سپی یه ده ک، ئه سپی یه خته رمه، ئه سپی زیندار که له دوا ی سواره وه ده روات.

یدکی- ا(یهدکی- yedek): ئه وزاری یه ده کو سپێر بۆ ماشینان.

یده- ا(یهد- yede): جوړه سیحرو ساحیرییه که گوایه به هویه وه به فرو باران و سه رما ده ست پێده کات.

یـراع- ا.ع(یـراع- yera'): قه له م، قامیش، ترسنۆک و قه له زراو و گه وج، گو له ئه ستیره.

یراعه- ا.ع(یراعه- yera'e): گو له ئه ستیره، قه له م، نای، گه وج، ترسنۆک، و شتری میتچکه.

یراغ- ا(یراغ- yerax): ئه سپی خوش ره وتی خوشه ز، ره هوان.

یراق- ا.ت(یره راغ- yerax): چه ک و ئه سه له حه ی وه کو شیرو تیرو مه تال و که وان و ته فنگو و ئه و شتانه، زین و بهرگی ئه سپ.

یرغا- ا(یورغا- yorxa): ره هوان، تیرپه و.

یرغو- ا(یره غوو- yerxû): محاکه مه، سیاسه ت، دادسپن.

یرقان- ا.ع(یره رغان- yerexan): زهردووی، زهردیی.

یرلیغ- ا(یره لیغ- yerlîx): فه رمانی پاشا، فه رمانی خانی مه غول.

یرمع- ا.ع(یره مه- yermê): فرپوژکه، زیخو چه و.

یرمغان- ا(یره رمه رغان- yermexan): دیاری، سه وقات.

یرمق- ا.ت(یره رمه غ- yarmex): زیرو زیو، دره هم و دینار.

یرنا- ا.ع(یره رنه نا- yurenna): خه نه ی ده ست و پێ.

یرنداق- ا.ت(یره رنه داغ- yerendax): چه رمی خاو، ریخۆله، قایشی پشت.

یزدادی- ا(یه زدادی- yezdadî): مه خله مه، گوشتی سووره وه کراو که هیتکه ی به سه ردا به کری.

یزدان- ا(یه زدان- yezdan): یه زدان، خوا، خولا.

یزدان پرست- ص.فا(یه زدان په رست- yazdan perest): خوا په رست.

یزش- ا(یه زیش- yeziş): ستایش و پارانه وه.

یۆک- ا(یه زه ک- yezek): پێش قه ره و ل، پێشه نگی سوپا، پێشه روی له شکر.

یزنه- ا(یه زنه- yezne): میتدی خوشک.

یسار- ا.ع(یسار- yisar): لای چه پ، شووم و ناموباره ک، نه حس.

یسار- ا.ع(یه سار- yesar): فراوانی له مال و نیعمه ت، ده و له مه ند، زه نگی.

یساق- ا.ت(یه ساغ- yesax): یاسا، قانون، سیاسه ت، سزا، قه ساس و تۆله.

یسال- ا(یه سال- yesal): ریز، به شتیکی له شکر.

یساور- ا(یه ساثور- yesavur): یاسا و ل، پاسه وان، ئیشکچی، نیگابان.

یساول- ا.ت(یه ساقول- yesavul): یاسا و ل، حه ره س، پاسه وان، قه راو ل، نیگابان.

یسر- ا.ع(یوسر- yusr): ئاسانی، ده و له مه ندی، زه نگی.

یسر- ا.ع(یوسر- yusr): جوړه دره ختیکه که بهرکی ره شی قایی بۆنداری هه یه و ته زیتی لێ دروست ده کریت.

یعوق - ا.ع (یهئووخ - ye'ûx): ناوی یه‌کیتکه له‌و بتانه‌ی که عاره‌ب به‌ر له ئیسلام ده‌یانپه‌رست.

یغام - ا (یه‌غام - yexam): غول، دیو، نه‌ره‌گه‌ور.

یغتنج - ا (یه‌غته‌نج - yextenc): زه‌رده‌ماریتیکی بێ ژه‌هره له نیتو باخ و سه‌وزه‌زاراندا ده‌ژی.

یغلا - ا (یه‌غلا - yexla): تاوه‌یه‌کی چکۆله‌ی ده‌سک داره.

یغلغ - ا (یه‌غ له‌غ - yex lex): تیر، تیری نووک تیش.

یغلری - ا (یه‌غلاقی - yexlavî): تاوه، قسه‌عی سه‌ربازان.

یغما - ا (یه‌غما - yexma): تالان.

خوان یغما - ا.مر (خشان یغما - xvani yexma): خوانی که‌رم، خوانی تالانی، سفره‌یه‌ک بۆ هه‌موو که‌سێک کراوه‌بێ.

یغمایی - ص.ن (یه‌غمایی - yexmayî): خه‌لکی یه‌غما - ی سه‌ر به‌ترکستان که به ئافره‌تی جوان به‌ناوبانگ بووه.

یغمیسا - ا (یه‌غمیسا - yexmîsa): ریتواس.

یغوث - ا.ع (یه‌غوس - yexûs): بت، ناوی بتیکه که عاره‌ب به‌ر له ئیسلام په‌رستوو یانه.

یقطن - ا.ع (یه‌غتین - yexîtn): هه‌ر میوه‌یه‌ک به‌رک بێ وێه‌کو: کوله‌که، کاله‌ک، شووتی، ناروو.

یقظان - ص.ع (یه‌غزان - yexzan): بێدار، هوشیار.

یقه - ا (یه‌غه - yexe): یه‌خه، یاقه، ملیوان، پتیسیر.

یقین - ا.ع (یه‌غین - yexîn): بێگومان، دلتیایی، به‌قین، پێچه‌وانه‌ی گومان.

یک - ا (یه‌ک - yek): ژماره (١).

یک اسبه - ص (یه‌ک ئه‌سبه - yek esbe): تاقه‌ سواره.

یسری - ا.ع (یوسرا - yusra): لای چه‌پ، ده‌ستی چه‌پ.

یسل - ا (یه‌سه‌ل - yesel): ریز، به‌شیک له له‌شکر، فه‌وج.

یسنا - ا (یه‌سنا - yesna): به‌شیکه له ئاوێستا که له کاتی رۆ و ره‌سمی مه‌زه‌ه‌بیدا ده‌خوێنرێ، ستایش و په‌رستان و نوێژ.

یسوعیین - ص.ن.ع (یه‌سووعیین - yesû'îyîn): گروپیکن له مه‌سیحیان.

یسیر - ص.ع (یه‌سیر - yesîr): ئاسان، که‌م.

یشپ - ا (یه‌شپ - yesp): جوژه‌عه‌قیقیکی که‌وه‌بی نامال سپییه.

یشت - ا (یه‌شت - yešt): په‌رستن، ستایش، پارانه‌وه، به‌شیکه له کتیبی ئاوێستا ده‌رباره‌ی ستایشی په‌روه‌ردگار.

یشتن - مص.م (یه‌شته‌ن - yešten): په‌رستن، ستایش کردن، عیبا‌ده‌تکردن.

یشته‌کردن - مص.ل (یه‌شته‌که‌رده‌ن - yeştekerden): نوێژکردن، عیبا‌ده‌تکردن، دوعا خوێندن.

یشک - ا (یه‌شک - yeşk): ددان، ددانی تیشو پرنده‌ی جانه‌وه‌ران.

یشم - ا (یه‌شم - yeşm): به‌ردیکه له جوژی عه‌قیق و ره‌نگی جوړاو جوژی هه‌یه: سپی، که‌وه‌بی، که‌سکی توخ.

یشمه - ا (یه‌شمه - yeşme): پتستی خۆشه‌نه‌کراو.

یعووب - ا.ع (یه‌ئووب - ye'sûb): میشه‌نگینیر، پاشای میشه‌نگان، سه‌رکرده‌و پتیشه‌واو ده‌م سپی قه‌وم.

یعفور - ا.ع (یه‌ئفور - ye'fûr): ناسکه، کارماز، مامز.

یعقوب - ا.ع (یه‌ئغوب - ye'xûb): که‌وی نیره، نیره‌که‌و.

یعمور - ا.ع (یه‌ئموور - ye'mûr): کارژوله، به‌رخۆله.

يکدانه - ص (يک دانه - yek dane):
گه وههري بتي وينه، ملوانکيه يک يک دانه
مرواري گرانبه هاي تيدايي.

يکدست - ص (يک دست - yek dest): يک
دهست، که سيک يک دهستي هه بي.

يکدست - ص (يک دست - yek dest): يک
جوړ، يکسان، بهرانبهر.

يکدش - ص (يک دهش - yek deş): دووړه،
دووړه گ.

يکدک - ص (يک دک - yek dek):
شله تين، شيرتين.

يکدل - ص (يک ديل - yek dil): يک دل،
رازي، يکپروو، رازي، بتي رييا، که سيک دل و
روالته يک يک بي.

يکدنده - ص (يک دنده - yek dende): سهر
سهخت، يکپا، لاساري، خو سهر.

يکدندگي - ا. مص (يک دنده گي - yek
dendegî): سهرسهختي، عينادي، خو
سهری.

يکران - ا. ص (يک کران - yekran): نه سپ،
نه سپي ره سمن، نه سپي سووري ثامال زهر د.

يکرنگ - ص (يک رنگ - yek reng):
دوستي گياني به گياني و دلستوز، يک رنگ.

يکرنگي - ا. مص (يک رنگي - yek rengî):
يک رنگي، نه مه کداری و دلستوزی.

يکرو - ص (يک رو - yek rû): يک روو،
دلستوزو بي ريا.

يکروکردن - مص. م (يک کروو کهردن - yekrû
kerden): يکلاگردنه وه، به نه نجام گه ياندني
کاريک.

يکره - ق (يک ره - yekreh): يکجار، بتي
رياو بي نيفاق.

يک زبان - ق. مر (يک زه بان - yek zaban):
يک زمان، يک گرتوو.

يک زبان شدن - مص. م (يک زه بان شودن - yek
zaban şudan): يک گرتن، قسه کردنه يک.

يکان - ص (يک کان - yekan): تاقانه، بتي هاوتا.
يک انداز - ص (يک نه انداز - yek endaz):
يکسان، بهرانبهر، ليداني شکار يا دژمن به يه که م
گولله.

يکان يکان - ق (يک کان يک کان - yekan yekan):
يک يک.

يکايک - ق (يک کايه يک - yekayek): يک له
دواي يک.

يکباره - ق (يک باره - yekbare): نشکيتفا،
ناگهان، له پي، هه موو، له ناکا.

يک بسی - ق (يک به سي - yek besî): گشت
له گشت، ههر هه موو.

يک بيک - ق (يک بييه يک - yek biyek):
يک به يک.

يک پارچه - ص (يک پارچه - yek parçe):
يک پارچه، يک گرتوو.

يک پهلر - ص (يک په هلرو - yek pehlû):
سهر سهخت، چاوقايم.

يکتا - ص (يک کتا - yekta): يکدانه، بتي
هاوتا، بتي نه زير.

يکتادل - ص (يک تاديل - yekta dil): يک
دل، رازي، يکپروو، بتي ريا، نه وه ي ناخو روالته ي
يک يک بي.

يک تنه - ص (يک ته نه - yek tene): ته نيا،
تاق و ته نيا، ته نيا بال.

يک تهی - ص (يک ته هی - yek tehî): يک
لا، جلي يک لژو ته نک.

يک تيغ - ص (يک تيغ - yek tîx): يک گرتوو
له جه نگدا.

يکجا - ص (يک کجا - yekca): گشت له گشت،
هه موو.

يک چشم - ص (يک چه شم - yek çeşm):
يک نه له چاو، روالت بين و کورت بين، رباکارو
دوو روو.

يک چند - ق (يک چه ند - yek çend):
ماوه يک، رژگارتيک.

یک لخت - ص (یهک لهخت - yek lext):
یهکپارچه، سهر راست و یهکری، کهسیک له
ههلوئستی خوی ژیتوان نه بیته وه.

یکنواخت - ص (یهک نهخت - yek nevaxt):
یهکدهنگ، یهک رهنک، یهک ئاههنگ، یهک
ریتم.

یک نورد - ص (یهک نهقهرده - yek neverd):
به یهک شتیه.

یکه - ص (یهککه - yekke): ته نیا، بی هاوتا.
یکه تاز - ص (یهککه تاز - yekke taz): تاقه
سواره، دلپرو بیتباک، سواری به ته نی پهلمازی
خه نیمی خوی بدات.

یکه خوان - ص (یهککه خان - yekke xan):
کهسیک له کوژی گوزانیدا به ته نی گوزانی بلتی.

یکه خوردن - مص ل (یهککه خوردن - yekke
xûrden): راجله کین و سه رسام بوون،
راجله کین و حهیرمان.

یکه سوار - ص (یهککه سه فار - yekke sevar):
تاقه سوار، یهککه سوار، کهسیک له سوارچاکی و
رمبازیدا بی وینه و بی هاوتابی.

یک یک - ق (یهک یهک - yek yek): یهک
یهک، یهک له دوا یهک.

یگان - ق (یهگان - yegan): یهک یهک.

یگانه - ص (یهگانه - yegane): تاقانه، بی
نه زیر.

یگانگی - ا. مص (یهگانه گی - yegane gi):
به ته نیایی، ته نیایی، دوستایه تی و یه کیتی.

یگانه گری - ص. فا (یهگانه گوی - yegane
gûy): یهکتا په رست، کهسیک باوه ری به
یهکتایی یه زدان بی، خوابه رست.

یگره - ص (یهگون - yegûne): یهکجور.

یل - ص (یهل - yel): پالنه وان، قاره مان، دلپرو،
دلواهر، خه باتکار.

یل - ا (یهل - yel): سه لته ی ژنانه، یه لهک.

یلامق - ا. ع (یهلامق - yelamîx): کهوا،
عه با.

یک زخم - ص (یهک زهخم - yek zexm):
کهسیک که به یهک جه زه به دژمن بکوژی.

یکسان - ص (یهکسان - yeksan): یهکسان،
به رانه بر، هاوتا.

یکسر - ق (یهکسر - yekser): یهکسر، دهم و
دهست، سه رانسه ر، هه موو.

یک سراسر - ق (یهک سه راسه ر - yek seraser):
سه رانسه ر، هه موو.

یکسو - ص (یهکسو - yeksû): یهک لا، یهک
که نار.

یکسو شدن - مص ل (یهکسو شو دن - yeksû
şuden): به نه نجام گه پیشتن، که نار که و تن، لا
که و تن.

یکسون نهادن - مص م (یهکسو نه هادن - yeksû
nehaden): فه راموش کردن، له لاه و
دانان.

یکسو کردن - مص م (یهکسو که رده ن - yeksû
kerden): یهکلا کردنه وه، به نه نجام گه یان دن،
ساغ کردنه وه.

یکسوار - ص (یهک سه فار - yek sevar):
تاقه سواره، نازا، دلپرو.

یکسواره - ص (یهک سه فار - yeksevar):
تاقه سواره، دلپرو.

یکسون - ص (یهک سوون - yek sûn):
یهکسان، به رانه بر، یهک جور.

یکسون - ص (یهک سوون - yeksûn): یهکلا،
یهک که نار، یهک رهخ.

یک شنبه - ا (یهک شهنبه - yek şenbe):
یهک شهه، دووهم روژی هه فته.

یک گره - ص (یهک گیریه - yek girih):
هاوپه یان.

یک گونه - ص (یهک گوونه - yek gûne):
یهک جور، یهکسان، به رانه بر، چون یهک.

یک لا - ص (یهکلا - yekla): قوماش یان جلی
ته نک، جلی بی بهر، قوماشی یهک لۆ که پانی
که بی، یهک بهر.

ینبوت - ا.ع (یەنبوت - yēnbût): جۆره رووه کیتکه، خه پوک.

ینبوع - ا.ع (یەنبوء - yēnbû'): کانیاو، سه چاوه، کانی.

ینگا - ا.ع (یەنگا - yēnga): نوێ، تازه.

ینگى دنیا - ا.مر (یەنگى دنیا - yēngî dunya): دنیای تازه، ئه مریکا.

ینگه - ا.ص (یینگه - yīnge): به ربووک.

ینمه - ا.ع (یەنمه - yēnme): جۆره گیاهه که.

یواش - ق.ص (یەواش - yēwaş): هیواش، له سه رخۆ، هییدی.

یواقیت - ا.ع (یەفاغیت - yēvaxî): یاقوتان.

یوبه - ا.ع (یووبه - yûbe): ناره زوو، ته ماع، تاسه.

یوت - ا.ع (یوت - yût): وشکه سالی یان نه خۆشی یان سه رمای تووش که ببیتته باعسی مردنی چوار پیتیان، چوار پت قران.

یوخه - ا.ع (یووخه - yûxe): ناخ و ئوخه ی له زه تی گان.

یوخه - ا.ع (یووخه - yûxe): نانی تیری، ناسکه نان، ناسکه نان، نانی ته نک، یهوخه.

یورت - ا.ع (یورت - yûrt): مال، ژور، ئوتاخ، سوکنا، خیتوت، له وه پگه.

یورقه - ا.ع (یورقه - yûrtme): چوار ناله، ره وته.

یورش - ا.ع (یوریش - yûriş): هیویش و په لامار.

یورغه - ا.ع (یورغه - yûrxe): ره وته، ئه سپی ره هوان، ره هوال، خۆشه و، یورغه.

یوز - ا.ع (یوز - yûz): حه یوانیکی گوشت خۆری درنده یه له پلینگ ده چیت به لام توژی به چو کتره، یوز، هاس، تووله پلینگ.

یوزباشی - ا.مر.ت (یوزباشی - yûz başî): سه رده سته ی سه دنه فهر.

یوزک - ا.ع (یوزک - yûzek): یوز، تانجی.

یلب - ا.ع (یەلب - yeleb): جۆشه نی چه رمی.

یلدا - ا.ع (یەلدا - yelda): درێژترین شه وی سال، یه که م شه وی چله ی گه وه ی زستان.

یلک - ا.ع (یەلک - yelek): سه لته ی ژنانه، یه له ک.

یللی - ا.ع (یەللی - yeleli): کات به فیه و دان، بی کاری و ته مه لی، به ره لایی و را به اردن.

یلم - ا.ع (یەلم - yelem): غه ره، که تیره، هیلیم.

یلمان - ا.ع (یلمان - yelman): ده می تیخ.

یلمق - ا.ع (یەلمق - yelmex): که وا، عه با.

یلمه - ا.ع (یەلمه - yelme): که وا، عه با، جبه.

یلنجوج - ا.ع (یەلن جوج - yelen cûc): بخورو دار عودی هندی.

یله - ص.ع (یەله - yeke): ره ها، ئازاد، ویتل، هه رزه، بیهوده، به ره لالا.

یلی زن - ص.فا (یەلی زن - yeli zen): ئه وه ی له کاتی خۆشی و شادیدا یالیتی بلتی.

یم - ا.ع (یەمم - yemm): ده ریا، زه ریا.

یام - ا.ع (یەمام - yemam): کوتری کیتی، کوتری ده سته ی.

یانی - ص.ن.ع (یەمانی - yemani): خه لکی یه مهن، ده سته کردی یه مهن.

یمکن - ا.ع (یومکین - yumkin): له وه یه، ده شیت، له گوین، شایه ت.

یمن - ا.ع (یومن - yumn): خیره به ره که ت، به خته وه ری، به خت باشی.

یمین - ا.ع (یەمین - yemin): لای راست، ده سته راست.

یمین - ا.ع (یەمین - yemin): سویتند.

ین - پس (ین - yin): پاشگروه له کو تایی وشه دادی و ماناکه ی ده گوژی وه ک: سیمین = زیوین - سیم + ین = سیمین.

ین - ا.ع (یەن - yen): دراوی باوی ژاپۆن.

ینابیع - ا.ع (یەنابی - yēnabî): سه رچاوان، کانیاوان.

یوزە - ا(یوزە - yûze): تاژی.

یوزیدن - مص.م(یوزیدەن - yûziden): داواکردن، تاقیب کردن.

یوسە - ا(یوسە - yûse): هەپە.

یوشن - ا(یوشنەن - yûşen): جۆرە روەکیکە گسکی لێ دروست دەکری.

یوغ - ا(یوغ - yûx): نیر، نیلە، نیرە، نیری سەر ملی گاجووت.

یوگی - ا(یوگی - yûgi): جۆکی.

یولاخ - ا(یولاخ - yûlax): زەوی بە یارو بی ئاو و دوورە ئاوەدانی.

یولاف - ا(یولاف - yûlaf): جۆرە گیایە کە.

یوم - ا.ع(یەوم - yewm): رۆژ.

یوم البعث - ا.مر(یەمولبەئس - yewmul be's): رۆژی قیامت، رۆژی پەسلان.

یون - ا(یون - yûn): زین، نەرمەزین.

یونت ئیل - ا.مر(یونت ئیل - yûnt îl): سالی ئەسپ، حەوتەم سالی سالانی تورکی.

یونجە - ا(یونجە - yûnce): وینجە، خۆراکی چوارپیتیان.

یونجە زار - ا.مر(یونجە زار - yûnce zar): وینجە زار، شوینی کە وینجە ی زۆری لێ چیتراپی.

یونسکو - ا.انگل(یونسکو - yûnskû): ریکخراوی فەرھەنگی سەر بە ریکخراوی نەتەوە یە کە گرتووە کان، لە سالی ۱۹۴۶ دا دامەزراوە.

یونیسف - ا.انگل(یونیسف - yûnîsif): سازمانیکی سەر بە (un) ه کە ئەرکی بایە خدانه بە تەندروستی منالان و دایکان و ئامادە کردنی منالان و نەوجەوانان بۆ کارپن سوودمەند.

یەهود - ا.ع(یەهوود - yehûd): تیهری ئیسرائیلیان، پەپرەوانی حەزەرەتی موسا.

یەهودی - ا.ع(یەهوودی - yehûdî): یەک جوولە کە، جوولە کە مەزەب.

یەهودیە - ا.ع(یەهوودیە - yehûdiye): ئافەرەتی جوولە کە، ئۆرشە لیم.

یەهوہ - ا(یەهوہ - yehûh): ناویکە لە تەوراتدا بە یەزدان گوتراوە.

ییری - ا.ص(یەیری - yeyrî): هتپەر ژن.

ییلاق - ا.ت(یەیلاخ - yeylax): هاوینە هەوار، زۆزان.

۲۰۰۴/۸/۱۷